Universidad de Deusto
Biblioteca

LOPEZ
REPORTO
DELASSIE

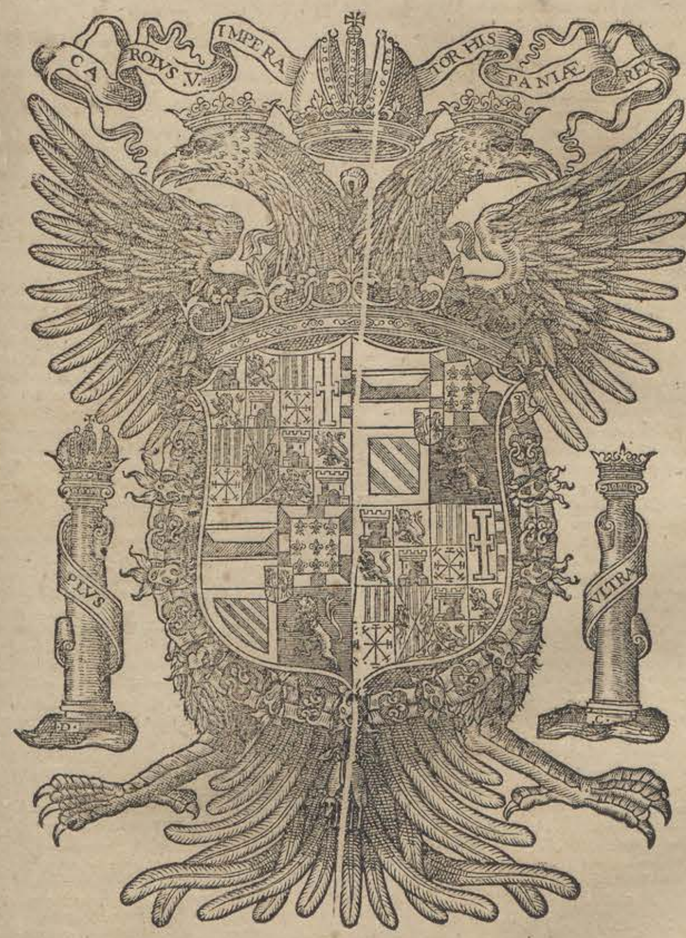
PARTIDA

Universidad de Deusto
Biblioteca

INDEX

SEV REPERTORIVM MATE-

riarum ac vtriusque iuris decisionum quę in singulis Septem Partitarum glosis continentur: Copiosissimè atque luculentissimè concinnatum, per Licenciatum Gregorium Lopez à Touar.

VALLISOLETI,
Apud Didacum Fernandez a Cordoua
Tipographum Regis.
1588.

Universidad de Deusto
Biblioteca

INDEX MATERIARVM,

quae in singulis septem Partitarum glosis tractantur, compositissimo, atque exactissimo ordine digestus per Licentiatum Gregorium Lopez a Touar.

A.

ABBAS non potest concedere indulgentias, glo.2. l.45.tit.4.part.1.

Abbas an possit monachum officialē de officio remouere quando voluerit, glos.6.l.16.titulo.7 partita.1.

Abbas debet compelli, vt consentiat & licentiet monacho, vt ex causa curam animarum habeat. glo. 2.ad fin.l.25.tit.7.part.1.

Abbas regulariter non tenetur ire ad synodum, & quando sic, vid.glo.8.l.2.tit.12.part.1.

Abbas potest vendicare monachum cum omnibus per eum acquisitis, vide glo.2.l.31.tit.7.part.1.

Abbas monasterij exempti si præstiterit episcopo obedientiam, illud non sufficit ad transferendā possessionem subiectionis, gl.4.l.3.tit.12.par.1. Nec totus conuentus sufficiet, quo ad Papæ præiudicium qui ibidem habet subiectionem, vide ibidem.

Abbas an possit sibi eligere sepulturam, vide glo.5.l.5.tit.8.part.1.

Abbas & capitulum si condemnētur, qualiter sententiæ executio fieri debeat, vide glo.2.l.4.tit.27.part.3

Abbas an teneatur si videric res penes monachum suum depositas perire vel subtrahi & cum possit non obuiabit, vide gl.4.l.3.ti.3.par.5

Abbas non tenetur ex delicto sui monachi, d.glo.4.d.l.1. ti3.par.5.

Abbas factus episcopus si propter suam turpitudinem ab episcopatu fuerit remotus, non recuperabit abbatiam, nisi illud specialiter impetrauerit, vid gl.4.l.5.tit.24.par.4.

Abbas tenetur adire hæreditatem monacho relictam, & ipse poterit petere tempus ad deliberandum, vtrum adeat vel non, vid.gl. 7.l.1. titulo 6.par.6.

Abbas an admittatur ad defensionem sui monachi qui delictum commisit, vide gl.2.in fi.l.10.tit.1.par.7.

Abbas si sit nominatus executor vt alicuius bona distribuat inter pauperes, an possit eligere suum conuentum, vide glos.2.vbi quamplura in l.3.tit.10.par.6.

Abbas nomine monachi iniuriati actionem iniuriarum intentare debet, vide gl.3.l.10 tit.9.par.7.

Et quid si iniuria monacho facta leuis sit, vide ibidem.

Abbas potest monachum suum perquirere in quibuscunque domibus velit, vide gl.2.l.24.tit.14 par.7.

ABBATISA potest permittere monialibus, vt lucrum manuum suarum in proprios vsus conuertant, nec per hoc dicentur habere proprium, vide gl.2.l.14.tit.7.par.1.

Abbatissa an capiatur pro debito sui monasterij, vide gl.1.in fi.l.4. titulo 15.par.5.

ABIGEVS qui proprie dicatur, & de ipsius pœna, & quando, & qualis sit dari debeat, vide gl.1.& 2.l.19.per text.ibi.tit.14.par.7.

Et in quo numero debeat furari vt proprie furtum dicatur, vide ibidem in gl.3.4.& 5.per text.ibi.

Abigeus qualiter, & in quibus a fure differat, vide gl.8.cum alijs ibidem in dict.l.19.

ABOLITIO, & an, & quando possit accusator cum licentia iudicis per abolitionem ab accusatione desistere recepta pecunia vel non, vel cum causæ cognitione, & intra quantum tempus istud facere possit, vide gl.1.19.tit.1.par.7.

Abolitio an habeat locum quando processus fuit publicatus, vide glo.4. in fin.d.l.19 tit.1.par.7.

Et quid si testes iam sint examinati cum tortura, vel sine ea an tunc partes per abolitionem ad concordiam deuenire possint, vide glos.5.ibi per illum textum.

Abolitio publica quæ dicatur, & an generalis obolitio porrigatur ad carceratos, vide gl.1.l.1.tit.32.par.7.

Abolitio pœnæ debet fieri præmissa satisfactione partis læsæ, vide glos. 5.d.l.1.

ABORTVS si mulieri prægnauti succedat culpa ipsius an & quando, & qualiter puniatur, vide gl.1.l.8.tit.8.par.7.per tex.ibi.

Abortus si sequatur culpa mariti, qualiter ipse puniatur, vid.gl.d.l.8.tit. 8.par.7.

Et quid si culpa alterius prouenisat, vide ibi.glo.6.& 7.

ABBREVIATVRAE non debent extendi per notarium Regis, vide glo. 6.l.18.tit.9.par.2.

Abbreuiaturæ per notario in instrumentis poni non debent, vide glos. 1.& 2.l.7.tit.19.par.3.

Et quid si fine significatiuæ numeri, vide d.gl.2.l.7.

Et qualiter istud de abbreuiaturis intelligi debeat, vide ibidem.

ABSENS potest excommunicari, vide gl.2.l.21.tit.9.par.1.

Et an illi possit beneficium dari, vide glos.3.per tex.ibi.l.7.ti.16.p.1.

Et an sibi ius fratum quæratur ad illud, mediante persona procuratoris eū generali vel speciali mandato, vide ibidem.

Et an absenti conferens beneficium nulla persona mediante pœnitere possit an requam absens accepiet vel non, vide ibidem.

Absens cum licentia percipiet fructus sui beneficij ea durante, sed distributiones quotidianas non glo.1.l.16.tit.16.par.1.

Et idem dicendum est in officialibus percipientibus salaria de publico, si otiose non fuerint morati, vide ibidem.

Absens sine iusta causa non debet beneficijs priuari, si postea superuenit impedimentum iustum, non redeundi etiam si se absentauerit sine episcopi licentia, vide gl.5.d.l.16.

Absenti debet dari curator & suis bonis, si de proximo venire non speratur, & quid si culpa sua absit, gl.1.l.12.tit.2.par.3.

Absens si sit arbiter votum suum non dabit per scripturam, vide glo.2.l. 32.tit.4.par.3.

Et an allegans causas absentiæ alicuius satisdare teneatur, quod illum representauit in iudicio finita causa absentiæ, vide gl.7.l.12.tit.5.par.3.

Et quas causas absentiæ allegare debet & quas non, & an iuris vel facti. vide in d.gl.7.& 8.ibi.

Et an sufficiat iuramentum allegantis, vide ibidem gl.9.

Et quid si iudex allegata & probata absentia iusta alicuius vlterius procedat, vide ibi in gl.10.

Absens an debeat citari ad domum, & an hæc citatio in presenti locum habeat, vide gl.5.l.4.tit.7.par.3.

Absentes causa reipublicæ patiuntur primum decretum, sed non secundum gl.3.l.4.tit.8.par.3.

Absens causa reipublicæ quis dicatur, glo. 1.l.10.tit.23.par.3.

Et quando isti vel aliter absentes ad appellandum admittantur multum tempus post sententiam, quando iustam causam habuerunt, vide glos. l.10.& gl.l.11.& 12.tit.13.par.3.

Absens ex causa probabili tantum, vel necessaria tantum, vel probabili & necessaria simul quis dicatur, gl.1.l.15.tit.23.par.13.& gl.1.l.28.titulo 29.par.3.

Absens ex causa probabili, an possit post tempus appellare a sententia, etiam restitutione non petita, vide gl.3.l.11.tit.23. par.3.

Absens ex causa si procuratorem non dimiserit, an possit appellare & se restituere, & quando, vide gl.4.l.10.& gl.4.l.11. tit. 23. par.4.

Absens ex causa probabilitatum, vel ex causa necessaria tantum, an & in quibus æquiparentur, vide gl.6.d.l.11.tit.23.part.1.

Absens si sit sponsus, an & quando eius sponsa possit petere licentiam cōtrahendi cum alio, & quantum tempus debeat eum expectare, vide gl. 2.& 3.l.8.ti.1.par.4.

Absens & si absenti aliquid donetur ex quibus talis donatio perfecta esse dicatur vel non, vide gl.1.l.4.per tex.ibi titulo 4.par.5.

Et præsumitur absenti a donatarij si de acceptatione donationis non appareat vel de re simili, vide d.gl.11.colum.1.

Et an hodie per leges ordinamenti donatio licite fiat in absentem sine alio requisito, vide d.gl.11.col.1.ad fi.

Absens etiam ex iusta & probabili causa, si condemnetur, præsumitur cōdemnatus ex contumatia quando probationes sunt liquidæ, gl.6.l.36. ti.15.par.5.

Absens non sit vendit sicut præsens, & quare, vide glo.8.l.44.tit.5.par.5.

Et an ille qui probat fuisse absentem a ciuitate tali die an præsumptiue probetur quod fuerit absens per totā illā diem, vid. gl.2.l.12.tit.11.p.5.

Absens ex iusta & probabili causa, si lædatur eo quod creditor vendit pignus illo absente an sit restituendus, vid.gl.4.l.47. tit.11.par.5.

Et quid si inter ipsum & creditorem factum sit pactum, vt si ad diem non soluerit illud vendere possit, vide ibi.

Absentes si citentur vt veniant, si nō venerint, an illud sine eis fieri possit,

vide

Universidad de Deusto
Biblioteca

vid.gl.1.1.5.tit.15.p.r.5.
Absentes creditores citari debent, quando tractatur de remissione partis debiti, vide glo.4.l.6.tit.15.part.5.
Absens & infans æquiparantur, vide.glo.1 1.l.13.tit.6.part.6.
Et qualiter procedi debeat contra accusatorem absentem nollentem comparere, vide glo.2.l.17.per tex.ibi tit.1.part.7.
ABSOLVERE potest Papa quemlibet excommunicatum, glo.2 3.l.5.tit.5.part.1.
Absoluere quis possit intrantibus monasteria monialium, gl.2.l.36.titulo 6.par.1.
Absolutus ad aliquod tempus interim appellare non potest, vide gloss. 5.in fi.l.21.tit.9.par.1.
Absolutionis forma quæ sit, & an iuramentum sit de substantia absolutionis, vide.gl.1.l.26.tit.9.par.1.
Absolutus ab excommunicatione recepta sufficienti cautione si non impleatur, an videatur in excõmunicationem re incidere, vide ibi.gl.2.
Absolutio tenet etiam, si forma a iure data non seruetur, & quid si detur forma ab homine, vide glo.4.l.26.tit.9.part.1.
Absolutio peti potest per procuratorem, & qualiter. vid.d.gl.4.
Et an per nuntium, vide ibidem.
Absolutio an detur absente eo ad cuius querelam quis fuit excomunicatus, vide ibidem.
Absolutio excommunicationis potest probari per literas vel per testes, vide ibidem in fine.
Absolui non debet ab alio excommunicatus ab episcopo, nisi a superiore glo.1.l.29.tit.9.part.1.
Absolutus a Papa ab excommunicatione, si penitentiarius illum absolutum remittat nulla expressa causa excommunicationis a qua eum absoluit, an habeatur pro absoluto, vide glo.4.l.20.tit.9.part.1.
Absolutus præsumitur quis in dubio eo scilicet, quia non fuit bene probatum, glo.1.l.24.tit.2.part.3. & glo.3.l.1.tit.14.part.3.
Absolutus diffinitiue potest de eius crimine iterum cognosci, & quando, vide, glo. 1 1.l.12.tit.14.part.3.
Absolutio an peti debeat a minore enormiter læso, si iurauit non contra uenire, vide glo.4.l.59.tit.8.part.3.
Absoluens illum quem ad mortem condemnare debuerat, vel minorans ei pœnam, an ad eandem teneatur, vide glo.3.l.25.tit.22.par.3.
Absolutus vel condemnatus per sententiam, an de eodem delicto iterum accusari possit, & quando, & ex qua causa, vide glo.l.12. per tex.ibi.tit.1.part.7. & glo.1.20.tit.23.part.3.
Absolutus per baptismum, an liberetur a pena temporali & spirituali, vide glo. 1.d.l.12.
Et quid si non fuit iuste absolutus, vel non fuit sufficienter punitus, vide dict.glo.1.in fine.
Et quid si fuit absolutus per suum iuramentum, an iterum accusari possit vide ibidem in glo.2.
Et quid si sit absolutus non per viam sententiæ, sed per viam dispensationis denuntiationis, exceptionis vel inquisitionis, & an tunc requiratur citatio, vide glo.2.supra dict. & gloss.3.ibidem.
Et quid si aliqua qualitas delicti in prima accusatione omissa sit, vide ibidem in gloss.4.
Absolutus per sacerdotem, an euitet penam ciuilem pro delicto, vi.gloss.2.l.4.tit.28.par.7.
Absolutio ab excommunicatione propter hæresim, soli Papæ hodie est reseruata, glo.11.l.11.tit.5.part.1.
Absolutionis ab anathemate forma, vid.gl.l.27.per text.ibi.tit.9.part.1.
Absoluere non debet episcopus excommunicatũ a suo subdito sine emendã, & sine excommunicationis scientia, gl.5.6 & 8.l.24.tit.9.p.1.
Absoluere potest quilibet sacerdos excommunicatum pro violenta manum iniectione in clericum si sit constitutus in mortis articulo ibidem.
ABSTINENTIA dicitur mater sanitatis, vide gl.3.l.5.tit.7.par.2.
ABVNDANTIA ciborum quæ damna secum afferat, gloss.fin.l.36.tit 5.part.1.
Abundans cautela non solet nocere, gl.1.l.12.tit.1.part.6.
ACCELERATIO in quibuscunque rebus faciendis est reprobata, vide glo.2.l.16.titul.8 part.5.
Accelerario est omnium malorum argumentum. vide ibidem.
ACCEPTATIO sola an impediat reuocationem mandati, vide gloss. vid.5.tit.14.part.5.
Acceptare hæreditatem, de hoc vide infra in verbo ADITIO & verbo HAERES & HAEREDITAS.
ACCEPTILATIO facta eo prodesti fideiussori, & contra, vide gl. 1.l.11.tit.15.part.5.cum sequentibus.
Et quid si facta sit ex causa onerosa, vide ibidem.
Nõ tamen prodest si in acceptilatione versetur dolus ex parte vtriusque vide ibidem.
ACCESSORIVM aliquando cedit suo principali, etiam si tale accessorium sit nobilius, vide glo.13.l.68.tit.18.part.3.
Accessorium non debet confirmare principale, vid.glo.5.col.1.l.2.titulo 12.part.6.
ACCESSVS simul cum agro venditus, quid verbum illud in venditione possium importet. glo.4.l.56.tit.18.part.3.
Accessus ad fundum semper venit vbi venditur vsusfructus, qui a lite si ne tali accessione esset inutilis.d.gl.4.
Accessio per aluuionem, an ad vsufructuarium vel emphyteotus pertineat, gl.2.l.30.tit.28.par.3.
Et an talis accessio communicetur inter virum & vxorem, gl.3.d.l.30.
ACETVM aptissime extingit ignem, & quæ sit de hoc ratio, vid.gl.a in fin.l.3.tit.16.par.3.
Acetum si vendatur pro vino, an venditio teneat, glo.1.l.21. per tex.ibi titul.5.par.5.
ACOLITVS quis dicatur, gl.3.l.11.per tex.ibi. tit.6.par.1.
Et quod sit eius munus, vide ibidem cum sequentibus.
ACQVIRERE in rutu personæ vel dignitatis quando dicatur, vide gl.2.l.5.tit.21.par.1.
Acquirere dominium, vide verbo DOMINIO & verbo HAEREDITATEM.
ACCRESCERE & qualiter nobilis acrescant aliqua per aluuionem, vide gl.1.& 2.l.28.par.3.
Et an talis accessio pertineat ad vsufructuarium emphiteotam, vel fructuarium, vide gl.2.& 3.l.30.ibidem.
Et an talis accessio debeat communicari inter virum & vxorem, vid.ibi.
Et quibus & quando, & ex quibus causis detur ius acrescendi inter eos quos, vid.gl 6.l.33.tit.9.par.6.
ACTA procuratoris reuocati, an debeant ratificari cum nouo procuratore constituto an vero sine ratificatione firma remaneant, vid.gl.1.l.24.tit.5.par.3.
Acta publica dicuntur quando sunt præsente iudice & tabellione, vide gl.1.l.54.tit.18.par.3.
Acta verum præcessisse præsumantur, si iudex illud narrat in sua sententia, vid.gl.2.l.109.tit.18.par.3.
Acta iudicij inspicere debet iudex antequam ad instantiã rei contra aliquem contumacem veniat per sententiam, vid.gl.4.l.9.tit.22.p.3.
Et quæ acta pereant quæ vero non, vide ibidem.
Acta iudicij gesta cum actore an prosint singulari successori, vide glo.15.l.19.tit.22.par.3.
Acta desiderant iudicis præsentiam, & quid si donatio excedens 500. aureos fiat in actis, an debeat insinuari, vid.glo.16.l.9.tit.4.partit.5.
Acta iudicij faciunt rem certam, vid.glo.2.l.11.tit.4.par.5.
ACTIO si generaliter fuit proposita, & per se quæstio sit specialis proponens ad aliam actionem redire possit, vid.glo.5.l.25.tit.2.p.3.
Actio debet semper proponi coram iudice rei, & quare, & in quibus casibus non, vide glo.2.cum sequenti.l.32.per tex.ibi tit.2.part.3.
Actiones sunt introductæ de iure ciuili, glo.1.l.32.tit.18.part.3.
Actio an cedi possit in absentem, & quando, & an in tali cessione requiratur titulus, vide glo.1.l.64.tit.18.part.3.
Et an cessa actione ille in quem ceditur possit damna petere siue pœnas vel expensas, vid.ibi glo.6.
Et an cessa actione videatur cedi ius fori, vide ibi.
Et an cessa contra vnum ex reis debendi contra reum cessa videatur, vide d.glo.6.
Actio qualis intentetur quando sententia pro aliquo fertur contra eum, vide glo.18.l.19.tit.22.par.3.
Actio quam aliquis habebat contra aliquem amittitur si velit iudicem rõpere, & an per sententiã illã amittat, an ipso iure. gl.3.l.26.tit.22.p.3.
Actio qualiscunque sit tollitur spatio.30. vel.40.annorum, vide gl.plum.2.quæst.4.l.10.tit.26 par.4.
Actio quæritur, si alius altero pecuniam nomine meo numeraverit, glo 2.l.2.per tex.ibi tit.1.part.5.
Actio qualis intentari possit contra monachum recipientem depositum vid.gl.4.l.3.tit.3.part.5.
Actio qualis detur contra emptorem qui fructus est re, si dicat non fuisse pretium vel contra locatorem, vide glo.1.l.1.tit.5.part.5.
Et an tunc succedat arbitrium boni viri, vide ibidem.
Actio non nouatur per stipulationem pœnalem ex vendito ad reuendidum, glo.5.l.42.tit.5.part.5.
Actiones an iudicentur inter mobilia vel immobilia bona, vide, gloss. quæst.1.in fin.l.55.tit.5.p.5.
Actio ad communicandum competit socio, quando suus socius rem aliquam quisiuit proprio nomine, d.glo.2.in quæst.4.
Actionem an consequi possit aliquis contra alium ex improbitate sua glo.2.l.8.tit.10.part.5.
Actio an detur domino in subsidium procuratorem mortuo fine hærede, vide glo.l.8.tit.11.part.5.
Actio cedendarum actionum quando fideiussori soluenti competat, & quando non, & contra quem, & quando contra tertium possessorem detur, vid.glo.1.l.11.tit.12.part.5.
Et qualis actio debeat cedi contra confideiussores, & an insolidum, vide glo.5.d.l.11.
Actio qualis detur mutuanti pecuniam alicui ob faciendam vel reficiendam domum, vide gl.9.l.26.tit.13.par.5.
Actio quando consistit ex duabus causis simul iunctis, tunc a postremo actu quo est perfectio formæ fit exordium, glo.3.in fi.l.27.tit.13.par.1.
Actio qualis detur contra hæredem sponte adeuntem hæreditatem si restituere tenetur per fideicommissum, & quid si coactus adeat, gloss.12.l.14.tit.5.part.6.
Actiones competentes Regi vel fisco quo tempore præscribantur, vide glo.8.l.10.tit.19.par.6.
Et quando duplex actio vni competit. est in eius electione vnam vel aliã intentare, vide gl.6.l.10.tit.14 par.7.
Actio qualis detur contra hospitatores, vel barbitonsores, ex quorum culpa damnum subsequutum fuit, vide glo.l.26.& 27.tit.15 p.7.
Actio & exceptio an eodem modo & æqualiter procedant, vide gloss.3.l.7.tit.25.par.7.
ACTIO oritur etiam in arbitramento, si expresse vel tacite sit emologatum per transuersum decem dierum, gloss.4.l.26.ti.4 par.3.
Actio an oriatur ex promissione in diem & qualis, licet effectus exactionis suspendatur, vide gl.2.l.12.tit.11.part.5.
Actiones oriuntur ex maleficijs & ex communi delicto oritur ciuilis seu prosecutoria actio, gl.1.l.13.tit.14.par.5.
Actio in factum oritur ex quocunque crimine ex quo oritur accusatio, vide glo.1.l.13.tit.14.par.5.
Actio duplex oritur ex iniuria alicui illata vna reipublicæ, altera parti, gl.1.l.13.tit.14.par.5.
Actio competit cuilibet de populo super pascuis publicis. gl.1.l.10.ti.11.par.3.& ibi.gl.2.
Actio qualis competat illi qui expulsus possessionem suam amisit, vide glo 5.l.17.tit.30.prr.3.
Actio an competat malæfidei possessori qui rem restituit neque retinuit rem pro expensis necessarijs in re factis, vide gl.l.44.tit.28.par.3.
Actio qualis competat commodatario pro consequenda re, pro qua præium domino soluit eo, quia fuit deperdita, vide gl.1.l.8 tit.2.part.5.
Actio personalis an præscribatur cum malafide, vid.gl.2.d.22.ti.29.pa.
Actio personalis quanto tempore præscribi possit contra ecclesiam, vide gl.2.l.26.tit.29.par.3.& gl.1.l.22.ibi.
Et quid in actione publicana, vid.ib.in gl.3.
Actio aquæ pluuiæ arcendæ an competat, licet aqua ex alio fundo naturaliter cadat, si immoderate vicinus lædatur, vide gl.2.l.14.ti.32.p.3.
Actiones annales an remaneant in statu suo contra ecclesiam. vide gloss. 6.l.22.tit.29.part.3.
Actio rescissoria an simul possit intentari, vt vsu captione rescisa restituatur aliquis, vide gl.6.l.28.tit.29.part.3.
Actio depositi, an & quando contra monachum possit intentari, vide gl. 4.l.3.tit.3.part.5.
Actio depositi contraria quando detur, & an in ea veniat leuissima culpa, vide gl.2.l.10.tit.3.par.5.
Actio exempto si competat contra venditorem ex aliqua causa, an tunc contra cum iuretur in litem, vide glo. 6.l.14.tit.5.part.5.
Actio an acquiratur alteri per alterum, & quid de iure ordinamentorum gl.l.48.tit.5.par.5.
Et si vnus vendat actionem suam quam habet extraneo, an consors illius iuris admittatur ad partem consortis in quancunque actione, vide gl.2.quæst.ad fi.l.55.tit.5.part.5.
Actio bonæ fidei oritur ex permutatione & iuratur in litem, glos.7.l.3.tit.6.part.5.
Actio bonæ fidei dicitur pignoratitia, & in ea iuratur in litem, glo.6.l.21.tit.13.part.5.
Actio an sicut de iure canonico oritur ex pacto nudo ita oriatur ex pollicitatione ad voti similitudinem per legem ordinamenti, vide gloss.3.in medium.l.21.tit.11.par.5.
Actio mandati quæ dicitur, contraria quæ dicatur, vide gl.1.l.20.per textum ibi.tit.12.par.5.
Actio negotiorum gestorum an habeat locum quando quis facit actum contemplatione sui, vide gl.4.l.41.tit.28.par.3.
Actio negotiorum gestorum datur maleficij possessori pro recuperandis expensis in re eo modo ab eo possessa, & quando, vide glo.2.l.44.tit.28.part.3.
Actio negotiorum gestorum vbi datur, ibidem etiam datur actio de in rẽ verso, vide gl.6.l.28.tit.12.part.5.
Actio negotiorum gestorum, & an quando detur mandatario quando alterius negotium gessit, vide gl 1.21.tit.12.par.5.
Actio negotiorum gestorum tunc locum habet, quando negotium fuit cõpletione illius cuius negotiũ geritur, vi.gl.1.l 27.ti.12.p.5.
Actio negotiorũ gestorum datur soluenti pro alio, vid gl.6.l.3.ti.14.p.5.
Actio quanto minoris quæ sit & quotuplex vide glo.7.l.67.tit.19.p.3.
Et actio quanto minoris ciuilis & prætoria in quo differunt, vide glo.9.l.65.tit.5 part.5.
Actio quanto minoris & aliæ personales actiones an remaneant in statu suo contra ecclesiam, vide gl.6.l.26.tit.29.par.3.
Actio quanto minoris competit emptori, quando tempore venditionis sibi non fuit dictum de seruitute quam illa res debebat, quam ipse venditor ignorabat, vide gl.3.ad fin.l.63.tit.5. part.5.
Actio quanto minoris ciuilis in quo differat ab actione quanto minoris prætoria, vide per gl.4.l 64.ibidem.
Et an ista actio sit perpetua & pro quibus sic esse, vide ibi glo.10.
Actio de in rem verso vbi datur, ibi etiam datur actio negotiorum gesto rum, gl.6.l.28.tit.12.part.5.
Actio redhibitoria datur contra venditorem qui vitium rei venditæ tacuit, vide gl.3.& 4.l.64.tit.6.part.5.
Actio redhibitoria quæ dicatur vide glo.6.l.65.tit 18.par.3.
Et redhibitio debet fieri cum fructibus, gl.6.l.(5.tit.5.par.5.
Actio redhibitoria & aliæ actiones annales, an remaneant in statu suo cõtra ecclesiam. gl.6.l.26.tit.29.par.3.
Actio redhibitoria propter vitia animi non datur, & an propter dolum venditoris qui sciens vitium seruisui illud tacuit, vi. gl.1.l.64.ti.5.p.5.
Actio redhibitoria, an detur pro libro corrupto, vel pro iuribus, vid.gl. 1.l.65.tit.5.par.5.
Actio redhibitoria non datur pro paruis, vide ibidem in gl.2.& pro quibus vitijs, vide ibi gl 3.
Et an ista actio sit perpetua & quando, vide ibidem in glo.10.
Actio pignoratia contra quem detur, & quæ culpa in ea veniat, vide glo. 5 cum alijs.l.20.tit.13.par.5.& gl 5.& 10.l.21.ibi.
Actio pignoritia est bonæ fidei & in ea iuratur in litem, vi.gl.6.d.l.21.
Actio pignoratitia contraria debet emptori pignoris dati contra debitorẽ, neque talis actio ad eum transijt sine cessione, vid.gl.4.l 50.ti.13.p.5.
Et an in actione pignoratitia veniat dolus leuis & lata culpa, vi gl.5.l.20.tit.13.part.5.
Actio ad vindictam non transmittitur nisi lite contestata, nec in hoc datur restitutio gl.11.l.25.tit 1.par.7.& gl.l.23.per tex.ibi.tit.9. par.7.
Et quando agatur ad vindictam habita consideratione damnorum, vel interesse, vel non, vid.d.gl.11.d.l.25.
Actio ad exhibendum non competit pro re mobili, gl.2.l.16.tit.2. p.3.
Actio ad exhibendum an competat & adiungi possit cum rei vendicatione, vide gl.3.
Actio ad exhibendum an habeat locum in rebus iam immissis in ædificio alterius, vide glo.8.d.l.16.
Et quid si ipse qui immisit velit, vide ibidem.
Et an possit appellari super actione ad exhibendũ, vide gl.5.l.20. ibi.
Et an in hac actione habeat locum vsucapio, vid.gl.2.l.22. ibidem.
Actio de dolo datur, quando factũ non est repetibile, quãdo ob aliquid faciendum aliquid datum fuit, si non fit factũ, vid.gl 1.l.45.ti.14.p.5.
Actio de dolo, quibus & quando, & contra quos detur, & qualiter, vide glo.1.3.4.5.6.7.& 8.tit.16.par.7.
Actio de dolo an & quando transeat in hæredes, vide gl.3. d.l.3.
Actio de dolo qualiter, & intra quantum tempus intentari debet, vide gl.d.l.6.per tex.ibi.
Actio & exceptio an eodem modo æqualiter procedant, vide gl.3.l.7.ti.25.par.7.
Actio pœnalis an & quando, & in quibus delictis sit transitoria ad hæredes, & pro qua parte, & qualiter vide gl.l.25.per tex.ibi.ti.1.part.7.
Et qualiter hæredes teneantur tunc, & pro qua parte, vide ibidem in glo. 7.9.& decima.
Actio iniuriarum oritur duplex ex iniuria alicui illata, vna reipublicæ, altera parti, vide gl.1.in fin.l.13.tit.14. part. 5.
Actio iniuriarum, vide in verbo INIVRIA & verbo INIVRIANS.
Actio furti an detur contra furem, etiam extra locum vbi furtum commissit, si ibidem cum furto reperiatur, vel fine, vide glossam primam, legis.4.tit.decimo quarto. part.7.
Actio furti contra quem detur, vel non: vide glo. dict.legis quartæ.per textum ibi.
Actio furti an detur contra consulentem furtum fieri, & quando, & qualiter, vide gl.1.d.l.4. per tex.ibi.
Actio furti an detur contra tutorem qui rem pupilli dolo subtraxit, vide gl.1 & 2.l.5.per tex.ibi.tit.14.part.7.
Actio furti an detur contra tutorem ratione doli præsumpti, vide d gl. 1.d.l.5.
Actio furti an detur contra hospites qui gratis aliquem in domum suam receperunt, si illi aliquid furatum fuit, vid.gl.1.l.7. per illum text.titu. 14.par.7.
Actione furti an teneatur ille qui seruum vel filiũ alicuius ad furandum induxit, si res ab ipsis furetur domino scienti & consentiente, & an ide

Universidad de Deusto
Biblioteca

infrarem dicendum sit, vide glossam primam, & secundam. l. 8. per text. ibi tria 14. par. 7.

Actio furti an detur creditori aduersus debitorem, quādo ipse ei pignus sibi datum furetur, vel si cum in eius potestate remaneret illam alienauit, vel aliter contractauit, vide gl. l. 9. per tex. ibi. tit. 14. par. 7.

Actio furti an detur creditori quando pignus alicuius debitoris furatū fuit, vel an ipso debitori detur, vide ibi. gl. 6.

Et an tunc creditor ex actione furti aliquid lucrare possit, vide ibidem in glo. 7. & 8.

Actio furti an detur contra fulonem vel officialem qui rem alicuius suscepit, vt ex ea aliquid faceret si postea dicit illam sibi furatam, vi. per glos. 1. & 2. cum alijs ibi. l. 10. tit. 14. p. 7.

Actio furti an detur fullonicui res sibi data furata fuit, vel an ipse rei domino, vid. ibi. in gl. 4. & 5.

Actio furti an detur commodatario vel commodanti, quando res commodata furata fuit, & an si commodator elegerit illam vni petere potest ad alium postea redire, & quando, vide gl. l. ut. tit. 14. part. 7.

Actio furti an depositario rei detur contra furem quæ illam sibi furatus est vel domino, & qualis detur vtrique, & qualiter, vi. gl. l. duodecimæ, ibi per illum textum.

Et an eadem detur vsufructuario rei, si res in qua vsumfructum habet, furetur. vide ibi. gl. 6. & 7. per illum texeum.

Actio furti an detur colono partiario, vel qui nummis colit contra furē, vide dictam glossam septimam. d. l. 12. per tex. ibi. ti. 14. par. 7.

Et quid si fructus erant collecti vel non, & quid si adhuc inter ipsum & domino non erant diuisi, vid. ibi. gl. 8. & 9.

Actio furti an detur legatario cui res sibi legata furata fuit ante quam sibi traderetur, gl. 4. l. 13. ibi.

Actio furti an detur contra officiales Regis monetam expendentes præter Regis voluntatem, vel contra monetarium facientem pro se monetam bonam, vel metallum petius meliori immiscendo, vide gl. l. 14. & 15. tit. 14. par. 7.

Actio furti an detur contra furantes ligna, & afigentes domui suæ, vide per gl. 2. l. 3 6. ibi. per illum tex.

Actio furti an detur contra minorem, furiosum, vel furem domesticum & quando sic, & qualiter, vid. gl. l. 17. ibi per illum text.

Actio furti an detur contra filium seruum vel vxorem quando fuit in magna quantitate, vid. gl. 6. d. l. 17.

Actio furti an detur domino rei furatæ contra receptatorem latronis, vide. gl. 14. l. 18. ti. 14. par. 7.

Actio de pauperie vtilis an & quando detur contra dominum feræ si nō detinet ligatam, gl. 8 l. 23. tit. 15. par. 7.

Actio de pauperie tantum datur, quando animal nocuit contra naturam sui generis, gl. 4. l. 24. ibi.

Actio de pauperie deber dari ad solutionem totius damni, vel ad dandū animal pro noxa, vide d. gl. 4. d. l. 24.

Actio legis aquiliæ vel damni infecti non datur propter damnum procedens ex contractu gl. 2. l. 1. ti. 15. par. 7.

Actio legis aquiliæ vel damnum infecti vt locum habeat requiritur quod ibidem dolus vel culpa præcedat. d. gl. 2. d. 3.

Actio damni dati vel legis aquiliæ an detur commodatario, & quādo, vide gl. 5. l. 2. tit. 15. p. nt. 7.

Actio legis aquiliæ vel damni infecti cui & contra quem detur, & coram quo iudice intentetur. vide gl. l. 2. & 3. ibi per illum tex.

Actio legis aquiliæ vel damni dati, an legatario detur quando in re sibi legata damnum datum fuit, vide glo. 8. d. l. 2. per tex. ibi. vide infolio. 1. addito. par. 1.

Actio damni dati quando contra iudicem detur vel non, vide gloss. l. 4. per tex. ibi. titu. 15. par. 7.

Actio damni dati vel legis aquiliæ an detur contra mādantem, si ille qui damnum dedit erat sub alterius potestate.

Et quando, & qualiter, vide gl. l. 5. ibidem per textum illum.

Actio damni dati datur cōtra quem libet culposum, licet det operam rei licitæ, vid. gl. l. 6. ibi. per illum textum.

Et in actione legis aquiliæ vel damni dati veniat leuissima culpa, vid. gl. 4. in principio. l. 10. tit. 15. par. 7.

Actio damni infecti, an detur contra ascendentem ignem in agro suo restilli si ex tali facto alteri damnum subest quando & quid in foro animæ, vid. gl. 4 l. 10. tit. 15. par. 7. per illum tex. ibi.

Actio damni infecti an detur contra vicinum destruentem domum sui vicini causa ignis cum impetu aduenientis, vide gl. 2. l. 12. per text. ibidē titu. 15. par. 7.

Et an tunc cultus vel vicinia teneatur contribuere pro reparatione talis domus sic destructæ, vide. d. gl 2. l. 12.

Actio damni dati qualiter detur quando plures simul percusserunt, vel damnum dederunt, vide glo. 4. l. 15. ibi.

Et quid si damnum soluatur ab vno ex eis, an cæteri liberentur, & qualiter, & an damnum reci iens etiam tunc cōtra illos agere possit, & qua liter, vide gl. 2. d. l. 15. per tex. ibi.

Actio legis aquiliæ vel damni dati qualiter detur contra negantem, vide gl. 12. & 4. d. l. 16. tit. 5. par. 7. per illum tex.

Actio legis aquiliæ an detur contra confitentem in iudicio se deliquisse cum ita non sit, vi. gl. 1. l. 17. per tex. ibi.

Actio legis aquiliæ præsens & præteritum tempus respicit non futurum vid. gl 3. d. 18. per text. ibi. titu. 15. par. 7.

Actio legis aquiliæ vel damni dati qualiter detur contra facientem in emendam ipsius, vi. gl. 4. d. l. 8.

Actio damni dati qualiter detur contra occissorem serui, qui officium habet, vid. gl. 19. ibi per illum tex.

Actio damni dati, an detur contra dominum quadrupedis mansueti, & quando non, vid. gl. 22. per tex. ibi ti. 15. par. 7

Et quid in bestiam ferocem si illa damnum dedit, vi. gloss. 8. l. 23. ibi per illum tex.

Actio damni dati, quando, & qualiter detur contra dominum gregis, quando ipsa in agrum alienum damnum dedit, & qualiter æstimetur damnum istud, vel frumentum quod adhuc erat in herba, vide glo. & alijs ibi. l. 24. tit. 15. parti 7.

Actio damni dati, an detur contra dominum ex delicto pastoris, & quando, vid. gl. 2. & 3. ibidem.

Actio dāni dati, an detur cōtra dominū domus ex qua aliquid proiectum fuit, & an ipse dās illud a familiari proficiantī recuperabit, & quid si in domo plures in habitētur simul, vi. gl. 12. & 3. d. l. 25. per te. ibi.

Actio qualiter detur contra sciendentes arbores fructiferas, & de proiectorum, vid. gl. l. 28. ibi per illum tex.

Actio & exceptio, an eodem modo & æqualiter procedant, vid. gl. l. 3. tit. 25. par. 7.

ACTOR sine actione aliquando experitur, vide gl. 3. l. 22. tit. 2. par.

Actor si non probauit, & ideo fuit condemnatus, an rei dominium amittit, vide. gl. 2. l. 28. tit. 2. par. 3.

Actor quoram quo iudice debeat suam proponere actionem, vide gl. 2. l. 2. ti. 2. par. 3.

Actor debet eligere si reus habeat plures foros, vid. gl. 17. per tex. ibi in l. 32.

Actor quoties deficit in probationibus debet in sumptibus litis condemnari quia iustam non præsumitur habuisse litigandi causam. l. 19.

Et quid si testes fuerunt reprobati non ratione delictis sed suarū personarū

Et quid si vnum tantum habeat testem, an excutiatur, vide ibidem.

Actor semper præsumitur ignorare, an reus verum vel mendatium reppererit, vide gl. 4. l. 2. tit. 3. par. 3.

Actor missus in possessionem ob rei contumaciam ex primo decreto, an possideat ante annum in reali.

Et an possit locare prædia & fructus vēdere, & ad quē agricultura & locatio spectet, & si in domo in qua missus est habitauit an teneatur pretiū habitationis vel in sortem computari. vide gl. 4. l. 2. tit. 8.

Actor missus in possessionem expellit possessorem contumacem in personali autem non, vide ibidem.

Actor missus in possessionem si deijcitur de possessione qualiter deijciatur, punitur, vide gl. 1. & 2. l. 5. ti. 8. par. 3.

Actor quo iure possit petere se mitti in contumacis possessionem, vi. gl. 11. l. 6. ibi.

Actor fructus facit suos si missus intra annum possessionem non recuperet, poterit tantum contumax etiam termino elapso agere super proprietate & intra quod tempus talem quæstionem mouere debeat, vide gl. 8. l. 6. tit. 8. par. 3.

Actor missus in possessionem, an possit petere vt pronuntietur debitum & declaretur rem esse suam, vi. gl. 8. l. 6. tit. 8. par. 3.

Actor missus in possessionem poterit petere iudici vt præcipiat vendere res in quas missio facta fuit, si solutionem magis quam incumbere possessionem velit ibi. gl. 11.

Et an isto casu reus prius citandus est in propriam personā, & an sufficiat citatio ad domum, vid. gl. 3. l. 6. tit. 8. par. 3.

Actor si occultauit exceptionem rei, an venditio facta illarum rerum quibus missus fuerat tractetur, vide glo. 14. l. 6. tit. 8. par. 3.

Actor in diuersis libellis, an possit secundum postea viam petere, & quid si in eodem libello, vide gl. 5. l. 7. tit. 10. par. 3.

Actor an possit reo petere vt iuret etiam quādo actor nihil probauit, & an reus teneatur iurare, vid. gl. 10. l. 8. tit. 11. part. 3.

Actor non probans reus absolutur & in dubio videtur quis absolutus quia actor non probauit, glo. 1. in principio. l. 1. tit. 14. p. 3.

Actor probans semel posse illum si agatur vti possidetis, an illud sibi sufficiat, vide glo. 4. l. 10. tit. 14. p. nt. 3.

Actor an contra eum debeant recipi testes & sententia ferri debeat ad instantiam rei si ipse contumax sit lite adhuc non contestata, vide glo. 2. l. 9. tit. 22. part. 3.

Actoris contumacia maior est quam rei, vid. glo. 2. d. l. 9. tit. 22. part. 3.

Actor litem non prosequens citari debet, vide glo. 3. l. 9. tit. 2. part. 3.

Actor si in aliquo casu curiæ fecit citare reum & postea non comparuit ipse citandus sit, vide. d. glo. 3.

Et instantia ista contra actorem perempta quæ probationes per eam peractæ vero non, vide ibidem in gl. 4.

Actor contumax & si pro eo lata sit sententia debet soluere eo condemnato expensas quas fecit ibi. & quales. vide glo. 6. d. l. 9.

Actor habet tria remedia contra reum absentem & contumacem lite contestata: vide glo. 1. l. 10. tit. 22. p. 3.

Actor si elegerit viam probationis si reus sit contumax possunt testes recipi & procedi ad diffinitiuam lite non contestata, vide glo. 2. d. 10. titu. 22. part. 3.

Actor eligere poterit vtrum rem vel æstimationem petat si res perdita apparet, & æstimatio soluta fuit, vide gl. 4. d. l. 19. tit. 22. p. 3.

Et an eligere debeat ante litem contestatam vel post vide ibidem.

Et quid si ante quam æstimationem soluat res inueniatur an ad solutionē æstimationis teneatur & tunc vide gl. 5. d. l. 19. tit. 22. p. 3.

Actor si se vellit restituere contra sententiam aqua non fuit appellatum ex iusta causa vel impedimento an possit sicuti potest reus vide. glo. 9. d. l. 19.

Actor qui iudicem corrumpere voluit amittit actionem suam & an ipso iure vel per sententiam, vide glo. 1. 3. & 7. l. 26. tit. 22. p. 3.

Et ideo sic puniuntur quia sunt per iuri, vide. d. glo. 7.

Actor pro quo lata fuit sententia si sentiat se in aliquo prægrauari an appellare debeat & quando si victus ab ea iam appellauit, vide glo. 1. l. 9. tit. 3. par. 1.

Et quid si contumax sit inueniendo ad audiendam sententiam, an postea appellare possit, vide ibidem in glo. 2.

Et de qua contumacia istud intelligi possit, & quid si de facto admittatur ad appellandum, vide. d. glo. 1.

Et quid si fuisset talis esset rusticus, minor, vel mulier, vide d. gl. 2. in fine.

Et quid si venit iudice adhuc sedente pro tribunali vel habuit iustam causam, vide ibidem in glo. 4.

Actor qui obtinuit ex falsis probationibus si de hoc fuerit conscius & lata sit pro eo sententia, an rescindi debeat etiam si transacti fuerint viginti anni. vide glo. 3. l. 2. tit. 26. p. 3.

Actoria an sit electio quando alternatiue sibi plura dantur remedia, vid glo. 4. l. 29. tit. 11. par. 4.

Actor constitutus a tutore ad res pupilli petendas in iudicio an valeat & teneat talis constitutio facta sine causa, vide glo. 2. l. 96. tit. 18. p. 3.

Actor an constitui possit a tutore ad vnum actum tātum, & an ad ea quæ sunt voluntariæ iurisdictionis ibi glo. 3.

Et an talis actor constituatur sub periculo tutoris si quid male fecerit, vi de ibidem in glo. 4.

Actor si nihil reo petierit, an reus possit contra illum querellam non numeratæ pecuniæ ponere gl. 3. l. 9. tit. 1. part. 5.

Actor post biennium petens debitum confessatum per scripturam non repellitur exceptione non numeratæ pecuniæ, vide ibidem.

Etiam si reus velit probare non fuisse sibi numeratam & quid de iure canonico, vide ibidem in gloss. 6.

Actor quam actionem intentare possit contra inuentorem rei commodatæ sibi quando ipse pro ea domino rei pretium soluit, vide glo. 1. legis 8. tit. 2. par. 5.

Et an quando rei vendicationem possit intentare, vide ibidem.

Actor an cū emptore rei suæ vel cū venditore litigare teneatur & qualiter se habere debeat, vid. gl. 3. l. 33. tit. 5. par. 5.

Actor inuicto venditor potest assumere in se litem super defensionem rei suæ asseri venditæ, vi le ibide n.

Et quid si actor dicat personam emptoris esse legaliorem & interesse sua secum litigare potius quam cum venditore vide ibidem.

Actor si plene probet culpam rune non est locus delationi iuramenti rationi coniecturarum quas reus pro se adducit, vide gl. 13. l. 15. tit. 8. p. 5.

Actor si sit negligens in contuendo fideiussorem vt reum quem in iudicio sistere promisit sine adiectione termini illud sistat, vide glo. 5. & 6. l. 19. tit. 12. par. 5.

Et an ex quo triennio fideiussor a fideiusione liberetur & quando & in quibus, vide. d glo. 5. & 6.

Et an actoris dolus vel calumnia ipsius litigantis viciet transactionem ipso iure, glo. 8. l. 33. tit. 14. par. 5.

Actor qui ante quam finiret litem decessit an & quando actionem suam ad hæredes transmittat si ratione criminis proposita sit & ad vindictā, vide glossas l. 25. per illum tex. tit. 1. par. 7.

Actor cui pe i sibi dānū re sarciri & eius æstimatiōē quid probare teneatur & an sufficiat ipsius iuramētū sup æstimatione gl. 4. l. 18 ti. 5. p. 7.

Et qualiter dubia secundum intentionem actoris vel rei declarari debeat vide. glo. 1. l. 33. tit. 33. part. 7.

ACTVS qui sufficiant ad inducendam consuetudinem, vide glo. 2. l. 1. per text. ibi. tit. 2. par. 1.

Actus inquus non inducer consuetudinem, glo. 1. l. 3. tit. 2. p. 1.

Actus multiplicatur secundum multiplicationem agentium si perfecte ab vno quoque agatur. glo. 1. l. 7. t. 14. par. 1.

Actus voluntarius debet cum consilio omnium perfici. glo. 4. l. 10. tit. 14. par. 1.

Actus nostri voluntarij non extenduntur vltra quam proferuntur, vide gl. 2. l. 7. titu. 10. par. 5.

Actus non necessarius concernens tamen causam pietatis vel simile licet vnus contradicat non impedit quicquam. glo. 4. l. 10. tit. 14. p. 1.

Actus factus eo tra iuramentum valet licet taliter facientes sint periurij. glo 5. l. 5. tit. 16. p. 1.

Actus alias reprobatus permittitur aliquando ratione publicæ vtilitatis vide glo. 3. l. 4. tit. 6. p. 3.

Actus factus me presente tacente, & consentiente inducit consensum, & tacitum mandatum. glo. 2. l. 2. tit. 18. p. 3.

Actus vicitur eo ipso quod fit contra legem prohibitiuam, & quere, vide gl. 7. in prin. ipso. l. 28. tit. 11. par 5. vbi & ponit plures limitationes ad istam regulam & quid si lex prohibeat fieri, & addat pœnam faciēti an tunc actus factus contra legem teneat & tantum agatur ad pœnam, vide d. glo. 7.

Actus si fiat contra formam a lege datam an valeat, vide ibi lem in dict. glo. 7.

Et quid si fiat contra legem vtuam prima contra principis mandatum, vide ibidem.

Actus inualidus ex defectu solennitatis positiuæ potest per principem validari secus si defectus sit iuris naturalis, vide glo. 1. l. 15. titulo. 18. par. tit. 3.

Actus viuentium bene possunt esse in suspenso & pendenti non tamen idē est dicendum in actibus morientium quod ad aliam quæst. inducit glo. 6. l. 10. ti. 31. par. 3.

Actus solus conditionis etiam in scienti rem quam conduxit esse suam an operetur dominij translationem in locatorem sine alio tit. glo. 2. l. 9. tit. 30. par. 3.

Et an ex exercitio actus quod de facili solet concedi & gratiose presente, & sciente eo ad quem pertinet acquiratur quam possessio in exercente, & an videatur vti iure suo gl. 5. l. 19. tit. 31. par. 3.

Actus geminatus & de ipsius virtute, vide per gl. 7. l. 3. per text. ibi. titulo 12. par. 5.

Actus si peccat in forma an ex eo nascatur naturalis obligatio, vide glo. 4. l. 5. tit. 12. p. 5.

Actus non viciatur licet fiat clam nisi quando extali clādestinitate aliqua fraudis præsumptio resultat, vid. gl. 1. in proemio. tit. 3. p. 4.

Actus qualiscumque sit, an vicietur ex apositione conditionis impossibilis de facto, vide glo. 4. l. 6. tit. 4. p. 4.

Actus legitimi non recipiunt diem neque conditionem, vide glo. 3. l. 15. tit. 6 par. 6.

Actus voluntariæ iurisdictionis potest extra territorium exerci, vide gl. 6. col. 1. l. 4. tit. 15. p. 4.

Actus adhoc vt valeat debet prius remoueri impedimentum quod ad quæstionem adducit. glo. 6. l. 6. tit. 15. p. 4.

Actus vnus vel binus an introducat consuetudinem vide glo. 4. colū. 2. post principium. l. 3. tit. 2 6. part. 4.

Actus propter turpitudinem agentis reprobatus nulla constitutione permissi potest & requiparatur actui prohibitiuo de iure diuino, vide glo. 3. col. 3. verbo. præterea. & verbo. item actus. l. 32. tit. 9 p. 6.

Actus actiuorum sunt in patientiā bene disposito, vide glo. 3. col. 7. post principium. l. 32. tit. 9. p. 6.

Actus qui potest geri ex duplici potestate sustentabitur ex ea quæ melius valere potest gl. 4. col. 3. quæst. 2. in medio. l. 6. tit. 11. p. 6.

Actus qui est confirmatus tunc per cessationes causæ non debet eius effectus retractari, vide gl. 4. sup. d. col. 7. q. 6.

ACCVSATOR in causa criminali si inde mors sequatur est irregularis nisi antea fuerit protestatus quod non intendit, &c. vide glo. 1. l. 17. tit. 6. par. 1.

Accusator calumniator punitur similitudine supplicij vide gl. 6. l. 12. tit. 17. par. 3. & glo. 2. l. 53. tit. 18. p. 3.

Accusator secundus super eodem crimine de quo quis est per sententiam liberatus an purgetur si iuret se nescisse illum fore accusatum prius, vide glo. 27. l. 20. tit. 22. p. 3.

Accusator qui assidue intrat domum iudicis vt capiat cum eo familiaritatem an puniatur, vide glo. 1. d. 26. tit. 22. par. 3.

Accusator qui iudicem corrumpendo aliquid ei dedit amittit actionem suam quam habebat contra accusatum & an per sententiam vel ipso iure eam amittat vi le glo. 3. l. 2 6. tit. 22. par. 3.

Accusator matrimonij repellitur propter quæstum & qualiter hoc probetur, vide glo 3. per tex. ibi. l. 4. tit. 9. p. 4.

Accusator an teneatur se subscribere ad pœnam talionis, & an accusator licet expresse se non subscripsit tacite tamen videatur se subscribere, & an ista subscriptio sit in vsu. vide glo. 2. & 3. l. 13. tit. 9. p. 4.

Accusatore,

Universidad de Deusto
Biblioteca

Accusatores si sint plures alicuius matrimonij ad illud vnus ex eis tantū el i debet alijs exclusis, vide glo.3. per tex. ibi. l. 14. ibi.
Accusator an possit esse testis in illa causa in qua fuit electus ad accusandum, & quid in causa matrimoniali. vide dict. gl.3. d.l.14.
Accusator si deferat tantum neque suam accusationem probat, an ex hoc premium mereatur. gl.4.l.3.tit.2.par.4.
Accusator non requiritur in notorijs, & sine eo iudex procedere potest, vid. gl.7. in prologo.7. part.5.
Et an sine accusatore quis puniri possit & quando vide gloss. 2.l.1. titul. 1. part.7.
Accusator an necessario in omnibus criminibus se inscribere teneatur, vi de gloss 3.l.5. & gloss.l.2 6. tit 1 par.7.
Accusator quis esse non possit, vide per glo.l.2. per tex. ibi. titul. primo. par 12a.7.
Accusator an ad tertiam accusationem admittatur si alias duas fecit, & quando vide gl.10. dict.l.2.
Accusator idoneus an sit ille, qui decrimine accusatus fuit pendente sua accusatione, vi d. gl.4. & 5.l.4. tit.1. par.7. per tex. ibi.
Et an tunc cum reaccusare non possit implorare possit iudicis officium vt crimen puniatur, vide. d. glo.3. ad fin.
Et quid si pro sequitur suā vel suorum iniuriam, & an tunc propter hoc super sedeatur in prima accusatione, vi. gl.6. d.l.4. per tex. ibi.
Accusator an esse possit accusatus, & iam dānatus de aliquo crimine, & quem accusare non possit, vid. gl.8. d.l.4.
Et an accusationem iam ceptam prosequi possit per se vel procuratorem vid. gl.9. d.l.4.
Et an tunc supersedebitur in executione pœnæ, vide. ibi.
Accusator si non probet delictum an excusetur ratione officij, & quando, & quid in denuntiatore. vi. gl.5.l.6. & gl.4.l.5. ibi.
Et an plures possint vnum de vno & eodem delicto accusare, & quando & alia in ista materia, vid. gl.2. cum sequentibus. tit.1. par.7.
Et quæ sint causæ quando vnus accusator potius quam alius admittatur ad accusandum quando plures concurrunt, vid. ib gl.2.
Et an electo vno ex accusatoribus cæteri qui repulsi fuerunt possint esse testes in illa causa, vi. d. gl.3.
Accusator an ab accusato vel ab alio possit de alio crimine accusari, vid. ibi glo.4. & gl 5.l.4. ibi.
Accusator qualiter suam accusationem proponere debeat, & an iurei & se nominare teneatur, & quæ ibidem narrare debe, vide glo.l.14. tit. 1 partita.7.
Accusator non est in vsu quod se subscribat ad pœnam talionis, & an te neatur dare fideiussorem de pro sequenda accusatione, vide gloll 8. d. l.14.
Accusator coram quo iudice criminaliter accusare possit aliquem, & quā do gl.l.15. ibi.
Accusator si non compareat post quam reus citatus venit qualiter eius contumatia debet in crepari & in quo puniatur & quando & quid iudex facere debeat & alia plura in hoc vid. per glossas. l.17. per illum tex. titul.1. par.7.
Accusator etiam si non compareat in termino præfixo accusato, debet tamen citari vid. gl.4.l.17. per tex. ibi tit. 1. part.7.
Et qualiter tunc, accusator citari debeat vi. ibi. in gl 5.
Et qualiter incidat in penam turpiliani si postea non compareat vid. ibi. gloss. 3. & gl.9. per illum tex.
Accusator an, & quando possit per abolitionem ab accusatione desistere, & an recepta pecunia & cum causæ cognitione vid. gl.l.19. per tex. ibi. tit.1. par.7.
Et intra quantum tempus istud facere & quando non vid. ibi. glo.4. cum sequentibus.
Et quid si accusator vellit desistere ante litem contestatam vel post publi cationem vid. gl.4. ibi. in fi.
Et quid si testes fuerint iam torti an ad abolitionem, de venire possit etiā eis consentientibus vid. ibi glo.5.
Accusator de falsa moneta licet non probet non punitur, & quare, & quando sic, vid. gl.1.l.20. ibi. per illum text.
Accusator si sit hæres testatoris & non probet accusatum testatorem occisile, an propter hoc incidat in pœnam vid. gl.2.l.21 ibi.
Accusator si cum accusatore transegerit super crimine an trāsactio teneat & plura in hoc, vid. gl.l.22. ibi per illum text.
Accusator si decedat an instantia pereat vel an eius hæredes accusationē pro sequere teneantur, vid. gl.l.23. ti.1. par.7.
Accusator alicuius de aliquo crimine si lite contestata decedat an & quā do, & in quibus delictis instātia ad hæredes ipsius vel accusati transeat & in quibus actionibus & pro qua parte & quid si pœna veniebat ap plicanda fisco. vid. glo.1. cum aliis ibi.l.2 5. per illum tex. tit.1. par.7.
Et quid filius fuit cepta per solam citationem vel si reus fuit contumax, nō habens causam non veniendi, vid. gloss.2. ibi.
Et quid si lite contestata pacto contrahentium fuit, a lite recessum, an tūc actio penalis sit ad hæredes transitoria vid. ibi gl.2.
Et quid si fideiussor de e lar an eius hæredes teneantur, vi. gl.4.d.l.5. & qualiter hæredes teneantur tunc vi. ibidem in gloss.7.
Accusator si non probet delictum an & quando incidat in pœnam talionis, & quando non vi gl.10. cum sequentibus. l.26. per tex. ibi. titulo par.7.
Accusator & denuncians in quo differant inter se vi. gloss.2.l.17. titulo par. 12a.7.
Et an primum quod datur accusatori ex forma statuti illud denuncia debeatur vi. d gl.2.
Accusator quæ falsam accusationem proponit an puniatur de falso gl.10.l.7. tit.9. par.7.
Accusator an debeat esse præsens quando reus torquetur vi. glo. 6. l. 30. par.7.
ACCVSARE non tenetur ille qui scit aliquem commisisse delictum aliquod si illud probare non possit, & quid in crimine læsæ maiestatis vid. gl.2.l.13. tit. 6. par.1.
Accusare an & quando quis compellatur per iudicem & quid in filio lente patris occisores accusare vi. gl.1.l.46. tit.2. par.1.
Accusare an possit affinis de iniuria affinis vi. gl 5.l.5. tit.6. par.4.
Accusare non potest matrimonium propter adulterium alius præter ipsi coniuges vid. gl. per tex. ibi. in l.2. tit.9. par.4.
Et an in tali accusatione licet ciuiliter sit mota debet obseruari for libellorum ff. de accusationibus vi. ibidem in glo.3.
Accusare debet vxoris adulterium maritus alias peccat mortaliter quando dicetur quis patronus turpitudinis, vide gl.5.6. & 7.l.2. titu partita 4.
Accusare potest vxor maritum de adulterio quoad thori, separationem tantum, vi. gl.12.l.2. tit.9. par.4.
Accusare matrimonium non potest existens in peccato mortale vel ob hoc aliquid recepit vi gl.2. & 3.l.4. tit.9. par.4.
Et qualiter istud probetur vi. ibidem, quod procedet iudice ex officio repellente ibi gloss.5.
Accusare an possit matrimonium ille qui cum præsens esset intra tempus noluit impedimentum quod ipse sciebat denuntiare gl.2. & 3.l.4. tit. 9. par.4.
Accusare potest matrimonium aliquis etiam post terminum si adhuc fuit contractum ibi gl.4.
Et quid si sponsus multa expendit in præparamentis, vi. gl.4. d.l.5.
Et an post contractum matrimonium admittatur saltim per viam denuntiationis, vide ibi gl.5.
Et an sufficiat ipsius iuramentum si non adsit probabilis causa gravitatis ibi in gl.7.
Et an & quando infirmitas quæ tunc erat illud excuset, & postea ad dendum habilem facit, vid. ibidem gl.8.
Accusare an possit matrimonium ille, qui iurat se antea non cognouisse impedimentum quod in hæret, vid. ibidem in gl.11.
Accusare an possit maritus vxoris adulterium si ipse etiam adulterium commisit. gl.l.6 ibi.
Et quid si obficiat marito crimen lenocinij suæ in iudicio ecclesiastico seculari. gl.4.d.l.6.
Accusare an possit maritus vxorem suā de adulterio si per vim ad fuit coacta siue sine dolo ipsius fuit se iuncta & de qua vi istud reiligendum, & quid si maritus monuit vt fugeret ne vi hostium oppr meretur, & illa noluit fugere. vide gl.1.l.7. tit.9. par.4.
Accusare vxorem de adulterio an possit maritus si ipsa de morte nuntium recepit qua de causa secundo contraxit. vid. gl.2.l.8. ibid.
Accusare an possit maritus hæreticus vxorem suam de adulterio cum se etiam spiritualiter fuerit fornicatus, vide ibidem. glo.5.
Et quid si maritus ad fidem fuerit reuersus an & tunc sit locus compositioni vide ibidem in gl.6.
Accusare sub qua forma debeat vxor maritum frigidum vel ipse illam cum ea coire non possit, vid. gl.2. per tex. ibi. l.10. tit.9. par.4.
Accusare volens maritus vxorem suam de adulterio an ad pœnam talionis se subscribere debeat, vid. gl.2. & 3. per. tex. ibi. l.13. titulo. non tita.4.
Et an idem sit dicendum si aliquis tutorem de suspecto vellit accusare, an tutor de suspecto condemnatus se suscribere debeat, vide dict. glo secunda.
Accusare potest mulier virum suum de adulterio in foro ecclesiæ non foro seculari gl.4. & 5. per illum tex. l.13. tit.9. par.4.
Accusare non possunt plures simul matrimonium sed vnus cis ad illud faciendum eligi debet, vi gl.3. per tex. ibi. l.14. ibidem.
Accusare an possint matrimonium consanguinei siue adhoc esse testes quando suspecti dicentur. vide glo.2.l.15. tit.9. par.4.
Accusare proprie dicitur quando agitur ad vindictam, vide. gl.2.l.17. 9. part.4.
Et an ad vnius accusationem matrimonium dirimatur saltim

tum de futuro iurata, vide glo.1. & 3.l.18. titu.9. par.4.
Accusare quis possit tutorem de suspecto, vide gloss. l.2. per text. ibi tit. 6. par.6.
Et qualiter, vid. ibi. glo.6.
Et an possit quis illum accusare per procuratorem, & sine expressione causæ, & an antequam gerat, vide d.glo.6. d.l.2.
Et coram quo iudice talis accusatio suspecti tutoris proponi debeat, vi deibi. glo.7.
Accusare qui non possint, & quare, vide glo.l.2. per illum text. ibi. titu. 1. part.7.
Accusare an & quando possit tertio ille qui iam duos accusauerat, vide glo.10. d.l.3. tit.1. par.7.
Accusare an possit ille qui de crimine accusatus fuit neque adhuc causa finita fuit, & qualiter hoc intelligatur. vide glo.1.2. & 3.l.4. titu.1. par. 7. & ibi gl.4.5. & 6. cum aliis ibidem.
Et an tunc cum reaccusare non possit implorare possit iudicis officium vt crimen puniatur, vide d.gl.3. ad fin.
Et quid si prosequitur suam vel suorum iniuriam, & an tunc supersedeatur in prima accusatione, vide glo.4. ibi per illum text.
Et quid si accusatus sit iam decrimine damnatus, an suum accusatorem vel extraneum accusare vel reaccusare possit, vide ibidem in gloss. 8. per illum text.
Accusare non potest quis aliquem per procuratorem, vide glo.1.l.6. per tex. ibi. tit.1. par.7.
Et an per se vel per procuratorem ceptam accusationem persicere possit & an tali casu supersedebitur in executione pœnæ glo. 9. l.4. titulo. 1. part.7.
Et an ille qui accusare non potest ad denuntiationem admitatur, vide gl. 2.l.3. tit.1. p.7.
Accusare quis possit per procuratorem, & quando, & quid in tutore vel curatore, vide glo.2.l.6. per tex. ibi. tit.1. p.7.
Accusare an possit quis iam mortuum, & quando sic, vide gloss.l.7. & 8. per text. ibi. tit.1. par.7.
Accusare an possit quis minorem de delicto luxuriæ vel de alijs, & qualiter tunc punietur, vide glo.2.l.9. tit.1. par.7. per tex. ibi.
Accusare an possit aliquis sertum alicuius si dicat commisisse delictum vide glo.10. ibi per illum text.
Accusare an possit aliquis illum qui iam fuerat absolutus a crimine quo accusatur, & quando sic, vide glo.l.12. tit.1. par.7.
Accusare vollens aliquem coram quo iudice illud facere debeat, & quando & qualiter, vide glo.l.15. per tex. ibi titu.1. par.7.
Accusare raptorem de raptu quis possit, vide glo.l.2. per text. ibi. tit. 13. par.7.
Accusare quis possit vxorem alicuius de adulterio, & an iudex inquirendo vel aliter admittatur, vide gl.3.l.2. tit.17. par.7.
Accusare vxorem de adulterio intra quantum tempus possit maritus. d. gl.3. & gl.o.4.l.3. ibi & gl.1.l.4. ibidem.
Et intra quātum tempus accusationem probare teneatur, & an ex aliqua causa excusetur, vide d.gl.4. d.l.3. tit.17. p.7.
Accusare vxorem de adulterio an possint hæredes mariti defuncti. vide glo.4.l. per tex. ibi. tit.17. par.7.
Accusari de adulterio an possit ille, qui ignoranter cum nupta dormiuit vide glo.1.l.5. ibi. per illum text.
Accusare potest raptores mulierum quilibet de populo, & quando, vide glo.1.2. tit.20. par.7.
Accusare potest hæreticum quilibet de populo, vide gloss.1. & 2.l.2. per tex. ibi. tit.26. par.7.
Accusare blasphemantes quilibet potest & etiam tenentur ad hoc, vide glo.1.l.tit.28. par.7.
ACCVSATIO secunda quando admitatur cōtra primam, & de quā prius cognosci debet, vide glo.2. & 3.l.4. tit.10. par.3.
Accusatio primus suam vel suorum iniuriam prosequatur, vide gl.4.d.l. 4. titu.10. par.3.
Accusatio & testimonium in criminalibus iudicantur a pari, vide glo.1. gl.3. tit.16. par.3.
Accusatio facta de percussione cum sanguine si probauit quis fuisse si sanguine, an condemnatio sequi possit, vide glo.1. col.2.l.16. titulo. 12. part.3.
Accusatio quam facit vxor propter viri frigiditatem qualiter, & si qua forma fieri debet, vide glosl.2.l.10. per text. ibid. titulo nono partita 4.
Accusatio adulterij quando sic an in ea esse debeat locus loci v adulterium fuit commissum, vide glo.2.l.12. tit.9. par.4.
Et an possit fieri per procuratorem, vide ibidem in glo.7. per tex. ibi.
Accusatio sola an sufficiat ad hoc vt per eam seruus qui do num occisorem accusauit libertatem mereatur, vide glo.4.l.3. tit 22. partita 4. tertia.
Et quid si illud per indicia probet perquæ ad torturam & deuentum & ex rotura confessio delicti orta fuit, vide ibidem.
Accusatio suspecti tutoris per quem & qualiter fieri possit, & an per procuratorem, vide glo.l.2. per text. ibi. tit. 18. par.6.
Et an talis accusatio debeat proponi coram iudice causarum criminalū vel coram quo, vide ibi. glo.7.
Et sine accusatione poterit iudex procedere in notorijs, vide glo.7. in prologo.7. par.
Accusatio quid sit, & an sit necessaria & an in quibuslibet accusationibus habeat locum inscriptio ad talionis pœnam, vide glo.l. 1. tit. 1. par.7.
Accusatio debet per propriam personam accusantis proponi nō per procuratorem. gl.1.l.6. per tex. ibi. tit.1. p.7.
Accusatio an & quando per tutorem vel curatorem nomine minoris proponi possit, vide glo.2. & 3.l.6. per text. ibi. tit.1. p.7.
Accusatio fieri non potest in iam mortuum, & quando sic, vide glo.l.7. & 8. per tex. ibi. titu. 1. par.7. & glo.l.23. ibi.
Accusatio in contra minorem poni possit de delicto luxuriæ vel de alijs vide gl.2. cum sequentibus. l.9. tit.1. p.7. per tex. ibi.
Accusatio an possit proponi contra seruum alicuius qui delictum commisit & quando, vide gl.l.10. ibidem.
Accusatio an possit contra aliquem proponi si de delicto quo accusatur iam fuerat absolutus, vide gl.l.11. ibi.
Accusatio qualiter fieri debet, & quando in scriptis, & quæ continere debeat in se, & quid iudex recepta accusatione facere debeat, & an accusans iurare teneatur, & qualiter & quando, vide glo.l.14. tit.1. p.7.
Accusatio si inepte & contra formam iuris proposita fuit iudex illā Reijcere debet, vide gl.6. in principio. l.14. tit.1. p.7.
Et quando in inquisitione eadem quæ in accusatione requirantur, vid. per glo.6. sup. d. in principio.
Et an eadem solennitas requiratur de iure canonico quo de iure ciuili in accusatione criminaliter proponenda, vide ibi. q.5.
Accusatio coram quo iudice debeat proponi, & quando & qualiter vt reum arctet ad respondendum, vide glo.l.15. per tex. ibi. titu. 1. partita septima.
Et an & quando accusator possit cum licentia iudicis per abolitionem in accusatione desistere recepta pecunia vel non vel cum causæ cognitione. & intra quantum tempus istud facere possit, vide glo.l.19. per text. ibi. tit.1. par.7.
Accusatio an debeat pro sequi per hæredes accusatoris, & quando an vero causa finiatur, vide gl.3.l.23. ibi per illum tex.
Accusatio in quo differat adenuntiatione, & quando videatur aliquis denuntiare vel accusare, vide gl.2.l.27. tit.1. p.7.
Accusatio suppositi partus nullo tempore excluditur, & marito competit. vide gl.1.l.3. per tex. ibi. tit.7. par.7. & gl.2.l.5. ibi.
Accusatio falsi quo tempore finiatur, vide gl.2.l.5. per tex. ibi. tit.7. p.7.
Accusatio si falso proponatur, an accusans de falso puniri debet, vide gl. 1.l.7. tit.9. par.7.
Accusatio de adulterio intra quantum tempus fieri debet vel adulteris seu adulteræ, vide gl.1.2.3. & 4. per tex. ibi. tit.17. p.7.
Accusatio criminalis tollitur 20. annis, & in quibus criminibus non sed durat perpetuo, vide glo.4. d.l.4. tit.17. p.7.
Accusatio de adulterio non potest proponi contra dormientem cum nupta si illud ignorabat, vide gl.1.l.5. per tex. ibi. tit.17. par.7.
Accusatio incestuosi intra quantum tempus fieri debet, vide gl.1.l.2. per tex. ibi. tit.18. p.7.
Accusatio raptorum a quibuscunque de populo fieri potest, & quando, vide gl.1.l.2. per tex. ibi tit.20. par.7.
Accusatio hæretici cuma quolibet de populo fieri potest, vide glo.1. & 2.12. per tex. ibi. tit.26. p.7.
ACCVSATVS de crimine si fugerit qualiter vocandus sit, & si non venerit qualiter fiat descriptio in eius bonis, & quando fieri debeat talis descriptio, & quid si accusatus nulla habeat bona, vide gl.6.l.7. tit. 8. par.3.
Et antequā a notatio bonorum fiat debet trina citatione vocari, vide gl. 8.d.l.7. tit.8. par.3.
Accusatus de leui crimine ita quod si præsens esset non perderet bona, an tunc fieri debeat adnotatio bonorum, vid. gl.4.l.7. tit.8. p.3.
Accusatus de crimine, an & quando possit suum accusatorem re accusare de crimine maiori, & quæ causa prius finietur, vide gl.2.l.4. tit.10. p.3.
Et quid si primo accusans prosequatur suam vel suorum iniuriam, vide gl.4.l.4. tit.10. p.3.
Accusatus de crimine an ad testificandum admittatur, & quid si se emendauerit vel purgauerit, & cui incumbit emendationis probatio, vide glo.2.l.8. tit.16. par.3.
Accusatus de crimine famoso si est captus in carcerem contra aliquē non testificet. gl.3.l.10. tit.16. part.3.
Accusatus habeat a lege 10. dies ad componendam rem familiarem, vide glo.4. per tex. ibi. l.10. tit.25. p.4.
Accusatus de hæresi vel de alio quocunque crimine ante sententiam do-

nare

Universidad de Deusto
Biblioteca

nare potest & tenebit donatio, vide glo. 6. l. 2. per text. ibi. titulo quarto. p. 5.
Et qualiter istud sit intelligendum, vide ibidem in glo. 7.
Accusatus de crimine an possit recipere solutionem, & quando non, vid. glo. 12. l. 5. per text. ibi. tit. 14. p. 5.
Accusatus an possit pendente sua accusatione alium accusare, & qualiter hoc intelligitur, vide glos. 5. l. 13. & glos. l. 2. &. 3. 4. & 5. l. 4. titulo. 1. parti. 7.
Et an tunc cum re accusare non potest, possit iudicis officium implorare vt crimen puniatur, vide dict. glo. 3. circa. fin.
Et quid si prosequitur suã vel suorum iniuriam, & an tñc propter hoc supersedeatur in prima accusatione, vide ibi glo. 4. per illum text.
Et an accusatus possit suum accusatorem recusare vel alium quando iam fuit per sententiam condemnatus, vide glo. 8. dict. l. 4. tit. 1. par. 7.
Et an possit accusationem iam inchoatam prosequi perse vel per procuratorem vide ibidem in glo. 9.
Et an interim supersedebitur in executione penæ. vide ibidem.
Et an expensæ per accusatum factæ sibi per denuntiatorem solui debeant & quando, vide glo 4. &. 5. l. 5. tit. 1. par. 7.
Accusatus de crimine si absolutus vel condemnatus fuit, an iterum accusari possit, & quando, & ex quibus causis. vide glo. 1, cum sequentibus. l. 12. ibi. per illum text.
Accusatus, & quid si non fuit sufficienter punitus, vide dict. glos. primã. in fin.
Et quid si talis accusatus fuit per iuramentum suum absolutus, & se purgauit, vide ibi. glo. 2.
Et quid si non fuit absolutus peruiam sententiæ sed per viam dispensationis, inquisitionis, vel denuntiationis vel per modum exceptionis. & an tunc accusati citatio requiratur. vide. d. glos. 2. &. 3. ibi per illum text.
Et quid si ali qua qualitas delicti omissa sit in prima accusatione, vide ibidem in glo. 4.
Accusatus de delicto a pluribus, an & quando respondere teneatur omnibus vel non vide glo. 2. l. 13. per tex ibi. tit. 1. par. 7.
Et an sit necesse quod accusatus opponat de exceptione pluralitatis accusatorum.
Et quid si non opponat, an valeat processus, vide ibidem.
Et an iudex possit non recipere istam accusatorum pluralitatem, & quid si recepit, vide ibidem.
Et quid si plures accusatores accusent coram diuersis iudicibus, an accusatus iudicem eligere possit, vide ibidem.
Et quæ sint causæ quare vnus accusator potius quam alius debeat admitti ad accusandum quando plures concurrunt, vide glos. 3. dict. l. 13. tit 1. par. 7.
Et an electo vno ex accusatoribus cæteri qui repulsi fuerunt possint esse testes vide dict. glo. 3.
Accusatus de vno crimine quando ex duplici causa puniri possit propter vnum delictum tantum, vide ibi glo. 5.
Accusatus de vno crimine a tilla accusatione pendente de aliis criminibus accusari possit. vide ibidem.
Et an respõdere debeat secundæ accusationi prius quam prima terminetur vel qualiter, vide ibi glo. 6. per illum tex.
Et quando aliquis de delicto accusatur quæ sit tali accusatione requirantur, vt valeat, vide glo. 1. 14. tit. 1. par. 7.
Accusatus an petere possit vt declaretur dies cõtusi criminis vel hora, vide glo. 5. dict. l. 14.
Accusatus in causa criminali etiam in gradu appellationis opponere potest de inepta iudicio libelli, vide gl. 6. in principio dict. 14.
Et an defectus libelli purgetur ex probationibus postea factis vel an reus absoluendus sit, vide dict. glo. 6. quæst. 2.
Et coram quo iudice quis criminaliter accusari debeat, & possit, vide gl. 1. 15. per tex. ibi. tit. 1. par. 7.
Accusatus coram non suo iudice si cum haberet secum exceptionem dilatoriam, si illam non opposuit an propter hoc videtur illius iudicis iurisdictionem prorogare, vide ibidem glo. 3.
Accusatus debet exceptiones suas dilatorias, ante litem contestatam opponere glo. 1. l. 16. tit. 1. partit. 7.
Accusatus qualiter accusationi respondere debeat, vide glo. 2. dict. l. 16. per tex. ibi.
Accusatus de crimine non tenetur litem contestare alias puniri non poterit vide glo. 2. l. 16. tit. 1. par. 7.
Et quid si nolet litem contestare an compellatur saluis suis exceptionibus vide ibidem.
Accusatus qualiter sub fideiussoribus relaxari debet vel qualiter, & quando vide glo. 4. &. 5. dict. l. 16.
Accusatus si compareat, & accusator non qualiter eius cõtumacia inscripti possit & quando & in quo veniat absoluendus, & qualiter iudex in hoc debeat procedere & alia, vide per glod. 17. per text. ibi. titul. 1. par. 7.
Accusatus antequam absoluatur eo quod accusator non comparet puniri tamen accusator citari debet, & qualiter, vide glo. 4. d. l. 17. per illum tex. & glo. 5. ibi.
Accusatus ab instantia iudicis absolui debet accusatore nõ comparente vide ibi glo. 7. per illum text.
Accusatus si fugiat non solum debet remitti ad iudicem loci delicti sed etiam ad iudicem domicilij vel prorogatæ iurisdictionis, vide glo. 18 ibi per illum tex.
Accusatus si fugiat sine licentia qualiter capi, & adduci possit, & quando vide glo. l. 18. ibi per illum text.
Accusatus de crimine an, & quando per iudicem capi possit absque quod citetur, vide glo. 2. d. l. 18.
Accusatus de crimine si cum suo accusatore transigat an transactio teneat & illum a pœna liberet, & quando & qualiter, & an crimen fateri vel deatur & puniri possit & quando, & quid si timeat accusari, vide glo. l. 22. tit. 1. par. 7.
Et in quibus criminibus talis transactio locum habeat, & quando, vide ibi glo. 3. 4. & 5. cum alijs ibi.
Et an transactio super vulneribus facta extendatur ad mortem si postea subsequatur, vide d. glo. 5. d. l. 22.
Et an in tali transactione omnium hæredum consensus requiratur si pares sint vide ibidem in glo. 6.
Et an talis transactio prosit accusato quominus ab alio accusari non possit super illo crimine, & quando, vide glo. 11. q. 2.
Et an idem sit dicendum in pacto gratuito quod in transactione, vide glo. 5. & 7. & glo. 11. col. 3. in 2. limitatione.
Et quid si de crimine adulterij vel de rapto aliquis accusatus fuerit, vide ibi glo. 12. & 13 per illum text.
Accusatus si decedat an pereat instantia, & quando non, vide glo. l. 23 per text. ibi. tit. 1. par. 7.
Accusatus de crimine si se occidat, an causa morte eius finiatur vel cui bona ipsius applicentur, vide gl. l. 24. ibi.
Equando dicatur accusatum se occidisse metu criminis, & quæ requirantur, vt & tunc bona applicentur fisco, vide ibi glo. 2. 3. 4. 5. & 6.
Et an hodie bona in isto casu fisco applicentur stante auth. bona damnorum, vide ibidem in glo. 7.
Accusatus de crimine si lite contestata decedat an & quando, & in quo delictis instantia ad hæredes ipsius vel accusatoris transeat, & in quibus actionibus, & pro qua parte & qualiter, vide glo. 25. tit. 1. p. 7.
Et an hoc intelligatur in criminibus priuatis quando agitur ciuiliter vindictam, & pœna venit applicãda parti vel si de talibus criminibus agatur criminaliter ad pœnam applicandam fisco, vide glos. l. vigesima quinta.
Et quid si lis fuit cœpta per solam citationem vel si reus fuit contumax non habens causam non veniendi, vide glo. 2. d. l. 25. tit. 1. p. 7.
Et quid si lite contestata pacto contrahentium fuit aliter recessum, an actio pœnalis sit transitoria ad hæredes, vide d. gl. 2. in fin.
Et quid si fideiussor decedat, an eius hæredes teneantur, vide ibidem glo. 4.
Et qualiter & pro qua parte hæredes teneantur tunc. ibi glo 7.
Accusatus si bonæ vitæ, & famæ sit per hoc inditia existentia contra eum minuuntur. glo. 5. l. 20. ibi.
Accusatus de crimine, an si sit malæ famæ an per hoc possit ad torturam poni, & quid si ad hoc alia inditia copulentur, vide gl. 6. l. 26. tit. 1. p.
Accusatus de crimine sine veris, & iustis probationibus a iudice punitus non debet, & quid si ad sint indicia in dubitata, vide glo. 2. 3. & 4. 26. titu. 1. p. 2.
Accusatus si postquam tortus fuit negauerit, an probationes contra eum factæ eliduntur. glo. 8. dict. l. 26.
Accusatus si tortus contra eum nihil probetur an iudex debeat illum soluere diffinitiue vel rem indiscussam relinquere. gl. 9. d. l. 26.
Accusatus de adulterio quales exceptiones ipse vel adultera propo posit, & quando & qualiter, vide glo. l. 7. 8. 9. & 10. cum sequen ibi. tit. 17. p. 7.
Accusatus de crimine occulto a suo iudice, an & quando licite & fu negare possit neque fateri teneatur siue iuratus sit, siue non, & in hoc vide glo. 3. l. 4. tit. 29. p. 7.
Accusatus de crimine an statim quod capitur iurare teneatur, vide glo d. l. 4. in principio.
Accusatus antequam torqueatur quæ præcedere debeant, vide in ver torturam orrus torqueri.
ADAM orauit centum annis pro Abel filio suo gl. 24. in procem partitarū
Adam ante cõm peccasset habebat scientiam quam angeli habent, & qua morer, & esset semper iuuenis, vid. gl. 2. in procem. tit. 9. l. 1.
Adam si hodie nasceret non posset vxorem inuenire. vide. gl. 1. l. 4. tit. par. 4.

Adam si non peccasset, in concepto sibi filio non fuisset, vide glos. in l. 4. per text. ibi. titu. 2. par. 4.
ADALIDIS qualiter creetur, & de eius potestate, vide glossas. l. 3. per text. ibi tit. 22. part. 2.
Adalidis quis dicatur, & de eius officio, & per quem creetur, vide ibi, & in l. 1. & 2. ibi. per illum textum.
ADHAERENTES Alicuius qui dicantur, vide glos. 2. l. 82. titul. 18. partita. 3.
Adhærentes liti quid facere possint quando suspecti in ea adhærentur, vide glos. 4. l. 7. tit. 23. part. 3.
ADIECTVS quis sit, & an ei possit solui debitum, & quando debitor consequetur liberationem, & quid si pro securitate pignus receperit, vide glos. 4. l. 5. tit. 14. part. 5.
Et quid si seruus sit, & an possit nouare, vide dict. glos. 4. dict. l. 5.
Et an facultas soluendi adiecto tollatur per constitutum, & an hæres eius solutionem recipere possit, vide dict. glos. 4.
Et vbi solui debeat adiecto, & an ipse vnum pro alio a debitore recipere possit, vid. ibidem.
Et an vltra litis contestationem requiratur prohibitio expressa ne soluatur adiecto, ibi glos. 6.
Et an solui possit adiecto seruo si postea tempore resolutionis iam sit facti⁹ liber, ibi glo. 8.
ADITIO hæreditatis sine possessione sufficit ad acquirendum ius patronatus, vide glos. 4. in fin. l. 8. tit. 15. part. 1.
Adire hæreditatem an teneatur institutus alterius contemplatione, si desistituendo nos fuit grauatus neque rogatus, vide glos. secundam. l. 23. tit. 31. part. 3.
Aditio hæreditatis ex quibus verbis vel factis colligatur, & an ex signis vt ex consilio in animo retento, vide glo. 1. & 4. cum sequentibus. l. 11. tit. 6. part. 6.
Aditio hæreditatis solo animo consistens, an obliget hæredē in foro conscientiæ vltra vires hæreditarias, vide glo 1. l. 11. tit. 6. part. 6.
Aditio hæreditatis ad hoc vt ex aliquibus factis non præsumatur, an requiratur quod hæres faciat protestationem in contrarium, ibi glo. 7.
Aditio hæreditatis an præsumatur in filio qui postquam se abstinuit ab hæreditate res hæreditarias emit, & quando ex quibus hoc perpendantur, & quæ necessaria sint ad hoc, vide glos. l. & 4. l. 12. tit. 6. part. 6. per illum textum.
An vero ad præsumendam aditionem sufficiat omnia bona patris emere, vel quod illud per interpositam personam, vide d. gl. 4.
Aditio etiam si fit in voluntaria vel quæ a lege inducitur an possit per filium reuocari, vide glo. 6. dict. l. 12. tit. 6. part. 6.
Aditio hæreditaris an per seruum fieri possit sine domino, & quid si dominus illud postea ratum habuerit, vid. glo. 4. l. 13. ibi.
Et quid si dominus & seruus concurrant in adeundo vel repudiando, vide ibi. in d. glo. 4.
Et quid si filius contemplatione sui patris institutus sit hæres ab aliquo an possit adire per se hereditatem, & quit si sit furiosus vel absens, vide glo. 5. & 6. l. 13. ibi.
Et quid si hæreditas sit aduentitia, vel filio relicta ipsius filij cõtemplatione, & non patris: vide glos. l. 13. tit. 6 part. 6.
Et quit si filius absens sit, vel in infantili ætate sit constitutus, vide ibidem in glo. in.
Et an filius possit adire hæreditatem quam pater recusat, vt illū a succes sione excludat quando pater in ea hæres institutus fuit, & quid in infante, pupillo, vel minore, vide glo. 12. cum alijs ibi. in d. l. 13.
Et an iudicis authoritas suppleat defectum tutoris in adeunda hæreditate, vide glo. ibi. 22.
Et an filius familias minor possit hæreditatem aduentitiam adire sine tutore, vel iudice quando eius pater illud facere non vult, ibi vide. di. glos. 22. l. 13. tit. 6 part. 6.
Et quid si minor qui hæreditatem adiuit læsus sit, an sine eo quod ostendat in quo fuit læsus competat sibi restitutio in integrum. ibi. glo. 24.
Aditio hæreditatis nulla est interim quod hæres non est certus de morte testatoris, & quando certus esse dicatur. gl. 1. l. 14. tit. 7. par. 6.
Aditio hæreditatis pure & non sub conditione fieri debet, & quid si quis in minori vel maiori parte quam sibi relictum fuit, an & quando totum adiuisse credatur, vide glos. l. 2. 3. 4. & 5. l. 15. per text. ibi titulo. 6. part. 6.
Aditio iuste recusatur quando non est tutus accessus, vide glo. 7. l. 7. titu. 25. part. 4.
Aditio hæreditatis pure facta per procuratorem constitutum ad adeundum non valet si iussum sibi fuit, vt non adiret nisi sub conditione, vide glo. 4. l. 15. tit. 6 part. 6.
Aditio hæreditatis an fieri possit per procuratorem siue sit generalis siue specialis, & quando sic, vide glo. 6. & 8. d. l. 15.
Aditio hæreditatis pertinentis ab intestato locum non habet, quando testator decessit sine testamento relicto posthumo, glo. 1. l. 16. ibi.
Et quid si posthumus sit cum alio hæres institutus an tunc cohæres adire possit & pro qua parte, vide gl. 1. l. 16. tit. 6. p. 6.
Et quid si testamentum fecit, illum tamen præterijt vel exhæredauit vel si scebat vxorem prægnantem remanere, vide glo. 2. ibi.
Aditio cohæredis, an faciat illum obligatum ad adeundum partem sui cohæredis repudiantis.
Et quit si ipse cohæres, qui adiuit fuit a testatore substitutus illi cohæredi repudianti, vide gl. 8. 9. & 10. l. 18. per tex. ibi. titu. 6. p. 6.
Et quid si non essent creditores vel legatarij, a quibus cohæres vexari possit, vide ibidem in gl. 11.
Et quid si a cohærede factum sit inuentarium, an tunc liberetur si noluerit acceptare partem sui cohæredis. ibi. d. glo. 11.
Et quid si nolit partem cohæredis sui acceptare, an suam renunciare teneatur, ibi glo. 12.
Et an possit quis adire ex testamento, & repudiare tanquam cognatus vel econtra, vide glossas. l. 19. per tex. ibi. titulo sexto. partita. 6. & gl. 1. l. 18. ibi.
Et an possit quis adire vel repudiare hæreditatem sibi adhuc non delatã glo. 4. l. 19. ibi.
Et intra quantum tempus filius adire possit hereditatem paternam. quam repudiauit si iam sibi pœnituerit, siue maior siue minor sit, vide glo. l. 20. per tex. ibi. tit. 6. p. 6.
Et quid si talis filius habeat substitutum vel cohæredem vel aliquo modo res non sit integra, & quando hoc ita esse dicatur, vide glo. quintam ibi.
Aditio hæreditatis an possit per hæredem fieri proposita accusatione cõtra occisores testatoris alio non spectato, glos. 5. l. 13. titulo septimo. partita. 6.
Et an, & quando minor qui adiuit hæreditatem sibi damnosam restitui possit, vide glo. 1. l. 7. per tex. ibi. tit. 19. p. 6.
Et quid tunc citandi sint, & an sufficiat generalis pro clama, & quid tunc iudex facere debet, vide glo. 2. &. 3. l. 7. titu. 19. p. 7.
ADITVS ad fontem concessus an ibi veniat auctus aquæ, vide glo. 2. l. 6. titu. 31. p. 3.
ADIVDICATIO simpliciter facta per iudicem creditori alicuius rei, cuius emptor non inuenitur, an adiudicata videatur pro toto debito, vide gl. 6. l. 6. tit. 27. par. 3.
ADIVVARE qualiter, & quando famulus teneatur domino, & quãdo contra regem vel eius officiales, & quid si cognouerit ipsum in iuste cum alio pugnare, vide glo. 4. l. 5. titu. 21, & glo. 13. l. 10. tit. 25. & glo. 3. & 4. l. 5. tit. 26. par. 4.
Et de pena famuli non ad iuuantis dominum, vide per glos. l. 16. titulo. 8. partita. 7.
ADIVNCTVS datus iudici suspecto an possit recusari, & quando glo. 9. l. 22. tit. 4. par. 3.
ADMINISTRATIO rerum acquisitarum durante matrimonio inter coniuges an pertineat ad maritum, vide glo. 5. l. 12. titulo. 23. partita. 1.
Administratio regni, an pertineat ad virum vel ad vxorem si talis vxor in regno successisset iure sanguinis, & ipsa illum accepit in virum, vide glo. 4. l. 9. titu. 1. par. 2.
Administratio rerum publicarum est penes Regem, vide glo. 4. in medio l. 26 titu. 31. par. 3.
Administratio si non interdicatur accusator an interim donationem facere possit, vide glos. 2. & 7. l. 2. per text. ibi. titulo quarto. partita quinta.
Administratio bonorum vxoris vndecumque prouenient pertinent ad maritum, & sunt ei communia, & ipsa sine marito aliquid de eis disponere non poterit, vide glos. 4. colũ. 5. ad medium. l. 6 titulo. 11. partita. 6.
Administratio an per patrem filio interdici possit si prodigus sit glo. 1. l. 3. tit. 16. par. 6.
Administratio rerum minoris, an tutori vel curatori danda sit, ante quã ipse faciat inuentarium, vide glo. 1. l. 15. tit. 16. par. 6.
ADMINISTRATOR pupilli quid in inuentario facto de rebus suis ponere debet, vide glo 3. l. 99. tit. 18. par. 3.
Administratores rerum publicarum ante redditam rationem, nõ possunt ordinari, vide glo. 2. l. 23. tit. 6 p. 1.
Administratores ciuitatum repræsentant maiorem partem ciuitatis, & omnia ab ipsis facta a maiori parte ciuitatis facta esse dicitur, vide glo. 4. l. 24. tit. 4. par. 3.
Administrator si sit pater bonorum eduentitiorum filij an administratio ei interdici possit propter eius dilapidationem, ita vt neque vsusfructus sibi reseruetur, vide glo. 14. l. 2. tit. 2. p. 3.
Administrator rerum minoris si ex pecunia minoris suitem emat, an res sic empta sit minoris, vel ementis, vide glo. 3. & 4 l. 49. tit 5. p. 5
Administrator minoris tenetur emere pro minore de pecunia ipsius minoris, vide d. glo 4.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Videin verbo TVTOR, & verbo CVRATOR.
Administratore ecclesiæ si cum ecclesiæ pecuniis rem emat, an res sic empta sit vel ecclesiæ, vide glo. 6. d. l. 4. 9.
Et quid si ipse emat per inter positam personam, ibi.
Administrator quando teneatur de dolo commisso quando, a domino generalem liberationem habuit, vide glo. 5. l. 30. tit. 11. par. 5.
Et qualiter frater qui bona fratris sui administrauit, rationem sibi reddere debeat finita administratione, vide glo. 3 l. 26. tit. 12. p. 5.
Administrator an licite videatur sua bona obligare pro administratione
Et quando, vid. gl. 4. l. 2. 1. per tex. ibi titu. 13. part. 5.
Administrator rei publicæ habet beneficium restitutionis in integrum sicuti minor. vid. glo. 2. ad fin. l. 2. tit. 19. par. 6.
Administrator Regis, si durãte officio furtum faciat, vel quid simile qualiter puniatur. vid. glo. 11. l. 38. & glosas. l. 14. per tex. ibi. titul. 14. partita 7
ADOPTIO est de iure ciuili, quæ impedit matrimonium contrahi ex aprobatione tantum iuris canonici. vid. gloss. secundam. l. 7. titu. 7. partita. 7.
Adoptio facta forma non seruata an valeat, ita quod per eam cognatio legalis non contrahatur, & sic matrimonium non impediatur. vide ibi. gloss. 6.
Adoptio si duret, an tunc filius illegitimus possit matrimonium contrahere cum filia adoptata. vid. gl. 8. l. 7. tit. 7. par. 4.
Et an idem sit in arrogatione. vid. ibi. glo. 9.
Adoptio an impediat & dirimat matrimonium inter filium adoptiuum & filiã naturalem adoptantis contractum, vide gloss. secunda. l. 8. ibi.
Adoptio, ad hoc vt valeat requiritur filij adoptati consensus, & an sufficiat ipsius taciturnitas. vid. glos. per tex. ibi. l. 1. tit. 16. par. 4.
Adoptio an teneat vbi adoptans matrimonium contrahere non potest. vid. gl. 2. l. 2. tit. 16. part. 4.
Adoptio an teneat inter tutorem vel curatorem, & suum minorem. vid. glos. l. 1. 6. ibi.
Adoptio quotup lex sit. vide gloss. septima. per tex. ibi titul. septimo. partita. 4.
Adoptio quibus modis fiat. vide glo. l. 1. cum alijs ibi. titulo. 16. partita. quarta.
ADOPTATVS non acquirit iure filij adoptiui, si in sua adoptione forma seruata non fuit. vid. glo. 6. l. 7. tit. 7. part. 4.
Adoptatus an possit matrimonium contrahere cum matre, vel auia adoptantis. vid. ibi. glos. 7.
Adoptatus durãte adoptione an possit matrimonium contrahere cum filia naturali adoptantis, & an idem sit in arrogatione. vide glos. nonam. ibi.
Adoptati simul ab aliquo inter se bene contrahunt matrimonium. vide glos. 11. per tex. ibi. dict. l. 7. tit. 7. part. 4.
Adoptatus si matrimonium contrahat cum filia naturali adoptantis an tale matrimonium dissolui debeat, vel an valeat. vide glo. 2. l. 8. titulo 7. partita. 4.
Adoptatus tempore quo ab aliquo adoptatur debet consentire, sufficiet tamen si taceat & quando tunc non. vid. gloss. secunda. l. 1. titu. 16. par. 4. per tex. ibi.
Adoptatus tantum succedit ab intestato. glos. 5. l. 8. ibi.
Adoptatus an succedat ab intestato stantibus filijs legitimis. vide dict. glos. 5. l. 8. tit. 16. part. 4.
Adoptatus non transit in adoptantis potestatem nisi alicui de ascendentibus de ur in adoptionem vid. glos. tertia. l. 10. per tex. ibi. titulo. 16. partita. 4.
Adoptatus debet ab adoptante alimentari, & quando vid. gloss. 2. l. 9. tit. 16. part. 4.
Adoptatus nepos qualiter, & quando auo adoptanti succedere possit. vide glos. 1. l. 10. tit. 16. part. 4.
Et an possit venire contra testamentum patris sui adoptiui. vid. dict. glos. 3. dict. l. 10.
Adoptatus an inualidet donationem ab eius patre factam in defectum liberorum, si ille post donationem factam adoptetur gloss. 7. l. 8. titul. 4. partit. 5.
Adoptatus filius an proprie dicatur filius, & an veniat, & restitutionem hereditatis impediat, quãdo quis fuit grauatus restituere hereditatem si sine filijs decesserit & quid in arrogatis vel espurijs. vid. gloss. 4. l. 10. tit. 4. part. 6. gl. 8. quæst. 3.
Adoptiui filij an ad solutionem gabælæ teneantur, stante testatore, quod filij ex paterna hæreditate illam soluere non teneantur. gloss. 4. l. 10. tit. 4. part. 6.
Adoptatus quam partem in bonis sui arrogatoris habere possit, & an ipse possit ei pupillariter substituere. vid. glos. 2. l. 9. per tex. ibi. titulo. 5. prefen. 6.
ADOTARE sub qua forma debeat quis alium, & an forma non seruata adoptio corruat, & an ex ea cognatio legalis oriatur, per tex. matrimonium contrahi prohibeatur, vid. glo. 6. l. 7. titul. 7. part. 4. glos. l. 92. per text. ibi. tit. 18. part. 3.
Adoptare quæ personæ possint, vid. glo. 1. & 2. l. 2. tit. 16. part. 4.
Adoptare non potest si faccerdos, neque cæteri, qui matrimonium contrahere non possunt, vide. ibidem.
Et an possint de rescripto Principis filium spurium arrogare, vide ibidem.
Adoptare an possit ille que filios habet, vid. gloss. tertia. l. 4. titul. 16. partida.
Adoptare an possit tutor minorem suum, vide glos. 1. per tex. ibi. l. 6. tit. 16. part. 4.
ADOPTANS filium alterius nullam contrahit cognationem legalem cum patre vel matre adoptati, quia nullo jure cauetur gloss. 7. l. 7. tit. 7. part. 4.
Adoptans filium alterius quam ætatem habere debeat, vide glos. l. 1. & 2. tit. 16. part. 4.
Adoptans si sit clericus an valeat adoptio, vel non. vide glo. 2. l. 2. tit. 16. part. 4.
Adoptans licet filios habeat, nihilominus adoptio tenet, vide glos. l. 1. tit. 16. part. 4.
ADOPTIVVS filius an in feudo succedat, & an veniat appellatione filiorum, & an statutum factum propter filios comprehendat filios adoptiuos & an filius adoptiuus faciat deficere fideicommissum relictum indefectum filiorum, vid. glo. in proœmio. tit. 16. par. 4.
Adoptiuus filius ali debet ab adoptante, & quando vide glo. 2. l. 9. tit. 16. part. 4.
Adoptiuus filius, qui etiam erat nepos adoptantis an succedat simul filijs legitimis adoptantis, & quid hodie, vide gloss. 3. l. 10. titu. 16. partita 4.
Adoptiuus filius, an possit agere contra testamentũ patris adoptiui quo ille erat ex ascendentibus, vid. ibidem.
Et quis in eius successione præferatur, an pater naturalis vel adoptiuus vide glo. 3. in fin. l. 10. tit. 16. part. 4.
Adoptiui, quos relinquit grauatos, non excludunt substitutum, vid. l. 13. l. 10. tit. 4. part. 6.
Adoptiui non dicuntur proprie filij, sed quidquid habent, dicuntur habere ex mera liberalitate patris, vide glo. 4. l. 10. tit. 4. p. 6.
Adoptiuus debet ali a patre adoptiuo ex quo ei succedit ab intestato. l. 9. tit 16. p. 4.
Adoptiuus poterit contrahere cum matre, vel auia adoptantis, vid. l. 7. titu. 7. par. 4.
Adoptiuus an possit matrimonium contrahere cum filia patris adoptiui. vid. gl. 2. l. 8. tit. 7. part. 4.
ADORATIO hodie quare fiat versus orientem, vide glo. 2. l. 1. tit. 10. part. 1.
ADVENA quibus statutis ligetur, vid. infr. in verbo, FORENSIS.
Aduena si decedat vbi sepeliendus sit, vide glo. secundam. l. 7. per tex. tit. 13. p. 1.
ADVENTITIA bona, vide in verbo, BONA.
ADVLATIO est triplex, & in qua ipsarum sit mortale peccatum, vide glo. 2. & 3. l. 13. tit. 9. part. 4.
ADVLATOR repellitur ab accusatione clericorum, vide glos. l. 7. text. ibi. l. 4. tit. 4. part. 2.
Adulatores non dicuntur qui virtutes vere laudant, alij vero sic vide gloss. 2.
Adulator blandus dicitur pessima vulpes, & plura contra adulatores per glo. 2. dict. l. 4. titulo quarto, partita secunda, & glo. 3. l. 5. titul. 16. partita 2.
ADVLTER si instituat sibi hæredem adulteram, vel illa illum, vtrum institutio valeat, vide gl. 2. l. 19. tit. 2. p. 4.
Adulter si in mortem mariti fuit machinatus, an cum adulterã post mariti mortem contrahere possit, vide gl. 3. d. l. 13.
Et quid si viuente marito cum ea contraxit, neque fuit adulterium tum, an possint post ipsius mortem matrimonium contrahere, vide dem glos. 4.
Et quantum tempus detur ad acusandum adulterum vel adulteram, vide glos. 9. l. 3. titulo. 17. part. septima, & gloss. primam. 2. 3. & 4. l. 9. titu. ibi.
Adulter non dicitur, ille qui ignorans aliquam esse nuptam, cum ea commiuit, vid glo. 1. l. 5. tit. 17. part. 7. per illum text.
Adulter dicitur, tutor, qui matrimonium contraxit cum pupilla, vide l. l. 6. ibi per illum text.
Adulter quales exceptiones opponere possit contra acusantem illum quando & qualiter, & de ipsarum effectu, vide glossas. l. 7. 8. 9. & glo. alijs ibi. tit. 17. p. 7.
Adulter inuentus cum vxore, an per maritum etiam vilem occidi possit cuiuscunque conditionis sit vel qualitatis & quid in vassallo. vid.

l. 13. per textum ibi tit. 17. part. 7.
Et qualiter illos inuenire debet, vt occidere possit, & quid si illos vtpiter inueniat extra domum suam, vide ibi glos. 2. &. 3.
Adulteram a parte filiæ adulteræ occidi possit licite, vid. glos. l. l. 14. per text. ibi. tit. 17. part. 7.
Adulter probato adulterio debet mori, vid. glos. l. l. 15. per text. ibi. tit. 17. partita 7.
Adulter seruus, vel famulus qualiter puniatur, vid. glos. 6. 7. & 8. d. l. 15. per illum textum.
Adulter, & adultera debent poni in manibus viri, vide glos. 8. dicta l. decima quinta.
ADVLTERIVM computatur inter peccata media, & quando causet irregularitatem, gl. 5. l. 32. t tul. 5. par. 1.
Adulterium an sit crimen ecclesiasticum. glos. 5. l. 58. tit. 6. part. 1.
Adulterium clerici qualiter puniatur, vid. glos. fin. l. 42. tit. 6. part. 1.
Adulteram vxorem quis cognoscens carnaliter efficitur bigamus, siue scienter, siue ignoranter illud fecerit. glo. 6. l. 15. tit. 5. par. 1.
Adulterium commissum cum Regina qualiter puniatur, & an sufficiat attentatus, vid. glos. 1. l. 1. tit. 14 part. 2.
Adulterium probatur per ista venerea, scilicet, per oculum & amplexũ, vid. dicta glo. l. ad eius fin.
Adulterium mulieri nuptæ est maior omnium oprobriorum, vid. glos. 4. l. 1. tit. 14. par. 2.
Adulterium matris maximum infert filijs præiuditium, vid. glos. 5. l. 1. tit. 14. part. 3.
Et an ex eo quod fuerit adultera aliqua genereturdubitatio, an sit filij sui vir vel amici, vid. ibidem.
Adulterium, & si vxor aduitera fuerit reconciliata per virum, an possit postea marrum de adulterio accusare, vid. glos. 5. l. 18. tit. 11. partit. 3.
Adulterium an probetur, eo ipso quod post solennem mariti prohibitionem alicui factam, ne cum vxore sua loquatur, inueniat eum contra facientem, & ille sit casus specialis in isto tantum casu, vid. glos. 5. l. 12. titul. 14. part. 3.
Et quid si ille prohibitus sit nobilis an impugne occidi possit, vide glos. 6. di. l. 12.
Adulterium, & si maritus vxorem de adulterio accusauerit, an lite pendente debeat illi reddere debitum, vid. glos. 2. per text. ibi. in. l. 8. tit. 2. partita. 4.
Adulterium vxoris punire potest iudex secularis, adulterium vero viri secus, quia coram iudice seculari illum accusari nõ potest, vi. ibi. gl. 4.
Adulterium ab vxore commissum, si postquam a marito fuit remissum ipse adulterauit, an ab vxore possit accusari, vid. glo. 5. d. l. 8.
Et si super adulterio lata sit sententia contra vxorem, an ipsa possit postea redintegrationem matrimonii petere, si probet virum suum forsicasse, & an iudicis officio, & an recuperet dotem quam propter adulterium amisit, vide glo. 5. & 3. d. l. 8.
Adulterium an sit necessarium quod cõcurrat cum maquinatione simul, vt adulteri contrahere matrimonium non possint, vid. glo. 3. l. 19. tit. 2. par. 4.
Et an etiam sit necessarium quod concurrat quando aliquis cum vxore viuente marito contraxit vt sciens, post mariti mortem non possint contrahere matrimonium, vid. ibi. glos. 4.
Adulterium nullus alius accusare potest quam ipsi coniuges inter se, vid. glos. 1. per text. ibi. l. 2. tit. 9. part. 4.
Et an in tali adulterij accusatione debet seruari forma libellorum. ff. de accusation. vid. ibi. glos. 3.
Adulterium vxoris maritus accusare debet, ne patronus turpitudinis esse videatur, alias peccabit mortaliter. vid. ibi glos. 5. & 7.
Adulterium an possit puniri per iudicem ecclesiasticum, quando debet pro eo imponi pœna criminalis secundum leges, vid. glos. 10. l. 2. titul. 9. partita. 4.
Adulterium dicitur sacrilegium, vid. dict. glos. 10.
Adulterium viri ab vxore potest acusari, quo ad thori separationem tantum, vid. ibi. glos. 12.
Adulterium mariti, an compensetur cum adulterio vxoris, & quid de iure civili, & regio, vid. 9 glos. 2. l. 6. tit. 9. part. 4.
Adulterium an obici possit vxori si ad illud vi fuit compulsa, vel seducta, & de qua vi istud fit intelligendum, & quid si maritus illum præmouit, vt a fugeret ne vi hostium opprimeretur quæ illud facere nõ iuit an tenetur rea esse videatur, vid. glos. 1. l. 7. tit. 9. part. 4.
Et quid si vis non fuit præcisa, sed concitionalis, vt fuit in Lucrecia, vi. d. glo. 1. d. l. 7. tit. 9. part. 4.
Adulterium carnale vxoris verum compensari debeat cum adulterio spiritali mariti, vid. glos. 5. l. 8. tit. 9. part. 4.
Et quid si maritus ad fidem fuerit reuersus, an sit locus compensationi, vide ibidem in glo. 6.
Adulterium si accusetur per maritum, an in sua accusatione debeat poni locus loci vbi fuit commissum, vid. glos. 2. l. 12. tit. 9. part. 4.
Adulterium si commiserit vxor tenetur restituere marito dotem, & donationem propter nuptias, vid. glos. 4. & 1. per illum text.
Adulterium an possit maritus accusare per procuratorem, & quãdo, vide glos. 7. per illum text.
Et si maritus accuset vxorem suam de adulterio, an ad tallionis pœnam se subscribere debeat, & quid seruetur hodie de cõsuetudine, & an illa iusta sit. vid. glos. 2. & 4. l. 13. tit. 9. part. 4.
Adulterium ab vno ex coniugibus commissum propter quod fuit lata sententia diuortij, si ille qui non delinquit velit alteri reconciliari, an alter ad hoc debeat compelli, vid. glo. 3. l. 5. tit. 10. part. 4.
Et quid si ambo coniuges fornicauerunt, an matrimoniũ redintegretur, eo quod parta delicta, &c. vid. ibid.
Adulterium vxoris facit amittere dotem, & in viro facit etiã, vt amittat donationem propter nuptias, vide glos. l. l. 23. titulo vndecimo, parti. quarta.
Et quid si aliquis interrogetur si cognouit carnaliter Bertam vxorem Tim, si ipse respondeat se cognouisse Bertam an ex hoc videatur fateri adulterium, vid. glos. 1. in fine. l. 26. tit. 11. part. 5.
Et an natus ex adulterio, vid. glos. 5. q. 1. & 2. l. 11. tit. 13. part. 6.
Et solus maritus poteris de adulterio vxorem accusare, vid. glos. 7. col. 2 quæst. 2. l. 11. tit. 9. par. 7.
Adulterium est graue crimen, & ex eo fere omnia crimina proficiscuntur vid. glos. in proœmio. tit. 17. part. 7.
Et super crimine adulterij transigi non potest, vid. ibidem.
Adulterium committitur etiam cum sponsa de futuro, & quid si matrimonium consistere non potuerat, vid. glos. 2. l. 1. ibi l.
Et an, sponsus stantibus sponsalibus possit pensam iure mariti accusare vide ibidem.
Adulterium mariti criminaliter per vxorem accusari non potest, & qualiter sic, vid. glos. 5. l. 1. tit. 17. par. 7. per text. ibi.
Adulterium vxoris solus maritus accusare potest hodie, vid. glos. 3. l. 2. titul. 17. part. 7.
Et quid si adulterium sit cum incestu mixtum, an tunc quilibet admittatur, vid. dict. glos. 3. ibi.
Et an iudex inquirendo, vel volens prouincia malis hominibus purgare admittatur, & possit tales adulteras castigare, vel expellere [illegible] quando sunt publicæ. vid. d. glo. 3. d. l. 2. tit. 17. part. 7.
Et intra quantum tempus maritus vxorem de adulterio accusare possit, vid. glos. 3. in fin.
Adulterium vxoris intra quantum tempus per maritum accusari possit, etiam inter eos soluto matrimonio, & in quantum tempus adulterium probare teneatur, & an si non probetur excusetur, vid. glos. 1. & 4. l. 13 & glos. 4. tit. 17. part. 7. per text. ibi.
Et an vidua de adulterio accusari possit post mariti mortem ab hæredibus suis, vid. glos. 8. dict. l. 3.
Et qualiter quinquennium, vel aliud tempus curat in hac accusatione adulterij, vid. ibidem in glos. 9. & in dict. glos. l. 1. 4. ibi.
Et an si maritus adulterium non probet, postquam vxorem accusauit, teneatur, vel excusetur a præsumpta calumnia, vid. ibi. glos. 12.
Adulterium non committit ille qui cum nupta dormiuit, si iuste ignorauit illam esse nuptam, vid. glos. 1. tit. 17. part. 7.
Adulterium committit tutor contrahendo matrimonium cum eius pupilla. vid. glos. 1. l. 6. per text. ibi. tit. 17. part. 7.
Et quando mulier accusatur de adulterio quas exceptiones ipsa vel aliter proponere possit, & quando, & qualiter, & de effectu, vid. gl. 17. per tex. ibi. & glossas aliarum. ll. ibidem. tit. 17. part. 7.
Et an vxor per maritum accusata de adulterio possit se defendendo contra maritum opponere, quod & ipse est etiam adulter, & qualiter alio modo obijcere possit contra ipsum, vid. glos. 2. l. 6. tit. 9. part. 4. & glo. 1. l. 9. & glossas. l. 7. tit. 17. part. 7.
Adulterium cum Regina fieri consulens proditor est, & debet mori, vide glo. 1. d. l. 1. tit. 14. part. 2.
Adulterium attentatum cum Regina, an sit crimen læsæ maiestatis, vide glo. 1. d. l. 1.
Adulterium per quos testes probari possit, & an per seruos & qualiter si fit examinari debent & requeri. vid. glos. l. 10. per text. ibi. tit. 17. p. 7.
Adulterium committens cum aliqua, an post mortem suę vxoris cum ea matrimonium contrahere possit, vid. glos. l. 29. per text. ibi. tit. 2. p. 4.
Et an serui qui contra matrimonium testificant, debeant prius manumitti, & cuius sumptibus debeant a dominis emi, & an durante accusatione a dominis gratis manumitti possint vel non, vid. glos. l. per text. ibi. tit. 17. par. 7.
Adulterium an probetur ex eo quod maritus vidit aliquem alloquentem cum eius vxore, si antea illud sibi prohibuerat, vid. glos. 1. & 2. l. 12. per text. ibi. tit. 17. part. 7.
Et an maritus possit occidere quemcunque inuentum turpiter cum vxore sua, siue nobilis, siue ignobilis sit & quid in vassallo, & quid in marito vili. glos. 1. 13. per text. ibi. tit. 17. part. 7.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Index materiarum

Et qualiter illos inuenire debeat, vt licite occidere possit, & quid si illos turpiter inueniat extra domum suam, vid. ibi glo. 2. &. 3.

Adulterium quomodo probetur, & an probetur ex eo quod quis teneat vxorem alicuius sub specie famulæ inuito marito, vid. d. glo. 1.

Et an pater licite filiam adulteram, & adulterum turpiter iacentes occidere possit, vid. glo. 1. l. 14. per tex. ibi. tit. 17. part. 7.

Adulterium si probetur, qualiter adulter, & adultera puniri debeant, vi. glo. 1. 3. 5. & 6. l. 15. per tex. ibi. tit. 17. p. 7.

Et probato per maritum vxoris adulterio lucratur ipse dotem, & quando, vid. d. glo. 3. cum alijs. ibi. d. l. 15.

Adulterium si committatur per dominam cum proprio eius seruo, vel alio famulo, qualiter ambo puniantur, vid. glo. 6. 7. & 8. dict. l. 15. per text. ibi.

Et quando adulter, & adultera conuincuntur de adulterio, debent poni in manibus viri. d. glo. 8.

ADVLTERA mulier quo iure possit a viro occidi, & qualiter, vid. glo. 5. col. 1. in fin. l. 11. tit. 13. pa. 6.

Et an ille qui aliquam vocauit adulteram, si verum dixit, teneatur actione iniuriarum etiam si velit probare verum dixisse, & an tunc teneatur se dedicere glo. 7. col. 2. q. 12. &. 3. l. 1. per tex. ibi. tit. 9. p. 7.

Adultera mulier per solum maritum accusari potest, non per extraneum vid. glo. 7. col. 2. q. 2 l. 1. tit. 9. p. 7. & glo. 3. d. 2. tit. 17. p. 7.

Et intra quantum tempus, vid. d. glo. 1.

Adultera post mariti mortem, de adulterio accusari non potest per hæredes mariti, vid. glo. 8. l. 3. tit. 17. p. 7.

Adultera, si per maritum accuseturr, quo tempore exceptionem lenocinij contra illum opponere possit, & debeat. glo. 4. l. 7. tit. 17. p. 7.

Adultera quas defensiones opponere possit coram se quando de adulterio accusatur, & quando, & qualiter, vid. gl. l. 7. 8. &. 9. &. 10. cum alijs ibi tit. 17 p. 7.

Adultera filia an per patrem occidi possit, si turpiter illam cum alio inuenerit, vid. glo. 1. l. 14. per tex. ibi. tit. 17. p. 7.

Et quit in domina quæ cum proprio seruo vel famulo adulterium commisit qualiter puniatur, & quid si non sit coniugata, vid. glo. 6. &. 7. & 8. l. 15. per tex. ibi. tit. 17. p. 7.

Adultera, & adulter debent in manibus viri poni, per. ll. huius Regni, vi. glo. 8. d. l. 15. tit. 17. part. 7.

ADVLTVS, si baptizetur est in eum necessaria cordis contritio. glo. 2. l. 15. tit. 4. p. 1.

Adulti si baptizentur requiritur in eis fides, & antea debent in fide instrui quod limitatur vno modo. gl. 1. l. 6. tit. 4. p. 1.

Adultus etiam ante 17. annos, an possit nouum opus nuntiare, & quid si curatorem habeat, vid. glo 5. l. 3. tit 32. p. 3.

Adultus, an possit vasallos suos a fidelitate sibi debita liberare. vid. gl. 7. l. 1. tit. 22. par. 4.

Adultus quis dicatur, & an obligetur ex contractu, si curatorem non habeat, vid. glo. 5. l. 4. per tex. ibi tit. 11. par. 5.

Adultus, an possit procuratorem ponere ad ea in quibus ipse obligari possit, vid. d. glo. 5.

Adultus non habens curatorem, an possit hæreditatem adire, siue repudiare, & an possit testare curatore contra dicente, vid. d. glo. 5.

Et an si habeat curatorem su pra. d. facere possit, vid. ibid.

Adultus an possit deferre iuramentum sine curatore, vid. d. glo. 5. in fin

Adultus cui a iudice est interdictum ne contrahat, an si contrahat cum iuramento contractus teneat, vid. glo. 7. l. 5. tit. 11. p. 5.

Adultus habens curatorem, similis est pupillo, & an possit petere quod per alium emptum fuit ex pecunia sua, vel an in bonis ementis habeat tacitam hypothecam, vid. glo. 2. l. 30. tit. 3. p. 5.

Adultus an possit cedere bonis, vid. glo. 4. l. 1. tit. 15. p. 5.

Adultus an possit petere tempus ad deliberandum, vtrum hæreditatem adeat vel non, & quid si curatorem habet, vid. glo. 8. l. 4. tit. 6. p. 6.

Adultus, si curatorem non petat, an & quando per iudicem sibi dari possit, vid. glo. 7. l. 12. tit. 16 p. 6.

Adultus, an possit se restitui contra suam confessionem in iudicio factã, & quando, vid. glo. l. 4. per tex. illum. tit. 19 p. 6.

Et quid in atrocioribus delictis, vid. glo. 1. d. l. 4. ibidem ad finem.

Adultus an admittatur ad accusandum aliquem saltim cum authoritate curatoris, & quando, vid. glo. 4. l. 2. titu. 1. p. 7.

ADVERSARIVS, si aduersario suo impedierit quo minus intra tẽpus non compareat datur ei restitutio, vid. glo. 2. l. 12. tit. 23. p. 5.

Aduersario minoris, an ei prosit restitutio per minorem petita, & ei concessa, vid glo. 4. l. 2. tit. 25. par. 3.

Et quid si minor noluerit vti beneficio restitutionis, an ex eo tunc aduersarius iuuetur, uid. ibid. glo. 5.

ADVOCATVS in causa criminali, si inde mors sequatur est irregularis. glo. 1. l. 17. tit. 6. p. 1.

Aduocatus, an teneatur gratis pupillu n seu viduam, vel aliam miserabilem personam patrocinari, vid, glo. 7. l. 16. tit. 9. p. 2.

Aduocati tormentis non sunt subiacendi, & de quibus hoc intelligatur, & de alijs ipsorum priuilegijs, vid. per glo. 8. l. 3. tit. 10. p. 2.

Aduocati quid considerare debeant, ante quam libellum in iudicio proponant, vi. glo. 2. in proœmio. tit. 2. p. 3.

Aduocatis semper non est credendum, neque ex hoc quod credidit aduocatis excusabitur a condemnatione expensarum, vide ibidem.

Et aduocati sunt partiales, vid. ibid.

Aduocati, an illud quod ex salarijs recipiunt dicatur pecunia quæsita fis, id. glo. 4. l. 2. tit. 2. p. 3.

Aduocati sunt infames, nisi pro Rege, vid. glo. 5. l. 5. tit. 5. p. 3.

Aduocati laudes, & de eorum officio, & vestibus, & quæ eis possint obici, & qualiter se habere debeant cum clientulis, & aduocatis alterius partis, & cum iudice, & de eorum cautelis, vide remissiue per glo. in proœmio. tit. 6. p. 3.

Aduocati hodie potius ad subuersionem veritatis quam ad lucidationem iustitiæ sunt, & aliqua contra eos, vid. glo. 2. in. d. proœmio.

Aduocatus non compellitur consulere iudice in eadem causa, in qua fuit aduocatus, vide ibid. d. glo. 2.

Aduocatus quis dicatur, vid. glo. 1. l. 1. tit. 6. p. 3.

Aduocatus non dicitur, qui priuatim iudicem alloquitur, vid. gl. 1. d. l.

Aduocatus, an esse possit aliquis, si non sit iurisperitus, vide glossa. 1. l. ibi.

Aduocatus, quã ætatẽ habere debeat, & quid si causa perdatur, & eo quod sit iuuenis quis teneatur, vid. glo. 2. d. l. 2.

Aduocatus iuuenis, si sui culpa causa perdatur, an ipse vel qui ipsum elegit teneatur, vid. glo. 2. tit. 6. p. 3.

Aduocatus nouellus est confusor litium, aliquando tamen est melior quod habet il. magis in promptu, vid. ibid.

Aduocati antiqui licet minoris scientiæ vtiliores sunt propter practicã, vid. d. glo. 2. in fin.

Aduocatus esse non potest prodigus, & an monachus, si monasterium sit pauper, vid. glo. 5. & 6. d. l. 2.

Aduocati qualiter facere debeãt cum coram iudice ad sunt, & an sedere debeant, vid. glo. 1. l. 7. tit. 6. p. 3.

Aduocati debent audiri a iudicibus, vid. ibi. glo. 2.

Aduocatus prohibitus coram iudice aduocare, corã successore, vel ab prohibitus non videbitur. glo. 11. l. 7.

Aduocati, si aliquid parte præsente dicant eis nocere, & prodesse poterit. glo. 1. l. 8 tit. 6. p. 3.

Aduocati, si errauerint allegando contra suam partem, & velit errorem reuocare intra triduum, an sit necesse errorem probare de iure, vi. gl. 4. l. 8 ibi.

Aduocatus non tenetur aduersario ostendere iura quæ pro ipso facient. glo. 2. l. 9. tit. 6. p. 3.

Aduocatus sine malitia fauens parti contrariæ, in quid condemnandus sit. d. glo. 2. d. l. 9.

Aduocatus reuellans secreta causæ, committit crimen falsi, vid. gl. 4. d. l. 9. tit. 6. p. 3.

Et isto casu, si sententia lata sit reuocari debet, & causa debet iterum de principio, vid. ibid. glo. 6.

Aduocatus cui pars secreta causæ nuntiauit pro alia parte nõ patrocinari potest, si labori eius pars satisfecerit. glo. 2. l. 10. ibid.

Et an pro alia parte aduocare possit si pars qui sibi secreta nudauit ab eo noluit recipere in aduocatum, vid. ibid.

Et quid si aduersarius meliores assumpserit aduocatos, quid tunc fiendum, vid. ibid. glo. 3.

Aduocatus, & tutor simul esse potest, sed an talis tutor habeat salarium sicuti aduocatus habere deberet, vid. glo. 5. d. l. 10.

Aduocatus non potest esse iudex qui scienter fecit in iustitiam, vel consentit facere iustitiam. glo. 1. l. 11. tit. 6. p. 3.

Aduocatus licet iuret non aduocare poterit pro pupillis, & alijs personis coniunctis sine meru periurij aduocare. glo. 3. l. 11. tit. 6. p. 3.

Aduocatus debet esse sapiens in iure, & in consuetudinibus fori, vid. glo. 2. l. 12. tit. 6. p. 3.

Aduocatus, an teneatur gratis aduocare pro paupere, vid. glo. 1. l. 14. tit. 6. par. 3.

Aduocati quem salarium habere debeant, & quid hodie iure regni, & an iudices debeant salaria istorum taxare, vid. glo. 5. d. l. 14.

Et an ista iudicis taxatio debeat fieri parte non petente, an vero hoc curatur, vid. d. glo. 5.

Aduocatus pendente lite nullum contractum cum parte facere potest. quare. vid. glo. 7. l. 14. tit. 6. p. 3.

Aduocatus non pascitur cum parte de quota litis sibi danda, vel similis in iudicium sit deductum, vid. glo 8. ibi.

Et idem est in procuratore, & istud est contra bonos mores ideo non fiat. matur iuramento, vid. d. glo. 8. d. l. 14.

Aduocatus præuaricator in proprie dicitur aduocatus. glossa. 1. l. 6. par. 3.

Et a

Septem partitarum.

Aduersarius pœna, vid. ibi glo. 3.

Et maritus quam ille cuius interest eum accusare possit, vid. gl. 3. d. l. 15. tit. 6. par. 3.

Aduocatus consulens parti, quod instrumenta falsa producat qua pœna puniatur, vid. glo. 4. l. 15. tit. 6. p. 3.

Et quid si cals fallitas parti aduersæ non fuit nociua. vid. d. glo. 4. ibi.

Aduocatus non debet promittere parti quod causam vincet, vid. glo. 6. l. 1. tit. 6. p. 4.

Aduocatus, intra quantum tempus debeat errorem suum corrigere, vid. glo. 2. l. 1. tit. 8. p. 3.

Aduocatus qui suadet clientulo, vt falsum respondeat tenetur parti læsæ damnum refarcire. glo. 5. l. 3. tit. 11. p. 3.

Aduocatus non debet interesse in examinatione testium, vid. glo. 2. l. 2. 6. tit. 16. p. 3.

Aduocatus si sit corruptus pecunia, an eius sententia valeat, vid. glo. 6. l. 13. tit. 22. p. 3.

Et an datum aduocato pro libris emendis sit peculium castrense, vel quasi, vid. glo. 7. l. 7. tit. 17. p. 4.

Aduocatus, si fuerit vasallus cõtra dominum, an propter hoc feudo priuari possit, vid. glo. 4. l. 8. tit. 26. p. 4.

Aduocatus salariatus, si decedat ante finitam causam, an eius hæredes possint integrum salarium petere, & quando, & qualiter hoc procedat, vide glo. 7. & 8. l. 9. tit. 5. p. 5.

Aduocatus gaudet priuilegio militum, vide glossa. 1. l. 4. titulo. quinto. par. 6.

Aduocatus, an excusetur si patrocinium dare compellatur, vt per hoc in nullam pœnam incidat, vi. glo. 18. l. 13. tit. 7. p. 6.

Aduocatus an dando consilium, videtur ibi dem authoritatem suam interponere, vid. glo. 7. l. 17. tit. 16 p. 6.

Aduocatus reuellans parti aduersæ instrumenta, vel secreta suæ partis qualiter punitur, vid. glo. 6. l. 11. per illum tex. tit. 1. p. 7.

Aduocatus, si foliat iuxta causam, iuste potest decipere aduersarium suũ vid. glo. 1. l. 2. tit. 16. p. 7.

Aduocatus, an torqueri possit, vel non, vid. glos. 4. in fin. l. 2. titulo. 30. par. 7.

Et quid si iam deposuit aduocationis officium, vid. glo. 10. dict. l. 2. titu. 30. par. 7.

Aduocatus, an debeat esse præsens, quando reus torquetur, vid. glo. 6. l. 1. tit. 30. p. 7.

Aduocatus quo ordine debeat proponere merita causæ, vid. gl. l. 10. tit. 6 par. 3.

Aduocatus nouus secundum Angelum est confusor litium, & medicus nouus occisor parentum, vid. glo. 2. l. 2. tit. 6. p. 3.

Aduocatus nouus potius debet sumere partes rei quam actoris, vid. di. glo. 2.

Aduocatus, an possit esse monachus stante paupertate sui monasterij, vi. glo. 6. ibi.

Aduocati vociferantes, & boatu triumphali loquentes qualiter reprehendantur, vid. glo. 7. l. ibi.

Aduocatus, qui non reperitur in matricula censetur esse priuatus, vide glo. 6. l. 3. tit. 6. p. 3.

Aduocatus qui sumit causas iniustas, qualiter in conscientia teneatur, vi. ibi glo. 4.

Aduocatus qui scit secreta causæ, nolens pro moderato salario postulare compellitur per iudicem, neque potest aduocare pro aduersa parte postquam scit secreta litis, vide gloss. 2. cum alijs ibi. l. 10. titulo sexto. par. 2.

ADVOCARE, quæ personæ possint pro se, & parentibus non pro alijs vid. glo. 1. 5. tit. 6. p. 6.

Aduocare qui sint prohibiti si forte iudice ignorante postulent, & an teneat processus, vid. glo. 4. l. 5. ibi.

Aduocationis officium hodie plus ad subuersionem veritatis, quam ad dilucidationem iustitiæ exercetur, vid. gl. 2. in proœmio. tit. 6. p. 3.

AEQ. temperis, & de eius vtilitatibus, vid. per gl. 1. l. 2. tit. 31. p. 2.

Aera quid significet, vid. glo. 27. in proœmio par.

AESTIMATIO, & ad æstimationem faciendam, siue in iuramento affectionis, siue veritatis quantum tempus inspiciatur, vid. glo. 8. l. 11. titu. 11. par. 3.

Aestimatio rei commodatæ an faciat, vt periculum rei commodatæ trãseat in commodatarium, vid. gl. 2. l. 71. tit. 18. p. 3.

Aestimatio rerum minoris, an fiet ante quam a tutore ponantur in inuentario, & qualiter describi debeant, vid. glo. 3. l. 99. titu. 18. p. 3.

Aestimatio locum habet, vbi res petita non potest restitui, vid. gl. 1. l. 16. tit. 22. p. 3.

Aestimatio soluta eo quod quis rem amisit, si postea res ad dominum reuertatur, an æstimationem vel rẽ petere possit, vi. gl. 4. l. 19. tit. 22. p. 3.

Et quid si adhuc æstimationem non soluit, & res compareat, an ad solutionem ipsius teneatur, vid. glo. 5. d. l. 19.

Aestimatio facit, vt maritus possit dotem æstimatam vendere cui voluerit, & tunc quando illud facere possit, vi. glo. 4. l. 7. tit. 11. p. 4.

Et talis æstimatio faciet emptionem, quando a principio fuit dos æstimata cum data fuit secus si postea, vid. ibid.

Aestimatio dotis quando facta dicetur, ita scilicet, quod faciat emptionẽ & an ambo debeant consentire, vid. glo. 1. l. 16. tit. 11. p. 4.

Et quid si in plus quam valet æstimetur res, vid. ibi glo 2.

Aestimatio in dubio, semper facit emptionem, vide glosl. 2. l. 18. titulo. 11. par. 4

Et quid, si data re æstimata maritus promisit dotem reddere, an tunc præcisse teneatur ad æstimationem, vid. ibidem.

E quid si maritus velit rem æstimatam reddere in eadem bonitate, & nõ æstimationem an sit audiendus, vid. ibid.

Et quid si res æstimetur constante matrimonio, vid. ibid.

Et an valeat pactum, vt re data in dotem æstimata periculum sit mulieri, vid. d. glo. 3. l. 18. tit. 11. p. 4.

Aestimatio rei dotalis facta tantum, vt cognoscatur rei datæ diminutio, vel augmentum obliget maritum, vel ad damna teneatur, vid. glo. 2. l. 19. ibi.

Et quid si vir de voluntate vxoris, vendat fundum in maiori pretio quã fuit æstimatum, vid. ibid.

Aestimatio an faciat emptionem, quando illæ res quæ æstimantur dãtur tunc fit conuentum, quod eadem res redantur habita ratione augmenti, vel diminutionis, vid. ibi.

Et quid si expresse vt dictum est istud non dicatur, an intelligatur, vt res reddatur habita ratione augmenti, vel diminutionis, vid. ibid.

Et quid si res nõ deteriorare tur in sua substantia, sed in pretio, vel e contra & de qua deterioratione istud debeat intelligi, vid. ibi glo. 3.

Aestimatio rei dotalis si fiat ante nuptias, & nuptias adhuc non secutis perear res, cuius periculo pereat, vid. glo. 4. l. 22. tit. 11. p. 4.

Aestimatio mutui, an fiat secundum tempus in quo durabit carestia, an vero secundũ communem æstimationem, vid. gl. 2. l. 8. tit. 1. par. 5.

Et an fiet secundum valorem rerum illius loci quo datum fuit, an vero secundum valorem loci in quo postea petitur, vid. ibi. glo. 3.

Aestimatio an crescat a tempore moræ vsque ad sententiam, & an post, vid. d. glo. 3. d. l. 8. tit. 1 p. 5.

Aestimatio an crescat, ex eo quod quis fuit extra iudicium interpellatus si postea non soluerit, vid. glo. 4. ibid.

Aestimatio si sit soluta a commodatario domino rei sibi cõmodatæ quæ res admissa fuit, si postea illa appareat qualis actio sibi detur, vid. glo. 1. l. 8. tit. 2. p. 5.

Aestimatio an debeatur, quando hæres non potest emere rem alienam alicui per testatorem legatam, & quid de iure canonico, vid. glo. 3. l. 10. tit. 9. p. 6.

Aestimatio an debeatur, quando legatur aliqua res maioriæ, & quando, vide gloss. 3. supra dictam columna. 2. & gloss. 1. colum. 3. quæst. 19. tit. 25. par. 4.

Aestimatio an debeatur, quando res dotalis legatur, siue ab extraneo, siue per maritum, vid. d. gl. 3. col. 5. q. 5. d. l. 10.

Aestimatio an debeatur, quando a testatore legata fuit res quæ legari nõ poterat, vide gl. 5. l. 18. tit. 9. par 6. & ibi glo. 8. &. 10.

Aestimatio an debeatur forensi, quãdo sibi fuit relictum legatum, quod ipse capere non poterat, vid. d. gl. 10. d. l. 3

Et si mulier res æstimatas in dotem marito dedit, si illæ postea a marito fiue legentur, an ipsa res illas, & earum æstimationem habere debeat, vide gl. 3. q. 2. l. 16. tit. 9. p. 6.

Et an, & quando possessor hæreditatis a quo euincitur teneatur ad æstimationem fructuum ipsius hæreditatis, quando fructus restituere non potest, vid. glo. 2. cum alijs ibi. l. 4. tit. 14. p. 6 per tex. ibi.

Aestimatio damni dati per aliquem qualiter fieri debeat, & quibus perpensis, vide glo. 8 per tex. ibi. tit. 15. p. 7.

Et an cum iuramento actoris, & iudicis taxatione, vid. ibid. in glo. 4. per illum tex.

Et in æstimatione damni non singulare pretium sed commune esse attendendum, vide gl. 4. ad fi.

Aestimatio damni dati per gregem alicuius in agro alieno qualiter fiat, & qualiter æstimabitur damnum datum in frumento quando adhuc erat in herba, vide gl. 2 cum sequentibus. l. 24. per illum tex. titulo. 6. par. 7.

Et quando damnum si æstimatum ad dominum, vel ad eius pastorem pertineat, vide ibid. in glo. 2. per illum tex.

Et quid in pastoribus clericorum, vel quando pastor detineri, & potest, vid. d. glo. 2.

Et quid si dominus velit animalia dare pro noxa, & quando ad hoc teneatur, vel ad emendam damni, vide glo. 1. & 4. d. l. 24. per tex. ibi.

AFFECTVS solus an, & quando sit punibilis licet effectus non sequatur, vide gl. 4. 5. 6. 7. 8. &. 9. l. 2. per tex. ibi. tit. 31. p. 7.

AFFINIS an in iudicio admittatur contra finem, vid. gl. 1. l. 4. tit. 2. p. 3.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Et an defendatur affinem sine mandato, vi. gl 4. l. 10. tit. 5. p. 3.
Affinis an possit accusari de iniuria affinis, vid. gloss. 5. l. 5. titulo. 6. partita quarta.
Affinis ascendentes & descentes in perpetuum contrahere non possunt vi. glo. 7. d. 15. tit. 6. p. 4.
Affinis an agere possit pro iniuria illata affini, & qualiter, vid. glo. 1. l. 2. tit. 13. p. 7.
AFFINITAS, vt causetur qualis copula requiratur, vide glo 5. l. 4. titul. 1. p. 4.
Affinitas contrahitur ex coitu fornicario, vid. gloss. 4. l. 3. per tex. ibi. tit. 2. par 4.
Affinitas, & de eius diffinitione. tam secundum ius ciuile, quam canonicum, & an contrahatur secundum. ll. si nuptiæ legitimæ non contrahantur vide glo 4. l. 5. tit. 6. p. 4.
Affinitas quare sic dicatur, & an concessa ratione affinitatis durent matrimonio soluto, vid. ibid.
Affinitas nulla est inter virum, & vxorem, & quare, vid. glo. 2. d. l. 5. titu. 6. par. 4.
Affinitas non causatur, nisi semen viri interclaudra pudoris, & qualiter fiat hæc probatio, vid. ibi in glo. 4.
Affinitas contracta inter ascendentes, & descendentes impedit perpetuo, vt contrahere non possint, vid. ibi. glo. 7.
Affinitas an probetur per testes de auditu, vide gloss. 1. l. 2 o. titulo nono. part. 4.
Affinitatis tres sunt gradus ascendentes, descendentes, & collaterales. gl. 1. per text ibi. l. 2. tit. 8. p. 6.
AFFIRMATIO an colligatur, si aliquis moueat caput versus pectus vi. glo. 4. l. 2. tit. 14. p. 5.
AFLECTARE nauem quis possit, & de ista aflectatione, vid. glo. per tex. ibi l. 77. tit 18. p. 3.
Aflectamentum, seu naulum quid sit, vide glo. l. 1. & 2. titulo octauo. partita 5.
AGAMENON dicitur populorum pastor vocatus fuit ab Homero gl. 11. l. 2. tit. 10. p. 2.
AGENS agenti incumbit onus probandi, & sic dicenti substitutioni pupillari locum fore, vid. gl. 2. l. 1. tit. 14. p. 3.
Agens ad damnum, vel iniuriam sibi illatam quid in libello debeat exprimere, vid. gl. per tex ibi in l. 3 1. tit. 2. p. 4.
Agenti recuperandi obstat notorius defectus proprietatis, vid. gl. l. 18. tit. 10. p. 7.
Agere in quibus casibus quis inuitus compellatur, vid. glo. 1. l. 46. tit. 2. par. 3.
Agere inuitus compellitur infamans glo. 2. l. 46. titulo secundo. partita tertia.
Sed coram quo iudice, an diffamati, vel infamantis, vid. ibi glo. 2.
AGER est terra, sine edificio ad seminandum, vid. glo. 3. per text. ibi. l. 8. tit. 31 p. 7.
Ager venditus, & in venditione dictum quod habebat. 10 iugeras, cum non haberet nisi. 6. quid tunc fieri debet, vide glo. 3. l. 56. titulo. 8. partita. 5.
Ager venditus cum suis accessibus quid importent ista verba, vid. gl. 4. l. 56. tit. 18. p. 5.
Ager si occupatus fit a flumine per. 10. annos, inter præsentes, & viginti inter absentes, an postea priori domino restituatur, vid. glo. 1. l. 32. tit. 28. p. 3.
Ager si fit sterilis, & desertus, an possit aliquis illum intrare propria authoritate, & illum laborare, vid. gloss. 1. l. 49. titulo vigesimooctauo. par. 3.
Ager cum metitur per mensorem ad hoc deputatum, an pars debet esse præsens, vid. glo. 1. l. 8. tit. 7. part. 7.
Et an seminato, & secato frumento, an adhuc qui seminauit aliquod ius habeat in agro restili ad granā, vel ad aliud. glo. 1. l. 10 titulo. 15. partita septima.
Ager quid dicatur, & quando, vid. glo. 3. l. 8. per text. ibi titulo. 33. partita septima.
AGGRESSOR itinerum pro prima vice, an debeat capitaliter puniri si non occidit, vel occidere curauerit, glo. 9. l. 4. tit. 16. p. 2.
Aggressori an debeat atribui tota culpa in rixa, & sic quod ignoscatur prouocato, vid. glo. 1. in procemio. tit. 2. p. 3.
Aggressores itinerum qui dicantur, & de eorum pœna, vid. glo. 5. col. 2. & 3. l. 8. tit. 14. p. 7.
AGRICOLAE qui dicantur, vid. glossas. l. 4. per text ibi. titulo. 20. partita. 2.
AGNATVS, quando, & qualiter agnato succedat ab intestato, vid. glo. 6. l. 6 per tex. ibi tit. 33. p. 6.
AGNATI, an debeat citari in illā naturales ligitimazione, vid. glo. 9. ad fi. l. 4. tit. 15. p. 4.
Agnati vocati ad successionem feudi antiqui an eis obstet præscriptio longissima contra vassallum vendentem feudum, sicut illa non cet dominio feudi directo, vide glo 3. col. 1. quæstione. 2. l. 10. titul. 2. par. 4.
Agnati qui in feudo antique succedere sperant, an prægrauentur in quo ex eo quod possessor feudi inuestituram intra annum, & diem non petierit. vid. glo. 6. l. 10. tit. 26. p. 4.
AGNITIO debiti, an inducatur ex coacta voluntate debitoris, vi. glo. l. 29. tit. 29. p. 3.
Agnitio nihil operatur præscriptione completa, vid. gl. 4. d. l. 29.
AGNVS lactatus debet decimari antea vero non, vide glo 4. l. 10. tit. 5. par. 1.
ALAPA quare detur confirmationis tempore, vid. glo. 4. l. 11. titu. 4. pa. 2. 1.
Alapa dicitur atrocissima iniuria, vide gloss. 4. d. 20. titulo nono. partita septima.
ALEATOR dicitur ille qui lusum aleæ apud se consueuit exercere causa sui emolumenti, licet in causponibus. vide glo. 1. l. 6. tit 14. p. 7.
Aleator adeo est odiosus iuri, vt neque iniuriarū neque legis aquilie agere possit si ludi occasione damnum sibi euenerit, vid. gloss. 2. d. l. 5. alijs ibi.
Aleatores clerici, siue publici, siue secreti, qua pœna feriantur, vide glo. 57. tit. 5 p. 1.
ALEGARE tantum sufficit per legatarios quod hæres sit eis suspectus prosecutione causæ vt ipsi cum eo iudicio esse possint, vide glo. 4. tit. 21 p. 3.
ALEXANDER Magnus cur in venere non fuerit extremus, vide glo. 3. l. 6 tit. 7. p. 2.
ALFONSVS non dicitur ille qui elapso termino inter eos posito adfuerit aggreditur, vid. gl. 1. l. 3. per tex. ibi. tit. 11. p. 7.
ALBERICVS fuit fidelis obseruator antiquitatis, vid. glo. 4. in prin. l. tit. 14. p. 7.
AL FAQVEQVES Arabice, qui dicantur, vide in l. 14 titulo. 10. par. 1. 2.
ALFEREZ, vulgo in Hispania dictus, qui & comestablis alibi dicitur, quatis esse debeat, & quod sit eius officium, vid. glossa. l. 16. per text. 9 p. 2.
ALFONSVS Rex conditor Partitarum, cuius fuerit filius. glo. 7. in procemio partitarum.
ALGVAZELVS, quis dicatur, & quid si præmouerit malefactorem, glo. 1. & 2. l. 20. tit. 9. par. 2.
Alguazelus, si cum potuit prohibere robaria, seu alia damna non ob. anteneatur ad emendam dapsi, vid. glo. l. 20. tit. 9. p. 2.
Alguazelus quibus casibus poterit capere delinquentes sine mandato dicis, vid. glo. 6. d. l. 20.
ALIENIGENA Regni non potest succedere in castro Regni, etiam de senore maioriæ ipse vocatus sit. glossa. 6. l. 1. titulo decimo octauo tit. 2.
Et quid si earum naturalitatis habeat, an & tunc admittendus sit, vide ibidem.
Alienigena, si de rebus Hispaniæ in Hispania maioriam fecerit, an gregulentur, secundum consuetudinem Hispaniæ, vide glo. 2. in fi. tit. 31. p. 4.
Alienigena potest ex priuilegio consequi ius naturalitatis in alio & tales sunt vere clues, vide glo. 14. l. 2. tit. 24. p. 4.
Et an isti ad beneficia admittantur, sine concessione naturalitatis cum non fuit, vide. d. glo. 14. col. 2. in principio.
Alienigena si per decēnium in aliquo loco habitauerit, an hoc illi ralitate possit, vt & naturalis, & oriundus ex illo Regno dicatur beneficia, & alia habere possit, vid. d. glo. 4. colum. 2. dic. l. part. 4.
Alienigna si in aliquo loco commorauerit per decēnium, & ibidem lios procreauerit, an filij ibi nati dicātur naturales illius loci vbi runt, si de animo redeundi ad propriam patriam, vere vel præsum ue constiterit gl. 14. col. 2. & 3. d. l. 2.
ALIENATIO proprie dicitur quando transit dominium, & quid in seria alienationis rerum ecclesiæ, vide glo. 1. l. 1. tit. 14. par. 1.
Et ideo alienata possessione alicuius ecclesiæ talis alienatio non valet si sola possessio alienetur, vid. ibidem.
Alienantes possessiones in ecclesiam, seu in aliam personam exempt fraudem tributorum quod tunc non liberetur ab oneris præstan glo. 4. l. 5. 1. tit. 6. p. 1.
Alienare res ecclesiasticas ex causa sufficienti potest prælatus, vid. 1. & glo. 4. l. 2. tit. 24. p. 1.
Et an requiratur consensus capituli, vide glo. 1. dict. l. 2.
Alienatio vel ecclesiæ, an possit fieri absentibus non vocatis, & in q casibus debeant vocari, vid. ibidem.
Et quid si maxima in sit necessitas ita quod sit ecclesiæ damnosum exp ctare, vid. ibid.

Alienat

Alienat an possit Episcopus res mobiles ecclesiæ, sine consensu capituli quod non, vid. glo. 1. in fin. l. 2. tit. 14. p. 1.
Alienatio rerum ecclesiasticarum, an debeat fieri cum solennitate, scilicet vt prius incipiatur a mobilibus, & sic quod in tali alienatione requira tur causæ cognitio super hoc vide glo. 2. in. d. l. 2.
Alienari non possunt res minoris sine causæ cognitione, & solennitate, sci licet quod a mobilibus incipiatur, vid. d. glo. 2.
Alienatio rerum ecclesiasticarum debet fieri cum causa glo. 4. ibi.
Alienare, an & quando possit ecclesia res sibi a Regibus, vel Imperatoribus concessis, vid. glo. fi. d. l. 2. tit. 14. p. 1.
Et an leges in hoc loquentes cum a iure canonico non sint approbate possint procedere, vid. ibi.
Alienare, an possit ecclesia res sibi traditas cum pacto ne alienentur, & quando, vide ibid.
Alienatio rei ecclesiæ licet licita a principio sit, tamen si ecclesia vltra dimidiam lædatur non valet, vide glo. 3. l. 4. tit. 14. p. 1.
Alienatio facta per Regem alicui alicuius villæ cum sua iurisdictione hoc non obstante Rex ibi habebit supremam iurisdictionem, vide gl. 12. l. 22. tit. 13. p. 2.
Alienare non potest Rex ciuitates, & loca sui Regni, sine consensu principum, & populorum, vide glo. 2. l. quinta. titulo decimoquinto. partita secunda.
Alienans castrum hostibus incurrit in pœnam mortis, vide glo. 9. l. 1. tit. 18. par. 2.
Alienans rem impotentiorem, qualiter puniatur si dolose fecerit, vid. gl. 2. l. 25. tit. 7. p. 3.
Alienans impotentiorem, siue sit actor, siue sit reus tenetur certa pœna, & quid de iure partitarum, vide glossa. 1. l. 16. titulo septimo. partita tertia.
Alienatio non prohibetur fieri impotentiorem per viam vltimæ voluntatis. gl. 1. l. 17. tit. 7. par. 3.
Alienatio alicuius rei mobilis minoris, an debeat cum decreto iudicis fieri. vid. gl. 8. l. 60. tit. 8. par. 3.
Alienatio rei ecclesiasticæ, an & quando valeat, & quibus concurrentibus, vide glo. 1. l. 63. tit. 18. p. 3.
Alienatio quam facit episcopus de rebus mense suæ, an debeat fieri cum authoritate Archiepiscopi, vide glo. 3 d. l. 63.
Alienatio alicuius rei immobilis ecclesiæ parrochialis, fieri debet cum consensu Episcopi, & quid si interueniat authoritas Papæ, vide glo. 5. d. l. 63.
Et an ibidem interuenire debeat consensus parrochianorum, vel patroni vide gl. 6. d. l. 63.
Alienatio rei dotalis a merito facta, quando & quibus inter essentibus teneat, & quando non vid glo. 4. l. 7. tit. 11. p. 4.
Alienatio simpliciter prohibita, an & necessaria alienatio prohibita essea tur, vide gloss. 1. in principio. l. decima. titulo vigesimosexto. partita quarta.
Alienatio a possessore maioriæ de rebus maioriæ cum Regis facultate facta an valeat si postea deiegatur illum non esse verum maioriæ possessorem sed illam ad alium pertinere, vide gl. 1. colum. 1. q. 4. l. 16. tit. 26. par. 4.
Alienatio extra familiam prohibita quando extra familiā fieri possit hoc non obstante, vid glo. 1. col. 1. q. 6. l. 10. tit. 26. p. 4.
Alienans rem prohibitam alienari non solum ipse pœnam incidet, sed & successor qui ibidem consentit, vide ibid. col. 1. in fi.
Et quid si alienauerit in eum qui in proximo loco debebat in maioria succedere, an tunc in pœnam alienanti impositam incidat, vide ibi. col lum. 2. q. 7.
Alienans rem maioriæ prohibitam alienari, si alienetur in fratrem ad quem maioria de proximo vētura est, & decedat, & ad illum maioria deuenerit, an pretium illius rei repetere possit, vel si adhuc non soluit aliqua exceptione, vide gl. 1. col. 2. q. 7.
Alienans rem maioriæ in alium sine Regis facultate, vel cum illa male impetrata fuerit si postea res illa a filio euincatur, an penes illum, vel penes patrem remanere debeat, vide d. gl. 1. col. 2. q. 9.
Alienarian possint bona maioriæ pro alendo possessore ipsius, vel vt ab hostibus redimatur, vide ibi in q. 10.
Alienans rem maioris, vt debita testatoris soluat, an in pœnam rē alienātis maioriæ incidat, & quando, vide ibi in q. 11.
Alienans rem maioriæ insequentem in gradu, an propter hoc in aliqua pœna incidat, vide glo. 1. columna. 2. quæstione. 12. l. 10. titulo. 26. partida. 4.
Et quid si alienatio ex aliqua causa non teneat, an alienans tunc in pœnā incidat, vide ibid. in q. 13.
Alienans rem alienari prohibitam, si sit filius primæ toasuræ, an pœnæ contra ipsum imponi ligent eum, vi. ibid. in q. 15.
Alienans in iuria, an videatur ille qui consentit aliquem magnatem esse in possessione maioriæ, cum eo dissimulans, & nolens petere, vide ibi. in. q. 16.
Alienan rem maioriæ, si eius successor noli illam redimere, & petere, an alius sequens successor admittatur, & qualiter, vide ibi. quæstione decimo tertia.
Alienans rem maioriæ in fraudem sui ilij maioris si filius iste decedat, an eius filius maior possit agere reuocatoria contra talem fraudem si cet fraus eius respectu facta non fuerit, vide ibidem in quæstione vigesima.
Alienare res maioriæ, an videatur ille qui hypothecam securitati maioriæ appositam renunciauerit, vid. glo. 1. colum. 3. quæstione. 21. l. 16. tit. 26. part. 4.
Alienatio rei minimæ maioriæ, an inducat pœnam, vt contra alienantē seruetur licet minimum sit quod alienatur, vid. ibid. q. 22.
Alienatio si sit sub pœna prohibita vniuocato, an in alijs vocatis a perita censeatur, vid. ibid. q. 27.
Alienare rem maioriæ an videatur ille qui cum esset in spe succedēdi primus alienationi consentit, vt in pœnam contra alienantes institutam incidat, & tunc pœnæ locus non erit nisi post rei traditionem alias secus, vide ibid. in quæst. 29.
Et an idem sit dicendum si remotior vocatus alienationi consentiret, & postea proximior consenserit, & an & quando ex tali consensu remotioris aliquod præiudicium generetur, vid. ibi in quæstio. 39. glo. 1. col. 4. d. l. 10. tit. 26. p. 4.
Alienari an possint res maioriæ propter famen, vide ibi quæstione trigesima.
Alienare prohibitus in maioria quæ sit cum facultate Regis, an bona illa pignorare possit, vid. ibi. q. 31.
Alienatio rei prohibitæ rem, & est valida, quando alienans illud in melioremcausam conuertit, vide glo. 1. colum. 4. quæstio. 32. l. 10. tit. 26. par. 4.
Alienatio, vel alij quælibet diminutio, an videatur prohibita, quando simpliciter permutatio prohibita fuit, vid. glo. 1. col. 4. quæst. 34. l. 10. tit. 26. p. 4.
Et an alienare videatur rem maioriæ successor in ea qui soluit rem maioriæ a prædecessore alicui legatam, & an incidat in pœnam alienantis vid. glo. 1. col. 4. q. 31. l. 10. tit. 26. p. 4.
Alienationem rei maioriæ, si sciat proximior quod sit neque illud contradicat, an per hoc illi consentire videatur, vide dicta glossa. 1. columna 4. quæst. 40.
Et an alienantis pœna puniatur ille qui causam maioriæ in arbitrum compromisit, si arbiter illum condemnauit ibi. q. 41.
Alienatio maioriæ prohibita non videtur, si illa deuenerit ad vltimum possessorem ipsius neque ad illum talis prohibitio se extendet, vi. ibi. q. 42.
Alienationi maioriæ consentiens, an possit petere pretium, vid. in dict. q. 42.
Alienatio maioriæ, vel partis eius si a possessore ipsius de licentia Regis fiat, si in tali alienatione filius qui in succedendo erat proximior consenserit, an incidat in pœnam amissionis maioriæ propter eius consensum, vid. ibi. col. 5. q. 44.
Alienatio maioriæ, vel alicuius rei ipsius, an valeat si fiat in modum transactionis, vid. ibi. col. 5. q. 45.
Alienatio rerum maioriæ prohibita a conditore ipsius illa prohibitio in successoribus sibi lecum vendicat, non vero in ipso maioriam faciente quia & ipse vendere potest, vide glo. 1. colum. 5. quæstione. 47. l. 10. tit. 26. par. 4.
Alienatio rei maioriæ, an videatur permissa conditori ipsius etiam quando in Regis facultate cauetur quod maioria non possit reuocari, per facientem, vide ibid.
Alienans rem de qua ipsemet maioriam fecerat necessitate rei familiaris an videatur reuocare dispositionem, & quid si fine causa alienaret, vid. gl. 1. in. d. q. 47. ad eius fi.
Alienatio si sit a lege, vel a testatore prohibita, an per consequens videatur ibi prohibita præscriptio, vel vsucapio, vel an in talibus rebus sic alienari prohibitis præscriptioni locus sit, vid. gl. 3. q. 4. col. 2. & col. 3. l. 10. tit. 26. p. 4.
Alienatio qualis permittatur accusato de crimine graui, & quando illā facere possit post accusationem, vid. glo. 2. & 7. l. 2. per tex. ibi titul. 4. par. 5.
Alienatio quando præsumatur facta in fraudem alterius, & ex quibus hoc colligatur, vid. d. glo. 7.
Alienatio bonorum patris in præiudicium legitimæ filiorum facta an filij reuocare possint vsque dum habeant suam legitimam, vid. glo. 13. l. 8. tit. 4. p. 5
Alienatio a tutore de rebus minoris facta, an valeat, & de quibus sic, vid. glo 3. l. 4. tit. 5. p. 5. per tex. ibi.
Alienatio a tutore facta de rebus minoris ex quibus causis teneat, vide glo. 4. & 5. ibi. & glo. l. 18. tit. 6. p. 6. & glo. penul. l. 60. tit. 18. p. 3. fi.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Et an immobilia minoris alienari possit pro minoris vtilitate. vid. glo. 5. dict. l. 4.
Alienatio facta de rebus communibus ciuitatis non valet, & quando sit, & quando sufficiat licentia Regis, vel præsidis, vid. glo. 2. l. 15. titulo. 5. part. 5.
Alienatio prohibita emptori, an transeat ad eius hæredes, vid. glo. 1. l. 43. tit. 5. p. 5.
Alienatio prohibita hæredibus, an extendatur ad omnes hæredes, vel in tertiogaturcantum de primo, vide ibi.
Alienatio si sit prohibita filijs, an ad nepotes extendatur, & quando, vide ibid.
Et sub isto verbo alienare omnes species alienationis comprehenduntur vid. gl. 3. d. l. 43. tit. 5. par 5. & gl. 1. l. 4. tit. 6. p. 6.
Alienatio ex dispositione legati, an habeat locum, vbi quis est alienare prohibitus per pactum, vide ibid.
Alienatio proprie loquendo quæ dicatur, vide ibi.
Et an prohibitus alienare incidat in pœnam, si tantum incipit seu tentat alienare, vide ibi.
Et an prohibitus alienare rem illam pleno iure suam esse dicatur quo ad dominum vel non. ibi.
Alienatio rei prohibita fieri sub pacto quod res ad venditorem redeat, an valeat si per pactum fuit in emptorem translatum dominium, & per quæ verba fieri possit, vt dominium rei prhibitæ alienari in emptorē non transeat, vide ibi in gl. 4.
Alienatio si a venditore fieri prohibeatur per pactum, an tunc dominium in emptorem transeat, & quando, vide. d. glo. 4. & 5. l. 43. titul. 5. par. 5.
Alienatio si sit a patre prohibita cum facit maioriam de tertio bonorum an ex tali prohibitione impediatur dominij, translatio, vid. dicta gl. quinta.
Alienatio prohibita sine expressione causæ, quando valeat, & quando non, vide glo. 2. l. 44. tit. 5. p. 5.
Et quando talis causa habeatur pro expressa, & quando non, & qualis causa esse dicatur, vide ibi in glo. 9.
Alienatio vassallorum prohibita etiam sine expressione causæ valet, & quare, vide gl. 2. in fi.
Alienatio prohibita pluribus quibus res fuit relicta, an testator videatur viciss̃ id eis commissum relinquere si contingat alter eorum, sine alterius consensu alienare, vide ibid. glo. 3.
Alienatio licet facta a testatore prohibita quando valeat licet contra prohibitionem sit factum, vid. ibidem in glo 4.
Alienatio an possit fieri per principem de rebus alienis, siue credat rem illam esse suam siue alienam, & illud faciet de plenitudine potestatis cū causa, vel sine ea, & quid præsumetur in dubio, vid. gl. 2. l. 53. titulo. 5. par. 5.
Et quid si Rex aliquod ius habeat in re illa, vide ibid.
Et quid si res quæ venditur lite ecclesiæ, vel minoris, & quid si doneture ecclesiæ, vide ibi glo. 3.
Et quid si donentur, vel vendatur res dotales mulieris an in eis, idē quod in alijs dicendum sit, vide ibid.
Et quid si vendatur, vel donetur a Rege res communis quam habet cum alio, anter ale factum teneat, vid. gl. 7. & 8. ibi.
Alienatio rei communis potius in consortem quam in extraneum fieri debet alias consors pro tanto poterit rem illam retrahere, & plura in hac materia, vide per glossas. l. quinquagesimę quinte. titulo quinto. par. 5.
Et an emphyteota possit locare rem emphyteoticam, vel commoditate fructuandi alteri concedere ad longum tempus, & an istum sapiat naturam alienationis, vid. glo. 3. in prin. l. 29. tit. 8. p. 5.
Alienatio necessaria si fiat de re imphyteutica, vt pro debitis emphyteotæ, an debeat fieri de consensu domini, & illo requisito, vid. d. glos. 3. q. 5.
Alienatio emphyteotæ si sit nulla, vel fiat pro parte, an propter hoc ipse cadat in totum a iure suo, vid. ibi.
Alienatio pignoris debitoris in secundum creditorem antequam tradat primo rei pignoratæ possessionem cuius effectus sit, & qualiter huic primo creditori consulatur, vid. glo. 5. l. 14. tit. 13. p. 5.
Alienatio omnium bonorum debet fieri cum iudicis decreto, vide glo. 1. l. 1. tit. 15. p. 5.
Alienatio per debitorem facta post eius captura, vel an ante, & quādo valeat, vid. glo. 4. l. 4. per tex. ibi. tit. 15. p. 5.
Alienatio debitoris si facta sit in fraudem creditorum, qualiter creditoribus subueniatur, vid. glo. 1. 7. & l. 8. cum aliis ibi. tit. 15. p. 5. per illa iura ibidem.
Alienatio vera facta in fraudem futurorum creditorum quorum pecunia prioris dimissi non sint, an reuocetur, vid. glo. 1. d. l. 7.
Et quid si debitor alienet titulo oneroso vid. ibi glo. 4.
Alienatio si facta sit pro iusto pretio, an in fraudē videatur facta, vid. gl. 4.
Alienatio omnium bonorum, vel maioris partis a debitore facta semper fraudulenter facta dicatur, vid. ibi glo. 3.
Et inter quantum tempus hanc alienationem creditores reuocare possint, vide ibi glo. 6. per illum tex.
Alienatio debitoris aliquando a creditore non reuocatur, vid. glo. 3. d. l. 7. cum aliis ibi per illum tex.
Alienatio rei dotalis per mulierem facta in tempus soluti matrimonij an valeat, & quando, vid. glo. 7. in fi. l. 19. tit. 11. p. 6.
Alienatio rerum hæredis potest per testatorem prohiberi, vid. glossa. in fi. l. 10. tit. 9. p. 6.
Alienatio patrimonij principis quando sibi permittatur, vid. glo. 2. l. 10. tit. 8. & glos. d. l. 28. tit. 1. p. 3. & glos. 3. l. 13. & glos. 2. l. 14. titul. 5. par. 6.
Alienatio testatoris an extinguat legatum, & quando, vid. glo. 2. & 3. l. 47. per tex. ibi. tit. 9. p. 6.
Et quid si testator solum modo vsumfructum rei legatæ alienauit, vide ibid. in d. glo. 2.
Alienatio si sit a testatore prohibita aliquorū rerum, an de illis hæredicidiam, vel trebellianicam de iure possit, vid. glo. 4. in principio. 6. per tex. ibi. tit. 11. p. 6.
Alienatio legalis vel per viam præscriptionis in rebus maioriæ locum non habet, vid. d. glo. 4. in principio.
Alienatio aliquarum rerum si expresse a testatore prohibeatur, an res illæ ex causa dotis, vel quando legitima portio relicta non fuit alienari possit, vide glos. 4. columna. 4. & 5. in quæstione. 5. l. 6. titulo. 5. part. 6.
Et an per pactum, vel conditionem adnici possit, vt res aliqua in ecclesia vel pium locum non alienetur, vid. d. glo. 4. col. 4.
Alienatio rei maioriæ de licentia principis facta ob causam dotis, vel alterius an si alienans dies factus sit teneatur aliam loco ipsius dare, & ita licentiam datam fuisse intelligatur, vide glo. 4. col. 7. & l. 6. tit. 11. p. 6.
Et an ludens rem maioriæ illam alienare videatur, & incidat in alienatis pœnam ibi. col. 8. q. 7.
Et quid si possessor maioriæ habuit licentiam a principe ad alienandam rem maioriæ, & morte præuentus non fecit, an eius successor vsque talis facultatis rem maioriæ alienare possit, vid. ibidem. col. 8. q. 8.
Et quid si ille qui habuit licentiam alienandi illam postea emat per interpositam personam, vt alteri filio relinquat, vid. ibid.
Et an pretium rei maioriæ alienatæ de licentia principis necessario debeat conuerti in emptionem alterius rei ad maioriam, vide ibid.
Et quid si possessor maioriæ iurauit res ipsius non alienare, an si postea impetrer licentiam alienandi tacens de iuramento præstito, an dicatio teneat, vid. glo. 4. col. 8. q. 10. d. l. 6. tit. 11. p. 6.
Et quando de licentia principis res maioriæ deben alienari, vel obligari tunc non præciosiores obligari debent, si viliores sufficiunt, vide ibi.
Et quid si possessori maioriæ data fuit licentia ad alienandam rem maioriæ, an tunc ipse rem illam obligare possit, vel e contra, vid. d. glo. col. 8. q. 10. in fine. & q. 11. d. l. 6. tit. 11. p. 6
Et de alienationibus rerum maioriæ quæ de principis licentia fuit, vel fieri potuit, & de validitate, & effectu, & quando reuocari possint vide d. glo. 4. col. 5. 6. 7. 8. 9. 10. & 11. d. l. 6. tit. 11. p. 6.
Et quid si licentia alienandi rem maioriæ impetretur per minorem annos de sua minori ætate, vid. in d. columna. 9. quæstione vigesimaoctava. & 23.
Et an sit iusta causa dandi hanc licentiam possessori maioriæ, si res maioriæ sint in partibus multum remotis, vide ibi. columna. 10. quæstione vigesima septima.
Alienatio si prohibeatur primo vocato ad maioriam, an talis prohibitio ad cæteros extendatur, vide glo. 5. l. 6. tit. 11. p. 6.
Et res dicitur alienari per præscriptionem, vide glos. 7. l. 10. titulo. 2. par. 6.
Alienatio rerum proditoris per ipsum facta, an & quando valeat, vide gl. 2. & 3. l. 4. tit. 2. p. 7.
Et de pœna impedientis alienationem faciendo rem litigiosam, vide l. 1. l. 11. per illum tex. tit. 16. p. 7.
Alienatio proditoris de rebus suis facta, an valeat, vid. glos. 4. dicta titu. 2. p. 7.
Aliēare sine decreto iudicis, an possit tutor rem minoris sui, & quando hoc facere debeat, & an possit generaliter omnia bona minoris obligare pro obseruantia contractus liciti, vid. glo. 2. cum aliis ibi. l. 4. tit. quinto. par. 5.
Alie are an possit tutor res minoris, & quales sic, & ex quibus causis. glo. 1. & 4. l. 4. tit. 5. p. 5
Alienare, an possit tutor immobilia minoris sui pro ipsius vtilitate. glo. 5. d. l. 4.
Alienare an possit ciuitas res communes omnibus, & quando sic, & quando sufficiat Regis, vel præsidis licentia, vid. glo. 2. l. 15. tit. 3. p. 5.

Alienare prohibitus per pactum debet facere & curare ne res alienetur ex dispositione legis 8. li. vide glo. 3. l. 43. tit. 5. par. 5.
Alienare prohibitus an incidat in pœnam si tantum incipiet, seu tentat alienare, vide ibidem.
Alienare prohibitus rē an illa pleno iure sua esse dicatur vel nō vid. ibi.
Alienare prohibitus per pactū, an in eum transeat dominium, vide glo. 4. & 5. l. 43. tit. 5. par. 5.
Alienare prohibitus maioriam in eum factam per patrem de tertio bonorum, an per talem prohibitionem impediatur in eum dominij translatio, vide. d. glo. 5. ibidem.
Alienare prohibitus a testatore rursum vel domum sine expresione causæ, an & qñ prohibitio valeat, vide glo. 2. & 3. l. 44. tit. 5. par. 5.
Et quando talis causa habeatur pro expressa, quando vero nō, & qualis esse debeat, vide ibi & in glo. 9. d. l. 44.
Alienare prohibitus vassallos sine adiectione causæ, an prohibitio valeat, vide. d. glo. 2. in fine.
Alienare prohibitus si alienet, quando talis alienatio valeat vel non, vide ibi glo. 4.
Alienare prohibitus sine alicuius voluntate, an illo iam mortuo adhuc prohibitio duret, vide glo. 3. l. 45. tit. 5. par. 5.
Alienare potius tenetur quis in consortem suum quā in extraneos, alias huic consortidabitur actio vt rem illam pro eodem pretio retrahere fit, vide glo. l. 5. 5. tit. 5. par 5.
Et per quæ verba possit quis alienationem prohibere, ita vt rei prohibitæ dominium in emptorem non transeat, vide glo. 4. l. 43. tit. 5. part 5.
Alienare an possit pater bona aduentitia filij, & an tunc iudicis decretū requiratur fieri in tutore vel curatore. glo. 5. l. 24. tit. 13. par. 5.
Et quid si pater alienat bona aduentitia filij vel subiecta restitutioni, an tunc filius possit cōtrauenire si vellit et succedere, vide glo. 10. per tex. ibi. d. l. 24. tit. 13. par. 5.
Pater non alienauit sed alienationi consensit, vide ibi.
Alienare an possit mulier suam rem dotalem conferendo alienationem in tempus soluti matrimonij, & qñ sic, glo. 7. col. 2. in fi. l. 19. tit. 11. par. 6 7. l. 6. tit. 11. par. 6.
Alienare videtur rem maioriæ qui eam fusit, vide glo. 4. colum. 8. quæst.
Alienare an possit Rex res sui patrimonij, & quando, vide glossam secūdam. l. 10. tit. 8 & glo. 1. l. 28. tit. 11, par. 3. & glo. 3. l. 13. & glo. 2. l. 14. tit. 9. par. 6.
Alienare an & quando possit tutor vel curator res sui minoris, & ex qua causa illud facere possit & qualiter, vide gl. l. 18. par tex. ibi. tit. 19. par. 6. & de hoc vide supra verbo ALIENATIO.
ALIENANS in fraudem creditorum non valet quod agit etiam si alienet titulo oneroso, vide glo. 4. l. 7. tit. 15. par. 5.
Quod procedit siue totas res siue partem rerum alienauerit simul vel mutatim, vide d. glo. 4. & 5. ibi.
Alienans qui in fraudem creditorum alienauit, potest ad creditorum petitionem in carcerem detrudi, donec reuellet eos in quos alienauit, vide glo. 1. d. l. 7.
Vide picnius in verbo ALIENATIO & ALIENARE.
ALIENVM FACTVM, vide in verbo FACTVM ALIENVM.
ALIENA RES vide in verbo RES ALIENA.
ALIMENTA legata veniūt sal ad saporem. glo. 7. l. 1. tit. 15. par. 1.
Et quæ præstanda sint, vide glo. l. 24. tit. 9. par. 6. per illum tex.
Alimenta naturaliter debentur filijs etiam naturalibus tantum etiam sitā re prohibitione patris, vide per glo. 1. l. 2. tit. 7. par. 2. & glo. 1. l. 2. ti. 19 par. 4. cum aliis ibi.
Et quid si pecunia sibi pro alimentis a patre data voluptuose fuerit consumpta, an iterum illum alere teneatur, vide ibidem.
Alimenta legata an veniant aqua, & etiam carbones & ligna, & vestiarium, & clecarium, & habitationem, vide glo. 4. & 7. l. 10. tit. 1 8. p. 2.
Alimenta considerantur secundum qualitatem personæ cui dari debent & secundum consuetudinem regionis, vide glo. 5. l. 1. tit. 1. par. 3. & gl. 9. l. 2. tit. 19. par. 4.
Alimenta siue officio iudicis siue iure actionis petantur, possunt in die festa peti, vide glo. 4. l. 35. tit. 2. par. 3.
Alimenta an debeant dari per maritum vxori existenti in peccato mortali, & an dando bene vel malefaciet, vide glo. 7. l. 2. tit. 9. par. 4.
Alimēta an a marito data creditur vxori, quia est eius vxor potius quā dotis contemplatione, vide glo. 5. l. 25. tit. 11. par. 4.
Alimenta si dentur vxori interim quod res sibi mobiles in dotem datæ restituuntur, an debeant computari in pretio fructuum illarum rerū mobilium de quo tacto etiam inter vsurio. glo. 3. l. 31. ad fi. tit. 11. par. 4.
Alimenta an sint præstanda filio espurio per patrem, & quid si æquitate canonica. glo. 11. d. 3. tit. 14. par. 4.
Alimenta debent āb adoptante filio adoptato dari & quando, vide glo. 2. l. 9. tit. 16. par. 4.
Alimenta debent a parentibus filijs dari etiam spurijs & incestuosis, & qui in ascendentibus, vide glo. 1. l. 2. tit. 19. par. 4.
Alimenta an possint præstari filio clerici ex fructibus sui beneficij, vide d. glo. 1. d. l. 2.
Et an possit per patrem reliqui filio espurio fundus ad alimēta, vide ibi.
Et istud onus alimentandi in subsidium transit ad hęredem, vide gloss. l. 2. tit. 19. par. 4.
Alimentorum appellatione quæ veniant, vide glo. 5. cum sequentibus, per tex. ibi. l. 2. tit. 19. par. 4.
Alimenta si debentur alicui debet ei etiam domus ad habitandum dari, vide glo. 6. d. l. 2.
Alimenta an debeant dari per patrem filio extra domum suam si ipse illud petat & quando sic, vide ibidem in. d. glo. 6.
Alimenta virum a patre filio dari debeant quando ipse partem suā prodigaliter consumpsit, & an debeant dari nurui suæ indoptatæ & liberis suis, vide ibidem.
Alimenta quando alicui debentur taxari & limitari debent pro modo reditum, non pro modo valoris bonorum etiam si in patrimonio est aliqua res maximi valoris, vide glo. 7. ibidem.
Alimenta non tenetur præstare ille qui non habet niſi quantum sibi sufficit, vel quasi vide glo. 8. d. l. 2. tit. 19. par. 4.
Alimenta debentur secundum conditionem personæ cui sunt prestanda quę variantur secundum qualem recipientis, vide glo. 9. d. l. 2.
Alimenta an debeant mitti per filium patri existenti in aliquo exilio, vide glo. 12. ibidem.
Alimēta an a filio patri dāda sint, si propter patris delictum fuerunt omnia bona sua ab eo ablata, vide ibidem.
Alimenta an debeant dari patri bannito, & quid si propter delictum fuerunt sibi omnia bona cōfiscata reseruata certa parte pro filiorum alimentis, & an ex ea parte hīs patrem alere teneantur, vide. d. glo. 12. l. 2 tit. 19. par. 4.
Alimenta an a patre diuite vel a filio diuite patri inopi danda sint. vide ibidem in fine.
Alimenta filius pater inopis prestare non tenetur, vide glo. l. 4. per. text. ibi tit. 19. par. 4.
Alimenta potius a patre quam ab auo sunt prestanda filio, vide glo. 3. per tex. ibi in. l. 4. tit. 19. par. 4.
Alimenta an debeant nepoti inopi prestari per auum paternum vel maternum vel per ipsos simul, vide glo. 4. d. l. 4. tit. 19. par. 4.
Alimenta an debeant per fratrē frarri inopi praestari & quid si frater sit naturalis tantum, vide ibidem in glo 5.
Alimenta an teneantur præstare ascendentes filijs spurijs suorum descendentium siue sint ascendentes per virilem sexum siue per fœminimum vide glo. 5. & 6. l. 5. tit. 19. par. 4.
Alimēta an a filio spurio vel alias illegitimo debeāt patri vel matri prestari, vide glo. 6. d. l. 5. tit. 19. par. 4.
Alimenta per easdem causas filijs non debentur per quas ipsa patre exhęredari possunt, vide glo. 3. l. 6. tit. 19. par. 4.
Alimenta non debent a patre filio dari, quando filius habet vnde se alat vel aliquod ministerium vel artificium, & an tunc veniat in considerationē, quod laborando victum quærere possit propriis manibus, vid. glo. 5. l. 6. tit. 19. part. 4.
Alimēta an ab hęrede extraneo filij patri dari debeāt qñ filius iusta causa intercurriente patrē suum exhęredauit cum filius adhuc viuus patrem alere non teneretur, & quid in nepotibus vel alij qui tenentur ex re sanguinis patrem alere, vide glo. 6. & 7. l. 6. tit. 19. par. 4.
Alimēta ā debeāt filio exhęredato dari abhęrede scripto, vid. g. 6. d. l. 6.
Alimenta an debeant statim filio dari si ipse dicat vel iuret se esse filium si illud a patre negetur, vide glo. 2. l. 7. ibi per illum tex.
Alimenta statim prestari non debent statim orta quæstione super filiatione sed tunc quādo est in possessionē filiationis, vi. g. l. 7. tit. 19. par. 4.
Alimenta an debeant præstari filio si in iudicio ordinato pronunciatum fuit de non filiatione, licet in sumario cōtrariū factū sit, vide gl. 4. ibi.
Alimenta an debeāt a liberto vel vassallo dño suo dari, si ipsi ad inopiā peruenerint, vide glo. 14. l. 8. per tex. ibi. tit. 22. par. 4.
Alimenta an debeant dari vassallo qui propter impedimentum quod ei superuenit seruitium præstari non potest, & ideo feudo sit priuatus, vide glo. 8. in fi. l. 6. tit. 26 par. 4. & ibi. glo. 10.
Alimenta debent a donatario dari filio donantis qui natus fuit post istā donationem quando eius pater noluerit talem donationem reuocare vide glo. 9. l. 8. tit. 4. par. 5.
Alimenta an debeāt dari officiali cū quo fuit cōtractū, vt pro faciēdo opere daretur sibi certum pretiū & qñ sic, vide glo. 1. l. 16. tit. 8. par. 3.
Alimēta a matre vel alia filio vel nepoti data, an & quādo videatur illud facere animo recuperandi tales expēsas & quādo nō, vide glossas legis trigesimę sexte, per textum ibi. titu. decimo octauo, parti. 5
Alimenta a vitrico priuigno data an expensas quas in hoc ipse fecit recuperare possit & quando & an indubio videatur quod eum alit affectu paterno, vide glo. 1. d. 37. tit. 12. par. 5.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Et quid si vitricus esset pauper, priuignus vero diues, & alimenta sint in magna quantitate, vide ibi.
Et quid si ita alimenta ab extraneo præstetur, an ipse ista expensis quas in alendo fecit recuperare possit vel non, & an idem in eo quod in vitrico dicendum sit, vide ibidem in glo.4.
Alimenta an debeantur filio ingrato per patrem, vide glo.2.l.4.titulo. 7.part.6.
Alimenta an debeantur filie qui luxuriosam vitam elegit si postea se correxerit, vide gl.7.l.5.tit.5.par.6.
Alimenta an debeantur filiis catholicis quando pater erat hæreticus & fiscus habuit bona ipsius, vide glo.2.l.7.tit.7.p.r.6.
Alimenta aliqui relicta qualiter hoc sit intelligendum, & ad quid hæres teneatur, vide glo.l.24.per tex.ibi tit.9.par.6.
Alimenta sunt filiæ danda per patrem, & ad hoc ipse cogi potest, vide gl. 6.col.2.ad fin.l.7.tit.13.par.6.
Alimenta an debeantur filio naturali per patrem ipsius vel per eius hæredem.gl.9.& 10.l.8 ibidem.
Alimenta an debeantur per hæredem mariti vxori inopi dari, vide glo 9.d.l.8.in fi.
Alimenta debentur filio naturali etiam iure naturæ, & an tali iure alimentorū possit renuntiari per iuramentum, vide gl.10.l.8.tit.13 par.6.
Alimenta percepta ab eo qui vt filius fuit per carbonianum in possessionem missus, an ab eo restitui debent si postea probetur non filius, glo. 19.l.2 tit.14.par.6.
Alimenta an debeant sorori per fratrem dari, & quando, vide glo.3.l.18. tit.16.par.6.
Alimenta an per fratrem fratri naturali, vel sorori dari debent, vide gl. 3.l.18.tit.16.par.6.
Et valet argumentum de alimentis ad dotem, vide ibidem.
Alimenta qualiter per tutorem pupillo dari debeant, & an si patrimonium non sufficiat an possit ponere manum ad proprietatem, vide gl. l.20.tit.16.par.6.per text.ibi.
Alimenta si pupillo per tutorem dentur de suo patrimonio, an pupillus illud tutori soluere teneatur, vid.ibi.gl.4.per illum tex.
Alimenta a patre filio debita, an ipse filius renūtiare possit, vide gl.l.34. tit.34.par.7.
ALIMENTARE alium an teneatur ille qui non habet niſi quantum sibi sufficit ad alimenta, vide gl.8.l.2.tit.19.par.4.
ALIVS ista dictio quod faciat positionem eiusdem natiuæ & qualitatis, & quid si adiectatur dictio quicunque, vide gl.2.l.46.tit.18.p.3.
ALMIRANDVS quod officium habeat, vide gl.24. per tex. ibi. titulo 9.par.2.& gl.legum.tit.24.par.2.
ALMOCADENVS quis dicatur, vide glo.1.per tex.ibi.l.5.& 6. titulo, 22.par.2.
ALMOXARIFES qui dicantur arabice & quod sit eorum officium, vide glo.l.25.per tex.ibi.tit.9.par.6.
ALVVIO & istas accessiones per aluuionem possideatur absque aliquo corporis actu, & de quibus aluuionibus debeat intelligi, & qualiter quod acrescit per aluuionem debeat diuidi, vide gl.1.l.26.tit.28.p.3.
Et qualiter per aluuionem res alienas nobis acrescantur siue lapides, siue gemmæ siue ligna aurum, vel argentum, vel pecuniam, vel trabes, & ligna &c. vide ibidem in gl.2
Et an incrementum aluuionis ad vsum fructuarij pertineat, vide ibi.gl.3.
Et an propter aluuionem pensio augeri debeat saltim in simplici conductore, & quid in emphiteota, vide glossam tertiam dictæ legis.26.titu. 28.par 3.
Aluuio non habet ius in priuato torrente, glo.1.d.l.26.
Aluuio dicitur siue flumen aliquid simul addit & ponit siue paulatim retrocedit nihil ponendo, & quid si flumen crustā terræ siue arboribus euellit, an dominus eam vendicare possit ante quam vniatur, vide ibi glo.4.5.& 6.
Et qualiter dominus cui per aluuionem aliquid acrescit damnum primo domino restaurare debeat, vide gl.7.d.l.26.tit.28.par.3.
Et an incrementum aluuionis debeat communicari inter virum & vxorem sicuti alia lucra, vide gl.3.l.3.ibidem.
Et id quod acquiritur per aluuionem eodem iure & causa possidetur sicut ager cui adiectum est, vide gl 3.in fin.l.30.t.t.28.p.3.
ALTARE ad decantandum missam nemo debet habere sine licentia Episcopi.glo.2.l.5.tit.10.par.1.
Altari non debet esse ligneum vel terreum sed lapideum.gl.7.l.32.titulo 10.par.1.
Altari consecrato debent ibidem immittere reliquias aliquas, & an corpus Christi sufficiat ibi esse, vide glo.8.ibidem.
Altaria constituta per somnia vel per alia inuestitionem innanem hominum destrui debent, vide gl.1.l.10.tit.10.par.1.
ALTERNATIVA & in alternatiuis pœnarum cuia eritie electio, vide gl. 3.l.1.tit.13. par.2.
ABMASIATORES & legati idem sunt, & quales esse debeant, vide glo.1.l.9.tit.25.par.7.
Ambasiatores de iure gentium sunt inuiolabiles, vide glo. 1.l. 25.tit. par. 5.
Ambasiatores de istis, vide in verbo LEGATI.
AMBIGVITAS vide in verbo DVBIVM & DVBITATIO.
AMENTES an in feudis succedere valeant, & quare, vide glo.5.l.4.tit.26.par.4.
AMICVS æquiparatur consanguineo, vide glo.4.l.7.per tex.ibi.tit.18.par.2.& gl.1.in proœmio tit.37.par.4.
Non tamen defendit amicum sine speciali mandato sicuti accidit in consanguineo, vide glo.4.in fi.l.10.tit.5. par.3.
Amici an sint requirendi si quis non inuenitur neque habet domum vbi citetur, vide glo.6.l.1.tit.7.par.3.
Amici an admittantur ad nouum opus nuntiandum sine mandato, vide glo.7.l.1.tit.12.par.1.
Amicus consanguineo æquiparatur a lege, vide glo.1.in proœmio.tit.
Amicus, & veri amici sunt vna anima in pluribus corporibus, vide in proœ.tit. 27. par.4.
Amicus verus debet tuo potius filio præferri, & an verus amicus contemnatur nomine suorum, vide ibidem, & glossam quartam legis sequentis tit.18 par.7.
Amicus verus & fidelis est fortis protectio, & illum inuenies inuenisti thesaurum, vide glo.1.per textum ibi.l.2.tit.27.par.4. vide etiam glo. l.5.ibi.
Et nullus viuere potest sine amicis. vide glo.2.l.2.tit.27.par.4. vide illius tituli.
Amicus verus & legalis & de bonitate istorū, vide glo.1.cū sequen. per textum ibi.l.3.tit 27. par.4.
Amicus verus vel solo nomine quis dicatur, & hodiernis temporibus non venit verus amicus, vide ibi.glo.2.
Amicus non dicitur ille qui aliquem diligit propter commodum suum vide glo.9.l.4.tit 27.par.4.
Amicus non debet suspicari aliquid ab amico violatum, & quare, vide glo.1.l.5.ibidem.
Amicus fidus debet haberi & retineri loco peculij, vide glo. l.15.tit. 27.par.4.
Et amicorum omnia, sunt communia, neque est vni amico seruitium in præiudicium alterius, vide ibi glo.5.
Amicus multa facere tenetur vt cum amico amicitiam conseruet, vide glo.d l 5 tit.27 par.4.
Et causa amicorum peccare non debemus, neque talis excusatio aliquem valebit, vide glo.4.l.6.ibidem.
Amicus amicum defendere tenetur ex debito honestatis & amicitiæ tamen tenetur in foro ciuili, vide glossam quintam, in fine.l.5.tit. par.4.
Amicus desinit esse aliquis ex pluribus causis, vide glo.l.7. per tex. ibi tit 27.par.4.
Amicus si reciperet amicum in hospitem, an in eo idem quod in hospitio dicendum sit, vide glo.7 l.26.tit.8 par.5.
Amicus si pro contrahendo matrimonio sui amici pœnam promisit, an possit non contrahatur, an ad pœnam teneatur, vide glo.1.& 2.tit.11 par.5.
Amicus magnus quis & ex quibus actibus iudicetur, & ex singulari amico, vide per glo.4.l.5.per illum tex.tit.3.par.7.
Et expedit habere amicos ad defensionem litium, vide glo.2.l.2.tit. 14.par.6.
Amicus singularis an veniat appellatione suorum, & an possit pro eo reptato respondere, vide glo.4.l.5.per tex.ibi tit.3. par.7.
Amicus qui libenter hospitauit amicum, an teneatur ad custodiam suarum, vide glo.1.l.7.tit.34.par.7.
Amicus fallus nulla est deterior pestis, vide glossam octauam.l.& tit. par.7.
AMICITIA æquiparatur coniunctioni sanguinis, vide gloss.4.l.7.per tex.ibi tit.18.par.2.
Amicitiæ bona cummulabit aliqua, glo. prima in proœmio tit. 27. tica quarta.
Amicitia quę dicatur, & quid sit, vide glo.2.per textum ibi.l. 1. par.4.
Amicitia esse non potest inter non notos, dilectio autem sic, fides autem bona, vide glo.7.ibi.
Amicitia ad hoc vt vera amicitia dicatur debet esse in bonum, quia tronis inter se amicitiam habere non dicuntur, vide glossam ibidem.
Amicitia si vere inter aliquos obseruatur quæ bona secum afferat, vide glo.1.cum sequen.l.3.tit.27.par.4.
Amicitia vera est vt vnum sit velle & vnū nolle, quod hodiernis temporibus non inuenitur, vid glo.2.d.l.3.tit.27.p.r.4.

Amicitia patris cum filio vel mariti cum vxore sua est naturalis vide glo.4.& per tex.ibi.l.4 titul.27.par.4.
Amicitia naturalis qui causatur ex naturalitate an sit sufficiens causa ad hoc vt iudex recusari possit vide glo.4.l.4.tit.27.par.4.
Amicitia quæ cum alio habetur propter commodum proprium non debet dici amicitia, & sic dicitur amicus mensæ qui non permanebit in necessitate, vide glossa sexta.per tex.ibi.l.4.titulo vigesimoseptimo par.4.
Amicitia vera in bonis est non in malis & ideo, ab amicis honesta petere debemus non turpia regari vide glo.3. d.l.6.
Amicitia naturalis dissoluitur ex causis exhæredationis vide glo. 1. l.7. per tex. ibi.titul.27.par.4.
Amicitia ex quibus actibus causetur & de singulari amicitia vide glo.4. l.5.per illum textum.tit.3.par.7.
AMISSIONEM instrumenti an probet quis per solum iuramentum vide glo.7.l.10.tit 19.part.3.
AMOR maior qualis esse debeat, benefactoris vel beneficiati vide glo 3.l.6.tit.25.par 4.
Amor, & de commodis ipsius vide glo.1. in proœ.tit.27.par.4.
Amor nullus vincit paternum vide gl.2. per tex.ibi.l.4.titulo 27.par.4. & gl.3.in fin.l.1 titul.7.par.6.
Amor est quasi similis est ebrio vide glo.5.per tex.ibi.l.1.tit.27.pa.4.
AMPLEXVS est præludium veneris est que pars adulterij vide glo.1.l. 1.tit.14.par.1.
Amplexus impuberis qui sponsalia contraxit iuris interpretatione, desuetudo an faciant illa transire in matrimonium de præsente vide glo.9.l. 3.tit.1.par.4.
Amplexus est signum remissionis iniuriæ vide glo.5.l.4.per tex.ibi.tit. 1.par.7.
AMPLIVS dicitur etiam si nihil sit.glossa secunda.l.44.titul.2.per tex. ibi.partita.1.
ANATHEMA an sit maioris roboris quam simplex excommunicatio vide glo.4.l.11.tit.9.par.1.
Anathematizare quis possit vide glossā quintā. l.decimatertia. titulo.5. partita.1.
Anathematizare non potest nisi solus episcopus vide glo.4.l.7.titul.9.& glo.1.l.1.par.1.
ANCILLA communicans cum domino excommunicato, an peccet & de qua incelligatur vide glossā nonā. l.trigesimaquarta. titulo.nono. partita 1.
Ancilla furata & vendita an bonæ fidei possessor ipsius possit vsucapere fructus ipsius vide glo.2.l.5.tit.29.part.3.
Ancilla si fuerit in dotem data si pariat an eius partus debeat inter coniuges communicari sicuti alia lucra communicantur, vide glo.1.l.20. tit.11.par.4.
Ancilla quæ domino sciente contraxit cum libero homine per hoc efficitur libera vid glo.l.5.per tex.ibi.tit.22.par.4.
Ancilla data in dotem viro non credit ipsa neque partus eius lucro viri nisi vir receperit eam æstimatam vide glo.1.cum seq.l.20. titulo.vigesimo par.4.
ANGELI an habeat liberum arbitrium glos.3.in proœmio.titulo.3.partita.1.
ANIMAE quę sunt in inferno an alieuentur propter viuorum suffragia vide gl.1.l.42.titul.4.par.1.
Anima est quid in corruptibile & habet consustantialem vitam incorruptibilem vide glo.1.in proœmio.titul.11.par.1.
Anima & de diuersis opinionibus circa naturā animæ vide gl. 1.in proœ mio tit.12.par.2.
Anima est præferenda corpori & rebus alijs vide gl.2.l.14.titulo 13. par tit.2.
Anima & corpus sine anima non dicitur corpus vid.gl.3.l.45.per tex.ibi tit.5.par.5.
Anima nunquam moritur licet a corpore se paretur, & plura de immortalitate animæ, vide glo.3.l.1.titul.26 parti.7.
Anime quot si die creantur de nouo & nouis corporibus infunduntur & hoc est fides vide in proœ.tit.13.par.4.
Anima quæ peccauerit ipsa morietur.vide glossā tertiā.l.nona. per text. ibi tit.11.par.7.
ANIMALIA languentia in deserto relicta an dominus videatur illa habere pro derelicto vide glo.1.l.49.tit.28.par.3.
Animal vel aliquid aliud si inueniatur ab aliquo quid ille facere debeat, vide.d.glo.1.in fin.d.l.49.
Animalia transitiua de vno loco ad alium per quod tempus ibidem resedere pascendo poterunt glossa 2.l.19.tit.18.par.3.
Animalia conducta secundum suam necessitatem a conductoribus pasci debent, vide glo.4.l.76.tit.18.par.3.
Animal male pasturatus male ambulat, vide d.glo.4.in fin.
Animalia viciosa si vendantur alicui & vitia non sint decesta empori an venditio teneat vide glossas.l.5.tit.5.p.r.5.
Animal ex equa & tauro vel de taura & equo nunquam visum fuit vide glo.1.d.21.tit.11.par.5.
Animalia aratoria pignorari non possunt & quando sic. vide glo.1. & 2. l.4.per text.ibi tit.13.par.5.
Animal alicuius si damnum dederit an & quando eius dominus ad emendam teneatur, vel non vide glossas l.22.& l.23.per text. ibi.titul.15.p. 7.& de plurium animalium natura vide gl.d.l. 23.
Animal ferox vltra.7.dies nocere non potest in ciuitatibus per quas trā ferunt, vide ibidem glo.8.
ANIMORVM consensus non est de iure naturali, licet motus, ad coitum sic, vide gl.2.l.2.tit.1.par.1.
ANNOTATIO bonorum quando fiat & quibus interuenientibus & an illi debeat præcedere trina citatio, vide glo.1.2.6.& 8.l.septima. titul. 8.par.3.
Annotatio bonorum an fiat etiam in bonis mobilibus, & quid si accusatus sit de leui crimine, vide gl.14.l.7.tit.8.par.3.
Annotatio bonorum an possit pro quocunque crimine fieri, & quid iure regni, vide glo.14.l.7.tit.8.par.3.
Annotatio bonorum an hodie locum habeat propter authentic. bona damnatorum. vide.d.gl.14.in fi.
ANTECEDENS an videatur velle qui consequens vult & an destructo consequente videatur destructo antecedenti, vide glo.1.l.19.titulo 6. partita.6.
ANTIQVIOR præfertur vbicū partus dignitatum, vide glo.3.l.12.titulo 5.par.1.
Antiqua excedentia hominum memoria an probentur per testes de auditu & an ibi simul sit necessaria fama, vide gl.1.l.20.tit.9.par.4.
ANNVLI sola immissio non importat quod quam nisi ex verbis præcedentibus aliter de mente contrahendi constiterit, vide gl.7.per tex. ibi.l.2.tit.1.p.4.
Annuli immissio inuestituram significat & de effectu etiam quando in absentiam recipit, vide gl.6.l.4 tit.26.par.4.
ANNVLI reditus an inter immobilia computentur, vide glo. 2.l.1. tit. 17.par.2.
ANNVS probationis debet esse continuus, & quid si nobilius exeat, & reddat, vide.per gl.al.3.tit.7.par.1.
Anni domini ponuntur hodie in instrumento non æra, & quæ sit rectior computatio, vide glo.3.l.54.tit.18.par.3.
Annus intra quem aliquis dotem soluere promisit a quo tempore debeat computari, vide gl.5.l.13.& gl.2.l.12.tit.11.par.4.
Annus quo datur a iure ad dotis restitutionem soluto matrimonio an detur vbi pro dote restituenda interuenit stipulatio expressa, vide glo.32 l.31.tit.11.par.4.
Annus quod datur ad dotis restitutionem an habeat locum in extraneo dorante stipulante dotem sibi reddi, vide.d.glo.5.l.31.tit.11.par.4.
Et an ista dilatio anni locum habeat quando dos legatur a marito vxori, vide ibidem.
Annus secundus an detur alicui ad prosequendam appellationem si multum sit inops, vide glo.1.l.4.tit.19.par.4.
Annus intra quem quis soluere promisit an incipiat a die promissionis & quid in vendente fundum cum quo est conuentum vt soluat intra annum pretium an hic annus computetur a die traditionis, vide glo. 3.l.15.tit.11.part.5.
Annus qui datur creditoribus ad reuocationē venditionis factæ per debitorem suum in fraudem ipsorum an sit vtilis, vide glo.6.l.7.titu.15. partita.5.
Annus qui executoribus testamentarijs datur ad exequendam voluntatem defuncti a qua die incipiat currere, vide glo.4.l.6.titu.10. par.6.
APPELLANS in aliquo modico tempore sibi ad testificandum vel ad aliud dato an per illud suspendat excommunicationem, vide glo.5. in fi. l.21.tit.9.par.1.
Appellans intra quantum tempus suam appellationem prosequi debeat qualiscunque ille sit, & qui dies ibi cōputentur, vide gl.1.l.23.tit.23.p.2.
Et quid si procurator eam ad hoc missit qui intra terminum fidem demandato non fecit licet comparuerit, vide d.gl.1.
Et quid si causa sit criminalis an reus istis terminis arctetur, vide ibidem.
Appellans si fuerit legitime impeditus an a prosequutione suæ, appellationis debeat impediri, vide gl.3.l.24.tit.23.par.3.
Et quid si procuratori suo infirmitas superuenerit vel impedimentum est ex parte aduersarij, vide d.glo.3.
Et an tunc debeat admitti per restitutionem, & quando, vide ibi gl.4.
Appellans durante appellatione infamis non est gl.4.l.6.per tex ibi. tit 6.par.7.
Appellans si a iudice aliquo modo iniurietur qualiter iudex veniat puniendus, vide gl.1.& 2.l.4.per tex.ibi.titu.1.par.7.
Appellans si tempore quo appellat iudicem committat debet puniri, & qualiter, vide gl.1.l.26.tit.23.par.3.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Appellans intra quantum tempus debeat se coram iudice ad quem præsentare si a iudice a quo prænigeatur terminus, vide glo. 4. l. 2 6. titulo 23. par. 3.
Appellans si lite pendente spoliat aduersarium, videtur renuntiare appellationi, vid. d. gl. 5. d. l 26.
Appellans in distincte condemnandus sit in espensis, si sententia aqua appellatio fuit confirmata, vide gl. 3. l. 27. tit. 23. par. 3.
APPELLARI potest omisso medio ad legatum Papæ, & ad quem legatum, vide. gl. l. 23. tit. 9 part. 1.
Appellare non potest ad Regem omisso medio in vno casu, vide gloss. 2. per text. ibi. l. 4. tit. 24. par. 2.
Appellare an possit condemnatus rem exhibere, vid. per glo. 5. l. 20. titu. 2 partita. 1.
Appellare an possit quis a sententia arbitrorum & quid hodie iure regni, vide gl. 14. l. 2 3. tit. 4. par. 3.
Appellare an possit quis ab arbitri sententia & quid hodie per ll. regni, vid. gl. 3. l. 35. tit. 4. par. 3.
Et ad quem appellabitur, vide ibidem.
Appellatio suspendat negotium & pronuntiatum gloss. 5. l. quinta titulo 23. par. 3.
Appellatio & qualiter instrumentum appellationis a sententia fieri debeat, vide glo. 1 cum sequentibus. l. 1 20. tit. 18. par. 3.
Appellari potest a sententia iudicis reuocantis sine causa sententiam suam interlocutoriam, vide gl. 6. l. 2. tit. 22. par 3.
Appellare an possit seruus a sententia contra eum lata vel contra dominum si dominus vel eius procurator nollit, vide glo. 4. & 5. l. 2. titul. 23. partita 2. 3.
Appellare an possit dominus si procurator suus illud non fecit in tempore & quando non possit, vide gl. 13. l. 2. tit. 23. par. 3.
Appellare intra quantum tempus teneatur condemnatus, & a quo tempore currant dies ad appellandum, vide gl. 16. l. 2. ibi.
Appellare an debeat procurator specialiter siue generaliter constitutus, & appellationem prosequi teneatur etiam extra prouinciam, vide glo. 2. & 4. l. 3. titul. 23. par. 3.
Appellare possunt hi qui ius ad rem prætendunt etiam si sententia transiuerit in rem iudicatam, vide glo. 1. l. 4. ibi.
Et intra quantum tempus, & an durante tertia appellatione mittatur in executionem sententiæ contra victum, vide gl. 1. d. l. 4.
Appellare potest cognatus pro eo cognato ad mortē vel aliam pœnam condemnato etiam si clericus sit glo. 1. & 2. l. 6. tit. 23. par. 3.
Appellare an possit cognatus pro cognato ad mortē damnato in ipsius condemnati contumacia, & absentia, vide ibidem glo. 2.
Et quid si condemnetur ad membri obcisionem vel ad mortem ciuilem vide ibidem. glo 3.
Appellare an teneatur victor in sententia aliquo modo grauatus si illud victus iam fecit, & quando, vide gl. 1. l. 9. tit. 2. par 3.
Et quid si contumax sit in veniendo ad audiendam sententiam & postea velit appellare an admittatur, vide ibidem in gl. 2.
Et quis in isto casu dicetur contumax & quare cum eo rigor iste seruetur, vide gl. 2.
Et qualis iste contumacia esse debeat, & quid si de facto admittatur ad appellandum vide ibidem.
Et quid si iste talis esset rusticus, minor vel mulier, vide dict. glo. secunda. in fin.
Appellare an possit reos si ad aliquid exhibendum compellatur per iudicem & quando, vide glo. 6. l. 9. tit. 23 par. 3.
Appellare an possit ille qui causa cœpta non dimisso procuratore vadit etiam incommodum reipublicæ vel regis, vide gl. 4. l. 10. tit. 23. par. 3.
Appellari potest ad Papam omisso medio, gl. 4. o. l. 5. tit. 5 par. 1.
Appellare intra quantum tempus debeat ille qui vult ad totam causam restitui, vid. gl. 2. & 7. l. 10. tit. 22. par 3.
Appellare potest ille qui ab aduersario suo fuit impeditus in tempus comparere, & datur ei restitutio. vid. gl. 2. l. 12. tit. 23. par. 3.
Et quid si ab extraneo impeditur an tunc le restituere possit, vide ibi in gloss. 3.
Appellare an possit quis ab interlocutoria sententia, & quando, vide glo 1. 2. 3. l. 13 tit. 23 par. 3.
Appellare an possit aliqua partium si per pactum istud non facere promiserunt, vide glo. 6. l. 13. tit. 23. p. 3.
Et an in tali pacto de non appellando scriptura requiratur & an idem sit in simplici renunciatione, & quid si vna pars tantum paciscatur, & an per hoc pactum excludatur remedium dicendi sententiam nullam, vid dig. 6. l. 13. tit. 23 par. 3.
Et an per hoc pactum excludatur si appelletur ab interlocutoria & quid in causa criminali & an hic iudex teneatur parti, vide ibidem.
Appellare non potest debitor fiscalis a sententia contra se lata inficiendo fauorem, & quid in debitore priuati & in quo differat, vide gl. 7. l. 13 titulo 23. part 3.
Appellare non potest latro insignis neque eorum duces nec venena confidentes, neque alii plures de quibus per glo. l. 1 6 ti 23. par. 3.
Et quid si reddit rixe quis nō occisit sed vulnerauit in eadem pœna punitur, vide ibi. gl. 6.
Appellare an possit confessus, & non conuictus & an possit suam confessionem reuocare & quando, vide glo. 10. & l. 16. tit. 23. par 3.
Appellare ad quem debeat ille qui a delegato principis appellat. l. 2 o. 23. p. 3.
Appellare voce tantum debet quis in eadem die si in scriptis intra tempus 5. hodie, vide gl. 1. & 5. l. 22. tit. 23. par 3.
Appellare vsque ad quod tempus possit hæres condemnati, vide. gl. l. 22. tit. 23. par. 3.
Appellare an possit quis pluries & quid si illud habeat ex principis priuilegio, & quando liceat pluries appellare, vide gl. 2. l. 2. tit. 23. par 3.
Appellare non audens propter metum iudicis vel alterius, an mereatur ab eo probari debeat & an protestare teneatur quod propter metum non appellat, vide gl. 9. l. 2. 7. tit. 23. p. 3.
Appellare an possit debitor si prius nat exequutio in rebus suis immobilibus quam immobilibus, & an teneat processus licet non appellando ille non seruetur, vide glo. 1. l. 3. tit. 27. par. 3.
Et an paupertas excusset ab appellando & an ad prosequutionem appellationis detur secundus annus propter paupertatem, vide glo. 1. l. 19 partita 4.
Appellare an possit venditor emptore damnato ex eius contumacia quando sic, vide gl. 6. l. 36. tit. 5. par. 5.
Appellare an teneatur emptor & quando non si tempore quando lata sententia super re empta ipse præsens erat venditor autem erat absens vide gl. 8. ibi.
Appellare an possit vicinus si eius conuicinus rem suam extraneo vendidit & non ibi, vide gl. 8. l. 55. tit. 5. par 5.
Appellare an possit per iudicem condemnatus ad torturam, vide glo. col. 2. l. 2. tit. 30. p. 7.
Appellare an possit debitor a præcepto iudicis iubentis sibi vt mittat, vide gl. 4. l. 4. tit. 14. par. 5.
Appellatio a principe remota an intelligatur siue ab interlocutoria siue a diffinitiua sententia, vide gl. 9. l. 12. tit. 2 3. par. 3.
Appellatio remota an de friuola intelligitur, & quid si grauamen dictorum an tunc ea sublata appellari possit, vide ibidem gl. 10.
Appellatio a principe tantum potest remoueri: neque ab alio etiam legatus de latere & quando sic, vide ibi. gl. 11.
Appellatio facta super maioribus delictis, & super aliquibus sententiis an impediat exequutionem sententiæ in alijs, vide gloss. tit. 23. par. 3.
Et quid si appelletur in minoribus an differatur exequutio sententiæ in maioribus vide ibidem in glo. 7.
Appellatio omisso medio an valeat si non excipiatur, & an valeat etiam tudo quod appellatur omisso medio, & quando sine hoc valeat appellatio in isto casu, vide gl. 1. l. 18. ibi.
Appellatio omisso medio valet si ad Regem, Papam vel ad eius legatum appelletur non ita si ad Imperatorem, vide ibid. gl. 2.
Appellatio ad Regem an teneat in terris magnatum facta in prima instantia omisso domino illius terræ vide gl. 2. l. 18. tit. 23. par. 3.
Appellatio tenet & si fiat ad parem illius qui iudicauit contra communem Doctorum. vide gl. 3. l. 18. tit. 23. par. 3.
Et idem erit si appelletur ad minorem iudicem illius qui iudicauit, & non est minor illo qui iam iudicauit, vide. d. gl. 3.
Appellatio ad Regem facta qui iudices hodie de ea cognoscere debet, vide gl. 1. l. 9. 21. par. 3.
Appellatio ad quem fiat a sub delegato delegati a principe siue in re siue pro parte causæ sub deleget, vide gl. 1. l. 21. ibi.
Appellatio intra quantum tempus fieri debeat, vide gloss. 1. 2. & ibi gl. 5.
Et an aduersario negante fuisse intra terminum appellatum iuramentum probatio, vide. d. gl. 5. l. 22 tit. 23. p. 3.
Et quid si appelletur post terminum aduersario sciente, & consentiente sententia postea lata tenet vide d. gl. 5.
Appellatio an fieri possit in die feriato, vide d. gl. 5. in fin.
Et quid si condemnatus detinetur in carceribus, vide ibidem.
Appellatio quando fit a diffinitiua sententia an sit necesse exprimere causas quare appellat, vide ibidem in glo. 6.
Et quid si in appellatione apostoli tunc non petantur an possit postea petitualio, vide ibidem in glo 7.
Appellatio intra quantum tempus prosequi debeat vbicunque appellatum fit, vide glo. 1. l 23 tit. 13. par. 3.
Appellatio in causis criminalibus an pro deserta habeatur, si reus ipsius prosequutionem intra terminum a iure prelixum non curauerit & qui in causis ciuilibus, vide gl. 1. 23 tit. 23 par. 3.
Appellatio intra quantum tempus finiri debeat, vide glo. 4. l. 23. p. 3.

Et quid si appellans fuerit legitime impeditus, vide gl. 3. l. 1 2 gesima quarta ibi.
Et quid si cum ex causa fuit impeditus vult prosequi an ad hoc debeat restitui, vide ibidem glo. 4.
Et an liceat pluries appellare, & quando, vide glo. prima. l. 25. titulo 23. partita 3.
Et an princeps de plenitudine potestatis possit concedere tertiā appellationem, vide glo. 1. l. 25. titul. 23. p. 3.
Et quid si minor bis appellauit & sucubuit an possit aduersus sententiam restitutionem petere, vide ibi. d. gl. 1.
Appellatione pendente iudex a quo nihil facere potest & in quibus sic, vide gl. 5. l. 26 tit. 23. par. 3.
Appellatio vbi fit iuri contraria an ibi locum habeat titulus nil nouari appellatione pendente, vide. d. glo. 5. ad medium.
Appellatione pendente non solum attentata post appellationem sed quę dolo vel malitia aduersarij fiunt debent reuocari, vide glo. 5. l. 26. titul. 23. par. 3.
Appellatio suspendit negotium & pronuntiatum, vide glo. 5. l. 5. titul. 13. partita 3.
Et qualiter instrumentum appellationis a sententia fieri debeat, vide gl. 1cum seq. l. 1 20 tit. 18. par. 3.
Appellatione deserta non dicitur innouari aliquid qualis non pendit. d. gl. 5. in fi. l. 26. tit. 23. par. 3.
Appellatio an transeat ad hæredes si sententia lata tantum sit super confiscatione bonorum vel parte sine alia pena corporali, vide gl. 2. l. 28. tit. 23. par. 3.
Appellatio qua ratione lata sententia super bonis transeat ad hæredes ponit glo. 2. l. 28. tit. 23. par. 3.
Et quid in causa quando iudex pœnam ordinariam pro delicto non posuit, vide ibidem.
Appellatio si in aliquo casu denegetur minori potest per eum peti restitutio in integrum gl. 1. in procemio. tit. 25. par 3.
Et an in causa appellationis necessaria sit litis contestatio, vide gl. 1. l. 5. tit. 26. par. 3.
Et quid si iudex ad quem confirmat sententiam quis, eam mittit ad executionem, vide gl. 3. l. 1. tit. 27. par. 3.
Et quid si aliquis sit pauper an ab appellando excusetur propter paupertatem & an propter eam detur alicui secundus annus ad prosequutionem suę appellationis, vide glo. 1. l. 4. tit. 19. par. 4.
Appellatio in causis feudalibus ad quem fieri debeat, vide gl. 4. l. 11. titul. 26. par. 4.
Appellatio est in mundo esse necessaria sicuti lux solis mortalibus & de ratione, vid. gl. 2. in procemio tit. 23. par. 3.
Appellatio semper fieri debet ad iudicem maiorem non ad parem vel minorem, & sic in hoc aduersetur consuetudo, vide glo. 2. l. 1. titu. 23. partita tertia.
Appellatio an possit fieri per procuratorem, & quando non, vide gl. 10. & 11. l. 2. tit. 23 par. 3.
Appellatio interponi debet intra decem dies hodie intra 5. dies & a quo tempore terminus ille curat, vid. gl. 1 6. l. 2. & gl. 1. l. 4. & gl. 2. l. 10. tit. 23. par. 3.
Appellatio an possit prosequi per procuratorem ad specialem causam, constitutum, vide glo. 2. l. 3. tit. 23. & gl. 7. l. 23. tit. 5 par. 1.
Appellatio an debeat prosequi per generalem procuratorem si ad hoc extra prouinciam exire debeat sua quę negotia relinquere, & ad quid tunc teneatur, vide gl. 4. l. 3. tit. 23. part. 3.
Appellatio potest interponi per eos qui licet domini non sint prætendūt in re, & si sententia transiuerit in rem iudicatam, vide gloss. 1. l. 4. ibidem.
Et intra quantum tempus & an durante tertij appellatione, mittatur in executionem sententia contra victum lata, vide ibi.
Appellatio vnius an possit alijs socijs in eadem re, & quando non, vide per gl. 2. l. 5. tit. 23. par. 3.
Appellatio socij an socio prosit si tacite approbauit sententiam contra se latam & quid si omnes appellauerunt vnus tamen appellationem deseruit an possit illi, socij victoria, vide. d. gl. 3.
Et quid si ille qui appellauit se cum aduersario composuit an socij qui nō appellauerunt appellationem prosequi possint, vide ibidem.
Et quid si sententia lata fuit contra quem libet pro parte an ista sit processus & an appellatione pendente vnius socij possit sententiain executionem mitti contra socium qui non appellauit, vide glo. 4. dict. l. 5. titulo 23 partita 3.
Et quid si socius petat restitui quia minor an socij ex hac restitutione petita commodum portent, & si non appellauerunt, vide ibi. gloss. 6.
Appellatio a cognato facta iudex admittere debet & si cognatus cōdemnatus, dissentiat, secus si pro eo extraneus appellet, vide gloss. 5. l. 6. titul. 23. part. 3.
Appellatio victi an pro sit victori volente a sententia pro se lata appellare, vide gl. 1. l. 9. tit. 23. par. 3.
Et quid si ille pro quo lata fuit sententia contumax fierit. & quibus & quare iste contumax reijciatur, vide ibidem in gl. 2.
Et de qua contumacia istud intelligatur, & quid si de facto admittatur ad appellandum, vide ibidem.
Et sicuti in isto contumace prohibetur appellatio sic etiam ei impeditur supplicatio, vide ibidem.
Et quid si iste esset rusticus, mulier vel minor, vide ibidem.
Et quid si veniat iudice adhuc sedente vel habuit iustum causam non veniendi, vide ibidem in glo 4. in fin.
Appellatio rei eo quod compellitur exhibere rem quando admittenda sit & quando non, vide gloss. 6. l. 9. tit 23. par. 3.
Appellatio intra quantum tempus fieri debeat quando quis vult se restituti ad totam causam, vid. gl. 2. & gl. 7. l. 10. tit. 23. par. 3.
Appellatio ab interlocutoria sententia quando valeat, vid. gl. 1. l. 13. titul. 23. partita 3.
Melius ibi in glo. 2. & 3.
Appellatio an habeat locum si iudex fingit se non audire, vide ibidem in gloss. 4.
Appellatio impedit ne interim quis habeatur pro infame, vid. gloss. l. 6. per text. ibi. tit. 6. par. 7.
Appellatio si appellanti non conceditur per iudicem qualiter iudex puniatur, vide gl. 1. & 2. l. 4 tit. 10. par 7.
APPELLATIONE iuris an veniat consuetudo, glo. 1. l. 4. titulo 6. partita 1.
Appellatione filiorum in dependentibus ex gradu nepotes non veniunt, vide glo. 17. l. 2. tit. 15 par. 2.
Appellatione populi an veniant clerici, vide in verbo CLERICI.
Appellatione filiorum in materia exorbitante an comprehendantur fratres & sorores, vide glo. 3. l. 6 tit. 3. par. 2.
Appellatione generis an comprehendantur omnes consanguinei & cognati, vide gl. 16. in fin. l. 2 2. tit. 13. par. 2.
Appellatione generis an comprehendantur cognati, vide gl 18. col. 3. in principio. l. 2 tit. 15 par. 2.
Appellatione suorum veniunt amici, vide gloss. 4. l. 7. titul. 18 partita secunda.
Appellatione victualium venit sal, vide gloss. sexta decima. titulo 18. partita 2.
Appellatione naturalitatis de qua sit intelligendum, vide glos. 2. l. 1. titu. 20. partita. 2.
Appellatione dominij non solum venit vtile dominium, sed etiam directum glo. 1. l. 1. tit 28 par. 3.
Appellatione linearum directarum, vel obliquarum debeamus intelligere & quando isto casu fœminæ comprehendantur, vide gl. 1. l. 2. titu. 5. partita 4.
Appellatione filiorum an veniant filij spurij vel naturales, vide glo. 6. l. 1. tit. 15. par. 4. in fine.
Appellatione filiorum legitimorum an veniant legitimati, multum in hoc operatur consuetudo & communis vsus loquendi, vide gloss. 11. col. 1. l. 4 ibi.
Appellatione dignitatum in dispensatione vel legitimatione an veniant Episcopatus, vide glo. 17. l. 4. tit 15. per text. ibi par. 4.
Appellatione filiorum an veniant adoptiui, vide glo. 1. in procemio. tit. 16. par. 4.
Appellatione alimentorum quæ veniant, vid. gl. 5. cum sequent. l. 2. titul. 19 part. 4.
Appellatione partis de qua intelligatur vti talis pars donetur talis possit reuocari per superuenientiam liberorum, vid. gl. 5. per text. ibi. l. 8. tit. 4. par. 5. & gl. 1. l. 16. tit. 3 par. 6.
Appellatione donationis non venit donatio causa mortis, vide glo. 1. l. 11. tit. 4. par. 5.
Appellatione hæredis an veniat hæres vniuersalis vel hæres in re certa. vide glo. 5. col. 2. ad medium. l. 28. tit. 8. par. 5.
Appellatione societatis quæ societas veniat, vide gloss. 1. l. 1. titul. decimo. partita 5.
Appellatione instrumentorum testamenta continentur, vide gloss. 2. l. 2. tit. 1. par. 6.
Appellatione hæredis an veniat hæres vniuersalis vel hæres datus in re certa dato alio cohærede, quando emphyteosis fuit ab aliquo pro se & suis hæredibus fuit capta, & quid in filijs, vide gloss. 2. l. 14. titulo tertio. partita 6.
Appellatione partis hæreditatis quæ veniat, vide per gloss. 1. l. 16. titul 3. partita. 6.
Appellatione residui vel reliqui nihil continetur, si nihil superest, vide glo. 6. l. 19. ibi.
Appellatione filiorum in legali dispositione an veniant filij naturales tantum, vide glo. 9. l. 2. tit. 6 par. 6.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Index materiarum

Appellatione saxorum an veniant marmora, vide gloss. 6. l. 13. titul. 9. Partit. 2. 6.

Appellatione filij an comprendæur nepos quando est in alterius præiudicium & quando, vide gloss. 3. columna. 8. quæstione. 15. l. 32. titu. 9. partita. 6. & glo. 2. ad fi. l. 18. tit. 13 par. 6.

Appellatione ciuitatis an veniãt castra, vide glo. 4. col. 11. post principiũ. l. 6. tit. 11 par. 6.

Appellatione filij an veniat filia vt in maioria posit succedere, vide gl. 2. col. 2. q. 1. l. 3. tit. 13. par. 6.

Appellatione nepotis an contineatur patrus, vide gl. 1. col. 2. l. 6. titul. 13. partita. 6.

Appellatione vulneris quid veniat, vide per gloss. 3. l. 6. tit. 9. par. 7.

Appellatione veltis quæ veniant siue in legatis vel alibi, vide glo. 8. l. 8. per tex. ibi. tit. 33. par. 7.

Aqpellatione partis continentur dimida aliquando tamen minus, vide gloss. 6. l. 9. per tex. ibi. tit. 33. par. 7. & gloss. 8. l. 22. tit. 8. par. 5.

Appellatus an condemnetur in expensis in causa appellationis quando sententia euidenter ex actis primis erat in iusta, vide gloss. 3. l. 27. titulo 23. par. 3.

APERTVRA testamenti vide in verbo, TESTAMENTVM.

APOSTATA ad testificandum repellitur, vide glo. 1. l. 8. titulo 16. partita. 3.

Apostata qualiter veniat puniendus, vide glo. 2. & 5. l. 4. per tex. ibi tit. 25. par. 7. & glo. 1. l. 5. ibi per illum text ũ glo. 3. l. 7. ibi.

Et an quando apostata in eius vita non fuit accusatus. & post eius mortẽ proceditur contra eum an eius bona poterunt confiscari post quinquennium a morte ipsius per inquisitores, vide. d. gl. 3. d. l. 7.

Et an excepto elapsi quinquennij sit perpetua vel non, vide. d. glo. 3.

Apostata quando ex eius apostasia non veniat puniendus neque bona neque famam amittat, vide glossas. l. 8. per tex. ibi titulo 25. par. 7.

APOSTOLI licet in libello appellationis illico non petãtur possunt peti ex interuallo, vid. glo. 7. l. 22. tit. 23. par. 3.

Apostoli intra quantum tempus peti debeant, vide glo. 2. l. 26. titulo 23. partita 3.

APVLIAE regnum est feudale ecclesiæ, vid. glo. 2. legis tertiæ. titu. 26. partita. 4.

AQVA in qua quis baptizatur an de necessitate requiratur quod sit benedicta. gl. 2. l. 2. titu. 3. par. 1.

Aqua in qua quis baptizatur debet esse naturalis, vide ibidem.

Aqua rosacea seu ab aliquibus herbis deducta non est sufficiens ad baptizandum, glo. 2. d. l. 2.

Aqua naturalis etiam si calefacta sit potest quis in ea baptizari, vide ibidẽ in fin.

Aquæ cadens super pedem an sufficiat ad hoc vt dicatur quis baptizatus glo. 3. l. 2. tit. 4. par. 1.

Aqua naturalis desideratur in consecratione corporis & sanguinis Christi, rosacea vel alia non, glo. 3. l. 52. tit. 4. par. 1.

Aqua debet vino commisceri ad consecrationem faciendam gloss. 6. dict. l. 52.

Aqua si non commisceatur vino an consecratio fieri possit, vid. ibidem.

Aqua in qua quantitate debeat vino commisceri, vide per glo. 2. l. 6. titu. 7 par. 2.

Aqua & multa in laudem aquæ, vide per gl. tertiã & quartã. l. 10. titu. 18. partita 2.

Aqua deputata ad vsum ciuium non potest præscribi etiam tempore immemorialis. vide glo. 1. col. 2 in medio. l. 7. tit. 29. par. 3.

Aqua per se ipsa fluens non potest inducere præscriptionem seu cõsuetudinem & quare, vid. gl. 2. l. 15. titu. 31. par. 3.

Aqua si ab emphyteota vel vassallo ducatur ex torrente domini in proprium vasalli prædium, & illud præscripserit per longissimum tẽpus an illud ius præscribere possit, vide glo. 5. l. 15. titul. 31. part. 3.

Aqua licet non semper cadat actualiter sufficit tamen quod potentialiter possit cadere ad hoc vt seruitus dicatur continua & minori tempore præscribatur, vide ibi. glo. 8.

Aqua quæ deducitur ex aquæ ductu publico quanto tempore præscribatur, vid. glo. 10. l. 15. tit. 31. par. 3.

Aqua si ab aliquo excludatur a prædio suo ne sibi noceat neque ab eo seruitus aliqua debeatur licite illud facit nec tenetur aliqua actione licet vicino nocear, vide glo. 5. l. 13. titu. 32. par. 3.

Aqua in magno incendio magis suscendit quam mitigat, vide gl. 1. l. 12. titul. 15. partit. 7.

Aqua naturaliter fluens si in prædio aliquo sordices congregauerit ita quod vicini ex hoc grauentur quis ad munditionem teneatur, vide gl. 1. l. 15. tit. 32. par. 3.

Et quid si prædium vbi sordices erant congregatæ sit pluribus commune, vide ibi. glos. 2.

Aquam trahere de flumine publico vnicuique licet autoritate iuris gentium, vide glo. 1. l. 18. tit. 32. par. 3.

AQVAE DVCTVS quæ est in publico quo tempore præscribatur vide glos. 1. col. 1. l. 7. tit. 29. par. 3.

Aquæ ductus est ius aquæ ducendæ per fundum alienum, & plura alia vide gl. 1. l. 4. tit. 31. par. 3.

Et quis teneatur reficere seu purgare canalem, quando vnus hanc seruitutem habet in fundo alieno, vide gl. 2. l. 4. tit. 31. par. 3.

Et quid in possessoribus prædiorum per quæ transit aquæ ductus publicus & quanto tempore præscribatur seruitus aquæ ductus publici priuati, vide d. gl. 2. d. l. 4. tit. 31. par. 3.

A quæ ductus & si princeps alicui concedat ius aquæ ducendæ expedit aquæ ductu intelligitur de ea quæ supereſt, non de ea quæ sit vsu publico necessaria, vide gl. 1. l. 5. tit. 31. par. 3.

Et si aqua ex aquæ ductu publico deducatur quanto tempore præscribatur, vide gl. 10. l. 15. tit. 31. par. 3.

A quæ ductus si aliquas sordices in prædio vicini congregauerit quamundationem teneantur, vid. gl. 1. l. 15. tit. 32. p. 3.

Et quid si locus, sic per sordices impeditus ad plures pertineat an omnes ad hoc teneantur, vide ibidem. gl. 2.

A quæ ductus & quis ad illius reparationem teneatur, vide gl. 4. l. 2. tit. 32. par. 3.

ARABII computant annos a tempore falsæ prædicationis Machometi gl. fin. in proœmio partitarum.

ARBITRORVM officium est prum & ideo clerici possunt esse arbitri, vide glos. 5. l. 48. tit. 6. par. 1.

Arbitri debent semper esse in impari numero & quare, vide glo. 1. l. 26. partita. 2.

Arbiter aliquando sunimitur pro moderatore aliquando pro iudice. l. 1. 23. tit. 4. par. 3.

Arbitri & sub hoc verbo comprehenduntur tam arbitrij quam arbitratores, vide gl. 2. l. 23. tit. 4. par. 3. & glo. 1. l. 18. tit. 26. par. 3.

Arbitri in quo cognoscantur ab arbitratoribus, vide ibi gl. 4.

Et quid si causa sibi committatur vt pronuntiet secundum ius & ipse de iure sententiauerit & contra ius, an teneat sententia si ab ea non appellatur, vide ibidem in d. l. 4.

Arbiter non habet territorium bene tamen citauit partes & an condemnet in expensis ratione contumaciæ & multare possit, vide ibi.

Arbiter debet partibus statuere terminum ad probandum, vide ibidem in gl. 6.

Arbiter an possit pronuntiare partibus non citatis, vide glo. 5. l. 6. tit. 18. parti. 3.

Arbiter sententiam diffinitiuam proferre non potest altera parte absente etiam per contumaciam etiam si sit concluſum in causa. glo. 7. l. 31. tit. 4. par. 3.

Et an inter arbitrum & arbitratorem aliqua sit differentia in hoc scilicet quod possint extendere manus ad alias res extra compromissum, vide ibi gl. 18.

Arbiter an ratione pacis faciendæ (siue sit arbitrator) possit manumittere extra res in compromisso contentas, vide. d. gl. 18. in medio.

Et quid si partes litigent corã arbitro super alijs rebus quam contentis in compromisso, an videantur prorogare eius notionem, vide ibidem.

Arbiter an possit cognoscere & pronuntiare super compensatione si obijcitur, vide. d. gl. 18. ad fin.

Et an valeant gesta contra formam compromissi, vide ibidem glo. 6.

Et an possit prohibere alienationem bonorum supet quibus pronunciatur vide ibidem. in fin.

Et an in arbitris sit necessaria scriptura, vide ibidem glo. 25.

Arbitri an possint cognoscere in causa sanguinis, & quid si agatur coram arbitratore de interesse partis, vide glo. 1. l. 24. tit. 4. par. 3.

Arbitri an possint cognoscere de causa feudali seu vassallagij & an in tale compromissum fieri possit, vide ibidem. in glo. 2.

Arbiter an cogatur suscipere arbitrium & an iudicare compellatur per susceptionem, vide glo. 2. l. 26. ibidem.

Arbitri peccant si cum possint tollere controuersias partium illudiciunt & idem in arbitratore, vide d. glo. 7.

Et tenetur compromissum quo cauetur quod arbiter inuictus non cogatur pronuntiare glo. 2. l. 26 tit. 4. par. 3.

Et an arbitrium teneat quando partes dederunt formam sententiæ, & qualiter debeat proferri, vide. glo. 8. d. l. 26.

Arbitri transacto tempore a partibus designato de causa non valent cognoscere nisi in compromisso fit dictum quod possint dies prorogari & talis prorogatio potest fieri etiam extra locum compromissi. glo. 27. tit. 4. par. 3.

Arbitri potestas an finiatur triennio & a quo tempore istud triennium incipiat currere, vide gl. 5. d. l. 27. tit. 4. par. 3.

Arbitri in quo loco pronuntiare debeant, vide gloss. 6. dictæ, l. vigesimæ primæ.

Et an per pactum fieri possit vt hæredes arbitri succedant in arbitratore, vid gl. 3 l. 28. ibi.

Arbi

Septem Partitarum.

Arbitri qualiter debent compelli ad iudicandum, & per quem, vid. glo. 2. l. 29. ibidem.

Etsi discordent debet eligi tertius statim quod constat de eorũ discordia, antea vero non. vid. glo. 3. l. 29. ibidem.

Arbitri si discordent debent eligere tertium, & an talis electio tertij pertineat etiam ad partes, vide glo. 4. l. 29. ibidem.

Et an idem sit in arbitratoribus, vide ibidem in glo. 5.

Et an iste tertius ab arbitris electus possit compelli per iudicem ordinarium iudicare, vide ibidem in glo. 6.

Et an stetur eius dicto omnibus discordantibus, & an iste tertius dicatur vere arbiter ita quod illũ non parendo committatur pœna, vide ibidẽ, in glo. 7.

Arbiter infamatus a partibus non debet cogi iudicare, vide glo. l. 30. tit. 4. part. 3.

Et an partes qui in arbitrum consenserunt possint pœnitere, vide gloss. secundam, titulo quarto, partita tertia, & ibi an dem sit in arbitratore.

Et quid si arbiter sua culpa fuit infamatus an tunc sit excusatus vt non cõpellatur iudicare, vide ibidem.

Et quid si vna pars tantum illum infamauerit, vide. d. glo. 3. in fi e.

Arbiter non potest esse iudex in causa matrimoniali etiã si ille fuerit episcopus, vide glo. 1. l. 8. tit. 10. par. 4.

Arbiter si appareat & constet illum fore partis inimicum iudicare nõ potest, vide glo. 2. l. 31. tit. 4. par. 3.

Arbiter potest recipere pecuniam vt det sententiam, sed ab vna partium in modum subornationis, glo. 3. d. l. 31.

Arbiter si fuerit impeditus propter aliquam causam si eo non obstante pronunci iuerit an valeat sententia, an vero sit necessaria exceptio doli vide d. glo 4. ibidem.

Arbiter non potest vnus alteri committere motum animi sui, vide glo. 2. l. 12. tit. 4. par. 3.

Arbitri absentes nõ possunt per scripturam dare vota sua, & quid si vnus sententiam proferat alijs præsentibus & tacentibus, an sententia teneat, vide. d. glo. 2.

Et si vnus arbitrorum iuret sibi non liquere de causa nihilominus alij nõ pronuntiabunt, vide ibidem.

Arbiter in dibus feriatis non potest sententiam ferre, & quando sic, vide glo. 3. d. l. 32. tit. 4. par. 3.

Arbiter potest cognoscere de fructibus, etiam si in compromisso quicquã dictum de eis non sit, glos. 6. l. 32. tit. 4. par. 3.

Arbiter in quem fuerunt plures quæstiones cõpromissæ, an possit simul, vel separatim de qualibet pronunciare, vide glossam octauam, dictæ legis. 32.

Et an coram arbitro habeat locum reconuentio, vide ibidem.

Et an coram arbitro habeat locum reconuentio, vide ibidem.

Arbiter an possit corrigere sententiam quam protulit præcipue, si in cõpromisso sit clausula, scilicet, quod bis, & pluries possint pronuntiare, vide ibi glossam. 9.

Arbiter potest partibus constituere terminum ad faciendũ quod ipse eis mandat intra quod soluent, alias dabunt pœnam, glo. l. 33. ibi.

Arbiter si solutionem apposuit terminum legalem, an post illum terminum, mora purgari possit, vide. glo. 5. d. l. 33.

Et an si post ea quam incidit in pœnam receperit solutionem habeat recursum ad pœnam, & quando, vide ibidem in glo. 6.

Et quid si arbiter terminum solutionis non apposuit, & in compromisso est clausula, scilicet, rato manente pacto, an tunc mora purgari possit tacito tempore, vide ibidem.

Et an hodie attentis legibus de Madrit, liceat appellare a sentẽcia arbitri glo. 1. l. 35. tit. 4. par. 3.

Arbiter debeat ordinem iuris seruare, quando in compromisso nihil fuit dictum. glo. 6. l. 106. tit. 18. par. 3.

Et an hodie sententia arbitri in compromisso pœnali emologetur, vide glo. 4. d. l. 35.

Et an sufficiat facere reclamationem soli iudici vt sententia per transcursum. 10. dierum non emologetur, vide ibi glo. 6.

Arbitri vel arbitratoris sententia per iudicem ordinarium debet mitti in executionem si peratur, glo. 7. l. 35. tit. 4. par. 3.

Et an per eorum sententiam dominium transferatur, vide glo. 1. colum. 4 quæst. 41. l. 10. tit. 2 6. par. 4.

Et in electione arbitri quodammodo pendet status totius quæstionis, vide glo. 3. l. 36. tit. 5. par. 5.

ARBITRATOR an teneatur seruare ferias, vide glo. secundam. l. 33. titu. 2. part. 3.

Arbitrator quis sit, & an assumatur super lite aliqua, vide glo. 8. & 9. l. 23. tit. 4 par. 3.

Arbitrator pro bono pacis potest tollere de iure vnius & dare alteri, vide ibidem in glo. 10.

Et si radices non poterunt immediate post compromissum prorumpere si auditis partibus, vide ibi glo. 11.

Et debent sine dolo procedere, & si alias cum dolo sententiauerint, sententia non tenet, vide ibidem in gl. 3.

Et quid si malitiose processerint, & an coram sententia possit appellari etiam hodie essentibus. ll. de Madrid, vide ibi glo. 14.

Et quis iudex cognoscat in reductione ad arbitriũ boni viri ex iniustitia sententiæ, vide glo. 15. ibi.

Et quid si partes coram arbitratore litigauerint super alijs rebus extra cõtentis in compromisso, an videantur prorogare eius notionem, vide, ibidem in glo. 18.

Et an in arbitramentis sit necessaria scriptura, vide ibi in glo. 21.

Et an in arbitratoribus possit causa sanguinis compromitti, vide glo. 1. ad fin. l. 24. tit. 4. par. 3.

Arbitrator an cogatur recipere arbitrium, & an post receptionem cõpellatur iudicare, vide glo. 2. l. 26. tit 4. p. 3.

Et etiam in arbitratore oritur actio ex arbitramento, si expresse vel tacite per transcursum. 10. dierum sit emologatum, vide glossam quartam, l. 26. supra. d.

Et quid si duo arbitratores discordent an possint eligere tertium, & qualiter, vide glo. 5. l. 29. ibi.

Arbitrator dicitur arbiter, & idem quod in arbitro. ll. partitarum dicunt esse in arbitratore, vide glo. 5. cum sequen. l. 29. tit. 4. par. 3.

Arbitratoris sententia debet mitti in executionem etiam per iudicem ordinarium, si illuda partibus petatur, vide glossam septimam. l. 35. tit. 4 partita. 3.

Vide sequitur quod per arbitratorem ex communicatum, non potest seri sententia, vide ibidem.

Arbitrator in modicum bene lædere potest, vide glossam. 5. l. 9. titulo. 5. partita. 5.

Arbitrator eligi potest per contrahẽtes circa dationem pretij pro aliquare de quo, vide glossam tertiam, quartam, & quintam, cum sequẽtibus d. l. 9 tit. 5. par. 5.

Et quid si iste arbitrator moriatur ante declarationem arbitrij vel aliquis ex contrahentibus, vide ibidem in glo. 6.

Arbitramentum dicitur quædam transactio, & an ibi habeat locũ pœnitẽtia sicut in arbitrio, vide glo. 2. l. 30. tit. 4. par. 3.

Arbitrator potest sententiam clausam ferre sine recitatione, & an partibus absentibus, glo. 1. d. l. 107. tit. 18 par. 3.

Arbitrator si pronunciet statim post compromissum, an teneat sententia, vide glo. 1. d. l. 107.

ARBITRIVM iudicis habet locum in illis quæ a lege non sunt determinata, vide glo. 7 l. 7. tit. 9. par. 2.

Arbitrij diffinitio, vide per glo. 1. l. 10. tit. 27. par. 2.

Arbitrium debet esse considerata qualitate personæ & factorum, vid. ibi dem in glo. 2.

Et an arbitrium teneat quando partes dederunt formam sentẽtiæ, & qualiter debeat proferri, vide glo. 8. l. 26. tit. 4. p. 3.

Arbitria hodie per. ll. regni merentur executionem, vide glo. 15. l. 23. tit. 4. partita. 3.

Arbitria an habeant locum vbi pœna sanguinis imponi debet, vide. glo. 1. l. 24. tit. 4. par. 3.

Et quid si agatur civiliter ad interesse, vide ibidem.

Arbitrium si fit emologatum expresse vel per transcursum decem dierũ ex eo oritur actio, vide glossam quartam. l. 26. titulo quarto, partita tertia.

Arbitrium an finiatur si quis fiat monachus, & an idem sit si fiat clericus, vide glo. 4. l. 28 tit. 4. par. 5.

Et in arbitris in est tacite quod pœna soluta liceat ab arbitrio discedere, vide glo. 2. l. 35. ibi.

Arbitriũ iudicis extendit se ad rescripta in quibus ad est clausula (& quod dam alios) & quales isti esse debeant, vide glossam secundam. l. 46. tit. 18. par. 3.

Arbitrium iudicis in imponenda pœna pro delicto, an possit extendi vsque ad pœnam mortis, vide glo. 1. l. 21. tit. 9. par. 7.

Et verbum arbitrium importat arbitrium boni viri, & quando importet liberum arbitrium, vide glossam secundam, legis vigesimæ nonæ, per textum ibi, tit. 9. par. 6.

Et per quæ verba legatum videatur positum in arbitrium boni viri & an valeat sic appositum, vide glossam primam, dictæ legis. 29. per textum ibi.

ARBOR si planctetur in vinea aliena per male fidei possessorem, an statim ante quam mittat radices admittat dominum ipsius, vide glo. 2. l. 43. tit. 28. par. 3.

Arbor fundi si in dotem datus sit si desiccaretur, an sit mariti vel vxoris, glo. 1. l. 27. tit. 11. par. 4.

Arboris balsami in natura & eius altitudo & modis colligendi balsamũ, vide glo. 2. l. 14. tit. 14. par. 1.

Arbores excidere non potest conductor prædiorum, & an possit vento expulsas asportare, vide glo. 7. l. 7. tit. 8. par. 5.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Index materiarum

Arbor si radices egerit in fundum alienum an sit communis, & quando non, vide per glo.4.col.3.in.6.limitatione.l.20.tit.3.par.5.

Arbor fructifera vel alia si malitiose per aliquē scindatur, vel euellatur qualiter puniri debeat & damnum emendare, vide glo. l. 28. titulo. 15. partita. 7.

Et si intinti arboris potest de publico salarium dari, vide glo.1. dictæ legis. 28.

Arbor quando tolli debet & pro qua parte ad petitionem vicini qui dānum sentit ex illo, vide glo.14.&15.17.18.&19.d.l.28.

Et an possit allegari præscripio.30.vel.40. annorum, & euellere non teneatur, vide ibi glo. 17.

ARRAE, promissa parte an filius in maioriam succedēs vel alius qui debet successor soluere teneatur, & an bona maioris summi debeant pro earum solutione, vide glo.1.col.2.ad fin.l.4. tit.15. par.2.

Arræ in qua quantitate promitti possint a possessore maioriæ, vide in d. colu.2.in fin.

Et an sola confessio de receptis arris pro matrimonio contrahendo facta, ab una parte tantum valeat & obliget, vide glo.2.l.84.tit.18.par.3.

Et an pater qui dedit arras pro matrimonio contrahendo per filiā quod ipse facere promisit illas perdat, vide glo 3. d.l.84.

Arræ an possint constitui & dari in aliquo fundo seu in alia specie & an possit interuenire hinc inde ab vtra q̄ parte, & quando istud esse non possit, vide glo.3.&4. ibidem.

Arra debet realiter tradi, neque sufficeret constitutum, vide glo.5.d.l 84.tit.18.par.3.

Arræ an debeant reddi duplicatæ vel quadruplicatæ de iure canonico & iure partitarum, & quare non, vide glo.6.d.l.84.

Arræ in qua quantitate hodie dari debeant, & qui succedant in arris si sine filijs decedat mulier etiam nullo condito testamento, vide glo.2.l. 87. ibidem.

Arræ possunt dari viduis, vide glo.2.d.l.87.& glo.4.ad fi.l.1.tit.11.par.4.

Arra successit in Hispania in locum donationis propter nuptias, & an statuta in donatione propter nuptias habeant locum in arrarum datione & an constante matrimonio possit fieri donatio arrarum, vide glo 4. l.1.tit.11.par.4. & glo. 2. l.87.tit.18.par.3.

Et in arris non currit præscriptio sicut nec in donatione propter nuptias. vide glo.4.in medio.d.l.1.tit.11. par.4.

Arræ an possint a minoribus dari aliquarum rerum immobilium sine tutoris authoritate, vide ibi.

Arræ datæ vxori an remaneant in dominio mariti sicut est in donatione propter nuptias, & an soluto matrimonio redeant ad virum, ibi.

Arræ vt dentur in certa quantitate illud est introductū per.ll.fori, & etiā per.ll.partitarum, vide glo.2.&4.d.l.87.tit.18.par.3.& glo.5.dictæ legis primæ.

Arra idem est quod pignus, vide glo.6.d.l.1.per tex.ibi.tit.11.par.4.

Arræ an ad dantē reuerti debeant quando ipse pro sua parte promissum seruauit, ibi glo. 7.

Arra est lucrum mulieris & de eis libere potest disponere prout voluerit vide glo.6.l 7.tit.11.par. 4.

Arra si venditori ab emptore detur pro re empta si postea venditor rem venditam dare noluerit, an emptor contra illum possit agere ad interesse, vide glo.1.l.7.tit.15. p. 5.

Arra si detur pro parte pretij tunc venditor etiam illam perdendo pœnitere non potest. glo.2.d.l. 7.

Arra si detur in pecunia, an in dubio videatur data pro parte pretij licet illud dictum non sit, vide.d.glo.2.d.l. 7.

Et quid si non fuit factum pactum de lucrāda arra vel parte pretij soluta per venditorem emptore non implente contractum ad tempus, vel ex alia causa, an tunc venditor illam lucretur, vide glo.4.l.38.per text. ibi, tit.5.par.5.

Arræ an prius debeant solui mulieri, & quales ante quam alia debita soluantur, vide glo.2.l.29.tit.13.par. 5.

Arra an applicetur fisco quando fuit matrimonium contractum inter scientes impedimentum esse inter eos, etiam si adhuc carnalis copula nō sit subsecuta, vide glo.1.cum sequen.l.51.tit.14.par.4.

ARCHIDIACONVS, an & quando dicatur habere iurisdictionem, vide glo.2.l.22.tit.4. par.1.

Archidiaconus an maior sit in ordine quam archipresbiter, glo.1.l.15.tit.5.part.1.

Archidiaconus subest episcopo qui potest illis petere rationem consumptorum, & eos castigare, glo.2.l.62.tit.5.par.1.

Archidiaconus de iure maior est in dignitate quam decanus, licet de consuetudine secus, vide glo.1.l.3.tit.5.par.1.

Archidiaconus debet eligi a canonicis nisi aduersetur consuetudo, vide glo.1.l.4.tit.6 par.1.

Archidiaconus dicitur diaconorum dux & est vicarius episcopi & de ipsius officio, vide glo.1.4. per text.ibi, tit 6.par.4.

Archidiaconus qui facere debeat, & de eius potestate & dignitate, vide glo.fi.l.4 tit.6. par.1.

Archidiaconus an possit ex communicare vel anathematizare, vid.glo 16.& glo.fin.d.l.4.

Archidiaconorum officium vt plurimum recepit esse suum a consuetudine, vide d.glo.fin.

ARCHIEPISCOPVS, quas & quales indulgentias concedere possit, de glossam secundam, & quartā.l.quarenta y cinco, titulo quarto, partita primera.

Archiepiscopus Toletanus est primatus Hispaniæ, vide glossam.3.l.5.part.1.

Archiepiscopi an teneatur ire ad concilium quem congregat patriarcha, & ad eius mandatum. glo.mag.l.10.tit.5.par.1.

Archiepiscopus an se valeat intromittere in sui suffraganei iurisdictione ob eius diligentiam, glo.6.l.11.tit.5.par.1.

Archiepiscopus minor est Patriarcha, glo.1.l.15. tit.5.par.1.

Archiepiscopus potest promoueri in Patriarcham, non vero ecōtra, vide glo.1. supra dict.im.

Archiepiscopus qualiter visitare debeat dioceſim, & quid tunc facere debeat & teneatur, vide glo.l.6. &.7.tit.22. par.1.

Archiepiscopus dicitur visitare etiam si vadat causa consignādi pueros, vide glo.3.d.l. 7.

Archiepiscopus dicitur dux episcoporum, & illud potest in episcopos prouintiæ quod patriarcha super suos archiepiscopos, glo.1.l.15.tit.5. partita.1.

Archiepiscopus non potest se submittere iurisdictioni iudicis minoris sine licentia Papæ, vide glo.9.l.7.tit.9. par.1.

Archiepiscopus non absoluit excommunicatos a Papa, nisi in duorum casibus, vide glo.6.l.24. tit.9. par.1.

Archiepiscopus prouidebit beneficia suffraganei illo negligente prouidere in termino sibi dato, & vltimo loco prouidebit Papa, glo.1.&2. tul.16. par.1.

Archiepiscopus visitando an se intromittat in laico, vide.glo.3.l.4.tit.22.par.1.

Archiepiscopus & episcopus possunt simul prouintiam visitare, & quando, vide glo.2.l.5.tit.22.par.1.

Archiepiscopi quid facere possunt cum visitant prouinciam sui episcopatus, vide glo.1.l.7. ibi.

Archiepiscopi sunt de consilio Regis, vide glossam quintam.l.sexto.tit.nono.par.2.

Archiepiscopi sunt spectabiles personæ de consilio Regis, glo.1.l.15.tit.5.part.3.

Archiepiscopus extra suam prouinciam non potest vti pallio, vide glo.l.8.tit.17.par.1.

Archiepiscopi an sint personæ spectabiles vel illustres, vide glo.2.l.14.par.4.

Archiepiscopus si delinquat in loco sui suffraganei, an ab eo puniri possit, vide glo.1.quæst.4.l.15.tit.1.par.7.

Archiepiscopatus an veniat appellatione aliarum dignitatū in quacunque legitimatione siue dispensatio, etiam si in dispensatione fiat mentio de dignitate episcopali, vide glossam decimam septimam.l.4. titulo partita. 4.

ARCHIPRESBITER, potest dari alicui licentiam confitendi cum alio sacerdote, glo, ante penul.l.21.tit.4.p.1.

Archipresbiter minor est archidiacono, glo.1.l.15.tit.5. par.1.

Archipresbiteri subsunt episcopo qui potest eos rationem consumptorum sumere & castigare, glo.2.l.62.tit.5.par.1.

Archipresbiter quid sit, & an dicatur habere dignitatem, glo.1.l.8.tit.6. partita. 1.

Archipresbiteri de consuetudine in regno isto non sunt nisi in paucis ecclesijs cathedralibus, glo.2.d.l.8.tit.6.par.1.

Archipresbiter ex communicare potest si illum adiuuet consuetudo, vide glo.fin.ibidem.

Area ex incendio non consumitur, & an propter istam emphiteosim a solutionem canonis teneatur quando domus combusta fuit, glo.9.l.8. tit.8.par.5.

Area an veniat in legato, quādo domus quę alicui legata fuit destructa, vide glo.2.l.37.tit.9. par.6.

ARGVMENTVM a contrario sensu non procedit vbi resultat ab eodem intellectus vel iuris correctio, vide glossam primam.l.3.tit.26.par.quarta.

Arguens instrumentum de falso, an debeat dicere in qua parte sit falsum & an debeat se subscribere, & qualiter testes examinentur quando per falsitatem instrumenti producuntur, vide glossam tertiam.l.tit.18.par.3.

Argumentum ab experientia an sit bonum, vide glo.3.col.5. in medio.28.tit.8.par.5.

Argumentum ab etymologia vocabuli an valet, vide glo.1. l.1. titul. partita.6.

Argumentum de contractibus, ad vltimas volūtates an valeat, vid.glo. 1.col.2.tit.1.par. 6.

Argumentum in correlatiuis an valeat saltim in pœnalibus, vide.glo.1. col.1.l.13.tit.17. par.7.

Argumentum a contrario sensu non sumitur vbi contrarium est expressum in iure, vide glo.6.ad fin.l.17.tit.1.par. 6.

Argumentum de libertate ad pias causas bene valet, vide glo. 3.l.31.tit.9. part. 6.

Argumentum de alimentis ad dotem validum est, vide glo.3.col.1.in medio.l.8.tit.16.par.6.

Argumentum a simili an procedat data dissimilitudine, vide glo.4.l.1. tit.11.par.7.

Arguere licet de contractibus nominatis ad innominatos, vi. glo.1. in fi. l.5.tit.6.par.5.

ARISTOTELES, & dicta istius sequitur ius ciuile tanquam fontem intellectus, vide glo.1.l 4.tit.27. par.4.

ARMA portare potest clericus de licentia Papæ, glo.fi.l.6.tit.5. par.1.

Arma transferens & dans infidelibus qua pœna feriatur, vide glo.2.l.38 tit.9.part.1.

Bene tamen licet si ibidem afferantur pro redemptione captiuorum tempore pacis, vide ibidem.

Arma vsufructuarij domus, an ipse in illa domo sculpere possit, vid.glo. 8 in fin.l.20.tit 31.par.3.& glo.8.l.20. ibidem.

Arma si ab aliquo portentur inducunt iustum metum etiam si trahentes eis non vtantur, vide glo.9.l.15,tit.2. par.4.

Et quid si portantes illa deposuerunt, erat tamen eis facultas vtendi quādo voluissent, vide ibidem.

Arma quis inscio principe mouere non debet, vide glossam octauam.l.3 tit.19.par.2.

Arma neque victualia non debent vendi etiam tempore pacis hostibus fidei, vide glo.4.&.3.l.22. per tex.ibi tit. 5.par.5.

Arma debet secum portare nauis, & ad hoc tenentur rectores ipsius, vid. glo.5.l.1.per tex.ibi.tit.9.par 5.

Arma an auferri possunt militi si illa post cessionem bonorum emit, vide glo.4.l.3.tit.15.par. 5.

Arma constituentis ecclesiam de nouo, an sit ei licitum illa ponere, & ibidem de pingere, vide glo.8.ad fi.l.3.tit.4.par.6.

Arma prohibita portans potest prosecutari per officialē de nocte, & quid si resistat scrutinio, vide glo.4.l.17.tit.6.par.6.

Arma produ ctoris vbicunque sint debent destrui, vide glo.7.in proœmio.tit.2.par.7.

Arma non a reptato sed a principe nominare debent, & debēt esse æqualia, vide glo.1.l.2.tit.4 par.7.

Arma & insignia nobilium an possit portare filius bastardus seu illegitimus, glo.6.in proœmio tit.11. par.4.

Arma si dentur furioso, & ille aliquem occidat qualiter dans puniatur, vide glo.1.l.10.tit.8.par.7.

Arma si portari prohibeantur intelligitur tam de offensibilibus quā de defensibilibus, vide glo.3.l.7.per tex ibi tit.35. par.7.

ARROGARE sub qua forma quis filium alterius debeat, & quid si forma non seruata arrogauerit, an inter eos cognatio legalis contrahatur ita quod matrimonium impediatur, vide per glo.6.l.7. tit.7.p.4.

Arrogare non potest alium in filium qui filios habet in adoptione tamē esse fertus, vide glo.3.l.4.tit. 16.par. 4.

ARROGATIO an possit fieri per procuratorem, vide glossi.3.l.92.titu. 18.par.3.

Arrogatione durante matrimonium contrahi non potest & istud impedimentum est de iure ciuili ab ecclesia tamen approbatum, vid.glo.2 l.7.tit.7.par.4.

Arrogari si fiat forma non seruata an valeat, ita quod per eam matrimonium fieri impediatur, vide glo.6.l.7.tit.7.par.4.

Arrogatione durante vel adoptione, an filij adoptiui possint matrimonium contrahere cum filijs naturalibus arrogantis, vide ibi.glo.9.

Arrogatio fieri debet de principis sententia, vide glo. secundam, per textū ibi.l.4.tit.16.par.4.

ARROGATOR non tenetur ad quartam arrogato debitam in duobus casibus, vide glo.2.per tex.ibi.l.7.tit.16.par.4.

Arrogator ad quartam non tenetur, nisi post eius mortē, & an ista pars arrogato debeatur stantibus filijs legitimis, vide glo.1.&2.l.8. tit.16. partita.4.

Arrogator si decedat an pupillaris substitutio a patre impuberis facta reconualescat. glo.8.l.10.tit.5.par. 6.

ARROGATVS transiens in potestatem alterius transfert secum omnia iura sibi pertinentia, vide glo.3 post principium.l.27.tit.7.p.1.

Arrogatus an mortua vel post arrogatoris mortē debeat habere quartā, & quid hodie, & an huic quartæ locum fit stantibus filijs legitimis, & quid si tempore arrogationis iam filios habebat, vide glo.1.&2.l.8.tit 16.par.4.

Septem Partitarum.

Et an ista quarta quæ filio arrogato debetur sit hodie augmētata, vel nō vide dicta glo.2.

Arrogatus qualiter, & quale habito respectu si biquarta bonorū arrogatoris debeatur, vide ibidem in glo.3.

ARS, & quas artes episcopus scire debet, glo.1.l.37.tit.5.par.3.

ARTICVLVS vnde dicatur & quæ sit eius etymologia, glo.6.l. 1.tit.3. partita. 1.

Articuli fidei sunt.14. alij computant.12. & quare & quomodo, vide glo. 1.l.2.tit.3.par.1.

ARTIFEX si pro certa mercede operas suas locauit vel edificium facere promisit si ante quam perficiat decedat, an eius hæres illud perficere possit vel non domino contradicente, vide glo.3.l.2.tit.8.par.5.

Artifex si dicat se scire quod ignoratur an sit in culpa & in dubio artifex vtdetur asserere se peritum, glo.1.&2.l.10.tit.8.par.5.

Artifex in dubio videtur asserere se peritum & diligentē ea peritia & diligentia quam actus requirit, vide in d.glo.2.

Artifex quam peritiam habere debeat vt licet error non teneatur, vi. ibi. in glo.3. per tex.ibi.

Artifex cui datum sunt pretium pro opere faciendo, an ex illo se altere teneatur, vel an possit se a locatore alimenta petere vltra pretium, vide glo.1.l.16.ibi.

Artifex qui opus faciendum sumpsit si falsē fecerit qualiter teneatur, vide glo.d.l. 16.

Et an tunc precise teneatur ad factum vel liberetur præstando interesse, vide ibi.glo.6.

Artifex qui opus facere promisit, an teneatur si opus casu fortuito pereat & quando sic, & quid si non cognouit vitium soli vel si susceperit in se pericula & casus fortuitos, vide per glo.3.l.47.tit.8 par.5.

Artifex an teneatur de leuissima culpa, vide dictam glossam tertiam, & glo.4.ibi.

Et an casus fortuitus vel mora locatoris in probando opus liberet artifi cem a pœna præcedentis culpa, vid.glo.4.d.l.17.titul.octauo, parte quinta.

Artifex an teneatur si opus casu pereat post domini aprobationē & quādo sic, vide ibi. glo.5.

Artifex si aliquid susceperit vt ex inde aliquid faceret & postea dicat illud sibi furatum qualiter conueniatur a domino, vide glossi.legis.10.tit.14. partitr.7.

ASSIGNATIO rerum emptarum, an habeat vim traditionis, vid.glo. 3.l.47.tit.28.par.3.

ASASINI qui dicantur, & vnde nomen istud sumpserunt, & qualiter a iure ciuili nominentur, vide glossam primam.l.3. per textū ibi.tit.27. partita.7.

Asesini & eorum hæredes pecuniam quam receperunt pro occidēdo homine restituere tenentur, vide glo.1.l.3.tit.27.par.7.

Asesini torqueri debent vt indicent mandatorem, vide ibi in glo.2.

Asesini pœna mortis puniri debent, vide glossam quintam, ibi per illum textum.

Et sufficit quod isti conuincantur argumentis probabilibus, & quare, vide.glo.6.d.l.3.

Et in isto crimine valet receptio testium lite non contestata neque parte præsente neque citata, vide ibidem.

Et an sufficiat attentare delictum licet non perficiat, vide.glo.8.l.2.tit.31. partita.7.

ASASINATVS crimen est ecclesiastici, vide glo.fi.legis.58.titu.6. par. prima.

ASSERTIO patris in præiudicium legitimorum, quando in testamento filium naturalem legitimare intendit an valeat, vid.glo.7.col.2.ad fi. l.7.tit.15.par.4.

ASSESORES & consiliarij idem sunt, & de eorum iurisdictione, vi.glo. 3.in proœmio.tit.22.par.3.

Et in quod differant a vicarijs & aliqua contra nolentes esse assessores, & an istud sit nouum, vide d.glo.4.

Assessores non possunt esse infames, & malos assessores debent expellia potestatibus terrarum, vide glo.2.l.2.tit.21.par.3.

Assessores an possint esse mere legistæ in causis spiritualibus, vide glo.3. d.l.2.tit.21.par.3.

Assessores esse non debent grossi doctores si causa sit subtilis, vid.d.glo.3. in fine.

Assessores habere iudices ordinarij est eis per leges huius regni prohibitum vt refert glo.4.l.2.tit.21.partita.3.

Et quid facere debeat iudex quando assessorem suscipere vult, & quid si pars assessorem recuset qualiter istud fiet, vide ibi.glo.6.

Assessores suscepti ad consulendum, vtrum prius iurare debeant in quacunque causa, vide glo.7.l.2.tit.21. par.3.

Assessores an debeant a iudice eligi de partium consensu, & quid in iudicibus de legatis, vide ibidem in glo. 8.

Assessores an & quando possint assessoriam recusare, vide ibi.glo.9.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Index materiarum

Assessores electi ad consulendum ad consilium dandum, virum compellantur si de causa cognouerint, vide ibidem glo.10.

Assessores qualiter in sententiando se habere debent, vide glo.13.d.legis secundæ.

Assessores an debeant habere salarium communiter a partibus, & quando ab vna parte tantum, vide glo.2.l.3.ibidem.

Assessores occulte quicquam recipere non debent, & punietur sicut iudex qui munera recepit, vid.glo.4.d.3.tit.21.par.3.

Assessores si per imperitiam malum dederunt consilium an partes teneantur, vide ibidem in glo.5.

ASONATA qualis sit, & qualiter facientes puniantur, & quando, vide per glo.l.2.per tex.ibi tit.10.par.7.

Et qui nomines simul esse debeant vt proprie asonata dicatur, vide ibidē in glo.3.

ASTROLOGVS si per suam artem aliquem furem rei alicuius nominauerit, an teneatur actione iniuriarum, vide glossā primā, per tex.ibi.d. 17.tit.9.par.7.

ASTRONOMIA & quando diuinationes quæ fiunt per astronomiam licitæ sint vel non, vide glossā, legis primæ, per textum ibi, titu.23.partita septima.

Astronomiæ vsum facile ducit ad idolatriam, vide glo.3.l.1.tit.23.partita septima.

Et per astronomiam velle prædicere casus fortuitos est illicitum & superstitiosum, vide ibi.

Illa tamen quæ causantur ex corporibus cælestis prædicere licet, vid.ibi glossam.5.

Aliquando tamen his artibus magicis vti licet & ad quid, vid.glo.1.&.3. l.2.ibidem.

ATTENTATA & quæ dolo vel malitia fiunt appellatione pendēte reuocari debent, vide.glo.quintam.l.26.per illum textum, titul.23.partita tertia.

Attentatum adulterium cum Regina, an sufficiat licet non sit deuentum ad factum, vide glo.1.l.1.tit.14.par. 2.

Attentatum intra terminum datum ad appellandum reuocatur, & quid in ficto contumace appellante post.10.dies a tempore sententiæ, an possit petere reuocationem attentatorum seu executionis factæ post. 10. dies a tempore sententiæ si ipse appellauit infra decem dies a tempore scientiæ, vide glo.7.l.27.tit.23.par.3.

Attentata post appellationem debent reuocari & in pristinum statum reponi, & quæ sit practica libelli super reuocatione attentatorum & prorogatiua huius remedij, & an sit vtile magis remedium istud intentare quam interdictum vnde vi, vide glo.8.l.27.tit.23.par.3.

Et an requiratur specificatio eorum quæ fuerunt attentata, vide dictam glo,octauam.

Et an petenti reuocationem attentatorum sufficiat probare attentationem licet non probet possessionem, vide ibi.

Attentata an & quando reuocentur contra tertium possessorem, vide dictam glo. 8.

Attentatum fieri punitur aliquando licet effectus non subsequatur, vide glo.4.5.6.7.8.9.l.2.tit 31.par. 7.

Attentata an reuocētur quando petēti obstat notorius defectus proprietatis, vide ibidem.

Et an remedium attentati cesset vbi causa fuit commissa cum clausula appellatione remota, vide ibi in fin.

AVARITIA quę mala secum adferat, et nihil deterius præsertim in principibus, vide glo.2.&.3.l.4.tit.3.par.2.& glo.1.l.8.ti.28.par.2.& glo. l.58.tit.5.par. 1.

Auarus non est diuitiarum dominus, sed seruus, vide ibidem iunctis etiā aliis glo.

AVES quas quis possideat quando dicatur earum dominium amittere, vide glo.l.19. & glo.l.23.tit.28.par. 3.

Et quæ veniant cum aliqui in genere aues legantur, vide glosf.7.& 8.l.3. per tex.ibi.tit.33.par.7.

Aues quas quis domo nutrit si aufugerint an amittat in eis dominium & quando dicetur habere consuetudinem redeundi, vide glo.5.ibi.

AVGMENTVM contingens per aluuionem an ad dominum vel usum fructuarium pertineat, & an emphiteotæ, & an propter augmentū per fio augeri debeat saltim in simplici conductione, vide glo.3.l.26.titu. 28.par.3.

Et an propter istud augmentum aliquid primo domino teneatur dare, & qualiter hoc æstimabitur, vide ibidem glo.7.

Augeri verum debeat pensio emphyteoræ vel conductori, si per aluuionem fundo suo aliquid acrescit, vide glo.tertium, legis. 26.tit.28.partita tertia.

Augmentum eiusdem naturæ esse debet sicut & ipsa res principalis, vide glo.12.col 2.ad fin.l.8.tit.4.par.5.

Augmentum villæ de cuius parte Rex alicui donationem fecit qñ ipse cum alia parte villæ remansit, an tale augmentum ad ipsum Regem vel ad donatarium pertineat, vid.glo.3.l.9.tit.4. par.5.

Augmentum quod euenit rei emptæ ante eius mensurationem, an ad emptorem vel ad venditorem pertineat, vide glo.11.l.24.tit.5 par.

Et an emptori gabellarum cuiusdam territorij cui fuit illud territorium adiunctū debeat augeri pensio pro rata ratione augmenti quod euenit, & qualiter hoc intelligitur, vide glo.4.per illum.text.&.l.5.par.5.

Augmentum quod accidit aliquo casu rei conductæ, an faciat conductorem ad maiorem pensionem teneri, vide glossam sextam.l.25.titu. partita. 5.

Augmentum quod hæreditati superuenit, an tantum prosit hæredi cui neo quando pater titulo institutionis legatum filio relinquit & ei neum in quinta parte, & postea bona aucta fuerunt, vi.per glo.quin tit.1.par.6.

Et inducta ad augmentum non debent opere diminutionem, vid.glo. col.2.l.21.tit.1.par.6.

Augmentum quod euenit iure legata, an cedet cōmodo legatarij, & de, & qualiter, vid.glo.1.l.37.per text.ibi.tit.9.par.6.

AVDIRE & an audire sequatur, & intelligere vel si aliquis audiens sens esse, vid.glo.3.l.5.tit.9.par.4.

Et an quod aliquis audiuit ab aliquo leuis opinionis denunciare seu testificare teneatur, vide ibi, glo.6.

Et an parentela possit probari per testes deponentes de auditu, & ter, vide glo.1.l.20.tit 9.par.4.

Et de teste de auditu qualiter probet, vide glo.2.l.25.& glo.1.l.28. par.3.&.d.glo.1.d.l.20.

Et an ad validitatē testimonij de auditu in antiquissimis requiratur mul,& fama, vide ibidem col.2.

AVDITORES realis Cancellariæ a rege puniri debent non a iudice curiæ causarum criminalium, vide glo.3.l.4. tit.24. par.2.

Auditores nuncupabantur etiam olim sicuti hodie iudices appellationis qui sunt in curia Regis, vide glo.2.l.110.tit.18.par. 3.

Auditores curiæ Regis olim dona & hæreditamenta a Rege in dono pere solebant hodie secus, vide glossam nonam, legis septimæ, partita. 3.

Auditores Cancellariæ & domini de consilio successerunt in locum fectorum qui erant olim, vid.glo.1. in princ.l.4.tit.24.par.3.

Auditores regalium Cancellariarum non nominantur a Rege nisi ad vnum annum tantum, vide glossam secundam legis quinta 5.partita.5.

Eo tamen quia consituuntur ad beneplitum propter in certitudi parantur perpetuis, vide.d. glo.2.

Auditores isti an possint emere & contrahere in loco illo vbi nem tenent, vide ibidem.

AVRICVLAS amputare pro nullo delicto potest iudex, vide 6.per text.ibi, tit.31.par.7.

AVREI.72. faciunt vnam libram aurei, vide glo.8.l.24.titu.14. glo.6.l.14.tit.6.par.3.glo.2.l.7.tit.8.par.1.glo.5.l.2.titu.25.par glo.4.l.28.ibidem.

Aureus & solidus idem sunt, & de valore istorum, vide glo.2.l. partita.1.

Aurei morapetini qui dicantur, vide glossam decimam quartam. 4.part.5.

AVRIFICES argento vel auro metallum miscens puniuntur de vide glo.4.per tex.ibi tit.7.par.7.

Aurifices bona fide liquefacientes nummos, an puniantur, vide glo cit.7.par.7.

Aurifex si aureum alicuius ad aliquid faciendum accepit, & postea illud sibi furatum in qualiter conueniatur, vide glo.l.10.titu.14. tita septima.

AVTENTICA scriptura dicitur multipliciter, alia enim est publica vero priuata. glo.1.l.1.tit.18.par.1.

AVTHORITAS superioris an requiratur in statutis factis per popu glo.1.l.12.tit.1.par.1.

Authoritas principis requiritur in statutis factis per populum, talia statuta concernunt administrationem rerū suarum, secus neat ad decisionem causarum, vide ibidem.

Authoritas superioris in omni conuentione censetur excepta. glo. tit.28.par.2.

Authoritas principis semper requiritur in statutis, quando ipse dem ciuitate, vide.d.glo.1.

Authoritas quæ intercenit a principio in statuti confirmatione eadem requiratur in eius contrauentione, vide infra verbo, TVTVM.

Authoritas Episcopi in alienatione ecclesiæ potest interuenire ex uatio, vide glo.6.l.5.tit.14. part.1.

Authoritas viuæ vocis dignior est æstimabilior est quam mortua, glo.2.d. proœmio dic.13.par.3.

Authoritas

Septem Partitarum.

Authoritas Regis super aliquorum conuentione adhibita quid operetur vide glo.1.l.15.tit.18.par. 3.

Authoritas superioris an requiratur in ædificando vel contruēdo populo alieno, vide glo.4.l.9.tit.4.par.5.

Authoritas tutoris an requiratur simul cum iudicis decreto quando res immobiles minoris venduntur, vid. glo.10.l.4.tit.5. par.5.

Authoritas iudicis an supleat defectum tutoris in aditione hæreditatis minori relictæ, vide glo.22.l.13.tit. 6.par.6.

Authoritas tutoris vel curatoris an debeat interuenire in venditione rerum minoris quæ fit per creditores, vide glossam quintam.l.17.tit.16. partita.6 in fine.

Authoritas tutoris vel curatoris quando in factis minorum suorum exigatur, vide glo.5.l.17.tit.16 par.6.

Et an tutor vel curator, per se vel per alium authorare teneatur, & an ex interuallo, & quibus verbis, vide glo.septima.l.17. titulo.17.partita sexta.

AVVS paternus & auus maternus an eodem modo teneantur nepotem dotare si ipsa habeat bona, vid.glo.quartam.l.octauæ, titulo.11 partita quarta.

Auus paternus neptem dotare non tenetur si filius suus habeat vnde illā dotet, vide ibidem.

Et an istud etiam procedat de iure Regni quo per matrimonium filius liberatur a patris potestate, vide ibidem.

Auus nepoti suo alimenta præstare non tenetur si eius pater diues sit, vide glo.3. per tex.ibi.l.4. tit.19. par.4.

Auus paternus vel maternus quis nepotem suum alere teneatur si pater sit inops vel non sit, neque ad sit mater, vide ibi glo.4.

Auus paternus & alij ascendentes, an teneantur alere filios suorum descendentium per virilem sexum, vide ibi.glo.5.

Auus maternus an teneatur filios legitimos vel etiā expurios vel incestuosos alere si deficiat eorum mater, vide ibi.glo.6.

Auus an possit nepotibus suis pupilliariter sustituere, & quid hodie, vid. glo.4.l.5.per tex.ibi.tit.5.par.6.vsque in fin.

Auus maternus si concurrat cum matre furiosi in substituendo exemplariter quis præferri debeat, vide glossam primam.l.vndecimæ, titul.5. partita.6.

Auus non succedit nepoti stante patre vel matre ipsius etiam si sint sub aui potestate, vide glo.4.l.4.tit. 13.par.6.

Et an idem sit testantibus fratribus defuncti, vide ibidem in glossa.3. &.& nona.

Auus an possit nepoti spurio aliquid relinquere, & quando, & pro qua parte, vide glo.5.l.10.tit.13.par.6.

Auus paternus si neptem dotauerit, an dos profectitia dicetur, & an legatum patris sui illam imputare teneat, vide glo.6.quæstione. 2.l.3.tit. 15.par. 6.

Auus an nepoti suo tutorem dare possit, & quando, & qualiter, vid.glo. 13.per tex.ibi.tit.16.par.6.

Auus paternus vel maternus, an auiæ, vel matri præferatur in tutelę susceptione, vide glo.7.&.8.l.4. ibidem.

Auus an & quando per suum nepotem accusare possit, vide glo.16,l.2. tit.par.7.

AVIA an & quando tutelā nepotis suscipere possit & quando. & qualiter illā amittat, & alia in hoc, vide glossam.8.l.4.per textum, ibi.tit.16. partita.6.

Et quid si concurrat in hoc cum auo paterno vel materno, vide ibidem.

Auia debet cæteris præferri in cura nepotis sui furiosi vel prodigi, vide glo.13.ibidem.

Auia cum est tutrix testamentaria vel legataria, an satisdare teneatur, vide glo.8.l.9.tit.16.par.6.

Auia qualiter puniatur si nepoti suo tutorem non petierit, & intra quantum tempus petere teneatur, & quando excusetur, vide glo.4.&.5.l.12. tit.16.par.6.

Et an auia tutorem istum petere possit per procuratorem, & an suis sumptibus, vide glo.4.col.1.

Et an auia ad hoc teneatur quando fuit datus tutor testamentarius vel legitimus siue non, vid.glo.4.col.1.l.12.tit.16.par. 6.

Et an sicuti ipsa per non petitionem tutoris amisit nepotis successionem ita amittat ipsius tutelam, d.glo.5.

Auia si faciat expensas cum nepote suo illum alendo & in commodum rerum suarum, an & quando tales expensas de ducere possit vel nō, vid. glo.l.16.tit.12.par.5.

AVXILIVM debet in vita & in morte peregrinis dari per iudicem, vide glo.l.1.11.tit.1.par.6.

Auxilium præstans furibus ad furandum qualiter sit puniendus, vide glo. 12.l.4 per textum ibi, titulo decimo quarto, par.7.& glo.13. l.18.ibi, per illum text.

Et quando, & qualiter dicatur quis delinquentem auxiliare, vide.d.glo. 12.d.l.4.

Auxilium ex quibus videatur quis illud latronibus præstare, & quando vide glo.13.l.18.tit.14.par.7.

De hoc vide in verbo. OPEM PRAESTANS.

AVXILIATOR ita puniendus est sicuti ille qui læsaliter percussit, vide glo.3.l.3.tit.16.par.2.

Auxiliator furis ad furandum qualiter sit puniendus, vid.glo.12.l.4.per tex.ibi.tit.14.par.7.& glo.13.l.18.ibi per illum text.

Et quid in alio auxiliante aliquem ad delinquendum, & quando quis auxiliare dicatur. vide dict.glo.12.d.l.4.titul.14.par.7.& glo.5.l.1.tit.22. partita. 7.

Auxiliator latronis quis, & ex quibus dicatur, & quando, vide.d.glo.13. l.18.tit.14.par,7. de hoc, vide in verbo. OPEM PRAESTANS.

Auus filio terminorum, & de pœna istud facientis, vide glossam quartam, sextam & septimam, legis trigesimæ per textum ibi.tit. decimo quarto, part.7.

AVRVM habet proprietatem lætificandi iuuadque contra aliquas infirmitates, vide glo.1.l.5.tit.28.par.3.

Aurum si inueniatur in litore fluminum vel maris, an efficiatur inuentoris, vide glo.2.l.5.tit.28.par.3.

Aurum si per aluuionem fundis nostris veniat, an bonis noseris esse possit, vide glo.2.l.26.tit.28.par.3.

AZONEM dicit esse fontem legum glossa prima. in fine.l.7.titulo fiono, partita.4.

ATROXINIVRIA, vide in verbo, INIVRIA ATROX.

ASCENDENS ascendentes an cogantur aduersus se testificare si aliter veritas haberi non possit, vide glo.1.l.11.tit 16.par.3.

Ascendentes vsque ad quem gradum non debeant compelli ad testificandum contra descendentes, vide glo.2.d.l.11.

Ascendentes vsque ad quartum gradum non excluduntur a bonis descēdentis committentis delictum in iudicando, quia corruptus pecunia, vide glo.9.l.25.tit.22.par3.

Ascendentes cum descendentibus nunquam contrahunt matrimonium etiam propter affinitatem, vide glossam primam.l.4.& glo.7.l.5.tit.6. partita.4.

Ascendentes cum descendentibus adoptari, vel e contra matrimonium, nunquam possunt contrahere, vide glo.7.l.7.tit.7.par.4.

Ascendentes an teneantur alimentare filios suorum descendentium, vide glo.1.l.2.tit.19.par.4.

Ascendentes an teneantur filium inopem filij sui alere, & an auus paternus vel maternus, vide glo.4.l.4.tit.19.par.4.

Ascendentes an teneantur alere filios spurios suorum descendentium per virilem sexum sicuti tenetur eorum pater, vide ibi.glo.5.

Et quid si sint ascendentes per fœmininam lineam, vide ibidem in glossf. sexta.

Ascendentes an in defectum descendentium in feudis descendentium succedant, glo.1.l.7.tit.26.par.4.

Ascendentes legitimi alicuius religiosi descendentis in religione an præferantur monasterio in succedendo tali religioso in bonis suis, vi.glo. 6.l.16.tit.1.par. 6.

Ascendentes debent habere legitimam suam sine aliquo onere seu gratiamine, & idem in fratribus, & quando, vide glossam tertiam.l. 11.tit.4. partita. 6.

Ascendentes si repudient descendentium hæreditatem intra quantū tempus pœnitere possint, vt absitenionem reuocent, vide glo.3.l.20.tit.6. partita. 6.

Ascendentes semper per descendentes a successione intestati excludūtur, vide glo.5.l.4.per tex.ibi.tit.13.par.4.

Ascendentes possunt excludi per patrem instituentem sibi hæredem suū filium naturalem, vide glo.4.l.8.tit.13. par.6.

Ascendentes si occidant descendentes qualiter puniantur, vide glo.l. 12.per text.ibi.tit.8.par.7.

ATTESTATIONES non publicatæ an faciant fidem, & an sine tali publicatione teneat sententia, & quid in criminalibus vbi proceditur sine figura iudicij, & quid si tempore receptionis testium partes sint presentes, vide glossam secundam.legis.37.& glosf.l.34.ibi.tit.17. partita tertia.

Attestationes publicatæ super eisdem articulis, testes amplius non possunt recipi, & quando sic, & quid in causis criminalibus, vide glossam tertiam, ibi.

Attestationes publicatæ an possint testes produci super falsitate dictorū, & quando, & qualiter, vide glo.4.ibidem.

Attestationes si sint publicatæ quando tractatur de dirimēdo matrimonio, an filij postea nati legitimi esse dicantur, vide glossam sextam.l.1. tit.13 par.4.

Attestationes si sint publicatæ an possit iudex inter dicere copulam propter euidentiam peccati, vide ibidem.

Hactenus de litera.A.
Sequitur litera.B.

Universidad de Deusto
Biblioteca

ACHALAVREVS in iure canonico vel alius an sit immunis a solutione tributorum, vide glo.8.colum.2.l.3 tit.10.par.2.

Et quid si bachalaureus sit aduocatus in curia, vel sit iudex an & quousque sit immunis, vide ibidem.col.3.

BALPSAMVS qui dicit, & quæ sit eius natura, & modus colligendi glo.4.& 3.l.14.tit.4.par.1.

Balpsamus qua ratione commisceatur oleo, vide ibidem.

Balpsamus præstat in corruptione, vide ibidem.

Balpsamus alterius loci seu prouinciæ quam Alexandriæ, an valeat ad faciendum ex eo chrisma, vide glossam secundam, in medio. d.l.14.tit.4.partita. prima.

BALNEATORES, & stabularij in quo differant inter se, vide gl.4.l.26. tit.8.partita.quinta.

BANNA, & an possit fieri bannimentum in quo remittatur pœna participantibus si alios denunciauerint, vide glossam nonam l.26.tit.22. partita tertia.

Banna an debeant fieri in ecclesia, & in qua ecclesia, etiam ad contrahenda sponsalia de futuro, vide glossam quintam & sextam, l.1.tit.3.partita quarta.

Banna vtrum fieri debeant quando coniuges qui clandestine contraxerunt publice nubere desiderant, vide glossam secundam.l.secundæ.tit. 3.partita. 4.

Banna si præcesserint, an excludant clandestinitatem, vt pœna pro matrimonio clandestino imposita locum non habeat, & quid si ista banna sint in consuetudine, vide glossam primam, legis tertiæ, titulo.3.partica quarta.

Banna si fiant in ecclesia sine diei appositione an valeant & ad denuntiam dum obligent, vide glossam secundam, legis quintæ, titulo nono, partica quarta.

Et talis diei appositio debet esse cum quodam temperamento, vide dictā glossam secundam.

BANNITVS ad Regis curiam vocatus debet securitate gaudere, vide glo.5.l.4.& glo.1.ibi.tit.16.par.2.

Bannitus quis dicatur, & an perpetuo bannitus accedente bonorum publicatione æquiparetur deportato, vide glo.3.per text.ibi.l.4.titu.18. partica quarta.

Et quid de istis hodie per l.76.Tauri, vide ibi glo.2.

Bannitus si sit pater an filij tunc illum alere teneantur, vide glo.12,l.2.tit. 19.part.4.

Bannitus qui propter statutum non potest exire de banno sine voluntate offensi, an ob hac obligatione liberetur si offensus moriatur, vi.glo. 3.l.45.tit.5.par.5.

Banniti ansecure possint venire ad nundinas, vbi plena securitas datur hominibus, vide glo.2.l.2.tit.7. par.5.

Bannitus non potest se ipsum vulnerare neque occidere, etiam quando a quocumque impune offendi potest, quia ipse non est in banno sui ipsius, vide glo.1.in fin.l.3. tit.27.par.7.

Bannitus si legis authoritate a quocunque occidi possit, an tūc occidens peccet mortaliter, glo.4 l.1.ibi.

BAPTISTA fuit primus qui nouu testamenti fundamēta posuit, vi.glo. l.1.17.tit.4. par.1.

Baptizare potest instante necessitate laicus iudæus mulier, hæreticus, & quilibet homo, glo.l.5.titulo quarto, par.1. & glo.1.l.1.titulo septimo, partita quarta.

Baptizari non potest quis in alio liquore, nisi tantum in aqua naturali, gl. 2.l.2.tit.4. par.1.

Baptizari an possit quis in mare quod sic, vide glossam secundam, in fine supra.d.

Baptizare non potest diaconus nisi propter necessitatem alias peccauit, tenebit tamen baptismus, glo.1.l.8.ibidem.

Baptizari an debeat puer si formam hominis non habeat, vide glo.1.l.5. tit.25. par.4.

BAPTISMVS quid sit, vide glossam primam, legis secundæ, tit.4.partita prima.

Baptismum quare potius fuit institutus vt fieret in aqua quam in alio liquore, & quid si alius liquor ibi commisceat. vide ibidem.

Baptismum an fiat in aqua non benedicta, & an hoc sit in necessitate, vid. glo.2.l.2.tit.4.par.1.

Baptismum nō vitiatur si tempore prolationis verborum sacerdos respiret seu sputet aut aliquid naturale, vide glo.3.l.2.tit.4. par.1.

Baptismum est triplex, fluminis, flaminis & sanguinis. glo.4.& 3.l.4.ti.4. parrit.1.

Baptismum flaminis quid sit, vide.d.glo.3.

Baptismum sanguinis est cæteris præstantior. glo.fi.d.l.4.

Baptismum an tollat irregularitatem suo contracta sit cum pacto, vel sine eo, vide glo.l.5.tit.4.par.4.

Baptismum tollit omnem infamiam, glo.2.d.l.4.

Baptismus effectus, ibidem.

Baptismum non tollit pœnam quam quis meretur pro suo delicto, vide glo.2.l.5.tit.4.par.1.

Baptismum non tollit obligationem qua quis alijs est obligatus, ibidem.

Baptismum dæmonis in forma hominis an valeat, vide glo.10.l.5.tit.4. part.1.

Baptismum vbi fieri debeat, vide glo.1.in fin.l.8.ibidem.

Baptismi locus pedibus calcari non debet, ibidem.

Baptismum qua ratione non iteretur, glo.1.l.9.tit.4.par.1.

Baptismum in quo fuit terratum in sexu, vt puta, &c. an valeat, vide glo. fin.l.5.tit.4. par.1.

Baptismum dari debet paruulis etiam tempore interdicti, vid.glo.3.l. tit.9.par.1.

Baptismum est primus gradus dei sacramentum & stabile fundamentum repositio quod semel habitum est nunquam auferetur, glossa in fecundo l.4.tit.10.par.4.

Baptismus an debeat dari pueris faciem hominis non habentibus, vide l.5.tit.25.par.4.

Baptismus an faciat quem fortire naturalitatem in loco illo in quo fuit baptizatus, vide glo.12.l.2. per tex.ibi. tit.24.par.4.

Et an propter hoc possit conueniri coram iudice illius loci in quo fuit baptizatus, vide ibidem.

Baptismum an tollat & liberet aliquem a pœna spirituali & temporali, vide glo.1.l.2.tit.1.par.7.

BAPTIZATVS an dicatur ille cui vnus pes fuit tātum submersus, vide glo.3.l.2.tit.4.par.1.

Baptizatus dicitur puer, & si totus in aqua non submergatur, ibidem.

Baptizatus non est ille cui non fuit dictum in nomine patris. & &c. glo. tit.4.par.1.

Nec refert quod similia verba dixerit ex quo a forma recesserit, vide ibidem.

Baptizatus in nomine Dei tantum vel in nomine Trinitatis tantum, an sine & rite dicatur baptizatus, vide glossam primam in medio.l.4.tit.4. partita.1.

Baptizatus rebaptizari non debet nisi ratione dubij, glossa penultima.l. tæ.l.3.

Baptizatus præsumitur ille qui natus fuit inter Christianos secus si inter infideles, vid.glo.penul.d.l.3.

Baptizatus an dicatur ille in cuius sexus fuit terratum tempore quo baptizabatur, vide glo.fi.l.5.tit.4.par.1.

Baptizatus an contrahat spiritualem cognationem cum tenente se, qui infidelis sit, vide glo.6.l.6.ibi.

Baptizatus præsumitur ille qui nacitur ex patribus fidelibus, secus si ex infideles nascatur, glo.2.l.9.ibidem.

Baptizatus an sortiatur naturalitatem in loco illo in quo baptizatus fuit de glo.12. per tex.ibi.l.2.tit. 24. par.4.

Et an propter hoc possit conueniri coram iudice loci in quo baptizatus fuit, vide ibidem.

BAPTIZANS in aqua non benedicta nō instante necessitate peccat mortaliter secundum Bonamuenturam, de quo in glo.2. in principio.l. tit.4.par.1.

Baptizans si terrauerit in sexu, an tale baptismum valet, glo.fin.l.5.tit.4. partita.1.

Baptizans debet esse vnus tantum, vide glossam primam, in medio.l. tit.4.par.1.

BARRAGANA quæ dicatur, vide glo.1.cum aliis ibi, in proœmio.l. 14.par.4.per tex.ibi, vide in verbo CONCVBINA.

BARATARIA, & qualiter crimen baratariæ probetur contra iudicem, vide glo.9.l.26.tit.22.par.3.

BARBITONSOR si exercendo officium suum damnum dederit quod teneatur, vide glo.l.27 per tex.ibi tit.15.par.7.

BARONES in quibus vassallis suis onerare possint, & in quibus non, & quando sint subditi ratione iurisdictionis tantum aliquod onus ipsis imponi nō potest, neque collectas vel angarias, & quare, vide glo. 2,col.1.l.6.tit.25. par.4.

Barones non possunt imponere subditis suis operas, neque angarias, vide d.glo.2.col.2.in fi.d.l.6.

Barones an debeant gratis hospitari per suos vassallos, vel an situd debeant principibus compeat, vide ibidem, col.2.

Barones quando subueniuntur ab eorum vassallis Rex illis collectas eodem casu non imponit, & quare, vide ibi, col.2.in principio.

Barones qui dicantur, vid glo.2.l.10.tit.25.par.2.

Et quando isti guerram Regi facere possint, vide ibi in glo.5.

Barones Regni an possint se ad alia regna Christianorum transferre sine eri causa licentia non petita, & eis istud liceat tempore guerræ, & quo sit a Rege illud sit prohibitum, vide glo.2.l.13.tit.25.par.4.

Baro

Barones cæteriqi domini tenentur curres suas in quibus pedagia habēt, custodire a prædonibus aliter tenentur ad damnum ipsis depredatis, vide glo.7.& 8.l.4.tit.7.p. 5.

BASTARDVS in materia non succedit quia inter nobiles pro nihilo habetur, glo.10.col.2.in medio.l.3.tit.15.par.2.

Bastardus filius dicitur quodāmo infamis, & rales sunt in decori, & ideo inhabiles ad ea quæ in decore consistunt neque ad dignitatem ad mittuntur, & quādo ecclesia lo quitur de filijs nō videtur sentire de baitardis, vid.glo.5.in proœmio.tit.13.par.4.

Bastardi filij præsertim inter nobiles pro nihilo reputantur, & quale, & an isti sint de parentela nobilium, vid.ibi glo.6.

Bastardi an possint insignia & arma nobilium portare, vid.ibi.glo.6.

Bastardi non perpetuant imaginem patris, vide ibid.

Bastardi abusiue dicuntur filij neque portant imaginem patris, neque dicuntur habere lineam quo ad patrem, vide ibidem.

Bastardi an legitimentur per subsequens matrimonium, vid.glosl.9.in prin.& in col.3. in principio.l.3.tit.13.par.4.

Bastardus filius an dicatur de domo nobilium, & an nobilitas patris ad eum transeat. & quando, vid.glo.4.l.1. per tex.ibi.tit.11.par.7.

BEATI qui possident de isto vulgari dicto, vid.glo.1.l.28.titul.2. part. tertia.

Beatius est dare quam accipere, vid.glossam tertiam, per tex.ibi.in proœmio.5.partitæ.

BEHETRIA quid sit, & an ipsi possint eligere sibi dominum perpetuū, & in ea istud sit speciale, vid.glo.7.& 8.l.3.titul. vigesimoquinto, partita quarta.

Et an idem sit in ecclesijs, vel rebus earum, vid.d.glo.8.

Et an aues alicuius behetriæ teneantur ad seruitium ep Regi datur quando esse, vide ibi.glo.11.

BELLVM quando ab ecclesia contra infideles indici possit, & qua principali ratione fideles contra infideles bellum mouent, vide glosl.2.in proœmio.2.par.

Bellum potest moueri contra hæreticos legitimo modo, vid.glo.3.in proœmio.2.par.

Bellum publicum soli Reges & Imperatores mouere possunt priuatum, vero & pro exercitio iurisdictionis bene possunt alij domini, vid.glo. 14.l.2.tit.1.par.2.

Bellum fieri debet inducij; de nouo debet cum magno consilio. glo.1.l. 16.tit.9.par.3.

Bellum indicitur a lege contra seditiosos ad illud trahentur etiā sine Principis mandato, vid.glo.8.l.3.tit.19.par.2.

Bellum cuius sumptibus fieri debeat, an Regis vel populorum. vid.glo. 21.8.tit.20. par.2.

Bellum quid sit, vide glo.1.l.1.tit.23.par.2.

Et fex causas quare pax inter homines non seruatur ponit remissiue glo. 1.l.1.tit.23. par.2.

Bellum ad hoc quod sit iustum quinque requiruntur, vid.gl.2.l.1.tit.23. partita.2.

Bella iniusta quæ dicantur, vide ibi glo.4.

Et capti in bello ciuili non efficiuntur serui capientium, glo.5. l.1.tit.23.

Bellū potest incipi tribus, & tredecim rationibus & causis de quibus per glo.2.iuncto illo tex.tit.23. par.2.

Bellum an iuste potuit a principio indici Indijs maris Oceani, & quare, vide glo.3.col.1.2.& 3.l.2.tit.23.pa.2.

Bellum iustum non est vbi nulla præcessit iniuria, glo.3.col.13.verbo.3. conclusio.l.2.tit.23. par.2.

Bellum & an amissa in bello debent resarciri, & emendari, vid.glo.l.2.& 3.& glo.1.l.4.tit.25.par.2.

Bellum factum sumptu Regis Rex debet habere medietatem eorū quæ ibi acquisita fuerunt, glo.6.l.5.tit.26.par.2.

Et quando bellum indicitur inter Christianos tunc captiui non efficiūtur serui capientium, vid.glo.4.l.20.tit.28 par.3.

Bellum an possit indici a vassallis contra dominos iustitiam eis denegantes, & an contra Regem si a Regno excludantur per ipsum, vid.glo.5. per tex.ibi.l.1.o.tit.25 par.4.

Et an in isto bello subdicti Regis depredari possint, vid.ibidem.in.d.glo. quinta.

Et an tempore belli liceat deferre victualia Sarracenis, & quid tempore treguæ, vel pacis, glo.3 l.22.tit.5.par.5.

BENEDICERE an debeat clericus secundas nuptias, & quando, & quid in hoc fit obseruandum, vid.in glo.3.per text.ibi.l.2.titulo decimo secundo, par.4.

Et quando pœna locum habeat quādo aliquis clericus secādas nuptias benedixit, vide ibidem, glo.1.

Et iste benedictiones nuptiales non sunt sacramentum neque reperiuntur inter sacramenta ecclesiæ, vid.ibi.per illum textum.

Benedici quæ res ecclesiæ debeant, vid.glo.3.l.14.tit.5.par.1.

BENEFACTOR, & cuius sit vel esse debeat maior amor benefactoris vel beneficiati, vid.glo 5.l.6.tit.22.par.4

Benemerentibus præmium debetur. glo.1.& glo.fi.l.3.titulo primo.partita. 1.

BENEVOLENTIA sit tribus concurrentibus, & de laudibus ipsius, vide glo.2.l.1.tit.1.par.1.& glo.6.l.1.tit.27.p.4.

BENEFITIA sunt in manu Papæ & potest clericum priuare, quando, & quomodo voluerit & in talibus sufficit pro ratione voluntas, vi.glo. 21.l.5.tit.5.par.1.

Beneficia curata potest quis habere simul Papa dispensante. glossam.35. ibidem.

Beneficium conferens indigno qua pœna feriatur, glo.2.col.2. in principio.l.25.tit.5.par.1.

Beneficiati quantum possunt expendere de fructibus suorum beneficiorū vide glo.5.l.40. ibidem.

Beneficiati an faciant fructus suorum beneficiorum suos, vid.infra.verbo. CLERICI, & verbo, FRVCTVS.

Beneficiati ecclesiarum tenētur in suis ecclesis horas dicere, & quid si per alium seruiant, vel abiint de licentia sui prælati, vid.glosl.1.l.34.tit.6. partita.1.

Beneficiati ad horas publice dicendas non tenentur nisi in diebus festibus, glo.2.in prin.d l.24.

Beneficiati an priuentur fructibus suorum beneficiorum propter horas non recitatas, vide.d.glo.2. ad fin.

Beneficia subtrahi debent excommunicatis & hostibus reipublicæ, & quid si ad sit ibi necessitas, vid.glo.7.l.21.tit.9. par.1.

Beneficia an possint a solis Episcopis sine consensu capituli prouideri, vide glo.3.l.9.tit.14.par.1.

Beneficiorum collatio ad quem pertineat, vid.per glo.1.l.1.tit.16.partita prima.

Beneficiati ecclesiarum quam ætatem habere debeant, vid.glo.2.l.3.tit. 16.par.1.

Beneficia plura, an possit quis habere in eadem ecclesia vel indiuersa, vi. glo.5.l.3.tit.16.par.1.

Beneficium simplex an vacet per receptionem secundi ipso iure, vel nō, vid.glo.8.l.3. tit.16.par.1.

Beneficium primum, an possit peti per eum qui illum omisit causa receptionis secundi si secundum fuerit sibi euictum, vid.ibi, glo.9.

Et an idem sit in episcopatibus, cardinalatibus, vel similia. vid.ibidem.

Beneficia possunt ex causa minui, vid.glo.6.l.5.titulo decimo sexto, partita prima.

Et quæ sint istæ causæ, vide ibidem.

Et an pro debito ipsius episcopi, vide ibidem.

Et an istud habeat locum in pluribus beneficijs diocesis suæ, vid.ibidem. glo.septima.

Beneficia clandestine dari non debent si tamen dentur & pars cui dantur capax sit tenet datio, vide glo.2.per tex.ibi.l.7.titul.decimo sexto, partita prima,

Beneficium potest dari absenti, vide ibidem in glo.3.

Beneficium vacans de iure sed non de facto vel e contra, an possit alicui prouideri, vid.glo.2.l.10.tit.6.par.1.

Beneficium viuentis si aliquis receperit quapœna puniatur, vid.glo.1.l. 13.tit.16.par.1.

Beneficia siue curata siue simplicia de iure communi requirunt residentiā vide glo.6.in fi.l.16.tit.16.par.1.

Beneficium eius valor non debet cōsiderari secundū distributiones, quotidianas, vide glo.9.l.19. ibidem.

Beneficia quæ competunt minoribus competunt etiam furiosis, vid.glo. 5.l.1.tit.13.par.3.

Beneficiati an possint fructus sui beneficij consumere & seruare patrimonium, vid.glo.3.l.12.tit.28.par.3.

Beneficium si vacet & propter guerram quis possessionem illius accipere non possit qualiter huic consulatur, vid.glo.1.ad fin.l.7.tit.30.partita tertia.

Beneficia an possint dari indignis vbi deficiunt digni, vid.glo. 2.l.3.tit. 15.par.4.

Et quid si beneficium a filio familias possideatur, an pater in eo vsumfructum habeat, vid.glo.3.l.5.tit.17.par.4.in principio.

Beneficium an faciat clericum fortire forum vbi illud habet. vid.glo.5.l. 2.tit.24.par.4.

Beneficium an possit habere in Regno alienigena qui simpliciter fuit naturalizatus in illo Regno, vid.glo.14.l.3.tit.24.par.4.

Beneficia an possit habere in Regno ille qui per decennium, ibi. quo habitauit, & an ex tali cohabitatione ipse ciues, & originarius illius loci esse dicatur ad ista admittatur, vide.d.glo.14.col.2. post principium.

Beneficia. an possit habere in Regno ciuis illius qui illum deseruit se in alium transferendo & constituendo ibi domicilium, & an gaudeat priuilegijs Regni deserti, vide glo.2.l.5.tit.24.par.4.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Index materiarum

Beneficium recipiens ab aliquo ad obsequium obligatur, vid.glo.3.per tex,ibi.l.5.tit.27.par.4.

Beneficia si permutetur si in tali permutatione adsit deceptio vltra dimidiam iusti pretij,an tale remedium ibidem locum habeat, vid.glo. 4.l.56.tit.5.par 5.

Beneficia bene possunt permutari cum allijs rebus spiritualibus,& an debeat ibidem concurrere licentia prælati, & quid si partes permutauerint sine ea incurrant vitium simoniæ,vid.glo.5.6 &8.l.2.tit.6.partita quinta.

Beneficia si sint reseruata Papæ non possunt permutari authoritate Episcopi, vide ibid.in d.glo. 8.

Beneficium cessionis bonorum, an detur debitori qui studiose bona sua dilapidauit, vid.glo.1.l.1.tit.15. par. 5.

Beneficium cessionis bonorum non datur illi qui plenarie satisfacere potest. vide ibidem.

Beneficium ne quis teneatur ad cessionem bonorum quibus competat, & qualiter.glo.6. d.l.1.

Et in quibus casibus debitor non gaudeat beneficio cessionis bonorum vide glo.4.l.4.tit.15.par.5.

Beneficia ecclesiastica an possint ab hæreticis vel a filijs eorum haberi, vide glo.1.l.4.tit.26.par.7.

Beneficium cp alicui competit iure speciali facilius perditur quam concessum per ius commune, vid.glo.7.l.12.per tex.ibi.tit.6.par.6.

Beneficium cp hæredibus competit ex edicto Diui Adriani quibus detur, & quando, vid.glo.1.cum sequen.l.2.tit.14.par.6.

Beneficium restitutionis in integrum quod minoribus datur,an debet edi per minorem ipsis curatoribus, vel tutoribus cõtra quos ipsi agũt, & an sit transmissibile ad eius hæredes, vel ad eius patrem, vid.glo.2. l.2.& glo.6.l.8.tit.19.par.6.

Beneficium restitutionis in integrum datur ecclesiæ hospitali, vel alio pio loco,& an collegijs, vide glo.1.l.10.tit.19.par.6.

Et an tale beneficium detur Reginæ Regis vxor, vide glo.2.in fi.d.l.10. tit.19.par.6.

Beneficiatus an erga beneficiantem maiorẽ amorem habere debeat quã e contra, vide glo.5.l.6.tit.25. par. 4.

BESTIA fera quæ dicatur,& an istæ bestiæ ab aliquibus detineri possũt, & quid de damnis datis ab eis & an si clericus bestiam ferocem habet, & illa hominem occidit ipse irregularis fit, vide glo.8.cum sequent.l. 21.tit.15.par.7.alia vide in verbo. ANIMAL.

BETICA prouincia a natura calet,& homines sunt fortiores,& aptiores ad bellum, vide glo.1.&2.l.7.tit.22. par.2.

Berica prouincia diuiditur in lex prouincias, vid.ibidem. cum alijs glo. sequen.

BIBERE licet ter cum comeditur, & quomodo istæ potationes diuidantur, vide glo.4.l.2.tit.5.par.2.

BIENNIVM si fit transactum per hoc excluditur exceptio non numeratæ pecuniæ,& quid de iure canonico, vid.glosl.6.l.9.titulo.1.partita quinta.

BIGAMVS quis sit,& an Papa possit cum eo dispensare, vide glo.33.l.5 tit.5.par.1.& glo.4.l.4.tit.1.par.4.

Bigamus an possit de licentia Episcopi ad secundos ordines transire, & an Episcopus possit cum eo dispensare, vide ibidem.

Bigamus non dicitur ille qui cum duabus contraxit si matrimonium cõsummatum non fuit, vide glo.2.l.35.tit.5.par.1.

Bigamus nõ dicitur ille qui contraxit cum corrupta si ille eam prius de floratuerat, vide glo.4.ibi.

Bigamus an sit ille qui cognouit carnaliter vxorem adulteram,& an habeatur respectus an scienter,vel ignoranter faciat, vide glossam sextam.ibi.

Bigamus est ille qui eum corrupta etiam a non marito cõtraxit siue crediderit illam virginem siue non,vide glo.4.l.4.titulo primo,partita quarta.

Et quæ sit ratio diuersitatis inter virum corruptum & vxorem corruptã & de pluribus speciebus bigamiæ, vide ibidem.

Bigamia an tollatur per sequentem baptismum,glo.1.l.5.titulo quarto, partita.1.

BINA MONITIO requiritur ad hoc vt quis possit iure suo priuari, vide glo.4.l.46.tit.2.par.3.

BLANDITIAE, & an si quis faciat se hæredem instituí per blanditias instituto teneat,vide glo.6.l.27.tit.1.par.6.

Et quid de minore blandiris eius per tutorem finita tutela,vide ibidẽ.

Et quid de liberto qui per blanditias fecit se hæredem instituí per patronum adexclusionem fratris, vide glo.3.l.secunda, titulo octauo,partita sexta.

Et an vltra blanditias requiratur ingratitudo ipsius liberti,vt frater excludatur per ipsius institutionem, vide ibi.

BLASPHEMARE, & a quo iudice puniantur blasfemi, vide glo.fi.l.58. tit.6.par.1.

Blasphemare potest quis decem modis,vid.glo.2.in proœmio.titul.1 partita.7.

Blasphemare verbo vel facto quid & quando dicitur,vid.glo.1.l.& glo.1.l.5 tit.28.par.7.

BLASPHEMIA quæ dicatur,& quando calor iracũdæ excusetblasphemantes, vide glo.1.&2.in proœmio,tit.28.par.7.

Blasphemia potest contingere decem modis,vide glo. 2.in proœmio 28.par.7.

Et quilibet blasphemãtes accusare potest, & an audientes teneantur blasphemantes accusare,vide glo.1.l.1.ibi.

Et qu. Inter blasphemantes cuiuscunque status siue conditionis sint puniri debent, vide glossas.l.secundæ tertiæ quartæ & quintæ & sextæ eidem.

Et an requiratur quod sit consuetus blasphemare vt puniri possit, vide glo.4.dict.l.1.

Et an testator possit prohibere ne competat hipoteca pro legatis absque lite,vide.d.glo.8.d.l.26.tit.13.par.5.

Et crimen blasphemiæ est mixti fori,vid.glossam 2.l.4.tit.28.partita prima.

Blasphemia facti qualis dicitur,& de pœna sic blasphemantis,vi.glo.5.ibi per illum tex.

BLASPHEMVS quis dicatur,& an excusetur si faciat calore iracundiæ & quando,vide glo.1.&2.in proœmio,tit. 28.partita.7. & glo.1. ibidem.

Et quid in clerico blasphemante,an excusetur a pœna, vid.dict.glossam primam.

Blasphemus dicitur quis decem modis,vide ibi.glo.2.

Et quilibet de populo blasphmãtes acusare potest & percutere,vide.d.l.1.tit.28.par.7.

Et an audientes aliquẽ blasphemare teneatur illum accusare,vid.d.l.1.tit.28.par.7.

Blasphemus cuiuscunque status siue conditionis sit qualiter puniatur, vide glo.1.3.4.5.&.6.ibi.

Et an requiratur quod sit consuetus blasphemare vt puniri possit, vide glo.4.dict.l.2.

Et crimen istud est mixti fori & a quocunque iudice iste punietur, vide 2.l.4.ibi.

Blasphemus si cõfiteatur proprio sacerdoti &ab eo absoluatur,an liberetur ab istis pœnis corporalibus, vide glo.2.dict.l.4.tit.28.partita septima.

Blasphemus de facto quis dicatur,& de eius pœna, vid.glo.1.l.1.& glossam 1.textum.

BOS si intret in fundum alicuius, an possit retineri quousque eidem minus satisfaciat de damno, vide glossam quartam.in medio.l.tit.2.par.5.

Bona	Castrensia	Hæredis.
Clericorum vel	Minoris	Defuncti vel
Prælatorum	Vxoris	Testatoris
Maioriæ	Mariti	Debitoris
Prohibita	Inuecta	Sodomitæ
Alienari	Tributaria &	Religiosi mon-
Regis	Tributarij	Vel ingressi
Immobilia	Infidelium vel	Peregrinorum
Mobilia	Hæreticorum	Hæreditaria
Confiscata	Parafernalia	Fideiussoris
Vacantia	Dotalia	Occidentis se
Profectitia	Tutoris	Proditoris
Aduentitia	Curatoris	Raptoris
	Furtiua	Apostatæ.

Bona facta in isto mundo dum faciens est in peccato ad quid prosint, vide glo.2.l.4.partita.4.par.1.

Bona facta per existentes in peccato mortali,an minuant pœnas inferni, vide ibidem.

Bona facta cum aliquis est sine peccato si postea peccet, an reuiuiscãt pœnitentia,glo.l.4.1.ibidem.

Bona defuncti an sint tacite obligata pro legatarijs quousque legatum capiant,& quid hodie cum iure regni etiam legata non adita hærede debeantur, vid.glo.8.l.26.tit.13.par.5.

Bona ab aliquo data monasterio cui se contulit si postea per vxorem reuocetur,an illi sint restituenda, vide glossam primam.l.11.titulo nono,partita.1.

Bona patri assignata vnde se,& filios alat eo quod omnia dissipabat alienare possit, vid.glo.1.in proœm.tit.14.par.1.

Bona particularium,an accipi debeant pro debito vniuersitatis, vide 3.l.13.tit.2.par.3.

Bona an describenda sint ad patris petitionem vt facilius causa cognoscatur & probetur & multa alia in hoc,vid.per glossl.in proœmio, titulo partita.3.

Septem Partitarum.

Bona hodie præsumuntur communia inter virum & vxorem iure nouo ri,vide glo.3.l.2.tit.14.par.3.

Bona non comparentis si de eius morte dubitetur cui attribui debeant,et qualiter,vid.glo.2.l.14.tit.14.par.3.

Bona illius qui corruptus pecunia iniuste aliquem ad mortem damnauit ad quos venire debeant,vide glosl.9.l.25.titulo vigesimosecundo,partita tercia.

Bona habita pro de relicto remanent penes superiorem, vid.glo.4. ad fi. l.6.tit.11.par.3.

Et an amissio & priuatio bonorum inferat iustum metum, vide glo.11.l. 15.tit.2.par.4.

Bona virum auferantur tanquam ab indigno si adulter adulteram, vel illa illum hæredem instituat, vid.glo.2.l.decimanona,titulo secundo, partita.4.

Bona constante matrimonio acquisita an debeant diuidi inter coniunges qui consuetudines loci contractus matrimonij, & aliæ alterius loci cõmorantur in hoc casu inter se aduersantur,vid.glo.2.l.24.tit.11.partita quarta.

Bona veniunt accessoriæ ad personam veniunteque in consequentiam personæ siue ex testamento, siue ab intestato,vid.glo.6.colum.1.l.4.tit.15. partita.4.

Bona per filium cum patris pecunia quæ sita an ad filium, vel ad patrem pertineant,vid.glo.2.l.5.tit.17.par.4.

Bona an tacite videantur adempta ex quo aliquis perpetuo fuit deportatus, vide glo.8.l.2.tit.1.8.par. 4.

Bona an possint reseruari deportato in sententia iudicis, vid.glosl.11.l.2. tit.18.par. 4.

Bona an transeant in filium nondum natum si in ventre vxoris sit, vide glo.1.l.3.tit.23.par.4.

Bona patris hæretici an ad filios catholicos peruenire possint, vide glo. 2.l.7.per tex.ibi.tit.7. par.6.& glo.2.l.4.titulo.25.par.7.

Bona acquisita per defunctum ex vsuris an veniant diuidenda inter hæredes, vide glo.10.l.2.tit.15.par.6.

Bona patris si propter delictum fuerunt confiscata reseruata filijs certa parte ex qua ipsi alimententur an filij teneatur patrem ex parte illa alimentare vel non, vid.glo.12.l.2.titu 9.par.4.

Bona a beando dicuntur, vid.glo.12.columna secunda.l.8.titul.quarto, partita.5.

Bona a patre in filiorum preiudicium alienata titulo oneroso, an filij repetere possint quantum ad suam legitimam,& quid si pater alienauit remunerando, vid.ibidem.in glo.13.

Bona si per patrem dilapidentur an filij petere possint vt possessio eis assignetur pro alimentis, vid.d.glo.13.d.l.8.tit.4. par.5.

Bona sit a patre donentur in præiudicium legitimæ filij an reuocetur donatio quantum ad filij legitimam, vid.dict.glo. 13.in fine.

Bona a patre amissa in ludo,an filij reuocent quantum ad eorum legitimã vide ibidem.

Bona venditoris si confiscantur ante quam tertius constitutus ad nomina tionem prestet,illud nominet an tunc venditio retractetur, vide. glo.6. l.9.tit.5.par.5.

Bona temporalia per clericum possessa an subdant illum Regi, vide glo. 157.tit.6.par.1.

Bona quæ acquiruntur constante matrimonio inter virum & vxorem an ipso iure fiant vxoris & statim transeant in dominium vxoris vel post interueniente aliqua actione,vid.glo.2.q.4.l.55.titulo quinto, partita quinta.

Bona futura an veniant in societate omnium bonorum si illud non fit a principio dictum,vide glo.2.l.3.tit.10. par.5.

Bona quæ lucrantur in curia regis dicuntur castrensia,& an talia bona tãquam commune lucrum inter virum & vxorem diuidi debeant, vide glo.7.l.3.tit.10.par 5.

Bona repudiata per aliquem,an in eis fieri possit executio & quando, vide glo.2.l.11.tit.10.par.5.

Bona rei principalis, quæ sunt extra locum contractus an prius discuti, quam perueniant ad fideiussorem, vid.glo.2.l.9.tit.1 e.par.5.

Bona si ab aliquo obligetur generaliter quæ in tali generali obligatione non veniant, vide glo.l.5.per tex.ibi.tit.13.par 5.

Bona futura an veniant in generali obligatione bonorum, vid.glo.5.ad fi.d.l.5.tit.13.par.5.

Bona procuratorum, vel actorum, vel fideiussorum, vel hæredum tutoris, an sint tacite obligata minoribus, vid.glo.4.colum.2.l.23.titu.13. partita. 5.

Bona magistratus qui dedit tutorem pupillo.an sint obligata ex quasi delicto, vel negligentia ipsius, vid.d. glo.4.col.2.ad fin.d.l.23.

Bona parris an sint tacite hypothecata pro bonis aduentitijs sui filij ab ipso possessis. vid.ibi. glo.6.

Et an filius possit agere actione Reali contra possessores talium bonorũ si nulla facta prius discussione in bonis patris sui, vid.ibid.in glo.9.

Bona omnia decimare debentis an fiat obligata pro decimis solmendis, vide.ibi.glo.3.

Bona delinquentis an sint fisco tacite hypothecata ante sententiam, vide glo.6.d.l.25.tit.13.par.5.

Bona contrahentis cum ecclesia,an sunt ipsi ecclesiæ tacite hypothecata, vide ibidem.

Bona an necessario veniant adimenda quãdo aliquis relegatur, vi.glo. 10.l.4.tit.31.par.7.

Bona matris transeuntis ad secunda vota,an sint tacite obligata filijs primi matrimonij,& an idem sit in patre,glo.1.&.2.l.26.ibi.

Et an idem sit in lucris constante matrimonio quæritis, vide ibid.in glo.3

Et an idem sit dicendum etiam in auo vel auia, vel in alijs ascendentibus transeuntibus ad secunda vota, vide ibi.glo.4.

Bona futura an veniant in tacita hypotheca, vide glo.5.d.l.26.

Bona patris an sint tacite hypothecata pro legitima filiorum vel pro supplemento ipsius, vid.d.glo.8.in fi.d.l.26.

Bona omnia patris est hodie legitima filiorum exceptia quinta parte, vid. glo.10.d.l.17.

Et an ista taxatio teneat etiam respectu ecclesiarum,& clericorum, vide ibidem.

Bona debent auferri ab aliquo tanquam ab indigno & sunt fisco applicanda si ipse compelleris testatorem vt illum instituat hæredem, vid. glo.4.l.27.tit.1.par.6.

Bona patris licet aliquo modo sint filij tamen ipse illa obligare nõ potest, vide glo.4.l.21.tit.3.par. 6.

Bona quæ veniant in pupillare substitutione siue expressa siue tacita, & ad quæ substitutus admittatur, vide glossa. 2.l.7.titulo quinto, partita sexta.

Bona patris an transeant in suum filium, quando ipse pater suum patrẽ occidit,& quis ad ea admittatur,& quid in fratribus, vid.glo.12.l.13.tit 7.par.6.

Bona si relinquantur alicui sub cõditione vt illa incapaci deret, an ab eo per fiscum auferri possint,& quando,& ex quibus ita fuisse relictum & sub ista fraude præsumatur, vide glosl.21.22.&.24.l.13.per text.ibi tit. 7.par.6.

Et quid si bona restituantur per hæredẽ incapaci, an ipse illa retinere possit in conscientia, vide d.glo.24.d.l. 13.

Et an ipse hæres in conscientia teneatur fisco, vel incapaci restituere, vel si bi possit retinere, vide d.glo.24.

Bona si ab hærede auferantur tanquam ab indigno, an libertates & pręlegata in testamento relictæ debeantur, vid.glo.25.dict.l.13.tit.7.partita. sexta.

Et quid si testator qui iubet incapaci restitui sit clericus hæres vero qui restituit vel ndem accommodauit fit laicus cui fisco tũc hæreditas applicari debeat, an ecclesiæ vel Regi, vide glo.25.d.l.13.

Bona siue possideantur per fiscum iure hæreditario vel confiscationis,an si ipse inuentarium non fecerit teneatur vltra vires hæreditarias, vide per glo.1.l.5.tit.6.& per glo.4.l.16.tit.7.par.6.

Bona paterna an possint ad filium naturalem deuenire iure substitutionis quando non sunt alij filij legitimi & naturales, vid.gl.3.col.5.ad fi. l.32.tit.9.par.6.

Bona patris ad filium naturalem peruenire possunt non stantibus filijs legitimis sine aliqua Principis concessione etiam si ad sint ascendentes legitimi, vid.dict.glossam.3.columna.5.post medium dict.l. 32. titul.9. part. 6.

Bona si per testatorem distribui iubeantur qualiter hoc per executorem testamenti fieri debeat & inter quos pauperes, & an in vnum tantum, & alia in hoc,vid.per glossam secundam.l.3.per tex.ibi.titulo.10. partita sexta.

Bona fratris decedentis sine testamento qualiter pertineant ad fratrẽ ex parte patris tantum vel ex parte matris tantum, & quid si concurrant auunculus ex parte matris & patruus ex parte patris nõ stantibus fratribus,neque filijs fratrum,vid.glossam.1.2.&.3.l.6.titulo.13. partita sexta.

Bona quæsita per defunctum ex vsuris an veniant diuidenda inter hæredes, vid.glo.10.l.2.tit.15.par.6.

Bona quæ veniant communicãda inter fratres cum diuiditur hæreditas, & quæ non, vide glossas.l.3.4.&.quinta,titulo decimoquinto, partita sexta.

Bona an veniant alicui restituenda ex principis indulgentia, & quando, vide glo.3.l.6.tit.6.par. 7.

Bona delinquentium per quos iudices debeant confiscari & possint, vid. glossam tertiam legis quintę,per tex.ibi.titulo trigesimo primo,partita septima.

Bona patris non transeunt ad filium exclusa filio quando filius fuit consciius & consentit in scelere patris iusta authentic. bona damnatorum, vide glossam sextam,columna tertia,in fin.l.quinta, titulo 31.partita septima.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Bona patris hæretici, an ad filios catholicos perueníre possint, vi. glo. 2. l. 7. tit. 7. par. 6. & glo. 2. l. 4. tit. 25. par. 7.
Bona an necessario veniant admenda, quando aliquis relegatur, vi. glo. 10. l. 4. tit. 21. par. 7.
Bona an recuperentur per restitutionem in pristinum statum per Principem factam, vid. glo. 5. in prin. l. 2. tit. 32. par. 7.
Et quæ alia recuperet talis restitutus, vide quam plura quæ in hoc addu cit. d. glo. 5. per illum tex.
Bona clericorum, vel prælatorum temporalia quæ ipsi habent, an illos Regi subdant, vide glo. 1. l. 57. tit. 6. par. 1.
Bona clericorum si per aliquem inuadantur, an cognoscet iudex ecclesiasticus ac si inuaderentur bona ecclesiæ, vid. glo. 7. l. 58. titulo sexto, partita prima.
Bona prælati an sint tacite obligata pro administratione rerum suę ecclesiæ, vi. l. glo. 4. col. 2. ad fin. l. 23. tit. 13. par. 5.
Bona clerici hæreditari pertinent ad ecclesiam & intra quantum tempus illa petere teneatur, vide glossi. 9. l. 7. per text. ibi. titulo septimo. partita sexta.
BONA MAIORITATIS secundum nostram consuetudinem quæ dicantur vid. glo. 1. col. 2. in principio. l. 2. tit. 15. par. 2.
Bona maioriæ an possint capi pro redimēdo domino in captiuitate iacēte, vide glo. 1. l. 4. tit. 29. par. 2.
Bona maioriæ an possint retineri pro expensis in ea factis, vid. glo. 4. l. 41 tit. 18. par. 1.
Et quid si possessor maioriæ expensas fecit in custodia castrorum, an eas repetet, vid. d. glo. 4.
Et quid si in ea expensas fecit, quia sibi ab alio petebatur, an tunc eas repetat, vide ibidem.
Bona maioriæ si sint in letigium, & possidens eam pretium nomine trāsactionis dederit vt ipse remaneret cum tota maioria, an ille possit tale pretium a proximo successore recuperare vel non, vid. glo. 1. in. q. 46. l. 10. tit. 26. par. 4.
Bona maioriæ si alienari prohibeantur a conditore, an hoc etiam in ipso locum habeat, vide. ibi. in quæstione. 47. l. 10. titulo vigesimo sexto. par. 4.
Bona ex quibus fuit ab aliquo constituta maioria, si ab ipso alienentur, an per hoc videatur velle maioriam reuocare, & quando non, vid. ibidem.
Bona maioriæ vel feudalia, an possint donari pro anima, vid. glo. 1. col. 1. quæst. 5. l. 10. tit. 26. par. 3.
Bona maioriæ an vendi vel alienari possint pro alimentando possessore ipsius vel vt ab hostibus redimatur, vide ibidem in quæst. 10.
Bona maioriæ an dividantur vel diuidi possint, vel vendi, vel aliter alienari liceat propter legatum magnum consequendū sub eadem conditione relictum, scilicet, vt talia bona possessor diuidat vel, &c. vid. ibi in quæst. 19.
Bona maiorię & si in locū ipsius alia sint subrogata an illa bona maiorię dicantur, vide glo. 1. colum. 3. quæstione. 23. l. 10. titulo vigesimosexto, partita. 4.
Et quid si talia bona subrogata sint multo maioris valoris quam bona quæ prius habebat ille, vide ibidem, in q. 24.
Bona maioriæ an in alium quam in legitimum successorem transire possint licet successor consentiat, vide ibidem, in quæstione vigesima quinta.
Bona maioriæ an possint cum rebus ecclesiæ permutari quando conditor maioriæ illud fieri prohibuit, vide ibidem, in quæstione vigesima octaua.
Bona maioriæ an possint vendi propter famem, vid. glo. 1. col. 4. q. 30. l. 10. tit. 26. par. 4.
Bona maioriæ factæ cum Regis facultate, an si prohibeatur alienari pignorari possint, vid. glo. 1. columna. 4. quæstione. 3 l. 10. titulo. 26. partita. 4.
Bona maioriæ si alienari prohibeantur an in meliorem causam permutari possint vel vendi, vid. ibi. col. 4. quæst. 32.
Bona maioriæ si per possessorem in testamento alicui legentur & eius successor tale legatum soluerit, an per hoc visus sit alienationi consentire, & in pœnam alienantium incidat, vid glo. 1. col. 4. quæst. 33. l. 10. tit. 26. par. 4.
Bona maioriæ si permutari prohibeantur sinpliciter, an & tunc illæ res diminui, vel alienari possint, vid. ibi. quæst. 34.
Bona de quibus fuit facta maioria si euincantur quia erant aliena, vel ex alia causa, an pretium quod datur pro re sic euicta pertineat ad omnes hæredes facientis maioriam, vel tantum illi cui maioria relicta fuit, vide ibi. in quæst. 35. & 36.
Et an pretium quod datur pro re euicta habeatur loco rei, & quod ex illo ematur sit res maioriæ ficitierat res euicta, vide ibi. in quæstione. 37. & 38.
Bona maioriæ si vendantur de consensu remotioris qui habet alium antecesse, an propter hoc si sit in aliquo præiudicet, vel non, & quando videtur præiudicare, vide ibi. col. 4. quæst. 39.
Bona maioriæ si a possessore ipsius vendantur sciente illo, qui in eis proximo speratur succedere, an propter hoc ipse consendre videatur & sic sibi præiudicet, vid. glo. 1. colum. quarta, quæstione. 40. l. 10. tit. 26. part. 4.
Bona maioriæ si deuenerint in vltimū maiorię possessorem possunt ab vendi, vel quomodo velit alienare quia in eo non durat adhuc prohibitio alienationis, vid. ibid. in quæst. 42.
Et an consentiens venditioni maioriæ, vel rei suæ possit pretium petere vide ibidem.
Bona maioriæ si de Regis licentia vendantur pro dotanda filia patris maioriam, an pateſ teneatur prætium in maioria reponere si pertineric ad pinguiorem fortunam, vid. gl. 1. colum. 5. quæst. 43. l. 10. tit. 26. partita. 4.
Et quid si filius qui est proximior in successione maioriæ alienationi consentiat etiam quando fit de Regis licentia, an per hoc incidat in pœnam amissionis maioriæ tanquam illi consentiens, vid. ibidē in quæstione quadrageſimaquarta.
Et an bonis maioriæ fit locus transactioni, vid. ibidem, in quæstione quadrageſima quinta.
Bona maioriæ, vel ecclesiæ, vel aliter alienari prohibita, an aliquo temporis spatio præscribi possint, & quid si ibidem adſit, titul. qualiter & quando sit qui cum præscriptione iungatur, vid. glo. 3. col. 2. quæst. 4. l. 10. tit. 26. par. 4.
Bona maioriæ, an statim transeant in proximum & legitimum successorem post mortem possessoris quando in instrumento maioriæ cautum fuit prius quam intret possessionem ipsorum faciat iuramentum de non alienando, vel aliud simile, vide glo. 2. columna prima. l. 7. titul. quarto, par. 5.
Bona maioriæ si ingrediātur per aliquem ad quem non pertinent quæ ter hæredi, & vero successori consulatur, vide ibi. colum. 2. quæstione nona.
Bona maioriæ si alienentur a patre, an & quando filius ad quem debent an ex hoc videatur facta maioria, vide glo. 18. colum. 2. l. 2. titu. 15. partita. 2.
Bona si prohibeantur alienari a conditore maioriæ an hoc etiā in ipso loco habeat, vide glo. 1. columna quinta, quęstione. 47. l. 10. titul. 26. partita. 4.
Bona si prohibeantur permutari simpliciter, an & tunc ille res diminui, vel alienari possint, vide ibi. in qnæst. 34. in d. glo.
Bona prohibita alienari simpliciter an præscribi possint vel non, vid. glo. 1. col. 3. l. 10. tit. 26. p. 4.
Et quid si præscribantur tempore immemoriali an præscriptio teneat, vide ibidem, colum. 8. in fine.
Bona prohibita alienari an publicentur propter delictū possidētis maioriam etiam si sit crimen læsæ maiestatis, vide glossi. 4. in principio. l. 6. tit. 17. par. 2. alia vide in verbo. BONA MAIORIAE.
BONA REGIS immobilia sunt in præscriptibilia, vi. glo. 14. & 15. l. 1. tit. 4.
Bona Regis vel regni sunt etiam in alienabilia, vide glo. 9. l. 10. tit. 25. par tita. 4.

BONA IMMOBILIA ET MOBILIA.

Bona immobilia in qua quanticate quis habere debet vt cuitet satisdationem, vid. glo. 3. l. 41. tit. 2. par. 3.
Bona mobilia si plura sunt idem est ac si quis immobilia possideret, vid. glo. 4. in fin. dil. 41.
Bona immobilia minoris an possint dari in dotem ipsius solo consensu tutoris interueniente sine iudicis decreto, vid. glo. 1. per text. ibi. l. 14. tit. 11. par. 4.
Et quid si in rebus mobilibus quæ seruando seruari possunt, an in eis idem sit dicendum, & quid in pecunia, vide ibi, in glo. 2.
Bona mobilia etiam quæ seruando seruari possunt, an per tutorem pignorari possint sine iudicis decreto, vid. glo. 3. l. 8. ibi.
Bona mobilia & immobilia testatoris, an vendi debeant quādo ipse pauperes alicuius loci hæredes instituit, vide glo. 1. l. 20. titulo tertio, partita sexta.
Bona mobilia & immobilia, an sint de territorio vbi reperiuntur, vel alterius, vbi eius dominus negociatur, vid. glo. 3. col. 2. quæst. 26. & 27. Et hoc vide in verbo. MOBILIA BONA, & verbo. IMMOBILIA BONA.
CONFISCATA, bona confiscata propter delictum an fiscus teneatur creditoribus, & quando non, vide glossa. 8. l. 10 titulo secundo, partita tertia.
Bona quando confiscantur ipso iure a tempore commissi criminis tunc dominus donationem facere non potest de eis, vide glo. 2. l. 2. per text. ibi. tit. 4. par. 5.
Bona patris confiscata propter delictum reseruata filiis certa parte vnde se alant an filij, ex illa patrem alere teneantur, vid. glo. 12. l. 2. titul. 19. partita. 4.

Bona maioriæ si per possessorem ipsius vendi possunt data ibi facultate a Principe si morte præuentus non vendidit an eius successor vendere possit vigore talis facultatis, vide ibi, quæst. 8.
Et quid si ille qui ad vendendum licentiam habuit illāv endat & postea per interpositam personam vt alteri filio relinquat quid tunc, vid. ibidem.
Et an pretium talis rei vendite de licentia Principis necessario debeat conuerti in emptionem alterius rei immobilis ad maioriam, vid. ibidem, quæst. 9.
Et quid si possessor maioriæ iurauit bona maioriæ non alienari, an si postea impetret licentiam ad alienandum tacens de iuramento præstito an alienatio teneat, vid. d. glo. 4. colum. 8. quæstio. 10. d. l. (. tit. 11. partita. 6.
Et quando de licencia Principis res maioriæ debent alienari vel obligari tunc non pretiosiores obligari debent si debilioribus satisfieri potest vide ibidem.
Et quid si data fuit licentia ad alienandum rem maioriæ an tunc obligari possit, vel e contra, vide ibidem, & in quæstio. 11.
Et de alienationibus rerū maioriæ quæ de principis iūre vel fieri possunt & de validitate ipsius & effectu & valore, vid. d. glo. 4. co. 5. 6. 7. 8. 9. 10. & 11. d. l. 5. tit. 11. par. 6.
Et quid si licentia alienandi impetretur per minores tacite de sua minore ætate, vid. [illegible] dicta columna nona, quæstione vigesima secunda, & vigesima tertia.
Et an sit iusta causa dandi licentiā possessori maioriæ vt res maiorię alienetur si ille sit in partibus remotis, vid. ibid. col. 10. quæstione vigesimaseptima.
Bona maioriæ quæ ad aliquem iure primogenituræ pertinent an veniāt cum fructibus conferenda, vide glo. 6. colum. 3. quæst. 6. l. 3. titu. 15. partita. 6.

BONA PROHIBITA alienari eo quod vult remaneant ad descendentes an ex hoc videatur facta maioria, vide glo. 18. colum. 2. l. 2. titu. 15. partita. 2.

Bona si prohibeantur alienari a conditore maioriæ an hoc etiā in ipso loco habeat, vide glo. 1. columna quinta, quęstione. 47. l. 10. titul. 26. partita. 4.

Bona si prohibeantur permutari simpliciter, an & tunc ille res diminui, vel alienari possint, vide ibi, in qnæst. 34. in d. glo.
Bona prohibita alienari simpliciter an præscribi possint vel non, vid. glo. 1. col. 3. l. 10. tit. 26. p. 4.
Et quid si præscribantur tempore immemoriali an præscriptio teneat, vide ibidem, colum. 8. in fine.
Bona prohibita alienari an publicentur propter delictū possidētis maioriam etiam si sit crimen læsæ maiestatis, vide glossi. 4. in principio. l. 6. tit. 17. par. 2. alia vide in verbo. BONA MAIORIAE.
BONA REGIS immobilia sunt in præscriptibilia, vi. glo. 14. & 15. l. 1. tit. 4.
Bona Regis vel regni sunt etiam in alienabilia, vide glo. 9. l. 10. tit. 25. par tita. 4.

BONA IMMOBILIA ET MOBILIA.

Bona immobilia in qua quanticate quis habere debet vt cuitet satisdationem, vid. glo. 3. l. 41. tit. 2. par. 3.
Bona mobilia si plura sunt idem est ac si quis immobilia possideret, vid. glo. 4. in fin. dil. 41.
Bona immobilia minoris an possint dari in dotem ipsius solo consensu tutoris interueniente sine iudicis decreto, vid. glo. 1. per text. ibi. l. 14. tit. 11. par. 4.
Et quid si in rebus mobilibus quæ seruando seruari possunt, an in eis idem sit dicendum, & quid in pecunia, vide ibi, in glo. 2.
Bona mobilia etiam quæ seruando seruari possunt, an per tutorem pignorari possint sine iudicis decreto, vid. glo. 3. l. 8. ibi.
Bona mobilia & immobilia testatoris, an vendi debeant quādo ipse pauperes alicuius loci hæredes instituit, vide glo. 1. l. 20. titulo tertio, partita sexta.
Bona mobilia & immobilia, an sint de territorio vbi reperiuntur, vel alterius, vbi eius dominus negociatur, vid. glo. 3. col. 2. quæst. 26. & 27. Et hoc vide in verbo. MOBILIA BONA, & verbo. IMMOBILIA BONA.
CONFISCATA, bona confiscata propter delictum an fiscus teneatur creditoribus, & quando non, vide glossa. 8. l. 10 titulo secundo, partita tertia.
Bona quando confiscantur ipso iure a tempore commissi criminis tunc dominus donationem facere non potest de eis, vide glo. 2. l. 2. per text. ibi. tit. 4. par. 5.
Bona patris confiscata propter delictum reseruata filiis certa parte vnde se alant an filij, ex illa patrem alere teneantur, vid. glo. 12. l. 2. titul. 19. partita. 4.

BONA VACANTIA dicuntur si [illegible], vid. glo. 4. in medio. l. 26. tit. 31. par. 3.
BONA PROFECTITIA siue aduentitia quæ esse dicantur, vide glo. 1. & 2. l. 2. per text. ibi. tit. 11. par. 4.
Bona aduentitia filiorum quæ dicantur, vide glo. 2. cū sequentibus. l. 24. per il. un tex. c. t. 13. p. 5.
Bona aduentitia filij quæ sunt in patris potestate, an ab eo alienari possint & quando & an tunc in alienatione debeat iudicis decretum interuenire, vide glo. 5. l. 24. tit. 13. p. 5.
Bona aduentitia filij vel subiecta restitutioni si a patre alienentur an filius qui vult esse hæres patris alienantis contrauenire possit, vide glo. 10. l. 24. per illum tex. tit. 13. p. 5.
Bona aduentitia si habeat filius an possit testamentum facere, & an possit patrisuo in vsufructu præiudicare, vide glossi. 2. l. 13. titulo. 1. partita sexta.
Et an vsusfructus istarum rerum remaneat patri filio ingredienti religionem, vide ibidem.
Bona profectitia, vel aduentitia filij an dicantur illa quæ ipse ex cum pecunia patris lucratus fuit, vid. glo. 1. l. 3. tit. 15. p. 6.
Bona aduentitia an cum fratribus veniant communicanda, & quid in filio emancipato. vide glo. d. l. 5. tit. 15. part. 6.
BONA CASTRENSIA, vel quasi quæ dicantur, vide glo. l. 7. per text. ibi tit. 17. p. 4.
Bona castrensia non dicentur propria bona si Rex dedisset licentiam vinculandi talia bona, vide ibid. in glo. 8.
Bona quæ lucrantur in curia Regis dicuntur castrensia bona, & an talia bona tanquam commune lucrum diuidi debeant, vide glo. 7. l. 3. tit. 10 part. 5.
BONA MINORIS, an possint a tutore, vel curatore alienari quo modo velit vel qualiter illud facere possit. & an possit generaliter obligare res minoris pro obseruantia contractus liciti sine iudicis decreto, vide glo. 2. cum sequen. l. 4. tit. 5. p. 5.
Bona minoris an sint tacite hypothecata propensione domus quam ab alio locauit, & quando, vide glo. 4. l. 5. tit. 8. p. 5.
Bona minoris an sint tacite obligata tutori, vel curatori pro alimentis vel aliis expensis necessariis, vide glo. 4. columna. 2. in fin. l. 23. titu. 13. part. 5.
BONA VXORIS sunt tacite obligata pro dote marito promissa, vide glo. 1. l. 23. tit. 13. p. 5.
Bona vxoris vel filiorum an capi possint in causa primipilati, vel pro reditibus regalibus, vel quando patres fallunt ideſt, se alçan, vid. per gl. 7. l. 25. tit. 12. par. 5.
Bona vxoris suat marito communia ex quibuscunque bonis suis prouenant, vid. gl. 4. col. 5. ad medium. l. 6. tit. 11. par. 6.
Bona vxoris quæ maritum occidit applicabuntur fisco, vid. gl. 5. l. 8. per tex. ibi. tit. 1. part. 7.
Bona coniugis transeuntis ad infidelitatem quibus applicantur, vid. glo. 2. & 3. l. 6. per text. ibi tit. 25. part. 7.
BONA MARITI an sint tacite obligata pro bonis parafernalibus suæ vxoris, vide glo. 2. & 3. l. 17. tit. 11. pa. 4.
Bona mariti vel soceri an sint obligata & quando pro dote a muliere, marito suo data, vide ibi glo. 2. per tex. ibi.
Et quid si bona ista sint alicuius minoris, vide ibidem vsque in fin.
Et an valeat pactum iuratum factum in principio inter cōiuges vt bona ista non sint tacite Hypothecata, vi de ibi.
Bona mariti an sint tacite, hypothecata propter accessiones dotis, vide d. glo. 2. d. l. 23.
Bona mariti transeuntis ad infidelitatem quibus applicentur, vid. glo. 2. & 3. l. 6. tit. 25. part. 7.
Bona inuecta in domo conducta an indistincte sint obligata propensione, vel tantum illę res quæ reperiuntur illo tempore quo dominus vult, habere pensionem, vid. glo. 2. & 4. l. 5. tit. 8. part. 5.
Et de quibus rebus ibidem illatis hoc fit intelligendum, vide glo. 4. d. l. 5.
Et quid si primus conductor alij locauit an idem sit dicendum in rebus illatis per secundum conductorem, vid. d. gl. 4.
BONA TRIBVTARII, an sint omnia obligata regi pro tributis vel prædium tributarium tantum, vid. gl. 2. l. 25. tit. 13. part. 5.
BONA HAERETICORVM VEL INFIDELIVM bona hæreticorum an sint confiscata a die commissi criminis, vide glossi. 3. l. 16. tit. 1. par. 6.
Bona clericorum hæreticorum pertinent ad ecclesiam & intra quantum tempus illa petere teneatur, vid. glo. 9. l. 7. per tex. ibi tit. 7. part. 6.
Bona infidelium qui in pace nobiscum viuere volunt an possunt capi & depredari, vid. glo. 3. col. 2. in medio. l. 28 tit. 8. part. 5.
Bona hæreticorum an per ipsos alienari possint post delictum commissum & ante sententiam, & quando non & an ante sententiam ipsi veri domini sint illarum rerum, vide glossi. 2. & 3. l. 4. per text. ibi titulo. 2. part. 7.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Bona hæreticorum quibus hodie applicentur, vid. glo. 3. l. 8. tit. 25 par. 7. & glo. 14 cum aliis ibidem.
Et an hæreticus conuersus ad fidem recuperet ius patronatus & alia bona, vid. glo. 7. col. 2. in 2. l. 1. tit. 26. par. 7.
BONA PARAFERNALIA, an possint per alium præscribi, vid. glo. 5. l. 8. tit. 29. par. 3.
Bona parafernalia quæ esse dicantur & sunt diuersi generis, vid. glos. 2. l. 17. tit. 9 par. 4.
Et quæ sunt in dominio viri quæ vero fiat in dominio vxoris, & quid de fructibus de iure Regni, vid. d. glo. 2.
Et an bona mariti sint tacite hypothecata pro istis bonis parafernalibus, vid. ibidem. in glo. 3.
BONA TVTORIS, & an bona minoris possint a tutore vel curatore alienari quomodo velit, vel qualiter illud facere possit, vid. glo. 2. l. 4. tit. 5. par. 5.
Bona tutorum vel curatorum, an sint tacite hypothecata pro rebus sui minoris & an præsentia & futura, & quando non, vid. glo. 3. & 4. l. 23. per tex. ibi. tit. 11. p. 2. 5.
Et quid in bonis cuiuscunq; administratoris vel patris administrantis ali quid nomine doris relictum filiæ vel in magistris pro eorum administrationibus, vid. d. glo. 4.
Bona tutoris, vel curatoris dati ad litē, an sint tacite obligata minoribus, vid. d. glo. 4. col. 2.
Bona procuratorum vel actorum, vel fideiussorum, vel heredum tutoris an sint tacite obligata minoribus, vid. ibidem.
Bona curatoris furiosi an sint tacite obligata furioso vel an riquiraf quod curator expresse bona sua ad hoc obliget, vid. d. glo. 4. columna 2. ad medium
BONA FVRTIVA.
BONA HAEREDIS si oblegentur per defunctum an teneat obligatio sequuta aditione hæreditatis, vid. glo. 1. l. 7. tit. 13. par. 5.
Bona si ab herede auferantur tanquam ab indigno, an legatates & prælegata relictæ debeantur, vide glo. 25. dict. l. decimo terti. tit. 7. partita sexta.
Et quid si testator qui iubet incapaci restitui sit clericus hæres vero qui restituit, vel fidem accommodauit sit laicus cui fisco tunc hereditas appetiari debeat an ecclesiæ vel Regis, vid. glo. 2. 5. d. l. 13.
BONA DEFVNCTI VEL TESTATORIS, bona defuncti an sint tacite obligata pro legatariis quousq; legatum accipiant & quid hodie cum de iure regni etiam non adita hæreditate legata debeantur, vid. glo. 8. l. 26 tit. 13. par. 5.
Et an testator possit prohibere ne competat hypoteca pro legatis ab eo relictis, vid. ibidem.
Bona testatoris inde erantur distribui inter pauperes, an executor testamentarius vnum tantum eligere possit, vid. glo 3. colu. 8. quæst. 13. in fin. l. 12. tit. 9. par. 6.
Et inter quos pauperes, & alia in hoc, vid. per glo. 2. l. 3. per illum text. tit. 10. part. 6.
BONA DEBITORIS, cedentis an debeant ei post cessionem, & ante vē ditionem restitui, si ipsa velit recuperare & suis creditoribus satisfacere, vid. glo. 1. 2. per tex. ibi. tit. 15. par. 5.
Bona debitoris si cum vtriusperio cedantur, an postea factus dives iste debitor creditoribus satisfacere teneatur, vid. glo. 3. l. 3. per tex. ibi. titu. 15. partita 5.
Bona postea quæsita post cessionem debitoris, an sint ipsius debitoris & quod ius creditores ibidem habeant, vi. glo. 4. dict. l. 3.
Et an debitor bonis cedere nolit sit prius facienda discussio bonorum, & quid hodie de iure Regni, vid. glo. 1. l. 4. ibid.
Et in quibus casibus debitor bonis suis cedere non possit, vid. glo. 4. l. 4. ibidem.
Bona debitoris si ante captiuitatem, vel post alienentur, an tunc alienatio teneat, & quando non, vid. dict. glo 4. ibidem per illum tex.
Bona debitoris si alienentur, an alienatio valeat, vel ex quibus colligatur facta in fraudem creditorum vt valere non possit, vid. glo. l. 7. per tex ibi. tit. 15 par 5.
Et quid si facta sit pro iusto pretio, vid. glo 4. d. l. 7. & glo 5. ibi.
Bona debitoris si ante quam cedantur vel a creditoribus possideantur, pro debito vnius ex creditoribus dentur per debitorē, an talis datio teneat, vid. glo 1. l. 9 tit. 15 par 5.
BONA SODOMITAE, confiscantur, vid. glo. 3. in fin. l. 16 tit. 1. partit. sexta.
BONA MONACHI SEV RELIGIOSI.
Bona religiosi qui intra annum probationis decessit, an applicentur monasterio, vel consanguineis venientibus abintestato, vid. glo. 1. l. 17. tit. 1. part 6.
Bona religiosi recedentis a monasterio an ipsa monasterio applicentur, vid. ibidem in glo. 5.
Bona religiosi decedentis in religione, an debeantur ipsi monasterio, etiā

statutibus a quibus ibus legistis, vid. ibi Bart. in glo. 6.
Bona rei, si hæretici, an pertineant ad ecclesiam, & intra quantum tempus illa petere ecclesia tur, vid. glo 9. l. 7. per tex. illum. tit. septimo. partita. sexta
Bona monachi ipso iure transeunt in monasterium, vid. glo 3. l. 10. titu. 2 par. 3.
BONA PEREGRINORVM, decedentium in peregrinatione, quibus pertineant si sine testamento decedit, & an Episcopo dari debeant, glo. 1. 3. tit. 1 par. 6.
Bona hæreditatis debent esse penes heredem interim quod durante deliberandum data. vid. glo. prima l. quarta. titul. sexto. partita sexta.
Bona hæreditaria qualia per hæredem restitui debeant quando hereditatem repudiat qualia vero non, vid. glo. 2. d. l. 4.
BONA HAEREDITARIA, & iudex ex officio suo nemine petente potest uidere debeene bona hæreditaria diuisperatur, vid. glo. 3. l. 7. titulo. 18. partita 6.
BONA FIDEIVSSORVM, & heredum tutoris sunt tacite obligata minori, vid. glos. 8. l. vegesimaprima. per text. ibi. titulo. 15. partita sexta.
BONA OCCIDENTIS SE, cui applicanda sint, & quando Regi vel alijs, vid. glo. l. 24. per tex ibi. tit. 1. par. 7.
Et quæ venire sint consideranda vt videatur quis se metu criminis occidisse, & quæ requirantur, vt tunc bona fisco applicentur, vid. ibi. glos. 4. 5. & 6.
Bona ipsius qui sē interficere voluit qui non fecit an applicetur fisco, vt ibidem. d. glo. 5.
Et an cū fiscus se succedit ipso iure, vel per sententiam, vid. glo. 6. & 8. vigesima quarta.
Bona occidentis se ipsum quomodo veniant, fisco applicanda, vel non se occidens merebatur pœnam mortis ciuilis, vid. ibi glo. 9.
Bona desperantis se ipsum ad quem pertineant, vid. glo. l. 1. 2. titulo. 7. partita. 7.
BONA PRODITORIS, quæ & qualia veniant propter proditionem confiscanda, & qualia non, vid. glo. 1. 2. 3. & 5. l. 2. titulo secundo. partita. 7.
Bona maiestatis proditorum, an & quando ad filios pertineant vel non glo. 10. l. 2. tit. 2. par. 7.
Bona proditorum hæreticorum an per ipsos alienari possint post delictum commissum & ante sententiam, & quando non, & an ante sententiam ipsi veri domini sint illarum rerum, vid. glo. 2. & 3. l. 4. per tex. tit. 2 par. 7.
BONA RAPTORIS virginum, vel aliarum mulierū pertinent ad ipsam mulierem raptam & an illa amittat cum eo matrimonium contrahendo, & quid de iure canonico, vid. glo. 3. l. 3. titulo vigesimo. partita septima.
BONA APOSTATAE, an possint perpetuo confiscari etiā vltra quennium & triennium post apostatæ mortem, vel non, & plura in hoc de. per glo. 1. l. 7. per tex. ibi. tit. 25 par. 7.
Et an per viam exceptionis quis admittatur excipiendo post quinquennium, vid. ibidem.
BONA RELEGATI, an amittat bona relegatus qui confinia legationis glo. 8. l. 10. tit. 31. par. 7.
Bona an recuperentur per restitutionem in pristinum statum per principem factam, vid. glo. 5. in principio. l. 2. tit. 32. par. 7.
Et quæ alia recuperet talis restitutus, vid. plura per dict. glo. 5. per text. ibi.
Bona an necessario veniant adimenda quando quis relegatur, vid. l. 4. tit. 31. par. 7.
Et per quos iudices bona relegatorum confiscari debent & possint, glo. 3 l. 5 tit. 31. par. 7.
BONI HOMINES sunt præmiandi mali vero puniendi & hoc ad principem spectat, vid. glo. 2. l. 2. tit. 1. par. 3.
Boni homines debēt ab hominibus diligi quia Deus illos diligit, per vincunt: mali vero homines debent expelli ab omni honore, seruiunt diabolo, vid. glo. 1. in prooemio, tit. 19. partita. 3. & glo. 2. tit 27. par. 4.
Bonus licet quis præsumatur non tamen præsumitur optimus nisi probetur, & quid in testibus, vid. glo. 3. l. 1. tertia, titulo secundo, partita sexta.
Et an semel bonus semper bonus præsumatur, vid. glo. 5. l. 1. titulo. 8. partita sexta.
Bonum & malum differunt inter se. glos. 1. l. fin. titulo secundo, partita prima.
Bonum nomen plus valet quam diuitiæ multæ, vid. glo. fin. l. 5. titulo. 4. partita. 1.
Bonitas in plus se habet hominis respectu quam malitiæ. vid. glo. 1. tit. 2. par. 1.

Bonum quilibet præsumitur nisi probetur contrarium, & quid si in re vel statuto requirantur homines optimi opinionis, & fama superlatiuo gradu, an illæ etiam præsumatur, vide glossam. 1. l. 15. titulo. 9. p. 1 a quarta.
BONI VIRI appellatione si a iure aliquid eis committatur quæ personę sibi ad esse debeant, vide glossam primam, per tex. ibi. l. 21. tit. 18. partita secunda.
Boni viri debent semper diligi mali autem sperni, quia seruiunt diabolo, vid. glo 1 in prooemio, tit. 19 par. 3.
BONA FIDES non excusat quem a dupli solutione eo quod lignū alienum in ædificio tuo immisit, vid. glo. 10. l. 16. titulo secundo, partita tertia.
Bona fides an sufficiat in initio licet postea mala superuenerit quantū ad fructus perceptionem, vide glossam primam. l. 39. titulo. 28. partita tertia.
Bona fides in præscribendis rebus mobilibus. an requiratur tempore cōtra ius quam traditionis, vid. glo. 2. l. 9. titulo vigesimo nono partita tertia.
Bona fides an sufficiat adesse in initio præscriptionis vt præscriptio valeat licet postea mala superuenerit, & quid de iure canonico, & an sit vtus in conscientia post præscriptionem completam scientia rei alienæ peruenias, vid. glo 1. l. 10. tit. 29. par. 3.
Bona fides an & quando iubet errantem in titulo, & in causa vsucapiendi, vid. glo 3. l. 14. tit. 29. par. 3.
Bona fides non requiritur quod ita sit fundata in præscriptione longissimi temporis sicuti in alio tempore, vid. d. glo 2.
Bona fides iuncta cum longissimo tempore sufficit ad præscriptionē etiā sine titul, vid. d. glo 3.
Bona fides an præsumatur si titulus præcesserit verus vel putatiuus etiā errore ingresso, vide glossam secundam. l. 18. titulo vigesimonono, partita tertia.
Bona vel mala fides quando præsumatur, vid. remissiue per d. glo. 2. d. l. 19. & glo. 1. cum alijs ibi. l. 9. tit. 33. par. 7. per tex. ibi.
Bona fides an requiratur in eo qui præscribit ex causa quam habet a iudice, vid. ibidem, in d. glo. 2.
Et quid si habeat in parte rei malam fidem & in alia bonam, vide ibi.
Bona fides facit non dicitur illud quod fit non citato eo cuius interest, vid. glo 2. supra dictam in fin.
Bona fides an requiratur in seruitute verbana vel rustica præscribēda, vide glossam tertiam, l. decimi sexti, titulo trigesimo primo, partita tertia.
Et quid de iure canonico. vid. ibidem.
Bona fides exigit nebis idem debitum exigatur, vide glo. 8. l. 15. tit. 14. par tita quinta.
BONAE FIDEI POSSESSOR si non habet iustam causam litigandi an teneatur de interitu rei si res eodem modo erat penes actorem peritura. glo. 3. & 4. l. 20. tit. 2. par. 3.
Bonæ fidei possessor quis esse dicatur, & an sufficiat quod constet de titul. licet ab initio possessionis non constet possessorem scisse de titul. vid. glo. 1. 9. tit. 23. par. 3.
Bonæ fidei possessor facit fructus suos, vid. glo. 1. cum sequentibus. l. 39. tit. 28. par. 3.
Bonæ fidei possessor etiam in beneficialibus facit fructus suos, vid. d. glo. vid. 39. tit. 28. par. 3.
Bonæ fidei possessor, an faciat suum fœtus animalis si conceptus fuit penes eum, vid. d. glo. 1. l. 39. tit. 28. par. 3.
Bonæ fidei possessor, an faciat fructus suos sine aliquo titu. vide. glo. 2. l. 16. tit. 28. par. 3.
Bonæ fidei possessores facientes fructus suos an condemnari debeant in quod locupletiores facti sunt, vid. ibi glo. 4.
Neque eos facit suos post litis contestationem, vid. ibi. glo. 6.
Bonæ fidei possessor, an faciat fructus naturales, & qui sine industria hominum querantur suos, vid. d. id in glo. 7. & 8.
Bonæ fidei possessor, an reperat expensas quas in re bona fide possessa fecerit ab eo, cuicunque, vid. glo. 1. l. 41. titulo vigesimo octauo, partita tertia.
Et an expensæ per bonæ fidei possessorem factæ compensentur cum fructibus per ceptis, & quales, vide glossam quintam, dicta l. quadragesima prima.
Bonæ fidei possessor reisurtiuę empte, an possit vsucapere fructus, & partus ancillę vel simile editus penes se licet conceptus penes furem. vid. glo. 2. l. 15. tit. 29 par. 3.
Et an idem sit in fœtu vaccæ, equæ, vel alterius pecudis, vide dict. glos. ibidem.
Bonæ fidei possessor animalis emptæ facit fructus suos, sine vsucapione
Bonæ fidei possessor vero ancillæ secus, vid. ibi in glo 3.
Bonæ fidei possessor potest per triennii præscribere fructus quos ipse restituere teneretur, vide glossam primam. l. 9. titulo vigesimo nono partita tertia.
Bonæ fidei possessor in initio præscriptionis si postea superuenerit mala fides, in præscriptionem cōtinuatur, & quid de iure canonico, & quid si sciat rem alienā finita præscriptione, & an sit tutus in conscientia, vide glossam primam. l. duodecimæ, titulo vigesimo nono, partita 3.
Bonæ fidei possessor qui remisit, an in illa seruitutem imponere possit, vid. glo. 3. l. 10. tit. 31. par 3.
Bonæ fidei possessor an præferatur vero domino in reddendo sibi depositō ab eo facto per depositarium, vide per glo. 2. l. sexta, titu. tertio, partita quinta.
Bonæ fidei possessor licet ratione curę & culturæ fructus suos faciat illos tamen restituere tenetur si ab eo aliquid ideperatur tanquam sibi indebite solutum, vid. glo. 1. l. trigesimę septimæ, per tex. ibi. tit. 14. partita quinta.
Bonę fidei possessor si prædium quem ita possider cultiuauit, & seuit, an fructus ab eo percepti sint ipsius vel an debeant restitui creditori cui prædium erat loco pignoris obligatum licet el non traditum, vi. glo. 3. l. 16. tit. 13. par. 5.
Bonæ fidei possessor a quo euincitur hæreditas, an & quando, & quales fructus cum hæreditate restituere teneatur. & quando ad æstimationē teneatur, vid. glo. 2. cum alijs ibi. l. 4. per illum tex. titulo decimoquarto, par. 6.
Bonæ fidei possessor incipit esse malæ fidei a tempore litis contestatę, & in quo, vi. glos. 7. dicta. l. quarta, titulo. 14. partita. 6. & glo. 4. l. sextæ, ibidem.
Bonæ fidei possessor condemnatus restituere si ex hæreditate aliqua vendidit, an eadem res vel pretium reddituere teneatur, vid. glo. 3. legis. 5. ibi.
Bonæ fidei possessor hæreditatis quando de interitu rerum hereditariis teneatur, vide glossam quartam, l. sextæ, titulo decimo quarto, partita sexta.
BONORVM POSSESSIO datur inf inti cui quæstio status mouetur, & mulieri quæ dicit se prægnantem remansisse in quo proceditur sum marte, vide glo. quintam, & 7. l. 7. titulo vigesimo secundo, partita tertia.
Et an ista bonorum possessio locum habeat in feudis, vide dict. glo. 5. & glo. 7.
Bonorum possessio secundum tabulas cuius effectus sit hodie, & an de iure partitarum sit alicuius effectus, vid. glo. 1. l. decimanona, titu. 1. partita sexta.
Et leges partitarum non curarunt de istis bonorum possessionibus, vide glo. 2. in fi. l. 2. tit. 6. par. 6.
Bonorum possessio quæ iuris est, an possit peti per procuratorem, vide glo. 9. l. 15 tit. 6. par. 6.
BONORVM POSSESSIO CARBONIANA, de hoc, vid. in verbo. CARBONIANA BONORVM POSSESIO.
Bonorum possessio vnde liberi, an detur filijs in bonis maternis, vi. glo. 16. in medio. l. 2. tit. 14. par. 6.
Bonorum possessio contra tabulas, an detur hodie contra testamentum matris, vide glossam decimam sextam. l. 2. titulo decimo quarto, partita sexta.
Bonorum appellatione an veniant nomina, vid. glo. 3. in prooemio. titu. 17. par. 2. vid. in verbo. APPELLATIONE BONORVM.
BREVIARIVM, an debeat auferri clerico qui bonis cessit si illum post cessionem emit. glo. 4. l. 3. tit. 15. par. 5.
BVLLAE CRVCIATAE concedunt hodie facultatem eligendi cōfessorem, vid. glo. 3. l. 21. tit. 4. par. 1.

C

CAdauer si iniurietur qualiter iniurians puniatur, vi. glo. 2. l. decimæ tertiæ, titulo nono partita septima.
CALIX vnde dici debet, vide glossam primam. l. 14. tit. 5. p. tita. 1.
CALOR iracundiæ quando excuset blasphemum, vel non, vide glo. 1. in prooemio. ti. u. vigesimo octauo, partita septima.
Et de hoc, id. quæ per glo. 1. l. 16. per tex. ibi titul. trigesimo quarto, partita septima.
CALVMNIA CAMERAE regis idem est quod fiscus, vide glossam primam, legis trigesimæ tertiæ, titulo decimo tertio, part. 5.
CAMPIO dicitur pars quæ reperto datur vt cum reperatore paciscatur, & de instrumento quod iste facere tenetur, vide per glossam primam. l. 1. titu. 4 par. 7.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Index materiarum.

Et de pœna falsi campionis & vbi debet stare qui campionem dedit interim quod duelum durat, vide ibidem.
Campio an a reptantidari possit, & quando sic, vid. glo. 4. l. 3. tit. 4. partita septima.
CANCELLATIO seu rasura testamenti quando testamentum vitiet, vi. glo. 5. l. 2. tit. 14. par. 6.
De hoc, vide in verbo. RASVRA, INSTRVMENTVM, TESTAMENTVM.
CANCELLARIVS solus an possit ex æquitate licentiatum approbare quem dolo vel gratia doctores reprobant, vid. glo. 9. l. 1 o. tit. 17. partita prima.
Cancellarius debet esse naturalis regni, glo. 5. l. 4. tit. 9 par. 2.
Et de salarijs cancellarij, vide glossam. 1. & 2. l. 5. titulo vigesimo, partita tertia.
CANDELAE quæ in qua extinguuntur cum aliquis solenniter excommunicatur ad nullum vsum debent sumi sed ejici foras, glo. 3. per tex. ibi. l. 13. tit. 9. par. 1.
Candela alba quæ in tenebris sola remanet quid denotat, vid. per glo. 2. l 6. tit. 2 2. par. 1.
CANONIZARI non debet quis nisi concurrentibus his de quibus, per glo. 1. l. 6. per tex. ibi. tit. 4 par. 1.
CANONICVS absens an vocari debeat ad electionem Episcopi, vi. glo 4. l. 17. tit. 5. par. 1.
Canonicus habet vocem in capitulo alius vero non licet ibi teneat dignitatem. vid. glo. 4. l. 3. tit. 6 par. 1.
Canonici regulares in quibus assimilentur, & differant a monachis, & an leges & chirurgia possint audire, vide glossas. l. 30. titulo septimo, partita prima.
Canonici regulares laxiorem habent regulam quam monachi, & in quibus, vid. ibi. glo. fin.
Canonicorum subscriptio, an sit necessaria in alienatione rerū ecclesiasticarum si prælatus alienare velit, vid. glossa. l. 1. 2. titulo decimo quarto, partita 1.
Canonicus quam ætatem habere debeat, vid. glo. 2. l. 3. titulo. 16. partita prima.
Canonicus qui est cū Episcopo percipet fructus sui beneficij sicuti si præsens fuisset, vid. glo. 7. l. 19. tit. 16. par. 1.
Canonici duo tantum debent suum Episcopum commitare non plus, vid. ibidem, per tex. ibi.
Canonicus qui vt talis in choro steterit, & vt canonicus distributiones capit si postea inueniatur quod non erat canonicus & Papa cum eo dispē set & canonicatum conferat an requiratur noua installatio, vid. glo. 2. l 47. tit. 28. p. 3.
Canonicus si decedat, an fructus sui canonicatus vacantis accrescant alijs canonicis vel ecclesiæ, vid. glo. 6. col. 3. in principio. l. 33. titu. 9. partita secta.
CANONISTA diuersi modę gradus consanguinitatis computat quam legistæ & curiare, vid. glo. 1. l. 3. tit. 6 par. 4.
CAMPANA quid sit & cum pulsatur quid significet, vid. glo. fi. l. 6. ti. 6. partita. 1.
Campana publica in oratorijs priuatis esse non debet, vid. glo. 1. in prin. l. 5 tit. 10. par. 1.
CAPACITAS vel incapacitas hæredis debet considerari tribus temporibus. vid. glo 8. l. 2. tit. 3. par 6.
Capacitas hæredis instituti an inspici debeat secundum tempus testamēti, vel mortis testatoris, vid. glo. 1 l. 22. per text. ibi, titulo tertio, partita sexta.
Capacitas legatarij in quo tempore desideretur, vid. glo. 7. l. 1. tit. 9. partita sexta.
CAPELLA ab aliquo in aliqua ecclesia, an ad ipsius dotationem teneatur, vid. glo. 5. l. 1. tit. 15 par. 1.
CAPELLANVS Regis si delinquat in suo officio, an possit per Regem puniri vel a quo, vid glo 7 l. 3. tit 9. par. 2.
CAPIENS Regem ita punire debet ac si illum occidisset, vid. glo. 10. l. 6. tit. 3. par. 2.
Capiens feram ab aliquo vulneratam, an illam faciat suam, vid. gl. 1 per tex. ibi. l. 21. tit. 28 par. 3.
Capiens propria authoritate debitorem suum fugientem, an cadat a iure suo, vid glo. 5. l. 11. tit. 13 par. 5.
Et quando ist ad creditorē liceat, & an si debitor clericus sit, vid. per glo. 1. l. 10. tit. 15 par. 5.
Et quid si sit debitor publicus vel colonus, vel si se defenderit, & alia in hoc, vid. per d. glo. 1.
CAPERE, an & quando possit priuatus delinquentē infraganti crimine, & pro quibus delictis, vid. glo. 3. l. 5. tit. 7. par. 7.
Et pro debito vnius alter capi non debet, vid. glo. 1. & 2. & 3. cū alijs ibi. l. 5. per tex ibi. tit. 10. par. 7.
CAPITANEVS, an possit, & quando pacem, & treguam facere, vide gl. 15. l. 2. tit. 1. par. 2.
Capi aneus non potest facere ea quæ Regibus permittuntur nisi licentia ipsius expresse teneat. glo. 2. l. 10. tit. 23. par. 2.
Capitaneus cuiuscunque nauis debet iudicare de causis in naui coram ipsius, vid. glo. 1. l. 4. tit. 24. par. 2.
Et an idem dicamus de delictis in naui coram admirando commissis, vi. glo. 8. ibidem.
Capitaneus belli hostes insequi non debet sed manere debet in loco victoriæ, vid. glo. 2. per illum tex. l. 2. tit. 26. par. 2.
CAPITVLA librifeudorum, an sint ab Imperatoribus approbata, vid. glo. 4. ad fin. l. 7. tit. 2. par. 1.
CAPITIS DIMINVTIO maxima, media, & minima, quæ sit, vide glo. l. 10. per tex. ibi. tit. 5. par. 6.
CAPITVLVM sede vacante, an possit recipere resignationem beneficiorum ex causa per mutationis eo casu quo collatio beneficiorum spectat ad solum Episcopum, vid. glo. 6. l. 2. tit. 6. par. 5.
Et quid in vicario Episcopi, vid. ibidem.
Capitulum sit a canonicis non vero ab alijs etiam ibidem dignitatem habentibus, vid. glo. 4. l. 3. tit. 6. par. 1.
Capitulum si aliquid violenter fecerit cōmunicato consilio, antuncio significet ecclesiam, vid. glo. 2. l. decima, per tex. ibi. titulo decimo, partita septima.
Et sola capituli ratihabitio non præiudicat, neque nocet ecclesiæ, vid. glo. 4. d. l. 17.
CAPRARIVS an liberetur ostendendo pelles animalium, vel an ad alia probationem teneatur, vid. glo. 7. l. 15. tit. 8. par. 5.
Deboc, vide in verbo. PASTORES.
CAPTATORIA institutio, vide in verbo. INSTITVTIO, & in verbo VOLVNTAS.
CAPTIVITAS, & an iura captiuitatis teneat locū inter christianos vide per glo. 4. l. 10. per tex. ibi. tit. 5 par. 6.
CAPTIVI in bello inter christianos inito non efficiuntur serui capientium vid. glo. 4. l. 20. tit. 28. par. 3.
Captiui si fuerint redempti, & inuenianter res suas vsucaptas seu praescriptas intra quadriennium possunt earum restitutionem petere, vid. glo. 2. l. 5. tit. 29. par. 2.
Captiui dum in captiuitate ad sunt alijs locum non faciunt siue in mobilibus, siue in alijs rebus, vid. glossam. 1. l. 4. titulo vigesimonono partita secunda.
Captiuos redimere est summa liberalitas, & de bonis ipsius redemptoris vid. glo. 4. d. l. 7. tit. 23. par. 1.
Captiui christiani a Regibus christianis qualiter cū eis se habere debeant vid. glo. 1. l. 1. tit. 29. par. 2.
Et inter christianos iura captiuitatis non seruantur, vid. ibi. glo.
Captiui a capientibus occiduntur de facto non de iure. vide ibi. glossa sextam.
Captiui æquiparantur mortuis, glo. 7. d. l. 1.
Captiui an debeant redimi de necessitate, vid. gl. 1. l. 2. tit. vigesimoquarta partita. 2.
Et an pro redimendo domino bona maioriæ capi possunt, vid. per glo. 1. l. 4. ibidem.
Et ea quæ relinquuntur in redemptionē captiuorum qualiter privilegiantur, & quis legata adhoc relicta in executionem mittet quando testator executores testamenti non relinquit, & alia plura in hoc, vide glo. 1. 5. per tex. ibi. tit. 10. par. 6.
Captiui egentes redimi debent prius, tunc enim legatum ob redemptionem captiuorum relictum dicitur pium, vid. glo. 2. col. 1. l. 4. titulo sexta.
Captiui si a captiuitate liberentur, an sortiantur forum liberatoris, & redempteris, glo. 7. per tex. ibi. l. 2. tit. 24. par. 4.
Captiuus si relaxetur ad fidem vt redire teneatur, an illud facere debeat quando sunt capti in bello licito, vid. glo. 11. in fin. l. 4. titul. 6. partita septima.
CAPTVS in bello ciuili seruus capientis non efficitur, vid. glo. 2. l. 4. partita. 2.
Captus in bello inter Reges christianos ir ito quomodo debeat detineri & pro eo aliquid peti, vide glossam. 1. & 4. l. 1. titulo. 29. partita secunda.
Captus de mandato Regis remitti non potest sub fideiussoribus nisi ex teris Regis ita fit expressum, vide glo. tertia. l. 24. tit. 10. 18. partita tia.
Et idem est in capto per literas requisitorias alterius iudicis, vid. ibi. Capta

Septem Partitarum.

Captus & ab filijs ab hostibus, an per hoc euanescat pupillaris substitutio i. &. vide glossam tertiam & quartam, l. 10. per tex. ibi. titul. 5. partita tertia.
Captus quādo sub fideiussoribus relaxari debeat, & quid si captus de mā dato Regis, vide glossam quintam. l. decimæ sextæ, titu. 1. partita septima.
Et quid in capto ad literas requisitorias alterius iudicis, vid. dictā glo. 5. in fin.
Captus pro debito pecuniario si a custodibus diligenter nō custodiatur, qualiter custodes teneantur & quando, vid. glo. 1. in prœmio, tit. 29. partita. 7.
Et quid si creditor custodijus crediti contra debitorem fugitiuum, & eius fideiussores cessit an recuperet virtute cessionis tam contra principalem quam contra eius fideiussores, vid. d. glo. 1. in d. prœmio.
Et an quis statim quod accusatur sine alia informatione debeat capi per iudicem, vide glossam primam, l. primæ, titul. vigesimo nono, partita septima.
Captus non debet relaxari licet a principio captura illicita sit si postea appareant ex quibus iustificetur, vid. d. glo. 1.
Et per quem iudicem debet capi miles qui delinquit crimine militari vel alio, vide glossas. l. tertiæ, per tex. ibi titulo vigesimo nono, partita septima.
Et non debet quis capi nisi de iudicis mandato, & quando sic, vid. gl. l. 2. per tex. ibi. & glossam primā. legis quartæ. titulo vigesimonono, partita septima.
Captus post quam confessus fuit crimen, vel tantum accusatus qualiter carcerari debet qualiscunque sit, vi. glo. 4. 5. 6. 7. & 8. d. l. 4. per textum. ibi.
Captus pro gratissimo delicto cautius custodiri debet, vid. glo. 10. d. l. 4 tit. 29. par. 7.
Captus mulier cum viris in carcere esse non debet, & quid in meretrice, vide glo. 1. l. 5. per tex. ibi. tit. 29. par. 7.
Captus cum amicis & procuratoribus aloqui potest, & quādo istud sibi non debet permitti, vid. glo. quintam. l. 6. per tex. ibi. tit. 29. partita septima.
Captus qualiter carcerari debeat, & obseruari debeat per custodem, vide glo. d. l. 5. per tex. ibi.
Captus vbi & vsque ad quantum tempus debeat carcerari & custodiri, & quid cum eo agi debeat, vid. glo. d. l. 7. ibi. per illum tex.
Et qualis pœna debeat custodi carceris dari quando o fugit cum capto, vid. glossam secundam. l. 9. per tex. ibi. titulo vigesimo nono. partita septima.
Captus si a fugiat, an & quando teneatur eius fideiussor, & qualiter, & quid si illum iam semel ad carcerem reddidit, & exinde a fugit & qualiter iudex contra illum procedat, vid. glo. l. 10. per tex. ibi. tit. 29. partita septima.
Captus si a carcere a fugiat, an crimen confiteri videatur & qualiter contra custodem carceris procedatur tunc, vid. gl. 2. cū alijs ibi. l. 12. ti. 29. partita. 7.
Captus si fugerit carcerem qua pœna puniatur, vi. glo. l. 13. ibi. per illum textuat.
Et an habeatur pro confesso, & quando vide ibi.
Captus si cum scientia, vel negligēcia custodis a fugiat an mitius debeat puniri, vid. ibi 13. in glo. 5.
Et quid si isti habeant iustam causam fugiendi, vide ibidem glossam sextam.
Capus si per vim eximatur ab aliquo a carcere qua pœna eximens teneatur, vid. glo. 1. l. 14. ibi. per illum tex.
Captus quando & qualiter debet torqueri, vide in verbo. TORTVRA, & verbo. TORTVS.
CAPTVRA mortiæ quiparatur in Regis officiales, vid. glo. 1. l. 1. tit. 16. partita 2.
Et an prius quam perueniatur ad capturam debitoris nolentis cedere bonis debeat fieri executio in bonis suis, & quando non, & quid hodie in regni, vide glossam primam. l. quartæ, titulo decimo quinto, partita quinta.
Et an & quando iudex ad alicuius capturam deuenire possit nulla præcedente citatione, vide glossam secundam. l. decimæ octauę. tit. 1. partita septima.
Captura Realis, an fieri possit per iudicem domicilij vel delicti, vel vbi alias iuste cognoscitur de accusatione licet delinquēs reperiatur in alio territorio regni, & qualiter tunc fieri debeat, vid. glo. 3. d. l. 18. tit. 1. par tit. 7. per tex. ibi.
Captura delinquentis reperti in ipso delicto, an & quando priuatis concedatur, & in quibus delictis, vide glossam tertiam. l. 5. tit. 7 partita septima.
Et in criminibus propter contumaciam non deueniatur ad capturam secus in criminalibus, vide glossam secundam. l. decimæ sextæ, titulo nono, partita. 7.
Captura vnius pro debito alterius iniusta est, & crudelis, vid. glossam primam, secundam, & tertiam, cum alijs ibi. l. 15. per text. ibi. tit. 10. partita septima.
Et ad capturam iudex procedere non debet nulla præcedente informatione saltim summaria, & an tunc reus citari debet, vel non, vide glo. 1. l. 1. tit. 29. par. 7.
Captura si a principio iniusta sit, si postea appareant ex quibus iustificetur debet confirmari neque captus relaxari debet, vid. glo. 1. l. 1. tit. 29. partita. 7.
Captura militis per quem iudicem fieri debeat, vid. gl. l. 3. per tex. ibi tit. 29. par. 7.
Et sine iudicis mandato quis capi non potest, & quando sic, vide glo. 1. 2. per textum. ibi. & gloss. 1. l. quartæ, titulo vigesimo nono, partita septima.
Et qualiter post capturam confessus crimen, vel de eo tantum accusatus legari, & carcerari debet qualiscunque sit, vid. glo. 4 5 6. 7. & 8. d. l. 4. per tex. ibi.
Captura militis debet esse distincta a captura hominis, vid. glossam primam, & secundam. l. quintæ, per tex. ibi. titulo vigesimo nono, partita septima.
CAPVT si non est immersum in aqua, vel aqua aliquantulū illi tangat, an dicetur quis baptizatus. glo. tertia. l. secunda, titulo quarto, partita prima.
Caput seu per attendi debet tanquam principale membrū, & vbi caput est totum corpus esse videtur. ibidem.
Caput est nobilior & pretiosior pars hominis, & vbi est caput ibi totum corpus fingitur esse, vide gloss. 3. l. 14. titulo vigesimo octauo, partita tertia.
Caput est membrum per quod præcipue homo, cognoscitur, & an qui in capite ab alijs hominibus differunt debeant baptizari, vi. glo. 1. l. 5. tit. 23. par. 4.
Caput si inclinetur versus pectus, an quis affirmare videatur, & quid si vibret a dextris & sinistris, vide glo. 4. l. secundæ, titulo vndecimo, partita quinta.
Capitis diminutio, maxima, media, & minima quæ sit, vid. per glo. l. 10. tit. 5. par. 6.
CARBONIANA bonorum possessio quādo filio competat, & qualiter & quibus concurrentibus, & quibus detur, & an in bonis matris & an ex hæredatis, & alia plura in ista materia, vid. per glo. 15. 16. & 17. cum alijs ibi. l. 2. per illum tex. tit. 4. par. 6.
Et an si proberur non illius teneatur alimenta quæ percipit restituere, vide ibidem in glo. 9.
Et an & quando commodum perueniens ex carboniano edicto finiatur pubertate filij cui datum fuit, vid. ibi. glo. 20.
Carboniana bonorum possessio, an detur in bonis maioriæ, vel feudalibus, vid. glo. 22. d. l. 2. tit. 4. par. 6.
Et quid si filius agat petitoria, & quid si in eo velit supersedere & transire ad possessorium, vid. d. glo. 22.
CARCER aquo debeat custodiri, vid. per glo. 5. l. 20. titulo nono. partita secunda.
Carcer qualis debeat dari nobilibus, vid. glo. 5. 6. & 7. l. 4. titu. 29. partita septima.
Carcer mulierum & hominum, debet esse distincta, vide glossam primā, & secundam. l. quintæ, per illum tex. titulo vigesimo nono, partita septima.
Et reus debet in carcere seruari vsque dum iudicetur, vide glossas. legis 7 ibidem.
Et antequam quis carceretur debet informatio iudicis præcedere, & qualis, vid. glo. 1. l. 1. tit. 29. par. 7.
Carcer si frangatur per carceratum qualiter debeat puniri, vid. glo. 1. l. 13. ibidem.
Et an habeatur pro confesso, & quando, vid. glo. 1. per illum tex. d. l. 13. ti. 29. par. 7.
Et quid si cum scientia vel negligētia custodis a fugiat an mitius puniatur, & quare, vid. glo. 5. d. l. 13.
Et qui d si fuste iustam causam fugiendi habeat, vide ibidem, glossam sextam.
Et quid si carceratus & eius custos simul a fugerunt a carcere, vid glo. 2 l. 9. per tex. ibi tit. 29. par. 7.
Et si captus a carcere a fugiat quādo & qualiter, eius fideiussor puniatur vid. glo. l. 10. ibi per illum tex.
Et an contra frangentem carcerem inducatur quædam ficta confessio, & qualiter tunc custos teneatur, vide glossam secundam. l. duodecimæ, ibi.
Et si aliquis per vim aliquem a carcere extraxerit qualiter puniatur, vid. glo. 1. l. 3. tit. 29. par. 7.
Carcer de nouo fieri non debet sine licentia Regis & quare, & de pœna facientis

Universidad de Deusto
Biblioteca

cientis, vid. glossas. l. decimæ quintæ, per illum tex. titulo. 29. partita septima.
Carcerem habere est publicum iuris & meri Imperij, & sine licentia facientis incidit in crimine læsæ maiestatis, vide glossam primam, & secundam. ibi.
Et an sufficiat carcerem facere vel æquiratur quod in ea aliquos intromittat, & illos puniat, vide glossam secundam, dictæ legis decimæ quintæ.
Carcer domesticus nunquam permittitur nisi in casibus a iure expressis, vid. glo. 4. d. l. 15. per tex ibi.
Carcer perpetuus quando dari possit de iure canonico, vel ciuili, & pro quibus delictis, vide glossam octauam. l. 4. tit. trigesimo primo, partita septima.
Et pœna perpetui carceris morti æquiparatur, & a iure canonico imponitur in illis casibus in quibus per ius ciuile imponitur pœna mortis, vi. ded. glo. 8. d. l. 4.
CARCERARI an possit minor pro debito, vide glo. 1. l. 11. tit. 15. partita quinta.
Carcerari non debet debitor creditoribus suis contradicentibus, vi. glo. 2. l. 4. tit. 15. par. 5.
Carcerari non debet quis nisi de iudicis mandato, vide glossas. l. secunde tituli vigesimo nono, partita septima, per illum text. & glossam. l. 4. ibidem.
Et qualiter confessus crimen vel accusatus tantum debeat carcerari, vid. ibi glossam quartam, quintam, sextam, septimam, octauam, per illum textum.
Carceratio mulieris debet esse differens ab hominibus, & an debeat fieri in monasterij earum, vide glossam secundam. l. 5. titulo vigesimo nono, par. 7.
CARCERANS in alio loco quam in publico carcere, an puniatur, vide glossam. 2. columna secunda, in fin. l. 15. titulo vigesimo nono, partita septima.
CARCERATVS, quando sub fideiussoribus relaxari non debet, vide glo. 5. l. 16. titulo primo, partita septima, & glo. 2. in proœmio, titu. 29. partita 7.
Et relictum vt carcerati liberentur dicitur pium, & quando, vid. glo. 2. columna secunda, in principio. l. quarta, titulo vndecimo, partita sexta.
Carceratus confugiens ad ecclesiam ibidem defendendus est, glo. 1. l. 4. tit. 11. par. 1.
Carceratus an contractus facere possit dum est in carcere, & quãdo, vid. glossam primam. l. 5, titu. vigesimonono, per tex. ibi, partita secunda.
Carceratus pro crimine famoso contra alium non potest testificare, glo. 3. l. 10. tit. 16. par. 3.
Carceratus an possit relaxari sub fideiussoribus vbi pœna corporalis nõ venit imponenda, vide glossam quintam, l. vigesimæ sextæ, tit. 23. partita tercia.
Et qualiter confessus crimem vel accusatus tantum carcerari & ligari debeat & quando, & an habeatur respectus inter nobiles vel ignobiles, vel aliter, vide glo. 4 5. 6. 7. & 8. l. 4. per text. ibi, titulo. 29. partita septima.
Et an doctor possit carcerari, & qualiter, & quid in diuitibus, vid. glo. 6. d. l. 4. & glo. 7. ibi.
Carceratus debet permitti vt alloquatur cum procuratoribus, & amicis & quando non, vid. glo. quartam. l. 6. per tex. ibi. titulo. 29. partita septima.
Carceratus qualiter a custodibus custodiri debeat, vid. per glo. d. l. 6. ibidem.
Carceratus vsquequo debeat in carcere detineri, vid. glo. 7. tit. 29. partita septima.
Et in causis carceratorum dilationes debent breuiari, vid. glo. 2. in fi. l. 8. ibidem.
Et quid si carceratus & eius custos aufugerint simul, vide glo. 2. l. 9. ibi. per illum tex.
Carceratus si aufugiat, an & quando eius fideiussor teneatur & qualiter, & quid si illum ad carcerem reddidit, & exinde iterum aufugit, & qualiter iudex contra eum procedat, vid. glo. l. 10. titulo. 29. partita septima.
Carceratus si aufugiat qualiter, & quando eius custos teneatur, vid. glossam secundam, cum alijs ibi, l. duodecimæ, titulo vigesimo nono, partita septima.
Carceratus si aufugiat inducitur contra illum quædam ficta confessio, vid. d. glo. 2.
Carceratur si fugerit carcerem qualiter puniatur, vid. gloss. l. 13. per illum textum.
Et an habeatur pro confesso & quando, vide glo. 1. ibi. cum sequentibus, per illum tex.
Et quid si cum scientia vel negligentia custodis aufugiat, an mitius puniatur, vid. glo. 5. d. l. 3.
Et quid si iste iustam causam fugiendi habuit, vid. ibi glo. 6.
Carceratus si per vim ab alio eximatur a carcere qualiter eximens puniatur, vide glossam primam. l. 14. per text, ibid. titulo. 29. partita septima.
Carceratus an dicatur ille qui de facili potest rumpere carcerem, vide glo. 2. col. 3. l. 15. tit. 29. par. 7.
CARDINALES maiorem tenent dignitatem quam Episcopi, vid. glo. l. 1. tit. 5. par. 1.
Cardinales eligere debent Papam, vid. adhoc glo. 2. l. 7. titulo. 5. partita prima.
Cardinales qui sunt Episcopi, an præferantur alijs qui tantum sunt Cardinales, & presbyteri, vide ibidem.
Cardinalis Hostiensis consecrat Papam ideo in sedendo debet præferri Patriarchis regulariter tamen in sedendo debet præferri Patriarchis, glo. 4. l. 9. ibidem.
Cardinalis legatus, Papæ tanquam Papa debet venerari, vid. glo. 3. l. 9. tit. 9. par. 1.
Cardinales sunt partes corporis Papæ, vide d. glo. 3.
Cardinales vel alius committit simoniam si propter domũ procuret beneficium alicui, vide glossam secundam. l. 3, titulo decimo septimo, partita prima.
Cardinales sunt ad instar regum, & an sint personæ spectabiles vel illustres. vid. glo. 2. l. 5. tit. 14. par. 4.
Cardinalis an gaudeat priuilegio militari in testando, vt possit decedere pro parte testatus, & pro parte intestatus, vi. glo. 2. in fi. l. 49. titulo. quinta.
Cardinalis non potest testari, neque legata relinquere sine licentia Papæ, vid. glo. 3. l. 1. tit. 9. par. 6.
CARMEN seu famosum libellum si ab aliquo fiat qualiter sacleus puniatur, vid. glo. l. 3. per tex. ibi tit. 9. par. 7.
CARNALIS copula, & eius vsus retrahi animum a Dei seruitio decitet, vide glossam primam, columna secunda, in principio. l. primo titulo septimo, partita prima, alia de isto verbo, vide. infra. in verbo COPVLA.
CARACTER an imprimatur per sacramentum matrimonij, vid. glo. in prologo 4. par.
Caracter quid sit. vid. glo. 5. l. 2. tit. 4. par. 1.
Caracter an in primatur propter monachatum, & an Papa possit dispensare, vt monachus non sit monachus, vid. glo. 3. l. 2. titulo. 7. partita quarta.
Caracter quid sit & an coactus illud recipiat, vid. glo. l. 32. titu. 6 partita prima.
CHARITAS extenditur in infinitum, vide glo. 1. l. legis. fin. titu. 2. partita prima.
Charitas bene ordinata incipit a seipsa, vide gloss. 2. l. 7. titulo. 2. partita quarta.
CARTA plumbata in quo differat a priuilegio, vid. glo. l. 1. l. 4. titulo. partita tertia.
Cartæ Regis possunt fieri in papiro vel in membranis, & an in tabulis ligno, vid, glo. 1. l. 5. tit. 18. par. 3.
Carta soluta inter protocola notarij premortui quid fieri debeat, vide 5. l. 55. tit. 18. par. 3.
De hoc, vide in verbo. SCRIPTVRA, & in verbo. INSTRVMENTVM.
CASEVM & casei vtilitates, vid. per glo. 9. l. 2. tit. 20. p. 1.
CASVS in quibus potest quis confiteri alieno sacerdoti, vid. glo. l. 2. tit. 4. par. 1.
Casus in quibusquis tenetur statim confiteri peccatum statim quod commisit, vide per glossam finalem, l. vigesimæ secundæ, tit. 4. partita prima.
Casus 46. in quibus canones pœnitentiales imponunt specificas pœnas pro certis peccatis, vide glossam decimam tertiam. l. 25. titu. 4. partita prima.
Casus reseruati Papæ in signum supremæ iurisdictionis, vid. per glo. tit. 5. par. 1.
Casus in quibus Papa non consueuit dispensare licet possit, vid. glo. per tex. ibi. in. l. 6 tit. 5, par. 1.
Casus in quibus potest Episcopus dispensare, vid. glo. & tex. ibi. l. 5. partita. 1.
Casus in quibus quis incurrit in excommunicationem maiorem ipso facto. vid. glo. 2. tit. 9. par. 1. & præcipue. glo. fi. ibidem.
Casus in quibus potest ecclesia transferri de vno loco ad alium, vid. glo. 1. l. 2. tit. 10. par. 1.
Casus in quibus quarta parrochialis non debetur, vid. per glo. 2. l. 3. tit. par. 1.
Casus in quibus possunt alienari res ecclesiarum, vid. per glossas, per

ibidem tit. 14. par. 1.
Casus in quibus ecclesia cum aliquam rem alienat tenetur vocare ab sententia. per glo. 1. col. 1. l. 2. tit. 14. par. 1.
Casus in quibus Episcopus sine capitulo facere potest quod voluerit, vid. per glo. 2. l. 9. tit. 14. par. 1.
Casus 84. in quibus non est necessarius libellus in scriptis porrigi. vi. remisse per glo. 1. l. 21. tit. 1. par. 2.
Casus curiæ qui sint & plura in hoc, vide per gloss. 2. l. 5. titulo. 3. partita tertia.
Casus 60. in quibus possunt recipi testes lite non contestata, vi. per glo. 2. & fi. l. 8. titu. 16. par. 3.
Casus in quibus sine citatione ad viteriora procedi potest, vi. glo. 6. l. 12. tit. 22. par. 1.
Casus in quibus sufficit aliquem esse confessum siue confessum, vi. glo. 1. referens. se ad illum tex. l. 1. 6. tit. 23. par. 3.
Casus in quibus tenetur quis reficere domum vsqus ad aream destructã, vel eam de nouo facere, vide glossam secundam. l. 25. tit. 32. partita tertia.
Casus in quibus matrimonium contrahere non compellatur aliquis ex sponsis nolente contrahere, vide per glossam secundam. l. 7. tit. 1. par tita quarta.
Casus in quibus sponsalia per verba de futuro disoluuntur, vid. glo. omnes per tex. ibi. in l. 8. tit. 1. par. 4.
Casus in quibus valet donatio facta inter virum & vxorem consitente matre monio, vide glossam primam, per tex. ibi. l. quintæ, titulo 11. partita quarta.
Casus 80. in quibus licet ad sit semiplena probatio non debet parti deferi iuramentum, glo. 7. l. 2. tit. 11. par. 3.
Casus in quibus pater cogitur filium suum emancipare, & an in illis met filius adhoc cogi potest, & an pater adhoc possit coopelli quando dilapidat bona filij, & an in illis casibus teneatur assignare illo debitum bonorum subsidium, vide glossam primam, per tex. ibi. l. 18. tit. 18. par tita quarta.
Casus in quibus quis excusatur propter inopiam, vid. per glo. 1. l. 4. tit. 19 partita. 4.
Casus 36. in quibus vassallus teneatur parere domino, vid. remisse per glo. 1. l. 6. titulo vigesimo quinto, partita. 4. & ibi alios, vid. in glo. 2. per tex. ibi.
Casus in quibus cessat senatusconsultum Macedonianum, vid. per glo. 12. per tex. ibi. l. 4. tit. 1. par. 5.
Casus supergnientis an excuset debitorem quantitatis a mora, vid. glo. 5. l. 8. tit 11. par 5.
Casus in quibus potest alicui solui licet eius status mutetur, vid. per glo. in. l. 5. tit. 14. par. 5.
Casus in quibus non tenetur quis nisi in quantum facere potest, vide per glo. 6. l. 1. per tex. ibi. tit. 15. par. 5.
Casus omissus remanet sub dispositione iuris communis, vid. glo. 3. l. 7. tit. 1. par. 6.
Casus in quibus petitio hereditatis datur contra titulo possidentem, vide in glo. 1. columna prima, in medio. l. 7. titulo decimo quarto, partita tertia.
Casus in quibus positi indignitate terqueri possunt, vid. glo. 9. l. 2. tit. 30. partita. 7.
Casus in quibus pro facto imponitur pœna mortis, vid. per glo. 2. l. 3. tit. 31. par. 7.
Casus in quibus crimina dicto commissa pœna mortis puniantur, vide glo. 2. ibidem.
Casus in quibus pœna mortis desinit pro delicto commisso consilio, vide per glo. 5. d. l. 3. tit. 31. par. 7.
CASVS FORTVITI quales liberent depositarium si dicat rem amissam, vide glossam sextam, legis decimæ, titulo decimo quarto, partita tertia.
Casus fortuitus, an & quando imputetur commodatario, vid. glo. 3, per textum. ibi in. l. 2. & gloss. 7. & 8. l. tertia. ibi. titulo secundo, partita quinta.
Casus fortuitus non excusat quando culpa mora vel pactum precesserit, vide d. glo. 3. d. l. 2. tit. 2. par. 5.
Casus fortuiti qui dicantur & de diffinitione casus fortuiti, vi per glo. 2. per tex. ibi. d. l. 3. tit. 2. par. 5.
Casus fortuiti dicuntur violenti, & ex domini iudicio procedunt, vid. d. glo. 2. d. l. 3.
Casus fortuiti si generaliter renuntientur, an talis renũtiatio teneat in cõtractibus & iudicijs, vid. glo. 10. & ibi. glo. l. 23. titul. octauo, partita quinta.
Casus fortuitus an imputetur depositario, & quis probare debeat illum præcessisse & talem fuisse, vid. glo. 2. 6. & 8. l. 4. per tex. ibi. tit. 3. partita quinta.
Casus fortuitus non excusat morosum quomodo cunque sit in mora cõ-

situm. 5, vid. glo. 5. l. 14. tit. par. 5.
Casus fortuitus quando obligetur vel liberet artificem si opus ab eo factum cadat casu, vide glossam. 3. l. decimæ septimæ, titulo octauo, partita quinta.
Casus fortuitus si superueniat non liberata pœna præcedentis culpæ, vi. ibidem in glo. 4.
Casus fortuiti qui sint proquibus locans tenetur ad mercedis remissionẽ propter sterilitatem, vid. glo. 3. 4. & 5. cum alijs ibi. l. 22. per tex. ibi. titulo. 8. par. 4.
Casus fortuitus superueniens, an impediat moræ & pœnæ commissionẽ siue in stipulationibus iudicialibus siue conuentionalibus, siue in obligatione sit species, siue genus, siue qualitas, vid. glo. 4. l. 37. per tex. ibi. tit. 11. par. 5.
Casus fortuitus an imputetur negotiorum gestori, vi. per glo. 1. l. 30. tit. 12. par. 5.
Casus fortuitus, an & quando excuset occidentem aliquem, vid. glo. l. 4. per tex. ibi. tit. 8. par. 7.
Et quid si culpa præcesserit casum homicidij, & qualis ista esse debet, & ex quibus talis culpatus videatur vel no, & alia plura de hoc, vi. per glo. l. 5. ibidem, per illum tex.
CASTELLVM non potest recuperari ab antiquo possessore propter expensas in custodiendo illum post nutum officium factas. glo. 5. l. 2. titu. 18. partita. 2.
Castella de iure sunt seruituti homagij præstandi, vi. glo. 2. l. 23. tit. 13 partita secunda.
Castella de iure pertinent & cedunt ciuitatibus, & villis illis annexis cum omnibus suis municionibus, vide glossa. secundam, l. 1. titul. 18. partita secunda.
Et an in istis Rex & Regnum teneam fundatam suam intentionem, & in quibus, vide ibidem.
Castella priuatorum in tribus casibus ponuntur in manibus Regis, vide glo. 6. l. 4. tit. 18. par. 2.
Castella non possunt de nouo fieri in Hispania sine licentia Regis, vi. glo. 1. l. 12. tit. 18. par. 2.
Castellum in quo quis iure hæreditario vel, &c. succedit si illum amittat, & postea recuperet, an illum Regi dari debeat, & si a principio fuit hæreditario, vid. glo. 6. l. 32. ibi.
Et quid si tale castellum sit in bonis matoriæ, & accidat supradictum, vide ibidem col. 2.
Castella sunt reparanda eo quod sint ad tuitionem Regis & Regni, vide glo. 1. l. 20. tit 32 par. 3.
Et an tempore guerræ possit Rex ponere custodes in castellis aliorum dominorum, vid. d. glo. 1.
Et an dominus possit ciuibus terræ mandare vt castellũ munitum ita quod propter eius negligentiam periculum non imminear, vid. ibid.
Castella quæ proxima sunt ciuitatibus, an de reditibus ciuitatum reparari debeant, & quando, vid. gloss. 7. l. 20. titulo trigesimo secundo. parte. tertia.
Et quid si propter statutum ciuitas vnam partem soluere tenetur & distractus duas, an pars ex hoc grauata possit reclamare, vide ibidẽ, glossa octaua.
Castellum propter necessitatem famis tradi non debet a patre cui potius filium comedere licet, vide glossam tertiam, per tex. ibi. l. 8. tit. 17. part. quinta.
Castellum si penes aliquem sub homagio deponatur, & postea verus dominus veniat cum deponente & petat quod sibi detur nõ deponẽti coi depositarius illud reddere teneatur, vid. glo. 2. l. 6. tit. 3. par. 5. per illum tex. ibi.
CASTELLANVS si subditis grauamina inferat qualiter puniatur, vid. glossam sextam, l. vigesimæ secunda, titulo decimo tertio, partita secunda.
Castellanus custodiam castri deserere non debet etiam finito suo tempore vsque dum alius ibi ad illud officium peruenerit. glo. 3. l. 3. tit. 18. par. 2.
Castellanus debet esse ætatis. 25. annorum, & quid de iure ordinamentorũ vid. per glo. 3. l. 5. tit. 18. par. 2.
Castellanus debet esse nobilis ex vtroque parente fortis, sapiens, liberalis, & alia. vid. glo. 1. cum sequent. per tex. ibi. l. 6. titulo. 18. partita secunda.
Castellanus potius debet omnia mala pati quam aliquid mali committere, vide glossam sextam, per tex. ibi. l. 6. titulo decimo octauo, partita secunda.
Castellanus non debet deserere castellum etiam pro subsidio ciuitatis in tempore necessitatis, vide glossam primam. l. 7. titul. 18. partita secunda.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Castellanus potest in suo castello sibi quærere successorem interim quod Rex prouideret, vid.glo.1 per tex ibi.l.8.ibi.
Castellanus habet cognitionem & iurisdictionem in alios custodes castrū delinquentes in eorum officijs, vide glossam quintam, l.9.tit.38.partita secunda.
Castellanus bene potest comedere filium propter necessitatem, & potius illud facere debet quam castellum tradere, vid.gloss.2.legis.12.ibidem.
Castellanus debet omnibus modis castellum suum inrare & hoc viribus suis procurare ad aliud vero non astringitur, glossam tertiam. l.16.ibidem.
Castellanus debet domino suo castellum tradere cum sibi fuerit ab eo petitum nisi ex aliquibus causis, vid.glo.1.per tex.ibi.l.8.tit.18.partit.2. & glo.3.l.19.ibi.
Castellanus qui habet castellum a Rege, & credit non esse suum, an illud deserere debeat, vid.glo.1.l.20.ibidem.
Castellanus quid scit dominum suum castrum retinere non posse qualiter hoc domino nuntiare debeat, vid.glossam.3.d.l.20, titulo.18.partita secunda.
Eius notorium sit dominum illum castellum retinere non posse siue secretum, vide ibidem.
Castellanus quando exista castello quid ibidem definere debeat, vi.glo. 2.& 3.l.21.tit.18.par.2.
Castellanus si in castello positus per duos Reges confederatos si pacta inter Reges inita postea non seruentur cui ex illis castellum reddere debeat vide glo.2.l.24.ibi.
Castellanus per duos Reges in castello positus si robaria fecerit, an Rex vnus in casi facto debeat culpari si non sibi illud fieri mandat, vid.glo, 4.l.30,ibi.
Castellanus omne quod acquirit propter custodiam castri dicitur peculium castrense, vide glossam primam.l.6.titulo decimoseptimo, partquarta.
Castellanus si ad annum operas suas locauerit pro custodia castri si illo finito ibidem remanserit, an videatur iterum se obligasse pro custodia dicti castri, vid.glo.1.l.20.tit.8.par.5.
CASTIGATIO, & an castigans ad correctionem puniri debeat, vel laudare. vid.glo.4.l.56.tit.5.par.1.
Castigans modum excedendo est excommunicatus, vid.glossam finam.dicta l.56.
Castigare qualiter dominus debeat seruum suum, & illum occidere non tenet, & quando sic, & an possit illum in propriis vinculis detinere, & quid si illi alimenta de negauerit an liber efficiatur, vid.glo.l.6.tit.21. partita.4.
Castigare potest & ad hoc tenetur magister, & qualiter hoc facere debeat vide glossam tertiam, quartam, & quintam.l.11.per tex.ibi.tit.8.par. quinta.
Et idem facere possunt parentes Episcopi, Prelati, mariti, & domini, vid. d. glo. 5.
Et quid si magister excedat in castigando vel occidat discipulum qualiter puniatur, vid.ibi.glo.5.per tex.ibi.
Castigari an debeat aliquis criminaliter ratione culpæ leuis, vel leuissimæ, vid.d.glo. 5.
Castigare quis possit alium, & quid si pater, vel dominus filium, vel discipulum occidat, vide glossas.l.nonæ, per tex.ibi.titulo octauo, partita septima.
Castigatio si excedat modum qualiter castigans puniatur, vid.gloss.l.9. per tex.ibi.tit.8.par.7.
Et qui habet potestatem castigandi si non faciat cum opus est peccat mortaliter, vid.glo.1.d.l.9.ad finem.
CASTITAS semper est annexa ordini, & ideo licet ordinatus eo tempore, nihil dicat eam seruare debet, glo.3.l.12.titulo sexto, partis prima.
Castitas quæ dicatur, vide gloss.1.in principio.l.primæ, titulo.7.partita prima.
Castitatis votum simplex, an possit commutari, & an Papa possit commutare solemne votum castitatis, glossa quarta.l.quarta, titulo octauo partita.1.
Castitas tori coniugalis est secunda species castitatis est que castitati similis, vide glo.2.l.3.tit.2.par. 4.
Castitas sola potens est anima Deo præsentare, & qualiter hoc intelligatur, vide glossam terciam, in proœmio, titulo, decimonono, per tex.ibi. partita. 7.
CASTRA vbi & in quo loco facienda sint, vide glo,6.&.7. per tex.ibi. l.19.tit.23.par. 2.
Castra nihil habenta iure diputatum quod sit eius pertinens sed ab hominibus, & ab eorum statutis, vide gloss.1.l.26.titulo secundo, partita tertia.
Et an vendita castra cum suis pertinentijs veniant prædia, & res particulares venditoris, vide ibidem.
Castrum ciuitati subditum an possit habere cōsuetudinem de per se.glo. 3.in fi.l.5.tit.2.par.1.
Castrum & villa sunt nomina vniuersitatem designantia, vid.glo.8.l.6. tit.18.par.5.
Et an vendito castro videatur vendita iurisdictio ipsi cohærens, vid.ibi.
Castrum venire cum ciuitate quis possit, vid.glo.3.in principio.l.7.titu. 20.par.5.
Castra alicui a Rege data ipse suis sumptibus reficere tenetur, vid glo. l.1.tit.18.par.2.
Castrum si ciuitati vniatur, an retineat iura sua ante vnionem sibi competentia, vel an ista perdat, & transeant in ciuitatem cui vniturad castrum, vid.glo.3.l.7. tit.20.par.3.
Castrum siue ciuitas a iure non habet pertinentias suas sed facto hominum eas consuetis trahere, vide glossam sextam.l.9 titulo vigesimooctauo partita.3.
Castrum debet reparari semper & quare, & an Rex possit tempore guerræ ponere custodes in castellis aliorum dominorum, vi.glo.1.l.20.tit. 32.par.3.
Et castrum quare sic cognominetur, vid.glo.3.per.tex.ibi.l.6.tit.17.parte quarta.
Castrum tradi non debet inimicis propter famem patris cui pertinet filium occidere, & comedere, vide glossam.3. per tex.ibi.l.8.tit.17.partita quarta.
Castra si concedantur aliquibus sub eorum protectione, & regiminemero & mixto imperio, an isti possint imponere collectas, an vero collectandi remaneat penes illos quibus primo competebat, vide glossam secundam, columna prima, l.sextæ, titulo vigesimo quinto partita. 4.
Castrum an possit quis ædificare de nouo in proprio loco sine superiore authoritate, vide glossam quartam, legis nonæ, titulo secundo, partita quinta.
Et an talis ædificatio in castro illo aliquam habebit iurisdictionem, vel subsit domino ciuitatis cui castrum illud subest, vide ibidem.
Et an quodlibet castrum gaudeat reipublicæ priuilegijs, vid.glo.4.l.12. tit.19. par. 6.
CASTRATVS an possit effici, & armari miles, vid.glo.4.l.12.tit.21.par. secunda.
Castratus dicitur ideo sic natus, & an illi qui testiculos non habent, vel si sit spado possit matrimonium contrahere, & quid habente vnum testiculum, vide glossam secundam, l.sextæ, titulo secundo, partita quarta.
Et an talis qui testiculos non habet in feudo succedere possit, vid.glo. l.6.tit.26.par. 4.
Castrare faciens hominem liberum siue seruum, quando, & qualiter puniatur, vide glossas.l.decimæ tertiæ, per tex.ibi.titulo octauo, partita septima.
CASTRENSE PECVLIVM dicitur solum modo in eo qui illud lucratus in castris eo tamen mortuo desinit esse peculium Castrense glossam primam.legis vigesimæ tertiæ, titulo. 31, partita secunda.
Castrense peculium dicitur illud quod castellanus acquirit propter eandiam castri, vid.glo.1.l.6.per tex.ibi.tit.17.par.4.
Castrense peculium dicitur illud cp filius tam in mari quam in terra lucratus propter se tantum, vide ibidem.glo.4.
Et quid si filius in castrensibus patrem exhæredauerit vel præterierit, eius testamentum propter hoc subijciatur querelæ, & quid in bonis ibi. glo.8.
Et quid in patre testante in castrensibus, vid.ibidem.
Castrense peculium vel quasi quod dicantur, vid.glo.l.7. per tex.ibi. 17.par.4.
Castrense peculium an dicatur quando Rex dat licentiam, vt de propriis rebus suis maiorem faciat, vide glossam octauam.l.7.titulo decimo primo.par.4.
Castrense peculium est obligatum pro mutuo recepto a filio familias. vide glo.11.l.4.tit.1.par.5.
Castrense peculium, de hoc, vide in verbo. PECVLIVM CASTRENSE.
CATANI qui dicantur, vide per glo.1.l.13.tit.4.par.2.
CATECHISMVS quid sit, & an per eum contrahatur compaternitas, vid.glo.l.7.tit.4.par.1.
Et an dirimatur matrimonium, vid.glo.2.l.2.tit.7.par.4.

Causa	Pia
Magna	Matrimonialis
Iusta	Turpis.
Criminalis	Ingratitudinis.
Ciuilis	Falsa
Spiritualis.	Vilis.

CAVSA requiritur in alienatione rerum ecclesiasticarum, glo,4.l.2.tit. 14.par.1.& glo.4.l.63.tit.18.par.3.
Causaquare quis habet ius patronatus in ecclesia, vid.per glo.3.l.1.tit.15. partita.1.
Causa vna tantum sufficiat, vid.ibidem.
Causæ quæ requirantur ad hoc vt quis possit confiteri aliena sacerdoti, vid.glo.7.l.2.tit.4. par.1.
Causæ propter quas possit sacerdos in vna die duas dicere missas, vi. per glo.1.l.3.tit.4.par.1.
Causa cognoscitur per eius effectum, vide glossam secundam.l.13.titu.13. partita. 2.
Causa & negocium non dicitur finitum pendente appellatione. glo.5.l.5. titu. par. 3.
Causa alicui commissa expresso nomine proprio & etiam dignitatis, an ad successorem transeat, vid. glossam octauam.l.47.ti-decimo octauo partita.3.
Et quid si sub nomine dignitatis per Regem fuit alicui causa commissa, an possit de ea cognoscere eius locum tenens, vide ibidem.
Et quid de Papa rescribente Abbati vt de nouo infeudare possit, an successor infeudare possit, vide ibidem.
Causa fine lertigum pauperum, an in actis rediqi debeat, & ad quam solutionem teneatur in suis lertigijs, & an soluere debeant si peruenerint ad pinguiorem fortunam, vid.glo.3.l.6.tit.22.par.3.
Causa remota non ordinatur directe ad effectum, & ideo non habetur in consideratione, vide glossam tertiam, columna quarta, legis.32.tit.9. partita.6.
Causa cum clausula, appellatione remota, quis committere eam sic indicibus possit, vid.glo.11.l.13.tit.23.par.3.
Causa necessaria quæ dicatur, & quæ iusta que vero probabilis, vid.glo. l.11.tit.23.& glo.1.l.28.tit.29.par.3.
Causa an debeat inseri in nuntiatione noui operis quam aliquis facit, vi. glo.11.l.tit.33.par 3.
Causa rationabilis propter quam sponsus matrimonium contrahere nō possit compelli qualis esse possit, vide glossam secundam, l.7.tit.1 par. quarta.
Causa melius terminatur per plures iudices quam per vnum, vid.glo.1. l.6.tit.17. par.3.
Causa si non apponatur in instrumento cautionis, an valeat cautio, vide glo.3.l.19.tit.18.par.3.
Causa finita producit effectum finitum non vero infinitum, quia limitata causa, & vid.glo.1.l.24.tit.11.par.4.
Causæ constitutionis ne mulier intra annum a morte primi mariti nubat quales sint, vid.glo.1.l.3.tit.12.par.4.
Causæ sufficientes ad filij ex hæredationem sufficiunt ad priuationē aliorum, vid.glo.3.l.6.tit.19.par.4.
Causæ sufficientes ad hoc vt ingratus libertus in seruitutē reduci possit, vid per glo.4.cum sequentibus.l.9.per tex.ibi.tit.22.par.4.
Causa naturalis præualet accidentali, vid.glo.14.col. 2.in medio.l.2.tit. 24.par. 4.
Causæ ex quibus tutores licite possint vendere res minorum quales sint, vid.glo.4.l.4.tit.5.p.5.& glo.pen.l.60.tit.18.par.3.& glo.1.48.per text. ibi.tit.16.par.6.
Causa si non fit a testatore dicta quando rem prohibuit alienare an prohibitio teneat, & an & quando talis causa pro expressa habeatur licet dicta non fit a testatore, vide glo.2.l.44.tit.5.par.5.
Causa quando debeat exprimi cum res a testatore alienare prohibitur, vide.d.glo.2.cum glo.3.ibi.
Causæ quæ licitæ sint ad concedendam indulgentiā delicti, glo.5.l.1.titu. 12.par.7.
Et qualis ista causa esse debeat ad hoc vt prohibitio valeat, vide ibidem. in glo.5.
Causa antiquior an dicatur inspecto tempore solutionis vel contractus, vid.glo.4.l.10.tit.14.par.5.
Causa gravior quando & quibus modis esse dicatur, vid.glo.5.d.l.10.per tex.ibi.
Causa quod Hispanæ dicimus (razon) quid sit, & qualiter diffiniatur, vi. glo.5.l.21.per tex.ibi.tit.9.par.6.
Causa si fit in mente retenta, an datum propter talem causam possit revocari si illa nō adimpleatur, & quid si expressa vel ex cōiecturis colligatur, vid.glo.2.& 4.l.46.per tex.ibi.tit.14.par.5.
Et an ista causa in mente retenta aliquid operetur in incōmodum ipsius qui eam in mente retinuit, vide dictam glossam quartam.in fine, dictæ legis. 46.
Causa an debeat exprimi quando testator hæredem extraneum hæredita te priuat, vid.glo.4.l.23.tit.1.par.6.
Causæ peregrinorum qualiter terminari debeant per iudicem, vid.glo.1. 32. per tex.ibi.tit.1.par. 6.
Et quando causa debet per iudicem agitari sine strepitu & figura iudicij qualiter hoc intelligatur, vide dictam glossam primam, dictæ legis tricesimæ secundæ.
Causæ sufficientes ad filij ex hæredationem quales sint, vide per glo.1.4. 5.6.&.7. per illa iura ibi tit 7.par.6.
Et an istæ causæ excludant filium a iure agendi ad suplementum, vel vt pater illum alere non teneatur, vid.glo.2.d.l.4.
Et quæ si adsint aliæ causæ æque graviores sicuti quæ a iure exprimūtur, vid.d.glo.2.& glo.3.l.8.ibidem.
Et quid si non percussit filius, sed tantummodo manum leuauit minādo, vid.glo.3.d.l.4.tit.7.par.6.
Causæ quando plures ponuntur in libello vel rescripto, an & quādo sufficiat vnam ex eis probari, vid.d.glo.2.d.l.8.
CAVSA MAGNA, quæ dicatur, & quis probet causam esse magnam, vid.glo.7.l.2.titu.par.3.
Causæ magnæ æquiparantur criminalibus causis, videglo.14.l.26.tit.16. partita.3.
Causa magna non debet decidi per procures curiæ, nisi cum Regis cōsultatione, vide glo.2.l.19.tit.23.par.3.
Causa grauior seu magna, quando, & ex quibus indicijs esse dicatur, vi. glo.5.l.10.per illum tex.tit.14.par.5.
CAVSA IVSTA quæ dicatur ad concedendam licentiam parrochiano per presbyterum suum alibi confitendi peccata sua, vid.glo.7. l.21.tit.4.par.1.
Causæ iustæ quæ dicantur ad hoc vt beneficia possint minui per prælatū & capitulum, vid.glo.6.l.5.tit.16.par.1.
Causa iusta non præsumitur in principe quādo aliquid rescribit, & mandat quod est contra ius naturale, vid.glossam primam.l.32.tit.18.par tita tertia.
Causa iusta an requiratur in concessione pedagij ex priuilegio principis, vt recipiens sit securus in conscientia, vide glossam primam.l.5.ti.7.par. quinta.
Causa iusta dandi licentiam possessori maioriæ vt res maioriæ possit alienare, an si tales res sint in locis remotis a domicilio possidentis, vide glo.4.col.10.quæst.27.l. 6.tit.11.par.6.
CAVSA CRIMINALIS quæ dicatur, vide per glo.1.l.9.tit.4. partita tertia.
Et an & quando in causa criminali locus sit prorogatione iurisdictionis, vid, glo.2.l.15.tit.1.par. 7.
Quæ mixta, vide ibidem in fin.
Causæ criminales in ecclesia non debent tractari, vide glossam quintam, l.1.tit.1.p.1.
Nec ciuiles, vt per tex.ibi.
Causa criminalis contra aliquem in iudicio proposita, si accusator velit de maiori crimine reaccusare an possit, vide glo.2.l.4.titul.10.partita tertia.
Causæ ciuiles siue criminales, intra quantum tempus terminari debeant, vide glossam tertiam & quartam.l.9.per tex.ibi, tit.7.par.6. & glo.4. l.7.tit.29.par. 7.
CAVSA MERE SPIRITVALIS mere & simplici legista, vt in assessorem committi non debet, vid.glo.3.l.2.tit.21.par.3.
CAVSA VILIS quæ dicatur, & in qua sententia fine scriptis ferri debeat vel possit, vide glo.1.l.6.tit.22.par.4.
CAVSA PIA dicitur virgines maritare, vide glo.7.l.12.tit.18.partita tertia.
Causa pissima dicitur redemptio captiuorum, vid.glo.1.l.5. per text.ibi. tit.10.par.6.
CAVSA MATRIMONIALIS dicitur spiritualis, vid.glo.4.colu.2.in medio.l.10.tit.1.par.4.
Causa matrimonialis pertinet ad Episcopalem dignitatem, vi.glo.2.per tex.ibi.l.7.tit.10.par.4.
Et an ad Archidiaconos & alijes inferiores prælatos etiam regulares, si illud ipsi præscripserunt, vide ibiden.glo.4.per tex.ibi.
Causa matrimonialis an per episcopum aliis committi possit, vt de illa ipse aliud iudicet, vid.glo.7.l.7.tit.10.par.4.
Et an delegatus Papæ talem causam alteri possit subdelegare, vide ibidem.
De stylo tamen curię istę causę matrimoniales semper episcopis cōmittūtur, vt dicit.d.glo.7. in principio.
Causa matrimonialis per arbitros discerni non debet, glo.1.l.8.per text. ibi.tit.10.par. 4.
CAVSA TVRPIS, & an datum obturpem causam siue ex parte dantis siue recipientis, siue sit causa de futuro, siue de præterito, an sic datum repeti possit, vide glo.1.& 2.l.47.tit.14.par.5.
CAVSA INGRATITVDINIS filij debet a patre vel ab hærede probari, & quare, vide glossam sextam, & septimam.l.10.per tex. ibi.titu.7. partita.6.
Causæ plures ingratitudinis si a patre contra filium ponātur, an sufficiat vnam tantum ex eis probare, vide glo.2.l.8.tit.7.par.6.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Causa ingratitudinis si ponatur a patre in testamento vbi propter eam filium præterijt, an reddat testamentum nullum, vide d.glo.7.d.l.decimæ.
Causa ingratitudinis an possit per successentes abintestato probari vt filium excludat a successione patris, quando eius pater nullum condidit testamentum, vide glossam octauã.l.decima.titulo.septimo. part. sexta.
CAVSA FALSA, de hoc vide in verbo. FALSA CAVSA.
CAVPO, vide in verbo. HOSPES. & verbo. STABVLARI.
CAVTIO de rato an procuratore dari debeat siue in procuratore actoris, siue rei, apud acta vel extra, vide glossam quintam & sextam. l.14. tit.5.par.2.
Cautio qualis præstari debeat eo rem restituenti vel ex duobus qui sibi rem petebant in iudicio, vide glossam secundam.legis sextæ, tit.10.par tita tertia.
Cautio quam vsufructuarius dat, an sit de substantia si non petatur cauere, vid.glo.5.l.20.tit.31.par.2.
Et casus vbi non præstatur ista cautio. vid. in dicta glo.quinta, in finalibus verbis.
Et an ista cautio possit a testatore remitti, & cauere non possit, an res sequestranda. vide dictam glossam quintam, dictæ leg.20.tit.31. parte tertia.
Et an ista cautio habeat locum in eo qui donauit reseruato sibi vsufructu & an teneat iudicium si vsufructuarius agat nõ præsita cautione ista, & qualiter tunc condemnatio fieri debeat vide ibidem.
Et an hæres possit remittere istam satisdationem, vid. in dicta glo.5.d.l decimæ.
Cautio id est promissio per scripturam sine causa non valet, vid.glo.3.l ult.tit. 18.par.3.
Et an ex cautione priuata confessata a parte executio debiti peti possit, vide glo.4.d.l.1 ty.tit. 18.par.3.
Cautio quam nuntiati propter nouum opus præstant, an habeat locum quando exceptionem quam cõtra nuntiatum opposuit ipse intra tres menses non probauit, vide glossam tertiam, legis nonæ, tit.32.partita tertia.
Cautio quam nuntiatus præstat, an iudici vel partidan.da sit, vid.glo.5.l. 9.tit.32.par.3.
Et quid si talis cautio per nuntiatum offeratur ante quam sint elapsi tres menses, vide ibi glo.6.
Cautio an expiret per lapsum triennij ex quo instantia non perijt, vi.glo. 6.l.19.tit.12.par.5.
Cautio si remittatur debitori, an per hoc videatur debitũ remissum, vide glo.6.per tex.ibi.l.40.tit.13.par.5.
Cautio mutuina quando ab hærede dari debet, & qualiter danda sit, vid. glo.5 .&.7.l.7.per tex.ibi.tit.4. par.6.
Cautio an debeat dari in contractibus modalibus, vid.glo.6.dict.l.septimæ.
Cautio si ex aliqua causa ab hærede dari non possit, quid tunc agendũ sit in quibuscunque causis, siue pns, siue majis, vide dictam glossam septimam.
Cautio iuratoria sufficit vbi alia requirebatur, si cum fideiussore dari nõ possit, vid.d.glo.7.
Cautio an ab hærede præstanda sit si vsu fructus relinquatur alicui pro se & hærede suo, vid.d.glo.5.in fi.tit.32.par.3.
Cautio qualis esse debeat vt ille cui sub modo aliquid relictum fuit rem sic relictam habeat, vide glossam nonam.legis vigesimæ primæ, tit.9. partita. 6.
Cautio de præstando vel persequendo legato, quando ab hærede dari debeat, vide glo.2.l.41.ti.9.par. 6.
Cautio de dando legato quando debeat ab executore testamentario præstari, vid.glo.3.l.2.tit.10.par.6.
Cautio an & quando ab hæredibus ad inuicem dari debeat quando hæreditatem inter se diuidunt, vid.glo.1.& 2.l.9.per tex.ibi.tit.15.partita sexa.
Cautio si non præstetur ab vsufructuario, an interim ipse faciat fructus suos, glo.6.l.20.tit.31.par.3.
Et an ille qui tenetur cauere teneatur simpliciter vel cum fideiussore vel pignore, & quando, & quamplura de hoc, vide per glo.10.l.10.tit.33. par.7.per tex. ibi.
CAVILLATIO & an aduersarij mei cauillationes & malitias possim repellere per alias similes, vide glossam octauam.l.28.titulo vndecimo. partita. 3.
CAECVS an succedat in regno vel in alijs maioribus, vid.glo.19.col.3. ad finem.l.2.tit.15.par.2.
Cæcus an possit esse procurator, vide glo.4.l.5.tit.1.par.1.
Cæcus tantum vel cæcus, & mutus, & surdus simul, an possit matrimonium contrahere, vide glossam quintam legis quitæ, titulo.2. partita quarta.
Cæcus a nativitate vel ex occasione, an succedat in feudo magno vel pacto. & quando vid.glo.8.l.6.tit.26.par.4.
Et quid si habeat fratrem habilem vel velit seruire per substitutũ, an possit, vide ibi.
Cæcus an possit facere testamentum in scriptis, & qualiter faciat testamentum nuncupatiuum, vide glo.1.cum alijs ibi.l.4.per illum tex.tit.1. partita. 6.
Et an solemnitates que de iure partitarum in testamento cæci requirebantur sint hodie sublatæ per legem Tauri, vide ibidem in glo.1.
Cæcus an possit esse tutor, vide glossam sextam, legis quartæ.tit.16 partita sexta.
Cecens quos pannos secum recinere possit, vide glo.5.l.1.tit.15.partita quinta.
Cedens bonis multum aggravat, oppinionem suam, vide glo.6.d.l.primæ.
Cedens bonis siue consulte siue inconsulte, si post cessionem velit bona recuperare & creditoribus satisfacere antequam bona vendantur here admittetur, vid.glo.4.l.2. ibi.
Cedens bonis si peruenerit ad pinguiorem fortunã, quando creditoribus satisfacere non teneatur, vide glossam tertiam.l.3.per tex.ibi,tit.1.partita. 5.
Cedens bonis in posterea quæsitis non tenetur nisi in quantum facere possit deducto ne egeat, vide ibi glo.4.per tex.ibi.
CESSIO ACTIONIS an fieri possit absenti, & an exercitium directi mandati, vide glossam primam, legis.64.titul.decimo octauo, partita tertia.
Et an in cessione actionis aliquis titulus, puta emptionis vel donationis requiratur, vide ibidem.
Et quid si fiat de debito an tunc illud fieri debeat de voluntate vel cessionaria debitoris, vid.ibid in glo.2.
Et an in tali cessione nominis debeat exprimi titulus cessionis, & in qua parte instrumenti, vid.ibid.in glo.3.
Et an ille in quem facta fuit cessio damna, pœnam, & expẽsas petere possit, & in quibus, vi.l.ibid.in glo.6.
Et an cessa actione videatur cessus fori, & an cessa contra vnum ex debendi videatur cedi contra eorum, vid.d.glo. 6.
Cessio a bonis debet statim fideiussori soluenti pro debitore dari, & quid si non statim sed ex interuallo illam petierit, vid.glo.1.l.41.tit.14.partita quinta.
Et an sine cessione agere possit contra confideiussores, vid.ibid.in glo.secunda.
Et quo iure agatur contra creditorem vt ei cedat actionem, & quid si ditor nolit, vide.d.glo.2.
Et quas actiones debent cedi contra debitorem principalẽ, & quãdo eius obstet exceptio cedendarum, vid.ibid.in glo.3.
Et an talis exceptio cedendarũ opponi possit, etiam si fideiussor fit delegatus per instrumentum guarentigium, & qualiter procedat, vide glo.3.col.1.l.11.tit.12.par.5.
Cessio actionis an fideiussoris soluenti pro principali detur contra reum possessorem, vide ibidem.
Et an fideiussor possit renunciare huic beneficio cedendarum actionum vide ibidem ad fi.
Et qualiter cessio ista fieri debeat, & an creditor omne ius suum in fideiussorem soluentem cedere debeat, videibidem glo.5.
Cessio fieri potest etiam ex interuallo, quia fideiussor soluens in dubio videtur soluisse pro sua obligatione, vide ibi glo.7.
Cessio bonorum debet fieri quando debitor non habet vnde solueret, sic fit, & qui ad hanc cessionem non admittantur, vid.glo.1.l.1.tit.14.partita quinta.
Cessio debet fieri cum judicis decreto, & quare, vid.d.glo.1.d.l.1.tit.14. partita 5.
Cessio bonorum, & alienatio bonorum omnium idem sunt, vide ibidem.
Et an istud beneficium detur studiose dilapidanti bona vel hæreditatem venerarium non fecit, vide ibidem.
Cessio bonorum non datur illo qui plenarie satisfacere potest, vid.d.glo 1.in fine.
Neque in alijs pluribus casibus, vid.glo.4.l.4.ibidem.
Cessio an fieri possit extra iudicium, & quando, vide ibidem glossa secunda.
Et an debitor possit cedere bonis inuicto creditore, vide ibidem in glo.tertio.
Cessio sufficit fieri verbo, neque in hoc debet permitti modus vir privilegiis, vide ibidem in glo.4.
Et qui sint in hoc priuilegiati vt ad cessionem bonorum compelli possint, vid.ibid.in glo.6.
Et qualiter tunc ab ipsis cessio fieri debeat, vide ibi.
Cessio facta ꝙs creditor pferri debet in solutiõe, & qñ, & an si debitor post cessionem

cessionem & ante venditionem velit bona sua recuperare, & creditoribus satisfacere an admittatur & bona sint ei restituenda, vid.glo.1.ibidem.
Cessio an possit quo ad creditores conditionales, & quo ad nouum creditorem succedentem in obligatione, vid.glo.1.l.3.ibidem.
Cessio bonorum impedit litis contestationem, & an per talem cessionem bonorum tollatur naturalis & ciuiles obligatio, vel an tantum cõtra creditorem competat exceptio, vid.glo.2.l.3.tit.15.p.5.
Cessio bonorum si fiat cum vituperio, si postea debitor ad pinguiorem fortunam perueneret, non tenetur creditoribus satisfacere alias secus, vide glo.3.l.3.per tex.ibi. tit.15. par.5.
Et in bonis post cessionem acquisitis debitor non tenetur vltra quam facere potest deducto ne egeat, vid.ibi.glo.4.per tex.ibi.
Et si debitor nolit bonis cedere detrudetur in carcere, & an prius debeat fieri discussio bonorum, & quid hodie, vid.glo.1.l.4.ibi.
Et an creditoribus non instantibus debitor carcerari possit, vid.glo.2.d. legis.4.
Et quid si ante capturam vel cessionem vel post capturam debitor bona sua alienauit, vid.ibi.glo.4.
Et si debitor velit bonis cedere & creditores noluerint, sed ei velint dilationem dare quis audiatur, vid.glo.2.l.5.ibi.
Et si debitor a creditoribus habuit dilationem ad soluendũ, si postea velit cedere bonis an admittatur, vid.glo.4.l.5.tit.13.par.5.
CESSIONARIVS actionis seu nominis qui non denuntiauit cedenti si esse motam litem, si succubuit an agatur contra cedentem, vid.glo. 4.col.2.quæst.4.l.32.tit. 5.par.5.
CELEBRARE potest clericus duas missas in vna die ex causa, vid.glo.1. l.49.tit.4.par. 1.
Celebrare an possit clericus sine ministro, & an vnus sufficiat, vid.glo.fi. l.50.tit.4.par.1.
Celebrans eo animo, vt Deus aliquem perdat vel simile, an conficiat sacramentum & de eius pœna, vide glo.2.l.51.ibi.
Celebrari an possit in loco non consecrato de Episcopi licentia, & quid si ad sit altare viaticum & portati consecratum, vid.glo.2.l.4.titu.10. partita. 1.
Celebrari non potest in oratorio alicuius priuati & quando sic, vid.glo.1 cum alijs ibi.l.5.tit.10.par.1.
CELEBRITER factum quando aliquid dicatur, vid.glo.4.l.11.tit.14.partita prima.
CENSVS si petatur per aliquem ab ecclesia debet probare illum sibi de iure suo sicut in emphyteota, vid.glossam.1. legis.29.titul.8.partita tertia.
Censuarius habet in re censuali plenum dominium quod nõ ita est in emphyteota, vid.d.glo.1.
CERA corrupta si cum incorrupta immisceatur, an immissęs pœna falsi vel alia puniatur, vid.glo.2.legis.1.tit.7.part 5.& glo.5.l.4.tit.7.par tita septima.
CEREMONIAE militares hodie non sunt in vsu, vid.glo.2.l.49.titu.5. par.5.ad fin.
CERTA scientia quando dicatur fuisse in principe quando per illã clausulam aliquid dicit, vid.glo.1.l.15.tit.1.par.3.
CERTIFICARI non debet glo.3.l.4.tit.19.par.2.
CERTIVS eligere oportet vbi adest periculum animæ, vid.glo.8.col.2. post principium.l.3.tit.1.par.4.
Certum dicitur illud quod ex relatione ad aliud potest certificari, vide glo.1.l.10.tit.5. par.5.
CHIROGRAPHVM, vide de hoc in verbo. SCRIPTVRA, & verbo INSTRVMENTVM.
CHIRVRGICI non possunt cremare, seccare. vel ossa extrahere sine mãdato parentum vel cognatorum infirmi, vid.glo.6.l.10.titu. 8.partita quinta.
Et an incurrant irregularitatẽ si ex incisione, adustione, vel potione quã dat infirmo sequatur mors, vide ibi.
Chirurgicus si per imperitiam aliquem occidat, an & quãdo teneatur, vide glo.3.cum alijs ibi.§.6 per illum tex.tit.8.par.7.
Chirurgicus an esse possit filius hæretici, vide glossam.1.l.4.tit.26 partita septima.
CIBVS est in nobis necessarius, & quare, vide glo.1.l.10.titulo.8.partita secunda.
CIMINTERIVM potest esse iuxta ecclesiam, & etiã potest esse in remota parte, vide glo.1.l.2.tit.13. par.1.
Ciminterium non potest esse in aliqua ecclesia, nisi in illa quæ habet populum, vid.glo.1.l.3.tit.13.par.1.
Ciminterium ecclesiæ assignatur cum consecratur, & vnum potest assignari diuersis ecclesijs, vid.glo.1.l.3.tit.13.par.1.
Ciminterium vnde dicatur, vide glo.1.per tex.ibi.l.4.titulo.13.partita prima.
CIRCVNSTANTIAE quæ debeant confiteri vel non, vid.glo.9.l.25. tit.4. par.1.
CITATIO ad audiendam sententiam, an debeat fieri generaliter citato ad totam causam vel citato a iudice prædecessore vel in causa criminali, & quid si sine citatione præsens sit, vid.glo.2.l.5.tit.22.par.3.
Citatio & si non fiat in aliquibus casibus, tamen ad alia procedi potest, vide glo.6.l.12.tit.22.par.3.
Citatio qualis esse debeat ad hoc, vt sententia inter alios lata alij scienti rẽ agitari præiudicet, vide glossam secundam, legis vigesimę, tit.22.partita quinta.
Et quando talis citatio etiam si illi facta sit non noceat illum, vi.glo.2.d. legis. 20.
Citatio an iterum sit necessaria, si iudex in die præfixa ad sententiandũ illã non protulit sed in alium, vide glossam tertiam, legis nonæ, tit.22.par. tertia.
Citatio sola an sufficiat ad interrumpendam vsucapionem siue præscriptionem, vide glo.3.l.29.tit.29.par.3.
Citatio an debeat fieri consanguineis ante quam filius naturalis alicuius consanguinei legitimetur, vid.glo.1.l.4.tit.15.par.4.
Citatio an teneat in persona syndici vel procuratoris alicuius vniuersitatis, vid.glo.1.l.13.tit.2.par.3.
Citatio si fieri potest, fieri debet prius in domini persona quam procuratoris, vid.glo.1.l.14.tit.2.par.3.
Citatio est adeo necessaria quod sine ea processus factus, etiam si sit completus non tenet, glo. in procemio, tit.7.par.3.
Et an ex sola propositione libelli videatur quis citatus, vid.glo.1.l.11.7 partita tertia.
Et an in citatione exprimenda sit causa & ibi fit inferendus tenor libelli, vid.glo.2.l.1.tit.7.par.3.
Siue causa sit ciuilis siue criminalis, vide ibidem.
Et quid si iudex velit aliquem vocare ad sectam sit inferenda causa, vide ibi.
Citatio per quem nuntium fieri debeat & quibus iudicibus permissa, sit citatio per nuntium, vid.ibi.glo.4.
Citatio fieri debet in propriam personã nec ad domũ fiet, nisi absens sit a ciuitate, vid.glo.5.l.1.tit.7.par.3.
Citatio vbi fiet non habenti domum, & an debeant requiri eius cognati, & amici, vide glo.6.d.l.1.
Citatio quando fit ad domum non sunt requirendi amici, neque quãdo absentia est culposa, vide ibidem.
Et an soli nuncio in citationibus sit credendum, vid.glo.8.d.l.1.iuncta ibi glo.9.
Citatio an debeat fieri in persona minoris vel tutoris sui, vid.gl.13.l.2.tit. 7.par.3.
Citatio an possit fieri in personam mulieris vxoratæ, si in honestate vixerit vt personaliter coram iudici compareat, vid.glossam.2.legis.3.ibidem.
Citatio an possit fiari in domo cuiusq; nec nuntius ad citandũ illũ violenter ibi ingredi poterit, et quilibet de familia illud prohibere poterit, e

Universidad de Deusto
Biblioteca

quæ cautela in hoc posit seruari & aliquas limita, ad hoc, vid.glo.4. d.legis.3.
Citatio domino facta per seruum eius manumissum sine licentia iudicis, admittitur processum & an ea teneat, vide glossam primã, legis.5.tit. 7. partita. 3.
Citatio debet fieri de mandato iudicis alias non, glossam. 3.l.7.tit.7. par. tita tertia.
Citatio facta personæ illustri debet fieri per scripturam, vide dictam glo. primam.
Et quid si partes prorogent dilationem datam a iudice sine iudicis assensu, vide ibidem in glo.2.
Citatio bene potest fieri per aduersarium de iudicis voluntate, alias nõ, & an li soli tunc credatur, vide glo.3.d.l.7.
Citatio proprie non dicitur quãdo quis aliquem citat siue iudicis mandato, sed dicitur monitio, vid.d.glo 3.
Citatio fit tribus modis, glo.1.l.8.tit.7.par.3.
Citatio noua an requiratur in multæ condemnatione facienda propter contumatiam, vide glo.3.l.8.tit.7.par.2.
Et an idem sit in condemnatione expensarum, quia non cõparuit in termino, vide ibidem glo. 4.
Et negans fuisse citatum si conuincatur de mendatio qualiter puniatur, vid.glo.6.l.8.tit.7.par.3.
Citati an valeat sine præfinitione termini, & quando, vid.glo.3.l.11.tit. 7.par.2.
Citatio inualida nihil operatur si tamen valida sit citatus tanquam præsentus licet mutet forum coram iudice citante respondere debet.glo. 1.l.12.tit.7.par.3.
Citatio ad hoc vt alium præueniat requiratur quod sit ei intimata, ita quod in eius notitiam perueniat, vide ibidem.
Et quid si post citationem iste fiat clericus, vid.d.glo.1.in fin.d.l.12.tit.7. partita.3.
Et an per solam citationem res efficiatur litigiosa licet libellus petitionis non sit notus reo, vide glossam primam, legis.13.titulo septimo, pa.3. & ibi glo.2.
Citatio vna an sufficiat ad interponendam missionem ex primo decreto, & quando, vid.glo.3 l.1.tit.8.par.3.
Citatio ad domum an fieri possit quando venduntur res in quas actor missus fuit in possessionem ob rei contumatiam, vid.glo.13.l.6.titu.8. partita.3.
Citatio qualiter fieri debeat si criminosus se latitauerit, & an cum termini appositione, & quid in crimine læsæ maiestatis, vid.glo.1.2.3.&4. l.7.tit.8.par.3.
Citatio trina precedere debet ante quam annotatio bonorum fiat, glo.8. l.7.tit.8.par.3.
Citatio non requiritur vbi de fuga adest præsumptio, glo.5.l.4.tit.9.partita tertia.
Citatio ad domum non sufficeret quando agitur de graui præiuditio alicuius, vid.glo.3.in fi.d.l.1.tit.16.par.3.
Citatio an requiratur & qualis esse debeat quando ex vna parte recipiũtur testes ad æternam rei memoriam, vide ibidem.
Citatio officialium regis non requiritur quando agitur contra eos & testes recipiuntur in modum inquisitionis, glo.1.in fin, legis.6.tit.16.partita tertia.
Citatio partis aduersæ qualis esse debeat quando testes contrarij producuntur, & quid si testis sit mulier, vide glossam secundam.l.25.tit.16 partita.3.
Citatio vnica an sufficiat fieri partibus ante testium publicationem, vid. glo.1.l.37 tit.16 par.3.
Citatio iudicis facta ad audiendam sententiam, an debeat esse prætoria, & an hora assignari debeat, vide glossam secundam, legis.5.tit.22.partita tertia.
Et an in causis summarijs ante sententiam necessaria sit citatio, vide ibidem.
Citatio ad audiendam sententiam an debeat fieri contumacia in processu, vide ibidem.
Citatio si sit æquiuoca an iudex illam declarare possit de quo sensit, gl.11. l.23.tit.11.par.5.
Citatio si detur generaliter contra Titium & sint duo Titij quis ex eis videatur citatus, vid d.glo.1.
Et quid in citatione facta per præconem quem arctet, vide ibidem.
Citatio noua an requiratur quãdo citatus ad certum terminum propter legitimum impedimentum non venit, vi. glossam secundam.l.17.ti.11. partita.5.
Citatio absentium an sufficiat licet citati non veniant, vid.glo.1.l.5.ti.15. partita.5.
Citatio eorum qui in publicatione testium citari debent, an præsumatur facta si longum tempus transierit a die publicationis ipsius, vid.glo.2 l.4.tit.2.par.6.
Citatio qualis esse debet, & qui sint citandi quando hæres inuentarium facere vult, & an a laico iudice citentur legatarij clerici, vid.glo.7.l.3.titu. partita. 6.
Citatio generalis creditorum vel aliorum an sufficiat, & quando in confectionem inuentarij hæredis, vid.ibi.glo.8.
Citatio legatariorum vel creditorum, si deficiat in confectione inuentarij, an vitietur etiam si hæres fideliter conficeret, vide ibidem.
Et an agnatiuel cognati prius per iudicem sint citandi quam alius tutor minori per iudicem detur, vid.glossam.3, ad finem, l.5. titul.16.partita sexta.
Et an prius quam reus accusatus de crimine absoluatur, quia accusator non comparet, debet ipse accusator prius citari, vide.glo.4.l.17 per tex.ibi.tit.1.par.7.
Citatio qualis esse debeat quando accusator non comparet & citatus est vt supra dictum est, vide ibid.in glo.5.
Et quando nulla citatione præcedente aliquis a iudice capi possit, vide glo.2.l.18.tit.1.par. 7.
Citatio verbalis vel realis an fieri possit in alieno territorio, vide.glo. d.l.18.
Citatio maliciose facta qualiter citans iniuriarũ actione teneatur, & quando, vid.glo.1.l.7.per tex.ibi.tit.9 par.7.
CITATVS ad curiam Regis debet venire securus, & quid si citetur bannitus. vid.glo.1.l.4.tit.16.par.2.
Citatus coram minore iudice venire non debet, & idem coram aequali, de glo.2.l.2.tit.7.par.3.
Citatus si sit infirmus infirmitate prolixa tenetur mittere procuratorem vid.glo.7.l.2.tit.7. par.3.
Et quid si detineatur in carcere, vid.ibi.glo.9.
Vel nuptias celebrauerit, vide ibi glo.10.
Citatus ex quibus causis venire non teneatur, vid.per glo.3. cum sequentibus.l.11.tit.7.par.3.
Citatus qui nimium se arctauit permittendo terminum labi, an aliquam excusationem habeat, vid glo.4.d.l.11.ibi.
Et an teneatur probare se fuisse impeditum vel arbitrio iudicantis remaneatur. vid.glo.7. d.l.11.
Et si sit impeditus in quo casu teneatur mittere excusatorem ad iudicem, vid.glo.11.d.l.11.ibi tit.7.par.3.
Citatus legitime siue in propriam personam, siue ad domũ, si verbo vel realiter coram iudice citante debeat respondere licet postea fortasse, glo.1.l.12.ibi.
Et quid si postea efficiatur clericus, vide.d.glo.3.in fi.d.l.12.titu.7.partita tertia.
Citatus qui tacuit vel dixit se venturum licet non veniat, non dicitur rus contumax, sed fictus, vide glossam decimam, legis.4 tit.22.partita tertia.
Et an iste appellare poterit petita vel non petita restitutione, si vocem dicit adhuc sedente pro tribunali, vide dicta glossam decimam, ibi quartæ.
Ciuitas ad totam causam, an ad audiendam sententiam citari debeat, glo.2.l.5.ibi.
Citatus nemo præsumitur nisi probetur, & ideo dicenti incumbit probatio, vid.glo.2.l.9.tit.23.par.4.
Citatus ad certum terminum si legitime sit impeditus, debet stare certo terminum comparere neque requiritur noua citatio, vid.glo.2.l.11.tit.11. par.5.
Citatus legitime si illicentiatus recedat pro contumace habetur, ibi vid.glo.3.l.18.tit.1.pa.7.
Et taliter legitime citatus tacite monitus est, tacite a iudice ne illicentiatus recedat, vide ibidem.
CITANS aliquem malitiose qualiter puniatur, vid glo.1.l.7.per tex.ibi. tit.9.par.7.
CITARI debet officialis quia accusatur quod grauat subditos iniuste sententia aduersus eum proferatur. glo.1.l.6.titulo decimo sexto.partita tertia.
Citari an debeat actor contumax. si reus instando petat in illa causa fieri, vide glossam tertiam, legis 8 one, titulo vigesimo secundo.partita tertia.
Et quid si actor in aliquo casu curiæ fecit citare reum, & postea ipse actor non venit, an citari debeat tunc, vide ibi.
Citari an debeant cõsanguinei antequam filius naturalis legitimetur, de glo.9.l.4.tit.15.par.4.
CIVES vnius loci si habeat pensiones in terminis alterius ciuitatis, an fiat statutum super fructibus illius possessionis & aliarum, an eorum illum liget, vide glo.fi.l.15 tit.1 par.1.
Ciues possunt audire diuina officia extra locum interdictum ob aliquam causam si culpabiles non sint. vid. glo.5.l.14.tit.9.par.1.
Ciues nouus an teneatur seruare instrumentum prædecessorũ, vid.glo. l.5.tit.15.par.2.

Ciues qui deserit suam ciuitatem pericli tantem perdit ciuũ priuilegiũ desinit que eius ciuis, vid.glo.4.l.4.tit.19.par.2.
Ciues & incolæ debent se habere iuxta qualitatem. vid.glo.3.l.1.tit.24. partita. 2.
Ciues omnes etiam pauperes possunt de rebus cõmunibus ciuitatis vti si ciues diuites, vid.glo.8.l.9.tit.28.par.3.
Ciues omnes siue pauperes, siue diuites possunt greges suas immittere in pratis & herbagijs communibus quilibet secundum indigebit, vi.glo. 9 ibidem.
Et qualiter consulatur pauperibus quando diuites plures greges habẽt. ex quo ipsi damnificantur, vide ibidem.
Ciues an sit dominus terræ, & an ibi ciues admittatur in pascuis, siue ibidem habitauerit siue non, vide glossam nonam.legis.9.titul.28. partita.3.
Ciues an possint de propriis ciuitatum eleemosynam facere, vid.glo.3.l. 10.tit.28. par.2.
Ciues qua iterfibi per alium possint acquirere possessionem, vid.glo.3.l. 4.tit.30.par.3.
Et quando eis acquiratur possessio tacito modo vel consilio cõmunicato, vide ibidem.
Ciues alicuius villæ si alibi se conferant, an possessiones quae ibi habent vendere possint & quando, & quando erunt domini territorij vel Regis, & quid iure nouissimo in hoc sit seruandum circa tributa. &c. vid. glo.4.l.26.tit.31. par.3.
Et an aliquid importet, si simul inde recesserũt vel separatim, vid.d.glo. quarta.
Et quid si vnus tantum ciues remanserit in loco illo, vide ibidem.
Ciues sicut non possunt alienare pascua publica in consulto principe, sic nec habendo talia bona pro derelicto, vide dictã glossam quartam ad fin.d.l.26.
Ciues loci deserti, si tributa & superindicta præstare solebant, a quibus in posterum solui debeant, vid.d.glo.4.in fi.
Ciues in communi an possint alicui dare licentiã ædificandi in loco publico, vid.glo.1.l.3.tit.32.par.3.
Ciues donationem puram alicuius reipublicę & commune facere nõ potest, vid.d.glo.1. in fine.
Ciues an teneantur ad contributionem etiam si nobiles sint, quando ipsi & eorum ciuitas litigat super terminos, qui post victoriam debent esse communes etiam pro eius pertinentia, vide per glo.9.l.20.tit.32.parti ta tertia.
Ciues veri alicuius regni an sint naturalitati ex priuilegio in regno illo, vid.glo.14.l.2.tit.24.par.4.
Et an talis simpliciter naturalitatibus beneficium in regno habere possit nisi expresse hoc sibi concederetur, vid.ibi,col.2.
Ciues naturalis alicuius loci an dicatur ille qui per decennium in aliquo loco steterit vt tanquam naturalis & oriundus beneficia & dignitatis ecclesiasticas habere possit, vel non, vid.d.glo.14.col.2. ad medium.l.2. tit.24.par. 4.
Ciues illius loci vbi natus fuit filius, an dicatur ipse filius quando parentes eius alibi se transtulerunt & per decennium ibi commorauerunt, si non constet de animo transferendi ibi domicilium, sed adhuc creditur, ibi esse animo redeundi in suam patriam, vid.d.glo.14.
Ciues originarius est quodam modo hypothecatus patriæ, & sine causa ab inde discedere non potest, vid.glo.1.l.5.ibi.
Ciues vnigenarius vnius regni, si regnum deserat & se in alium regnum transferat ibique constituat domicilium suum, an possit tanquam ad naturalis in regno deserto beneficia obtinere vel non, & an amittat priuilegia regni deserti, glo.2.l.5.tit.24.par.4.
Et an idem sit si in eodem regno ipse mutet suum domicilium de vno loco ad alium, vide ibidem.
Et in quo licet iste ciues vnius regni se ad alium transferat naturalitas in eo duret, vid.ibid.in fine.
Ciues si propter eius turpitudinẽ fuerit remotus ab officio, an ad alios honores in loco sui originis admitti debeat, & an propter aliud delictum eandem proditionis amittat ipse naturalitatem regni vel loci sui originis quam vide ibi in glo.3.
Ciues hebetriæ an teneantur ad seruitium quod Regi datur quãdo eget, vid.glo.11.l.3.tit.25.par.4.
Ciues & eorum dominus an possit depredari propter iustitiam denegatã vel neglectam, vid.glo.5.l.10.tit.25.par.4.
Ciues loci possunta Rege petere vt eis loca dentur siue assignentur, vbi possint vineas & oliueta plantare vel agros seminare, vt inde ipsi alimenta percipiant, vid.glo.6.l.10.tit.25.par.4.
Ciues dictiores an possint compelli ad mutuandum ciuitati si stilli necessarium, vid.glo.1.in procemio tit.1.par.5.
Ciues siue Prædarius qui Regi suo seruit in aliqua ciuitate, an gaudeat militum priuilegio, vid.glo.2.l. 9.tit.5.par.5.
Et an relictum ciuibus videatur ipsi ciuitati relictum, vide glo.3.l.nonæ tit.7.pa.5.
Ciues si soleant medium habere & illi mercedem dare, si elapso tempore conductionis illud fecerint, an reconducere videantur, vid.glo.1.l. 20.tit.8.par.5.
Ciues ciuitatis captæ per Regem, an sint serui ipsius Regis capientis, vid. glo.9.l.1.tit.2. par.7.
CIVITAS iurisdictione carens statim facere non potest cum pœna contrauenientium in tribus casibus sine pœna vero sic, glo.1.l.12.tit.1.partita.1.
Ciuitas an possit se ipsam murare sine principis licentia, vid.glo.1.l.9.tit. 11.par.2.
Ciuitas si de nouo ædificetur ante omnia ædificandus est furnus secundo muri, tertio ecclesia, vide glossam tertiam, legis.2.titulo decimo octauo, partita.2.
Ciuitas potest compellere aliquos vt discant artificium, si ipsa multũ de eo indigeat, vid.glo.2.l.5.tit.20.par.2.
Ciuitas magis stat in legibus fundata quam in lapidibus, vide.gloss.8.in procemio.3. partitæ.
Ciuitas an possit sine licentia Regis facere compromissum super rebus suis proprijs & quando, vide glossam quintam, legis vigesimæquartę, tit.4. par.3.
Ciuitas potest donari a principe propter benemerita & seruitia alicuius, vid.glo. 4.l.1.tit.18.par.3.
Ciuitas an possit de nouo construi sine Regis priuilegio, vi.glo.2.l.7.tit 20. par.3.
Ciuitas in defensa si condemnetur an ab ista sententia possit restitui, & quid si contumax fuerit in creando defensore, vide gloss.5.l.1.tit.25. partita.3.
Ciuitas & ecclesia regulariter æquiparantur, vide.d.glo.5.ad.fin.
Ciuitas an possit prohibere ne piscetur in flumine suo. vide glo.4.l.6.tit. 18.par. 3.
Ciuitas an habeat fundatam suam intentionem in montibus & vallis sui territorij, vid.glo.6.l.9.tit.28.par.3.
Ciuitati non est anexum aliquid corporale pro ciuibus a iure, sed a lege vel consuetudine bene potest, glossam sextam legis nonæ, tit.28.partita tertia.
Ciuitas in quibus debeat consumere reditus & propria ipsius, vid.glo.3. l.10. tit.28.par.3.
Ciuitas an possit de reditibus suis eleemosynam facere, & quando, vide glo.3.d.l.10.tit.18. par.3.
Ciuitas & si ei vsusfructus relinquitur sine præfinitione termini quantũ tempus durabit, & quid id legato ei relicto, vide glo.1.l.26.tit.31.partita tertia.
Et quid si ciuitati relinquitur vsus filuæ, an illud dicetur vsus, an vero vsusfructus, vide ibidem.
Ciuitas an possit dare alicui licentiam ædificandi in loco publico, vide glo.1.l.3.tit.32.par.3.
Ciuitas donationem puram alicuius reipublicæ & omnibus commune facere non potest, vid.d.glo.1. in fine.
Ciuitas potest etiam Rege inconsulto reficere muros suos, glo.5.l.20.tit. 32.par.3.
Ciuitas an de reditibus suis debeat Castella ibi proxima reficere & quando, vid.ibidem in glo.7.
Ciuitas si litiget super terminis & territorio quomodo nobiles ibi degentes habita victoria debent gaudere, an ante ipsam lite pendente ipsi ad contributionem teneantur vt lis prosequi possit, vide glo.5.l.20.titu. 32.par.3.
Ciuitas seu alius locus an possit petere Regi vt loca sibi assignentur, vbi possint ciues vineas plantare agrosque seminare, vnde ipsa alimenta percipere possint, vide glossam sextam, legis decimæ, titulo.25.partita quarta.
Ciuitas an possit ciues compellere ad sibi mutuandum si habet maximã necessitatem, vid.glo.1.in procemio.tit.1.par.5.
Ciuitas si ipsa vel concilium decurionum ipsius mutuum receperint, an obligetur vel non, vid.glo.sextam, & septimam, per textum, ibi.l.3.tit. 1.par. 5.
Ciuitas obligatur delinquendo, & potest facere legem, & ad hoc potestatem habet, vide ibidem.
Ciuitas si ex mutuo ab ea recepto grauetur an per restitutionem iuuetur vel non, & quando, vid.d.glo.6.& ibi.glo.7.
Et an sufficiat probare instantem necessitatem licet non probetur fuisse in eius vtilitatem versum, vid.ibid glo.7.
Et quid si vtilitas non duret licet a principio vtiliter gestum sit, vid.dict. glo.7.in fine.
Ciuitas an habeat iurisdictionem in populum de nouo ædificatum per aliquem in solo proprio, an vero ipse dominus habeat dictam iurisdictionem, vid.glo.4.l.9.tit.4.par.5.
Ciuitas an possit vendere suas res immobiles pro commodo suo, licet debitum

Universidad de Deusto
Biblioteca

debitum non fit, vide glo.5.l.4.tit.5.par.1.
Ciuitas n̄ possit vendere ea quæ sunt in viu publico ex quocunque titulo habeat, vid.glo.2.l.15.tit.5.par.5.
Et an de cōsensu & licentia Regis, & quando sufficiat licentia præsidis, & in quibus rebus, vid.d.glo.2.d.l.15.
Ciuitas an possit facere conuentionem cū alia ciuitate super animalibus, quæ ab vna parte in aliam intrant in eorum territorijs, vt tantum solui ant damna, vide ibi.
Ciuitas recognoscens superiorem, an possit facere statutum vt ipsa possit alienare res omnibus communes, & ipsius ciuitatis, vide ibidem.
Ciuitas bene potest vendere ea quæ sunt propria sibi, si nō sint in vsu publico, vide ibidem.
Ciuitas quæ habet abundātiam rerum ex territorio proprio dignior est quam si per mercatores abundet, vide glossam primam.l.quarte.ti.7. partita.5.
Ciuitas an & quando teneatur ad emendam damni, si mercatores spoliātur in itineribus & confinibus suis, & quid si illi qui fecerunt violentiā erāt forriores, & quid si maleficiū fiat in confinibus villæ, & incontinēti deprædator se transtulerit ad alium territorium, vel factum fuit de nocte, vide glo.7. ibidem.
Ciuitas debet obuiare insidijs latronum & custodes in insidiosis locis ponere, vide d.glo.7.ibidem.d.l.4.
Ciuitas an possit prætendere tertiam partem ex constitutione nouæ gabellæ quam de nouo imponit pro suis necessitatibus, vide glo.2.l.7. tit.7.par.5.
Et an priuilegia concessa ciuitati sint re alia & perpetua, vid.glo.3.l.9.tit. 7.par.5.
Et an relictum ciuibus videatur ciuitati relictum & quando, vide dictam glossam.3.
Ciuitas, fiscus, & ecclesia, an æquiparentur, vide glossam quintam in principio l.19.tit.8.par.5.
Ciuitas an debeat habere fideicōmissum quando ab aliquo fuit relictum omnibus scilicet hominibus illius ciuitatis, vide glossam sextam.d.l.4. tit.5.par.6.
Ciuitas hæres ab aliquo instituta, an possit per se contrahere vel hæreditatem adire sine eo quod ad id constituat syndicum, vide glo 8.dict.d. 6.par.6.
Et an concessio facta ciuitati censeatur perpetua vel temporalis, vid.glo. 1.l.27.tit.9.par.1.
Et an sub nomine ciuitatis cōtineantur castra, vid.glo.4.colu.post principium.d.6 tit.21.par.6.
Ciuitas an obligetur ex contractu iurato vt & restitui non possit aduersus illum, vid.glo.5 in fi.l.6.tit.19.par.6.
Ciuitas quæ libet gaudet priuilegio reipublicæ, & quando, vide gl.3.ad finem.l.19.tit.19.par.6.
Ciuitas si capiatur a Rege, an ciues illius ciuitatis erunt serui, vel nō, vid. glo.9.l.1.tit.2.par.7.
Ciuitas an teneatur ad contributionem, vt domus alicuius timore ignis destructa reædificetur, vid.glo.2.l.12.tit.15.par.7.
Et priuilegia concessa ciuitatibus potius præsumuntur realia quam personalia, vid.glo.2.l.17.tit.34.par.7.
CIVILITAS originaria amitti potest pluribus de causis, vide glo.2.cum sequentibus per tex.ibi.l.5.ff.24.par.4.
Ciuilitas an amittatur si vnius regni naturalis ad alium regnum se trāstulerit, & an beneficia habere possit in regno deserto, & in quo ipse ante naturalis erat & an amittat priuilegia regni deserti, vid.glo.2.l.5.titu. 24.par.4.
Ciuilitas an amittatur subditi proditione vel ex alio minori delicto, ita vt ad honores ibi non amittatur, vid.ibi glo.3.
CIVILIS MORS, de hoc vide in verbo MORS CIVILIS.
CIVILIS POSSESSIO, de hoc vide in verbo, POSSESSIO.
CLAM factum aliquando minus punitur quam illud quod fit palā aliquando vero secus, glo.3.&.4 in procemi.tit.3.par.4.
Clam dicitur factum illud quod fit coram testibus si ipsi rogatur vt secreto teneant, vid.glo.2.d.l.15.tit.7.par.6.
CLAMOR populi & vanæ voces eorum audiēdæ non sunt, vide in verbo, VANAE VOCES.
CLAVES & per traditionē clauiū acquiritur possessio, & an fieri debet necessario in repræsenti, vid.glo.2.l.66.tit.8.parti.3.& glo.1.l.7.tit.30. partita 3.
Et debent esse principales claues rei venditæ debent que tradi per ipsum dominum possessorem, vid.d.glo.1.l.7.
Claues licēnon tradūtur in conspectu horreitamen videtur data licentia ingrediendi propria authoritate, vide glo.1.d.l.7.
Et supra dicta procedunt quando talis rei possessio erat vacua, vid.ibid.
Clauis si tradatur hospiti per hospitatorem, an ipse liberetur a custodia, & an tenetur teneatur de leuissima culpa glo.12.l.2.6.tit.8 par.5.
CLAVDVS quis sit, & an valeat ordinari, vide glo.5.l.25.tit 6.partit.1.
CLAVSVLA (rato manente pacto) in compromissis posita, quid operatur, vid.glo.6.l.13.tit.4.par.2.
Clausa (indignationē Petri & Pauli, se nouerint. &c.) quid cōtineat, vid.glo.9.l.2.tit.18.par.3.
Clausula maledictionis principis aduersus contrauenientes quid operetur & operetur, vid.d.glo.9.l.2.
Clausula (ex certa scientia) in aliquo actu posita, qualiter factum probare demonstret, vid.glo.1.l.15.tit.18.par.3.
Clausula (non obstantibus) aliquando requiritur, & est necessaria, vide glo 2 l 21.tit. 8.par.2.
Clausula (nō obstantibus) an sufficiat in impetratione secūdi privilegii quando primo non fit facta mentio, vid.glo.3.l.27.ibidem.
Clausula (non obstante) an requiratur quando princeps aliquid contra ius naturale, vid.glo.1.l.12.tit 18 par.3.
Clausula (non obstantibus) non sufficit ad reuocationem primi privilegii sed debet esse specialis, vid.glo.2.l.39.tit.18.par.3.
Clausula (non obstante) est surreptitia quando substantia gratiæ obtenta, vid.d.glo.2.
Clausula (non obstante generalis) nihil operatur quando princeps declarat tum vitium, neque per illam illud tollitur, vi. glo.2.ibi.
Clausula (si ita est) vid.l.48.glo.1.tit.18.par.3.
Clausula cum omnibus suis iuribus in vendītione posita quid importet glo.3.l.56. ibidem.
Clausula (in venditione scilicet cū accessibus eius) & cum suis pertinentijs quid importet, vid.d.glo.3.&c.
Clausula in vēditione posita (scilicet toties pœna soluatur quoties) quid importet, vid.per glo.13.l.5.tit.18.par.3.
Clausula in venditione posita (scilicet pœna soluta vel non, &c.) an debeat semper poni vt pœna pluries debeatur, vide ibi.glo.14.
Clausula per quam quis a solutione pœnæ excusetur quæ sit & quotuplex de glo 3.l.66 tit.18.par.3.
Clausula apposita in eodem orationis contextu, siue in principio siue in fine, siue in medio in est oratione, ac si in principio poneretur vide glo 2 l.3.tit.22.par.4.
Clausula (peto mihi ius & iustitiam fieri) quid operetur, & si ius petens utet pro eo qui iustitiam non habet, an sententia sit contraria ipsi de glo.1.l.16 tit.22. par.3.
Clausula appellatione remota de qua intelligatur, & an tam a diffinitiua quam ab ingerlocutoria remota esse videatur, vid.glo.9.& tota 23.par.3.
Clausula appellatione remota solus princeps illam ponere potest, an non neque legatus de latere & quando sic, vide glo. 1 l.1.tit. 23.tit.1.3.
Clausula constituti si ponatur tam in bonis præsentibus quam futuris an si constituens aliquid acquirat in futurum videatur illi constituta possessio cui factum fuit constitutum, & quid si ibi ponatur precario, vid.glo 4 l.9.tit.30.par.3.
Clausula constituti vel precarij an transeat passiue in hæredes constituentis, vid.d.glo.4.col.2.in medio.d.l.9.tit.30.par.3.
Et quid si constitutum fuit conditionale, & ante conditionis impletionem constituens alteri vendat vel tradat, vide ibi.
Et an si non teneat principale vitietur constitutum vel precarium, vide ibi.
Clausula constituti si inueniatur in factis antiquis facit præsumi de constitutum fecit illo tempore possidere, vid.d.glo.4.col.2.d.l.30. par.3.
Clausula (rato manente pacto) quæ sit, & an iuramentum habeat vim istius clausulæ, vid.glo.3.l.34.tit.31. par.5.
Et quid si ista clausula ponatur in his in quibus non tenetur quis præstare, sed liberatur præstando interesse, vide ibidem.
Et an in isti clausula sit necessarium adnectere quod non solum promittat restituere, sed quod etiam exigatur vt excludatur more purgatorio ibidem.
Et an ex vigore huius clausulæ pœna sæpius peti possit, vt fit satisfactum quod pœna toties committatur, &c. vide ibidem.
Clausula (rato manente pacto) solum operatur fauore obseruantiæ non vero fauore contrauentis, vide ibidem.
Et an vbi est ista clausula, & si pœna applicetur alteri quam parti pars agat ad suum interesse, vide ibidem.
Clausula (sine strepitu & figura iudicij) qualiter intelligatur, vid.glo. 32.tit.1.par.6.
Clausula derogatoria si sit in primo testamento, an si in generalitione testatorum, de ea mentio facta non sit, an per hoc vitietur renouatum primum testamentum, vid.glo.4.l.3.tit.7.par.6.
Clausula generalis quando ad specialia referri possit, vide dicta glo. 4.d.l.3.
Clausula in principio, vel in medio, vel in fine strui, vel instrui

posita, an & quando ad omnia referatur vel non, vide glo.4 columna 2.l.9.tit.7.par.6.
Et an prohibitio restatoris ne leges in suo testamento locum habeant habeat vim clausulæ codicillaris, vide glossam secundam, legis.32.titulo 9.partit.6.
CLANDESTINITAS in aliquo actu vitiat actum quando inducit aliquam doli præsumptionem, gloss. prima in procemio titu.3. partita quarta.
Clandestine factum aliquando minus punitur quam illud quod fit palā aliquando vero secus, vide glossam. in procemio tituli.3. partita.4.& glo.4.ibi.
Clandestine factum delictum quando dicetur, vide ibi glo. 4.
Clandestinum matrimonium, vide in verbo. MATRIMONIVM
Clandestinitas non vitiat matrimonium quantum ad Deum & si secundo habeat publice & ibi permanebit, & an tunc mortaliter peccet si exigat siue reddat debitum secundo viro, vide glossam primam. legis.2. titu.3.par.4.
Et quid si non reddens ponat se ex hoc in vitæ periculo vel ex candalum oriretur vel peccata mortalia, vide.d.glo.1.
Clandestine an contrahere dicatur ille qui coram multitudine contraxit matrimonium, omissis tamen bannis, vide glossam primam.legis tertiæ.ibi.
Et si quis in extremis vitæ clandestine cum alia contraxerit, ex qua antea filios susceperat, an ipsi filij efficiantur legitimi clandestinitate non obstante, vide glo.3.l.3.tit.3.par.4.
Clandestinitas in matrimonijs semper præsumitur esse in commodum puellæ, vide glo.1.per tex.ibi.l.5.tit.3. part.4.
Clandestinitas in matrimonijs an subijciatur pœnis legalibus, an lex illas pœnas statuere possit, vide glossam tertiam legis quintæ.titulo tertio par.4.
Clandestinitas præcedens in qua filij nati fuerunt, an impedit filiorum legitimationem si postea matrimonium publice a parentibus contrahatur, vide glossam secundam. legis secundæ. titulo decimo quinto partita quarta.
CLEMENTIA maxime in Principe quantum sit bona & laudabilis, vide glo.1.&.2.in procemio tit.24.par.3.
Clericus.
Clericus. Venatores. Incorregibilis.
Parrochialis vel cura Concubinarij vel Beneficiatus.
Confiteri vel Adulteri vel Excommunicatus.
Confitetur. Fornicarij. Testis.
Torquetur. Coniugatus. Depositarius.
Verberatur vel Fideiussor. Hæreticus.
Verberat. Degradatus vel — Testatur.
Capitur vel Depositus vel — Cedit bonis.
Incarceratur. Relapsus. Executor.
Ludens vel Homicida. Tutor vel
Ludere. Fur. Curator.
CLERICVS quilibet debet scire articulos fidei explicite, laici vero implicite, vide glo. 2.l.1.tit.1.par.1.
Clerici non studentes peccant mortaliter, & quando, vide glo.2. in. dicta lege prima.
Clerici cuiuscunque ordinis publici pœnitere non debent nisi prius degradentur, vide glo 4.l.19.tit.4.par.1.
Clerici inmigrare debent in regione qua viuunt super indigentes vt illis subueniant, vide glo.fi.l.40.tit.5.par.1.
Clericus an magis peccet quam laicus in omni genere peccati, vide glos. fi.tit.4.par.1.
Clerici habitantes in parochijs subijciuntur parocho talis parochiæ, glo fi.21.tit.4.par.1.
Clericus an sit vel ne pertinens an veniat in consideratione ratione peccati vel pœnitentiæ iniungendæ, vide glossam quintam.legis. 25. titulo, quarto.par.1.
Clericus indulgencias concedere non potest nisi pœnitentiæ tempore, vide glo.1.l.45.tit.4.par.1.
Clericus potest ex causa in vna die duas dicere missas, alias nō, vide glo. 1.l.49.tit.4.par.1.
Clericus duas missas dicere non potest, etiam cum causa quando prima missa fuit pro defunctis, secus si dedie, vide glossam quartā legis. 50. ibidem.
Clericus missam dicere non potest sine ministro, & an vnus sufficiat, vid. glo.fin.in.d.l.50.
Clericus celebrans eo animo vt Deus aliquem perdat, an conficiat sacramentum, & de eius pœna, vide per glo.2.l.15.ibi.
Clericus potest de licentia Papæ vti armis, vide glo.fin.ad finem legis.6. titulo quinto.part.1.
Clericus an esse possit nouiter conuersus, vide glossam primā, legis.23.titulo 5.par.1.
Clerici debent esse hospitatores transeuntium, vide glo.2.legis.40. tit.5. partita prima.
Clerici quantum possint licite expendere de fructibus suorum beneficiorum in hoc non potest dari certa doctrina, vide glossam quintam. dictæ legis.40.
Clerici debent pauperibus erogare quod sibi sufficit, vide glossam.6. dictæ legis.40.
Clerici voluptuose consumentes fructus suorum beneficiorum, an & quando teneantur ad restitutionem, & an peccent, vide glo.6.d.l.40.& gl.4 l.12.tit.28.par.3.
Clerici vtrum faciant fructus suorum beneficiorum suos, ibidem in principio secundæ columnæ.
Clerici magis tenentur ad dandam eleemosynam quam laici, & in quid, vide glo.ii.l.40.tit.5 par.1.
Clericorum officium est subuenire indigentibus operaque charitatis exercere, vide ibidem.
Clerici thesaurizare non debent, nec vt dent suæ ecclesiæ post mortem, sed pauperibus dare debent qui cæteris paribus ipse ecclesiæ præferūtur, vide ibidem.
Clericus conseruans superflua nō dicitur propter id esse in peccato mortali, glo.fi. in medio.l.40.tit 5.p.1.
Clerici quando possint cognatis suis aliquid dare subueniendo eorum necessitati, vide ibidem.
Clerici appellantur etiam si qui sunt in minoribus ordinibus constituti, vide glo.6.l.56 tit.5.par.1.
Clerici in minoribus ordinibus constituti licite verberantur, etiam pro minoribus criminibus, in maioribus vero non, nisi pro grauioribus, vide ibidem.
Clerici non debent interesse tauris, glo.2.l.57.tit.5.par.1.
Clericus qui per lapsum fuit ad maiores ordines promotus sine assumptione minorum, an possit Episcopus cum eo dispensare, & quando non, vide glo.19.l.63.tit.5.par.1.
Clericus corpore vitiatus sine Papæ dispensatione ordinari non debet. glo.4.l.64.ibi.
Clericus non debet celebrare in eodem altare in quo Episcopus ea die celebrauit propter episcopi reuerentiam, glo.fi.in.l.66.ibi.
Clericorum sunt nouem ordines, vide glossam secundam in procemio titu. 6. par.1.
Clerici præeminentiores sunt Regibus, glo.2.l.9.tit.6.par.1.
Similes glo 5.l.21.tit.4.par.1.& glo.1.l.tit.1.par.2.
Clericus alienæ diœcesis non debet ordinari sine literis sui Episcopi, glo. 3.l.21.tit.6.par.1.
Clericus suspectus de fuga potest a iudice laico vt eum iudici suo præsentet, vide glo.5.in.fi.l.23.tit.6.par.1.
Clericus licet creditori suo non possit soluere non tamen capi debet ad seruiendum ei vt est de consuetudine in laicis, vide dictam glossam.6. d.l.23.ibi.
Clericus obligatus laico antequam ordinaretur, ordinandus non est si in fraudem illud fecerit, vide ibidem ad fi.
Clericatus eximit personam quo ad omnem manus iniectionē, vide glo. fi.l.23.tit.6.par.1.
Clerici beneficiati tenentur in sua ecclesia oras canonicas dicere, & quid si ibi seruiant per alium, vide glossam primam, legis. 34. titulo sexto partita prima.
Clerici in minoribus ordinibus constituti, an teneantur recitare quotidie horas canicas, vide ibidem ad finem.
Clerici non recitantes horas canonicas, an debeant priuari fructibus suorum beneficiorum, vide glo.2.l.34.tit.6.par.1.
Clerici quales representationes facere non debeant, & quales possint, vi, glo.antepenul.& fi.l.34.tit. 6.par.1.
Clerici quas secum habere debeant mulieres, vide glossam tertiam. legis 37.tit.6.par.1.
Clerici si suspectas secum habeant mulieres, qualiter sit contra eos procedendum, vide glo.3.l.38.tit.6.par.1.
Clerici ad votum continentiæ qui & quales teneantur: & an illud sit introductum ex constitutione ecclesiæ vel ex voto, & an Papa dispenset cum talibus qui sunt iam in sacris ordinibus vt possint nubere, vid. glo.1.l.39.tit.6.par.1.
Clerici quando possint esse conductores, vide glossam quintam. dict.l.45 5.tit.6.par.1.
Clerici etiam illi qui sunt in minoribus ordinibus constituti, an possint esse rebelliones, vide glo.8.ibi iem.
Clerici quam negotiationem exercere non valeant, vide glossam tertiā. l.46.tit.6.par.1.
Clerici quid facere debeant, exquæsitis ex illicita negotiatione, vide ibidem.
Clerici negotiatores si ad moniti non desistant a negotiatione amittunt priuilegium clericale, vide ibidem in fine.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Clerici in causis secularium se non intromittunt, nec iudices secular esse possunt, glo.4.l.48.ibi.
Clerici an possint esse iudices arbitri, vide glo.5.d.l.48.
Clerici tenentur pacem & concordiam facere, vide ibidem.
Clericus potest verberare laicum si iurisdictionem temporalem habeat, & quid si aliqua gutta sanguinis exeat propter talem verberationem, vide glo.6.ibidem, & glo.6.l.3.tit.9.par.1.
Clerici negotia laicorum tractare non debent, vnum tamen negotium licite procurant, vide glo.7.d.l.48.
Clerici non debent priuari beneficijs suis propter delictum, nisi trina citatione præcedente, & quando vna sufficiat pro omnibus, vide glossam secundam.l.49.ibi.
Clerici mercantium exercentes si post trinam munitionem non desistant, non gaudent priuilegio clericali & soluêt gabellas, & de quibus rebus & quid si dubitetur, an illas res trahat in mercantiam, vide glossam.3.l.49.tit.6.par.1.
Clericus in minoribus ordinibus constitutus si portet arma, an eo ipso perdat priuilegium clericale, vide glossam quartam.dictæ legis quadragesimæ nonæ.
Clerici in minoribus ordinibus constituti amittunt priuilegium clericale si portent habitum laicale, glo.5.ibidem.
Clerici de rebus quas vendunt sine negotiatione vel mercantia non tenentur soluere gabellam, glo.vna.l.50.tit.6.par.1.
Clerici sunt exempti a muneribus tam in rebus proprijs quam beneficiorum vide glo.3.&.4.l.51.tit.6.par.1.
Clerici a quibus exactionibus non sint exempti, & an eo ipso quod solue re debent debeant compelli per iudicem secularem vel ecclesiasticum vide ibidem.
Clerici exempti sunt a muneribus personalibus, & ab illis qui imponuntur personis pro rebus, glo.4.l.51.tit.6.par.1.
Clericus tenetur ad onus quando illa res quæ ad eos peruenit, illud antea habebat siue ex priuata siue ex publica dispositione, glossa quartabi.
Clerici non tenentur ad onera quæ de nouo imponuntur propter aliquã necessitatem, vide.d.glo.4.col.2.in principio.
Clerici an possint trahi ad forum seculare ratione tributorum, quæ ex aliqua re persoluunt, quia erat illi res onus annexum, vide ibidem post medium.
Clerici non tenentur hospites in domibus suis recipere & quando sic, vide glo.fi.d.l.51.
Clerici quando pugnare debeant, & quando teneantur ad murorum defensionem, vide glo.3.l.52.tit.6.par.1.
Clerici etiam pro recuperatione terræ sanctæ pugnare non debent. vide glo.5.ibidem.
Clerici in bello quid facere debeant, vide ibidem.
Clerici non possunt pugnare in bello etiam de licentia Papæ sine metu irregularitatis, & an Papa hoc facere possit, vide ibidem.
Clerici non disponũt de quæstis in tuitu ecclesiæ, de alijs vero sic, vide gl. 1.l.51.tit.6.par.1.
Clerici a quibus solutionibus non eximantur, vide glo.1. cum alijs ibi. l. 54.tit.6.par.1.
Clerici an teneantur ad contributiones quæ fiunt in vijs, pontibus, vel alijs similibus, vide gl.2.l.54.tit.6.par.1.
Clericus habens feudum coram domino feudi debet cõueniri etiam si dominus sit laicus, vide glo.2.l.57.tit.6.part.1.
Clericus an in bonis temporalibus subdicus sit principi seculari in cuius Regno tenet bona, vide ibidem.
Clericus impediens iurisdictionem principi seculari a iudice seculari in bonis temporalibus debet puniri, vide ibidem.
Clericus delinquens an possit expelli a principe de suo territorio.d.glo. 2.in fine.
Clericus in causa reconuentionis respondere debet coram iudice laico, vide glo.4.ibidem.
Clericus succedens laico lite contestata cum laico conueniri potest coram iudice seculari, vide ibidem.glo.5.
Clericus non debet a testatore grauari vt respondat coram iudice laico, ibidem.col.2.
Clericus conuenitur coram iudice laico propter rem quam vendidit, si emptor dicat non suam vel similem, vide glossam finalem.legis.57. titulo.6.par.1.
Clericorum bona eodem gaudent priuilegio quo bona ecclesiarum, glo. 7.l.58.tit.6.par.1.
Clericus resistens excommunicationi per annum traditur iudici seculari, glo.5.l.59.ibi.
Clerici maiorem habent dignitatem quam Reges siue Imperatores, vide glo.1.l.ti.tit.6 par.1.
Clerici alicuius ecclesiæ an possint se obligare ad obseruantiam regulæ alicuius religionis, vide glo.2.in fi.l.9.tit.7. par.1.
Clerici seculares an debeant prius petere licentiam Episcopi si velint religionem intrare, & an ecclesia eos reuocare possit, vide glossam.1.l. tit.7.par.1.
Clericus potest ad laxiorem ordinem transire in vno casu, vide glossam.l.10.tit.7.par.1.
Clerici seculares non debent cum monachis commorari, & quando possint, vide glo.3 l.21.ibi.
Clerici seculares non possunt cum monachis vocem habere in capitulo nec cum eis eligere Abbatem, & quid si adsit consuetudo vel illud priuilegium habeant vel pactum ratione fundationis, vide glossam.l. dict.l.21.
Clerici chirurgiam neque leges scire debent, & in quibus istud procedat & pœna locum habeat, vide glossam secundam legis. 28. titulo septimo par.1.
Clerici licet leges neque chirugiam discere possint, possunt tamen illarum scientiarum in camera habere, vide ibidem.
Clericus artem prohibitam studens est excommunicatus, & an statim vero post duos menses, vide glo.fi.d.l.18.
Clericus votum religionis contradicente Episcopo emittere potest, vide glo.10.in.fi.l.3.tit.8.par.1.
Et quid in voto vltramarino pro subsidio terræ sanctæ, vel si aliter esset, sia damnificatur, vide ibidem.
Clerici portantes arma amittunt priuilegium clericale, & eos percutentes non sunt excommunicati, vide glossam quintam, legis tertiæ titulo nono.par.1.
Clerici si dicedant tempore interdicti vbi debent sepeliri, & quid si ecclesia sit specialiter interdicta, vide glossam secundam.legis. 16. titulo nono.par.1.
Clerici tempore interdicti generalis, an possint in camera cum sociis tractare canonicas recitare, vide glossam sextam. legis.18.titulo nono.prima prima.
Clerici quid facere debeant si interim quod dicunt officia diuina excommunicatus intret ecclesiam, vide glossam secundã & tertiam, par ibi in.l.35.tit.9.par.1.
Clericus qui iam est in canone missæ non debet cessare ab officio si excommunicatus intret ecclesiam, vide ibidem in glo.4.
Clericus an possit per vim ejicere laicum excommunicatum ab ecclesia & quando, vide ibi in glo.6.
Clerici de redditibus sui beneficij debet subuenire ecclesiæ ne cadat si ea non sufficiat, vide glossam tertiam.in principio legis.11.titulo nono.par.1.
Et quid si reditus non sufficiant illi ad sustentationem, si illud debeat vide ibidem.
Clericus etiam ex commissione Episcopi ecclesiam non potest construere, vide glo.2.d.l.22.tit.10.par.1.
Clericus si non custodiat debitorem alicuius confugientis ad ecclesiam cum possit, an ille teneatur ad interesse, vide glossam secundam. 2.tit.11.par.1.
Clerici vel religiosi an gaudeant priuilegio ne extrahantur ab ecclesia vbi confugerunt, vide glo.1.l.4.tit.11.par.1.
Clerici nihil percipere possunt pro sepeliendo mortuo nec pro sepultura, seruatur tamen consuetudo, vide glossam secundam.legis.13.par.1.
Et quid in clericis extraneis qui beneficium non tenent ibi, vide ibidem.
Clerici non possunt alienam parochiã ingredi inuito rectore ipsius ecclesiæ 2.l.3.tit.13 par.1.
Clerici recipientes in ecclesijs suis ad sepulturam quem ecclesia non admittit qua pœna feriantur, vide glossam sextam.per tex.ibi.l.20.titulo 13.par.1.
Clerici sepeliendi sunt cum vestibus suis & quare, vide glossam secundam l.13.tit.13.par.1.
Clericus diues an debeat pauperi præferri in beneficio, vide glossam primam.l.6.tit.15.par.1.
Clericus ad quotidie celebrandum arctari non debet, vide glossam.l. tit.16. par.1.
Clericus scienter beneficium viuentis recipiens qua pena puniatur, vide glo.1.l.13.tit.16.par.1.
Clerici si noti non sunt non debent alibi se transferri sine literis commendatitijs sui Episcopi, vide glossam primam. legis decimæquintæ, titulo decimo sexto.par.1.
Clericus licentiatus ad tempus, an eo lapso citari debet priusquam beneficio priuetur, an vero sine citatione debeat priuari, vide ibidem.l. 2 l.15.ibi.
Clericus an teneatur residere si in contrario ad sit consuetudo, vide ibidem in glo.6.d.l.16.tit.16.par.1.
Clericus ægrotans an priuetur beneficijs vel ei debeat dari quoad victum glo.1.l.18.tit.16.par.1.
Clericus ægrotans qualiter subueniatur de fructibus sui beneficij.

libi quoad diutorc. vide ibidem in glo.3.
Clericus ex quibus causis etiam si non resideat percipiet fructus sui beneficij, vide glossam quartam, septimam, octauam & nonam legis. 19. tit. 16 par.1.
Clericus infirmus, an & tunc debeat percipere distributiones quotidianas, vide glo.9.d.l.19.
Clericus licite locat operas suas, & aliquid pro spiritualibus accipit si nõ habeat vnde viuat, vide glossam sextam legis tertiæ, titulo decimoseptimo.par.1.
Clericus simoniacus qua pœna feriatur, vide glo.1.&.8. per textum.ibi.l. 1.tit.17.par.1.
Clericus si extraxerit monacham de monasterio debet deponi, vide glo. 2.l.6.tit.18.part.1.
Clericus an soluere teneatur decimas personales, & quid in prædialibus vide glo.3.l.2.tit.20.par.1.
Clericus decedens sine testamento ad quem pertineant eius bona, vide glo.2.l.4.tit.2.1.par.1.
Clericus decedens sine hærede nec habeat ecclesiam quis habebit eius bona, vide glo.4.ibi.
Clericus quæ dicatur acquisiuisse intuitu personæ vel intuitu dignitatis & an de illis possit testari, vide glo.2.l.5.ibidem.
Clericus in vita sua vel ingritudine quam eleemosynam de rebus ecclesiæ facere possit, vide glossam tertiam.legis octauæ. titulo vigesimo primo.part.1.
Clericus aliquid impendens in re ecclesiæ, si ille an eius hæres illud repetere possit, vide glo.6.d.l.8.
Clericus a Rege siue a quouis iudice laico puniri non debet ex nulla causa etiam si talis sit Regis capellanus glossam septimam.legis tertiæ, titulo.9.par.2.
Clerici an veniant in populi appellatione, vide glossam primam.legis.6. titulo.10.par.2.
Clerici excusari non debent obtentu priuilegij vt non teneantur ad contributionem in hospitio faciendo quod dicimus (venta) vide glo.5.d.1 4.par.2.
Clerici an possint principem sine iudicem secularem adire pro violentia sibi illata, & vnde hæc consuetudo habeat locum, vide glo.4.col.2.in principio.l.13.tit.13.par.2.
Clerici licet puniri non possint a Rege in eorum personis, tamen possunt punire in patrimonio temporali quod ei subest, vide dictam glossam 4.ad finem.
Clericus factus Rex an perdat Regiam dignitatem & Regni administrationem, vide glo.19.columna secunda post principium legis secundæ tit.15.par.2.
Clericus an succedat in Regno, vide dictam glossam.19.columna secunda.ibidem.
Clericus desinit statim esse comes vel Imperator, vide ibidem.
Clericus succedere potest in bonis maioriæ nisi a primo testatore fuerit exclusus, & an testator hoc facere potest, vide dictam glossam.19.colũna secunda.
Clericus masculus excludit fœminas si ipse excluse sint propter masculos, vide dictam glossam.19.columna secunda.in medio dictæ legis.2. titulo 15.par.2.
Clerici an præsient fidelitatis iuramentum Regi suo, vide remissiue per glo.6.in fine.l.5.tit.15.part.2.
Clericus si dum celebrat ab aliquo inuadatur iuste dimittit celebrationẽ & si illum occiderit poterit incontinenti redire ad altare, vide glossam 15.l.3.tit.16.par.2.
Clerici ad bellum ire tenentur vbi imminet magna necessitas, ita quod sine eis non poterit commode Regnum defendi, vide glossam decimã l.3.tit.19.par.2.
Clerici tenentur ad contributionem contra incursantes & transeũtes per Regnum illum deuastando, vide glossam primam.legis quartæ. titu. 19 par.2.
Clericus qui est de aliqua arte seu professione, an possit coram iudice secularis illius artis conueniri, vide glossam sextam, in fine.l.primæ. titulo.4.par.3.
Clericus an possit esse iudex arbiter, vide glossam quartam.l.28. titul.4. partica tertia.
Clericus an possit esse procurator saltim pro Rege, & quando etiam in isto casu, vide glo.10.l.5.tit.5.par.3.
Clericus si reddendo testimonium coram iudice laico falsum dixerit, an ab eo puniri possit, vide glo.3.l.42.tit.16.par.3.& ibi glo.6.
Clericus potest pro cognato suo ad mortem damnato appellare etiam si ipse sit, vide glo.1.l.6.tit.23.par.3.
Clerici si sint domini terrarum, an ibi habeant ius pascendi cum pecoribus suis & quando vide glo.9.col.2.l.9.tit.28.par.3.
Clerici possunt alimenta percipere ex reditibus sui beneficij, licet habeãt patrimonium proprium, vide glo.3.l.12.tit.28.par.3.
Clericus de altari viuere debet. non vero luxuriare, vide glo.4.l.12.titu 28.partita tertia.
Clerici habentes victum & vestitum contenti esse debent quæ considerari debent secundum personarum qualitatem, vide dictã glossam quartam.d.l.12.
Clericus si voluptuose consumpserit fructus sui beneficij an teneatur ad restitutionem, vide glossam quartam.legis.12.tit.28.par.3.& glos.6.l. 40 tit.5.par.1.
Clericus fructus sui beneficij debet in alimenta sua conuertere, & quid de residuis, vide glo.5.ibi.l.12.
Clericus si ædificauerit cum lignis vel cum pecunia ecclesiæ in proprio solo, an ædificij sit ecclesiæ, vide glo.1.l.38.tit.28.par.3.
Clericus si fecerit expensas in beneficio suo, an hæres eius illas repetere possit, vide glo.5 in fi.l.41.tit.28.par.3.
Clericus si habeat bona communia cum laico.&c. vide remissiue per gl. 4.l.18.tit.11 par.3.
Clericus siue religiosus etiam exemptus si cognito impedimento aliquos cõiugerit in matrimonio quibus pœna teneatur, vide glo.2.&.3.per text. ibi.l.4.tit.3.par.4.
Clericus si renunciauit suo beneficio fructibus iam maturis qualiter fructus illi ad eum pertinent & qualiter diuidentur, & an pro rata temporis, vide per glo.3.l.26.tit.11.par.4.
Clericus si secundas nuptias benedixerit, quando possit puniri, & locus sit pœnæ, vide glo.1.&.3.per text.ibi.l.2.tit.12.par.4.
Clericus in minoribus constitutus si ex soluta filium habeat, & postea cũ ea matrimonium contrahat, an illius legitimetur, vide glo.9. in principio.l.1.tit.13.par.4.
Et quid si clericus iste sit beneficiatus, & an sibi matrimonium contrahere liceat, vide ibidem.
Clericus siue in sacris, siue in minoribus ordinibus constitutus, an possit in temporalibus ab Imperatore, Rege, vel a Comite Palatino legitimari, & quid si adhoc aduersetur consuetudo, vide glo.6. post medium.l. 4.tit.15.par.4.
Clerici etiam in minoribus constituti non subijciuntur iurisdictioni iudicum laicorum, vide ibidem.
Clerici ciues Regni dicuntur subditi Regis, & ei tenentur ad fidelitatem quia licet subditi non dicantur ratione iurisdictionis, dicuntur tamen subditi respectu domicilij, vide ibidem.
Clericus bene potest iuuari beneficio principis secularis, vide ibidem.
Clericus constituitur in ordine sacro in temporalibus est sub patris potestate dum tamen ipse non sit Episcopus, vide dict.glo.6. in fine.& glos.2. l.14.tit.18.par.4.
Clerici in sacris constituti si filios habeant possunt illos authoritate Romani Pontificis legitimos facere, quod etiam facere potest Imperator & Rex noster, vide glo.14.l.4.tit.15.par.4.
Clericos an possit filios adoptare, & an possit filium espurium de rescripto principis arrogare & illum hæredem facere, vide glossam.2.l.2.titulo.16.par.4.
Clericus filius a patre vendi non potest, etiam propter necessitatẽ famis, vide glo.2.l.8.tit.17.par.4.
Clericus an possit filium suum spurium alimentare de fructibus sui beneficij, vide glo.1.l.2.tit.19.par.4.
Clericus si cum esset in sacris constitutus scienter cum aliqua matrimonium contraxerit licet illud non faciat publice & in facie ecclesiæ, an filij ex illo matrimonio nati sunt serui ecclesiæ vel non, vide glos. 2.l. 3.tit.21.par.4.
Et an ecclesia perdat istud ius per non vsum, vide glo.1.l.2.& glo.3.l.3.titulo.21.part.4.
Et an filius clerici possit matri suæ & consanguineis ex parte matris succedere vide glo 5.d.l.3.
Clericus si fuerit factus libertus, an ad seruitutem reduci possit, si iniuriã sine offensam domino fecerit, vide glo.6.l.9.tit.22.par.4.
Clericus si fuerit factus libertus, an quomodo voluerit possit testari nihil patrono suo relinquendo, vide glo.2.l.10.ibidem.
Clericus an sortiatur forum in loco in quo beneficium habet, vide glo.5. l.2.tit.24.par.4.
Clericus an possit in feudare res proprias patrimoniales cum dignitatem Ducis, vel aliam non habeat vide glo.1.l.3.tit.26.par.4.
Clericus etiam in sacris, an possit de feudo inuestiri, & an possit pugnare ratione feudi per substitutum acceptabilem domino, vide ibi glo.5.
Et an clericus in feudo succedere possit, vide glossam 12. per text. ibi.l.6. tit.26.par.4.
Clericus si fiat ille qui feudum habet, an propter hoc feudum amittat vel non, vide.d.glo.12.
Clericus si in maioria succedat & rem vendat maioriæ, an incidat vendedas in eandem pœnam quam incideret alius, vide glossam primã, col. 1. quæst.15.l.10.tit.26.par.4.
Clericus si ab aliquo domino feudum habeat & super illo velilli rangentibus

Universidad de Deusto
Biblioteca

gentibus lis inter ipsum & dominum orta fit, an tunc pares curiæ iudices esse possint, vide glossam tertiam. legis vndecimæ. tit. 26. parti. 4. post principium.
Clericus si a iudice seculari fiat depositarius, an circa restitutionem ab ipso compelli possit & quare, vide glossam tertiam. legis tertiæ. tit. 1. titu. tertio partita quinta.
Clericus si emat rem ab aliquo, an ab eo res aduocari possit per ius retrahendi pro tanto quod competit consorti ipsius vendētis, vide per gl. 8. l. 55. tit. 5. par. 5.
Clericus an & quando ad pedagia siue portagia teneatur, vide glo. 3. l. 5. tit. 7. par. 5.
Clerici negotiatores quantum pertinet ad eorum negotiationem iure laici eorum communi vti debent, & an tales sint pure clerici, & quando dicatur clericos negotiari, vide. d. glo. 3.
Clericus qui in habitu laicali incedebat si ab aliquo iniurietur qualiter contra iniuriantem agatur, vide glo. 2. & 4. l. 18. tit. 9. part. 7.
Clericus pelipauus potest conueniri sub carmelinguo ocasione artis suæ vide ibidem.
Et an stetur iuramento clerici dicentis non portare aliquid causa meretriæ, si aliquid non probetur, vide ibidem.
Clerici qui ex aliqua causa fructus suorum beneficiorum non collegerūt, an teneantur ad decimam quam aliquando Papa imponit, vide glo. 7. l. 22. tit. 8. par. 5.
Clericus si delinquat in naui an a magistro nauis capi possit vt iudici suo præsentet, vide glo. 2. in fine. l. 2. tit. 9. par. 5.
Clericus non conuenitur nisi in quantum facere potest, vide glo. 6. l. 1. titulo. 15. par. 5.
Clerici an compellantur cedere fructibus suorum beneficiorum, vide. d. glossam. 6.
Clericus debitor alicuius si fugiat an per creditorem suū propria ipsius authoritate capi possit, vide glossam primam, ad fin. legis. 10. titu. 15. partita quinta.
Clericus licet non sit in patris eius potestate, non tamen propter hoc desinit esse suus hæres patri, vide glo. 2. l. 21. tit. 3. par. 6.
Clericus si non haberet consanguineos nec beneficium ecclesiasticum, quis ei succedat, vide glo. 9. l. 6. tit. 13. par. 6.
Et an filius clerici patri suo succedat, vide glo. 5, col. 2. quæstio. 3. l. 11. titu. 13. part. 6.
Et an succedat consanguineis ex parte matris, & versa vice ipsi ei succedant, vide. d. glo. 5. colu. 3. quæst. 4.
Clericus qui cum fratribus patri suo succedere vult ad collationē adducere non tenentur peculium quod in clericatu degentes acquisierunt vide glo. 1. l. 5. tit. 15. par. 6.
Clericus frater tenetur sororem suam dotare, & potest illud facere de rebus sui beneficij, vide glossam tertiam. in fine legis. 18. titulo. 16. partita sexta.
Clerici sine consensu Episcopi non poterunt iurisdictionem alterius iudicis prorogare, vide glo. 4. in fine. l. 15. tit. 1. par. 7.
Clericus si sui filius tempore quo pater proditionem commisit, an in infamiam incidat, vide glo. 7. l. 2. tit. 2. par. 7.
Et an qui se gerit pro clerico cum ordines non habeat puniatur pœna falsi, vide glo. 4. l. 2. per tex. ibi. tit. 7. par. 7.
Clericus falsarius qualiter puniatur, vide glossam quartam. legis. 6. titu. septimo. par. 7.
Clericus estuprator si occidatur ab aliquo qualiter occidēs puniatur, vide glo. 1. in fi. l. 3. tit. 8. par. 7.
Clericus si iniuriatur quis actionem iniuriarum intentare possit cōtra iniuriantem, vide glo. 4. l. 9. tit. 9. par. 7.
Clericus qui percipit fructus sui beneficij cum sit priuatus ipso iure, an committat furtum, vide glo. 2. in. fi. l. 1. tit. 14. par. 7.
Clericus si habeat leonem vel bestiam ferocem secum & illa aliquem occidat, an per hoc ipse sit irregularis, vide glossam octauam. legis. 23. tit. 15. par. 7.
Clerici si habeant pastores & a pecoribus suis damnum in agris alienis datum sit, qualiter ipse ad emendam damni teneatur, & quid si pastor fuit qui potuit, & non valuit detinere, vide glossam secundam. legis 24. tit. 15. par. 7.
Et an percutiens clericum incidentem in habitu laicali sit excommunicatus, vide glo. 1. l. 5. tit. 17. par. 7.
Et an bona clericorum ad mandatum Episcopi confiscari possit, vide gl. 3. l. 5. tit. 31. par. 7.
Clericus confiteri non potest sine superioris licentia, vide glo. 1. l. 21. titu. quarto. par. 1.
Clericus confessionem detegere non potest quod ampliat & limitat glo. 2. l. 31. tit. 4. par. 1.
Clericus tenens notorie & publice concubinam si celebret est irregularis, & ab eo non licet audire diuina officia, & quando, vide glossam. 2. l. 43. tit. 6 par. 1.

PAROCHIALIS vel cura etiam si expresse non fuerit sibi [illegible] co. cessit, comiteri potest suos parochianos, glo. 1. legis. 21. titulo. 6. titu prima.
Clericus parochus confiteri non potest sine superioris licentia, vide glossam primam.
Clericus cui commissa est cura animarum tacite videtur sibi concessa facultas confitendi, vide ibidem.
Clericus parochianus potest parochianos compellere vt sibi confiteantur quando alias non potest se sustentare, vide glossam primam. legis. 19. par. 1.
Hoc tamen per seipsum facere non debet sed per superiorē, scilicet, Episcopum, vide ibidem.
Clericus parochialis confessionem detinere non potest, quod ampliat & limitat glo. 2. cum aliis ibi. l. 3. tit. 4. par. 1.
Clericus parochus potest suum parochianum confiteri, vide glossam. tit. 4. par. 1.
Clerici parochiales recurrere debent pro pœnitentijs ad Episcopum [illegible] ci, vide ibidem.
Et clerici non parochiales habitantes in parocijs subijciuntur parochialis parochiæ, vide d. glo. 5.
CLERICVS TORQVETVR & an possint torqueri a laico tam de iure quam de consuetudine, vide glossam decimam. in fine. tit. 5. par. 1.
Clericus in sacris constitutus torqueri non debet, & quid si sit [illegible] vide glossam quartam, legis secundæ. titulo. 30. partita septima. & 3. l. 8. ibi.
Clericus testis si in reddendo testimonio bacilauerit qualiter & quando torqueatur, vide glossam primam. legis octauæ. titulo. 30. par. 7. & glos. 3.
CLERICVS VERBERATVR vel verberat.
Clerici regulares pro quocunque crimine possunt verberari, vide glossam primam. l. 56. tit. 5. par. 1.
Clerici pro quibus delictis possint verberari, & quæ delicta dicantur tonsura ad hoc vt talis pœna locum habeat, vide ibidem glo. 8.
Clerici verberari non debent a laicis etiam de mandato prælati, vide nonam. ibidem.
Clericus potest verberare laicum si iurisdictionem temporalem habeat quid si aliqua gutta sanguinis exijt propter talem verberationem, vide glo. 6. l. 48. tit. 6. par. 1.
CLERICVS CAPITVR vel incarceratur pro debito quod debet alteri clerico, & quid si illud debeat laico, glossa sexta. l. 23. titu. 6. titu prima.
Clericus suspectus de fuga potestate iudice laico capi, vt eum iudici presentet, vide glo. in fi. d. l. 23.
Clericus licet creditori suo non possit soluere, non tamen capi debet seruiendum eū vt est de consuetudine in laicis, vide glossam quintam & 6. d. l. 23.
Clericus capi potest a laico de prælati sui licentia sine metu excommunicationis, vide glo. 10. l. 56. tit. 5. par. 1.
CLERICVS LVDENS vel ludere non debet nec interesse aliqui ludunt ibidem interesse debent, vide glossam legis. 57. titulo partita 1.
Nec debent interesse tauris, glo. 2. ibi.
Clericorū pœna si officium ludendi habeant, vide per glossam tertiam. l. 57. tit. 5. par. 1.
Et quid si certe ludant, vide ibidem.
Clerici an possint ludere ad schacos, vide ibi glo. 6.
Clericus ludens fructus sui beneficij, an teneatur ad restitutionem, vide glossam quartam. legis duodecimæ. titulo. 28. par. 3. & glo. 6. l. 40. titu parti. 1.
CLERICI VENATORES, & an, & quando eis licitum sit, vide glo. 10. l. 57. tit. 5. par. 1.
Clerici non debent ire ad venandum neque propria manu auem vel bestiam capere seu venare debent, vide glossam secundam. dictæ legis quinquagesimæ septimæ.
Clerici venare non debent, & quid de illis qui sunt in minoribus ordinibus constituti, vide glossam primam. legis. 47. titulo sexto. partita prima.
CLERICI CONCVBINARII, adulteri, fornicarii.
Clerici adulterantes cum eis potest Episcopus dispensare vt in suscepto ordinibus permaneant, vide glossam decimam. legis. 63. titulo quinto. partita 1.
Clerici concubinarij puniuntur iudicis arbitrio, vide glo. 3. in medio. 18. tit. 6. par. 1.
Clerici hodie non deponuntur propter simplicem fornicationem, vide ibidem post medium.
Clericus qui non est notorie fornicator non debet priuari beneficijs [illegible] tina monitione præmissa, vide. d. glo. 3. d. l. 38.

Et quid hodie cautum sit contra has mulieres cum clericis habitantes, vide ibi in fine.
Et an clerici ad votum continentiæ teneantur, & quid in hoc, vide glo. 1. 13. tit. 6. par. 1.
Clerici adulterantes qualiter sint castigandi, vide glos. fin. l. 42. titulo. 6. partita. 1.
Clericus nullam concubinam habere potest etiam de iure ciuili, & quid in minoribus ordinibus constituto. vide glossam primam. legis secundæ titulo decimoquarto. partita quarta. & glo. fina. legis. 42. titul. 6. partita. 1.
Clericus qualiter & ex quibus dicatur notorius fornicator, vide glos. 2. l. 43. ibidem.
Clericus tenens notorie & publice concubinam, si celebret est irregularis & ab eo non licet audire diuina officia, siue monitus sit siue non, glo. 2. l. 43. tit. 6. par. 1.
Et an clericus dicatur incorrigibilis ex iteratione delicti, vide glo. 5. l. 61. tit. 6. par. 1.
CLERICVS CONIVGATVS vel matrimonium contrahens fuit in sacris, an debeat per sententiam beneficij priuari, an vero sit ipso iure priuatus, vide glo. 2. l. 41. tit. 6. par. 1.
Et an filij ex inde nati sint serui ecclesiæ, vide glossam. 1. cum sequentibus. l. 3. tit. 21. par. 4.
Clerici in minoribus ordinibus constituti, si ducant vxores an amittant priuilegium clericale nisi in duobus casibus, de quibus per glo. fina. l. 49. tit. 6. par. 1.
CLERICVS FIDEIVSSOR existens pro aliquo coram iudice seculari, an possit per eum compelli ad satisfaciendum, vide glos. 2. l. 45. tit. 6. par. 1.
Clericus non est idoneus fideiussor de iudicio sisti coram iudice seculari, vide ibidem in fine.
Clericus fideiubere non tenetur si tamen fideiusserit, tunc illum obligat fideiussio & soluere debet, vide glossam tertiam & quartam. l. 2. titulo 12. partita. 5.
CLERICVS DEGRADATVS vel depositus.
Clericus degradatus statim fit de foro laicali, vide glossam tertiam. legis. 60. titulo. 6. par. 1.
Clericus ex quibus causis de gradetur, vide ibidem.
Clericus qui ob aliquid crimen deponitur non efficitur propter hoc de foro laicali, vide ibidem.
Clericus offendens suum Episcopum non debet tradi curiæ seculari, vid. glo. 6. l. 60. tit. 6. par. 1.
Clericus degradatus non debet tradi curiæ seculari nisi præcedēte incorrigibilitate, vide glo. 7. ibidem.
CLERICVS RELAPSVS sine aliqua audientia est tradendus curiæ seculari, vide glo. 8. l. 16. tit. 6. par. 1.
Clericus fur an deponi debeat, vide glossam secundam, legis. 61. titulo. 6. partita prima.
Clericus propter homicidium calificatum potest degradari, & curiæ seculari tradi, vide glo. 3. d. l. 61. ibi.
Clericus occidens patrem vel matrem debet deponi & curiæ seculari tradi, ibi in glo. 3.
Et an ex iteratione delicti clericus veniat deponendus, vide glo. 5. l. 61. tit. 6. par. 1.
Clericus si extraxerit monacham de monasterio debet deponi, vide glo. 2. l. 6. tit. 18. par. 1.
Clericus si sit hæreticus & non pœniteat debet degradari & curiæ seculari tradi, vide glossam quartam, cum sequentibus. legis secundæ. titu. 26. par. 7.
CLERICVS FVR an deponi debeat, vide glossam secundam. l. 61. titul. 6. par. 1.
Clericus percipiens fructus sui beneficij cum sit priuatus ipso iure, an committat furtum, glos. 3. l. 1. tit. 14. par. 7.
CLERICVS HOMICIDA.
Clericus occidens patrem vel matrem debet deponi, & curiæ seculari tradi, vide glo. 3. l. 61. tit. 6. par. 1.
Clericus propter homicidium calificatum debet degradari & curiæ seculari tradi, vide. d. gl. 3. ibi.
CLERICVS INCORRIGIBILIS an dicatur ex iteratione delicti, vide glo. 5. l. 51. tit. 6. par. 1.
CLERICVS BENEFICIATVS vouere non potest longam peregrinationem sine licentia Episcopi, & quid de alio voto per quod ecclesiæ damnum paratur, vide glo. 10. in fi. l. 3. tit. 8. par. 1.
Clericus beneficiatus an possit se absentare ab ecclesia sine licentia prælati maxima vrgente necessitate, vide glossam primam, legis. 16. titu. 16. par. 1.
Et quid si ad sit consuetudo quod possit se absentare sine licentia prælati an talis consuetudo valeat, vide. d. gl. 1. d. l. 16.
Clericus beneficiatus si licenciatus sit ad tempus, an eo elapso citari debeat priusquam beneficio priuetur, vide glossam secundam. legis. 16. titulo 16. par. 1.
Clericus beneficiatus an teneatur residere si in contrarium ad sit consuetudo, vide glo. 6. l. 16.
Clericus beneficiatus si ægrotauerit an priuetur beneficijs vel ei debeat dari coadiutor, vide glo. 1. l. 18. tit. 16. par. 1.
Et si ægrotauerit qualiter tunc etiam daro quoadiatore sibi subueniatur sibi glo 3.
Clericus ex quibus causis etiam si non resideat possit fructus beneficij sui percipere, vide glo. 4. 7. 8. & 9. l. 19. titu. 16. par. 1.
Clericus beneficiatus si voluptuose consumpserit fructus sui beneficij, an teneatur ad restitutionem, vide glo. 4. l. 12. titu. 28. parti. 3. & glos. 6. l. 40. tit. 5. par. 1.
Clericus beneficiatus fructus sui beneficij debet in alimenta sua conuerte re, & quid de residuis, vide glo. 5. d. l. 12. tit. 28 par. 1.
Clericus beneficiatus qui ex aliqua causa fructus suorum beneficiorum non collegit, an teneatur ad decimam quam aliquando Papa imponit vide glo. 7. l. 22. tit. 8. par. 5.
Clericus beneficiatus an compellatur ex aliqua causa cedere fructibus suorum beneficiorum, vide glo. 6. l. 1. tit. 15. par. 5.
Clericus beneficiatus qui percipit fructus beneficij sui cum sit priuatus ipso iure, an committatur furtum, vide glossam tertiam, legis. 1. titulo. 14. par. 7. de hoc vide in verbo CLERICI IN GENERE.
CLERICVS TESTIS si reddendo testimonium coram iudice laico falsum dixerit an ab eo puniri, vide glossam tertiam & sextam. l. 42. tit. 16. par. 3.
Clericus suspectus qui in reddendo testimonio vacilat, an possit ab Episcopo suo puniri, vide glo. 4. l. 42. tit. 16. par. 3.
Clericus testis si in reddendo testimonio vacilauerit, qualiter & quando torqueatur, vide glossam primam. legis octauæ. titulo. 30. partita septima. & ibi glo. 3.
CLERICVS DEPOSITARIVS si a iudice seculari ad recipiendum depositum constituatur, an circa restitutionem depositi compelli possit & per quem, vide glo. 3. l. 3. tit. 3. par. 5.
CLERICVS CEDENS BONIS si postea emit breuiarium, an ab eo auferri possit, vide glo. 4. l. 3. tit. 15. par. 5.
Clericus an compellatur cedere bonis, vide glossam sextam, legis. 1. titu. 15. partita. 5.
Clerici compellantur cedere fructibus suorum beneficiorum, vide dicta glossam. 6.
CLERICVS HAERETICVS eius bona habebit ecclesia, & intra quantum tempus illo potere teneatur, vid. glossam nonam. l. 6. titu. 7. par. 6. per illum textum.
Clericus hæreticus si non peniteat debet degradari & curiæ seculari tradi, vide, glossam quartam, cum aliis ibi, legis secundæ. titulo vigesimo sexto. partita 7.
CLERICVS TESTATVR & si clericus habet licentiam testandi a Papa de his quæ habuit ex titulis suorum beneficiorum, ad quem tunc impensa funeris spectet, vide glossam quartam. quæ sit. 3. legis. 2. titulo. 11. par. 7.
Et si clericus non testetur si decedat sine herede neque habeat ecclesiam, quis habebit eius bona, vide glo. 4. l. 4. tit. 21. par. 1.
CLERICVS EXECVTOR testamenti an possit bona sua distribuere inter suos consanguineos pauperes, vide glossam secundam. l. 3. tit. 10. par. 6.
CLERICVS TVTOR VEL CVRATOR, & an laicus possit esse tutor clerici vel e contra, vide glossam primam. legis. 1. tit. 16. par. 6.
Clerici in minoribus ordinibus constituti an inuiti compellantur curam suscipere, & an alijs in sacris constituti curatores esse possint, vide glo. 2. 3. & 4. l. 14. tit. 16. par. 6.
Et an tales possint esse tutores testimentarij vel datiui, vide ibidem in. d. glo. 4. per tex. ibi.
Clerici in sacris constituti si sint legitimi volentes bene administrare, nō tamen inuiti compelluntur, vide dictam glossam quartam dicæ legis quadragesimæ primæ.
CLERICVS EXCOMMVNICATVS etiam minori excommunicatione hor as dicere non debet cum aliis, vide glo. 3. per tex. ibi l. 5. tit. 9. par. 1.
Clericus excommunicatus pro eo tempore fructus beneficij sui non percipit, & quando sic, & qualiter, vide glo. 7. l. 31. tit. 9. par. 1.
Clericus excommunicatus horas dicere debet, ipse solus sine socio, & per modum orationis, vide glo. 2. in fin. l. 35. ibi.
Clericus excommunicatus minori excommunicatione, an possit missam audire & horas cum socijs cantare, vide glo. 2. l. 16. tit. 9. par. 3.
COACTIO, de hoc vide in verbo VIS, & an coactio superueniens annullet actum ipso iure, vide per glo. 4. l. 2. tit. 1. par. 6.
Coactio qualis & per quem fieri debet hæredi grauato restituere perfidei

Universidad de Deusto
Biblioteca

som amissum, & an hodie ista coactio sit necessaria, vide glo.12.l.14.titu. quinto.par.6.
Coactio si fuit a principio, an postea sequi possit valida consuetudo, vid. glo.fi.l.1.tit.2 par.1.
Coactus si ordinetur, an recipiat characterem, vid.glo.2.l.32.tit.6.part.1.
Coactio absoluta impedit ne character imprimatur, vide glo.fi.d.l. 32.
Coactus si fit testator per aliquem vt illum instituat hæredem, an institutio sit ipso iure nulla vel an valeat, & hæreditas applicetur fisco, vide glos.4.l.27.tit.1.part.6.
Coacta voluntas, voluntas est regulariter, & quando, & quid in teste coacto, vide gl.4.l.27.tit.1.par.6.
COADIVTORES quando debeant dari in officijs, vide per gloss. 1. l.18.tit.16.part.1.
Coadiutor debet dari Episcopo leproso, vide gl. 1. supra.d.quid quid ibi dicat lex illa Regni.
COABITATIO minoris contrahentis sponsalia de præsenti, sed iuris interpretatione de futuro, an illa faciant transire in matrimonium de præsenti, vide gl.9.l.3.tit.1.par.4.
Coabitatio triennalis coniugum facit præsumi maleficij esse perpetuum si carnaliter non commisceantur, vide glossam septimam.legis 5.titul. 8.par.4.
Coabitatio longa inter aliquos, an faciat præsumi matrimonium inter eos fuisse, vide glossam octauam. per textum ibi. legis secundæ. titulo 14.part.4.
Coabitatio simulcanea an sit necessaria vt concubinatus teneat de iure ciuili, vid.glo.15.l.2.titul.14.par.4.
Coabitatio an requiratur cum concubina ad hoc vt filij per contractum matrimonium cum ea legitimentur, vide ibi & gloss.8.l.1.titul.13.par. 4.& glos.1.l.1.tit.15.par.4.
Coabitatio alicuius facta in aliquo loco per decennium, an faciat illum naturalem & oriundum ex illo loco: ita quod beneficia & alias dignitates eam quam loci naturalis habere possit, vide gl.14.colum.2. ad me. l.2.tit.24.par.4.
CODICILLVS & qualiter codicillus debeat fieri, & an tutor testamento datus possit tolli in codicillo, vide glossam primam.& 2.l.104. titulo 18.par.3.
Et quod testes debeat ibidem interuenire, vide ibi.glo.3.
Et in codicillis neque dari neque adimi potest hereditas, vide glossam 1.l.2.tit.7.par.6.
Et quid si facta ex hæredatione in codicillis, codicilli testamento confirmentur, an datio vel ademptio teneat, vide ibidem.
Codicillus fieri potest ab eo qui testamentum facere potest, & an prohibitus testari prohibeatur codicillare, vide glossam secundam.l.1.titul.12. partita sexta.
Et an testes in codillis debeant esse rogati, vide glossam.5.legis.1.per text. ibi.titul.12.par.6.
Et an in codicillis, hæres institui possit, & quid si instituatur, an institutio teneat statim de iure Regni, vide glo.1.l.2.tit.12.par.6.
Et quid si testator suum testamentum codicillum nominauit, an per hoc desinat esse testamentum, vide glo.1.colum.2.in principio.d.l.2. titulo 12.par.6.
Codicillus in quo differat a testamento, & an qui decedit cum codicillis videatur decedere testatus, vid. glo.2.d.l.2.
Codicillus dicitur testatio mentis, & an testamentum comprehendat codicillum, vide.d.glos.1.
Et an si codicillus fiat in scriptis requiratur quod testes ibidem se subscribant, & quod signetur, & quid si codicillus nuncupatiue fiat, & quid hodie de iure Regni, vide glossam secundam.legis tertiæ. titulo duodecimo.par.6.
Codicillus an rumpatur nativitate posthumi, vide glo.4.d.l.3.ibi per illum textum.
Codicilli an pendeant a testamento ita quod eo rupto, rumpatur etiã codicillus, vide ibidem.
Et an in codicillis tutores dari possint, vid.gl.1. legis secundæ. titulo.16 par.1. 6.
COGERE an possit Papa seu alius aliquem ad accipiendum episcopatum seu dignitatem, vide gl.fi.l.11.titu.6.par.1.
Et an possit quis cogi vendere res suas pretio minus iusto, vide glos.1. l. 17.titu.8.par.5.
COGITATIO vnde dicatur & quæ sint quæ cogitationem faciunt. vide per glo.1.l.6.tit.23.par.2.
Et cogitationis pœnam nemo meretur, & quando sic, vide per glossas. l. 2. per tex. ibi tit.31.par.7.
COGNATIO spiritualis an contrahatur cum infideli aliquem tenente Baptismo, vide glo.6.l.6 tit.4.par.1.
Cognatio spiritualis quid sit, & an contrahatur per procuratorem & cui potius quis subuenire teneatur fœliciter patri spirituali vel carnali, vid. glo.1.in proœmio tit.7.par.4.
Cognatio spiritualis an contrahatur ad temporalia iudicia, vide ibidem.
Cognatio spiritualis vtrum inter Iudæos contrahatur vel inter Christianum & Iudæum, vide ibidem.
Et an inter Christianũ & patrem hæreticum, si Christianus filium talis hæretici de sacro fonte leuauerit, vide dictam glossam primã in proœmio titul.7.par.4.
Cognatio spiritualis an extendatur ad vxores comparentum, & quando & an ad concubinas, vide ibi.glo.6.& 7.
Cognatio nulla est inter filium spiritualem & filiam carnalem vxoris illius qui aliquem de sacro fonte leuauit ab alio viro susceptæ, vide ibi glo.8.
Cognatio spiritualis non se extendit ad vxorem illius qui matrimonium durante filium adulterinum habuit, si aliquis illum de fonte leuauit, vide glo.1.l.4.ibid.
Cognatio legalis an oriatur si quis fuerit arrogatus coram vicinis forma legis non seruata, vide glossam sexeam legis septimæ. titulo septimo partita, quarta.
Cognatio legalis nulla contrahitur inter adoptantem & patrem vel matrem adoptati, quia nullo iure cauetur, vide glossam septimam.l.titulo 7.par.4.
COGNATVS qualiter & quando succedat cognato decedenti sine testamento, vide gl.6.l.6.per text.ibi tit.13.par.6.
Cognatis est potius subueniendum quam extraneis, glos.fi.post medium l.2.tit.5.par.1.
Cognati veniunt generis appellatione & de consuetudine Hispaniorum nes ex vtroque parente vocantur consanguinei, glo.18.col.3. in principio l.2.tit.15.par.2.
Cognati non excluduntur propter crimen baratariæ ascendentis sui, nisi est si per nummos male sententiauerit, vide glossam nonam.legis 22.par.3.
Cognati vsque ad quem gradum admittantur ad defensionem cognati sine mandato, vid.gl.3.l.10.tit.5.part.3.
Cognatus etiam si sit clericus admittitur ad appellandum, & si cognatus ad mortem damnatus non consentiat, vide glo.primam.4.& 5. tit.25.par.3.
Cognati an dicantur de genere, vide glossam. 18.col.3. in principio tit.15.par.2.
Cognatus an appellet pro cognato condemnato ad mortem maciam, vide ibidem glo.2.
Cognati an admittantur ad appellandum pro cognato damnato ad scissionem membri vel ad mortem ciuilem, vide glo.tertiam.l.titulo 23.part.1.
Cognatis si facta fit iniuria toti cognationi facta esse videtur, vide glo. l.6.tit.23.par.3.
Cognati an debeant citari antequam filius naturalis per principem legitimetur, vide glo.9.l.4.tit.15. par.4.
COGNITIO alicui delegata quando in eius successorem transeat, & plura per glo.8.l.47.tit.18.par.3.
Cognitio an videatur mandata si executio fuit alicui delegata, & quando, vid.gl.1.l.48.tit.18.par.3.
Cognitio causæ delegato commissa, an & tunc in tali causa pronunciare possit, vide gl.2.d.l.48.
Cognitio quando non videatur data executori ad aliquid faciendum, vide glo.2.l.52.tit.18.par.3.
Cognitio causarum matrimonialium pertinet ad dignitatem Episcopi vide glo.2.per tex.ibi.l.7.tit.10.par.4.
Et quæ debeant interuenire in cognitionem causæ iudicis quando testium oris distrahi debent, vid.glo.l.4.tit.5. par.5.
Cognitio præcedere debet saltim in summaria vt quis capi possit, & hic reus citari debeat, vide glo.1.l.1.tit.29.par.7.
COGNITVS dicitur quis quando cognoscitur nomine & partis. glo.4.l.2.tit.18.par.2.
COHAERES si vnus velit parietem facere quæ diuidat partes inter se & alius noluerit, an ad hoc possit compelli, vide glo.2.l.25.titulo 3. part.3.
Cohæredes in capacis an excludat substitutum illi a testatore dato quando cohæredes admittantur, vide glossam quintam.legis 22.titulo tertio.partita sexta.
Cohæres an possit acceptare hereditatem pro parte vel in totum, quando eius cohæres partem suam repudiauerit, & quid si ambo repudiauerunt an tunc possit primus repudians adire totam hæreditatem, vide gl.7.8. & 9.l.18.per text.ibi tit.6.par.6.
Et quid si ipse cohæres qui prius adiuit erat substitutus cohæredi, an tunc necessario partem repudiari acceptare debeat, vide glo. ibidem.
Et quid si essent creditores vel legatarij a quibus cohæres vexari posset, vide ibi.glo.11.
Et quid si a cohærede factum fit inuentarium, an tunc liberetur si non

tit acceptare partem sui cohæredis, vid.d.glo.11.
Cohæres si noluerit partem sui cohæredis repudiatam acceptare suam dimittere tenebitur, & quando, vid.ibidem.in glossa.12.
COITVS est de iure naturali, & est omnibus permissus licet ex post facto sit distinctus nam aliqui liciti aliqui vero iliciti reputantur. gloss. 2.post principium.l.2.tit.1.part.4.
Coitus frequentia auget carnis concupiscentiam.glo.1.col.2.in principio l.4.tit.7.part.1.
Coitus coniugati an polluat ecclesiam ita quod debeat iterum reconciliari, vid.glo.2.l.20.tit.10.part.1.
Coitus quæ mala, damnaq; secum afferat, vid.per glos.2.l.3.tit.5.partita secunda.
Coitus cum ancillis Reginæ vel cum alijs mulieribus suæ domus, vide glo.3am primam.l.quartæ.titul decimoquarto.partita secunda.& gl. 1.ibidem.
Coitus fori cæsarius inducit affinitatem. vide glossam quartam.l.13.titulo 2.partita quarta.per illum text.& glos.7.l.primæ.titulo septimo. partita quarta.
Coitus fori cæsarius an causet spiritualem cognationem transire ad fic cognitam per alterum compatrem, vid.glossa.7.l.primæ.titulo septimo. partita quarta.
Coitus si potuit esse vxoris filij ex illo nati secuto postea matrimonio legitimi effi untur aliter vero non, vide glossam nonam. in principio. l.1.titu.fi.part.4.
Coitus cum aliena seruæ est punibilis cum propria vero non, vid.glos.5. l.1.tit.14.part.4.
Coitus vxorati cum ancilla sua an sit punibilis, vide ibidem.in dict.glo. quinta.
Coitus an præsumatur vxoris eo quod quis cũ aliqua diu cohabitauit, nec illam publice in concubinam recepit. vide glos.8.per text.ibi.l.2. tit.14.part.4.
Coitus in publica concubina clerici est punibilis iure ordinamentorum, & an in secreta, vide glossam.5.columna.2.l.3.titulo vigesimo primo. partita.4.
Coitus damnatus qualis dicatur, & an ex eo nati succedãt matribus, vide glossam quintam.l.vndecimæ.per text.ibi.titulo decimotertio.partita sexta.
Coitus nefarius & adulterinus quis dicatur, & qualiter puniatur, vide glos.2.l.3.tit.18.part.7.
Coitus nõ accusabilis neque punibilis quis dicatur, vid.per glos.6.l.2.ti. 19.partida.7.
Coitus fœmineus cum fœmina an sit lege diuina prohibitus vel humana, & qualiter puniatur, vide glossam primam in proœmio.titu.21. partidæ septimæ.
COLLATERALES, an & quando in feudis collateralium succedere possint, vide glossam secundam.per textum.ibi.l.7.titul.26.partita quarta.
COLLATIONES beneficiorum clandestinæ valent si recipientes sint capaces glossa secunda.l.septimæ titulo decimo sexto.partita prima.
Collatio beneficiorum si spectet ad solum Episcopum, an tunc possit capitulum sede vacante recipere resignationem beneficiorum, ex causa permutationis, vide glossam sextã.legis secundæ.titulo sexto.partita quinta.
Et quid in vicario Episcopi, vid.ibidem.
Collatio bonorum quæ fieri debet per fratres vel alios, vide in verbo DIVISIO.
Collatio dotis qualiter fiat cum fratribus, & quando, vid.glos.6.l.3.titu 14.partida.6.
Et an in collatione veniant ea quæ ad filium iure primogenituræ pertinent, vid.d.glo.6.ad fin.quæst.6.
Collatio non habet locum quando pater illam prohibuit, & quando etiã tunc fic, vide glossam septimam.dict.l.3.titulo.15.partita sexta.per textum ibi.
Collatio inter quos locum habeat, vide glossam octauam.dict. l. tertiæ. per illum text.ibi.
Collisio an habeat locum in donatione simplici per patrem filio facta, vide glossam primam, secundam, & tertiam.l.quartæ ibi. per illum textum.
Et quid in donatione inter viuos, an imputetur in legitima filij si non ex primatur.vid.glos.3.d.l.4.
Et quando frater non teneatur ad collationem cum fratribus, & in quibus bonis, vid.glos.l.quintæ.per text.ibi.titulo decimoquinto.partita sexta.
Et in hac materia collationum sublata est differentia inter suos & emancipatos, vide glossam quartam.dictæ.l.quintæ.per illum textum. ibi.
Et quod de libris a patre filio datis ad discendum an cum fratribus communis retineantur, & quãdo, vide glossam quintã.dictæ legis quintæ
per illum text.ibi.
Et quid de expensis a patre factis cum filio in studijs an ipsæ computare teneantur in sua legitima, vide glo.6.ibi per illum text.
Et quid si sibi datum ad studium vel ad libros emendos malæ consumpsit an ad collationem adducere teneatur, vide d.glo.6.ad fin.
Et an filius teneatur adducere ad collationem dotem siue donationẽ propter nuptias sibi datam, vide glossas.l.sextæ.ibi. vide infra, verbo.
COLLATOR.
COLLATOR beneficij si in alium vt commissarium ius suum transtulit, & potestatem conferendi an possit ipse collator recipere ab eo, vid.glo.5.l.7.tit.15.par.1.
Collator beneficij absenti dati nulla persona mediante vel sic, an penitere possit, & quando, vide glossam tertiam.l.7.titulo decimosexto.partita prima.
Collatio beneficiorum ad quem deuoluatur Episcopo negligente, vide glo.1.l.9.tit.16.par.1.
Et an superior cui datur electio debeat eligere secundum illas qualitates secundum quas primi electores debebant prouidere, vide ibid.
Et quid si sine consensu collatoris beneficiorum beneficia permutentur, an permutatio teneat, vide glossam octauam.l.2.titulo sexto.partita quinta.
COLLECTAE qualiter sint taxandæ & exequendæ, secundum hominum facultates, vide glossam octauam.l.20.titulo trigesimo secundo. partita 3.
Et an possit collectari ille qui renuntiat vsui aquæ fontis in ipsius reparationem, vide d.gl.8.ad medium.
Collectæ a dominis imponi non possunt quia istud est regale soliquæ principi permissum, vide glossam.2. columna.1.l.6.titulo vigesimo quinto.partita 4.
Collecta non potest imponi ab illo cui castrum cum mero & mixto Imperio concessum fuit in regimine & protectione, vide ibidem.
Collecta non imponitur vsallis Baronum per Regem in eodem casu quando ipsi dominis suis subueniunt, vide ibidem.columna secunda. in principio.
Collecta quæ subditis de nouo imponitur potius creditur ipsi illa ex timore præstare quam ex debito & an in istorum onerum dominorum impositione domini iuuentur consuetudine, & quando, vide gl.2.col. 2.& 3.l.6.tit.25.par.4.
Et quando ista collecta illis iuuet immemorialis præscriptio, & consueto longa & quali ista esse debeat, & quid si cum tali præscriptione ad sit mala fides, & an talis consuetudo immemorialis habeat vim tituli & de hac præscriptione immemoriali, vide alia plura per glos.2.col. 2.& 3.l.6.tit.25.par.4.
Collecta si imponatur ob refarciendum damnum alicuius tunc ille qui sustinuit damnum tenetur contribuere pro parte sua, vid.glo.5.l.3.tit. 9.par 5.
Collecta si subditis a Rege sit de nouo imposita vtrum ex hoc inducatur obligatio naturalis, vid glossam quartam.l.quintę.titulo duodecimo. partita. 5.
Collectari an possit ille qui renuntiat vsui fontis vel alterius rei communis, vide glossam octauam.l.vigesimæ.titulo trigesimo secundo.partita tertia.
COLLECTOR fructuum rerum ecclesiasticarum quando ex aliqua causa vel propter quid de nouo sit de Papæ voluntate quis nominauerit, an solus Episcopus, an vero ipse simul cum capitulo, vide gl. 1.in fine.l.61.tit.5.par.1.
COLLEGIA an & qualia statuta facere possint, vide.gl.fina.col.2.in fine.l.18.tit.1.par.1.
Et an valeat statutum collegij iubens quod ibi homines rixosi, & turbulenti non admittantur, vide glossam secundam.l.14.titulo decimo.partita. quinta.
Collegium an admittatur si bonis cedere velit glos.1.l.1.titulo 15.partita quinta.
Et an omnia collegia sine regulariter reprobata de iure communi, & qualia non, vide glossam nonam.l.quartæ.titulo tertio.partita.6.
Collegia fieri non possunt Principe in consulto, vide ibidem glossam decimam.per illum tex.
Collegium si ab aliquo hæres instituatur, an per se hæreditate adire possit sine constitutione syndici, vide glossam octauam.l.15.titulo sexto. partita.6.
Collegia, an & quando gaudeant beneficio restitutionis in integrum vide glossam primam.l.decimæ.titulo decimonono.partita 6.
COLERE fundum venditum alicui, an & quando teneatur venditor ante ipsius traditionem, vide glossam primam.l.28.titulo quinto.partita quinta.
COLONVS an esici possit ante tempus ab emptore rei sibi locatæ, & quando vide glossam tertiam.l.73.titulo decimooctauo. partita. tertia.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Colonus secundus debet stare priori quia potior est prioris conditio, vide gl. 9. tit. 75. tit. 8. part. 3.
Colonus partiarius an debeat habere medietatem arborum quæ sunt in fundo, & an debeat ponere semen, de semine suo si hoc non dicatur in instrumento, vid. glo. 1. & 2. l. 79. tit. 18. part. 3.
Colonus partiarius an teneatur propriis sumptibus afferre partem fructuum in domum domini, vid. ibidem in glo. 4.
Colonus partiarius totius dicitur, vi. d. gl. 3.
Colonus simplex an teneatur portare frumentum suis expensis ad domum domini si nihil actum fuit, & quando, vid. d. glo. 3. d. l. 79. titu. 8. part. 3.
Coloni perpetuo stricti culturæ non possunt inde recedere, vide glo. 4. l. 89. tit. 18 part. 2.
Et an causa interuenire debeat quando quis se facit colonum seu hominem alterius, vid. ibid. in glo. 5.
Colonus scriptus si quis esticri velit ibidem duæ scripturæ interuenire debent, & quare, vid. glo. 6. l. 89 ibi.
Colonus perpetuus an præsumatur ex diutina præstatione pensionis, vide glossam tertiam an fin. l. vigesimæ secundæ. titulo vigesimonono. part. 3.
Colonus si proditorie vel alias exiuerit a pensione an dominus propter hoc illam amittat, vide glossam primam, & glo. 3. l. 3. titulo trigesimo. part. 3.
Colonus si respondeat alij de fructibus, an per hoc priuaretur dominus possessione, & quando, vid. d. glo. 1.
Et an idem ut dicendum in rebus mobilibus, vide ibi glossam secundam.
Et an dominus possit tunc propria authoritate recuperare possessionem naturalem si suspicetur se posse repeti, vide ibi. glossam tertiam. & quartam.
Et quid si colonus vi deijciatur, an per datur tunc ciuilis & naturalis possessio & quid si dominus deijciatur, vid. ibi. glo. 6.
Colonus si domino mercedem debeat ipse dominus poterit fructus etiam secatos ibi existentes retinere, vide glo. 4. in medio. l. non est titulo secundo. par. 5.
Colonus an possit retinere rem propter expensas in re factas, vi. d. gl. 4. post medium. d. l. 9. tit. 2. part. 5.
Colonus potius tenetur fructus vendere ipsi domino quam alij extraneo, vide glossam primam. l. quinquagesimæ quintę titulo quinto. par tita. 5.
Colonus si pensionem non soluit an durante locatione, a domino expelli possit, vid. glo. 1. l. 5. tit. 8. part. 5.
Et quando pensionem tunc domino soluere teneatur, vide ibidem in gl. quinta.
Colonus & an & quando ante tempus & a domino ex iusta causa expelli possit & an tunc illud facere possit propria authoritate, vide glo. 1. cū aliis ibi. l. 6. ibidem.
Colonus an a domino expelli possit cum iusta causa quādo dominus iurauit non expellere, vide. d. gl. 1. in fine.
Colonus an a domino expelli possit quando inter eos conuenit vt durante tempore conductionis non possit illum expellere si dominus, indigeat; vide ibi glo. 2.
Colonus an & quando non possit expelli a donatario, vide ibidem in glo. 4.
Colonus si expellatur a domino ex aliqua causa an dominus teneatur sibi facere aliquam remissionem mercedis & quando, vid. glossam septimam. d. l. 6. tit. 8. par. 5.
Colonus an expelli possit a successore singulari in illa re, vide glo. 1. l. decimæ nonæ. tit. 8. part. 5.
Colonus an teneatur stare locationi cum singulari possessore si ille illum expellere nolluerit, vide glossam secundam. dictæ legis decimænonæ.
Colonus si ex causa ante finitum tempus a re conducta expellatur dominus teneatur ad interesse deficientis temporis, vide ibi. glossa quarta.
Colonus fisci an ante tempus possit a re conducta expelli, vide glossam quintam. in principio. dictę legis decimænonæ. titulo octauo. partita quinta.
Et an idem sit dicendum in colono ciuitatis vel ecclesiæ, vide dict. glo. 5 in principio.
Colonus in quibus casibus ab emptore rei sibi conductæ expelli non possit ante finitum tempus, vide glo. 5.
Et an idem sit dicendum in colono partiario & qua ratione, vide ibidem col. 1. in fine cum principio sequentis.
Colonus excipere potest contra emptorem rei sibi conductæ si vellit illum ante tempus expellere si pactum factum fuit inter ipsum & locatorem de non expellendo ante tempus, vide ibi glossam sextam. per text. ibi.
Colonus qui ad decennium conduxit an ab emptore illius rei expelli possit ante tempus, vide gl. 7. ibi.
Colonus si tempore locationis finito retineat rem per crea dies tum conduxisse videtur & quando vide glossam tertiam. & 4. d. 20. per ibi.
Colonus non habet ius in fructibus fundi donec separentur a fundo, d. gl. 4. col. 2. in medio. d. l. 20.
Colonus & emptor fructuum an assimilentur vel differrant inter se quibus, vide ibidem.
Et an idem sit dicendum in predio vrbano quod in rustico, vide glo. d. l. 20.
Colonus si in re conducta inquietetur an dominus teneatur si potuit videre & non fecit, vid. gl. 1. l. 21. ibidem.
Et qualiter lucrum istud in colono debeat considerari, vide ibi glossam secundam.
Colonus qui ad decennium conduxit an propter sterilitatem possit re mercedis remissionem, & quid si pensio soluitur in pecunia & non proprie dicatur locatio vel contractus innominatus, vide glo. tit. 8. part. 5.
Et an pro omnibus casibus fortuitis sit locus remissioni solutionis propter sterilitatem, vide ibi glo. 3. & 4.
Colonus si colligat ex fundo conducto dimidiam partem eorum qui soluti sunt colligat an tunc possit sterilitatem allegare vt remissio mercedis, vide per glo. 8. d. l. 22.
Et quid si fructus consistebant in frumento & oleo & vnum perdit non, vide. d. gl. 8. in fin.
Et qualis esse debeat hæc sterilitas, vide ibi glo. 9.
Colonus si decimas non soluit an possit propter sterilitatem remissionem mercedis petere, vide ibi in glo. 10.
Colonus an propter sterilitatem possit remissionem mercedis in anno præcedenti ad fuit vbertas, vide gl. 2. l. 22. ibi.
Et an idem sit siue sit annus immediate sequens siue interpolatus, vide dem in glos. 3.
Colonus an ad maiores reditus teneatur quando res sibi cōducta fortuito casu fuit augmentata & quando sic, vide ibi. gl. 6.
Colonus an possit petere expensas quas fecit meliorando rem sibi cōductam & quales & quando, vide gl. l. 24. tit. 8 par. 5.
Colonus si fugit an a domino propria authoritate capi possit, vide gl. l. 10. tit. 15. part. 5.
Colonus principis an possit esse tutor. vide glo. 6. l. 4. tit. 16 part. 6.
Colonus siue partiarius siue qui numis collit an possit contra furtum furti intentare, vid. gl. 7. l. 12. tit. 14. par. 7.
Et quid si fructus iam erant collecti, & quid si nondum erant diuisi, vide ibidem. in glo. 8. & 9.
COLLVSIO vbi timetur tuneres quæ venditur debet prius dari stari, vid. glo. 3. l. 52. tit. 5. part. 5.
COMMENDATARIVS cui per Episcopum fuit ecclesia commendata, an possit ab ipso Episcopo remoueri quando ipse velit, vide 9. l. 4. tit. 16 par. 1.
Et quid si talis commendatarius habeat aliam ecclesiam seu beneficium vid. ibidem.
COMMENDATORES Sancti Iacobi, & alij an gaudeant privilegio clericorum, vid. glo. 1. l. 1. titu. 7. part. 1.
Commendatores maiores ordinum dicuntur illustres. glos. 3. l. titu. part. 3.
COMMENTARIENSES qui dicantur, vid. glo. 4. l. 16. titu. part.
Et de hoc, vid. in verbo. CVSTODES CARCERVM.
COMMISCERE an liceat venditori aliquid cum tritico vendito mixtum corruptum cum in corrupto, vid. gl. 2. l. 1. tit. 7. part. 5.
Et quid de commiscente ceram corruptam cum in corrupta, ac alteram falsare, vid. d. glo. 2.
COMES an legem facere possit, vid. glo. 2. l. 1 2. tit. 1. part. 1.
Et quis dicatur comes & vnde dicatur, vid. gl. 7. l. 11. tit. 1. part. 1.
Comes Palatinus abusiue dicitur Comes, vi. d. gl. 7. in li. & etiam de gl.
Et an in ista dignitate Comitatus possit succedi iure hæreditario, vide l. 1. l. 2 2. tit. 1. par. 3.
Et quid si illi detur terra seu villa cum titulo Comitis, an videatur filia ta iurisdictio etiam si in priuilegio dictum non sit, vide glossam prima d. l. 12.
Comes seu Marchio, an possit leges condere vel statuta sine populi sensu, & quando sic, vid. glo. 5. d. l. 12.
Comites sunt de consilio Regis. gl. 5. l. 6. tit. 9. par. 3.
Comites sacratum largu hodie dicuntur, contadores maiores. glossa in medio. l. 6. tit 4. part. 4.
Comites sunt illustres, vide glossam. 2. per textum. ibi. l. 3. titu. 14. quarta.
Comes Palatinus an possit legitimare in terris ecclesiæ, vel alterius regis non recognoscentis superiorem si ab Imperatore ad hoc

licet etiam habeat, vide glossam sextam. columna prima. l. 4. titulo. 15. part. 4.
Comes Palatinus qui ab Imperatore legitimādi potestatē habet, an possit clericos in minoribus ordinibus constitutos & etiam in sacris constitutos legitimare in temporalibus, & quid si adsit consuetudo, vt illud facere non possit, vid. gl. 6. in medio. l. 4. tit. 15. part. 4.
Comes an Regi bellum in ferre possit si illum extra Regnum ejecerit, & an in bello subditos Regis deprædare possit, vid. glo. 5. per text. ibi. l. 10. tit. 25. par. 4.
Comes an possit transferre ad alium Regnum licentia non petita a suo Rege, & an hoc liceat sibi tempore guerræ, & quid si illud a Rege fuerit prohibitum omnibus, vide glo. 2. l. 13. titulo vigesimoquinto. partita quarta.
Comes an teneatur ponere custodes in insidiosis locis terræ, & quando ad damna aliquibus data teneatur, vide glossam. 7. l. 4. titulo. 7. part. quinta.
Comes condemnatus pro furto vel falso ex quo redditur infamis, an ex hoc perdat Comitatum, vid. glo. 2. l. 7. tit. 6. part. 7.
Et an qui se falso gerit pro Comite Palatino puniatur pœna falsi, vid. gl. l. 2. tit. 7. par. 7.
COMITENS se misericordiæ alicuius si illicita præceperit, an sit ei obediendum, vid. gl. 8 l. 27. tit. 11. part. 3.
COMMISSARIVS bene potest pro altero testamentum facere iure hodierno, & quid iure antiquo, vide glo. 2. col. 3. limitatione. 4. l. ii. titul. 3 part. 6.
Commissarius qualiter testari poterit pro alio si testator non per verba importantia arbitrium boni viri sed liberæ voluntatis dixit extremā suam voluntatem committere in voluntate istius, & quid si non fuit dictum quod testetur ad pias causas, vid. ibi. quæst. 1.
Commissarius inter quos pauperes hæreditatem dijudere tenetur, & qualiter & quibus obseruatis quando ipse testator pauperes hæredes suos fecit, & de forma distributionis, vid. per glo. l. 20. per tex. ibi. titulo. 3. part. 6.
Et quid si testator nominationem pauperum suo commissario commisit quos ipse tunc eligere teneatur, vid. ibidem. in glo. 7.
Commissarius generalis & executor testamenti an diuidendo bona testatoris aliquid dare possit his personis quibus iam per testatorem de aliquare certa fuerat prouisum & quare hoc statutum, vide glo. 1. l. 3. per tex. ibi. tit. 10. part. 6.
Commissarij executores testamenti, an possint distribuere inter filios vel consanguineos pauperes, & quando, & qualiter, & in qua quantitate, vid. glo. 2. d. l. 3. tit. 10. part. 6.
De hoc vide in verbo. EXECVTORES TESTAMENTI.
COMMISSIO causæ alicui facta. an & quando transeat in eius successorem, vide glossam octauam. l. 47. titulo decimooctauo. partita tertia.
Commisso in aliquem facta, an teneat ita, scilicet, vt commissarius ferat sententiam prout talis sapiens dictauerit, vid. glo. 14. l. 2. titulo vigesimoprimo. part. 3.
Commissio causæ clausula, appellatione remota quis istud facere possit, & de qua intelligatur, vid. glos. 9. 10. & 11. l. decimætertiæ. titulo. 23. part. 3.
COMPATER vtrum esse dicatur ille qui leuat de sacro fonte filiū vnius credens illum fore filium alterius, vide glossam primam. in fin. in proœmio. tit. 7. part. 4.
Compatres dicuntur etiam si plures aliquem de sacro fonte leuauerint, vide glossam tertiam. per textum. ibi. l. primæ. titulo septimo. partita quarta.
Compater vxoris illius cuius filium aliquis de sacro fonte leuauerit quę maritus durante matrimonio habuit non efficitur ille qui illum leauit, & quare, vid. gl. 1. per tex. ibi. l. 4. tit. 7. part. 4.
COMPATERNITAS an contrahatur si in fidelis aliquem teneat in baptismo, vid. glo. 6. l. 6. tit. 4. part. 1.
Compaternitas an contrahatur per procuratorem, vid. gloss. 1. in principio. in proœmio tit. 7. par. 4.
Et quid sit, vide ibi.
Et cui potius quis subuenire teneatur patri naturali, vel carnali, vid. ibid.
Et an filii excludant substitutum, scilicet, si sine liberis decesserit, & an debeant alia patre spirituali, vid. ibidem.
Compaternitas an contrahatur inter Iudæos, vel inter Christianum, & ludæum, vid. ibidem.
Compaternitas bene contrahitur inter Christianum suscipientem filium hæretici de sacro fonte, & inter ipsum hæretitum si baptizatus fuit vide ibidem.
Et an plus peccent qui in eodem genere delicti peccant contra parentes spirituales quam carnales, vid. ibidem.
Compaternitas an contrahatur si quis leuat de sacro fonte filium Titij credendo illum esse filium Sempronij, vid. d. gloss. 1. in fi. in proœmio tit. 7. part. 4.
Compaternitas contrahitur cum quamlibet etiam si plures aliquem in sacro fonte tenuerint, vide glossam tertiam. l. primæ. titulo septimo. partita quarta.
Compaternitas an extendatur ad vxores leuantium aliquem de sacro fonte, & ad quas, & an ad ipsorum concubinas, vide ibi. glossam sextam. & 7.
Compaternitas non extenditur ad filios vxoris qui aliquem leuabit de sacro fonte si ipsa ex alio viro illos habuit, vide ibi glossam octauam.
Compaternitas quæ impediat & dirimat matrimonia, an contrahatur si quis stet tempore benedictionis ad portas ecclesiæ, vide glossam secundam. l. 2 ibi.
Compaternitas an extendatur ad vxorem illius cuius filium adulterinū quis de sacro fonte leuauit, vide glossam primam. l. 4. titulo septimo. par. 4.
COMMODANS & COMMODATARIVS.
Commodans rem tenetur de damno commodatario illato si sciuit rei vitium & tacuit, vid. glo. 1. l. 6. tit. 2 part. 5.
Et quid si commodans sit ignorans & commodatarius vellit agere noxali an admittatur, vid. d. glo. 1.
Commodator serui vel equi tenetur expensis soluere quæ in curando seruo factæ fuerunt & quales non, vide glossam primam. l. 7. titulo secundo. part. 5.
Commodator non potest rem commodatam repetere nisi expleto vsu cuius contemplatione illam commodauit, vid. glo. 1. l. 9. tit. 2 part. 5.
Aliquando tamen sic, vid. ibi. glo. 2.
Commodator an possit a commodatario rem sibi commodatam petere licet ipsa iam perierit si ipse in restituendo fuit in mora, & an considerare quod eodem modo esse peritura penes eum, vide glossam sextam. dict. l. 9.
Et quid in actione Reali vel in foro conscientiæ, vid. d. glo. 6. d. l. 9. titu. 2. part. 5.
Commodator siue commodans qui aliquid alicui dedit si illud commodatario furatum sit an contra ipsum vel contra furem agere possit, & an eligendo contra vnum agere possit ad alium redire, & quando, vide glo. l. ii. per tex ibi. tit. 14. part. 7.
COMMODATARIVS si non potuit infra præfinitum tempus vel commodato quid tunc, vide glossam primam. in fin. l. 1. titulo secundo. part. 5.
Et an in dubio commodatum videatur datum gratia commodatarij, & quid si & tunc aliqua vtilitas veniat danti, vid. glo. 1. l. 2. ibi.
Commodatarius gratia sui tantum an teneatur de leuissima culpa, & quando, vide glossam secundam. per tex. ibi. l. 2. titulo secundo. partita quinta.
Commodatarius an teneatur si res sibi commodata casu siniatur & pereat, & quid si culpa præcesserit casum & quid si præcesserit mora vel pactum, vid. ibi glo. 3.
Quod procedit etiam si res sibi fuerit commodata gratia sui tantum, vi. ibid. & glo. 7. l. 3. ibi. per illum tex.
Commodatarius gratia vtriusque tenetur de leui culpa non de leuissima & an talis culpa debeat considerari secundum diligentiam quam ipse debet adhibere in rebus propriis vel aliter, & quæ sit de hoc ratio, vi. glo. 5. l. 2. tit. 2 part. 5.
Commodatarius omnino negligens in rebus suis, an excusetur si in rē commodata eandem diligentiam habuerit, vide ibidem glossam sextam.
Commodatarius an excusetur propter casum fortuitum qui sibi euenit & quando, vide glossas. l. tertiæ. per textum ibi. titulo secundo partita quinta.
Et quid si res sibi concremetur vel furetur, vel si in eo adfuit culpa ante casum vel mora, vide ibidem glossam tertiam. sextam. septimam. & octauam.
Commodatarius si generaliter renuntiet casibus fortuitis, an talis renuntiatio sufficiat vt illis non obstantibus teneatur, vide ibi. glossa decima.
Commodatarius si mittit rem commodatum cum familiari qua mlegalem credidit si res per datur an pereat periculo ipsius, & quando, vid. glo. 1. cum sequen. per tex. ibi. l. 4. titu. 2. part. 4.
Commodatarius non excusatur si miserit rem commodatam per malum nuntium & illa perdita fuit, vid. ibi. in glo. 4.
Commodatarius quando rem sibi commodatam nuntio creditoris dedit cum hoc creditur non mandasset nuntio sed in hoc nuntius dolum fecerit mutando dictum creditoris an & quando hoc creditori imputetur vel commodatario, vid. ibid. glo. 5.
Commodatarius si decedat eius hæres rem commodatam restituere tenetur, & qualiter, & pro quibus partibus, vid. glo. 1. & 4. l. 5. titulo 2. partita quinta,

Universidad de Deusto
Biblioteca

Index materiarum

Commodatarij an pro parte obligentur vel insolidum quando res commodata fuit deperdita, & ambo rem commodatam receperunt neque fuit actum vt quilibet teneretur insolidum. & quid si vnus ex eis tantum dolum commisit vel culpam, an ipse solus teneatur vel ambo, vide gl.4. per text. ibi in l.5.tit.2.part.5.
Commodatarius an habeat actionem contra commodantem sibi remvitiosam qui vitium tacuit & qualiter teneatur. & quid si ageret noxali, & vitium rei ignorasset an admittatur vel non, vid.glo.1.l.6. per text. ibi tit.2.par.5.
Commodatarius an teneatur curare seruum vel equum sibi commodatum & expensas soluere, & quasi, vide glossam primam.l. septimæ. ibi.
Commodatarius si rem commodatam amittat, & pro ea pretium soluat & postea illa res appareat quam actionem intentare possit, vide glo.1. l.o tauæ.ibi.
Commodatarius non debet commodato priuari vsque dum expellatur vsus ratione cuius res fuit commodata, vid.glo.1.l.9.tit.2.par.5.
Et quando sic, vid.ibi.glo.2.
Commodatarius an possit retinere rem sibi commodatam prætextu debiti, & quando sic, vide glossam tertiam. pertextum. ibi. legis nonæ. ibi.
Et quid si pecunia commodatur, vt species an possit retinere pro debito, vide ibidem.
Commodatarius an possit rem commodatam retinere pro expensis factis in tali re commodata, vid.gl 4.l.9.ibi.
Commodatarius si sit morosus in restituenda re sibi commodata si illa postea pereat an pereat ipsius periculo etiam si eodem modo esset penes commodantem peritura, & quid in foro conscientiæ, vid.glo.6.d. l.9.tit.2.par 5.
Et qui dagatur actione reali. vide.ibidem.
Commodatarius an teneatur rem commodatam restituere si ex tali restitutione tunc illud perderetur vero domino, vide glo.6.l.7.titulo.18. par.2.
Commodatarius an teneatur ad periculum rei commodatæ si æstimata data fuit, vide.glossam.2.l.septuagelimæprimæ.titulo decimooctauo part.3.
Commodatarius non potest vti re commodata nisi ad illud ad quod fuit sibi commodata, vide glossam quartam.l.71. titulo decimooctauo. part.3.
Commodatarius si non restituat rem sibi commodatam finito tempore sed spectat sententiam qualiter puniatur, vide glossas.l.12. titulo decimo.part.7.
Commodatarius cui res commodata furata fuit, an ipse vel qui sibi illam commodauit contra furem agere possit, & quando & qualiter, vi. gl. l.11. per text. ibi tit 14. part.7.
Et an commodatario detur actio legis Aquiliæ, vel damni infecti, vi.gl. 5.l.2.tit.15.part.7.
COMMODATVM, & an periculum transeat in commodatarium si res aliquata commodetur, vide glossam secundam.l.71.titul.13.para tertia.
Et qui commodatum recipit an teneatur de casu fortuito si generalis renuntiatio illorum præcesserit, vid.ibi.gl.5.
Commodatum in tribus differt a mutuo & pro commodato aliquid recipi potest non pro mutuo, vid.glo.3.per.text.ibi.l.1.tit.1. part.5.
Et qualis sit de hoc ratio, vid.d.gl.3.ad fi.
Commodatum quid sit siue tacitum siue expressum quare sic cognominetur, & in quo differat a precario, vid.glossa.per text.ibi.l.1.titulo.2.partia.5.
Commodatum si a pupillo detur an contractus ex integro teneat vel nō & in quo talis contractus cum pupillo factus teneat, vid.ibi.glo.4.
Et an fur vel prædo agant commodato, vel non, vide dictam glossam. 4.in fin.
Commodatum in dubio semper præsumitur factum gratia commodatarij, & quid si aliqua vtilitas veniat ex inde danti, vid.glossam.1.l.2.tit. 2.part.5.
Commodatum si perdatur itinere cum commodatarium commodati miserat per nuntium quando ei imputetur vel non, vid.gl.1. per text.ibi cum sequentibus.l.4.ibi.
Et quid si talis sit nuntius ecclesiæ. vid.ibidem.in finalibus verbis.
Commodatum factum alicui ipso decedente teneatur eius hæredes illud restituere & qualiter, vide glossam.1.&4.l. 5. titulo secundo. partita quinta.
Commodatum qualiter distinguatur a precario & an commodatū possit reuocari ante vsum expletum, vid.glo.1.l.9.tit 2.part.5.
Et quando sic, vid ibi.glo.2.
Commodatum an possit retineri accommodatario prætextu debiti, & quando sic vi glo.3.per text.ibi l.9.ibi.
Et quid si pecunia commodatur, vt species an possit retineri pro debito, vide ibidem.
Et an expensæ factę in re commodata debeant recuperari retinēdo ipsam rem commodatam pro eis, vide glo.4.l.nonæ, titulo secundo. parte quinta.
COMMODITAS possessionis quæ magna est nemini est auferenda glo in proœmio.tit.9.part.3.
Commoditas illius ioris an pertineat ad Patrem quando ex aliqua causa impeditur ne vsusfructus ad eum pertineat in rebus filij, vide glo. ad fi.l.5.tit.17.part.4.
Commoda indulgentiarum, vid.per glossam.2.l.46.per text.ibi. titul. part.1.
Et in commodum quod rei emptæ succedit post perfectam venditionem etiam si sit commodum fortunæ an emptoris an vero venditoris & quando, vide glossam.3.4.7.&.8.l.vigesimæ tertiæ.per text.ibi.l. 5.part.5.
COMMVTATIO voti fieri potest ex sola vtilitatis maioris causa etiam si necessitas non ad sit, vide glossam tertiam.l.4.titul.8.partita prima.
Commutatio voti in omnibus exceptis duobus per Episcopum fieri potest Papæ vero licet in omnibus, vide glossam primam. l.5. titulo.8. partita.1.
Commutatio voti in melius an propria authoritate fieri liceat, vid.ibi & vid.l.3.in principio illius tit.
Commutatio quid sit, & in ea debet æqualitas seruari, vid glo 5.l.3.tit. 8.part.1.
Commutatio voti debet fieri tribus concurrentibus, vid.glo.1.l.6.tit. part.1.
COMMVNICANS cum excommunicato ob id non est excommunicatus in aliquibus casibus, vt per glo.4.l.34.per tex.ibi.& glossa magna l.33.tit. 9.part.1.
Communicans cum excommunicato etiam si eius vxor sit peccet in no casu, de quo per glo.5.d.l.34.
Communicantes cum excommunicato quando peccent quando vero non, vid.per glo.d.l.14.
Communicari an debeant inter maritum & vxorem accessionis fructus crementa per alluuionem, & quando, vide glo.3. l. 30. titulo vigesimo octauo.part.3.
Communicari an debeat inter maritum & vxorem partus ancillæ ortum datæ, vid.glo.1.l.20.titu.11.par.4.
COMMORARI an teneatur maritus in certo loco quando tempore contractus matrimonij illud per pactum promisit, vid. glo.5. l.2. titulo. 5 part.4.
COMMVNIA de iure naturali primeuo an perius gentium in quo communicentur, vide glossam primam.l.3.titulo vigesimosecundo part.3.
Communia sunt ea omnia quæ sunt in confinio, vide glossam.1.l.6.titu. part.3.
Communia ciuitatum vt sunt fontes, &c. an sint cōmunia quo ad dominij tantum, vide glossam primam.l.9.titulo vigesimooctauo.partita tertia.
Communia ciuitatum ita pertinent quo ad earum vsum pauperum sicuti diuitibus, vid.gl.8.d.l.9.ibi.
Et quid si ex vsu diuitis quia multas habet greges pauperes damnum fiat qualiter eis consulatur, vide glossam nonam.l.9.titulo, vigesimo octauo.part.3.
Communia an pertineant dominis terrarum sicuti alijs ciuibus & hominibus ibi non habitet, vid.glo.9.d.l.9 ibi.
Communia negotia communibus expensis facienda sunt, vid.glo.1.l. tit.32.part.3.
Communia omnibus an possint ab aliquo præscribi & quando, vide glossam primam.secundam. & tertiam. l. septimæ. titulo vigesimo part.3.
Et quid si fuerunt istæ res præscriptæ tempore immemoriali, vide d. l.in principio.
Et an in istis rebus communibus cadat possessio ita vt præscribi possit vide.d.gl.1.col.2. post principium.
Et quid in terminis alicuius ciuitatis præscribendis an idem dicendum sit, vid.d.glo.1.col.2.in medio.
Communia pluribus vt singulis, an ibi domini possint separatim ædificare, vide glossam tertiam.l. decimæ. titulo trigesimoprimo. partita tertia.
Communia si sint aliqua inter clericum & laicum, &c. de hoc, videre siue per glossam quartam. l. decimæoctauæ. titulo trigesimoprimo part.3.
Communem rem habens cum alio si instet vt de nouo fiat partes ipsorum partes diuidat si alter istud contradicat, an ad hoc sit compellendus, vide glossam secundam.l.vigesimæquintæ.titulo.31.partita tertia.

Commu-

Septem partitarum.

Communia ciuitatis an ab ipsa ciuitate vendi possint, & quando, vi. gl. 2.ibi tit.5.part.5.
Communia lucra quæ dicantur ad hoc, scilicet, vt maritus cum vxore sua teneatur diuidere vel socius cum socio, vid.glo.7.l.3.titu. decimo. part.5.
Et in his quæ sunt communia pluribus vt singulis tūc vt maior pars minoris præiudicet debent prius omnes citari, vid.glo.1.l.5.titul.15.partita quinta.
COMMVNITAS, an habeat fundatam suam intentionem quo ad dominium rerum in suo territorio sitarum. gloss. 1.l.1.titulo. 18.partita secunda.
Commune ciuitatis an possit dare licentiam alicui vt possit ædificare in loco publico, vid.glossam pri.nam.l.3.titulo trigesimo secundo. partita tertia.
Communitas quando vult ex forma statuti refarcire damnum vicinis fuit tunc ille qui sustinuit damnum tenetur contribuere pro parte sua sicut alius quilibet, vide glossam quintam.l.tertiæ.per tex. ibi.titul.9. part.5.
COMMVNIO ad illicita se non extendit, vide glo.1.l.2.per text. ibi.tit. 10.part.5.
De hoc, vid. in verbo. SOCIETAS. & in verbo. SOCIVS.
Communio parit discordiam, vide glossam primam.in proœmio. tit.15° part.6.
Et naturale vitium est negligi quod commune est & nihil habere creditur quorum non habet, vide.ibi.in glo.2.
Communio vbi non est ibidem diuisio locum non habet, vid. glo.1.l.1. tit.5.part.6.
Communionem cum aliquo habere quando expediat, vid.gloss.2.d.l.1. tit.5.part.6.
COMPELLERE compelli debent subditi ad obseruantiam legis a superiore latæ, vid.glo.4.l.16.tit.1.part.1.
Compelli non debet quis ad accipiendam vxorem & quare, vid.glo.7. l.1.tit.20.part.2.
Compelli debet quis matrimonium contrahere si desponsatus fuerit, & ex quibus causis non sit compellendus, vid.glo.2.&.3.l.7.titu.primo. part.4.
Compelli ad mutuandum quando possit aliquis, vide.gl.1.in proœmio. tit.1.part.5.
Compelli aliquando potest clericus per iudicem secularem, vid.per glo. 3.l.tit.1.part.5.
Compelli quando possit quis ad vendendum rem suam, vel non, vi.plures casus per glo.1.l.3.tit.5.part.5.
COMPENSATIO rei depositæ cum debito quod a deponente debetur depositario, an fieri possit, & quid sit dicendum in deposito facto per constitutum, vide glossam quintam.l.5.per text.ibi.titul.3. par tit.2.
Et ex quibus verbis testatoris colligitur velle vt legatarius legatum cōpenset cum debito vel cum dote si filia sit. glo.5.l.3.tit.9.& glo.3.quæstione quinta.& quæstio.6.septima.& octaua.l.decimæ sextæ.tit.9. par tit.6.
Compensatio respectu libertatis vnius anni cum sterilitate alterius quando locum habeat, vid.per glo.2.l.vigesimætertiæ.titulo octauo. partita quinta.
Et an damnum illatum a socio sui culpa vel dolo compensetur cum eo quod lucratum est ex sua diligencia, vide glossam quartam.l.7.& glo. 5.d.l.tit.10.part.5.
Compensatio damni & lucri, an habeat locum inter prælatum & ecclesiam. glo.3.l.7.tit.9.part.6.
Et quid si maritus sui culpa aliqua perdiderit, an licet in alijs lucretur deberi fieri compensatio damni & lucri, vid.d.glo.5.
Compensatio an dicatur vera solutio, & an impleatur conditio soluēdi quando, vid.glo.4.l.20.tit.14.part.5.
Et an qui sub iuramento soluere promisit si compenset videatur adimplere promissionem, vid.ibidem.
Compensatio expensarum quas fecit bonæ fidei possessor, an cum fructibus perceptis fiat, vid.gl.5.l.41.tit.28.par.3.
Compensatio expensarum, an debeat fieri cum fructibus perceptis occasione melioris illius rei, vid.d.glo.5.in fi.
Compensatio non habet locum in delictis quando talia delicta sunt eiusdem, vide glossam quintam.col.2.in principio.l.8.titu.secundo. partita.
Compensatio vtrum habeat locum inter fornicationem carnalem & spiritualem, vide glossam quintam. l. octauæ. titulo nono. partita quarta.
Et quid si ille qui fuit fornicatus spiritualiter ad fidem reuertatur, an sit locus tunc compensationi, vide ibi.in gl.6.
Compensatio, & an debitor, videatur fateri debitum, opposita per eum exceptione compensationis, vid.ibi.in gl.3.d.l.20. titulo decimoquarto.part.5.
Et an exceptio compensationis, obijci possit coram iudice delegato, vel arbitro.ibi.glo.4.
Compensatio compensationis admitti non debet, vide ibi.in glo.5.
Et si in modum cōpensationis opponatur exceptio, qualis ista esse debeat, vt per eam admittatur compensatio debiti, si debitor illud petieris, vi. glo.6.dict.l.20.
Compensatio an fiat de quantitate pecuniæ, ad quentitatem frumenti, vide glossam primam.l. vigesimæprimæ. titulo decimoquarto. partita quinta.
Compensatio fieri potest de quota ad quotam, & semper fiet, quando debitum est in eodem genere, secus in diuerso, vide glo.2.d.l.21. per tex.ibi. cum alijs glosis.ibidem.
Compensatio an habeat locum inter socios, quando vnus dānum dedit, & etiam alius & an tale damnum cum lucro ab ipso datum compensetur vide gl.5.l.13.titulo 10.& glo.1.l.22. per tex.ibi titulo decimoquarto. par.5.
Et an per procuratorem qui damnificauit dominū, possit obijci exceptio compensationis, de eo in quo meliorauit causam domini, vide dict. gl. t.in fine.
Et an dolus cum culpa compensetur, vide glossam primam.& 2.l.23.ibidē per text.ibi.
Compensatio an habeat locum in debito procuratoris, & quando videglossam secundam.l. vigesimæquartæ, titulo decimoquarto. partita quinta.
Et illud quod debetur societati, non compensatur cum eo quod debet vnus ex socijs, vide dictam glossam secundam.dictæ. l. vigesimæquartæ.
Compensatio an habeat locum in personam filij in debito patris sui, vide glos.25.ibi per illum text.
Compensatio an possit obijci per extraneum comparentem pro alio, etiā sine mandato, vide ibi.in glo.3.
Compensatio non fit ipso iure sed tantum si opponatur ab homine, & de fiderat sententiam iudicis, & quando fiat ipso iure, vide glos. 1.& 2.l. 26.ibidem.
Compensatio non obijcitur ad id quod debetur ex causa maleficij, vide glo.1.l.27.ibidem.per illum texte.
COMPARATIONES literarum, & an ex hoc plena fides deducatur, vide glossam vndecimam. legis. 118. titulo decimooctauo. partita tertia.
Et an iudex possit compellere negantem instrumentum fore suum, vt scribat aliquid de nouo vt fiat comparatio, vide glossam quintam.legis. 119.ibi.
Comparatio literarum quam fidem faciat in scripturis priuatis etiam si talis priuata scriptura sit a parte subscripta, vide ibi.glos.6.
Comparatio literarum facit plenam fidem in vno casu quem ponit.di. gl. 6.in fine.
COMPATRIOTAE naturaliter se diligunt, vide glossam quartam. per textum ibi l.quartæ.titulo vigesimoseptimo.partita.4.
Et si iste hat inimicus patriæ amittit naturalitatem, vide glossam secundā. per textum. ibi. l.septimæ. titulo vigesimo septimo. partita quarta.
Compositio per hæredem vsurarij facta cum illis a quibus vsuræ restitui debuerant, quando valeat. glossa duodecima.l.secundæ.titulo.15.parte. secta.
COMPLICES quid dicantur, vide glossam secundam.l. 82. titulo decimooctauo. parti.3.
COMPROMISSVM factum in aliquem vt iudicet secundum iustitiam & veritatem debet iudicare secundum legem fori non poli glo.1. l.3.titulo.4.par.2.
Compromissum factum in aliquem vt iudicet secundum ius si iniuste iudicauerit an teneat sententia, vide glossam quartam.l.23.titulo quarto. partita.1.
Compromissum in aliquem factum, an extendatur vbi venit imponenda pœna sanguinis, vide glossam primam.l.vigesimæquartæ.titul.4. partita tertia.
Compromissum an fieri possit in aliquem super causa faudali, vel vassallagij. vid.gl.2.d.l.24.ibidem.
Compromissum non potest fieri nisi ab eo qui habet ad hoc speciale mandatum nec generale sufficiet. glossa quarta. dictæ.legis.vigesimæquartæ.
Compromissum factum super rebus ciuitatum, an valeat sine licentia Regis, vid.glo.5.d.l.24.
Comp. omissum factum in venditore alicui rei an valeat, & an in vna

Universidad de Deusto
Biblioteca

ex partibus, vide.gl.6.d.l.24. & ibi.gl.7.
Et an eo solo quod minor compromiſsit ſiue in arbitrum ſiue in arbitratorem videatur leſus, vide gloſſam quartam.l.|vigeſimæquintæ. tit. 4.part.3.
Compromiſſum in quo datur arbitro certa forma pronuntiandi an teneat, vide gloſſam octauam. l. vigeſimæſextæ. titulo quarto partita, tertia.
Compromiſſum factum in duos cum poteſtate eligendi tertium ſi diſcordarent, an valeat, vid.glo.10.d.l.26,
Compromiſſum ſtà principio non valuit non poteſt cõualidari per prorogationem termini. gloſſam primam.l. vigeſimæſeptimæ. titulo. 4. part. 3.
Compromiſſum factum in iudicem ordinarium ſi finito officio receſſit ibi dem reddere debet ad pronuntiandum. vid.gloſſam ſextam. dict.l. vigeſimæſeptimæ.
Compromiſſum audiri poſsit, vt per pactum illud tranſeat ad hæredes arbitri, vide gloſſam tertiam l. vigeſimæ octauæ. titulo quarto. partita tertia.
Compromiſſum an finiatur per ſuſceptionem religionis habitus vel clericatus, vid.glo.4.d.l.28.
Et quid operetur clauſula in compromiſsis poſita, ſcilicet, (ratomanente pacto) vide gloſſam ſextam.l. trigeſimætertiæ. titulo quarto. partita tertia.
Compromiſſum cum clauſula ratomante. &c. ſi compromiſſarius ſoluat pœna, an præcedere ei liceat, & quid in hoc operentur, ll. de Madrid, vid.gl.12.l.35.ibi.
Et quid ſi compromiſsit ſine dicta clauſula & ibi fuit appoſita pœna, & condemnatus appellauit & noluit ſoluere pœnam & ſit executio iuſta. ll.de Madrid; an tunc ſoluendo pœnam liberetur & recuperet res in quibus facta fuit executio, vid.ibidem.
Compromiſſum ſine pœna factum, an non obediens teneatur ſaltim ad intereſſe partis, vid.glo.3.d.l.35.
Cõpromiſſum in aliquem factum, an tranſeat in ſucceſſorem in prælatura, vide gloſſam octauam.l.quadrageſimæ octauæ, tit.decimo octauo. part. 3.
Compromiſſum in regem factum expirat eius morte, vide dictam glo. 8.l.47.tit.18.par.3.
Et qualiter & cum quibus clauſulis debeat fieri compromiſſum, vid.glo. 1.l.106.tit.18 part.1.
COMPROMISSARIVS an poſsit pronuntiare partibus non citatis, vide gloſſam quintam. l. 106. titulo decimooctauo. par tita tertia.
COMPVSVS vendere an compellatur ad vendendum habita fide de pretio. vide gloſſam quartã.l.quadrageſimæſextæ.tit.vigeſimo octauo.part.3.
COMPVTATIO graduum conſanguinitatis qualiter fiat, vide. glo. 1. per tex.ibi.in tit.6.part.4.
Et quare diuerſo modo computentur gradus apud legiſtas & canoniſtas vide ibidem glo.3.
Computatio an ſecundum ius canonicum vel ciuile debeat fieri quando per ſtatutum laicorum imponitur pœna contrahenti in.4. gradu vel inceſtus nuptias, vid.ibi.glo.4.
Computatio annorum ante & poſt diluuium ſecundum vtranque interpretationem. glo.24.in proœmio.part.
Computatio an a natiuitate Domini an vero ab eius incarnatione fieri debeat. vid infra in verbo. HISPANI.
CONCESSA eccleſia monachis vel alijs quæ illis conceſſa videantur & quæ Epiſcopo videantur reſeruata, vid.glo.2.4.5.&.8.l.5.titulo. 12. partita.1.
Conceſſa ratione affinitatis an durent ſoluto matrimonio, vid. glo.1.l.5. tit. 6.part.4.
CONCESSIO decimarum laico facta per Epiſcopum ad vitam ipſius an valeat, vide gloſſam quartam.l. vigeſimæſecundæ. titulo vigeſimo.part.1.
Conceſsio ad vitam alicuius facta dicitur perpetua, vid.ibidem.
Conceſsio decimarum laico per Papam facta ad noualia non ſe extendit, vide gloſſam tertiam. per text.ibi.l.vigeſimætertiæ.titulo vigeſimo.partita. 1.
Conceſsio facta alicui vt poſsit villam ab epiſcopo ſeparare forte vt det filio ſecundo an videatur ex hoc ſeparata etiã in iuriſdictione, vel non, vid.glo.13 l.2.tit.1.part.2.
Conceſsio villæ vel caſtri alicui facta ſub titulo ducis vel &c. an videatur conceſſa iuriſdictio licet in priuilegio nihil dicatur, vid.glo.2.l.12. tit.1.partita.2.
Conceſsio alicuius iuriſdictionis iudici ſpeciali facta an per hoc videatur adempta iuriſdictio iudicibus ordinarijs, & generalibus. gloſſ.6.l.24. titulo.9.part.2.
Conceſsio immunitatis quando perpetuo quando vere ad vitam conce dentis tantum duret, & quid ſi fiat alicui & eius filijs, & nepotibus, quid ſi alicui eius que deſcendentibus, & quid ſi adfuerunt meritaone ſeruitiorum, vid.gloſſam.2.l.decimæ.titulo decimo octauo, partita tertia.
Conceſsio ſemper eſt moderanda ſecundum qualitatem ſeruitiorum, de.d.glo.2.in fin.
Conceſsio vt quis poſsit res extrahere extra Regnum, an aliquid operetur circa ſolucionem pecuniæ quæ in talibus exactionibus conſuepersolui.glo.1.l.11.ibidem.
Conceſsio alicui facta pro pecoribus & paſtu, an intelligatur in tantum, & quid operetur, vid.gloſſ. 2.l. decimænonæ.titulo decaoctauo.part.3.
Conceſsio de ſportandis rebus vetitis extra Regnum ſi aliud non debent intelligi pro prima vice tantum, vid.gloſſam.1.l.12.titu.1 tita tertia.
Conceſsio Principis facta contra eius iura, an ſtatim debeat in execnem mitti, an vero ſpectetur ſecunda iuſsio, & quid ſi facta fuit proprio, vide gloſſam ſecundam. l. 29. titulo decimo octauo partertia.
Conceſsio alicuius rei in dubio, an ad ſupplicationem, an vero motprio conceſſa videatur, vid.d.glo.2.in fine.
Conceſsio caſtri an trahat ſecum iuriſdictionem illi cohærentem, vid.glo.8.l.68.tit.18.part.2.& ibi.glo.3.
Conceſsio Principis priuato facta, vt ex aquæ ductu publico aquam ducere poſsit de qua debeat intelligi, an de ea quæ ſupereſt. glo. tit.31.part.7.
Conceſsio naturalitatis alicui per priuilegium facta, an faciat illum rum ciuem, & naturalem illius Regni in quo naturalizat, vid.glo. l.2.tit.24.part.4.
Et an ex ſimplici conceſsione alienigena poſsit habere beneficia in gno in quo naturalizatus fuit, vid.ibi.col.2.
Conceſsio caſtri alicui facta ſub eius protectione, & regimine cũ mixto Imperio, an illi collectas imponere poſsint, vel an ius cudi remaneat apud illum cui primo competebat, vid.gloſſ.2.col. tit.25.part.4.
Conceſsio generalis an ſecum adducat regalia, & quæ ſuprema ctionis ſunt, vt illa etiam conceſſa videantur, vide.ibi.columna da in principio.
Conceſsio Regis facta alicui de Regalibus, an valeat ſiue fiat ad ſiue in perpetuum, vide gloſſam nonam.l.9.per tex.ibi.titulo partita quinta.
Et an in conceſsione portagij ſit neceſſaria iuſta cauſa vt recipiens tus in conſcientia, vide gloſſam primam.l.tertiæ.titulo ſeptimo. ta quinta.
Conceſsio pro ſe & hæredibus, an tunc emphyteoſis ita conceſſa nes hæredes etiam extraneos tranſeat, & quando, vid.glo.5.l.3. 8.part.5.
Et an conceſsio facti in determinati, vel determinati ſit trãſmiſſibi redes, & quando, vide gloſſam primam.l.vigeſimæſeptimæ. titu no.part.6.
Conceſsio ſi fiat ciuitati, an perpetua eſſe dicatur, vel ſi fiat eccleſiæ glo.1.in fine.
Conceſsio per teſtatorem alicui facta, an & quando & ex quibus matur realis, vid.glo.1.d.l.27.
Et frustra precibus impetratur quod iure communi conceditur. glo col.6.ad fin.l.6.tit.11.part.6.
CONCESSO caſtro an videatur conceſſa iuriſdictio illo cohæ vid.gl.8.d.68.tit.18.par.3.
CONCEPTVS ante Papæ diſpoſitionem eo quia conſanguinei parentes, an admittentur ad maioriam, & quid ſi nati ſint ante tionem, vide gloſſam decimam.columna ſecunda.in fin.l.2.titu partita ſecunda.
CONCILIVM congregatur ad ſonum campanæ & cõcilium triplex, vide gloſſam quartam.l.vigeſimæprimæ titulo decimo partita.2.
Concilium ciuitatis an poſsit alicui licentiam dare vt valeat in blico ædificare, vide gloſſam primam.l.tertiæ. titulo trigeſimo.part.3.
CONCORDIA paruæ reſcrescunt, &c. vide.gloſ.1.l.21. titulo. 2. ſecunda.
Concordia cum intra aliquos ſit, poſſunt petere vt detur ſententia dum concordiam eorum, & an iſtud obſeruetur. vide glo.1.l.9. partit.3.
Concordia quid ſit, & plura de ea, vid.per gl.8.&.9.per tex.ibi.l. 27.partit.4.
Concordia latronum, vel amicitia ipſorum vera concordia vel non eſt debet enim eſſe in bonum, vide gloſſam nonam.l.primæ. 27.part.4.

CONCVBINA clerici qua pœna feriatur tam iure anti quo quam hodierno, vide gloſſam ſina. l. quadrageſimætertiæ, titulo. 6. partita prima.
Concubinæ clericorum qualiter hodie puniantur per iudices laicos, vide gloſſam tertiam. in fine. l. trigeſimæoctauæ. titulo ſexto. partita. prima.
Concubinatus crimen punitur per iudicem eccleſiaſticum & etiam per laicum, vide gloſſam ſina.l.quinquageſimæoctauæ. titulo ſexto. partita prima.
Concubina & an ad illam extendatur ſpiritualis compaternitas, vid.gl. 7.l.1.tit.7.part.4.
Concubina an poſsit dotem petere eam tenenti, vide.glo.4.& 5. per text. ibi.l.9.tit.11.part.4.
Et an hodie requiratur quod concubina domi retineatur ad hoc vt per contractum matrimonium filij legitimentur, vide gloſſam octauam. l.primæ.titulo decimo tertio.part.4.& glo.15.l.2. titulo decimoquarto.part.4.
Et inter concubinam & vxorem parum refere niſi in honore, vide.glo.1. in proœmio.tit.14.part.4.
Concubinam dominus ſi vaſſallus cognouerit feudo priuaretur ac ſi cognouiſſet vxorem, vid.ibi.
Concubina non tranſit in dominium amaſij, vid.ibidem.
Concubinæ habent ſecum venenum & præſumitur contra eas quod omniaquæ poſsident quæſierunt ex bonis amaſij, & poſſunt torqueri pro declaranda veritate quod non eſt in vxore, vid.d gl.in fin.
Concubinatus crimen eſt eccleſiaſticum hodie tantum etiam per. ll. Regni prohibentur & ſic eſt crimen legale, vide.glo.2.ibi.
Et concubinam cognoscens carnaliter, & ſi ſoluta ſit, & ipſe ſolutus peccat tamen mortaliter, vide ibid.glo.3.
Concubinatus olim erat ſine pœna & quare hoc ſic permittebatur, vide glo.4.in d.proœmio.tit.14.part.4.
Et an de iure ciuili concubinatus olim erat prohibitus, vid.ibid.
Concubina aliquando nominatur amica aliquando vero focaria, vide glo.1.l.1.tit.14.part.4.
Concubinatus cum liberta vel ſerua an eſſe poſsit, & cum qua ſerua, & quando, vide gloſſam quartam. & 5.l. primæ. titulo decimo quarto. part.4.
Concubinatus toraliter eſt etiam de iure ciuili in clericis reprobatus, & quid de illis qui ſunt in minoribus ordinibus conſtituti, vid.glo.1.l.2. tit.14.part.4.
Concubinatus an teneat cum virgine ſi ſit ex obſcuro loco nata neque pœna legalis locum habeat, vid.ibi.glo.4.
Concubina ſi non publice ſed ſecrete ab aliquo recipiatur, & diu detineatur per ipſum præſumetur quod eſt eius vxor, vid. ibi gloſſam octauã per text.ibi.
Concubinas in plurali quis habere non poteſt, vid.glo.14.l.2.per tex.ibi. titul.14.part.4.
Concubinatus ad hoc vt ſit licitus de iure ciuili plura requiruntur, vi.per glo.15.d.l.2.per illum tex.ibi.
Et an requiratur quod concubina domi retineatur, vide.ibi.& gloſſ.8.l.1. titulo decimotertio.partita.4.& gloſſ.1.&.7.l. primæ. titulo decimoquinto.part.4.
Concubina ſi eſt vilis non eſt cum perſona illuſtri permittenda neque cum ea matrimonium tenet, & an filij ex ea & illuſtri perſona habiti ſint naturales licet ipſi ſint ſoluti vt patri ſuccedere poſsint, & quid hodie per.ll.Tauri, vid ibi.glo.4.l.1.
Et filij illarum & perſonarum illuſtrium ſunt ſpurij non naturales, vide ibi glo.4.& glo.10.
Concubinatus ſi inter aliquas perſonas ſit prohibitum, & non matrimonium an filij exinde nati dicantur ſpurij vel non, vid.glo.6.l.1. titu.15. part.4.
Concubina ſi in ſuo teſtamento, vel in alio inſtrumento filium ſuum naturalem quem habuit ex amaſio nuncuparet filium ſine adiectione naturalis, an ex hoc videatur illum legitimare & cuius effectus erit talis nominatio, vide gloſſam ſeptimam.columna ſecunda.l.ſeptimæ. titulo.10.part.4.
Concubinæ publicæ & manifeſtæ hodie Hiſpane dicuntur barraganas, vide gloſſam quintam.columna. 2.l.3. titulo vigeſimoprimo.partita quarta.
Concubinæ clericorum ad hoc vt per ſtatutũ puniri poſsint debent eſſe publicæ, & ſic teneri, vid, ibidem.
Et an ſi minus inuentus cum concubina domini impune ab eo occidi poſſit, & quando, vide per gloſſ.7.colum.2.ad fin.l.6.titulo vigeſimo primo.part.4.
Et an ex eo quod dominus concubuit cum concubina vaſſalli, vel cum vxore eius amittat ius naturalitatis quod habet in eum, vide glo.6.l 5. titul.24.part.4.
Concubina & an miles poſsit donationẽ concubinæ facere, vid.gl.7.l.1. per tex.ibi.titulo.4.part.5.
CONCVRRENTES ſimul in aliquo actu vbi premium dari debet quis eorum ad illud admittatur, vide gloſſam primam.l. ſeptimæ titul.27.part.2.
CONCVSSIONIS crimen, vide in verbo, CRIMEN CONCVSSIONIS.
CONCREMANTES Eccleſias ſeu per vim ſpoliantes ſunt ipſo iure excommunicati, vide gloſſam.decimam.l.2. titulo nono. partita prima.
Concremans ſuum agrum reſtilem cum alterius damno qualiter ad emẽdam teneatur & an idem ſit dicendum in foro contencioſo, quod in foro animæ, vide gloſſam quartam.l.10.per.textum ibi. tit. decimoquinto, parr.7.
CONDEMNARI an poſsit quis ex probationibus receptis ante litem conteſtatam, vide gloſſam primam.l.2.titulo decimoſexto. partita tertia.
Condemnare an poſsit iudex aliquem ex indicijs indubitatis, vid. gloſſ. 4.l.26.tit.1.part.7.
Condemnari an debeant illi qui ſponte crimen ſuum confeſsi ſunt nullis indicijs præcedentibus, vide gloſſam ſecundam. colum.2.ad fin.l.2.titu.10.partita.7.
Condemnare non debet iudex eorum qui metu tormentorum delictum confeſsus fuit ſi poſtea contrarium appareat, vide gloſſam ſextam, & ſeptimam.l.quartæ. per textum ibi titulo trigeſimo.part.7.
Condemnatus per ſententiam ad factum non poteſt liberari præſtando intereſſe, vide gl.3.l.5.tit.27.part.3.
Condemnatus ad mortem, an & quando ſentẽtia poſsit exequi de nocte vid.gl.7.l.5.tit.27 par.3.
Condemnatus Florentiæ an poſsit de capitali Peruſij, vi.d.gl.7.in fin.
Condemnatus ad pœnam temporalem non efficitur ſeruus pœnæ ſecus ſi ad perpetuam, vid.gl.3.per textum ibi.l.2. titul. decimooctauo.partita quarta.
Et buid ſi aliquis non in metallum ſed ad aliud opus publicum ſiue officium fuerit perpetuo damnatus an efficiatur, tunc ſeruus pœnæ, vide ibi.glo.4.
Condemnatus ad perpetuam pœnam, an hodie ſeruus pœnæ eſſe dicatur gl.6.d.l.2.ti.18.par.4.
Condemnatus perpetuo in inſulã, an in tali condemnatione ſequatur ibi bonorum ademptio, vi.gl.8.per text.ibi.in d.l.2.
Condemnatus & ab officio ſuo remotus propter ſuam turpitudinem, an ad alios honores in loco ſuæ Regionis admitti debeat, & an per hoc amittat naturalitatem Regni, vel loci ſui tantum quo adhoc, vid.glo.3. l.5.tit.24.part.4.
CONDEMNATVS a duobus in iudicio qualiter vni rem reſtituere debeat, & ſub qua cautione, vid.gloſſam ſecundam.l.6.titulo decimo.partita.1.
Condemnatus ad pretium eo quia remamiſsit ſi poſtea res reuertatur ad creditorem, an rem ipſam vel pretium petere poſsit, & cuia ſit in hoc electio.gl.4.l.19.tit.22.par.3.
Et quid ſi antequam eſtimationem ſoluat res a domino inueniatur, an ad ſolutionem æſtimationis teneatur, vid.ibi.in gl.5.
Et quid ſi dominus fecit expenſas ad habendam rem, vid.dictam gloſſam quintam.dictæ.l.19.
Condẽnari an poſsit quis vt ſit perpetuus carnifex vel quod ſemper aliquod officium exerceat, vid.gl.5.in medio.l.2.tit.5.par.4.
Condemnati ad mortem debent ſepulturam habere & poſſunt eam eligere vbi voluerint & poſſunt corpus Chriſti recipere, vide gl.3.& 4. per tex.ibi.l.7.tit.13.par.1.
Condemnati per ſententiam, & ob executionem incarcerati non liberabuntur etiam ſi præſtent fideiuſſores. gloſſa quarta l.14.titulo ſecundo. partita.3.
Condemnatum ad mortem ciuilem vel naturalem vel ad membri abſciſionem, an cognatus ſeu alius qui libet pro eo appellare poſsit, & quid de damnato in eius contumacia ad mortem, vid.gl.2.& 3.l.6.titul.23. partita tertia.
Condemnati ad exhibendum, an & quando adhoc appellare poſsint, vide gloſſam.6.l.9.tit.23.par.3.
Condemnati per ſententiam, an ab ea poſt longum tempus poſsit appellare ſi cauſa iam cœpta vadit in aliquem locum etiam incommodum reipublicæ non dimiſſo procuratore, vid.gl.4.l.10.ibi.
Condemnati ad torturam, an ab iſta ſententia appellare poſsint, vid. gl. 2.l.13.titul.23.par.3.
Condemni ex duabus cauſis in duabus pœnis ſi vna abſorbeat aliam, an utraque imponatur, vide gloſſam ſextam.l.14. titulo vigeſimotertio partita.3.
Condemnatus in abſentia non præſumitur condemnatus ex contumacia etiam ſi ſit abſens ex iuſta cauſa quando probationes ſunt liquidæ

Universidad de Deusto
Biblioteca

sed propter malam causam, vide glossam sextam. l. 36. titulo quinto. part. 5.
Condemnatus ad aliquam quantitatem dandam fisco, & priuato totum soluere tenetur fisco, & ipse partem suam dabit priuato, vide glossam nonam. l. 51. tit. 5. part. 5.
Condemnatus in centum propter eius delictum si cum illa dare non possit succedat in hæreditatem matris suæ, & ipse tunc illam repudiet, an videatur dolose facere, & an illa centum soluere debeat, & pro eis in talibus bonis possit fieri executio, vide per glossa. 2. l. duodecimæ. titulo 10. part. 5.
Condemnatus ad soluendum si ad hoc ei nullum sit datum tempus, an possit opponere compensationem si offerat se statim liquidaturum, vide glo. 61. 20. tit. 14. par. 5.
Condemnatus soluere indebitum, an & quãdo illud postea repetere possit, vide glossas. l. trigesimæ tertiæ. per text. ibi. titulo decimoquarto. part. 5.
Condemnatus de crimine ad accusandum non admittitur, & quid si tantum conuictus de eo sit, vide glossam sextam. l. secund. titul. 1. partita. septima.
Condemnatus de crimine, an de eodem crimine iterum accusari possit, vide glossas. 1. duodecimæ. per textum ibi. titulo primo. partita septima.
Condemnatus de crimine siue publico siue priuato, an & quando sit infamis & an & quando ante vel post sententiam, vid. glossas. l. quintæ titulo 6. part. 7.
Condemnatus ad mortem, an detineri debeat quousque rationes aliquas reddat, & quando, vide glossam quartam. l. 11. titulo trigesimoprimo. partita. 7.
Et an mulier prægnans condemnata ad mortem debeat detineri vsque dum pariat, vid. ibi. per illum tex.
CONDEMNATIO expensarum debet a iudice fieri etiam in causa criminali, vide glossam primam. l. octauæ. titulo vigesimosecundo. partita. 3.
Condemnatio expensarum, an se extendat ad interesse quod prætendit victor eo quod fuit a negotijs suis propter litem auocatus, vide dictam glossam primam.
Et an in tali condemnatione veniant cibaria, & qualiter istud debeat intelligi, vide ibidem.
Et quid si victor hospitatus fuit ab amico vel gratis fuit sibi datum patrocinium, vide ibidem.
Condemnatio aliquando fieri potest super non petitis, vide gl. 1. per tex. 8. tit. 1. par. 5.
Condemnatio si fiat in commodum fisci & alterius totum debet solui fisco, & ipse partem suam dare tenetur priuato, vid. gl. 9. l. 53. titulo quinto. partita 5.
Et quando iudex ad mortis condemnationem vult deuenire quæ inspicere debeat prius, vide gl. 2. cum sequentibus. l. 26. titulo primo partita. septima.
Et an ex inditijs in dubitatis possit ad condemnationem deueniri, vid. ibidem. in gl. 4.
Et an fieri possit condemnatio quando quis nullis inditijs præcedentibus crimen confitetur, vide glossa. 2. columna. 2. ad finem. l. 2. titul. 30. partita. septima.
Et an condemnato ad mortem debeat suspendi interim quod aliquis reddit aliquas rationes, & quando, vide glossam quartam. l. 11. titulo 31. partita. 7.
Et quid in muliere prægnante, an eius condemnatio suspendi debeat vsq; dum pariat, vid. d. gl. 4. per text. ibi.
Condemnatio expensarum non se extendit ad expensas malæ factas, vid. gl. 1. in fi. l. 8. tit. 22. par. 3.
Condemnatio expensarum, an fieri debeat in eum qui a principio iuramẽtum calumniæ fecit, vid. gl. 2. l. 8 tit. 22. par. 3.
Condemnatio expensarum non fiet quando victus iustam litigandi causam habuit, & quæ ista sit, vid. glo 3. ibidem.
Et quid si in certa parte iudicij habuit iustam litigandi causam in alia vero non, & quid si liti cesserit, vid. d. gl. 3. in fine.
Condemnatio per iudicem facta an ab ipso minui possit si illud sibi in sententia reseruauit, vid. gl 4. l. 22. tit. 22. par. 3.
Condemnatio etiam si sit in causa criminali, an ad alios extendatur, & quid in alijs rebus, vid. gl 1. & 2. l. 4. tit. 27. par. 3.
Et quid si duæ communitates condemnentur qualiter teneatur, & quid in abbate, & capitulo condemnato, vid. d. g. 2. l. 4.
Et quid si vna sententia condemnentur hi quia in principio erant in solidũ obligati qualiter tunc in executionem mittetur, vid. ibi glo. 2.
CONDICTIO non impleta vouens votum adimplere non tenetur vide glo. 2 l. 7. tit. 8 part. 1.
Condictio habeatur pro causa, glo. 4. l. 7. tit. 13. part. 3.
Conditio si Deus voluerit licet non apponatur apposita videtur semper vid. glo. 9. l. 77. titu. 18. part. 3.
Conditionis humanæ dignitas, quæ sit, vid. gloss. 1. cum sequentibus. in procœmio. 4. partitæ.
Conditio sub qua quis cum aliqua matrimonium contrahit siue virginem inuenero, an & quando licita sit. uide glossam sextam. l. 10. titu. 2. part. 4.
Conditio quid sit, & de eius natura est actum suspendere & facere quod possit trahi ad esse, & non esse, vid. glossam primam, & 2. l. 1. titulo 6. part. 4.
Conditio inducitur per dictionem si, modus per vt, vide glossam secundam, & tertiam, dict. l. 2. & gloss. 1. l. vigesimæ primæ. titulo nono. partita sexta, cum aliis ibi.
Conditio apposita tempore contracti matrimonij debet expectari si filia sit, & an ea impleta nouus contrahentium requiratur consensus vel vero a principio præstitus sufficiat, vid. gl. 1. l. 3. titul. 4. part. 4. & gl. 3. l. 6. ibi. tit. 4. part. 4.
Et an ista conditio, scilicet, si Papa, &c. operetur vt contrahentes non incurrant excommunicationem per clementinam. eos, de consan. & affin. vid. d. glo. 3. d. l. 6.
Et eodem modo erit domini quando contrahunt aliqui sub conditione si Papa dispensauerit, vid. ibi.
Conditio si. 100. dederis, an turpis & inhonesta sit, vel non, & quid si vnus cui duabus sub eadem conditione matrimonium contraxerit, illæq; eodem tempore dent. 100. cum qua contraxisse videbitur, vide ibi. glo. 2. quæst. 2.
Conditio sub qua aliqui contraxerunt si defuerit copula superuenit non faciet matrimonium secus vero si ea pendente copula accedat tunc a conditione recessisse videtur & tenet matrimonium, vid. ibi in gloss. 6.
Et quid si antea fuerit pro testatus quod non vult a conditione recedere propter copulam, & quid si talis protestatio fiat ipsi mulieri, vid. gl. 7. l. 3. tit. 4. part. 4.
Et an istud procedat in foro iudiciali, vel pœnitentiario, vide. ibi dict. glo. 7.
Conditio an cesset si res sub conditione promissa ante conditionis complementum res tradatur, an transferatur dominium, vide. d. glo. 2. cæ. l. tertiæ.
Conditiones inhonestæ etiam si apponantur in vim modi tenent, vid. glo. 1. per tex. ibi. l. 5. tit. 4. part. 4.
Conditiones quæ sint contra sacramentum siue contra bonum prolis siue contra fidem matrimonij, vide ibi. glossam secũdam, tertiam, quartam, & quintam.
Conditio contra substantialia matrimonij, vt & tunc matrimonium non teneat, an requiratur vtriusque contrahentium consensus vel requiratur quod vnus contradicat, vid. ibi. gl. 6.
Conditio in matrimonio posita, si est turpis de futuro reijcitur, si vero de præterito tenet, vide glo. 2. l. 6.
Conditio impossibilis de facto potius dicitur difficilis quam impossibilis, & an & quando per talem conditionem siue in possibilem de iure natura siue a natura siue a iure matrimonium contrahi prohibeatur, vid. gl. 4. l. 6. tit. 4. par. 4.
Conditio in possibilis de facto, an impediat, & vitiet hæredis darionem, vide per. d. gloss. 4.
Et an talis conditio omnem contractum siue dispositum sub tali conditione factum, vid. ibi.
Conditio tempore contractus matrimonij vno imposita, vt sub pœna in certo loco habitare teneatur, an valeat, vide glossam quintam. 2. titul. 5 partita. 4.
Conditio. si nuptiæ sequentur semper inesse præsumitur in quolibet dotis promissione etiam si solutio dotis promittatur intra certum tempus, vel si dicatur quod soluet ad voluntatem sponsi, vel aliud simile vid. gl. 1. l. 11. tit. 11. par. 4.
Et an valeat pactum in quo ista conditio non intelligatur apposita, quæ speranda esse intelligatur ex mente contrahentium, vide ibidem.
Conditio si sit posita tempore venditionis alicuius rei, & illa pendente diminuum vel lucrum superuenerit ad quem pertinebit, an emptorem vel venditori, vide gloss. 1. & 2. per tex. ibi. l. 26. tit. 5. par 5.
Et quid si fiat traditio ex contractu conditionali ante euentum conditionis, an transeat dominium vel vsuca. condictionem, vid. gl. 5. l. dict. cinæ titu 11. par. 5.
Conditio & dies si sit apposita in stipulatione, an implera conditio dies spectari debeat, vide glossam primam. l. 17. per text. ibi. titu. 11. partita quinta.
Conditio impossibilis an vitiet contractum, & quid si negatiue pone-

Nugatoria.
Potestatiua.
Furtiua.

Inhonesta, turpis,
Vel honesta.
Impossibilis

Contra substantiam
Matrimonij vel pro
Matrimonio.
Casualis mixta.

tur, vid. glo. 2. d. l. 17.
Et promissum sub conditione omnino extitura videtur pure promissum vid. glo. 3. d. l. 17.
Et an conditionis euentus constituat debitorem in mora, vid. gloss. 2. l. 18. tit. par. 5.
Conditio casualis vel mixta an trahatur retro, & quid de potestatiua, vide glo. 1. l. 12. tit. 1. par. 5.
Et quid in legatis, vel an in eis idem sit quod in contractibus, vid. ibid.
Conditio si est ad implenda in specifica forma, an videatur impleta si de bitum compensetur, vide glossam primam. cum alijs ibi. l. 20. titu. 14. par. 5.
Conditio si sit solutioni posita, an si ante ipsius euentum solutio fiat possit solutum repeti per soluentem, & quando, vide glo. 1. & 3. l. 32. tit. 14. partita. 5.
Et an datum ob aliquam causam si causa non adimpleatur possit per se vel cum damnis & interesse simul a dante repeti, & qualiter hoc fiat, vid. glo. 2. l. 43 tit. 14. par. 5. & glo. l. 44. ibi.
Conditio ob causam vbi dari non potest tunc datur actio de dolo & ad quid, vide glossam primam. l. quadragesimæ quintæ titulo decimo quarto par. 5.
Conditio quid sit, & qualiter, & quando in institutionibus poni possit, & quales, & de effectu ipsarum, vi i. glo. 1. primæ, & secundæ. titulo quarto. par. 6.
Conditio quæ ad præsens tempus refertur impropriæ dicitur conditio, vid. glossam. 4. d. l. 1. tit. 4. par. 6.
Et quæ proprie dicatur conditio, vid. glo. 2. l. 8. ibidem.
Et eam concipi possint præteritum, vide glossam. 2. l. 21. titulo. 9. partita. sexta.
Conditio fit per dictionem si, & per alias dictiones, & quando, vide glossam duodecimam. & decimamtertiam. dict. l. primæ. & an per gerundia, vid. d. glo. 11.
Conditio si a testatore apposita sit per verba futuri temporis si tempore testamenti tam extabat, an tunc institutio reputetur pura, vid. glos. 2. l. secundæ ibi.
Conditiones impossibiles de natura vel de iure vel de facto, an vitient hæredis institutionem & quales istæ sint, vid. glo. l. 34. per tex. ibi. titul. 4. par. 6.
Conditiones quæ per testatorem apponuntur ad conseruationem domus & familiæ licitæ dicuntur, vide glossam octauam. l. 3. titulo quarto. par. 6.
Conditio a testatoro hæredi posita quod faret aliquid facere, an debeat obseruari vel reijci, vid. glo. 2. & 7. l. 6. ibidem.
Et quid si a lege vel a iudice, vel a contrahentibus apponatur talis cõditio, & quid hodie iure regni, vid. ibidem.
Conditio cuius euentus vel defectus nihil operatur an necessario adimpleri debeat, vide glossam primam. l. octauæ titulo quarto. partita sexta.
Cõditio tacita, si sine liberis decesserit, an habeat locum non solum interascendentes, & descendentes, sed etiam inter fratres & collaterales, vel ia ascendentes a descendentibus instituantur, vel in vxore instituta cum filijs communibus decesserit, vid. ibidem. in glo. 2. & 8.
Et quid si ille gravatus restituere post mortem suã filios adoptiuos, vel arrogatos siue spurios reliquerit, vid. ibidem glo 4. & 8.
Et quid si de morte instituti sub verba conditionis nihil dictum sit, sed post eius mortem alius directo sit institutus hæres, vid. ibi. glo. 5.
Et an supradicta locum habeant quando institutus vniuersaliter grauatur post eius mortem in restitutione rei certæ, vid. ibi. glo. 6.
Et an extendantur hæc ad ecclesiã, vel piam causam si sit substituta post alicuius mortem, vide glossam octauam. columna. 1. l. 10. tit. 4. partita sexta.
Et quid si ita grauatus ingrediatur religionẽ, an substitutus excludatur per monasterium etiam si substitutus sit de filijs testatoris, vide ibidem.
Et an sit aliqua differentia an filij isti sint masculi, vel fœminæ, vel nepotes ex filijs, & quando, vide dictam glossam octauam. columna secunda. quæstione 3.
Et an idem sit siue filij iam sint nati siue nãsciturj, vid. ibid.
Et quid si grauatus decedat cum filijs incapacibus, vel qui hæredes esse nolunt, vel a pupillo habitis, an per eos substitutus excludatur, vide quæst. 4. & glo. in ibidem.
Et quid si filij isti decedãt ante mortem istius grauati, an per eos substitutus excludatur, vid. ibidem.
Et an hæc conditio si sine liberis ex legis fictione, vel ex iuris præsumptione, & de effectu, vid. ibidem. in glo. 10.
Et quid si fideicommissarius decedat ante grauatum an ius suum ad hæredes transmittat. vide ibi. glossam duodecimam. d. l. 10. titul. 4. partita sexta.
Conditiones per quas legitimæ illorum prægrauantur non debent admittj a legitima filiorum, vide glo. 1. 2. & 5. l. 11. titulo quarto. partita sexta.
Conditio debet ab hærede adimpleri in tempus sibi a testatore præfixũ & qui si ita non fit sed simpliciter, vide glossam quartam. l. duodecimæ ibid.
Conditiones si plures sint appositæ in institutione hæredis, an ipse omnes adimplere teneantur, vel vnam tantum vt hæreditatem adire possit, vide glossam. 1. 2. & 3. l. decimæ tertiæ. per textum ibi, titulo quarto parti. 6.
Conditio an habeatur pro completa quando hæres faciendo quod in se est illam adimplere non potest, & quid si sit in mora, vide glossam primam, & secundam. l. decimæ quartæ. ibi. & glossas. l. vigesimæ secundæ. tit. 9. part. 6.
Conditio hæredi appolita vt, scilicet, seruum manumittat, an habeatur pro completa quando seruus ab aliquo tertio fuit occisus, & quando vide, ibidem.
Conditio in institutione alicuius mulieris posita scilicet, si cum aliquo nubat si ille nolit, an debeat habere hæreditatem, & conditio habetur pro impleta, vid. ibi. glo 3. & 4. per illum tex.
Et an ipse nollens pœnitere possit, vid. ibi. glo. 6.
Et quid in legato libertaris, vel ad pias causas, vel alimentorum, vid. ibi. in dict. glo. 4.
Et quid si a tertio impediatur, vid. ibidem.
Conditio posita in institutione minoris an per ipsum adimpleri possit sine curatoris sui authoritate, vid. glo. l. 15. per textum ibi, titulo quarto partita. 6.
Conditio quando sufficiat quod impleatur de facto licet nõ de iure, vid. glo. 2. l. 16. ibidem.
Conditio quæ se confert ad aliquid faciendum per Principem reputatur impossibilis, & quando necessario adimpleri debeat, vid. glo. 3. l. 13 titulo. 9. parti. 6.
Conditio si sit concepta per verba futuri temporis, an sufficiat quod impleatur testatore ignorante tempore quo actus geritur, vide glo. 3. l. 21 titulo. 9. par. 6.
Conditio & modus & causa in quo differant, vide glossam. 1. 5. & 7. d. l. vigesimæ primæ, & glossam secundam. & 3. l. secundæ, titulo quarto. part. 4.
Conditio an transeat actiue in hæredes implere debentis, vi l. glo. 2. l. 22. titulo nono. parti. 6.
Et an legatum conditionalem transmittatur ad hæredes legatarij si ipse decedat ante ipsius acceptationem, vide glossam sextam. l. 34. titul. 9. partita. 6.
Et an ius adimplendi conditionem transeat ad hæredem, & quando, vide ibidem in glo. 8.
Conditio apposita alicui vt non possit res sibi relictas in ecclesiam vel pium locum alienare an valeat, vide glo. 4. colu. 4. ad fin. quæstione. 5. l. 6. tit. 11 partita. 6.
Conditio adiecta in institutione non censetur repetita in substitutione, vide glossam secũdam, columna. 3. ad fi. l. 3. titulo decimotertio. partita sexta.
Conditio possibilis melior est in pari casu, vide glo. 1. col. 1. & 2. l. 7. titulo. 14. par. 6.

CONDICTIO IN HONESTA.

Conditio si centum dederis an turpis & inhonesta sit, vel non, & quid si vnus cum duabus sub eadem conditione matrimonium contraxerit illæq; eodem tempore dent centum cum qua contraxisse videbitur vid. glo. 2. quæst. 2. l. 6. tit. 4. par. 4.
Conditiones in honestę etiam si apponantur in vim modi, vid. glossa. per tex. ibi. l. 5. tit. 4. par. 4.

CONDICTIO TVRPIS VEL HONESTA.

Conditio si centum dederis, an turpis & in honesta sit, vel non, & quid si vnus cum duabus sub eadem conditione matrimonium contraxit, illæq; eodem tempore dẽt centum cum qua contraxisse videbitur, vid glo. 2. quæst. 2. l. 6. tit. 4. par. 4.
Conditiones turpes si per testatorem apponantur hęredi non valent neque debent obseruari, vid. glossam octauam. l. tertię. titulo quarto. partita sexta.
Conditio in matrimonio posita si est turpis de futuro reijcitur si vero de præterito tenet. glo. 2. l. 6. tit. 4. par. 4.

CONDICTIO IMPOSSIBILIS.

Condi4io impossibilis de facto potius dicitur difficilis quam impossibilis, & an & quando per talem conditionem siue impossibilem per se siue a natura siue a iure siue aliter matrimonium contrahi prohibeatur, vid. glo. 4. l. 6. tit. 4. par. 4.
Conditio impossibilis de facto an impediat vel vitiet hęredis darionem, vid. laris sime, per. d. glo. 4.
Et an talis conditio omnem contractum siue dispositum sub tali conditione factum, vid. ibidem.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Condictio impossibilis, an vitiet contractum, & quid si negatiue ponatur, vid. gloss. in secundam. l. decimæ septimæ. titulo vndecimo. partita quinta.
Et promissum sub condictione omnino extitura videtur pure promissum vid. glo 3. d. l. 17.
Et an condictionis euentus constituat debitorem in mora, vide glos. 2. l. 18. tit. 11 par. 5.
Condictiones impossibiles de natura, vel de iure, vel de facto, an vitient heredis institutionem, & quales istæ sint, vid. glo. l. 3. & 4. per tex. ibi. titulo 4. par. 6.
Condictio impossibilis si non apponatur in personam honorati sed in personam grauati, an tunc reiici debeat & institutio remaneat pura, vid. glo. 2. ibi l. 3. tit. 4. par. 6.
Condictio impossibilis quando reiici debet, & ea non obstante valeat institutio, quando vero vitiet dictam institutionem, vide ibi. glossam tertiam.
Et an idem quod est in impossibili conditione dicendum sit de modo, vide ibidem. in d. glo. 3.
Et an relictum sub tali conditione, vel modo impossibili de iure debeat conuerti in alium quod sit iustum, & honestum, vide glossam quintam dict. l. 3.
Etli hæres condictionem impossibilem de iure obseruauerit hereditatem non perdet, vid. glo. 7. ibidem.

CONDITIO CONTRA SVBSTANTIAM MATRIMONII, vel pro MATRIMONIO.

Conditio sub qua quis cum aliqua matrimonium contrahit si te virginem iuuenero, an & quando licita sit, vid. glos. 6. l. 10. titulo secundo. partita quarta.
Conditio apposita tempore contractus matrimonij debet expectari si iusta sit, & an ea impleta nouus requiratur contrahentium consensus an vero a principio præsticus sufficiat, vid. glo. 4. l. 3. tit. 4. partita. 4. & glo. 3 l. 6. ibi.
Et eodem modo erit olim quando contrahunt aliqui sub condictione, scilicet, si Papa dispensauerit, vid. ibid.
Et an ista conditio, scilicet, si Papa, &c. operetur vt contrahentes non incurrant in excommunicationem per Clementinam. eos. de consanguinitate, & affinitate, vid. d. glo. 3. d. l. 6. tit. 4. par. 4.
Conditio sub qua aliqui contraxerunt si defecerit copula superueniens non facit matrimonium: secus vero si ea pendente copula accedat quia tunc a condictione recessisse videtur & tenet matrimonium, vid. glo. 6. l. 3. tit. 4. p. 4.
Et quid si ancea fuerit protestatus quod non vult a condictione recedere propter copulam, & quid si talis protestatio fiat ipsi mulieri, vide glossam septimam. ibi.
An istud procedat in foro iudiciali, vel pœnitentiario, vid. ibidem. in d. glo. 7. d. l. 3. titul 4. par. 4.
Condictiones quæ sint contra sacramentum siue contra bonum prolis, siue contra fidem matrimonij, vide ibi. glossam secundam, tertiã, quartam, & quintam.
Condictio contra substantialia matrimonij, vt & tunc matrimonium nõ teneat, an recuratur vtriusque contrahentium consensus vel requiratur quod vnus contradicat, vide ibidem in glo. 6.
Condictio in matrimonio posita si est turpis de futuro reijcitur, si vero de præterito tenet, vid. glo. 2. l. 6. ibi.
Condictio tempore contractus matrimonij vno imposita, vt in certo loco habitare teneatur, an valeat, vide glossam quintam. l. 2. titulo quinto. parti. 4.
Condictio si nuptiæ sequerentur semper in esse præsumitur in qualibet dotis promissione etiam si solutio dotis promittatur intra certum tempus, vel si dicatur quod soluet ad voluntatem sponsi vel aliud simile, vid. glo. 5. l. 11 tit. 11. par. 4.
Et an valeat pactum in quo ista condictio non intelligatur apposita neque speranda esse intelligatur ex mente contrahentium, vide ibid.

CONDICTIO CAVSALIS, vel MIXTA.

An trahatur retro, & quid de potestatiua, vide glossam. 1. l. 32. titul. 13. partita quinta.
Et quid in legatis & an in eis idem sit quod in contractibus, vide ibidem
Condictio casualis quando institutionem impediat, quando vero non, vid. glo. l. 8. tit. 4. par. 6.
Condictiones mixtæ, an suspendant hæreditatis aditionem donec adimpleantur siue in extraneis hæredibus siue in suis, vide glossas. l. 9. ibi. per illum tex.
Condictio mixta si deficiat per casum an habeatur pro impleta, & quid si pro parte condictio impleatur, & pro parte deficiat casu, vide glo. 4. l. 14. tit. 4. partita. 6.
Et quid in legato libertatis, vel ad pias causas, vel alimẽtorum, vide ibi. in dict. glossa 4.
Et quid si a tertio impediatur, vide ibidem.

CONDICTIO NVGATORIA dicitur quando nunquam fuit possibilis, & an reiciatur si possibilis fuit aliquando, licet aliquando sit impossibilis, vide glossam primam. l. tertiæ. titulo quarto. partita sexta.
CONDICTIO POTESTATIVA quæ dicatur, & an habeatur pro impleta, vide glossam primam. & 2. cum aliis ibi. l. 7. tit. 4. partita sexta, per illum tex. ibi.
Condictio potestatiua potest quandocunque in vita instituti neque desinit posse impleri nisi per mortem, vid. glo. 4. ibi.
Et an & quando hæres institutus illam adimplere teneatur, & possit impleri per alium, & quid in legatis, & an in personam hæredis adimpleri possit, & an tempus adimplendi currat ignoranti, vide glossam ibidem.
Et quid si in tali conditione potestatiua fuit appositа dies adimplendi eam, vide ibidem.
Et quando aliquis est sub condictione potestatiua institutus quando mutianam cautionem teneatur, vid. ibid. in glo. 5.

CONDICTIO FVRTIVA an detur contra hæredem etiam ultra id quod ad eum peruenit, vid. glo. 9. & 10. l. 25. per illum tex. titul. 1. partita. 7.
Condictio furtiua ad rei persecutionem, an creditori vel domino detur quando creditori pignus furatum fuit, vide glossam. 9. l. 9. per tex. titu. 14. partita. 7.
Et an tunc cum creditori talis condictio datur aliquid illa mediante recuperare possit, vid. ibidem in glo. 7.
Condictio furtiua an legatario detur contra furem qui rem sibi legatam furauit antequam sibi traderetur, vel qualis alia, & quando, & an res furtiua sibi detur ad rei persecutionem, vide glo. 4. l. decimtertiæ, per tex. titulo. 14. par. 7.
Condictio furtiua qualiter & quando, & ad quid detur contra furem vel eius hæredes, vid. per glossas. l. 20. per tex. ibi. titulo decimoquarto. partita. 7.

CONDICTIO TACITA si sine liberis decesserit, an habeat locum non solum inter ascendentes, & descendentes sed etiam inter fratres collaterales, vel si ascendentes a descendentibus instituatur, vel si ab extraneis instituta si cum filijs communibus decesserit, vid. in glo. 3. & 4. l. 7. titul. 4. par. 6.
Et quid si iste grauatus restituere post mortem suam filios adoptiuos aue arrogatos, siue spurios reliquerit, vide ibi. in glossa quarta, & 5. glaua.
Et quid si de morte instituti sub verba condictionis nihil dictum fuit post eius mortem alius directo sit institutus hæres, vide ibid. glossa quintam.
Et an supradicta locum habeant quando institutus vniuersaliter grauatur post eius mortem in restitutione rei certæ, vide ibi in glo. 6.
Et an extendantur hęc ad ecclesiam vel piam causam si fit substitutus alicuius mortem, vide glossam octauam. columna prima. dictæ. cimæ.
Et quid si grauatus ingrediatur religionẽ, an substitutus excludatur monasterium etiam si substitutus sit de filijs testatoris, vide ibidem.
Et an sit aliqua differentia, an filij isti sint masculi vel fœminæ, vide potes ex filia, & quando, vide dictam glossam octauam. quæstione tia, colu. 2.
Et an idem sit siue filij iam sint nati siue nasciturі, vide ibidem.
Et quid si grauatus decedat cum filijs in capacibus, vel qui hæredes nolũt, vel a pupillo habitis, an per eos substitutus excludatur, vide quæstione. 4. & glo. 11. ibidem.
Et quid si filij isti decedant ante mortem istius grauati, an per eos substitutus excludatur, vid. ibidem. in. d. quæst. 4.
Et an hoc eueniat ex legis fictione, vel ex iuris præsumptione, & de actu, vid. ibidem. in glossa decima. dictę. l. decimæ. titulo quarto. partita sexta.
Et quid si fideicommissarius decedat ante grauatum, an ius suum ad eos des transmittat, vid. ibid. in glo. 12.
Condictiones tacite quę a iure subintelliguntur quę sint, & de ipsarum effectu. vid. per glossam primam. 2. 3. & 4. l. decimę. titulo quarto. partita sexta.

CONDITOR maiorię si rem maioriæ cum rebus ecclesiæ permutare prohibuerit, an talis prohibitio teneat, vel non, vid. glo. 1. col. 3. & quæst. 28. l. 10. tit. 26. p. 4.
Conditor maioriæ si res suę maioriæ alienare prohibuerit, an illud successoribus suis locum habeat vel etiam in ipso conditore, vt res quas se possit alienare, vide glossam primam, columna quinta. quæst. 4. 10. tit. 26. par. 4.
Conditor maiorię si bona ex quibus maioriam fecit ipse alienauerit, & quando per hoc videatur maioriam reuocare, vid. in dicta quadragesima septima.
Conditor maioriæ, de hoc, vide in verbo. MAIORIA. & in verbo. LEGATVM.

LICENCIA.
CONDVCTIO, de hoc, vide in verbo. LOCATIO.
CONDVCTOR, & an sit conductori augenda pensio si per alluuionem aliquid rei conductæ accrescit. vide glo. 3. l. 2 6. tit. 28. par. 3.
Conductor an expelli possit per successorem prædecessoris, & quando, & in quibus, vide glossam quartam. l. secundæ. titulo octauo. partita quinta.
Conductor certæ rei semper illam conducere videtur ad suum certum vsum ad quem res ipsa a principio deputata fuit, vid. glossam primã. l. tertiæ. ibidem.
Conductor quo tempore teneatur soluere pensionem rei locatæ, & quid si illam soluere debeat de fructibus alicuius rei, an debeat ante quam fructus percipiantur, vid. glo. 1. l. 4. ibi.
Conductor an possit a domino expelli durante locatione si pensionem non soluerit, vide glossam primam. l. quintæ. titulo octauo. partita quinta.
Et an omnia bona sint hypothecata pro pensione domus, & quid si primus conductor alij locauerit, vide glossam secundam, & quartam, ibidem.
Conductor primus si aln locauerit, an res illate per secundum conductorem sint etiam obligatæ domino, vid. d. glo. 4.
Et de quibus rebus ibidem illatis hoc sit intelligendum, vid. dict. gl. 4. dictæ. l. quintæ.
Et an de rebus minoris, vide ibidem.
Conductor si per pactum sibi prouidit de speciali hypotheca in certis bonis, an tacita in cęteris bonis locum habeat, vid. ibi in fi.
Conductor sia domino existente causa expellatur, an dominus illud propria authoritate facere possit vel cum iudicis authoritate, vide glo. 1. l. ex. ibi.
Et quid si dominus iurauit non expellere colonum, vel inquilinum, an ex causa illud facere possit, vid. d. gl. 1.
Conductor si cum locatore pacisca tur quod durante tempore conductionis illum non expellat, an locator illud facere possit si indigeat habitare, vide ibi. glo. 2.
Conductor si pro refectione domus expellatur illa refecta poterit illam habitare, vide glossam sextam. dictæ. l. sextæ. titulo octauo. partita quinta.
Conductor si expellatur a locatore, an tunc debeat fieri remissio mercedis pro rata temporis quod illi deficit, vide glossam septimam. d. l. 6. titulo octauo. partita. 5.
Conductor si in domo conducta damnum dederit a domino expelli poterit, vid. glos. 7. d. l. 6.
Conductor a domo expelli potest per locatorem quando in domo intulit meretrices vel simile fecerit, vid. ibi. glo. 8.
Conductor an teneatur purgare ageres, & scarpere, & fossata fundi, vide l. 7. tit. 8. par. 5.
Conductor fundi si malæ colluerit, vel ita exfructauerit in primo anno quod in annis sequentibus nihil, vel parum fructus percipi possit tenetur de tali damno dato, vid. ibidem. glo. 2.
Conductor tenetur ad damnum datum in re conducta si sui culpa detur, vide glo. d. l. 7. tit. 8. par. 5.
Et quid si conductor habeat inimicos qui in re conducta damnum dederunt quando indistincte teneatur resarcire, vide ibi. glo. 5.
Et quid si inimicitia erat publica, vel causata cum locatore, & domino fundi, vide ibidem. in glo. 6.
Conductor prædij arbores excidere non potest alias tenetur, & an possit, vento exclusas asportare, vid. ibi glo. 7.
Conductor quam diligentiam & curam in re cõducta habere debeat, vt non pereat sui culpa, vid. glo. 4. l. 8. ibi.
Et an & quando casus fortuiti obligent conductori, vide omnes glossas dict. l. 8. per illum tex. ibi.
Conductor nauis quando perere possit a locatore damnum sibi illatum ex illa causa, vid. glo. l. 13. ibi.
Conductor vasorum, vel pastus a locatore certiorari debet si sciat vicia rei conductæ, vid. glo. l. 14. ibi.
Conductor operarum faciendarum qualiter teneatur si opus malitiose faceret, vid. glo. l. 16. per illum tex.
Conductor operis faciendi quando liberetur propter casus fortuitos qui acciderunt, vid. glo. 2. & 4. l. 17. ibidem.
Conductor operis, an de casu teneatur quando dominus iam approbauit opus, & quando sic, vid. ibi. in glo. 5.
Conductor finito tempore conductionis rem locatori restituere debet, & quid si non faciat, vid. ibi. glo. l. 18.
Conductor an possit expelli a successore singulari in illa re conducta, vide glossam primam. l. decimæ nonæ. in dicto titulo octauo. partita quinta.
Conductor si expellatur ante tempus propter venditionem dere conducta, an locator teneatur sibi ad interesse, vid. ibi. glo. 4.
Conductor fisci ecclesiæ ciuitatis, an possit a successore singulari expelli quando res ab ipso conducta per locatorem vendatur, vid. ibi. in gl. 5. in principio.
Conductor in quibus casibus ab emptore rei conductæ ante tempus expelli non possit, vid. d. glo. 5. col. 1.
Conductor si tempore locationis pacisca tur cum locatore, vt ante finitũ tempus illum non expellat, an si postea res illa vendatur possit ab emptore expelli, vid. ibi. glo. 6.
Conductor ad decennium, & vltra, an ab emptore illius rei expelli possit vid. ib i in glo. 7.
Conductor ad longum tempus habet in re illa vtile dominium, vide dictam glossam. 7.
Conductor rei mobilis, vel semouentis ad certum tempus, an si illo finito rem illam non restituat videatur reconducere, vide glossam primam, l. 20. ibi.
Conductor operum suarum ad annum si illo finito ibidem remanserit, an videatur reconduxisse, vide glossam primam. l. vigesimæ. titulo. 8. par. 5.
Conductor si tempore locationis finito remanserit in re conducta per ali quod tempus, an videatur reconduxisse illam, vid. glos. 3. & 4. ibi. per illum textum.
Et quid si conduxerit ad decennium, vel an idem sit quando locatio sit in scriptis, vel sine, vide d. glo. 4. col. 1.
Et an idem sit dicendum in prædio vrbano quod in rustico, vid. d. glos. 6. dict. l. 20.
Conductor si in re conducta perturbetur si dominus cum possit prouidere, ne perturbaretur illud non fecit, an teneatur ad totale interesse, vide ibi. l. 24. per tex. ibi.
Et qualiter lucrum istud ex parte conductoris debeat considerari, vide ibidem. in glo. 2.
Et quid si aliquis colonum inquietauit propter inimicitiam quam cũ locatore habebat, an tunc locator ad interesse teneatur, vide ibi glossam tertiam.
Conductor prædij vrbani, an possit petere, vt propter sterilitatem aliqua sibi fiat remissio, & qualiter hoc accidat, vide glossam primam. l. vigesimæ secundæ. ibi.
Conductor ad longum tempus, an petere possit remissionẽ propter sterilitatem, & quid si pensio soluatur in pecunia, & an tunc proprie dicatur locatio, vel an sit contractus innominatus, vide glossam secundam d. l. 22.
Et pro quibus casibus fortuitis habeat locum remissio propter sterilitatem, vid. ibi. in glos 3. & 4.
Conductor prędi quos fructus non debeat colligere, vt possit sterilitatẽ allegare, & petere mercedis remissionem, & quid si dimidium colligat eorum fructuum qui soliti sunt colligi, vide glossam octauam. d. l. 22. tit. 8. par. 5.
Et quid si fructus consistebant in frumento & oleo, & vnum, perdatur aliud vero non, vid. d. glo. 8.
Et qualis esse debeat ista sterilitas, vid. ibidem. glo. 9.
Conductor si non est solitus decimas soluere si postea alleget sterilitatẽ an illum liberet a prestatione mercedis, vid. ibi in. glo. 10.
Conductor prædij remissionem petere non poterit propter vnius anni sterilitatem quando in alio præcedente vel sequente ad fuit vbertas, vid. glos. 2. l. 23. ibi.
Et an idem sit siue sit annus immediate sequẽs siue interpolatus, vide ibi. glos. 3.
Conductor an ad maiores redditus teneatur, quando res sibi conducta ea sit fortuito augmentata fuit, vid. ibid. in glo. 6.
Conductor an possit petere expensas quas fecit in melioratione rei sibi conductę, & quando, & quales, vide glossas. l. vigesimæ quartæ. titulo 8 partita. 5.
Et an idem procedat in conductore ad longum tempus, vid. ibi. glossam secundam.
Conductor horrei, an habeat actionem contra locatorem talis horrei quia illud non custodiuit si ipse specialiter illud non promisit facere, vid. glo. 1. l. 25. ibi per illum tex.
Et quid si locator sit in aliqua culpa, & qualis ista culpa esse debeat. vide ibidem, glo. 2.
Conductor horrei, an & quando possit locatorem conuenire si custodes ab ipso positi male custo dierunt, & an dominus liberetur custodes exhibendo, vid. ibi. glo. 3.
Conductor prædij fiscalis, an tutor vel curator esse possit, & quando, vide glossam septimam. l. decimæ quartæ, titulo decimosexto. partita. 6. per illum tex.
Conductor qui tempore finito rem domino non restituit sed spectat sententiam qualiter puniatur, vid. glo. l. duodecimę. per tex. ibi. titul. 10. partita septima.
Conductor domus, an teneatur ex incendio in ea facto culpa famili sui

Universidad de Deusto
Biblioteca

vide glossam primam.l. vndecimæ.titulo decimoquinto, partita septima.

Conductor gabellarum,an ad maiorem gabellam teneatur si territoriũ ei fuerit auctum, vide glossam primam.l.decimæ tertiæ.titulo decimo octauo, par.3.

Conductoribus gabellarum applicatur pœna seu banna, & quid si ex causa dupliceur gabella, vid.ibid.in glo.2.

Conductor tenetur certiorare locatorem de impedimento quod est in re sibi conducta vide glossam secundam. l.74.titulo decimooctauo. partita 3.

Conductor qui in vltimo anno defructar,& deteriorat prædium, vt maiores fructus percipiat propter quod in futurum damnificatur, an teneatur ad interesse,vid.ibi.glo.4.

Et quid si faciat vineas siue arbores putari per inexpertos,an teneatur,vide.d.glo.4.

Conductores promittere debent quod fructus in maturos non colligent & quid si ex hoc damnum sequeretur,vid. ibi. glo.5.

Conductor animalis non tenetur licet pereat si illum onerauit secundum vires eius,& sicuti consuetum est fieri,vide glossam tertiam.l.76.titulo 18.partita.3.

Conductor tenetur equum conductum alimentare secundum sui necessitatem, vide glossam quartam.l.76.titulo decimooctauo. partita tertia.

Conductor equisi incurãdo illum aliquid impendat,an repetere possit,& quando,vid.glo.5.d.l.76.

Conductor rei illam aunquam præscribere poterit,vid.glo.3.l.22.titulo 29. partita.3.

Conductor ad longum tempus quam possessionem in re conducta habere dicatur,vide glossam secundam.l.quintæ,titulo trigesimo. partita tertia.

Conductor ab aliquo qui scit rem quam conduxit esse suam,an talis, conductio operetur dominij translationem in conductorem,vid. glossa.2. l.9.tit.30.part.3.

Et quid si conducens dicat quod volens transferre illam rem in locatorem,& recognoscere ab eo dictam rem conducit, vide dictam glossam secundam.

Conductores qui pensionem soluent in pecunia, an ad decimandum seu ad tributa teneantur,vide glossa.5.l.22.titulo trigesimo primo,partita tertia.

CONFERENS beneficium absenti ante quam ipse sciat, & acceptet vel non pœnitere non potest, glossa tertia.l.7.titulo decimosexto.partita prima.

CONFESSIO quo iure nos obligat,vide glossam.2. in principio.l.23.tit.6.par.1.

Confessio an sit de iure naturali,vel diuino, noui,vel veteris testamenti, vide ibidem.

Confessio debet esse pura & fidelis, & in se debet habere sexdecim, vide glo.3.in dict.l.23.

Confessio diuidi non debet etiam propter verecundiam.glo.4.in principio.ibidem.

Confessio sacramentalis fieri debet proprio ore non per nuntiũ, vel per epistolam,vid.glo.1.l.30.ibidem.cum glo.2.

Confessio quod fiat proprio ore vel non an sit de substantia sacramenti, vide glo.2.ad fi.d.l.30.

Confessio annalis,an sit de præcepto,vide glo.1.l.34. titulo quarto. partita prima.

Confessio quæ debetur in quo libet anno fieri facere, an sufficiat illam in quocunque tempore,vel requiratur quod fit in quadragesima, vide glo.3.ibidem.

Confessio procuratoris non habentis speciale mandatum, an fieri possit in iudicio ita vt domino præiudicet,vide glossam primam.l.1.tit.13. partita.3.

Et an procurator generalis ad lites debeat habere speciale mandatum ad confitendum coram iudice,vt domino præiudicet,vid.ibi.

Confessio facta parte præsente facit plenam probationẽ parte vero absente semiplenam facit probationem quod limitat quatuor modis.glossa prima. l. secundæ. titulo decimotertio. partita tertia. & gloss. 6. l. quartæ.ibi.

Confessio & sententia æquiparantur quod ad compromissum in arbitros factum partibus non citatis extendit.dict.glo. 1. in medio.

Et an ad validationẽ confessionis requiratur quod accepretur a parte,vel quod fiat parte instante & petente,an vero partis præsentia tantum sufficiat,vide ibi.glo.2.

Confessio facta præcedentibus valet secus illis non præcedentibus,vide l.5.tit.13.par.3.

Confessio erronea etiam sæpius repetita non nocet,& qualiter probetur iste error,vide glossam quartam,l.quintę. titulo decimotertio.partita tertia.

Confessio erronea si innititur in instrumento,an eo destructo dekruatur confessio,vide ibidem.

Confessio erronea etiam post cõclusum in causa potest reuocari, & etiam in causa appellationis.glossa quinta.l. quintæ,titulo decimotertio partita tertia.

Et an possit peti reuocatio confessionis erroneæ mero iure in causa appellationis post sententiam, vide dictam glossam quintam.d. quintæ. ibidem.

Confessio ab aliquo facta,scilicet,quod homines occidit vel percussit contrarium possit probari an ei nocear,vide glossam nonam in dicta quinta.& glossam primam,& secundam.l.decimæ septimæ.titul 16 partita.7.

Et quid si contra eum agatur criminaliter,vide ibidem in glo.10.

Confessio extra iudicialis geminata quid valoris habeat siue in ciuilibus siue in criminalibus,vide glossam primam.l.septimę.tit.decimoctauo. partita.3.

Confessio extraiudicialis, an faciat indicium ad torturam, & quid si pars præsente qualiter tunc probet,vide glossam secundam. dictæ septimæ.

Et quid si talis extraiudicialis confessio fiat a minore, vide ibidem.

Confessio quid in se habere debeat ad hoc,vt probet plene, vide glossa dictæ l.7.tit.14.par.3.

Confessio extraiudicialis in delictis quæ pertinent ad ecclesiæ iudicia qualiter probet,vide ibidem.

Confessio extraiudicialis,an possit per confitentem reuocari etiam si doceat de errore,vide ibidem.

Confessio in iudicio facta etiam sine causa valet, vide glossam tertiam dictæ.l.septimæ.

Et an iuramentum suppleat defectum causæ in tali confessione,vide ibi in glo.4.

Et quid si talis causa suppleatur per dicta testium, vide glo.4.d.l.7.titul 13.par.3.

Confessio sine causa facit semiplenam probationem licet plene non probet,vide d.glo.4.ad fin.

Confessio etiam cum causa facta parte absente non probat,vide glo.ibi l.7.per text.ibi.tit.13.par.3.

Confessio patris asserentis se debere aliquid filio in capaci facta in vltimis,an valeat,& quando,vide glossam primam.l.3.titulo decimoquarto.partita.3.

Confessio facta calore iracundiæ sine perseuerantia non valet nec præiudicat,vide glossam. secundam. l.nonæ.titulo decimoquarto. partita tertia.

Confessio matris dicentis filium talem ex marito genitum nõ fore,si perse,vel iuncta cum alijs adminiculis quam probationem faciat.vide glo.4.l.9.tit.14.par.3.

Et an stetur huic confessioni in matris præiudicium,& quid si extra iudicium fateatur,an reuocare possit confessionem, vide ibidem.

Confessio matris dicentis aliquem filium suum ex marito non fuisse genitum,an præiudicet aliis fratribus talis negotio filij, vide plura per dictam glo.4.l.9.tit.14.par.3.

Confessio in præiuditium tertij verum valeat seu alia quæuis allegata de d.glo.4.

Confessio patris siue procuratoris, an possit incontinenti corrigi,vide 2.l.30.tit.16.par.3.

Confessio est probatio clara sicut lux,vide glo.2.l.12. titulo decimoquarto.partita.3.

Confessio tutoris de recepto,an sola præiudicet pupillo,vide glossam titul.18.par.4.

Confessio de recepto sola an sufficeret in venditione nominis seu debiti vide glossam septimam.l.sexagesimæquartæ.titulo decimooctauo partita.3.

Confessio de recepto in eo quod datur pro arris pro matrimonio contrahendo ab vna parte tantum an valeat,& obliget,vide glossam secundam l.octuagesimæquartæ.titulo decimooctauo.partita.3.

Confessio tutoris asserentis plus esse in bonis minoris quam erat in veritate,an ei aliquid noceat,& an possit illam reuocare, vide glo.3.l.22.idem.

Confessio per aliquem in iudicio facta,an per ipsum reuocari possit,& admittatur ad appellandum contra eam siue conuictus siue non conuictus fuerit, vide glossam 10.l.decimæsextæ.titulo vigesimo tertio partita.tertia.

Confessio coniugum contra matrimonium carnalem vel spirituale eius sit effectus,vide glossam quintam.& 6.l.secundæ.titulo tertio partita.4.

Confessio coniugis stantis pro matrimonio, an tunc sufficiat eorum confessio simul cum fama, vt separari possint, vide ibidem. glossam primam.

Confessio prælati dicentis pecuniam fuisse in vtilitatem ecclesiæ conuersam,an grauet ecclesiam,vide glossam secundam.legis.3.titu. 1. partita quinta.

Confessio de recepto quod quis adhuc non recepit,an statim præiudicet in alijs contractibus præterquam in mutuo illarum rerum quæ consistunt in pondere numero vel mensura,an vero idem sit tam in vno casu quam in alio,vide.glo.1.l.9.tit.1.part.5.

Confessio mutui recepti si fiat coram testibus an præiudicet confitenti,vide glo.2.l.9.tit.1.part.5.

Confessio venditoris de recepto pretio,an valeat etiam si fiat per instrumentum,si illud non declaretur,vide glossam primam.legis tit. 5.partita quinta.

Et an idem sit quando testes ita deponerent de venditione contra venditorem vel contra tertium,vide ibidem.

Confessio extra iudicialis geminata,an habeat eundem effectum quam si esset in iudicio facta,siue in ciuilibus siue in criminalibus,vide glo. 7. l.3.tit.12.part.5.

Confessio præsumitur facta ex certa scientia quando præcesserit confessionis deliberatio,vide glo.2.l.1.tit.6.part.6.

Confessio minoris in causa ciuili vel in criminali facta sine tutore vel curatore,an ei præiudicet,vide glo.5.l.17.tit.16 par. 6. & glossas.l. 4. per text.ibi.tit.39.part.6.cum alijs glosis aliarum legum ibidem.

Et an confessionem rei in causa criminali factam coram iudice in competenti,alias habente merum imperium videatur per hoc quis prorogare eius iurisdictionem,vide glo.2.l.15.tit.1.part.7.

Confessio alicuius an dicatur probatio luce clarior,vide glo.3.l.26.tit.1. part.7.

Confessio delicti si per aliquem in iudicio facta sit in causa extranea & quando ad illud negotium non agebatur,an ex ea veniat puniendus sic confitens,vide gl.4.l.29.ibi per illum text.

Confessio in iudicio per aliquem facta de delicto quod non comisit quali ter confitenti nocear,vide glo.9.&10.l.5.titu.13.part.3.& glo.1. &.2.l. 17.per text.ibi tit. 15.part.7.

Et an contra fractorem carceris inducatur quædam ficta confessio, vide gl.2.l.12.tit.29.part.7.& gl.1.cum alijs ibi.l.13.ibi per illum text.

Confessio in tormentis facta non præcedentibus legitimis indicijs an valeat,vide per glo.2.in medio.l.2.tit.30. part.7.

Confessio rei an valeat quando sit sponte nullis indicijs præcedentibus, & an ex ea condemnari possit,vide.d.glo.2.ad fi.

Et quando dicatur quis perseuerare in confessione facta in tormentis, vide glo.3.&.4.l.4.tit.30.part.7.

Et quid si postea appareat contrarium de eo quod confessus fuit, vide ibi glo.6.&.7.per text.ibi.

Confessio si per reum facta sit in tormentis, an ex ea oriatur postea semiplena probatio, ita vt reus iterum atque iterum torqueri debeat licet in negando perseueret,vide per glo.8.l.4.tit.30.part.7.

Et quid si eius delictum vel crimen per testes vel aliter sibi probetur,& ipse illud in tormentis neget,an veniat damnandus & quando, vide glo.8.d.l.4.per text.ibi.

Et an posit confessionem rei in tormentis factam si postea neget iterũ torqueri debet,vide ibi per glo.9.10.11.&.12.

CONFESSOR qualiter se habere debeat cum infirmo, vide glossam.2. l.35.tit.4.part.1.

Confessor qualiter se habere debeat cum pœnitente,vide ibidem.

Confessor an debeat attendere,an confitens diues sit vel non, & ad quid vide glo.4.d.l.25.tit.4.part.1.

Confessor qualiter se habere debeat erga pœnitentem,& an illum debeat interrogare vel non,vide glo.1.l.26.ibi.

Confessor in interrogando pœnitentiria debet attendere,vide glo.2.dicæ legis.26.

Confessor an debeat interrogare pœnitentem an sciat Aue Maria, Pater noster,& Credo in Deum, vide glo.l.27.ibidem.

Confessor carnaliter cognoscens filiã spiritualem quam debeat propter hoc sustinere pœnam,vide glo.2.l.13.ibidem.

Confessor reuelare non debet pœnitentiũ confessiones, etiam si propter id ex communi censetur,etiam si a Papa vel a quocunque sibi præcipiatur, vide glo.1.l.33.tit.4.part.1.

Confessor ad duci non potest in testem contra pœnitentem,vide ibidem.

Confessor de licentia pœnitentis an possit eius confessionem indistincte reuelare,vide ibidem.

Confessor non debet respicere ad faciem mulieris pœnitentis eo quod est ventus vrens, glossa quarta, legis vigesimæ sextæ.titulo quarto.partita prima.

Confessor sciens parari seditiones seu homicidia, an teneatur reuelare confessionem, vide glossam quartam.legis. 35. titulo quarto. partita prima.

Confessor bene potest reuelare in genere quod fuit sibi confessatum, vide ibidem,etiam glo.fi.in fine.

Confessor tunc dicetur confessionem reuelare quando peccator fuit illi confessus quærens pœnitentiam,& salutem animæ suæ,non tamen aliter licet sub sigillo confessionis illud sibi dixerit,vide glossam quintam l.35.ibidem.

Confessor potest peccatum reuelare si inde non possit cognosci peccator,esi tamen hoc scandalosum, vide glossam finalem in fine dictæ.legis.35.

CONFESSVS extra iudicium aliquid debere sine causæ adiectione non tenetur soluere,vide glossam quartam.legis septimæ.titulo decimotertio.part.3.

Confessus debitum in iudicio & dicens se iam soluisse, an per iudicem el præcipi possit,vt si solutionẽ non probauerit intra terminum debitum soluat,vide glo.2.l.2.tit.22.part.3.

Confessus in iudicio & non conuictus vel conuictus an appellare possit, & an suam reuocare confessionem,vide glossam decimam.legis.16.titu lo.3.part.3.

Cõfessus crimen mitius punitur si illud simpliciter fecerit,secus vero si meru probationis.glo.5.l.33.tit.5.par.1.

Confessus in iudicio aduersarium suũ possidere,an per hoc videatur ipse possidens in eum transferre possessionem,vide glossam quartam colũ. 2.l.9.tit.30.part.1.

Confessus crimen suum in iudicio, an & quando remaneat infamis vel non,vide glossam decimamtertiam.legis quintæ per textum ibi. titu. 6.part.7.

Confessus in causa criminali,an habeatur pro condemnato, vide.d.glos. 13.in principio.& quid in ciuili,vide ibidem.

Confessus crimen in iudicio cum illud non commiserit,qualiter,& quando per suam confessionem damnari debeat vel non,vide glo.9.&.10. l.5.tit.13.part.7.& glo.1.&.2.l.17.per text.ibi.tit.15.part.7.

Confessus sponte crimen suum nullis precedentibus indicijs,an condemnari possit,vide gl.2.col.2.ad fin.l.2.tit.30.part.7.

Confessus crimen in tormentis quando in eadem confessione perseuerare videatur,vide glo.3.&.4.l.4.per text.ibi tit.30.part.7.

Et quid si postea appareat contrarium quam illud quod confessus fuit,vide ibi in glo.6.&.7.d.l.4.per text.ibi.

Confessus in tormentis si postea perseueret in negando, an iterum atque iterũ torqueri debeat,& an ex sua confessione oriatur semiplena probatio,vide glo.8.l.4.per text.ibi tit.30 part.7.

Et quit si perseueret in negando crimen tamen per testes vel alijs probationibus probetur an damnari debeat,vide ibidem.

Confessus in tormentis si postea negat an iterum torqueri debat, & quando,vide.d.glo.8.&.glo.9.10.11.&.12.ibi per illum text.

CONFITERI potest quis peccata sua religioso de licentia proprij parochi,vide glo.2.l.21.tit.4.part.1.

Confiteri non potest quis nisi suo proprio sacerdoti, vide glossam quintam.l.21.tit.4.part.1.

Confiteri potest parochus suum parochianum,etiam extra muros suæ parochiæ cum illud sit iurisdictionis,vide ibidem.

Confiteri debet quis semper suo proprio parocho & si pluries in anno cõfiteatur,vide glo.6.ibi.

Confiteri non potest quis nisi suo parocho nisi ex duabus causis,vide glo. 7.ibidem.

Confiteri potest quis cum alio sacerdote ex causa petita licentia a proprio sacerdote siue causa subsistente,siue illam sibi negauerit, vide ibidem.

Confiteri non potest hæreticus seu alius infidelis etiam instante necessitate.vide glo.8.ibi.

Confiteri debet quis peccata sua quam cito possit,&reddit rationem,vide glo.fi.l.22.tit.4.part.1

Confiteri non tenetur quis statim post peccatum nisi in quinque casibus numeratis a glo.fi.supradicta.

Confiteri nõ tenetur quis statim quod recordatur de aliquo peccato mortali etiam in proxima confessione oblito,vid.ibi in fine.

Confiteri potest laicus siue mulier instante necessitate,vid.gl.1.l.29.titulo 4.part.1.

Confiteri semel in anno,an sit de præcepto ratione cuius quis tenetur,vide gl.,1.l.34.tit.4.part.1.

Confiteri an possit quis per interpretem quando habet legitimam causam non confitendi proprio ore concludit quod non.glo.3.l.30.titulo quarto.part.1.

Confiteri an sufficiat in quocunque tẽpore anni,an vero requiratur quod fiat in quadragesima,vid.ibidem.

Confiteri negligens vno anno, an teneatur sub pœna peccati confiteri quam primum poterit,vide glossam tertiam. ad fin.l.34.titulo quarto. part.1.

Confitentes peccata sua sacerdoti non habenti potestatem confitendi, an saluentur in sua fide,vide glossam sextam.l.vigesimæ primæ.titulo.4. part.1.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Index materiarum

Confitens si dicat se non posse absolui a certo peccato absoluendus non est. glo. fin. in principio. l. 25. tit. 4. part. 1.

Confitens in iudicio debitum quod sibi petitur, an ab illa cõfessione possit appellare, vide glo. 1. l. 7. tit. 3. par. 3.

Et intra quantum tempus debeat soluere postquam illud confessus fuit, vide ibidem glo. 2.

Confitere delictum qualiter possit mutus, vel surdus, & quando per scripturam & ista sit plena confessio, vide glo. septimam. l. 2. titulo 11. par tita quinta.

CONFINIA si a iudicibus siue perpetuis siue temporalibus non custodiantur, an ipsi ad damna ibidem data teneantur, & quando, vide gl. 7. & 8. l. 4. tit. 7. par. 5.

CONFIRMATIO priuilegij quid in se habere debeat vt valeat, vide gl. 8. l. 2. tit. 18. par. 3.

Confirmatio in forma communi qualis esse dicatur, vide glossam decimã dict. l. 2.

Confirmatio Regis super aliquorum conuentione quid operetur & quando, vide per glo. 1. l. 15. tit. 18. par. 3.

Confirmatio & priuilegium differunt interse, & qualiter, vide. gl. 2. l. 27 tit. 18. par. 3.

Confirmare factum an videatur ille qui de nouo illud facere permittit, vide gl. 3. l. 21. tit. 9. par. 6.

Confirmatio principis circa alicuius maioriam sine licentia factam, si tempore quo confirmat conditor est furiosus, an confirmatio teneat, vide gl. 3. col. 2. l. 32. tit. 9. par. 6.

Confirmatio iudicis circa tutorem a matre filio datum an sit necessaria, vide. gl. 2. & 3. l. 6. per text. ibi tit. 16. par. 6.

Confirmatio iudicis quando requiratur si per partem in testamento filio suo curator datus sit, vide glossam quintam. legis. 13. titulo decimosexto. partita. 6.

CONFIRMATIONIS sacramenti virtutes, vide glossam septimam. l. 1. tit. 4. par. 1.

CONFISCATIO bonorum an includat in se spem succedendi in maioria, vide glossam vigesimam, columna secunda. in principio. l. 2. titu. 15. par. 2.

Confiscatio bonorum an tacite veniat quando quis per sententiam perpetuo relegatur in insulam, & quid hodie, vide glossam octauam. legis 2. tit. 18. par. 4.

Et an bona sodomitæ debeant confiscari, vide glossam terciam. in fine. l. 16. tit. 1. par. 6.

Et an ea quæ Regi accedunt iure confiscationis siue sint, & an illa possint ab eo alienari, vide per glossam secundam. legis. 13. titulo nono. partita sexta.

Confiscatio bonorum an habeat locum quando quis de crimine erat accusatus & metu pœnæ seipsum occidit, & quid hodie, vide glossas. l. 24. tit. 1. par. 7.

Confiscatio bonorum proditoris, quando & in quibus bonis ipsius locũ habeat vel non, vid. gl. legis 2. titulo secundo. partita septima. per illũ textum.

Et an bona a potestate confiscari possint post quinquennium a die mortis suæ per inquisitores qui cognoscunt aduersus defuncti memoriam vide glo. 3. l. 7. per tex. ibi tit. 25. par. 7.

Et an per viam exceptionis quis admittatur excipiendo post quinquennium, vide ibidem.

Confiscatio bonorum an veniat ex necessitate in deportatione, vide glo. 6. & 7. l. 4. tit. 21. par. 7.

Et an iudex possit deportato bona reseruare, vide d. glo. 7.

Et qualis iudex bona delinquentium confiscare possit, vide glo. 3. l. 5. per text. ibi. titu. 11. par. 7.

CONFVGIENS ad ecclesiam pro debito seu pro alio, an inde extrahi possit, vide glo. 2. cum alijs. l. 2. tit. 21. p. 1.

Confugiens ad ecclesiam, propter id ecclesia circuire non debet, bene tamen possunt ibi poni custodes, vt illum ex euntem capiant, vide glossam quartam. ibi.

Confugiens ad ecclesiam a quo ali debeat, vide glo. 6. l. 2. supradictæ.

Confugiens ad ecclesiam si ab ea alatur eo quod de re sua ali non potest tenetur ad restitutionem, vid. d. glo. 6.

Confugiens ad ecclesiam habet perpetuam securitatem vt corpora puniri non possit, pecunialiter sic, glo. 7. l. 2. tit. 11. part. 1.

Confugiens ad ecclesiam an postea possit ciuiliter & criminaliter accusari, vide glossam 7. in principio ibidem.

Confugiens ad ecclesiam non consecratam siue interdictam, ibidem sit defendendus, vide glo. 2. in principio. l. 4. tit. 11. par. 1.

Confugientes ad hospitalia seu oratoria, an & quando ibidem defendantur, vide ibidem.

Confugiens ad ecclesiam si obuiet corpus domini, an gaudeat immunitate vide d. glo. 2. ad fin.

Cõfugiens ad Regis domum debet ibi defendi nec extrahi debet ab ea, vide glo. 1. l. 2. tit. 17. part. 2.

Et quid si domus propria Regis non sit, vide ibidem in glo. 7.

Confugiens ad ecclesiam si delictum ibi fuit commissum, an iudex ecclesiasticus inde illum extrahere possit requisito Episcopo, vide glo. 7. l. 2. titu. 14. part. 3.

CONGREGATIO de nouo informam populi, an possit fieri sine priuilegio, vide glo. 2. l. 7. tit. 20. part. 3.

Congregatio communis alicuius populi, an possit dare licentiam alteri posse in loco publico ædificare, vi. glo. 1. l. 7. tit. 32. part. 3.

CONIECTVRAE quæ colliguntur ex testamento cuius effectus fiat, vide glo. 6. l. 34. tit. 9. part. 6.

Et quod colligitur ex euidentibus coniecturis pro expresso habetur, de glossam secundam, columna septima. in fin. quæst. 21. legis. 3. titu. 13. part. 6.

Et in certis non est locus coniecturis, vide glossam quintam. & 6. titu. part. 7.

Et in crimine falsi admittitur probatio per coniecturas, vi. glo. 1. in proemio tit. 7. part. 7.

CONIVNCTA persona quæ dicatur, vide glossam septimam. l. 1. titu. 11. part. 6.

CONIVNTVS non admittitur contra voluntatem cõiuncti. glo. 7. l. 2. tit. 5. part. 3. & glo. 6. l. 10. ibi.

Coniunctus an admittatur sine mandato ad defensionem coniuncti coheris, & an possit alienare res coniuncti, vide glossam. 3. legis. 10. titu. 3. tit. 3.

Coniunctus hodie in regalibus auditorijs an admittatur, & in partibus mittitur, coniunctus etiam sine speciali mandato, vide ibidem.

Coniunctus si nolit non agitur habere ratum factum coniuncti, vide idem in alijs glo. 3.

Coniunctus admittitur pro coniuncto etiam ante litis contestationem vide in glo. 7.

Coniunctus an & quando admittatur ad portionem sui coniuncti, quando in eo ex aliqua causa defecit, vide totam glossam sextam. l. 11. tit. tit. 9. part. 6.

Et an excludat venientes ab intestato, vide dictam glossam sextam. l. 1. ad finem.

Et an ius accrescendi locum habeat inter coniunctos coniunctione legatis, vide. d. glo. 6. col. 2. in medio.

Et quid in hæreditate inter tales coniunctos coniunctione legali, vide idem.

Et quid in usufructu, vide ibidem.

Coniuncti re & verbis, vel coniuncti re & disiuncti verbis qui dicuntur vide glo. 7. & 8. d. l. 33. per illum text. ibi.

Coniunctus an excludat substitutum, vide glo. 10. in principio. l. 6. text. ibi tit. 6. part. 6.

CONIVNCTIO illicita consideratur dupliciter, glo. 2. in fine. l. 1. in. l. 2. tit. 1. part. 1.

CONIVGES communicant sibi actiones, vide glo. 4. l. 40. titu. secundo tita. 1.

Coniugatus viuente vxore quando possit ordinari, vide glo. 4. l. 18. part. 1. & glo. 1. & 3. l. 2. tit. 10. dart. 4.

Coniuges possunt inter se sibi ipsi facere donationem remuneratoriam adsit inter eos in æqualitas, vide glossam primam. l. 2. titul. vigesimo part. 2.

Coniuges si simul continentiam vouerint, illam obseruare tenentur, glo. 13. l. 7. tit. 2. part. 4.

Et si tunc filij nascantur non erunt legitimi, vide. d. glo. 3.

Coniuges si simul continentiam vouerunt & postea vnus fornicetur illud ad matrimonium repetere possit, vide glo. 5. quæstione quarta 8. tit. 2. part. 4.

Coniuges cum se carnaliter cognoscunt, non tantum non peccant, sed & merentur quandoque. vide glo. 1. 2. & 3. per textum. ibi. l. 9. titu. tita. 4.

Cõiuges qui clandestine matrimoniũ contraxerunt, si publice postea fiant cõtrahere debet prius fieri proclama ecclesia, vi gl. 2. l. 2. tit. 1.

Coniuges si cõtineantur in præsudicium matrimonij, an eorum cohabitationi sit standum, vide ibidem glo. 5. & 6.

Et quid si frent patrimonio & eorum confessio iubetur per famam, vide ibidem in glo. 7.

Coniuges admittuntur soli ad accusandum matrimonium propter adulterium, vi. glo. 1. per text. ibi. l. 2. tit. 9. part. 4.

Coniuges si velint vt matrimonium ipsorum propter cõsanguinitatem separetur, an ipsorum consanguinei testes legitimi sint & quomodo de glo. 2. l. 15. tit. 9. part. 4.

Coniuges an vnus possit dare licentiam alteri intrandi religionem, & liter istud fier, vide glo. 1. per text. ibi. l. 2. tit. 10. par. 4.

Neque altero inuito istud fieri poterit, & an sufficiat licentia dolo vel tu præstita, vel si sciuit & dissimulauit, vide ibidem.

Conti

Septempartitarum.

Coniuges sine authoritate ecclesiæ non possunt diuerti, & quid si fornicatio sit notoria, vi. de glo. 6. l. 2. tit. 10. part. 4.

Et an qui remansit in seculo & castitatem promisit altero mortuo, matrimonium contrahere possit, vide ibidem glo. 10.

Cõiuges si post latam sententiam diuortij ambo fornificauerint, an redire queant matrimonium, vide glossam tertiam. legis quintæ. titulo. 10. part. 4.

Et quid si lata sententia diuortij ille qui non delinquit velit alteri re conciliari, an illius ad hoc sit compellendus, vide ibidem.

Coniuges sibi ipsi constante matrimonia donare non possunt neque iuramentum illud validauit, vide glossam primam. legis quartæ. titulo. 11. part. 4.

An vero reliquos contractus facere possint, sintque illis permissi, vide ibidem.

Neque ex tali donatione orietur naturalis obligatio, vide ibi glossam secundam.

Coniuges in quibus casibus possint interse donationem facere ad inuicem in matrimonio constante, vide glossam primam. per illum textum. l. 5. tit. 11. part. 4.

Et an vnus ex coniugibus matrimonio constante luctis renuntiare, & ante matrimonium talis renuntiatio teneat, vide glossam tertiam. legis quintæ. ibi.

Coniuges an debeant interse communicare partus ancillarum in dotem datarum sicuti alia lucra quæ matrimonio constante acquiruntur, vide glo. 1. l. 20. tit. 11. part. 4.

Coniuges si post contractum matrimonium in vno loco alibi se transtulerint ad commorandum, an tunc debeat attendi locus contracti matrimonij vel locus vbi se transtulerunt, vel domicilij mariti, vide glo. 1. l. 14. tit. 11. part. 4.

Coniuges qualiter lucra constante matrimonio acquisita interse diuidere debeant si consuetudo loci contractus, & consuetudo vbi ipsi commorantur in hoc aduersentur, & quid in hoc sit agendum, vide glo. 2. l. 24. tit. 11. part. 4.

Coniuges & quando per pactum vnus possit fructus dotis alterius lucrare, & quid in coniugibus puteatiuis, an maritus qui subit onera matrimonij debeat fructus dotis habere, vide glossam quintam. legis. 25. tit. 11. part. 4.

Coniuges hodie respectu lucrorum communicant interse omnes fructus perceptos siue ex bonis mariti vel vxoris, vide dictam glossam quintã in fin. d. l. 25.

CONIVGATA, vide in verbo VXORATA.

CONATVS an sufficiat vt quis puniatur ac si realiter percussisset, & quando, vide glossam quartam, quintam, sextam, septimam octauam, & nonam. per text. ibi. l. 2. tit. 31. part. 7.

CONSANGVINEVS patroni potest ab ipso præsentari, vide glo. 3. ad fi. l. 5. tit. 15 part. 1.

Consanguinei clericorum illis de consuetudine succedunt in bonis suis ab intestato vel ex testamento non habita ratione, an illa bona sint in titu ecclesiæ quæsita vel non, & de valore istius consuetudinis, vide glo. 1. l. 5. tit. 6. part. 1.

Consanguinei non possunt aliam dare sepulturam defuncto quam suorum maiorum vel parrochialem, vide glossam primam. legis. 6. titul. 13. part. 1.

Consanguinei potius sunt eleemosynis subuepiendi quam extranei, vide glossam nonam. per textum ibi. legis septimæ. titulo vigesimo tertio part. 1.

Consanguineis potius quis subuenire tenetur quam extraneis cæteris paribus, vide glossam primam. legis primæ. titulo octauo. part. 2. & glo. 1. l. 9. tit. 9 part. 6.

Consanguineus debet præferri a consanguineo in præsentatione faciendã ad beneficia, vide. d. glo. 1.

Consanguineis an minus seruiant quam extranei, vide glossam secundã dictæ legis primæ.

Consanguinei quando possint suum consanguineum proditorem & hanitum occidere, vide gl. 2. l. 3. tit. 14. part. 2.

Consanguineus propinquior debet ad Regni successionem admitti desicipio. l. 2. tit. 15. part. 2.

Consanguinei vocantur omnes ex vtroque parente nati secundum consuetudinem Hispaniæ, vide glo. 18. columna. 3. post principium legis. 2. tit. 15. part. 2.

Consanguinei vsque ad quem gradum admittantur ad defensionem consanguineorum sine mandato, vide glossam tertiam. legis decimæ. titu. 4. part. 3.

Consanguinei possunt adire prætorem pro maritanda consanguinea patre negligente, vide dictam glossam tertiam. in fine legis decimæ. titu. septimo. part. 3.

Consanguinei an possint petere bona consanguinei sui non comparentis de cuius vita dubitatur, vid. glossam secundam. legis. 14. titu. 14. partita. 3.

Consanguineo si facta sit iniuria toti cognationi fieri videtur, vide glossã. l. 6. tit. 23. part. 3.

Consanguineus occidens consanguineum cum veneno in carcere ne eius supplicio vituperetur, an teneatur de particidio, vide glo. 5. l. 16. titulo. 23. part. 3.

Consanguinei an sint legitimi testes in matrimonio dissoluendo ex consanginitate, vide glossam secundam. legis decimæ quintæ. titulo nono. part. 4.

Et an sint testes legitimi pro matrimonio contrahendo, quando vnus ex eis illud præcise negat. vide glo. 1. l. 16. ibi.

Consanguinei quando plus in testimonio consanguineorum reddendo plus quam alij, valent etiam si aliqui contra eos & contra matrimonium testificent etiam sint consanguinei, vide glossam tertiam & quartam. l. 17. ibidem.

Consanguinei melius sciunt consanguinitatem quam extranei, gl. 3. l. 15. & gl. 5. l. 17. tit. 9. part. 4.

Consanguinei an debeant citari ante quam filius naturalis petente patre legitimetur, vide glo. 9. l. 4. tit. 15. part. 4.

Consanguinei an possint succedere consanguineis in feudis suis, vide glo. 2. l. 7. tit. 26. part. 4.

Consanguinei an præferantur domino in retractu rei emphyteoticæ, vi. glo. 2. l. 55. tit. 5. part. 4. in principio.

Consanguinei an præferantur in retractu pro tanto, legatario cui a testatore fuit relicta quinta pars bonorum, si talis legatarius velit fundum hæreditarium emere, vide dictam glossam secundam. in quæstione tertia.

Consanguinei si in nomine vxoris sui consanguinei velint retrahere fundum quem maritus vendidit extraneo, quê fundum ipse maritus emerat matrimonio constante an admittatur, vide ibidem in quæstione quarta.

Consanguineus hæredis an possit testificare quando tractatur de validitate testamenti in quo fuit hæras institutus, vide glossam. 3. & 5. l. 11. tit. 1. part. 6.

Consanguinei an succedant in bonis consanguinei sui decedentis in monasterio intra annum probationis, vide glossam primam. legis decimæ septimæ. ibi.

Consanguinei admittendi non sunt ad hæreditatem si testator ab intestato decesserit relicto posthumo, & quid si non nascatur, vide glos. l. 16. tit. 6. part. 6.

Consanguinei an excludantur a successione per substitutum, vide glossã. 10. in principio. l. 18. per text. ibi. tit. 6. part. 6.

Consanguinei an excludantur a successione per substitutum, vide glossã. 10. in principio. l. 18. per text. ibi. tit. 6. part. 6.

Consanguinei semper alijs præferri debent, vide glossam primam. l. 9. titul. 9. part. 6.

Et impetrata licentia ad faciendam maioriam in vnum ex consanguineis operetur vt possit etiam fieri in consanguineum ex parte matris, vide glo. 3. col. 43. quæst. 35. l. 32. tit. 9. part. 6.

Consanguinei ex parte matris an succedant filijs clericorum, vel ipsi eis, vide glo. 5. col. 2. & 3. l. 11. tit. 13. part. 6.

Consanguinei ex parte matris an succedant consanguineis vterinis, vide glo. 1. l. 12. tit. 13. part. 6.

Consanguinei si non petant tutorem suis minoribus consanguineis, in quam pœnam incidant, & intra quantum tempus illud petere debeã, vide glo. 4. & 5. l. 12. tit. 16 part. 6.

Et an ipsum tutorem petere possint per procuratorem, & cuius sumptibus, vide. d. glo. 4. col. 1.

Et an consanguinei teneãtur ad hoc stantibus tutoribus testamentarijs vel legitimis, vide ibidem.

Et an & quando isti excusentur, licet tutores non petant suis consanguineis minoribus, vide glo. 5. ibi.

Et an perdant tutorem non petendo non solum successionem, sed etiam tutelam sui consanguinei minoris, vide ibidem in fine.

Consanguinei furiosi habent a lege potestatem ligandi & carcerandi furiosum, & an teneantur de ipsius delicto, vide glossam decimam. l. 9. per text. ibi. tit. 1. part. 7.

Consanguineus si occidat suum consanguineum qualiter puniatur, vide glossas. l. 12. tit. 8. part. 7.

Consanguineus an agere possit pro iniuria illata consanguineo, & qualiter, vide glo. 1. l. 12. tit. 11. part. 7.

CONSANGVINITAS quid sit, vide glo. 1. per illum textum. l. 1. tit. 6. part. 4.

Et de computatione graduum, vide glo. 1. l. 3. tit. 6. part. 4.

Consanguinitas qualiter per testes debeat probari, & vnde debeant inciere suam computationem, glossa prima. legis decimæ septimæ. tit. 9. partita. 4.

Consanguinitas an probetur per testes de auditu, vide per glossam. 1. l. 30. tit. 9. part. 4.

CONSE.

Universidad de Deusto
Biblioteca

CONSECRATIO corporis Domini de quo frumento, & quibus interuenientibus fieri debeat, vi. eglofiam primam.legis.52. titulo.4. partita.1.
Consecratio ecclesiæ an fieri possit, si mulier fidelis prægnans ibi est sepulta, vide glo.2.l.14.tit.10.part.1.
Consecratio Virginum, in qua die fieri debeat, vide glo.5. legis.13. titul. 10.partit 1.
Consecratio altaris in quolibet die fieri potest, vide glo.4. legis.12. titul. 10.partita.1.
Consecratio ecclesiæ large dicitur sacramentum.glo.2.legis.12. titul.10. partita.1.
Consecratio fit etiam absque aqua, vide glossam sextam.legis.52. titulo. 4.partita.1.
Consecratio fieri non potest nisi de vino vitis, vide glossam octauam.d. legis.52.
Consecratio Episcoporum qualiter fieri debeat, vide glossam legis.28. tit.5.part.1
Consecrationis tempore potest opponi contra consecrandum, vide glo. 4.d.l.28.
Consecratio Episcopi fieri debet in ecclesia quam consecrator elegerit, vide glo.6 ibidem.
Consecratio Patriarchiarum seu Archiepiscoporũ a quo fieri debeat, vi. glo.ff.d.l.28.
Consecrari non debet Ecclesia ante dotationem, & quid si consecretur, vide glo.2.l.13.t.10 part.1.
Consecrare faciens Ecclesiam dicitur patronus, & ad quid teneatur si fecit illam consecrari ante dotationem, vide ibidem.
Consecratio Ecclesiæ ab Episcopo diocesano fieri debet, glos.1.l.12.titu. 10.part.1.
Consecratio Ecclesiæ per sacerdotem fieri non debet, neque illud sibi cõmitti potest. vide glo.2.d.l.12.
Consecratio Ecclesiæ quando debeat iterari si ipsa fuit concremata, vide glo.1.l.19.tit.10.part.1.
Consecratio Ecclesiæ consistit in exteriori parte ipsius, vide ibidem.
Consecrari debet iterum Ecclesia si in totum vel maiori parte destruatur, vide ibidem in glo.2.
Consecrari debet Ecclesia iterum si de eius primeua consecratione dubitetur, vide ibidem in glo.3.
Et quando dicatur iusse de hoc dubitari, vide ibidem.
Consecratio Ecclesiæ per Episcopum hæreticum seu excommunicatum, an valeat vel debeat reiterari, vide ibidem in glo.4.
Consecratio Ecclesiæ dicitur irritabilis manente prius subiecto, vide ibidem glo.5.
Consecrare res Ecclesiæ solus Episcopus potest, & an istud aliis per eum delegari possit, vide glo.2.l.13.titu.28.part.3.
Consecrari potest Ecclesia per Episcopũ, in cathedrali vero licentia necessaria est tam in erigendo, quam in consecrando, vide ibidem glossa tertia.
CONSENSVS animorum non est de iure naturali, licet motus ad coitum sic, vide glo.2.l.2.tit.1.part.1.
Consensus priuatorum non confert nec dat alicui iurisdictionem, vide glo.10.l.7.tit.9.part.1.
Consensus capituli an requiratur in beneficijs prouidendis per Episcopum, & in quibus, vide glossam tertiam.l.1.titulo.16. partita prima & ibi glo.6.
Consensus Episcopi qui desideratur in donatione iuris patronatus, an debeat præcedere donationi vel sequere, vide glossam sextam. l.8.titul. 15.part.1.
Consensus capituli in quibus desideretur, & in quibus sufficiat consiliũ vide per gl. ff.l.9.tit.14.part.1.
Consensus capituli an desideretur in dandis beneficijs per Episcopum, vide glo.3.l.9.tit 14.part.1.
Consensus capituli an requiratur in alienationibus rerum, ecclesiarum, vel an solus prælatus sufficiat, vide glossam.1. legis secundæ.titulo. 14.part.1.
Consensus capituli cum vult rem vendere, an debeat præstari in cõmuni an collegiatim, vide ibidem.
Consensus capituli requiritur quãdo Episcopus vult de rebus suæ Ecclesiæ aliquid monasterio de nouo construendo dare, vide glo.5.l.4.titu. 14.part.1.
Consensus Episcopi in alienatione res ecclesiæ potest interuenire ex interuallo, vide glo.6.l.5.tit.14.part.1.
Consensus si ad sustentiam actus requiratur, an in principio an vero ex interuallo debeat præstari, vide ibidem.
Consensus liber vbi requiritur si ibidẽ metus interueniret vitiatur actus vide glo.2.& 3 l.29.tit.1.part.3
Et an & tunc talis per metum iurans indigeat absolutione, vide ibidem.
Consensus Episcopi an requiratur alienatione rei immobilis Ecclesiæ parrochialis, & quid si interuenit consensus Papæ, vide glo.5.l.6.t. 18.partita.3.
Consilius patroni seu parochianorum, an debeat interuenire in alienatione rei immobilis Ecclesiæ parrochialis, vide ibidem glossam sextam.
Consensus partium non potest roborare sententiam secundam contra primam latam a qua appellatum non fuit, vide glossam primam & decidam.l.13.tit.22.par.3.
Consensus separatim præstitus in re communi pluribus vt singulis, non valeat, vide glossam tertiam. legis decimæ. titulo trigesimo primo partita tertia.
Consensus impuberis circa quatuor decimum annum, an faciat sponsalia iuris interpretatione de futuro transire in matrimonium de præsenti. vide glo.9.l.3.tit.1.part.4.
Consensus in matrimonio contrahendo an requiratur quod præstetur, & eodem tempore, an sufficiat quod vnus duret in consensu vsque dum alter consentiat, vide glossam primam. legis decimæ. titulo primo.partita.4.
Qui semper requiritur quod præstetur simul in quibuscunque cõtractibus qui pertinentur de iure gentium, vide ibidem.
Consensus non requiritur quando pater pro eo sponsalia contrahit, & absente eo pater illa facit eo postea consentiente & ratificante sponsalia tenent quod est speciale in patre, secus in tutore, vel alio extraneo, vide glossam secundam. legis decimæ. titulo primo. partita quarta.
Consensus patris si non interuenit in filiæ matrimonio, an propter hoc filia valeat ex hæredari præcipue cum noluit contrahere cum illo quem pater ei dabat & postea cum indignonupsit eo muito, vide glossam.1.l.10.titu.1.part.4.
Et quid si clandestine contraxit, an extante lege Tauri a parte possit exhæredari, vide ibidem in fine.
Et an ista supradicta habeant locum in filijs, vide glossa. septimam.l.1. tit.1.part.4.
Consensus mulieris quæ per metum matrimonium contraxit, an ex eo consensu matrimonium conualescat, vel an requiratur quod denuo contrahatur, vide glossam decimamtertiam.legis. 15. titulo secundo partita quarta.
Consensus mulieris continuatiuus in matrimonio quod a principio vitiatum fuit creditur quod ex impedimentis non valebat, an habeat vim precendi vt de nouo videatur matrimonium contrahere vel non, vide glo. 13.vbi declarat consilium Petri Ancharrani.
Consensus metum excludit, quando scilicet non durabat causa metus, vide ibidem in glo.14.
Consensus pater is requiratur in matrimonio filiæ, alias filia subiacet pœnis legalibus, vide per glo.3. l. 5.tit. 3. part. 4.
Consensus an requiratur de nouo si coniuges sub condutione matrimonium contraxerint, vel ita scilicet si Papa dispensauerit, an vtro modo præstitus consensus sufficiat, vide gl.1.l.3.titul.4. par.4.gl.1.l.eodem.tit.glo.in prooemio tit.6.part.4.
Consensus patris an sit necessarius in filij legitimatione, & quid si pater furiosus, vide glo.1.l.4.tit.15.part.4.
Consensus filij necessarius est in sua legitimatione, & an sufficiat ratihatio, vide.d.glo.9.ibidem.
Consentire non debet quis peccato, potius autem quis omnia mala pati debet, vide glo.1.l.4.tit.24.part.4.
Consensus & consentiens alienationi rei prohibitæ alienari si sit ille qui cessor ita delinquit ac in pœnam incidet, ac si ipse venderet, vide glossam primam.colum.1.in fin.cum principio sequentis legis. 10. titulo partita.4.
Consensus filij qui est sequens vocatus ad maioriam si accedat alienationi patrinæ quam de licentia Regis alicuius rei suæ maioriæ facit, an per hoc sibi præiudicet in pretio, & quando sic, vide dict. glo.in 2.quæstio.8.
In dubio tamen videtur consentire eo animo, vt ex pretio alia res ematur vide ibidem.
Consensus possessoris & successoris qui de proximo speratur esse maioria, an sufficiat ad hoc vt legitimi successores de eo priuari possint, vide glo.1.col.3.quæst.25.l.10.tit.26 part.4.
Consensus illius qui primum locum habet in succedendo in maioratu sufficiat ad hoc vt talis puniri possit pœna alienantium, ac si ipse alienasset, & quid si traditio rei adhuc secuta non sit, vide ibidem quæstione.29.
Et quid si in alienatione maioriæ accedat consensus remotioris qui alium habet ante se an ex hoc ipse in aliquid prægrauetur, si postea tali maioria succedere velit, & quando sic, quando vero non, vide quæst. 19.
Et an proximior qui in maioria succedere debet sibi præiudicet & alienationi consentire videatur si sciat possessorem mutoriæ illam alienare & non contradicat, vide glossam primam.columna quarta, quæst.40. l.10.tit.26.par.4.
Consensus vltimi successoris in maioriam in vẽditione ipsius, an sibi præiudiret vel non, vide ibidem in quæst.42.
Consentiens alienationi an pretium petere possit, vide in dicta quæstione.42.
Consensus filij qui in successione erat proximior in maioriam vt res maioriæ alienentur, licet ad hoc adsit & imperata sit Regis facultas, an hoc non obstante in pœnam amissionis incidat, vide ibidem in quæstione.44.
Consensus ementis & vendentis, an debeat interuenire simul, vide glo.1. l.8.per text.ibi tit.5.par.5.
Consensus domini an requiratur quando emphyteota rem emphyteoticam vendidit, vide glossas.l.29. per textum ibi.titulo octauo. partita quinta.
Consensus semper requiritur in stipulatione neque verba tantũ sufficiunt vide gl.l.1.tit.11.part.5.
Et an contractus qui consensu contrahuntur, vitientur propter respõsionem ex interuallo, vide glo.1.l.2.ibi.
Consensus alicuius vt aliquid operetur debet facto demonstrari alias nõ valet neque redit actus perfectos, vide glossam primam.legis.11.titulo 6.part.6.
Consensus patris an necessario requiratur in matrimonio filiæ, vide per glo.5.l.3.tit.6.part.7.
CONSENTIRE videtur ille qui cum possit prohibere aliquid non fieri non fecit, vide glossam primam.per textum ibi. l.6. titulo primo. partita quinta.
Consentire videtur mercator qui receptis literis pagamentorum statim non contradixit idem in similibus, vide ibidem gl.2.
Consentire an & quando videatur ille qui cum præsens esset tacet, vide glo.1.l.23.per text ibi tit.34.p.7.
CONSEQVENS qui vult an videatur velle antecedens, an destructo consequenti destruatur antecedens, vide glossam primam.legis.19. tit. 6.par.6.
CONSIGNATIO, oblatio, siue dispositio quando necessaria sit, vel nõ: & quando debitorem excuset a pœna & alia in hoc, vide per glo.3.& 4 l.8.per text.ibi.tit.14.p.5.
CONSILIVM quando requiratur, & quando consensus capituli in gerendis per Episcopum, vide glossam finalem. legis nonæ. titulo. 14. part.1.
Consilium capituli in notoriis non desideratur, vide ibidem.
Consilium in omnibus debet peti, vide glo.2.l.5.tit.9.par.2.
Et de bonis consilij, vide multa per glossam secundam.dictæ legis quintæ tit.9.p.2.
Consilia perfecta ab inimicis non præstantur, vide glossam quartam.d.l. quintæ.ibi.
Consilium in omnibus rebus desideratur & præcipue in bellicis, vide gl. 1.l.16.tit.9.par.2.
Consilium & de bonis consilij, vide glo.1.l.10.tit.7.par.3.
Consilium & de bonis consilij, vide glo.1.& 2.in prooemio.titu.21.part.3. & glo.4.l.1.ibidem.
Consilium vbi est, ibi salus esse videtur, vide glo.5.l.1.tit.21. & glo.1.l.10 tit.7.par.3.
Consilium consultoris iudex exequi non debet si viderit illum erroneum vide glo.1.4.l.2.tit.21.par.3.
Et si commissio ut facta in iudicem vt ferre debeat sententiam prout tabellio sapiens dict.auerit, an & quando consilium ipsius sequi debeat, vide ibidem.
Consilium verbum istud importat & debet intelligi quod sequatur quãdo tale consilium est bonum & iustum non alias, vide dictam glossam decimamquartam.
Consilium, & an, & quando quis ex consilio suo obligetur, si consulenti ex illo consilio damnum fuerit subsecutum, vide per glossam secundã l.23.tit.12.par.5.
Consilium quando consulentem astringat in furti actione, vt pro furto ab aliquo facto teneatur, vide glossam.11.l.4.per text.ibi tit.14.part.7. & glo.3.l.18.ibi.
Consilium pro delicto commisso consilio detur pœna mortis, vide glo.5. per text.ibi tit.13.part.7.
CONSILIARII Regis vbi sedere debeant, vide glossam nonam.l. 1.tit.9.par.2.
Et vbi sedeant consiliarij Papæ, vide ibidem.
Consiliarij alisimilantur oculo, vide glo.5.l.5.tit.9.part.2.
Consiliarij principum quid primo illis consulere debeant, vide glo.2.l. 14.tit.9.p.2.2.
Consiliarij Regum non solum tenentur verbo consulere Regem sed operam dare ne quid malifaciat, vide glossam tertiam.legis.25.titu.13.partita secunda.
Consiliarij Regum non debent subscribere literas regias si contineant iniustitiam vel sint in damnum & grauamen hominum Regni, vi.ibidẽ.
Consiliarij si cogantur ad subscriptionem vt factum authoretur, an teneantur potius relinquere officium quam illud facere, vide ibidem.
Consiliarij Regum sunt illustres, glossa quarta.legis.11, titulo quinto.partita tertia.
Consiliarij etiam dicuntur assessores & de eorum iurisdictione, vide glo. 3.in prooemio tit.21 par.3.
Consiliarij abira & misericordia decet esse vacuos, vide gloss. tertiam, l.11.tit.21.p.3.
Consiliarij præstantiores esse debent quam illi qui consilium petunt, vi. glo.3.l.1.tit.21.par.3.
Consiliarij siue assessores non debent esse infames, & illi de provincia debent expelli per potestatem, vide glossam secundam.legis secundæ.tit. 21.par.3.
Consiliarij an prius iurare debent, & an consulere recusare possint & si de causa fuerunt informati vtrum ad consulendum in ea compelli possint & quando, vide glossam septimam, nonam & decimam. dict. l. 2. ibi.
Consiliarij quales esse debeant & diligi debent, & malisconsiliarij potius dicuntur deceptores, vide glossam tertiam. legis septimæ. titulo decimooctauo.part.4.
Consiliarij mali expellendi sunt & alij idonei ibidem sunt introducendi vide.d.glo.3.
Consiliarij Regis excusantur a tutelis etiam a susceptis quæ habent cuiectionem (id est hasta de guia) & vocantur patres conscripti, & præsumitur pro eorum gestis, vide glossam quartam.dictæ legis septimæ. titu. 18.par.4.
Et an consiliarij principis possint emere res subditorum, vid.gl.1.l.5.titu. 5.par.5.
Et an videatur habere intentionem se obligandi, & quid si ex suo consilio damnum consulenti aduenerit quando ipse consulens teneatur, glossa 2.l.23.tit.12.par.5.
Consiliarius dando consilium an ibidem authoritatem interponere videatur, vid.glossam.7.legis decimæ septimæ, titulo decimosexto.partita sexta.
Consulens furtum fieri per aliquem, an & quando de furto teneatur, & qualiter, vide glo.11.l.4.per text.ibi titulum 14. par.7.& glo.13.l.18.ibi per illum rex.
Et an consulens puniatur quando furtum non fuit subsecutum, vide d. glo.11.ibi.
Et an consulens filio familias, vel seruo, domino furtum faciat si fuerint de voluntate & assensu patris vel domini qualiter teneatur, & quid inducente fratrem alicuius, vide glossam primam & secũdam.l.8. per tex.ibi tit.14.par.7.
Et ex quibus consilijs furibus datis quis ad eandem pœnam furium tenea tur, vide gl.13.l.18.ibidem.
Et quando pro consilio pœna mortis veniat imponenda, vid.gl.5.l.3.per tex.ibi.tit.31.par.7.
CONSVLES MERCATORVM, vide in verbo PRIOR ET CONSVLES MERCATORVM.
CONSVLTOR an possit variare post reditum consilium, & quando, vid.gl.2.l.1.tit.21.par.3.
Consultores a quibus cauere debeant, & an in causa spirituali consulat merus legista, vide ibidem. glo.3.
Et in causis subtilibus debent iudices cauere vt non consulant doctores grossi. vid.d.gl.3.
Et an commissa causa consultori iudex instrumenta recipere potest, & iuramentum recipere, vide glossam decimamtertiam.legis secundæ.titu. 21.par.3.
CONSORS potius debet habere rem communem quam extraneus, si socius illam vendiderit siue res sit mobilis siue immobilis, vide gl.1.l. 55.tit.5.par.5.
Consors dicitur seu intelligitur per participationem dominij, vide ibidẽ in glo.2 in principio.
Et quid si dominus proprietatis vendit proprietatem suam, an vsusfructuarius tanquam habens partem in illa re possit illam retrahere, vide ibi glo.2.q.1.
Et quid in vsuario vel vsufructuario si vendiderit suum vsum vel vsufructum, an consortes illius iuris admittantur ad retractum, & an idẽ sit in aliis seruitutibus fundi vel domus, vide ibidem.
Et quid si aliquis vendiderit actionem quam habet in re, an consors illius iuris & actionis admittatur ad partem consortis, vide ibidem.
Consors an dicatur dominus vtilis dominij vt habeat ius retrahendi si dominus directi dominij vendat suum dominium, vide dictam glossam secundam.q.2.

Et

Universidad de Deusto
Biblioteca

Index materiarum

Et an emphyteota habeat ius retrahendi, si dominus proprietatis illam vendiderit, vide in d.q.2.

Et an legatarius cui a testatore fuit relicta quinta pars bonorum dicatur consors hæreditarium emere nō excludatur per ius retrahendi per consanguineos defuncti, vide ibi in quæst.3.

Consors an dicatur vxor ratione lucrorum quantum ad hoc vt possit retrahere fundum quem maritus alicui extraneo vendidit, quem fundū ipse maritus emerat matrimonio constante, vide ibidem in quæstione quarta.

Consors an admittatur ad retrahendū rem datam in solutum, siue datur ab ipso, siue a iudice, vide glossam quartam. dictæ legis. 55. titulo quinto par. 5.

Consors an admittatur ad retrahendum quando res permutatur cū alia, vide ibi. d. glo. 4.

Et quid in transactione si ex causa transactionis res dimittantur penes possessorem aliquo pretio vel dato a possidente, vide ibidem.

Consors dicitur quis etiam ratione minimæ partis, vide glossam quintā. dictæ legis. 55.

Et an res debeat potius vendi omnibus consortibus quam vni tantum, & quare, vide d. glo. 5.

Consortes quando admittantur ad retractum si res fuit consorti vendita & quare, vide. d. glo. 5.

Et an valeat statutum quod res non possit vendi extraneo, nisi prius requisito consorte, vide ibidem glo. 6.

Consors si velit rem communem retrahere, an teneatur dare pretium si sit excessiuum vltra iustum valorem, vide ibidem in glo. 7.

Consors cum velit rem retrahere non tantum pretium pro re datum, sed & illud quod donatum est si res sit iusto pretio vendita & vltra id donetur, & quando sic, vide. d. glo. 7. d. l. 55. ibi.

Consors præfertur alijs si tantum det pro re quod alius, & an hoc de æquitate sit, vel de iuris rigore, vide ibidem in glo. 8.

Consors an dicatur quis ratione vicinitatis, vt possit rem retrahere pro tanto, vide. d. glo. 8.

Consortes eiusdem litis bene admittuntur pro consortibus etiam sine mādato & ante litis contestationem, glo. 7. l. 10. tit. 5. p. 3.

Consors an habeat ius retrahendi, si clericus vel ecclesia rem emerit, vide d. glo. 8.

Consors si velit rem retrahere & sint plures consortes, si ipse tantum reuenditionem perierit, an in solidum vel pro parte tantum sua admittantur, vide. d. gl. 8. ad fin.

Consors extrahens rem an teneatur ad expensas quas fecit in re, is a quo retrahitur, vide. d. glo. 8. ad finem.

CONSPIRATIONES præsumuntur illicitæ & ex illicita causa fieri, vide glo. 4. l. 3. tit. 19. p. 2.

CONSTRVENS in ecclesia capellam an ad ipsius dotationem teneatur, vide glo. 5. in principio. l. 1. tit. 15. part. 1.

Construens de nouo populum, an illud facere possit sine Regis priuilegio vide glo. 2. l. 7. tit. 20. par. 3.

Construere de nouo pontem vel illam reficere qui vicini teneantur, vide glo. 3. l. 20. tit. 32. part. 3.

Construens de nouo populum in proprio solo quam iurisdictionem in eo habeat, & quando hoc facere possit, vide glossam quartam. legis nonæ. tit. 4. par. 5.

Construentes de nouo ecclesiam, an licite in ea possint sua arma depingere, vide glo. 8. in fi. l. 3 tit. 4. p. 6.

CONSTITVTIO procuratoris qualis esse debeat, & an ad lites futuras, vide glo. 1. & 4. l. 13. tit. 5. par. 3.

Constitutio ecclesiæ militantis, an occulta liget, & an tribunal ecclesiæ de illis possit iudicare, vide gl. 16 in principio, & fine, in proœmio partitæ quartæ.

Cōstitutio principis per quam habilitatæ spurios ad successionem an possit valere, vide glo. 6. l. 28. tit. 8. p. 5.

Constitutio naturam immutare non potest neque naturales stimulos coartare, vide glo. 2. l. 5. tit. 3. p. 7.

Constitutio ecclesiæ occulta an liget, vide glossam primam. legis secundæ. tit. 4 p. 7.

CONSTITVENS se nomine alterius possidere tam in bonis præsentibus quam futuris si aliquid acquirat in futurum, an illud acquirat ei cui est factum constitutum, & quando, & quid si in clausula constituti ponatur verbum precario, vide glossam quartam. legis nonæ. tit. 30 part. 3.

Constituens si vendat vel tradat alteri rem constitutam ante conditionis implementum quando constitutum fuit condicionale an expiret, vide ibi col. 2.

Constituens se nomine alterius possidere donec ille possessionem iniret, si postquam ipse constituens etiam illam iniret, an suo vel alieno nomine intrare videatur, vide. d. gl. 4. col. 2. post medium.

Constituens præsumitur possidere eo tempore quo constitutum fecit, si de factis aduersis non est necessaria in hoc probatio, vide ibidem.

CONSTITVTVM factum alicui de rebus præsentibus & futuris, si de posterea quæret aliqua, an illa acquirat illi, cui fuit factum constitutum & quid si in clausula constituti ponatur verbum precario, vi. glo. 4. 9. tit. 30. par. 3.

Constitutum in minus se habet quam precarium in vno casu, & quando ponantur simul, vide. d. glo. 4. col. 2. in principio.

Constitutum seu precarium an transeat passiue in hæredes constituentis & quando, & qualiter, vide dictam glossam quartam. columna secunda in medio.

Constitutum si sit conditionale & ante conditionis implementum a constituente vendatur vel alteri tradatur an teneat, vide dictam glossam quartam. col. 2.

Et an si non teneat principale vitietur constitutum vel precarium, vide ibidem.

Et quid si faciens constitutum in alium donec in re ipse possessionem posteaquam, intret eam ipse constituens cuius nomine intrare videtur, vide. d. glo. 4.

Constitutum si dirigatur in tempus mortis an aliquid operetur, vide glo. 4. ad finem.

Et an per constitutum iuris incorporalis transeat talis possessio talis vide. d. glo. 4 in finalibus verbis.

Constitutum an teneat quando aliquis errore ductus constituit se precario alterius, vide glo. 6. l. 3. tit. 11. part 5.

CONSVETVDO permittens quod credatur liberis mercantibus etiam in magna quantitate an valeat, vide glo. in proœmio tit. 7. partita 5. in fine.

Consuetudo an possit minuere quotam decimæ, vide glo. 3. col. 2. versi. tertia. l. 1. tit. 20. par. 1.

Consuetudo an possit decimas prædiales tollere, vide ibidem col. 2. medium.

Consuetudo circa decimarum præstationem an aliquid operetur, vide gl. 1. l. 7. tit. 20. p. 1.

Consuetudo an possit facere vt non priuilegiatus possit de manu priuilegiati decimas percipere, vide glo. 2. l. 22. tit. 20. part. 1.

Consuetudo habet vim decreti & iustitiæ, & dat iurisdictionem. gl. 4. in 2. in medio. l. 13. tit. 11. p. 2.

Consuetudo huius Regni, scilicet, quod laici iudices cognoscant de causis spiritualibus in modum violentiæ, an valida sit. vide glossam 4. dictam.

Consuetudo quod primogenitus succedat in omni re patris bene vide glo. 13. per tex. ibi. l. 2. tit. 15. par. 2.

Consuetudo disponens quod filius dicatur nobilis vel ignobilis ex genie materna an valeat, vide glossam tertiam. legis tertiæ, titulo gesimoprimo. p. 2.

Consuetudo inducens quod pro debito vniuersitatis capiantur bona & alia bona particularium bene valet, vide glossam tertiam. l. 1. partita 3.

Consuetudo & lex præstant ordinariam iurisdictionem. glo. 1. in fine l. 2. tit. 4. par. 3.

Consuetudo generalis approbans duellum an illud faciat licitum, vide l. 8. tit. 14. part. 3.

Consuetudo an possit facere vt nomen domini vel signum crucis sit de substantia instrumentorum, vide glo. 2. l. 2. tit. 18. p. 3.

Consuetudo creandi tabelliones qualis ad hoc esse debeat, vide glo. 3. tit. 19. par. 3.

Consuetudo immemorialis requiritur quando venit contra ea quæ principi reseruata in signum specialis priuilegij, vide ibidem.

Consuetudo appellandi ad parem vel minorem iudicem an teneat, vide glo. 2. l. 1. tit. 2. par. 3.

Consuetudo quod appelletur omisso medio an valeat, vide glossam. l. tit 23 par. 3.

Consuetudo permittens quod clericus possit quod voluerit de fructibus sui beneficij facere an valeat, vide glo 5. l. 12. tit 28. p. 3.

Consuetudo an iuuet præscribenti contra tributa & reditus regales, quibus, vide glo. 4. l. 6. tit. 29. p. 3.

Consuetudo immemorialis an videatur sublata si a iure sit sublata consuetudine per verba generalia, vide glossam quartam. legis tertiæ. 29. par. 3.

Consuetudo permittens acquiri possessionem sine apprehensione an valeat, vide glo. 2. l. 6. tit 30. p. 3.

Consuetudo facere potest vt quarta decimarum & aliarum oblationum ecclesiæ non sint deputata ad opus fabricæ ipsius, vid. glossam. tit. 32. par. 3.

Consuetudo est obseruanda in ædificando, vide glo. 1. l. 25 tit. 32. par.

Consuetudo potest taxare ne ædificium multum altius extollatur, glo. 4. d. l. 25.

Septem partitarum.

Consuetudo immemorialis an probatur per testes de auditu si non de posse ibi simul de fama, vide glossam primam, in fine legis. 20. titul. 9. partita quarta.

Consuetudo vid. nationes propter nuptias non fiat neque vt arre den. an valere possit, & quid si mulieribus vtilius, vide gl. 11. legis. 8. titulo. 11. partita quarta.

Consuetudo facere potest quod licet ciuitas iurisdictione careat nihilominus tamen possit statutum pœnale facere quod alias sibi non liceret, vide glossam primam. in fine columnæ primæ. legis. 12. titulo primo, dar. 1.

Consuetudo legem tollere potest, glossa prima. in fine legis. 12. titul. primo. par. 1.

Consuetudo inter pares tollit legem, vide glossam primam. in principio legis 1. ibidem.

Consuetudo an liget principem, vide glossam primam, ad fine. legis. 16. ibidem.

Consuetudo communis populus eam bene inducit, priuatus vero non, vide glo. 1. l. 1. tit. 2. par. 1.

Consuetudo priuati attenditur quantum ad sciendam & cognoscendam eius voluntatem, vide. d. glo. 1. in fine.

Consuetudo quibus actibus in ducatur, vide glossam sec undam. legis. 1. tit. 2. par. 1.

Consuetudo non inducitur quando in eius principio fuit aliqua contradicto, vide glo. ii. d. l. 1.

Consuetudo & lex conueniunt in causa finali, vide glo. 1. legis. 2. titulo secundo. par. 1.

Consuetudo inducta per vniuersitatem contractus publicum valebit interse licet non in publicum præiudicium, glos. 1. in fine dictæ legis secundæ. ibi.

Consuetudo inducitur per publicos actus, & non per tacitos, glossa secunda. ibidem.

Consuetudo inducitur ex actibus iuncta temporis diuturnitate, vide ibidem.

Consuetudo non inducitur ex actibus iniquis siue peccatis, vide glo. 1. l. 1. tit. 2. par. 1.

Consuetudo quæ rationabilis quæ vero irrationabilis dicatur, vide ibidem.

Consuetudo tantum valet quantum valere poterit pactum inter pares, vide ibidem.

Consuetudo quæ impedit ea nonicis vocem in capitulo dara intra certū tempus. an valeat, vide ibidem.

Consuetudo inducta in aliquo loco quod de lictorū punitio reducatur ad emendas pecuniarias non valet, vide ibidem.

Consuetudo mala roborata præscriptione an valeat tā de iure ciuili quā canonico siue partitarum, vide ibidem.

Consuetudo inducta per errorem an valeat, vide glossam secundam. l. 3. titulo. 2. par. 1.

Consuetudo inducta contra ius non valet, vide glossam sextam & fin. l. 1. tit. 2. par. 1.

Consuetudo non valet nisi fit de consensu principis inducta quod præsumitur nisi contradicat, vide glo. fin. d. l. 3. ibi.

Consuetudo an ad eius validitatem requiratur principis scientia, & quādo, vide glo. penultimam. ibidem.

Consuetudo inducta propter aliquam necessitatem quæ fuit tempore introductionis, an postea valeat, vide glo. fi. d. l. 3.

Consuetudo patriæ communis ligat tam laicis quam clericis, & tunc dicetur propria ipsorum clericorum consuetudo, vide glossam secundā. l. 5. tit. 2. par. 1.

Consuetudo generalis laicorum vtrum liget clericos vide ibidem.

Consuetudo inducitur per maiorem partem populi, & si minor pars aliter vtatur, vide glo. 3. l. 5. tit. 2. par. 1.

Consuetudo an inducatur per illos qui præsunt & populum redræsentant, vide ibidem.

Consuetudo vtrum induci possit per certam populi partem, vide ibidē.

Consuetudo villæ seu populi subiectæ ciuitati de per se, an valeat, vide ibidem.

Consuetudo inducitur per spatium decem vel viginti annorum, glos. 4. ibidem.

Consuetudo contra ius canonicum vel contra principi reseruata quantū tempus requirat in eius validatione, vide ibi.

Consuetudo inducitur si sententiatum fuit pro ea, nec istud impedit quin introducta dicatur etiam si sententiatū nō fuit de actibus præcedenti bus constat. vid. glo. 7. l. 5. tit. 2. par. 1.

Consuetudo an valeat tamquam consuetudo eo quod his fuit ita iudicatum, vide glo. 8. l. 5. tit. 2. par. 1.

Consuetudo firmata in contractorio iudicio est de cætero seruanda & quando, vide glo. 9 ibidem.

Consuetudo quæ est contra maiorem Regis, vel contra eius fu, præman

Crisi dictione non valet, vide glo. 12. ibidem.

Consuetudo inducta contra ris naturale non valet, vide glo. 13. ibidem

Consuetudo inducta contra ius gentium an valeat, vide ibidem.

Consuetudo an porrigatur de suo casu ad similem consuetudinis & quādo, vide glo. 1. l. 6. tit. 2. par. 1.

Consuetudo irrationabilis non trahitur ad similia vide ibidem.

Consuetudo sumitur dupliciter vel respectu facti vel virtualiter, solicet pro eo quod resultat ex facto, vide glo. 1. l. 7. ibi.

Consuetudo nororia non eget aliqua probatione, vide glossam quartan in principio. l. 7. tit. 2. par. 1.

Consuetudo consistit in facto, vide dictam glossam quartam, columna prima. iiin. & ibi glo. 1.

Consuetudo quod electio Episcopi dependeat a voluntate principis an valeat, vide glo. 1. l. 8. tit. 5. par. 1.

Consuetudo onerosa vel aliquo modo grauosa non debet extendi de loco ad locum nec de persona ad personam, vide glossam primam ad fi. l. 18. tit. 5. par. 1.

Consuetudo vt absentes fructus percipiant præbendarum est in iuste & damnosa ecclesiæ, & debet reuocari talis consuetudo, vide glo. 2. post medium. l. 29 tit. 5. par. 1.

Consuetudo non valet vbi tractatur de damno ecclesiæ, vid. glo. 6. col. 3. post medium. l. 40. tit. 5. par. 1.

Consuetudine præscripta tempore immemoriali non indiget principis assensu, vid. glo. 7. in fi. l. 1. titul. 2. par. 1.

Consuetudinis probatio differt a probatione quę fit de lege fori, vid. gl. 4. in medio. l. 7. tit. 2. par. 1.

Consuetudo an valeat quoa clerici seculares voceem in capitulo monachorum habeant & cum eis abbatem eligant, vide glossam quartam l. 21. tit. 7. par. 1.

Consuetudo præscripta an det alicui excommunicandi potestatem si iurisdictione careat, vid. glo. 5. l. 7. tit. 9 par. 1.

Consuetudo cuiuscunque Ecclesiæ valet in constituenda fabrica ipsius, vid. gl. 1. in fi. l. 11 tit. 10. par. 1.

Consuetudo quod clerici pro sepeliendo mortuo aliquid precipiant valet alias non possunt. vide glo. 2. l. 1. tit. 13. par. 1.

Consuetudo quod quarta parrochialis non soluatur, an valeat, & quid si minus quartæ de consuetudine detur, an & tunc valeat, vide glosan 12. ibidem.

Consuetudo an conferat alicui ius patronatus, vid. glo. 3. in medio. l. 1. titul. 15. par. 1.

Consuetudo quod patronus sit electioni prælatorum præsens, an valeat & an possit ibi vocem dare, siue clericus sit, siue laicus, vide glossam. 11. dictæ. l. 1.

Consuetudo cuiuscunque ecclesię seruanda est in prouidendis beneficijs vid. glo. 4. l. 1. tit. 16. par. 1.

Consuetudo, an possit permittere quod quis habeat plura beneficia si vnū sibi sufficeret, vide glossam. 5. l. 3. tit. 16. par. 1.

Consuetudo quod clericus possit se absentare sine licentia sui prælati, an valeat, vid. glo. 3. l. 19. tit. 16. par. 1.

Consuetudo quod clericus non teneatur residere in suo beneficio, an valeat, vid. glo. 6. l. 16. tit. 16. par. 1.

Consuetudo vt pro spiritualibus aliquid detur, an excuset a simonia, & qualiter talis consuetudo procedeat, vide glossam primam. l. 15. titulo 17. par. 1.

Consuetudo laudabilis, vt pro spiritualibus liaquid ad publicam vtilitatem detur bene valet, vide ibidem.

Et quæ requirantur ad essentiam istius laudabilis consuetudinis, vt excuset a simonia, vid. ibidem, in glo. 2.

Consuetudo laicorum dandi aliquid ecclesię, vel clericis, an ipsi statuendo illam infrinpere possit, vid. d. gl. 2. col. 2.

Consuetudo non inducitur ex vsu difformi, vide in dicta glossa secunda circa finem.

Consuetudo dandi laicis candelas certo die, an possint clerici reuocare, vid. ibidem.

Consuetudo an excuset a præstatione decimarum personaliū, vide glossam tertiam, columna secunda. in principio. l. primæ, titulo vigesimo. par. 1.

Consuetudo an excuset a præstatione decimarum ex frugibus seu fructibus ita quod non soluens non peccet, vide ibidem.

Et an possit talis consuetudo minuere quotam decimæ, vide ibidem. in uerbo. TERTIA CONCLVSIO.

Consuetudo loci contractus matrimonij, an vero consuetudo vbi postea coniuges ad commorandum se transtulerunt, vel domicilij marti qualis obseruanda sit, vide per glo. 1. l. 24. tit. 11. par. 4.

Consuetudines particulares locorum ignorare non est culpa licet leges communes Regnisic. vid. d. glo. 1.

Consuetudo loci contractus matrimonij aduersetur consuetudini loc vbi coniuges commorantur in diuidendis lucris inter se constante matrimonio

Universidad de Deusto Biblioteca

Index materiarum.

trimonio acquisitis vna illud permittens, alia nō qualis obseruanda sit vel non, vide gl.2.d.l.24.

Consuetudo non exiendit effectū suum extra territorium vbi est introducta neque ad bona quæ sunt extra territorium vbi fuit introducta, quare, vide d. glossam secundam, in principio, d.l.24. titulo vndecimo. par.4.

Consuetudo loci vbi res sitæ sunt semper inspicienda est, vide ibid.

Quæ afficit res ipsas, siue a ciue siue a forensi possideantur nisi quando disponit circa personam, vide ibid.

Consuetudo loci illios sine matrimonio parentum legitimos facere non potest, vide gl.3.l.2.tit.13.par.4.

Consuetudo si aduersetur in eo scilicet vt clericus non possit a Rege, siue a Comite Palecino in temporalibus ligitimare, an talis consuetudo valeat, vide glo.6. post medium l.4.tit.15.par.4.

Consuetudo restringit priuilegium, vide glossam.14. columna secunda. in principio. l.2.tit.24.par.4.

Consuetudo immemorialis qualis esse debeat, vt ex ea in petitorio & possessorio aliquid probetur, & qualiter in articulis deduci debeat, & quando per eam dominus iubetur in impositione onerum, & quando præsumatur fuisse per metū & violentiam introductum vel ex timore, & quid si introduceretur cum mala fide & alia plura circa istam cō suetudinem immemorialem, vide pre glossam secundam. colu. 2. &. 3. l. 6. tit. 25. par. 4.

Consuetudo immemorialis licet habeat vim tituli seu priuilegij aut cōstituti nullius erit effectus si pars quæ ex illa iuuabatur confiteretur se & maiores suos nunquam habuisse titulum vel aliud ius. sed quod tantum prescripserunt per illud tempus immemoriale, vide ibi columm. 3. post medium.

Consuetudo inducēs pronitatem ad peccandum non valet, vide ibi.

Consuetudo quæ est contra bonum animæ vel quæ est nutritiua peccati non iuuatur tempore immemoriali, vide ibidem.

Consuetudo empheudandi res ecclesiæ ad hoc vt inducatur quantum tēpus requiratur, vide glossam quartam. columna secunda, legis. 3. tit. 26. par. 4.

Consuetudo an introducatur ex bino vel ex vnico soleni actu vide d. gl. 4. colum. 2.

Consuetudo permittens quod credatur liberis mercatorum etiam in magna quantitate an valeat, vide glossam in prœmio tituli septimi. partita. 5. in fin.

Consuetudo an possit facere vt certi homines rem certo pretio vendātur vel ipsi soli & non alij sicut fieri potest per priuilegium principis, vid. gl. 2. l. 2. tit. 7. par. 5.

Consuetudo immemorialis vim priuilegij habet, vide. d. glo. 2. &. 3. legis tertiæ. ibid.

Consuetudo disponens super quantitate soluenda ratione pedagij, an seruari debeat, vide gl. l. 5. tit. 7. par. 5.

Consuetudo immemorialis an æquipolleat priuilegio in imponēdis vectigalibus de nouo in aliquo loco, vide glo. 7. l. 9. tit. 7. par. 5.

Consuetudo quæ præstat fauorem ex actioni vsurarum non valet, vide glo. 1. l. 2 2. tit. 12. par. 5.

Consuetudo quæ dat aliquam formam est seruāda aliter nō valeat quod fit, vide gl. 6. l. 6. tit. 19. par. 6.

Consuetudo est altera natura & aliqui ægrotant si cōsuetudinem mutāt vide glo. 2. in principio, in prologo. 7. par.

Consuetudo operatur in multis & attenditur, vide glossam secundam supra dictam.

Consuetudo an inducatur ex bino actu, vide glossam secundam. legis. 19. tit. 14. par. 7.

Consuetudo habet potestatem in sanguine hominis. vide glo. 5. l. 30. tit. 26. par. 7.

CONSVETVDINES FEVDORVM an sint ab Imperatoribus approbatæ, vide glossam quartam. legis septimæ. titulo secundo. par. 1. ad finem.

Consuetudines feudorum an a populo romano vel a consuetudine processerint, vide gl. 1. l. 1. tit. 25. par. 4.

Cōsuetudines feudorum non semper a legibus partitarum secuntur, vigl 7. per tex. ibi. l. 6. tit. 26 par. 4.

CONSVLTOR an possit variare post reditum consilium, & quando vide gl. 2. l. 1. titu. 21. par. 3.

Consultores a quibus caueri debeant, & an in causa spirituali consulat merus legista, vide ibid. in glo. 3.

Et in causis subtilibus debent iudices cauere vt non consulant doctores glosse. vide. d. gl. i.

Et an commissa causa consultori iudex instrumenta recipere possit & iuramentum recipere, vide glossam decimamtertiam. legis secundæ. tit. 21. par. 1.

CONTESTATIO LITIS, de hoc vide in verbo LITIS CONTESTATIO.

CONTEMNENS per annum excommunicationem potest puniri, vide ecclesiasticum, & in quid, vide glossam. 4. l. 32. titulo nono. partita. 1.

Contemnes confessionem per annum si decedat sine ea, an in ecclesia debeat sepeliri, vide glossam sextam, ad finem legis. 10. titulo decimotio. par. 1.

Et quid si tunc ostendat signa contritionis, vide ibid.

Contemnens principis mandatum qua pœna puniatur, vide glossam in fi. l. 16. tit. 13. par. 2.

Contemnere non dicitur Regis securitatem ille qui in hoc habet fudignorantiam, vide glossam sextam. legis quartæ. titulo decimo sexto par. 2.

Contemnere plus dicitur faciens contra legem animatam quam facies contra legem inanimatam & idem est si veniat contra iudicis præceptum vide. gl. 6. l. 1. tit. 9. par. 3.

CONTINENTIA si a coniugibus simul promittatur illam obseruare tenētur, vide gl. 13. l. 7. tit. 2. par. 4.

CONTRACTVS contrahens ligatur legibus & statutis loci contractus vide gl. 4. in principio. l. 15. tit. 1. par. 1.

Contractus facit vt nō subditus a nō suo iudice iudicetur propter ignorantiam. vide gl. 5. l. 8. tit. 9. par. 3.

Cōtractatus locationis per prædecessorem factus de fructibus beneficii an liget successorem vt aduersus eum possit agi, vide glossam tertiam. l. 9. tit. 17. par. 1.

Et quid si factus sit de licentia Papæ vel Episcopi, & cum causa forsitan dīj vel alia, vide ibid.

Contractus captiuorum in captiuitate facti an valeant, vide per glossam tex. ibi. l. 5. tit. 29. par. 2.

Et ratione contractus etiam ipso iure nullus sortitur quis ibi forū & conueniri potest, gl. 30. in principio d. 32. tit. 2. par. 1.

Et an idem sit in quasi contractu vide ibid.

Et an idem sit propter cōtractum prædecessoris quod sic, vide ibi vide Quarto. &c.

Et an quod in dictis casibus potest coram ordinario conueniri an idem sit coram delegato, vide ibidem verbo Quinto. &c.

Et supra dicta limita. 5. modis vt ibid. videbis, & an ad locum contractus possint trahi inuiti, vide ibid. verbo Quarto limita.

Cōtractus venditionis alicuius rei qualiter, & sub quibus clausulis fieri debet, vide glo. l. 56. tit. 18. par. 3.

Et an ex natura contractus veniat rem liberam tradi, vide ibid.

Contractus minoris an firmetur iuramento, etiam si curatorem habeat & an tunc possit ibi accedere fideiussor, vide glossam nonam. legis tit. 18. par. 3.

Contractus factus cū magistro nauis an valeat licet ipse dominus non sit, vide glo. 13. l. 77. tit. 18. par. 3.

Contractus pacis est de iure gētium, & qualiter fiat, vide glo. 2. legis tit. 18. par. 3.

Et ad quos extendatur, vide ibidem.

Contractus quandocunque se submittit & facit hominem alterius, ex consuetudine, an vero a iure vires recipiat, vid. glossam primam. legis tit. 18. par. 3.

Et an extendatur ad filios vel filias, & an in hoc præcedere debeat consensa, & an sufficiat quod interueniat vna scriptura, vide ibi dem in gl. 2. 3. 4. &. 5.

Et in contractibus semper inest tacita conditio, scilicet rebus sic stantibus vide glo. 6. l. 8. tit. 1. par. 4.

Contractus an vitietur ex appositione conditionis impossibilis vide glo. 4. l. 6. tit. 4. par. 4.

Contractus locati conduct. empt. &c. vide infra in verbo INSTRVMENTVM. & verbo FORMA.

Contractus dotis est de iure gentium & est cōtractus nominatus, & quando deceus accipere vxorem sine dote, vide glossam secundam. in prœmio. tit. 11. par. 4.

Et nullus matrimonium contrahere velle præsumitur sine dote, vide ibidem.

Contractus omnes sunt permissi coniugibus etiam constante matrimonio excepta donatione, vide glossam primam. legis quartæ. tit. decimo. par. 4.

Contractus æstimationis dotis debet fieri cum viro vxore consentiente & illo in tali æstimatione facienda, vide glo. 3. l. 16. ibi.

Contractus matrimonij si fiat in vno loco, an locus ille vel locus domicilij mariti vel locus vbi postea contrahentes ad commodandum se statuerunt attendi debeat, vide glo. 1. l. 24. tit. 11. par. 4.

Cōtractus matrimonij an solus factus quem naturalem illius loci facit contraxit. & quid si ille domicilium habeat, vide glossam sextam. tit. 24. par. 4.

Contractus vassalagij vel feudalis, an a nouis imperato ad imperatum vel non, vide glo. in prœmio tit. 25 par. 4.

Contra

Septem partitarum.

Contractus feudalis fuit olim populo romano incognitus & seruitutem personarum, vide glo. 1. l. 1. tit. 26. par. 4.

Contractus feudalis non est vbi pecunia pro feudo recipiendo datur, vel alia quantitas sed dicetur contractus emphyteuticus non feudalis, vide ibi gl. 2. vel innominatus, vide ibi.

Contractus emphyteoticus qui dicatur, & in quo differat a feudali, vid. d. gl. 2. d. l. 1. tit. 26. par. 4.

Contractus ex conuentione legem accipiunt, vide glo. 1. l. 5. tit. 26. par. 4. & gl. 7. in fi. l. 6. ibi.

Contractus permutationis, vide de hoc in verbo PERMVTATIO.

Contractus mutui est gratiosus, neque ad illum quis compelli potest & quando fit, vide glo. in prœmio tit. 1. par. 5.

Et naturalia contractus possunt ex causa alternari, vide glossam quartā. l. 2. tit. 1. par. 5.

Contractus, mutui an possit fieri & qualiter cum ecclesia & quæ sint necessaria ad hoc vt per illum ecclesia oneretur, & an eadem quæ ibi requiruntur, requirantur in contractu emptionis & venditionis, vide gl. 2. l. 3. tit. 1. par. 5.

Contractus commodati qualiter obliget pupillum, & quando, vide per glo. 4. l. 1. tit. 2. par. 5.

Contractus commodati si principaliter fiat gratia recipientis licet aliqua vtilitas veniat danti semper videtur factum gratia recipientis tantum vide glo. 1. l. 2. ibi.

Contractus donationis factæ in absentem ex quibus, & quando teneat vel non, vide glossam primam. columna prima & secunda. legis. 4. per tex. ibi tit. 4. par. 5.

Et quando quis vult contractum donationis facere, non intendit se obligare nisi secundum formam iuris, vide in. d. col. 1. ibi.

Contractus sufficit quod adimpleatur & quod fiat saltim per æquipollens, vide glossam primam. legis quintæ. per textum ibi titul. 4. par. 5.

Contractus an & quales correctoribus seu alijs iudicibus in locis vbi iurisdictionem habent facere liceat, vide glossam secundam & quartam l. 5. tit. 5. par. 5.

Contractus inualidus si iuretur, an firmetur iuramento, vide glo. 8. l. 5. titu. 5. par. 5.

Et quando videantur partes velle contrahi in scriptis, it. quod sine scriptura contractus non teneat, vide glossam primam. per textum ibi. l. 6. tit. 5. par. 5.

Et qualiter istud intelligatur, vide ibid. in glo. 2.

Et in contractibus bonæ fidei venit id quod verisimiliter creditur quod bonus vir arbitraretur, vide glossam primam. legis octauę titulo quinto. par. 5.

Contractus bonæ fidei an proficiat inter dolosos, vide glossam octauam. l. 4. tit. 5. par. 5.

Contractus si fit a lege interdictus & in eo emptor stipuletur sibi reddi pretium si dissoluatur, an hæc stipulatio sit alicuius effectus, vide gl. 4. l. 19. tit. 5. par. 5.

Contractus an dissoluatur emptore non veniente ad certum diem constituum inter ipsum & venditorem ad hoc, vt res empta degustaretur vel mensuraretur, an vero durer, vide glossam sextam. legis. 24. titulo quinto. par. 5.

Et an solita apponi in contractibus præsumatur interuenisse, ita quod non sit necesse illud probare, vide glossam octauam. legis trigesimæ secundæ. tit. 5 par. 5.

Et an in omnibus contractibus habentibus vim dissolutiuam principij contractus sit idem quod in pacto legis commissoriæ in dominij translationem vt idem operentur vide glossam tertiam. legis. 38. titulo. 5. par. 5.

Contractus si sit prohibitus fieri, an talis prohibitio extendatur ad alios contractus alterius rationis & speciei, vide glo. 2. in fi. l. 41. tit. 5. p. 5

Et omne illud quod potest fieri per contractum potest fieri per iudicem vide glo. 1. in fi. l. 52. tit. 5. par. 5.

Contractus tenet licet rescindi debeat per actionem quod metus causa, vide gl. 4. l. 56. tit. 5. par. 5.

Et an in contractibus inominatis, & in contractibus stricti iuris siue per viam actionis siue exceptionis possit intentari remedium vltra dimidiam iusti pretij, vide ibid.

Contractus an sit ipso iure nullus quando dolus non dedit formam contractui, sed modum contrahendi, vide glossam secundam. legis. 57. tit. quinto. par. 5.

Et quid si deceptus velit stare contractui, quando in contractu dolus interuenit, vide ibid.

Contractus factus in fraudem tributorum non valet, vid. glossam primā l. 59. tit. 5. par. 5.

Contractus an in dubio præsumatur emptionis & venditionis quam permutationis quando res datur pro re & ibidem interuenit pecunia, vide gl. 5. l. 1. tit. 6. par. 5.

Contractus innominati & in eis semper iuratur in litem, vide glossam 7. legis. 3. tit. 6. par. 5.

Contractus quando nominatus, quando vero innominatus & qualiter cognoscatur, vide gl. 1. l. 5. tit. 6. par. 1.

Contractus innominatus iudicatur secundum naturam contractus nominati cui assimilatur nisi aliud actum fit, vide ibidem.

Et an licitum sit arguere de contractibus nominatis ad innominatos, vide ibi.

Contractus innominatus fit multis modis, vide glossam secundam. d. l. 5. per illum tex. ibi.

Et an in contractibus innominatis iuretur in litem, vide glossam quintā. d. l. 5.

Contractus prædecessoris an obliget successorem, vide per glossam. 4. l. 2. tit. 8. par. 5.

Contractus semper iudicatur personalis, quando prædecessor nō potest obligare successorem, vide ibid.

Contractus locationis si fit factus in scriptis an tacita reconductio habeat locum sola voluntate locatoris & conductoris intercueniente sine alia scriptura, vide glossam quartam. columna secunda. in principio. l. 20. tit. 8. par. 5.

Contractus emphyteoticus an idem sit quod contractus sensualis, & quid si a principio interuenit, vel non interuenit pecunia, vel pretij quantitas, vide glossam tertiam. in principio legis vigesimæoctauæ. tit. 8. par. 5.

Contractus emphyteoticus vel censualis, an dicatur quando in instrumento dicitur talis dedit in emphyteolim vel censum, vide dictam gl. 3. in principio.

Contractus censualis nostri temporis in quo ponens censum super possessione sua non transfert dominium rei in emētem annum reditum sed ipse vendens rem, an & dominus fundi qui vulgo dicuntur censos al quitar) an talis census valeat vel non, & quando ille & cum quibus limitationibus, vide per glossam tertiam, vsque in fi. dictæ legis. 28. tit. 8. par. 5.

Et quid si res super qua imponitur census penitus destruatur, an adhuc duret census & pensio debeat solui, vide ibidem columna tertia in medio.

Et an talis census possit cōstitui super personali obligatione illius qui recepit pecuniam, vide ibid. col. 3. post medium.

Et quid si recipiens censum omnia sua bona obliget, an per hoc videatur constituere censum super illis bonis, vide ibidem columna quarta in principio.

Et quod dicatur iniustum pretium vt perpendatur in his contractibus paruitas pretij, vide ibid. colu. 5 in medio.

Contractus emphyteoticus, an ad sui validitatem requirat scripturam. vide glo. 7. d. l. 28.

Contractus qui consensu contrahuntur an vitientur per responsionem factam ex interuallo, vide glossam primam. legis secundæ. titulo vndecimo. part. 5.

Et an, & quando infans vel pupillus obligetur ex suo contractu, vi. per glo. 2. & 3. l. 4. tit. 11. par. 5.

Contractus qui fiunt per istos qui tenent cambia stipulantes & exigentes interusurium de nundinis in nundinas, an sint liciti, vide glossam 2. l. 31. tit. 11. par. 5.

Contractus simulatus non præsumitur nisi probetur & allegauti incumbit onus probandi, vide glossam sextam. legis quadragesimæ. titulo 11. par. 5.

Et. 26 præsumptiones simulationis qui fieri possunt remissiue, vide per dictam gl. 6.

Contractus non præsumitur vsurarius nisi probetur, vide dictam glossam sextam.

Et an in contractibus conditio casualis vel mixta retrotrahatur, & quid in legatis, vide glo. 1. l. 32. tit. 13. par. 5.

Et an de iure huius Regni possit interuenire in contractibus iuramentum, & in quibus, vide glo. 2. l. 6. tit. 4. par. 6.

Et an in contractibus modalibus modus impleri possit per cautionem, vide glo. 6. l. 7. ibidem.

Et an in contractibus licita sit variatio, vide glossam primam. in principio. l. 25. tit. 9. par. 6.

Contractus suratus per minorem, an & quando valeat, vel non. vide gl. sam quintam, sextam & septimam. legis sextæ. per textum ibi titulo. 19. par. 6.

Contractus nulli, an ex sequenti legitima volūtate ratificentur, vide gl. 5 in medio. d. l. 6. tit. 19. par. 6.

Contractus inualidus de per se confirmatur iuramento, & an rescindatur contractus si tollatur iuramentum quod illum firmauerat, vide ibi glo. 9. in principio.

CONTRAHENTES MATRIMONIVM quid, & qualia prius inspicere debeant, vide glo. 1. cum sequentibus. l. 1. tit. 6. par. 2.

Et aduersus contrahentes matrimonium sola ratione dotis, vi. ibi. in gl. 9.

Universidad de Deusto
Biblioteca

CONtrahens sponsalia per verba de futuro cum duabus siue sorores sint siue non, si postea vnam carnaliter cognouerit cum ea visus est matrimonium contrahere quod limitatur duobus modis, vide glossam. 6.l. 9.tit.1.par.4.
Contrahentes nia trimonium an simul & eodem tempore debeant cõsentire, an vero sufficiat quod vnus duret in consensu vsque dum alius consentiret, vide gl.1.l.10.tit.1.par.4.
Contrahens matrimonium cum duabus vna quaque cum conditione, si decem dederit si in eodem tempore istæ offerant summam & adimpleant conditionem, cum qua ex eis matrimonium contraxisse videatur, vide glo.2.l.3.tit 4.par.4.
Contrahens matrimonium mulier intra annum luctus. an aliquibus pœnis subiatur, & quando, & quare istud fieri impediatur, vide glo.3. l.3.tit.12.par.4. & ibi gl.4.
Contrahentes matrimonium subsistente impedimento ab vno eorum, vel ab ambobus cognito qua pœna plectantur & quando, & an pœna fisco applicanda sit, & quando non, vide glossas.l.50.& glossas. legis 51.tit.14.par.5.
Et quid si errauerint in iure, an a pœna excusentur, vide glossam quint. d.l.51.ibi.
Contrahentes in scriptis super debito, per quod testes solutionem præcessisse probent, vide glossam secundam.legis.32.titulo decimosexto par.1.
Contrahentes si vnus ex eis moriatur antequam pretium nominetur ab arbitratore in cuius manu illud posuerunt, an tunc venditio retractetur, & quid si tertius ille decedat ante nominationem, vide glo. 6.l.9. per text.ibi tit.5.par.5.
Contrahentes non possunt facere quod legis dispositio non habeat locũ in actibus eorum. vide glossam sextam.in fine legis. 49. titulo quinto par.5.
Contrahentes facere non possunt quo minus leges in actibus eorum locum non habeant, vide glossam primam, in fine legis.32. titulo nono. par.6.per textum ibi.
CONTRAHERE an possit iudex seu officialis perpetuus vel temporalis in loco illo vbi iurisdictionem habet, vide glossam secundam. l.5.tit.5.par.5.
Secus tamen erit dicendum domini inofficiali habentes ibidem administrationem, sed non iurisdictionem, vide ibid.in gl 3.
Contrahere quando videantur partes in scriptis, quando vero non, vid. gl.1.l.6.per text.ibi tit.5.par.5.
Et qualiter hoc intelligatur, vide ibidem gl.2.
CONTRARIA contrarijs curantur, vide glossam duodecimam.l.25.tit. 4.par.1.
Contraria allegans non auditur, vi.gl.1.l.7.tit.10. par.3.
Sed an: diuersarius possit acceptare vnum ex illis contrarijs cum contraria allegauit, vide. d.gl. 1.ibi.
Contraria alegare bene licet in diuersis iudicijs, & possunt duo remedia contraria conditionaliter in iudicium deduci quando talia iura sunt quæ non tolluntur electione, vide d.glo.1.
Contraria in modum exceptionis potest quis in iudicio proponere vid. glo 4.l.6.tit.14.par.1.
CONTRADICTIO vnius impedit ne fiat illud quod in sola voluntate consistit licet omnes assentiant, vide glossam quartam. legis.10.titulo. 14.par.1.
Contradicentes de vniuersitate ne lis prosequatur ad expensas etiam tenentur, etiam si postea sententia contra vniuersitatem lata sit, vide gl. 9.l.20.tit.32.par.3.
CONTRADICTOR legitimus quis dicatur vt impendiat ne aliquis in possessionem defuncti mittatur, vide glossas legis tertiæ. per text.ibi tit.14.par.6.
CONTRA FIERI VEL CONTRA FACERE, contra fieri pluries quando dicatur quod seruit ad pœnam positam per verbũ TOTIES &c. vide glo.13.l.56.tit.18.par.3.
CONTRAHI quando dicatur in scriptis, ita quod si scriptura non interueniat, contractus non teneat, vide glossam primam. legis sextæ. per text.ibi tit.5.par.5.
Et qualiter illud intelligatur, vide ibidem in glo.2.
CONTRIBVTIO quæ debet fieri inter aliquos propter damnum alicui datum ob cõmunem omnium vtilitatem in quo tempore fieri debeat, vide gl.1.l.6.tit.9.par.5.
Contributio non debet fieri respectu corporum sed diuitiarum cuiuslibet quando res fuerunt iactæ causa leuandæ nauis, vide glossam secũdam.l.12.ibi.
CONTRIBVERE ad fontis refectionem vel alterius rei similis, an teneatur ille qui vsui ipsius renuntiauit, vide glossam octauam. l.20. tit.12.par.3.
Contribuere qualiter teneãtur vicini villarum seu casteri qui ciuitati subsunt quo ad refectionem murorum ciuitatis, vide gl.4.l.5.tit.15. p.4.
Contribuere tenentur omnes communiter quando propter ipsorum vtilitatem vnus damnum sentit, vide glossam primam. legis tertiæ tit.9.par.5.
Contribuere tenentur omnes vt aliquis damnum non sentiat eo quod causa leuandæ nauis fuerunt res suæ ex naui expulsæ, vide ibi glossam quintam.
Et an statim quod fit iactus teneatur quis contribuere vel cum navis peruenerit ad portum destinatum, vide glossam tertiam. legis sextæ. cum aliis ibi.
CONTRICTIO quid sit, & qualis esse debeat, vide glossam primam. l. 23.tit.4.par.1.
Contritio desideratur in peccatore pro quo habenda orare debet, & tamen illam maiorem non possit habere, sufficit dolere pro suis peccatis, vide ibid.
Contritio qua ratione desideretur in peccatore, vide ibid.
Contritio minuit pœnam peccati, vide glo. 11.l.25.titu.4.par.1.
Contritio licet minuat pœnam æternam, tamen necessaria est pœnitentia, vide gl.1.l.28 tit.4.par.1.
Contritionis signa probantur per vnum testem, vide glos.2.l.9.titulo par.1.& gl 5.in fi.l.10.ibidem.
CONTVMACIA maior est præsentis & non respondentis quam absentis, vide glossam tertiam. in medio legis primæ. titulo octauo.parte 3.de qua infra,
Contumacia punitur per multæ in possessione, & an tunc requiratur alia citatio ad eius impositionem vide glossam tertiam.legis octauæ titu.7.par.3.
Contumacia probatur quatuor modis de quibus per glossam tertiam. l.titi.8 par.3.
Contumacia quæ fit in facie iudicis maior est quam absentis, vide glossa in medio.d.l.ibi.
Et pro sola contumacia nunquam potest imponi pœna corporalis, vide gl.4.l.10.tit.29.part.7.
CONTVMAX punitur per multæ impositionem, sed an, & tunc quotiescunque fit noua citatione, vide gl.2.l.8.tit.7.par.3.
Contumax qualiter sit citandus, & si non inueniatur, vide glo.2.l.7.titulo 8.par.1.
Contumax in respondendo habetur pro negante, vide glossam in promio tit.10.par.3.
Contumax in criminalibus non habetur pro confesso, vide gl.1.ad edictum.l.3.tit.10. par.3.
Contumax in respondendo habetur pro confesso quo ad eius damnum, vide glo.6.l.3.tit.31.par.3.
Contumax verus est qui iudici vel nuntio respondit se non venturum ad iudicium, vide glo.8.l.4.tit.22.par.3.
Contumax verus qui dixit se non venturus potest appellare si veniat adhuc sedente pro tribunali, vide.gl.9.
Et an sit necesse petere restitutionem ad appellandum in isto casu, vide ibidem.
Contumax fictus quis dicatur, vide ibid.gl.10.
Et an iste possit appellare petita vel non petita in integrum restitutione si veniat iudice adhuc sedente pro tribunali, vide dictam glossam decimam.
Contumax in processu an debeat citari ad audiendam sententiam, vide gl.2.l.5.tit.22.par.3.
Contumax in soluendo de hoc, vide remissiue per glossam septimam. 22.tit.22.par.3.
Contumax si sit ille pro quo lata fuerit sententia & velit appellare quando proprie dicatur contumax, & quare ad appellandũ non admittatur, & quare cum eo rigor iste ita obseruetur, & a quibus rebus excipiatur vt non appellet, vide glossam secundam.legis nonæ. titulo 1 par.3.
Et quid si de facto admittatur ad appellandũ, & de qua contumacia intelligatur, vide.d.glo.2.d.l.9.
Et quid si iste talis fuerit rusticus minor, vel mulier, vide.d.glo.in fi. d.l.9.tit.22.par.3.
Et quid si venit iudice adhuc sedente vel habuit iustam causam non veniendi, vide ibidem in glo.4.in fin.
Contumax non est ille qui ab aduersario vel ab alio extraneo impeditur ne veniat, vide glossam tertiam & secundam.legis.12.titul.32.partita tertia.
Contumax fictus an possit petere reuocationem attentatorum propter id quod decem dies ad appellandum dati erant elapsi, si ipse appellauit infra decem dies a tempore scientiæ, vide glossam septimam. legis 27.tit.23.par.3.
Contumax in dubio præsumitur condemnatus ratione contumaciæ, vide glo.6.l.36.tit.5.par.5.
Contumax si sit emptor qui causam defendit, an si conuincatur agere de euictione contra venditorem, & quando sic, quando vero nõ, vide

Et vbi probationes sunt liquidæ condemnatus in absentia non præsumitur condemnatus ex contumacia sed ex mala causa, vt ibi
Quod procedit etiam si fit absens ex iusta & probabili causa, vide ibi.
Contumax dicitur non solum ille qui non comparet, sed etiam ille qui legitime citatus sine licentia recedit, vide glossam tertiam.legis.18.titul.1.par.7.per.text.ibi.
Contumax in ciuilibus propter eius contumaciam capi non potest, vide glo.2.l.16.tit.9.par.7.
CONVENTIO & si a partibus fiat conuentio cum legauthorita requid illud operetur, vide glossam primam, legis. 15. titu decimooctauo.parti.3.
Conuentio talis præcessisse creditur qualis in illo tempore vi vigebat, vide glo.5.l.3.tit.25.par.4.
Conuentio facta super decimis vt quis illas soluere non tenetur, an valeat, & quando, vide per glossam quintam, legis secundæ, ulo sexto-partita.5.
Conuentio facta inter socios debet seruari, & qualinon vi glossas.l. 3.per text.ibi.tit.10.par.5.
Conuentio inter aliquos facta de futura successione an vale, & quãdo fit, & an tunc cum valet statim nascatur obligatio licet effectio suspendatur, vide glossam primam.l.33.per tex.ibi.tit.1.par.5. & hoc vide infra verbo. PACTVM
CONVENIRE & qualiter conuentio inter partes fit, & quid ibidem operetur Regis authoritas seu figillum, vide glossam pnam, legis 15.tit.18.par.3.
Conueniri vbi possit quis ratione sui delicti, vide glossas legis.15.per text ibi titulo primo.par.7. vide in verbo DELICTVM. & verbo DELINQVENS.
CONVENTVS totus non sufficit, si cum exemptus sit præat Episcopo obedientiam, & quare, vide glossam quartam.legis.tertiæ.titu.12 part.1.
Conuentus si in fraudem nominet alium quem dicit domii causa differendi iudicium priuabitur possessione, vide glossam pnam.l.29. tit.2.par.3.
Conuentus in possessorio an ei liceat dominum in iudicio nominare, vide ibidem in glo.2.
Conuentus si a liquod ius habet in re, an possit dominum in iudicio nominare, vide glo.4.ibidem.
Conuentus super re quam possidet alienam debet dominum nominare ante litis contestationem, & quid si ante litis contestationm non nominet, vide ibi glo.5.
Conuentus debet domino nuniare, si super re quam possidet noluerit nominare, non vero hoc facere debet, licet tutum esset quod iudex nuntiasset, vide ibi glo.6.
Et an vtera iuramentum quod a iudice ab actore in contumacia nominatim recepit requiratur a lia sumaria probatio antequam victori detur rei possessio, vide ibidem in glo.8.
Conuenti vbi possit quis extra locum domicilij, vide per glossa legis 31.titu.2.par.3.
Conuentus si immobilia extra locum iudicij possideat, an eum et satisdationem & quæ immobilia sufficiant, vide glossam tertiam.legis. 41.titulo.2.par.3.
Conuentus in curia Regis a pariter priuilegiato si nolit ibi respondere, sed in suo foro an debeat audiri, vide glossam secundam. columna.2. in medio.l.5.tit.3.par.3.
Conuenirian possit aliquis in loco vbi baptizatus fuit, vide gl. 12. legis 2.tit.24.par.4.
CONVERSI ordinum qui dicantur, & an isti petita licentia possint ad arctiorem religionem tranire, vide glossam secundam.legis nonæ.titul.7.partit.1.
Conuersi ordinum vel ecclesiarum verberare non possunt clericos in sacris constitutos, vide glossam nonã in fine legis.56.titulo quinto partita prima.
CONVERSVS de nouo ad fidem non potest eligi in Episcopum, vide glo.1.per tex.ibi.l.23.tit.5.par.1.
Conuersus ad fidem an recuperet ius patronatus & alia bona, vide gl.3. colum.2.quæst.2.l.2.tit.26 par.7.
Conuersus an dicatur ille qui dicit se tenere idem quod ecclesia, si per testes contrarium probetur & quando, vide dictam glossam tertiam.columna.2. in fine.
CONVERSIO quid sit, vide glossam primam, parum post principium ind.23.tit.4 par.1.
CONVICTVS per pugnam non debet mori quia est præsumptiua probatio. vide glo.2.d.tit.26 par.2.
Conuictus de crimine si condemnatus non est an repellatur ab accusando, vide glo.6.l.2.tit.1.par.7.
CONVITIVM vide in verbo INIVRIA.
CONVOCATIO omnium creditorum vel aliorum semper necessaria est vbi maior pars potest minori præiudicare, & quid si vocati non veniant, vide glo.1.l.5.tit.15.par.5.
COPIA actorum est semper danda partibus quando per modum inquisitionis fuit processum contra aliquem, vide glossam primã.l.11.tit.7 par.3.
Et quando non, vide ibi glo.2.
Copia testium quando datur aliquando possunt subijceri eorum nomina in pluribus casibus, vide glo.2.d.l.11.
Copia instrumenti quando in totum, quando in partem debeat aduersario dari, vide glo.1.l.11.tit.18.par.3.
Copiam instrumenti petens quia vult illud redarguere, an debeat dicere in qua parte vult illud redarguere, de falso, vide ibi glo.3.
Et an debeat sibi edi cum die & consule, & quid in priuatis instrumentis vide.d.glo.3.in fine.
Copiam instrumenti petens quia illud vult de falso redarguere, an iurare debeat quod malitiose non facit, vel sufficiat præcedens calumniæ iuramentum, vide ibi glo.4.
Copia priuilegij aduersario integraliter dari nõ debet sed clausulam sibi pertinentem, & an ei permittatur totum priuilegium legere & quãdo non vide glossam secundam.legis.13.titulo decimooctauo.partitatertia.
Copia testamenti si ab hærede legitimo vel scripto petatur vel a filio ex hærede, an & qualiter sibi dari debeat, vide glossam primam.legis. 5.titulo.2.par.6.
Copia inditorum an parti danda sit ante quam torqueatur, vide glo.2. l.2.tit.30.par.7.
COPVLA de per se inter marem & fœminam non facit matrimonium glo.2.col.2.l.2.tit.1.par.1.
Copula carnalis abstrahit quem a seruitio Dei dupliciter, vide gl.1.col. 2.in principio.l.1.tit.7.par.1.
Copula carnalis quæ in alia secum afferat, vide per glossam secundam.l. 3.tit.15.par.2.
Copula carnalis facit sponsalia de futuro transire in matrimonium de præsenti, vide glossam octauam, legis tertiæ, titulo primo.partita quarta & glo.9.l.8.ibi.
Copula carnalis an debeat esse actualiter perfecta neque sufficiat nisus ad copulam quando impuberes sponsalia contraxerunt vt per hoc illa sponsalia transeant in matrimonium de præsenti, vide glossam nonam.l.3.tit.1.par.4.
Copula que requiratur vt causetur affinitas, vide glossam quintam.l.4. tit.1.par.4.
Copula habita cum vna ex duabus cum quibus matrimonium contrahere promisit, facit illa sponsalia transire in matrimonium de præsenti quod limitatur duobus modis, vide glossam sextam, legis.9.titul.1 partita quarta.
Copula carnalis inter coniuges non est peccatum, imo & aliquando ipsi merentur, vide glossam primam, secundam & tertiam. per illum text. tit.2.par.4.
Copula inter coniuges quando sit meritoria, quando vero sine peccato, vide glossam.3.d.l.9.
Copula inter ples fornicaria per eam affinitas contrahitur, vide glossam 4.l.1.3.per tex.ibi.tit.2.par.4.
Copula an possit exigi ab vxore ad domum traducta etiã in diebus quibus nuptiæ fieri prohibentur, vide glo.7.l.18.tit.2.par.4.
Et an sponsa ante nos dies benedicta, vide ibidem.
Copula inter veniens conditione durante, an faciat matrimoniũ de præsenti, & an per eam quis a conditione recessisse videatur, vide glo.6.l. 3.tit.4.par.4.
Et quid si antea etiam coram ipsa faciet protestationẽ, scilicet quod per copulam non intendit a conditione recedere, an si talis protestatio aliquid iubet, vide glo.7.d.l.3.tit.4.par.4.
Copula præsumitur si sponsus sponsam ad domum suam traduxerit, vide glo.5.l.3.tit.11.par.4.
Copula an possit interdici inter coniuges periudicem attestationibus publicatis propter euidentiam peccan, vide glossam sextam.legis.1.titulo.13.partita quarta.
COPVLATIVA quid significet & an ad veritatem copulatiuæ requiratur quod vtrumque interueniat, vide glossam tertiam.legis. 24.titu. 11.parti.5.
CORRELATIVA, & an dispositiõ vno ex correlatiuis censeatur

Universidad de Deusto
Biblioteca

dispositum in alijs, vide glossam octauam, legis octauæ. titulo vndecimo partita. 6.
CORhominis est fons omnium sensuum vitæque ac sanguinis, vide gl. 15. per text. ibi in proemio. 4. par.
CORRECTORES in reditibus publicis salaria sua habere debent, vid. glo. 3. l. 10. tit. 28. par. 3.
Correctores ciuitatum emere vel contrahere ibidem non possunt & quædo, vide glossam secundam, tertiam, quartam & octauam. legis. 5. per text. ibi. tit. 5. par. 5.
CORRIGERE & in corrigendis moribus non licet patri nec alio terminos iuris excedere, & quid si pater aspere & crudeliter filium corriget, an per hoc possit compelli vt illum emancipet, vide glo. 2. per text. ibi. l. 18. tit. 18. par. 4.
Et nimia sæuitia culpæ connumeratur, vide ibidem.
Corrigere se quis incontinenti quando dicatur, vide per glossam quartam in fin. l. 5. tit. 33. par. 3.
CORPORE VITIATV San & quando valeat ordinari, vide gl. 1. 2. & 3. l. 2. tit. 6. par. 1.
Corpore vitiatus an possit esse testis vel repelli debeat, vide dictam gl. 1. in prin. ipso.
CORPVS Christi si alicui detur iudicato ad mortem an executio suspendatur, vide glo. 2. in fi. l. 4. tit. 11. par. 1.
Corpus Christi an ab infideli percipi possit, vide glossam nonam. legis 11. tit. 17. par. 1.
Corpus sine anima non est corpus, vide glossam tertiam, l. 45. per illum text. ibi tit. 5. par. 5.
Corpus defuncti debitoris, an possit detineri ne sepeliatur cum authoritate iudicis antequam creditoribus satisfaciat & debitum soluat, vide per glo. 1. l. 13. per text. ibi tit. 9. par. 7.
CORPORALIS POENA diuersimo de debet imponi nobilibus, & in dignitate constitutis quam alijs, vide glo. 18. l. 3. tit. 16. par. 2.
De hoc vide in verbo POENA CORPORALIS.
CORPORALES debent benedici, vide glossam secundam. legis. 14. tit. 5 partita. 1.
Corporalia lauari debent a presbyteris, non vero a diaconis vel subdiaconis, vide glo. 4. l. 64. tit. 4. par. 1.
Corporalia cum seruire non possunt debent concremari, vide glossam 6. dict. l. 64.
CORRVMPENS iudicem seu illud procurans vel notarium qualiter puniatur, vide glo. 1. & 3. primam. cum alijs ibi. legis. 26. titulo. 22. partita tertia.
Et an iste actionem suam amittat per sententiam, an vero ipso iure, vide ibidem glo. 3.
Et ideo sic puniuntur quia sunt per iurii. vide. d. glo. 7.
Corrumpens iudicem an quod dedit possit recuperare, & quando, vide glo. 4. d. 27. ibi.
Corrumpens seruum, de hoc vide in verbo PERSVADENS & in verbo SERVVS.
CREATIO tabellionum ad quem pertineat & antiquitus pertinuit, vide glo. 2. 3. & 5. l. 3. tit. 19. par. 1.
Et creari ab aliquibus dominis terrarum qui generales non sunt quæ instrumenta facere possint, vide ibidem in glo. 7.
Creatio tabellionum an fieri debeat præcedente examinatione, & quæ si creetur sine ea idoneus tamen sit an debeat remoueri, vide glossam primam. l. 4. ibi.
Creatio militum ad solos Reges pertinet vel ad alios de ipsorum mãdato, vide glossam primam. legis. 11. tit. 21. par. 2. & glo. 2. li. 11. titulo. 24. par. 4.
CREATVRA & a magnitudine speciei & creaturæ cognoscibiliter poterit creator hominum videri, vide glossam quartam. in proœmio quartæ partitæ.
CREATOR poterit cognoscibiliter cognosci a magnitudine speciei vel creaturæ, vide glo. 4. in proœmio. 4. par.
CREDERE in Deum qui nunquam credidit ad hoc non debet compelli & quare fideles contra infideles mouent bellum, vide glossam. 2. in proœmio. 2. par.
Credere non debemus illi qui mentiri solet, nec illi adhibenda est fides glo. 4. per text. ibi. l. 3. tit. 4. part. 2.
Credere de facili non debemus & aduersus de facili credentes, vide glos. l. 1. 8. tit. 13. par. 2.
Credere medium est inter opinare & scire, & qualiter testis de credulitate probet, vide glo. 5. l. 29 tit. 16. par. 3.
Credere semper debemus perris in arte, vide glossam quartam. legis. 7. tit. 8. par. 5.
Credere præsumitur quis illud quod loquitur, vide glossam secundam. l. 13. tit. 3. par. 6.
Credentes hæresim qui dicantur vt puniri possint, vide glo. 7. l. 2. tit. 26 par. 7. & ibi. glo. 8. 10. & 11.
CRESER teste quis plus in voluntate quam in malitia, vide glo. 1. l. first. 2. gr. 1.
CRIMEN non potest petere clericum debitorem suum ad seruiendum sibi set nũ habeat vnde soluat, glossa sexta legis. 23. titulo sexto partita.
Credit in Castro sibi pignori dato potest iurisdictionem exercere, vide gl. 2. in principio. l. 9. tit. 15. par. 1.
Credit cuius pignore traditur vniuersitas, an in eum transferatur ius patronatus & possit præsentare, vide ibidem.
Credit iterum petens sibi iam solutum committit crimen stelionatus vide glo. 1. l. 43. tit. 2. par. 3.
Creditor potest petere a debitore quod det sibi fideiussorem, quãdo primis priuilegium fuit sibi ad solutionem data prorrogatio, vide glo. 23. tit. 18. par. 3.
Creditan & quando teneatur probare pretium fuisse conuersum in vtilitatem ciuitatis ecclesiæ vel minoris, vide per glossam quintã. l. 5. tit. 18 par. 5.
Creditorum debium sibi ab aliquo in alium transferre vult, annullari sibi dere debet, an debitoris voluntas spectetur, vide glossam secundam. 54 tit. 18. par. 3.
Creditoi habet generalem & specialem hypothecam bonorum fuidebitoris si possit ex illa re specialiter hypothecata consequi debitum suum ex generali hypoteca possit agere contra secundum creditremhientem a alijs rebus specialem hypothecam, vide glo. 9. l. 7. tit. 18 par. 3.
Et quid creditoi ageret contra emptorem dominum tertium possessorem, an talis emptor possit ei obijcere quod agat prius contra bona obligata, vide ibidem.
Creditoin compellatur facere instrumentum liberationis a debito, vide gl. 1. l. 81. tit. 18. par. 3.
Creditos cum faciũt debiti quitationem a quibus verbis generaliter cauere debeant, & an debeant compelli in refutatione ponere generales clausulas & liberationes generales & quando, vid. gl. 2. l. 81. tit. 18 par tertia.
Creditolebet compelli vt debitori reddat instrumentum debiti nõ obstante quod det ei instrumentum quitationis ipsius, vide ibidem glossa tert.
Creditoi iuret se amisisse instrumẽtum debiti, an per istud iuramentum tantum amissio probetur, vide glo. 7. l. 10. tit. 19. par. 3.
Creditor qui instrumentum debiti amisit quid ideo petit refectionẽ quod sit agendum si etiam fuerit amissum protocolum, vide ibi glo. 8.
Creditor si & quando grauetur onere probandi debitum non fuisse sibi soluta si instrumentum penes debitorem inuentatur, vide glossam secundam. l. 11. ibi.
Credit habens rem pignoratam sibi ab aliquo si passus sit debitorem agere & ipse victus fuit, an sententia contra debitorem lata creditori præiudicet, vide glo. 8. l. 20. tit. 22. par. 3.
Creditori an sint dandæ res meliores debitoris pro satisfactione debiti vide glo. 2. l. 3. tit. 27. par. 3.
Creditor vendens pignus, an possit fidem habere de pretio, vide glossa l. 46. tit. 28. par. 3.
Credtor si rem habuit in pignore & ab alio vsucapiatur, an ipse propter hoc ius suum amittat, vide glossam secundam. legis 17. titulo vigesimonono. partita tertia.
Creditor si cum haberet rem in pignore dominus illam sibi furauit & alteri vendiderit, an emptor illam vsucapere possit per lõgum tempus vide glo. 2. l. 27. ibidem.
Et an istud procedat hodie cum creditor contra tertium possessorem agere non possit nisi debitore excluso, vide ibidem.
Creditor cui secundarie fuerat res obligata, an debitore mortuo illi per 30. annos præscribat, vide ibi glo. 7.
Creditor donando debiti instrumentum an illius videatur sibi dare possessionem, & quando, vide glossam primam. legis octauæ. titulo tertiimo. par. 3.
Creditor si vendat vsumfructum quem habet in pignore iure crediti, an illud facere possit, & an talis vsusfructus ad dominum reuerti possit vide glo. 5. l. 24. tit. 31. par. 3.
Creditor si bona maioriæ alienet vt sibi debitã a testatore recuperet, an & quando talis alienatio teneat, & an propter hoc ipse vel possidens maiorium in aliquam pœnam incidat, vide glossam primam, col. 2. quæ si. 11. l. 10. tit. 26 par. 4.
Creditor mutuare videtur si debitori iusserit pecuniam altero numerare, vide glo. 2. per tex. l. 2. tit. 1. par. 5.
Creditor qui aliquid mutuauit sine adiectione termini quando mutuũ repetere possit, vide glossam sextam. per textum ibi, dictæ legis secundæ.
Creditor qui ciuitati aliquid mutuauit, quando repetere possit, & quando non, vide glo. 6. & 7. per tex. ibi. l. 3. tit. 1. par. 1.

Et quis

Et quid si aliter a principio gestum fit sed illa vtilitas non duravit, vide glo. in fi.
Creditor si mutuauerit filio familias aliquid, an ab eo vel a patre ipsius, vel a fideiussore repetere possit, & quid si illud sibi interrogauit, & ipse mentiendo dixit se patrem familias, vide gl. 1. 2. 5. & 6. per tex. ibi. l. 9. tit. 1. par. 5.
Et quæ si ex iusta causa credit illum patrem familias licet non interroget an excuretur, vide d. gl. 6.
Et quid si causa bona sit, & in iusta, vel ipse creditor cognoscat illum esse filium familias, & sciat quod mentitur, vide ibi gl. 8.
Creditor qui filio familias existente in iudicio aliquid mutuauit si sciat il luo non studere, an patrem illius sibi obliget, vide ibi. glossam nonam.
Et quid si ex iusta causa aliquid filio familias fuit mutuatum, & postea mutuum perdiderit, vel luserit, an ex hoc pater obligetur, vel non vide gl. 5. 9. & 10. ibi.
Creditor si noluerit accipere debitum in tempus sibi oblatum, an in solutione reguletur secundum valorem rei tempore oblationis, & moræ, vide glo. 2. l. 8. tit. 1. par. 5.
Creditor post biennium uo nobstante exceptione non numeratæ pecun. exquet instrumentum, vel cautionem quam habet contra debitorem, & quid de iure canonico, vide glossam sextam. l. nonæ. titulo primo. par. 5.
Creditor si ante biennium ei opponatur quod pecuniam non numerauit illud probare tenetur alias liberabitur debitor, vide ibi. gloss. 7. per tex. ibi.
Quod procedit etiam si instrumento reauntietur exceptio non numeratæ pecuniæ, vide ibi gl. 8.
Creditores habentes hypothecam in bonis alterius præferuntur alijs omnibus habentibus priuilegia personalia, vide glossam. 3. l. 9. titu. 3. partita. 5.
Creditor qui sub pignore numos dedit, an possit apponere in contractu quod si res pignori data intra certam diem non fuerit redempta pro vendita sibi habearur, & quando pactum istud valeat quando vero non, vide glossam primam cum alijs ibi. l. 41. per tex. ibi titulo quinto. par. 5.
Et quid si debitor nullo pignore constituto cum debitore paciscatur, vt si ad certum tempus non soluerit talis res debitoris sit empta debitori pro debito, an tale pactum valeat, vel non vide ibi gl. 3.
Et quid si pactum factum sit cum filiofamilias vt pignus pro indemnitate patris filij ipsius fideiusseris si illum ab obligatione non extraxerit, an tale pactum valeat, vide. d. gl. 3.
Creditor si cum non haberet ius distrahendi pignus vendidit, an dominus pignoris venditionem possit ratificare & agere possit ad pretium re adhuc non vsucapta, vel perempta, & quid si vsucapta sit, vide gl. 6. l. 5. tit. 5. par. 5.
Creditores tenentur pannos suorum debitorum excutere atineis, vide gl. 1. l. 2. per tex. ibi tit. 8. par. 5.
Creditor an possit stipulare vt plus sibi reddatur quam dedit nomine in tertia pecuniæ qua caret illam mutuando, vide gl. 2. l. 31. tit. 11. partita quinta.
Creditor qui habet plures fideiussores si admonius per vnum ex eis, vt aliquem ex fideiussoribus conueniat in parte sua cum dubitatur eum efficinon soluendo, si tunc illud non fecerit, an illud sit postea in ipsius damnum, vel aliorum fideiussorum, vide glo. 4. l. 8. titulo. 12. partita quinta.
Creditor qualiter ager contra plures fideiussores quos pro debito suo accepit si fuit vnum non esse soluendo, vide ibi gl. 5.
Creditor qui facere debeat si aliqui ex fideiussoribus sint absentes, an tũc fit locus diuisioni inter ipsos, vel præsentes insolidum conuenire possit, vide per d. gl. 5. ad fi. 1. col.
Creditor non debet prius agere contra fideiussorem sed discusso principali, & quid si fideiussor de hoc non opponat, vide glossam primam. & 2. l. 9. ibi.
Et qualiter agens cõtra fideiussorem se habere debeat, vt sit ei aperta via agendi contra fideiussorem, vide. d. gl. 2.
Creditor si a debitore pignus acceperit si postea fideiussorem velit conuenire, an fideiussor possit ei obijcere quod prius vendat pignus quod habet, vide per gl. 5. d. l. 9. tit. 12. par. 5.
Creditor debet actionem suam fideiussori soluenti sibi debitum dare tã contra principalem quam contra confideiussores, vide glossam. 2. l. 11. ibidem.
Creditor tenetur cedere actiones omnes suas quas habet contra debitorem non fideiussori soluenti pro eo, & quando obstet ei exceptio cedendarum, vide ibi gl. 1.
Et an hæc exceptio cedendarum opponatur etiam si fideiussor sit obligatus per instrumentum quarenigium, & qualiter hoc procedat, vide d. gl. 3.
Et quid si fideiussor velit renuntiare huic beneficio cedendarum, an possit, vide ibid. ad finem.
Creditor an fideiussori soluenti sibi debeat cedere omne ius quod est apud eum & sic concessio fieri debet insolidum, vide ibidem. glossam quintam.
Creditor si sit negligens in conueniendo fideiussorem vt reum quem in iudicio sistere promisit sine adiectione termini illum sistat, an elapso triennio fideiussor a fideiussione liberetur. & quando, & in quibus, vide glossam quintam. & sextam. l. decimæ nonæ. titulo duodecimo. partita. 5.
Creditor an possit vti iurisdictione in castro sibi pignorato, vide per gl. 2. l. 2. tit. 13. par. 5.
Creditor compensare tenetur fructus quos ex re pignorata percepit, & an teneatur de fructibus percipiendis, vel qui percipi potuerant, vide ibi gl. 3.
Creditor an possit vti fructibus rei pignoratæ, & eos cõuertere in vsum suum, vel vendere vt compensẽt in sortem, vide ibi glo. 4.
Creditor an possit compellere ditorem suum, vt sibi seruiat pro debito, & qualiter hoc fiat, vide glossam quartam. l. 3. titulo decimotertio. partita. 5.
Et an creditori detur hypothecaria contra tertium quando eius debitor ei obligauit rem alienam illius, sciitcet, tei ti, vide glossam quartam. l. 7. ibidem.
Creditor primus cui res fuit in pignus data, an præferatur secũdo cui etiã obligata fuit, vide glo. l. 10. ibid.
Creditor si propria authoritate occupauerit rem debitoris sui an cadat a iure totius debiti, vide gl. 5. l. 11. ibid. & gl. 5. l. 11. ibid. &. gl. l. 14. tit. 14. par. 5. & gl. l. 14. tit. 10. par. 7.
Creditor an possit debitorem fugientem cum re, vel pecunia sibi debita detinere propria authoritate quando copia iudicis haberi potest, vide ibid. in d. gl. 5. d. l. 11.
Creditor an possit propria authoritate capere debentem sibi annum reditum, & quando. vide ibid.
Creditor si fecerit violentiam in rebus fideiussoris, an cadat a iure suo, vide d. gl. 5. ad fi. ibid.
Et an super amissione huius iuris creditoris requiratur sententia, vide ibidem in fine.
Creditor non potest cum re sibi pignorata remanere etiam præcedente pacto, vt si ad certam diem debitor non redimisset cum eo remanere & quando sic, vide gl. 1. l. 12. tit. 13. par. 5.
Creditor cuisuit obligatum pignus si ante ipsius traditionem per debito rem alio fuerit datum quod ius competat isto primo creditori, & an & quando debeat prius fieri discussio contra debitorem, vide gl. 5. l. 14. tit. 13. par. 5.
Creditor an possit prohibere debitorem ne cedat siluam sibi obligatam, vide per glo. 2. l. 15. ibi.
Creditor si in re pignorata sibi factat meliorationes, an sibi solui debeant vide gl. 3. & 5. ibi.
Creditor an possit agere actione hypothecaria ad fructus rei pignoratæ nondum sibi traditæ, vide gl. 2. l. 16. ibi.
Creditor qui sub pignore numos dedit sub condictione, vel an tempus ante condictionem, vel ante tempus petere non possit, & quando sic, vide. gl. 17. ibi.
Creditor si petat pignus a tertio, & ipse tenens neget quid tunc creditor probare teneatur, vt pignus recuperare possit, & quando non sufficiat probare de possessione debitoris tantum nisi probet dominium ipsius debitoris. vide glo. 1. l. 18. ibi.
Creditor restituere tenetur debitori illud quod plus debito percipit actione pignoratitia, vide gl. 3. l. 19. ibid.
Quod tamen non procedet si vltra debitum creditor aliud damnum sentiret quia tunc illud plus retinere poterit, vid. ibid.
Creditor an possit vti re pignorata ad vsum destinatum, & per dominũ consuetum vide glo. 2. l. 20. ibidem.
Creditor an possit cedere siluam solitam cedere, vel perficere ædificium ceptum per dominum, vide ibid.
Creditor si vtatur re pignorata & postea talis res sine dolo & culpa ipsius perdatur, an ad damnum teneatur, vide ibi gl. 4.
Creditor probato casu fortuito liberatur a præstatione pignoris, & consequetur debitum, vide gl. 7. d. l. 20. per illum tex. ibi.
Creditor petere potest nedum expensas necessarias sed etiam vtiles, vid. gl. 2. l. 21. ibid.
Creditor qui in habitabit domum pignoratam, an ad solitam pensionem teneatur, & quando. vide glo. 4. d. l. 21.
Creditor cui debitum est solutum tenetur pignoratitia, & statim rem sibi pignoratam debet restituere quomodocunque res pignorata ad eũ pertenerit, vide gl. 6. d. l. 21.
Et in idem sit dicendum in pignore prætorio, vide ibid.
Creditor an possit re inere pignus qd recepit a debitore pro alio credito

Universidad de Deusto
Biblioteca

quod sine pignore eidem mutuauit debitori donec vtrunque credita sibi soluatur,& quando non, vide glossam.4.l.22.per tex.ibi titul.13. par.5.
Creditor an pro secundo, vel primo debito possit vendere pignus, vi.d. glo.4.in prin.& quid si vendat, vide ibi.
Creditor si fecit remissionem debiti quod erat sub pignore, an per hoc videatur renuntiasse iuri retentionis pro secundo debito quod sine pignore sibi debebatur, vid.d.gl.4.in principio.
Creditor an retinere possit quando per sententiã fuit restituere condemnatus si ante sententiam fuit de hac exceptione oppositum, vid.d.glo.4. col.2 posi principium.
Et an fiscus propter tributa præferatur cuicunque creditori, vide.gl.2. in fi.l.25.ibi.
Creditor primus an præferatur secundo in retentione pignoris,& quando, vid glo.1.&3.l.27.& gl.1.l.28.per tex.ibi titulo decimotertio.partita quinta.
Et an etiam in bonis postea acquisitis præferatur prior ex generali hypotheca bonorum, vide ibid.
Et quid si res hypothecata sit perempta, an creditor agere possit ad pretium redactum ex illa re vendita, vide ibi.
Creditor secundus si distrahat rem sciente primo, & non contradicente, an primus perdat ius suum, vide gl.1. ad fi.
Et quid si pecunia a primo creditore non esset realiter data sed titulum confessata, vide ibid.in.fi.
Et an fiscus vel mulier cæteris creditoribus præferatur si anterior sit tempore etiam si crediderunt in refectionem rei, vide glosf.3. &.4. l.29.& glo.4.l.30 ibi.
Creditor primus vel secundus quis in pignore præferatur quãdo vnus, vel ambo per scripturam priuatam vel publicam, vel vnus per publicam, alius per priuatam ostendit ius suum, vide glo.3.l.31. ibi.
Et quid si primus creditor probet per duos testes deponentes de ipsa veritate rei an tunc iste primus creditor secundo habenti instrumentum publicum pro se præferatur, vide ibi glo.5.
Creditor cui sub conditione pignus a debitore datum fuit,an si illa pendente idem debitor alii pignorauerit, an impleta conditione primus creditor præferatur secundo, vide glossam.1.l.32.per tex.ibi.titul.13. par.5.
Creditores habentes tacitas hypothecas licet sint tempore anteriores nõ tamen præferuntur mulieri pro dote neque fisco pro debito suo, vide per gl.1.l.33.ibid.
Et quid in bonis postea quæsitis, vide ibid.gl.4.
Creditor si in aliquo casu præferatur fisco, an tunc fiscus possit vendere hypothecam,& satisfacere primis & reliquum sibi retinere, vide dict. glossam.3.
Creditor mulieris, an habeat ipsa priuilegia quod ipsa mulier in recuperatione suæ dotis, vide ibi glo.6.d.l.33.
Creditor tertius quando præferatur secundo, vide glo.1. cum aliis ibi.l. 34.per tex.ibi.tit.13.par.5.
Creditor quando habeat ius offerendi contra primum, secundum, vel tertium creditorem, vel contra vxorem soluto matrimonio offerẽdo ei dotem etiam quando vxor illud petit propter vergentiam viri ad inopiam, vide glo.2.l.34.ibidem.
Et quanto tempore præscribatur huic iuri offerendi, vide ibid.
Creditor an pignus sibi datum possit vltra tertiam vicem pignorare, & quando voluerit, vide glo.1.l.35.ibidem.
Creditor an possit vendere pignus quando posset sibi soluere dando pignus pignori, vide ibid.
Creditor tenetur redere pignus soluto sibi debito, vide gl.2.l. 35.per tex. ibi.supra dict.
Creditor qui habet seruum alicuius pro pignore si eo præsente dominus illum manumittat, an manumissio teneat licet creditor minor sit, vid. gl.3.l.37 ibi.
Et an ipse creditor ex tali actu amittat debitum,& illum remitere videatur, vid.ibi gl.4.per tex.ibid.
Creditor si nolit debitum recipere cum sibi offertur a debitore resoluitur ius pignoris,& quando, vide glo.l.trigesimæoctauæ.ibid.per illũ textum.
Et an creditorem nolente possit fieri executio sententiæ in pignore sibi dato,& quando, vid.gl.5.&.6.d.l.38.
Creditor vendere pignus non potest cogi,& tamen ostendere ipsum tenetur, vide ibid.gl.7.
Creditor cui pignus dari promissum fuit intra quãtum tempus illud petere debeat,vt pignoris obligatio non extinguatur, vide gl.1.l.39.ibi.
Creditor si debitori suo pignus rediderit,an videatur remittere ius quod habet in pignore,& quid si instrumentum debiti cancellauit, vel illud penes debitorem inuenitur, vide glo.l.40.per tex.ibi titul.13.par.5.& glo.5.l.9.tit.14.par.5.
Creditor si vendere velit pignus, an illud prius debitori denuntiare teneatur & quando, & an per pactum possit fieri vt sibi vendere liceat elapso die sine aliqua denuntiatione, vide glo.2.&3.l.41.ibid.& glo. 4.l.48.ibi.
Et an sufficiat denuntiare quod sibi soluat, vel etiam quod vult pignoratam vendere. vide ibi gl.3.d.l.41.
Creditor quando possit vendere pignus illud in publica subhastatione facere debet non in occulto, vide ibid. gl. 6.
Creditor an possit vendere pignus quando ibi datum fuit sine prohibitione dici, & quantum debeat spectare, siue res pignerata sit mobilis siue immobilis sit, vide gl.3.l.42.ibid.per illum tex.ibi.
Et quid si inter ipsum & debitorem fuit pactum de vendendo in certo loco, vel certa quantitate, vide ibid.gl.4.
Creditor quando non possit vendere pignus nisi trina monitione premissa, vide gl.5.d.l.42.
Creditor an possit vendere pignus, & habere per fidem de pretio, & quando non, vide glossam tertiam.d.qua.dragesimætertiæ, titulo.13.partita quinta.
Creditor an possit pignus sibi ipsi obligatum emere, & quid si pignus vendat fideiussori, vide gl.l.e.ibi per illum tex.
Creditor si venderet pignus extando, an tunc secundus possit agere hypothecaria, & habere eius offerenti tempori, vide glossam secun.l.46.ibi.
Sed an secundus creditor hoc etiam fructus euincet, vide ibid.glossa tertiam.
Creditor si vendat pignus minoris etiam quando inter ipsum & minorem fuit factum pactum vt vendere possit & ad diem non soluerit, an minor possit restitui aduersus hanc venditionem,& quando, vide gl. l.47.ibi per illum text.
Creditor si ex pacto cum debitore conuenerit, vt elapso certo tempore pignus vendere possit si vendiderit, an debitor iuste impediatur & se restituere.&item recuperare, vide gl.4.d.l.47.
Creditor tenetur actione pignoratitia si pignus vendiderit contra formam si sit ab emptore vsucapta, vide glo.9.l.48.ibi.
Creditor si fraudulenter rem sibi pignoratam vendiderit alicui an debitor illum conuenire possit ad damnum, & interesse licet creditor haberet vendendi facultatem,& quid si emptor particeps sit dolii vide l.1.l.49.ibi per tex.
Creditor vendens pignus quando de euictione teneatur, vide glossam, cum aliis ibi.l.50.titulo decimotertio-partita quinta.ibi per illum tex.
Creditor si rem pignoratam vendiderit simpliciter,an vt suam vendere se credatur, vide gl.3.ibid.
Creditor vendens rem pignoratam alicui debet ei cedere iura petitoria contra debitorem,& contrariam pignoratitiam actionem, vide gl.4.
Creditor si non habens ius vendendi neque potuit ad hoc ex locatione moueri si vendat pignus,& illud ab emptore euincatur,an ipse creditor de euictione teneatur, vide ibid.gl.5.
Creditor simpliciter vendens non intelligitur se ad euictionem obligasse nisi contra, vide ibid.in gl.6.
Creditor si cum pignus venderet duplam nomine euictionis promisit an euicta re ipse agere possit contraria pignoratitia ad illam duplam contra debitorem, vide.d.gl.6.d.l.50.
Creditor quando de euictione promissit debet ei caueri de indemnitate per debitorem, vide ibidem.
Creditor si non efficiatur perfecte dominus rei debitor non liberatur gl.1.l.2.tit.14.par.5.
Creditor vnum pro alio recipere non cogitur, & quando sic, vide glossam primam, secundam, & tertiam.l.3.per tex.ibi titulo decimoquarto.par.5.
Et quid si a principio interuenit iuramentum an tunc debeat seruare vnum pro alio solui possit etiam quando in aliquo casu potest, vide glossam.2.
Creditor si non inuenitur per debitorem vt debitum illi soluat,an liberatur consignatione,vel obligatione,& quando talis consignatio necessaria non sit,& alia in hoc, vide per gl.4.l.8.per tex.ibi titul.14. par. quinta.
Creditor si debitori suo ius iurandum detulerit an tunc debitor liberatur ipso iure, vel ope exceptionis, vide gl.3.l.9.ibi.
Creditores si sint plures vnius debitoris quibus ex eis prius soluendo fit,& quis in hoc sit priuilegiatus, vide glo.l.11.&.l.12.per tex.ibi tit.4.par.5.
Creditor si propria authoritate ius sibi dicat an debitum perdat,& quando non, vide glossas.l.11.titulo.13.& glossas.l.14.titulo decimoquarto.par.5.
Et quid in hoc operetur consuetudo, siue pactum contrahentium, vide gl.4.&.5.d.l.14.
Et quid si ille qui potest pignus propria authoritate capere vult, pignus vadat ad iudicem, vide.d.gl.4.
Creditor si liberauit mulierem in se alienam obligationem animo nouã suscipientem, an per hoc primus debitor liberetur, vid.glo.3.l.17.titul.14.par.5.
Creditor amittit ius quod habet si ad nouationem faciendam pupillus suscipere.sine tutoris sui authoritate, vide glossas. l. 18. ibi. per illum textum.
Et quid si debitor dicit se indebite soluisse, an ipse vel creditor illud probare teneatur, vide glo. 1.l.vigesimænonæ.titulo decimoquarto. partita quinta.
Creditor si per transactionem aliquid debitori suo dediderit, an ab ipso illud repeti possit,& quando, vide glo.2.&3.l.34.ibi.
Et quid si ibidem aliquid dolose fecit, vid.d.glo.3.
Creditor si debitorem liberauerit ea conditione, vt aliquid faciat si possit nolit facere est in electione creditoris illum compellere ad factum vel petere primum debitum, vide glossas.l.41.per tex. ibi. titulo. 14. par.5.
Et an creditore inuito debitor admittatur ad cessionem bonorum, vid. gl.3.l.1.tit.15.par.5.
Creditor quod ius habeat in bonis debitoris sui cedentis, vid. glo.1.&. gl.2.tit.15.par.5.
Et an cessio debitoris prosit quoad creditores condictionales, vid. glo.1. ibidem.
Creditores quando non possunt debitorem qui ad pinguiorem fortunã peruenit conuenire, vide gl 3.ibid.
Creditoribus non instantibus debitor cedens bonis carcerari non debet, vide gl.2.l.4.ibi.
Creditores debent vocari & simul conueniri quando debitor ab eis dilationem habere vult,& qui cæteris præferantur,& quando, vid.per gl. 1.5.tit.15.par.5.
Creditores si nolunt quod debitor cedat bonis,& volunt sibi dare dilationem si debitor cedere velit & nolit dilationem, an audiatur, vide glo.2.d.l.5.
Creditores qualem dilationem debitori dari possunt, vide gl.3.l.5.titu.15. par.5.
Creditores si concesserunt debitori dilationem adsoluendum si postea debitor velit cedere bonis, an admittatur ipsis contradicentibus, vide glo.4.d.l.5.
Et cum creditores illi concesserunt dilationem debitor satis dare tenetur de soluendo intra tempus dilationis, vid.d.glo.4.
Creditores si ad petitionem debitoris partem debiti velint remittere qua liter hoc fieri debet,& an absentes sint citandi, & quid si aliqui habeant hypothecam, vel pignus, vide glossas. l. 6. titulo decimoquinto. par.5.
Creditores qualiter subueniantur quando fuerunt damnati per debitorem vendentem res suas, vide glo.l.7.& gl.l.8.cum aliis glosis, &.ll. ibi.tit.15.par.5.
Creditores petere possunt, vt debitor qui in ipsorum fraudem alienauit res suas detrudatur in carcerem quousque reuelet eos in quos alienauit, vid.glo.1.in fi.d.l.7.
Creditores an admittantur ad reuocationem alienationis a debitore factæ in ipsorum fraudem ante sententiam iudicis, vide gloss.3. dict.l.7. tit.15.par.5.
Creditores an admittantur dicentes debitorem in ipsorum fraudem alienare quando omnia bona, vel maiorig partem simul, vel minatim alienat, vide.glo.4.d.l.7.tit.15.par.5.
Creditores intra quantum tempus debeant petere reuocationem rerum a debitore alienatarum,& an annus quod datur sit vtilis, vide glo.6. ibidem.per illum tex.
Creditores an possint reuocare alienationem a debitore suo factam sue in vita siue tempore mortis siue sit, vel esse præsumatur in creditorum fraudem, vide gl.7.d.l.7.per tex.ibi.
Creditores quando non possint alienationem debitoris reuocare, vide gl.9.cum aliis ibi.d.l.7.
Creditores si sint plures vnius debitoris si vnus ex eis missus sit in possessionem, an talis missio cæteris creditoribus prosit,& quando, vide gloss. ll.9.tit.15.par.5.
Et an procedat siue immissio fiat in pignore prætorio, vel ex causa iudicati, vide.ibidem.
Et an talis missio in possessionem ex causa iudicati possideat rem in qua missus fuit, vide ibid.col.2.
Creditores vnius si sint in possessionem missi an tunc debitor possit vni eorum soluere cæteris exclusis, vide ibidem.
Et quid si nullus adhuc si in possessionem missus, an debitor possit cui velit soluere, vid.d.glo.1.&.3.cum aliis ibi per illum tex.
Et an debitor possit eligere cui ex creditoribus velit soluere, & sic gratificandi locus,& quando, vide glo.2.d.l.9.
Creditor, an & quando propria authoritate debitorem fugientem capere possit, vide glo.1.cum aliis ibi l.10.per illum tex.
Et an ante diem,& quid si illum vulneraut, vel si fuga sit in promptu sed non in actu, vid.d.glo.1.
Et an quilibet de populo possit capere debitorem publicum fugientem & quid in colonis vel ascriptitiis, vide ibidem.
Et quid si debitor se defendat, vel si clericus,& an idem sit in debitore large prout est ille qui conueniri potest actione reali, vide ibidem.
Creditor quando propria authoritate capit debitorem fugientem debet res captas cum eo iudici præsentare, vide ibi glo.2.
Creditor quod ius habeat in bonis ab ipso captis cum debitore suo fugiente, vide glo.3.ibi per illum tex.
Creditores possunt res a debitore suo alienatas in alium fraudulenter reuocare cum fructibus,& quales,& a quo tempore,& quid de expensis ab emptore factis, vide glo.l.11.per tex.ibi tit.15.par.5.
Et an liberatio siue quitatio a debitore facta in fraudem creditorum reuocetur,& quid in fideiussore ipsius, vid.glo.l.12.per tex.ibi titulo.15. par.5.
Creditores an sint citandi quando hæres inuentarium facere vult, vide gl.7.&.8.l.5.per tex.ibi tit.6.par.6.
Et quid si vni exeis citentur alij vero non, & an generalis citatio sufficiat, vid.d.glo.8.d.l.5.
Et an ex defectu talis citationis vitietur inuentarium licet hæres fideliter confecerit, vide ibid.
Creditores siue præsentes sint tempore confectionis inuentarij siue absentes sint semper admittentur si velint probare inuentarium dolose & fraudulenter fuisse confectum ab hærede, vide gl.2.l.6.ibi.
Creditores hæreditarij an possint hæredem conuenire durante tempore confectionis inuentarij,& quando sic, vide glo.1.&.2.d.7.ibi per illum textum.
Creditores an si ab hærede debitum consequantur tuti sint, an vero cum aliis creditoribus communicare teneantur saltim quando sunt eiusdem temporis, an vero alij creditores possũt retractare solutiones aliis creditoribus factas, vide per glo.9.d.l.7.
Cresitores an habeant recursum contra emptores rerum hæreditarium quando hæres vendidit, vid.d.glo.9. in fi.
Creditores an & quando habebunt recursum contra hæredem aduersus quartam falcidiam quam retinet, & non contra legatarios quibus legata iam soluta fuerunt per hæredem, vide ibid.in gl. 10.
Creditores prius debita sua habere debent quam legata legatarijs soluãtur, vi.gl.11.&.12.l.7.per tex.ibi tit.6.par.6.
Creditores asserentes plus non remansisse in hæreditate defuncti quam quod hæres asserit, an hoc non obstante ipse hæres vltra vires hæreditarias teneatur si non fecit inuentarium, & quid in foro conscientiæ, vide gl.2. col.1.&.2.l.10.ibid.
Creditores defuncti, an etiam agere possint contra filium qui non fecit inuentarium etiam si vires hæreditarias non sufficiant etiam contra legitimam sibi iure naturæ debitam vide gl. 3.ibi.
Creditor si debitori suo pignus legauerit,an legatum valeat, & debitum remisisse videatur, vide gl.l.16.tit.9.par.6.
Et quid si illam sibi legauit credens esse propriam ipsius testatoris, vi.ibi glossam.2.
Et quid e contra si debitor leget creditori rem pignoratam, an videatur animo compensandi legasse, vel non, vide ibi gl.3.q.1.
Creditor testatoris defuncti, an agat contra hæredem suum, vel contra debitorem testatoris cui ipse testator soluere creditori iussit, vid.glo. 2.&.3.l.47.per tex.ibi tit.9.par.6.
Creditores an possint esse tutores vel curatores minorum suorum debitorũ, vide glossam quintam.columna.1.l.14.titulo decimosexto.partita sexta.
Creditores si vendunt res minoris an in tali venditione debeat sui tutoris, vel curatoris authoritas interuenire, vide glo.5.in fine.l.17.titu.16. par.6.
Creditor recipiens duplicem solutionem eiusdem debiti punitur & committit crimen stellionatus, vide glossam.7.l.7. titulo septimo.partita septima.
Creditor an cum authoritate iudicis possit impedire ne defunctus creditor sepeliatur, vide glossam.1.l.13.per textum.ibi.titulo nono. partita septima.
Creditor ita possidet pignus sicut debitor,& e contra, vide gl.1.l.13.tit.10 par.7.
Creditor possidet pignus ciuiliter,& naturaliter, vid.glo.2. dict.l.13.per textum ibi.
Creditor committit furtum si vtitur re sibi pignorata,&an licite vendat fructus talis rei, vide gl.4.l.3.per tex.ibi tit.14.par.7.
Creditor an possit vti iurisdictione,& iuribus incorporalibus castri sibi pignorati, vide gl.4.d.l.3.ibi.
Creditor qualiter aget contra debitorem sibi furantem pignus quod sibi dederat, vide glo.l.9.per tex.ibi.tit.14.par.7.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Index materiarum.

Et quid si pignus remansit penes debitorem, & ipse illud vendidit, vel contrectauit, vide ibid. glo. 1.
Creditor cui pignus datum fuit, an agat contra furem pignus furantem, an vero istud domino concedatur, vide glossam sextam. l. 9. titulo. 14. part. 7.
Creditor non habet vsum rei pignoratæ neque aliquid exactione furti lucrare potest, vide gl. 7. d. l. 9. per illum tex.
Creditor si cedat custoditus crediti quod habet cõtra debitorem qui aufugit, & contra fideiussores, an illud recuperet virtute cessionis tam contra principalem, quam contra fideiussores, vide glossam primam. in proœmio. tit. 29. par. 7.
Creditor si in domum suam detinuit suum debitorẽ quem iudicis authoritate capere poterat, an per hoc videatur facere carcerem priuatam, & teneatur de crimine carceris priuati, vid. glo. 2. columna 3. l. 15. titu. 29. par. 7.
CREDVLITAS domini erga seruos suos facit illum dominio ipsorum priuari hoc tamen fiet iudicis authoritate vendendo seruum altero & dando pretium domino, vid. gl. 9. per tex. ibi l. 6. tit. 21. par. 4.
CRIMEN crimina commissa per parrochianum in alieno Episcopatu, an de illis a suo parrocho possit absolui, vide gloss. 5. l. 21. titulo quarto. par. 1.
Crimina obijci possunt electo tempore consecrationis, vide glo. 4. l. 28. tit. 5. par. 1.
Crimina notoria, vel quasi inducunt irregularitatem occulta vero non, vid. glo. 2. l. 32. tit. 5. par. 1.
Crimina quæ impediant ordinis executionem etiam post peractam pœnitentiam, vide gl. 2. d. 33. ibid.
Crimen confessus minus punitur si illud simpliciter fecerit secus si metu probationum, vide gl. 5. d. l. 33.
Crimina grauiora quæ dicantur ad hoc vt clericus verberari possit, vide gl. 8. l. 56. tit. 5. par. 1.
Crimina quæ pertineant ad iudicem ecclesiasticum ratione peccati, vid. per glossas. l. quinquagesimæ octauæ. tit. 6. par. 1.
Crimen concubinatus per quem iudicem puniatur, vide glossam finalẽ. ibidem.
Crimen in ecclesia commissum, an pertineat ad iudicem ecclesiasticum, vel non, vide glossam. 6. in fin. l. trigesimæ quintæ. titulo nono. partita prima.
Crimina occulta quando liceat nouis denuntiare, & quando non, vide per glo. 11. l. 35. tit. 9 par. 1.
Crimen sacrilegij quale sit, & vnde dicatur, & quæ secum habere debeat ad hoc vt sic dicipossit, vid. glossam. 2. d. 1. titulo decimo octauo. parti. prima.
Crimen sacrilegij committitur extrahendo monialem, & cum ea contrahendo, vide ibi gl. 3.
Et quid si hoc faciat clericus, vide glo. 2. l. 6. ibid. per illum tex.
Crimen sacrilegij committitur propter vim turbatiuam in rebus ecclesiasticis, vel per earum detentionem, gloss. 1. l. 3. titulo decimo octauo, par. 1.
Crimen sacrilegij a quo iudice castigetur, & de eius pœna de iure canonico, vid. glo. 3. l. 6. tit. 18. par. 1.
Crimen sacrilegij in ecclesia commissum dum celebrantur diuina debet capite puniri, vide gl 2. l. 9. ibid.
Crimen blasphemiæ est crimen contra naturam. glo. 4. per tex. ibi l. 4. titu. 4. par. 2.
Crimen læsæ maiestatis an incurrat occidens, vel percutiens officialem Regis, vide gl. 1. l. 1. tit. 15. par. 2.
Crimen proditionis reputatur grauissimum, vide gloss. 4. l. 16. titulo. 18. par. 2.
Crimen læsæ maiestatis an committatur vltra personam principis recognoscentis superiorem puta in alijs dominis temporalibus, vide gl. 3. l. 4. tit. 2. par. 3.
Crimen stellionatus quando committatur, vide gloss. 1. l. 43. titulo secundo. par. 3.
Et in criminalibus causis semper coram iudice debent iurare, vide gl. 4. l. 22. tit. 11. par. 3.
Crimen publicum quod dicatur, vide glossam tertiam. l. 12. titulo quinto par. 3.
Crimina etiam damnabilia sæpe tollerantur propter necessitatem, & scandalum inde oriundum, vide glossam primam. l. 50. titulo decimo octauo. par. 3.
Crimen baratariæ quale sit, & an bona confiscentur propter illud, vide glo. 9. l. 25. tit. 22. par. 3.
Et qualiter probetur istud crimen barataria, vide. glossam nonam. l. 26. ibidem.
Crimen an possit alicui remitti si alios criminosos denunciauerit, vid. gl. 8. l. 26 tit. 22. par. 3.
Crimen aleuosiæ quando a principe remittitur qualiter hoc fieri debeat & an possit princeps facere motu proprio, vide glo. 6. l. quartæ. titul. 24. par. 3.
Crimen proditionis excludit quem a facie dominorum neque esse potest in Regis curia, vide ibid.
Crimen expilatæ hæreditatis an faciat rem vsucapibilem, vide glo. 2. in medio. l. 4. tit. 29. par. 3.
Crimen læsæ maiestatis, an illud quis reuelare teneatur si illud sciuerit, vid. gl. 16. in fi. in prologo. 4. part.
Et vbicunque agitur de crimine ciuiliter ibi semper procurator interuenire potest, vide glossam secundam. l. secundæ. titulo nono. partita quarta.
Et an vbicunque iudicium est famosum vel ex eo quæuis infamia oriri potest debet observari in propositione libelli solennitas. l. libellorum ff. de accusationibus, vid. ibi glo. 3.
Crimen adulterij de quo actum fuit coram iudice ecclesiastico, an excludat, vt agi non possit de eodem coram iudice seculari, vide gl. 5. d. 2. tit. 9. par. 4.
Crimen adulterij cum pro eo agitur criminaliter ad pœnam legis civilis an iudex ecclesiasticus in hoc se intromittet, vide ibi gl. 10.
Crimen adulterij de quo maritus vxorem suam accusat, an reiiciatur ex alio simili per maritum commisso, & quid in iudicio seculari, & quid si vxor obijciat illi lenocinium siue in iudicio ecclesiastico siue seculari, vide gl. 2. & 4. l. 6. tit. 9. par. 4.
Crimen concubinatus est canonicum, & etiam est legale cum hodie per Regni reprobatus sit, vid. glo. 2. in proœmio. titulo decimoquarto. par. 4.
Crimen si a laicis committatur cõtra statum ecclesiæ, an Papa possit hoc de causa contra illos iurisdictionem exercere, vide gl. 3. l. 4. titulo tertio par. 4.
Crimen vnius ex dominis alicuius domus si mereatur quod domus destruatur, an alter dominus & socius in ea possit precium partis suæ recipere, & illam a diruptione liberare totamque sibi retinere, vid. gl. 2. tit. 22. par. 4.
Crimen si aliquis illud committat timore mortis, vel amissionis bonorum, an tunc peccet, vel non, vide glossam. 1. l. quartæ. titulo. 24. partita quarta.
Crimen proditionis facit vt illud committens amittat naturalitatem Regni, & an ex minori delicto amittat quis naturalitatem loci suæ originis ita quod ad honores admitti non debeat, vid. glo. 3. l. quintæ. titu. 24. par. 4.
Et pro quibuscunque criminibus Rex aliquem magnum dominum de Regno mittere poterit, vide glossam primam. l. 11. titulo. 25. partita quarta.
Crimen quando debeat extraordinarie puniri, vide. regulam generalem glo. 6. l. 11. tit. 25. par. 4.
Crimen proditionis committit vassallus qui cum existet cum vxore suo exulato a Rege propter proditionem illo in alio Regno diuitis non redierit statim cum possit, an vero ex sola mansione in crimen incidat, vid. glo. 2. & 3. per tex. ibi l. 12 ibi.
Crimen proditionis patris. an ad eius filios, & vxorem extendatur, vide gl. 4. l. 12. tit. 25. par. 4.
Crimen aliquod esse capitale iudicari potest ex quo inspecta dispositione facta super illo crimine possibile est capitalem pœnam posse imponi. 2. l. 11. tit. 5. par. 5.
Criminaliter an sit quis puniendus ratione culpæ leuis vel leuissimæ, vide gl. 5. l. 11. tit. 8. par. 5.
Et in fraganti crimine reperum a quolibet potest capi quia super hoc habet mandatum a lege, vide glossam secundam. l. secundæ. titulo. par. 5.
Et an & quando debitor liberetur a crimine stellionatus quando vnum de duobus obligauit, vid. glo. 5. l. decimæ. per tex. ibi titulo. 13. partita quinta.
Crimen si ab aliquo committatur si ipse aliquid alicui dederit ne illum detegat, an sic datum ab eo repeti possit, vid. gl. 1. l. 54. tit. 14. par. 1. per tex. ibi.
Crimen militare quod dicatur, vide glossam tertiam. l. decimæ quintæ. per tex. ibi. titulo primo. partita sexta. & glo. l. fi. titulo vigesimo primo. par. 2.
Crimen si a possessore maioriæ committatur, an bona maioriæ veniant confiscanda, & quando non, & quo iure bona illa a Rege ex tunc possideantur, & quid si Rex illa filio delinquentis restituerit quo titulo, & iure ex tunc illam possidebit, vid. gl. 4. in prin. l. 6. tit. 11. par. 6.
Et quid si post condemnationem princeps remittat delictum & relictum delinquentem, an ipse recuperabit bona maioriæ, vel adhuc transibunt in sequentem vocatum & quid si talia bona iam fecerunt transitum in sequentem vocatum, vide ibi columna secunda. & tertia. in quæstione secunda.
Crimen capitale quod dicatur, & ex quibus crimen capitale iudicetur, vide glossam quintam. col. 2. in principio. l. 11. titu. decimo tertio. par. 6.
Crimen graue quod dicitur, vt de illo filius patrem accusare possit, vel non. auaum, vide glossam decimam sextam. l. secundæ, titul. primo. par. 7.
Et criminis maiorita a perpẽ itur ex maioritate pœnæ, vide glo. 4. ad fi. l. 4. titu. 1. par. 7.
Crimen hæresis post mortem accusari potest, & quanto tempore cognitio super hoc præscribatur, vide glossam quintã. l. septimæ. tit. 1. par. septima.
Crimen si in vno loco committatur, an iudex illius loci sit ad punitionem competens iudex, vid. glossam primam. l. decimæ quintæ. per tex ibi tit. 1. par. 7.
Et in criminalibus sit prorrogationi locus, & quãdo, & qualis sic, vid glossam secundam. l. decimæ quintæ. titulo primo. partita. septima. per illum tex. ibi.
Et de crimine accusatus qualiter sub fideiussoribus relaxari debeat, & quando, vide gloss. 4. & 5. l. decimæ sextæ. ibi. per illum tex. de hoc, vide in verbo. DELICTVM.
Crimen an videatur fateri ille qui cum aduersario suo super eodẽ crimine transegit, & quando puniri possit, & valeat transactio. & quid si trãsigat ante accusationem quia timet accusari, vid. gl. 1. cum alijs ibi. l. 22. per tex. ibi. tit. 1. par. 7.
Etin quibus criminibus talis transactio locum habeat, & quãdo, vid. ibi glo. 14. & 35. cum alijs ibi.
Et an transactio facta super vulneribus extendatur ad mortem si postea sub sequatur, vid. d. gl. 5. d. l. 22.
Et an in transactione omnium heredum consensus requiratur, vel non, vid. ibid. in gl. 6.
Et an talis tarnsactio prosit accusato quominus de illo delicto a nemine amplius accusari possit. vid. ibi. glossam vndecimam. columna prima q. 2.
Et qui d in crimine adulterij vel rapti, an in eo transactioni locus, sit, vid. ibid. in glo. 12. & 13.
Crimen an & quando a quolibet de populo accusari, vel denuntiari possit, vide glossam secundam. l. quintæ. & glo. 1. l. vigesimæ septimæ. tit. 1. par. 7.
Et qualiter crimina iudicis officio veniant punienda sine accusatore, vel denuntiatore, vide gl. 1. 28. ibi.
Crimen proditionis est crimen scelleratissimum & inter omnia crimina excellit, vid. glo. 2. in proœmio. tit. 2. par. 7.
Crimen proditionis comparatur lepræ, & quare, vid. glo. 3. 4. & 5. in dicto proœmio per illum tex.
Crimen læsæ maiestatis committitur quando sit contra Regem secus si contra duces vel contra alios recognoscentes superiorem, vid. glo. 2. l. tit. 2. par. 7.
Crimen læsæ maiestatis dicitur etiam, quando Papa viuente aliqui faciũ conuenticulas de papatu, vide ibid. in glo. 5.
Crimẽ læsæ maiestatis in pluribus casibus committitur, vid. glo. 6. cum alijs ibi. d. l. 1. per illum tex.
Et an committatur si occidatur populi magistratus vel iudices ipsius, vide ibi in glo. 13.
Et an propter crimen læsæ maiestatis perdatur maioria vel alia bona criminosi. & quando, vide glossam tertiam. 5. & 10. dict. l. 2. titulo. 2. par 7. per illum tex.
Crimen proditionis si iam sit a proditore commissum, an ipse bona sua alienare possit, vel non, & an ante sententiam non amittat rerum suarum dominium, vid. glo. 2. & 3. l. 4. per tex. ibi tit. 2. par. 7.
Et an per pactum possit quis se criminosum facere eius criminis quod nõ commisit & se obligare ad pœnam talis criminis, vid. gloss. 3. d. 2. tit. 7. par. 7.
Crimen publicum committens, an sit ipso iure in famis, vel post sententiam, vid. glo. 2. l. 5. tit. 6. par. 7.
Et an ex criminibus privatis remaneat quis infamatus ipso iure, vid. glo. 3. & gl. 3. & 4 ibi per illum tex.
Et an in crimine deprehensus sit infamis ipso iure, & quando, & in quibus criminibus, vide glossam duodecimam. l. quintæ. titulo sexto. par tita. 7.
Crimen vbi est notorium tunc iudex in eo procedere potest prætermisso omnio ordine iudiciario ad excutionem pœnæ, vid. ibid.
Et an & quando confessus crimen in iudicio efficiatur infamis, vel non, vid. glo. 13. l. 5. per tex. ibi tit. 6. par. 7.
Crimen falsi, vid. in verbo. FALSITAS, & verbo. FALSATOR.
Et an quilibet posset malefactorẽ propria authoritate capere si illum in fraganti delicto inuenerit, & quando, vide glossam tertiam. l. quintæ. tit. 7. par. 7.
Crimen partus suppositi, an pœnam mortis mereatur, vide gl. 4. l. 6. tit. 7. par. 7.
Crimen stellionatus committit creditor duplicem solutionem recipiendo, vid. glo. 7. l. 7. tit. 7. par. 7.
Crimen graue dicitur quæuis iniuria personalis & quod dicatur crimen graue, valeue, vide glossam. 4. l. quintæ. titulo decimo quinto. partita septima.
Crimen si in iudicio ab iliquo factum fuisse confiteatur, an & quando licet ita non sit puniatur, vel non, vid. glo. 9. 10. l. 5. tit. 13. par. 3. & gl. 1. & 2. l. 17. per tex. ibi tit. 11. par. 7.
Crimen estelionatus committit qui dolose falsam posturam fecit, & qualiter hoc intelligatur, vid. glossam. 2. l. septimæ. per tex. ibi tit. 11. 16. par tita. 7.
Et in quibus criminibus criminalis accusatio duret etiam vltra. 20. annus vel perpetuo, vide glossam quartam. l. quartæ titulo decimo septimo. par. 7.
Crimen publicum dicitur quando quis per violentiam virginem rapuit & a quolibet accusari potest, & quando, vide glossam primam. l. 2. tit 20. par. 7.
Cirmen contra naturam, siue in masculis, siue in fœminis, qualiter puniatur, vid. gl. 1. in proœmio. tit. 21. par. 7. cum alijs glo. ibi.
Crimen si committatur in alterius domum, vel aliquo consentiente qualiter ille consentiens, vel adiuuans puniatur, vid. glo. 1. l. 1. per tex. ib tit. 22. par. 7.
Crimen hæresis, an sit mere ecclesiasticum, & qualis iudex de eo cognoscat, vide glossam secundam. & 14. l. 2. per tex. ibi titulo vigesimo sexto. par. 7.
Et de crimine assesinnatus, vide in verbo. ASSESINI.
Crimen blasphemiæ, vide de hoc in verbo. BLASPHEMIA, & verbo. BLASPHEMVS.
Crimen militare quod dicatur, & a quo iudice miles delinquens puniri, & capi possit, vide glossas. l. tertiæ. per text. ibi titulo vigesimo nono. par. 7.
Crimen alicuius si sit occultum, vel non plene probatum, an accusatus de illo siue iuratus siue nõ illud licite iurare possit, vel fateri teneatur si a suo iudice interrogetur, & an non fatendo neque respondendo peccet mortaliter, & alia quam plura in hoc, vide per gl. 3. l. 4. per tex. ibi. tit. 29. par. 7.
Crimen, an videatur fateri fugiens a carcere illam frangendo, vel non, vide gl. 2. l. duodecimæ. & gl. 1. l. decimæ tertiæ. per tex. ibi tit. vigesimo nono. par. 7.
Et quid si aufugiat mediante scientia, & negligentia custodis, an tunc mitius puniatur, vide ibi glo. 5.
Et an de nouo faciens carcerem incidat in crimen læsæ maiestatis, vi. gl. 2. l. 5. per tex. ibi tit. 29. par. 7.
Et in quibus criminibus possit deueniri ad torturam, vi. glo. 10. cũ alijs ibi. l. 4. per illum tex. tit. 30. par. 7.
Crimen omnino occultum. an liget, & quando, vid. gl. 1. cum alijs ibi. l. 2. tit. 31. par. 7.
Et quibus modis crimina perpetrari possit, vid. glossas. l. 3. per tex. ibi. tit. 31. par. 7.
Et qualia crimina dicto, vel facto commissa morte, vel membri mutilatione puniantur, vid ibi glo. 3.
Et quando crimen commissum consilio pœna mortis puniatur, vid. glo. 5. d. l. 1. per tex. ibi.
Crimen vnius alter luere non debet, vide gl. 9. per tex. ibi tit. 31. p. 7.
Crimina per solum principem indulgeri possunt, & quali, & quando, & qualiter vi. gl. 1. l. per tex. ibi tit. 32. par. 7.
Et quæ restituantur per indulgentiam seu remissionem criminis a Principe factam, vid. gl. 5. l. 2. ibi per illum tex.
Crimen aliquod si remittatur, an qualitas delicti remissa videatur, vide gl. 1. l. 3. tit. 32. par. 7.
Et quid si remissio seu indulgentia principis fiat respectu certæ qualitatis, an comprehendat delictum quod fuit in choatum ante illam dualitatem, vide glo. 1. l. 1. tit. 32. par. 7.
CRIMINALIS CAVSA, vide supra in verbo. CAVSA CRIMINALIS.
CRIMINOSVS vbi debeat sepelliri, & an possit eligere sibi sepulturam vide glo. 3. per tex. ibi. l. 7. tit. 13. par. 1.
Criminosus notorius torquendus non est quia ad tormenta non deuenitur nisi in subsidium, &c. glossa tertia. l. vigesimæ. titulo nono. partita secunda.
Criminosus a possit esse Rex ex successione, vide glo. 20. in principio. l. 2. tit. 15. par. 2.
Criminosus si aufugerit qualiter sit citandus, & quid in crimine læsæ maiestatis, vide glossam primam, 2. 3. & 4. l. septimæ. titulo octauo. partita tertia.
Et qualiter fieri debeat descriptio eorum bonis, & quid si bona non habeat, & ante annotationem bonorum debet tria citatione moueri, vide gl. 6. & 8. ibi.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Et quid si crimen sit leue, vid. ibid. in glo. 14.
Criminosis ob participationem criminis, an possit indulgentia dari si alios criminosos ostenderit, vide glossam octauam. l. 26. tit. 22. part. tic.
Criminosus, an possit recipere solutionem, & quando, vid. glo. 12. l. 5. per tex. ibi tit. 14. par. 5.
Criminosus, an & quando perdat maioriam, & plura hoc, vid. per glos. 4. in principio. l. 6. tit. 11. par. 6.
Criminosus conuictus de crimine si condemnatus non sit, an repellatur ab accusando, vide glossam sextam. l. secundæ. titulo primo. partita septima.
Criminosus, an & quando suum socium de crimine accusare possit vide gl 43. d. l. 2. tit. 1. par. 7.
Criminosus coram quo iudice de crimine conueniri possit & quando alterius iudicis iurisdictionem prorogare possit, vide glos. 4. l. 15. per tex. ibi tit. 1. par. 7.
Criminosus qualiter sub fide iussoribus relaxari debeat, & quando, vide glo. 3. & 5. l. 16. tit. 1 par. 7.
Criminosus si de mandato Regis captus sit sub fide iussoribus relaxari non debet, vide gl. 5. supra dictam in fi.
Criminosus si aufugiat non solum debet fieri remissio ad iudicis loci delicti sed ad iudicem domicilij, vel prorogatæ iurisdictionis, vid. glo. 1. l. 18. ibi. per illum tex.
Criminosus si post accusationem fugiat qualiter capi, & deduci possit, & an puniri debet, vid. gl. l. 18. par illum tex.
Criminosus quando capi poterit nulla præcedente citatione, vid. glo. 2. l. 18. tit. 1. par. 7.
Criminosus an per iudicem delicti vel domicilij realiter capi possit licet ipse in alio territorio Regni reperiatur, vel quid facere debeat, vid. gl. 5. d. l. 18.
Criminosus de crimine accusatus si cum accusatore suo transigat super crimine, an talis transactio valeat vel teneat, & illum a pœna liberet, & quando, & qualiter, & an crimen fateri videtur, & puniri possit, & quando, & quid si timeat accusari, vide glossas. l vigesimæ secundæ ibi per illum tex.
Et in quibus criminibus talis transactio locum habeat, & quando, vide glos. 3. 4. & 5. cum alijs ibid.
Et an transactio facta super vulneribus extendatur ad mortem si postea sub sequitur, vide glo. 5. dictæ. l. vigesimæ secundæ. titulo primo partita septima.
Et an talis transactio prosit accusato quominus de illo delicto, vel crimine amplius accusari non possit, vide glossam vedecimam. ibi colum. 1 q 2.
Et an istem dicendum sit in pacto gratuito, quod in transactione, vi. glos 5. septimam, & vndecimam. columna tertia. limitatione. 2. d. l. 22. titu. 1. par. 7.
Et quid si aliquis accusetur de crimine adulterij vel rapti, an in eis locus sit transactioni, vide ibidem in glo. 12. & 13.
Criminosus de crimine accusatus si se occidat, an causa morte ipsius finiatur vel non, & an bona ipsius applicari debeant, vide glo. l. 24. titulo. 1 par. 7.
Et quando dicitur criminosum metu criminis se occidisse, & quæ requirantur, vt & tunc bona applicentur fisco, vide d. glossam secundam, tertiam, quartam, & quintam.
Et an hodie bona in isto casu fisco applicentur stante authentia bona damnatorum, & Illi. huius Regni, vide. ibi. glo. 7.
Criminosi an admittantur ad denuntiationem criminis, vide glo. 2. l. 27. tit. 1. par. 7.
Criminosi qui iudicis officio veniant puniendi sine accusatore vel denunciatore, vid. gl. l. 28. ibi. per illum tex.
Etiam per pactum possit quis se facere criminosum eius criminis quod non commisit, & se obligare ad pœnam talis criminis, vide glossam 3. l. 2. tit. 5 part. 7.
Criminosus quando post sententiam remaneat infamatus, vel non, vide glo. 5. per tex. ibi tit. 6. par. 7.
Criminosus ex crimine publico, an sit infamis ipso iure, vel per sententiam, vide glo. 2. d. l. 5.
Criminosus reperens in crimine, an sit ipso iure infamis & quando, & in quibus criminibus, vide glossam duodecimam. l. quinæ. titulo sexto part. 7.
Criminosus publicus potest ordine iudicario prætermisso per iudicem puniri, vid. d. d. glo. 12. adli.
Criminosus si crimen in iudicio confiteatur, an & quando ex hoc remaneat infamis, vid. glo 18. d. l. 5. per illum tex.
Criminosus si sit punitus maiori pœna quam debuerat, an ex hoc remaneat infamis, vide glossam sextam. l. sextæ. per text. ibi. titulo sexto par. 9.
Criminosus, an & quando a quolibet priuato capi possit, si infraganti delicto vel crimine inueniatur, vid. glossam tertiam. l. quintæ, par. 7.
Et an qui in iudicio crimen quod non commisit confessus fuit liberari si postea constet quod non fecit illud etiam si confessus fuit, vide glossam nonam. &. 10. l. quintæ. titulo decimo tertio. parti. 3. & gl. 5. & 6. l. 17. per tex. ibi. tit. 15. par. 7.
Criminosus an post sententiam latam a iudice domicilij vel originis debeat remitti ad iudicem, vide glossam secundam. columna secunda. 1. tit. 29. par. 7.
Criminosus cum remittitur ad iudicem loci delicti cuius expensis fieri debeat, vid. in columna tertia. dictam glossam secundam, quæ ne secunda.
Et in leuibus delictis remissioni locus fiat, vid. d. glo. 2. columna tertia fin.
Criminosus miles a quo iudice capi, & puniri possit, & quando, vid. l. 3. per tex. ibi. tit. 29. par. 7.
Criminosus, an de crimine occulto interrogatus respondere, & fateneatur, & quando, & an statim iurare teneatur, & quando teneatur ira se iurare, & possit delictum negare licite, & sine peccato neneatur iudici interroganti respondere neque fateri crimen, & quasic, vid. plura per gl. 2. l. 4. tit. 26. par. 7.
Criminosus postquam crimen confessus fuit, vel sibi probatum fuit tantum fuit de crimine accusatus qualiter ligari & carcerari possit fuscunque conditionis sit captus, vide glos. 4. 5. 6. 7. & 8. dicta. l. text. ibi.
Criminosus si sit nobilis qualiter carcerari debeat, & possit, vide glo. 5. & 6.
Criminosus pro maiori maleficio debet cautius custodiri, vide glossa dictæ. l. 5. tit. 29. par. 7.
Criminosus vsque ad quantum tempus in carcere detineri debeat, glossas. l. septimæ. per textum ibi titulo vigesimo nono. partita ma.
Criminosus si a carcere aufugiat, quando & qualiter eius fideiussor sur, vide glossas. l. decimæ. per textum ibi titulo vigesimo nono ta septima.
Criminosus si aufugiat a carcere, ancontra eum inducatur ficta cosio, vid. glo. 2. l. 12. ibid.
Et qualiter tunc eius custodes teneantur, & contra ipsos procedatur d. gl. 2. cum alijs ibi per illum tex.
Criminosus si aufugiat frangendo carcerem, ad habeatur pro confes & qualiter puniatur, vid. glo. 1. cum alijs ibi. l. 15. per illum text 29. par. 7.
Et quid si fugiat interueniente scientia, vel negligentia custodis, mitiue puniatur, & quare, vid. ibi. glo. 5.
Et quid si fiat iustam causam fugiendi habeat, & qualis ista esse debe de ibi glo. 6.
Criminosus si per vim eximatur ad aliquo a carcere qualiter eximen neatur, vid. glo. 1. l. 14. ibi. per illum tex.
Criminosus, quando & qualiter torqueri debet, vid. in verbo. TORTURA, TORQVERI, & verbo. TORTVS.
Criminosus pro quibus criminibus torqueri possit, vel non, vide glo 1. 4. per tex. ibi. tit. 30. par. 7.
Criminosus ipse solus puniri debet alius vero pro eo non, vid. gl. ibi per tex. ibi tit. 31. par. 7.
Criminosus si in exilio damnetur siue ad tempus siue in perpetuum liter puniatur si exilium fregit, vide glossas. l. decimæ. per tex. ibi 31. par. 7.
Et an iudex inferior possit tollere, vel indulgere exilium, vide ibi tertiam.
Criminosus quibus modis delinquere possit, vid. glo. l. 3. per tex. ibi 31. par. 7.
Criminosus dicto, vel facto quando pœna mortis veniat puniendus, gl. 2. & 3. d. l. 3.
Et quando delictum commissum consilio pœna mortis puniatur, vide ibi glo. 5.
Criminosus publicæ puniri debet non clam, vid. glo. l. 11. per tex. ibi. 31. par. 7.
Et quis crimina indulgere possit & qualia, & quando, vide glossam tex. ibi. titu. 32. par. 7.
Et de effectu indulgentiæ seu remissionis principis, vid. glo. l. 2. titulo par. 7.
CHRISMA qua ratione fiat fias in fronte, vide glossam sextã. l. 7. titu quarto. par. 1.
Chrisma qua ratione Christianis detur, vide glossam primam. l. vndecimæ. tit. 4 par. 1.
Chrisma qnid sit, vide glossam primam. l. decimæ quartæ. titulo quinto part. 1.
Chrima qualiter peti debeat per presbyteros suis Episcipis, vide glossam

lam. tit. 4. par. 1.
Christina in qua die confiteatur & quid si in illa die sit interdictum, vide glo. 2. in fi. l. 14. tit. 4. par. 1.
Christmatio quæ sit pueris in vertice & fronte quid significet, vide gl. 1. l. 1. tit. 4. par. 1.
CHRISTIANI a Regibus christianis capite qualiter sunt detinendi & quid pro eis peti debeat, vide glossam primam. legis. 1. titulo vigesimo nono. par. 2.
Licet Christianos de more non seruantur iura captiuitatis in captos, vide glo. 4. ibidem.
Christiani an possint cum hæreticis matrimonia contrahere, vide glossam. 2. l. 15. tit. 2. par. 4.
Christiani an possint esse serui Iudæorum vel infidelium & de pœna iudeorum habentium illos in seruos, vide glossam primam. per tex. ib l. 8 tit. 21. par. 4.
Christianus bene potest habere seruum Christianum & potest emere Iudæum in mancipium, ita quod cum eo non moretur, vide d. gl. 1.
Christiani non debent vendere arma hostibus fidei, neque debent illis vi talia dare etiam tempore pacis, vide glossam primam & tertiam. l. 22. per tex. ibi tit. 5. par. 5.
Christiani cum Iudæis manducare non debent, cum Sarracenis autem bene possunt & quare, vide glossam secundam. legis octauæ. per text. ibi tit. 24. par. 7.
Christiani ægrotantes an medicum Iudæum vocare possint, & quando, vide glo. 5. l. 18. per tex. ibi.
Christiani & de pœna Iudæorum habentium mancipia Christiana, vide glo. 2. l. 10. per text. ibi tit. 24. par. 7.
Christiani Christum negantes per vim qualiter excusentur & quando, vide glo. 1. 4. tit. 25. par. 7.
Christiani abnegantes fidem Christi qualiter puniantur, vide glos. 1. & 2. l. 4. per tex. ibi. tit. 25. par. 7.
Christianus factus Sarracenus ex quibus causis puniri nõ debeat, & quãdo licet in infidelitate permanserit. & quãdo bona neque famam amittat, vide per glossas. l. 8. per tex. ibi. tit. 25. par. 7.
CHRISTVS nisi expirasset in cruce moreretur senior vt quilibet homo vide glo. 20. in procemio. tit. 1. par. 1.
CRVDELITAS domini erga seruos suos facit illum dominio ipsorum priuari hoc tamen fiet iudicis authoritate vendendo seruum alteri, & dando pecuniam domino, vide glossam nonam. per text. ibi. l. 6. tit. 21 par. 4.
CRVCIATA ab antiqua semper Regibus Hispaniæ concessa fuit, vide glo. 2. l. 21. tit. 18 par. 1.
CVM. de ista dictione, vide glossam primam. legis. 21. titulo nono. partita sexta.
CVBICVLARIVS Regis est maxima dignitas, vide glossam secũdam l. 12. tit. 9. par. 2.
CVCVRBITAS & an qui aliquem vocauit cucurbitam teneatur actio ne iniuriarum si verum dixit & illud probare velit, & an tunc teneatur se dedicere, vide glossam septimam. colum. 2. quæstione. 1. 2. & 3. l. 4. tit. 9. par. 7.
CVPA aliquem redarguens impedit illum reprehendere alium, vide glo. 8. l. 18. tit. 5. par. 1
Culpa lissima an de ea tenentes castellum teneantur, vide glo. 10. l. 1. tit. 1. par. 2.
Culpa præsumitur intentio castrum si illud perdidit nisi contrarium probetur, vide ibidem.
Culpa si præcesserit casum casu non obstante de culpa tenetur quis, vid. glo. 2. l. 1. tit. 18. par. 2.
Culpa lissima an de ea tenetur ille qui obtulisse negotio periculoso & exactissimam diligentiam requirenti, vide glossam tertiam. legis. primæ. tit. 24. par. 2.
Culpa lata quoad pœnam inferendam an æquiparetur dolo, vide glo. 3. l. 5. titulo. 24. par. 2.
Culpa & quod omnis culpa atribuatur aggressori & mouenti rixam, & an prouocatus hoc casum in totum liberetur, vide gloss. primam. in procemio, titul. 2. par. 3.
Culpa caret qui ob defectum quod ei naturaliter inest aliquid iniuste facit, vide glo. 6. ad fi. l. 24. tit. 22. par. 3.
Culpa an cadere possit in rebus saltim abusiue, vide glossam secundam in fine. l. 2. tit. 22. par. 4.
Culpa vnius ex vassallis an alijs præiudicet, vt per eam a feudo remoueri possint, vide glo. 5. l. 6. tit. 26. par. 4.
Culpa si præcesserit casum an excuset tunc casus fortuitus, vide gl. 3. l. 2. & glo. 7. & 8. l. 1. tit. 2. par. 5.
Culpa qualis consistere tur in depositario vt per eam ipse teneatur, vide gl. 3. l. 13. tit. 2 par. 5.
Culpa quæritur vi leg. 8 per. tex. ibi in. d. l. 3.
Et quæ lata, vide ibi glo. 9. per illum tex. ibidem.
Culpa ex quibus esse præsumatur in depositario quando dicit res depositas perisse casu fortuito, vide glossam octauam. legis tertiæ, titulo. 3. partita quinta.
Culpa est quod quis ignorat asseuerare se scire, vide glo. 1. l. 10. per tex. ibi tit. 8 par. 5.
Causa semper esse præsumitur in pastore nisi ipse contrarium probet, vide glo. 11. l. 15. tit. 8. par. 5.
Culpa futura an possit remitti, vide glossam primam. legis. 29. titulo vndecimo. par. 5.
Culpa est aggredi in solita, vide per glossam secundam. legis. 33. titulo. 12. partita. 5.
Culpa quæ veniat in actione pignoratitia, vide glossam quintam. legis tit. 13. par. 5.
Culpa de qua teneatur hæres legatarius, & de qua teneatur legatarius si decommissarius & executor legatarijs, vide glo. 3. l. 7. tit. 9. part. 6. & gl. 3. l. 41. ibidem.
Et an damnum per prælatum ecclesiæ datum, vel per possessorem maioriæ in rebus maioriæ culpa ipsorum debeat ab ipsis resarciri, & an cõpensetur cum lucro vel meliorameritis in alia re factis, vide glo. 3. d. l. 7. ad finem.
CVLPA LEVIS ET LEVISSIMA, vide supra in verbo LEVIS & verbo LEVISSIMA.
CVLPOSO quando sit ei subueniendum, vide glossam tertiam. legis 22. tit. 11. par. 3.
CVPIDITAS quæ mala secum habeat & afferat, vide glo. 3. l. 58. titul 5. par. 1. & glo. 1. l. 2. tit. 26 par. 2.
CVRA alicui commissa videtur sibi licitum ex tunc fore posse parochianos confiteri, vide glo. 1. l. 21. tit. 4 par. 1.
Curam animarum habentes possunt confiteri, absoluere, baptizare & alia similia facere, vide glo. 2. ibidem.
Cura murorum ad Reges pertinet ipsi tamen possunt reparari permittes illius loci etiam Rege in consulto, vide glossam quintam. legis. 20. tit. 32. par. 3.
Et si ex pecunia illorum qui sunt sub cura tertius rem emerit, an res sic empta sua fit vel non, glo. 3. l. 49. tit. 5. par. 5.
Cura legitima nulla est nisi furiosi tantum licet in tutela secus, vide glo. 2. l. 2. tit. 16. par. 6. & glo. 13. in principio. l. 4. ibi.
Et mater alijs præferri debet in cura filij sui furiosi vel prodigi, vide gl. 13. supra dictam.
CVRATOR deber dari bonis absentis quando de proximo venire non speratur, & quid si culpose absit, vide glossam primam. legis. 12. titu. 2. par. 3.
Curator qui bonis absentis datur illud fit in eius fauorem & de isto curatore, vide glossam tertiam. cum alijs. l. 12. titulo secundo. partita tertia.
Curatores ad quæ iuramenta compelli possint in iudicio, vide glos. 9. l. 5. tit. 11. part. 3.
Curatores an possint cõfessionem facere in iudicio super rebus minoris vide glo. 1. in fi. l. 4. tit. 13. par. 3.
Curatores dandi sunt mutis, surdis, & furiosis, & quibus, vide glo. 10. legis. 60. tit. 18. par. 3.
Curator qui in inuentario quod fecit de rebus minoris plures res numerauit quam ipse haberet, an possit contra istam scripturam venire, saltim si hoc fuit a principio protestatus, scilicet quod non intendebat. &c. vide glo. 1. l. 120. tit. 18. par. 3.
Et an hoc habeat locum in bonis mobilibus vel immobilibus, vide ibi. glossam tertiam.
Curator si velit probare rẽ non fuisse minoris licet sit in inuentario rerũ suarum posita, an ad hoc admittatur, vide glossam tertiam. legis. 120. titul 0. 18. par. 3.
Et an allegatio erroris ei aliquid prosit contra inuentarium, vide ibidem.
Curator an possit dotem pro sui minori dare de rebus immobilibus vel mobilibus, etiam quæ seruando seruari possunt vel de pecunia etiam sine iudicis decreto, & talis dario teneat vel non, vide glos 1. & 2. per tex. ibi. l. 14. tit. 11. par. 4.
Curator an possit adoptare suum minorem, vide glo. per textum ibi. l. 6. tit. 16. par. 4.
Curator an possit quomodo velit alienare res minoris sui, & qualiter illud facere debeat, & an possit generaliter obligare bona minoris sine iudicis decreto propter obseruantiam contractus liciti, vide glo. secũdam. cum alijs ibi. l. 4. tit. 5. par. 5.
Curatores neque publice neque clam res minoris emere possunt, & quid si emant cum iudicis authoritate vel alterius consensu, vide gl. 9. l. 4. per tex. ibi tit. 5. par 5.
Curator si ex pecunia minoris sui rem sibi emat an illam faciat suam, vide glossam quartam. legis. 49. per textum ibi, titulo quinto. partita quinta.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Index materiarum

Curator tenetur emere pro minoribus ex pecunia ipsorum, vide dictam glossam quartam.
Curator adulti si contradicat, an adultus contradictione non obstante testamentum facere possit, vide glossam quintam in fine legis quartæ tit.11.par.5.
Curator an debeat dari furioso periudicem ex officio suo, vi de glossam tertiam.l.5.tit.11.par.5.
Et in post dationem curatoris videatur et interdici dicta administratio, vide glo.4.d.l.5.
Curator an possit sine iudicis decreto obligare bona sui minoris, etiam si illi seruando seruari possint, vide glossam tertiam.legis octauæ.tit.13.partita quinta.
Curator in quibuscumque contractibus vltra mutuū debet probare pecuniam esse versam in vtilitatem minoris, vide ibidem in glo.4.
Curator an vi ieant bona sua tacite hypothecare pro rebus sui minoris vide glossam quartam.legis.23.per textum ibi.titulo decimo tertio. partita quinta.
Et an bona curatoris dati ad litem sint obligata tacite minoribus, vide ibi col.2.
Et an hæredes tutorum vel curatorum obligentur tacite mninoribus, vide ibidem.
Curator furiosi vel prodigi an tacite videatur hypothecare bona sua furioso, an vero requiratur quod ipse expresse illa obliget, vide dictam glo.4.col.2.ad medium.
Curator si cum pupillo expensas fecerit, an pro eis bona pupilli sint tacite obligata, & an possit bona sua retinere quousque bona sibi soluantur, vide d glo.4.in fine.
Curator minoris si ex pecunia ipsius minoris prædium sibi emerit, an minor illud vendicare sibi possit, & an sic emptum pro pretio sit ei tacite hypothecatum, vide glo.2.l.40.tit.12.part.5.
Curatoris fraus non nocet minoribus, vide glossam vndecimam.legis.7 tit.15.par.5.
Curator minoris an debeat assentire quando ipse vult adimplere conditionem sub qua ab aliquo fuit hæres institutus, vide glossas legis.15.tit.4.partit.6.
Curator furiosi an nomine ipsius possit hæreditatem adire, & an tunc plene quæratur ipsi furioso, vide glossam decimam quartam.legis.13.tit. sexto.partita.6.
Curatur dicitur dominus minoris & rerum ipsius, non tamen ita dicuntur cum eum spoliant, vide glos.6.l.1.tit.16.part.6.
Et vbi fit mentio de curatore intelligitur de legitimo, vide glossam secundam.ad fi.legis.2.tit.16 part.6.
Curator an per patrem filio prodigo dari possit, vide glossam primam legis.3.tit.16 part.6.
Curator an possit per iudicem minori dari ipso non petente, & quid in prodigo vel furioso, vide glossam septimam.legis duodecimæ, titulo 16.part.6.
Curator & tutor in quo differant, & quando curator minori dari debet, vide glos.15.l.2.per tex.ibi.tit.16.part 6.
Curator vsque ad quantum tempus dari debeat & duret, vide glo.17.d.l.12.per text.ibi.
Curator quibus per iudicem dari possit, & an cum causæ cognitione vel prece lente inquisitione, vide glossam primam.legis.13.titulo decimo sexto.partita.6.
Curator per vim minoribus dari non debet & quando sic, sed iam fuget petus durabit vsque ad.25.annum.vide glossam secundam. dictæ legis 13.& ibi glo.3.
Curatores inuiti ipsi an dentur ad litem tamen inuiti non dantur, ivide glos.2.d.l.15.
Curator ad litem qualiter detur infanti, vide ibi glo.3.
Et an detur pupillo carenti tutore, vide in.d. glo.3.
Curator in testamento dari non debet si tamen detur ex causa, potest per iudicem confirmari, vide glossam tertiam & quintam.legis.3. per tex. ibi.tit.16.par.6.
Sed an confirmabitur & si adultus cui datus est a patre nolit habere curatorem, vide.d.glo.5.
Curator ex quibus causis excusetur, & an minori curatorem habent illius dari debeat & quando, vide glossam sextam. cum sequentibus.l. 13.per tex.ibi.tit.16 part 6.
Curator esse non potest Episcopus etiam eo volente, neque monachus: & au idem in clericis debitoribus Regi obligatus, mutus, surdus, miles vel infirmus, vide glossas legis. 14. per textum ibi. titulo decimo sexto.par.6.
Et an debitori minoris si ab eis patre detur, & quando tunc, vide glossam qui tamen, &.6.d.l.14.
Curator debet facere inuentarium rerum omnium minoris statim quod datus est, & quid si postea faciat & qualiter facere teneatur, & quibus seruatis, & de quibus rebus, & quid si non fecit, & alia in hoc, vide per glo.1.2.&3.l.15.ibi.per illum tex.
Et an sibi rerum minoris administratio concedenda sit anteaquam fa.. vide dictam glo.1.
Curator si noluerit inuentarium facere qualiter puniatur, vide glossam secundam, dictæ legis. 15.uncta ibi.glos.6. cum sequentibus per textum ibi.
Et quæ in tali inuentario describi & poni possint, vide ibidem in glo. quarta & quinta.
Curator an excusetur si posuit factorem communi opinione reputatum fidelem & diligentem, vide ibi glo.8.
Curator qui bona fide opus fecit vel perfecit an excusetur & expensa perent, vide ibi.in glo.9.
Curator an teneatur seruare frumentum vel vinum minoris in tempore caristiæ, vide.d.glo 9.d.l 15.
Et an teneatur mittere ei alium locum vt carius vendatur, vide ibidem.
Curator in rationibus suis debet ponere tempus vēditionis alias in præiuditium præsumetur venditum tempori cariori, vide ibidem.
Curator an debeat minori pecuniam ad licitum puæstum dare, vide ibidem.
Curator facere debet ne minor incidat in pœnam contractus, vide ibidem.
Curator an teneatur de fructibus percipiendis, vide ibidem.
Curator quam diligentiam præstare teneatur, vide ibidem in fine.
Curator debet instruere & docere minorem, & eum alimentare & alias de per glo.l.16.ibi per illum tex.
Curatores si plures fiat qualiter vnus vel omnes admittantur in iudicio vt minorem defendant, vide glossam secundam & tertiam.l.17.ibidem illum textum.
Curator tenetur si non vtiliter authoretur & facta sine eius authoritate per minorem non valent, vide glossam quintam legis.17. titulo decimosexto. par.6.
Et an cum minor respondit de veritate exigatur tutoris authoritas, vide d.glo.5.d.l.17.
Et an debeat ista authoritas interuenire in venditione rerum mobilium quando fit per creditores, vide.d.gl.5.in fine.
Curator per se non per alium authoritatem facti sui minoris præstare tenetur & an possit ex interuallo & quibus verbis, vide ibi glossam septimam.
Curator an & quando, & qualiter res sui minoris alienare possit & quibus causis, vide glossas legis.18.titulo decimosexto.par. sexto per illum textum.
Curator an & quādo teneatur dotare sororem sui minoris & qualiter qua vendere & plura in hoc, vide in glossam tertiam dictæ legis.13 per illum textum.
Curator vbi minorem suum nutrire & educare debeat, vide glo.14.in tex.ibi.tit.16.par.6.
Curator quantum pupillo dare debeat vt alimentetur, & an possit vendere proprietatem rerum si reditus ad alimenta nō sufficiāt, vide glossas.l.20.ibi per illum textum.
Curator si aliquid de suo expendit pro alimentando minore, an sibi refarci et teneatur, vide ibi glossam quartam per illum tex.
Curator quando se excusare possit, vide glossas legis secundæ per tex. ibi titu o decimoseptimo, partita sexta, & glossas legis tertiæ ibi per illum textum.
Et quid si malitiose se excusauerit, an teneatur ad damnū interesse pervenientem, vide glo.1.d.l.2.
Et an maritus possit esse vxoris suæ curator saltim ad lites, vide glos. &.10.l.3.tit.17.par.6.
Curator quando & ex quibus suspectus esse dicatur, vi de glossas.l.2.3.per tex ibi tit.18.par.6.
Curator suspectus tertiam si satisdare velit remouendus est, vide glossam titulo.18 par.6.
Curator suspectus quis, & ex quibus esse dicatur, & quis illum de falso accusare possit, & qualiter, & an procuratorem, & an ante quam gerat. & coram quo iudice, & an possit se defendere per procuratorem vide glo.1.l.2.tit 28. par.6.
Curator si vt suspectus remouetur an sit infamis, vide glossam primæ legis tertiæ, & glossas legis quartæ. per textum ibi, titulo decimosexto.par.6.
Et an iudex ex officio suo illum remouere possit, & an statim quod sit satu. fuit alius loco ipsius dari debeat, vide ibidem.
Curator si authorau rit factui sui minoris, an si minor læsus fit restituere possit, vide glossam secūdam, legis secundæ. titulo decimonono.partita sexta.
Et an cum minor se restituit contra curatorem sint per eum curatore dendæ actiones & ipse nomine minoris restitui possit, vide dictā glossam secundam.
Curator non potest adhorare nisi circa ea quæ pertinent ad administrationem

Septem Partitarum.

dionem patrimonij, vide glo.4.l.2.tit.1.par.7.
Et an curatore authorante adultus aliquem accusare possit, & quan'o, vide.d.glo.4.d.l.2.
Curator an & quando possit aliquem nomine minoris criminaliter accusare, vide glossam secundam & tertiam.legis sextæ. per textum ibi. titulo.1.par.7.
Et an in absentia curatoris a iudice minori procurator datus sit, an dicto valeat, & ad quid prosit, vide dictam glossam secundam. in fine legis sextæ, ibidem.
Curator qui dolose rem pupilli surrepit, an actione furti conueniatur, vide glossas, legis quintæ, per illum textum. titulo decimoquarto, partita septima.
Curatur qui cum eius minore matrimonium contraxit committit adulterium, vide glossam primam, legis sextæ. per textum ibi. titulo decimoseptimo. pa.7.
CVRIA Regis intelligitur cum quinque leucis in circuitu, & quid si Rex abiit, an tunc dicatur curia, vide glossam primam & secundam. l.27. tit 9.par.2.
Curia Regis si in ea fiat delictum aliquem quis percutiendo qualiter puniatur, vide glossam nonam.l.3.tit.16.par.2.
Curia Regis & iudex qui in ea aliquem cum robaria inuenerit qualiter illam puniat, vide glo. 18.l.3.tit.16.par.2.
Et an ad illam venientes vt testes vel vocati a Rege. &c. possint pro debito conueniri, vide glossam tertiam.legis quartæ. titulo tertio. part. tertii.
Et quid si æque priuilegiatus ibi respondere nolit sed in suo foro, an possit hoc petere, vide glossam secundam. columna secunda. in medio. l. 5.tit.6.par.3.
Et in curiis Regum debet omne quod fit fieri maxima cum deliberatione vide glo.1.per text.ibi.l.1.tit.7. par.3.
Curia Regis debet semper esse in medio Regni sui & qua ratione, vide glo.14.in prologo quartæ partitæ.
Et an omnes officiales Regis residentes in ipsius curia gaudeant priuilegio militari, vide glossam secundam. in fine legis. 49. titulo quinto. partita quinta.
Et an incuria mercatorum de bono & equo iudicari debeat omissis iuris solennitatibus, vide glossam in proœmio tituli septimi. partita quinta.
Et in curia mercatorum pœna peti non potest nisi in quantum effectuali ter interfit, vide ibidem.
CVRRVS si legetur alicui an cum mulo qui vehebat dari debet vel nō vide glo.1.d.42.per tex.ibi.tit.9.par. 6.
CVRS idest (corral) Regis domus an dicatur pars ipsius domus Regis vide glossam quartam. per illum textum legis secundæ. titulo.16.partita secunda.
CVSTODIA carceris de iure partitarum spectat ad alguacellum, vide glo.5.per tex.ibi l.20.tit.9.par.2.
Custodia differt a depositō, vide glossam primam. legis. 72. titulo decimooctauo.par 3.
Et an fit præsumptio contra custodes si res custoditæ non reperiātur vel reperiatur fructus locus custodiæ, & an torqueri possint, vide gl.4. l.25.tit.8.par.5.
Et si locator horrei illum custodire promisit an tunc teneatur de læuissima culpa vel de leui tantum, vide ibi glo.5.
Et an hospitatores teneantur ad custodiam, & quando, & quid si viatori claues tradiderunt, & an talis traditio liberet a leuissima culpa, vide per glossam duodecimam. per textum ibi. legis. 26 titulo octauo. parti tertia quinta.
Et sub qua custodia detineri debet accusatus de crimine, vide glossam.4. &.5.l.16 per text. ibi tit.1.part.7.
CVSTOS qui magnis rebus adhibetur qualis esse debeat, vide glos. 4. titu. 9. par.2.
Custos alicutus castelli an teneatur de leuissima culpa, & quid si per dadefectum per violentiam inimicorum quando etiam in isto casu tenea tur, vide per glo.10.l.1.tit.18.par.2.
Custos bene excusatur si ad dictum omnium idoneum in custodia dimisit, vide glo.3.l.5.tit.18 par.2.
Custos castri sine licentia castellani castrum exire non potest, vide glo. 2. tit.18.par.2.
Custos palcuarum vbi debeat conuenire & istud officium sit vilissimum vide per glo.22.l.32.tit.2 par.3.
Custodes ponendi sunt in limitibus maris & fluminum ne merces illicite possint sportari, vide glossam primam. legis decimæ septimæ. tit.18. par. tertii.
Custodes tenentur ad emendam damni dati pro sua culpa, & an domini eiusmodi teneantur vide glo.3.d.l.17.
Custodes possunt poni manu Regis tempore guerræ in castellis siue castris aliorum dominorum, vide glo.1.l.20.tit.32.par.3.
Custodes poni debent a dominis terrarum vel a ciuitatibus in insidiosis locis vbi maleficia solent perpetrari, vide glossam septimam. legis.4. tit.7.par.5.
Et an illi qui ad custodiam tenentur, liberentur probando amissionem rei quam debebant custodire, an vero vltra hoc debeāt probare sine culpa sua amississe, vide glossam septimam.legis.15.titulo octauo.partita quinta.
Et an res præsumatur semper perdita culpa custodis, nisi ipse probet cōtrarium, vide glo.11.ibidem.
Custos qui operas suas locauit in annum pro custodia castri si illo finito ibidem remanserit, an videatur ex hoc iterum se obligasse, vide glo.1. l.20.tit.8.par.5.
Custos horrei si a domino ponatur & male custodierit, an dominus teneatur ad damnum, vide glossam tertiam.legis.25.titulo octauo.partita quinta.
Et an sit præsumptio contra custodes quando res custoditę non reperiuntur vel locus custodiæ reperitur fractus, & an torqueantur, vide ibi glossam quartam.
Custodes qui ponuntur in limitibus Regni, an transeuntes per scrutari possint non secum deferant extra Regnum res vetitas extrahi, vide glo.4.l.17.tit.6.par.6.
Custodes qualiter teneantur quando captus pro debito pecuniario aufugit, vide glo.1.in proœmio tit.29.par.7.
Et quid si creditor cedat custodi ius credi contra debitorem fugitivum & fideiussores, an recuperet virtute cessionis contra principalem & contra fideiussorem, vide ibidem.
Custodes carcerum, de hoc vide in verbo CARCER, CARCERATVS, DELINQVENS CAPTVS.
Custodes carcerum quid agere teneantur ratione sui officij, vide glossas l.6.&.7.per tex.ibi.tit.29.par.7.
Custodes carcerum in vnoquoq; mēse rationes reddere debēt de carceratis & de alijs, vide glossam secundam. per textum ibi.legis octauæ. ibi.
Custos carceris si cum captis aufugiat punitur pœna mortis, vide gl.2.l. 9.per tex.ibi tit.29.par.7.
Custos carceris si quid malefecerit contra carceratos qualiter puniatur vide glossas.l.11.per tex.ibi tit.29.par.7.
Custos carceris qualiter teneatur si criminosus inde aufugiat, & quando & an contra eum inducatur quædam ficta confessio, vide glo. 2.l.12. per illum tex.ibi
Et quando, & ex quibus excusetur, vide ibi glo.3. cum aliis ibi.
Et an carceratus fugiens ex scientia vel negligencia custodis mitius puniatur, vide glo 5.l.13.ibidem.

D

DAMNATVS ad mortem an hodie possit sibi elligere sepulturam, vide glossam quintam, legis.5.titulo 13.par.1.
Damnatus propter hæresim vel delictum si quāquā proximior in aliqua maioria debebat succedere, & post delictū fuerit a principe restitutus, an debeat admitti ad maioriam alio excluso, vide glo.19.colum.2.in fine. cum principio sequentis.l.2.tit.15.par.2.
Damnatus ad mortem propter eius contumaciam, an quilibet admittatur ad appellandum pro eo, vide glossam secundam.legis. 6. titu.23. partita tertia.
Damnatus ad membri abscisionem vel ad mortem cuilem, an tunc quilibet de populo ad appellandum admittatur, vide ibi glo.3.
Damnatus in amputatione manus ex vna causa & ex alia in amputatione capitis, an vtraque pœna debeat exequi, vide glos. 6.legis. 14. titulo.23.par.3.
Damnatus ex sola confessione sua si dicat se errare an admittatur, & an possit appellare, vide glossam decimam.legis.16 titulo vigesimo tertio partita tertia.
Damnatus ad pœnam ad certum tempus seruus pœnæ non efficitur, secus vero si perpetuo damnetur, vide glossam tertiam, legis secundę. titul.11.par, quarta.
Et quid si quis fuerit ad publicum opus siue officium damnatus licet nō in metallum an seruus pœnæ efficiatur, vide ibi glo.4.
Damnatus ad pœnam perpetuam, an hodie seruus pœnæ esse dicatur, vi glo.6.d.l.2.tit.18.par.4.
Damnatus perpetuo in insulam, an in tali deportatione tacite sequatur bonorum ademptio, & quid hodie, vide ibi glo.8.
Damnatus in metallum siue ad aliam pœnam perpetuam quæ amittat & an retineat quę sunt iurisgentium, vide ibi glo.10.
Damnatus in metallum si fuerit sufficienter restitutus ad honores admitti poterit, licet de hoc nihil in restitutione dictum fuerit, vide glos.3.

Universidad de Deusto
Biblioteca

in fine.l.5.tit.24.part.4.
Damnatus ex actione famosa descendente ex contractu, an ab officio sit removendus vel teneant gesta per eum, vide glossam quartam.l.8.titulo.3.par.5.
Damnatus ex contractu ex quo irrogatur infamia,' an possit esse testis testamento, vide glo.2.l.9.tit.1.par.6.
Damnatus ad mortem ciuilem vel naturalem an possit facere testamentum, vide glo.2.l.15.per text.ibi titu.1.par.6.& glo.3.l.16.ibi & gl.6.l.5.tit.31.par.7.
Et an cum ita damnati hodie habilitantur ad factionem testamenti actiuam habilitari videantur ad passiuã, vide ibidem, & in glo.3.in fine legis.25.tit.1.par.6.
Et an possit interstari de illis bonis quæ de iure communi confiscabuntur sed per authenticam bona damnatorum reseruantur certis personis vide in dicta glossa secunda & glossa sexta. legis quintæ.titulo 31. partita septima.
Damnatus ad mortem ciuilem, an si antea testetur eius testamentum valeat, vel an reuocetur, vide glossam secundam, legis.18.per text. ibi titulo primo.par.6.
Damnatus in metallum an possit institui hæres, vide glossam primam.l.4.per tex.ibi.tit 3.par.6.
Et an damnato in metallum possit aliquid donari cũ capere possit, vid. glossam septimam.columna secunda.in principio legis.19.titulo tertio.partita sexta.
Damnatus in metallum capax non est extra causam alimentorum, & quid hodie, vide glo.3.l.35.tit.9.par.6.
Damnatus ex contractu ex quo fit infamis infamia iuris repellitur ab accusando, vide glossam sextam.ad finem legis secundæ, titulo primo. partita septima.
Damnatus de crimine, an suum accusatorem recusare possit vel aliũ extraneum, vide glossam octauam. legis quartæ.per textum ibi. titulo primo.par.7.
Damnatus de crimine per sententiam, an & quando remaneat infamatus vel non, vide glossas legis quintæ.per illum textum. titulo sexto. partita septima.
Damnatus ex inquisitione, an efficiatur infamis, vide glossam secundam in fine.d.l.5.
Damnatus in metallum vel vt in opus metalli seruiat vel ministerium metalli quis dicatur, vide glossam tertiam, quartam & quintam. l.4. tit.31 par.7.
Et an propter damnationem vasalli quando in consequentiam bona per dantur feudum reuertatur ad dominum vel ad filios, vide glossam sextam, col 3.ad finem.l.5.tit.11.par.7.
Damnatus ad mortem non debet occidi vsque dum reddat rationes alicuius administrationis & quando, vide glo.4.l.11.ibi.
DAMNVM quod aliquis propter aluuionem recepit qualiter dominus cui accrescit relarcire teneatur, vide glossam septimam.l.26.titul.28. partita.
Et si quis nolit cauere de damno non inferendo, an iudex possit alium illius rei possessionẽ mittere, & an ille vere possideat, vide glossam primam.l.15.tit.30.par.3.
Damnum datum in rebus dotalibus resarcietur de bonis super lucratis constante matrimonio, vide glossam tertiam & octauam.legis.18.titulo.11.parti.4.
Et quando damnum pertineat ad maritum, quando vero ad vxorem, vide dictam glossam tertiam, & ibi, glo.2.& 4. ibi vide. quid si ante nuptias post contractum tamen sponsaliorum accidat.
Damnum pati non dicitur ille qui spem lucri amittit, vide glo.2.colum. 2.in principio.l.24.tit.11. par.4.
Damnum si donatarius fecerit in rebus donatoris vel facere attentauerit an ex hoc donatione priuari possit, vide glossam quintam.legis. 10. titu.4.par.5.
Damnum datum donatori an propter illud donatio reuocari possit, vide glo.5.l.10.tit.4.par.5.
Damnum quod succedit in re vendita ante mensurationem vel ponderationem, in pertineat ad emptorem vel ad venditorem, & quãdo & in quibus non. vide glossas.l.24.tit 5. par.5.
Damnum quod succedit in re vendita ad visum quando sit sine pondere vel mensura ad quem pertineat, vide glossam primam & secundam. per tex.ibi.l.25 ibidem.
Et quid si res vendatur sub conditione ad quem damnum vel lucrũ pertineat, vide glossam primam per textum ibi.l.26.ibi.
Damnare sirc ire an teneantur domini terrarum vel ciuitas quando in eius territorio maleficium fuit commissum & quando hoc sit. & an teneatur ponere custodes in locis suspitiosis, & vbi talia committi solent vide glos.7.l.4 titu 7.par.5.
Damnum alicui iniuncti conductoris datum in re conducta, quando ipse conductor resarcire teneatur, vide per glossam quintam.legis. 7.titu. 8.partita quinta.
Et quid si inimicitia sit publica vel sit cum locatore & domino fundi, vel tunc conductor teneatur, vide ibi glo.6.
Damnum datum discipulo per magistrum qui multum excesit in castigando illum, qualiter magister illud emendare teneatur, vide glossam 5.l.11.tit.8.par.5.
Damnũ gregis, an & quando pertineat ad pastorẽ, & qualiter excutiatur & quid in minimis damnis, vide glossas legis.15.titu.8. par.5. percipue glo.11.ibi.
Damnum datum in rebus maioriæ per intrusum in tali maioria in edificiis illius ad quem pertinebat, an ab ipso resarciri debeat, vid. per glossa. legis.22.tit.8 par.5.
Damnum vni datum propter communem omnium vtilitatem sic omnes debet communiter contribui, vide glossam primam. legis tertiæ.titu. nono.parti.5.
Damnum si debeat resarciri tunc ille qui sustinuit damnum tenetur contribuere pro parte sua, vide ibi.glo.5.per tex.ibi.
Damnum iactus an debeat resarciri si ita sit quod sit iactus causa leuandi nauis vel postea quam peruenit ad portum destinatum, vide glossam tertiam.legis.6.ibi.
Damnum datum in salmis mullionis causa, vt quia tempore in coquendi faciebat, an ipse illud resarcire teneatur, vide glossam secundam legis octauæ,ibi.
Damnum quod fuit causarum ex naufragio quod accidit culpa alicuius ibidem venientis vel magistri nauis, vt haberet occasionem furandi qualiter resarciatur, vide glossam primam.legis decimæ.titulo nono. parti.5.
Damnum quod vni ex socijs venit occasione societatis absque sui culpa debet de communi resarcire, vide glossam primam.columna secunda legis.6.tit.10.par.5.
Damna contingencia inter socios, qualia, & qualiter inter ipsos communicãda sint, vide glossam quartam.legis septimæ. ibi & glossam quartam.l.13.ibi.
Et an credatur libro mercatoris socij super damnis contingentibus in rebus societatis, vide ibidem.
Damnum an compensetur cum lucro, quando vir sua culpa aliquid perdiderit, licet in alijs lucretur, vide dictam glossam quintam, dictæ legis titulo.10.par.5.
Damnum datum parti eo quod fideiussor alterius partis illum ad hoc cium non adduxit vt promisit, an resartiatur alteri parti, vide glossam 18.tit.2.par.5.
Damnum per socium in societate datum, an & quando compensetur de lucro ab ipso dato, vel si alij socij etiam damnum dediderunt & quando, & qualiter hoc procedat, vide glossas.l.3.titul.10.& glo.1.legis.titu.14.par.5.
Damna data in rebus maioriæ, an a possessore ipsius resarciri debeant vide glo.3.l.7.tit.9.par.6.
Et quid in damnis ecclesiæ datis culpa prælati, an etiam ipse resarcire teneatur, vide.d.glo.3.d.l.7.
Et an tale damnum compensetur cum lucro siue melioramentis in aliis rebus factis, vide ibidem.
Damnum superueniens hæreditati possessæ per malefidei possessorem, an ipse imputetur, vide glossam secundam, cum alijs ibi.l. 6. titulo decimoquarto.par.6.
Damnum si sit enormissimum quantum tempus tunc minore restitutio fit, vide glo.5.l.8.tit.19.par.6.
Damnum enorme seu eminens quod dicatur, vide glo.6.&.7.l.10.titulo 19.par.6.per tex.ibi.
Damnum quando est enormissimum intra quantum tempus tunc restitutio peti possit, vide glo.8.ibi.
Et an ratione damni a defuncto dati hæredes teneatur, & qualiter, & quando, vide glossam nonam & decimam, cum alijs ibi.l. 25. per textum tit.1.par.7.
Damnum quid sit, & quando dicitur quis sentire damnum in patrimonio suo, vide glossam primam & secundam, legis. 1.per. textum ibi. titu.15.par.7.
Et vt actio damni infecti & legis Aquiliæ locũ habeat requiritur quod dolus interueniat seu culpa, vide.d.glo.2.per tex.ibi.
Si vero damnum procedat ex contractu tunc actio legis Aquiliæ vel damni infecti non datur, vide.d.glo.2.per illum tex.
Et an commodatario detur actio damni infecti vel legis Aquiliæ contradantem damnum, vide glossam quintam, legis secundæ.titulo decimo quinto,par.7.
Et quis administrator ad petendam emendã damni dati & cui peti debeat & coram quo iudice, vide glossas.l.2.3.&.6.ibidem.
Damnum si detur in relegata, an actio damni infecti vel legis Aquiliæ detur legatario contra dantem, vide glossam octauam, dictæ legis. 7. per illum textum ibi.

Damnum a si iudice detur, an & quando contra eum damnum damni da inuicem agi possit vel non, vide glossas.l.4.per textum ibi.tit.15.par tita.7.
Damnum datum per illum qui est sub alterius potestate, an ipse vel mã dans ad emendum damni teneatur, vide glossas legis quæ tæ.ibi. per illum text.
Et quid si detur ad iudicis mandatum, an officiales exequentes excusentur, vide glo.6.d.l.5 per illum tex.ibi.
Et cenetur ad emendam damni qui illud dedit etiam dando operam rei licitæ, vide glossas.l.6.ibi per illum tex.
Et an medicus teneatur ad damnum infirmo datum, si ob eius imperitiã vel desidiam illud acciderit, vide glossam secũdam & tertiam. legis 5.tit.15.par.7.per illum tex.
Damnum datum alicui ex incẽdio in agro suo resulti facto, an per ipsum resarcire debeat siue in foro animæ siue incontentioso, vide glo.legis. 10.per tex.ibi.tit.15.par.7.
Damnum per vicinum in domo sua vicini datum timore ignis aduenientis, an & quando ab ipso emẽdari debeat, vide glo.2.legis.12. per tex. ibi. tit. 15 par.7.
Et an tunc ciuitas vel vicinia teneatur contribuere ad reparationem talis domus sic destructæ, vide ibidem.
Damnũ si a pluribus simul detur neque apparet a quo qualiter recipiẽs damnum contra eos agat, & qualiter condemnari debeant, vide gl.1. legis.15.ibi.
Et quid si tunc damnum soluatur ab vno ex eis an ex hoc cæteri liberentur & qualiter, & an damnum recipiens etiam tunc contra illos agere possit, & qualiter, vide glossam secundam, dictæ legis.15.ibi per illum textum.
Damnum alicui datum si ab eo negetur & postea conuincatur, qualiter teneatur, & quid in vxore vel minore negante, vide glossam primam 3.&.4.l.16.per tex.ibi.tit.15 par.7.
Et qui confessus fuit in iudicio se damnum dedisse si ita non fuit an punitur, vide glo.1.&.2.l.17 ibidem.
Et qualiter damnum alicui datum æstimari debeat, vide glossas legis.18. per tex.ibi.tit.15.par.7.
Et cum iuramento actoris & iudicis taxatione, vide ibidem in glo.4. per illum textum.
Damnum debet æstimari non secundum singulare pretium, sed secundũ pretium commune, vide dict.glo.4.ad finem.
Et an cum occiditur seruus alicuius debeat considerari ad damni extimationem quod erat pictor vel habebat aliud officium, vide glossas legis.19.per tex.ibi.tit.15.par.7.
Damnum ab animali mansueto vel ferocio datum, quando domino imputetur vel non, vide glossas.l.22.ibi per illum text.iunctis glossis.l. 23.ibi per illum tex.ibi.
Et de pœna domini si quis hominem occisit vel percussit, vide per gl. 10.per tex.ibi.
Damnum a pecoribus alicuius datum in agris & possessionibus alterius qualiter dominus gregis resarcire teneatur, & qualiter fiet æstimatio, & qualiter æstimabitur frumentum quod adhuc erat in herba, vide gl. rum alias ibi.l.24.per tex.ibi.tit.15. par.7.
Damnum pastoris an per eius dominum emendari debeat & quando, & qualiter, vide glossam secũdam dictæ legis.24.per tex.ibi, & ibi glos. fe certa.
Et quid in pastoribus clericorum, vel si pastor detinere non potuit, vide dict.in.glo.2.
Et an dominus pecudis qui damnum dedit liberetur dando animal pro noxa, vide.d.glo.1.d.l.24.
Et actio dep rie dabitur semper ad solutionem totius damni, vel ad dandum animal pronoxa, vide glo.4.ibidem.
Damnum per bestiam perarctam datum, an eius dominus emẽdare teneatur, vide.d.glo.4. in fine.
Et si animal alicuius adinueniatur damnum dando in alicuius fundum an dominus fundi occidere illud possit vel detinere & qualiter & quã do, vide glossam quintam & sextam dictæ legis.24.titulo.11. partita, 7.per illum textum.
Et quid si dominus animalis non appareat an contra bestiam processus, & an possit condemnari, vide dictam glossam septimam dictæ legis vigesimæ quartæ.
Damnum datum alicui ex prosectione vel effusione facta ex alicuius domo, an & quando domi us emendare teneatur, & an dominus qui ita damnum emendauit illud a familiari suo prosecuti recuperauit, vide l.1.2.&.3.l.25.per text.ibi.tit.5.par.7.
Et quid si plures simul vel per quarteriam inhabitent domum, vide glo. fam in fine.
Dan tum culpa barbitonsoris vel hospitatoris datum, qualiter ab ipsis emendari debet, vide glossas legis.26.&.27.ibi per illum tex.
Damnum per aliquem in arboribus vel alijs rebus datum malitiose qualiter puniri & emendari debet, vide glo l.28.ibi.
Et quando vicinus iudici petere possit vt iubeat tolli arbor ex qua si ibi damnum fit vide ibi glo.14.15.16.17.18 .19.per tex. ibi.
DARE, istud verbum & verbum, tradere idem significant & inquit disserant, vide glo.1.l.13.tit.11.par.4.
Dare beatius est quam accipere, vide glossam tertiam. per textum ibi, in proœmio.5.partitæ.
DATIO arrarum, vide supra in verbo ARRA.
Datio rei minoris sine iudicis decreto valet quãdo in pignus datum fuit si illud veretur in eius commodum, vide glossam quartam.legis.9.titulo.2.part.5.
Datio in solutum a iudice quæ necessaria dicitur quæ sit, & in quo differat a venditione, vide glossam quartam.legis quinquagesimæquintæ titulo.5.par.5.
Datio insolutum pro pecunia debita tunc illud idem est quod venditio & quid in permutatione, vide.d.glo.4.
Datio dotis si recipiens decipiatur, an possit in tentare remedium.l.2.C. de rescindenda venditione, vide glossam quartã.legis.56. titulo quinto.par.5.
Datio tutoris non valet quando fit iam puberi, secus si impuberi vel adhuc non nato, vide glo.2.l.1.tit.16.par.6.
Datio tutoris datiui nulla est vbi iudici narratum non fuit quod alij proximiores etiam citati tutelam nolebant, vide glo.3.l.2.ibi.
Datio tutoris an fieri possit sub conditione vel ad diem, vide glos.4.l.8. per tex.ibi.tit.16.par.6.
Datio tutoris facta a iudice sine inquisitione an valeat, vide glo.3.l.12.titulo.16.par.6.
DATVM in feudum non est proprie donatio sed datio ob causam vid. glo.2.l.22.tit.13.par.2.
Datum ob aliquam causam si causa non adimpleatur qualiter ad dãtem redeat, vide glo.2.l.43.tit.14.par.5.
Datum ob aliquam causam non impleta causa reperi potest & quando, vide glossas legis.43.44.&.46.cum alijs ibi.titulo decimoquarto partita quinta.
Datum ob causam si illud pro quo datur non adimpleatur qualiter dantis subueniatur, vide glo.1.l.45.ibidem.
Datum alicui propter eius peritiam & scientiam, si postea eius imperitia fuerit de recta, an illud quod sibi ita datum fuit possit ab eo reuocari vide glo.1.l.46.tit.14 par.5.
Datum alicui propter causam in mente retentã, an si illa non adimpleatur ita datũ teneat vel reuocari possit, & quid si ex coniecturis colligetur vel si expressa sit. vide glo.d.l.46 cum glossis aliarum.ibi.
Datum ob augmentum amicitiæ an possit reuocari licet causa cesset, vide ibi glo.5.
Datum ob turpem causam an repeti possit siue ad sit turpitudo ex parte dantis siue ex parte recipientis, vide glo.1.l.47.ibi.
Et quid si dederit ob turpem causam de præterito, vide ibidem glossa secunda.
Datum alicui vt aliquem a captiuitate liberaret, an & quando repeti possit, vide glossas.l.48.ibi per illum textum.
Et an datum solutionis causa quis repetere possit si promissum fuit turpe, & ipse scibat non teneri ad solutionem, & an vis dolus vel metus per hanc spontaneam solutionem purgetur, vide glossas.l.49.ibi.
Datum nomine dotis ab vxore quæ sciebat impedimentum & hoc non obstante cum aliquo contraxerit an ipsa repetere possit, & an sic datũ cedat lucro viri vel applicetur fisco, vide glo.2.l.50.tit.14. par.5.
Et quid si ambo scibant impedimentũ quod inter eos erat, & eo non obstante matrimonium contraxerunt, an quod vnus alteri dedit applicetur fisco, & quando, vide glo.l.51. ibidem.
Datum iudicive pro dante sententiam vel vt iuste iudicet vel vt cito causam expediat, an repeti possit, & an dans causam amittat, vide glo. l.l. 52.tit.14.par.5.
Datum mulieri honestæ, vel meritrici ob causam turpem, an ab ea illud repeti possit siue ipsa adimpleat promissum siue non, vide glos. 2.3.& 4.l.53.tit.14.par.5.
Et an ipsa ad restitutionem teneatur saltim in foro animæ, vel an de talibus testari possit, vide.d.glo.2.
Et quam partem fiscus in taliter datum habeat & quando, vide. dict gl. 2.cum alijs ibi.
Et quid si pro implemento promissi fuit meretrici pignus datum, vide ibidem in glo.4.
Et quid in sibi promissis an illud ab ea peti possit, vide dictam glossam quartam.d.l.53.
Datum alicui ne deregat alicuius maleficium, an per dantem repeti possit, vide glo.1.l.54.ibi per illum textum.
Datum ob turpem causam quando applicetur fisco. vide glossam.5.d.legis.54.tit. 14.par.5.
DATIVVS tutor, vide de hoc in verbo TVTOR.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Index materiarum.

DEBITOR. Specici. Absens.
Creditori traditur. Fisci tributorum vel ci vitatis. Compensat. Cedens bonis.
Conditionalis vel ad diem. Pupilli vel minoris. Carceratur vel captus.
Suspectus vel fugitiuus. Confugiens ad ecclesiã. Repetit vel recuperat. Negans debitum. Consistuit in mora. Alienans, donans vel legans. Surripiens vel furens, vel inuadens pignus.
Quantitatis.
Principalis.
DEBITOR an adueniente die teneatur soluere creditori excommunicato, vide glo. 9. l. 34. tit. 9. par. 1.
Debitor si soluere non possit, an liberetur præstando fideiussorem, an vero secundum leges Regni debeat in carcere detineri, vide glo. 5. col. 2. l. 41. tit. 2. par. 3.
Et quid si tempore contractus immobilia non possidebat neque tempore oblati libelli, an & tunc idem sit dicendum, vide ibidem colu. 2. in medio.
Debitor si in iudicio fuit debitum confessus siue oblato libello siue non, intra quantũ tempus soluere debeat, & quid si iudex nullum sibi præfixit terminum ad soluendum, vide glo. 2. l. 7. tit. 3. par. 3.
Debitor an teneatur se ponere in discrimine perdendi id quod a creditore tenebatur mittere, vide glo. 3. l. 27. tit. 11. par. 3.
Et an ad terminum non persoluens sit periurus licet a Rege istam moratoriam habuerit, vide ibi.
Debitor quando debitum suum in alium transfertur per creditorem, an ipso sciente & de eius voluntate debeat fieri, vide glo. 2. l. 64. tit. 18 p. 3.
Debitor potest renuntiare proprium domicilium & velle vt vbique possit conueniri pro debito, glo. 7. l. 70. tit. 18. par. 3.
Debitor an possit petere a creditore suo vt faciat sibi instrumentum liberationis, & quid si tutus sit exceptione, vide glossam primam. legis. 81 titu. 18 par. 3.
Debitor petere potest vt creditor sibi reddat debiti instrumentum non obstante quod alius de quitatione faciat, vide glos. 3. legis. 81. titulo de cimoctauo. par. 1.
Debitor compellere potest creditorem vt reddat sibi instrumentum debiti quod erat penes eum etiam si creditor velit illi dare instrumẽtum quitationis, & an per simplicem creditionis instrumenti tollatur debitum, vide glo. 3. d. l. 81. ibi.
Debitor penes quem reperitur in instrumentum debiti cãcellatum, an probare teneatur sibi fuisse redditum a creditore, vide ibidem.
Et quid si habeat vnum testem de solutione simul cum instrumento, & quid si instrumentum est perditum, vide ibidem.
Et quid si perdito instrumento creditor iterum petat debitum cuius solutionẽ debitor probare nõ potest quomodo ei consulatur, vi. ibidẽ.
Debitor an possit cogi vt faciat cautionem de nouo si creditor instrumẽtum perdiderit & notarius protocolum, vide glossam octauam. legis 10. tit. 19 par. 3.
Debitor si habeat penes se instrumentum debiti & alleget solutionem, an a debito liberatus sit, & an præsumatur soluisse, vide glossam secundã legis. 11. ibidem.
Debitor confessus debitum in iudicio si dicat se iam soluisse, an possit ei a iudice vt si solutionem non probet intra. 8. dies soluat, vide glossam 2. l. 1. tit. 22. par. 3.
Debitor an possit appellare si prius mandetur quod fiat executio tam in rebus immobilibus quam mobilibus, & an valeat sententia si non appeleт, vide glo. 1. l. 3. tit. 27. par. 3.
Et quid si debitor velit quod prius fiat executio in rebus soli quam in rebus mobilibus, vide ibi glo. 2.
Debitor litem a se creditori pignoratam furauerit & alteri vẽdiderit, an illa res ab emptore spatio longi temporis præscribi possit, & quid hoc dicendum per. 11. notatores creditor contra tertium possessorem agere non possit nisi primo debitore excluso & habito non soluendo. glo. 2. l. 27. tit. 29. par. 3.
Debitor si moriatur an secundus creditor rem per triginta annos possit præscribere, vide ibi glo. 7.
Debitor viuere dicitur si decedat cum hærede, vide dictam glossam septimam.
Debitor & si fateatur debitum completa præscriptione nihil operatur, vide glo. 4. l. 29 tit. 29. par. 3.
Et si alicui fuerit a creditore traditum instrumentum debiti, an videatur donans dare sibi possessionem illius, vide glossam primam. legis octauæ. titulo. 30. par. 2.
Et an idem procedat si instrumentum non traditur in re præsenti, vide ibidem.
Debitor mulieris si pro ea dotem dederit si non exprimat quo animo illud faciat an præsumatur facere animo donandi vel soluendi debitũ, vide per glo. 6 l. 30 tit. 11 par. 4.
Debitor si alicui pecuniam numerauerit de mandato creditoris quis ex eis mutuare videatur, vi. le glossam secundam legis secundæ. titulo. 4 partita quinta.
Debitor an debeat mutuum soluere vel eius æstimationem habito respectu ad certum tempus in quo erat caristia, vel secundum æstimationem communem, vide glo. 2. l. 8. tit. 1. par. 5.
Et quid si debitor obtulit congruo loco & tempore, & creditor noluit recipere secundum quod tempus regulerur solutio, an secundum tempus more creditoris, vide glo. 2.
Debitor si mutuum non reddat post tempus, & quando fuit extra iudicialiter interpellatus, an ex hoc in mora constituatur vel ex hoc arbitrario crescat, vide ibi glo. 4.
Debitor an possit ponere exceptionẽ non numeratę pecuniæ licet actor illi nihil petat, vide glo. 3. l. 9. tit. 1. par. 5.
Et an debeat illam proponere in iudicio, vel sufficiat quod fiat creditor etiam sine scriptis, vide ibi glo. 4.
Debitor non tuebitur exceptione non numeratæ pecuniæ post biennium licet probare velit sibi non fuisse numeratam. & quid de iure canonico, vide ibi glo. 6.
Si vero hanc querelam siue exceptionem opposuerit intra biennium liberabitur si creditor nõ probet numerasse, vide ibi glossam legum per textum ibi.
Et quid si in scriptura quam fecit debitor de recepto renuntiauit hanc exceptionem non numeratæ pecuniæ, vide ibidem glo. 8.
Et quid si renuntiauit huic exceptioni in eadem scriptura vel possitne renuntiatio valeat, vide ibidem glo. 9.
Debitor an liberetur si debitum soluit nuntio a creditore destinato qui postea illud perdatur, vide glossam primam. legis quartæ. titulo decimo. par. 5.
Et quid si nuncius sit ecclesiæ, vide ibidem.
Et quid si sit debitor quantitatis, an excusetur si non soluat scienter plus iusto, vide ibidem.
Et quid si soluat nuntio creditoris qui falsificauit domini sui mandatum cui imputetur si tunc res pereat, vide ibi glo. 5.
Debitor post moram an teneatur si res pereat etiam quando eodem modo esset peritura penes creditorem vel penes commodantem, & quid in actione reali, & quid in foro conscientiæ, vide glossam secundam legis 9. tit. 2. par. 5.
Debitor qui dato pignore nummos recepit & promisit pignus redimere intra certũ terminum alias pro vendito habeatur, an tale pactum valeat vel non, vide glossam primam. cum aliis ibi. l. 41. per illum tum ibi. tit. 5. par. 5.
Debitor si nullo pignore constituto pro nummis receptis mutuum promisit, vt si ad certum tempus non soluerit aliqua res ipsius debitoris fit empta creditori pro debito, an tale pactum valeat vel non, vide 3. d. l. 41. tit. 5. par. 5.
Debitor si pacificatur cũ fideiussore, vt si intra certũ tempus illum obligatione non extraxerit pignus quod ei pro indemnitate dedit fideiussori, an tale pactum teneat, vel non, vide dictam glossam tertiam, eiusdem. 41.
Debitor qui promisit soluere in quolibet anno vel in omnibus annis quando ad præstationem teneatur, vide glossam secundam. legis. 11. titulo. 11 par. 5.
Debitor qui promisit alicui fructus nascituros vel partus ferarum vel animalium quales & quo tempore pra stare teneatur, vide glossam tertiam l. 20. per text. ibi tit. 11 par. 5.
Debitor qui fructus dare promisit, si in illo anno non nascantur fructus an liberetur & amplius dare non teneatur, vide ibi glo. 4.
Quod tamen non procedit quando certa quantitas fructuum fit promissa. vide ibi.
Debitor patris si liberetur per filium & postea filius sit hæres patris beneficio emancipationis, vide glo. 2. l. 22. ibi.
Debitor si habeat electionem in dando vnam ex duabus rebus si vna sine eius culpa pereat, an liberetur præstando æstimationem, vide glossam legis 23. ibi.
Et an debitor teneatur dare fideiussori probationes ad exceptiones quas opponere vult, vide glossam quintam. legis. 15. titulo duodecimo. partita quinta.
Et an fideiussor possit petere a debitore etiam pendente lite vt de debitis pensas ad litem vel pecuniam pro expensis, vide ibidem.
Et quid si exceptio quæ a principio competebat tam debitori quam fideiussori postea cesset in debitore, vide ibidem.
Debitor an liberetur si eius amicus creditori suo debitũ obtulerit soluendum a pœna, vide glo. 2. l. 32. tit. 12. par. 5.
Debitor si petat creditori vt fructus rei pignoratæ in debitum principale computet, an audiatur & de quibus fructibus intelligitur, vide glossam l. 2. tit. 13. par. 5.
Debitor quos fructus creditori petere possit ex re sibi pignorata si fructus creditor vendidit quos vendere non potuit, vide ibi glossam quartam.

Septem partitarum.

Et quid si quis errando constituat se pro debito alterius, an teneat constitutum, vide gl. 6. l. 3. tit. 11. par. 5.
Debitor si obligauit creditori suo rem alienam, an tunc detur hypotheca contra illum tertium, vel an contra ipsum debitorem, vide gl. 4. l. 7. per tex. ibi tit. 13. par. 5.
Debitor quando possit vel non rem suam duobus creditoribus pignorare, vide gl. 10. ibid.
Debitor an & quando liberetur a crimine stellionatus obligando rem suam duobus, vide ibi gl. 5.
Et an creditor occupans propria authoritate bona debitoris sui cadat a iure totius debiti, vide gl. 5. l. 11. ibi.
Debitor si rem pignorauit eo pacto, vt si ad certam diem non redimerit talis res maneat creditori, an & quando tale pactum teneat, vid. gl. 1. l. 12. tit. 13. par. 5.
Debitor si pignus quod alicui obligauit ante ipsius traditionem alteri obligauerit quod iustũ tunc primo creditori competat, & an & quando debeat prius fieri discussio contra debitorem, vide gl. 5. l. 14. tit. 13. p. 5.
Et quid si debitor constituat se nomine creditoris possidere, vide gl. 5. in principio.
Et quid si debitor vendidit postquam creditor sibi mouet litem super hoc, vide ibid. in gl. 8.
Et an creditor possit prohibere debitorem ne cædat siluam sibi obligatã vide gl. 2. d. l. 15. ibid.
Debitor si in re pignorata facit meliorationes quid tunc, vid. gl. 1. 2. 3. & 5. & 6. d. l. 5.
Debitor si ante traditionem pignoris ipsum vendiderit, an fructus ab emptore percepti creditori restitui debeant, vide glossam secundam. l. 16. ibidem.
Et quid si debitor non transtulit dominium prædij alicui obligati in aliũ peruenit tamen prædium ad bonæ fideipossessorem, an fructus ab eo percepti a creditore per actionem hypothecariam recuperari possint, vide gl. 3. d. l. 16.
Et quando creditor rem ab alio possessam petit ex iure pignoris si ipse possidens illud neger, an creditori probare sufficiat debitorẽ fuisse in possessionem illius rei vel an illum esse dominum etiam probare teneatur vide gl. 1. l. 18. tit. 13. par. 5.
Debitor a creditore petere potest illud amplius quod recipit vltra id quod sibi debebatur, & qua actione, vide gl. 3. l. 49. ibi.
Debitor si dolo ie non restituat creditori pignus, an tunc iuretur in litem contra eum, & an teneatur ad quod præmilla iudicis taxatione iuramentum fuit vel ad debitum tantum, vide per gl. 7. l. 19. tit. 13. par. 5.
Debitor si filiam creditori pignorauerit, an creditor illam cedere possit vide gl. 2. l. 20. tit. 13. par. 5.
Debitor si creditori suo debitum soluerit statim ab illo rem pignoratam petere potest, vide gl. 6. l. 21. ibidem.
Et an idem sit dicendum in pignore prætorio, vide ibid.
Debitor idem est si se subscribat, ac si totum instrumentum faciat manu sua, vide glo. 6. l. 31. ibi.
Debitor si vni ex creditoribus rem sub condictione pignorauerit, & ea pendente alteri obligauit, an primus præteratur impleta condictione vide gl. 1. l. 32. ibid. per illum tex.
Debitor an liberatus videatur per creditorem quando sibi ab ipso fuit additum pignus, vel si constet creditorem instrumentum debiti cancellasse, vel illud penes debitorem postea reperiatur, vide gl. l. 40. per text. tit. 13. par. 5. & gl. 5. l. 9. tit. 14. par. 5.
Debitor an debeat admoneri prius quam creditor pignus suum alteri vendat quando illud facere potest, & an per pactum fieri possit vt credito rem vendere liceat elapso termino sine alia admonitione, vide gl. 2. l. 41. & gl. ibi. & gl. 4. l. 48. ibid.
Debitor an teneatur habere ratum etiam illud quod est vltra debitum quando creditor suam pignus vendidit, vide glossam tertiam. l. quadragesimæ tertiæ. ibi.
Debitor an possit petere, vt creditor vendat pignus præsente pecunia, & non habita fide de pretio, vide ibid.
Debitor qualiter agere contra creditorem quando contra formam legis pignus vendidit quæ ab emptore vsucapta fuit, vide glossam nonam. l. 48. ibi.
Debitor an de euictione teneatur si pignus venditum a creditore euincatur, & quid si creditor non habuit neque iuste credidit se habere ius vendendi, vide ibi gl. 5.
Et quid si creditor cum pignus venderet duplam nomine euictionis pro quo sibi debebatur, & qua actione, vide gl. 3. l. 49. ibi.
Non tamen hoc habebit locum quando creditor vltra debitum aliud dãnum sentire quia tunc illud plus retinere poterit vide ibid.
Debitor si dolo euictionem pignoris non præstiterit, an creditor in litem iurare possit vel ad debitum tantum, vide per gl. 7. l. 19. tit. 13. par. 5.
Debitor si filiam creditori pignorauerit, an creditor illam cedere possit vide gl. 2. l. 20. tit. 13. par. 5.
Debitor si creditori suo debitum soluerit statim ab illo rem pignoratam petere potest, vide gl. 6. l. 21. ibidem.
Et an idem sit dicendum in pignore prætorio, vide ibid.
Debitor idem est si se subscribat, ac si totum instrumentum faciat manu sua, vide glo. 6. l. 31. ibi.
Debitor si vni ex creditoribus rem sub condictione pignorauerit, & ea pendente alteri obligauit, an primus præteratur impleta condictione vide gl. 1. l. 32. ibid. per illum tex.
Debitor an liberatus videatur per creditorem quando sibi ab ipso fuit additum pignus, vel si constet creditorem instrumentum debiti cancellasse, vel illud penes debitorem postea reperiatur, vide gl. l. 40. per text. tit. 13. par. 5. & gl. 5. l. 9. tit. 14. par. 5.
Debitor an debeat admoneri prius quam creditor pignus suum alteri vendat quando illud facere potest, & an per pactum fieri possit vt credito rem vendere liceat elapso termino sine alia admonitione, vide gl. 2. l. 41. & gl. ibi. & gl. 4. l. 48. ibid.
Debitor an teneatur habere ratum etiam illud quod est vltra debitum quando creditor suam pignus vendidit, vide glossam tertiam. l. quadragesimæ tertiæ. ibi.
Debitor an possit petere, vt creditor vendat pignus præsente pecunia, & non habita fide de pretio, vide ibid.
Debitor qualiter agere contra creditorem quando contra formam legis pignus vendidit quæ ab emptore vsucapta fuit, vide glossam nonam. l. 48. ibi.
Debitor an de euictione teneatur si pignus venditum a creditore euincatur, & quid si creditor non habuit neque iuste credidit se habere ius vendendi, vide ibi gl. 5.
Et quid si creditor cum pignus venderet duplam nomine euictionis pro quo sibi debebatur, & qua actione, vide gl. 3. l. 49. ibi.
Non tamen hoc habebit locum quando creditor vltra debitum aliud dãnum sentire quia tunc illud plus retinere poterit vide ibid.
Debitor si dolo euictionem pignoris non præstiterit, an tunc iuretur in litem contra eum, & an teneatur ad quod præmilla iudicis taxatione iuramentum fu

Universidad de Deusto
Biblioteca

Et an in dubio credatur aliquid per errorem, vel sciente fuisse solutum liceat indebitum, vide ibid. ad fi.
Debitor si per sententiam condemnetur soluere in debitum, an & quando postea illud repetere possit, vide gl. l. 33. titulo decimoquarto. par. 5. per tex. ibi.
Debitor si per transactionem aliquid a creditore accepit, an illud ab ipso repeti possit, vide glossam secundam, & tertiam. l. trigesimæ quartæ. ibidem.
Debitor si liberetur a debito per creditorem ea, scilicet, conditione, vt aliquid faciat si postea facere noluerit poterit creditor illum ad factū compellere, vel primum debitum sibi petere, vide gl. l. 41. per text. ibi tit. 14. par. 5.
Debitor cum a creditoribus dilationem petere vult ad soluendum illos omnes vocare tenetur in vnum, & quid si ipsi inter se dissentiant, vid. gl. l. 5. tit. 15. par. 5.
Debitor cui fuit concessa a creditoribus dilatio ad soluendum, an teneatur satisdare de soluendo intra tempus dilationis, vide gl. 4. l. 5. titulo 15. par. 5.
Debitor si a creditore petierit remissionem partis debiti quando creditor illud facere possit, & quid si sunt plures & vni consentiat alij vero non & quid si aliqui sint absentes, vel si aliquis habeat hypothecam vel pignus, vide gl. l. 6. per tex. ibi tit. 15. par. 5.
Debitor an & quando habeat electionem in soluendo vni ex creditoribus suis, vide glossam secundam, tertiam, quintam, & sextam. l. 9. titu. 15. par. 5.
Debitor large dicitur ille qui potest conueniri actione reali, & an iste capi possit, vide glossam primam. l. decimæ. titulo decimoquinto. parti ta quinta.
Debitor alicuius fisci debitores liberauerit in fraudem suorum creditorum, an talis liberatio seu quitatio debeat reuocari, & quid in fideiussore, vide gl. l. 12. per tex. ibi tit. 15. par. 5.
Debitor siue paruæ siue magnæ quantitatis, an & quando minoris creditoris sui tutor, vel curator esse possit, vide glossam. 5. & 6. l. 14. per tex. ibi tit. 16. par. 6.
Debitor si ante quam soluat moriatur, an tunc eius creditor cum iudicis authoritate possit impedire ne sepelliatur quousque sibi satisfaciatur vide gl. l. 13. per tex. ibi tit. 9. par. 7.
Debitor possidet pignus creditori datum sicuti ipsemet creditor, vi. gl. l. 13. tit. 10. par. 7.
Debitor si captus ht pro debito pecuniario si aufugiat qualiter custodes tenentur, vide glossam primam. in proœmio. tituli vigesimino. parti ta 7.
Et quid si creditor cedat custodi ius crediti contra debitorem fugitiuum & fideiussores an recuperet virtute cessionis contra debitorem principalem, & eius fideiussores, vide ibi.
Debitor soluens post sententiam absolutoriam si realiter debebat, an repetat si soluit errore facti, vid. glossam octauam. l. 48. titul. vndecimo. par. 3.
CREDITORI TRADITVR debitor de consuetudine huius Regni si soluere non possit creditori suo tradi vt illum seruiat, vide glo. 6. ad fi. l. 23. tit. 6. par. 1.
Debitor soluendo suo creditori dum est captus a latronibus vtrum liberetur, vide gl. 3. l. 7. tit. 8. par. 2.
Debitor an possit capi vt seruiat creditori suo prodebito etiam si talis debitor sit homo liber, & qualiter hoc fiet, vide per gl. 4. l. 3. titulo decimotertio. par. 5.
Debitor quando per creditorem possit capi, & detineri, & quando non, vide glo. 5. l. 11. titulo decimotertio. part. 5. & gl. l. 14. tit. 14. par. 5. & gl. l. 14. tit. 16. par. 7.
CONDICTIONALIS, vel in diem, & an adueniente die teneatur soluere creditori excommunicato, vide glos. 9. l. 34. titulo nono. partita prima.
Debitor qui ad certum tempus iuraut soluere sit a principe prorrogationem habuerit, an decennium excedere debeat, & an de iuramento debeat fieri mentio, vide gl. 4. l. 33. tit. 18. par. 3.
Et an ad terminum non persoluens sit periurus licet a Rege istam moratoriam habuerit, vide ibi.
Debitor fugitiuus ante diem capi potest per creditorem propria authoritate, vide glo. 1. l. 10. tit. 15. par. 5.
Et an iste debitor teneatur de nouo præstare fideiussores quod ad terminum prorrogatum soluet, vide ibidem gl. 2.
Debitor an constituitur in mora quando dicitur in promissione expressa sine alia interpellatione, vide gl. 2. l. decimæ octauæ. titulo vndecimo. par. 5.
Et an conditionis euentus constituat debitorem in mora, vide dictam glossam secundam.
Debitor si rem pignoratam emerit eo pacto, vt si ad certam diem non redimerit talis res maneat creditori, an & quando tale pactum teneat, vide gl. l. 12. tit. 13. par. 5.
Debitor tenetur soluere ad terminum præfixum neque ad creditum dum illum in mora aliqua interpellatione requiritur, & quando fit quid in euentu conditionis, vel in die tacita inducta a lege, vide gl. & 2. l. 8. tit. 14. par. 5.
Et an dies incertus constituat debitorem in mora, vide dict. glossam in principio.
Debitor si liberetur a debito pro creditorem ea, scilicet conditione, vt aliquid faciat si postea facere noluerit poterit creditor illum ad factū compellere, vel primum debitum sibi petere. vide glo. l. 41. petere ibi tit. 14. par. 5.
SVSPECTVS vel fugitiuus per creditorem capi potest propria authoritate etiam ante diem, vide glossam primam. l. decimæ. titulo decimoquinto. par. 5.
Debitor fugitiuus si per creditorem vulneretur, an ipse teneatur, & quid si fuga fit in promptu sed non in actu, vide d. gl. 1. d. l. 10.
Et quid si colono vel ascriptitio fugiente, vel in clerico debitore fugente, vide gl. 1.
Et an quilibet de populo possit debitorem fugitiuum publicum capere vid. d. gl. 1.
Debitor fugiens si se defendat qualiter capi possit, & quid debitor facere, vide ibid.
SPECIEI si illam soluere potest ad illud tenetur neque liberatur propter interesse, vide glossam quartam. l. secundæ, titulo decimoquarto. par. 5.
Debitor speciei, an excuseturr a mora propter difficultatem, & quando idem fit in debitore facti, & quid in debitore quantitatis. vide gl. 18. tit. 11. par. 5.
QVANTITATIS. & an debitor quantitatis excuseturr a mora propter difficultatem soluendi, vide glossam quintam. l. decimæ octauæ. tit. 11. par. 5.
Debitor siue paruæ, siue magnæ quantitatis, an & quando minoris debitoris sui tutor vel curator esse possit, vide gl. 5. & 6. l. 14. per text. tit. 16. par. 6.
FISCI TRIBVTORVM, vel CIVITATIS.
Debitor tributorum Principis, an extrahi possit ab ecclesia, vide glossam 2. tit. 11. par. 1. in fin. libus vel bis.
Debitor fiscalis a sententia contra eum lata per fiscum non appellando, hoc est conuictus, & an idem sit in debitore priuati, & in quo differunt vide gl. 7. l. 13. tit. 8. par. 3.
Debitor tributorum nunquam præscribet liberationem, vide gl. & tit. 29. par. 1.
Debitor ciuitatis si soluat thesaurario communis, an renet probare conversum in vtilitatem ciuitatis, vide gl. 6. in fin. l. tertiæ. titulo primo par. 5.
PVPILLI, vel minoris, & quando ei soluit, an necesse sit quod debitor faciat fieri scriptura, vide glossam quartam. l. tertiæ. titulo. 14. par. quinta.
Debitor siue paruæ, siue magnæ quantitatis, an & quando minoris debitoris sui tutor, vel curator esse possit, vide glo. 5. & 6. l. 14. per text. tit. 16. par. 6.
CONFVGIENS AD ECCLESIAM. an & quando ab ea extrahi possit vide gl. 2. l. 2. tit. 1. par. 1.
Et an ab ecclesia extrahi possit debitor tributorum Principis, vide ibi in fi. verbis.
REPETIT, vel RECVPERAT debitor post solutionem pignoris a creditore recuperare potest, vide glossam primam. l. 38. titulo decimo tertio. par. 5.
Et quid si creditor recipere recusauerit debitore offerente, vide ibi gl. 3. & 5.
Et quid si non obtulit pecuniam neque consignauit, sed solo verbo se paratum soluere, vide ibi. d. gl. 4.
Debitor si per errorem soluerit repetet, & quot modis per errorem dicatur, vide gl. 4. l. 28. tit. 14. par. 5.
Et quid si soluat per errorem iuris, vel errando in facto proprio, vide d. l. 28.
Debitor si dicat se indebite soluisse & recuperare vult sic solutum quæritur ad hoc probandum admitti debet vide gl. l. 29. ibi.
Et an tunc videatur donasse, vide gl. 1. l. 30. per illum tex. tit. 14. par. 5.
Et an repetet quando soluit procuratori reuocato scienter, vide glossam 1. d. l. 30.
Et an in dubio credatur soluisse per errorem vt repetere possit, vel contra vid. ibid. ad fi.
Debitor si per sententiam condemnetur soluere indebitum, an & quando illud postea repetere possit, vide glossas. l. trigesimæ tertiæ. titulo par. 5.
Debitor si per transactionem aliquid a creditore accepit, an illud ab illo repeti possit, vide gl. 2. & 3. l. 34. tit. 14. par. 5.

bitum si sub aliqua conditione faciendi a creditore liberetur si postea facere noluerit, an creditor ad faciendum illum possit compelle vel debitum repetere, vide gl. l. 41. per tex. ibi titulo decimoquarto. par. 5.
NEGANS DEBITVM quando iudice adducitur quia creditor quia misit instrumentum debiti aliud fieri petit quid sit faciendum, vide gl. 6. Laodic. 19. par. 3.
CONSTITVITVR IN MORA, & an ita sit quam dies est in promissione expressa sine alia interpellatione, vide gl. 2. l. 18. titulo 11. par tita 5.
Et an conditionis euentus constituat debitorem in mora, vide dictam gl.
Et an debitor speciei excuseturr a mora propter difficultatem, & quando idem fit in debitore facti vel quantitatis, vide gl. 5.
Et an dies incertus constituat debitorem in mora, vide glo. 1. in princip. tit. 14. par. 5.
Et an a constituendum debitorem ad diem in mora sit aliqua interpellatio necessaria, & quando, & quid in die tacita inducta a lege, vide. gl. l. & 2. d. l. 8. tit. 14. par. 5.
Debitor de iure canonico semper potest moram purgare dummodo aduersarius non sit damnum passus propter moram. vide. d. glossam secundam. d. l. 8.
PRINCIPALIS si est presens prius debet conueniri quam eius fideiussor, & quando dicatur esse presens, vide glo. 1. l. 9. titulo duodecimo. par. tit. 5.
Debitor principalis si non sit soluendo, an & quando tunc eius fideiussor conueniri possit, vide gl. 2. d. l. 9.
Debitor principalis si decedat sine hærede tunc eius fideiussor tenebitur ad id quod ipse principalis tenebatur, vide dict. gl. 2. dict. l. nonæ. titu. 12. par. 5.
Et an sit necessaria excussio rei principalis quando eius fideiussor se vt principalem obligauit, vide ibi.
Debitor principalis si habet bona alibi quam vbi contraxit, an illa prius discuti debeant quam perueniatur ad eius fideiussorem, vide ibid.
Debitor principalis si creditori suo pignus dedit si ipse creditor postea fideiussores conuenerit, an ipsi ei obijcere possint quod prius vendat pignus debitoris quod habet, vide. glossam 5. l. nonæ. titulo duodecimo. par. 5.
Debitor principalis quando non teneatur soluere illud quod eius fideiussor pro eo suo creditori soluit, vide glo. 1. & 2. l. 12. per tex. ibi. titulo. 12. par. 5.
Debitor principalis si liberetur per sententiam, an eius fideiussor liberatus videatur, & quando, vide gl. 4. l. 15. ibi.
Debitor principalis si nolit vti aliqua exceptione, an eius fideiussor poterit ea vti, vide glo. 5. d. l. 15.
Et an possit fideiussor ea exceptione vti quando obtulit se ad fideiussionem non rogatus, vide ibidem.
Et an fideiussor possit exceptionem opponere reo inuito, vid. ibid.
Et an debitor teneatur dare fideiussori probationes ad exceptiones suas quas opponere vult, vide ibid.
Et an fideiussor possit petere a debitore etiam pendente lite vt det sibi ex penias ad litem, vel pecuniam pro expensis, vide ibid.
Et quid si excepto quæ a principio competebat tam debitori quam fideiussori postea cesset in debitore, vide ibid.
Debitor principalis si decedat, an obligatio adhuc in fideiussore duret, vide glossam primam. l. decimæ sextæ. titulo duodecimo. partita quinta.
Debitor principalis an a fideiussore in iudicio defendi possit in quocunque crimine vt reueletur a pœna, vide gl. 2. l. 18. ibi.
ABSENS debitor si ex iusta causa absens sit, an possit restitui si pignus eo absente per creditorem fuit venditum etiam quando ipse creditor illud virtute pacti a principio facti facere potuit, vide gl. 4. l. 47. tit. 13. par. 5.
COMPENSAT. & an debitor liberetur per compensationem, vt solui non teneatur, vide glo. 1. cum alijs ibi. l. vigesimæ. titul. 4. partita quinta.
Et quid si sub iuramento soluere promisit, an tunc compensando promissum videatur adimplere, vide ibid.
Debitor si petat fieri compensationem, quando talis compensatio locum habebit, vide ibi in gl. 2. per illum tex.
Et quæ forma obijcere possit hanc exceptionem compensationis, vide ibid. gl. 3.
Debitor opponens exceptionem compensationis videtur fateri debitum vide d. gl. 3.
Debitor an possit opponere exceptionem compensationis coram iudice arbitro vel delegato vid. ibi. gl. 4.
Et an possit et peni compensatio compensationis alterius debiti, vide ibi glossam. 5.
Debitor quales res in compensationem adducere possit, vide gl. l. 21. per tex. ibi. ti. 14. par. 5.
CEDENS BONIS, & qui non habet vnde soluat potest cedere, bonis & quis ad hoc admittatur, vel non, & quid in debitore iudici, vide gl. l. l. tit. 15. par. 5.
Debitor qui studiose dilapidauit bona sua non gaudet beneficio cessionis, vide ibi.
Nec gaudebit isto beneficio si plenarie satisfacere potest, vide ibidem in fine.
Debitor non potest cedere bonis inuito creditore, vide glossam tertiam. l. 1. titulo 15. par. 5.
Neque in alijs casibus, vide glo. 4. l. 4. ibidem.
Debitor qua forma bonis cedere debeat, & an solo verbo, vel cum vituperio, vide ibi gl. 4.
Debitor qui bonis cedit quos pannos secum habere possit, vide ibidem in gl. 5.
Debitor quis ad cessionem bonorum non potest compelli, vide ibidem. glo. 6.
Debitor si cum vituperio cesserit bonis licet postea dies factus sit creditoribus satisfacere non tenetur alias sic, vide glo. 3. l. ibid.
Debitor si post cessionem aliquid habuerit debet creditoribus satisfacere deducto tamen ne egeat, vide ibi gl. 4. per tex. ibi.
Debitor si bonis cedere nolit detrudetur in carcerem, & an prius debeat fieri discussio bonorum, & quid hodie iure regni, vide glossam prim. l. 4. ibid.
Debitor si velit cedere bonis si creditores noluerint sed velint ei dare dilationem quis eorum audiatur, vide glossam. 2. l. quintæ. titulo decimo quinto. par. 5.
Debitor si postquam habuit a creditoribus dilationem ad soluendum velit cedere bonis, an admittatur, vide gl. 4. ibid.
Debitor si ante quam cedat bonis velit vni ex creditoribus soluere bene potest postea vero non, vide glossam primam. l. nonæ. titulo decimo quinto. par. 5.
Et idem erit si illud agere velit ante quam creditores mittantur in possessionem suorum bonorum, vide ibid.
CARCERATVR, CARCERATVS, CAPTVS.
Debitor soluendo suo creditori dum est captus a latronibus vtrum liberetur, vide glossam quintam. l. septimæ, titulo decimooctauo, partita secunda.
Debitor si soluere non possit, an liberetur præstando fideiussorem, an vero secundum. li. Regni debeat in carceres detineri, vide glossam quintam. columna secunda. l. quadragesimæ primæ. titulo secundo. par. 3.
Et quid si tempore contractus immobilia non possidebat neque tempore oblati libelli, an & tunc idem sit dicendum, vide ibidem. columna 2. in medio.
Debitor quando per creditorem possit capi, & detineri, & quando non, vide gl. 5. l. 11. titulo decimotertio, partita quinta, & glossas. l. decimæ quartæ. tit. 14. par. 5.
Debitor non potest carcerari creditoribus non instantibus, vide glo. 2. l. 4. tit. 15. par. 5.
Et quid si post capturam vel ante bona sua alienauerit, vide glo. 4. d. l. 4. per tex. ibi.
Debitor ad petitionem creditorum potest in carcerem detrudi si fraudulenter bona alicui alienauit, vide glossam primam. l. septimæ. titu. 15. par. 5.
Debitor si captus sit pro debito pecuniario si aufugiat qualiter custodes teneantur, vide glossam primam in proœmio tituli vigesimi noni. partita 7.
Et quid si creditor cedat custodi ius crediti contra debitorem fugitiuum, & eius fideiussores quid illud operetur, vide ibid.
ALIENANS, DONANS, LEGANS, DILAPIDANS.
Debitor si in debite soluerit, an donasse videatur, & quando non, & quid si sciens soluerit procuratori reuocato, vide gl. 1. l. 30. per textum ibi tit. 14. par. 5.
Debitor qui studiose dilapidauit bona sua non gaudet beneficio cessionis, vide glossam primam. l. primæ. titulo decimoquinto. partita quinta.
Debitor si post capturam, vel ante bona sua alienet, an & quando talis alienatio valeat, vel non, glossa quarta. l. quartæ. titulo decimoquinto. par. 5.
Debitor si alienet in fraudem creditorum, an alienatio teneat. vide glossas legis septimæ, octauæ, & nonæ. titulo decimoquinto. partita quinta.
Et quid in alienatione facta in fraudem futurorum creditorum quorum pecunia prieres dimissi non sunt, an reuocetur, vide glo. 1. l. septimæ. tit. 15. par. 5.
Debitor alienans in fraudem creditorū potest ad ipsorū petitionē detrudi in carce-

Universidad de Deusto
Biblioteca

In carcerem quousque releuet eos in quos alienauit, vide glossam. 1. d. l. 7.
Debitor alienans bona sua ante sententiam, an fraudulenter facere præsumatur, uid. ibi gl. 3.
Et an idem si fi alienet titulo oneroso, vide ibi gl. 4.
Debitor si alienet iusto pretio, an in fraudem creditorum alienare videatur, vide ibi gl. 4.
Et quid si alienet bona omnia vel maiorem partem simul vel minuatim, vid. d. gl. 4. & ibi gl. 5.
Debitor si alienet intra quantum tempus creditores hanc alienationem reuocare possint, vide ibi gl. 6 per illum tex. ibi.
Debitor si in vita vel morte aliquid donauerit si sit vel esse præsumatur in fraudem creditorum, an talis donatio valeat, vide gl. 7. dict. l. 7. titulo 15 par. 5.
Debitor si res suas alienet aliquando a creditoribus talis alienatio non potest reuocari, vide ibi glo. 9.
Debitor si in fraudem creditorum bona sua alienauit debent talia bona creditoribus restitui cũ fructibus perceptis, vel qui percipi potuerant & a quo tempore restitui debeant, vide glossas. l. 11 titulo decimoquinto. par. 5.
Et an emptor tunc expensas deducere possit, vide ibid. in gl. 6.
Debitor alicuius si suos debitores liberauerit in fraudem suorum creditorum, an talis liberatio seu quitatio debeat reuocari, & quid in fideiussore, vide glossas. l. duodecimæ. per tex. ibi titulo decimoquinto. partita quinta.
Debitor si leget rem pignoratam creditori, an valeat legatum, & an creditor repellatur a petitione debiti, vide gl. 1. & gl. 3. quæst. 1. l. 16, titul. 9. partita. 6.

SVRIPIENS FVRANS INVADENS PIGNVS.

Debitor an possit creditorem compellere ad restitutionem pignoris soluendo pretium quando propter aliud mutuum eidem debitori factũ plus creditori debebatur, vide glossam quartam. l. 22. titulo decimotertio. par. 5.
Debitor si inuadat propria authoritate pignus creditori datum an amittat ius quod in pignore habet, vide gl. 1. & 2. l. 13. titulo decimo. partita septima.
Et pro vnius debito alius capi non debet istud enim est contra omne ius vide glossam primam, secundam, tertiam, & quartam l. 15. per illum tex. tit. 10. par. 7.
Debitor qui surripit pignus quod creditori suo dederat, an cõmittat furtum, vide glossam quartam. l. tertiæ. titulo decimoquarto. partita septima.
Debitor si pignus quod creditori suo dedit furatus sit an committat furtum, & quid si pignus penes ipsum remanserit, & ipse illud vendiderit vel contrectauerit, vide glossas. l. nonæ. per tex. ibi tit. decimoquarto. par. 7.
Debitor cuius pignus creditor possidebat, an si illud ab aliquo furetur sibi aliqua actio contra furantem detur, vel ipsi creditori tantũ, & quando ex quibus causis ipse admitti possit, vide gl. 6. dict. l. 9. per illũ tex. ibidem.
Et quando pignus a debitore recrediri datum furatur cui actio furti contra furem detur, vide ibidem in gl. 6.
Et si ex tali actione creditori competente aliquid sibi detur illud ipse non lucrabitur sed debitor & rei furatæ dominus, vide ibi gl. 8.

DEBITVM, & an pro debito vniuersitatis possint capi rectores, & consules ipsius, vide glossam quartam. l. decimæ tertiæ. titulo secundo. partita tertia.
Debitum ignorans si habeat bonam fidem, & illum iam præscripserit, an sit tutus in conscientia, vide glossam primam. l. 12. titulo vigesimo nono par. 3.
Debitum qualiter præscribatur contra creditorem etiam si sit contra ecclesiam, vide glossam primam. l. vigesimæ secundæ. titulo vigesimo nono. par. 3.
Et quid si debitum sit causatum proprer seruitium, vide ibid.
Et quid si præscribat cum mala fide, vide ibid.
Debitum ad hoc vt per ipsius renouationem præscriptio ipsius interrumpatur debet talis renouatio sponte fieri, vide glo. 4. l. 9 vigesimæ nonæ. tit. 29. par. 3.
Debitor licet a debitore fateatur completa præscriptione nihil operatur vide. d. gl. 4. d. l. 29 ibi.
Debiti instrumentum si tradatur, an talis debiti videatur donatario tradita possessio, & facta donatio, vide glossam. 1. l. octauæ. titulo trigesimo par. 3.
Debitum vxoris si detur marito in dotem cuius expensis debeat a debitore exigi, vide glossam secundam. l. decimæquintæ. titulo vndecimo par. 4.
Et an prætextu debiti possit commodatarius retinere rem sibi commodatam, & quando sic, vide glossam 3. per tex. ibi. l. nonæ. titulo secundo. par. 6.
Debitum si soluatur creditori statim ipse rem sibi pignoratam reddere teneatur quocunque modo talis res pignorata ad eum peruenerit, vide per glossam sextam. l. vigesimæ primæ. per tex. ibi titulo decimoquarto. par. 5.
Et an idem sit dicendum in pignore prætorio, vide ibid.
Debitum si offeratur creditori per debitorem, & ipse recipere recusarit, an & quando debitor liberetur, & ius pignoris extinguatur, vide gl. l. 33. ibi per illum tex.
Et quid si debitor pecuniam non obtulit neque consignauit sed solum hoc dixit separatum soluere, vide ibi gl. 4.
Debitum an videatur remissum si creditor pignus debitori remittat instrumentum cancellauerit vel postea penes debitorem reperiatur, vide glossas. l. quadragesimæ. per textum ibi. titulo decimoquarto. partita quinta. & glossam quintam. l. nonæ. titulo decimoquarto. partita quinta.
Debitum si creditori soluatur liberatur debitor, & eius fideiussores, vide glossam tertiam. l. primæ. per textum ibi. titulo decimoquarto. partita quinta.
Debitum si a debitore minoris soluatur ipsi minori, an per tale solutionem liberetur, & quando, vide glossas. l. quartæ. ibi per illum tex.
Debitum cum soluitur minori, an de hoc debeat fieri scriptura, vide 4. d. l. 4. tit. 14 par. 5.
Debitum si soluatur falso procuratore demandato iudicis, an liberet soluens, vide d. gl. 4. in fi.
Debitum an possit solui habenti generale mandatum ad negotia creditoris, vide glossam secundam. l. quintæ. per tex. ibi titulo decimoquarto. par. 5.
Debitum si soluatur procuratori, an & quando soluens liberetur, vide gl. d. l. 5.
Debitum si soluatur adiecto, an soluens liberetur, & qualis debet adiectus, & qualiter hæc solutio fieri debeat, vide glossam quartam quintæ.
Debitum si soluatur procuratori creditoris, an soluens liberetur, & quando, vide glossas. l. septimæ. per text. ibi titulo decimo quarto. partita quinta.
Debitum debet solui in termino præfixo sine eo quod requiratur interpellatio ad constituendum debitorem in mora, & quando interpellatio necessaria sit, & quid in euentu conditionis, vel in die inducta a lege, vide gl. 1. & 2. l. 8. ibid.
Debitum quando non est liquidum qualiter fieri debet confessatio depositio, vide gl. 3. ibid.
Debitum bis exigi non debet neque bona fides illud patitur, vide gl. 15. tit. 14. par. 5.
Debitum videtur confessatũ eo quod debitor opposuit contra creditorem exceptionem compensationis, vide gl. 3. l. 20. ibid.
Debitum cum debito quando compensari non possit, vide gl. l. 11. ibi per illum tex.
Debitum quod modis dicatur fuisse per errorem solutum, & an debiti solutio valeat, vide glossam primam. l. vigesimæ octauæ. titulo decimo quarto. par. 5.
Et quid si soluat per iuris errorem, vel errando in proprio facto, vide gl. 2.
Debitum si soluatur procuratori reuocato, & soluens illud sciebat, & illud sibi donasse videatur, vide glossam primam. l. 30. titulo decimo quarto. par. 5.
Et quid si hæres bonæ fidei soluat debita testatoris defuncti quatenus ei consulatur, & an in dubio nomine suo vel testatoris soluisse censeatur, vide glossas. l. trigesimæ sextæ. per text. ibi titulo decimoquarto. par. 5.
Et an pro debito vniuersitatis capiantur rectores populi, vide gl. 1. d. l. 4. tit. 15. par. 5.
Et quid in debito monasterij, an capiatur eius abbatissa, vide ibid.
Et prius debita solui debent quam legata, vide gl. 11. & 12. l. 7. per tex. ibi. tit. 6. par. 6.
Debitum quod testator debet hæredi an facto ab ipso inuentario hæres consequi possit, & quo iure, & qualiter, & quando non, vide glossam 8. tit. 6. par. 6.
Et quid si hæres non fecerit inuentarium, an ipse detrahat quod debitus sibi debebat etiam a fidecommissario vniuersali, vide ibidem.
Debitum si ab hærede petatur quod ei testator debebat, an per hoc deatur hæreditatem repudiate, vide glossam. 2. l. decimæoctauæ. tit. 6. par. 6.
Et an melioratus in. 3. & 5. bonorum, vel aliter teneatur ad debita, vide l. 1. 2. tit. 9. par. 6.
Et an renuntiando quis instrumento debiti videatur renunti[illegible] debi[illegible]

debitum, vide glo. 1. l. 47. tit. 9. par. 6.
Et pro debito vnius alter capi non debet, vide glossam primam, & secundam. l. decimæ quintæ. titulo decimo. partita septima. cum aliis bid. sequentibus per tex. ibi.

DEBITVM CONIVGALE reddi debet per maritum vxori excommunicatæ neque ob id peccat, vide gloss. 6. l. 34. titulo nono. par. 1.
Debitum coniugale quis coniugi suæ reddere non debet etiam si sibi pericula si est ibi salutis suæ periculum, vide glossam tertiam. l. secundæ. tit. 20. par. 2.
Debitum exigere ab vxore non debet ille qui dubius est quo animo spõsa de futuro carnaliter cognouit, vide glossam octauam. colum. 2. tit. 1. par. 4.
Debitum an teneatur reddere sanus leproso, & quando, vid. gl. 7. l. 7. per tex. ibi tit 2. par. 4.
Et an si maritus sit graui infirmitate detentus ita quod sine periculo personæ debitum reddere non possit, an vxori potenti illud sibi reddere teneatur, vide ibi.
Debitum an debeat a marito reddi vxori accusatæ per eum de adulterio filii petente, vide glossam secundam. per tex. l. octauæ. titulo secundo. par. 4.
Debitum coniugale qualiter vnus alteri reddere debeat cum nullus eorum exigere non possit eo quod ambo simpliciter voluerunt, & postea matrimonium contraxerunt, vide gl. 5 l. 11. titulo secundo. partita quinta.
Et an Episcopus in tali voto simplici dispensare possit vt vouens possit exigere debitum, vide ibid.
Debitum coniugale an possit exigi ab incestuoso siue vxoris suæ consanguineam cognouerit siue propriam ipsius. vide glo. 2. l. decimæ tertiæ titul. 2. par. 4.
Debitum an possit ab vxore marito incestuoso denegari, vide gl. 9. l. 13. tit. 2. par. 4.
Debitum an ab sponsa exigi possit si sit benedicta ante dies quibus nuptiæ fieri prohibentur post primam cum sponso carnis consumationem, vide gl. 7. l. 18. tit. 2. par. 4.
Debitum an teneatur reddere, vel sine mortali peccato exigere qui cum vno clandestine contraxit, & postea publice cum alio cum quo commoratur, & quid si non reddens ex hoc poneret se in periculo vitæ vel oriretur scandalum siue aliquid peccatum, vide glo. 4. l. 2. titulo. 3. par. tit. 4.
Debitum ab vxore serui ei periculum si eo tempore dominus seruo aliquid mandet quod ex istis prius facere debeat, vide gloss. 2. & 3. l. secundæ. tit. 6 par. 4.
Debitum an vxori reddi debeat si ei est mota quæstio de seruitute siue a marito vel a domino & qualiter sibi præiudicet si reddatur etiam ad mandatum ecclesiæ, & an potius sufferre debeat excommunicationẽ, vide gl. 4. l. 4. tit. 5. par. 4.
Debitum contingit an teneatur reddere vxor marito cum alia fornicatur, vide gl. 7. l. 2. tit. 9. par. 4.
Debita Regis præmortui, an nouus Rex soluere debeat, & quãdo, & qualia, vide glossam primam, colum. 1. & 2. per illum text. l. 4. titulo decimo quinto. par. 2.
Debita fa tubens aliquis per soluere de quibus debeat intelligi, vid. gl. 4. l. 10 tit. 19. par. 3.

DECANVS non habet primam vocem in capitulo nisi consuetudo illud sibi tribuat, vide glossam quartam. l. tertiæ. titulo sexto. partita prima.
Decanus de consuetudine est maior de consuetudine post Episcopum de iure vero non, vide glossam primam. l. 1. & ibi. l. quartæ. titulo sexto. par. 1.
Decanus quid significet, vide. glo 5. & ibi meliorem text. in dict. l. 4. titu. 6 par. 1.
Decanus habet iurisdictionem ordinariam sicuti archidiaconus hodie de consuetudine solus Episcopus habet, vide dict. gl. 4. l. tertiæ. titulo sexto. par. 1.

DECEDERE intestatus, vide in verbo INTESTATVS.

DECEDENS in peccato mortali vel in toracamentis in ecclesia sepeliendus non est. glossa. 7. in fi. l. primæ. titulo. 11. par. 1. & gl. 1. l. 9. titulis. par. 2.
Decedens sine exteriori confessione si eam non contemnit, an in ecclesia debeat sepeliri, vide glossam sextam. l. 10. titulo decimotertio. partita prima.
Et quid si tunc decedat ostendendo signa contritionis, vide ibid.

DECENNIVM si quis in loco aliquo habitauerit, an ille naturalis, & ita ferijs illius loci dicatur propter hoc ita quod beneficia, & dignitates ecclesiasticas ibidem habere possit vt naturalis, vid. gl. 14 col. 1. l. 11. tit. 4. par. 4.

DECEPTIO vltra dimidiam iusti pretij in quibus contractibus locum habeat, vide per glo. 4. l. quinquagesimæ sextæ. titulo quinto. partita quinta.
Deceptio an habeat locum in permutatione beneficiorum, & quando, vel in venditione procuratoris, vide ibid.
Deceptio vltra dimidiam iusti pretij, an possit allegari in contractu locationis gabellarum, vide d. gl. 4. in medio.
Deceptio vltra dimidiam iusti pretij in quibus allegari non possit, vide dictam glossam quartam post medium. cum aliis glossis illius loci per tex. ibi.
Et quod tempus debeat in hac deceptione inspici, an tempus contractus vel præsens, vide ibidem in gl. 5.
Et quæ veniant in consideratione quando de hac deceptione tractatur, vide ibid. in gl. 6.
Et qualiter libellus in hac deceptione concipiatur, & quid si primus emptor alienauit in alium contra quem agatur, vide ibi gl. 7.
Et si venditor sit ab emptore vltra dimidiam deceptus si emptor eligat rem restituere potius quam pretium supplere, an tunc ad fructus restitutionem teneatur, & quid in foro animæ, vide glo. 8. dict. l. 56. titulo 5 par. 5.
Et quid si emptor vendentem induxit vt sibi vendat rem minus iusto pretio, an tunc præcisse compellatur rem ipsam restituere, vel si velit ipse possit pretium supplere, vide ibid. d. gl. 8.
Et quid si res deterioretur, an venditor vel emptor qui vltra dimidiã fuit deceptus possit agere ed supplementum, vide ibi in gl. 10.
Et quid si iuretur non venire aduersus contractum venditionis, & quid si iurans sit minor 14. annis, & quid si sit maior. 25. vide ibidem in gloss. duodecima.
Et quid si & tunc læsio sit enormissima, vide ibid.
Et an re medium legis, 2. C. de rescindenda venditione. possit a contrahẽtibus renuntiari, vide d. gl. 12. in medio.

DECIMÆ an debeantur iure diuino, naturali, vel positiuo, vel iudiciali, & quando, vide per glossam quintam. in proœmio. titulo. 20. partita. 1.
Et an ecclesia statuere possit, vt non detur nisi octaua, vel. 12. pars, vid. ibidem. per tex. ibi.
Decimæ mixtæ quæ dicantur, vide per glo. 2. l. 1. titulo vigesimo. partita prima.
Decimæ personales quæ sint, & ex quibus per soluantur, & an sint in vsu vide per glossam tertiam. in principio. l. primæ. titulo vigesimo. partita prima.
Et an decimæ personales debitæ sint de iure diuino, & an excuset consuetudo ab earum præstatione, vide ibid.
Decimæ prædiales personalis an per consuetudinem non debeantur. & quando sic, vid. d. gl. 3. vsque in fi.
Decimæ an solui debeant si quis plus non colligat nisi quantum sibi, & familiæ sufficit, vide ibid. in gl. 2. in. l. 2.
Et quid si non habeat vnde soluat nisi vendat omnia sua bona, vide ibid. in d. gl. 2.
Decimæ personales an soluantur a clericis, quid in prædialibus, vide gl. 3. d. l. 2. tit. 20 par. 1.
Decimæ an debeant solui prius quam granum a palea separetur vel paleæ, & in horreis reponere ecclesiæ, vide ibid gl. 7.
Decimæ caseï & latis quo tempore solui debeat, vide gl. 19. dict. l. 2. titu. 20. par. 1.
Decimæ ex rebus illicitæ quæsitis non debentur, vide glossam secundã. l. 3. ibi.
Decimæ de venatione seu piscationis, an sit personalis, vel prædialis, vide gl. 4. l. 3. tit. 20. par. 1.
Decima nunquam debetur Regibus, vide glossam. 1. l. 55. titulo sexto. partita prima.
Decimæ debentur ecclesiæ primæ non secundæ ibidem ædificatæ etiam si in suo termino terræ sit, vide glossam sextam. l. nonæ. titulo. 10. partita prima.
Decimæ diuisæ videntur si parrochia diuidatur, vide ibi dem glossam septima.
Secus si de nouo construatur ecclesia vid. d. gl. 6.
Decimæ solui deben a monachis, & quando non, vide glossam 15. l. 2. tit. 12. par. 1.
Decima ex venatione seu piscatione, an detur ecclesiæ in cuius prædio capti facta est, vel ecclesiæ personarum capientium, vide gl. 4. l. 3. tit. 20. par. 1.
Decimæ an possint non deberi ex priuilegio Papæ, vide gl. 1. l. 4. titu. 20. par. 1.
Decimæ de noualibus, an solui debeant a monasterijs, vide glossam. 3. per tex. ibi. l. 4. tit. 20. par. 1.
Decima ab omnibus religiosis non priuilegiatis solui debet, vid. ibidem in gl. 5.
Decima an debeatur ex hortes a religiosis priuilegiatis vide ibidem.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Decimæ an debeãt a iudæis,mauris & leprosis dari, & de quibus rebus præstare non teneantur,vide glossas.l.sextæ. titulo vigesimo.partita prima.
Decima an peti possit a nouo emptore rei, vide glossam quartam.l.septimæ.ibid.
Decima præstari debet a rei possessore lite pendente non obstante, vide ibid.per tex.ibi.
Decimæ personales siue prædiales cui ecclesiæ soluendæ sint, vide gl.1.l.7.tit.20.par.1.
Et quid si consuetudo siue longa præscriptio sit in contrarium, vide ibidem.
Decima animalium,an dicatur mixta,vel aliter,vi.glossam primam. l.9. ibidem.
Et vbi solui debeat,vide ibidem.
Decima solui debet a pastoribus seu mercenarijs de salarijs suis, vide gl.4.l.9.tit.20.par.1.
Decima quo tempore dari debeat de agnis,& quanto tempore debeant esse apud matrem,vide gl.6.ibid.
Decima animalium,an debeat præstari vbi greges parturiunt, siue steterunt per mensem,vid.ibid.
Decima ex annis iam lactatis debetur,vide glossam primam. l. decimæ. ibidem.
Et quid de lana vel lacte spectetur consuetudo,vide ibid.
Decima ex frumento qualiter per,ll.huius Regni fieri debeat, vide gl.2.l.10.tit.20.par.1.
Decima ex lucris debetur deductis tamen expensis, vide glossam, 2.l.15. ibidem.
Decima an præstetur expensis non deductis quæ factæ fuerunt in rei refectiones,vide glo.1.l.per tex.ibi in.l.16.ibid.
Decima debet solui statim fructibus collectis neque requiritur monitio sed dies interpellat ad constituendum in mora,vide gl.1.l.17.titulo.20.par.1.
Decimæ personales in quo tempore debeant solui,vide glossam.2.d.l.17. ibidem.
Et quid si decimæ prædiales clericis non sufficiunt, an istæ personales sint de iure naturali,& quando debeant solui, vide ibid.
Decimæ personales, an solui debeant etiam si in hoc non ad sit consuetudo ita quod si non soluantur non soluentes peccent, vide glos. 4. per tex.ibi.d.l.17.
Decima animalium qualiter danda sit, vide glossam tertiam.l. decimæ octauæ.ibid.
Decimæ qualiter diuidantur in ecclesijs de nouo construendis per Episcopos,vide glossam quartam.l.decimænonæ.titulo vigesimo. partita prima.
Decimæ clericis dandæ sint non vero laicis, & quid si priuilegiatus illas non priuilegiato conferat,an ille capax sit ad tenendum illas, vid.gl. 2.l.22.ibi.
Decimæ an possint laico dari per prælatum per totum tempus vitæ suæ vid.ibid glo.4.
Decimæ a laicis percipi possunt est priuilegio Papæ,& quid si male vtatur illo priuilegio,vide gl.2.l.23.ibi.
Decimæ si a laico dicantur præscriptæ qualiter hoc probetur, vide ibid. in fin.
Decimæ noualium non debent dari laico in hot priuilegio, scilicet, vt de cimas possit percipere,vide gl.3.d.l.23.
Decima quæ a laicis percipitur per vim, an clerici possint sine Episcopi voluntate redimere sine metu simoniæ,vide gl.5.ibid.
Decima an emptori seu venditori sit petenda per ecclesiam, & an ecclesia huic venditori debeat actiones suas tradere, vide glossam secundam. l.26.ibid.
Decimas personales soluet Rex suis capellanis.glossam quartam.l.tertiæ. per tex.ibi titulo nono.partita.2.& per legem etiam.11.titulo.20. partita prima.
Et in causa decimarum etiam Regi ex priuilegio competentium si super parte alicui donata de eis lis oriatur curia non cognoscit. glo.2.l.17. titu.4.par.2.
Decimæ an possint præscribi per laicos,vide glossam primam,l.6.tit.29. par.4.
Decima an debeat ab vsufructuario persolui,vide gloss.5.l.22.titulo.31. par.3.
Decimæ an possint permutari cum aliqua re temporali,vide gl.5.l.2.per tex.ibi tit 6.par.5.
Et an conuentio facta super decimas vt non soluantur valeat, vel non & quando sic,vide ibid.
Et an sit necessaria licentia Papæ adhoc, scilicet, vt possit super decimis transigi, vid.d.gl.5.in fi.
Decima si imponatur a Papa super bonis clericorum an debeatur si clerici nullos fructus suorum benef. iorum collegerunt aliquo fortuito casu,vide glossam septimam l.uigesimæ secundæ.titulo octauo,parta quinta.
Decima si non soluatur facit præsumi ster ilitatem ob istam causam vsse,vide glo.10.d.l.22.
Decimæ an possint pignorari,vide glossam primam.l.tertiæ. titulo de mortertio.par.5.
Et quid in fructibus decimæ,vide ibid.
Et an pro decimis sint omnia bona decimare debentis obligata,vide l.24.tit.13.par.5.
Decimas an teneatur soluere filius de hæreditate patris & quare non. gl.4.l.21.tit.3.par.6.
DECRETVM iudicis interuenire debet in venditione rei immobilis minoris,vide glossam octauam. l. sexagesimæ. titulo decimo.tertio. par.3.
Decretum iudicis vbi interuenit omnis solennitas ad ita fuisse præstatur,vide ibidem.
Decretum tutoris, an & quando requiratur quando minor vult facere donationem propter nuptias,vel arras dare,vide glo.4.l.1.titulo.5. par.4.ad fi.
Decretum iudicis an debeat interuenire quando tutor vult res immobiles vel etiam res mobiles tamen quæ seruando seruari possunt locare tem pro suo minore tradere,vide glo.1.&.2.l. decimæquartæ. titulo 11.par.4.
Decretum iudicis interuenire debet in alienatione rerum minoris, & quale esse debeat,vid.gl.6.l.4.tit.5.par.5.
Decretum iudicis si reperiatur interpositum fuisse,an præsumatur ita fuisse adhibitas omnes solennitates requisitas, vide ibi.
Decretum iudicis solum non sufficit sine tutoris authoritate quando tutor emit res immobiles minoris vide ibidem gl.10.
Et quid si tutor sit minime legitimi constitutus,an tunc sufficiat decretum iudicis cum tali minus legitimo tutore.vid.ibidem.
Decretum iudicis an debeat interuenire quando tutor obligat res immobiles minoris quæ seruari poterant,vide gl.4.l.8.tit.13.par.5.
Decretum iudicis an requiratur quando ex causa pater alienat bona filij, vide glossam quintam.l.vigesimæquartæ titulo decimo tertio.par.5.
Decretum iudicis requiritur in alienatione omnium bonorum, vide cessione eorum,vide glossam primam.l.primæ. titulo decimo. par.5.
DECVRIONES representantes populum possunt ipsi constitutum introducere,vide glossam secundam.l.quintæ.titulo secundo.partita prima.
DEDICERE se videtur ille qui licet non dicat fuisse mentitus,dimen alias similia verba,vide glos.1.l.25.titulo.18.par.2.& glo.2.tu.3.par.7.
Et quibus verbis debeat quis se dedicere, vid.d.gl.2. dict.l.8.per tex.tit.3.par.7.
Dedicere se an teneatur ille qui vxorem alicuius vocauit ad alterum eius maritum vocauit cucurbitam si verum dixit,& illud probat. Ilit,vide glossam septimam.col.2.quæstione.2.2.&.3.l.primæ. par.7.
Dedicere se an teneatur ille qui meretricem iam nupeam meretricem cauit vel qui filium natum ex legitimo matrimonio vocauit bastardum meretricis quando eius mater cum vidua esset fuit meretrix,vide.d.gl. in fi.d.l.1.
DEFECTVS qui est ab imbecillitate humana & naturaliter ab ea poterit imputari ad culpam,vide glossam.6.l.vigesimæquartæ.titulo par.3.ad fi.
Defectus possessionis,an impediat præscriptionem, & an interrumpat effectum præcedentis titu.gl.2.l.vigesimæ nonæ. titulo vigesimo no.par.3.
DEFENDERE nolens rem an videatur illam habere pro derelicto, de glossam primam.l. quadragesimænonæ. titulo vigesimo.par.3.
Defendere qualiter se debeat aliquis ita vt si aliquem tunc percutiat occidat pœna homicidij non puniatur,vide glo.1.2.per tex.ibi octauo.par.7.
DEFENSOR,vel DEFENDENS.
Defensor an admittatur creditore in vito, & an ille possit alium contuere defensorem,vide glossam decimam.l.decimæ.titulo quinto. tita tertia.
Et quæ possit facere iste defensor, & qualiter formetur sententia eum,& an confessio domini illi præiudicet, vide ibid.
Defensor an admittatur pro præsente nolente comparare, & an defensor perat in integrum restitutionem etiam pro minore, vide ibid.
Et huic defensori debet dari terminus ad deliberandum dominus teneatur persuer vt in defensione eius qui moritur ante litis statlonem, & an teneatur appellare, & an possit compensare.

vid.per.d.glo.10.d.l.10.
Defensor in quibus casibus non teneatur satisdare derato,vid.per glo.11. d.l.10.tit.5.par.3.
Defensor absentis, an ad aliquã satisdationem teneatur, vid.glo.l.7.12. tit.5.par.3.
Defensor an detur minori inuito ecclesiæ,vel ciuitati,vid.glo.5.l.1.tit.25 partita.3.
Defensor pro alio comparens,an possit compensationem obijcere,vide glo.3.l.25.tit.14.par.5.
DEFENSIO cuilibet est permissa,& quando non,vid.glo.15.& glo.16.l. 3.tit.16.par.2.
Defensio potest aliquando a partibus renuntiari,vid.glo.3.l.11.tit.17.par tita tertia.
Defensio si res publica aliter non possit defendi quam accipiatur res ecclesiæ,vel eius domus,vide glossam secundam.l.decimætertiæ,tit.31.par tita tertia.
Defensio qualis esse debeat,vt si se defendens aliquem percutiat vel occidat pœna homicidæ non teneatur,vide glo.1.2.per tex.ibi.tit.8.part. septimam.
Et quibus libet licitum est arma, & gentes congregare pro defensione sua vid.glossam secundam.l.septimæ,per tex.ibi.titulo decimo,partita septima.
DEFERRE arma hostibus,an liceat pro redemptione captiorum siue tempore belli,siue pacis, vide glossam secundam. l.final,titulo. 9. partita prima.
DEFERENS si non probet præmium non numeretur,vi.glo.4.l.3.tit 22.partita.4.
Deferens se præmium meretur, vide gloss.2.l.decimæquartæ,per tex ibi,tit.7.par.6.
DEFVNCTVS,& an defunctis pro sit plus specialis oratio quam generalis,vide glossam septimam,in principio,in prœmio,titu.13.partita prima.
Defunctus vbi sepeliri debeat,vide glossam primam, cum sequentibus. l.5.tit.13.par.1.
Defunctus an possit grauare successorem maioriæ.eius non fuit hæres in maioria erat antiqua,vid. glossam primam, cd.2. ad fin.l.4.tit.15. partita.2.
Defunctus si obliget bona sui hæredis,an obligati teneat secuta additione hæreditatis,vid,glossam primam.l.7.titub decimo tercio, par tita quinta.
Defunctus,& hæres sunt vna persona alia tamen est conscientia hæredis quam defuncti,& an hæres eodem modo quo defunctus rẽpositi dicatur,vid.glo.2.l.1.tit.3.par.5.
Defunctus non bolabit ad patriam cotestem nisi completa satis factione illam in se hæres,suscipiat, vid glossam.1.l.2. titulo.15. partita sexta.
Defunctus an accusari possit,& quando,& an de apitari, & quando,vi. glo.1.7.&8.per tex.ibi,titu.par.7.
Defunctus si furtum fecit, vel aliud dictum, an & quando eius hæredes teneatur, vel non, vid.glo.1.vigemæ quintæ per illum tex. tita. par.septima.
Et qualiter hæredes teneantur de iure cognosco si defunctus furtum fecit vel aliud delictum commisit, vide.gl.l.25.
Defunctus de bitor an possit per creditorem tetineri cum iudicis authoritate ne tradatur sepulturæ quousque debitũ sibi persoluatur, vide glo.1.l.13.per tex.ibi tit.6.par.7.
Defunctus si iniurietur qualiter puniatur, vt glo.2.13.per tex.ibi, tit. 3.par.7.
Defunctus & hæres sunt vna,& eadem persoa,vid.glo.6.d.l.13.per illũ tex.ibi.
DEGRADATIO,& si clericus hæretius non æniteat debet degradari & curiæ seculari tradi, vid.glo.4.cum alijs.l.legis.2.titul.26.partit. septima.
DEGRADARE aliquem vltimo supplicio æd paratur,vi.glo.3.l.60. tit.6 par.1.& ibi quaiter fiat.
Degradatus statim efficitur de foro seculari,vid.glo.3.
Degradatus propter secutam incorrigibilitatem traditur curiæ seculari,vid.glo.7.l.60.tit.6.par.1.
DEGVSTATIO an sufficiat ad hoc,scilicet,vt ne periculum tam de tertio rationis quã effusionis sit post degustatiem emptoris, vi.glo 4.l.24.tit.5.par.5.
Et quid si dies constituatur inter emptorem & venitorem ad degustandum, & emptor non venerit,an contractus possit durer,vel non & an venditor rem illam alteri vendere possit,d.glo.6. d.l.24.tit. 5.partita.5.
In quibus concurrentibus emptore non veniente certe venditor rem effundere,& perdere, vide ibi,in glo.8.
DIECTVS a possessione per vim,an & quando possessionem rei amittat,& qualiter agens interdicto recuperandæ d beat in hoc articulare vt in hoc obtinere possit,vide glossam.2.l.17.titulo regelimo parti. tercia.
DIERARE nõ præsumitur quis pro leui inimicitia habita cum aliquo vide glossam secundam, legis vigesimæ secundæ, titulo.16.partita tertia.
DELATIO quæ ab hærede incapici instituto fieri debet quoram quo fieri debeat,& an deferens aliquod premium ex hoc consequatur,& quid in capacibus totaliter,vi.glossam primam &.2.l.14.per tex.ibi tit.7.par.6.
Delatio a iuramenti iudice facienda super qua quantitate possit fieri,vi. per glo.6.l.2.tit.11.par.3.
Delatio iuramenti sine causa fieri nõ debet quia nititur æ quitate potius quam rigore quam iudex pro oculis habere debet,vid.glo.7. in medio l.2.tit.11.par.3.
Delatio iuramenti non habet locum quando recurritur ad ecclesiã propter defectum iudicis secularis.vid.d.glo.7.in medio.
Delatio an habeat locum quando ratio testis concludit per viam industriæ,& non per viam sensus corporalis, vide ibidẽ, in columna.1. ad finem.
Neque in alijs casibus locum habet delatio,vide ibidem.
Delatio iuramenti,an habeat locum vt per tale iuramentum condemnetur officialis in iudicatur, vide ibi.
Delatio iuramenti,an detur concremanti, vel destruepti instrumentum debiti in supplementum probationis,vide dictam glo.7.columnia secunda.
Delatio iuramenti, an habeat locum etiam in iudicio possessorio ex vno teste,vid.d.glo.7.col.2.parum post principium.
Delatio ad hoc vt detur ex semiplena probatione requiritur quod & illa sit vero similis,vide ibidem.
Nec delatio dabitur si dolus obiciatur neque quando quis venit contra sententiam ex semiplena probatione,neque quando aguntur probationes ad æternam rei memoriam, vide dictam glossam.7. columna secunda.
Delatio iuramenti habet locum si quis integrum testem producat etiam si pars aduersa alium minus integrum prose adducat,vid.ibid.
Delatio iuramenti non datur petenti aliquem in seruum,vid.ibid.
Neque vbi requiritur plenissima porbatio,neque in pœnis defertur iuramentum in defectum probationis,vid.ibid.
Neque propter testes singulares singularitate obstruta neque ad probã dam inimicitiam,vide dictam glo.7.colum.2.in fin.l.2.titul.11.partit. tertia.
Delatio iuramenti non sit nec deferrur homini facili,&prompto ad iurandum,vid.d.glo.7.in fin.d.l.2.ibi.
Delatio iuramenti in supplementum probationis, an debeat fieri a iudice parte non petente,& an possit iuramentum recusare etiam non refrendo,vid.ibi.
Et an defrenatum iuramentum parti possit pœnitere,& quando, vid.glo.1. l.3.tit.11.par.3.
Delatio iuramenti,an possit deferri per procuratorem seu agentem de negotio,& an idem sit super eo quod habet causam permanentem,& tractum de futuro,& in actione populari, vid.glo.1 in principio.l.10. tit.11.par.3.
Sed quando agens iurat,an præiudicabit alijs ita quod alij agere nõ possint post delationem,vel sententiam, vide dictam glo.1.dicte legis.10. ibi.
Delatio iuramenti,an habeat locum in causis criminalibus,vid.glo.3.legis.10.tit.11.par.3.
Delatio iuramenti in defectum probationis,an fiat in causis matrimonialibus,vel monachationis, vide glossam septimam.l.decimæ,tit.11.partertia.
DELEGATVS,de hoc,vide in verbo.IVDEX DELEGATVS.
DELEGARI non potest conferatio rerum ecclesiæ nec alia quę sunt ordinis Episcopalis,vide glossam secundam.legis.13. titulo.28. partita tertia.
Delegari verum possit ab Episcopo causæ matrimoniales, vt alius illas sententiet, vide glossam septimam.l.septimæ,titulo decimo, partita quarta.
Et an delegatus Papæ possit talem causam matrimonialem alteri subdelegare,vide ibidem.
DELEGACIO dicitur licet quid delegatur non sit debitor, vide glossam secundam,legis decimæ quitæ,per textum.ibi,titulo.14. partita quinta.
Et an per solam delegationem fiat nouatio etiam si aliud plus nõ agatur vide glo.4. ibidem.
Delegatio proprie quæ dicatur, vide dictam glossam quartam, dict.l.15 ibidem.

Universidad de Deusto
Biblioteca

dum, facilis possit se excusare a suscipienda delegatione, vid. glo. 9. l. 7. tit. 1. par. 7.

DELIBERATIO, & de bonis deliberationis, vel consilij, vt per glo. 1. l. 10. tit. 7. par. 1.

DELIBERATIO, & de bonis deliberationis, vide per glo. 1. l. 1. tit. 6. par. 1. & in sexta.

Et ea quæ sunt magni ponderis debent cum maxima deliberatione fieri vide gloss. in secunda m. l. vigesimæ sextæ, per rex. ibi. titulo 1. partita septima.

Et hoc, vide in verbo, TEMPVS AD DELIBERANDVM.

DELICTVM. Prædecessoris. Minoris, vel furiosi,
Episcoporum. Patris. Seruorum.
Monachorum, vel clericorum. Possessoris. Transigitur.
Committitur. Maioriæ. Atrox.

Delictum ordinarius alijs seniùs pandere tenetur prius quam ordinetur, vide glossam finalem, legis trigesimæ tertiæ, titulo quinto, partita prima.

De delicto facto palam plus punitur, ac si factum fuisset clam, vi. glo. 2. l. 11. tit. 13. par. 2.

Delictum committum in ecclesia, propter illud iudex secularis delinquentem inde extrahere potest requisito Episcopo, vid. glo. 7. l. 2. tit. 14. par. 1.

Delictum facit aliquem naturalibus suarum quod illud committit obligetur ad pœnam, vide glossam sexta m. l. decimæ quintæ, titulo 31. partita secunda.

Delicti sententia quid in se contineat debeat, vt valida sit, vid. glo. 5. l. 38. tit. 8. par. 3.

Delicta si sint circa diuina non compensantur, vide glossam quintam columna secunda, in principio, legis octauæ, titulo secundo, partita quarta.

Delictum enormissimum factum quando dicatur, & quando grauius quàm locus puniatur, vide glossam vltimam, & quartam, in proœmio, tit. 31. partita 4. & glo. 2. l. 1. tit. 1. par. 2.

Delictum an possit condonari heredibus, vel extraneis domibus, & vide glossam secundam, ad finem legis secundæ, titulo vigesimo secundo, partita quarta.

Delictum si ab aliquo tibi forte mortis, vel alterius honorum committatur, an talis per illud mortaliter peccet, & an iuste puniatur, vi. glo. 1. 4. tit. 24. par. 4.

Delictum an faciat quem amittere naturalitatem Regni, vel loci originis & an pro alio delicto quam proditionis amittat ius naturalitatem sui loci ita quod ad honores amplius ibi admitti non possit, vid. glo. 3. l. 5. tit. 24. par. 4.

Delictum quando debeat extraordinarie puniri, vid. regulam generale. glo. 6. l. 11. tit. 25. par. 4.

Et pro quibus delictis filius habeat rachatum hypothecam in bonis delinquentis, & præferatur aliis creditoribus, vid. glo. 9 l. 9. titul. 5 partita quinta.

Delictum committentis non est donationem alicui factam ipsam nō inuitidet nisi fiat in fraudem alicui, vide gloss. 8. l. 2. per text. ibi. titulo 4. partita quinta.

Delictum committum in naui quo debeat puniri, vi. glo. 1. l. 2. per rex. ibi. titulo 9. par. 8.

Et quid si delinquens sit clericus, vide ibi. gl. a.

Et quilibet potest capere delinquentem si delictum sit in fraganti committum, vid. d. glo. 2. d. l. 2. ibi.

Delictum committum in mari a quo iudice debeat puniri, vid. per glo. 3. d. l. 2. per illum text. ibi.

Et ex quo quoque delicto oritur ciuilis seu prosecutoria actio, vid. per glo. 1. l. 15. tit. 14. par. 1.

Delictum si remaneat in iudicium reipublicæ, an quilibet licitè in illud pro publica fama agere iniuriam patris, vel matris, vt de glossam quæ est in. l. 14. ibi.

Et si delictum aliquo modo remissum detegatur ab eo repeti possit, vid. glossam primam legis quinquagesimæ quartæ, titu. decimo quarto, part. quinta.

Delictum militis vel alterius, an impediat testamenti factionem si sit pro re illius ad mortem damnatis, vid. glo. 4. cum alijs fol. 15. tit. 1. par. sexta.

Et an iudices propter delictum durante officio accusare, vel ab aliquibus accusari possit, vid. glo. 5. l. 2. & glossas. l. 11. per text. ibi. titu. 1. partita septima.

Delictum filij vel parentum amplius puniri nō debet, & quid si non fuit sufficienter punitum, vide glossam primam, cum alijs ibidem, legis 12. ibidem.

Delictum quando debeat duplici pœna puniri si vnum eorum fuit delictum, vide glossam quintam. l. decimæ tertiæ, titulo primo, partitæ septimæ.

Et quæ in accusatione contineri debeant quando aliquis de delicto accusatur, vid. glo. 1. l. 14. ibidem.

Delictum si committatur in aliquo loco, an delinquens coram iudice eiusdem loci debeat, vel an alio loco accusari possit, vid. gloss. 1. l. 9. per rex. ibi. tit. 1. par. 7. cum alijs ibi.

Et an ratione delicti efficiatur delinquens subditus iudici illius loci, an ubi fortè reperitur, vid. d. glo. 1. in principio.

Delictum commissum indistinctè ciuitatis potest puniri per iudicem ciuitatis, vid. d. glo. 1. in principio.

Et quid si delictum commissum per iudicem delegatum a principe, quando ab ordinario loci infra illius loci puniri possit, vide ibi. & quæstione quinta.

Et quid in duobus dominis habentibus merum imperium in vnoquoque si vnus delinquat ab alio puniatur, vid. ibi. in quæst. 6.

Delictum si committatur in aliquo territorio communi diuersum cognitum per quem iudicem puniri debeat, vide glossam quæst. 7. l. 15. tit. 1. partita 7.

Bona delictis comissa per accusatis possint fieri per dispargio de loco locum vel diffidentiam, vel alio modo, vid. ibi glo. 2.

Delictum si committatur extra loci domicilij, vel originis, an iudex originis, vel domicilij per inquisitionem procedere possit ad puniendum ipsius, vid. ibi. glo. 5.

Delictum ab aliquo compassum potest puniri, vel ipse habet maiorem partem suarum fortunarum sibi auferuntur, vid. ibi. dem glossam quartam.

Et an & quando transactio super delicto inter accusatum, & accusatorem facti illum liberet, vide glossas, legis vigesimæ secundæ, titulo 1. partita septima.

Et an delictum vi de eum confessum ex tali transactione, & transigens puniri possit, & quid à pacifcatur ante accusationem, vide ibidem glossam primam.

Et in quibus delictis talis transactio habeat locum, & quando non, vid. ibi. glo. 3. & 5. cum alijs ibidem.

Et an accusatus de delicto si se occidat, an mortua ipsius fama remaneat, & cui bona ipsius veniant applicanda, vid. gloss. l. 14. titulo primo partitæ septima.

Et quando decernuntur pœnæ ipsorum propter delicta occidisse, & quando amittantur, vt & tunc bona applicentur fisco, vide ibi. glo. 2. 3. 4. & quintam.

Et an hodie bona filij in isto casu fisco applicentur si ne authentica damnatorum &. ll. huius regni, vid. ibi. glo. 7.

Et an accusatus de delicto si per se eius accusatore decedat lite contestata an & quando, & in quibus delictis actio illa transeat hæredes accusatoris, & qualiter, & quoqua parte, vide glo. 1. vigesimæ quartæ partitæ septimæ, titulo 1. par. 7.

Et an & quando hæredes teneantur ex delicto defunctorum, vid. glossas alias, ibi. l. 25. per tum tex.

Et quando delicta ita ex officio fiscus inquisitore, vel denunciatore fieri possit, vid. glo. 1. 28. ibi. per illum tex.

Delictum non dicitur proprie latrocinium, vid. glo. 3. l. 1. titulo. 1. partita prima.

Et an per pactum possit quis facere delinquentem illius delicti non committi, & an possit obligare ad pœnam, cuius summa vide glo. 3. l. 2. tit. 5. par. 7.

Delictum etiam publicum ait infamet ipso iure, & quando, vid. glo. 1. tit. 6. par. 7.

Et an deprehensus in delicto faciatur infamis ipso iure, vid. glo. 2. tit. 6. par. 7.

Delictum si ab aliquo in dicto confiteatur, an & quando ex hoc fiat infamis, vide glossa de ipso anteriorem, de legis 5. per illum tex.

Delictum patrum supposititium punitur pœna mortis, vid. glo. 4. 2. 7. par. 7.

Delictum iteratum plus punitur, vide glo. 12. per tex. ibi. l. 8. tit. 30. partitæ septimæ.

Delictum rectorum virtutis in rebus vniuersitatis censetur delictum ipsius vniuersitatis, vid. glo. 6. l. 15. per textum ibi. titulo. 1. partita prima.

Delictum famulorum quando imputetur dominis, & quando non, vide glossam quintam, legis quartæ, per textum ibi. titul. decimo octauo septima.

Delictum si ab alio factum non sit, & ipse de iudicio illud confiteatur, an tales confessio noceat, vel non si certo constet de non delicto, vel aliter de veritate appareat, vid. glossam nonam, & decimam, decimo tertio, & glo. 4. & 5. decimæ septimæ, & 15. partita prima.

Delictum committum per aliquem ad iuramento quo quis adiungatur, vide glossam quintam, l. quinti, per textum ibi. titulo vigesimo secundo, par. 7.

Delictum militis a quo iudice puniri debeat, & quando, vide glo. 1. l. per rex. ibi. titu. 29. par. 7.

Delictum si sit occultum, vel non plene probatum, an accusatus de illo super iuratus sit siue non illud negare, vel fateri teneatur si sic iudice inter rogetur, neque respondere teneatur, neque crimen fateri, & quando tunc licite, & sine peccato fiat, & alia plura in hoc, vid. per glo. 3. l. 4. tit. 29. par. 7.

Delictum an videatur fateri carceratus qui fracto carcere aufugit vid. glossam decimæ tertiæ, per textum, ibi. titulo. 29. par. 7. & glo. 2. l. 12. ibidem.

Et quid si non fregit sed ab ea tantum aufugit, vid. glo. 2. l. 12. tit. 29. partitæ prima.

Et quid si aufugit cum scientia, vel mediante negligentia custodis, an mitius puniatur, vid. ibi. glo. 5.

Et qualiter puniatur illum per vim eximens a carcere, vid. glo. 4. l. 14. ibi, per illum text.

Delictum omnino occultum, an liget, & quando, vide glossam primam, cum alijs ibi, l. secundæ, per illum textum, titulo trigesimo primo. par. septima.

Et quando in delictis habeat locum pœnitentia, vid. ibi. in glo. 9. cū alijs ibi.

Delicta quibus modis perpetrentur, vid. per glo. 1. 3. per rex. ibi. tit. 31. par. septima.

Delicta facto vel dicto commissa quæ pœna mortis puniantur, vid. glo. 2. & 3. d. l. 3.

Et quando pro delicto commisso consulendo pœna mortis veniat imponenda, vid. glo. 5. d. l. 3. per rex. ibi.

Delictum vnius alter luere non debet, vid. glo. l. 9. per rex. ibi. tit. 31. part. septima.

Et quis delicta remittere possit, & qualis qualiter, & quando, vide glossas, legis primæ, per textum, ibi. titulo trigesimo secundo, partita septima.

Et quis delicta remittere possit, & qualis qualiter, & quando, vide glossam primam, l. 3. titulo trigesimo secundo, partita 7.

Et quid fiat remissio delicti fiat respectu certe qualitatis, an comprehendat delictum quod fuit inchoatum ante illam qualitatem, vid. d. glo. 1. d. l. 1.

EPISCOPORVM MONACHORVM, vel CLERICORVM.

Delictum Episcoporum si graue est punit solus Papa si læue Patriarcha, vide glo. 8. l. 10. tit. 5. par. 1.

Delictum ordinantis an ipsemet pandere teneatur prius quam ordinetur, vid. glossam finalem, legis trigesimæ tertiæ, titulo quinto, partita prima.

Delictum monachi, an obliget abbatem, vel monasterium, vid. glo. 4. l. 3. tit. 3. par. 5.

Delictum Archiepiscopi in diœcesi sui suffraganei commissum, an faciat, vt ab eius suffraganeo puniri possit, vid. glo. 1. quæst. 4. l. 5. per textū. ibi. tit. 1. par. 7.

Delictum prælati factum communicato consilio, an præiudicet si ecclesiæ an ipso aliqua violentia facta fuit, vt ecclesia incidat in pœnam, legis si quis in tantum. C. vnde vi. vide glossam primam & secundam, legis decimæ septimæ, per textum ibi. titulo decimo, partita septima.

Delictum rectoris vniuersitatis in rebus vniuersitatis censetur delictum ipsius vniuersitatis, vid. ibi. glo. 6.

PRAEDECESSORIS malitiose commissum, an damnificet successorem in maioria quando ista clausula ibi adest, vid. glo 9. in fin. l. 1. titul. 13. partita 4.

PATRIS, an & quando noceat filijs. & quid si pater proditionem cōmiserit, siue tunc filij concepti, siue nati sint, siue non siue sint emancipati, vel in potestate, vide glossam. 5. l. 2. per tex. ibi. titulo secundo, partita septima.

Et an post commissum delictum proditionis ipse proditor habeat rerum suarum alienationem, vid. glossam secundam, & tertiam. l. 5. ibi. per illum textum.

POSSESSORIS MAIORIAE.

Delictum an priuet possessorem maioriæ, & quale & quando non, & an vsufructus in vita delinquentis possit publicari, vid. glo. 4. in principio. l. 6. tit. 1. par. 6.

Et quid si post quam confiscata fuerunt propter delictum per regem filio data, an illa habeat, vt bona maioriæ, vel vt libera, vid. ibidem.

Et quid si post condemnationem princeps remittat delictum, & bona delinquentis restituat, an ipse recuperauit bona maioriæ, vel adhuc transibunt in sequentem vocatum, & quid si iam transierunt in eum, vid. d. glo. 4. col. 2. &. 3. quæst. 2.

MINORIS, vel FVRIOSI.

Delictum ab impubere, vel alias minore commissum, an debeat puniri, & quando, & qualiter, vid. glo. l. 9. per rex. ibi. titulo primo partita septima.

Delictum stulti mente capti, vel furiosi, quando puniri debeat, vi. glo. 8. & 9. dictæ legis nonæ, & glossas legis tertiæ, titulo octauo, partita septima.

Et an delictum in dubio præsumatur factum tempore furoris, vid. ibi. d. glossam. 9.

SERVORVM an accusari possit, & qualiter veniat seruus puniendus, vi. glo. l. 10. tit. 1. par. 7.

TRANSIGITVR, & an & quando transactio super delicto inter accusatoreni, & accusatum facta illum liberet, vid. glo. l. 22. tit. 1. partita septima.

Et an delictum videatur confessum ex tali transactione, & transigens puniri possit, & quid si paciscat ante accusationem, vide ibi. glossam primam.

Et in quibus delictis talis transactio locum habeat, & quando nō, vi. ibi. glo. 1. 4. & 5. cum alijs ibidem.

ATROX.

Delicta atrociora quæ dicantur, & quæ atrocia, & quæ atrocissima, vide glossam quintam, in fin. cum alijs ibidem. l. vigesimæ, titulo. 9. partita septima.

Delicta atrocissima quæ dicantur, vide glossam. 8. legis 12. titu 31. partita septima.

DELINQVENS.	Absoluitur	Transigens.
In ecclesia.	Accusatur.	Occidens.
Aufugiens.	Capitur, vel	Efficitur in-
Amittit maioriam	punitur, vel	famis.
Mortuus	Carceratur.	

DELINQVENS ligatur vbi legibus, & statutis illius loci delinquit, vi. glo. 4. l. 15. tit. 1. par. 1.

Delictorum punitio ad emendas pecuniarias reduci non debet non obstante contraria consuetudine, vide glossam primam, legis tertiæ, titulo 2. partita 1.

Delinquens ex proposito in quocunque genere delicti magis aspere puniri debet, vide glossam quartam, legis quartæ, titulo vndecimo, part. prima.

Delinquens statim quod delinquit efficitur seruus pœnæ, & statim contra eum oritur naturalis obligatio, vide glossam sextam. l. 15. tit. 13. partita secunda.

Delinquens aliquem occidendo, vel percutiendo in Regis curia qualiter puniatur, vide glossam nonam, legis tertiæ, titulo decimosexto, partita secunda.

Delinquens in naui, an magistro ipsius capi debeat, vt iudici proximiori præsentet, vide glossam primam. l. 2. per tex. ibi. titulo nono, partita quinta.

Et quid si delinquens in naui sit clericus, vide ibidem, in glossa secunda, in fine.

Delinquens in fraganti crimine repertus a quo libet capi potest, vide. d. glo. 2. d. l. 2.

Delinquens in mari a quo iudice debeat puniri, & de quo iudice intelligatur, vid. glo. 3. d. l. 2.

Delinquens debet puniri in eo in quo delinquit, vid. glo. 3. l. 30. per text. ibi. tit. 1. par. 6.

Delinquentes an sint digni misericordia, & an relictum pro ipsorum liberatione dicatur pium, vide glossam secundam, col. 2. l. 4. tit. 11. partita sexta.

Delinquens quando duplici pœna puniatur ex vno tantum delicto, vid. glo, 5. l. 13. tit. 1. par. 7.

Delinquens an ratione delicti efficiatur subditus iudici illius loci, & an sit de foro ipsius, vide glossam primam, in principio. l. 1. 5. tit. 1. partita septima.

Et an Archiepiscopus delinquens in loco sui suffraganei, an ab eo puniri possit, vid. glo. 1. supra. d. in q. 4.

Et quid in iudice delegato etiam a principe, an si delinquat ab ordinatio iudice illius loci puniri possit, vide dictam glo. 1. quæstione quarta & quinta.

Et quid in duobus dominis eiusdem loci pari imperio fungentibus si vnus delinquat, an ab alio puniatur, vid. ibid. quæst. 6.

Delinquens extra locum sui originis vel domicilij, an per iudicem originis vel domicilij puniri possit per inquisitionem ipsius, vid. ibidem in glossa, 5.

Delinquens. an & quando, & qualiter sub fide iussoribus relaxari debeat vide glossam. 4. & 5. l. decimæ sextæ, titulo primo, partita septima, per textum, ibi.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Index materiarum

Delinquens si ipse vel eius accusator decedat lite iam cõtestata, an & quãdo, & qualiter, & in quibus delictis instantia ad hæredes ipius transeat, & in quibus actionibus, & pro qua parte, vid. glo. l. 25. per tex. ibi. tit. 1. pa. 7.

Et an & quando hæres delinquentis teneatur pro furto defuncti, vel quãdo aliquid ex mala causa ad eum peruenit, vid. glo. 9. cum alijs, ibi. d. legis. 25.

Delinquens quando sine accusatore, vel denuntiatore ex iudicis officio iudicis per ipsum puniri possit, vid. glossas legis 28. ibi. per illum textum.

Delinquẽs in crimine hæresis vel proditionis, an statim per dat bona sua, & confiscentur ante sententiam ipso iure, vid. glo. 2, &, 3. l. 4. tit. 2. par. 7. per illum tex. ibi.

Et an per pactum possit quis se facere delinquentem eius delicti quod nõ commisit, & an possit se obligare ad pœnam talis delicti, vid. per glo. 3. l. 2. tit. 5. par. 7.

Delinquens cum remittitur a iudice loci delicti cuius expensis illud fieri debet, vide glo. 2. colum. 3. quæst. 2. l. 1. titulo vigesimonono, partita septima.

Et an in ieuibus delictis habeat locum remissio, vide. d. glossam secundã, in eius fine.

Delinquens si sit miles a quo iudice capi, & damnari debeat, vide glossas, legis tertiæ, per textum ibi, titulo vigesimo nono, partita septima.

Delinquens de crimine occulto interrogatus. an & quando respõdere teneatur, vel non fatendo, vel negando veritatem, & quando istud licite faciat, & sine peccato, neque iudici interroganti teneatur respondere siue iurauerit, siue non, & quando ad hoc teneatur, vid. glo. 3. l. 4. tit. 29 par. 7.

Delinquens si sit nobilis qualiter carcerari possit, & debeat, vide glossam quintam, & sextam, legis quartæ, titulo vigesimonono, partita septima.

Delinquens pro maiori maleficio debet cautius custodiri, vid. glo. 10. d. l. quartæ.

Delinquens vsque ad quantum tempus debeat in carcere detineri, & qualiter, vide glossas. l. septimæ, per tex. ibi. titulo vigesimonono, partita septima.

Et qualiter puniatur eximens delinquentem a carcere per vim, vide per glossam primam. l. decimæ quartæ, per tex. ibi. titulo vigesimonono, partita. 7.

Delinquens quando eius pœnitentia liberetur, vide glossam nonam, cũ alijs ibi. l. secundæ, per illum textum, titulo trigesimo primo, partita septima.

Et quibus modis delinquens possit delinquere, vi. glo. l. 3. per tex. ibi. tit. 31. par. 7.

Delinquens facto vel verbo, quando pœna mortis puniatur, vid. glo. 2. &. 3. ibi.

Delinquens consulendo, an & quando pro consilio pœna mortis veniat puniendus, vid. glo. 4. ibi. per illum textum.

Et qualiter iudex possit confiscare delinquentium bona, vide per glossam tertiam. l. quintæ, per textum ibi. titulo trigesimo primo, partita septima.

Delinquens ipse puniendus est alter vero non, vi. glo. l. 6. per tex. ibi. tit. 31. par. 7.

Delinquens si in exilium mittatur, siue ad tempus, siue in perpetuum, si illud fugerit qualiter puniatur, vide glossl. decimæ. per tex. ibi. tit. 31. partita. 7.

Et an iudex inferior possit tollere, vel indulgere exilium, vide. ibidem in glossa, 1.

Delinquentes publice puniri debent non clam, vid. glo. l. 11. per text. ibi. tit. 31. par. 7.

Et quis delinquentes remittere, & indulgere possit, quando, & qualiter, vide glossas. l. primæ, per tex. ibi. titulo trigesimo secundo, partita septima.

Et de effectu remissionis delicti per Principem factæ, vide. per glo. 5. l. 2. ibi. per illum tex.

Delinquens per leuem culpam, an excusetur, vid. glo. 5. l. 11. tit. 33. part. septima.

Delinquens si mortuus sit, an suspendi debeat, & quando, & an aduersus eum detur iudicium, vel sententia, & quando, vide glossas, legis septimæ, per textum, ibi. titulo primo, partita septima, & gloss. l. octauæ. ibidem.

IN ECCLESIA delinquens in ecclesia, vel prope ecclesiam intendens, ibidem liberari immunitate ecclesiarum nõ gaudet, vid. glo. 5. l. 4. tit. 11. par. 1.

Delinquens in ecclesia, an a iudice seculari possit inde extrahi irrequisito Episcopo, vide glossam septimam. legis. duodecimæ. titu. 24. part. tertia.

AVFVGIENS delinquens si aufugiat qualiter sit citandus. & quid si eius non veneriit, vide glossam. 1. 2. 3. 4. 5. & 6. l. septimæ, tit. 8. partita tertia.

Et qualiter fiet descriptio in eorum bonis, & quid si bona non habeat, an iterum sit citandus ante annotationem bonorum, vid. ibi. glo. & octauam.

Et quid si delictum sit læue, vide ibidem, in glo. 14. d. l. 7. titulo 8 partita tertia.

Delinquens si aufugiat non solum remitti debet ad iudicem loci delicti sed etiam ad iudicem domicilij, vel prorogatæ iurisdictionis, vid. l. 1. l. 18. tit. 1. par. 7.

Delinquens si aufugiat qualiter capi deduci, & puniri possit, & quando, & alia in hoc, vid. glossas. l. decimæ octauæ, per tex. ibi. titu. 1. partita septima.

Delinquens si a carcere aufugiat, quando, & qualiter eius fideiussor teneatur, vide glossas legis. 10. per textum ibi. titulo vigesimonono, partita septima.

Delinquens si aufugiat a carcere, an contra eum inducatur quædam confessio, vid. glo. 2. l. 12. ibi.

Et qualiter tunc contra eius custodes procedatur, & quãdo, vid. d. glo. cum alijs ibi. per illum tex.

Delinquens si fugerit carcerem qualiter puniatur, vide glossas, legis decimæ tertiæ, per textum, ibi. titulo vigesimo nono, partita septima.

Et an habeatur pro confesso, & quando, vide ibi.

Et quid si aufugit interueniente scientia, vel negligentia custodis, an mitius puniatur. vid. ibi. glo. 5.

Et quid si iste iustam causam fugiendi habeat, & qualis ista esse possit, ibi. glo. 6.

AMITTIT MAIORIAM delinquens, an & quando propter delictum perdat, & confiscetur ei maioria, vid. glo. 4. in principio. l. 6. tit. 4. par. sexta.

Et quid si a principe restituatur postquam condemnatus fuit, vid. d. glo. 4. col. 2. &. 3. in quæst. 2.

MORTVVS delinquens si mortuus sit, an suspendi debeat, & quando, & an aduersus eum detur iudicium, & quando, vid. glo. l. 7. per text. tit. 1. par. 7.

Delinquens si ipse, vel eius accusator decedat lite contestata, an & quando, & qualiter, & in quibus delictis instantia ad eius hæredes transeat, & in quibus actionibus, & pro qua parte, vid. glo. l. 25. per text. ibi. 1. par. 7.

ABSOLVTVS delinquens si fuit absolutus de crimine vel condemnatus, an de eodem crimine iterum accusari possit, & quid si non fuit delictum sufficiẽter punitum, vid. glo. 1. cum alijs ibi. l. 2. per tex. ibi. 1. par. 7.

Et quid si absolutus fuit tantum per suum iuramentum, an iterum accusari possit, vid. ibi glo. 2.

Et quid si non fuit absolutus per viam sententiæ, sed per viam dispensationis, vid. d. glo. 2.

ACCVSATVR delinquens si a pluribus accusetur an omnibus respondere teneatur, & quid si de hoc non excipiat, vel opponat, & an non possit non recipere istam accusatorum pluralitatem, & quid si recipiat an valeat processus, vide glossam secundam. l. decimæ tertiæ, titulo septima.

Delinquens si a pluribus accusatoribus accusetur in diuersis iudicibus, accusatus iudicem eligere possit, vid. ibidem.

Delinquens quando accusatur de aliquo delicto quæ in tali accusatione contineri debeant, vt valeat, vide glossas. l. decimæ quartæ. ibi. partitum textum.

Delinquens coram quo iudice accusari possit & quãdo, & qualiter, vel respondendum arcetur, vide glossas. l. decimæ quintæ, per textum ibi. 1. par. 7.

Delinquens si accusetur ab aliquo, & cũ accusatore super tali crimine transegerit, an transactio teneat. & illum a pœna liberet, & quando, & qualiter, & an crimen fateri videatur, & puniri possit, & quando, & qualiter meat accusari, vide glossas. l. vigesimæ secundæ. per illum tex. titulo septima.

Et an talis transactio acusato prosit quominus de tali delicto amplius accusari non possit a nimine, vid. ibi. glo. 11. col. 1. q. 2.

Et quid si aliquis accusetur de crimine adulterij, vel de rapto, an extet fictioni locus, sit vide glossam. 12. &. 13. l. vigesimæ secundæ. tit. septima.

Delinquens si postquam fuit de crimine accusatus se occidat, an eadem pœniatur, vel non, & cui bona sua applicentur, vid. glossas. l. 24. titulo septima.

CAPITVR, PVNITVR, vel CARCERATVR.

Delinquens debet puniri in eo in quo delinquit, vid. glo. 3. l. 30. per tex. ibi. tit. 1. par. 6.

Delinquens

Septem Partitarum.

Delinquens quando duplici pœna puniatur ex vno delicto tantum, vid. glossam quintam, legis. 13. titulo primo, par. 7.

Delinquens an ratione delicti efficiatur subditus iudici illius loci, & an fit de foro ipsius, vid. glo. 1. in principio. l. 15. tit. 1. par. 7.

Et an Archiepiscopus delinquens in loco sui suffraganei ab eo puniri possit, vid. glo. 1. supra. d. in. q. 4.

Et quid si in iudice delegato etiam a principe, an si delinquat ab ordinario iudice illius loci puniri possit, vide dictam glo. 1. quæstione quarta & quinta.

Et quid in duobus dominis eiusdẽ loci pari imperio fungentibus si vnus delinquat, an ab alio puniatur, vid. ibid. in quæst. 6.

Delinquens extra locum originis vel domicilij, an per iudicem originis, vel domicilij puniri possit per inquisitionem, vide ibidem. in glossa quinta.

Delinquens potes puniri in loco vbi maiorem partem suarum fortunarũ habet si ibi inueniatur, vid. ibi. glo. 6.

Delinquens si aufugiat qualiter capi deduci, & puniri possit, & quando, & alia in hoc, vide glossas, legis decimæ octauæ, per textum ibi. titulo primo, partita septima, & glo. 2. l. primæ, titulo vigesimonono. part. septima.

Delinquens, an & quando sine citatione capi possit per iudicem, vi. glo. 2. l. 18. tit. 1. pa. 7.

Delinquens an per iudicem delicti, vel qui alias iuste cognoscit de accusatione capi possit in alterius iudicis territorio, vel qualiter in hoc se habere debeat, vid. glo. 5. d. l. 18. tit. 1. par. 7.

Delinquens quando sine accusatore, vel denuntiatore, ex officio iudicis per ipsum puniri possit, vide glossas. l. vigesimæ octauæ, per illum tex. tit. 1. par. 7.

Delinquens si puniatur maiori pœna quam debet, an ex hoc infametur, vid. glo. 6. l. 6. tit. 6. pa. 7.

Delinquens, an & quando possit apriuato capi si delinquendo reperiatur & in quibus delictis. glo. 3. l. 5. tit. 7. p. 7.

Delinquens si sit iudex a quo iudice capi, & damnari possit, vid. glos. l. 3. per tex. ibi. tit. 29. par. 7.

Delinquens si sit nobilis qualiter carcerari possit & debeat. vid. glo. 5. & 6. l. 4. tit. 29. par. 7.

Delinquens vsque ad quantum tempus debeat in carcere detineri, & qualiter, vide glossas. l. septimæ, per textum ibi. titulo vigesimo nono, partita septima.

Delinquens si fugerit carcerem qualiter puniatur, vid. glo. l. 13. per text. ibi. tit. 29. par. 7.

Et an habeatur pro confesso, vide ibi.

Et quid si aufugit interueniente scientia, vel negligentia custodis, an mitius puniatur, vid. ibi. glo. 5.

Et qualiter puniatur eximens delinquentem a carcere per vim, vide per glo. 1. l. 4. ibi. per tex. ibi.

Delinquens facto, vel verbo quando pœnam mortis puniatur, vi. glo. 2. &. l. 3. tit. 31. par. 7.

Delinquens consulendo, an & quando pro consilio veniat pœna mortis puniendus, vide glo. 5. ibi. per illum tex.

Delinquens ipse puniendus est, alter vero non, vi. glo. l. 9. per tex. ibi. tit. 31. par. 7.

Delinquens si in exilium mittatur, siue ad tempus, siue in perpetuũ si illud fregerit qualiter puniatur, vid. glo. l. 10. per tex. ibi. titulo. 31. partita septima.

Et an iudex inferior possit indulgere exilium, vid. ibi. glo. 3.

Delinquentes publice puniri debent non clam, vid. glo. l. 11. per tex. ibi. tit. 31. par. 7.

Et quis indulgere possit delinquentes, & quando, & qualiter, & de effectu remissionis delicti a principe factæ, vide glo. l. 1 & glo. 5. l. 2. tit. 32. partita. 7.

Delinquens postquam delictum confessus fuit, vel sibi fuit probatum vel tantum fuit de crimine accusatus qualiter ligari, & carcerari possit cuiuscunque condictionis sit captus, vide. glo. 4. 5. 6. 7. & 8. l. 4. per tex. ibi. tit. 29. par. 7.

TRANSIGENS delinquens si accusetur ab aliquo, & cum accusatore super tali crimine transegerit, an transactio teneat, & illum a pœna liberet, & quando, & qualiter, & an crimen fateri videatur, & puniri possit & quando, & quid si timeat accusari, vid. glo. l. 22. per illum tex. tit. 1. partita. 7.

Et in quibus criminibus talis transactio locum habeat, vel non, vid. ibid. in glo. 3. 4. & 5. cum sequentibus.

Et an transactio facta super vulneribus extendatur ad mortem si postea subsequatur, vide dictã glossam quintam. d. l. 22. titulo primo, partita septima.

Et an in tali transactione omnium hæredum assensus requiratur, vel nõ, vid. ibi. in glo. 6.

Et an talis transactio accusato prosit quominus illo delicto amplius accusari non possit a nemine, vide ibi. glossam vndecimam, col. 1. quæst. secunda.

Et an idem dicendum sit in pacto gratuito quod in trãsactione dicitur, vide glossam quintam, & septimam, & glossam vndecimam, columna tertia, limitatione. 2. dictæ. l. vigesimæ secundæ, titulo primo, partita septima.

Et quid si aliquis accusetur de crimine adulterij, vel de rapto, an tunc trãsactioni locus sit, vid. ibi glo. 12. &. 13.

OCCIDENS SE delinquens si postquam fuit de crimine accusatus se occidat, an causa sintatur, vel non, & cui bona ipsius applicentur, vide glo. l. 24. tit. 1. par. 7.

Et quando dicitur quod delinquens metu criminis se occisit, & quę requirantur, vt & tunc bona applicentur fisco, vide ibi. glossam secundam 3. 4. &. 5.

Et an hodie etiam inisto casu bona fisco applicentur stante authentica bona damnatorum, &. ll. huius regni, vid. ibi in glo. 7.

EFFICITVR INFAMIS delinquens etiam in criminibus publicis ante sententiam non est infamis, & quando sic, & quid post sententiam, vide glossam secundam, cum alijs ibi. legis quintæ. tit. sexto, partita septima.

Delinquens si in ipso crimine deprehendatur, an & quando, & ex quibus delictis remaneat infamis, vide glossam duodecimam. l. 5. tit. 6. partita septima.

Delinquens si crimen in iudicio fuerit confessus, an & quando ex hoc remaneat infamis, vide glossam decimamtertiam. d. l. 5. titulo. 6. partita septima.

DEMENS, vel DEMENTES, aliquem de sacro fonte leuare non possunt, vide glossam penultimam, legis sextæ, titulo quarto, partita prima.

Dementes a natiuitate, an admittantur ad regni successionem, vid. glo. 19 col. 1. l. 2. tit. 15. par. 2.

Et quid si iste filius furiosus, vel demens, habuerit filium non dementem, an eius filius non demens ad Regnum admittatur, vide ibidem.

Dementes, an & quando possint matrimonium contrahere, & quid de furioso & ebrio, vide glossam tertiam, legis sextæ, titulo secundo, partita quarta.

Dementes qui dicantur, & an stipulatione obligentur, vid. glo. l. 1. 4. per tex. ibi. tit. 1 3. par. 5.

Demens si delinquat, an possit accusari, & puniri, vide glossam octauam, & nonam, legis nonæ, per textum, ibi. titulo primo, partita septima.

DENARIVM cuius valoris sit, vide per glo. 2. l. 7. titulo decimo octauo partita. 1.

DENS dentium amissio reputatur magnum damnum, vi. glo. 6. per tex. ibi. l. 2. tit. 25. par. 2.

DENVNTIANS, vel DENVNTIATOR.

Denuntians si vnum omittat denuntiare cum plures sunt malefactores an valeat eius denuntiatio, vide glossam quartam. l. 6. titulo. 17. part. tertia.

Denuntiatori an eum excuset fama publica, vi. glo. 4. ad finem. l. 6. tit. 17. partita. 3.

Denuntiatori si delictum non probet, quia pœna puniatur, vid. glo. 4. l. 6. tit. 1. par. 7.

Et quid de denuntiante ex necessitate sui officij, vid. ibid.

Denuntiator, an dato quod a pœna calumniæ excusetur, an tunc ab expensis axcusetur, vide ibidem in glo. 5.

Denuntiator si ratione officij contingat aliquem licet nõ probet bene excusatur, & quando, vid. glo. 4. d. l. 5.

Denuntians ab accusatore in quo differat, & an præmium quod ex statuto accusatori datur debeatur denuntianti, & quando. vid. glo. 2. l. 27. tit. 1. par. 7.

Denunciator quando ad probationem delicti teneatur, vel non, vid. glo. 3. d. l. 27. ibi.

Denuntiator si non probet delictum quod denuntiat qua pœna puniatur vid. ibidem in glo. 4.

Denuntiator si sit proba, & honesta persona, an propter eius denuntiationem sit ad inquisitionem deueniendum, vid. ibi. in glo. 7.

DENVNTIARE an liceat peccata occulta, & quando, vide. per glo. 10. l. 35. tit. 9. par. 1.

Et quid in teste, vide glossam primam. l. trigesimæ quintæ, titulo. 17. part. tertia.

Denuntians si vnum omittat denuntiare cum plures sint malefactores, an valeat eius denuntiatio, vide glossam quartam. l. sextæ, tit. 17. par. tertia,

Denuntiare, & quando quis a denuntiatione excusetur, vid. d. glo. 4. d. l. 6 tit. 17. par. 3.

Denuntiare an & quando teneatur syndicus ad hoc in aliquo loco consti

Universidad de Deusto
Biblioteca

rutus,& quando non,vid.d.glo.4.adfi.
Denuntatori an eum excusset fama publica,vide ibidem.
Denuntatio euangelica,an habeat locum contra victorem si conscius fuit fallitatis propter quam lata fuit sententia & fuerunt.20.anni tran sacti,vid.glo.3.l.2.tit.26.par.3.
Denuntiari potest ecclesiæ ille qui debitum præscripsit, & ideo non vult soluere,vide glossam primam,in fine l.12.titulo vigesimonono, part. tertia.
Et a contra præscribentem etiam cum bona fide possit haberi recursus per viam denuntiationis euangelicæ ad ecclesiam,vid.glo.2.legis.22. ibi.
Denuntiare opus nouum,vide.in verbo, NVNTIARE, & verbo OPVS.
Denuntiare quo tempore teneatur emptor venditori quando inquietatur in re empta,vide glossam tertiam.l.32.per textum ibi,tit.5.partita quinta.
Et quid si venditor sit absens,an sit denuntiandum eius vxori, vel familiæ,vid.glo.4.d.l.42.
Et quid si emptor qui non denuntiauit probet quod non intererat vendi tori denuntiatio sibi fieri,vid.d.glo.4.d.l.32.
Et an emptor possit agnoscere bonam fidem & res restituere sine sententia ex quo cognouit illam alienam, vid.ibi.
Et an sufficiat illud principali denuntiare licet non denuntietur fideiussori,vid.d.glo.4.col.2.in quæst.2.
Denuntiare an possit directo emptor secundus,vel tertius auctori auctoris sui,& quando,vid.in.d.q.1.
Denuntiare teneatur emptor venditori non solum quando ipse conuenitur sed etiam si agatipse,vid.ibi.in.q.4.
Denuntiare an teneatur emphyteota auctori suo quando inquietatur super re emphyteotica, vid.d.glo.4.in.q.4.
Denuntiare an teneatur emptor venditori quando necessitas denũciandi fuit remissa per factum.vid.ibi.in q.6.
Et quid si emptor,& venditor essent simul conuẽti, vid.ibiden.in quæst. sexta.
Denuntiare an sufficiat emptori solum modo,an vero requiratur quod ipse emptor venditorem requirat,vt remillam quam sibi vendidit defendat,vid.d.glo.4.l.32.in.q.7.
Denuntiare an & quando teneatur iudex delictum alicuius Regi, & quid si illud malitiose fecerit, vid.glo.1.qui tæ.per tex.ibi.titulo.1. partita septima.
Denuntiare an possit ille qui accusare prohibitus est,vid.glo.secundam, dict.l.quintæ.titulo primo.partita septima.& glo.1.l. vigesimæseptimæ,ibidem.
Denuntiare crimina qui possint,& quando omnibus de populo permittatur,vel non,vide glossam primam.legis.27.tit.1. partita.7.per illũ textum.
Et ex quibus colligatur aliquem velle accusare,vel denuntiare,vid.glo. 2.d.l.23.
DENVNTIATIO si nõ fiat in ecclesia etiam ad sponsalia de futuro matrimonium erit clandestinum, vid.glo.5.&.6.l.1.titulo tertio. partita quarta.
Et quid si pereatum sit occultum,& soli denuntianti notum, an iudex in publico illud re here possit,vel id aliquem actum iudicialem procedere, vel illi, subtrahere sacramentum,vel excommunicare in genere, vid.glo.16.in prologo 4.partitæ.
Denuntiatio facta in ecclesia sine dictiappositione an teneat,& obligat & quando,vide glossam secundam. legis quintæ, titulo nono. partita quarta.
Et qualiter debeat esse ista dicti appositio,vide ibidem.
Denuntiatio an admittatur post terminum a sacerdote positum si adhuc matrimonium non fuit contractum,& quid si sponsus multas expensas fecit,vide.ibi.in glo.4.
Denuntiare an & quãdo teneatur aliquis illud quod scit ab alio si ille est le iis opinionis, vide glossam sextam,legis quintæ. titulo nono.part. quarta.
Et quid si iure se ignorasse in tempore denuntiationis neque adsit iusta ignorantia, vi l.ibi glo.7.
Denuntiatio quæ debet fieri in personam venditoris per emptorem quãdo inquietatur in re empta,an habeatur pro fam facta quando debitor est absens,vel an debeat vxori,vel familiæ fieri,vid.glo.4.l.32.tit. 5.par.5.col.1.
Denunciatio an debeat fieri,quando constat rem venditam esse alienam, & sic quando non toleraret venditori denuntiationem fieri, & an emptor possit rem emptam restituere non expectata sententia quando sibi constat remesse alienam,vid.d.glo.4.col.2. in principio.
Denuntiatio si non fiat in ecclesia etiam ad matrimonium de futuro matrimonium erit clandestinum,vide glo.5.&. 6.l.1.titulo tertio. partita quarta.
Denuntiatio an sufficiat quod fiat principali licet non denuntietur fideiussori,vid.d.glo.4.col.2.in.q.1.
Et an secundus vel tertius emptor possit directo denuntiare auctori auctoris sui,& quando, vid.in.d.q.1.
Et an in denuntiatione teneatur emptor ostendere venditori copiam belli,vid.d glo.4.in.q.2.
Denuntiatio an debeat per emptorem fieri substituto conditionali,vide.d.glo.4.in.q.3.
Denuntiatio emptoris non est necessaria quando a principio fuit remissa per pactum contrahentium, vide ibi.in.q.6.
Denuntiatio non est necessaria,quando emptor & venditor simul effecti conuenti, vid.ibi.in.d.q.6.
Et an sufficiat quod emptor denuntiet venditori quod in re empta molestatur,vel an requiratur quod ipse illum requirat,vt rem sibi vendita defendat,vid dict.glo.4.in quæstione.7.&i.l.trigesimæsecundæ.titulo 5.par.5.
Et licet emptor non denuntiet venditori de lite mota super re empta, nihilominus tenebitur venditor de euictione in tribus casibus quando alias venditor scieb t litem motam sine emptoris denuntiatione,vide ibi.quæst.7.col.3.
Denuntiatio facta venditori per emptorem,vt rem defendat si ipse venditor nolit defendere,an ratione denuntiationis emptor qui non defendit agat de euictione contra venditorem,vide glo.4.l.33.tit.5.partita quinta.
Denuntiatio an prius debeat a creditore volente vendere pignus debitori fieri quam ipse vendat,& quando creditor ad hoc non tenetur,vide glossam secundam.l.quadragesimæprimæ.titulo decimo tertio.partita quinta, & ibi glossam quintam, & glossam quartam.l. quadragesimæ octauæ. ibidem.
Denuntiatio qualis esse debeat,vt creditor possit pignus vendere, vide glo.5.l.42. ibid m.
Denuntiatio trina quando requiratur neque vna tantum sufficit,vid.glo.5.per tex.ibi.
Et an iudices,vel Regis officiales ad delictorum denuntiationem teneantur,& quando,& quid si malitiose fecerint,vid.glossas.1.5.tit.1.partita septima.
Denuntiatio an habeat locum vbi accusatio institui non potest,vid.glo. 2.d.l. 5.
Et quibus permissa sit denuntiatio, vide per glo.1.l.27.titulo.1.partita septima.
Denuntiatio & accusatio in quo differant inter se,vide glossam.2.titulo legis.27.
Et quando denuntiatio alicuius sufficiat ad inquirendum de crimine,vide ibi.glo.7.
Denuntiatio de occultis rebus fieri non debet,vid.glo.3.col.3. ad finem l.4.tit.19.par.7.
DEPINGERE arma sua,an liceat construenti ecclesiam de nouo in tali ecclesia,vid.glo.8.in fin.l.3 tit.4.par.6.
DEPONERE deponi,an possit prælatus propter suam negligentiam, de glossam finalem,legis quadragesimæ octauæ,titulo quinto,partita prima.
Deponente in quo differat a deposito,vide glossam primam.l.1.tit.5.partita.
Deponere an possit aliquis pecuniam penes vsurarium,& quando fiat glo.4.l.2.tit.1. par.5.
Deponere in ecclesia bene licet,& an ipsa reddere obligetur,ac si alium recepisset,vide glossam primam.l.septimæ, per tex.ibi. titulo 3.partita quinta.
Et quando excusetur debitor licet non deponat pecuniam,vid.glo.4.d.l. tit.14. par.5.
DEPONENS si sit latro,an ei res reddi debeat, & quid si sic bonæ fidei possessor,an domino præferatur,vid.glo.2.per tex.ibi.l.6.tit.3.partita quinta.
Deponens quando,& in quibus debeat aliis creditoribus præferri in restituendo sibi deposito,vide glossam primam.l.9. per tex.ibi.tit.3.partita quinta.
Et an quibuscunque creditoribus præferatur siue personalibus,siue realibus,scili et,illis qui in bonis tacitam habent hypothecam, vid.glo.l.9.tit.3.par.5.
Deponens an in reddendo sibi depositũ fisco præferatur, & quando non, vid.glo.9.l.9.tit.4.par.5.
Deponens seruum suum latronem penes aliquem non monendo sibi de virtio serui,vel si talis dominus de hoc fit ignorans qualiter ipse depositarius cui alienid seruus furatus fuit agat contra dominum deponentem,vi l.glo.3 l. 10.ibidem.
DEPOSITARIVS an teneatur reddere depositum si sciat quod fiat reddi statim,reddetur vero domino,vid.glo.6.l.septimæ.titulo.18.partita secunda.

Depositarius qualiter agat contra dominum serui deponentem illum fi ciens esse latronem non monuit depositario & seruus postea aliquid furauit depositario,glossa tertia.legis decimæ,per tex.ibi.tit.3.partita quinta.
Depositarius licet neget rem sibi depositam,habere tamen semper cõtra eum præsumitur & qualis casus illum excusset,vide glo.6.l.10. tit. 14. partita.3.
Et an dominiũ rei depositæ transeat in depositarium,& quando sic,quando vero non,vid.glo.4.l.2.tit.3.par.5.
Depositarius an in se suscipere videatur periculum rei depositæ, & quando,vid.d.glo.4.l.2.tit.3.par.5.
Depositarius quando liberetur si reddat depositũ de mãdato iudicis si iudex fecit depositum & quando non,vide glo. 1.legis.3.titu.3.partita quinta.
Depositarius si sit clericus de voluntate iudicis secularis anipse compelli possit restituere,vid.ibid.in.glo.3.
Depositarius vtrum esse possit religiosus,& an & quãdo eius Abbas prouali deposito obligetur,vid.ibi.glo.4. & glo.6.ibi.
Et qualis culpa in eo consideretus vt ipse teneatur,vid.glo.7.per tex.ibi. d.l.3.tit 3.par.5.
Depositarius quando de leui,& quando de leuissima culpa teneatur, & an de casu fortuito teneatur,vide glossam.11.per tex.ibi.l.3.tit.3.part. quinta.
Depositarius an teneatur de leui vel leuissima culpa,quando pro custodiendo depósito pretium recepit, vide ibi glo.12.
Depositarius an teneatur quãdo sibi fuit res furata, & an hoc debeat probari & per quem,vid.glo.1.&2.l.4.ibidem.
Depositarius an teneatur de casu fortuito, & quando sic,vid.glo.2.cum alijs ibi per illum tex.d.l.4.ibi.
Depositarius morosus an teneatur etiam si res eodem modo esset periturapenes illum qui illam deposuit,vid.ibi glo.6.
Depositarius quando dicatur esse in culpa si res depositæ perdantur casu fortuito,& an tales res suis præponere debeat & qualiter hoc probetur & an iudicis arbitrio commitatur, vid.glo.8.l.4.ibi.
Depositarius an habeat ius retentionis rei depositæ pro expensis factis in re deposita.vid.glo.1.l.2.ibi.
Depositarius gratia sui tantum an teneatur depositum reddere licet pereat casu fortuito & an tunc casus illum liberet,vid.ibid.glo.9.
Depositarius & eius hæredes rem depositam reddere tenentur & vbi reddere debeantur.vid.glo.1.& 2.l.5.tit.3.par.5.
Et quibus reddere teneantur ipsam rem depositam,vide ibidem in glossa tertia.
Et qualiter quando plures sunt hæredes, vide ibi.
Depositarius tenetur reddere depositum statim quod sibi petitur, & si inter ipsum & deponentem actum sit vt post mortem ibi reddatur, vi.glo.4.l.5.tit.3.par.5.
Depositarius an possit facere compensationem de deposita re cum debito deponentis,vid.glo.5.d.l.5.
Depositarius non tenetur vni reddere rem depositam quando conuentũ fuit vt vni sine altero non redderetur,vid.ibi.glo.6.
Depositarius depositum reddere debet rebus in eodem statu permanentibus,non vero si ex redditione aliquid mali timeretur, vid.glo.1.per tex.ibi.l.6.tit.3.par.5.
Depositarius an teneatur depositum bonæ fidie possessori reddere,nõ vero domino,vid.ibi glo.2.
Depositarius non debet reddere depositum furi domino,dño cum eo veniente & petente re furi depositum restituatur, & an idem dicendum si in castris datis sub homagio,an debeat reddi deponenti licet postea veniat dominus petens castrum,vide ibi glossam tertiam. per textum ibi.
Depositaria ecclesia depositum reddere obligatur ac si alius recepisset, vid.glo.1.per tex ibi.l.7 tit.3. par.5.
Depositarius si neget recepisse depositum & probetur contrariũ qua pœna punitatur,vid.glo.2.&.3. per tex.ibi.l.8.tit.3,par.5.
Et an fit infamis,vid.d glo.3.&.4.
Depositarius in quibus rebus in eum transeat rei depositæ dominiũ,glo. 5.l.2.& glo.1.l.9. per tex. ibi.tit.3.par.5.
Et an contra illum iuretur in litem,& an teneatur ad sumptus litis, vide ibi.glo.6.&. 7. per tex.ibi.
Et an tunc habeatur ratio lucri vel tantum damni dati,vid.ibid.in gl.9. per illum tex.ibidem.
Depositarius moro sus rem penes eum depositam cum fructibus restituere tenetur,& qualiter hoc intelligatur. vide glo.1.ibidem.
Et an debeat haberi respect ad tempus consumptionis vel ad rẽpus reparationis,vide ibidem.
Depositarius si vtatur re deposita committit furtum,vi l.glo.4.l.3 per tex. ibi.tit.15.par.7.
Depositarius cui res deposita furata fuit, an contra furem aliqua actione agere possit vel rei dñus,& quando,& qualiter,vid.glo.l.12.per text. ibi.tit.34.par.7.
Depositarius & si latronem in pœnam condemnauerit an pœna sibi pertineat,vid.ibid.in glo.2.
DEPOSITVM differt a custodia,vide glo.1.legis.72. titulo. 18.partita tertia.
Depositũ an præsumatur si quis nummos nõ in saeculo sed ad numerum alicui dedit an vero præsumatur mutuum,vide glossam secundam.d. legis.72.
Et an depositum possit retineri pro expensis in re deposita factis, vi.glo. 4.& glossam sextam.ibi.l.9.titulo secundo.partita.5.& glo.1.10.tit.3. partita 5.
Depositum dicitur quando aliquid in custodiam recipitur, deponere vero aliud significat,vide glossam primam,legis primæ,titulo.3.partita quinta.
Depositum an fiat necessitate vrgẽte vel cessante, an aliquid intersit,vide glo.3.l.1.tit.3.par.5.
Et an dominium rei depositæ transeat in depositarium, & quando sic, quando vero non,vid.ibid.glo.4.l.2. & glo.1.l.9. ibi.
Depositum an possit fieri de pecunia penes vsurarium & quando sic, vi. d.glo.4.d l.2.tit.3. par.5.
Depositum factum de mandato iudicis vtrum liberetur reddens iudice mandante & quando non,vide glossam primam,legis tertiæ, tit.3.partita quinta.
Depositum an fieri possit in fœmina,vide ibidem glo.2.
Depositum factum in clericum per iudicem secul irem potest per eundẽ compelli ad restitutionem depositi & qua ratione,vide glo.3.l.3.t.t.3. partita. 5.
Depositum an fieri possit in religiosum,& an,& quãdo Abbas pro depósito obligetur,vid.glo.4.l.3.tit 3 par.5.
Et qualis actio possit intentari contra monachum recipientem depositũ, non restituentem.vide ibidem.
Et qualis culpa consideretur ratione positi in depositario,vid.glo.l.3.tit. 3.par.5.
Depositũ si perdatur casu fortuito an depositarius liberetur & quis probare teneatur,vid.glo.1.cum alijs ibi.l.4.tit.3 par.5.
Depositum qualiter a depositario æst obseruandum,&an debeat res suas depositis proponere,vid.ibi.glo.8.
Depositum datum gratia depositarij tantum si pereat casu, an pereat periculo depositarij,vide ibi glo.9.
Depositum in quo loco a depositario vel ab eius hærede debeat reddi,vide glo.1.&.2.l.5.tit.3 par.5.
Et quibus & qualiter reddi debeat,vide ibi in glo.3.d.l 5.
Depositum debet reddi statim quod petitur licet inter depositarium & deponentem agatur vt non restituat nisi post mortem deponentis vel depositarij,vi l.glo.4.l 5.tit 3.par.5.
Depositum an possit compensari cum debito deponentis quod depositario debet,vid.glo.5.l.5.tit.3. p.5.
Depositum factum per cõstitutum quale sit,& an in tali depósito sit locus compensationi,vid.d.glo.5.d.l 5.
Depositum non debet vni ex depositarijs reddi quando conuentum fuit vt vni sine altero non redderetur,vide ibi glo. 6.
Depositum debet reddi semper rebus in eodem statu permanentibus,nõ vero si ex redditione aliquid mali timeretur,vid.glo.1.l.6.per tex.ibi tit.3.par.5.
Depositum an debeat reddi latroni vel bonæ fidei possessori, & an talis domino præferatur,vid.glo.2.l.6.tit.3.par.5.
Depositum non debet reddi furi veniente domino cum eo & perente, ne furi detur,& an idem dicendum sit in castris sub homagio datis, vide ibi glo.3.per illum textum.
Depositum de re propria factum non tenet,vid.glo.4.per tex.ibi.l.6.tit. 3.par.5.
Depositum in ecclesia factum, an ecclesia ipsa reddere cõpellatur & obligetur ac si alius recepisset,vide glossam primam,l.7. per tex.ibi tit. 3. partita. 5.
Depositum in ecclesia factum præsente prælato vel in præsentia capituli an ex hoc obligetur ecclesia ad reddendum, vide ibi glo.2.
Et qui fit sale depositum fiat apud sacristam qui ad hoc non est deputatus sed ad custodiam vasorum, vide ibi.
Depositum si negetur per depositarium & fuerit probatum contrarium qua pœna punitatur,& an sit infamis,vide glo.2.&.3 per tex.ibi.l.8.& ibi glo.4.
Et an teneatur ad sumptus litis,& an contra eum iuretur in lite,vid.glo. 5.6.&.7. per illum tex.ib.
Et an tunc habeatur ratio lucri vel tantum damni dati. vide ibid.in glo. nona.
Depositum post moram debet reddi cum fructibus,& qualiter istud contrahi deretur,vid.glo.10. per tex.ibi.d.l.8.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Et an debeat haberi respectus ad tempus consumptionis vel ad tempus, restitutionis, vid. ibid. d. glo. 10.
Depositum si exter in bonis defuncti an deponēs in illo vendicando alijs præferatur, vid. glo. 1. l. 9. per tex. ibi. tit. 3. par. 5.
Et quæ de causa priuilegium istud sit deponentibus concessum, vid. ibid. in glo. 2.
Et an in vendicando deposito præferatur non solum creditoribus personalibus sed etiam realibus & habentibus hypothecam, vid. ibi glo. 3.
Et an & quando fiscus præferatur deponenti vt prius ipse admittatur, & habeat hypothecam quando deponens suum depositum, & quando non, vide ibi glo. 9.
Et an pro expensis factis in re deposita competat depositario ius retentionis, vid. glo. 1. per tex. ibi. l. 10. tit. 3. par. 5.
Et quando detur actio depositi contraria, & an tunc veniat leuissima culpa, vid. glo. 2. l. 10. tit. 3. par. 5.
Depositum de seruo latrone factum si aliquid depositione furet qualiter dominus teneatur, vide glossam tertiam dictę legis. 10. per tex. ibi. tit. 3. par. 5.
DEPOSITVS propter id non efficitur de foro laicali, vid. glo. 3. l. 60. tit. 6. par. 1.
DEPORTATIO quid sit, vide glo. 10. cum alijs ibi. l. 2. titul. 18. partita quarta.
Deportatio qualis sit, & an secum afferat bonorum publicationem & gratiarum reuocationem, vid. glo. 6. & 7. l. 4. tit. 31. pa. 7.
DEPORTATVS & hodie ista pœna deportationis vel damnationis inmetallum, an sint in vsu, vid. glo. 2. & 6. l. 2. tit. 18. par. 4.
Deportatus perpetuo per sententiam, an ibi veniat tacite bonorum cōfiscatio, & quid hodie. vid. glo. 8. d. l. 2. ibi.
Deportatus quis dicatur & iste dicitur mortuus ciuiliter, & an retineat libertatem, & an efficiatur seruus pœnæ, & quando sic, vide glossam 9. l. 2. ibi.
Deportatus quæ propter hoc amittat, & an retineat quæ iuris gentium sunt. vide glo. 10. l. 2. tit. 18. par. 4.
Deportatus an retineat quę sunt iuris ciuilis, & an vsucapere possit de nouo vel ceptam vsucapionem continuare, vide ibi. glo. 11.
Deportatus non potest facere testamentum, & an habeat hæredem ab intestato, vide ibi. glo. 12.
Et an testamentum titius antea factum irritetur vel rumpatur, per hanc damnationem, vide glossam secundam, legis. 8. titulo primo, partita sexta.
Deportatus an possit institui hæres ab aliquo, vid. glo. 1. l. 4. per text. ibi. tit. 3. par. 6.
Deportati non sunt capaces extra causam alimentorum, vl. glo. 3. l. 35. tit. 9. par. 6.
Et ibi quid hodie, & in deportatione venit necessario confiscatio bonorū, & an iudex possit deportato bona reseruare, vid. glo. 6. & 7. l. 4. tit. 31. partita. 7.
DEPOPVLATORES agrorum qui sint, & an extrahi possint ab ecclesia, vide glo. 4. l. 4. tit. 11. par. 1.
Depopulator agrorum si occidatur, an occidens puniatur vt homicida, vid. glo. 9. l. 3. per tex. ibi. tit. 8. par. 7.
DEPREHENSVS cum furto in curia Regis debet occidi, & quid si sit homo nobilis, vid. glo. 18. l. 3. tit. 16. par. 2.
Deprehensus in crimine, an & quando sit ipso iure infamis, vid. glo. 12. l. 5. tit. 6. par. 7.
DESCENDENTES an cogantur aduersus se testificari si aliter veritas haberi nō potest, vid. glo. 1. l. 11. tit. 16. par. 3.
Descendentes vsque ad quem gradum non debent compelli ad testificandum contra ascendentes. vid. glo. 2. d. l. 11. ibi.
Descendentes an succedant in emphyteota recepta pro filijs & descendentibus si ipsi hæredes non sint vel repudiauerint hæreditatem, vid. glo. 1. l. 69. tit. 8. par. 3.
Descendentes an possint petere confirmationem emphyteusis finitæ per generationem, & quid si ecclesia cui reuersa fuit illam pro se velit retinere, & nulli amplius concedere, vid. glo. 7. l. 69. tit. 18. par. 3.
Descendentes vsque ad quartum gradum non priuantur bonis ascendentis iudicantis iniuste quia corrupti pecunia, vid. glo. 9. l. 25. tit. 22. partita tertia.
Descendentes omnes an comprehendantur indistincte quando simpliciter fuit facta mentio de linea, vide glossam primam, legis. 2. tit. 6. partita quarta.
Descendentes adoptati cum ascendentibus adoptantis matrimonium cōtrahere non possunt, vid. glo. 7. l. 7. tit. 7. par. 4.
Descendentes alicuius qui ab ecclesia feudum habuit si petant in eos reinfeudationem, fieri an eccl. si possit in aliquibus casibus eis talē reinfeudationem denegare, & quando, vid. glo. 4. col. 1. cum principio. 2. l. 3. tit. 26. par. 4.
Descendentes ex filia an ad successionem fuedi admittantur, siue masculi, siue fœminæ sint cum talis successio prohibita sit de iure feudi, vide glo. 2. l. 26. par. 4. & ibi glo. 6.
Descendentes in infinitū, an debeant in feudo patris succedere, vel an hoc in nepote extinguatur, vide glo. 7. per textum ibi. l. 6. titulo. 29. quarta.
Descendentes ab ascendentibus in legitima grauari non debent, & quando possint, vid. glo. l. 11. per tex. ibi. tit. 4. par. 6.
Descendentes si hæreditatem repudiauerint intra quantum tempus petere possint, vid. glo. 2. & 3. l. 20. tit. 6. par. 6.
Descendentes ex filio an simul cum patruo succedant auo, vel pro auo, vide glo. 7. l. 3 tit. 13. par. 6.
Descendentes semper excludunt ascendentes etiam decendente aliquo ne testamento, vid. glo. 5. l. 4. per tex. ibi. tit. 13. par. 6.
Descendentes si occidant ascendentibus qualiter puniantur, vid. glo. per tex. ibi. tit. 8. par. 7.
DESCRIPTIO, & bonorum sequestratio qualiter fieri debeat in bonis delinquentis occultantis se si vocatus fuerit, vide glo. 6. l. 7. tit. 8. partita tertia.
Et talis descriptio dicitur an notatio, & quid si accusatus nulla habeat bona, vid. d. glo. 6.
Dissipatio bonorum an parte petente ad faciliorem causæ probationem fieri possit, & quid in causa criminali, & quid si testator tutori prohibeat, & remisserit ei factionem inuentarij, an ad descriptionem bonorum teneatur, vid. glo. in prooemio. tit. 9. par. 3.
DESERTOR militiæ quis dicatur, vide glossam. 3. per tex. ibi. l. 3. titul. 10. partita. 4.
DESISTERE quando teneatur quis vt euitet pœnam propter suum factum, vide glo. 16. l. 11. tit. 7. par. 6.
DESTRVENS VEL DESTRVERE, & an destructa re duret priuilegium quod illi erat concessum, & quid si res illa reædificetur, vid. glo. 3. col. 9. in quæst. 19. l. 32. tit. 9. par. 6.
Destruens domum vicini vt ignis cum impetu aduenens vltra non timeat, an ad emendam damni teneatur. vid. glo. 2. l. 12. per tex. ibi. titu. partita. 7.
Et an tunc ciuitas vel vicinia teneatur contribuere ad reparationem domus ist' modo destructæ, vid. d. glo. 2.
DESTRVCTA ecclesia an in se retineat priuilegia ecclesiæ, vid. glo. 1. tit. 10. par. 1.
Destructo castro & alibi ędificato an qui ad custodiam tenebantur, & nunc pro nouo constructo etiam teneantur, vid. glo. 4. in principio. 26. tit. 31. par. 3.
DESESPERATIO aliquando oritur ex tristitia, & vnde plus, & de malis ipsius, vid. glo. in prooemio, & in. l. 1. per tex. ibi. tit. 27. par. 7.
DESESPERATVS quando & qualiter puniatur, vid. glo. 1. l. 2. per text. ibi. tit. 27. par. 7.
DETERIORATIO ad quem pertineat post venditionem rei cuiuscunque sit generis, vid. glo. 1. 23. 24. 25. & 26. tit. 5. par. 5.
DETRACTOR est qui vera crimina iniuste prodit & delinquit, vide glo. 7. quæst. 4. col. 1. l. 1. tit. 9. par. 7.
DETRIMENTVM rei doralis quando ad maritum quando vero ad rem pertineat, vide glossas, legis. 18. 19. 20. 21. & 22. titulo vndecimo partita. 4.
DIACONVS baptizare non potest nisi ex necessitate, & an valeat baptismum si fecerit, vide glo. 1. l. 8. tit. 4. par. 1.
Diaconi qui sint & quid facere debeant, vide glossam primam, legis. tit. 6. par. 1.
DIABOLVS diaboli a principio fuerunt creati boni, per se autem postea fuerunt effecti mali, glo. 13. in prooemio, tit. 3. par. 1.
Dæmones quare non habeant remedium post peccatum, vide glo. 14. eadem.
Diabolus si in forma hominis aliquem baptizauerit, an tale baptisma valeat, vid. glo. 10. l. 5. tit 4. par. 1.
DICTIO, omnino, omnem excludit dispensationē & alicet sit per regulæ significationis recipit tamen interpretationem, & restrictionē a iure, si cet congruam, vide glo. 1. in prooemio tit. 18. par. 2.
Dictio, sicut, non semper denotat omnimodam dissimilitudinem, glo. in fin. l. 7. tit. 4. par. 3.
Dictio alius facit positionem eiusdem qualitatis, & quid si adiectatur dictio quibuscunque, vide per glo. 2. l. 46. tit. 18. par. 3.
Dictio semper debet accipi secundum subiectam materiam, & an semper requirat durationem perpetuam, vide glossam primam, legis. tit. partita. 3.
Dictio si facit conditionem & quid de dictione, vtica secundum cum, & aliæ, vid per glo. 1. & 3. cum alijs ibi. tit. 4. par. 4. & glo. 1. cum alijs ibi. l. 21. per tex. ibi. tit. 9. par. 6.
Dictio si facit conditionem & etiā idem est in aliquibus alijs dictionibus & verbis, vid. glo. 12. & 13. l. 1. tit. 4. par. 6.
Dictio semper quid importet, & significet, vide glo. 8. colum. 2. quæst. 1.

lis. tit. 4. par. 6.
DICTVM testis benigne debet interpretari nec calumniari debet, vide glo. 1. l. 1. tit. 1. par. 1.
Dictum vnius testis cum alijs indicijs an faciat plenam probationē, vide glo. 3. l. 12. tit. 14. par. 3.
Dictum testis in scriptis redigi debet alias non valebit sententia, nec sufficiet si secundus testis dicat se dicere idem quod primus, vid. glo. 4. l. 26 tit. 16 par. 3.
Dictum vnius an faciat certitudinem ita quod vxor alicuius credens dictum ipsius de morte sui viri possit cum secundo marito contrahere, vel non, vid. glo. 2. l. 8. tit. 9. par. 4.
DICERE non tenetur aliquis illud quod scit, & audiuit ab homine læsus opinionis si inde præiudicium generetur, vide glo. 6. l. 5. tit. 9. partita quarta.
DIES 40. qui ab Episcopis, vel Archiepiscopis conceduntur de quibus diebus intelligantur, an de diebus cœli, vel purgatori, vel mundi, vide glo. penul. l. 45. tit. 4. par. 1.
Dies an sit de substantia priuilegij saltim in literis iustitiæ, vid. glo. 1. l. 44 tit. 18. par. 3.
Dies an debeat in scriptura contractus poni, & quid si dictamē duret per mensem quis dies sibi ponetur, vide glossam secundam. l. 54. tit. 18. par tita tertia.
Dies conclusionis rei debet semper in quolibet instrumento poni, quia quidquid agitur, &c. vide. d. glo. 2.
Et quid si apponatur vnus dies pro alio an vitiet instrumentum, vid. ibi dem.
Et an credatur notario qui diem non posuit si dicat se de illo recordari, vide ibidem.
Dies in quo iudex potest sententiam suam emendare, an iudicialis, vel naturalis esse debeat, vide glossam sextam, legis tertiæ, titulo. 22. partita tertia.
Dies impedimenti propter nuntiationem operis noui qui sint de jure & qualiter computentur, vide glossam secundam, legis. 9. tit. 32. partita tertia.
Dies si non apponatur quādo sit publica denuntiatio in ecclesia ante matrimonium, an denuntiatio valeat & qualiter dies debeat poni, vide glo. 2. l. 5. tit. 9. par. 4.
Dies quando in obligatione non apponitur tunc præsenti die debetur, vid. glo. 1. l. 3. tit. 11. par. 4.
Dies an debeat expectari post implementum conditionis quando fuit aliquid promissum ad diem & subconditione, vid. glo. 1. l. 17. per tex. ibi tit. 1. par. 5.
Dies expressa an constituat promissorem seu debitorem in mora sine alia interpellatione, vid. glo. 2. l. 18. ibidem.
Dies terminalis si apponatur in delegatione principis iudici facta, an illa elapsa iudex delegatus sententiare possit, vid. glo. 3. l. 37. tit. 11. partita quinta.
Dies incertus an constituat debitorem in mora, vid. glo. 1. & 2. in principio. 8. tit. 14. par. 5.
Et quid in die tacita inducta a lege, & an ista interpellet & impediat mora purgationem, vid. d. glo. 1.
Et quid in hora vel in die paschali, vide. d. glo. 1.
Dies si fit apposita in institutione an siue, certa siue incerte, sit vitiet institutionem, vide glossam primam secundam & sextā, cum alijs ibi. l. 5. tit. 1. par. 6.
Dies si fit apposita in institutione quando faciat, vel operetur conditionem, vel quando vitiet vel non, vide ibidem in glo. 6.
Dies si fit apposita ad implementum conditionis potestatiue quid operetur, vid. glo. 4. l. 7. tit. 4. par. 6.
Dies comissi criminis de quo quis accusatur, an in accusatione criminali poni possit, vide glossam quintam, l. 14. per textum ibi. tit. 1. partita septima.
Dies an sit cum cœlum aluescit licet sol non sit adhuc, si de proximo speretur, vid. glo. 4. l. 6. tit. 29. par. 7.
DICTA, & cum simpliciter de dictis loquitur de quibus intelligi debeat vide glo. 1. l. 4. tit. 16 par. 2.
DIFFAMATOR qualiter veniat puniendus, vid. glo. 3. l. 8. per text. ibi tit. 6. par. 7.
Diffamator virginis, vel alterius honestę viuētis ad quid teneatur, & qualiter puniatur. vide glossas, legis quintæ, per textum ibi, tit. 9. partita septima.
Diffamans aliquem per cantilenam, vel scripturā qualiter puniatur, vid. glo. 1. per tex. ibi. tit. 9. par. 7.
DIFFAMATVS per diffamationem videtur curbari in possessione sua, & ideo ilea causa emptores seu colonos nō inuenit quomodo ei subueniatur, vid. glo. 2. l. 16. tit. 2. par. 3.
Et an ad iudice diffamari vel diffamantis debeat taliter diffamatus recurere, vid. ibidem in glo. 3.
Et qualiter in isto casu debeat fieri sententia, vide ibidem in glossa quinta.
Diffamatus potest diffamanti in pugne respondere mentiris, vid. glo. 5. l. 4. tit. 3. par. 7.
DIFFERENTIA est inter principem secularem & ecclesiasticum in vno casu, vid. glo. 8. in fin. l. 5. tit. 24. par. 4.
DIFFICILIVS est scire tacere quam scire loqui, vide glo. 10. l. 4. tit. 4. par. secunda.
DIFFICVLTAS an excuset debitorem speciei a mora & debitorē facti a mora, & an etiam excuset debitorem quantitatis a mora, vid. per gl. 5. l. 18. tit. 11. par. 5.
Difficultas an impediat moræ & pœnæ cōmissionem in stipulationibus cōuentionalibus siue iudicialibus, siue in tali obligatione sit datio speciei, vel factum, siue sit in genere vel in quantitate, vid. glo. 4. l. 37. per tex. ibi. tit. 11. par. 5.
DIFFIDATIO quid sit & in quo differat a proditione, vid. glo. 2. cū alijs, ibi. l. 1. tit. 11. par. 7.
Diffidatio quibus pertineat & qui illam facere possint, & qualiter, vide glo. d. l. 1. & l. 2. ibidem per ill. iura.
Diffidatio fieri potest propter iniuriam alicui vel eius consanguineo, vel affini factam, vid. glo. 1. & 2. l. 2. ibidem.
Diffidatio an sit necessaria finita tregua inter aliques, an vero statim ꝙ finitur possit vnus alterum aggredere, vide glo. 1. l. 2. titulo. 12. partita septima.
DIFFIDATVS si diffidatori nihil respondit & postea illum aggressit, an proditorie fecisse dicatur, vid. glossam secundam, l. 1. titul. 11. partita septima.
Diffidatus per legem an a quocunque impune occidi possit, & an occidēs peccet mortaliter, vide glossam quartam, legis tertiæ, tit. 27. partita septima.
DIGNIOR semper est præferendus in retinendis instrumentis hæreditatis & in alijs omnibus, vide glossam secundam. l. 7. per tex. ibi. titul. 15. partita. 6.
Et quid si iste postea villior factus sit, vid. d. glo. 2. in principio.
DIGNVM & semper est inchoandum a digniori, vi. glo. 2. in prooemio partita. 5.
DIGNITAS præbet ordinem sedendi, vid. glo. magnam, col. 2. in principio. l. 4. tit. 5. par. 1. & glo. 3. l. 12. ibi.
Dignitas aggrauat peccatum, vide glossam septimam. l. 25. tit. 4. par. 1. & glo. 9. l. 1. tit. 17. par. 2. & glo. magnā, columna. 2. post principium, l. 50. tit. 5. par. 1.
Dignitas an veniat in consideratione quantum ad imponendam pœnam consitenti, vid. glo. 7. cum alijs ibi. l. 25. tit. 4. par. 1.
Dignitas præbet maioritatem, vide glossam primam, post medium. l. 15. tit. 5. par. 1.
Dignitas maior in aliqua ecclesia quæ sit, & ex quibus colligatur aliquē esse maiorem in dignitate, vide glossam tertiam, l. 3. titulo. 6. partita prima.
Dignitas aliquem de capitulo non facit, nisi habeat canonicatū, vid. glo. 4. l. 3. tit. 6. par. 1.
Dignitas clericalis maior est quam principum, vide glo. 2. l. 9. tit. 6. part. prima.
Dignitas clericalis maior est imperiali, vide glossam. 1. l. 62. titu. 6 parti. prima.
Dignitas aggrauat delictum, vid. glo. 9. l. 1. tit. 17. par. 2. & glo. 3. per tex. ibi. l. 25. tit. 26. par. 2.
Dignitos vsurarij semper inspicitur in pascuandis gregibus in cōmuni ciuitatis, vide glossam nonam, columna secunda, legis. 9. tit. 28. partita tertia.
Dignitas conditionis humanæ quæ sit, vid. per glo. 1. in prooemio. 4. par. & ibi vid. glo. sequentes.
Dignitas an possit filio spurio dari sine dispensatione alijs deficientibus, vide glossam secundam, l. 2. tit. 13. & glo. 2. l. 3. per tex. ibi. tit. 15. partita quarta.
Et an valeat principis priuilegium vt deficientibus filijs legitimis spurij vel alij illegitimi ad dignitatem seu beneficia admittantur, vid. d. glo. 2. d. l. 2. tit. 15. par. 4.
Dignitas est testimonium proferre, vide glossam secundam, l. 3. tit. 15. par. quarta.
Dignitatem an possit habere ille qui fuit legitimatus, & quale non, & quid si legitimetur vt feudum habere possit, vi. glo. 11. col. 1. in medio l. 4. tit. 15. par. 4.
Dignitas Episcopalis an veniat appellatione dignitatum in legitimatione vel alia dispensatione, vide glossam decimam septimam, l. 4. titu. 15. partita. 4.
Dignitas an possit haberi ab eo qui fuit simpliciter a Papa legitimatus & quando, vid. ibi. glo. 15. 16. & 17.
Dignitas quæ faciat filium a potestate patris sui liberari, & istud habeat locum

Universidad de Deusto
Biblioteca

locum in odiosis vel incommodis, vide glo.1. cum sequentibus. l.7. tit. 18 par.4.
Et an filius ad dignitates patris sui in quibus filij succedunt ipse succedere possit, & an in feudis, vide glossam primam & secundam, per tex. ibi l.6. tit.2 6.par.4.
Dignitas filij an faciat cessare Macedonianum vel non, vi glo.10.per tex. ibi.l.4.tit.1.par.5.
Dignitas an eximat filium a patris potestate, ita quod et pupillariter sub sit stare non possit, vide glossam quintam in fine, legis 5.tit.5.partita sexta.
Dignitas an sit hodie habere vassallos, vide glossam tertiam, columna. 5. in medio.l.32.titulo nono, partita sexta. & glo.10.col 2.l.2.tit.2. part. septima.
Dignitas de nouo in aliqua ecclesia creari non potest sine licentia Papæ, reparare vero sic, vid. ibi l.col.11 in procemio, quæst.24.
Dignitates infamibus dari non debent, & quando propter infamiam alicui quis a dignitate expellatur, vid. glo.1. 7.tit.6.par.7.
Et an infamia repellat aliquem ipso iure dignitate, & in quibus casibus & delictis, & quando. vid ibi.glo.2.
Et an successor in dignitate sit eadem persona cum defuncto, vid.glo.6 l.8.tit.9.par.7.
Et Iudæi non possunt habere dignitates neque officia, vid. glo.2. & 3.l.3. per tex.ibi.tit.24.par.7.
Et an hæretici vel eorum filij possint habere dignitates, vid glo.1.&.2.l. 4.tit.16.par.7.
Et an confitentes in ligneis torqueri possit, & quid si illam deposuit, vide glo.4.5.6.& 10.l 2.per tex.ibi.tit. 30.par.7.
DIGNVS si non adsit ad beneficium, an admittatur indignus, vi glo.21. l.3.tit.15.par.4.
DILATIO, & de quinque generibus dilationum, & an teneat processus si aliqua non fuit dilatio data, vide glossam primam, legis primæ, titur. 15.par.3.
Et probationes & productiones fieri possunt etiam nulla data dilatione, vide ibi.
Dilatio an possit dari per iudicem itinerantem per locum, an vero sedere debeat, vide glossam primam, legis secundæ, titulo quindecimo, par. tertia.
Dilatio an possit dari alia nondum finita, & an iudex cum dat dilationē, possit statuere, vt si ad eam ex nunc prout ex tunc taliter pronuntiat, vid.glo.3.in principio. l.2.tit.15.par.3.
Dilatio legis æquiparatur dilationi iudicis factæ cum causæ cognitione vid.d.glo 3.
Dilatio data ad aliquid faciendum si ille dicat se non factū, an debeat spectari finis dilationis, vide ibidem.
Dilatione pendente an iudex possit eam reuocare. & ad alia procedere, vide ibidem.
Dilatione pendente ad consulendum data parti, an interim iudex possit pronunciare & eius sententia valeat, vide ibidem.
Et in dilatione danda vel iam data qualiter iudex se habere debeat, vide d.glo.4.l.2.tit.15 par.3.
Dilationes frustratorie nō sunt dandæ, & iudex modis prohibilibus debet materiam dilationum amputare, vide glossam secūdam, legis tertiæ ibidem.
Dilatio an possit dari sine causæ cognitione. & quando, & an dilatio quę debet dari cum causæ cognitione si detur sine ea, an sit ipso iure nulla, an vero opus sit appellare, vid.glo.1 l.3.tit.15.par.3.
Dilationem quam habere debeant volentes producere testes qui sunt vltra mare, vide glossam secundam, legis trigesimæ tertiæ, tit.16.partita terti.
Dilatione ad producendos testes finita, an ex iusta causa alia danda sit. & quid si eius aduersarius non est factum deterius, vid.glo.2.& 3.l.32.tit.16. partita.3.
Dilatione concessa principi ad solutionem faciendam decennium excedere non debet, vid.glo.4 l.13 tit.18.par.3.
Et qui sibi fuit certum tempus iuratum fuit soluere, an in tali dilatione de isto iuramento mentio fieri debeat, vide ibidem.
Et an talis non soluens licat dilatoriam habuerit si periurii, vide ibidem.
Dilatus qualis dandus sit debiti dotem restituere soluto matrimonio quādo dotans hoc fuit expresse stipulatus, vide glo.1.legis.31.tit.11.part. quarta.
Et an locus sit huic dilationi quando maritus dotem legat vxori, vid.d. glossam.2.
Et quid si ipse vel hæres suus statim velit dotem restituere, & an possint deferre hæreditatem medio tempore, & quid erit si fructus restituendorum etiam sint restituendi, an & si illis talis dilatio locum habere possit, vide dictum glossæ in tertiam, post medium, dicē.l.31.tit.11 partita quarta.
Dilatio qualis debeat dari fideiussori in causa criminali quando prius fit sub pœna rei criminis iudicio sisti, & an idem sit dicendū in causis ciuilibus, vide per glossam. 1.l.17. & per glo.l.18.titul.12.partita quinta.
Et quid si fideiussor illud iurauit, an & tunc aliquam dilationem habere debeat, vid.glo.2.d.l.17.
Dilatio si detur a creditoribus debitori & ipse eam nolit sed velit cedere bonis an admittatur, vide glossam secundam, l.5.titulo decimoquinto partita.5.
Et quales hæc dilatio esse debeat, vid.glo.3.d.l.5.
Dilatio si fiat a creditoribus debitori cōcessa tunc excluditur debitor si velit cedere bonis, vid. glo.4.l.5.tit.15.par.5.
Dilatio si petatur ab hærede ad deliberandum, de hoc vide in verbo IEMPVS AD DELIBERANDVM.
Dilationes a iure statutæ moderari possunt ex causa per iudicem, vi glo.7.in fin.l.11.tit.7.par.6.
Dilatio data a lege non currit ignoranti, vid.glo.4. in medio, l.6.tit.10. partita.6.
Dilatio an sit danda ei qui crimen suum in tormentis confessus fuit, vide glossam quintam, per textum ibi, legis quartæ, titulo trigesimo, partita septima.
DILECTIO esse potest inter ignotos, amicitia vero non, vid.glossa.1.l. per tex.ibi.tit.27. par.4.
DIOCESIM, & facta publice in ciuitate afficiunt omnes dioceſi, vid.glo. 1.l.5.tit.9 par.4.
DISCIPVLVS a magistro castigari potest, & quid si magister excedat in castigando, vide glossam tertiam & quintam, l.10.titulo 8. partita quinta.
Discordia & communio solet excitare discordiam, vide glo.1.in procemio tit.15.par.6.
DISCRETIO an ætati suppleat in sponsalibus contrahendis, vid.glo.1. l.6 tit.1 par.4.
DISSENSVS non dicitur quando in paucis aliqui dissentiunt, vi glo.9. l.1.tit.27.par.4.
DISIVNCTIVA quæ sit & an ad veritatem disiunctiuæ sufficiat alterū esse verum, vide glossam tertiam. l.legis decimæ tertiæ.titulo.4. partita sexta.
Disiunctiuæ & verbis, vel e contra, vide in verbo. CONIVNCTVS.
DISSIMILITVDO, vide in verbo, SIMILITVDO.
DISPENSATIO dispensare non potest Papa, vt quis non confiteatur homini licet possit cum alieno confessionem differri, vi.glo.2.possessionem cipium.l.32.tit.4.par.1.
Dispensare potest solus Papa in aliquibus casibus, & non alius prælatus, vide glo.1 5.tit.5.par.1.
Dispensare in voto vltra marino etiam visitationis tantum nō potest Episcopus sed solus Papa, & sic seruatur consuetudo, vid.glo.11.l.5.titu. partita.1.
Dispensare potest solus Papa in voto Iacobino, in alijs vero potest Episcopus, vide ibi glo.12.
Dispensare potest Episcopus in omnibus votis exceptis vltra marinis & Iacobino, non tamen liberabit ex voto sicut potest Papa, vide ibidem.
Dispensare potest Papa in iuramento dum tamen non fit in tertij præiudicium, vid.glo.14. ibidem.
Dispensare potest solus Papa in defectum ætatis, vide glossam decimam septimam, ibidem.
Dispensare verum possit Papa cum bigamo, vid.glo. 33.ibid.in.l.5.tit.6. partita.1.
Dispensare potest Papa in eo, scilicet, vt aliquis habeat duo beneficia curata, vide ibidem in glo.35.
Dispensare potest solus Papa cum eo qui celebrauit cum esse excōmunicatus, vid.glo 41 ibidem.
Dispensare in quibus casibus non consueuerit Papa licet possit, vid.glo per tex.ibi.in.l.6.tit.5.par.1.
Dispensare an possit Papa cum homicida, vide glo.finalem.l.6.tit.5.par. prima.
Dispensatio debet esse cum causa, alias neque dispensans neque dispensatus est turus in conscientia, vid.glo.8.ad finem.d.l.6.
Dispensatio quid sit, vid.glo.1.l.63.tit.5.par.1.
Dispensare an possit Episcopus cum simoniaco, & quando non, vid.glo. 2.ibidem.
Dispensare an & quando possit Episcopus cum eo qui extra tempus ordinem recepit, vide glo.4.d.l.61.
Dispensare in quibus casibus possit Episcopus, vide glossas, dictæ legis sexagesimæ tertiæ.
Et in quibus non, vide ibid.l.64.tit.5.par.1.
Dispensare potest solus Papa cum corpore vitiato, vid.glo.4.l.64.titu. partita.1.
Dispensatio vbi est necessaria illud fieri non posse dicitur, vide glossam secundam

secundam, l.15.tit.7.par.1.
Dispositio in eo scilicet, quod aliquis possit beneficia plura habere, si necessitas & vtilitas sit sua dencgari non valet, vid.glo.1.col.2.d.l. tit.6.par.1.
Dispensatio aliquando est debita, vide glossam quartam, l.3.tit.1.partita secunda.
Intelligitur remissionibus alicuius rei, non multum sit æ castigando &c.
Dispensare verum possit Papa vt qui est fidelis cum alio possit matrimonium contrahere si eius vir hæreticus factus fuit, vid.glo.1.l.7.titu.2. partita.7.
Dispensare an possit Episcopus cum vouente simpliciter castitatē vt ab vxore debitum exigere possit, vid glossam quintam.l.titu.2. partita quarta.
Dispensare an possit Episcopus cum in consanguineo vel matrimonium contrahere possit, vide glossam primam, l.quinti.2.partita quarta.
Dispensare an possit Papa vt Christianus cum Iudæa (vel e contra) matrimonium contrahere possit, vide glossam primam, l.quinti.2.partita quarta
Et quid si aliqui contrahant sub conditione, scilicet, si Papa dispensauerit, & ipse dispenset, an tunc nouus consensus in contrahentibus exigatur, an a principio præfixus ante obtentam dispensationē sufficiat, vide glossas.tit.4.par.4.
Dispensare an possit Papa in matrimonio non consummato, vt nō teneatur eum causa vel sine ea, vide glossam primam.legis 5.titul 10 partita quinta.
Dispensatio an sit necessaria ad hoc vt spurius filius seu illegitimus ad eccleſi ficas dignitates filius de talibus admittatur, vi glo.1.l.5.titu. partita.4.
Dispensare non potest imperator in his quæ sunt contra ius diuinum, licet ipse sit vicarius Dei in terris, vide glossam octauam, l.4.tit.9.par tita quarta.
Et materia dispensationis est restringibilis, & quid si Papa dicat tantum dispensamus sine legitimamus, vide glossam decimam quintam.titu. & 7.d.l.4.
Et an in materia dispensationis apellatione dignitatum veniat dignitas Episcopalis, vid.d.glo.17.d.l.4.
Dispensatiue legitimario Papæ quo ad temporalia non tenet, nisi & ipse temporalem habeat inhabilitationem, vide ibidem.glo.8.per texē. ibi.
Dispensare an possit Papa vt ex aliqua causa vsuræ exigi possint in alicuo loco, vid per glo.1.l.22.tit.6.par.5.
DISPOSITIO loquens in liberis in materia exorbitanti, an extendatur ad hæredes vel forores, vide glo.1.l.6.tit.13 parti.2.de hoc vide in verbo TESTAMENTVM.
Dispositio est generalis non includit ipse personas inhabiles, vi glo. in principio.l.titu.5.par.2.
Dispositio est rotis non potest stare in pendenti quod induxit ad dubitationem, vid. glo.6.l.tit.31.par.3.
Dispositio clausulæ per quam iuscanonicum admittatur valet & obseruatur, vid. glo.1.l.5.tit.3 par.4.
Dispositio quæ generaliter loquitur intelligitur & includit etiam casus de quibus aliæ priuilegiatæ, vide glossam tertiam.l.33.titu.5.par. quinta.
DISPOSITVM in cuius vero, an & quando habeat locum in casu facto, vid. glo.1.col.1.in fine l.4.tit.24.par.1.
DISPOSITIO dominorum fuit introducta, de iure gentium, & an principalis facti bonum vel malum, vid.glo.6.l.1.tit.1.par 1.
Dispositio ministri ecclesiæ a David & Salomone fuit introducta, vi glo.1.l.2.tit 6.par.1.
DISPRAISE, vide in verbo, VENDERE, & verbo, VENDITIO, & verbo, ALIENATIO, & verbo, ALIENARE.
DISTRIBVTIONES quotidianas, an percipiat clericus infirmus, vide glo.1.quinti.par.1.
Distributiones quæ dari debeant absentibus accrescunt inter essentes, vide ibidem.
Distributionis priuilegio quis habeat distributiones quotidianas quas habeant, & quales non, vide ibidem.
Distributiones collectæ qualiter inter homines fieri debeat, vide glo.8.d.l.20 titu.par.3.
Distributiones qualiter fieri debeant inter pauperes per commissarium quēlibet parochiæ, & inter quos, & qualiter, & quibus obseruata, vide glossas legis vigesimæ, per textum ibi, titulo tertio, partita sexta.
Distributio corporum testatoris, an per executorem testamentarium fieri debeat, & quomodo tantum pauperes & pro illis inter pauperes distribuatur, vide glossam tertiam, columna octaua, quæstione.6.in fine.

l.12.tit.9.par.6.
Distributio qualiter facienda inter pauperes per executorem testamentorum, & an pro illos vel quos pauperes eligere possit, & qui pro illis relinquere possint vide glossam secundam, legis quintæ partitæ sextæ.
Distributio reliquorum ad pias causas per quem fieri, & qualiter quando testator executorem testamentarium non dedit, vide glos.5. legis 5. ibi.
Distributio qualiter fieri debeat quando testator per testamentum inter certos, & per quosdam, & quosdam suos executores administrari, vid.glo.1.l.6.ibi.
Et qua testatore tempus fuit præfixum ad executionem suæ voluntatis, an executor illud præuenire possit vel non, & quando hic, vid.glo.1. l.6.tit.10.par.6.
Distributio si per aliquem fieri debet inter pauperes intra quantum tempus abillo fieri debeat. & quid si distribuere nolit, quis cum cogere, & qualiter, vid.glo.3.l.7.tit.10 par.6.
DIVES non tenetur pauperi dare nisi licet ipse det quantum pauper, vid.glo.1.6.tit.in fine procemio partitarum.
Diues ille dicitur qui sibi omnibus abundat, vide glo.9.l.1.tit.6.partit. secunda.
Diues hodie vt gluto, cum inopia vestis quæ pauperibus fortita est hodie, vid.glo.1.l.1.tit.7.par.2.
Diuites & impotentes & qualitercumque de rebus cōmunibus ciuitatis vel possint, vid.glo.3.l.9.tit.8 par.3.
Diues an possit in terminis communibus ciuitatis vel villæ plures oues vel pecora immittere in omnium pauperum, & qualiter pauperibus tunc consulatur, & quid in domibus terrarum quando passus est pecoribus communis vel ipse habeat vel non habeat ibi domicilium, vide ibi idem glo 9.
Diues an pauperes possit compelli, & quando, & qualiter ad sit mutuandum, vid. glo.3.in procemio, tit.15.par.5.
Diues & potens in multis indigenti iudicibus, vid. glo.4. in fine legis 5.titulo.5.par 5.
Diues pauperes imperat, & de commodis diuitiarum, vi glo. 6.l.44.tit. tit.5.par.5.
Et an religiosus alicui tanquam pauperi sibi debeatur si diues sit, illud tamen ignorabat relinquens, vide glossam quartam, in fine.l. 21.tit.1. partita.6.
Diues si fit pater, etiam eius filius reputabitur diues, vide glo.4.l.21.tit.3 partita.6.
Diues præsumitur filius si pater illius sit, vid glo.6.col.2.and fin.l.7.tit.15. partita.6.
Diues esse debet rector qui minori per iudicem datur, & an tunc ipse sortia dare teneatur, vide glossam quintam, col.2.l.9 & glo.3.l.21.tit.16.par. sexta.
Diuites debent gaudere priuilegio nobilium in carceribus in quibus custodiuntur & illum fauorem, vide per glo.6.l.4. per tex.ibi.tit.29.par tita septima.
DIVITIAE an veniant in consideratione respectu pœnę alicui iniungendæ pro peccatis, vid glo.4.l.15 tit.4.par.1.
Diuitiæ sunt fatelites voluptatum, vide glossam primam, in procemio, tituli 7.par.1.
Diuitiæ quando causent peccatum & plura de istis, vide.ptr.d.glossam primam.
Diuitiæ non tribuunt nobilitatem, vide glo.4. legis. 6.tit.9. partita secunda.
Diuitiæ bonæ dicitur cum ex eis fit misericordiam, vid.glo.3.l.titul.29. partita 2.
Et in fine felicissimum fortunii genus est fuisse fœlicem, vid.gl.4.l.20.tit.23 par.3.de hoc vid in verbo, FORTVNAE.
Diuitiæ addunt plures amicos, & de commodis diuitiarum, vid.glo.6.l. 44.tit.5.par.5.
Diuitiæ angem. & conseruant nobilitatem si fuit antiquæ, vid.d.glo.6. in fine.
DIVISIO terminorū fit per rubros & flumina per montes, & castella non per vias publicas, & quid in dubio, vide glo.7.l.2.titulo.13. partita tertia.
Diuisio hæreditatis quæ fit de fratrum concordia mulierem laudatur, vid. glo.1.l.79.tit.18 par.1.
Diuisio legatorum inter legatarios qualiter fiat quando eis tam simul una res fuit legata. vide glo.legis trigesimæ tertiæ, per tex.ibi titulo.9 partita sexta.
Diuisio quæ procedit de fratrum concordia inhabilitatis, vid.glo.2.in procemio, tit.15.par.6.
Diuisio iorum non habet vbi inter diuidentes communio non est, vide glo.1.l.titul par.6.
Et in titulus diuisionis præfixi, iuxta præscribendi causam vid.

Universidad de Deusto
Biblioteca

vid ibidem in glo. 2.
Diuinoneri debet ad petitionem cuiuslibet hæredum & quid si illa petens sit prodigus minor vel ecclesia, vid. glo. 1. l. 2, ibi.
Diuisio de quibus rebus fieri non debet inter hæredes, vid. glo. 4. cum sequentibus.
Et an vsurę venian in iudicio diuisorio, vide glossam. 10. d. l. 2. per text. ibi.
Diuisio inter fratres an fieri debeat de quæsitis per filium cum patris pecunia, vid. glo. 1. l. 3. tit. 15. p. 6.
Et an in dubio præsumatur de patris pecunia quæsitum, vide. ibidem in glo. 2. d. l. 3.
Diuisio de quibus rebus testatoris & quando, & qualiter inter fratres fieri debeat, & quid in dote, arra, vel donatione per patrem filio facta, & alia in hoc, vide glossas, legis tertiæ & quartæ, per textum, ibi. tit. 15. part. sexta.
Et an bona maioris debeant communicari & inter fratres deuidi, vi. gl. 6. col. fin. quæ. 6. d. l. 3.
Diuisio nō habet locum si pater illam de aliquibus rebus fieri prohibuit, & quando etiam tunc sic, vid. glo. 7. d. l. 3.
Dibuio de quibus rebus inter fratres fieri non debet, & quando, vid. gl. l. 5. per text. ibi. tit. 15. par. 6.
Et quid delibris a patre filio datis ad discendum, vid. glo. 5. d. 5. per text. ibi.
Et quid de expensis a patre cum filio existente in studio factis, an & quando illas in legitimam suam imputare teneatur, vid ibi. glo. 6. per illū, textum ibi.
Et quid si sibi datum male consumpsit, vide. d. glo. 6. ad finem, d. l. 5. tit. 15. p. tertia, 6.
Diuisio fieri non debet inter fratres de dote vel donatione propter nuptias filio data, vid. glo. l. 6. ibidem.
Et eum diuiditur hæreditas inter hæredes penas quem priuilegia & instrumenta esse debeant. vid glo. l. 7. ibi. per illum textum.
Diuisio si fiat inter hæredes, an ipsi ad inuicē de euictione teuere debeāt vid. glo. 1. & 2. l. 6 tit. 15. par. 6.
Diuisio ita fieri debet vt patrimonium non corrumpatur, vid. glo. 1. l. 10 per text. ibi. tit. 5. par. 6.
Diuisio debet fieri advoluntatem iudicis quando hæredes coram eo hæreditatem diuiduntur, vid. d. glo. 1. cum alijs ibi.
Et quid si commode diuidi non possit, vid. ibi. in glo. 4.
Et VINATIO regulariter sonat in malum, vide glo. in proœmio. tit. 23.
DIpartita. 7.
Diuinatio quid sit, & quotuplex, & qualis permissa sit, & qualis non, vid. glo. 1. 1. per tex. ibi. tit, 23. par. 7.
Diuinaciones quæ ad bonum finem fiunt licitę sunt aliæ vero non, vid. glo. 1. 1. per tex. ibi. tit. 21. par. 7.
DIVORTIVM, & quæ sit diuortij diffinitio, & vnde dicatur, vid. glo. 1. per tex. ibi. l. 1. tit. 10. par. 4.
Et licet per diuortium separetur matrimonium, durat tamen vinculum semper, vid glo. 9. l. 2. tit. 10. par. 4.
Diuortium quandoque ipso iure & in tertis casibus, vid. glo. 2. per text. ibi. l. 3. tit. 10. par. 4.
Diuortium facto redintegratur matrimonium, si ambo cōiuges fornicauerunt, quia paria delicta, &c. vid. glo. 3. l. 5. ibi.
Et quid si lata sententia diuortij ille qui non delinquit velit alteri reconciliari, an ad hoc alius sit cogendus, vide ibidem.
DOCTORES pro docendis scholaribus, an & quando possint aliquid exigere, vid. glo. l. 10. tit. 17. par 1.
Doctores inuenes & nouiter incipientes legere nō debent aliquid pro docendo petere quia faciunt vt ipsi dicant, vid ibi. glo. 8.
Doctorari an debeat pauper gratis, si aliter fieri non potest. vi. gl. 9. l. 10. tit. 17 par. 1.
Doctores an graris de beant aliquem pauperem licentiare, & ad gradū licentiatus admittere, vid. d. glo. 9.
Doctores si dolo aliquem licentiandū no lint approbare, an cæcellarius solus possit illud facere ex æquitate, vide ibidem.
Doctores rogati incedere debēt ita vt dignitas doctoratus appareat, vi. glo. 1. in fin. l. 8. tit. 7. par. 2.
Doctores immunes sunt a collectis seu gabellis, & quibus istud verū sit vid. per glo. 8. l. 3. tit. 10. par. 2.
Doctores a Rege creati plus cæteris sunt honorandi, vid. glo. 4. l. 3. tit. 22. partita. 2.
Doctores non debent legere ad pompam sed ad profectum scholarium, vi glo. 1. 4 tit 31 par. 2.
Et debent perseuerare in scientia quam semel eligerunt, vid. ibi. glo. 2.
Doctores legum non debent vocari ad iurandum, glo. l. 1. 22. tit. 11. par. tertia.
Doctores qui ad consulendum debeant admiti, vid. glo. 3. l. 2. tit. 21. par. tertia.
Doctores an possint esse publici conductores, & quid in militibus temporis, vid. per glo. 2. l. 2 tit. 8. par. 3.
Doctores salariati in quo libet anno, si nisi finitum annum decesserint, eorum hæredes integrum salarium habere debeant, vide. glo. 4. per tex. ibi. tit. 8. par 5.
Doctor non debet legere ad pompam, & debet se aptare pro ingressu concilium, vid. glo. 2. l. 11. ibidem.
Doctores legentes in aliqua vniuersitate, an gaudeant priuilegio mu vid. glo. 1. l. 4 tit. 5. par. 6.
Doctores an & quando excusentur a tutelis & curis, vid. gl. l. 5. per ibi. tit. 17. par. 6.
Doctores legum deterioris condictionis sunt quam aliarum scientiarum in aliquibus, an alijs vero eis præferuntur, vid. glo. 7. d. l. 3.
Et an qui se falso gerit pro doctore puniatur pœna falsi, vid. glo. 7. par tita. 7.
Doctor an possit capi, & incarcerari pro crimine suo, vide. glo. 7. l. 2. tex. ibi. tit. 29. par. 7.
Doctores an possint torqueri vel non, vid. glo. 5. l. 2. per tex. ibi. partita. 7.
DOLI CAPAX si iuret contractum an ad ipsius obseruantiā teneat vid. glo. 5. l. 6. per tex. ibi tit. 19. par. 6.
Doli capax quis dicatur, & qualiter puniatur si delictum cōmittat, 2. & 3. l. 9. tit. 1. par. 7. per tex. ibi.
Doli capax si sit infans an ex delicto suo veniat puniendus. vid. gl. 9. per tex. ibi.
DOLVS tutoris remissus a minore, an talis remissio aliquid operetur de glo. 3. l. 10. tit. 18. par. 3.
Dolus ex quibus esse præsumatur in depositario dicente rem depositam perisse casu fortuito, vid. glo. 8. l. 4. tit. 3. par. 5.
Dolus ex coniecturis probatur. vid. d. glo. 8. ad finem.
Dolus maior præsumitur ex interpositione personæ, vid. glo. 5. partita. 5.
Dolus si dederit causam contractui tunc venditio nulla est, vi. glo. tit. 5. par. 5.
Dolus si non dedit formam contractus sed modum contrahendi, non contractus sit ipso iure nullus, vid. ibi. glo. 2.
Et quid si deceptus velit stare contractui quando in contractu dolus uenit, vid. d. glo. 2. d. l. 57.
Et quid de dolo dante causam costitutioni dotis vel matrimonio per tuali, vel carnali, vel transactioni, vide ibidem.
Dolus si dedit causam distractui, an distractus valeat, vid. ibi. d. glo. legis. 57.
Dolus non præsumitur vbi quis ad prouisionem sui aliquid facit, vid. 2. l. 12. tit. 10. par. 5.
Dolus quando esse possit in non acquirendo aliquid quod acquiri vide. d. glo. 2.
Dolus quid sit, & de quo debet intelligi, & quid si intercenerit iura an tunc subueniatur dolum passo, vide glossam. 2. legis. 2. & 3. quinta.
Et an minor dolus sufficiat ad rescisionem actus sicut minor metus, & idem sit in vtroque casu. vid. d. glo. 2.
Dolus proprie loquendo qui dicatur, & quid in dolo re ipsa, vid. ibi. tertiam.
Dolus futurus remitti non potest, vide per glo. 1. legis. 29. per tex. ibi. 11. par. 5.
Dolus officialis siue alterius in reddendis rationibus pro ambas no liberationē habuit, vt quia aliquid occultauit vel dolose fecit, faciat liberationem non tenere, vide glossas. l. 30. titulo. 11. par. textum ibi.
Dolus an veniat in generali remissione, vide glossam quintam, d. gesimæ.
Dolus habetur pro possessione, vide glo. 2. l. 19. tit. 13. par. 5.
Dolus an veniat in actione pignorantia, vid. glo. 5. l. 20. tibi.
Dolus si fit a creditore vendēte pignus adhibitus vel ab emptore an tunc debitor & dominus pignoris agat contra venditorem vel emptorem, etiam quando creditor habeat facultatem vendendi ac retinēdi & interesse. vid. glo. 1. l. 49. tit. 3. par. 5.
Dolus non debet egredi personam committentis, vide glossam. 1. ibi.
Dolus cæteris paribus durius punitur quam negligentia, vid. glossam. 1. l. 22. tit. 14. par. 5.
Dolus an possit tum culpa compensari, & cum qua, vid glossam. ibidem.
Dolus vel calumnis actoris allegantis transactionem vitiat ipso glo. 8. l. 12. tit. 14 par. 5.
Dolus an purgetur per transactionem, vide glossam. 3. in fine legis. dem.
Dolus si per hæredem fuerit factus vt aliquem illum ibidem habeat

quid nunc, vid. glo. 4. in fin. l. 27. tit. 1. par. 6.
Et quid si aliquis colore fraudis impederit ne aliquis testetur vel vti ipse velocitur, vid. glo. d. l. 27. & l. 28. ibi.
Dolus ex perspicuis indiciis probatur. vid. glo. 4. in fine, l. 12. titu. 6. part. tertia.
Dolus si enti non infertur, vide glossam primam, legis. 6. tit. 19. partita tertia.
Dolus an præsumatur in minore dicente se maiorem, an vero illud aduersarius probare debeat, vid. glo. 2. d. l. 6.
Dolus præsumitur semper in inferente læsionem enormissimam, vi. glo. 6. in fine. l. 10. tit. 19. par. 6.
Dolus qualis in denuntiante requiratur vt puniri possit, vid. per glo. 4. l. 1. tit. 1. par. 7.
Dolus an requiratur in falsitate commissa vt proprie dicatur falsitas, vi. glo. 1. l. 5. tit. 7. par. 7.
Et non quilibet dolus est falsitas vt quis puniatur pœna falsi, vid. d. glo. primam in fine.
Dolus est crimen, vid. glo. 1. in proœmio. tit. 16 par. 7.
Dolus quid sit, & quotuplex, vide glossam. 1. 2. & 3. l. 1. per tex. ibi. tit. 16. partita. 7.
Dolus & fraus differunt, & in quo, vid. glo. 2. d. l. 1.
Dolus bonus siue malus quis, & qualis dicatur, & quando, vid. glo. 1. 2. & 3. l. 2. per tex ibi. tit. 16 par. 7.
Et quibus actio de dolo detur, & quando, & qualiter, & contra quos, vi. glo. l. 4. 5. 6. 7. & 8. ibidem.
Et an actio de dolo transeat in hæredes & quando, vide. glossam. 3. d. l. 3. ibidem.
Et contra quantum tempus actio de dolo intentari debet, & qualiter, vide glo. l. 6. ibi.
Dolus quando, & in quibus casibus committatur, vid. glo. l. 7. 8. & 9. cū sequentibus tit. 16 par. 7.
Et qualis pœna veniat imponenda pro alicuius dolo, vid. glo. 1. & 2. l. 12. per text. ibi.
DOLOSVS qualiter teneatur ob eius dolum, & an elapso biennio actio de dolo conueniri possit, & qualiter, vid. glo. 1. 2. & 3. l. 6. per tex. ibi tit. 16. par. 7.
Et de pœna impedientis dolose rei alienationem faciendo rem litigiosam vid. per glo. 1. l. 11. per illum tex. tit. 16. par. 7.
DOLOR peccatoris pro peccatis suis qualis esse debeat, vide glo. 2. in fi. l. 23. tit. 4. par. 1.
DOLERE debet peccator eo quod Deum offendit non tamen propter amissum honorem vel iecutam infamiam, vid. glo. 1. in medio. d. 23. ibi.
DOMESTICVS VEL DOMESTICI.
Domestici admittuntur pro dominis ad probandum eius innocentiam vel. glo. 4. l. 8. tit. 16. par. 3.
Domestici an teneātur dominum suum adiuuare in bello quod iuste contra Regem facit, quando etiam vasalli admittuntur licite, vid. glo. 13. l. 24. tit. 25. par. 4.
Domestici an comprehendantur in prohibitione facta principali, vi. gl. 6. l. 5. tit. 5. par. 5.
Domestici an pro furto ab ipsis facto actione furti conueniri possint, & quando, & qualiter. vid. glo. 2. 4. & 6. l. 17. per tex. ibi. tit. 14. par. 7.
Domestici si ad mandatum dominorum damnum dederint quis ad eē dam teneatur, vid glo 2. l. 5. tit. 15. par. 7.
Domestici & familiares idem sunt, & qui ita dicantur, vid. glo. 6. l. 6. per tex. ibi. tit. 31. par. 7. de hoc vide supra in verbo FAMVLVS.
DOMICILIVM regale quid sit, & an locus vbi bona possidet, vid. glo. 2. l. 3. tit. 18. par. 4.
Domicilium si aliquis construit in locum vbi matrimonium contraxit, an per hoc naturalitatem in loco illo consequatur, vid. glo. 6. l. 2. titu. 24. par. 4.
Domicilium transferēdo in aliquem locum aliquis quis sui originis amittit omnia iura naturalia loci originis ex quo infertur quæstio nota bilis. vid. per glo. 2. l. 5. tit. 24. par. 4.
Et an sit in regno deserto beneficia habere possit vel non, vide ibidem.
Et an quod venit ex accidenti non mutat causam originis, vi. gl. 2. l. 5. tit. 24. par. 4.
Domicilium licēta senatoribus in vrbe esse dicatur, tamen non propter hoc definunt habere domicilium in locum sui originis, vide ibi.
Et si vnus vocetur eodem tempore ad munera loci sui originis & loci domicilij, cuius causa sit potior, vid. d. glo. 2.
Domicilia plura quis habere bene potest, vid. d. glo. 2. post medium.
Domicilium si mutetur de vno loco ad alium eiusdem Regni, tunc ille non per hoc non desinit esse ciues & naturalis illius Regni deserti, sed vbi fertur fortibus & priuilegijs illius Regni deserti, vide dictam glossam secundam.
Domicilium an per pupillum constitui possit sine tutoris sui authoritate vid. glo. 3. l. 12 tit. 16. par. 6.
Et potest quis de delicto conueniri in loco domicilij sui, & si alibi delinquerit, vi. glo. 1. 2. 3. 4. & 5. l. 15 tit. 1. par. 7.
Domicilium alicuius dicitur vbi aliquis habet maiorem partem suarum fortunarum & larem suum, vid. ibi. glo. 6.
DOMINIVM. Probatur. tionis siue donatio.
Rerum ecclesiasticarū Tolli ur. ris, vel legati, vel
Transfertur in ecclesiā Directum vel vtile. alia.
vel transijt. Transit vel transfertur.
Terrarum. siue ex causa vendi.
DOMINIVM dominorū distinctio quo iure sit introducta, & an a principio fuerit bonum vel malum, vide glossam sextam, l. 2. tit. 1. partita prima.
Dominium in teeris quas possit quis non præsumitur habere nisi quantum potuerit probare sibi per priuilegium fuisse datum, vid. glo. 4. l. 13. tit. 1. par. 2.
Dominium & iurisdictio an sit apud infideles, vid. glo. 1. col. 2. ad fin. l. 2. tit. 23. par. 2.
Dominium & proprietas idem sunt, dominium tamen habet terminos magis latos & generales, vid. glo. 2. l. 27. tit. 2 par. 3.
Dominij exceptio an obsit petenti possessionem rei siue vtatur interdicto adipiscendæ, recuperandæ vel retinendæ possessionem, vid. glo. 6 d. l. 27. ibi.
Dominia non vellant, vide glo. 1. col. 2. in principio. l. 10. tit. 14. par. 3.
Dominium large siue strictē seu largissime, siue plenissime scriptum quale esse dicatur, vid. glo. 1. l. 1. tit. 28. p. 3.
Dominij appellatione ne dum venit directum sed etiam vtile, vid glo. 1. 1. tit. 28. par. 3.
Dominia rerum an sint de iure diuino, & an in statu naturæ corruptæ bonum fuit quod dominia essent corrupta, vide glo. 2. l. 1. titu. 28. partita tertia.
Dominium an acquirat ille in ædificio quod fecit in littore maris, & quando, vid. glo. 3. l. 3. tit. 28. par. 3.
Dominium habet homo super alias omnes creaturas terræ. vid. glo. 2. l. 17. tit. 28. par. 3.
Dominium insularum de nouo repertarum qualiter quis habere possit, vid. glo. 3. & 4. l. 29. tit. 28. par. 3.
Et quis debeat esse dominus ille quem isti inuentores recognoscere debēt vid. glo. 4. d. l. 29. ibi.
Dominium arborum quas malæ fidei possessor in re aliena plantauit, an perdat ipse statim antequam conualeant, vid. glo. 2. l. 41. ibidem.
Dominium quod & quale acquiratur per vsucapionem siue præscriptionem, vid. glo. 3. in proœmio. tit. 29 par. 3.
Dominium difficile probari potest nisi per præscriptionem, vid. glo. 2. l. 1. tit. 29. par. 3.
Dominij licet non cadat in aliqua re bene tamen cadit possessio per quā res communis præscribi potest, vide ibi, columna. 2. in fine. & colum. tertia.
Dominium rei præscriptæ per. 30. annos, nunquam transit in præscribentem licet possessio sic, & ideo illam vendicare non potest, vid. glo. 4. l. 25. tit. 29. par. 3,
Et quando illā vendicat qui sibi fuit furata vel vi ablata in ea don ioiū habere dicatur, vid. ibid. glo. 5.
Et quid si propter ipsius contumaciam fuerit alter missus in possessionē ipsius qui ei obijcit de dominio, & probare vult in continenti, an admittatur, vide glo. 7. l. 21. tit. 29. par. 3.
Dominium & possessio ad hoc vt in locatorem transferatur quādo quis constituit se nomine suo possidere. an debeat præcedere titulus donationis vel alterius contractus, vide glossam secundam. l. 9. tit. 30. part. tertia.
Quid autem si conducens dicat quod volens tradere rem in locatorē ab eo rem illam conducit, vid. d. glo. 2.
Dominium honorum non debet stare in aere quod inducit ad dubitationem, & notabilem, glo. 6. l. 10. tit. 31. par. 3.
Dominium pascuorum & aliarum rerum publicarum præsumitur esse penes dominium terræ quando ipse sunt a ciuibus derelictæ neque apparent suæ, vid. glo. 4. ad fin. l. 26. tit. 31. par. 3.
Dominium rei donatæ a viro vxori propter nuptias an transeat ad vxorem & ad quid, vid. glo. 4. in fin. l. 1. tit. 11 par. 4.
Dominium rei donatæ sponsæ propter nuptias debet ad illam transire vt illam vendicare possit, vid. glo. 1. l. 7 tit. 11. par. 4.
Dominium subditorum an amittat Rex siue dominus eius terra ad fidē fuit conuersa ipso manente in infidelitate, & an dominium illud recuperet ipse si ad fidem fuerit conuersus, vid. glo. 1. & 3. per tex. ibi. l. 8. tit. 21. par. 4.
Et an propter periculum fidei vel subditorum conuersorū dominus possit cogi ad recipiendum pretium vel commutationem, vide ibidem.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Index materiarum

Dominium si cesset & non quæratur alicui cessat etiam possessio quæ accessorie venit ad dominium, vide glossam 2. col 2. quæst. 9. l. 7. titul. 4. partita. 5.
Dominium proprietatis differt ab vsufructu, vid. glo. 2. quæst. 1. l. 55. tit. 5. par. 5.
Dominium proprietatis & vtile an sit idem ita vt tantum vtile dominiũ admittatur ad retrahendum si dominus directi dominij illud vendiderit, vid. d. glo. 2. quæst. 2.
Dominium non potest esse apud duos, vid. ibidem.
Dominium vtile & directum differunt, neque vtile dominium est cõmunu cum directo, vid. in d. quæst. 2.
Dominium acquisitorum constante matrimonio an transeat in vxorem statim quod maritus emit, vel ex alia causa habuit vel post, vide ibi, quæst. 4.
Dominium habere dicuntur iudices perpetui aliquorum locorum cum habeant præeminentiam, vid. glo. 8. l. 4. tit. 7. par. 5.
Dominium rei præsumitur esse penes locatorem & quando, vid. glo. 1. l. 18. tit. 8. par. 5.
Et an si quis non habeat rei dominium possit illam pignorare, vid. glo. 2 l. 7. tit. 13. par. 5.
Dominium rerum hæreditariarum, an transeat in hæredem habita hæreditate sine rerum traditione, vid. glo. 3. l. 1. per tex. ibi. tit. 14. par. 6.
Dominium rerum suarum an habeat proditor antequam per sententiam condemnetur, & an alienare possit res suas, vid. glo. 2. & 3. l. 4. per tex. ibi. tit. 2. par. 7.
Et an exceptio dominij per spoliatorem opponi possit contra spoliatum agentem interdicto recuperandæ possessionis, vid. per glo. 2. & 3. l. 18. per tex. ibi tit. 10. par. 7.
Dominia fuerunt de iure gentium constituta, vid. glo. 1. l. 13. tit. 17. part. tertia.

RERVM ECCLESIASTICARVM.

Dominium rerum ecclesiasticarum quo iure sint penes Papam, vid. glo. 21. l. 5. tit. 5. par. 1.
Dominij translatio an impediatur si pater faciens maioriam de certis bonorum prohibuerit rei alienationem, vid. ibi in glo. 5.
Dominium an trãsferatur sola voluntate testatoris in legatarium absque rei traditione, vid. glo. 3. l. 44. tit. 5. p. 5.
Dominium an transeat in venditorem serui, sub pacto manus iniectionis ante quam in illum manus inferat, vid. glo. 1. l. 47. ibidem.
Dominium an transeat in emptorem quando ipse emit cum pecunia alterius, vid. glo. 2. 3. 4. 6. & 8. l. 49. tit. 5. par. 5.
Dominium rei venditæ per iudicem pro executione sententiæ an trãseat in emptorem ac si dominus vendidisset, vid. glo. 1. cũ alijs ibi. l. 13. per tex. ibi. tit. 5. par. 5.
Dominium rei venditæ vel donatæ per regem alicui, an trãseat in emptorem siue donatarium quando res illa erat aliena, vid. glo. 2. 3. & 8. l. 49. tit. 5. par. 5.
Dominium rei venditæ tunc transijt in emptorem quando venditio erat valida & solennis, vid. d. glo. 6.
Dominium acquisitorum constante matrimonio an transeat in virum statim q; maritus emit vel ex alia causa habuit, vid. glo. 2. q. 4. d. 1. 5.
Dominium vtile transit ad conductorem ad longum tempus, vid. glo. 1. l. 19. tit. 8. par. 5.
Dominium an transeat in legatarium quando ei res hæredis legatur, ac si fuisset sibi res testatoris legata, vide glo. 2. l. 10. titulo. 9. partita sexta.
Dominium rei legatæ sub modo, an transeat in legatarium statim quod præstitit satisdationem de implendo modo vel post ipsius implementum, vid. glo. 10. l. 22. per tex. ibi. tit. 9. par. 6.
Dominium rei legatæ an transeat in legatarium ante aditionem hæreditatis, & quale dominium habeat, & quando in eum transeat vt transmittere possit, vid. glo. 3. columna 1. l. 34. per textum ibi. titu. 9. partita sexta.
Et quid si legatum relictum sit ad diem certum an ante diem transeat dominium. vid. d. glo. 1. col. 2. in principio.
Dominium transfertur statim in sequentem in gradu quando res conuenit testatoris prohibitionem alienatur, vid. glo. 3. col. 2. in principio. de tit. 9. par. 6.
Dominium rerum hæreditariarum an transeat in hæredem adita hæreditate sine rerum traditione, vide glossam tertiam. l. 1. per tex. ibi. titu. partita. 6.

DOMINVS.

Feudi vel terrarum, vel castri.
Vassallorum.
Proprietatis vel directus, vel qui habet directum dominium vel vtile.
Puniri.
Accusat vel accusatur.
Serui.
Emphyteotæ.
Instituens hæredem.
Amittit possessionem.
Rei commodatæ vel commodans.
Expellens inquilinum vel conductorem, vel emphyteotam.
Tenetur ad damnum.

DOMINVS præsumitur malus si ita sint eius familiares, vid. glo. 6. l. 39. per tex. ibi. tit. 5. par. 1.
Dominus loquens cum vassallis suis ex commonicatis est excommunicatus, non vero e contra, vide glossam vndecimam. l. 34. titul. 9. partita prima.
Domini si vassallis & subditis aliqua fecerint grauamina qualiter debeãt puniri, vid. glo. 6. l. 22. tit. 13. par. 2.
Et quid si Rex dominus istius in aliqua grauet, an propter hoc ipsi idẽ facere possint vassallis suis, vide ibidem.
Dominus puniri non debet propter factũ sui serui liberi hominis si ipse id sibi non mandauit, vide glossam quartam. l. 30. titulo. 18. partita secunda.
Dominus nõ iuuans vassallum pereuntem perdit dominium quod in eũ habet, vid. glo. 6. l. 3. tit. 29. par. 2.
Dominus rei dominium non amittit etiam si sit per sententiam condẽnatus cum alius esset in rei possessionem, vide glossi. 2. l. 28. titu. 2. partita tertia.
Dominus præsumitur quis eo ipso quod rei possessionem dicit penes antiquos suos longo tempore fuisse si medio tempore alius non possederit, vid. glo. 1. col. 2. l. 10. tit. 14. par. 3.
Dominus vel superior qui fuit olim. idem præsumitur hodie esse, vide. d. glo. 4. col. 2. in medio.
Dominus an possit accipere emphyteosim si emphyteota vagauerit, & de eius vita dubitetur, vide glossam secundam. l. 14. titulo. 14. partita tertia.
Dominus portus qui malum custodem ibi posuit, an & quando teneatur ad damnum, vide glossam tertiam. legis. 17. tit. decimo octauo. partita tertia.
Dominus an possit appellare, & quando si eius procurator illud non fecit, vide glossam decimam tertiam. l. secundæ, & glo. 4. l. 9. tit. 23. part. tertia.
Domini pares in aliquo loco, an vnus possit alium puniri, & quãdo. vid. glo. 4. l. 6. tit. 28. par. 3.
Dominus an possit vendicare ipsam eturam terræ vniatur cũ terra præd alieni, vide glossam quintam. legis vigesimæ sextæ, titul. 28. partita tertia.
Dominus cui res aliena accrescit per alluuionẽ an teneatur primo dominio damnum reiarcire, & qualiter damnum istud æstimetur, vid. glo. 7. l. 1. tit. 28. par. 3.
Dominus quis sit ille quem inuentores insularum debeant recognoscere, vid. glo. 4. l. 29. tit. 28. par. 3.
Dominus an perdat fundum si flumen super eum sit per decem annos in præsentes, & viginti inter absentes, vide glossam. 1. l. trigesimæ secundæ ibi.
Dominus it conduxit aliquem vt fodiat pro inueniẽdo the sauro, si illud inuenitorum esse debet domini, vide glossam sextam. l. 45. tit. 28. par. tertia.
Dominus si per violentiam occuperet rem suam, an tunc res afficiatur vitio realis, vide glossam secundam, in medio, legis. 4. titulo. 29. partita tertia.
Dominus si impediat aliquem vt non emat rem quam dicit esse suam an debeat exprimere causam dominij, vid. glo. 2. l. 10. ibidem.
Dominus si facta tam emptione dicat emptori rem esse suam, an cõstituat in mala fide, vid. ibid in glo. 3.
Dominus si scitat rem quam mandato suo seruus emit non esse vendentis an illam vsucapere possit si seruus bonam fidem habeat, vid. glo. 2. l. 11. tit. 29. par. 3.
Dominus quando dicatur esse præsens in prouincia, vid. glo. 3. l. 19. titu. 26. par. 2.
Dominus qui eum proprietate rẽ amsit, an per hoc videatur alicui dare possessionem vsusfructus, vide glossam primam. l. 9. titulo. 30. partita tertia.
Et quid si habens proprietatem alicui concedit vsumfructum & cõstituat se nomine ipsius possidere an per hoc videatur ei data possessio, vide ibidem.
Dominus quam actionem habeat contra spoliantem illum siue eius colonum, & an dominus possit illam propria authoritate recuperare, & quando, vid. glo. 7. l. 13. tit. 30. par. 3.
Dominus domus seruitutem debentis, scilicet ligni immittendi an parietem reficere teneatur, & an idem sit in debentem seruitutem onerandi, vid. glo. 2. l. 2. tit. 31. par. 3.

Septem partitarum.

Dominus agri per quem transit aqua ad fundum meum rigandum, an riuum siue canalem per quem aqua transit reficere teneatur, vid. glo. 2. l. 4. tit. 31. par. 3.
Dominus qui in re aliqua habeat vtile dominium, an in ea seruitutẽ imponere possit, vide glossam primam, legis decimæ ibi, & glo. 1. l. 11. ibidem.
Et an idem sit in domino qui illam alteri obligauit, vide ibi.
Dominus qui in loco suo habuit furcas erectas, licet ibi nullus sibi fuerit expensus tamen ostenditur ipsum habere ibidem merum & mixtum imperium, vid. glo. 8. l. 15. tit. 31. par. 3.
Dominus ad quid teneatur si ipso ignorante operarij ipsius quibus fuit nouum opus nunciatum, vltra processerunt, vi l. glo. 16 l. 1. tit. 32. par. tertia.
Et an domino competat ius contra operarios qui statim ab opere nõ discesserunt, vide dictam glossam decimam sextam, & glo. 3. l. 8. in eodem titulo.
Dominus inferioris molendini si clusam sibi & alio domino habenti molendinum communem mundauerit ad partem expensarum teneatur, vid. glo. 2. l. 15. tit. 32. par. 3.
Domini qui castella possident, debent mandare ciuibus quod illa habeãt bene munita ne propter desidiam perdantur, vide glo. 1. l. 20. ibi.
Dominus domus quid debeat facere si non habeat vnde reficiat domum suam, vid. glo. 1. l. 25. tit. 32. par. 3.
Dominus non compellitur domum destructã reficere neque aliud ædificium facere de nouo, & quando sic, vid. glo. 2. d. l. 25.
Et quid si duo sint domini vnius domus, & vnus velit vt paries de nouo fiat, qui ipsorum partes diuidat, an alter ad hoc sit compellẽdus, vid. ibidem.
Dominus soli vel domus in qua cadit stillicidium meum, an possit illam altius eleuare, vid. glo. 3. d. l. 25.
Dominus si aliquid præcipiat seruo suo & eo tempore vxor serui deliquerat quod prius seruus facere debeat, vid. glo. 2, & 3. l. 2. tit. 5. partita quarta.
Dominus propter necessitatem an possit vendere suum ascriptitium, vide glo. 2. l. 8. tit. 17. par. 4.
Dominus si cum esset in periculo vitæ a seruo defendatur & ipse aliquem occiderit an puniatur, vid. glo. 8. l. 5. tit. 2 1. par. 4.
Dominus bene potest seruum suum castigare cum causa vel sine ea, & illũ poterit tenere in propris vinculis, & quando, & qualiter illum castigare debeat, & an cum causa possit dominus immodice seruos punire propria authoritate, & an dominus possit illi alimenta denegare, & an eo ipso seruus liber efficiatur, vid. glossam primam. 2. 3. & 5. l. 6. tit. 21. partita. 4.
Dominus si cum vxore sua seruum inuenerit in rebus venereis illũ occidere poterit, vid. glo. 6. l. 6. tit. 21. par. 4.
Et quid si illum inuenerit cum matre, sorore, concubina, vel nepte ex filio, an & tunc illum occidere possit, vid. ibi glo. 7.
Et an dominus possit seruum suũ iterum redimere suum que facere, vide glo. 10. per tex. ibi. l. 6. tit. 21. par. 4.
Dominus si Iudæus sit an possit habere seruum Christianum, vid. glo. 2. per tex. ibi. l. 8. tit. 21. par. 4.
Dominus qui occupauit terras infidelium authoritate Papæ an sit tutus in conscientia, vid. glo. 3. d. l. 8. ibi.
Dominus si seruum suum per scripturam vel coram amicis manumittere velit, an illud in persona quinque testium facere teneatur, vid. glo. 5. per tex. ibi. l. 1. tit. 22. par. 4.
Dominus si cum esset adultus velit vassallos suos liberare, an illud facere possit, vid. glo. 7. l. 1. tit. 22. par. 4.
Dominus communis rei si in loco communi ecclesiam construi possint, an illius dominus partem suam vendere compellatur, vid. glo. 2. l. 2. tit. 22. par. 4. per tex. ibi.
Dominus vendere compellitur in vno casu quem ponit, glo. 3. per textũ ibi. l. 2. tit. 22. par. 4.
Dominus an a vassallo vel a liberto ali debeat si ad paupertatem peruenerit, vid. glo. 14. l. 8. tit. 22. par. 4.
Dominus ex quibus causis possit seruum suum manumissum in seruitutem redigere, vide glossam tertiam, cum sequẽtibus per tex. ibi. l. 9. ti. 22. par. 4.
Domini qualiter & in quibus possint onerare, grauareque vassallos qui feudum habent ab ipsis, vide glossam secundam, vsque in fin. l. 6. tit. 25 par. 4.
Domini quando iuuentur consuetudine seu præscriptione immemorabili in imponendis oneribus seu exigendis collectis, & quando præsumatur fuisse per metum illam consuetudinem introductam, & qualis domum ista consuetudo siue præscriptio esse debeat, vt per eã dominus in possessorio & petitorio iuuetur, & qualiter illam in articulis deducere debeat, vt probet per eam vel ex ea condemnari possit, vid. d. glo. 2. col. 2. & 3. d. l. 6. tit. 25. par. 4.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Dominus propter fusitiam denegatam ipse & eius ciues deprædari possunt, vid.glo.5.l.10.per tex ibi.tit.25.par.4.
Dominus an debeat a domesticis suis & familiaribus adiuuari cõtra Regem quando Rex illum extra regnum eiecit sine expresione causæ, & in casu in quo illud bene licet vassallis qui a domino feudum obtinẽt, vid.glo.11.& glo.13.l.10.tit.25.par.4.
Dominus propter rapinam a Rege extra regnum eijci potest, & an tunc vassalli illum sequi teneantur, vide glo.1.cum sequentibus.l.11.ibi.
Dominus transferens se ad infideles ipse & vassalli illum sequentes proditionem committunt, vide glossam.1.per tex.ibi l.13.titu.25.partita quarta.
Domini debent esse legales, & fides vassallis suis illisque adiuuare tenetur sub pœna priuationis feudi, vide glo.6.per tex.ibi.l.5.tit 26.part. quarta.
Dominus debet esse mutuans ad hoc vt mutuum dicatur proprie & quid si ex post facto fiat dominus, vide glossam.2.l.1.& glo.1.l.2.tit.1.part. quinta.
Dominus qui tabernæ institorem posuit, an per illum ipse obligetur, si institor pecunias mutuo receperit siue habeat a domino mandatũ siue non, & an institor pro tali mutuo ab eo recepto conueniri possit, vid. glo.4.per tex.ibi l.7.tit.1.par.5.
Dominus potest retinere fructus fecatos per colonũ adhuc in fundo existentes pro mercede sibi debita, vide glo.4.l.9.titulo secundo, part. quinta.
Dominus an debeat præferri in reddendo deposito bonæ fidei possessori deponenti, vid.per glo.2.l.6.tit.3. par.5.
Dominus si veniat eum fure petente quod depositum & petat sibi non reddi depositum quia res est sua, an ita fieri debeat, vi.glo.3.d.l.6.per tex.ibi.
Dominus esse dicitus ille qui succedit in maioria non vsufructuarius, vi glo 3.l.7.tit 4.par.5.
Dominus ædificans de nouo populum in proprio solo ipsius, an ipse ibidem iurisdictionem habeat vel non, vid.glo.4.l.9.titu.quarto.partita quinta.
Dominus verus cuius res ab alio fuit vendita, an possit pretium petere & habere ratam venditionem si res sit mortua vel præripta, vel sit dimissis ipsius rei persecutio, & an possit ipse agere ad remipsam quando non erat soluendo, vide glossam quartam, l.54. per tex.ibi.tit.5.part. quinta.
Dominus potest compellere colonum vt sibi vendat frumentũ vel alios fructus potius quam alij extraneo, vid.glo.1.l.55.titu.5.partita quinta.
Dominus an præferatur consanguineo in retractu rei emphiteoticæ, vid. gl.2.dd.55.
Domini terrarum obuiare debent insidijs retinendo custodes in insidiosis locis vbi maleficia solent fieri, vid.glo.7.l.4.tit.7. par.5.
Domini iuridici qui appellentur, vid.glo.8.d.l.4.ibi.
Dominus bene potest immo & tenetur famulos suos castigare, vid.glo. 3.fat.tit.8.par.5.
Dominus si proficiendo operę pretium dare promisit.an vltra pretium officiales alimentare teneatur & quando sic, vid.glo.1.l.6.tit.8.parte quinta.
Dominus rei locatæ præsumitur ipsius rei dominus & quando, vid.glo. 1.l.18.tit.8.par.5.
Dominus an teneatur ad totale inter esse conductoris quãdo potuit prouidere, ne ibi fierit aliqua vis & non fecit, vid.glo.1.l.11.tit.8.part.5. per illum textum.
Et qualiter istud lucrum in conductore veniat considerandum, vide ibi. in gloss.2.
Et quid si culpa locatoris & propter immissam quam cum eo habent aliqui conductorem impedierunt, vid.ibi.glo.3.
Dominus an & quando teneatur ad mercedis remissionem quando propter sterilitatem & casus fortuitos colonus ex fundo cõducto fructus non collegit, & quid si dimidiam partem fructuum qui solitierãt colligi ipse collegerit, vid.glo.1.22.ibi.
Dominus fundi conductian teneatur conductori soluere melioritionis expensas, & quales non, vid.glo.1.24.tit.8.par.5.
Dominus qui alicui horreum suum locauit, an teneatur de custodia quãdo illud specialiter non promisit, vide glo.1.l.25.ibi per illum text.
Et quid si locator sit in culpa, & qualis ista esse debeat, vide ibi in glossa secunda.
Dominus horrei si custodes ibidem posuerit, an & quãdo teneatur de malo custodi, & an, & quando liberetur eos extendo, vid.ibid.in glossa tertia.
Dominus horrei si recepit in se custodiam, an de leui vel de leuissima culpa teneatur & quando, vide ibi in glo.5.
Dominus si officiali suo vel famulo generalem liberationẽ dederit pro rationibus ab ipso sibi reddendis, an talis liberatio rescindatur neque valeat quando in reddendis rationibus reddens dolose processit, vide glo.1.30.tit.11.part.5.per tex.ibi.
Dominus quales expensas negotiorum gestori soluere teneatur, & quando non, vide glossas.l.28.& glossas.l.29, titulo.12.part.5.per illa text. ibi.
Dominus si ex talibus expensis non sit factus locupletior, an illas soluere teneatur negotiorum gestori, vid.glo.2.d.l.29.
Dominus an posit a negotiorum gestore recuperare quod sibi casu fortuito periit, vid.glo.1.l.30.ibidem.
Dominus an possit propria authoritate recludere hostia domus alterius cadentes, quando inquilinus sibi pensionem non soluerit, vid.glo.5.ad fin. l.11.tit.13.par.5.
Dominus a famulis vel seruis defendi debet.& de pœna ipsorum non facientium, vide glossas. legis.16.per textum ibi.titulo octauo.partita septima.
Dominus an & quando teneatur pro rapina vel pro delicto famulorum suorum, vid.glo.5.l.4.per tex.ibi.tit.13.par.7.
Dominus rei pignoratæ an admittatur contra illam furantem creditori suo an vero per creditorem excludatur, vid.glo.6.&.7.l.9.tit.14.partita septima.
Et ipse dominus lucrabitur quod ex actione furti datur creditori, ipse vero creditor non, vid.ibid.in glo.8.
Dominus si fulloni vel alio officiali rem suã dederit vt ex ea sibi aliquid faciat, si ipse dicat rem sibi furatam qualiter dominus cõtra eum agere vid.glo.l.10.per tex.ibi.tit.14.par.7.
Et an dominus compellatur agere contra furem si nolit, vid.ibid.in glo 5.&.6.
Dominus rei depositæ penes aliquem, an agat actione furti contra hunc vel an ad hoc ipse depositarius admittatur, vid.glo.l.12. per tex.ibi tit.14.par.7.
Dominus qualiter agat contra persuadẽtem seruo vt aliquid malifaciat vel potius fit, vid.glo.l.29.per illum tex.tit.14.par.7.
Dominus qualiter agat contra occisorem serui sui qui officium habebat ad damnum sibi ex priuatione serui datum, vide.glo.l.19.per tex.ibi tit.15.par.7.
Dominus an & quando teneatur ad damnum datum ab animali suo mansueto, vid.glo.l.22.ibi per illum text.
Dominus fere quando vtili actione de pauperie conueniri possit vel non vid.glo.8.ad finem.l.23.tit.15.par.7.
Dominus fundi si ibidem animal adinuenerit, an occidere possit vel detinere, & quando, vid.glo.5.&.6.l.24.tit.15.par.7.
Et quid si dominus animalis non appareat, an fiat processus contra bestiã & condemnari possit, vid.glo.7.d.l.24.ibidem.
Dominus domus proprie vel conducte an teneatur ad emendam damni dati quando ex domo sua aliquid proiectum fuit, & an ipse dominus quod ita soluerit a famulis efficiente recuperare possit, vid.glo.2.& 3.l.25.per tex.ibi.tit.15.par.7.
Et quid si plures simul vel pro quarteria inhabitent domum, vid.d.glo 3.in fine.
Dominus inuentus cum vxore vassallĩ vel liberti sui an per ipsum occidi possit, vid.glo.1.&.6.l.13.tit.17.par.7.&ibi glo.7.
Et quid si damnum detur ab animali domini feroci, vid.glo.8.l.23.per illum tex.tit.15.par.7.

FEVDI VEL TERRARVM VEL CASTRI.

Dominus feudi de causa vassallorum suorum cognoscet etiam si feudatarius sit clericus, & dominus feudi laicus, vid.glo.2.l.57.titul.6.partita prima.
Domini terrarum de priuilegio de causis vassallorum cognoscũt, & quid ipso negligente vel quid si coram iudice ordinario regis aliquis dominus subiectus conqueratur de aliquo an sit audiendus, vid.glo.8.l.2.t. 1.par.2.
Domini terrarum an possint.Il.facere vel statuta sine populi cõsensu, vid glo.5.l.12.tit.1.par.2.
Domini terrarum impedientes appellari ad regẽ qualiter puniantur, vid glo.12.l.22.tit 13.par.2.
Domini terrarum si malefactores receperint eosque protegerint qualiter puniantur, vide ibi.glo.13.
Quod in vno malefactore recepto non procedet, vt ibi.
Domini terrarum si a Rege habeant tenentur cum eo ire ad bellum, vide glo.13.l.5.tit.15.par.2.
Dominus castri in quo iure hæreditario successit vel alio iure, &c. si ille dominus illud amisserit & suis sumptibus fuerit recuperatum, an ipse debeat illud dare, vid.glo.6.l.32.tit 18.par.2.
Et quid si castrum istud sit in maioria, & factum sit quod proxime dicimus, vid.ibid.col.2.
Domini terrarum an possint creare cabellliones, & qualia instrumenta facere possint & vbi, vide glossam septimam.l.terũæ, titulo.19.partita tertia.

Domi-

Domini terrarum an possint prohibere ne piscetur seu venetur in terris suis, vide.glo.4.l.6.tit.28.par.3.
Domini terrarum an fouantur terminis sicuti alius ciues siue ibidẽ inhabitauerit siue non, vid.glo.9.tit.28.par.3.
Siue sit monasterium vel ecclesia, vide ibidem.
Domini terrarum sunt ibi ciues & caput ciuium, vide.d.glo.9.colu.1.in fine.
Dominus terræ in qua sunt pascua publica si ciues illa derelinquerit & non sint suæ an sint ipsius domini territorij, vid.glo.4.ad fine.l.26.tit. 28.par.3.
Domini qui Castella possident possunt mandare ciuibus quod illa habeant bene munita ne propter desidiam perdantur, vid.glo.1.l.20.tit. 32.par.3.
Domini terrarum an possint cogere subditos ad excolenda eorum prædia, & quando sic, vide glossam secundam, col.3.in fine, l.6.tit.25.part. quarta.
Dominus feudi an possit priuare vassallum a feudo si seruitium non præstet, vid.glo.4.l.9.tit.25.par.4.
Dominus feudi an habeat iurisdictionem in vassallum renuntiantem feudum in præteritis vel in futuris, & ad quid tunc vassallus teneatur, vidictu glo.4.
Dominus an possit quando voluerit feudum feudatarijs auferre etiam si non adsit culpa feudatariorum, vid ibid.glo.5.
Dominus terræ si a Rege extra regnum ejiciatur, an Regi bellum facere possit, & an possit subditos Regis de prædare, vi.ibi glo.5.l.10.per tex tum ibi, tit.25. par. 4.
Dominus feudi an totum feudum ad se adiudicabit propter vnius vassalli culpam, vide glossam quinta, legis sextæ. titulo vigesimo sexto. partita.4.
Dominus feudi potest vassallum suum feudo pribare ex pluribus causis de quibus per glossas, legis octauæ.per text.ibi.titulo vigesimosexto. partita.4.
Dominus feudi an propter præscriptionem longissimam vel centenariã, feudo probare possit si feudatarius in alium feudũ erãstulerit, & quid si dominus illud sciret & consentiret, an tunc sit locus præscriptioni, vide glo.3.col.1.l.10.tit.26.par.4.
Dominus feudi vel pares curiæ an cognoscãt in causa quæ est inter ipsum dominum & feudatarium, & quid hodie an iudex ordinarius cognoscere possit, vid.glo.1.&.2.l.11.tit.26. par.4.
Dominus feudi est iudex competens in causis vassallorum, & quãdo, vid. glossam quintam, cum alijs ibi per illum text.l.11.titulo. 26. partita quarta.
Et quid si contentio sit inter duos comites vel barones, & quid si nõ consulat de domino quia litigantes producunt diuersos inuestitores, an tũc iudex ordinarius debeat de causa illa cognoscere, vid.glo.5.d.l.11.tit. 26.par.4.
Dominus castelli si petat sibi reddi castellum quem alius in manu tertij deposuit cui depositarius reddere teneatur, vide glossam.3.l.6.tit.3.part. quinta.
Domini terræ dicuntur iudices siue gubernatores perpetui, & an isti ad emendam damni dati in territorio suo teneantur, vid.glo.8.l.4.tit.7. partita.5.
Dominus terræ an & quando teneatur ad damnum datum mercatoribus in terminos suos, vid.per glo.7.d.l.4.ibidem.
Domini terrarum obuiare debent insidijs retinendo custodes in insidiosis locis vbi maleficia solent fieri, vide.ibidem.
Et de quibus dominis hoc intelligatur, & quid in domino iusticiario per terra ibi posito, vid.ibid.in glo.8.
VASALLORVM dominus feudi de causa vassallorum suorum cognoscit, & quid si feudatarius sit clericus & dominus feudi laicus sit, vi.glo. 2.l.57.tit.6.par.1.
Dominus loquens cum vassallis suis excommunicatis est excommunicatus, non vero e contra, vid.glo.11.l.34.tit.9.par.1.
Domini terrarum de priuilegio de causis vassallorũ cognoscunt, & quid ipso negligente aliquid si coram iudice ordinario Regis aliquis dominus subiectus conqueratur de aliquo an sit audiendus, vid.glo.8.l.2.tit. 1.part. 2.
Domini si vassallis & subditis aliqua fecerint grauamina qualiter debeãt puniri, vid.glo. 6.l.22.tit.13.par. 2.
Et quid si Rex dominis istis in aliquo grauet, an propter hoc ipsi hoc facere possint vassallis suis, vide ibidem.
Dominus non iuuans vassallum pereũtem perdit dominium quod in eũ habet, vide glo.6.d.l.3.tit.29.par.2.
Dominus qui alicui rem in feudum concessit tenetur vassallo de euictione, vid.glo.17.l.68.tit.11.par.3.
Dominus an a vassallo vel liberto ali debeat si ad paupertatem deueniat, vid.glo.14.l.8.tit.22.par.4.
Dominus si vassallum infidianerit ad mortem sine iusta causa, amittit dominium & naturalitatem in eo, vid.glo.5.per tex.ibi.l.5.tit.24.partit. quarta.
Et an idem sit si cum vxore vel concubina vassalli dominus cõcubuerit, vid.ibi glo.6.
Domini in quibus casibus & quibus modis a vassallis seruiri debeant, vide glossam secundam per textum ibi, legis sextæ.titulo vigesimoquinto.partita.4.
Domini qualiter & in quibus possint onerare grauareque vassallos qui feudum habent ab ipsis, vid glo.2.vsque ad finem.
Et quid in vassallis Burgensibus seu in alijs subditis ratione iurisdictionis an ad illa onera teneantur, vide ibidem col.1.
Domini de iure non possunt subditis imponere collectas vel angarias quia sunt regalia soliquè principi competunt, vid.ibi.colum,prima & secunda.
Et quid si alicui domino castrum concedatur sub eius protectione & regimine cum mero & mixto imperio, an ille dominus collectas imponere possit, vel an ius collectandi remaneat apud eos quibus primo competebat, vid.d.glo.2.col.1.pese medium.
Domini non possunt imponere subditis suis angarias quia ingenui sunt nisi ex consuetudine vel conuentione, vid.ibidem.
Neque operas, vide ibidem, & col.2.
Domini an a vassallis hospitari debeant gratis, & an hoc solis principibus competat, vid.ibid.in fine.
Domini quando ab eorum vassallis subueniuntur, Rex non imponet eis collectam in eodem casu, vid.ibi.col.2.in principio.
Domini quando iuuentur consuetudine seu præscriptione immemoriali in imponendis oneribus seu exigendis collectis, & quãdo præsumatur fuisse per metum introductam illam consuetudinem, & qualis demum ista consuetudo siue præscriptio esse debeat vt per eam dominus in possessorio & petitorio iuuetur, & qualiter illam in articulis deducere debeat, vt probet per eam vel ex ea condemnari possit, vi.d.glo. 2.col.2.&.3.d.l.6.tit.25.par.4.
Domini terrarum an possint cogere subditos ad excollenda eorum prædia, & quando sic, vid.d.glo.2.col.3.in fine.
Dominus pro suo vassallo multa facere debet qui tenetur ei reddere vicem quod limitatur.15.modis, vid.ibid.in glo.4.
Dominus vassallum suum intra annum alere debet, vid.glo.2.l.7.tit.25. partita.4.
Dominus an possit vassallum compellere ad non dimittendum feudum si illud ipse dimittere velit, & quando istud facere possit. vide.glo.5.l. 7.tit.25.par.4.
Et quando vassallus dominum vult deserere feudũ refutare debet in manibus domini aliter vero non, vid.glo.octauam.d.l.septimæ.per tex. ibi.
Dominus si damnum patiatur eo quod vassallus suus se facit, etiã vassallus alterius, an illud sibi impedire possit, vide glossam primam.l.8. ibi.
Dominus antiquus a vassallo offendi non debet, licet in eo tũc dominiũ, non habeat si illud antea habuit, vid.glo.2.d.l.8.ibi.
Dominus debet denuntiare vassallo suo vt seruitium sibi debitum offerat, alias vassallus non tenetur offerre, & quando & in quibus sic, vide glo.2.l.9.ibi.
Dominus qualiter vassallum vocare debeat, & an per literas illum vocare possit, & quales literæ esse debeant vt si ad illam vocationem vassallus non veniat possit priuari feudo, vide glossam.3.l.9. titulo.25.part. quarta.
Et an sufficiat vnica interpellatio, an vero trina admonitio requiratur, & an sufficiat mitti pro clama generale per terras & loca domini requirẽtis, vide ibidem.
Dominus feudi an habeat iurisdictionẽ in vassallum renũtiantem feudũ in præteritis vel in futuris, & an quid tunc vassallus teneatur. vid.ibi. glossa.4.
Dominus feudi an possit vassallum priuare a feudo si seruitium nõ præstet, vid.d.glo.4.
Dominus debet a vassallis adiuuari etiam contra Regem in vno casu, vide glo.11.l.10.tit.25.par.4.
Dominus an debeat a domesticis suis & familiaribus adiuuari contra Regem, quando Rex illum extra regnum eiecit sine expressione causæ, & in casu in quo illud bene licet vassallis qui a dño feudum obtinẽt, vi. glo.11.d.glo.13.l.10.tit.25.par.4.
Dominus electus a Rege propter rapinam, an possit vassallos compellere vt illum insequantur si ipsi nolint, vide glo.2.l.11.titul.25.partita quarta.
Dominus vassallorũ si propter sui culpa a regno manu Regis fuerit expulsus qualiter puniatur si ipse cum vassallis suis postea bellum regi inferit vel deprædare curauerit, vide glo.6.per tex.ibi.l.11.tit.25.par. quarta.
Dominus transferens se ad infideles, ipse & vassallum illum insequentes

Universidad de Deusto
Biblioteca

Index materiarum

proditionem committunt, vide glossam primam. per textum ibi. l.13. ibidem.
Dominus an a vassallis vel feudatarijs defendi debeat quādo ipsi sciūt & cognoscunt domini sui iniustitiam, & quid in alijs, vid. glo.4.l.5.tit.26 partita.4.
Dominus an a vassallis vel feudatarijs adiuuare debeat quando bellum facere vult contra iustitiam, & hoc clare & notorie constat, & quid si de iustitia vel iniustitia eius dubitetur, an vassallus adiuuare teneatur, vid. glo.1.l.5.tit.26.par.4.
Domini debent esse legales & fideles vassallis suis illosque adiuuare tenentur sub pœna priuationis feudi, vide ibi. glossam sextam. per textum ibi.
Dominus an totum feudum ad se adiudicabit propter vnius vassalli culpam, vid. glo.5.l.6.tit.26.par.4.
Dominus potest vassallum suū feudo priuare ex pluribus causis de quibus per glo.l.8. per tex. ibi tit. 26.par.4.
Dominus feudi est iudex competens in causis vassallorum & quando, vi. glo.5. cum alijs ibi per illum tex.l.11.tit.26.par.4.
Dominus si vendat vassallos suos an ipsi offerendo pretium domino vel emptori liberentur, vide glossam tertiam, legis.4. per tex. ibi. titul. 13. partita.7.
Dominus vassallo vel alij damnum dans qualiter ad emendā teneatur, & qualiter puniatur, vide glossas. legis quintæ. per tex. ibi. tit. 15. part. septima.
Dominus inuentus cum vxore vassalli vel liberti sui, an per ipsum occidi possit, vide glossam primam, & sextam. legis. 13. tit. 17. par. 7. & ibi. glo. 7.
PVNITVR dominus si cum esset in periculo vitæ a seruo defendatur & ipse aliquem occiderit an puniatur, vid. glo. 8. l. 5. titulo vigesimo primo. par. 4.
Et quando & qualiter seruum castigare debeat cum causa vel sine ea illū poterit tenere in propris vinculis, & quando, & qualiter illum castigare debeat & an cum causa possit dominus immodice seruos punire propria authoritate, vide glossam primam. 2. 3. & 5. l. 6. tiu. 21. partita quarta.
Dominus si nō defendat seruum suum an videatur illum relinquere pro derelicto. vid. glo. 2. l. 10. tit. 1. par. 7.
Et si duo sunt æquales dñi vnius loci, an si vnus delinquat ab alio puniri possit, vide glossam primam. quæst. sexta. legis. 15. titulo primo. part. septima.
Domini pares in aliquo loco an vnus possit alium punire & quādo. glo. 4. l. 16. tit. 28 par. 1.
Dominus si seruum suum castigando illum occisit qualiter puniatur, vid glo. l. 9. per tex. ibi it. 8. par 7.
Dominus punire non debet propter factum sui serui liberi hominis si ipse illud sibi non mandauit, vide glossam quartam. l. 30. titu. 18. partita secunda.
Dominus si expellat suum feudatarium, vel fructuarium. vel quietat in quasi possessione vsusfructus qualiter puniatur, & quid si dominus ab illis per vim expellatur & priuetur iure suo, vid. glo. 2. l. 16. per text. ibi. tit. 10. par. 7.
Dominus si iubeat seruo vassallo vel alli damnum dare qualiter ad emēdam teneatur & qualiter puniatur, vid. glo. l. 5. per tex. ibi. tit. 15. part. septima.
Dominus bestiæ feræ qualiter puniatur si illa hominē occiderit vel percusserit, vide glossam decimam. l. 23 per illum tex. ibi. titu. 15. partita septima.
ACCVSAT VEL ACCVSATVR, dominus an possit criminaliter accusare suum familiarem in fine aliqua pœna, vid. glo. 3. l. 6. ti. 2. partita tertia.
Dominus an possit seruum suum in iudicio accusare eo quod dicit sibi furtum fecisse, vide glossam quartam. legis. 4. per tex. ibi. ti. 14. partita septima.
SERVI dominus serui ad hoc vt releuetur ab onere probandi eum seruum si liber se dicat debet suam possessionem iustificare, vid. glo. 3. l. 5. tit. 14. par. 3.
Dominus serui qui ideo in seruitutem venit quia arma ad infideles portabat, vel illud simile contra Christianos faciebat, an possit talē seruum manumittere, vide glo. 4. l. 4. tit. 21. par. 4.
Domini qualiter a seruis defendi debeant, vid. glo. 4. per tex. ibi. l. 5. tit. 21. partita. 4.
Dominus bene potest seruum suum castigare cum causa vel sine ea, & illum poterit tenere in propris vinculis, & quando, & qualiter illū castigare debeat, & an cum causa possit dominus seruos punire propria authoritate, & an dominus possit illi alimenta denegare, & an eo ipso liber efficiatur, vide glossam primam, secundam. tertiam, & quintā. l. 6 tit. 21. par 4.
Dominus si cum vxore sua seruum inuenerit in rebus venereis illum occidere poterit, vide glossam sextam. l. sextæ. titu. vigesimo primo. par. quarta.
Et quid si illum inuenit cum matre, sorore, concubina, vel nepte ex filio an & tunc illum occidere possit, vid. ibi. glo. 7.
Dominiqui crudeliter se habent cum seruis amittunt ex hoc ipsorum dominium & qualiter, vide glossam nonam. per tex. ibi. dictæ legis sexta ibi.
Et an dominus poterit seruum suum redimere iterum suumque facere de ibidem in glo. 10.
Dominus si judæus sit an possit habere seruum Christianum, vid. glo. per tex. ibi. l. 8. tit. 21. par. 4.
Dominus serui si infidelis sit potest cogi ad recipiendum pretium vel de mutationem si ibi adsit periculum fidei vel fidelium, vide. d. glo. in fine.
Dominus amittit dominium sui serui si seruus ad fidem fuerit conuersus & quid si dominus simul cum eo fuerit conuersus, vid. ibi in glo.
Dominus si seruum suum per scripturam vel coram amicis velit manumittere, an illud in presentia. 5. testium facere teneatur, vid. glo. 5. per tex. ibi. l. 1. tit. 22. par. 4.
Dominus quando seruum suum manumittit in testamento vel per scripturam, vel coram amicis quam ætatem habere debeat, vid. ibi glo. &. 7. d. l. 1.
Dominus si communem seruum manumittat, an alius ad hoc vel ad quod compellendus sit, vide glo. secundam. legis. 2. per tex. ibi. tit. 22. par. quarta.
Dominus serui an a fisco pretium sui serui petere possit quando vnus dominus proditionem Regi aut regno machinatam detegit ex quo ideo tem meruit, vide glo. sextam. legis tertiæ. titulo vigesimo secūdo par quarta.
Dominus qualiter consulatur quādo eius seruus fuit factus clericus, vid. glo. l. 18. tit. 6. par. 1.
Et quid si factus sit Episcopus, vide glo. secundam. per tex. ibi. l. tit. partita. 4.
Dominus ex quibus causis seruum suum manumissum in seruitutem redigere possit, vide glo. tertiam. cum sequentibus per tex. ibi. d. l. partita. 4.
Et qualis debeat esse iniuria siue offensa illi facta, & an in faciendo vel non faciendo, vid. ibid. in glo. 4.
Et quid si libertus fuerit factus clericus, an & tunc propter ingratitudinem in seruituterm reuocetur, vid. ibid. in glo. 6.
Dominus quando ex iusta causa libertum in seruitutem reducit, an propria authoritate facere possit, an vero sententia iudicis requiratur vid. ibi. glo. 7.
Dominus suum libertum in seruitutem poterit reducere si alias dare dimino pecunia illum liberum facit, vid. ibi. glo. 9.
Dominus si cum posset ingratum libertum in seruitutem reducere illud facere noluerit sed de eo iudici conqueratur, an debeat audiri, vide glo. 9.
Dominus an succedat liberto suo decedenti sine testamento quādo ille tus fratrem habebat. vide glo. primam, per tex. ibi. l. 10. tit. 22. partita quarta.
Dominus an possit aliquod interesse prætendere in bonis liberti decedentis vid. ibid. in. glo. 2.
Dominus serui depositi qui erat latro si ipse depositarius non manumittat qualiter teneatur, vide glo. tertiam. legis decimæ. per tex. ibi. titulo partita. 5.
Dominus serui si illum de loco ad locum transtulerit, & pro eo vendito non soluit, an si postea illum manumiserit, talis manumissio tenet. & facta fit ante moram quæstionem commisi. vid. glo. 4. l. 6. titu. 7. partita quinta.
Dominus si seruum suum instituerit hæredem per hoc libertatem videtur. vid. glo. l. 3. per tex. ibi. tit. 3. par. 6.
Et quid si vnus ex dominis seruum illum hæredem fecerit & libertatem dederit, an datio & institutio teneat, vide glo. l. 23. titulo. tertio. partita sexta.
Dominus quando possit vel nō possit omnes seruos suos hæredes facere vid. glo. l. 24. ibi per illum tex.
Dominus cuius seruus fuit hæres institutus & a testatore sibi legatum linqui possit & quid, e contra, vide glo. secundam. l. 8. titulo. nono. partita sexta.
Dominus si seruum suum manumittat, an possit esse eius tutor si velit. de glo. l. 10. per tex. ibi. tit. 16. par. 6.
Dominus serui qui delictum commisit, illum defendere in iudicio tenetur alias ipse seruus in tali causa criminali se defendere possit, & an dominus suo nomine vel nomine serui illum defendere teneatur, vide glo. 2. l. 10. ti. 1. par. 7.
Dominus si nō defendat seruum suum videtur illum relinquere pro derelicto, vide. d. glo. 2.

Dominus

Septem Partitarum.

Dominus si seruum suum castigando illum occisit qualiter puniatur, vi. glo. l. 9. per tex. ibi. tit. 8. par. 7.
Domini a seruis, vel famulis defendi debent, & de pœna ipsorum non facientium, vide per glo. l. decimæ sextæ. per tex. ibi. tit. octauo. partita septima.
Dominus an & quando agere possit actione iniuriarum pro iniuria seruo data, vide glo. quartam & nonam. l. nonæ. per tex. ibi. titu. 9. partita septima.
Dominus serui aliquem iniuriantis qualiter iniuriam a seruo suo datam vendare teneatur, & debeat, vid. glo. ā. l. 14. per tex. ibi. titu. 9. partita septima.
Dominus serui qualiter pro ipsius serui rapina teneatur, & quando, vide glo. primam, & tertiam, cum alijs ibi. l. 4. per illum tex. titul. 13. partita septima.
Dominus an possit seruum suum accusare in iudicio, eo quod dicit sibi furtum fecisse, vide glo, quartam. l. 4. per tex. ibi. titulo decimo quarto partita. 7.
Dominus si iubeat seruo, vel alij damnum dare qualiter ad emendam teneatur, & qualiter puniatur, vide glo. l. quintæ. per tex. ibi. tit. 15. par. septima.
Dominus qualiter agat contra occisorem sui serui qui officiū habebat ad damnum sibi ex priuatione serui datum, vi. glo. l. 19. per tex. ibi. tit. 15. par. 7.
EMPHYTEOTAE dominus si post transactum biennium, an. 10. dies qui dantur ad purgationem moræ si rem illam alteri vendiderit, vel emphyteosim dederit, an emphyteota primus habeat aliquem recursum, vide glo. decimam sextam. l. vigesimo octauæ. titu. octauo. partita quinta.
Dominus non poterit emphyteotam expellere antequam cesset in solutione per biennium, vid. ibi. glo. 19.
Dominus an possit petere rem sibi restitui cum omnibus suis melioramentis quando emphyteota canonem non soluit per biennium, vide ibi. glo. 20.
Dominus an debeat consentire quando censuarius vult vendere censum vid. glo. l. 29. ibi.
Dominus an debeat consentire quando emphyteota vult rem per mutare, locare, vel donare, vel alicui legare, vel quando vendit ex necessita re, vel sub conditione sciente, vel pro parte, & quid in minore, vid. ibi. in glo. 4.
Et quid si sint plures domini, & qui l in emphyteota vxoris, an sufficiat, si dominus tet marito, & quid si post licentiam domini non vendat, vel si restituitur, vide ibi. glo. quartam. & glo. sextam. dictæ legis vigesimæ nonæ.
Dominus per quæ videatur tacite consentire venditioni rei emphyteoticæ, vide ibi. glo. 6. in principio. dictæ. l. vigesimæ nonæ. titul. 8. partita quinta.
Et quid si dominus dicat se nolle emere sed non dedit licentiam vendendi, in emphyteota vendere possit, vid. ibidem.
Et quid si postquam dominus dedit licentiam vendendi illud facere distulit emphyteota per annum, an postea vendere possit, vid. ibi.
Dominus si consensit venditioni emphyteotæ si ipse emphyteota vendat de pacto de re vendendo, & re emat, vel vsus fuerit remedio. l. 2. C. de rescindēda vēd. an si postea iterum vēdat de nouo requiratur alius dominī consensus, vid. ibi. in quæst. 3.
Et quid si emphyteota vendidit irrequisito domino, & venditione facta dominus consentit venditioni tanquam faciendæ, an venditio sic facta valeat, vid. ibi. quæst. 4.
Dominus qui consensit venditioni emphyteotæ de re emphyteotica, an videatur renuntiare suæ proprietati, vide dictam glossam sextam, in fine.
Dominus si intra duos menses non acceperit rem emphyteoticam, an licet emphyteota vendere illam possit, & an possit moram purgare, vid. glo. septimam & octauam. dictæ. l. vigesimæ nonæ, titulo octauo. part. quinta.
Dominus an debeat consentire quando emphiteota rem emphyteoticam alijs in emphyteosim concedit, vide glo. vndecimam. dictę legis vigesimæ nonæ.
Dominus an debeat consentire quando sunt plures emphyteotæ, & ipsi alienant rem inter se, vid. ibid.
Dominus an anouo emphyteota debeat habere quinquagesimam partē, siue debitam quando res emphyteotica fuit vendita, vid. ibi. glo. duo decimam.
INSTITVENS HAEREDEM.
Dominus si seruum suum instituerit hæredem per hoc libertatem sibi dare videtur, vide glo. legis tertiæ. per textum ibi. titulo tertio. partita sexta.
Et quid si vnus ex dominis seruum illum hæredem fecerit, & libertatem dederit, an datio & institutio teneat, vid. glo. l. 23. titulo tertio, partita sexta.
Dominus quando possit, vel non possit, omnes seruos suos hæredes facere, vid. glo. l. 24. ibi per illum text.
Dominus cuius seruus fuit hæres institutus, an a testatore sibi legatum linqui possit, & quid e contra, vide glo. secundam. legis octauæ. titu. 9. partita. 6.
PROPRIETATIS.
Dominus qui cum proprietate remansit an per hoc videatur dare alicui possessionem vsusfructus, vid. glo. l. l. 9. tit. 30. par. 3.
Et quid si habens proprietatem alicui concedit vsumfructum, & constituat se nomine ipsius possidere, an per hoc videatur ei tradita possessio, vide ibidem.
Dominus proprietatis si illam vendat, an vsufructuarius tanquam habens partem in illa possit illam retrahere, vid. glo. 2. quæst. l. 55. tit. 5. partita. 5.
Dominus proprietatis si vendat suum dominium, an habens vtile dominium tanquam consors in re habeat ius retrahendi, vid. ibid. in quæstione. 2.
Dominus proprietatis, an teneatur stare colono vsufructuarij, vid. glossam quartam. columna secunda. ad fi. l. secundæ. titulo octauo. partita quinta.
Dominus proprietatis ad quid teneatur quando vsufructuarius decessit soluto pretio illius anni, vide glo. secundam. l. tertiæ. per tex. ibi. tit. 8. partita. 5.
Dominus proprietatis, an agat actione furti si vsumfructū qui alicui pertinebat ex re, vel ipsam rem aliquis furauerit, vid. glo. 6. & 7. l. 12. per tex. ibi tit. 14. par. 7.
DIRECTVS, vel qui habet, DIRECTVM, vel VTILE DOMINIVM.
Dominus qui habet directum dominium si concurrat cum præscriptione rei per. 10. annos qui habet vtile, & velint rem vendicare quis præferendus sit, vid. glo. 8. l. 21. tit. 29. par. 3.
Dominus directus, & proprius in quacunque re sua habet ciuilem possessionem, vide glossam secundam. legis quintæ. titulo trigesimo. partita tertia.
Dominus vtilis dominij non habet dominium communiter cum directo sed subalternantur dominia ista, vid. glo. secundam. quæst. 2. l. 55. tit. 5. partita. 5.
Dominus directus si velit dominium suum vendere non tenetur emphyteotam requirere, an ipse illud velit æquali pretio, vid. ibid.
Dominus habens directum dominium censetur dignior quam habēs vtile in retinendis instrumentis ipsius rei. glo. 2. l. 7. titulo decimoquinto partita. 6.
AMITTIT POSSESSIONEM.
Dominus an perdat fundum si flumen super eam sit per. 10. annos inter præsentes, & 20. inter absentes, vid. glo. 1. l. trigesimæ secundæ. titu. 28. partita. 1.
Dominus an amittat possessionem rei per alium cum sua, si illud cum mala fide fit factum, vid. glossam tertiam. l. trigesimæ quartæ. titu. 28. par. tertia.
Dominus an amittat possessionē rei si colonus illam prodiderit, vel alias derelinquat, & quid si respondere alij de fructibus, an ex hoc dominus possessione priuetur, vide glo. 1. & glo. 3. l. decimæ tertiæ. titu. 30. part. tertia.
Et an idem sit dicendum in rebus mobilibus. vid. glo. 2
Dominus non amittit possessionem naturalem licet colonus illam deserat si alius rem non occupauerit, vid. glo. 3. l. 13. titulo. 30 parti. 3. & ibi glossam. 1.
Dominus an amittat suam ciuilem possessionem si colonus possidens rē nomine domini alium in ea re quam possidet miserit, vide glo. 4. dictæ. l. 13.
Et quid si talis nomine alieno possidens tradat sub conditione si domino suo placuerit, an dominus ciuilem possessionem amittat. vid. d. glo. quartam.
Dominus si vi deiciatur a possessione sua, an naturalem. & ciuilem possessionem amittat, & quid si vi deiciatur colonus, vi l. dictam glo. sexta. dict. l. 13.
Dominus si cum per se, vel per alios possideret per vim fuit a possessione deiectus, an amittat possessionem, vid. glo. primam. l. 17. tit. 30. partita tertia.
Et qualiter agens inter dicto recuperandæ contra deiectorem in hoc articulare debeat, vid. d. glo. 1. in fine.
Dominus si sciat possessionem suam naturalem occupatam, an & quādo amittat ciuilem si illam nolit recuperare, vid. glo. 4. d. legis decimæ septimę. ibi.
Dominus an unquam amittit possessionem serui fugitiui, vid. glossam secundam. & quintam. l. vigesimæ tertiæ. per illum tex. titulo. 14. partita septima.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Index materiarum.

REI COMMODATAE, vel COMMODANS.
Dominus commodans alicui seruum suum furem, vel aliam rem vitiosam si ipse de hoc commodatario non animaduertit cum illud sciret, an & qualiter teneatur, & quid si sit ignorans velit tamen agere noxali contra eum, vide glossam primam. per tex. ibi. l. 6. titulo. 2. partita quinta.
Dominus rei commodatæ, vel commodatarius quis eorum expensas factas in curando seruo, vel equo commodato soluere debeat, & ad quas commodatarius teneatur, vel non, vide glo. 1. l. 7. tit. secundo, partita quinta.
Dominus rei commodatæ, an possit & quando reuocare rem commodatam a commodatario ad certum vsum datam ei ante vsum expletum, vide glossam primam, & secundam. l. 9. per tex. ibi. titul. 2. partita quinta.
Dominus domus propriæ, vel conductæ an teneatur ad emendam damni dati quando ex domo sua aliquid profectum fuit, & an ipse dominus quod ita soluerit a familiare efficiente recuperare possit, vide glo. primam secundam, & tertiã. l. vigesimæquintæ. per tex. ibi. tit. 15. part. septima.
Et quid si plures simul, vel pro quarteria inhabitent domum conducta, vi. l. 3. & lo. 3. in fine.
EXPELLENS INQVILINVM, vel CONDVCTOREM, vel EMPHYTEOTAM.
Dominus quam actionem habeat cõtra expoliantẽ illum, siue eius colonum, & an dominus illud propria authoritate recuperare, & quando vid. glo. 7. l. 13. tit. 30. par. 3.
Dominus an possit in quilinum expellere durante locatione si pensionem non soluerit, vide glossam primam. l. 5. titulo octauo, partita quinta.
Et an iodistinctæ sint domino domus omnia bona in domo inuecta, sibi obligata pro pensione sibi danda, vel tantum ea quæ in domo reperiũtur eo tempore quo dominus vult pensionem habere, vid. glo. 2. & 4. dictæ. l. 5.
Dominus si expellat inquilinum quam pensionem ab illo petere possit, vid. ibi. in glo. 5.
Dominus an possit inquilinum ex iusta causa expellere ante tẽpus propria authoritate, vid. glo. 1. l. 6. ibi.
Et quid si iurauit illum non expellere ante tempus, an postea subsistente iusta causa illud facere possit, vid. ibidem.
Dominus si cum conductore pacisc atur de nõ expellendo durante tempore conductionis si indigeat habitatione, vid. ibi. glo. 2.
Dominus si ex causa expellat inquilinum ante tempus, an & quando habeat locum remissio mercedis pro rata temporis, vid. glo. 7. d. l. 6. tit. 8. par. 5.
Dominus potest conductorem expellere si ipse in domo conducta meretrices intullerit, vid. ibi. glo. 8.
Dominus an possit emphyteotam expellere si non habeat instrumentum emphyteosis, & quare, vide glossam septimam. l. 28. titulo. 8. partita quinta.
Dominus non poterit emphyteotam expellere antequam cesset in solutione per biennium, vid. glossam decimamnonam. l. 28. titul. 8. partita quinta.
Dominus si expellat sunum feudatarium, vel eum qui erat in quasi possessione, seu fructus qualiter puniatur, & quid si dominus ab illis pervim expellatur, & priuetur iure suo, vid. glo. 2. l. 16. per tex. ibi. tit. 10. parte septima.
TENETVR AD DAMNVM.
Dominus an & quando teneatur ad damnum datum mercatoribus in termino suo, vide per glossam septimam. l. quartæ. titulo septimo. partita quinta.
Dominus si iubeat seruo vassallo vel alij damnum dare qualiter ad emẽdam domini teneatur, vid. glo. l. 5. per tex. ibi. titulo decimoquinto. partita septima.
Dominus qualiter agat contra occisorem serui sui qui officium habeat ad damnum sibi ex priuatione serui datum, vid. glo. l. 19. per tex. ibi. tit. 15. par. 7.
Dominus an & quando teneatur vel non ad damnum datum ab animali suo mansueto, vide glo. l. 22. per illum textum ibi. titulo. 15. partita septima.
Et quid si damnum detur ab animali eius feroci, vide glo. 8. l. 23. ibi. per illum tex.
Dominus sfere quando vtili actione de pauperie conueniri possit, vel nõ, vid. d. glo. 8. ad finem.
Dominus qualiter resartiet damnum a pecoribus, ivel pregis sui datum in agro, vel fundo alieno, & qualiter bri æstimatio, & qualiter æstimetur frumentum quod adhuc est in herba, vide glossam primam, cum alijs ibi. legis vigesimæquartæ. per illum textum. titulo decimoquarto. par. 7.
Dominus an teneatur de damno dato per eius pastorem, & quãdo, & qualiter, vide glossam secundam, & tertiam, dict. l. vigesimæquartæ, per tex. ibi.
Et quid si dominus pastoris sit clericus, vel si pastor detinere nõ potuit, vid. ibidem.
Dominus pecudis an liberetur dando animal pro noxa, vide dictam glossam tertiam. dictæ. l. vigesimæquartæ. titulo decimoquinto. partita septima.
DOMVS clericorum non debet hospitibus occupari, & quando sic, vide glossam finalem, legis quinquagesimæ primę. titulo sexto. partita prima.
Domus conspiratorum debet destrui, vide glossam septimam. l. sexto. 6. par. 1.
Domus religiosa tota potest se transferri ad actiorem religionẽ alterius monasterij, vide glossam secundam. in medio. l. nonæ. titulo 7. partita prima.
Domus religiosa gaudet priuilegio, vt ibi quilibet confugere possit, vide glo. 2. l. 4. tit. 11. par. 1.
Domus Episcopi defendit ibidem confugientibus. vid. ibidem.
Domus destrui non debet propter delictum domini nisi in hoc adiicatur fuetudo, vel in crimine læsæ maiestatis, vid. glo. 6. l. 6. titulo 13. partita secunda.
Et quid in istis doubus casibus si domus sit maioria ab antiquo, vide ibidem.
Domus destructa propter crimen læsę maiestatis domini amplius non debet reficri, vid. ibid. in glo. 7.
Domus pro habitatione ponitur, vid. glossam. 1. in fine. l. 2. tit. 17. partita secunda.
Domus Regis siue propria siue conducta tueri debet confugientibus ibidem propter delictum, vide glossam primam, & glossam septimam. ibi pra dictam.
Idem in domo Episcopi, vid. ibi. in glo. 5.
Domus delinquentis in crimine læsę maiestatis debet destrui, vi. per glo. 6. l. 9. tit. 19. par. 2.
Domus vendita tradi debent claues illius, & per traditionem claues dicitur possessio, & quando, vide glo. 2. l. 66. titulo decimo octauo. tertia.
Domus causa habitandi facta dicitur prædium vrbanum si vero fructus colligendorum fructuum erit prædium rusticum, vi. glo. 4. partita. 3.
Domus ecclesiæ vel eius turris, an possit capi pro defensione reipublicæ vide glossam secundam. l. decimæ tertiæ. titulo trigesimo primo. partita tertia.
Domus si vendatur excepta habitatione habitatoribus qualiter hoc intelligatur, vide glossam primam, l. vigesimæ septimæ. titulo. 15. partita septima.
Domus si sit in totum destructa dominus illam reficere non compellitur neque eam de nouo facere, & quando sic, vid. glo. 2. l. 25. tit. 32. partita tertia.
Domus si sit inter aliquos communis si vnus instet, vt fiat de nouo, quę diuidat partes ipsorum, an alter ad hoc sit compellendus, vide glossam. 2.
Domus si de nouo ædificetur quæ seruanda sint, & an consentiendo glo. 3. l. 25. tit. 32. par. 3.
Domus vel solum si recipiat stilicidium meum, an eius dominus illud retinere possit, vid. glo. 3.
Domus ad habitandum an debeatur illi cui relicta sunt alimenta, vide glossam sextam, per textum ibi. l. secundæ. titulo decimonono. partita quarta.
Domus communis duorum si vnus crimen commisit per quod domus destrui debebat, an alter dominus soluendo pretium, & partem socij retinere, vid. glo. 2. l. 2. tit. 22. par. 4.
Domus si minetur ruinam possunt illi affixe vendi alias vero non. vid. glo. 1. l. 16. tit. 5. par. 5.
Domus simpliciter vendita, an venditavideatur cum puteo communi, & quando causa pro expressa habeatur licet non sit, vi. glo. 4. l. 5. par. 5.
Domus si alienari prohibeatur sine causa, an prohibitio teneat, vel non.
Domus si comburetur, an emphyteota teneatur ad canonis solutionem etiam si remanlit area, vide glossam nonam. l. 28. titulo octauo. quinta.
Domus si destructa sit ob communem vtilitatem, an ad istud damnum vicini communiter contribui debeant, vide glossam primam. l. tertiæ.

Septem Partitarum.

tit. 9. par. 5.
Domus si pignoretur creditori, & ibi ipse inhabitauerit, an ad solutionẽ consuetæ pensionis teneatur, & quando, vid. glo. 4. l. 21. tit. 13. partita quinta.
Domus si de nouo ædificetur, vel reædificetur cum pecunia alicuius, an iste mutuans pecuniam habeat in tali re tacitam hypothecam, vel tantum actionem personalem, vide glossam nonam. l. vigesimæ sextæ. tit. 13. par. 5.
Domus si legetur alicui, an illa destructa area, legatario debeatur, vi. gl. 2. l. 37. tit. 9. par. 6.
Domus proditoris debet destrui, & sal in ea dispergitur, vid. glo. 1. & 2. l. 2. tit. 2. par. 7.
Domus vbi falsa moneta fabricatur confiscatur Regi, & quando non, vid. glo. l. 10. per tex. ibi. tit. 7. par. 7.
Domus vicini si per vicinum destruatur, vt ignis vltra non trãseat, an de struens ad damnum teneatur, & quando, vide glossam secundam. legis duodecimæ, per textum ibi, titulo decimo quinto. partita septima.
Et an tunc ciuitas, vel vicina teneatur contribuere ad reparationem domus destructę ex ista causa, vide glossam secundam. d. l. 12. tit. 15. part. septima.
Domus si aliquibus detur ad adulterandum, vel ad aliud simile qualiter dans puniatur, vide glossam quintam. per tex. ibi. l. 1. titulo. 22. partita septima.
Domus an possit locari ad lupanar exercendum, vid. glo. 2. l. 2. ti. 20. par tita septima.
Et illud nomen domus accipitur multipliciter, vid. glo. 4. l. 6. tit. 33. part. septima.
DONANS alicui ecclesiæ aliquid per id non dicetur patronus nisi dictũ sit, fallit in constructore de nouo, vid. glo. sextam. l. 1. titulo. 16. partita prima.
Donator quando non tenetur de euictione, an possit esse testis pro donatario ad ipsam rem donatam, vide glossam. 1. l. 19. titulo. 16. partita tertia.
Donator an & quando teneatur de euictione, vid. glo. 5. l. 67. titu. 18. par. tertia.
Donator rei reseruato sibi illius rei vsufructu, an ipse sicuti alij vsufructuarij cauere teneatur, vid. glo. 5. l. 20. titulo trigesimoprimo partita tertiæ.
Donator si sit maritus alicuius rei quam constante matrimonio vxori donat, an illa donatio morte confirmetur, & quando, & idem sit dicendũ si mors fuerit ciuilis, vel accidentalis gladij, & an prius sit necessaria traditio, vide glossam sextam, legis quartæ, titulo vndecimo, partita quarta.
Donator licet de hæresi, vel de alio crimine sit accusatus si ante sententiã donationem faciat valet donatio, vid. glo. 6. l. 2. per tex. ibi. tit. 4. part. quinta.
Et qualiter istud intelligi debeat, vid. ibid. in glo. 7.
Donator quando fraudulenter donationem facere videatur, & ex quibus hoc colligatur, vid. d. glo. 7.
Donator semper præsumitur esse in eadem voluntate nisi quando de reuocatione constat, vide glossam primam, colum. 2. in medio. l. 4. tit. 4. partita. 5.
Donator donationem non potest reuocare quando promisit non reuocare, vel iurauit illud. vid. glo. 1. colum. 2. in medio. l. 4. titul. 4. partita quinta.
Donator non potest donationem reuocare quando donatarius iliam nomine absentis acceptauit, vid. d. glo. 1. col. 2. in medio.
Donans ante commissum delictum dummodo non fiat in fraudem fisci licet postea delinquat per hoc non inualidatur donatio, vid. glo. 8. l. 2. tit. 4. par. 5.
Donans aliquid absenti ex quibus hæc donatio perfecta fit, vel nõ, vide glo. 1. l. 4. tit. 4. par. 5. per tex. ibi.
Donans si reuocet donationem a se factam ante acceptationem donatarij donatio nulla est, vide dictam glossam primam, columna. 2. post medium.
Donator si postquam alicui absenti donationem fecit mortuus fuit, an eo mortuo potuerit donatarius donationem acceptare, vt ipse talem donationem lucretur, vide glossam primam, col. 2. ad finem. l. 4. titul. 4. partita. 5.
Et an mortuo donatore possit donatio ratificari per heredes donatarij in prejuditium hæredum donatoris in quos transiuit dominium ante donationem, vid. ibid. circa finem.
Donator moriendo, an videatur pœnitere in dotis fauore sicut in alijs quibus donatione, vide dictam glossam primam, in fine. l. 4. tit. 4. partita. 5.
Donans sub condictione sufficit quod condictio ad impleatur saltim per equipollens, vid. glo. 1. l. 5. per tex. ibi. tit. 4. par. 5.
Donans aliquid alicui sub modo illo non seruato erit in electione eius, vel agere & compellere donatarium ad implementum modi, vel agere conditione ob causam ad recipiendum sub modo, vid. glo. 1. l. 6. per tex. ibi. tit. 4. par. 5.
Et an si agat cõdictione ob causam, an tũc possit mora purgari, vi. ibid.
Donans ecclesiæ sub modo eius fauore modus ibi appositus non censetur causa finalis, vid. ibidem.
Donans sub modo si modus non seruetur, an donanti detur vtilis rei vendicatio ad ipsam rem, vid. ibid. in glo. 3.
Donans aliquid alicui ad certum tempus, & post illud tempus illam rem alio secundo donatario donet, an ante quam secundo donatario acquiratur donator illam reuocare possit, vt post tempus ad secundum donatarium non transeat, vide glossam quartam. l. 7. titu. quarto, partita quinta.
Et an hoc liceat hæredi ipsius donantis, vid. ibid. in d. glo. 4.
Donator si offendatur quod tempore donationis cogitaut de filijs, an reuocetur tunc per eorum superuenientiam, vid. glo. 2. l. 8. tit. 4. partita quinta.
Donator cum filios non haberet, an sua donatio reuocetur per eorum superuenientiam, & qualis hæc donatio ad hoc esse debeat, vide glo. 5. ibi.
Donator per quos filios petere possit vt reuocetur eius donatio per eorũ superuenientiam, vid. ibid. glo. 7.
Donator ipse de perse poterit donationem quam in defectu liberorum facere reuocare nisijs superuentibus neque debet eius mors spectari filius tamen patre viuente ad hoc non admittetur, vid. glo. 9. l. 8. tit. 4. partita. 5.
Donator quando propter bonemerita alicuius illi donationem fecit, an illam reuocare possit propter ingratitudinem, vid. glo. 1. l. 10. tit. 4. part. quinta.
Donator an possit donationem a donatario reuocare quãdo donatarius ignoranter. vel se defendendo illum percussit, & quid si per alium percutiat, vel si non manu, sed pede percutiat, vid. glo. 4. l. 10. tit. 4. partita quinta.
Et quid si tantum donanti aliquod damnum fecerit vel illud facere attentauerit, vid. ibi. glo. 5.
Donator an possit donationem reuocare quando promisit illud nõ facere etiam per textu ingratitudinis, vid. ibi. glo. 7.
Et an hæres donatoris donationem reuocare possit, & in quibus casibus vid. glo. 8. d. l. 10. tit. 4. par. 5.
Donator an possit agere contra hæredem donatarij ingrati, & quãdo sic, vid. d. glo. 8. ad fidem.
Donator causa mortis si non decedat ex infirmitate illa repetit sic donatum cum fructibus, vid. glo. 4. l. 11. ibi.
Et an possit agere contra emptorem qui emit a donatario donatore ad huc viuente, vide ibidem.
Donator an habeat vtilitatem aliquam in donatione quam facit pro remuneratione seruitiorum, vide glossam. 7. l. 53. titulo quinto, partita quinta.
Donans rem alienam si verus dominus donationem ratificauerit, an reperempta, vel vsucapta possit in subsidium agere ad pretium, vi. glo. 6. l. 54. ibi.
Donans an videatur donare ius quod habet in re, vi. glo. 3. col. 3. l. 10. tit. 9. par. 6.
Donans rem alienam & tradens eam, an committat furtum, vid. glo. 3. l. 1. tit. 14. par. 7.
DONARE an & quando possit Episcopus seu alius prælatus res suæ ecclesiæ, & qualiter, & quibus, vid glo. 2. cum alijs ibi. l. 4. titu. 14. partita prima.
Donari potest ius patronatus cum Episcopi licentia & consensu, & quid si Episcopus nolit consentire sine causa, vid. glo. 6. l. 8. titulo. 15. partita prima.
Donare potest Rex ciuitatem siue villam aliquibus si seruitia & benemerita præcesserint, vide glossam quartam. l. 51. titul. decimo octauo, partita tertia.
Donare potest quilibet homo liber, seruus vero non etiam si ei concedatur libera peculij administratio, vide glo. quartam. l. 1. titul. 4. partita quinta.
Donare non potest ille cui bona confiscantur ipso iure a tempore cõmissi criminis, vide glossam secundam. l. 2. per textum ibi. titu. quarto, part. quinta.
Donare potest ante sententiam accusatus de crimine hæresis, vel de alio crimine, vid. glo. 6. l. 2. per textum ibi. tit. 4. par. 5.
Et qualiter debeat intelligi, vid. ibidem. glo. 7.
Et quando cum fraude donare videatur, vid. ibidem.
Donare an possit pater filio existenti in sua potestate, & quid hodie per leges Tauri, vide glossam primam. l. tertiæ. per tex. ibi. titulo. 4. partita quinta.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Index materiarum.

Donare idem est quod contrahere, vide. glossam primam. l. 11. titulo. 4. partita. 5.

Donare causa mortis, an possit mulier, vide ibidem.

Donare rem emphyteoticariam, an possit emphyteota ecclesiæ, vel alterius irrequisito domino, vide per glossam tertiam. in quæstio. 3. l. 29. titu. 8. partita. 5.

Donare an videatur ille qui scienter soluit indebitum, vid. glo. 1. l. 30. per illum tex. ibi. tit. 14. par. 5.

Donare videtur quis solummodo ius quod habet in re, vid. glo. 3. col. 3. quæst. 6 l. 10. tit. 9. par. 6.

Donare an possit Rex villas seu castra Regni ex aliqua causa. vid. glo. 2. l. 14. & glo. 3. l. 13. tit. 9. partita sexta, & glo. 1. l. 28. tit. 11. & glo. 2. l. 10. tit. 18. par. 3.

DONATARIVS Regis si non seruat modum in donatione appositum perdet donationem siue modus sit causa finalis siue non, vid. glo. 14. l. 22. tit. 13. par. 2.

Donatarius si seruitia Regi non præstiterit, vel debitum non fecerit, an filij eius ad eorum non admittantur, vid. glo. 16. ibi.

Donatarius absens si certificatus de aliqua donatione sibi ab aliquo facta non per certum nuntium sed per aliquem tertium extraneum illa acceptauerit, an donatio perfecta sit, & ex quibus hoc ita colligatur, vid. glo. 1 l. 4. per tex. ibi. tit. 4. par. 5.

Et an in eum transferatur dominium daro quod contractus non teneat, tanquam contractus, vid. d. glo. 1. col. 2. in medio.

Donatarius si donationem accepret post mortem donantis, an acceptatio teneat, & valeat donatio sibi facta, vide ibidem.

Et an mortuo donatore donatio possit, per hæredes donatarij ratificari in præiudicium hæredum donatoris in quo est dominium translatū ante ratificationem, vid. d. glo. 1. col. 2. in fine. l. 4. tit. 4. par. 5.

Donatarius si sub aliquomodo sibi sint aliquid relictū qualiter contra illum ipse donans agere possit, & an donatum sibi auferre possit, vide per glo. 1. l. 5 per tex. ibi tit. 4. par. 5.

Et quid si agat conditionē ob causam, an tunc mora purgari possit. vid. d. glo. 1. in medio.

Donatarius si sub modo ecclesiæ donet modus ibi positus fauore ecclesiæ non censetur in dubio causa finalis, vide ibidem.

Et a donatario non adimplente modum res potest auferri per rei vendicationem, vide ibidem in glo. 3.

Donatarius ad certum tempus illo iam aduenisente poterit intrare possessionem rei donatæ, vide glossam secundam. per tex. ibi. l. 7. tit. 4. part. quinta.

Si tamen semel iudicem adierit non poterit postea propria authoritate intrare possessionem, vid. ibid. col. 2. quæst. 3.

Et quando sic, vide ibidem.

Et quando donator teneatur donatario de euictione, vid. glo. 5. l. 67. titu. 18. par. 3.

Et eius dicitur legalis possessio, vide ibidem col. 2.

Sed an ille in quē transit legalis possessio ante apprehensionem corporalem transferat ius suum in alium constituēdo se nomine alterius possidere, vid. ibid. col. 2. q. 5.

Et quid si ille in quem transfertur legalis possessio moriatur ante apprehensionem realem, an transferatur tunc in sequentem vocatū, vid. ibi quæst. 6.

Donatarius secundus statim quod tempus aduenit primo donatario ad quod fuit primo donatario res relicta statim res sic donata ad tempus transibit in secundum donatarium tam respectu possessionis quā dominij, vid. glo. 3. l. 7. per tex. ibi tit. 4. par. 5.

Donatarius primus secundus, vel tertius, an dicantur nudi ministri, vel domini, & quando, vid. d. glo. 3.

Donatarius secundus cui post certum tempus res donata est, an ante illud tempus donator illam donationem in commodum eius factam revocare possit in eius præiudicium, vt elapsum finito tempore primi donatarij in secundum transeat, vid. glossam quartam. l. 7. titu. . partita quinta.

Et an illud liceat hæredi ipsius donantis, vid. ibid. d. glo. 4. .

Donatarius tenetur alimēta præstare filio donantis sibi quādo ipse post donationem natus fuit si eius pater cum possit talem donationem revocare noluerit, vide glossam nonam. l. octauæ, titulo quarto, partita quinta.

Et an donatario accreseat augmentum villæ quando Rex illam sibi donabit relictantis sibi ibidem quibusdam vassallis si postea castrum illud seu villa fuerit in vicinis augmentata, vid. glo. 3. l. nonæ. tit. 4. partita quinta.

Donatarius si in loco sibi a Principe donato populum ædificat, & ibi loco pro territorio totum locum sibi donatum assignet qui iurisdictionem taliter ædificans in loco illo habebit, vid. glossam quartam. d. l. nonæ.

Donatarius an & quando habeat merum imperium in populo quē ipse de nouo ædificauit in loco sibi donato, vide ibidem.

Donatarius an possit donatione priuari etiam dicatur ingratus quando talis donatio sibi facta fuit propter bene merita sibi aliquid remunerando, vid. glo. 1. l. 10. tit. 4. par. 5.

Donatarius potest donatione priuari ex pluribus causis, vid. omnes glo. l. 10. per tex. ibi. tit. 4. par. 5.

Donatarius an amittat donationem si se defendendo donatorem percusserit, vel ignoranter, vel si per alium percuti fecit, vel si non manu sed pede percutiat, vid. glo. 4. d. l. 10. ibi.

Et quid si damnum aliquod donanti fecerit, vel illud facere attentauerit, vid. ibidem. glo. 5.

Donatarius ingratitudinem committens, an ab eo reuocari possit donatio quando promisit non reuocare etiam propter ingratitudinem, vt de ibid. glo. 7.

Donatarij si plures sint vnius indiuiduæ donationis, an ingratitudo vnius alijs præiudicet, vide ibidem.

Donatarius in quibus casibus possit ab hærede donatoris donatione potiri, & quando regulariter, vero non, vid. ibid. glo. 8.

Et an donator possit agere contra hæredem donatarij ingrati, & quando sic, vid. d. glo. 8. ad fi.

Donatarij cui fuit facta donatio causa mortis si rem sic donatam vendiderit viuente donatore, an donator contra illum, vel contra donatarium agere possit, & an repetat rem cum fructibus. vid. glo. 4. d. l. 11. tit. 4. par. 5.

Donatarius an debeat necessario esse præsens tempore quo aliquid sibi donatur causa mortis, vid. glossam sextam. l. 11. titulo quarto. partita quinta.

Donatarius an possit agere, vt sibi tradatur possessio facta constituenti materiam in viuos, vid. glo. 1. in fi. l. quinquagesimæ, titul. 5. partita quinta.

Donatarius a Rege si possideat rem sibi donatam princeps possidere dicitur, vid. glossam quintam. l. quinquagesimæ tertiæ. titulo. 5. partita quinta.

Donatarius an possit expellere inquilinum, vid. glo. 4. l. 6. titul. 8. partita quinta.

Donatarius Regis, an cum vxore suā, vel cum socio omnium bonorum talem donationem tanquam communem lucrum debeat communicare, vid. glo. 7. l. 3. tit. 10. par. 5.

Donatarius an & quando teneatur ad debita testatoris, vid. glo. l. 2. tit. 9. par. 6.

Donatarius an & quando donationem sibi factam ad collationem adducere teneatur, vid. glo. 2. 3. & 4. l. quartæ. titulo decimoquinto partita sexta.

DONATIO
Causa mortis.
Propter nuptias.
Omnium bonorum, vel inofficiosa.
Remuneratoria.
Infraudem facta.
Tributorum siue creditorum, vel aliter.
A clericis vel monachis facta.
Regis.
Dicitur, interpretatur præsumitur.
In absentem facta.
Mariti sponsi, vel vxoris.
Pura, simplex, sub modo, vel sub condicione.
Reciproca.
Insinuatur.
Ad tempus.
Reuocatur vel confirmatur.
Hæretici vel delinquentis.
Transit ad hæredes.
Patris matris, vel extranei.

DONATIO quæ fieri possit a clericis de rebus ecclesiæ illis viuentibus vel in ægritudine constitutis, vide glossi. 3. l. octauæ. titulo. 21. partita prima.

Donatio Regis alicui facta sub titulo ducatus, vel, &c. an videatur sibi data iurisdictio licet in priuilegio non sit dictum, vi. glo. 2. l. 12. tit. 9. secunda.

Donationes fieri debent secundum merita, & an donanti credatur de meritis cui donat, vide glossam secundam. l. tertiæ. titulo decimo partita secunda.

Et an in donatione possit remitti ingratitudo recipientis, & quid si filius interuenisset iuramentum, vide glossam tertiam. l. 67. titulo. 18. partita tertia.

Donatio castri seu villæ cum toto territorio, an extendatur ad montes, uestres, & steriles, vid. glo. decimam. l. 68. titul. decimo octauo, partita tertia.

Donatio rei tibi facta si sit expressa, siue facta, an valeat, & quid si fiat dolo fraudulo, vel simulationis, vide glossam primam. l. 9. titu. 10. partita tertia.

Donatio

Septem Partitarum.

Donatio alicui de re aliqua facta reseruato sibi vsufructu, an iste dominus & vsufructuarius cauere teneatur sicuti alij vsufructarij, vi. glo. 5. l. 20. tit. 31. par. 3.

Donatio an præsumatur in sponso mittente ornamenta sponsæ, vid. glo. 1. tertiæ. titulo vndecimo, partita quarta. & glo. 7. l. 2. titulo. 2. partita quinta.

Donatio non dicitur quando aliquid datur necessitate cogente, vid. glossam tertiam. legis primæ. per textum ibi. titulo quarto. partita quinta.

Donatio facta ab illo cui bona sunt confiscata ipso iure a tempore commissi criminis non valet, vide glo. 2. l. secundæ, per tex. ibi. tit. 4. part. quinta.

Donatio facta a patre filio familias non valet hodie sic per legem Tauri, in quantum potest in tertio, & quinto bonorum, vid. glo. 4. l. 3. titul. 4. partita. 5.

Donatio librorum a patre filio facta an teneat, & an filius illam ad collationem adducere debeat, vide glossam. 6. l. 3. per tex. ibi. titu. 4. partita quinta.

Donatio vt perfecta esse dicatur requiritur donantis, & donatarij consensus sicut in alijs contractibus, vide glossam primam. l. 4. titu. 4. partita quinta ibi.

Donatio non tenet si non appareat de acceptatione donatarij quia in absentia facta esse præsumitur, vid. d. glo. 1. in col. 1.

Donatio nulla est quādo ante acceptationem donatarij donator reuocauerit illam. vid. ibi. col. 2. post medium.

Et illius dicitur legalis possessio de qua quæritur an ante apprehensionem corporalem transferatur in alium constituēdo se nomine alterius possidere, vide glossam secundam. quæstione. 5. l. septimæ. titul. 4. partita quinta.

Et quid si ille in quem transfertur ex lege possessio moriatur ante apprehensionem realem, an transferat in sequentē vocatum, vid. ibi. in. q. 6.

Donatio facta in defectu filiorum habitis filijs legitimis reuocatur, vide glossas omnes. legis octauæ. per textum ibi. titulo quarto. partita quinta.

Et quid si filius maior nolit maiorità, & illam dederit secundo genito, an filius filij maioris a secundo genito reuocare possit, vid. glo. 3. ad fin. l. 8. tit. 4. par. 5.

Donatio excedens. 500. solidos requirit scripturam non tamen ita est in donatione a principe alicui facta, vel a priuato Principi. vid. glo. 1. l. 9. per tex. ibi. tit. 4. par. 5.

Donatio Regis alicui de regalibus facta, siue ad tempus, siue in perpetuū an valeat, vid. glossam nonam. l. 9. per textum ibi, titulo quarto, part. quinta.

Donatio si excedat. 500. aureos si fiat coram tabellione, & per publicum instrumentum non tamen fiat in persona iudicis, an valeat, vid. glo. 16. l. 9. tit. 4. par. 5.

Donatio facta propter benemerita proprie non dicitur donatio, & an illa reuocari possit propter aliquam ingratitudinem, vid. gloss. 1. l. 10. ibi.

Donatio an videatur prohibita si prohibita sit alienatio, vid. glo. 2. l. 43. tit. 5. p. 5.

Et quid si res quæ donatur sit dotalis, an in ea idem quod & in alijs rebus dicendum sit, vide glossam tertiam. l. quinquagesimæ tertiæ. tit. 5. par. quinta.

Donatio facta vni ex sortijs ipsius tantum contemplatione, an veniat cum socio communicāda, & quid in donatione a rege facta marito vel vxori tanquam commune lucrum inter eos diuidatur, vid. glo. 7. l. 3. tit. par. 5.

Donatio vera an dicatur quando quis in instrumento venditionis apposuit clausulam, scilicet, & id quod plus valet dedit, vel donauit, &c. vide glo. 2. l. 31. tit. 11. par. 5.

Donatio munquam præsumitur vbi potest capi alia cōiectura quā donationis, vide glossam tertiam. l. trigesimæ sextæ. titulo duodecimo, partita quinta.

Donatio an fieri possit per procuratorem cum libera, vi. glo. 4. l. 7. tit. 14. partita. 5.

Donatio alicui facta ob augmentum malitiæ, an reuocetur causa cessante vide glossam quintam. l. quadragesimæ sextæ, tit. decimoquarto, part. quinta.

Donatio a debitore facta, siue in vita, siue tempore mortis, an valeat si fiat vel fieri præsumatur in fraudem creditorum, vid. glo. 7. l. 7. tit. 15. par. quinta.

Donatio per aliquem damnato in metallum facta cum capere possit, vel per maritum vxori siue facta in tempus suæ viduitatis nō valet, vid. glo. 7. col. 2. in prin. l. 19. tit. 3. par. 6.

Donatio an dicatur legatum a testatore in vita sua legatario relictū, vid. glo. 1. l. tit. 9. par. 6.

CAVSA MORTIS non est proprie donatio, & sic illa non venit appellatione donationis, vide glossam primam. l. vndecimæ, titu. 4. partita quinta.

Donatio causa mortis, an a muliere fieri possit state prohibitione, scilicet, quod donare non possit, vid. d. glo. 1. d. l. 11.

Donatio causa mortis quando fit ad hoc vt proprietas vocetur debet in ea fieri mentio de morte, & quid in dubio, vide glossam secundam, ibi.

Et an eo ipso quod moriens aliquid donauit illa dicatur donatio causa mortis, vid. d. glo. 2. d. l. 11. ibi.

Et quid si exactis hoc constaret, scilicet, quod donat causa mortis, an licet illud ita non dicatur talis donatio ita esse præsumatur licet secus esset in hæredis institucione, vid. ibidem.

Donatio causa mortis facta semper habet in se condictionem, scilicet, si de illa infirmitate decesserit donans, vid. ibidem.

Donatio causa mortis, vel inter viuos, an inducat verba illa, scilicet, vtere bonis meis post mortem meam, &c. vid. ibid.

Et an in donatione causa mortis transferatur dominium, sine traditione vid. ibid. glo. 3.

Donatio causa mortis facta potest reuocari ex tribus causis, vid. glo. 4. d. l. 11. per tex. ibi. tit. 4. par. 5.

Donatio causa mortis si fiat a minore, an valeat sine ipsius furamēto, vid. glo. 5. l. 11. tit. 4. par. 5.

Donatio causa mortis, an requirat præsentiam donatarij, vel non, vide glo. 6 d. l. 11. tit. 4. par. 5.

Donatio causa mortis debet fieri in præsentia quinque testiū, & an si tot testes non adhibuit præsumatur donare inter viuos, vid. ibi. glo. septimam.

Donatio causa mortis a filio familias fieri potest de patris voluntate, vid. glossam nonam, legis vndecimæ, per textum. ibi. titulo quarto. part. quinta.

Donatio causa mortis a filio familias, an confirmetur morte ipsius tantū, vel requiratur quod eius pater moriatur, vid. d. glo. 9.

Donatio causa mortis, & an in ea possit fieri substitutio sicuti in hæreditibus, vid. glo. 1. in proœmio, tit. 5. par. 6.

Donatio causa mortis, an conseruetur rupto testamento ex aliqua causa, vide glossam octauam, columna secunda, l. septimæ, titu. octauo, part. sexta.

Donatio causa mortis æquiparatur legato, & an reuocetur alienatione testatoris, vide glossam quartam. l. decimæ septimæ, titulo nono, partita sexta.

Et an in donatione causa mortis sit locus iuri accrescendi, vid. glo. 6. col. 1. l. 33. tit. 9. par. 6.

Et an in donatione causa mortis habeat locum falcidia, vid. glo. 4. l. 1. tit. 11. par. 6.

PROPTER NVPTIAS an applicetur fisco quando contrahentes matrimonium sciebant impedimentum quod erat inter eos, & eo non obstante contraxerunt, & quid si adhuc copula carnalis non intetuenit, vide glossam primam, cum alijs ibi. l. 5. titulo decimo quarto, partita quinta.

Donatio propter nuptias, an per filium debeat adduci ad collationem, vid. glo. l. 6. per tex. ibi. tit. 15. par. 6.

Donatio propter nuptias & arra idem sunt in Hispania, vi. glo. 2. l. 87. tit. 18. par. 3.

Donatio propter nuptias reddit ad maritum ob vxoris adulterium, vid. glossam quartam, per text. ibi. legis duodecimæ, titulo nono, partita quarta.

Donationes propter nuptias sortiuntur priuilegio dotis, vide gloss. 1. in proœmio, tit. 11. par. 4.

Donatio propter nuptias hodie idem est quod arras, & an statuta in donatione propter nuptias habeant locum in arrarum datione, vid. ibi. in glo. 4. l. 1. tit. 11. par. 4.

Donatio propter nuptias, an fiat constante matrimonio, & an idem sit in datione arrarum, vide glossam quartam. l. 1. titulo, vndecimo, partita quarta.

Et in donatione propter nuptias non currit præscriptio, vide. d. glo. 4. in medio. d. l. 1. ibidem.

Donatio propter nuptias rerum immobiliū a minore sine tutoris decreto fieri non potest, vide ibidem.

Donatio propter nuptias potest fieri viduis, vide ibidem.

Donatio propter nuptias in quibus differat a donatione arrarū, vid. ibid. ad fidem.

Donatio propter nuptias semper esse dicitur in dominio viri, & an quid, & an soluto matrimonio ad maritum redat, vid. ibidem. ad finem.

Donatio propter nuptias fuit introducta ad dotis securitatem, vid. ibid. ad finem.

Donationes propter nuptias debent æqualiter fieri nisi adsit contraria cōsuetudo, & an valeat consuetudo, vt nulla fiat. vid. ibidem. glo. 11. & gloss. 13.

Donatio

Universidad de Deusto
Biblioteca

Donatio propter nuptias quæ fit a marito vxori cuius sit effectus cũ soluto matrimonio ad illum reddi debeat, vid. d. glo. 11.
Donatio propter nuptias, an sicuti durante matrimonio augeri potest ita & minui, & quid in dote, vide ibi glossam decimamtertiam, per illũ tex. ibi.
Donatio propter nuptias taliter fieri debet, vt possit vir vxorem mittere in possessionem rei donatæ, prout illam ipsa vendicare possit, vide glo. 1. l. 7. tit. 11. par. 4.
Et an detur mulieri vilis in remactio licet non tradatur possessio, vide d. glo. 11.
Donatio propter nuptias, an prius a marito debeat recuperari quam dotem reddat, vid. glo. 5. l. 7. tit. 11. par. 4.
Donationem propter nuptias amittit vir si adulterium committat, vide glo. 1. l. 23. tit. 11. par. 4.
Donatio propter nuptias hodie non est in vsu, & ideo pactum de lucrando dotem inter coniuges fieri non potest, vid. ibi. glo. 2.
Donatio propter nuptias debet statim ab vxori reddi matrimonio soluto si vxori statim dos fuerit restituta, vid. glo. 4. l. 31. titulo. 11. part. quarti.

OMNIVM BONORVM, vel INOFFICIOSA.

Donatio omnium bonorum ab aliquo facta, an reuocetur, per superuenientiam liberorum quando fit ob causam quæ respicit fauorem donantis, vel si est donatio remuneratoria mutua seu reciproca, vid. glo. 2. & 3. l. 8. tit. 4. par. 5.
Donatio generalis omnium bonorum etiam præsentium tantum nõ valet, vide glossam primam in fine l. trigesimætertiæ, titulo. 11. partita quinta.
Donatio si sit reuocata tanquã inofficiosa, an filius aque reuocata fuit fructus quos ex ea percepit restituere debeat. vid. glo. 12. col. 4. in princ. l. 8. tit. 4. par. 5.
Donatio inofficiosa facta a patre in præiudicium filiorum iam natorum reuocatur per querelam inofficiosæ donationis vsque ad legitimam tãtum non in totum, vide glossam decimamtertiam l. 8. titul. 4. partita quinta.
Donatio inofficiosa si a fratre fiat alicui turpi persone, an frater illam reuocare possit, vide glossam quartam. l. duodecimæ. titulo. 7. partita sexta.
REMVNERATORIA donatio inter coniuges facta tenet si inter eos adsit inæqualitas. vide glossam primam legis. 2. tit. vigesimo. partita secunda.
Donatio omnium bonorum ab aliquo facta an reuocetur per superuenientiam filiorum si sit remuneratoria mutua, vel reciproca, vi glo. 3. l. 8. tit. 4. par. 5.
Donationes fieri debent secundum merita, & an donanti credatur de meritis cui donat, vide glossam secundam. l. 3. titulo decimo, partita secunda.
Donatio remuneratoria facta a patre in præiudicium legitimæ filiorum non valet, vide glossam decimamtertiam. legis. 8. titulo quarto, part. quinta.
Donatio remuneratoria facta porter benemerita proprie non dicitur donatio, & an illa reuocari possit propter aliquam ingratitudinem, vide glo. 1 lio tit. 4. par. 5.
Donatio remuneratoria facta propter alicuius benemerita reuocari nõ potest a donatore, & in quo casu, vide ibidem.
Donatio ab aliquo facta iudici suo remunerationis causa an valeat, & an iudex illa acceptare possit, vide glossam octauam. l. quintæ, tit. 5. par. quinta.
Et quid in Reg. glo. 2. l. 5. ibi.
Et in donationibus Regis, vel alterius adest vtilitas quando fit in remunerationem seruitiorum, glossam septimam. l. quinquagesimæ tertiæ, tit. 5. partita. 5.

IN FRAVDEM FACTA TRIBVTORVM, siue CREDITORVM, vel aliter.

Donationes in ecclesiam seu aliam exceptam personam factæ in fraudem tributorum regalium non valet, vide glo. 4. col. 2. l. 51. titul. 6 partita quinta.
Donatio facta ante commissum delictum dummodo in fraudem fisci nõ fiat valet, vide glossam octauam. legis secundæ. titulo quarto. partita quinta.
Donatio a debitore facta siue in vita siue in mortis tempore, an valeat si fiat vel fieri præsumatur in fraudem creditorum. vide glossam septimam. legis septimæ. per textum ibi. titulo decimo quinto, partita quinta.

CLERICIS, vel MONACHIS, vel ECCLESIAE FACTA.

Donationes in ecclesiam seu aliam personam exceptam factæ in fraudem tributorum regalium non valet, vide glo. 4. columna. 2. l. 51. tit. 6. par. prima.
Donatio quæ fieri possit a clericis de rebus ecclesiæ illis viuentibus, vel in ægritudine constitutis, vide glossam tertiam l. 8. titulo 21. partita prima.
Donatio monachi vel serui licet liberam peculij. dministrationẽ habeat non valet, vide glossam quartam. l. 1. per textum. ibi. titulo 4. partita quinta.
Et idem est in minore, vide ibi. glo. 5.
Donatio ecclesiæ facta sub modo in dubio non censetur facta sub causa finali, & hoc eius fauore, vide glossam primam. ad finem. l. 5. titulo. partita. 5.
Donatio facta ecclesiæ, vel ad piam causam si excedat. 500. aureos, an requirat insinuationem, vel scripturam, vide glo. 13. legis. 9. titu. 4. partita quinta.
Donatio ecclesiæ facta, vel pro loco, an reuocetur per superuenientiam liberorum, vide glossam quartam, columna secunda. l. 8. tit. 4. partita quinta.
REGIS donatio Regis alicui facta sub titulo ducatus, vel, &c. an videtur sibi data iurisditio licet in priuilegio non fit dictum, vide glo. 1. 12. tit. 1. par. 2.
Donationes per Regem factas successores ratas habere tenentur quia prium Regis est donare vbi debetur. glossa. 1. legis. 14. titul. 5. partita secunda.
Donatio a Rege sub modo facta eo non seruato non tenet, siue causa fuerit finalis, siue non, vide glossam. 14. l. vigesimæ secundæ. titu. 5. partita secunda.
Donatio castri seu villæ cum suo territorio a Rege facta, an extendatur ad montes syluestres, & steriles, vide glossam decimam. l. 68. tit. 5. partita tertia.
Donatio a rege alicui facta de mille vassallis de quibus vassallis iuridi beat, vide glossam primam. l. secundæ, titulo vigesimoquinto quarta.
Donatio facta in defectum liberorum, an reuocetur posita si additio filii gitimati per subsequens matrimonium, vel per principis rescriptum vel si adiint adoptiui spirituales spurij, vel naturales tantum, vid. glo. septimam. columna secunda, quæstione tertia. l. octauæ. tit. 4. partita quinta.
Donatio villæ seu castri a Rege facta alicui, an in ea veniat merum imperium, vide glossam quartam, legis nonæ, titulo quarto partita quarta.
Donatio villæ facta alicui per Regem reseruatis sibi ibidem quibusdam vassallis si postea castrum illud seu villa multiplicetur ad quem augmentum illud pertineat, an Regi, vel donatario, vi. glo. 3. l. 9. titu. 4. partita quinta.
Donatio cuiusdam loci, seu montis a principe alicui facta si donatarius ibidem populum de nouo ædificet, & illi pro territorio totum locum sibi donatum deputet, an taliter ædificans ibidem iurisdictionem habeat, vel criminalem habeat, & quando, vid. ibi. glo. 4.
Et qualem iurisdictionem habeat donatarius in loco publico filii a principe donato si ipse ibidem de nouo populum construxerit, & quando ibidem habeat merum impetum, vide dictam glossam. nonæ.
Donatio principis alicui facta de aliquo populo dicendo quod donet omnibus iuribus, &c. qualiter intelligatur, vid. ibi. glo. 5.
Donatio Regis alicui de regalibus facta, siue ad tempus, siue in perpet an valeat, vid. glo. 9. d. l. 9. per tex. ibi.
Donatio a Rege alicui facta de re aliena quam Rex credit esse sua, & sit alienam esse illud facit de plenitudine potestatis, an valeat, & præsumatur in dubio, & quid si ex causa ad donandum. vide ibi aliquod ius in illa re habeat, vide per glossam secundam. l. 31. titulo quinta.
Et quid si res quæ donatur sit ecclesiæ, vel minoris, & quid si donetur ecclesiæ, vid. ibi in glo. 3.
Et quid si res quæ donatur sit dotalis, an in ea idem quod in aliis reddendum sit, vid. d. glo. 3.
Et qui si ille cui Princeps donat, & ille cuius res fuit antea ambo contendant titulum, & concessionem a Rege, vid. ibid. in glo. 6.
Donatio alicui facta per Regem de re quam habet communem cum alio an valeat siue in diuiduis siue in indiuiduis, vide ibi in glo. septimam. octaua.
Donatio Regis alicuius villæ seu castri, an valeat, & quando, vide glo. 2. legis decimæ tertiæ. & glossam secundam. legis decimæ tertiæ. & nono. partita sexta, & glossam primam. legis vigesimæ octauæ, tit. & glo. 2. l. 10. tit. 18. par. 3.

D'CITVR, INTERPRETATVR, PRESVMITVR.

Donatio debet interpretari secundum condictionem donantis, & quatenus, vide glossam tertiam, columna secunda. in princi. tit. partita. 1.
Donatio proprie non dicitur quod in feudum datur sed datio ob causam vid. glo. 2. l. 22. tit. 13. par. 2.

Et in instrumento dicatur quod talis donauit tali, & non dicatur præsenti, an præsentia præsumatur, vi e glossam primam. l. 67. titul. 18. par. 3.
Donatio an in dubio præsumatur realis, & an transeat ad hæredes, vide glo 2. l. 67 tit. 18 par. 3.
Donatio inter virum & vxorem non esse dicitur, quando renuntiatio obuiat initio acquisitionis, vide glossam tertiam. column. 1. l. quintæ tit. 11. par. 4.
Donatio dicitur renuntiatio certæ speciei. vide dictam glo. 3. column. 3. verbo secundo, &c.
Donatio dicitur filiorum legitimatio a principe, & patre facta, & an ab ipso reuocari possit per superuenientiam liberorum postea legitimæ natorum, vid. glo. 2. l. 9. tit. 15. par. 4.
Donatio ex omni parte dicitur realis, & sic transit ad hæredes, vid. glo. 3. l. per tex. ibi tit. 4. par. 5.
Et in donatione semper deducitur æs alienum, vid. ibidem. in glo. 4.
Donatio an præsumatur in sponso mittente ornamenta sponsæ, vi. glossam primam. l. tertiq. titulo vndecimo. par. 4. & glo. 7. l. secundæ titu. 2. par. 5.
Donatio non dicitur quando aliquid datur necessitate cogente, vid. glo. 3. l. per tex. ibi. tit 4. par. 5.
Donatio facta. hsenti, an dicatur perfecta si in hoc certus nuntius, vel epistola non interuenit sed aliquis tertius talem donationem donato sibi manifestauit & donatarius acceptauit, vid. glo. 1. l. 4. tit. 4. par tita 5. per tex. ibi. in principillius glo. & col. 2. in medio.
Donatio vt perfecta esse dicatur requiritur donantis, & donatarij consensus sicut in aliis contractibus, vid. d. glo. 1.
Donatio non tenet si non appareat de acceptatione donatarij quia in absentia facta esse præsumitur, vide. d. glo. 1. col. 1.
Donatio facta propter benemerita proprie non dicitur donatio, & an illa reuocari possit propter aliquam in gratitudinem, vide glo. 1. l. 10. titul. 4. par. 5.
Donatio non præsumitur vbi potest sumi alia coniectura, & potius præsumitur precarium siue scultitia, vide glo. 2. l. 6. tit. 14. par. 3.
Donatio nunquam præsumitur vbi potest capi alia coniectura quam donationis, vide glossam tertiam. l. trigesimæ sextæ. titulo duodecimo. par. 5.
Donatio an præsumatur in eo qui scienter soluit indebitum, & quando non, vid. glo. 1. l. 10. p. r. tex. ibi. tit. 14. par. 5.

IN ABSENTEM FACTA.

Donatio in absentem facta, an valeat, & quid si de acceptatione non apparet, vide glossam l. sexagesimæ septimæ. titulo decimo octauo. par tita tertia.
Et in instrumento dicatur quod talis donauit tali, & nõ dicatur præsenti, an præsentia præsumatur, vide ibidem.
Donatio facta absenti, an dicatur perfecta si in hoc certus nuntius, vel epistola non interuenit sed aliquis tertius talem donationem factam donatario, siue manifestauit, & donatarius acceptauit, vide glo. 1. l. 4. tit. 4. par. 5. partita quinta, per tex. ibi. in principio illius glo. & colum. 2. in medio.
Donatio absenti facta si nomine absentis notarius acceptet postea donator reuocare non poterit neque quando illud iurauit, vid. glo. 1. col. 2. l. 4. tit. 4. par. 5.

MARITI, SPONSI, vel VXORIS.

Donatio remuneratoria inter coniuges tenet, si inter eos ad sit inæqualitas, vid. glo. 1. l. 2. tit. 10. par. 2.
Donatio per maritum facta in vxorem si non valeat, an ipsa rei donatæ possessionem habere possit, vid. glo. 1. columna secunda. ad finem. l. 7 titul. 20. par. 5.
Donatio facta ab sponso sponsæ ante contractum matrimonium, an videatur illam sibi in totum donare, vel ad vsum tantum, vid. glo. l. l. 3. titu. 11. partita 4.
Donatio facta ab sponso sponsæ de præsenti licet ipsa ad domum sponsi non sit ducta, an teneat, & qui dhodie per. ll. Tauri, vide ibi glossam tertiam.
Et quid si fiat ad domum traducta, vel alias iam sit cõsummatum matrimonium, vid. ibi. in glo. 5.
Donatio inter virum & vxorem an valeat, & quid si firmetur iuramento & quid in aliis contractibus, vide glossam primam. per tex. ibi. l. 4. titul. 11. par. 4.
Donatio reciproca. an valeat inter virum, & vxorem, & quid de fructibus rei sibi donatæ, an illos faciat suos, vid. ibidem.
Et an ex tali donatione inter coniuges facta oriatur naturalis obligatio, vid. glo. 2. ibi.
Donatio inter coniuges prohibita est in quantum vnus sit dives alius vero pauper quod consideratur in tempus mortis, vide ibidem. glossam tertiam.
Donatio per maritum constante matrimonio facta, an morte ipsius confirmetur, & an ad hoc requiratur [illegible] & qualis esse debeat, vi. glossam. 6.
Et an donatio ista confirmetur per mortem ecclesiasticam gladij, vel per mortem ciuilem, & an tunc ipse maritus viuens illam possit reuocare, vide. d. glo. 6. l. 4. tit. 11. par. 4.
Donatio vxori matrimonio constante facta per maritum, an videatur reuocata si ipse illam alteri dederit, vel vendiderit seu illam pignerauerit, vid. glo. 7. l. 4. tit. 11. par. 4.
Et quid si illam alteri legauerit, vide ibidem.
Et quid si talis donatio erat iurata, vid. ibidem in glo. 8.
Donatio in quibus casibus fieri possit inter coniuges marrimonio constante, vide glossam primam, & tertiam, per illum tex. ibi. 1. quintę. titu. 11. par. 4.
Et an vxor possit matrimonio constante renuntiare lucris quęrendis in ipsorum bonis, & an illud facere possit ante matrimonium, vide glossam. 3. l. 5. ibi.
Donatio inter virum & vxorem non esse dicitur quando renuntiatio obuiat initio acquisitionis, vide. d. glo. 3. col. 1.
Donatio an præsumatur in sponso mittente ornamẽta sponsæ, vid. glossam primam. l. 3. tit. 11. partita quarta. & glo. 7. l. secundæ titulo secundo. par. 5.
Donatio facta vxori filio famil. vel concubinæ regulariter nõ tenet, vt de glo. 7. l. 1. tit. 4. p. 5.
Donatio per aliquem damnatũ in metallum facta cum capere possit, vel per maritum vxori suę facta in tempore viduitatis non valet, vid. gl. 7. col. 2. in principio. l. 19. tit. 3. par. 6.

FVRA SIMPLEX sub modo, vel sub condicione.

Donatio sub modo a Rege facta eo non seruato non tenet siue causa fuisset finalis, siue non, vide glossam decimãquartam. l. 22. titulo decimo tertio. par. 2.
Donatio simplex facta filio familias imputatur sibi in legitima hodie autem secus quia per illam melioratus videtur, vide glossam tertiam. l. 3. tit. 4. par. 5.
Donatio facta sub conditione sufficit quod condictio adimpleatur saltim per æquipollens, vide glossam primam. l. quintæ. per tex. ibi. titulo. 14. par. 5.
Donatio facta sub modo, si modus non adimpleatur est in electione donantis, vel agere adimplementum modi, vel condictione ob causam ad recuperandum donata sub modo, vid. glo. 1. l. 6. titulo 4. par. 5.
Et an si agatur condictione ob causam posit mora purgari, vid. gl. 1. l. 6. titu. 4. par. 5.
Donatio facta sub modo si modus non seruetur, an donanti competat, & detur vtilis rei vendicatio, vide glossam tertiam. dictæ. l. 6. titulo. 4 par. 5.
Donatio pura non potest fieri a ciuitate alicuius reipublicę, & communis, vid. glo. 1. l. 3. tit. 32. par. 3.

RECIPROCA.

Donatio reciproca, an valeat inter virum & vxorẽ, & quid de fructibus rei sibi donatę, an illos faciat suos, vid. glo. 1. per tex. ibi. titulo vndecimo. par. 4.
Et an ex tali donatione inter coniuges facta oriatur naturalis obligatio, vid. gl. 2. ibi.

INSINVATVR.

Donatio quæ morte confirmatur, an debeat insinuari, & an retrotrahatur quoad fructos, vel quoad dominium, vide glossam sextam. l. 4. titulo. 11. par. 4.
Donatio excedens. 500. solidos requirit scripturam non tamen ita est in donatione a Principe alicui facta, vel a primato Principi, vid. glo. 1. d. l. 9 per tex ibi. tit. 4. par. 5.
Et an tunc illa debeat insinuari, vid. d. glo. 1. dict. l. 9. ibi.
Donatio facta ecclesię, vel ad causam piam si excedat. 500. aureos, an requirat insinuationem, vel scripturam, vide glossam decimamtertiam. dict. l. 9 ibi. tit. 4. par. 5.
Donatio excedens 500. aureos non valet sine insinuatione, vi. ibi. in glo. 14. & 16.
Et quales aurei isti esse debeant vt cognoscatur, an excedat summam, vel non, vid. ibi. in. d. glo. 14.
Donatio excedens. 500. aureos, an requiratur insinuationem si donans faciat pactum de non petendo illud quod excedit, vide ibi. glossam de cimamquintam.
Et quid si aliquis remittat pœnam caducitatis, an tunc egeat insinuatione, vide dictam glossam decimamquintam. l. 9. titulo quarto. partita quinta.
Donatio si excedat. 500. aureos si fiat coram rebellione, & per publicum instrumentum non tamen fiat in præsentia iudicis, an valeat, vide ibi. glossam decimamsextam.
Donatio excedens. 500. aureos si fiat in actis coram iudice, an sufficiat neque egeat insinuatione, vid. ibidem. glo. 16.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Et quid dicetur quando tabellio coram quo fuit factum instrumentum donationis esset iudex,& tabellio,vide ibidem.
Donatio excedens.500.aureos,an requiratur quod illa expresse a iudice approbetur,an vero sufficiat quod sibi intimetur, vide ibidem.
Et an quando aliquis talem donationem facit debeat interrogari quare patrimonium suum sic exhaurit,vid.ibidem.
Et quando requiratur expressa iudicis approbatio neque sufficiat quod coram illo fiat,vid.glo.16.in fine.
Donatio coram quo iudice debeat insinuari,vide glossam.17.dict.l.9.titulo.4. par.5.
AD TEMPVS donatio ad certum tempus facta illo transacto statim ad hæredes donantis pertinebit,vide glossam.a.l.septimæ.titu.4. partita.5.
Et nuda dicitur legalis possessio de qua quæritur,an ante apprehensionem corporalem transferatur in alium constituendo se nomine alterius possidere,vid.ibi.q.5.
Et quid si ille in quem ex lege transfertur possessio moriatur ante apprehensionem realem,an transferat in sequentem vocatum, vide ibi. in quæstione.6.
Donatio facta alicui ad certum tempus eo lapso pertinebit possessio,& dominium ipsius secundo donatario,vel hæredibus donantis sine alia apprehensione,vide.glo.3.dict.l.7.per tex.ibi.
Donatio facta ad certum tempus alicui, & eo elapso facta sit altero, an antequam secundo donatario acquiratur donator illam revocare possit,vel ad secundum donatarium non transeat,vid.glo.4.l.7.tit.4.partita 5.
REVOCATVR, vel CONFIRMATVR.
Donatio per maritum constante matrimonio facta an,morte ipsius confirmetur,& an ad hoc requiratur traditio,& qualis esse debeat,vid.gl. 6.l.4.tit.11.par.4.
Et an donatio ista confirmetur per mortem accidentalem gladij, vel per mortem civilem,& an tunc ipse maritus viuens illam possit revocare vid.d.glo.6.d.l. 4. tit.11.par 4.
Donatio ad hoc vt morte confirmetur,an requiratur editio hæreditatis vid.d.glo.6.post medium,& in finalibus verbis.
Donatio morte confirmata est quædam species de per se distincta a donatione legato,vel relicto in testamento,vid.ibidem.
Donatio vxori matrimonio constante facta per maritum, an videatur revocata si ipse illam alteri dedit,vel vendiderit seu illam pignoraverit,vide.ibi.glo.7.
Et quid si illam alteri legauerit,vid.ibidem.
Et quid si talis donatio erat iurata,vid.ibi.in glo.8.
Donatio dicitur illiorum legitimatio a Principe, & patre facta, & an ab ipso revocari possit per superuenientiam liberorum postea legitimatorum,vid glo.2.l.4.tit.15.par. 4.
Donatio facta alicui,an revocetur per filij legitimationē virtute.l. si vnquam.C.de revocand.donatio.vide glossam vndecimam.d.quartę.titulo.15.par.4.
Donatio absenti facta si nomine absentis notarius acceptet postea donator revocare non poterit neque quando illud iurauit,vide glo.1.col.2. l.4.tit.4 par.5.
Donatio nulla est quando ante acceptationem donatarij donator revocaret illam,vid.ibi.col.2. post medium.
Donatio non revocata,an teneat si ante acceptationem donatarij donator moriatur,& an possit ratificari per hæredes donatarij in præiudicium hæredum donatoris quibus fuit dominium translatum ante revocationem,vid.d.glo.1.in fine.
Donatio facta in defectum filiorum habitis filijs legitimis revocatur,vide omnes glossl.8.per tex.ibi.tit.4.par.5.
Et quid si cum haberet filium illam fecit,an valeat, vid.ibidem. in glossa prima.
Donatio facta in defectum filiorum, an revocetur per superuenientiam ipsorum si ostēdatur quod donator tempore donationis cogitauit de filijs,vid.ibidem glo.2.
Et an pater possit damnificare filium nascturum si fecerit donationem omnium bonorum suorum,vi.d.glo.2.d.l.8.
Et an quod dicitur de donatione revocanda per superuenientiam liberorum habeat locum in venditione,& quando,vi. ibidem. glo.3.
Donatio ab aliquo extraneo facta pro dotanda puella, an revocetur per superuenientiam liberorum,vid.glo.3.l.8.tit.4-par.5.
Donatio omnium bonorum ab aliquo facta, an revocetur per superuenientiam liberorum quando fit ob causam quæ respicit favorem donantis,vel si est donatio remuneratoria,mutua, seu reciproca, vid.d. glo 3 d.l.8.tit.4.par.5.
Donatio iuris nondum delati,an revocetur per superuenientiam liberorum. vid.d.glo.3.ad finem.
Et quid si filius maior nolit maioriam,& illam dederit secundo genito, an filius filij maioris a secundo genito revocare possit, vid.ibidem.
Donatio patris revocatur per superuenientiam liberorum sue ille cui fit libertus siue extraneus,vid.ibidem.in.glo.4.
Donatio facta filio proprio,an revocetur si .1 filij superuenerint,& qualiter tali filij postea nati revocent,vide ibidem. glossam quartam, in principio.
Donatio facta ecclesiæ, vel pio loco, an revocetur per superuenientiam liberorum, vide dictam glossam quartam columna secunda. in principio.
Donatio facta filio vnico iam nato si non excedat valorē tertiæ, & quintæ partis bonorum,& partem suę legitimæ,an filij postea nati revocent hanc talem donationem virtute legis si vnquam & similiū, vide glossam quartam.columna secunda.quæstione.3.l.octauæ.titulo.4-partita quinta.
Donatio a patre facta pro maritanda filia,vt magnam dotem habeat, an talis donatio revocetur per superuenientiam liberorum, vid. ibidem.
Donatio ad hoc vt possit revocari per superuenientiam liberorum de qua partebonorum intelligatur,vid.ibi.glo.5.
Neque obstauit siue modico siue magno interuallo postea nascantur dum tamen de filijs tempore donationis non sit cogitatum, vide.ibi. glossam.6.
Donatio facta in defectum liberorum,an revocetur postea si adfint filij legitimati per subsequens matrimonium, vel per Principis rescriptum vel si adsint adoptiui,spirituales,spurij,vel naturales tantum,vid.ibidem.in glo.7.
Donatio revocatur per superuenientiam liberorum si nascantur ex vxore quæ erat tempore donationis,dummodo de eis donans non cogitasset,vid.ibi.glo 8.
Et an indubio præsumatur cogitasse de filijs, vel non, vide dictam glossam octauā.
Et quid si posset nominare quod quis naturaliter filios habere non poterit, an licet tunc de illis cogitasset habeat locū.d.l. si vnquam, vide ibidem.d.glo. 8.
Donatio facta cum protestatione de non revocando licet filios habeat an illud debeat intelligi de illa,scilicet,vxore quam ipse donans tempore donationis habet,an vero etiam intelligatur de filijs habitis ex alia vxore,vid.d.glo.8.
Donatio revocatur statim quod filij nascuntur non expectata morte patris donantis,& ipse pater poterit illam revocare,vide ibidē. glossam nonam.
Et an filius ad hoc admittatur patre viuente,vel post eius mortem si pater in vltima voluntate nihil de hoc dixit,vide.ibidem.
Donatio etiam iurata revocatur statim ipso iure quod filij nascuntur,vide.d.glo.9.iuncta.ibi.glo.10.
Et an reconualescat donatio si filij postea moriātur,vide ibidem.in glossa.11.
Donatio patris si sit revocata tanquam in officiosa,an filius a quo reuocata fuit fructus quos ex ea percipit restituere debet,vid.glo.2.col.3.l.8.tit.4.par.5.
Donatio in officiosa facta a patre in præiudicium filiorum iam natorum revocatur per querelam in officiosæ donationis vsque ad legitimam tantum non in totum,vide glossam decimamtertiam.l.8. per tex.ibi.tit.4.par.5.
Donatio remuneratoria facta propter benemerita proprie non d[onatio],& an illa reuocari possit propter aliquam ingratitudinem,vide glo.f.l.10.tit.4.par.5.
Donatio remuneratoria facta propter aliqua benemerita revocari potest a donatore,vid.d.glo.1.
Donatio a patre facta nomine dotis,vel si fiat ab extraneo, an propter gratitudinem revocari possit,vide ibidem.
Donatio potest a donatario revocari per donantem ex pluribus causis vide omnes glossas.legis decimæ.per textum ibi.titulo quarto.partita quinta.
Donatio an revocetur,si donatarius se defendendo donatrem percusserit,& quid si per alium percuti fecit & quid si ignorauit illum esse donatorem,& an idem sit si non manu sed pede percutiat, vide ibidem glossam quartam.
Et quid si tantum damnum aliquod donanti fecerit,vel illud facere voluerit,vid.ibidem.in.glo.5.
Donatio an possit a donatore revocari quando ipse promisit non revocare etiam prætextu ingratitudinis,vid.ibid.glo.7.
Donatio an possit revocari quando fuit pluribus donatarijs facta de qua re indiuidua si vnus in gratitudinem cōmitat, vide dictam glossam septimam.
Donatio regulariter ab hærede donatoris revocari non potest, & in quibus casibus sic,vid.ibidem,glo 8.
Donatio in casu in quo per hæredem revocari potest,an redintegretur si postea calamitas magna filio superuenerit ex qua diceretur pater meruisse ferri filio,vid.ibidem.

tione an possit revocari ab hærede donatarij ingrati,& quando,vid. glo 8.ad finem.
Donatio causa mortis potest revocari ex tribus causis,vid.gl.4.l.11. per tex.ibi.tit.4.par.5.
Donatio causa mortis a filio facta,an confirmetur morte ipsius tantum, vel requiratur quod pater eius moriatur, vide glossam nonā.l. vnde cimę.tit.4.par.5.
Donatio alicui facta ob augmentum amicitiæ,an revocetur causa cessante,vide glossam quintam.l. quadragesimæ sextæ. titulo decimoquarto.partita.5.
Donatio in officiosa si a fratre fiat alicui turpi personæ,an frater illam revocare possit,vid.glossam quartam.l.duodecimæ.titulo septimo.partita sexta.
HÆRETICI, vel DELINQVENTIS.
Donatio facta ab illo cui bona sunt confiscata ipso iure a tempore commissi criminis non valet,vide glossam secundam.l.2.per tex.ibi.titulo.4.par.5.
Donatio hæretici, vel alterius delinquentis nunquam pendet sed valet semper dum modo fiat ante sententiam,vid.glo.6.dict.l.secundæ.per tum ibi.
Et qualiter istud sit intelligendum,vid.ibidem.in glo.7.
Donatio facta ante commissum delictum dummodo in fraudem fisci nō fiat valet,neque invalidabitur per subsequens delictum, vide glo. 8.l. 2.tit.4.par.5.
Donatio per aliquem damnato in metallum facta cum capere possit,vel per maritum vxori sue facta in tempus furiositatis non valet,vide glo.7.columna.2.in principio.l.10.tit.1.par.6.
Donatio an possit fieri per hæreticum,vel proditorem antequam condemnetur, vide glossam secundam,& tertiam.l.quartæ.titulo secūdo partita.7.
TRANSIT AD HÆREDES.
Donatio an inducio præsumatur realis,& an transeat ad hæredes, vide glossam secundam.l.sexagesimæ septimæ.titulo decimooctauo.partita tertia.
Donatio non reuocata,an teneat si ante acceptationem donatarij donator moriatur,& an possit ratificari per hæredes donatarij in præiudicium hæredum donatoris in quibus fuit dominium translatum ante revocationem,vid glo.1.in fine l.4.tit.4.par.5.
Donatio ex omni parte dicitur realis,& sic ad hæredes transit. vid.gl.3. di.l.4.per tex ibi.tit 4.par.5.
Et in donatione semper de iure præsumitur.vide ibidem. in glos.4.
Donatio ad certum tempus facta illo transacto statim ad hæredes donantis pertinebit vide glossam secundam.l.septimæ. titulo quarto.partita quinta.
Et nuda dicitur legalis possessio de qua quæritur,an ante apprehensionem corporalem transferatur in alium constituendo se nomine alterius possidere,vid.ibi.q.5.
Et quid si ille in quem ex lege transfertur possessio moriatur ante apprehensionem realem,an transferat in sequentem vocatum, vide ibi in quæstione.7.
Donatio facta alicui ad certum tempus eo elapso pertinebit possessio,& dominium ipsius secundo donatario,vel hæredibus donantis,sine alia apprehensione vid.glo.3.d.l.7.per tex.ibi.
Donatio facta ad certum tempus alicui, & eo elapso facta sit altero,an antequam secundo donatario acquiratur donator illam revocare possit, vel ad secundum donatarium transeat,vide glossam quartam.l.7.titulo 4.par.5.
PATRIS,MATRIS, vel EXTRANEI.
Donatio facta per patrem in filium tempore emancipationis ante decretum iudicis si postea illud sequatur an teneat,vid.glo.7.l.93. titul.18. partita.3.
Donatio librorum a patre filio facta an teneat. & an filius illam ad collationem adducere debeat, vide glossam sextam.l.tertiæ. per text. ibi. titulo.4.par.5.
Donatio ab aliquo extraneo facta pro dotanda puella, an revocetur per superuenientiam liberorum,vide glossam tertiam.l.octauæ. titulo.4. partita quinta.
Donatio patris revocatur per superuenientiam liberorum siue ille cui fit libertus siue extraneus,vid.glo.4.d.l.8.ibi.
Donatio a patre facta filio proprio,an revocetur si alij liberi superuenerint,& qualiter tales filij postea nati revocent,vid.ibi glo.4.in princi.
Donatio a patre facta pro maritanda filia ve magnam dotem habeat, an talis donatio revocetur per superuenientiam liberorum, vid.glossl.4. col.2.quæst.3.l.8. tit.4.par.5.
Donatio patris excedens quintam partem bonorum non valet, vid.glo. 12.col.2.in prin.l.8.tit.4.par.5.
Et quid si pater in vita sua fecit aliquas modicas donationes, an respectu illæ veniant in considerationem ad diminuendam quintam partem bonorum quam pro anima legauit,vel alicui,vid.ibidem.col.2. in principio.
Et quid si fecerit donationem de fructibus rerum suarum,an illa in quinta bonorum quam cuicunque legare potest computare debeat, vide ibidem.
Donatio patris si sit revocata tanquam in officiosa, an filius a quo revocata fuit fructus quos ex ea percepit restituere debeat,vid.ibi col 3.
Donatio in officiosa facta a patre in præiudicium filiorum iam natorum revocatur per querelam in officiosę donationis vsque ad legatum tantum non in totum,vid.glo.1.l.8 per tex.ibi.tit.4.par.5.
Donatio remuneratoria facta a patre in præiudicium legitimæ filiorum non valet,vid.ibidem in glo.13.
Donatio a patre facta nomine dotis,vel si fiat ab extraneo, an propter ingratitudinem revocari possit,vid.glo.1.l.10.tit.4.par.5.
Donatio a patre facta in filium,vel ab aliquo extraneo in fraudem tribunorum non valet, 12.glo.1.l.59.tit.5 par.5.
Donatio a patre facta cum protestatione de non revocando licet filios habeat an illud debeat intelligi de illa,scilicet, vxore quam ipse donans tempore donationis habet an vero etiam intelligatur de filijs habitis ex alia vxore,vid.glo.8.l 8.tit.4.par.5.
Donatio a patre filio spurio facta tantibus legitimis,an & quādo teneat, vid.glo.4.cum alijs ibi.l.10.tit.15.par.6.
Donatio per patrem filio facta an ipse filius eam cum fratribus communicare debeat,& quando,& qualiter,vide glo.5.&.6.l.3.&.glo.l.4.tit. 15.par.6.per.tex.ibi.
Donatio per patrem filio facta inter vivos, an computetur in legitimam ipsius nisi exprimatur,vid.ibi.glo.3.
DONATI ORDINVM (idest) oblati in quo differant a conuersis & a monachis,vid.glo.2.l.9 tit.7.par.1.
De hoc,vide in verbo,OBLATI.
DONVM maximum est Dei nasci ex nobilibus parentibus,vid.glo. 16. in proœmio partitarum.
Donum Principis,& patris est legitimatio filiorum,& ideo est favorabilis,& amplianda,& an revocetur per superuenientiam liberorum postea legitimatorum,vid.glo.2.l.4.tit.15.par.4.
DORMIENS testamentum facere non potest,vid.glo.5.ad finem. l.13 titu.1.par.6.
Et an occidens dormientem qui illum offendebat excusetur,vid. glo.6. 15.tit.8.par.7.
DORMIRE impossibile est quem viuere sine somno,vid.glo.1. per tex. ibi.l.18.titul 21 par.2.
Et minus indulgendum est somno quam naturæ petulat quod inducit contra scholares in scholis dormientes,vid.ibid glo.4.

DOS.	Sub conditione data.	Augetur.
Ecclesiæ.	Profectitia,vel aduentitia.	Si dilapidet, vel maritus vergerit ad inopiam.
Reuertit vel reddit ad mulierem, vel ad alium.	Ab extraneo data.	Adducitur ad collationem.
Perdidit mulier.	Constituit.	
Parua, vel magna.	Æstimata.	

DOS si præscribatur ab aliquo matrimonio soluto quantum tempus ad hoc requiratur,vide glossam sextam.l.octauæ.titulo vigesimo nono,par.3.
Dos an debeat reuerti ad mulierem de adulterio condemnatam per sententiam si probet maritum suum postea fornicasse, & an officio iudicis,& an possit etiam petere redintegrationem matrimonij, vid. gl.5. quæst.3.l.8.tit.2.par.4.
Et contractus dotis est de iure gentium, diciturque contractus inominatus,& tremo fine dote contrahere præsumitur,vid.glo.2. in proœmio titul.11.par.4.
Dotem non recipere maritus cum vxore est ignominiosum,vid. d. glos. 2.in proœmio tit.11.par.4.
Dotis diffinitio,& an in dote procedat libellus vniuersalis,vid.glo.1.l.3. titul.11. par.4.
Dos an dicatur patrimonium vxoris vel commune inter coniuges & an dos dicatur esse in bonis patris,vide gl.3.per textum ibi.l.1. titulo vndecimo.par.4.
Dos an secuti potest per coniuges durante matrimonio augeri ita & minui voluntate ipsorum possit,vide glossam.13.l. 1. titulo vndecimo, par.4 per illum tex.ibi.
Dos filiæ data per patrem quando ipse retinebat bona aduentitia filiæ an videtur illa sibi dare de propriis bonis,vel de bonis filij que sunt penes eum,vid.glo.2.l.2.tit.11. par.4.
Dos marito tradita an ipse faciat suam, & an & quando illam vendere possit,& quibus interessentibus,vide glossam primam, secundam,& quartam.l.7.ibi per illum tex.
Dos an prius solui debeat quam donatio propter nuptias ad virum redeat,vid.glo.5.d.7.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Dos debet filiæ per patrem dari etiam si illa sit dives, & quid si illam dotet vltra congruentiã, an de suo dota re videatur, vid. glo. 2. l. octauæ titu. 11. par. 4.
Dos an debeat per patrem filiæ dari quando ipse est bonorum filiæ administrator, & quid si protestetur quod dat filiæ dotem de bonis suis, vel de bonis suis, & filiæ, vid. ibidem.
Et an ab hac obligatione detandi filiam pater liberetur per protestationem, scilicet, quod de suo non dat, vid. ibidem.
Et quid si filia consentiret tali protestationi, vid. ibidem.
Dos an debeat dari filiæ naturali, vide dict. glossam. 2. colum. 2. l. octauę. tit. 11. par. 4.
Dos data filiæ naturali an ipsa mortua debeat ad hæredes patris redire, vid. in d. glo. 2. & col 2.
Dos debet filiæ dari per patrem in plena proprietate non autem in vsufructu rerum, vel in alimentis de tempore ad tempus, vid. ibi. post medium.
Dos an debeat filiæ dari per patrem si ipsa ab alio dotetur, & quando, vid. ibi.
Et an pater filiam dotare do liberalitatem faciat, vid. ibidem. ad fi.
Dos an debeatur filiæ quę fuit religionem ingressa, vid. ibi.
Dos an debeatur filię quæ nupsit sine consensu Patris, vid. ibid. in fine.
Dos debet taxari secundum filiæ legitimam, vid. ibi. in glo. 3.
Dos & alimenta pari passu non ambulant in casu de quo per. d. glos. 2. in principio. d. l. 8. tit. 11. par. 4.
Dos an debeat nepti dari per auum paternum, vel maternum, & quid si ipsa aliqua bona habeat, & in quo auus paternus, & auus maternus in dotanda nepte differant, vid. glo. 4. l. 2. tit. 11. par. 4.
Et an auus paternus teneatur si filius suus filiam suam congruenter dotare possit, vid. ibi. ibidem.
Et an auus neptem teneatur dotare si pater non possit, & an de iure huius Regni quo per matrimonium filius liberatur a patris potestate, vide ibi.
Dos nunquam esse potest sine nuptijs, & ideo ibi semper intelligitur posita conditio si nuptiæ sequerentur, vid. ibi. glo. 5.
Et quid si promisit soluere intra annum, vel ad beneplacitum sponsi, an tunc talis conditio in esse præsumatur, vid. ibidem.
Et an talis conditio posit pacto partium renuntiari, vt scilicet apposita non intelligatur, vid. ibidem.
Dos si promittatur dari intra annum a quo tempore annus incipiat cõputari, vide dictam glossam quintam. & glossam secundam. l. 12. ti. 11. partita. 4.
Et quid si aliquid mulieri relinquatur pro dote an statim debeatur, vel speretur tempus nuptiarum, vid. d. glo. 2.
Dos si sit sub periculo vxoris, & damnum recipiat resarcietur de bonis super lucratis matrimonio constante, vide glossl. 3. d. 18. titulo vndecimo. par. 4.
Dos ab vxore data in alicuius rei proprietate si postea vsusfructus finiatur, & ad proprietatem redeat, & ei consolidetur, an illud sit ad commodum soltus vxoris, an vero tanquam lucrum constante matrimonio quęsitum inter ipsam, & maritum eius diuidi debeat, vid. ibi. gl. 5.
Dos si a muliere detur in pecoribus non tamen sub nomine gregis, an si aliqua moriantur maritus de postea natis supplere debeat in locum mortuorum, vel an etiam debeat talis suppletio fieri, & si non dentur sub nomine gregis, vid. glo. 2. l. 21. tit. 11. par. 4.
Et quid si non nascuntur, an de alijs maritus supplere teneatur, & quãdo vid. ibid. in glo. 4.
Dos potest dari in rebus mobilibus quas maritus vendere potest quando seruando seruari non possunt soluit tamen æstimationem, vid. ibi. glossam quintam.
Dos incipit a datione non vero a promissione, nam tũc indistincte deberetur euictio, vide glossam secundam. l. vigesimę secundæ. titulo vndecimo. par. 4.
Dos si tanquam aliena fuerit marito sublata per iudicis sententiam neque a principio fuit ibi cautum de euictione adhuc tamen mulieri remanent bona parafernalia ex quibus possit similem dotem constituere, an ipsa ad hoc teneatur ex viri petitione si alias noluerit ille sub ministrare & alimenta & alia necessaria, vide glossam tertiam. l. 22. ti. 11. par. 4.
Dos si repetetur ab hærede mariti, an tunc hæres illi de adulterio possit obijcere, vide glo. 1. l. 23. ibi.
Et an pactum de lucranda dote inter coniuges factum hodie valeat, vide glo. 2. l. 23. ibi.
Et an per illud maritus lucretur vxoris suæ dotem ante ipsius mortẽ naturalem si ipsa religionem fuerit ingressa, vid. ibidem. glo. 6. l. 23. titulo. 11. par. 4.
Et an in matrimonio potius præsumatur vxorem a viro alimẽtari quia vxor quã contemplatione dotis, vide glossam quintã. l. vigesimæ quinta. ibi.
Et si maritus ex pacto fructus dotis vxori dederit pro se & suorum sustentatione valebit pactum neque repetere poterit, vid. ibi.
Et quid si fiat pactum vt vxor alat se, & maritus lucretur dotem, & quod fructus dotis augeant dotem, vid. d. glo. 5.
Dos si a muliere detur in vsufructu alicuius fundi, an vir possit lucrari fructus dicti fundi, vid. ibidem. ad finem.
Dos si detur marito in aliquo fundo in quo sunt lapidicinæ, an lapides quæ inde extrahuntur sint mariti vel vxoris, vid. glo. 2. & 3. l. 27. ti. 11. par. quarta.
Dos si sponso tradatur, & ipse ante nuptias alat sponsam, an de æquitate faciet fructus rei dotalis suos, vide glossam secundam. l. vigesimæ octauę. ibi.
Dos a patre filiæ data si filij non supersint, an ad patrem pertineat soluto matrimonio, vid. glossam primam. l. trigesimæ. per tex. ibi. titu. 11. partita quarta.
Et quid si pater stipuletur dotem sibi reddi filijs non existentibus soluto matrimonio, an ne si filij existant dotem habeant ex tacito pacto, vel vt ex hæreditate materna, vid. ibi.
Dos a fratre dari non debet sorori sub stipulatione reddendi ad ipsum soluto matrimonio quando pater illi dotem in testamento dari iussit, vide ibi. glo. 2. in fine.
Et quid si sororem dotet de bonis communibus, vide glo. 6. in fine. dicti l. 30. ibi.
Dos si detur a debitore mulieris si non exprimat causam per quam illa dat, an præsumatur animo donandi dare, vel se liberandi, vid. d. glo.
Dos siue in rebus immobilibus, siue mobilibus, vel in furibus data fuit tanquantum tempues reddi debeat soluto matrimonio, vid. glo. & l. 31. tit. 11. par. 4.
Dos data in pecunia, vel in rebus mobilibus, an statim a marito soluere debeat, & hęredibus vxoris si illud bene facere possint, vide ibi. glo. tertiam.
Et an interim quod dos vxori redditur si pauper sit ab hæredibus mariti ali debeat, vid. ibidem.
Et an annus qui datur a iure ad dotis restitutionem habeat locũ quando a principio interuenit expressa stipulatio reddendi, vid. ibidem.
Et an talis dilatio habeat locum in extraneo dotante, & stipulante dotem sibi reddi, vid. ibidem.
Et quid si dos legetur vxori per maritum, an tunc habeat locum talis dilatio quæ ad restituendum datur, vid. d. glo. 3.
Dos si non sit soluta viro, an soluto matrimonio possit dotem petere & gaudeat commodo dilationis, vid. ibidem.
Et an hęredes mariti si velint possint statim non spectata dilatione dotem restituere, vide dictam glossam tertiam. dict. l. 31. titulo vndecimo. par. 4.
Et an ipsi vel maritus possint statim restituere detracto interusurio eius temporis, vid. ibi.
Et an si dos statim soluatur hęredes liberentur a præstatione alimentorum vid. ibidem.
Et an dicta dilatio locum habeat quando maritus fructus rerum dotalium etiam restituere teneatur veluti quia non subiuit onera matrimonij de. d. glo. 3. post medium.
Et an elapso anno maritus vel eius hęredes teneantur restituere tantum pretium fructuum quos habuerunt ex rebus mobilibus in dotem datis sicut tenentur bona mobilia restituere, vid. ibid. ad finem.
Inter vsurium tamen ipsorum erit mariti, vel hęredum suorum, & tantum pretio isto computentur alimenta vxori præstita pendente dicta dilatione. vid. ibidem. ad finem.
Dos si statim vxori restituatur, an & ipsa donationem propter nuptias restituere statim debeat, vide glo. 4. d. l. 31. ibi.
Dos a matre alienari bene potest quia ipsa viuente filij in illis bonis ad quid non habent, vid. glo. 7. dictæ. l. trigesimę primæ. titulo. 11. partita quarta.
Dos si marito restituatur, an & quales expensas in re dotali factas debere possit, & quando, & an cum fructibus eas compensare teneatur, & quando, vide glo. 1. & 2. per tex. ibi. l. 32. tit. 11. par. 4.
Et quid de expensis ab eo factis in custodiendo castro vxoris quod a hostibus occupare volebat, vid. ibi. glo. 3.
Dos licet non interueniat tempore contractus matrimonij per illum vel antea nati bene legitimantur, vid. glo. 9. in principio. l. 1. tit. 23. partita quarta.
Et an pater habeat vsumfructum in dote aduenticia filię, vid. glossl. & l. ad fi. l. 5. tit. 17. par. 4.
Vel quando filius fuit dotem lucratus propter iniuriam violati thori vide ibidem.
Dos an debeat a filio spurio dari si mater eius iuuenis sit, vid. glossam fine. l. 5. tit. 10. par. 4.
Dos danda filiæ si a patre suo deducatur de rebus maioris cum Regis facultate, an ipse pater teneatur pretium rei deductę ibi reponere & restituere

uenerit ad pinguiorem fortunam, vid. glo. 1. colũna. quinta quæst. 43. 10. tit. 26. par. 4.
Et an pro restitutione dotis liceat mulieri res mariti retinere, vid. glo. 4. ad medium. l. 9. tit. 2. par. 5.
Dos confessata si actualiter numerata non sit idem operatur in præiudicium confitentis licet secus sit in præiudicium tertij, vide glo. 5. l. 5. tit. 5. part. 5.
Dos si per donationem alicui promittatur si ante acceptationem donatarij donans in dotem moriatur, an per hoc pœnitere videatur & præsumatur velle donationem reuocare, vid. glo. 1. in fine. l. 4. tit. 4. partita quinta.
Et si pro dotanda puella ab extraneo dos promittatur, an talis donatio reuocetur per superuenientiam liberorum, vide glossam. 3. l. 8. titul. 4 partita. 5.
Et quid si pater pro maritanda filia ei nomine dotis magnam fecit donationem, an si postea alij filij superueniant possit talem donationem reuocare virtute. l. si vnquam. C. de reuocandis donationibus, vid. gl. 4 col. 2. in medio. q. 3. l. 8. tit. 4. par. 5.
Dos licet debeat a patre filiæ dari dando tamẽ exerceret liberalitatẽ, vide glo. 4. col. 2. ad finem. l. 8. tit. 4. par. 5.
Dos filiæ dicitur esse legitima sua illa quæ est meta in taxanda dote, vid. d. glo. 4. col. 2. ad finem.
Dos filiæ qualis sit vere, & qualiter iudicetur a patre eius, vid. d. glo. 4. colu. 2. ad finem.
Dos si a patre filiæ sue detur sub nomine donationis, an donatio illa reuocetur per patrem si ingratitudo committatur per filiam, & quid si talis donatio nomine dotis fiat ab extraneo, vid. glo. 1. l. 10. tit. 4. p. 5.
Et an fauore doris valeat pactum legis commissoriæ in pignore dato si dos non soluatur viro intra certum tempus, vid. glo. 4. l. 41. tit. quinto. par. 5.
Dos vel res dotalis si alicui a Rege donetur siue vendatur, an in istis idẽ quod in alijs rebus minorum, vel aliorum dicendum sit, vid. gl. 3. l. 53. tit. 5. par. 5.
Et an lex vel statutum loquens generaliter intelligatur loqui in causa dotis in ipsius dotis præiudicium, vid. ibidem.
Dotes regulariter iudicantur, vt cætera bona nõ dotalia nisi in his in quibus reperitur expressum quod dos sit priuilegiata, vide dictam glossam tertiam.
Et an in nimia constitutione dotis habeat locum remedium. l. 2. C. de rescindenda venditione si sit deceptio vltra dimidiam, vid. glo. 4. l. 56. titul. 5. par. 5.
Dos an debeat filiæ vnus ex socijs dari de communi pecunia quãdo ipsi erant socij omnium bonorum, vide glossam primam. l. 6. titu. 10. partita quinta.
Dos si detur filiæ dissoluta societate, an possit dari de communi patrimonio sociorum, & quid in patre dotante filiam post mortem, an de cõmunibus bonis ipsorum dotasse dicatur, vid. d. glo. 1. d. l. 6.
Dos si a patre filiæ detur, an de suo illam dotasse videatur, vel de bonis si fuit aliunde habitis, vid. d. glo. 1. col. 1. in fine.
Dos pollicitata nuda pollicitatione, vel per epistolam, an possit peti, & quid sit ante. l. ordinamenti, vid. glo. 3. in medio. l. 1. tit. 11. par. 5.
Dos & pia causa æquiparantur, vid. glossam primam. l. 3. titulo duodecimo. par. 5.
Et a ratione dotis dandæ mulier possit pro alio fideiubere, vid. gl. 2. d. l. tertiæ. per illum tex. ibi.
Dos si detur filio an bona patris sui sint pro dote tacite hypothecata, & quando, vide glossam secundam. l. vigesimæ tertiæ. titulo decimo tertio. par. 5.
Dos vxoris an capi possit in actione primipilari, vel si aliqui fallũ ideste (scalcan) vel propter tributa Regis cum ipse esset ipsius collector, vide glo. 7. l. 25. tit. 13. par. 5.
Et an mulier in dote sua præferatur creditori qui pro emendare pecuniã suam dedit, vel ob eam reficiendam, & quando non, vid. glo. 4. l. 28. titulo. 13. par. 5.
Dos si a patre retineatur vxore mortua, an videatur hæreditatem nomine filiorum adire, vide glossam quartam. l. 46. titulo decimo quarto. partita quinta.
Dos soluto matrimonio in vno casu ad vxorem non redit, & an tunc cedat lucro mariti, vel applicetur fisco, vid. glo. 1. l. 50. per textum ibi. titulo. par. 5.
Dos an applicetur fisco quando contrahentes matrimonium sciebant impedimentum, & quid si adhuc carnalis copula non fuit subsecuta, sed tantum verba de præsenti, vid. glossam primam. cum alijs ibi. l. 51. ibidem.
Et an tunc si mulier petat dotem sibi restitui vir excipere possit de iure fisci, vid. ibidem. glo. 3.
Dos ex parte viri dicitur titulus oneratus ex parte vero vxoris dicitur titulus lucratiuus, vid. glo. 8. l. 7. tit. 15. par. 5.
Dos vel alia res dotalis an possita mutuo alienari conferendo alienationem in tempus soluti matrimonij, & in quo casu sic, vid. glo. 7. in fine. l. 19. tit. 3. par. 6.
Dos materna si retineatur diu per patrem, an per hoc videatur ad renomine filiorum, vid. glo. 5. l. 11. tit. 6. par. 6.
Et quando dicatur patrem competenter dotasse filiam, vid. glo. 4. l. 5. titulo. 7. par. 6.
Dos an debeatur a patre filiæ luxuriosæ quando ante eius mortẽ se correxit, vid. glo. 7. dict. l. 5. ibi.
Dos an debeatur filiæ per fiscum dari, quando fiscus in bonis patris sui succesit quia hæreticus erat, vid. glo. 2. in fine. l. 7. ibi. idem.
Dos an possit per filiam peti extraneo hærede instituto quando ipsa fuit præterita, & nolit dicere nullum testamentum, vid. glo. 3. in fine. l. decimæ. ibi.
Et filia bene potest institui hæres in dote sua, vid. glo. 2. col. 2. l. 5. titul. 8. partita sexta.
Et si mulier in dotem dederit rem æstimatã si postea illa res a marito sibi legetur, an illa sibi debeatur, & etiam illius rei æstimatio, vid. glo. 3. q. 2. l. 16. tit. 9. par. 6.
Et quid si pro maritãda filia ei pater nomine dotis. 200. legauit si ipse postea datis. 100. illam maritauerit, an filiæ detur actio ad residuum, vid. glo. 3. q. 4. l. 16. tit. 9. par. 6.
Dos qualiter filiabus dari debeat quando ita fieri præcipitur ante quam maioria de nouo constituatur, vid. glo. 3. col. 15. q. 48. l. 32. titulo nono. par. 6.
Et an bona subiecta restitutioni possint ex causa dotis alienari stante expressa testatoris prohibitione, vel ex alia quacunque causa, vid. glo. 4 col. 4. 5. & 6. in q. 5. l. 6. tit. 11. par. 6.
Et an feuda vel maioriæ possint in dotem dari, & qualiter, vid. d. glo. 4. col. 6. ad finem.
Dos si pereat sine culpa filiæ, an tunc sibi imputetur in legitimam, & an pater re dotare teneatur, vid. glo. 6. cum alijs ibi. q. 1. l. 3. & glo. 4. titulo. 15. par. 6.
Et quid si filia viuo patre decesserit relictis filijs, an dos filiæ data computetur filijs in legitimam, vid. d. glo. 6. quæst. 3.
Et an frater teneatur dotare sororem naturalem & legitimam, vel naturalem tantum, & an ex hoc eius bona vendi possint per tutorem, & quãdo, & quid in patre, vel in alijs, & an valeat argumentum de alimentis ad dotem; vid. glo. 3. l. 18. tit. 16. par. 6.
Dotem dare est officium paternum non maternum, vid. d. glo. 3. colum. na. 2. in principio.
Dos potest per fratrem etiam clericum sorori suæ dari etiam ex redditibus sui beneficij, vid. d. gloss. 3. in fine.
Dos debet ab stupratore sine vi mulieri virgini dari quando soluto matrimonio per blanditias illam seduxit, & in qua quæritate, & qualiter, vide glo. 3. in fine. l. 2. tit. 19. par. 7. & glo. 1. per tex. ibi. in proœmio. titu. 20. par. 7.

ECCLESIAE.

Dos alicuius ecclesiæ si de nouo construatur qualis esse debeat, vid. glo. 4. per tex. ibi. l. 2. tit. 10. par. 1.
Dos potest constitui ecclesię quia post ipsius consecrationem, & talis hic dotans efficietur patronus alijs concurrentibus, vid. glo. 6. in principio. l. 1. tit. 15. par. 1.
Et si in dotem detur res in qua fuit incoacta præscriptio, an per hoc solũ præscriptio interrumpatur, vid. glossam quintam. l. octaua. tit. 29. partita tertia.
Et an idem sit dicendum in bonis parafernalibus, vid. d. glo. 5.

REVERTIT, vel REDIT ad mulierem, vel ad alium.

Dos an debeat reuerti ad mulierem de adulterio per sententiam condemnatam si probet maritum suum postea fornicasse, & an officio iudicis, & an possit etiam petere redintegrationem matrimonij, vid. gl. 5. q. 3. l. 8. tit. 2. par. 4.
Dos data mulieri ab extraneo si ipse illam sibi reddi non stipuletur soluto matrimonio pertinebit ad mulierem, vid. glo. 1. l. 8. tit. 11. par. 4.
Dos a patre filiæ data si filij non supersint an ad patrem pertineat soluto matrimonio, vid. glo. 1. l. 30. per tex. ibi. tit. 11. par. 4.
Dos a patre data stipulando illam sibi reddi matrimonio soluto si filia post emãcipetur, an & patri debeatur, vid. glossam. 2. l. 30. per. tex. ibi. tit. 11. par. 4.
Dos si promittatur ab extraneo alicui mulieri, & ei detur simpliciter ad quem reuertetur matrimonio soluto quod cum multis extensionibus & limitationibus, vid. per glo. 6. l. 30. tit. 11. par. 4.
Dos si ab extraneo detur pro muliere sub stipulatione reddendi non ad dito sibi, vel mulieri cui reddenda sit dos, vid. glo. 8. d. l. 30. ibi.
Et quid sit dicendum si extraneus stipuletur dotem sibi aut mulieri reddi vel sibi, vel cui de iure debetur. vide. ibi.
Dos si ab extraneo detur sub pacto sibi reddendi soluto matrimonio an ipse habeat tacitam hypothecam pro dotis restitutione, vid. ibi. gl. 9.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Dotata mulierem reddi debet matrimonio soluto siue res immobiles in dotem datæ perierunt culpa viri, vel si existant secus si sine ipsius culpa, vid. glo. 1. l. 31. tit. 11. par. 5.
Dos tuetur rebus immobilibus, siue mobilibus, vel in iuribus data sit in tra quantum tempus reddi debeat soluto matrimonio, vid. ibi. glossam primam, &. 2.
Et an interim quod dos vxori redditur si pauper sit ab hæredibus mariti ali debeat, vid. ibi. glo. 3.
Et an annus qui datur a iure ad dotis restitutionem habeat locum quando a principio interuenit expressa stipulatio reddendi, vid. ibidem.
Et an talis dilatio habeat locum in extraneo dotante, & stipulante dotē sibi reddi, vid. ibidem.
Et quid si dos legetur vxori per maritum, an tunc habeat locum talis dilatio quæ ad restituendum datur, vid. ibi. glo. 3.
Dos si detur ab extraneo, & paciscatur sibi restitui soluto matrimonio, an ipse in bonis mariti habeat tacitam hypotecam, vid. glo. 2. l. 23. titul. 13. par. 5.
Dos soluto matrimonio ad vxorem non redit in vno casu, & an tunc cedat lucro mariti, vel applicetur fisco, vid. glo. 1. l. 50. per tex. ibi. tit. 14. par. 5.
Et an tunc si mulier petat dotem sibi restitui vir excipere possit de iure fisci, vid. glo. 3. l. 51. tit. 14. par. 5.
PERDIT MVLIER.
Dotem perdit mulier propter adulterium, & etiam donationē propter nuptias, vid. glo. 4. per. tex. ibi. l. 12. tit. 9. par. 4.
Et contractus dotis est de iure gentium dicitur que contractus innominatus, & nemo sine dote contrahere præsumitur. glo. 2. in proœmio. titulo. 11. par. 4.
Dotem amittit vxor si committat adulterium, & quid si ille qui dotem redit stipulatus sit illam sibi reddi, vid. glo. 1. l. 23. tit. 11. par. 4.
Dotem an perdat mulier quæ scienter cum hæretico vel proditore contraxit, vid. glo. 3. l. 2. tit. 2. par. 7.
Dos vxoris an capiatur propter viri sui proditionem, vid. glo. 3. l. 2. per illum tex. ibi. tit. 2. par. 7.
Dotem amittit vxor adultera, & quando, vid. glo. 3. cum alijs ibi. l. 15. per illum tex. tit. 17. par. 7.
Dotem amittit mulier vxorata si ad infidelitatem transeat, & in quo plus puniatur, vid. glo. 2. & 3. l. 6. per tex. ibi. tit. 2 5. par. 7.
PARVA, vel MAGNA.
Dos parua non dicitur quę sufficit ad congruum victum & vestitum, honorabilia tamen matrimonia honorabilem requirunt victum, vide glo. 3. in proœmio. tit. 11 par. 4.
SVB CONDITIONE DATA.
Dos data sub condictione, scilicet, vt mulier teneatur se alere & liberos suos an valeat datio, vid. glo. 2. l. 1. tit. 11. par. 4.
De hoc, vid. supra. in versic. REDIT, vel RE VERTITVR.
PROFECTITIA, vel ADVENTITIA.
Dos ad hoc vt profectitia, dicatur, vel nonnumquam attenditur, an filia sit in patris potestate, vel aui, sit vel non emancipata, vide glo. 1. l. 2. titul. 11. par. 4. per tex. ibi.
Et an tunc dicetur dos largo modo profectitia, vel stricte, vide ibidem.
Dos data a patre propter benemerita, an dicatur profectitia, vel aduentitia, vid. ibidem.
Et quid si pater retinebat bona aduentitia filiæ si illam dotat videatur dotare de propijs bonis, vel ipsius filiæ, vid. glo. 2. l. 2. tit. 11. par. 4.
AB EXTRANEO DATA.
Dos data mulieri ab extraneo si ipse illam sibi reddi non stipuletur soluto matrimonio pertinebit ad mulierem. vid. glo. 1. l. 8. tit. 11. par. 4.
Et an istud procedat si iste extraneus qui dotem promsit nullam ei habeat affectionem, sit qs quantū ad filium in certa persona, vid. gl. 1. ibi.
Et quid si iste extraneus sit negotiorum gestor mulieris, an tunc dotare illam videatur ex bonis suis, vid. ibidem.
Dos si detur ab extraneo quia pater erat absens, vel detentus in carceribus, an postea ab illo illam possit recuperare, vide ibidem.
Dos ab extraneo pro muliere data, an ab ipso repeti possit si nuptiæ nō sequantur. vid. glo. 3. l. 11. tit. 11. par. 4.
Dos si promittatur per extraneum mariro mulieris, an agat maritus an tum, vel etiam mulier, vid. glo. 6. l. 30. tit. 11. par. 4.
Dos si promittatur ab extraneo alicui mulieri, & ei detur simpliciter, ad quem reuertetur marrimonio soluto, quod cum multis exceptionibus & limitationibus, vid. in. d. glo. 6.
Dos mulieri data per extraneum, an illi moriente dos debeatur filijs illius marrimonn ex tacito pacto licet ipsi non sint hæredes matris, vide glo. 7. l. 30. tit. 11. par. 4.
Dos si ab extraneo detur pro muliere sub stipulatione reddendi non adi to sibi, vel mulieri cui reddenda sit dos, vid. ibi. glo. 8.
Et quid si dicendum si extraneus dotem librauerit mulieri reddi, vel sibi vel cui de iure debetur, vid. d. glo. 8. d. l. 30. ibi.
Dos si ab extraneo detur sub pacto sibi reddendi soluto matrimonio ipse habeat tacitam hypothecam pro restitutione dotis, vid. ibi. glo.
Et an annus quod datur a iure ad dotis restitutionē habeat locum quando a principio interuenit expressa stipulatio reddendi, vid. glo. 3. titu. 11. par. 4.
Et an talis dilatio habeat locum in extraneo dotante, & stipulante dotē sibi reddi, vid. ibidem.
Et si pro dotanda puella ab extraneo dos promittatur, an talis datio reuocetur per superuenientiam liberorum, vid. glo. 3. l. 8. tit. 4. par. 5.
Dos si detur ab extraneo, & paciscatur sibi restitui soluto matrimonio, an ipse in bonis mariti habeat tacitam hypothecam, vid. glo. 2. l. 23. titu. 13. par. 5. ad fi.
CONSTITVITVR.
Dos an possit constitui de rebus immobilibus minoris sine iudicis consensu solo consensu tutoris interueniente, vid. glo. 1. l. 14. tit. 11. par. 4.
Dos constitui potest in rebus mobilibus, vel immobilibus minoris, an immobilibus quę seruando seruari possunt, vid. ibi. glo. 2.
Dos constitui potest in debito vxoris, & cuius expensis debet exigi debitum in dotem datum, vide glo. 2. per. tex. ibi. l. 15. ibidem.
Dos potest dari in rebus mobilibus quas maritus vendere potest quas seruando seruari non possunt soluet tamen æstimationem, vide glo. 5. l. 21. tit. 11. par. 4.
AESTIMATA.
Dos quando dicetur æstimata tali æstimatione quod faciat emptionem & an ambo debeant consentire, vide glo. 1. l. 16. tit. 11. par. 4.
Dos si fuerit æstimata in plus quam valet æstimatio non tenet, & debet mendandus est, vide. ibidem, per glo. 2. per tex. ibi.
Dos si æstimata tradatur, an tunc si maritus velit eam reddere in eadem bontate an sit audiendus vel ad æstimationem tunc teneatur, vide. l. 18. ibi.
Et quid sit dicendum si res æstimetur postea matrimonio constante, vide ibidem. ad fi.
Dos æstimata vt semper cognoscatur deterioratio sua, an si pereat sine periculo mulieris vel viri, vide glo. 2. l. 19. tit. 11. par. 4.
AVGETVR.
Dos an augeatur si maritus duplam consecutus fuit propter euictionem & an talis dupla pro dote habeatur, vid. glo. 3. l. 18. tit. 11. par. 4.
Et quando dotans ad istam duplam teneatur, vide ibidem.
Et an valeat pactum vt etiam res æstimata in dotē data pereat periculo mulieris, vid. ibid. glo. 3.
Dos augetur ex fructibus rei dotalis si a marito ante nuptias percipitur, vid. glo. 2. l. 25. tit. 11. prr. 4.
SI DILAPIDETVR, vel MARITVS VERGERIT AD INOPIAM.
Dos si a marito dilapidetur qualiter tunc vxori consulatur, vide glo. l. 29. tit. 11. par. 4.
Et quid si fit fusor, vid. ibi. glo. 2.
Quod procedit si de dos constat in rebus mobilibus, vel immobilibus vid. ibi. glo. 3.
Et an maritus vergens ad inopiam euitet dotis restitutionem si præstet cautionem idoneam, & an hoc sit in arbitrio iudicis, vel ipsius mulieris, vid. ibi. glo. 4.
Quod tamen de satisdatione non procedit vbi notorie constat de dilapidatione, vid. ibidem.
Dos an possit a marito matrimonio constante peti si sine sua culpa ad inopiam peruenerit, vide glossam sextam. l. Vigesimę nonæ, titulo 11. par. 4.
Quod procedit etiam si maritus esset & pauper tempore contractus matrimonij, vide ibidem.
ADDVCITVR AD COLLATIONEM.
Dos an debeat ad collationem adduci & quando vt inter fratres dividatur, & qualiter, vide glo. 3. cum alijs ibi. & glo. 6. l. 3. & gl. 1. 4. tit. 6. partita. 6.
Dos ab auo paterno nepti data an dicatur profectitia & an imputetur in legitimam, vid. d. glo. 6. col. 2. q. 2.
Et quid si filia viuo patre decesit relictis filijs, an dos filij data conquirtur filijs in legitimam, vide. d. glo. 6. q. 3.
Dos patri data pro filij matrimonio, an per ipsum ad collationem cum fratribus adduci debeat, vide glo. 1. 6. per text. ibi titulo decimoquarto par. 6.
DOTANS an & quando teneatur ad duplam, vid. glo. 3. l. 18. titulo par. 4.
DVBITAS legis in suo sensu præbet iustam ignorantię causam, vide glo. 1. in fine. l. 20. tit. 1. par. 1.
De hoc, vide in verbo. DVBIVM.
DVBITANS æquiparatur ignoranti, vid. glo. 3. l. 30. per. tex. ibi. tit. par. 5.
DVBIVM quod in contractibus, vel vbicunque euenit a quibus, & quo

liter declarari debeat, vide plura per glossas. l. 2. 3. 4. 5. & 6. cum sequentibus tit. 33. par. 7.
DVBIVS an cogatur litem contestare, vide glos. 3. in principio legis. 3. tit. 10. par. 3.
DVCATVS cum dignitate si simul cum territorio alicui detur in feudū an in eo hæres succedere possit, vide glossam decimamtertiam. l. tit. 14. par 4.
DVCES, de hoc vide in verbo DVX.
DVELLVM quod permittit consuetudo generalis an sit illicitum, & an vitius possit castigari etiam in duello moribus approbato, vide glo. 8. l. 8. tit. 4. par. 3.
Duellum ex maxima causa potest permitti de licentia superioris, vide d. l. 8. tit. 14. par. 3.
Duellum an in terris saltim non subiectis ecclesiæ sustineri debet, & hodie debet permitti, & an sit in vsu, vide glossam primam. in proœmio tit. 2. par. 7.
Et in duellis arma debent esse paria & non a reptato sed a principe nomi nari debent, vide gl. 1. l. 2. tit. 4. par. 7.
Et an qui elegerunt viam duelli possint de communi assensu pœnitere, vide gl. 2. d. l. 2.
Et in duellis debet æqualitas seruari, & an reptatus vel reptans parem da re possint, vide gl. 1. & 2. l. 3. ibi.
Duellum an debeat continuari si bellantes se non vicerint, neque vnus alterum superare possit, vide glossam primam. legis quintæ. per illū tex. ibi. tit. 4. par. 1.
DVAS missas potest clericus in vna die ex causa dicere, vide glossam. l. 49. tit. 4. par. 1.
Duę sententiæ an faciant consuetudinem validam, vide glossam octauā. l. 5. tit. 2. par. 1.
Duas missas non potest clericus in vna die dicere etiam ex necessitate in vno casu, vt per gl. 4. l. 50. tit. 4. par. 1.
Duas vxores habere non licet, est que peccatum contra naturam, vid. gl. 1. l. 2. tit. 6. par. 2.
DVO patroni si in vnum præsentandum consenserint, an vnus ex eis possit variare alium præsentando, vide glossam tertiam. legis. 7. tit. 15. par. 1.
Duo Imperatores simul esse non possunt, vide glossam nonam. legis. 1. tit. 1. par. 2.
Duo simul nati quis eorum ad regnum seu ad maioriam amittatur, vide gl. 8. col. 4. in prin. l. 2. tit. 15. par. 2.
Duo simul aliquid facientes quis eorum præmium habere debeat, vide per gl. 1. d. 7. tit. 27. par. 2.
Duo rei debendi quando constituantur & ad quid obligentur, & quando insolidum vel pro parte & qualiter se obligent, & alia in ista materia tractantur per gl. 1. 10. & 11. per illas. 11. ibi titul. 12. part. 5. de hoc vide in verbo FIDEIVSSOR.
DVPLVM soluere si res euincatur ab emptore est consuetum poni in omnibus venditionibus, & quid si in venditione de duplo non fit dictum, & an simplum iam datum computetur in duplum, vide gl. 12. l. 5. tit. 18. par. 3.
Duplum si fit consecutus vir propter euictionem rei dotalis, an illa dotē augeat, vide gl. 3. l. 18. tit. 11. par. 4.
Et an ad hoc vt ista dupla habeat locum debeat ipsa in casu euictionis adoptante promitti, vide ibid.
Et an venditor ad duplum teneatur emptori (a quo res empta euincitur) quando a principio ie non obligauit expræsse, vel an veniat ex natura contractus, vide gl. 8. l. 32. per tex. ibi tit. 5. par. 5.
DVX non potest iegem condere, vide gl. 2. l. 12. tit. 1. par. 1.
Dux vnde dicatur, & quod sit eius officium, vide glossam sextam. l. 11. tit. 1. par. 2.
Et an in ista dignitate possit aliquis iure hæreditario succedere, vide gl. 1. d. 2. tit. 1. par. 2.
Duces neque cudere monetam neque legitimare, neque alia regalia face re possint, & quid si Rex illud sibi concedat, vide glossam quartam d. l. 12. ibi.
Duces & alij domini terrarum leges facere non possunt neque statuta sine populi consensu, & quomodo & hoc procedat, vide glossam. 5. per tex. ibi. d. l. 12.
Duces necne citari an possint aliquem condemnare in territorio alieno in quo reside, vide gl. 3. 4. 16. tit. 9. par. 2.
Duces sunt illustres, vide gl. 3. l. 3. tit. 14. par. 4.

E

EADEM res propter temporum diuersitatem potest virtus esse vel non. gl. 4. l. 11. tit. 1. par. 1.
Ebrietas an & quando sit peccatum mortale, vide gl. 2. l. 36. tit. 5. par. 1. & ibi vide gl. 3.
Ebrietas vbi repugnat ibi nullum est secretum, vide glossam primam. 6. tit. 7. par. 2.
Ebrietas an & quando ebrium excuset a pœna, vide glossam septimam. l. 5. per tex. ibi tit 8. par. 7.
Ebrietas an excuset blasphemum & qualiter, vide glossam primam. in proœmio tit. 28. par. 7.
EBRIVS an sicuti furiosus sue demens matrimonium contrahere impediatur, vide glossam tertiam legis sextæ. titulo secundo. partita quarta.
Ebrius dum in ebrietate durat testamentum facere non potest & furioso æquiparatur, vide gl. 5. l. 11. tit. 1. par. 6.
Ebrij sunt infames, vide gl. 2. l. 12. tit. 7. par. 6.
Ebrius si delinquat an & qualiter puniatur, vide glossam septimam. l. 5. tit. 8. par. 7.
Ebrius aliquem occidens qualiter puniatur, vide glossam septimam. l. 5. tit. 8. par. 7.
Ebrius si blasphemauerit an puniatur, & qualiter, vide glossam primam in proœ. tit. 28. par. 7.

ECCLESIA.	Consecrata vel consecratur.	Præscribit vel præscribitur contra eam.
Vtitur.	Interdicta.	Recipiens mutuum.
Tenetur ad solutionē vel non.	Reconciliatur.	Dans vel succedens in emphyteosim.
Concella vel donata alicui.	Polura,	Instituta hæres.
Erigitur seu fundatur de nouo.	Deffendit ibidem confugientes.	Substituitur.
Destructa.	Alienat vel non.	Punitur.
Transfertur de loco ad locum.	Vendere tenetur vel subuenire.	
Dotatur.	Restituitur.	
	Succedens priuato.	

ECCLESIA si dubitetur an sit consecrata vel non, qualiter consecrari iterum debeat, vide glossam finalem. legis tertiæ. titulo quarto. partita. 1.
Ecclesiæ cū cōsecrantur quæ vngi debeant, vide glossam &. l. 16. tit. 4. par tit. 1.
Ecclesia est hodie in quarto tempore, vide glossam magnam. columna. 2. in medio. l. 40. tit. 5. par. 1.
Ecclesia ratione peccati in quibus criminibus se intromittat, vide per gl. 4. per tex. ibi. l. 25. tit. 7. par. 1.
Ecclesia quæ prior fuerit Romæ, vide glossam quartam in proœmio tit. 10. par. 1.
Ecclesia quid, & quoruplex sit, & quid sub nomine ecclesiæ comprehendatur, vide glossam primam & quartam. per textum ibi. l. 1. titulo decimo. par. 1.
Ecclesia ad hospitalitatem non tenetur quamdiu fuerit in paupertate, nec tenebitur iura episcopalia soluere, vide glossam primam. legis. 2. tit. 10. par. 1.
Ecclesia & eius iuris potest fortificari pro defensione populi contra inædeles, vid. gl. 2. l. 8. ibidem.
Ecclesia veteris habere debet omnes decimas, sicuti habebat ante ædificationem secundæ ecclesiæ, vide glossam sextam. legis nonæ. titulo decimo. par. 1.
Ecclesia a quibus reficienda sit, & an reditus deputati ad hoc in ornamētis vel alijs possint consumi, vide glossam primam. legis vndecimæ. tit 10. par. 1.
Ecclesia est idem quod liberras esteque legitima mater omnium & vltimū refugium oppressorum. glo. 1 in proœmio tit. 11. par. 1.
Ecclesia orare debet pro Regibus & omnibus viuentibus, vide ibidem in glossa secunda.
Ecclesia sine domini apprehensione acquirit sibi possessiones, & an in ea transeat quasi dominium & publiciana, vide glossam duodecimam. l. 1. tit. 11. par. 1.
Ecclesia qualiter subiecta sit religiosis de nouo eam construentibus, vide gl. 2. & 5. cum alijs ibi. l. 5. tit. 12. par. 1.
Ecclesia simpliciter monachis concessa qualiter illis concessa videatur, & quo iure, vide gl. 7. cum alijs ibi. d. l. 5.
Ecclesia monachis concessa an videatur concessa facultas cognoscendi in causis criminalibus, vide. d. gl. 7.
Ecclesia cui a defuncto aliquid relinquitur, dare debet duas quartas ex tali relicto vnam ecclesiæ parochiali aliam Episcopo, & quam prius, vide gl. 1. l. 5. tit. 14. par. 1.
Ecclesia potius tenetur subuenire parochianis suis quam extraneis, vide gl. 4. in fi. l. 1. tit. 14. par. 1.
Ecclesia magis subiacet fraudibus quam minoribus, vide glossam. 2. l. 1

Universidad de Deusto
Biblioteca

titu.14.par.1.
Ecclesia an possit alienare rem sibi traditam cum pacto ne alienetur, & quando, vide gl.fi.l.2.tit.14.par.1.
Ecclesia an debeat soluere tributa si constructa sit in loco tributario, vid. gl.4.l.1.tit.15.par.1.in fi.
Ecclesia ædificata de pecunia simoniaca an debeat demoliri, vide gl.5.in fi.d.l.1.ibi.
Ecclesia non agrauatur ex multis patronis, vide gl. fin. per textum ibi.l 12.tit.15.par.1.
Ecclesia alicui data in commendam per Episcopum, an ipse Episcopus possit illam sibi tollere quando voluerit, vide glossam nonam.l.4.titul.16.par.1.
Et quid si talis commendatarius habeat aliam ecclesiam seu beneficium, vide ibid.
Ecclesia est omnium mater legitima, est que vltimum & supremum refugium oppressorum, vide glossam primam.in proœmio tituli.18.par. prima.
Ecclesia quando possit inducere bellũ contra infideles, vid.gl. 2.in proœmio par.2.
Et potest inuocare brachium seculare contra impios Christianos, vide ibi gl.4.
Ecclesia habet vtrunque gladium, & gladius materialis manu Regum exercetur, & quos effectus habeat habere iurisdictionem in habitu licet non in actu, vide gl.5.in proœ.2.par.
Ecclesia est mater conseruans non generans, vida glossam sextam.post principium in proœ.2.par.
Ecclesia tenetur contribuere ad expeditionem contra incursantes & dãnificantes terram in suo transitu, vide glossam primam.legis quartæ. titul 19.par.2.
Ecclesia an possit petere quod sententia contra eam lata rescindatur etiã si transuerit in rem iudicatam si de nouo instrumenta reperiat, vi.gl.9. l.13.tit.22.par.3.
Et intra quantum tempus istam restitutionem petere debeat, vide ibid. in gl.11.& gl.12.
Ecclesia si habens prælatum sit legitimæ citata si non compareat an teneat processus & sententia, & quid in minore & republica, vide glo.5. l.1.tit.25.par.3.
Ecclesia & ciuitas æquiparantur regulariter, vide d.gl.5.
Ecclesia si sit domina alicuius terræ, an possit ibi greges suas inmittere ad pascendum & quando, vide glossam nonam.legis nonæ.titulo vigesimooctauo.par.3.
Ecclesia an desinat esse sacra si ab inimicis fidei occupetur, vide glos. 8.l. 13.tit.28 par.3.
Ecclesia an possit super rebus suis seruitutem imponere sine licentia Papæ vel Episcopi, & an contra eã talis seruitus possit præscribi, & quãdo, & per quantum tempus, vide glossam primam.columna.3.legis.7. tit.29.par.3.
Ecclesia si petat executionem vigore instrumenti per quantum tempus contra eam iuri ex equendi præscribatur, vide glossam primam. legis 22.tit.29.par.3.
Ecclesiæ turris vel eius domus an possit capi & in fortalitium deduci pro defensione reipublicæ, vide glossam secundam. legis. 13.tit. 31. partita tertia.
Et si præscribatur seruitus contra ecclesiam quale tempus in hoc desideretur, vide gl.7.l.15.tit.31.par.3.
Ecclesia, & iuxta ecclesiam sicuti iuxta palatium principis ædificare non licet, vide gl.2.l.24.tit.32.par.3.
Ecclesia, & ad opus ipsius quarta decimarum & aliarum oblationum de iure est deputata, seruabitur tamen in hoc consuetudo, vi. ibi gl.4.
Et an redditus deputati ad fabricam possint expendi in ornamentis ecclesiæ, vide ibi in fi.
Et an laici ad ecclesiæ refectionem teneãtur, vide ibid.
Ecclesia non se intromittit neque iudicat de occultis. vide gl.16.in proœ. 4.part.
Licet ecclesiæ constitutio ista occulta beneliget, vide ibi in fi.
Ecclesia inquirere debet an subsit aliquod impedimentum in matrimonio contrahendo vel in iam contracto, vide glossam septimam. legis. 1.tit.3.par.4.
Ecclesia an teneatur emere vnum de seruis qui matrimonium contraxerunt si domini in diuersis degunt prouincijs vt ipsi simul viuant, vide gl.4.l.2.tit.5.par.4.
Ecclesia loques de filijs non videtur sentire de bastardis, vide glossam 5.in proœ.tit.13.par.4.
Ecclesia an non vtendo amittat ius quod habet in filijs natis ex ministris suis vt tales sint serui eius, vide glossam primam.legis secundæ. tit.21. par.4.
Ecclesia si construi mandetur ab vno ex dominis alicuius rei communis in re quam ipsi communem habent, an alius socius compellatur vendere partem suam ad hoc faciendum, vide glossam secundam.legis tit 22.par.4.
Ecclesia quod ius habeat in libertis suis facto vel non facto testatoris, vide gl.2.l.10.tit.22.par.4.
Et si ecclesiæ facta sit iniuria an Papa illam iudicare possit, vi.gl 8.l.5.tit 24.par.4.
Ecclesia quando reinfeudationem facere vult, an illam debeat facere interuenientibus eisdem solennitatibus, quæ in aliis alienationibus rerum ecclesiæ interuenire solent, & quid si re in feudatio in deficientes fieri debeat, vide gl.4.in prin.l.3.tit.26.par.4.
Ecclesia ad re in feudationem non tenetur in duobus casibus, etiam nec in descendentibus feudatarijs mortui, vide ibid.
Ecclesia an stringatur iura feudorum in eo quod successio in feudo fit in omnibus descendentibus perpetua, vide glossam septimam per text. ibi.l.6.tit.26.par.4.
Ecclesia depositum in ea factum redere tenetur ac si alius recipisset, vide gl.1.per tex.ibi.l.7.tit.3.par.5.
Ecclesia an obligetur ad restituendum depositum factum in presentia prælati vel capituli, vide ibi gl.2.d.l.7.
Et quid si depositum fiat apud sacristam qui ad hoc nõ est dispuratus, sed tantum ad custodiam vasorum, vide ibidem.
Ecclesiæ facta donatio sub modo fauore ipsius in dubio non censetur modus adiectus vt causa finalis, vide glossam primam.legis sextæ. titu. 4.par.5.
Ecclesia si sit in possessione rei quæ prætenditur esse maioriæ, an in ea possessio talis rei continuetur statim, vide glossam secundam.col.1.ad fi. l.7.tit.4.par.5.
Ecclesiæ facta donatio quæ excedit 500. aureos, an illa insinuari debeat, vide gl.13.l.9.tit.4.par.5.
Et quid si prælatus vel alius rem sibi emat cum pecunia ecclesiæ, an res sic empta ecclesiæ sit vel emptoris, vide glossam quintam & sextam. l.49.per tex.ibi tit.5.par.5.
Et quid si emat per interpositam personam, vide ibid.
Ecclesia quo iure vendicet rem emptam cum pecunia sua, vide ibid.
Et quid si prælatus pecuniam suæ ecclesiæ fratri suo mutuauerit et ipse emit prædia vtrum prædia sint ecclesiæ, vide d.gl.6.
Et quid si inter cõtrahentes cum pecunia ecclesiæ actũ sit, vt omne lucrum in emptorem transeat non in ecclesia vide ibid.
Ecclesia & prælatus si de communi pecunia rem emerint cuius erit res empta, vide d.gl.6.in fi.
Et quid si aliqua res aliena a Rege donatur ecclesiæ, vel si rex donat quam rem ecclesiæ vel alicuius minoris an donatio valeat vel vitietur, vide gl.3.l.53.tit.5.par.5.
Ecclesia si rem emerit ab aliquo an tunc consors illius iuris cum vendente posit pro tanto rem illam retrahere vel non, vide glossam.6.tit. l.55.tit.5.par.5.
Ecclesia an possit intentare remedium.l.2.C.de rescindenda venditione si decipiatur in permutatione suorum beneficiorum, vide glossam.6. tit.5.par.5.
Ecclesia si malicioſe fecerit aliquid ira vt portagia non soluat, an aliquo priuilegio defendatur, vide glossam decimamsextam. legis quintæ titul.7.par.5.
Ecclesia an gaudeat priuilegio fisci, vide glossam quintam.in principio 19.tit.8.par.5.
Ecclesia non habet priuilegium tacitæ hypothecæ, vide dictam glossam 5.in princ.
Ecclesia vtitur iure imperij & imperium & ecclesia non multum differunt ab alterutro, vide.d.gl.5.in princ.
Ecclesia si condemnetur quia non fuit defensata neque eius procurator comparuit, an teneat sententia, vide dictam glossam quintam.col.1.in medio.
Ecclesia cum non inuenitur in aliquo priuilegiata vtitur semper iure communi, vide ibid.
Ecclesia an teneatur soluere expensas a negotiorum gestore factas in re sua, vide gl.9.l.28.tit.12.par.5.
Ecclesia si cum aliquo contrahat, an habeat tacitam hypothecam bonis ipsius pro implemento contractus, vide glossam sextam. legis 22. tit.13.par.5.
Ecclesia si non fecit inuentarium cum hæres institutus sit, an teneatur ex viribus hæreditarijs, vide glossam secundam.columna.1.& 2.in fine. tit.6.par.6.
Ecclesia hæres instituta an per se possit hæreditatem sibi relictam adire vide gl.8.l.15.tit.6.par.6.
Ecclesia succedit in bonis clerici hæretici, & intra quantum tempus petere teneatur, vide glossam nonam.legis septimæ.per textum ibi. tit.7.par.6.
Ecclesia an agat contra prælatum si sui culpa damnum sibi superueniat & damnum cum lucro in aliqua re dato compensetur, vide glossam

14.7.tit.5.par.6.
Ecclesia cui res aliena legata fuit, an ab hærede illa petere possit saltim ex æstimatione, vide glo.3.l.10.ibi.
Et an possit aliquid ecclesiæ relinqui gratia sepulturę, an vero hoc prohibitum sit, vide ibid.col.1.
Ecclesia si fieri iubeat per testatorem in domum suam quam ipse postea vendidit alia empta, an per hoc videatur reuocasse legatum, vel quod illa de nouo empta constituatur, vide glossam secundam.legis.17.titul.9.par.6.
Ecclesia nunquam moritur & priuilegia ei concessa cẽsentur perpetua, vide gl.1.l.27.tit.9.par.6.
Ecclesia an succedat in fructibus canonicatus vacantis vel alij canonici, vide glossam sextam.columna tertia.in principio legis.33. titulo nono par.6.
Ecclesia si sit hæres vel executrix alicuius testamenti si non fecerit intra tempus requisitum, an perdat lucrum vel hæreditatem, & an possit in integrum restitui aduersus suam negligentiam, vide gl.3.l. 8.per text. ibi tit.10.par.6.
Et an relictum ad ornatum ecclesiæ dicatur legatum ad pias causas, vide gl.4.q.1.l.2.tit.11.par.6.
Et an valeat pactum vel condictio vt res aliqua non possit alienari in ecclesiam vel pium locum, vide glossam.4.col.4.ad fin.q.5.legis. 6.tit. 11.par.6.
Ecclesia an obligetur ex contractu iurato, vide glossam quintam.in fine l.6.tit.9.par.6.
Ecclesia dicitur respublica & semper iure minoris seruatur illæsa & restituitur aduersus læsionem, & an coram iudice ecclesiastico, vide gl.1. in princ.l.10.tit.19.par.6.
Et quid si ecclesia non lædatur sed eius personæ ecclesiasticæ, & quando tunc detur restitutio, vide ibidem.
Et quid si læsio beneficia ecclesiastica concernat, vide ibid.
Ecclesia si enormissime sit læsa etiam post quadriennium restitutionem petere poterit, vide gl.6.l.10.tit.19.par.6.
Et qualiter damnum istud enorme considerari debeat in hac restitutionis materia, vide gl.7 d.l.10.
Et an rasa habitio solius prælati vel capituli noceat ecclesiæ, vide gl.4.l. 17.tit.10.par.7.
Et an de relictis ecclesiæ hæres possit falcidiam deducere, & quid si vna ecclesia instituatur hæres & restituere grauetur legatis relictis alteri ecclesiæ, an tunc cesset falcidia vel non, vide glossam primam.in principio.l.4.tit.11.par.6.
VNITVR. Ecclesia potest vna cum alia vniri propter causam sufficientem, vide gl.7.in principio.l.13.tit.5.par.1.
Ecclesia vnita alteri ecclesiæ in cuius diœcesis dicitur esse, vide glo.7.in medio.d.l.8.tit.5. par.1.
Ecclesia si alteri vniatur an sumat naturam illius cui vnitur, & quando non, vide gl.l.27.tit. 7.par.1.
Ecclesia vna vniri debet cum alia & quando, & ex qua causa, vide glo.3. cum alijs ibid.l.8.tit.10.par.1.
Ecclesia si vnitur alteri an iura sua retineat, vel an transeat in aliam cui vnitur, vide gl.5.l.7.tit.20.par.1.
TENETVR AD SOLVTIONEM VEL NON.
Ecclesia tenetur ad solutionem oneris seu tributi ratione possessionis ecclesiæ, annexæ si illud onus illa possessio antea habebat, & idem est in clericis, vide gl.4.post principium.l.51.tit.6.par.1.
Ecclesia ex quibus causis non eximatur ab aliquibus solutionibus & tributis, vide gl.1.l.54.tit.6.par.1.
Ecclesia tenetur ad contributionem pontium, viarum & similium, vide gl.2.d.l.54.
Ecclesia non soluens canonem an debeat priuari & ejci a possessione rei vide glo.pen.& fi.l.55.tit.6.par.1.
Ecclesia an debeat soluere tributa si constructa sit in loco tributario, vid. gl.4.l.1.tit.15.par.1.insti.
Ecclesia si sit emphyteota alterius ecclesiæ si cessauerit a solutione canonis per biennium an cadat a iure suo, & quid in laico emphyteota ecclesiæ, & quid si ecclesia successit priuato, vide gl.13.l.28.tit.8.par.5.
Ecclesia si in emphyteosi succedat priuato si huic priuato annus fit elapsus an ecclesia tunc debeat habere biennium vt licet non soluat nõ cadat a iure suo, vide ibid.
Ecclesia an possit petere restitutionem in integrum, quãdo per biennium canonem non soluit, vide d.gl.11.
Ecclesia an teneatur soluere expensas a negotiorum gestore factas in re sua, vide gl.9.l.28.tit.12.par.5.
CONCESSA VEL DONATA ALICVI.
Ecclesia alicui concessa quid sibi datum videatur, & in quid tunc illi erit subiecta, vide glossam tertiam.columna prima in fine.cum principio sequentis.l.27 tit.7.par.1.
Ecclesia simpliciter concessa monachis qualiter concessa videatur, vide gl.7.cum alijs ibi.l.5.tit.12.par.1.
Et an videatur illis concessa facultas cognoscendi causarum criminalium vide.d.gl.7.
Ecclesia alicui donata quando possit conuerti in proprios vsus, vide gl. 2.per totam præcipue in fi.d.l.27.
ERIGETVR SEV FVNDATVR DE NOVO.
Ecclesia de cuius mandato construi debeat tam in locis exemptis quam in alijs & an aliter constructa debeat destrui, vide glossam quintam. legis.1.tit.10.par.1.
Ecclesia non debet in infirmo loco fundari neque vbi sunt prædones, vide ibidem.
Ecclesia cathedralis sine licentia Papæ erigi non potest, vide ibid.
Ecclesia nouæ quando construi possit, vide glossam tertiam. legis nonæ. tit.10.par.1.
Ecclesia cathedralis sine licentia Papæ non potest erigi neque consecrari, aliæ vero per Episcopum possunt consecrari, vide glossam tertiam.l. 13.tit.28.par.3.
Ecclesia si construi mandetur ab vno ex dominis alicuius rei communis in re quam ipsi communem habent, an alius socias compellatur vendere partem suam ad hoc faciendum, vide gl.2.l.2.tit.22.par.4.
Ecclesia si de nouo per aliquem construatur, an contruenti licitum sit arma sua ibidem depingere, vide glossam octauam. ad finem legis tertiæ.tit.4.par.6.
DESTRVCTA. Ecclesia iam destructa an retineat in se priuilegia ecclesiæ sicuti ante destructionem habebat, vide glossam sextam.l.1. titulo 10.par.1.
Ecclesia conducta vel destructa, an & quando iterum debeat consecrari, vid.gl.1.l.19.tit.10.par.1.
Ecclesia in totum destructa vel in maiori parte iterum consecrari debet vide ibid.gl.2.
Ecclesia licet sit dirupta retinebit tamen sua priuilegia & indulgentias, vi.gl.6.l.13.tit.28.par.3.
TRANSFERTVR DE LOCO AD LOCVM.
Ecclesia in quibus possit transferri de vno loco ad alium, vide per glo. 1,2.tit.10.par.1.
Ecclesia cathedralis transmutari non potest sine licentia Papæ, vide glo. 1.l.7.tit.10.par.1.
Ecclesi tex causa transmutari debet vel diuidi, vide glossam quartam.d. legis septimæ.ibi.
Ecclesia secularis potest voluntate Episcopi in regularem transformari, vide gl.1.l.3.tit.13.par.1.
DOTATVR. Ecclesia qualiter dotari debeat, vide per glossam. 2.l.2.titu.10.par.1.
Ecclesia ante quam consecretur debet dotari, & quid si antea fuerit consecrata, vide per glossam.2.l.3.ibid.
CONSECRATA VEL CONSECRATVR.
Ecclesia ante quam consecretur debet dotari, & quid si antea fuerit consecrata, vide per gl.2.l.3.tit.10.par.1.
Ecclesia combusta vel destructa an & quando iterum debeat consecrari, vide gl.1.l.19.tit.10.par.1.
Ecclesia in totum destructa vel in maiori parte iterum debet consecrari, vide ibid.in gl.2.
Ecclesia iterum debet consecrari si dubitetur, an fuerit nec ne consecrata vide ibi in gl.3.
Et quando dicatur iuste de hoc dubitari, vide ibidem.
Ecclesia ab infideli Episcopo consecrata an valeat, & dicatur rite consecrata, vide ibidem in gl.4.
Ecclesia non consecrata siue interdicta an defendat ibid.confugientibus, vide gl.2.in prin.l.4.tit.11.par.1.
Ecclesia cathedralis sine licẽtia Papæ non potest erigi neque consecrari, aliæ vero per Episcopum possunt consecrari, vide glossam tertiam.l. 3.tit.28.par.3.
Ecclesia an desinat esse sacra si ab inimicis fidei occupetur, vide gl.8.l.13. tit.28.par.3.
INTERDICTA. Ecclesia non consecrata siue interdicta an defendat ibidem confugientibus, vide glossam secundam.in principio.l.4.titu.11. par.1.
RECONCILIATVR Ecclesia debet reconciliari propter sanguinis effusionem in ea, & quid si sine effusione sanguinis homo ibi occidatur, vide gl.1.l.20.tit.10.par.1.
Ecclesia an debeat reconciliari post ipsius; polutionem si illud erat occultum, vide gl.4.d.l.20.
Ecclesia debet reconciliari si ibidem sit sepultus excommunicatus, vide gl.7.d.l.20.ibi.
POLVTA. Ecclesia an dicatur polura ex coitu coniugatorum, & quid de alijs non coniugatis, vide glossam secundam. legis.20. titulo decimo.par.1.
Ecclesia an debeat reconciliari post ipsius polutionẽ si illud erat occultũ vi. glossam

Universidad de Deusto
Biblioteca

gl.4.d.l 20.ibi.
DEFENDIT IBIDEM CONFVGIENTES.
Ecclesia quibus hominibus ibidē confugiēt bus tueatur, & alia plura in hac materia vide per glossam primam.legis quartæ.tit. 11. part.1.cum aliis glosis ibidem.
Ecclesia an valeat clerico vel religioso ibidem confugienti, vide glossam 1.d.l.4.
Ecclesia non consecrata sive interdicta an defendat ibidem confugientibus, vide gl 2.in principio.l.4. tit.11. par.1.
Ecclesia non defendit in ea vel propter eam delinquentibus, vide gl.5. l.4 tit.11.par.1.
Nec aliis de omnibus in aliis glosis, ibid.
ALIENAT VEL NON.
Ecclesia ex causa necessitatis & aliis quinque casibus potest possessiones suas alienare, vide glo.3. & 5.cum sequentibus. l.1.tit.14.par.1.
Ecclesia cum alienat rem an requiratur consensus capituli & quando nō, & an talis consensus debeat præstari in communi, vide glossam.l.12. tit.14.par.1.
Et an absentes sint vocandi vel non, vide ibid.
Ecclesia an possit alienare res suas sine causæ cognitione, scilicet quod a mobilibus incipiatur. vide gl.2.l.1.tit.14.par.1.
Ecclesia an & quando possit res sibi ad Imperatoribus & regibus datas alienare, vide glo.5.l.2.tit.14.par.1.
Et an leges in hoc loquentes cum non sint a iure canonico approbatæ possint procedere, vide ibid.
Ecclesia an possit alienare rem sibi traditam cum pacto & quando, vide gl.5.supra dictam.
VENDERE TENETVR VEL SVBVENIRE.
Ecclesia non tenetur vendere res suas pro redemptione sui parochiani in carcere detenti & quare, vide glossam quartam, in fine legis primæ.tit. 14.par.1.
Ecclesia potius tenetur subuenire parochianis suis quam extraneis, vide ibidem.
Ecclesia non tenetur subuenire nec redimere illos qui ex suis facultatibus possunt se redimere, vide gl.5.ibid.
Et quid si insit necessitas vendendi ita quod esset ecclesiæ damnosum expectare istam seu aliam solennitatem, vide glossam primam. legis secundæ.ibidem.
Ecclesia quando poterit vendere aliquam rem immobilem & quæ ibi debeant interuenire, vide glossam primam & quintam. legis. 63. titu.18. par.3.
Ecclesia non potest res suas vendere, vide glossam quartam.legis.63.titu. 18 par.1.& gl.4.
RESTITVITVR.
Ecclesia an possit petere quod sententia lata contra eam rescindatur, etiā si transierit in rem iudicatam si de nouo instrumenta reperiat, vide gl.9.l.19.tit.22.par.3.
Et intra quantum tempus istam restitutionem petere debeat, vide ibidē in gl.11.&.gl.12.
Ecclesiæ conceditur restitutio aduersus præscriptionem, vide glo.8.l.7. tit.29.par.3.
Ecclesia non iuuabitur restitutione in integrum quando dolose delinquerit in re deposita, vide glossam primam. per textum ibi. l.7. titulo.3. par.ficta.5.
Ecclesia an possit petere restitutionem in integrum quando per biennii canonem non soluit, vide glossam decimamtertiam. legis. 28. titulo. 6 par.5.
Ecclesia si sit hæres vel executrix alicuius testamenti si non fecerit intra tempus requisitum an perdat lucrum vel hæreditatem, & an possit in integrum restitui aduersus suam negligentiam, vide glo.3.l. 8. per text. ibi.tit.10.par.6.
Et quid si vna ecclesia Instituatur hæres & restituere graueturlegata relicta alteri ecclesiæ an tunc cesset falcidia vel non, vide gl.1.in principio l.4.tit.11 par.6.
Ecclesia potest in integrum restitui sicuti minor, vide glossam.2. ad fin.l. 2.tit 19.par.6.
Ecclesia an & quando possit se restituiaduersus publicam subhastationem sua re factam, vide per glossam tertiam & quartam.legis.5 per text. ibi tit.19-par.6.
Ecclesia dicitur respublica & semper iure minoris seruatur illæsa, & restituitur aduersus læsionem, & an coram Iudice ecclesiastico, vide glo.1. in principio.l.10.tit.19 par.6.
Et quid si ecclesia non lædatur sed eius personæ ecclesiasticæ & quando tunc detur restitutio, vide ibid.
Et quid si lesio beneficia ecclesiæ concernat, vide ibidem.
Ecclesia intra quantum tempus possit in integrum restitutionem petere, vid.gl.5.d.l.10 tit.19.par.6.
Et a qua die quadriennium quod ad petendam restitutionē datur, incipiat currere, vide si idem.
Ecclesia si enormissime sit læsa etiam post quadriennium restitutionem petere poterit, vid.gl.6.d.l.10.
Et qualiter enormium istud enorme considerari debeat in hac restitutionis materia, vide gl.7.d.l.10.
Et intra quantum tempus restitutio peti debeat quando damnum enorme vel enormissimum, vide ibidem gl.8 per illum text.tit.19.6 par.6.
SVCCEDIT IN SPIRITVALIBVS ET PRIVATO.
Ecclesia si succedat priuato qualiter computabitur tempus præscriptionis contra eam continuate, vide glo.2 l.20.tit.29.par.3.
Ecclesia si sit emphyteota alterius ecclesiæ si cessauerit a solutione canonis per biennium, an cadat a iure suo & quid in laico emphyteuta.
Ecclesiæ, & quid si ecclesia succesit priuato, vide glossam decimamtertiam l.28.tit.8.par.5.
Ecclesia sin emphyteosi succedat priuato, si huic priuato annuatim solui dat a iure suo. vide ibidem.
PRAESCRIBIT VEL PRAESCRIBITVR CONTRA EAM.
Ecclesiæ conceditur restitutio aduersus præscriptionem, vide gl.8.l.7. tit.29.par.3.
Ecclesia si succedat priuato qualiter computabitur tempus præscriptionis contra eam continuatæ, vide gl.2.l.20.tit.29.par.3.
Ecclesia & qualiter contra eam possit præscribi in quibus.cunque adiectibus, vide gl.1.2.3.&.6.l.26.tit.29.par.3.
Et si præscribatur seruitus contra ecclesiam quale tempus in hoc dicitur. vide gl.7.l.5.tit.31.par.2.
Et quid si aliquis præscripsit emphyteosim ecclesiæ, an extendatur ad etiam generationem vel tantum ad vitam præscribentis, vide glossam 5.col fi.l.28 tit 8.par.5.
RECIPIENS MVTVVM.
Ecclesia si mutuum ab aliquo recepit, an & quando obligetur ad reddendum. vide glo.2.per textum ibi.l.3.tit.1 par.5.vbi ponit exceptiones & limitationes.
Et quid si prælatus & capitulum consenserunt vel ad hoc speciale mandatum dederint, vide ibi.
Et quid si ipse consentiunt pecuniam fuisse conuersam in ecclesiæ vtilitatem, an ex hoc ecclesia grauetur, vide ibid.
Et an dispositum in mutuo dato ecclesiæ habeat locum in emptionibus & venditionibus eum ea factis, vide ibid. in fi.
Et quid si vtilitas non duret, licet a principio vtiliter gestum fuit, vide gl.7.in fi.
Et an sufficiat probare instante necessitatem si non probatur fuisse in vtilitatem ecclesiæ conuersum, vi l.d.gl.7.
Ecclesia vna bene potest permutari pro alia & pro aliis rebus temporalibus & quando permutario non valeat, vide gl 3.l.2. tit.6.par.5.
DANS VEL SVCCEDENS IN EMPHYTEOSIM.
Ecclesia finita emphyteosi per generationem an possit illam pro semper tenere, vide glossam septimam. legis. 69. titulo decimo&tuo.parte tertia.
Ecclesia si det rem in emphyteosim pro recipiente & suis hæredibus quibus debeat intelligi, vide glossam quintam.legis.28.titulo.6.par.5.
Ecclesia si simpliciter eōcedat emphyteosim alicui, an ad eius filios transeat datur, vide.d.gl.5.col.fi.
Et si ab ecclesia sit alicui concessa res in emphyteosim sine mentione temporis, an in perpetuum concessa videatur, vide ibid.
Et quid si aliquis præscripsit emphyteosim ecclesiæ, an extendatur ad etiam generationem vel tantum ad vitā præscribentis, vide ibidem.
Ecclesia si sit emphyteota alterius ecclesiæ si cessauerit a solutione canonis per biennium an cadat a iure suo, & quid in laico emphyteuta ecclesiæ, & quid si ecclesia succesit priuato, vide glossam 33.d.l. 28. titulo 8 par.5.
Ecclesia si in emphyteosim succedat priuato si huic priuato annus siccus passus, an ecclesia tunc debeat habere biennium vt licet non soluatur cadat a iure suo, vide ibidem.
INSTITVTA HAERES.
Ecclesia nō debet institui hæres ab aliquo filio ipsius exhæredato & quando, vide glo.2.l.2 tit.3.par 6.
Ecclesia hæres instituta an per se possit hæreditatem sibi relictam adire, vide gl.8.l.15.tit 6.par.6.
Ecclesia si sit hæres vel executrix alicuius testamenti si non fecerit intra tempus requisitum an perdat lucrum vel hæreditatem, & an possit in integrum restitui aduersus suam negligentiam, vide glo.3.l.8 per textum ibi.tit.10.par.6.
Et an de relictis ecclesiæ hæres possit falcidiā deducere, & quid si vna ecclesia instituatur hæres & restituere graueturlegata relicta alteri ecclesiæ, an tunc cesset falcidia vel nō, vid.gl.1.in principio.l.4. tit.11 par.6.
Ecclesia

Ecclesia si sit hæres ist tuta adeundo statim in eam transis possessio, vide.
Statim dio l.1.tit 14.par.6.
Ecclesia quem alius sit hæres instituta, an ad diuisionem prouocare vel compercri possit, vide gl.1.l.2.tit.15.par.6.
SUBSTITVITVR.
Ecclesia dotis subsistituta alicui post mortem suam an si grauatus postea liberos habeat excludatur, vide glossam octauam.columna prima.l.10. tit.4.par.6.
CONTINGITVR.
Ecclesia an veniat puniēda propter delictum & violentiam sui prælati aliam communicato consilio, & an incidat in pœnam.l.si quis in tantam. vide vi. vide gl.1.&.2.l.17 per tex.ibi tit.10.par.7.
CLERICALES ECCLESIASTICI pro violentijs possunt adire iudicem secularem, & vnde hæc consuetudo habeat originem, vide gl.4. column. 2. in principio.l.11.tit.13.par.2.
ECCLIPSIS quid sit, & quando, & ex quibus fiat, vide glossam.3.l. 67.tit.6.par.1.
EDERE VEL EDITIO & quæ edi debeant cum quis petit copiam instrumenti, vide glossam secundam & tertiam.legis.132. titulo.18.par tit.2.
Et an quis tale editionem petit instrumenti quod de falso vult redarguere, debeat dicere in qua parte vult illud redarguere de falso, & an debeat se subscribere, vide gl.3.d.l.112.
Edere & quæ instrumenta integraliter edi debeant, vide glossam. 5.l.132. tit.18.par.1.
Edere & qualiter hæredibus vel legatariis edi debeat copia testamenti, vide gl.1.2.&.3.l.5.tit.2.par.6.
EDICTVM VEL EDICTA.
Edicta posita in ciuitate afficiunt omnes existentes in diocesi, vide gl.1.l. 2.tit.9.par.4.
Edicta quæ sunt publice ante matrimonium, an sine diei appositione valeant, vide ibi gl.2.
AEDIFICARE an possit aliquis in flumine nauigabili vel non nauigabili, & si tamen in eo flumen nauigabile intrat, vide glossam primam.l.4.tit.28.par.3.
AEdificare an possit quis in loco publico de sola licentia ciuitatis, vi.gl.1.l.12.par.3.
Edificare an possit nuntiatus postquam tres menses fuerunt elapsi & ea res fuit præstita cautio & postea condemnatus per sententiam appellauit, vide ibi.
AEdificare de nouo nullus compelli potest & quando sic, vide gl.2.l.24.tit.32.par.1.
AEdificare qualiter teneatur quis iusta viam publicam, & quibus seruitutibus, vide gl.3.l.25.tit.32.par.3.
Edificando debeat obseruari consuetudo, vid.d.gl.3.
AEdificare an liceat alicui in loco vel in solo vbi stilicidium meum cadit & erat ædificatum altius extollere, vide.d.gl.3.
AEdificare multum altius non licet quando secreta domus vicini detegeretur vide ibid.in gl.4.
AEdificare an possit quilibet in proprio loco villam seu castrum sine superioris licentia, vid.gl.4.l.9.tit.4.par.5.
Prælatus ædificans in illo castro iurisdictionem aliquam habebit, vel an dominio tantum ciuitatis cui castrum illud subest, vide ibid.
Et quid si populo de nouo ædificato in loco sibi a Rege donato det nomi & territorium illum locum sibi donatum quam iurisdictionem habebit, vide ibid.
AEDIFICANS in aliqua ecclesia capellam an teneatur illam dotare, vide gl.5.in principio.l.1.tit.15 par.1.
AEdificare cum alienis ligmis seu lapidibus ad quem ædificium pertineat & quid si clericus cum pecunia ecclesiæ ædificet, vide ibid.
AEdificans in alieno solo donare videtur, vide glossam tertiam.legis.44 tit.28.par.3.
AEdificans vel impedimentum præstans alicui eo quod vult reficere ædificium vel simile, an possit eius opus ab aliquo nuntiari, vide gl.3.l.7.tit.32.par.5.
AEdificare post denuntiationem ea spreta post tres menses etiam præsente domino non poterit ædificare, vide glossam quartam.l.9. tit.32. par.3.
AEdificans in loco publico illum amittit competitque vniuersitati tribuendum, & an istud intelligatur quando locus publicus vendi petitur ab vniuersitate, vi.gl.2.l.32.tit.32.par.3.
AEdificare communi nomine suo, scilicet & aliorum, an prius illud solui debeat ibi fit necessarium, vi ex eis expensas recuperet, vide glos.2.l.26.tit.32.par.3.
Et quid si hoc non fecit sed sit dubitatio, an suo vel proprio nomine ædificaret, vide ibidem.
Et quid si illud fecit animo vsurpandi sibi, vide ibid.in gl. 5.
AEdificans populum de nouo in loco sibi a Rege donato si postea illum locum populo illo assignet nomine territorij quam iurisdictionem ipse ædificans ibidem habebit, an ciuilem vel criminalem, & quando, vide gl.4.l.9.tit.4.par.5.
AEdificans ecclesiam de nouo, an ei liceat ibidem arma sua depingere, vide gl.8.in fi.l.3.tit.4.par.6.
AEDIFICIVM cedit solo & an contrarium fieri possit per pactum vid. gl.2.l.42.tit.28.par.3.
AEdificium parietis sicci cadens fundamento sub terra an cedat solo, vid.gl.2.d.l.24.
AEdificium debens seruitutem ligni immittendi vel oneris ferendi an teneatur parietem reficere, & quid si totum ædificium istud debens diruatur an maneat seruitus, vid.gl.2.l.2.tit. 31. par.3.
AEdificium in quo aliquis habet vsumfructum, an ipse ad refectionem teneatur quando vetustate corruerit, vide gl.2.l.22.tit.31.par.3.
AEdificium ruinosum si cadat super aliud ædificium vicini nondum facta querela an ad damnum teneatur, vide glossam secundam. legis.11. tit.32.par.3.
AEdificium est illius iurisdictionis cuius est solus in quo ædificatur populus de nouo, vide gl.4.l.9.tit.4.par.5.
AEdificium ex quo census præstatur si destruatur, an tunc debeatur census respectu areæ vel non, vide glossam primam.legis.14.titulo quinto.par.5.
AEdificia si falso fiant ad quid faciens teneatur, & plura de hoc vide per gl.l.16.per tex.ibi tit.8.par.5.
EDVCATIO VEL EDVCARE.
Educare filios nimis curiose improbat Ambrosius, teste gl.3. legis.2. tit. 1.par.1.
Educatio parentum non est de iure naturali, sed inducta naturali ratione in educatione tamen filiorum est secus, vide glossam tertiam in procemio tituli.1 6.par.4.
Educatio filiorum ad matrem pertinet & quando non, vide omnes gl.1. 19.per text.ibi tit.16.par.6.
EDVCATORES de istis vtsupra in verbo NVTRITORES.
EFFECTVS baptismi qui sint, vid.gl.2.l.5.tit.4. par.1.
Effectus pœnitentiæ, vide per glo.2.d.l.28.& per glossam magnan in fine 1.col.in.l.25.tit.4.par.1.
Effectus excommunicationis minoris qualis sit, vide per glossam. 6.l.33. tit.9.par.1.
Effectus debet semper limitari secundum causam effectum producentem quod in consuetudine notans dicit.gl.1.l.gis.24.titulo vndecimo partita quarta.
Effectus feudi franchi qui sint, vide per glossam quintam. legis secundæ tit.26.par.4.
Effectus suitatis in quibus durent licet hodie sit sublata differentia patriæ potestatis & emancipationis in successione ab intestato, vide gl.2.l.21 tit.3.par.6.
Effectus licet non subsequatur, punitur tamen aliquando attentatum ad illud, vide gl.11.l.4.tit.7.par.6.
EFVNDERE an & quando possit venditor rem venditam alicui si emptor non venerit, vide gl.6.&.8.l.24.tit.5.par.5.
EGESTAS in male merentibus iustum est quod semper adsit, vide glo. 7.l.2.tit.9.par.4.
ELECTIO de aliquo facta irritatur si populus non consentiat si inde scandalum sequatur, vide gl.14.in procemio partitarum.
Electio Papæ qualiter fieri debeat, vide glossam primam. legis.7. titulo 5.par.1.
Electio Papæ pertinet ad cardinales indistincte, vide glossam secundam ad fi.d.l.7.
Electio Papæ pertinet ad concilium quando ipse propter aliquid fuit depositus, vide ibid.
Electio prælatorum qualiter fieri debeat, vide gl.1.l.17. tit. 5.par.1.
Electio Episcoporum de iure communi pertinet ad capitulum, vide gl.3. d.l.17.
Electio non valet si facta sit aliquibus absentibus, vide ibidem in glossa quarta.
Electo valet absentibus non vocatis si periculum sit in mora vel aliter. vide ibid.
Electio episcopatuum quo iure pertineat ad Reges Hispaniæ, vide gl.1. l.8.tit.5.par.1.
Electio perscrutinium quæ sit & qualiter fieri debeat, vi.gl.1.2.3.& alia 19.tit.5.par.1.
Electio fieri debet habito respectu ad numerum personarum non vero ad earum qualitatem siue dignitatem, vide gl.penu.d.l.19.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Index materiarum.

Electio valet,& si illi qui ad electionem vocati fuerunt non adsint,vide ibidem.

Electio Spiritus sancti quæ,& qualis sit,vide per glossam primam.legis 4. tit. ibi.

Electio vxoris vel mariti qualis esse debeat, & quid inspicere debeat eligere debens,vid.gl.1.l.1.tit.6.par.1.

Electio non profetsi ad Prioratum siue Abbatiam non valet, postulatio vero sic,vide gl.2.&3.l.25.tit.5.par.1.

Electio facta contra Papæ prohibitionem non valet, vide ibidem glossa finalis.

Electio præualet postulationi quando in tali postulatione non sunt duo partes,vide gl.l.25 ibid.

Electio excommunicati excommunicatione maiori an valeat, & quid si tu minori sit,vide gl.5.l.6.tit.9.par.1.

Electio sepulturæ in aliena parochia non valet si fiat ex contemptu suæ parochiæ quod semper præsumitur, vide glossam sextam legis quintæ.tit.18.par.1.

Electio sepulturæ in aliena parochia quibus interueniētibus fieri debeat, vide gl.7.d.l.5.

Electio quandoque a duabus partibus fit quandoque ab vna tantum persona fieri potest & hæc repræsentauit totum capitulum, vide gl.1.l.10. tit.14 par.1.

Electio prælati in ecclesia cathedrali seu collegiali debet a patrono confirmari si tamen dissentiat eius dissensus nihil valet,vide glossam.11.l. 1.tit.15.par.1.

Electio fieri potest præsente patrono laico si consuetudo illū iubet,quod etiam ibi ipse loquatur,vide ibid.gl.13.

Et an habebit ibi vocem,siue clericus siue laicus sit,vide ibid.

Electiones clandestinæ non valent collationes autem beneficiorum fiē recipiens capax sit,vide gl.2.l.7.tit.16.par.1.

Electio in alterutram pœnarum cuia sit,vide glossam tertiam.legis.1.tit 11.par.2.

Electio prælati non debet fieri antequam sepelitur mortuus, facta autē tenet,vide gl.1.l.20.tit.13.par.2.

Electio mala est in culpa & quid si iustam causam decipiendi seipsum,vide gl.3.l.5.tit.18 par.2.

Electio vnius actionis impedit natiuitatem alterius,vid.gl.3.l.7.per textum ibi tit.10.par.3.

Electio iudicum ordinariorum ciuitatum & villarum,regni etiam de iure patriatum spectat ad principem, vide glossam secundam. l. septimæ.tit.18.par.3.

Electio archidiaconi ad quem pertineat,vide glossam primam. legis 4. tit.6.par.1.

Electio tabellionum seu aliorum officialium antiquitus ad communem ciuitatum seu locorum pertinebat,vide glossam quintam. legis teruæ tit.19.par.3.

Electio eorum qui intendant operibus publicis pertinet ad Regem vel regium consilium & quid hodie,vide glossam sextam.legis. 20.tit.32. par 3.

Electio in re dubia si ibi ad sit animæ periculum illud est eligendū quod est certius, vide glossam octauam. columna secunda.post principium l.1.tit.1.par.4.

Electio quod maritus dilapidator dotem restituat vel idoneam præstet cautionem cuia sit vide gl.4.l.29.tit.12.par.4.

Electio cuia sit quando verba diriguntur ad iudicem vel ad partem,vid. d.gl.4.

Electio an pertineat ad promittentem quando promisit dare seruum suū Titium si habeat duos eiusdem nominis,vide glo.l.23.titulo. 11.par.5. per tex.ibi.

Et quid si cum sibi erat data electio rerum vna pereat sine eius culpa,an li beretur præstando extimationem rei mortuæ, vide glossam tertiam. dd.23.

Electio cui competat quando alicui aliquid per testatorem legatur in genere,vide per gl.l.23 per tex.ibi.tit.9.par.6.

Electio si per testatorem legatario vel hæredi detur,an tunc ipse meliorē rem eligere possit,vide ibid.in gl.6.per illum tex.

Et quid sit dicendum in causis prs,vid.d.gl.6.

Electio quando datur alicui,an & quando ipse postquam elegit variare possit,& quid si iam semel variauit,& quid si electio valuit vel non, quid in contrarijs,vide glo.l.l.25.ibi.

Electio an & quando elapso anno expiret vel non & quid in prs causis, vide gl 2.l.25 tit 9.par.6.

Electio an & quando transferatur in legatarium si tertius cui commissa fuit intra annum non elegerit & quando,vide gl.3.d.l.25.

Et quid si electio sit commissa in modum conditionis an tunc ad legatarium transeat,vide ibid.

Electio si diuisio quatur duobus legatarijs & ipsi dissentiant in eligendo, an sil sors diuisi debeat,vide gl.2.l.26.per tex. ibi tit.9. par.6.

Electio inter filios si ex regis facultate detur [illegible] maioria,an possit istam electionem filio suo dare vel [illegible] adhuc istatur nisi tantum quem ipse ad eam elegerit, vide [illegible] tiam,col.6.9.9.ad medium.l.32.tit.9. par.6.

Et an facultas ad eligendum alicui data expiret vnica præcedente electione,vide.d.gl.3.col.9.q17 ibi.

Electio pauperum si sit a testatore alicui commissa,intra quantum tempus tenetur eligere,& quid si nolit eligere,vide glossam tertiam.tit. tit.10.par.6.

Electio an detur iudici quando testator plures tutores filio reliquit quando,& quare,vide glossas legis vndecimæ.per textum ibi.tit. par.6.

Electio si sit minori data & ipse male eligat an poterit aliud sua electione suam restitui,vide glossam secundam legis quintæ.per textum ibi. 19.par.6.

ELECTVS iudex non solum poterit exercere ea quæ a lege sibi concēduntur sed ea quæ sunt de consuetudine,& quid plus sibi videatur concessum,vide per gl.1.d.6 tit.18.par.3.

Electus in Episcopum & confirmatus licet sacerdos non sit nequeq; creatus potest indulgentias concedere,vide glossam secūdam. legis 4. tit.4.par.1.

Electus in Episcopum intra quantum tempus petere debeat confirmationem & consecrationem,vide gl.2.d.27.tit. 5 par.1.

Electus in prælatum siue Episcopum qualis esse debeat,vide glossam 1.l. tit.5.par.1.

Electus ad officium siue dignitatem etiam si illud sibi præcipiatur sub pœna excommunicationis resistere potest neque erit excommunicatus,vide gl.fi.l.31.tit.6 par.1.

Electus ad aliquod officium qui vocabatur Titius,si duo eiusdem nominis reperiantur quis præferri debeat,vide glossam primam legis tit.9. par.6.

ELIGENS VEL ELECTOR,eligentes indignum qua pœna teneatur, vide gl.1.d.26.tit.5.par.1.

Eligens indignum an præsumatur illud scienter fecisse,vide gl.2.in principio d.l.26.

Electores prius debent seipsos interrogare quam alios de capitulo de consilio,vide gl.2.l.19.tit.5.par.1.

Electores exeuntes de capitulo vbi congregati sunt an præbeant consilium eligendi,ibid.de remanentibus,vide gl.pen.d.l.18.

Eligens dignum prætermisso digniore an peccet mortaliter, & an electio valeat vid.gl.3.l.5. tit.15. par.1.

Eligens vnam viam videtur alteri renuntiare,vide gl.1.col.2.ad finem tit.1.par.6.

Eligens vnam actionem contra aliquem,an illam omittere & aliam habere possit,vide glossam secundam.legis.21. per textum ibi tit.10. no.par.7.

Electo si post quam elegit est dubietas,an de vno vel de alio sit electus & ipse declaret de quo fecerit stabitur eius declarationi, vide glossam l.9.tit.9.par.6.

Et an & quando electo electione facta variare possit,vide gl.1.2.& 3.l. 25.per tex.ibi tit.9.par.6.

Electo a testatore nominatus vt inter pauperes bona distribuat intra quantum tempus eligere debeat,& quid si nolit,vide gl.3.& 4.d.l. 10 par.6.per tex.ibi.

FLIGERE VEL ELIGI.

Eligi in Episcopum non potest laicus,vide glossam decimam.legis 2.tit. 5.par.1.

Eligi in prælatum an possit excommunicatus in excommunicatione maiore,& quid si in minore,vide glossam quintam. legis sextæ.tit.18. par.1.

Eligere an possit hæres cui legatum soluat quando sunt duo eiusdem nominis contendentes in hoc,vide glossam tertiam.legis nonæ.tit.16. par.6.

Eligere an teneatur hæres vel legatarius quādo a testatore aliquid alicui fit relictum in genere,vide glossas legis.23.per textum ibi tit.9.par.6.

Eligere an possit seruum meliorem legatarius vel hæres, & quid si testatore sibi fuerit data electio,vide ibi gl.6.per illum textum.

Et quid sit dicendum in causis prs vide ibid.

Eligere an & quando possit quis elapso anno, vide glossam secundam legis 25 ibi.

Eligere an possit debitor cui ex creditoribus suis prius solnat ita vt ei fiat relictum locus sit & quando,vide glossam secundam.legis 9 tit. cimo quinto.par.5.

ELEMOSYNA redimit peccatum,vide gl.1.l.25.tit.4.par.1. finaliter per tex.ibi.l.10 tit.23.par.1.

Eleemosyna facta per aliquem sine peccato.si postea peccet & deperat faciat pœnitentiam,an bona illa recuperentur,vide gl.l.41.tit.2.

Elemosyna seu aliud quodlibet bonum factum in peccato quid operetur,vide glo.per tex.ibi l.d.40.tit.4. par.1.

Elemosyna quibus potius dari debeat viuis vel mortuis,vide glossam l.44.ibidem.

Elemosyna non debet dari illis qui victum suis possunt acquirere manibus,vide glo.8.l.40.tit.5.par.1.

Elemosynam dare ita tenetur laicus sicut clericus,& quis eorum magis in hoc teneatur & quare, vide glo.fi.d.l.40.

Elemosyna an & quando debeat dari ex communicatis, vide glossam. gl.44.tit.9.par.1.

Elemosyna quæ fieri possit a clericis de rebus ecclesiæ illis viuentibus vel in egritudine constitutis,vide glossam tertiam.legis.8.titulo. 21. partis prima.

Elemosyna a diuitibus potius fieri debet,vide glossam primam.legis.7 tit.23.par.1.

Elemosyna potius est danda consanguineis si indigeant quā extraneis, vide glo.9.l.7.tit.23.par.1.

Elemosyna debet semper magis indigentibus dari, vide glossam quartam legis.8.ibidem.

Elemosynæ spirituales & corporales,quales & quantæ sint,vide g'o.2. & 3.legis.9.ibidem.

Elemosyna spiritualis in quibus præmineat corporali, vide ibidem in glossa quinta.

Elemosyna destruit peccatum & resistit & extinguit, vide glossam.1.l. 10.tit.23.par.1.

Elemosyna ex quibus fieri non valeat,& ex quibus sic, vide ibidem in glo.2.cum sequentibus & glo.fin.

Elemosyna fieri potest per meretricem de turpiter quæsitis, vide ibidē in glossa quinta.

Et quid in locutoribus seu aliis turpiter accipientibus, vide ibidem in g.o.6.tit 23.par.1.

Elemosyna a monachis quando possit & debeat fieri, vide glossam.2. & 3.& 6.l.11.ibidem.

Elemosyna quādo debeat dari sub pœna peccati mortalis, vide per gl. d.l.11.tit.23.par.1.

Elemosyna ex quibus rebus fieri valeat ab vxore alicuius illo viuente vide glo 5.in.l.12.ibidem.

Et an acquisitus per ipsos constante matrimonio, vide ibidem.

Elemosyna an & quando fieri debeat,& possit a nliis familias vel a seruis, vide glo 8.in.d.l.12.

Elemosyna quo animo fieri debeat ad hoc vt danubus prosit, vide gl. l.1.tit.23.par.1.

Elemosyna magis indigenti potius danda est,& si æqualiter indigeant cui danda sit, vide glo.1.l.1.6.tit.18 par.1.

Elemosyna si per regnum peti debet propter literas Papæ ad hoc concessas an a Regis licentia sit necessaria,vide glossam primam.legis.21. titulo.18 par.1.

Elemosyna an possit fieri ex redditibus ciuitatis vel alterius vniuersitatis,vide glo.1.l.10.tit.28.par.1.

Elemosyna est in præcepto necessitatis tempore,vid.glo.1.ad finem,in proœmio tit.1.par.5.

Elemosyna si ab hærede detur pro anima defuncti,an per hoc hæreditatem adiuisse credatur,vide glossam quintam,in fine legis vndecimæ, tit.6.par.6.

EMANCIPATIO olim cum iniuriis fiebat, & an in ea scriptura requiratur,vid.glo.2.l.19.tit.18.par.3.

Emancipatio non datur inuito emancipato neque eo ignorante, vide gl. d.l.31.tit.18.par.3.

Emancipari an possit quis ad vnum actum tantum,vide ibi glo.4.

Et an pater possit recipere pecuniā pro tali emancipatione, vide ibi glossa quinta.

Et an tempore emancipationis teneatur pater aliquid filio donare, vide ibidem glo.6.

Emancipatio & donatio patris si eadēm die reperiatur factum an præsumatur emancipationem præcessisse,vide ibidem glo.7.

Et quid si pater donet filio tempore emancipationis ante iudicis decretū & quod fuit postea subsecutum an valeat,vid.d.glo.7.

Et quare in emancipatione requiratur iudicis decretum, vide ibidē glossa octaua.

Emancipatio non facit filium ad instar extranei,& an filius legitimatus a patre emancipetur ei succedere possit, vide glossam primam. legis nonæ.titulo. 15.par.4.

Emancipatio debet coram iudice ordinario fieri,vide glossam primam. per tex.ibi.l.15.tit.18.par.4.

Et an ad hoc pater præsens esse debeat vel possit in hoc procuratorē constituere,vide ibi glo.2.

Emancipatio & an cum hodie sit sublata differentia emancipationis & paterfe potestatis in successione ab intestato an adhuc durent in aliquibus effectus fuitatis,& in quibus,vide glossam secundam.legis.21.titulo tertio.par.6.

Et an de substantia emancipationis requiratur prius interrogetur, vide ibidem in glo.4.d.l.15.tit.18.par.4.

Emancipatio filij clerici potest etiam fieri coram iudice laico, vide gloss. 5.ibidem in.d.l.15.tit.18. par.4.

Et si pater filium emancipet potest dimidiam partem ususfructus ex bonis aduentitijs filij sibi reseruare, & si tamen non reseruet ex lege sibi debetur,& an idem sit dicendum quando nisus a patris potestate liberatur per matrimonium, vide glo.6.d.l.15.ibidem.

Et an cū filius a patre emancipatur possit pater reseruare sibi vsumfructū omnium bonorum de cætero per filium acquirēdorum, vide ibidem, glossa septima.

Emancipatio an habeat locum in filio infante ex principis rescripto, vid. glo.1.l.16.tit.18.par.4.

Emancipatio filio absente fieri non potest & quando sic, vide gloss.3. per text.ibi.l.15 tit.18.par.4.

Emancipatio an habeat locum in filio adhuc existente in ventre vxoris si fiat ex rescripto principis, vide ibi.

Et an factus maior si videat emancipationem fuisse sibi damnosam possit petere se redigi in patris sui potestatem, vide dictam glossam primam.d.l.16.tit.18.par.4.

Emancipatio an sit necesse quod fiat apud acta & cum causæ cognitione vid.glo.1.d.17.tit 18.par.4.

Et an in emancipatione debeat scriptura interuenire,vide ibi glo.4.per textum ibi.

Et an per instrumentum emancipationis probetur præsumptiue quod sit legitimus,vide ibidem.

EMANCIPATVS non habetur ad instar extranei,& an filius legitimatus si a patre emancipetur ei succedere possit, vide glossam primam. l.9.tit.15 par.4.

Emancipatus infans si factus maior dicat emancipationem fuisse sibi damnosam,an possit petere se redigi in patris sui potestatem, vide gloss.1. legis.16.tit.18. par.4.

Et emancipantes debent tempore emancipationis præsentes esse, vide glo.3.l.17.tit.18.par.4.

Emancipatus filius an præsumptiue credatur quod sit filius legitimus,vide ibidem in glo.4.

Emancipatus filius an possit propter eius in gratitudinem in patris potestatem reduci,& quando,vide glossam primam, per textum ibi. legis.19.tit.18.par.4.

Emancipatus si ante emancipationem testamentum fecit, an post emancipationem irritetur testamentum, vide glossam quartam legis. 18.titul.1.par.6.

Emancipatus hodie succedit ab intestato patri sicuti alius qui est in patris potestate & an cum hoc ita sit durent adhuc effectus iuitatis, & in quibus,vide per glo.2.l.21.tit.3.par.6.

Emancipatus filius an a patre milite vel pagano substituī pupillariter possit,vide per glo.5.ad fi.l.5.tit.5. par.6.

Emancipatus filius si renuntiet patris sui hæreditatem intra quantum tēpus pœnitere possit,vide glossam secundam.legis.20.titulo sexto partita sexta.

Emancipatus si fit a patre præteritus vel iniuste,exhæredatus ita rumpit testamentum sui patris sicut suus,vide.d.glo.2.

Emancipatus filius ita patri suo succedit sicut ille qui est in patris potestate,vide glo.1.&2.l.3.tit.13. par.6.

Emancipatus filius ita ad collationem tenetur sicuti ille qui in patris potestate est,vide glo.4.l.5.tit.15.par. 6.

Et filijs emancipatis per patrem tutores dari non possunt, exhæreditatis autem sic,vide glo.2.l.3.tit.16.par.6.

EMANCIPARE non tenetur pater filium suum nisi in quatuor casibus, & an in illis filius inuitus ad hoc compellatur,& quid si pater dilapidet bona filij,& an teneatur assignare filio debitum bonorum subsidium vid.glo.1.per tex.ibi.l.18 tit.18.par.4.

Et quid si aspere & crudeliter illum castigauerit, an ad emancipationem compellatur. vide ibi glo.2.per tex.ibi.

EMENDA qualiter consideretur si aliquis fuerit vulneratus in bello,vide glossas per tex.ibi.l.2. tit.25. par.2.

Emenda virum ea omnis debeat pro anima defuncti in bello erogare,an ad illam dempta quinta parte admittantur legitimi hæredes, vide gl. 3.l.1.tit.25.par.2.& glo.4.ibi.

Et an ista emenda fieri debeat si nihil fuit lucratum in bello,vid.glo.1.in principio.l.4 tit.25.p r.2.

Et an talis emenda fieri debeat si bellum fuit factum pro patriæ defensione, vide ibidem.

Emenda in iure. vide hoc in verbo INIVRIA, & in verbo, INIVRIATVS & verbo INIVRIANS.

Emenda si ab aliquo qui furtum fecit vel aliud damnum dedit petatur si

M ille

Septem Partitarum:

Universidad de Deusto
Biblioteca

Index materiarum.

ille qui petit vel contra quem petit moriantur, an illud transmittatur ad hæredes, & ipsi ita teneantur sicuti defunctus & quãdo & qualiter, vide glossas.l.25.per illum text.tit.1.par.7.

Emenda damni dati cui competat & contra quem, & coram quo iudice peti debeat, vide glossas legis secundæ, &.3.5.&.6.per textum ibi titul. 5.par.7.

Et an actio ad emendã damni dati detur contra facientem vel contra mãdantem quando dans esset sub mandantis potestate, vide glossas.l.5.ff idem per illum textum.

Et si vicinus destruxit domum sui vicini causa ignis ardentis & vt vltra non transiret, an teneatur ad emendam damni dati, vide per gl.2.l.12. per text.ibi.tit.15.par.7.

Et an tunc ciuitas vel vicinia teneatur contribuere ad reparationem domus sic destructæ, vide.d.glo.2.

Emenda qualiter petí possit pro damno simul a pluribus dato, & quid si ab vno soluatur an contra alios agere possit & quando non, & an alij omnes liberentur & qualiter, vide glossam primam & secundam.d.15. per text.ibi.tit.15.par.7.

Emenda damni qualiter fieri debeat quando quis se damnum dedisse negat, & ei probatum fuit, vide glossam primam.legis.16 per textum ibi titul.15.par.7.

Et an teneatur ad emendam damni dati ille qui illud in iudicio confessus fuit cum ita non esset, vide glo.1.&.2.l.17.ibidem.

Emenda damni dari qualiter & quibus consideratis fieri debeat, vide gl. l.18.19.20.&.21.tit.15.par.7.

Et quando dominus teneatur ad emendam damni dati ab eius animali mansueto vel feroci, & quando non, vide glossas.l.22.&.23.ibi.

Et qualiter dominus gregis teneatur ad emendam damni dati in fundis vel agris alienis, & quando & qualiter fiet æstimatio, & qualiter extimabitur frumentum, quod adhuc erat in herba, vide glos.1. cum alijs ibidem.l.24.ibidem per illum textum.

Et an & quando dominus ad istam emendam damni teneatur & quando eius pastor, vide ibi.glo.2.per illum text.

Et quid in pastoribus clericorum vel quando pastor detinere nõ potuit, vide ibidem.

Et quando dominus liberabitur dando animal pro noxa, & quando ad hoc teneatur vel ad emendam damni, vide glossam tertiam & quartã per textum ibi.d.l.24.ti.15.par.7.

Et an dominus pro emenda damni posit animal occidere vel detinere, & quando & qualiter, & quid si dominus animalis non inuentatur an fiet processus contra bestiam & an condemnari possit, vide ibi.in glo. quinta, sexta & septima.

Et an & quando dominus domus ex qua aliquid fuit proiectum teneatur ad damnum datum, & an contra proiicientes famulos agere possit ad id quod pro eo soluit, & quid si plures ibi simul inhabitẽt, vide gl. 1.2.&.4.l.25.tit.15.par.7.

Et qualiter damnum emendare teneatur qui illud in arboribus vel in rebus similibus dedit, & qua pena iste talis puniatur, & qualiter & alia in hoc, vide per glossas legis vigesimæ octauæ, per textum ibi. titulo decimoquinto. par.7.

EMENDATIO & quando & qualiter teneatur magister ad emendationem damni dati discipulo quando ipse excesserit in castigando illum, vide glo.5.l.11.per.text.ibi.tit.8.par.5.

EMERE an possit tutor vel curatores minoris sui publice vel clam, vid. glo.5.l.14.per text.ibi.tit.5.par.5.

Et qui ideo fiemat cum authoritate iudicis vel alterius sui contutoris an tũc emptio valeat, vide ibi.

Emere an possit consiliarius principis res subditorum, vide glossam.1.& 2.l.5.tit.5.par.5.

Emere an possint iudices tempore ales sue perpetui vt in loco illo vbiius risdictionem habent & quando, vide glossam secundam dictæ legis quinte per textum ibi.

Et hoc procedit in officiale habenti iurisdictionem in loco illo secus in habente administrationem tantum, vide ibi.glo.3.

Et an isti iudices alios cõtractus & quales ibidem facere possint, vide ibi dem in glos.4.

Et quid si emat cum authoritate alterius iudicis vel ab aliquo potẽte & magno viro sibi subdito, de quo certum erat quod eum non timebat, an tunc emptio teneat, vide ibidem.

Emere quas res possit iudex in loco vbi iurisdictionem habet, & quando istud sibi liceat, vide gl.8.ti.5.par.5.

Et an possit accipere donationẽ ab aliquo sibi factã remunerationis causa, vide ibidem.

Et an possit accipere illud quod sibi in vltima voluntate relinquitur in loco suæ iurisdictionis, vide ibidem.

Et quid si cõtractus per ipsum celebratus sit iuratus an firmetur iuramento, vide.d.glo.8.d.l.5.

Emere qualiter videatur aliquis redisse ciuitatis, vide glossam.4.in medio.l.34.tit.5.par.5.

Emere an teneatur curator possessiones vel alias res ex pecunia minoris sui, vid.glo.4.l.49.tit.5.par.5.

EMINẽS bona fide vsumfructum fundi, an faciat fructus suos, vide glo. 3.l.39.tit.28.par.3.

Emens rem pupilli prodigi vel furiosi an & quando vsucapere possit, vide glo.1.l.11.tit.29.par.3.

Emens rem ab ecclesia sine solennitate a iure requisita credens esse suam an illam præscribere possit, vide glossam tertiam.legis.14.titulo vigesimonono.par.3.

Emens rem alteri pro pignore obligatam quando illam præscribere possit & quando non, vide glossam secundam.l.27.tit.29.part.3.

Emens rem a possessore maioris qui cum Regis potestate illam vendidit an securus sit si postea deregatur illum non fore verum dominum maioriæ sed alius, vide per glo.1.col.1.in quæst.4.l.10.tit.26.par.4.

Emẽs rem maioriæ alienari prohibitam si ipse sit ille qui in tota materia de proximo speratur succedere si vendens decedat & maioria ad rem perueniat, an pretium petere possit vel si non dedit possit se aliqua exceptione tueri, vide glo.1.col.2.quæst.7.d.l.10.tit.26.par.4.

Emens ventrem vt alteri daret, si non dedit an puniatur eodem modo ac si dedisset, vide glo.1.l.17.tit.5.par.5.

Emens rem suam propriam nihil facit & qua ratione, vide glossam.1.l.36. tit.5.par.5.

Emens ius patronatus ab aliquo sciens illum suum non esse, cui tunc petium applicetur, vide glossam.tertiam in fine legis. 19. titulo quinto partita quinta.

Emens rem cum pecunia aliena an illam faciat suam, & quando non, vide glo.1.cum sequentibus.l.49.per text.ibi.tit 5.par.5.

Et quid si pecunia sit alicuius militis, & an tunc requiratur quod ipse sit procurator vel negotiorum gestor militis, vide ibidem in glossa secunda.

Et quid si pecunia sit minoris furiosi vel prodigi, vide ibi.in glossa tertia & quarta.per text.ibi.

Et quid in curatore vel alio extraneo emente cum pecunia minoris, vide.d.glo.4.

Emens rem cum pecunia ecclesiæ siue sit prælatus siue alius extraneus illam faciat suam, vide glossam quintam & sextam.legis.49.per textum ibi tit.5.par.5.

Et quid si prælatus emerit per interpositam personam, vide ibidem.

Et quid si prælatus dedit pecuniam suę ecclesiæ fratri suo & ipse emit prædium, vtrum prædium sit ecclesiæ, vide.d.glo.6.

Et quid si inter contrahentes cum pecunia ecclesiæ actum sit, quod vtile quam directum dominium in emptorem transeat non in ecclesiam, vide glossam.6.ad finem.l.49.tit.5.par.5.

Et quid si prælatus & ecclesia de cõmuni pecunia rem emerint cuius res sic empta, vide.d.glo.6.in fine.

Emens cum pecunia dotali siue sit maritus siue extraneus, an rem sic emptam suam faciat, vide ibi.glo.8.

Emens rem cum pecunia aliena si non sit soluendo, an dominus gregis possit ad ipsam rem, vide glo.4.l.54.tit.5.par.5.

EMPTIO cum ecclesia celebrata an sortiatur naturam contractus emptui, vide glo.2.l.3.tit.1.par.5.

Emptio si in omnibus sit perfecta tunc emptor ad pretium, venditoro ad rei traditionem compelli debent, vide glossam quartam.d.titulo quinto.par.5.

Emptio an esse possit sine re quę venear, & quando, & qualiter illa intelligatur, vide glo.1.&.2.l.11.per text.ibi.tit.5.par.5.

Emptio fructuum teneat quando ex tali re quæ emitur fructus colligi solent eo quod ibi inest consuetudo, scilicet si fructus (saltim aliquis) secretur, vide ibi glo.3.&.4.

Emptio quæ consistit in sola spe an teneat, vide ibidem in glossa quinta.per illum textum ibi.

Emptio rei quæ non est quam venditor esse credidit an teneat vel non, vide ibidem glo.1.&.2.per illum tex. ibi.

Emptio rei quę non est sed est destructa tempore emptionis nulla est, vide glo.4.cum alijs ibi.per illum tex.in.d.l.14.

Et quid si venditor & emptor illud sciebant, vide, ibidem in glo. 8.

Et quid si vterque sciebant rem esse peremptam, an tunc vt venditor teneat requiratur quod venditor illud emptori dicat, vide ibidẽ in glossa nona. dictę legis.14.

Emptio rei alienæ inter scientes facta an teneat, vide glossam primam.l. 29.tit.5.par.5.

Emptio an perfecta esse possit licet res empta non tradatur emptori, & quid si ab illo talis res signetur, vide glo.8.l.22.ibi.

Emptio facta in genere an tunc videatur illud fuisse venditum in specie vel ad mensuram, & quid hoc operetur, vide glossam secundam.legis 24.ibidem.

Et si quis in emptione rei fuerit vltra dimidiã iusti prætij deceptus quid per

Septem partitarum.

ter ei subueniatur, vide glo.4.& 5.l.56.tit.5.par.5.

Et qualiter cõcipiatur libellus quando quis vltra dimidiam est deceptus & quid si primus emptor alienauit in alium, vide ibi.glo.7.

EMPTOR.
Bonæ fidei vel malæ fidei.
Rei ecclesiasticæ vel minoris.
Rei alienæ.
Deceptus vel despiciens.
Prodi vel malitiæ.
Qui arram dedit.
Primus, secundus, vel tertius.
Gabellarum vel hæreditatis.
Sub pacto adiectionis in diem.
Domus vel reliquæ.

EMPTOR, Emptor si carius emat culpa personæ, quia dixit pro eo dari.20.cum non darentur nisi.10.an emens per conditionem indebitum plus repetere possit tanquam deceptus late examinat.glo.2.l. 35.tit.26.par.2.

Emptores rerũ, quæ pro debitis fiscalibus venduntur, an habeat regem ibi obligatum pro euictione & quando, vide glossam decimam legis 24.tit.18.par.3.

Emptor agri credens ibi esse decem iugera cũ non sint nisi octo vel sunt plures, quid tũc fit agendum, vide glossam tertiam.legis.56.titulo de emptione.octauo.par.5.

Emptor remittendo actiones suas amplius regressum non habet, & quid si per industriam venditoris remittat, vide glossam quintam. legis. 65 titulo. 18. par. 3.

Emptor per receptionem clauium recipit rei possessionem, & an talis traditio debeat fieri in re presenti, vide glossam secundam, legis. 66. titulo decimooctauo. par. 3.

Emptor an possit ejicere inquilinum a re locata ante tempus & quando, vide glo.1.l.73.tit.8.part.3.

Emptor rei contra legis prohibitionem si ibi meliorementa fecerit, an cũ eo euincitur illa deducere possit, vide glossam primam.l.44. titul 28.par.3.

Emptor cui res tradita fuit si pretium illius non soluit dominium ipsius non acquiret, vide glo.2.l.46.tit.28.par.3.

Emptor si facta iam emptione a domino quod res erat vendentis, an ex hoc in mala fide constituatur, vide glossam tertiam, legis decimæ titulo 29.par.3.

Et quid si venditor habuit fidem de pretio sibi soluendo intra. 10. dies, si non soluat an rem quam tradit vendicare possit, vide glossam tertiã legis.46.titu.28.par.3.

Emptor rei alteri obligatæ in pignus an per longum tempus illam præscribere possit si venditor erat eius dominus, & a creditore illam furatus vel si primus debitor per creditorem nõ sit exclusus & reperiatur non solutio, vide glo.2.l.27.tit.29.par.3.

Et qui si fiat illam rem alteri obligatam pro pignore esse, vide glossã tertiam, ibidem.

Emptor illius rei in qua fuerat facta noui operis nuntiatio, an ipse etiam ibi comprehendatur, & qualiter teneatur si ædificet, vide glossam.1.l. 6.tit.22.par.3.

Emptor an debeat restitui pretium quod pro aliquo vxoris marito dedit quando ipsa vxor venditionem retractat, & an, & quãdo ipsa hoc facere possit, vide glo.6.l.4.tit.5.par.4.

Emptor illi alicuius quem pater pro necessitate famis vendidit, an si fit pretium quod pro eo dedit recipiat debet illũ ab obligatione seruendi liberare, vide glo.1.l.9.tit.17.par.4.

Emptor qui fit e constitutione pretij fructus est re qualis actio contra illum possit intentari si dicat pretium non interuenisse, & an ibidem tũc debeat fieri in re presenti, vide glossam secundam, legis. 66. titulo decimooctauo. par. 3.

Emptor agri credens ibi esse decem iugera cũ non sint nisi octo vel sunt plures, quid tũc fit agendum, vide glossam tertiam.legis.56.titulo de emptione.octauo.par.3.

Emptor remittendo actiones suas amplius regressum non habet, & quid si per industriam venditoris remittat, vide glossam quintam. legis. 65 titulo. 18. par. 3.

Emptor per receptionem clauium recipit rei possessionem, & an talis traditio debeat fieri in re presenti, vide glossam secundam, legis. 66. titulo decimooctauo. par. 3.

Emptor an possit ejicere inquilinum a re locata ante tempus & quando, vide glo.1.l.73.tit.8.part.3.

Emptor rei contra legis prohibitionem si ibi meliorementa fecerit, an cũ eo euincitur illa deducere possit, vide glossam primam.l.44. titul 28.par.3.

Emptor cui res tradita fuit si pretium illius non soluit dominium ipsius non acquiret, vide glo.2.l.46.tit.28.par.3.

Emptor si facta iam emptione a domino quod res erat vendentis, an ex hoc in mala fide constituatur, vide glossam tertiam, legis decimæ titulo 29.par.3.

Et quid si venditor habuit fidem de pretio sibi soluendo intra. 10. dies, si non soluat an rem quam tradit vendicare possit, vide glossam tertiã legis.46.titu.28.par.3.

Emptor rei alteri obligatæ in pignus an per longum tempus illam præscribere possit si venditor erat eius dominus, & a creditore illam furatus vel si primus debitor per creditorem nõ sit exclusus & reperiatur non solutio, vide glo.2.l.27.tit.29.par.3.

Et qui si fiat illam rem alteri obligatam pro pignore esse, vide glossã tertiam, ibidem.

Emptor illius rei in qua fuerat facta noui operis nuntiatio, an ipse etiam ibi comprehendatur, & qualiter teneatur si ædificet, vide glossam.1.l. 6.tit.22.par.3.

Emptor an debeat restitui pretium quod pro aliquo vxoris marito dedit quando ipsa vxor venditionem retractat, & an, & quãdo ipsa hoc facere possit, vide glo.6.l.4.tit.5.par.4.

Emptor illi alicuius quem pater pro necessitate famis vendidit, an si fit pretium quod pro eo dedit recipiat debet illũ ab obligatione seruendi liberare, vide glo.1.l.9.tit.17.par.4.

Emptor qui fit e constitutione pretij fructus est re qualis actio contra illum possit intentari si dicat pretium non interuenisse, & an ibidem tũc debeat fieri arbitrium boni viri & quando, vide glossam primam. legis 2.titulo.5.par.5.

Emptor an possit agere ad interesse si postquam recipit arram pro re vendita illam dare noluerit, vide glossam primam.legis septimæ.titulo.5. partita quinta.

Emptor precise cõpellitur ad solutionem pretij pro re quam emit quando emptio fuit perfecta & valida, vide glossam quartã. legis septimæ titulo.5.par.5.

Emptor & venditor an simul consentire debeant, & quando possint ex intervallo, vide glo.1.l.8.per text.ibi.tit.5.par.5.

Emptor si cum sciret rem destructam illam emit, an emptio nulla sit eo quod venditor tempore emptionis illud ibi non dixit, vide glossam nonam.l.14.tit.5.par.5.

Et per illum rerum quæ sunt in domibus affixe quando puniatur, vide glo.2.l.16.tit.5.par.5.

Et per si ipuletur de euictione tunc poterit agere contra venditorem ad pretium datum & ad interesse, vide glossam quintam.legis.19.titulo quinto.par.5.

Emptor an teneatur de periculo & damno superuenienti rei venditæ ibi, & quando, vide glo.3.4.7.&.8.l.23.tit.5.par.5.

Emptor licet rei emptæ possessionem non habeat emptio perfecta dicitur si conuentus fuit de pretio & periculum ad eum spectat, vide glo. 8.d.l.23.tit.5.par.5.

Emptor si rem emptam aliquo signo signauerit, an per hoc dominium talis rei ad eum transeat & pereat postea periculo suo, vide ibidem.

Emptor si signauit vinum quod emit an per hoc videatur ibi traditum & habeat ipsius dominium, vide ibidem.

Emptor vini in genere vel alterius rei similis quod degustari solet si tunc deterior retur an sit periculo emptoris, vide glossam primam & secundam.l.24.ibi.

Et quando vinum dicatur venditum in specie vel ad mensuram, & quid operetur vendi vno vel alio modo, vide ibidem in glo.2.

Emptor an possit agere contra venditorem si post degustationem vini aliquod periculum superuenerit in eo, vide ibi glossam tertiam. dictæ legis.24.tit.5.par.5.

Emptor si ad diem constitutum inter ipsum & venditorem (vt res vendita degustetur vel mensuretur) non venerit an venditor possit alte i rem illam vendere, & an adhuc duret contractus, vide glossam.6.l.24. tit.5.par.5.

Et quibus concurrentibus possit venditor emptore non veniẽte rem effundere & perdere, vide ibidem in glo.8.

Emptor si sit in mora quando res metiri vel ponderari solet, an tunc periculum illius rei ad ipsum pertineat, vide ibidem glo.10.

Et quid si res empta ante mensurationem augetur, ita quod plus valet quam tempore vendi tionis, an illud augmentum ad eu ptorem perti neat vel non, vide glo.11. d.l.24.

Emptor an plus soluere teneatur quã quod conuentum fuit ratione augmenti, quod ante mensurationem rei illi succedit, vide dictam glossã vnd- imam.

Et an lucrum vel damnum pertineat ad emptorem quando res vẽditur sine pondere vel mensura, vide glossam primam & secũdam.legis.25. ibi per illum textum.

Et an commodum vel in commodum quod succedit rei venditæ sub cõditione pertineat ad emptorem, vide glo.1.l.26.ibi.

Emptor si non offerat pretium venditori rei emptę, an venditor morosus esse dicatur, vide glo.1.l.27.tit.5.par.5.

Emptor quando constituat venditorem in mora, vide ibidem in glossa secunda.

Et quid si venditor antequam sibi pretiũ soluatur rem emptori tradidit eo pacto, scilicet vt dominiũ in emptorem non transeat donec pretiũ soluerit, an tale pactum teneat, vide glos.1.l.28.ibi.

Emptor an possit agere contra venditorem eo ipso quod rem sibi venditam antequam tradidisset eam non coluit, vide glossam primam. dictæ legis.28.

Emptor poterit vendere fructus rei emptæ quos ex re vendita ante traditionem percepit venditor, vide glo.2.d.l.28.

Emptor domus an videatur emere & pro eum cõmunem inter duas domos venditam scilicet & aliam, vide ibidem glo.3.

Emptor vineæ vel oliueti, an videatur emisse etiam torcularem pro vuis, quod ibi erat, vel molendinum pro oleo quando in venditione nihil dictum fuit, vide glo.3.l.11.ibidem.

Emptor qualiter excipiat si ad pretium conueniatur per alium, vide gl. 1.l.12.tit.5.par.5.

Et quid si esset obligatus ad pretium per instrumentum confessionatum stante statuto, quod contra instrumentum nulla exceptio possit opponi, vide ibidem.

Emptor quo tempore debeat denuntiare emptori quod inquietatur super re empta & quando valeat denuntiatio in causa appellationis, vide glossam.3.ibi.

Emptor quando inquietatur super re vendita, an teneatur illud vendito ri denuntiare quando est absens, vide glossam quartam. dictæ legis.32 in principio.

Et an tunc teneatur illud vxori eius vel familiæ denuntiare, vide dictam glos.4.ibidem.

Emptor an ad denuntiationem teneatur quando sibi constat quod res illa est aliena, & quod venditori non interesset denuntiationem sibi fieri ex hac vel alia causa, & an tunc emptor possit rem restituere non ipsa ta sententia, vide.d.glo.4.col.2.in principio.

Emptor quando inquietatur super re empta an sufficiat illud denũtiare principali licet non denuntiet fideiussori, vide ibi in quæ.1.

Emptor in denuntiatione an debeat venditori copiam libelli ostendere, vide.d.glo.4.d.l.32 in quæst.2.

Emptor an teneatur denuntiare substituto conditionali quod inquietatur super re empta, vide ibidem in quæst.3.

Et quid in cessione actionis sui nominis qui succubit an possit agere contra cedentem si cedens non denuntiauit, vide ibi in quæstione quarta.

Emptor tenetur denuntiare venditori non solum quod conuenitur, sed

Universidad de Deusto
Biblioteca

etiam quod ipse agit, vide ibidem in.d.quæst.4.
Emptor ad denuntiationem venditori faciendam non tenetur quando per pactum fuit remissa necessitas denuntiandi, vide ibidem in quæstione sexta.
Et idem est si emptor & venditor simul essent conuenti quia tunc non est necessaria denuntiatio, vide in. d.quæst.6.
Emptor an teneatur requirere venditorem vt defendat causam, an vero sufficiat quod tantum modo sibi denuntiet quod in re empta in quietatur, vide ibi in quæst.7.
Emptor etiam si non denuntiet venditori quod super re empta est lis tenetur venditor de euictione in tribus casibus, quando scilicet ipse vēditor sciret litem esse moram absque emptoris denuntiatione, vide.d. glo.4.quæst.7.col.1.l.32 tit.5.par.5.
Emptor a venditore precise defendi debet, alias vēditor tenebitur de euictione, vide glo.5.per tex.ibi.d.l.32.
Emptor a quo res empta euincitur potest venditorem conuenire ad interesse & ad sumptus litis, vide ibi.glossam sextam & septimam.per illū textum ibi.
Emptor an possit venditorem ad duplam conuenire quando a principio se ad duplam non obligauit, vide glossam octauam.per textum ibi.d. legis.32.
Emptor an possit cōpellere venditorem litem assumere super re sibi vendita quando ab illo euincitur, & quando sic, vide glossam secundam l.33.tit.5.par.5.
Et in quo foro venditor assumens litem respondere teneatur, an ipsius vel emptoris, vide ibi. glo.3.
Et an possit inuicto actore litem in se assumere, & qualiter litem illam assumere debeat, & an animo nouandi, vide ibidem in fine.
Emptor si sit legatior quam venditor, an tunc actor debeat cum eo litigare si dicat sua interesse, vide ibidem ad finem.
Emptor quādo defendit causam pro vēditore an agat de euictione quando non conduxit bonum aduocatum, vide ibidem.
Emptor qui causam defendit potest petere vt venditor det sibi instrumēta & testes quæ attinent ad causam, vide ibidem glo.5.
Emptor qui tenetur ad quantitatem respectu speciei, an illa perempta liberetur, vide glossam quartam.in medio legis.34.titulo duodecimo partita quinta.
Emptor domus, nauis, vēl gregis tenetur de euicione partis, vide gl. per illum tex.ibi.l.35.tit.5 par 5.
Emptor si ab eo res euincatur quando non possit agere contra venditorem vide glo.3.l.36.tit 5.par.5.
Et quid si emptor in arbitrum consentit & illud venditori denuntiet, vide ibidem.
Emptor si sit contumax, an si condemnetur agat de euictione contra emptorem, & quando sic, quando vero non, vide glossam sextam dictæ legis.36.
Emptor damnatus ex contumacia an tunc venditor appellare possit & quando, vide.d.glo.6.in fine.
Emptor si non excipiat de sumptibus & melioramentis in re empta factis, an venditor in illis teneatur de euictione, vide ibidem glos.7.
Emptor si tempore quo sententia fertur est præsens & venditor est absens, an & quando appellare debeat vel non, vide glossam octauam. d.l.36.tit.5.par.5.
Emptor rei in ludo an si ab eo petatur possit venditorem de euictione cōuenire, vide glo.9.per text.ibi l.36.tit.5.par.5.
Et quid si emptor sit alius rei tius qui tamen non ludebat, an possit agere de euictione, vide ibi glo.11.
Emptor an possit venditorem de euictione conuenire quādo sibi per Regem vel extra iudicialiter per vim & de facto res fuit ablata, vide gl. 2.l.37 tit.5.par.5.& ibi glo.5.
Et quid in pacto legis cōmissoriæ ad diem an soluto pretio rescindatur venditio, & per quæ verba pactum istud fieri debeat, & quid requiratur ad hoc vt pactum legis commissoriæ operetur translationem dominij, vide glo.3.l.38. ibi.
Emptor an possit conuenire venditorem ad restitutionem pretij quādo vinum venditum fuit deterioratum si probet ipsum venditorem illū non admonuisse vinum non duraturum cum ipse illud sciret, vide gl. 2.l.39 ibi per illum textum.
Emptor precisse cogetur rem reddere soluto sibi pretio licet in cōtractu non sit dictum quod teneatur reuendere, vide glossam quartam.l.42 titulo.5.par.5.
Et an & quando emptor liberabitur præstando interesse, vide dictam glossam quartam.
Et quid si venditor petijt pœnam, an pœnitere possit & postea rem petere, vide ibi glo 5.
Et quid si emptor rem alij vendidit, an si primus venditor ferat pretium primo vel secundo emptori possit petere vt sibi reddatur res, vide ibi.glo.7.&.10.
Emptor ad reddendum cogatur quando a plūribus venditoribus emit si vnus partem suam reemere velit vel quando iste vnus paratus esset totum reemere & refundere totum pretium, vide in dicta glossa septima.
Et quid si sint plures hæredes emptoris & vnus tantum rem illam possideat vel communiter cum alijs, an ille debeat condemnari ad rei restitutionem, vide ibidem.
Emptor si fuit in culpa vt rem restituere non possit an ad interesse teneatur, vide ibi glo.9.
Et quid si ex necessitate distraxit, vide ibi.
Emptor rem restituere non tenetur ipsa perempta ante moram, vide dictam glossam nonam.
Emptor si sit prohibitus alienare rē emptam, an talis prohibitio ad eius hæredes transeat quando nihil dictum fuit, vide glo.1.l.43.ibidem.
Et an hoc extendatur ad omnes hæredes vel intelligatur tantum de primis hæredibus, vide ibidem.
Et an prohibitio facta de se & filijs suis intelligatur vel extendatur ad nepotes & quando, vide ibidem.
Emptor si habuit dominium rei prohibitæ alienari an illo translato in eum per pactum possit prohiberi quod alienatione facta res reddat ad venditorem, vide glo.4.l.43.tit.5.par.5.
Et an venditor prohibita alienatione per pactum dominium in emptorem transeat & quando, vide.d.glo.4. &.5.
Emptor serui quando poterit illum manumittere non obstante pacto manumittatur a venditore tempore venditionis positum, vide glo.l.46.tit.5.par.5.part.5.
Emptor serui sub pacto manus iniectionis per venditorem apposito quando incurrat pœnam amissionis serui, vide glo.1.l.47.ibi.
Emptor rei ex pecunia aliena an dicatur verus dominus illius rei, & quando non, vide glo.1.&.2.l.49.per text.ibi.tit.5.par.5.
Et quid si pecunia sit alicuius militis, & an tunc requiratur quod emens sit procurator vel negotiorum gestor militis, vide ibidem glo.1.
Et quid si pecunia sit minoris.25.annis, furiosi vel prodigi, vide ibidem glo.3.&.4.per illum text. ibi.
Et quid in curatore vel alio extraneo ementere cum pecunia minoris vide.d.glo.4.per illum textum ibi.
Et quid si emat ex pecunia ecclesiæ, & ipse sit prælatus vel sit alius extraneus, vide ibidem in glo.5.&.6.
Et quid si emat prælatus per interpositam personam, vide ibidem.
Et quid si prælatus pecuniam suæ ecclesiæ fratri suo mutuauit ex qua ipse emit prædium, an tale prædium sit ecclesiæ, vide.d.glo.6.
Et quid si inter contrahentes cum pecunia ecclesiæ actum sit, quod dominium directum neque vtile dominium acquiratur ecclesiæ sed emptori, vide ibidem.
Et quid si prælatus & ecclesia rem de communi pecunia emant, cuius res sic empta, vide.d.glo.6.in fine.
Emptor rei cum pecunia dotali, an illā suam faciat siue sit maritus vel extraneus, vide ibidem in glo.8.
Et quid si emptor a quo res euincitur offerat æstimationem, an liberetur a rei venditione, vide.d.glo.8.
Emptor rei venditæ per iudicem pro executione sententiæ an transferat emptorem ac si dominus vendidisset, vide glosam primam.cum alijs ibi.l.52.tit.5.par.5.per tex.ibi.
Emptor a Rege si rem emptam possideat, ipse Rex possidere dicitur, vide glo.5.l.53.ibi.
Emptor tunc habebit rei emptæ dominium quando venditio fuit valida & solenniter facta, vide ibidem glo.6.in fine.
Emptor qui in re empta habet mallam fidē illam vsucapere non potest vide glo.2.l.54.per tex.ibi.tit.5.par.5.
Emptor rei ex pecunia aliena si non sit soluendo an dominus verus possit agere ad rem ipsam, vide per glo.4.d.l.54.
Emptor si fuerit in mala fide inducendo venditorem vt venderet minus iusto pretio an teneatur rem restituere, vel si velit possit supplere pretium quod defuit, vide glo.8.d.l.56.
Emptor si iuret non venire aduersus contractum venditionis. an possit intentare remedium.l.2.C. de rescindenda venditione, vide ibidem glossa.11.
Et quale debeat esse hoc iuramentum, & quid in minore.14.annorum, & in maiore.25.annorum, vide ibidem glo. 12.
Et quid si & tunc læsio sit enormissima, an tunc iuramentum aliquid obsteet, vide ibidem.
Emptor an possit renuntiare remedio sibi cōpetenti ex.l.2. C. de rescindenda venditione, vide ibidem in medio.
Emptor si dolose aliquid agat ementi rem, an contractus emptionis nō teneat, vide glo.1.&.2.l.57.tit.5.par.5.
Emptor si non certioretur a venditore quod res absq; onere empta debeat vsufructuarium vel seruitutem, an tunc venditio teneat & quid si venditor ludi ignorabat, & quando ignorantia sibi prosit, vide glo.3.d.l.57.

Et tantum emptor possit eligere an stet emptioni vel quod agat ad interesse, vide ibidem in glo.4.
Emptor si fuit fugitivus in cognoscendo vitio patenti rei emptæ, an sibi præiudicet, vide glo.1.l 66.ibi.
Emptor rei si illam alicui dederit in pignus, an pignus illud resoluatur ex causa necessaria vel ex causa voluntaria quæ est in potestate emptoris vel non resolueretur, vide per glossam primam.legis.67. per textū ibi.tit.5.par.5.
Emptor perfecto contractu emptionis facit fructos suos, vide glo.5.colu. 2.in principio legis.19.tit.8. par.5.
Emptor an possit expellere colonum qui conduxerat ad decennium & vltra, vide glo.7.d.l.19.ibi.
Emptor fructuum non haberius in fructibus antequam separētur a fundo, vide glossam quartam, columna secunda.in medio legis.20.tituli. octauo.par.5.
Emptor fructuum & colonus, an assimilentur vel differant inter se, vide dictam glo.4.colu.2.l.ibi.mitatione.
Emptor pignoris si illud a creditore interueniente dolo emerit, an illud suum faciat vel an teneatur venditori ad damna & interesse licet creditor haberet vendendi facultatem, vide glossam primam.legis.49.titulo.15.par.5.
Emptor pignoris vendente creditore potest ab ipso petere vt cedantur sibi actiones personales contra debitorem, vide glossam quartā.legis 50.tit.13 par.5.
Emptor qui emit rem pignoratam a creditore contra quem aget si illa res ab eo euincatur, vide per glo.5.l.50.tit.13. par.5.
Emptor a debitore fisci vel alterius, an sit securus, & quando, vide gl.9. &.10.l.7 tit.5.par.5.
Emptor qui a debitore alicuius res dolose emit illas cum fructibus inde perceptis vel qui percipi potuerant restituere tenetur, & a quo tempore restituere debeant, vide glo.11.per tex.ibi tit.15.par.5.
Et an emptor expensas in tali rē factas deducere possit, vide ibidem in glossa sexta.
Emptor quando possit verum hæredem repellere exceptione si illam rē emptor habuit a possessore hereditatis, vide glossam tertiam, legis.5. titulo.14.par.6.
Emptor qui a proditore vel hæretico antequam per sententiam condemnetur emit, si ab eo res euincatur an debeat suum habere pretium, & quando, vide glo.2.&.3.l.4.tit.2.par.7.

BONAE FIDEI VEL MALAE FIDEI.

Emptor malæ fidei alicuius rei ecclesiasticæ, an habeat recursum ad pretium contra venditorem, vide glossam septimam.legis vndecimæ.titulo.14.par.1.
Emptor bonæ fidei alicuius rei ecclesiasticæ si alienator non sit soluendo an habebit recursum contra ecclesiam, vide glo.penult. legis finalis.tit.14.par.1.
Emptor rei ecclesiasticę si est malæ fidei, an habeat recursum ad aliud quā ad pretium, vide glo.nō.d.l.fina.
Emptor bonæ fidei a ecclesia actiones suas redere teneatur aduersus vēditorem in causa decimali, vide glossam secundam.legis.26.titul. 20. partita.1.
Emptor bonæ fidei quando possit fructus rei emptæ suos facere per vsucapionem & quæ ea, vide glo.2,&.3.l.5.tit.29.par.3.
Emptor si facta iam emptione illud sciat a domino quod res non erat vēdita, an ex hoc in mala fide constituatur, vide glossam tertiam.legis 30.titul.29.par.3.
Emptor licet bonam fidem habeat in re empta, non præscribit illam nisi per 30. annos quando venditor erat malæ fidei possessor, vide glo.1.l. 19.tit.29.par.3
Et an possit intentare publicam actionem, vide ibi.in glo.2.
Emptor bonæ fidei, an in re illa sic empta seruitutem imponere possit, vide glo.1.la.o.tit.31.par.3.
Emptor si fuerit in mala fide inducendo venditorem vt venderet minus iusto pretio, an teneatur rem restituere, vel si velit possit supplere pretium quod defuit, vide glo.8.in fine.l.56.tit.5.par.5.
Emptor qui in re empta habet malam fidem illam vsucapere non potest vide glo.2.l.54.per illum tex.ibi.tit.5.par.5.

REI ECCLESIASTICAE VEL MINORIS.

Emptor malæ fidei alicuius rei ecclesiasticæ, an habeat recursum ad pretium contra venditorem, vide glossam septimam.legis.11.titulo decimo quarto.par 1.
Emptor bonæ fidei a clericius rei ecclesiasticæ si alienator non sit soluendo an habebit recursum contra ecclesiam, vide glossam penultimā. in.q.fina.tit.14.par.1.
Emptor rei ecclesiasticæ si est malæfidei an habeat recursum ad aliud quā ad pretium, vide glo.ibi.d.l.fin.
Emptor rei minoris an & quando teneatur probare pretium fuisse in vtilitatem minoris conuersum, vide glo.5.l.59.tit.18.par.3.
Emptor rei minoris qui soluit tutori vel curatori, an securus sit si pretiū non soluatur creditoribus minoris, vide glo.8.l 60.ibidem.
Et idem erit in emptore ab executore testamenti aliquid emens, vide ibidem.
Emptor rei ecclesiasticæ, an sit securus licet pecunia non conuertatur in commodum ecclesiæ, vide glo.4.l 63.ibidem.

REI ALIENAE. Emptor rei alteri obligatæ in pignus, an per longum tempus illam præscribere possit si vēditor erat eius dominus & a creditore illam furauit vel si prius debitor per creditorem non fit exclusus & reperiatur non soluendo, vide glo.2.l.27.tit.29. par.3.
Et quid si sciat illam rem alteri pro pignore obligatā, vide glossam tertiam.ibidem.
Emptor rei alienę scienter, an possit compellere venditorem vt sibi rem tradat, vide glo.1.l.19.tit.5.par.5.
Emptor sciens rem quam emit esse alienam, si ab illo pretium recuperetur cui pretium illud applicabitur, & quid si cōtractus sit a iure reprobatus, vide ibi glo.3.
Et quid si sint duo emptores rei alienæ & vnus sit sciens, alius vero ignorans, vide ibidē.
Emptor si stipuletur sibi reddi pretium quando emit rem alienam scienter debet re euicta illud sibi reddi, etiam si contractus esset a lege interdictus vide ibi glo. .d.l.19.tit.5.par.5.
Emptor si stipuletur de euictione tunc poterit agere contra venditorem ad pretium datum & ad interesse, vide glo.5.d.l.19.
Emptor rei alienæ debet defendere causam quando venditor illud facere nolit, alijs etiam si denuntiasset non ageret de euictione, vide glos. 4.l.33.tit.5 par.5.

DECEPTVS VEL DECIPIENS.

Emptor si fuerit deceptus quando rescissionem petere possit, vide glo.3. l.16.tit.11.par.4.& glo.l.56.tit.5.par.5.per illum textum.
Emptor rei si fuerit deceptus vltra dimidiam iusti pretij, qualiter illi consulatur, & quid si primus emptor alienauit in alium, & alia plurima ista materia, vide per.glo.l.56.tit.5.par.5.
Emptor si decipiat venditorem vltra dimidiam iusti pretij, si elegerit rē restituere potius quam pretium suppliere, an teneatur ad fructus restitutionē, & quid in foro animæ, vide glossam octauam.dictæ.l.56.titulo quinto.par.5.
Et quid si emptor rem illam hypotheca vit, an hypotheca teneat. & illam liberare teneatur, vide ibidem.
Emptor si fuerit in mala fide an docēdo venditorem vt minus iusto pretio rem vēderet, an teneatur restituere vel si vellit possit supplere pretium quod defuit, vide.d.glo.8. in fine.
Emptor qui fuit a venditore deceptus vltra dimidiam iusti pretij, an possit consequi supplementum iusti pretij quando res fuit mortua vel deteriorata, vide ibi glo.10.
Emptor si iuret non venire aduersus cōtractum venditionis, an possit intentare remedium.l.2.C.de rescindenda venditione, vide ibi.glo. 11.
Et quale debeat esse hoc iuramentum, & quid in minore, 14.annorum, in maiore.25.annorum, vide ibi glo.12.
Et quid si & tunc læsio sit enormissima, an tunc iuramentum aliquid obsteet, vide ibidem.
Emptor an possit renuntiare remedio sibi competenti ex.l.2.C.de rescindenda venditione, vide ibidem in medio.

FEVD. VEL MAIORIAE.

Emptor feudi quando emptio nō tenuit, an possit illud sibi retinere pro suo interesse sibi soluendo, vide glossam quartam ad finem legis nonę tituli.2.par.5.

QVI ARRAM DEDIT.

Emptor an possit agere ad interesse contra venditorem, si post quam recepit arram pro re vendita illam dare noluerit, vide glo.1.l. 7.ti.5.p.5
Emptor si dederit arram nomine pretij an venditor pœnitere possit, & quid si arrā dedit in pecunia, an indubio videatur data pro parte pretij, an vero requiratur quod illud ita dicatur, vide glossam secundam l.7.titu.5.par.5.
Emptor qui in signum venditori arram vel partem pretij dedit, an illam amittat quoniens illud non fuit deductum in pactum si per eum steterit quin cōtractus non adimpleatur tempore promisso vel ex alia causa, vide glo.4.l.28.tit.5.par.5.

PRIMVS, VEL SECVNDVS, VEL TERTIVS.

Emptor secundus, vel tertius, an directo possit denūciare authori auctoris sui, & quando sic, vide glossam quartam.colum.2.quæstio.2.l.32.titulo.5 par.5.
Emptor primus an agat contra venditorē cui denunciabat quod inquietabatur antequam ipse primus emptor soluat interesse euictionis suo emptori & secundo a quo res fuit euicta, vide ibidem in quæst.5.
Emptor primus an admittatur si vult rem emptam sibi contra secundum emptorem in eo tempore quo & melioratione quando fuit per venditorem appositum pactum si certum diem alius melior conduxisset

Universidad de Deusto
Biblioteca

ron attulerit, vide glo. 1. l. 40. tit. 5. par. 5.
Et quid si pactum fiat sine adiectione diei, an tunc possit vsque in perpetuum afferri melior conditio, vide ibi glo. 2.
Et quid si secundus emptor non sit soluendo, venditor tamē illud approbauit, vide ibi glo. 3.
Emptor sub pacto adiectionis in diem, an lucretur fructus rei emptæ quādo alius plus dedit, & ipse illud plus venditori obtulit, & cū re empta remanſit, vide ibi. glo. 7.
Et quid si emptor rem alij vendidit, an si primus venditor offerat pretiū primo vel secundo emptori possit petere vt sibi reddatur res, vide gl. 7. & glo. 10. l. 42. tit. 5. par. 5.
Emptor qui sub pacto erat obligatus rem reddere, an ad interesse tenetur si res deuenit in alium, vide ibi. d. glo. 10.
Emptor rei si fuerit deceptus vltra dimidiam iusti pretij qualiter illi consulatur, & quid si primus emptor alienauit in aliū, & alia plura in ista materia, vide per glo. l. 56. tit. 5. par 5.
Emptor primus, vel secundus quis præferatur in petenda re & possidenda, vide glo. 8. l. 7. tit. 7. par. 7.

GABELLARVM VEL HAEREDITATIS

Emptor hæreditatis vel redditum, an agat contra venditorem si tota hæreditas vel pars eius ab eo euincatur, vide glosam secūdam. per tex. ibi. l. 34. tit. 5. par. 5.
Et quid erit in emptore gabellarum vnius loci cui aliud territorium fuit adiūctū. an pensio augmentetur pro rata ratione augmenti, ita vt pensio crescat ratione augmenti, & an istud ita sit, vi. glo. 4. dicēs. l. 34. ibi.
Emptor gabellarum qualiter gabellam emisse videatur, vide. d. glo. 4. in medio. d. l. 34. ibidem.
Emptores gabellarum assimilātur vsufructuarijs, vide. d. glosam. 4. ad finem.

SVB PACTO ADIECTIONIS IN DIEM.

Emptor si ad diem constitutum inter ipsum & venditorem (vt res vendita degustetur vel mensuretur) non venerit, an venditor possit alteri rem illam vendere, & an adhuc duret contractus, vide glosam sextā l. 24. tit. 5. par. 5.
Emptor primus an admittatur si vult rem emptam sibi contra secundū emptorem in eodem pretio & melioratione quando fuit per venditorem appositum pactum si ad certum diem alius meliorationem conditionem non attulerit, vide glo. 1. l. 40. tit. 5. par 5.
Et quid si pactum fiat sine adiectione diei, an tunc possit vsque in perpetuum afferri melior conditio, vide ibi. glo. 2.
Et quid si secundus emptor non sit soluendo, venditor tamē illud approbauit, vide ibi glo. 3.
Emptor sub pacto adiectionis in diem non requiritur quod ipse plus offerat, sed tantum quod meliorationem det venditori, vide ibi glosā septimam.
Emptor sub pacto adiectionis in diem, an lucretur fructus rei emptæ quādo alius plus dedit, & ipse illi plus venditori obtulit & cum re empta remanſit, vide ibidem in glo. 7.
Emptor si paciscatur cum venditore vt reddito sibi pretio rem emptam venditori redeat, an post multum tempus ad hoc ipse teneatur, vi. gl. 1. legis. 42. ibi.
Et an ius competens venditori ex hoc pacto possit cedi alij per venditorem, vide ibidem in glo. 2.
Et an istud ius offerendi transeat ad hæredes etiam quando in pacto nihil de eis dictum fuit, vide ibidem glo. 3.
Emptor qui sub dicto pacto erat obligatus rem reddere, an ad interesse teneatur si res deuenit in alium, vide ibidem glo. 10. d. l. 42.
Emptor qui sub tali pacto rem emit, si rem emptam obliget antequam sibi re ematur re soluitur ius pignoris venditore emente & quare, vide glo. 7. d. l. 42. tit. 5. par. 5.
Et quid si sint plures hæredes emptoris, & vnus tantum rem illam, possi debeat vel communiter cum alijs, an ille debeat condemnari ad rei restitutionem, vide ibi.

DOMVS VEL REI LOCATAE.

Emptor domus an videatur emere puteum cōmunem inter duas domos venditam, scilicet & aliam, vide glosam tertiam. legis. 28. titulo quinto. par. 5.
Emptor domus, nauis vel gregis tenetur de euictione partis, vide gl. per illum textum ibi. l. 35. tit. 5. par. 5.
Emptor domus quæ alicui erat ad tempus locata, an possit expellere cōductorem ante tēpus, & quando non, vide glossas legis. 19. titulo. 8. par. 5.
Emptor domus locatæ si nollit inquiliuū expellere, an inquilinus teneatur stare locationi, vide ibi. glo. 2.
Et an idem sit dicendum in colono fisci ciuitatis vel ecclesię, an emptor illi stare teneatur neque possit illum expellere, vide glosam quintam ibi colum. 1.
Emptor rei alicui locatæ quando ante tempus colonum expellere non possit, vide d. glo. 5. d. l. 19.

EMPHYTEOTA vagans ita quod nescitur an viuat nec ne, an dominus possit accipere emphyteosim, vide glosam secundam legis. 14. titulo. 14. par. 3.
Emphyteota pensionem non soluens potest a domino expelli, vide gl. 8. legis. 69. tit. 18. par. 3.
Emphyteota cui per alluuionem aliquid accrescitur, an illud quod accrescat sit suum, & an propter hoc debeat sibi augmentari pensio, vide glo. 3. l. 26. tit. 28. par. 3.
Emphyteota an habeat incrementum alluuionis tam patentis quam latentis, & an aquiparetur feudatario, & an valeat argumentum de vno ad alium, vide glo. 2. l. 30. tit. 28. par. 3.
Emphyteota ex torrente vel fossato domini per longissimum tempus aquam duxerit in proprium prædium, an illud ius præscribere possit, vide glo. 5. l. 15. tit. 31. par. 3.
Emphyteota an teneatur denuntiare authori suo, quando inquietatur in re emphyteotica, vide glossam quartam, columna secunda, quæ. 4. l. 32. titulo. 5. par. 5.
Emphyteota si rem vendat extraneo, an dominus per retractum illam repetere possit, vide glossam secundam. in principio legis. 55. titulo. par. 5.
Emphyteota an a domino proprietatis requiri debeat antequam dominus proprietatem vendat, an ipse velit habere æquali pretio, vide d. glo. secundam. quæst. 2.
Et si in contractu emphyteosis adsit deceptio vltra dimidiam iusti pretij an concessio teneat, vide glossam quartam. in principio legis. 56. titulo. quinto. par. 5.
Et in quod differant censuarius & emphyteota, vide dictam glossam. 4. tæ legis. 29.
Emphyteota si rem permutauerit cum aliare, an prius debeat dominus requirere, vide glo. 3. d l. 29.
Emphyteota an possit rem emphyteoticam locare ad longum tempus vide. d. glo. 1. col. 3. quæst. 2.
Emphyteota an irrequisito domino seu sine eius consensu possit vendere suam commoditatem fructuandi alteri, & quando nō, vide in alia quæstione. 2.
Emphyteota an possit aliquem facere vsumfructuarium in re emphyteutica irrequisito domino, & an possit constituere vsum vni, & vitalitium alteri, vide ibidem.
Emphyteota ecclesiæ vel alterius an possit rem emphyteoticam dare vide ibidem in quæst. 3.
Emphyteota an possit legare, vide ibidem in quæst. 4.
Et quid si venditio vel alienatio sit necessaria, vt quia sit pro debitis emphyteotæ, an tunc requiratur domini consensus. vi. d. gl. 1. in quæst. simphyteo-

Emphyteota per quæ verba excuset ur a pœna caducitatis si rem emphyteoticam vendat alteri extraneo, vide ibidem. columna prima. in fine & col. 2.
Et quid si vendat sub condictione si consensus domini accedat, vide ibi. col. 2. ante medium.
Emphyteota, & quid si alienario sit nulla vel pro parte, an emphyteota in totum cadat a iure emphyteotico, vide ibi. q. 7.
Emphyteota si ignorans rem esse emphyteoticam illam alienauerit, an per hoc cadat a iure suo, vide ibidem.
Et an ex venditione facta per patrem qui recuperat emphyteosim pro se & filijs suis, & nepotibus præiudicetur illis, vide ibidem. in quæstione octaua.
Et quid si sint plures domini, an emphyteota omnes requirere teneatur & quando, vide ibid. in gl. 4. d. l. 29.
Et quid si vnus ex dominis velit rem sibi retinere alij vero domini nolue rint, vide in d gl. 4.
Emphyteota vxoris si denuntiet marito quod rem vendit, an hoc sufficiat vt excuseturа pœna caducitatis, vide ibi.
Emphyteota emphyteoticæ, an debeat requirere consensum domini principalis, vel alterius emphyteoticæ, vide ibid.
Emphyteota cadit a iure suo quando dominum decipit non dicendo verum pretium quod sibi pro re emphyteotica dabatur, vide ibi glos. quintam.
Emphyteota ex quibus possit colligere dominum consensisse venditio nifiter expresse illud non fecisset, vide ibi gl. 6.
Et quid si dominus dixit se nolle emere non tamen dedit licentiam vendendi, an emphyteota vendens a iure suo cadat, vide dictam glossam sextam.
Emphyteota si postquam habuit licentiam vendendi a domino illud per annum facere distulerit, an postea vendere possit, vide. d. gl. 6. col. 2. in prin. l. 29. tit. 8. par. 5.
Emphyteota si vendidit de consensu domini, & postea agit remedio. l. 2. C. de rescind. venditio. vel vendidit cum pacto de reuendendo, & postea reemit, an in ista noua translatione dominij iterum requiratur consensus domini, vid. d. gl. 6. q. 3.
Emphyteota si vendidit irrequisito domino, & venditione facta dominus consentiat venditioni tanquam faciendæ, an venditio valeat, vid. ibi. in q. 4.
Emphyteotica si vendat de consensu domini non tamen per hoc videtur dominus renuntiasse suæ proprietati, vide dictam glossam sextam. in fine.
Emphyteota potest vendere rem emphyteoticam si dominus intra duos menses rem accipere noluerit, & an possit morā purgare, vide ibi gl. septimam.
Emphyteota an possit rem emphyteoticam pignorare, & quibus, vid. ibi gl. 1. per illum tex. ibi.
Emphyteota an possit alij in emphyteosim concedere sine consensu domini, vide d. gl. 11.
Et an plures emphyteotæ possint inter se alienare irrequisito domino, vide gl. 11.
Emphyteota nouus tenetur soluere quinquagesimam partem quæ debetur domino quando res venditur, vide ibi gl. 12.
Emphyteota quibus rem emphyteoticam vendere non possit, vide glo 11. d. l. 29. tit. 8. par. 5.

EMPHYTEOSIS ecclesiæ, an transeat ad extraneos hæredes, & quando, vide gl. 1. l. 69. tit. 18. par. 3.
Emphyteosis quando recipitur pro filijs, & descendentibus, an tunc veniant fœminæ, vide d. gl. 1. d. l. 69.
Et an tunc veniant descendentes, & si hæredes non sint, vel hæreditatem repudiauerint, vide ibidem.
Emphyteusis ecclesiastica, an possit dari in perpetuum, vide glossam. 2. dict. l. 69.
Et an de substantia emphyteusis sit quod pretium interueniat a principio vel non, vide ibid. gl. 4.
Emphyteusis finita per generationem finitam descendentes petere possint eis confirmari est que iniuria si non fiat possitq; ad superiorem appellari, vide gl. 7. d. l. 69.
Emphyteusis an possit generatione finita illam per se retinere, vid. dict. gl. 7.
Emphyteusis cōcessa alicui pro se suisque filijs & nepotibus in annos. 60. et ultra infra hoc tempus decedat sine filijs, & nepotibus emphyteusis statim non spectato transcursu. 60. annorum reddeat ad ecclesiam, vide gl. 6. in fi. l. 10. tit. 31. par. 3.
Emphyteusis finita finitur seruitus in ea constituta, vid. gl. 1. l. 11. titulo. 31. par. 4.
Emphyteusim. & an illam recipiens pro se, & liberis descendentibus per lineam masculinam, siue per fœmininam, an & tunc fœminæ comprehendantur, vide gl. 1. l. 2. tit. 6 par. 4.
Emphyteusis an super immobilibus, vel super mobilibus constitui possit, & quæ sit ipsius natura, vide glossam primam. l. 28. titulo. octauo. par. 5.
Et an res mobilis ascripta solo possit dari in emphyteosim, vide. d. gl. 1. dict. l. 28.
Et an sit de substantia contractus emphyteutici quod a principio intercedat certa quantitas pretij, vel alia res, vide glossam tertiam. in principio. d. l. 28.
Et quid si in instrumento dicatur quod talis dedit in emphyteusim, vel cēsus, an contractus censualis, vel emphyteoticus sit, vide ibidem. in principio.
Et an de natura emphyteusis sit quod sit perpetua, vide glo. 5. in principio dict. l. 28.
Emphyteusis recepta pro aliquo, & suis hæredibus, an de primis, vel de omnibus descendentibus, vel de omnibus in infinitum debeat intelligi etiam extraneis, & quid si emphyteusis concedatur ab ecclesia, vid. ibidem in gl. 5. col. 2. d. l. 28. ibi.
Emphyteusis ab aliquo recepta pro se & suis filijs & hæredibus, an exigatur quod filij etiam sint hæredes, vt possint succedere in emphyteusim, vide. d. gl. 5. col. 2. q. 2.
Et quid si filij sint inepte qualiter instituti in hæreditate, an in emphyteusim succedant, & qualiter, vide ibi. q. 3.
Emphyteusis hæreditaria an possit vni ex filijs assignari per patrem, & an tūc limitetur ad vires tertij, & quinti, & partis legitimæ, vide ibi quæstione. 3.
Emphyteusis simpliciter recepta, an intelligatur recepta pro filijs masculis, vel simpliciter. vide ibi gl. 4.
Et an idem sit siecclesia simpliciter concedat emphyteusim alicui, an ad eius filios extendatur, vid. in d. q. 4.
Emphyteusis ecclesiæ si concedatur alicui nulla facta mentione tēporis, an in perpetuum concessa videatur, vide ibidem col. 5.
Emphyteusis ecclesiæ si ab aliquo sit præscripta, an extendatur ad tertiā generationem vel tantum ad vitam præscribentis, vide dictam glos. quintam. in fine.
Emphyteusis recipit vires secundum partium conuentiones, vid. ibi. gl. 6. in principio.
Emphyteusis requirit scripturam tam ad substantiam quam ad eius probationem, vide gl. 7. d. l. 28.
Et an filij spurij possint in emphyteusim succedere si de hoc factum sit pactum, vide glossam sextam. dictæ legis vigesimæ octauæ. titulo octauo. par. 5.
Emphyteusis an præsumatur finita si de ea non adsit scriptura, & an propter hoc dominus possit emphyteutam expellere, vide dictam glos. septimam.
Emphyteusis bene durat etiam si domus vel ager comburetur si emphyteuta velit & tunc censum soluere, vide ibidem in gl. 9.
Emphyteusis an perdatur quando emphyteota re vendit nollens dominum damnificare, & quid si vendat sub condictione, vide gl. 5. col. 1. in fin. l. 29. ibi.
Emphyteusis in quibus personis alienari non possit, vide per glo. 13. d. l. 29. tit. 8. par. 5.
Emphyteusis recepta pro se & suis hæredibus an tunc veniat hæres vniuersalis, vel institutus in re certa alio non dato cohærede & quid in filijs & quid si de successione feudi tractetur, vide per glo. 2. l. 4. titul. vertio. par. 6.
Et quid si talis emphyteusis sit ab ecclesia concessa per contractum. vide ibidem.
Et an si filius succedat in emphyteusim teneatur soluere laudemium. vide glossam quartam. legis vigesimæ primæ. titulo tertio. partita sexta
Emphyteusis sine personarum distinctione concessa intelligitur concessa in tertiam generationem. vide glossam. 2. columna. 2. in medio. l. 3. titul. 13. par. 6.
Emphyteusis informiter concessa ita in ea succedunt fœminæ sicuti masculi, vid. d. gl. 2. col. 2.
Et an in emphyteusim filij pater succedat. vide glos. 1. l. quartæ. titulo. 13. par. 6.

ENORMIS LAESIO. de hoc. vide in verbo. LAESIO ENORMIS.

EPICVREI & in qua fuerunt opinione circa animam. vide gl. 1. in prooemio. tit. 1. par. 1.

EPISCOPVS.

Episcopus etiam in synodo statuere non potest contra canones. vi. gl. 2. l. 12. tit. 1. par. 1. post medium.
Episcopi qualiter scire debeant fidei articulos & alia sibi necessaria & quæ. vide glo. 2. in medio. l. 1. tit. 3. par. 1. & glo. in prooemio. tit. 5. partita 1. & gl. 1. l. 22. ibi.
Episcopus debet esse ieiunus dum exercet sacramentum confirmationis.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Index materiarum

vide gl.1.n.tit.4.par.1.
Episcopi & alii superiores tantum administrare debent sacramentum ordinis,& confirmationis,vide glossam primam.ad finem.l. octauæ.tit. 4.par.1.
Episcopus iniungere debet pœnitentiam solennem, vel alius de ipsius mandato,vide glossam finalem.l.decimæoctauæ. titulo quarto.partita prima.
Episcopus potest dare licentiam subdito vt confiteatur cum alieno sacerdote,vide glossam ante penultimam.l.vigesimæprimæ.titul.quarto. partita.1.
Episcopus concedere potest indulgentias,& ad quod tempus, vide gl.2. &.2.l.45.tit.4.par.1.
Episcopi concedentes indulgentias.40.dierum de quibus diebus intelligantur,scilicet,ca1,seu purgatorii,vel mundi, vide gl.pen.d.l.45.
Episcopi licet plures ad finem dedicationis ecclesiæ non poterunt concedere nisi tantum annalem indulgentiam quam vnus solus poterat,vi. gl.fi.d.l.45.
Episcopus an possit celebrare de nocte, vel ex causa dispensare quod de nocte celebretur,quod sic,vide glossam primam.l. 48.titulo quarto. par.1.
Episcopi debent quotidie missam audire,vide glossam finalem.l.quadragesimæ octauæ.ibi.
Episcopatus est culmen omnium dignitatum, & non est maior ordo nihilominus tamen sunt in ecclesia aliæ maiores dignitates, vide glossam primam.legis primæ.titulo quinto.partita prima.&glossam 4.in medio.l.9.ibi.
Episcppi pares non sunt qui vnus maior altero, vide ibid.in fine.
Episcopus vnde dicatur & quem locum obtineat,vide gl.2.&3.l.1.tit.5. par.1.
Episcopi tenentur hæreticos conuincere,vide gl.5.ibidem.
Episcopus potest per Papam eximi a iurisdictione Archiepiscopi, vide gl.5.l.5.tit.5.par.1.
Episcopus non dispensat in voto vltramarino etiam visitationis tantum vide gl.11.d.l.5.ibidem.
Episcopus non dispensat in voto Iacobino licet in aliis omnibus sic.vide gl.12.ibidem.
Episcopus non potest dispensare cum bigamo ad minores ordines suscipiendas,vipe glossam trigesimam tertiam.dict.l.quintæ. titulo quinto par.1.
Episcopus an dispenset cum diacono contrahante matrimonium vt maiores ordines ascendat,vide gl.34.d.l.5.ibi.
Episcopi non ordinant nisi in diebus illis ad hoc deputatis Papa tamen sic,vide gl.18.ibidem.
Episcopus non potest dispensare cum eo qui excommunicatus celebrauit,vide ibid.in gl.41.
Episcopus debet punire a Papa si crimen commisit magnum alias illum punies Patriarcha,vide glossam octauam.l.decimæ.titulo quinto.partita.1.
Episcopus dicitur esse sub Archiepiscopo non tamen sub primato seu Patriarcha,vide gl.fi.d.l.10.
Episcopi seu alii prælati qualiter sint eligendi,vide glossam. 1.l.17.tit.5. part.1.
Episcopus quid scire debeat,& qualis in eo desideretur scientia,vide.gl.1. l.22.tit.5.par.1.
Episcopus debet scire ius canonicum, vide ibidem.
Episcopus eligendus non est nisi ille qui compleuerit.30.anos, vide gl.3. l.22.tit.5.par.1.
Episcopus intra quantum tempus petere debeat confirmationem, & consecrationem,vide gl.2 l27.ibidem.
Episcopus non potest esse extra suum episcopatum nisi de licentia Papæ nec sufficiet Imperatoris seu metropolitani,vide glossam prim.l.29. ibidem.
Episcopus absens non habebit reddituss sui episcopatus, vide glossam.2. dict l.29.ibi.
Episcopus non potest colectare subditos suos laicos,vide gl.5.ibidem.
Episcopus potest esse laicus etiam viuente sua vxore qui debet monasterium ingredi,& ibi profiteri, vide glossam finalem.l.35. ibidem.titu.5. par.1.
Episcopus cauere debet ab ebrietate,& qualiter puniatur post munitionem,vide gl.4 l.36.ibid.
Episcopus alios docere debet non autem debet doceri, est enim illi ignominiosum,vide gl.1.l.37.ibidem.
Episcopus scire debet grammaticam, rhetoricam,logicam,musicam,& ad quid, vide ibid.
Episcopi debent habere hospitalitatem , vide supra. in verbo. CLERICI.
Episcopus quid facere debeat,& possit de redditibus sui episcopatus, vide per gl fi.l.40.ibidem.
Episcopus quid debeat populo prædicare vide gl.1.l.42.ibidem
Episcopus an deponatur propter ipsius negligentiam,vide gl. fin.l.41. ibidem.
Episcopus an & quando possit subditum propriis manibus verberare,vide gl.5.l.56.ibi.
Episcopi venatores esse non debent,vide glossam decimam.l.quinquagesimæseptimæ.ibidem.
Episcopi quos homines debeant secum habere,vide glossam.7.l.55.tit. 5 par.1.
Episcopi an possint habere secum homines armatos, vide ibidem.
Episcopus an possit sibi assumere monachum vt sit suus cubicularius,vide fin d l.59.
Episcopus solus an sufficiat admonendum aliquem ad collationem Papæ voluntate vt fit hodie,an vero requiratur consensus capituli gl.1.in fi.l.61.ibi.
Episcopus est generalis sponsus omnium ecclesiarum suæ dioecesis, & debet habere curam,& ibi degentibus debet petere rationem admonitionis cæteris inferioribus prælatis, vide gl.2.l.62.ibi.
Episcopus factus seruos statim est liber,vide glossam.3.l.65.tit.5. partita prima.
Episcopus an subsit Regibus,vide glo.8.in fin. d.l.65.
Episcopus dicitur legatus Dei,vide gl.n.l.66.tit.5.par.1.
Episcopus non potest disponere de rebus ecclesiæ inferioris quæ subsunt alteri inferiori prælato sine eius consensu,vide glossam secundam.legis.62.ibi.
Episcopus an & quando dispenset cum simoniaco,& in qua simonia non possit,vide.gl.2.l.63.ibidem.
Episcopus an dispenset cum simoniaco ignorante tamen,an talis sit bona commissa,vel non,vide ibidem.
Episcopus an dispenset cum simoniaco circa sepulturas vel nuberum benedictiones,vide ibidem.
Episcopi stantibus hodie extra usgantibus excommunicantibus finiacis ipso facto an possint cum talibus dispensare, vide dictum gl. 2.ad fi.
Episcopus an & quando dispenset cum recipiente ordines extra tempus vide d.l.63.
Episcopus in quibus casibus dispensare possit, vide glossas d. l.63.
Episcopus seu alius prælatus statim exiit a patris potestate,vide gl.fi. ibidem.
Episcopus non debet a quolibet iudice vocari neque ad hoc debet compelli nisi tantum a Rege,vide glossam sextam,septimam, & octauam d.l.65.
Episcopus debet ab omnibus venerari verbo,dicto & facto,& assignatur præfecto prætorio,& est illustris,vide glo.final.l.66.titulo quinto par.1.
Episcopus celebrans in vno altare alius clericus ibidem eadem diuersis per eius reuerentiam celebrare non debet,vide ibi.in fine.
Episcopus de consuetudine habetur iurisdictionem ordinariam exclusiuam consuetudinem decano,vide glossam quartam.l.tertiæ.titu.6. partita prima.
Episcopus esse non potest vxoratus etiam si vxor sua castitatem vouerit vel multum senex sit nisi intret, & profiteatur religionem, vide glossa 2.tit.10.par.4.
Episcopi malefaciunt facientes se promoueri ad audiencias siue vbi causas laicorum tractantur,vide glossam primam.l.quadragesimæoctauæ. tit.6 par.1.
Episcopus potest esse de consilio Regis,vide glossam quartam.dict.l.quadragesimæoctauæ.
Episcopus si iusserit aliquem leuiter castigari si minister excedit ipse tenetur,vide glo.6.ibidem.
Episcopus non cognoscet de causis laicorum etiam data iudicis facultate sed remittet principi, vide glossam magnam.in principio d.l.48.
Episcopi seu prælati terram a Rege tenentes debent pugnare,vide glo. l.52.tit.6.par.1.
Episcopi testamentum facere non possunt nisi de Papæ licentia, vide glo. col.2.in prin.l.53.ibidem.
Neque legata relinquere,vide gl.2.l.1.tit.9. par.6.
Episcopi possunt ex causa magna præcipere clericis,vt ceream summam præfolua nt ad refectionem viarum seu pontium si Papa commoda re non potest alias secus,vide gl.2.l.4.ibidem.
Episcopus etiam si ante fuisset monachus suo abbati amplius obedire debet,& quid de habitu,vide glossam septimam.l.2 6.titul.7.par. per tex.ibi.
Episcopus si prius quam esset Episcopus vouit intrare religionem ad id ad id semper compelli debet, vide glossam tertiam.l. secundæ.titulo 5 par.1.
Episcopus non potest vouere religionem sine Papæ licentia neque alio quo

Septem Partitarum.

quo grauc damnum ecclesiæ faciat,vide glossam tertiam.l. 3.titul.8. par.1.
Episcopus omnia vota potest commutare exceptis duobus , vide gl 1.l. tit.8 par.1.
Episcopus non potest submittere se iurisdictioni iudicis minoris sine licentia Archiepiscopi, vide glossam nonam. l. septimæ. titulo nono. par.1.
Episcopus an possit in ecclesia specialiter interdicta celebrare, eo quod ibi hoc est priuilegiatus vt tempore interdicti possit celebrare , vi.gl. 3.l.16.tit.9.par.1.
Episcopus suspensus a pontificibus ea quæ ordinis sunt non administrat Bene vero ea quæ sunt iurisdictionis,vide glossam primam. l. decimæ septimæ.ibi.
Episcopus suspensus simpliciter ab officio non solum ab ordine se & ab omni officio clericali videtur suspensus,vide.d.gl.1.l. decimæseptimæ tit.9.par.1.
Episcopus simpliciter ab officio suspensus,an exerceat iurisdictionem spiritualem,vid.d.gl.1.l.7 tit.9.par.1.
Episcopus ab officio suspensus,an possit excommunicare , vide gloss.2. d.l.7.
Episcopus suspensus ab officio,& beneficio nec iurisdictionalia exercere potest,vide gl.4.d.l.17.ibi.
Episcopus si aliquem excommunicat Archiepiscopus eum absoluere nõ potest nisi in duos casus,& quando in illis non,vide glo. 6.l.24.titul. 9.par.1.
Episcopus debet ire ad locum vbi est de nouo constituenda ecclesia,& quid facere debeat,& an illud sit de necessitate,vel de honestate , vide gl.1.l.tit.10.par.1.
Episcopus hæreticus siue notorie excommunicatus , an possit ecclesiam consecrare seruata forma ecclesiæ,vide glo.4.l.19.titulo decimo. parte prima.
Episcopus debet in ecclesijs omnibus suæ dioecesis clericos ponere, corrigere, reformare,& alia,vide gl.2.l.secundæ.titulo duodecimo.part.1. cum aliis ibid.
Episcopus fauore religionis potest ecclesiam secularem in regularem transformare,vide glossam primam. legis tertiæ. titulo duodecimo. par.1.
Episcopus potest concedere vt quis sepeliatur in aliqua capella seu in ecclesia non habente populum,vide glossam decimam tertiam.l.quintæ tit.11.par.1.
Episcppi cum vestibus suis debent sepelliri, & quare,vide gloss. 2.d.13. tit.11.par.1.
Episcopus an possit sine capitulo res mobiles ecclesiæ alienare,vide glo. fin fi.l.2.tit.14.par.1.
De rebus immobilibus, vide ibidem.
Episcopus non potest dare licentiam generaliter sine specificatione rei ad vendendum rem ecclesiæ nisi præcedente causæ cognitione,vide gl.2. tit.16.par.1.in fi.
Episcopus an possit sine consensu capituli res suæ ecclesiæ monasterio confirmando dare, & quid in constructo,vide glo.5.l.quartæ.titul.14. par.1.
Episcopus si velint aliam ecclesiam secularem facere de nouo ex causa forte quia creuit populus, vide ibid.in gl.6.
Et an sit differentia vtrum bona sint diuisa inter prælatum & capitulum necne,vide ibid.gl.7.
Et an id sit facere possit alius prælatus citra Episcopum,vide dictam gl. finalem.
Episcopus nihil potest facere sine consensu capituli nisi in tribus casibus vide gl.2.l.9.tit.14.par.1.
Episcopus potest minora negotia sine capitulo facere,vid. ibid.
Episcopus an possit hereneia prouidere sine consensu capituli , & qualia &vide ibid.in gl.3.
Episcopus si vult procedere contra consanguineum , vel amicum collegi potest illud sine consilio capituli tractare , vide ibidem.in glossa nona.
Episcopus in quibus consilium in quibus consensum capituli petere debeat,vide ibidem in gl.fi.
Episcopus sine capitulo nec e contra non potest minuere numerum prebendarum,vide ibid.ad fin.
Episcopus potest constringere patronum sub iuramento quod præsentet vtilirem , vide glossam tertiam. l. quintæ. titulo decimoquinto, par.1.
Episcopus eligens idoneum prætermisso idoniore,an eius electio valeat, vide gl.3.post principium.
Episcopus si aliquo præsentato institutionem destulerit malitiose , & præsentans postea alium præsentet,an iste primo præsentatus habeat locum sui contra Episcopum,vide glossam quintam.l.6.titulo.15.parti tis prima.
Episcopus quando præsumatur aliquid malitiose facere , vide remissiue per.d.gl.5.ibi.
Episcopus an debeat consentire donationi quam facit aliqua ecclesia in aliam alicuius iuris patronatus,& quid si sine causa nolit consentire, vide gl.6.l.8.tit.15.par.1.
Et an Episcopi consensus requiratur si patronus velit ius suum compatrono donare vide ibidem.
Et an talis consensus debeat ante factam donationem præstari , vel post, vide ibi gl.7.
Episcopus bene potest ordinare præsentatum a rectore alicuius ecclesiæ patronatæ ille tamen nullum ex hoc habebit titulum sed alimenta, vide gl.1.l.14.tit.15 par.1.
Episcopus an possit sine licentia patroni facere præbendas de redditibus ecclesiæ patronatæ,vide gl.4.d.l.14.
Episcopi debent beneficia prouidere in suis ecclesijs,vide glo.1.per texe. ibi.l.1.tit.16.par.1.
Et de pœna volentis hanc episcoporum potestatem sibi vendicare,vide ibidem.
Et an requiratur ibi consensus sui capituli,vide ibidem gl. 3.& melius.in gl.6.
Episcopus an possit dispensare in eo quod quis habeat plura beneficia cum cura,vel simplicia,vide glossam quintam.l.tertiæ.titulo decimo sexto.part.1.
Episcopus an possit quando voluerit remouere commendatarium eui ecclesiam commendauit, vide gl.9.l.4.ibid.
Episcopus cum capitulo possunt ex causa beneficia minuere & fructus percipere,vid.gl.6.l.5.tit.16.par.1.
Et an suæ dioecesi,vide ibi gl.7.
Episcopus an possit pro debitis suis beneficia ecclesiæ minuere, vide dict. gl.6.
Episcopus potest duos canonicos secum adducere vbicunque fuerit non plus,& illi pro præsentibus habentur,vide glossam septimam.l.19.tit. 16.par.1.
Episcopus an aliquid percipere debeat propter ecclesiæ consecrationem vide gl.n.l.3.tit.7.par.1.
Episcopus an possit iurisdictionem vendere,& quid de temporali iure,vide gl.2.l.3.tit.17.par.1.
Episcopus aliquid pro conferendis ordinibus recipiens est simoniacus, & ipso iure ab ordine suspensus,vide glossam tertiam.l.11.titulo decimo septimo.par.1.
Episcopus personaliter debet ecclesias sibi subditas visitare nisi iusta causa aliud expediens fuerit,vide glossam quartam.l. primæ. tituli vigesimo secundo.par.1.
Episcopus an possit pluries in anno ecclesias visitare , & ab eis recipere mercedem,vide gl.1.l.2.ibidem.
Episcopus ecclesias visitans,an in pecunia possit procurationem recipere,vel non,vide gl.9.l.2.tit.22.par.1.
Episcopus visitande dicere sim suam,an se intromittere possit de delictis laicorum,vide gl.3.l.4.ibid.
Episcopus & Archiepiscopus,an possint simul visitare prouinciam, & quando,vide gl.6.l.5.ibid.
Episcopus potest decernere,vt aliquis sanctus de canonizatis veneretur solenniter,vide glossam secundam.l.primæ.titulo vigesimotertio.partita prima.
Et an ipse solus vel cum populi assensu,vide ibid.gl.3.
Episcopus est de consilio Regis,vide glossam quintam.l.6.titul.9.partitæ secundæ.
Episcopus cui fuit remissa vt est moris dispensatio inter aliquos quæ a Papa facta fuit si malitiose fecerit interim quod filius fuerit natus,an ita censeatur legitimus,& habilis ad succedendum,vide gl.10.col.2. in fine. cum principio sequentis l.2.tit.15.par.2.
Episcopus an debeat Regi suo fidelitatem iurare,vide glossam. 6.l.5.tit. 15.par.2.
Episcopi an habeant merum imperium,vide glossam.2. in fine. legis.18. tit.4.par.3.
Episcopus potest constituere procuratorem pro rebus suis , & suæ ecclesiæ siue bona sint distincta inter ipsum & capitulum siue non , vide gl. 9.l.2.tit.5.par.3.
Et quando non, vide ibid.
Episcopus in constituendo procuratore,an exigat consensus capituli , & quando,vide gl.n.d.l.2.
Episcopi dicuntur personæ spectabiles, & de iure Regni sunt de consilio Regis,vide gl.1.l.n.tit.5.par.3.
Episcopus alienare volens rem mensæ suæ,an ibidem interuenire debeat consensus Archiepiscopi,vide glossam tertiam.l. 63.titulo decimooctauo.par.3.
Episcopi an teneantur ad restitutionem si fructus sui episcopatus malæ consumpserint,vide gl.4.l.12.tit.28.par.3.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Episcopi soli possunt res ecclesiasticas consecrare, & an istud alijs delegare possit, vide glossam l. decimæ tertiæ, titulo vigesimo octauo. partita tertia.
Episcopi an possint dispensare cum vouentibus simpliciter castitatem, vt debitum ab vxore exigere possint, vide per glossam. 5. l. vndecimæ. tit. 2. par. 4.
Episcopus an possit cum incestuoso dispensare, vt matrimonium contrahat, vide glossam octauam. l. decimæ tertiæ. titulo secundo. partita quarta.
Episcopus potest se intro mittere ad compellendum maritum & vxorẽ vt simul viuant nisi bonozelo continentiam seruare velint, vid gl. 3. l. 1. tit. 9. par. 4.
Episcopus esse non potest maritus vxore in seculo remanente, licet castitatem vouerit, vid. gl. 1. l. 2. tit. 10. par. 4.
Episcopus debet consentire in ingressum religionis quem maritus facit de licentia vxoris non tamen istud est de substantia, vide ibidem in gl. 5. per illum tex. ibi.
Episcopus debet cognoscere de causis matrimonialibus, vide glos. 2. per tex. ibi. l. 7. tit. 10. par. 4.
Et an alij prælati, vide ibi. gl. 4. & 6.
Episcopus debet scire nouum & vetus testamentum, & qualiter hoc intelligatur, & an debeat scire canones, & an etiam leges, vide glossam tertiam. d. l. 7.
Episcopus an debeat scire omnem, salterium. & an peccet si interrogatus in sua consecratione si ista scit dicat se, si mentiatur, & an ipsius sententia lata cum canones ignorasset valeat, & quando. vide ibid.
Episcopus an possit causam matrimonij alteri delegare, vt illam iudicet, vide gl. 7. l. 7. tit. 10. par. 4.
Episcopi an sint personæ sectabiles, vel illustres, vide gl. 2. l. 3. titul. 14. par. 4.
Episcopi statim a patria potestate liberantur, vide glossam sextam. in fi. l. quartæ. titulo decimoquinto. & glo. 2. l. decimæ quartæ. titulo decimooctauo. par. 4.
Episcopus si fuerit factus seruus quantum, & quid domino pro se præstare tenetur, vide glossam secundam. l. sextæ. per tex. ibi titulo vigesimo secundo. par. 4.
Episcopus si propter eius simoniam, vel turpitudinem fuerit ab Episcopatu remotus non recuperabit abbatiam quam ante episcopatum habebat neque ibi alios honores habebit, vid. glossam tertiam. l. 3. titu. 24. par. 4.
Episcopus dominus vocari debet, vide glossam primam. l. 1. titulo vigesimoquinto. par. 4.
Episcopi successerunt in locum apostolorum, vide ibidem.
Et quid si ad solum Episcopum pertineat collatio beneficiorum, an possit capitulum sede vacante recipere resignationem beneficiorum ex causa permutationis, vid. glo. 6. l. 2. tit. 3. par. 5.
Et quid in vicario Episcopi, vide ibi.
Episcopi authoritas requiritur in permutatione beneficiorum, vide glo. 6. & 8. d. l. 2. ibid.
Episcopi autoritas non sufficit vbi beneficia quæ debent permutari sunt Papæ reseruata, vide d. l. 2. ibid.
Episcopi bene possunt castigare subditos suos, vide glossam tertiam. l. 1. tit. 8 par. 5.
Episcopi possimt de causis peregrinorum tractare quando vexantur, vel aliter inhumaniter tractantur, vide glossam tertiam. l. vigesimæ primæ. tit. 8. par. 5.
Episcopus potest annullare statutum nutriens peccatum, vid. glo. 6. l. 28 tit. 8. par. 5.
Episcopus fideiubere non tenetur si tamen fideiubeat tenet fideiussio, & illum obligat & vnde tunc soluere possit, vide gl. 3. l. secundæ. titu. 2. par. 5.
Episcopi sunt in statu magnæ perfectionis quæ in eis potius dicitur esse quam in alijs religiosis, & sunt in loco apostolorum, vide dictam glo. sam. 3.
Episcopus si credens aliquem peritum ei præbendam dedit si post eius imperitia detegatur, an sic datum ab eo auocari possit, vide gl. 1. l. 4. 6. tit. 14 par. 5.
Episcopus debet habere bona peregrinorum decedentium fine testamento, & quid facere debeat, vide glossa. n. 1. & 2. l. trigesimæ primæ. tit 1 par. 6.
Episcopi non possunt facere testamentum neque legata relinquere, vide gl. 3. l. 1 titulo nono part. 6 & glo. 1 columna secunda in principio. l. 53. tit. 6. par. 1.
Episcopus an possit se intromittere contra executores testamenti malæ agentes officium suum si testator illud prohibuit, vide glo. 1. l. 1. titul. 10. par. 6.
Episcopus an se intromittat in legatis a testatore relictis ob redemptionem captiuorum quando testator executores testamentarios non secit, & qualiter procedere debeat in hoc, & alia plura, vide per gl. 5 per tex. ibi tit. 10 par. 6.
Et qualis debeat esse iste episcopus, an loci originis, vel vbi legata fecit, vide ibid in gl. 3.
Et an episcopus qui fuit executor ad pias causas teneatur coram iudice secularе rationem reddere, vel coram metropolitano, vide ibi glossam sextam.
Episcopus an possit executores testamentarios ante annum compellere vt impleant testatoris voluntatem, vide glossam tertiam. l. 6. titulo 20 par. 6.
Episcopus loci an se intromittat & quando, & qualiter si executores testamentorum voluntatem defuncti adimplere nolint, vide gl. 1. 7. per illum. ex.
Et an Episcopo detur remedium. l. fina. C. de edicto. diuī. adrian. tollē. & quando, vide gl. 1. in medio. l. 2. tit. 14. par. 6.
Episcopus an possit esse curator alicuius minoris, vide gl. 1. l. 14. per tex. ibi tit. 16 par. 6.
Episcopus an possit authoritatem suam interponere ex interualle, vide gl. 7. l. 17. tit. 16 par. 6.
Episcopus an possit punire Archiepiscopum delinquentem in suo territorio, vide gl. 1. q. 4. l. 15. tit. 1. par. 7.
Episcopus potest absoluere de leui iniuria illata in personam clericis & qualiter hoc intelligatur vide gl. 1. l. 20. tit. 9. par. 7.
Episcopus an possit clericum condemnare in confiscatione bonorum, vide gl. 3. l. 5. tit. 31. par. 7.
EPISTOLA non nocet scribenti quousque peruenerat ad manus adhortatorum, vide gl. 1. in fi. l. 2. tit. 8. par. 3.
Epistolæ pauli dicuntur scripturæ authenticæ, vide gl. 1. l. 1. titulo decimooctauo par. 3.
EQVA furata, & a bonæ fidei possessore empta si per eas eum pateris & conciliat penes furem, an partus sit furtiuus, vide glo. 2. l. 3. par. 3.
Equa & ex equa, & tauro, vel ex taura, & equo nunquam fuit visum animal, vide glossam primam. l. vigesimæ primæ. titulo vndecimo par. tit. 5.
AEQVALITAS, de æqualitate seruanda tam in contractibus quam in alijs omnibus dispositionibus, vel successionibus, vide per glo. tit. 5. par. 6.
AEqualitas debet seruari in duellis, vide gl. 2. l. 3. tit. 4. par. 7.
AEQVALES.
AEquales scientiæ ille præferendus est qui nobilis est ex nobili stirpe, vide infra in verbo. NOBILIS.
AEQVIPARATIO non fit in rebus diuersæ materiæ, vide glossam. l. vigesimæ quartæ post medium. l. 19. tit. 8. par. 5.
AEQVIPOLLENS, & in contrarijs bene sufficit aliquid simile aequipolens, vide glossa ma. l. 5. per textum ibi. titulo quinto. quinta.
AEQVITAS scripta seruari debet licet de iure communi communis opinio adhæreat rigori, vide glossam secundam. l. vigesimæ octauæ. titul. 11. par. 4.
EQVVS & malor honor est in equibus ambulare quam in mulis, & dicit de pragmatica facta super mulas, vide glossam quintam. l. primæ. tit. 21. par. 2.
Equitans in die corporis Christi malæ facit, & si talis sit sacramentum vide rit in via quid debeat facere, & de pœna non facientis, vide gl. 1. tit. 4. par. 1.
Equus conductus ab eo pasturari debet, & equus malæ pasturæ non ambulat, vide glossam quartam. l. septuagesimæ sextæ. titulo decimooctauo. par. 3.
Equus ex quibus vstijs possit redhiberi. & alia in hoc, vide gl. 1. l. 5. per tex. ibi tit. 5. par. 5.
Et prohibitio de equis extrahendis extra regnum est multum seruanda vide glossam decimamseptimam. legis quintæ. titulo septimo. parte quinta.
Et exequio & taura, vel extauro & equa nunquam fuit visum animal, vide gl. 1. l. 21. tit. 11. par. 5.
Equus, & reus est qui habet equum calcitrosum, vide gl. 3. l. 22. per tex. ibi tit. 15 par. 7.
ERRARE, vide infra. in verbo. ERROR.
ERRANS.
Errans in proprio facto an excusetur saltim ad vsuapionem prosequendam, vide gl. 1. & 2. l. 14. titu. 29. par. 3.
Errans in iure quia credebat se possidere cum titulo qui nullus erat non possit vsucapere rem, vide ibi gl. 3.
Errans quando dicatur habere bonam fidem per quam vsucapionem continuare possit, vide ibid.
Errans in contrahendo matrimonio in alicuius personam, an & quod matrimonium teneat, & quando, vide gl. 3. per textum ibi. legis decimæ.

tiæ. par. 4.
Equili mulier errauit in qualitate, an tunc matrimonium teneat. vide idem gl. 4.
Errans in sexu baptizati, an valeat baptisimum. gl. final. l. quintæ titulo 4. par. 1.
Errans in nomine hæredis, vel cognomine, vel in alio, an & quando per hoc vitietur institutio, vide gl. l. 13. per tex. ibi tit. 3 part. 6. vide infra. in verbo. ERROR.
ERA DOMINI.
Era domini a tempore Ioannis. 1. non ponitur in instrumentis sed in eius locum ponuntur anni natiuitatis Domini, & in hoc est seruanda consuetudo, & quæ sit rectior computatio, vide per glossam tertiam. l. 54. tit. 8 par. 3.
ERRONEA CONFESSIO, de hoc, vide supra in verbo. CONFESSIO ERRONEA.
ERRONEA SVBSCRIPTIO. de hoc vide infra. in verbo. SVBSCRIPTO ERRONEA.
ERROR.
Iuris, vel facti.
Vtilis.
Qualitatis.
ERROR legum partitarum tam respectu sensus tam etiam quod vna lex pro alia erat posita correxit auus meus, vt ipse testatur in gl. pen. tit. 1. par. 1.
Error circa consuetudinem tam respectu causæ impulsiuæ quam finalis, & alia in hac materia, vide per glossl. 2. l. tertiæ. titulo secundo. partita prima.
Error si intercesserit in sexu babtizati, an valeat baptismum, vide glo. fi. l. tit. 4. par. 1.
Error magnus qualis esse dicatur ad hoc vt propter ipsum clericus possit verberari, vide glossam octauam. l. quinquagesimæ sextæ. titu. quinto. par. 1.
Error aduocati siue procuratoris in iudicio factus coram parte intra quem tempus debeat corrigi, vide glossam secundam. l. primæ. titul. 13. par. 3.
Error probabilis etiam in mero lucro non nocet, & quando faciens posse dicere se errasse, vide gl. 4. l. 5. ibi.
Error in confessione potest aliquando post sententiam corrigi, vid. glo. fi. tit. 13. par. 3.
Error partium litigantium coram aliquo quem credunt suum iudicem, & quando vitiet sententiam, vide glossam secundam. l. 15. titulo. 22. par. 3.
Error qui fit tex haberet in eos iurisdictionem sed non vsum ipsorum, vide idem in gl. 3.
Error in subsillicatibus non est peccatum mortale quo ad iudices errantes in iudicio suo exeraditur, vide glossam sextam. l. vigesimæ quartæ tit. 2. par. 3.
Error in facto alieno dicitur iustissimus, vide gl. 4. l. decimæ quartæ. titu. 29. par. 3.
Error quid sit, & an errans consentiat, & qui per errorem cõsentit potius contradicere quam assentire, vide glossam secundam. per tex. ibi. l. 10. tit. 2. par. 4.
Error mutuus contrahẽtis matrimonium in personam ipsius cum quo contrahit, an irritet matrimonium dirimat, & si carnalis copula præcesserit, vide glossam primam. legis quartæ. titulo quinto. partiquarti.
Error & si soluto facta sit per errorem non valet, & quibus modis istud accidere possit, vide glossam. 1. & 2. l. vigesimæ octauæ. per text. ibi titu. 14. par. 5.
Error in dubio creditur aliquem scienter indebitum soluisse, vel per errorem, vide glossam primam. legis trigesimæ. titulo decimoquarto. par quinta.
Error testatoris quando vitiet institutionem, vide glossam primam. l. duodecimæ. & glossas. l. decimæ tertiæ. per textum ibi. titulo tertio. partita tertia.
Error iustus an habeatur pro titulo etiam quo ad exclusionem petitionis hereditatis, vide glossam primam. columna. 1. in fine. l. 7. titul. 14. par. 6.
IVRIS, vel FACTI.
Error iuris quando excusat, vide elegantem distinctionem gl. 2. l. 20. tit. 1. par. 1.
Error iuris, an excusat minoribus, & mulieribus, vide dictam glossam secundam. in fine.
Error iuris solus, an sufficiat ad præscriptionem alicuius rei ecclesiasticæ quando non est admixtus cum errore facti. vide glo. l. 8. titulo. 14. par. prima.
Error iuris in personis fide dignis probatur per iuramentum, vide gl. 7. l. 24. tit. 22. par. 3.
Error iuris an iustus, ita quod non excuset a mala fide secundum canonistas, vide glossam tertiam. l. decimæ quartæ. titulo vigesimonono par. 3.
Error iuris vel facti an excuset contrahentes matrimonium scientes impedimentum quod erat inter eos, vide glossam quintam. l. 5. titu. 14. par. 5.
Error iuris dicitur lata culpa, vid. gloss. 4. l. 11. titulo trigesimo tertio partita septima.
TITVLI.
Error tituli in facto proprio, an & quando excuset, vid. gloss. 1. cum sequentibus. legis decimæ quartæ. titulo vigesimo nono. partita. 3.
Error in credente rem possidere cum titulo an iuuet illum ad vsucapionem, vid. ibi. in glo. 3.
Error in titulo quia assuit quidem, sed erat nullus, & sic errabat in iure, an tuneres per illum vsucapi possit, vid. d. glo. 3.
Error iustus an habeatur pro titulo etiam quo ad exclusionẽ petitionis hæreditatis, vide glossam primam. columna. 1. in fine. l. 7. titulo decimo quarto. par. 6.
QVALITATIS.
Error in qualitate quæ non inducit causam finalem, an vitiet actum, vide glo. 10. columna. 4. post principium. l. secundæ. titulo decimoquinto. par. 2.
Error qualitatis & remissiue plura de hoc & an talis error in muliere vitiet matrimonium, vide glossam quartam. l. decimæ. titulo secundo. par. 4.
AES ALIENVM.
AEs alienum semper deducitur in donatione, vide glo. 4. l. 4. titulo. 4. par. 5.
AEs alienum prius deduci debet quam hæres deducat falcidiam, vid. gl. 1. ad fi. l. 1. tit. 11. par. 6.
ESSE.
Esse aliud est quam sperari esse, vid. gl. 1. in proœ. tit. 1. par. 4.
ESSVRIENTI potius debet panis denegari quam sibi dari de cibo securus bonum facere non curret, vide glossam sepimam. l. 2. titulo. 9. par. 4.
AETAS ante & post diluuium secundum vtranque interpretationem, vide gl. 24. in proœ. par.
AEtas quæ requiratur ad suscipiendum sacramentum confirmationis, vide gl. 4. l. 11. tit. 4. par. 1.
AEtas excusat a pœnitentia saltim a maiori, vide glossam primam. l. 25. tit. 4. par. 1.
AEtas an veniat in consideratione respectu pœnitentiæ iniungendæ, vide gl. 1. d. l. 25.
AEtatis defectum solus Papa supplet, vide glossam decimamseptimam. l. 5. tit. 5. par. 1.
AEtas ad suscipiendas ordines qualis esse debeat, vide gl. l. 27. per tex. ibi. tit. 6. par. 1.
AEtas ad professionem quæ sit, vide per gl. 2. cum alijs ibi. l. 4. gl. 1. l. 3. tit. 7. par. 1.
AEtas quæ requiratur ad beneficia siue cum cura animarum sine sine ea vel ad canonicatum siue præbendam. vide glo. 2. l. 3. tit. 16. par. 1.
AEtas in rebellionibus Regis qualis desideretur, vide glossam. 2. l. 8. tit. 9. par. 2.
AEtas Regis minoris qualis requiratur ad hoc vt iurisdictionem exercere possit, & quid si sic filia minor, vide glo. 3. l. 3. per illum textum. tit. 15. par. 2.
AEtas quæ requiratur in castellanis de iure antiquo partitarum, & de iure ordinamentorum, vide glossam primam. l. quintæ. titulo decimo octauo. par. 2.
AEtas in iudicibus ordinarijs qualis requiratur, vide glo. 1. l. 5. tit. quarto. par. 3.
AEtas quæ excuset vt aliquis ad bellum ire nõ teneatur, vide gl. 14. l. 3. titu. 19. par. 2.
AEtas quæ desideretur ad matrimonium tam in masculis quam in fœminis, vide per gl. 8. l. 1. tit. 20. par. 2.
AEtas quæ requiratur ad hoc vt quis possit esse procurator, siue in iudicio, siue extra, & quid si exceptio ætatis ei opponatur, vide gl. 1. 6. l. 19. tit. 5. par 3.
AEtas qualis esse debeat in ferendo testimonium, vt illud valeat, vid. gl. 1. & 2. l. 9. tit. 16 par. 3.
AEtas inquisitorum qualis esse debeat, vide gl. 4. l. 6. titulo decimoseptimo. par. 3.
AEtas qualis requiratur ad hoc, vt sponsalia teneant, & an discretio ætatis suppleat, vide gl. 1. l. 6. tit. 1. par 4.
AEtas qualis requiratur ad contrahendum matrimonium inspicit loci consuetudo vid gl. 8. l. 9. tit. 11 par. 4.
AEtas qualis esse debeat in adoptate filiũ alterius, vi. per gl. 1. per tex. ibi, l. 2. tit. 16.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Index materiarum

l.2.tit.16.par.4.
AEtas quæ in manumittente requiratur qualis sit, vide.per gl.6.&.7.l.4. tit.22.par.4.
AEtas ad maritandas fœminas qualis sit, vid.per glo.8.l. quintæ.titulo 7.par.6.
AEtas quæ requiratur in minoribus, vt propter eorum delicta ipsi puniri possint, vide glossam quintam, sextam, & septimam. l. 9. per tex.ibi tit.1.par.7.
AEtas qualis excuset a pœna siue in senibus siue in minoribus, vide glossam tertiam, quartam, quintam, & sextam. l.8.per tex.ibi titulo.31. part.7.
ETYMOLOGIA quid sit, & an valeat argumentum ab etymologia vocabuli, vide gl.1.l.1.tit.1.par.6.
Etymologia quid sit, & de eius effectu, vide gl.1.&.2.l.1.per tex. ibi titul. 33.par.7.
EVCHARISTIAE sacramentum duo operatur in nobis, vide.gl.fin.l. 1.tit.4.par.1.
Eucharistiæ sacramentum tollit peccata venialia, & auget gratiam, vide ibidem.
Eucharistiæ sacramentum a solis sacerdotibus administratur, vid. glo.1. l.8.tit.4.par.1.
Eucharistiæ sacramentum potest sumi in die dominica resurrectionis, & in die Iouis sancti, & vsque ad dominicum de quasi modo, vide glo.4. l.34.tit.4.par.1.
EVELLENS terminos qualiter puniatur, & quando, & plura de hoc vide per glossam quintam, sextam, & septimam.l.30.per. tex.ibi. titulo. 14.par.7.
EVICTIO, & an Rex teneatur de euictione si aliqui res vendatur pro debitis fiscalibus, & quando vide glossam decimam.l.23.tit. 18.partita.3.
Et an mulier teneatur ad euictionem rei dotalis marito petenti, vide gl. 2.l.22.tit.11.par.4.
Euictio, & an venditor teneatur de euictione quando nihil fuit promissum, vide glossam secundam.per tex.ibi.l. trigesimæ secundæ.titu 5. par.5.
Et an & quando venditor teneatur de euictione, vide gl.4. cum aliis ibi per illum tex.in d.l.32.
Et an & quando tenebitur venditor de euictione etiam si emptor sibi nihil denuntiet de lite mota super re empta quando alias venditor sciebat litem esse motam super tali re vendita etiam sine emptoris denuntiatione, vide d.gl.4.col.3.
Et venditor semper tenebitur emptorem defendere alias tenebitur de euictione, vide gl.5.d.l.32.per illum tex.ibi.
Et etiam tenebitur ad interesse, & ad sumptus litis, vide ibidem. in glos. 6.&.7.
Et an emptor agere possit de euictione contra venditorem quando ipse emptor causa non defendit venditore nolente eam defendere, vide glossam quartam. legis trigesimæ tertiæ.titulo quinto. partita quinta.
Et quid si cum emptor causam defendi malum aduocatū elegit, an agat de euictione contra venditorem, vid.d.gl.4.
Et an venditor hæreditatis, vel redituum teneatur de euictione quando tota hæreditas, vel maior pars redituum euincitur ab emptore, vi.gl. 2.&.4.l.34.ibidem.
Et an venditor domus, nauis, vel gregis teneatur de euictione partis, vid.i glossas.per illum textum.legis trigesimæ quintæ.titulo quinto. partita quinta.
Et quando venditor non teneatur de euictione licet emptor inquietetur, vide glossam tertiam.cum aliis ibi per text.ibi.l. trigesimæ sextæ. tit.5 par.5.
Et quid si emptor sit contumax, an si condemnetur agat de euictione contra venditorem, & quando sic quando vero non, vide ibi glossam sextam.
Et quid si emptor non excipiat circa sumptus, & melioramenta facta in re empta, an venditor in illis teneatur de euictione, vide.bi. glossam septimam.
Et an venditor teneatur de euictione quando rem alicui in ludo vendidit, vide glossam nonam.l.trigesimæ sextæ.per text.ibi titulo quinto.partita quinta.
Et quid si emptor sit alius tertius qui non ludebat, an venditor tunc teneatur de euictione, vide ibi gl.11.
Et an venditor teneatur de euictione quando extra iudicialiter, & per vim res auferetur ab emptore, vel per Regem, vide glo.2.l.17.tit.5.par. 5.&ibi gl.5.
Et an & quando creditor vendens pignus teneatur de euictione, vid.glossam primam. cum aliis ibi. & glos.5.l.30.titulo decimotertio.partita.5.
Et simpliciter vendens nunquam intelligitur se obligare ad euictionem

l.2.tit.16.par.4.
AEtas quæ in manumittente requiratur qualis sit, vide.per gl.6.&.7.l.4. tit.22.par.4.
AEtas ad maritandas fœminas qualis sit, vid.per glo.8.l. quintæ.titulo 7.par.6.
AEtas quæ requiratur in minoribus, vt propter eorum delicta ipsi puniri possint, vide glossam quintam, sextam, & septimam. l. 9. per tex.ibi tit.1.par.7.
AEtas qualis excusetur a pœna siue in senibus siue in minoribus, vide glossam tertiam, quartam, quintam, & sextam. l.8.per tex.ibi titulo.31. part.7.
ETYMOLOGIA quid sit, & an valeat argumentum ab etymologia vocabuli, vide gl.1.l.1.tit.1.par.6.
Etymologia quid sit, & de eius effectu, vide gl.1.&.2.l.1.per tex. ibi titul. 33.par.7.
EVCHARISTIAE sacramentum duo operatur in nobis, vide.gl.fin.l. 1.tit.4.par.1.
Eucharistiæ sacramentum tollit peccata venialia, & auget gratiam, vide ibidem.
Eucharistiæ sacramentum a solis sacerdotibus administratur, vid. glo.1. l.8.tit.4.par.1.
Eucharistiæ sacramentum potest sumi in die dominica resurrectionis, & in die Iouis sancti, & vsque ad dominicum de quasi modo, vide glo.4. l.34.tit.4.par.1.
EVELLENS terminos qualiter puniatur, & quando, & plura de hoc vide per glossam quintam, sextam, & septimam.l.30.per. tex.ibi. titulo. 14.par.7.
EVICTIO, & an Rex teneatur de euictione si aliqui res vendatur pro debitis fiscalibus, & quando vide glossam decimam.l.23.tit. 18.partita.3.
Et an mulier teneatur ad euictionem rei dotalis marito petenti, vide gl. 2.l.22.tit.11.par.4.
Euictio, & an venditor teneatur de euictione quando nihil fuit promissum, vide glossam secundam.per tex.ibi.l. trigesimæ secundæ.titu 5. par.5.
Et an & quando venditor teneatur de euictione, vide gl.4. cum aliis ibi per illum tex.in d.l.32.
Et an & quando tenebitur venditor de euictione etiam si emptor sibi nihil denuntiet de lite mota super re empta quando alias venditor sciebat litem esse motam super tali re vendita etiam sine emptoris denuntiatione, vide d.gl.4.col.3.
Et venditor semper tenebitur emptorem defendere alias tenebitur de euictione, vide gl.5.d.l.32.per illum tex.ibi.
Et etiam tenebitur ad interesse, & ad sumptus litis, vide ibidem. in glos. 6.&.7.
Et an emptor agere possit de euictione contra venditorem quando ipse emptor causa non defendit venditore nolente eam defendere, vide glossam quartam. legis trigesimæ tertiæ.titulo quinto. partita quinta.
Et quid si cum emptor causam defendi malum aduocatū elegit, an agat de euictione contra venditorem, vid.d.gl.4.
Et an venditor hæreditatis, vel redituum teneatur de euictione quando tota hæreditas, vel maior pars redituum euincitur ab emptore, vi.gl. 2.&.4.l.34.ibidem.
Et an venditor domus, nauis, vel gregis teneatur de euictione partis, vid.i glossas.per illum textum.legis trigesimæ quintæ.titulo quinto. partita quinta.
Et quando venditor non teneatur de euictione licet emptor inquietetur, vide glossam tertiam.cum aliis ibi per text.ibi.l. trigesimæ sextæ. tit.5 par.5.
Et quid si emptor sit contumax, an si condemnetur agat de euictione contra venditorem, & quando sic quando vero non, vide ibi glossam sexta.
Et quid si emptor non excipiat circa sumptus, & melioramenta facta in re empta, an venditor in illis teneatur de euictione, vide.bi. glossam septimam.
Et an venditor teneatur de euictione quando rem alicui in ludo vendidit, vide glossam nonam.l.trigesimæ sextæ.per text.ibi titulo quinto.partita quinta.
Et quid si emptor sit alius tertius qui non ludebat, an venditor tunc teneatur de euictione, vide ibi gl.11.
Et an venditor teneatur de euictione quando extra iudicialiter, & per vim res auferetur ab emptore, vel per Regem, vide glo.2.l.17.tit.5.par. 5.&ibi gl.5.
Et an & quando creditor vendens pignus teneatur de euictione, vid.glossam primam. cum aliis ibi. & glos.5.l.30.titulo decimotertio.partita.5.
Et simpliciter vendens nunquam intelligitur se obligare ad euictionem tacite videtur agi ne de euictione teneatur, vide ibi gl.6.
Euictio & an hæres vendens res hæreditarias pro soluendis debitis, vel legatis testatoris teneatur de euictione si fecerit inuentarium, vide gl. 6.l.7.tit.6.par.6.
Et an legatarius euicta re agere possit de euictione, vide glo.7.tit.9.l. par.6.
Et an hæredis qui in præsentia iudicis inter se hæreditatem diuidunt debeant ad inuicem cauere de euictione, vide gl.1.&.2.l.9.titulo 5.partita.6.
EXACTORES TRIBVTORVM possunt a notario peti vt sibi detur liber tributorum, vide glo.5.l.23.titulo decimoquarto partita tertia.
Exactor tributorum tenetur ostendere mandatum sibi factum per literas publicas alias sibi non creditur, vi l.ibi gl.6.
Exactores tributorum non possunt cogere non soluentes sed debent adire præsidem nec præses iudi illi committere potest, vide ibi gl. septimam.
Exactores tributorum an possint propria authoritate vendere pignora, & quando, vide ibid.gl.9.
Exactores tributorum bene possunt emere, & contrahere in loco illo vbi administrationem habent, vide gl. sam tertiam.l.5.titulo quinto partita.5.
Exactores tributorum an possint propria authoritate cogere reliquos & vendere possessiones ipsorum etiam sine iudice, & quid hodie, & commissio sit generaliter exactoribus concessa tamen debent iudices uare legem municipa. vel consuetudinem loci, vide gl.2.l.32.titulo 15. par.5.
Exactores tributorum qui res aliquorum vendunt, an ad subhastationem teneantur, vide ibid.gl.2.
Et an sit aliqua differentia si res quæ venditur est mobilis, vel immobilis vt subhastatio requiratur vide ibid.
Exactores tributorum, an peccent si vectigalia imposita sine aliqua ratione causæ exigunt, vide glossam sextam.l. nonæ.titulo septimo par.5.
Exactores tributorum falsarij pœna manus puniuntur, vide gl.5.l.titulo 7.par.7.
EXAMEN obstetricum ad prothomedicos Regis pertinet, vide glo.3. l.17.tit.6.par.6.
EXCESVS monachorum seu aliorum, vide remissiue per glos.3.in fi. l. 23.tit.4.par.1.
Excessus alicuius in aliquem castigando est propter id excommunicatus vide glossam finalem.per tex.ibi.l.quinquagesimæ sextæ.tit.5.par. prima.
Excessus ministrorum in castigando de iussu prælati prælato non nocet vide glossam sextam.legis quadragesimæ octauæ titulo sexto partita prima.
EXCEPTA quæ dicantur in priuilegio donationis licet ibi nihil dicatur, vide glossam decimamsextam. l. quintæ.titulo decimoquinto partita.2.
EXCEPTIO rei iudicatæ, an obstet si post absolutoriam causa denouo superuenerit, vide glossam sextam.l. vigesimæquintæ.titulo secundo tit.2.par.3.
Exceptio dominij, an obstet petenti rei possessionem sine in iure sibi adipiscendæ, retinend. vel recuperand. poss. vide glossam sextam.l. tit.2.par.3.
Exceptiones per emptoriæ, & cuiuscunque sint qualitatis intra quantum proponi debeant, vide gl.1.in principio.l.8.titulo tertio par.3.& glo. 1.2.4.&.5.l.9 ibid.
Exceptiones debent opponi de substantia iudicij quia alias non admittitur probare factum nisi sit probata exceptio. vide.d.gl.1.
Et an reo sufficiat narrare factum ex quo resultet effectus. vid.ibid.
Et an idem sit in causis criminalibus, vide ibid.
Exceptio perimens in totum accusationem quando proponi debeat, vide de ibidem.
Exceptiones anormalæ intra quantū tēpus proponi debeant, vide ibi.
Et an sufficiat quod reus suas exceptiones in termino proponat si adhuc non faciat citare aduersarium, vide ibid.
Exceptio excommunicationis in quacunque parte iudicij proponi potest, vide glossam primam.in fine. legis octauæ titulo tertio. partita tertia.
Exceptiones dilatoriæ quando debeant proponi ante, vel post litis contestationem, vide glossam primam.l.nonæ.ibi & glos.3. l. quintæ.titulo 10 par.3.
Et si post litis contestationem proponantur, an debeant iudicare admitti, vide ibid.in eadem gl.1.d.l.9.
Exceptio & qualis faciat supersederi in causa, vide glossam primam. & glos.1.l.11.titul.3.par.3.& glo.1.l.5.tit.10.par.3.& glo.1.l.4. titul. par.8

Exceptiones dilatoriæ ante litis contestationem non propositæ possunt p. stea in vim peremptoriam. vid. glo.1.in fin.l.9.tit.3.par.3.
Exceptio contra procuratorem, scilicet, quod non habet mandatum, &c. quando debeat proponi, & quid si sit de personis quæ in iudicio esse non possunt. vid.ibi.glo.2.
Exceptiones post terminum opponi non possunt nisi eum iuramento, & de nouo ad suam notitiam peruenerint, vid.glo.5.l.9.tit.3.par.3.
Et quid si post iuratum postea appareat quod prius sciebat, vid.ibidē
Exceptio opposita contra personam, an impediat litis ingressum, vi.glo. 1.tit.3.par.3.
Et an item sit in omni exceptione impediente litis ingressum vt debeant proponi in terminis aliarum vel non, vid.ibid.
Et quid si non obstante licet proposita sit debeat lis contestari, & in causa vltra procedere, vid.ibid.& glo.1.l.5.tit.10.par.3.
Exceptiones peremptoriæ non impediunt iudicium principale, sed in eo proceditur & postea pronuntiatur super tota causa, vi. glo.1.l.1.fol
Exceptio apposita contra iudicem de eius incompetentia debet primitus terminari, vid.d.glo.1.d.l.11.
Exceptiones omnes quæ reddunt processum nullum nisi prius de illis cognoscatur, cum causa principali tractandæ non sunt, vid.ibidem.
Exceptio concernens processum dicitur talis naturæ, quod si super ea nō pronuntietur negotium principale non poterit experiri licet contra si exceptio fiat contra testes vel instrumenta, vide ibidem.
Exceptio solutionis habet effectum suspendendi, & quando non, & in tra quantum tempus talis exceptio probari debeat, vi.gl.3.l.5.tit.10.p. tertia.
Exceptiones contrariæ potest quis in iudicio proponere, vid.glo.4.l.6. tit.14.par.3.
Exceptio litis finitæ de iure partitarum, an impediat iudicium. vi.glo.2. l.7.tit.16.par.3.
Exceptio pretij non numerati intra quantum tempus proponi possit, & an valeat talis renuntiatio, & an in eadem carta poni possit, vid.glo.4 l.65.tit.18.par.3.
Exceptiones renuntiando aliquis quas renuntiasse videatur, vid.glo.5.l. 70.tit.18.par.3.
Exceptione tutus an petere possit vt liberetur per pactum, vi.glo.1.l.81. tit.48.partita.3.
Exceptio quæ opponitur contra instrumentum, scilicet quod nō est publicum seu a tabellione non factum qualiter poni debeat. vid.glo.1.l. 115.ibi.
Et quid si instrumentum sit de longinquo neque in hoc agatur de præiudicio opponentis, vid.ibid.glo.3.
Et quid si tabellio contra quem opponitur exceptio, scilicet, quod nō est tabellio sit notus omnibus probabili. vid.ibid.in glo.2.
Exceptio quando poni possit per iudicem de suo officio contra partem alue instrumenta vel aliter, vid.glo.2.l.24.tit.23.par.3.
Exceptio quæstus repellit accusatorem, & qualiter hoc probetur, vi.glo. 3.per tex.ibi.l.4.tit.9.par.4.
Exceptio leonina an infringat accusationem mariti vxorem de adulterio accusantis, vid.glo.4.l.6.tit.9.par.4.
Exceptio non numeratæ pecuniæ an habeat locum tantum in confessione mutui illarum rerum quæ consistunt in pondere numero vel mensura, an etiam in aliis omnibus contractibus si promissum non detur, vid.glo.1.l.9.tit.1.par.5.
Exceptio non numeratæ pecuniæ, an possit a reo opponi & de hoc possit quærelari, licet actor ei nihil petat, & an ista exceptio debeat in iudicio proponi vel sufficiat ipsi creditori etiam sine scriptis, vid.glo.3.d.l.9. tit.1.par.5.&.ibi. glo.4.
Exceptio non numeratæ pecuniæ post biennium debitori non competit, licet probare velit non fuisse sibi numeratam, & quid de iure canonico, vid.ibid.glo.6.
Et an illi competat intra biennium quando in instrumento de recepto quam fecit renuntiauit huic exceptioni, vide ibidem in glo.8.
Et quid si renuntiatio exceptionis non numeratæ pecuniæ fiat in eadem carta vel post biennium, vid.glo.9.l.9.tit.1.par.5.
Exceptio doli an obstet contra reuocantem precarium alicui datum intē positus, vid.glo.1.l.9.tit.2.par.5.
Exceptiones omnes quæ detrahūt proprietati maioriæ detrahunt & possessioni, vid.glo.2.col.2.in principio.l.7.tit.4.par.5.
Exceptiones in causa maioriæ quę requirunt altiorem indaginem, an de beant referuari iudicio proprietatis, vid.ibid.col.2.in principio.
Exceptio per emptoriæ an possit opponi de re non tradita quando per iuramentum fuit poni prohibeatur quando instrumentum erat cōfessorium, vid.glo.1.l.32.tit.5. par.5.
Exceptio competens reo naturaliter tantum obligato, an prosit fideiussio, & quid si tunc fideiussor dicat se ignoranter accessisse huic obligationi, vide.d.l. tantum, vid.per glo.7.l.5.tit.12. par.5.
Exceptiones qualescumque sint, possunt hodie contra instrumentum po

Septem partitarum.

ni etiam habentem executionem paratam dum tamen opponatur intra terminum a lege statutum, vid.glo.4.l.10.tit.12.par.5.
Exceptio cedendarum actionum competit contra creditorem nolentem actiones cedere fideiussori soluenti pro debitore. vi.glo.3.l.11.t.12.p.5.
Exceptio cedendarum an opponatur etiam si fideiussor sit obligatus per instrumentum guarentigium, vide ibidem.
Exceptiones quæ opponi possint per fideiussorem in fauorem rei principalis quando illas sciuerit, vide glo.1.2.&.3.l.15.tit.12. par.5. cum aliis glosis ibidem.
Exceptio competens reo de qua vti noluit, an illa competat fideiussori & ea vti possit, vi glo.5.d.l.15.
Et an fideiussor gaudeat tali exceptione quando obtulit se ad fideiussionem non rogatus, vide ibidem.
Exceptio opponi potest per fideiussorem etiam reo inuicto, vid.ibidem.
Et tenetur reus dare fideiussori probationes ad exceptiones quas opponere vult, vid.ibidem.
Et an fideiussor possit a reo petere vt det sibi expensas ad litem seu pecuniam pro expensis, vid.glo.quintam.dictæ legis.15.titu.12. part.5.ibidem.
Et quid si exceptio quæ a principio competebat tam debitori quam fideiussori postea cesset in debitore, vid.ibidem.
Exceptio competens tantum personę debitoris, an de ea fideiussor opponere possit, vid.ibid in glo.9.
Exceptio quæ poterat competere contra delengantem in causa nouationis, an competat contra eum cui est delegatus, vid.per glo.4.l.19.tit. 14.par.5.
Exceptio compensationis si a debitore opponatur quando locū habeat, vid.glo.2.l.20.tit.14.par.5.
Et sub qua forma opponi possit hæc exceptio compensationis. vid.ibidē glo.3.
Exceptio compensationis an possit opponi coram iudice arbitro vel coram delegato, vid.ibid.glo.4.
Et an possit opponi compensatio compensationis alterius debiti, vi. ibidem glo.5.
Exceptio quæ dicatur cito liquidabilis, vid.per glo. 6.d.l.20.
Exceptio compensationis intra quantum tempus debeat probari vt & admittatur, vid.d.glo.6.
Exceptio opposita per debitorem debet hodie intra decem dies probari, vide ibidem.
Exceptio compensationis an possit opponi in causa appellationis, vide d.glo.6.ad fin.
Exceptio compensationis an impugnet sententiam. vide ibidem.
Exceptio compensationis in pluribus casibus locū non habet, vid.glo.l. 21.ibi per illum textum.
Exceptio compensationis, an & quando inter socios qui in societate damnum dederunt locum habeat, vid.glo.1.l.22.ibiden.
Exceptio compensationis an habeat locum in persona procuratoris qui damnificauit dominum si in alio illum melioraverit, vide ibid.in fine.
Exceptio competit debitori contra creditores suos postquam cessit bonis, obligatio tamen naturalis vel ciuilis per talem cessionem non fuit extincta, vide.glo.2.l.3.tit.15.par.5.
Exceptio beneficij inuentarij si non opponatur ante sententiā, an postea in ipsius executione opponi possit, vid.glo.6.ad fi.l.7.tit.6.pa.6.
Exceptio defectus proprietatis non admittitur nisi in continenti offeretur probatio, vid.glo.12.&.13.l.2.tit.14.par.6.
Exceptio quando dicatur requirere altiorem in daginem, vide.d.glo.13. in principio.
Exceptio dilatoria quando opponi possit post nomen rei receptum inter reos quando quis accusatorem suum reaccusare vult, vide.glo.4.l.4. tit.1.par.7.
Exceptiones dilatoriæ quas aliquis qui de crimine conuenitur coram nō suo iudice habet si per eum non opponantur, an videatur ipse illius iurisdictionem prorogare, vid.glo.3.l.15.per tex.ibi.tit.1.par.7.
Exceptiones dilatoriæ debent ante litis contestationem opponi, vi. glo. 1.l.16.tit.3.par.7.&.glo.1.l.6.par.7.
Exceptio si opponatur contra testem propter quod eius dictū fuit inualidatum, an vltra id veniat a iudice puniendus, vid.glo.1.&.2.l.29. per tex.ibi.tit.1.par.7.
Exceptio si sit opposita contra aliquem si probetur, an ex ea ille contra quem fuit opposita veniat puniendus, vid.ibi.glo.3.
Et quid in vxore excipiente de lenocinio mariti contra ipsum accusantē ipsum de adulterio, vid.ibid.in glo.4.&.5.
Exceptiones si in simul per reum propositæ sint, an postea petere possit quod pronuntietur super exceptione quæ impedit litis ingressum, vi. glo.1.l.6.tit.3.par.7.
Exceptio quod iniuria non fuit atrox potest opponi ante litem contestatam, vid.glo.1.in fine.l.20.tit.9.par.7.
Exceptio proprietatis an obstet agenti interdicto recuperandæ possessionis

Universidad de Deusto
Biblioteca

rio,vid.glo.2.&3.l.18.tit.10.par.7.
Excepto quid si talis exceptio dominij non opponatur ab spoliante sed ab alio tertio,vid.ibid.in.d.glo.3.
Exceptiones quales proponi possunt per adulterum vel adulteram contra accusantes illos,& quando,& qualiter,vid.glo.l.7.8.9. &10.cum Exalijs,ibid.tit.17.par.7.
Exceptio ignorantiæ si proponatur per mulierem accusatam de adulterio postquam iusticia confessata an admittatur,& illam contra maritū iuuet,vid.glo.4.l.7.pg tex.ibi.tit.17.par.7.
Exceptio elapsi quinquennij, an perpetuo competat hæredibus apostatæ qui in vita neque per quinquennium a die mortis suæ accusatus fuit, vide glo.3.l.7.per tex.ibi.tit.25.par.7.
Exceptiones an eodem modo regulentur sicuti actiones in modo tempore & termino proponendi,& an ius excipiendi alicuo tempore præscribi possit vel non,& alia in hoc,vid.per.d.glo.3.col.2.
Et an terminus præfixus actioni censeatur præfixus exceptioni, vid.glo.3.col.2.in principio.d.l.7.
EXCIPIENS contra aliquem de crimine si exceptionem probet, an ille contra quem excipit veniat puniendus, vid.glo.3.&4.l.29. tit.1.par. septima.
EXCOMMVNICARE potest archipræsbyter si adsit consuetudo, vid. glo 5.a.l.8.tit.6.par.1.
Excommunicare possunt prælati,& quales,vide glo.2.l.7.titu.9. partita prima.
Excommunicare cum solennitate non licet nisi solis Episcopis,vid.ibid. glo.4.
Excommunicare non potest simplex clericus,ne istud vnquā possit præscribere,vid.glo.5.in fin.d.l.7.
Excommunicari non possunt nisi subditi, vide glossam secundam.l.8. ibidem.
Excommunicari non potest quis sine causæ cognitione & præcedente cōtumacia etiam de ipsius voluntate,vid.glo.4.l.12.tit.9.par.1.
Excommunicari debet per vim aliquem de ecclesia extrahens, vi.glo.fi. per tex.ibi.l.4.tit.11.par.1.
EXCOMMVNICATIO,est pœna naturalis clericorum habentiū concubinas,vid.glo.3.in medio.l.18.tit.6.par.1.
Excommunicatio quando dicatur medicinalis,quando vero capitalis,& quando dicatur maxima pœna,vide glo.quartam,in proœmio. tit.9. partita.1.
Excommunicatio est mucro Episcopalis,vide glo.1.legis.7.tit.9.partita prima.
Excommunicatio lata per eum qui præscribit illud ius excommunicandi ante præscriptionem an valeat,vid.glo.5.d.l.7.
Excommunicatio lata a iudice existente extra suum territoriū,an & quādo valeat,vid.per glo.1.l.9.tit.9.par. 1.
Excommunicatio lata a iudice existenti extra suum territorium in notoriis bene tenet,licet illam ponens male faciat, vide ibidem.
Excommunicatio lata in subditum existentem extra territorium beneva let,vid.ibid.in fine.
Excommunicatio ob homine quasi semper fit ob eius contumatiam, & an præsumpta contumacia sufficiat,vid.glo.2.l.10.ibi.
Excommunicatio fieri non debet nisi præcedente monitione,vid.glo.1.l. 12.ibi illud amplians.
Excommunicatio maior est inter censuras ecclesiasticas, vid.glo.1.l.14. tit.9.par.1.
Excommunicatio nō debet fieri statim nisi præcedente suspēsione quod est contra iudices hodiernos,vide ibidem.
Excommunicatio quo iure competat Episcopis,an ratione officij Episcopalis,vel dignitatis,vid.glo.2.l.17. ibidem.
Excommunicatio siue iusta siue iniusta debet timeri & iniuste excomunicatus quo ad Deum meretur,vide glossam secundam l.20. tit.9.part. prima.
Excommunicatio notorie iniustā an reddat eam nullam.vid.glo.2.in fin. l.20.tit.9.& glo.5.in fine.l.31.tit.6.par.1.
Excommunicatio lata contra formam canonis tenet,& quid si cōtra formam hominis,vide ibidem glo.4.
Excommunicatio iniusta ligat &.13.rationes de hoc, vid per glo.1.l.21. tit.9.par.1.
Excommunicatio iniusta ligat ex contemptu, vide glossam quartā ibidem.
Et tenetur petere absolutionem,quantumcunque sit iniusta,vid.ibidem.
Excommunicatio non suspenditur per appellationem sequentem, vide glo.5 ibidem.
Et quando sit,vide ibidem.
Excommunicatio si sit notorie iniusta superior eo ipso potest eam tollere sine alio requisito.vid.glo.4.l.24.ibi.
Excommunicatio lata post appellationem non tenet,vid.glo.1.l.30.tit.9 partita.1.
Excommunicationem contemnentes possunt per iudicem ecclesiasticū puniri priuando eos iure sibi quæsito in ecclesijs,vide glo.quartam.&.5. ibi.
Excommunicatio extendit se ad participantes cum excommunicato, & quando,vid.glo.l.33.tit.9.prr.1.
Et quid hodie ante denuntiationem, vid.ibi.glo.6.
Excommunicationis minoris effectus quis sit,vid.d.glo.6.
Excommunicatio minor qualiter relaxetur,& quis ab ea absoluet excommunicatum,vide ibidem.
Excommunicatio minor an transeat in tertiam personam, vide glo.fin. d.l.33.
Excommunicatio probata per famam an dicatur publica vt excommunicatum repellat ab actibus prohibitis tali,vi.l glo.1.l.35.tit.9.par. prima.
Excommunicatio probata per denuntiationem dicitur publica & repellit excommunicatum a quibuscunque actibus,vid.d.glo.1.
Excommunicatio proferri non potest neque in genere contra illum qui peccatum fecit soli denuntianti notū,vi. glo.16.in prologo.4.partis.
Excommunicatio grauior est quanis alia captura, vid.glo.16.l.4.titu.9. partita.6.
EXCOMMVNICATVS non est ille qui iustam causam contradicendi habet excommuni a tioni,vid.glo.1.in principio.legis.35.tit.4.partita prima.
Excommunicatus a quocunque absolui a Papa potest,vid.glo.23.l.13.tit. 5.part.1.
Excommunicatū a Papa alius præter eum non potest absoluere nisi de sui mandato,vid.ibid.glo.25.& glo.26.
Excommunicatus an & quando possit resistere excommunicationi,vid. glo.fin.in fine.l.31.tit.6.par.1.
Excommunicatus an sit intrans monasteria monialium,& quādo,& quo absoluet eum,vid.glo.2.l.36.tit.6.pa.1.
Excommunicatus non est ille qui iuris authoritate aliquid facit,vid.glo 7.in fin.l.51.ibidem.
Excommunicatus perstitens per annum efficitur de foro l.fiscali, & inde laicus eum castigabit,vid.glo.l.59.ibi.per illum text.
Excommunicatus est ipso iure qui facit vnum de.16. de quibus per glo. per tex.ibi.l.29 tit.9.par.1.
Excommunicatus est clericum percutiens, & quid si percutiat comendo vel oblatis,vel nondum profelsis, vid.glo.5.d.l.2.
Excommunicatus an sit ille qui cumportuit obiare re clericus offendit illud non fecit siue ex officio teneatur ad illud siue non, vid.glo.ad legis.2.
Excommunicatus an sit clericū excommunicatum percutiēs, & quid si non percutit sed illud postea ratum habuit vel scindat vestimenta sua, vel capiat frenum equi,vid.glo.2.l.3 ibidem.
Excommunicatus an sit clericum percutiens obdefensionem propriæ personæ rerumque suarum, vid.ibidem.
Excommunicatus non est semper ille qui clericum percutit, vid.glo.ad tex.ibi.d.l.3.
Excommunicatus eo quod clericum percutit,Romam ire tenetur, falsa in.13.casibus de quibus per glo.l.4.ibi per illum tex.ibi.
Excommunicatus etiam minori excommunicatione,horas in communi dicere non debet,vid.glo.3.l.6.tit.9.par.1.
Excommunicatus maiori excōmunicatione,neque eligi nec eligere potest,& quid si sit excommunicatus in minori excommunicatione, vid. glo.5.d.l.6.tit.9.par.1.
Excommunicatus minori excommunicatione potest esse procurator, & quid si maiori,& quid in suspenso,vid.ibi.glo.7.& 8.
Et an patrocinari possit & pro aliquo adueocare, vid.ibid.glo 9.
Excommunicatus est ipso facto non seruans interdictum a prælato factum quod etiam in exemptis locum habet,vid.glo.5.l.9.titu.9.partita prima.
Excommunicatus priuatim horas dicere debet,publice vero nō,vi.glo. l.18.tit.9.par.1.
Excommunicatum ab Episcopo, Archiepiscopus non absoluet,& quando sic,vid.glo.6.per tex.ibi l.24.tit.9.par.1.
Excommunicari qua forma debeant absolui,& an iuramentum quod fiunt sit de substancia absolutionis,vid,glo.primam.l.26.tit.9.partita.
Excommunicatus an prius debeat satisfacere de expensis suo aduersario,vid.d.glo.1.in fine.
Excommunicatus absolutus recepta sufficienti cautione si non impleat, an eo ipso videatur iterū reincidere in excōmunicationē, vi.ibi.glo.2.
Excommunicatus potest petere absolutionem per procuratorē, vi.glo. 4.d.l.26.
Et per nuntium.vid.ibi.
Excommunicatus an absoluatur absente eo ad cuius querelam fuit excommunicatus, vide ibidem.

Excommu-

Excommunicatus potest probare fuisse absolutum, siue per literas siue per testes,vid.d.glo.4.in fine.
Excommunicatus monitione non precedente statim est absoluendus sine aliqua cautione de parendo mandatis ecclesiæ,vid.glo.1.l.12.titul.9. partita.1.
Excommunicatus potest absolui ab excommunicatione etiam per iudicem,etiam si ille non sit sacerdos, vide glo.quartam.in fine,l.26.tit.9. partita.1.
Excommunicatum ab Episcopo alius non absoluet, nisi eius superior eo amplitur per glo.l.29.ibi.
Excommunicati tolerati si sint occulti an admittantur ad electionem,vi & glo.6.l.33.tit.9.par.1.
Excommunicatus pluribus excommunicationibus an debeat ab vna quaque illarum absolui,& quid operetur secunda,vel tertia excommunicatio,vid.glo.2.d.l.29.ibi.
Excommunicatus pluribus de causis si absoluitur per Papam,& pœnitētiarius illum remisit absolutum nulla expressa causa excōmunicationis qua illum absoluit,an pro absoluto habebitur,vi glo.4.d.l.29. ibidem.
Excommunicatus ab hæretico iudice, vel excommunicato siue occulte, siue manifeste excommunicatus non est,vide glo.6.l.30. titu.9. partita prima.
Excommunicatus fructus sui beneficij non percipiet &debet sibi abstrahi beneficium,& quid si adsit necessitas,vid.glo.7.l.31.ibidem.
Excommunicatus impeditus petere absolutionem,debet sibi succurri de fructibus beneficij,vide ibidem.
Excommunicatus propter aliud crimen quam propter hæresim si perstiterit per annum post annum,an habeatur pro conuicto,vid.glo.2.l.32. ibi.
Excommunicatus an possit communicare cum alio excommunicato, vi. de glo.6.l.33.tit.9.par.1.in fin.verbis.
Excommunicatus non est cum excommunicato cōmunicans ob sui vtilitatem vel pro salute animę suæ requirendo consilium si ad aliū ire nō poterit, vid.glo.4.l.34.ibi.
Excommunicatus reddere debet debitum requisitus neque ob id peccat, vide glo.6.d.l.34.
Excommunicatus an possit intrare ecclesiam,&adquid possit,& ad quid non,vid.glo.2.l.35.ibidem.
Excommunicatus ejici potest per clericos ecclesiæ per vim & quādo nō, vid.glo.6.ibi.
Excommunicatus minori excommunicatione an possit missam audire, vid.glo.1.l.3.tit.9.par.1.
Excommunicatus sepultus in ecclesia eam poluit & debet reconciliari, vid.glo.7.l.20.tit.10.par.1.
Excommunicatus ad ecclesiam confugiens an inde extrahendus sit, vid. glo.1.in principio.l.4.tit.11.par.1.
Excommunicatorum oblationes non sunt a clericis recipiendæ,vid.glo. 12.l.10.tit.19.par.1.
Excommunicatus rescriptum impetrare non poterit etiam si actor sit & illud faciat de consensu rei,vide glossam primam.l.38.titu.18.partita tertia.
Excommunicatus quid si ignoret se esse excommunicatum, vide ibidem.
Excommunicatus, & an facta per excommunicatum redintegrentur eo absoluto,vid.glo.2.l.22.tit.11.par.5.
EXCVSARE quando se possit tutor vel curator, vid.glo.l.2. per text. ibi.tit.17.par. 6.
Excusare an se possit quis a tutela vel a muneribus patrimonialibus, vel reipublicæ vel collectis si plures filios habeat,vid.glo.2.d.l.2. 17.par.6.
Excusare intra quantū tempus se possit tutor, vid.glo.l.4.per tex.ibi.tit. 17.par.6.
EXCVSATI qui dicantur vt ad bellum ire non teneantur, vid.glo.1 3. &.14.per tex.ibi.l.3. tit.19.par.2.
Excusatorem ad iudicem mittere quis teneatur si ab illo vocatus venire non possit, vid glo.11.l.11.tit.7.par.3.
Excusati qui dicantur a denuntiatione criminis facienda, vid.glo.1.l.6. tit.7.par.3.
EXCVSATIO excusari non possunt subditi ad principis mandatum,licere dicant alios esse magis idoneos, vide glo.quintam.l.16.tit.13.part. secunda.
Excusari an possit subditus ne obediat Regi propter curam rei familiaris vid.ibidem.
Excusatio legitima qualis esse possit in sponso nolente matrimoniū contrahere vt ad hoc non compellatur, vid.glo.2.l.7.tit.1.par.4.
Excusatio legitima mulieris non petentis filio suo tutorem qualis sit iusta vel non,vid.glo.5 l.12.tit.16.p r.6.
Et an excusatio duret si postea deueniat ad tempus in quo excusari non poterat,vid.ibid.in principio.
Excusatio tutoris vel curatoris legitima qualis sit,vid.glo.6.cū sequentibus.l.13.per tex.ibi.titu.16.par.6.& glo.12.per tex ibi.titu.17.partita sexta.
Et quid si se iniuste excusauit,an teneatur ad damnū interim proueniens vid. glo.1.d.l.2.
Excusatio tutoris vel curatoris, intra quantam tēpus proponi possit, vid.glo.l.4.per tex ibi.tit.17.par.6.
EXCLVDENS aquam a fundo suo propria manu etiam si fiat in damnum vicini aliqua actione non tenetur, vid.glo.5.l.13.titul.32.partita tertia.
EXCLVSVS ab successione per clausulam testamenti eo quod possessorem maioriæ offenderit,an admittatur si velit agere pro filio,vid.glo. 3.l.8 tit.29.par.3.
Exclusus ab vno remedio non videtur ab alio exclusus; vid.glo.2.l.19. tit.6.par.6.
Exclusus propter indignitatem suam semel nunquam succedere poterit. vid.glo.2.col.8.quæst.23.l.3.tit.13.par.6.
Exclusus a maioris ex vna causa,an ex alia succedere possit in eadem maioria, vi.ibid.in quæst.24.
EXECVTIO quæ sit hæreditate iacente antequā hæres accepret, vel detur curator bonis non valet,vid.glo.4.l.12.tit.2.par.3.
Executio fieri non debet in bonis procuratoris rei condēnati,& quando sic,vid glo.2.3.4.tit.5.par.3.
Executio alicui commissa,an & quando de causa cognoscere possit,si de ea nihil dictum fuit,vid.glo.1.l.48.tit.18.par.3.
Executio alicui commissa super aliqua re quando de ea quicquā cognoscere possit,vid.glo.2.l.52.tit.18.par.3.
Executio mera sententiæ alicui commissa de quibus exceptionibus cognoscere possit etiam si sententia a principe lata sit,vid.glo.4.d.l. quinquagesimę secundæ.
Executio vtium fiat in fideiussorem tutoris,tutores non excluso,& quando,vid.glo.6.l.94.tit.18.par.3.
Executio an possit peti ex cautione priuata a parte confessata, vid.glo.4 l.119.tit 18. par.3.
Executio sententię contra victum latæ an fiat durante appellatione tertij qui ad rem ius prætendebat,vid.glo.1.l.4.tit.23.par.3.
Executio sententiæ latæ contra aliquos,an fiat contra sotium non appellantē durante consocij sui appellatione, vid.glo.4.l.5.tit.23.par.1.
Executio pœnæ minoris delicti a qua pœna non fuit appellatum, sed a pœna in sententia imposita pro delictis maioribus,an differatur durante appellatione super maioribus delictis,vid.glo.5.l.14.tit.23.par.3.
Executioni an sit locus quādo a sententia cōfirmatoria in curia Regis lata fuit Regi supplicatum,vid.glo.2.l.4.tit.24.par.3.
Executio sententiæ an peti possit in loco originis licet ibidem lata nō fit, vid.glo.2.l.1.tit.27.partita.3.
Executio sententiæ an fieri possit per præsides super maiores iudices, & quales isti esse debeant,vid.glo.3.l.1.tit.27.par.3.
Et si appellatum sit a sententia,& iudex appellationis eam cōfirmat quis eam mittit in executionem, vid.d.glo.3.
Executioni an mandetur sentētia ab aliquo iudice lata per iudicem aliarei condemnati sine literis iudicis condemnantis, vid.glo.5.l.1.titu.27. partita. 3.
Et an in hoc sit differentia an petatur executio iudicis officio vel actionis in factum,vid.d.glo.1.l.tit.27.par.3.
Executio debet fieri prius super rebus mobilibus quā adimmobilia pertineatur,& si iste ordo nō seruetur an possit debitor appellare,& quid si non appellet an teneat processus.& an creditori pro satisfactione debiti debeant tradi res meliores,vid.glo.1.&.2.l.3.tit.27.par.3.
Executio an debeat fieri prius in nominibus seu in rebus immobilibus,si debitor illud velit,vid.glo.3.d.l.3.
Executio inbouibus,armis seu in alijs rebus priuilegiatis potest fieri,quando alia bona non inueniantur, vide ibi.glo.8.
Et an in tali casu debeat occupato in seruitio Regis aliquid admitti qp suffiiciat ad victum,vid.d.glo.8.d.l.3.
Executio contra vniuersitatem an fieri possit in vijs publicis, vid.glo.8. d.l.1.tit.27.par.3.
Executio sententiæ latę contra plures qualiter fiat,& quid si sententia lata sit in causa criminali,vid.glo.1.&.2.l.4.tit.27.par.3.
Et quid si duæ vniuersitates condemnentur,vel Abbas cum capitulo,an quilibet teneatur pro virili,vel qualiter,vid.d.glo.2.
Et quid si a principio isti in solidum erant obligati,qualiter tunc conueniri debeant si vna sentencia fuit condemnati,vid.ibi.glo.3.
Executio sententiæ intra quantum tempus debeat fieri etiam si sit mortis,vid.glo.1.&.5.per tex.ibi.in.l.5.tit.27.par.3.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Index materiarum.

Et an iudex ex causa possit augere siue minuere tempus ad hoc datum, vide ibi.
Executio debet semper fieri in repetita quando fuit lata sententia, nec tunc locus est solutioni per interesse, vid. ibi glo. 3.
Executio sententiæ mortis aduersus aliquem latæ quando ex equi possit de nocte, vid. glo. 7. l. 5. tit. 27. par. 3.
Executio intra decennium data per d. Tauri, an possit illum tempus remanere partes, immo quod post possit illa fieri, vide glo. 1. l. 1. tit. 29. par. 3. versi.
Executio debiti personalis per quod tempus prescribatur etiam si in ecclesia, vid. glo. 3. l. 22. tit. 29. par. 3.
Executio & si pro executione sententiæ iudex rem alicuius vendat, an faciat emptorem dominium rei emptæ, vide glo. 1. cum alijs ibi. l. 52. per tex. ibi. tit. 5. par. 5.
Executio si fiat in aliquare mobili vel immobili, an illa res debeat prius subhastari, vid. ibid. in glo. 3.
Executio sententiæ an fieri possit in bonis de nouo habitis ab illo qui antea erat in. 100. condemnatus propter suum delictum etiam si repudiet talia bona, & an videatur in fraudem repudiare, vi. glo. 2. l. 12 tit. 10. parti. 5.
Executio in bouibus aratorijs vel in alijs similibus fieri nõ debet, vi. glo. 1. & 2. l. 4. tit. 13. par. 5.
Executio, & an in re alij pignorata possit fieri executio ex vi sententiæ, vi. glo. 5. & 6. l. 38 tit. 14 par. 5.
Executio debet prius fieri in bonis debitoris nolentis cedere bonis quæ perueniatur ad capturam, & quando nõ, & quid hodie iure regni, vid. per glo. 1. l. 4. tit. 15. par. 5.
Executio testamenti quando Episcopo vel hæredi competat, quotiens a testatore executores nominati non sunt, vid. glo. 3. l. 1. titul. 9. partita sexta.
Executio testamenti per monachum nominatum a testatore pro executore an valeat siue de licentia superioris fiat, siue nõ, vi. glo. 4. l. 2. ibi.
Executio per quem fieri debeat quando testator aliquid ad pias causas & in redemptione captiuorum reliquit, & executores testamentarios nõ dedit, & qualiter fiet, & plura in hoc, vide glo. 1. 5. per tex. ibi. tit. 10. par tita sexta.
Et si Episcopus talem executionem fecit, an debeat coram iudice ordinario rationem de gestis reddere, vel coram metropolitano, vi. ibi gl. 6.
Executio relictorum in testamento intra quantum tẽpus fieri debeat per ipsos executores, vide glo. 2. cum alijs ibi. l. 6. per illum tex. tit. 10 par. sexta.
Et an executor possit præuenire diem ab ipso testatore ad executionem suæ voluntatis signatam, & quando, vid. d. glo. 2.
Et quid si per testatorem non sit executoribus tempus præfixum quãdo voluntatem testatoris adimplere teneantur, vid. ibi. glo. 3. & 4. per illũ text.
Ex a qua die annus qui executoribus datur ad adimplendã testatoris voluntatem incipiat currere, vi. d. glo. 4.
Executio testamenti an possit per vnum executorem fieri quando testator plures nominauit, & quando vnus admittatur, & in quibus, vide ibi. glo. 5. per illum tex. ibi.
Executio testamentorum per quos fieri debeat quando executores testamentarij voluntatem defuncti adimplere nolunt, vid. glo. legis septimæ. ibi.
Executio sententiæ per quam quis condemnatur ad mortem quando suspendi debeat, vid. glo. 4. l. 11. tit. 31. par. 7.
EXECVTOR testamenti potius tenetur subuenire suis quam extraneis, vid. glo. 1. in fin. l. 1. tit. 8. par. 2.
Executor merus cognoscere potest de falsitate rescripti, vi. glo. 3. l. 52. tit. 18. par. 3.
Executor merus de quibus exceptionibus cognoscere possit etiam si contra sententiam principis opponantur, vid. glo. 4. l. 52. titul. 18. partita tertia.
Executor merus an cognoscat si sententia ab alio lata sit nulla, vid. d. glo. 4. dicentem quod sic.
Executor in causa criminali datus, an possit supersedere si videatur sententiam fuisse iniustam, & quando illud facere possit, vid. d. glo. 4.
Executores testamentorum dati ad erogandum in pias causas non possunt erogare in redemptionem captiuorum qui diutes sunt, vid. glo. 5. l. 1. tit. 14. par. 1.
Executor super re ad quã missus fuit probationes recipere debet aliquãdo, & eas Regi mittere, vid. glo. 5. d. l. 52. tit. 18. par. 3.
Executor qualiter in sua executione excedere videatur, vide glo. 6. d. legis 52.
Executor testamenti quæ debita soluere debeat, vide glo. 2. l. 103. tit. 18. partita 1.
Executor vltimæ voluntatis bene potest esse filius familiæ, vid. glo. 1. l. 12. tit. 17. par. 4.
Executores vltimarum voluntatum poterunt eligere pauperes etiam in die feriata, vide glo. 2. l. 13. tit. 2. par. 3.
Et quid in executoribus gratiarũ an possint facere processus ad exequendum, non vero ad compellendum, vide ibidem.
Executores a Papa mihi dati ad rem consequendam, si ipsi absint an iudex ordinarius se intromittat, vide glo. 6. l. 47. tit. 18. par. 3.
Executor testamenti qui pretium rei venditæ dilapidauit, an per hoc faciat emptorem non securum, vid. glo. 6 l. 6. tit. 18. par. 3.
Executor testamenti an possit vendere res defuncti, & an tunc in re minoris decreto opus sit, vid. glo. 1. l. 62. ibi.
Executor testamenti an possit extendere manum ad rem quã ipse voluerit, vid. glo 2. d. l. 62.
Et an possit ipse pretium rei venditæ recipere & cõsitere de recepto, vid. ibidem in glo. 3.
Executor testamenti an possit in re vendita ñdem habere de pretio, vide glo. 4. l. 46 tit. 28. par. 3.
Executor iudicis an possit possessionem tradere per actus fictos per quos alias transferur possessio, vi. glo. 1. l. 47. tit. 28. par. 3.
Executor iudicis an possit tradere possessionem per actus fictos, vi. glo. 4. col. 2. l. 6. tit. 30. par. 3.
Executor qui pro executione sententiæ rem vendidit, si soluto debito quid superfluit & ipse iudex ex tali superfluo rem aliquam emerit, an illam iudex faciat suam vel non, vide glo. 6. legis 52. titulo. 5. partita quinta.
Executores executionem facere non debent in bouibus aratorijs, vel alijs rebus similibus, vide glo. 1. & 2. l. 4. tit. 13. par. 5.
Executores per testatorem dati ad restantiem damnorũ an possint soluere primo venientibus, vid. glo. 9. l. 7. tit. 6. par. 6.
Et an executoribus testamentarijs currat tempus interim quod de mente testatoris certi nnn sunt, vid. glo. 1. & 14. ibidem.
Executor testamenti de qua culpa teneatur legetarijs, vid. glo. 3. l. 7. titulo partita. 6.
Executor testamentarius an possit eligere pauperem infimum relictis ad partem bonorum ipsius, vide glo. 3. colum. 6. ad finem. l. 11. titulo partita. 6.
Executor testamentarius cui bona testatoris distribui inter pauperes debeatur, an vnum tantum pauperem eligere possit, vid. d. glo. 1. & quæst. 13. in fine.
Executores testamentarij qui dicantur, & quare sic appellentur, vide glo. 1. & 2. l. 1. per tex. ibi. tit. 10. par. 6.
Executores testamentarij an præferantur Episcopo, & ari testator possit impedire ne Episcopus se intromittat contra executores testamentar. malæ agentes, vid. ibi glo. 1.
Executores testamenti si a testatore non dentur, an iudex vel per ciuitatis dari possint, vid. d. glo. 3.
Et quis erit executor in causis pijs a testatore relictis quando ipse nullum executorem nominauit, vide ibidem.
Executor testamentarius si suspectus sit remoueri debet, vid. d. glo. in fine.
Executores testamentarij sunt qui si quidam procuratores cõstituti per alicuius mortem, vid. ibid. in glo. 4.
Executores testamenti an possint propria authoritate capere res legatas & legatarijs dare inuito hærede, vid. glo. 1. l. 2. ibidem.
Executor testamenti si sit etiam legatarius, an tunc possit propria authoritate capere legatum, vid. d. glo. 1. d. l. 2. ti. 10. par. 6.
Executores testamentarij an teneantur satisfdare de dando legatũ, & quando ad hoc teneantur, vid. glo. 3 d l. 2.
Executores testamentorum an possint esse monachi fatrim vt bona dilabantur inter pauperes cum licentia superioris, vid ibi glo 4 per illum tex. ibi.
Et quid si fecerint executionem non præcedente licentia superioris, vid. in d. glo. 4. d. l. 2.
Executor an possit esse minor. 25. annis. & maior. 17. vide d. glossa. 4. in fine.
Executor commissarius generalis an possit aliquid dare his personis quibus fam per testatorem erat specialiter prouisum decreto. vid. glo. 2. & 3. per tex. ibi. tit. 10. par. 6.
Executores testamentarij an possint distribuere inter suos filios vel consanguineos paupères, & in qua quantitate & qualiter, vide glo. 2. in principio. d. l. 3.
Executores testamenti an teneatur inter plurimos pauperes dividere, vel an possint vni pauperi tantũ dare, & an possit vnus alteri præferri, & sit gratificationi locus, vide dictam glo. 2. dict. legis 3. titul. 10. partita sexta.
Executor si sit pauper an in seipsum bona distribuere possit, & quid si Abbas vel prælatus an possit eligere & distribuere in rerum dominatum, vid. ibidem.
Executor testamenti si male arbitretur in eligendo pauperes, an possit ad alia dicem recurri, vide dictam glossam secundam. ad finem dictæ legis. tit. 10. par. 6.
Executor ad distributionem bonorum inter pauperes electis, an possit dare aliquid pro reparatione murorum pontium seu viarum, vide d. glo. in fi.
Executorũ potestas dependit a facultate sibi a testatore data, vide gl. 1. & glo. 4. in princ. l. 4. tit. 10. par. 6.
Executores testamenti in quibus casibus inuito hærede possint testatoria petere vt legata testatoris soluantur, & cætera fiant, vide per gl. 4. tit. 10. par. 6.
Executores an possint vendere rem quam volunt, & qualiter debeant se habere in vendendis & alienandis eius hæreditarijs. vide glossam. 4. l. 4. tit. 10. par. 6.
Et an cum executor vendidit debeat prius hæredem requirere, & quid si hæres sit pupillus, & ipsi executores sunt ipsius tutores, vide d. gl. 4.
Executor qui habet potestatem vendendi, an possit vendere filio suo, vid. dict. gl. 4. in fi. verbis.
Executores vltra casus a iure expressos non possunt in iudicio res defunctorum petere, & an tunc possint implorare iudicis officium, vide ibi gl. 5.
Et an vnus executor possit contra alium executorem agere quando sunt hæredis instituti, vide d. gl. 5. d. l. 4. tit. 10. par. 6.
Executor testamenti quando possit conueniri a legatarijs, vid. dictam gl. 5 in fi.
Executor si nõ sit a testatore datus & plura relinquerit ad pias causas vel in redemptionem captiuorum quis legatum accipiet, & voluntatem testatoris adimplebit, & qualiter & alia in hoc, vide per glossas, legis. 5. ibi per illum rextum.
Executor testamentarius quibus præferatur, & an testator possit alij cõmittere nominationem executoris, vide glo. 2. d. l. 5.
Executor testamenti an debeat facere inuentarium, & an debeat iurare, vide glo. 4. l. 5. tit. 10. par. 6.
Executor nominatus a testatore in quibuscumque relictis, an teneatur reddere ratio nem, & cui, & an per iuramentum liberetur ab hac reddictione? rationis & quando, & in quibus, vide ibi glo. 5.
Et an cum pia relicta ab Episcopo exequentur ipse iudici ordinario rationem degestis reddere teneatur, vide ibi glo. 6.
Executores si plures sint a testatore dati, an vnus sine alio distribuere possit & quando, vide glo. 1. & 6. per tex. ibi. tit. 10. par. 6.
Executores testamentarij si inter se dissentiant quid fieri debet, & quis iudex? legis 6.
Et an executores possint præuenire diem ab ipso testatore ad executionẽ suæ voluntatis præfixum, vide d. glo. 2.
Et quid si tempus non sit a testatore præfixum quando adimplere teneãtur eius voluntatem, vide ibi. glossam tertiam & quartam, & glo. 1. de tit. 10 par. 6. ibi.
Et an ante annum possint ab Episcopo vel iudice compelli adimplere testatoris voluntatem, vide d. glo. 3.
Et quo die annus esse incipiat currere istis executoribus, vide ibidem glo. 4. & glo. 2. l. 8. ibidem.
Executor testamenti an possit compellere hæredem vt hæreditatẽ adeat, vid. glo. 4.
Et quid hodie, vide ibidem.
Executores si plures sint nominati, an & quando vnus sine alio distribuere possit vel non, & an episcopus possit se intromittere in locum executoris mortui vel absentis, vid. glo. 5. d. l. 6. tit. 10. par. 6.
Executores testamentarij si voluntatem testatoris defuncti adimplere nolint, quando episcopi loci se intromittant, & an alij executores ad illud nominari possint & quando, & quid in electo ad distribuendum inter pauperes si nolit distribuere, vide glo. l. 7. per tex. ibi. tit. 10. part. sexta.
Executores datiui qui dicantur, vide glo. 4. dictæ l. 7. per illum textum. ibi.
Executores testamentarios qualiter moneri debet vt exequatur testatoris voluntatem, & vt ipse in moram incidit, & an adle munitionis incipiat currere annus (vel a quo die) datus ad exequẽdum, & de eius potestate quid si nolit voluntatem defuncti adimplere, vi. glo. 1. 2. & 3. l. 8. ibi. per illum textum.
Executor si adimpitus nolit voluntatem defuncti adimplere, an amittat id quod in eo debuerat percipere, & an tunc requiratur sententia super præmissa ratione officij propter negligentiam vel non, vid. glo. 2. & 3. & 4. l. 8. per illum tex. ibi. tit. 10. par. 6.
Et quid si hæres minor vel ecclesia, vel quid si hærede executore, & an restituere teneatur, vid. in d. glo. 3. per illum text.
Et quid si hæres hæredis quando primus hæres decessit ante moram, vid. d. glo 3.

Septem Partitarum.

Et an dicta pœna habeat locum in filiorum legitimas quando ipsi voluntatem defuncti non adimplent, vid. ibid. glo. 4. per tex. ibi.
Et an executori testamentario detur remedium, vel beneficium. l. fin. C. de edicto diui Adri. tollendo pro pauperibus instituendis, vid. glo. 1. in medio. l. 2. tit. 14. par. 6.
Executores iustitiæ aliquem occidendo lege permittente, an & quãdo peccent. vid. glo. 4. l. 3 tit. 27. par. 7.
EXECVTRIX an possit esse fœmina alicuius testamenti, vid. glo. 4. in fine. l. 2. tit. 10. par. 6.
EXHAEREDANS non tenetur in testamento exprimere locum & tempus commissæ ingratitudinis per filium, hæres tamen hoc probare tenetur, vid. glo. 15. l. 4. tit. 7. par. 6.
EXHAEREDARE an possit pater filiam contrahentem matrimonium ante. 25. annum contra ipsius voluntatem, siue ipse illam cum alio digno maritare voluerit, & ipsa indignum elegerit, siue non, vid. glo. 4. l. 10. tit. 1. par 4.
Et quid si clandestine matrimonium contraxit, an ex hoc valeat a patre exhæredari per legem Tauri, vid. d. glo. 4. in fine.
Exhæredari an possit filius masculus contrahens matrimoniũ patre inuito sicuti est in fœmina, vid. glo. 7. l. 11. per tex. ibi. tit. 4. par. 4.
Exhæredare non potest pater filium suum in codicillis neque ex testamẽto neque sine causa, vid. glo. 2. l. 23. tit. 1. par. 6.
Exhæredari non debet filius vt ecclesia instituatur hæres, vide glo. 2. l. 2. tit. 1. par. 6.
Exhæredare filios non potest pater vel mater sine iusta causa, & an exhæredatus habeatur pro extraneo, & quid si pater filium maledicat an vi deatur exhæredare, vid. glo. 2. & 3. l. 1. tit. 7. par. 6.
Exhæredare an teneatur quis illum qui in successione primum locum nõ habet, vid. ibid. in glo. 4.
Exhæredare quibus verbis & signis debeat pater filium vel descendentẽ vt exhæredatio certa sit, vid. glo. 1. 3. ibi.
Exhæredare potest pater filiũ suum propter pluribus causis, de quibus per glo. 1. 4. 5. 6. & 7. per illas. ll. ibi. tit. 7. p. 6.
Exhæredare filiam qui luxuriosam vitam elegit, an & quando possit pater & alia in hoc, vide per glossam quintam & sextam. d. l. 5. tit. 7. par. sexta.
Exhæredari an possit filia meretrix a matre si mater etiã meretrix esset, & quid si iam se correxit tam ipsa quam eius mater. vide ibi. glo. 7.
Exhæredare an possit pater filiam quando post. 25. annum cum indigno matrimonium contraxit, vide glo. 8. d. l. 5.
Exhæredare quãdo possit filius patrem suum, & ex quibus causis & qualiter, vid. glo. 1. 11. per tex. ibi tit. 7. par. 6.
Exhæredare potest frater suum fratrem cum causa vel sine ea, & quid si turpem personam instituit sibi hæredem, vide gloss. l. 12. ibi. per illum textum.
EXHAEREDATIO non est necessaria vbi quis primum locõ in successione non tenet, & de hoc, vid. glo. 4. l. 1. tit. 7. par. 6.
Exhæredatio fieri debet in testamento, & an & quando valeat licet fiat in codicillis, vid. per glo. 1. l. 2. tit. 7. par. 6.
Et exhæredatio non valet vbi testamentum ruptum, fuit vel ex aliqua causa nullum, vide glossam secundam. legis secundæ. per tex. ibi. tit. 7. partita. 6.
Et an hodie iure ordinamenti teneat exhæredatio licet nõ adeatur hæreditas ex testamento, vid. ibid. glo. 3.
Exhæredatio debet esse certa ad hoc vt valeat, & qualiter exhæredatus filius vel alius ostendi debeat, vide glo. 1. ibidem.
Exhæredatio debet fieri pure, neque valebit fiiat sub conditione etiam quæ tacite ineit, vid. ibi. glo. 8.
Exhæredatio an possit fieri de aliqua re certa, & non de omni hæreditate vid. glo. 9. d. l. 3.
Exhæredatio patris in filium ex quibus causis fieri possit, vid. glo. l. 4. 5. & 6. per illas. ll. ibi. tit. 7. par. 6.
Exhæredatio an fieri possit ex alijs causis æque grauioribus expressis, vid. glo. 2. & 3. l. 8. ibidem.
Exhæredatio an videatur adempta ex reconciliatione patris facta eum filio exhæredato, vid. d. glo. 2. d. l. 4. tit. 7. par. 6.
Et quid si filius manus tantum leuasset si non feriret eum, vide ibidem in glossa. 3.
Exhæredatio filiæ quę luxriosam vitam eligit, an & quando per patrem facta teneat, vide glo. 5. 6. & 7. l. 5. ibi. per illum tex.
Exhæredatio est res odiosa, & sic non extenditur, vid. glo. 3. l. 8. tit. 7. part. sexta.
Exhæredatio filij quando dicatur facta antegradum vel post, vel in gradu, vid. glo. 2. l. 9. ibi.
Exhæredatio filij si fiat post omnes gradus, vel ante cuius effectus sit, & an tunc admittatur probatio in contrarium, vide ibid. glo. 4.
Exhæredatio filij an ab vno ex bus hæredibus vel ab vno tantum facta valeat, & quando, & alia in hoc, vid. in. d. glo. 4. d. l. 9.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Index materiarum.

Exhæredatio filij si fiat propter ingratitudinem ipsius quis eam probare debeat, & quando, & quare, vid. glo. 6. 7. & 8. l. 10. tit. 7. par. 6.

Exhæredatio patris per filiū quando valeat vel non, vid. glo. l. 31. ibi per illum textum.

Exhæredatio fratris in fratrem sine causa an valeat, vid. glo. l. 12. ibi per illum textum.

Et an in exhæredatione sit iuri accrescendi locus, vid. glo. 6. col. 2. ad fin. l. 33. tit. 9. par. 6.

Exhæredatio, & an hodie matris præteritio habeatur pro exhæredatione vid. glo. 16. ad finem. l. 2. tit. 14. par. 6.

EXHÆREDATVS exhæredato filio copiam testamenti petenti dari debet, vid. glo. 1. in fin. l. 17. tit 2. par. 3.

Exhæredatus filius cum causa an ab hærede patris alimentandus sit, vid. glo. 6. l. 6. tit. 19. par. 4. per illum text. ibi.

Exhæredatus an a querela inofficio si excludatur quinquennio, vide glo. 2. l. 4. per tex. ibi. tit. 8. par. 6.

Exhæredatus contra quem proponet querelam inofficiosi testamenti, vi. glo. 3. l. 4. tit. 8. par. 6.

Exhæredatus an intenter querelam inofficiosi testamenti contra præteritum qui auocauit hæreditatem, & in ea successit, vid. d. glo. 3.

Exhæredatus vel præteritus si sit a patre relictus executor sui testamenti, & ipse illud acceperit, an postea illud admittatur si velit testamēti querelari, vid glo. 4. l. 5. tit. 8. par. 6.

Exhæredatus filius qui agnouit aliquo modo iudicium defuncti, an admittatur ad querelam, vid. glo. l. 6. tit. 8. par. 6.

Exhæredatus si sit filius & testamentum rumpatur, an legata & libertates in testamento relictæ debeantur, vide glossl. 7. per text. ibi. tit. octauo. partita 6.

Exhæredatus a quota non videtur exhæredatus a toto quia ibi non est locus ius accrescendi, vi. glo. 6. columna secunda. post medium. l. 33. tit. 9. par. 6.

EXHIBERE rem non tenetur quis in principio iudicij si iustam causam habet litigandi super hoc, vid. glo. 3. l. 20. tit. 2. par. 3.

Et an isto casu teneatur deinterim vt id debeat distingui, an eodem modo debuerat penes creditorem perire, vid. ibi.

Exhibere cōpulsus an ab isto iudicis præcepto appellare possit, vid. glo. 6. l. 9. tit. 24. par. 3.

EXERCITORES quando teneantur de furto seu damno vectorum, vid. glossam decimam. cum aliis ibi, l. 26. titu. 8. partita. 5. vbi plene de hac materia.

EXIGVITAS quæ dicatur, & in quo differat ab sterilitate, & an propter exiguitatem teneatur dominus fundi locati mercedem conductori remittere, vide glossam octauam, cum aliis ibi. l. 22. per tex. ibi. tit. 8. partita quinta.

EXILIVM, & qualiter leges partitarum intelligantur quando locūtur per verbum desterramiento, vide glossam secundam. l. 21. tit. 6. part. sexta.

Et an iudices causarum criminalium curiæ vel regalis cancellariæ possint pœnam perpetui exilij regno imponere delinquentibus, vid. glo. 1. l. 5. per tex. ibi. tit. 31. par. 7.

Ex ilium si imponatur alicui ad tempus vel in perpetuū si iste illud frāgat qualiter puniatur, & quando, vide glossl. 10. per tex. ibi. tit. 31. partita septima.

Et an iudex inferior possit tollere vel indulgere exilium. vid. ibi. in glo. tertia.

Et an si ille qui in exilium missus fuit confinia rupit, vel aliter delinquit, possit carcerari, & in carcere possit compleri tempus exilij, vid. ibid. in glo. 4.

Exilium frangens debet ei tempus duplicari, & quando, & quale tempus an omne, vel tantum quod difficit. vide ibi. glo. 5.

Et cui incumbat probatio in isto casu, vid. ibid. in glo. 7.

EXEMPLA exemplis non est iudicandum, vid. glo. 3. l. 14. tit. 1. partita prima.

Exempla prælatorū facilius corrumpunt subditos, vid. glo 3. l. 4. titul. 5. partita 2.

Exempla faciunt rem magis intelligibilem, vide glo. 3. l. 30. tit. 9. partita secunda.

Exemplis non est iudicandum, & quando valeat sententia secundū exemplum lata, vid. glo. 2. l. 14. tit. 22. par. 3.

Exempla qua de causa ponantur & per ea melius res intelligitur, vi. glo. 1. in proœmio. tit. 23. par. 3.

Exemplum bene probat contra producentem, vide glo. 14. l. 14. tit. 18. partita. 3.

Exemplo an detur fides quando habens originali illum ostendere noluerit, vide ibidem.

Exemplum, & an detur plena fides exemplo perindicem authenticato si originale testamenti sit deperditum, vide glo. 16. l. 3. titu. secundo. partita sexta.

EXEMPLAR bis ab instrumento deduci non debet ne debitum bis petatur, vid. glo. 12. l. 54. tit. 18. par. 3.

Exemplari si ab alio notario deducatur propter primi infirmitatem, an deducens ibidem suum signum apponere debeat, vide glossam primi. in. l. 55. ibi.

Exemplar si coram iudice & tabellione vel coram tabellione tantum deducatur an fidem faciat, vide glossam decimam quartam. legis. 14. titu. 18 part. 3.

EXEMPLATIO instrumenti qualiter fieri debeat, & an necessario testes authoritas idem anteuenire debeat, vid. glo. 14. l. 14. titu. decimo. partita. 3.

Exemplatio cum Regis authoritate in quo differat ab alio exemplato iudicis authoritate, vide ibidem.

Exemplatio deduci debet etatis partibus, vide ibidem.

EXEMPTVS a tributis per priuilegium, an ad solutionem monetæ fortiæ teneatur, & quid hodie, vid. glo. 1. l. 10. tit. 18 par 3.

Exemptus a tributorū solutione si soluat an per hoc visus sit renuntiare priuilegio suo, vid. glo. 1. l. 42. tit. 18. par. 3. & glo. 2. l. 6. titu. 20. par. 4.

EXIMENS, de hoc, vide in verbo, EXTRAHENS.

EXISTENS in articulo mortis similis est mortuo, vide glo. 9. col. 2. principium. l. 1. tit. 13. par. 4.

EXORCISMVS quid sit, & quis illud exerceat, & de eius viribus tam veteri quam in nouo testamento, vide glo. 3. l. 11. tit. 9. par. 1.

EXPEDIT reipublicæ ne quis re sua male vtatur, vid. glo. 1. in proœmio tit. 14. par. 1.

EXPENSAE. Expensa clericorum quando magna vel parua dicatur, vide glo. 5. l. 40. tit. 5. par. 1.

Expensæ an & quando deduci debeant antequam decima præstetur, vide glo. 2. & 3. l. 15. tit. 20. par. 1.

Expensæ factæ in rei refectionem non deducuntur ante decimarum prestationem, vid. glo. 1. l. 16. ibidem.

Expensæ factæ in aliqua re vel in eius custodia qualiter taxari debeant, vide glo. 6. l. 2. tit. 18. par. 2.

Expensæ non videntur remissæ etiam si pœna remittatur propter debitā, vid. glo. 11. l. 4. tit. 18. part. 2.

Expensas litis debet quis soluere si iniuste litigauerit, etiam si dicat se didisse aduocatis, vide glo. 2. in proœmio. tit. 2. par. 3.

Expensæ & victus victori in eis expensis quas victor in domo sua fecerat debuerat condemnari non debet, vid. glo. 2. l. 21. tit. 2. par. 3.

Expensæ quę fiunt in eundo ad dominum litis, quādo procurator aliqua causa repellitur, cuius sumptibus sint faciendæ, vide glo. 2. l. 22. titu. 6. partita. 3.

Expensæ factæ per procuratorem sine mandato agētem quando ab ipso recuperari possint, & quando non, vide glossam quintam & sextam. 27. tit. 5. par. 3.

Expensæ, & an in expensarum condemnatione propter contumaciam requiratur noua citatio, vide glo. 4. l. 8. tit. 7. par. 3.

Expensas quas faciunt testes in eundo & redeūdo, quis soluere debeat, & quid si pars aduersa illos retinere roget in aliquibus articulis, & quid ratio in hoc debeat haberi, vide glo. 17. l. 2 6. tit. 16 par. 3.

Expensas quas facit emptor etiam si obtineat in causa, an illas sibi per venditorem reddi debeant, vid. glo. 1. l. 56. tit. 18. par. 3.

Expensæ, & an iudex debeat in expensis victum condemnare etiā in causa criminali, vid. glo. 3. l. 8. tit. 22. par. 3.

Et an debeat victus condemnari in interesse quod præcendit victor, quia propter litem fuit a suis negotijs auocatus, vid. d. glo. 1.

Et an in tali condemnatione expensarum veniant cibaria & qualiter, vide dictam glo. 1.

Et quid si victor hospitatus fuit ab amico, vide ibidem.

Expensas quas victor malefecit victus soluere non tenetur, vid. d. glo. 1. in finalibus verbis.

Et an victus debeat in expensis condemnari si in principio litis fecit cālāniæ iuramentum, vide glossam secundam. d. legis octauæ. tit. 22. par. tercia.

Expensas soluere non debet ille qui iustam causam litigandi habuit, vid. glo. 1. d. l. 3. ibi.

Et quid si in certa parte iudicij iustam habuit litigandi causam, in reliqua vero non, & quid si liti cessit, vid. d. glo. 3. in fine.

Expensas debet actor contumax soluere reo, etiam si pro actore contumace lata sit sententia & quales, vide glossam quintam & sextam. d. legis nonæ. ibi.

Expensæ, & an instincte quis in expensis condemnandus sic si sententia cōfirmetur per iudicem ad quem, vide glossam tertiam. legis. 27. titu. 1. partita. 3.

Expensæ deduci debent etiam a malæ fidei possessore, vid. glo. 9. legis 29. tit. 28. par. 3.

Expensas factas in re per male fidei possessorem qualiter ipse eas recuperet cum rem restituit, vid. glo. 1. l. 41. tit. 28. par. 3.

Et quid

Septem partitarum.

Et quid si cum conuenitur non excepit de istis melioramentis, an illud opponere possit in executione sententiæ, vid. ibi idem.

Expensæ si recuperari debent habet locum retentio rei pro illarum recuperatione, vid. ibid. glo. 4.

Quæ retentio pro expensis habeat locum etiam in beneficijs, vid. dictam glossam. 4.

Expensas factas a possessore maioriæ in perpetuam ipsius vtilitatem, vel eam ab inimicis defendendo tempore guerræ, vel eam in iudicio defendendo, an illas repetere possit, vide glossam quartam. l. 41. tit. 28. partita 3.

Expensæ factæ per bonæ fidei possessorem in fundo quales debeant cum fructibus perceptis compensari, vid. glo. 5. d. l. 41.

Expensas factas per possessorem maioriæ ad perpetuam rei vtilitatem, an hæres teneatur eas compensare cum fructibus perceptis, vid. d. glossa. ad fin.

Expensas quas fecit clericus in suo beneficio, an eius hæres illas repetere possit, vid. d. glo. 5. ad finem.

Expensæ an debeant compensari cum fructibus perceptis ex re a possessore melioratā, vid. d. glo. 5. in fin. verbis.

Expensas quas poterit recuperare possessor malæ fidei, & quas nō, & qua actione, vide glossam primam. l. quadragesimæ secundæ. titu. 28. partertia.

Expensas necessarias, & vtiles possunt recuperari a bonæ vel malæ fidei possessore, vid. glo. 1. cum sequen. l. 44. ibidem.

Expensas an possit petere fur equi quas fecit equum alendo, vid. d. glo. l. dicti. l. 44.

Expensas vtrum repetat qui fecit melioramenta in re empta contra legis prohibitionem, vide ibidem.

Expensæ necessariæ factæ per malæ fidei possessorem debent ei restitui, & quid si antequam ille sibi restituantur ipse rē restituat, an postea actio inde ad eas habeat, vid. glo. 2. l. 44. ibi.

Expensæ ad quas vsufructuarius domus teneatur quales sint, & an arbitrio iudicis relinquatur, vide glossam primam, & secundam. l. 22. titu. 11. part. 3.

Expensis communibus commune negotium faciendum est, vid. glo. 2. l. 31. tit. 32. par. 3.

Quod ducit ad quæstionē de duobus dominis habentibus sub vna clausula duo molendina si vnus illam reficiat, vide dictam glossam secundam. ibi.

Expensæ factæ ab vniuersitate in prosecutione litis iniustę, an illi qui sunt de vniuersitate soluere teneātur saltim si illud semper contradixit, vide glossam nonam. legis vigesimę. titulo trigesimo secundo. partita tertia.

Expensas per socios in refectionem rei communis factas, an ab aliis socijs possit illas recuperare, & an ad hoc sit ei necessarium vt illud aliis socijs prius nuntiet, vide glossam secundam. l. vigesimę sextę. tit. 32. part. tertia.

Et quid si hoc ipse socius non fecit sed simus in dubio, an suo vel communi nomine ædificauerit, vide ibidem.

Et quid si illud fecit animo vsurpandi sibi. vid. ibid. in glo. 5.

Expensas factas ad sponsalia contrahenda si postea fœmina nolit contrahere, an illas restituere teneatur, vide glo. 2. l. secundæ. titulo. 1. partita quarta.

Expensas factas per maritum in exactione debiti sibi ab vxore dati in dotem quis soluere debeat, vide glossam secundam. l. 15. titu. vndecimo. partita. 4.

Expensæ semper in omnibus deducendæ sunt quia nullus est casus, &c. quæ regula limitatur multis modis, vide glossam quartam. l. 26. titu. 11. part. 4.

Expensæ factæ in re dotali quales, & quando maritus deducere possit, & quando compensare teneatur cum fructibus, & qualiter, & cum quibus, vide glossam primam, & secundam. per tex. ibi. l. 32. tit. 11. partita quarta.

Expensæ factę in recuperanda maioria, an ab expendente postea deduci possint, vid. d. glo. 3. d. l. 32.

Expensas quas maritus fecit in tuendo castro vxoris quando aliud occupare volebat, an ipse illas repetere possit, vid. ibi. glo. 3.

Expensæ factæ cum filio alterius quem pater propter necessitatem famis alicui vendidit, an veniant in consideratione quando filius soluto pretio quod emptor pro eo debitab obligatione seruendi liberari desiderat, vide glossam secundam. legis nonæ. titulo decimoseptimo. partita quarta.

Expensæ factæ per nutritorem alicuius, an & quādo ab eo repetere possint, vide glossam quartam. per textum ibi. l. 3. titu. vigesimo. partita quarta.

Expensæ factę in re subiecta restitutioni debet ea faciente recuperari, & vocato imputari quando fiunt ad perpetuam rei vtilitatem, vid. glo. 1. col. 5. ci. 46. l. 10 tit. 26. par. 4.

Expensæ quæ fieri debeant a patre cum filio existente in studio contra patris voluntatem, siue habilis sit, siue non, vide glo. 7. & 8. l. 6. per textū ibi. tit. 1. par. 5.

Expensæ factæ a commodatario incurando seruo, vel equo commodato an dominus serui, vel rei commodatæ soluere debeat, & quando non, vid. glo. 1. per tex. ibi. l. 7. tit. 2. par. 5.

Expensæ factę a famulo infirmo quis illas soluere teneatur, an ipse vel dominus eius, vid. d. glo. 1. dd. 7. ibi

Expensæ si fiāt in re commodata, vel in re depositā, an pro eis res sic commodata retineri possit, vid. glo. 4. l. 9. ibi.

Expensæ si fiant in infirmitate, vel in funere alicuius, an pro eis res cōmodata retineri possit, vid. ibidem.

Expensæ factæ per malæ fidei possessorem causa fructuum conseruandorum debent ab illo recuperari, & pro eis rem retinere poterit, vid. ibidem.

Et quando propter expensas in aliqua re factas possit ipsa res retineri, vide per coram illam glo. 4. ibi.

Expensæ & an pro expensis factis in re deposita faciens habeat ius retentionis, vid. glo. 4. in prin. & glo. 6. l. 9. tit. 2. & glo. 1. l. 10. per tex. ibi. tit. 3. part 5.

Expensæ factæ ab illo a quo res retrahitur iure communionis, vel proximitatis, an sibi reddi debeant ab extrahente rem illa, vid. per glo. 8. in fine. l. 55. tit. 5. par. 5.

Expensæ factæ per conductorem in re sibi conducta, an ab ipso peti possint locatori, & quales, & quando, vide glo. l. 24. titulo octauo. partita quinta.

Expensæ & onera, an sint communia inter socios omniū bonorum sicuti est respectu lucrorum, vide glossam primam. l. 6. titul. decimo. partita quinta.

Expensæ quæ deduci possint per socij excōmuni siue sit socius omnium bonorum, siue certæ negotiationis, vid. glo. 1. l. 16. tit. 10. par. 5.

Et quando, vide ibi. glo. 2.

Expensas factas per negotiorum gestorem, quas & quales, & quādo a domino illas recuperare possit, vid. glo. l. 28. tit. 12. par. 5. & glo. l. vigesimæ nonæ. ibi.

Expensas a negotiorum gestorum alicuius orphani faciens illas pietatis causa, an postea illas recuperare possit, & ex quibus colligatur causa pietatis fecisse, vide per glossam secundam. l. 35. titulo duodecimo. partita quinta.

Expensas a fratre, vel a matre, vel autiaf actas in fratrem filium, vel nepotem in eum, & in rebus suis, an debeant ipsis solui, vid. glo. l. trigesimæ sextę. ibidem.

Et quid in vitrico alimentante priuignum, vide glossam primam. l. trigesimæ septimæ. per illum tex. ibidem. & glo. 1. l. 35. titulo decimoquarto partita 5.

Et quid in quocunque extraneo alente aliquem in domum, vel extradomum suam, vide ibi. glo. 4.

Expensas ab obside factas quis soluere tenetur, vid. glo. 9. l. 3. tit. 13. part. quinta.

Expensas necessarias, & etiam vtiles potest petere creditor. vi. glo. 2. l. 21. tit. 13. par. 5.

Expensę per tutorem factæ in commodum pupilli, an sibi solui debeant & an ipse possit bona minoris retinere quousque ille sibi soluantur, vide glossam quartam. in fine. l. vigesimæ tertiæ. titulo decimotertio. partita quinta.

Expensæ funeris prius solui debēt quam aliud debitum defuncti, & quid comprehendatur in expensis funeris, vid. glo. 5. & 6. l. 30. ibid. & glossa 4. in princ. l. 2. per tex. ibi. tit. 11. par. 6.

Expensæ funeris an preferātur doti vxoris vel aliis quibuscunque debitis, vid. d. glo. 6. d. l. 30.

Expensæ factæ per emptorem fraudulentum qui dolose ab aliquo debitore alicuius emit, an sint ei restituendæ, vide per glossam sexam. legis vndecimæ. per tex. ibi. tit. 15. par. 5.

Expensas quas possit heres scribere in inuentario, & an illas quas fecit litigando cum alio contēdente se heredem, vel creditorem hereditarium, vide glossam primam. legis octauæ. titulo sexto. partita sexta.

Expensæ minutæ quæ dicantur, vide glossam secundam. dictæ legis octauæ. ibi.

Et qualiter tunc probetur hæredem expensas fecisse, an per iuramentum vel per testes, vide ibidem. in. d. glo. 2.

Expensæ funeris debent prius deduci quam heres falcidiam deducat, & quare, vide glossam quartam. in principio. l. secundæ. per tex. ibi. titu. vndecimo. par. 6. & glo. 5. & 6. l. 30. tit. 11. par. 5.

Expensæ factæ in monumento sumptuoso defuncti, an prius deduci debeant antequam falcidia, vid. d. glo. 4. in quæst. 1.

Expensę quæ fiunt in exequijs prælati mortui, an & quales sint soluendæ de bonis prædecessoræ, vel de propijs ipsius, vide ibidem. in dicta glossa quarta, quæstione secunda.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Index materiarum

Et quid in clerico habente licentiam a Papa ad testandum de his quæ ex beneficijs habuit, vide ibid. in quæst. 3.

Expensæ quales deduci debent per possessorem hæreditatis quando ab eo euincitur hæreditas siue sit bonæ fidei siue malæ fidei possessor, vi. glossam quintam. cum alijs ibi. l. 4. per tex. ibi. titulo decimoquarto. partita. 6.

Et an malæ fidei possessor deducat expensas cum rem restituit si nullos fructus percepit, vid. ibi. glo. 8.

Expensæ factæ per patrem cum filio in studio, an eidem imputari in legitimam suam debeant, vide glossam. 6. l. 5. per tex. ibi. titu. 15. partita quinta.

Et an pater cogi possit ad expensas studij pro filio, & quando, vid. dictã glossam. sextam, & glos. septimam, octauam, & nonam. l. 3. tit. 8. part. quinta.

Et an filius mortuo patre communibus expensis studium pro sicere possit, vid. d. glo. 6. in fine.

Et cuius expensis mater, vel cõsanguineus minori suo tutorem iudici petere teneantur. vid. glo. 4. post principium. l. 12. tit. decimo sexto. part. sexta.

Expense per denuntiatum factæ, an & quando per denuntiatorem solui debeant sibi. vide glo. quirtam, & quintam. l. 5. tit. primo. partita septima.

Et quando delinquens ad locum delicti remittitur cuius expensis istud fieri debeat, vide glossam. 2. colum. 3. quæst. 2. l. 1. titu. 29. partita septima.

EXPOSITI filij dicuntur sanguinolenti, & quare, vid. glo. 1. l. 4. titul. 20 partita. 1.

Expositi præsumuntur esse de illa patria in qua exponũtur, & quis eis succedat vid. in. d. glo. 1.

Et sepotnatiõrum qui illos exponunt, & a se efficiunt, & qualis sit, vide ibi.

Et an pater propter expositionem amittat patriam potestatem, vide. ibi. glossam. 2.

Expositus filius intra quantum tempus a patre debeat peti, vt nõ amittat patriam potestatem, vid. ibid. glo. 3.

Et an pater teneatur expensas reddere nutritori, & quales, vide ibidem. in glo. 4.

Expositus an possit ad ordines promoueri, vide glo. 6. l. 4. titul. 20. part. quarta.

EXPRESSIO causæ an sit necessaria quando testator rem alienare prohibuerit ad hoc, vt prohibitio teneat, vid. glo. 2. & 3. l. 44. titu. 5. partita quinta.

Expressio eius quod tacite inerat non imittat iuris dispositionem, vide glo. 1. l. 8. tit. 12. par. 5.

Expressio eorum quæ tacite insunt nihil operatur, vid. glo. 10. col. 2. l. 18 tit. 6. par. 6. & glo. 2. ad finem. l. 17. tit. 7. & glo. 6. col. 2. l. 23. tit. 9. partita sexta.

EXPRESSVM & tacitum aliquando in eis est par virtus aliquando tacitum est maioris potentiæ quam expressum, & e contra, & quid si tractaretur de inualidando actu, vide glossam 5. l. 2. titulo. primo. partita quinta.

Expressum dicitur illud quod colligitur expressis, vi. glo. 5. l. 6. tit. 3. par. sexta.

Expressum dicitur illud quod ex mente colligitur, vi. glo. 3. col. 2. in medio. l. 6. tit. 11 par. 6.

Expressum dicitur quod ex euidentibus coniecturis colligitur, vid. glo. secundam, colum. 7. in fine. quæst. 21. l. 3. titulo decimotertio. partita sexta.

EXPRIMERE quid debeat quis in impetratione literæ alicuius gratiosę vid. per glo. 1. l. 36 tit. 18. par. 3.

Exprimere debet quis illa omnia quę si exprimirentur difficiliorem facerent Principem ad aliquid concedendum, vid. ibidem.

EXPVLSOR si non iuret possessionem, an hoc sufficiat, vt res vitio violentiæ afficiatur, vide glossl. 2. post medium. legis. 4. titulo. 29. partita tertia.

Expulsus non potest excipere de dominio etiam contra illum qui cũ mala fide per. 30. annos rem præscripsit, vid. glo 5. l. 21. titulo. 29. partita tertia.

EXPVLSVS si erat prædo, an tunc res afficiatur vitio violentiæ. vide glossam secundam. post medium. l. quartæ. titulo vigesimonono, partertia.

Expulsus an contra expulsorem, vel eius hæredem exceptionem contra eum de dominio possit obtinere si cum mala fide rem per. 30. annos præscripsit, vid. glossam quintam. l. vigesimæ primæ. titulo 9. partita tertia.

EXTENSIO non fit quando simus in diuersa materia ab illa in qua fit æquiparatio, vid. glo. 5. columna prima. ad finem. l. 19. titu. 8. partita quinta.

Extensio fieri non debet ad similem casum in correctorijs, vid. glo. 8. col. 2. l. 7. tit. 8. par. 6.

EXTERIORA denotant interiora, vide glo. fin. l. 39. titulo. quinto. partita prima.

AESTIMATIO, & an æstimationem faciendam siue in iuramento affectionis siue veritatis quod tempus inspiciatur, vid. glo. 8 l. 11. titu. 11. partita. 3.

AEstimatio rei commodatæ an faciat vt periculum rei commodatæ transeat in commodatarium, vide glossam secundam. l. 71. titu 18 partita tertia.

AEstimatio rerum minoris, an fiat antequam a tutore ponantur in hæreditario, & qualiter describi debent, vid. glo. 3. l. 99. titulo decimo octauo partita. 3.

AEstimatio locum habet vbi res petita nõ potest restitui, vid. glo. 1. l. tit. 22. par. 3.

AEstimatio soluta eo quod quis rem amiserit si postea res ad dominum reuertatur, an æstimationem vel rem petere possit, vid. glo. 4. l. 19. titu. 22. part. 1.

Et quid si adhuc æstimationem non soluit, & res compareat, an ad solutionem filius teneatur, vid. glo. 5. d. l. 19.

AEstimatio facit vt maritus possit dotem æstimatam vendere cui voluerit, & tunc quando illud facere possit, vid. glo. 4. l. 7. titulo. vndecimo. partita. 4.

Et talis æstimatio facit emptionem quando a principio fuit dos æstimata, cum data fuit secus si postea, vide ibidem.

AEstimatio dotis quando facta dicetur ita, sufficet quod faciat emptionem, & an ambo debeant consentire, vide glo. primam. l. 16. titulo 11 partita quinta.

Et quid si in plus quam valet æstimetur res, vid. ibi. glo. 2.

AEstimatio in dubio semper facit emptionem. vid. glo. 2. l. 18. titu. 5 partita quarta.

Et quid si data res æstimata maritus promisit dotem reddere, an tũc præcisse teneatur ad æstimationem, vid. ibidem.

Et quid si maritus velit rem æstimatam reddere in eadẽ bonitate, & non æstimationem, an sit audiendus, vid. ibidem.

Et quid si res æstimetur constante matrimonio, vid. ibid.

Et an valeat pactum vt res data in dotem æstimata periculo sit mulieris, vide dictam glossam tertiam. l. decimæoctauæ. titulo vndecimo. partita quarta.

AEstimatio rei dotalis facta tantum vt cognoscatur rei datæ diminutio, vel augmentum, an obliget maritum, vt ad damna teneatur, vi. glo. 2. l. 19. ibi.

Et quid si vir de voluntate vxoris vendat fundum in maiori pretio qui fuit æstimatus, vid. ibidem.

AEstimatio an faciat emptionem quando ille res æstimatæ datur ut sit conuentum quod eædem res reddantur habita ratione augmenti, vel diminutionis, vid. ibidem.

Et quid si ita expresse vt dictum est illud non dicatur, an intelligatur, vt res reddatur habita ratione augmenti vel diminutionis, vide ibidem.

Et quid si res non deterioraretur in substantia sed in pretio, vel e conuerso & de qua deterioratione istud debeat intelligi, vide ibidem. glossam tertiam.

AEstimatio rei dotalis si fiat ante nuptias, & nuptijs, adhuc nõ secutis pereat res, cuius periculo pereat, vide glo. quartam. l. vigesimæ secundæ ibi.

AEstimatio mutui an fiat secundum tempus in quo debuit exhiberi, an vero secundum communem æstimationem, vid. glo. 2. l. 8. tit. 1. partita quinta.

Et an fiet secundum valorem rerum illius loci in quo datum fuit, an vero secundum valorem loci in quo postea petitur, vide ibi. glossam tertiam.

AEstimatio an crescat, a tempore vsque ad sententiam, & an possit, vid. glo. 3. d. l. 8. tit. 1. par. 5.

AEstimatio an crescat ex eo quod fuit extra iudicium inter pel ætus & postea non soluerit, vid. glo. 4. ibidem.

AEstimatio si fit soluta a commodatario domino rei sibi cõmodatæ, an tunc res amissa fuit si postea illa apparet qualis actio sibi detur, vid. glo. l. 8. tit. 2. par. 5.

Et res debet æstimari cum qualitatibus suis, vid. glo. 6. l. 56. tit. 5. partita quinta.

AEstimatio rei an debeatur quando quis ex illi portagium non soluit & postea res illa casu pereat, vid. glossam. 8. l. sexta. titulo septimo. partita quinta.

AEstimatio an debeatur quando hęres non potest emere rem alienatam ad cui per testatorem legatam, & quid de iure canonico, vi. glo. 3. tit. 9 par. 6.

AEstimado an debeatur quando legatur aliqua res maioriæ & quando, vid. d. glo. 3. col. 2. & glo. 1. col. 3. quæstione decima octaua l. decima

Septem partitarum.

sexta. 6. par. 4.

AEstimatio an debeatur quando res dotalis legatur siue ab extraneo siue per maritum, vide dictam glossam tertiam. col. 3. quæstione. 5. dictæ legis. 10.

AEstimatio an debeatur quando a testatore legata fuit res quę legari nõ poterat, vide glossam quintam. l. 13. titulo nono. par. 6. & ibi. glo. 8. & glos. 10.

AEstimatio an debeatur forensi quãdo sibi fuit relictum legatum quod ipse capere non poterat, vide dictam glossam decimam. d. legis decimatertiæ.

Et si mulier res æstimatas in dotem marito dedit si ille postea a marito silegentur, an ipsa res illas & earum æstimationem habere debeat, vide glo. 3. q. 2. l. 16. tit. 9. par. 6.

Et an & quando possessor hæreditatis a quo euincitur teneatur ad æstimationem fructuum ipsius hæreditatis quando fructus restituere non potest, vide glossam secundam, cum alijs ibi. l. 4. tit. 14. partita. 6. per tex. ibi.

AEstimatio damni dati per aliquem qualiter fieri debeat, & quibus penis, vide glo. legis decimæ octauæ. per tex. ibi. titulo. 15. partita septima.

Et an cum iuramento actoris & iudicis taxatione, vid. ibid. in glo. 4. per illum text.

Et in æstimatione damni non singulare pretium sed commune est attendendum, vid. d. glo. 4. ad finem.

AEstimatio damni dati per gregem alicuius in agro alieno qualiter fiat, & qualiter æstimabitur damnum datum in frumento quando adhuc erat in herba, vide glo. primam. cum sequentibus. l. 24. per illũ tex. tit. 15. par. 7.

Et quando damnum sic æstimatum ad dominum vel ad eius pastorẽ pertineat, vid. ibid. in glo. 2. per illum tex.

Et quid in pastoribus clericorum, vel quando pastor detinere nõ potuit, vid. d. glo. 2.

Et quid si dominus velit animalia dare pro noxa, & quãdo ad hoc teneatur, vel ad emendam damni, vide glossam. 3. & 4. d. l. vigesimæquartę. per tex. ibi.

EXTRAHERE, & de extrahente rem iure communionis, vel proximitatis, vid. glo. l. 55. tit. 5. par. 5.

Et an talis extrahens teneatur refundere omnes expensas quas fecit in re a quo retrahitur, vid. ibi. glo. 8. in fine.

EXTRANEVS clericus quis dicatur, vid. glossam primam. l. 21. titul. 6. partita. 1.

Extraneus hæres, vide in verbo., HAERES.

Extraneus an possit appellare pro extraneo ad mortem damnato in eius contumatiam, vide glossam secundam. l. 6. titu. vigesimotertio. partita tertia.

Et an sine condemnati voluntate appellationẽ prosequi possit sicuti potest cognatus. vid. ibid. in glo. 5.

Extraneus si mulierem dotauerit neque stipuletur sibi dotem reddi soluto matrimonio dos ad mulierem tunc pertinebit, vid. glo. 1. l. 8. tit. 11. partita. 4.

Et an illud procedat si extraneus dotem pro muliere promittat ad quam nullam affectionem habet, vid. ibid.

Et an illud procedat si extraneus dotem pro muliere promittat ad quam nullam affectionem habet, vid. ibid.

Vel si dues sit, vide glossam sextam. l. trigesimæ, titulo vndecimo. partita. quarta.

Et quid si subesse possit alia causa quam donationis quia hoc non obstante donare præsumitur, vid. d. glo. 6. d. l. 30.

Extraneus si dederit dotem pro aliqua muliere, an ipsa mortua relictis filijs illius matrimonij ex tacito pacto dos filijs debeatur licet hæredes matris non sint, vid. glo. 7. d. l. 30. tit. 11. par. 4.

Extraneus si simpliciter dotem pro aliqua muliere dederit sub stipulatione reddendi sibi vel mulieri, vel hoc non dicto cui dos restitui debeat, & quid si stipuletur sibi reddi soluto matrimonio, an hoc casu habeat tacitam hypothecam pro restitutione dotis, vid. ibi. glo. 8.

Et an qui dotem restituere debet habet ad hoc annum. glo. 3. l. 31. ibi.

Et an qui dotem promittat dotem marito mulieris, an agat maritus tantum, vel etiam mulier, vid. glo. 6. d. l. 30.

Extraneus si mulieri dotem simpliciter dederit, an ad illum dos matrimonio soluto reddi debeat vel non quod cũ multis extensionibus & limitibus prosequitur. d. glo. 6.

Extraneus dotans mulierem si sit ipsius negotiorum gestor, an tunc de bonis suis dotare videatur, vide. d. glo. 6. d. l. 30. tit. 11. par. 4. & d. glo. 1. l. 8 ibidem.

Extraneus si doter filiam alterius qui est absens, vel detentus in carcere, an ipse postea dotem a patre ipsius recuperare possit, vi. ibi. glo. 1. l. 8. tit. 11. par. 4. & glo. 6. l. 30. ibi.

Extraneus si nomine dotis donationem faciat, an possit illam reuocare & recuperare cum ingratitudo committatur, vid. glo. 1. l. 30. tit. 4. partita quinta.

Extraneus si cum pecunia minoris rem sibi emerit, an illam suam faciat. vid. glo. 4. l. 49. tit. 5. par. 5.

Et quid si rem emat cum pecunia eccl siæ. vid. i 5. glo. 6.

Extraneus si cum pecunia dotali alicuius mulieris rem sibi emerit, an illa suam faciat, vid. ibid. glo. 6.

Et an valeat statutum per quod disponitur quod res non possit vendi extraneo nisi prius requisito consorte, vid. glo. 6. l. 55. tit. quinto. partita quinta.

Extraneus si sit clericus qui emit res ab aliquo, an ab illo cõsors in illa re possit rem retrahere. ibi. glo. 8.

Extraneus si pro mittat pœnam pro matrimonio contrahendo, an illam soluere teneatur si matrimonium non contrahatur, vid. glo. 1. l. 39. per tex. ibi. tit. 11. par. 5.

Extraneus alimentans aliquem, an illud quod eum alendo fecit ab ipso repetere possit siue eum alat in domũ suam, vel extra domũ, vid. glo. 4. l. 37. per tex. ibi. tit. 12. par. 5.

Extraneus possessor si neget rem ab eo possessam fuisse antea creditori loco pignoris obligatam quid tunc creditor probare teneatur, & an sufficiat probare debitorem illam rem possedisse licet non probet illũ esse dominum, vid. glo. 1. l. 18. tit. 13. par. 5.

Extraneus dotans mulierem si pacisc atur sibi dotem restitui, an tunc habeat tacitam hypothecam in bonis mariti, vid. glo. 2. ad fin. l. 23. tit. 13. partita. 5.

Extraneus an possit filio furioso exemplariter substituti, & quando, & an iste excludat matrem pupilli, vide glo. septimam, & 8. l. 11. titu. 5. partita sexta.

Et an filius ex hęredatus habeatur pro extraneo, vid. glo. 3. l. 1. tit. 7. part. sexta.

Extraneus mulierem de adulterio accusare non potest sed solus maritus, vid. glo. 7. col. 2. q. 2. l. 1. tit. 9. par. 7.

EXTRAORDINARIA punitio quando locum habeat, vid. regulã generalem. glo. 6. l. 11. tit. 25. par. 4.

EXTREMA VNCTIO datur a sacerdotibus tantum, vid. glo. 1. l. 8. tit. 4. partita. 1.

Extrema vnctio fieri debet oleo benedicto in ipsius tamen defectu fieri cũ chrisma te, vid. glo. 1. l. 69. tit. 4. par. 1.

Extrema vnctio fieri non potest cum oleo non consecrato, vid. ibidem. in fine.

Extrema vnctio recipi debet a presbyteris, non vero a laicis etiam instante necessitate, vid. glo. 3. d. l. 69.

Extrema vnctio contemni non debet, & de eius bonis, vid. glo. per illũ tex. in l. 70. ibidem.

Extrema vnctio quibus neganda sit, vid. glo. l. 71. tit. 4. partita prima.

F

FABRICA quid significet, & de fabrica ecclesiæ, vid. glo. l. 11. tit. 10. par. 1.

Fabrica ecclesię in ipsius reparatione cõsumi debet, nõ vero in ornamentis ecclesiæ, vel alijs, vid. glo. 1. ibid.

Fabrica iure antiquo, & hodierno quæ, & quanta in quibuscunque ecclesijs esse debeat, vid. ibidem.

Fabrica ecclesiæ quando ecclesia reparatione nõ eget, an in alios vsus possit consumi, vid. ibid. in glo. fin.

Fabricator falsi instrumenti, & an credatur ille qui eum produxit, vide glo. 2. l. 28. tit. 1. par. 7.

Fabricantes falsam monetam qualiter puniantur, vid. glo. 2. & 3. l. 9. per tex. ibi. tit. 7. par. 7.

FACERE est quid difficile, tollere autem iam factum est res facilis, vide glo. antepenul. l. 18. per tex. ibi. tit. 1. par. 1.

Facientes illud quod fieri nõ debet, quis magis veniat puniendus ille qui scienter fecit, vel ille, qui ignoranter fecit, vid. glo. 2. l. 41. titu. 6. partita prima.

Faciens consecrare ecclesiam ante suam dotationem patronus dicitur ipsius & tenebitur eam dotare, & quando, vid. glo. 2. l. 3. tit. 10. par. 1.

Facientes hastiludia an peccent mortaliter. glo. 1. l. 10. titulo. 13. partita tertia.

Faciens maioriam in vnum ex filijs, eum non nominando cum plures filios haberet de quo filio intelligatur, vid. glo. 1. col. 2. l. 2. tit. 15. partita secunda.

Faciens aliquid in alterius præiudicium neque in ipsius commodum iuuari non debet, vid. glo. l. 19. per tex. ibi. tit. 32. par. 3.

Facere pontem de nouo qui vicini teneantur, vel eum reficere, vi. glo. 3. l. 20. tit. 32. par. 3.

Facere inepte vel non facere æquiparantur, vid. glo. 15. ad fi. l. 10. tit. 5. p. 6.

FACTVM a iudice a toto populo factum esse videtur, vid. glo. fin. l. 5. tit. 2. par. 1.

Factum contra prohibitionem Papæ an teneat, vid. glo. fi. l. 23. tit. 5. p. 1.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Index materiarum.

Factum vbi interpellat alia interpellatione opus non est, vide glo 3. l. 4. per tex. ibi. tit. 19. par. 2.

Et ex facto ius oritur, vid. glo. duodecimam. legis secundæ. tit. 21. partita prima.

Et an obligatus ad factum liberetur præstando interesse quando in hoc iam præcessit sententia. glo. 3. l. 5. tit. 27. par. 3.

Et in facto proprio etiam delinquendo, an sit probabilis ignorantia, & quando, vid. glo. 1. & 2. l. 14. tit. 29. par. 3.

Factum palam ratione exempli grauius punitur quam factum clam, vid. glo. 2. l. primæ. titulo decimo tertio. part. 2. & glo. 3. in proœmio. tit. 3. partita. 4.

Factum publice omnibus notum esse creditur. vid. glo. 1. l. 5. per tex. ibi. tit. 9. part. 4.

Factum Principis semper creditur factum secundum ius & decenter, non vero præsumitur factum de plenitudine potestatis, vi. glo. 2. col. 2. in prin. l. 6. tit. 25. par. 4.

Factum, & omne illud quod potest fieri per contractū potest fieri per iudicem, vid. glo. 1. in fin. l. 52. tit. 5. par. 5.

Factum alienum si aliquis stipulando promiserit ad quid teneatur, & quid si talem promissionem firmauerit iuramento, & quid iure hodierno ac terræ huius ordinamenti vid. glo. 2. l. 11. per tex. ibi. tit. 11. par. 5.

Et quid si fecit quantum potuit vt ille tertius faceret. & ille facere noluit an liberetur a pœna vel interesse, vid. glo. 2. dictæ. l. 11. titu. 11. partita quinta.

Factum in cuentente minori dolo, an rescindatur sicuti factum interuentu minori metus. glo. 2. l. 28. tit. 11. par. 5.

Factum alii promittatur per principalem debitorem, an si fideiussor pecuniam promisit teneat fideiussio, vid. glo. 1. l. 7. titul. duodecimo. par. quinta.

Facta omnia sunt individua, & an si plures factum promiserunt habeant inter se beneficium diuisionis, vide glossam secundam. l. 10. tit. 12. par. quinta.

Factum iudicis reputatur factum partis. glo. 1. l. 46. tit. 12. par. 5.

Et ratio obligationis facti regulariter succedit obligatio ad interesse, fuit a promittente factum illud adimplere posse, siue non, vid. glo. 4. l. tit. 14. par. 5. & glo. 9. l. 45. tit. 11. par. 5.

Facta quæ non sunt reperibile qualiter subueniatur dari aliquid ob aliquod faciendum illud non fiat, vide glossam primam. l. 45. titu. 14. partita quinta.

Factum alicuius personæ contemplatione perinde habetur, ac si talis persona nominatim ibidem exprimeretur, vid. glo. 4. l. 46. tit. 14. partita quinta.

Factum, & an in facto proprio etiam in antiquo præsumatur scientia, vi. glo. 1. in fin. tit. 9. par. 6.

Et quod ipsi cuique fieri debet reputatur impossibile, & condictio illud continens pro non dicta habetur, & quando, vid. glo. 4. l. 14. ibidem.

Factum videatur confirmatum ex eo, scilicet, q̄ de nouo quid fieri permittitur, vi. glo. 3. l. 21. tit. 9. par. 6.

Et an & quando concessio facta determinati vel non transmittatur ad hæredes, vid. glo. 1. l. 27. ibidem.

Factum non ratum, pro licitur sicuti faciendum, vid. glo. 1. per tex. principium. l. 3. tit. 10. par. 6.

Factum quando est notorium tunc non eget declaratione, vi. glo. 3. col. 2. l. 4. tit. 2. par. 7.

Et vbi ex notorio factum tunc sententia non requiritur, vid. d. glo tertia. in fine.

Factum in iudicio reputetur factum partis, vi. glo. 1. l. 46. tit. 13. par. 5. & glo. 5. l. 2. tit. 12. par. 7.

FACIES mulieris est ventus vrens, vid. glo. fin. l. 16. per. tex. ibi. titul. 4. partita 1.

Facies hominis de iure communi signanda non est, & quare, vid. glo. 3. l. 6. tit. 28. par. 2. & glo. 1. l. 6. tit. 31. par. 7. cum alijs ibi.

Et forma hominis præcipue consistit in facie, & in ea cognoscimur, vide glo. 1. l. 5. per tex. ibi. tit. 22. par. 4.

Et an non habens faciem hominis sed ei contrariam, an sit baptizandus, vide ibidem.

Facies dicitur omne quod humoris supra est dicoopertum, vid. glo. 1. l. 6. tit. 31. par. 7.

FACILITER res reuertitur ad suam primeuam naturam, vid. glo. 3. l. 5. tit. 30. par. 1.

FACVLTAS Regis alicui data ad faciendam maioriam, vide infra. in verbo. LICENTIA.

Facultas faciendi alicui data intelligitur vt humaniter agat & bona fide vtatur quotiescunque. vid. glo. 2. col. 2 in medio. l. 6. tit. 25. par. 4.

Facultas eligendi vnum pro alio in solutione faciendo quando detur debitori, & an transeat in singulares successores, & quando perimatur & quanto tempore duret. vid. glo. 2. l. 3. tit. 14. par. 5.

Facultas soluendi adiecto an tollatur per constitutum, vid. glo. 4. l. 5. tit. 14. par. 5.

Facultas patri per Regem data vt posit grauando legitimas aliorum horum in vnum ex filijs suis maiorem facere, qualiter intelligenda sit, & quatis legitima filio tunc relinquēda sit, & an in proprietate, & quasi si alij filij habeant vnde se alant, vid. glo. 2. col. 2. l. 12. tit. 4. p. 6. & glo. 3. col. 1. l. 12. tit. 9. par. 6.

Facultas eligendi an & quando finiatur anno, & quid in relictis pijs, & an tunc ad Episcopum deuoluatur. vid. glo. 2. l. 25. tit. 9 par. 6.

Facultas data alicui ad aliquid faciendum, an & quando transmittatur ad hæredes, vid. glo. 1. l. 27. per tex. ibi. tit. 9. par. 6.

FALLACIA quid sit, & qualis, vide glossam secundam. l. 1. tit. 16. partita septima.

FALCIDIA, vide de hoc in verbo, QVARTA FALCIDIA.

FALLENTIA restringit regulam, alias a regula discedendum non est, vi. glo. 2. in proœmio. tit. 14. per tex ibi. par. 7.

FALSA CAVSA, an & quando vitiet legatum, & quid in contrarijs, vid. glo. 1. & 2. l. 20. per tex. ibi. tit. 9. par. 7.

De hoc, vid. in verbo, CAVSA FALSA.

FALSA MONETA, & si aliquis aliquem de falsa moneta accusat, & illud non probet tamen non punitur, & quare, & quando sic, vid. glo. 1. l. 20. per illum tex. tit. 1. par. 7.

Et falsam monetam faciens incidit in crimine læsæ maiestatis. vid. glo. 2. l. 1. per illum tex. tit. 2. par. 7.

Et de pœna faciendis falsam monetam, vel aliquid immiscentis, vid. glo. tertiam, quartam, & quintam. l. decimæquintæ. per illum tex. titul. 14. partita 7.

FALSARIVS est index, siue tabellio, siue officialis qui acta non publicata fuerit dicta testium non aperta illud parti manifestat, vid. glo. 1. l. 9. tit. 17. par. 3.

Falsarius est ille qui cum alterius sigillo aliud sigillat præterquā sibi datum, vid. glo. 1. l. 26. tit. 8 par. 3.

Falsarius quis dicatur, & quando, & an quilibet dolus dicatur fallitus, & quando dicatur falsum commissi glo. 1. l. 1. tit. 7. par. 7.

Et quando, & ex quibus excusetur ille qui instrumenti falsator dicitur, vi de glo. 2. d. l.

Falsarius est ille qui falsum fieri mandat, vid. glo. 3. l. 4. per tex. ibi. tit. 7. partita 7.

Falsarius intra quantum tempus, & per quem accusari possit, vid. glo. 1. per tex. ibi tit. 7. par. 7.

Falsarius qualiscunque sit qualiter puniatur, vid. glo. l. 6. per tex. ibi. tit. 7. par. 7.

Falsarius qui vtitur falsis ponderibus seu mensuris emendo, vel vendendo, qualiter puniatur, vid glo. l. 7. ibi.

Falsarius est ille qui rem duobus vendidit, & de ipsius pœna. vid. glo. 2. cum sequen. l. 9. per illum tex. tit. 7 par. 7.

Falsarius est ille qui falsam monetam facit, & de ipsius pœna, vid. glo. cum sequen. d. l. 9.

FALSATOR instrumenti, & an ipse credatur si ipse illū porrigat, & qualiter puniatur, & quid si de falsitate non constet, sed de falso argumento & alia plura in hoc, vid. glo. 2. l. 28. per tex. ibi. tit. 1. par. 7.

Falsans sigillum Rehis, anine idat in crimen læsæ maiestatis, vid. glo. l. 1. tit. 2. par. 7.

Falsans literas priuatas, an pœna falsi puniatur, vid. glo. 2. l. 1. in principio. tit. 7. par. 7.

Et an punitur de falso porrigens notorio falsam scripturam vt illam fingat, vid. d. glo. 2.

Et quis puniatur pœna falsi, & ex quibus delictis, & quando, vide de hac in verbo, POENA FALSI.

Falsatores a quibus iudicibus puniantur, & an illud crimen sit ecclesiasticum. vid. glo. fin. l. 18. tit. 6. par. 1.

Falsantes literas Papæ, vel illis consentientes, sunt ipso iure excommunicati, vid. glo. 1. l. 2. tit. 9. par. 1.

Falsantes literas Apostolicas ab alio quā Papa non possunt absolui ex quod sunt excommunicati, vid. glo. 11. l. 22. tit. 9. par. 1.

Falsantes literas Regias qua pœna feriantur, vid. glo. 7. & 8. l. 8. tit. 9. par. prima.

Falsantes literas Regias non possunt testificare, sed an tale requiratur sententia, vid. glo. 5. l. 8. tit. 16. par. 3.

Falsatores literarum Papæ, seu Imperatoris qualiter puniantur & quid si literæ quæ falsantur sunt inutiles, vide glossam secundam. l. 6. titul. 19. partita 3.

Et quid si falsator sit clericus, vide ibidem.

Et quid in falsis nibus literis aliorum iudicum inferiorum, vid. ibidem.

Falsatores monetæ ad appellandum non admittuntur neque alij quares. vid. glo. 1. l. 16. tit. 23. par. 3.

FALSITAS quando nō est nociua parti aduersæ an mixius puniatur, vide glo. 5. in fin. tit. 5. par. 1.

Falsitas quæ non tangit negotium principale an faciat vt dicta testium a

Septem Partitarum.

tium reprobentur, vid. glo. 3. l. 28. tit. 16. par. 3.

Falsus instrumenti si causa principali allegata si ea non obstante sententia feratur, an rescindi debeat, tanquam ex falso instrumēto lata, vid. glo. 1. l. 6. tit. 16. p. 3.

Falsum a notario Regis facta qualiter puniri debeat, & quid si clericus falsificet literas Regis, falsatur, vide glossam secundam. l. 16. tit. 19. part. prima.

Falsum qualiter deprehendatur in literis Papæ, vel Imperatoris, vid. glo. 2. l. tit. 19. par. 3.

Falsus instrumenti si plene non constet qualiter producens puniatur, vid. glo. 1. l. 8. tit. 1. par. 7.

Falsum est adeo abominabile crimen sicut aliud quod posset reperiri, vi. glo. in proœmio tit. 7. par. 7.

Et in eo termine acerrima debet fieri indagatio, & admittitur probatio per conscissuras, vid. ibid.

Falsus quid sit, & an ibidē dolus requiratur, & an quilibet dolus sit falsus, vid. glo. 1. l. 1. tit. 7. par. 7.

Et non quilibet dolus dicitur falsitas, vid. d. glo. 1. in fine.

Falsus qualiter deregatur in instrumento, & quando puniatur, vel excusetur a falsitate, & quando non, vid. glo. 2. ibi.

Falsitas an committatur quando aliquis literas priuatas falsificat. vid. d. glo. 2. tit. principio.

Falsitas an committatur per iudicem, vel tabellionem, permittentem legi dictas testium partibus ante ipsorum publicationem, vid. glo. 5. l. 1. tit. 7. par. 7.

Falsitas committitur ex diuersis causis, & quando, & ex quibus, vid. glo. 1. in 4. 5. & 6. cum alijs ibi. tit. 7. par. 7.

Falsitas an & quando committatur ex immixtione vnius speciei cū alia, & quando, vid. glo. d. l. 4. tit. 7. par. 7.

Falsitas connumeratur inter crimina publica, & quis falsarium accusare possit, & intra quantum tempus, vid. glo. 1. ibid.

Et de pœna committentis falsitatem qualiscunq; sit, vid. glo. l. 6. per text. & de falsitatibus quæ fiunt in mensuris, & ponderibus, vid. glo. l. 7. ibid. & de falsitate in quantitate.

Falsus committitur vendendo rem duobus, & de istius pœna, vid. glo. 6. & 7. d. l. 7. per tex. ibi.

Falsitas committitur a monetam commissa per aliquem, qualiter puniatur, vi. glo. 1. in fine. & sequen. l. 9. tit. 7. par. 7.

Falsum est infirmentum etiam ad defensionem licitum non est produ. cere etiam si quis falso instrumento aliquem conuenerit, vid. glo. 8. l. 29. tit. 11. par. 3.

Falsum quod fieretur, & ex quibus illud ita esse perpēdatur. vi. glo. 1. l. 1. per tex. ibi. tit. 7. par. 7.

Falsum, vbi cumque est valde grauetunc punitur falsarius pœna mortis, vid. glo. 4. l. 6. per tex. ibi. tit. 7. par. 7.

FALSVS TESTIS, vide infra in verbo. TESTIS FALSVS.

FAMA publica probata, probata videtur esse scientia populi, vid. glo. 8 in medio. l. 15. tit. 2. par. 1.

Fama, & per eam probetur legitime alicuius mors, vid. glo. 1. l. 14. titu. 14. par.

Fama faciendum sit de bonis illius si dubitetur, an viuat necne, vid. ibi Bal. in glo. 2.

Fama in antiquissimis an sufficiat ad probandum dominium, vid. glo. 2 & 3. tit. 16. par. 3.

Fama publica an excuset illum qui ea interueniente crimen denunciauit vide glossam quartam. in fine. legis sexte. titulo decimo septimo. part. prima.

Fama bona cum vno teste licet faciat plenam probationem inalijs, secus vero in causa matrimoniali, vel criminali, vid. glo. 4. l. 2. tit. 3. partita. 4. quotidiana.

Fama simul cum confessione coniugum, sufficit ad dirimendum matrimonium quando coniuges stant pro eo, vide glossam septimam. d. l. se cundæ.

Fama bona cum vno teste, an dissoluat sponsalia de futuro iurata, vide glossam primam, & tertiam. legis decimæoctaug. titulo nono. partita quarta.

Fama an requiratur simul esse cum testimonio, de auditu reddito in probatione nobilitatis, vid. d. glo. 1. in fine.

Fama bona in probatione consuetudinis immemorialis, vide ibidem.

Fama quando a veritate discordat, vid. glo. 2. in medio. l. 13. tit. 3. part. prima.

Fama non præcedat an tunc Rex, vel iudex possint ad inquisitionem procedere, vid. glo. primam. l. 5. & glo. 8. l. vigesimæseptimæ. titulo. 1. partita 7.

Fama alicuius, per se sola an faciat indicium ad torturam, & quid si cum alijs adiungatur, vide glossam sextam. & septimam. l. 26.

Fama hominis seu in homine, vel fama vulgi qualiter diffiniatur. vid. gl. 1. l. 1. per tex. ibi. tit. 6. par. 7.

Fama qualis debeat esse vt sufficiat ad dandum alicui torturam, & quando, & quæ sit fama, & quæ ad ipsius probationem requirantur, vi. glo. 1. & 2. l. 3. tit. 30. par. 7.

FAMILIA, & qui dicantur de familia, & quæ proprie dicitur familia, & an istud verbum referatur ad illos qui non sunt de agnatione, & quando, vide glossam quartam. l. 6. per tex. ibi. titul. tri gesimotertio, partita septima.

FAMILIARES clericorum an ita a muneribus sint exempti, sicuti ipsi clerici, vide glossam sextam. l. quinquagesimæprimæ. titul. sexto. partita prima.

Familiares singulariter non gaudent dominorum priuigelio, vide ibid. in fine.

Familiares Episcopi aliquid recipiendo, ob ordinando, an illi & dantes sint simoniaci, vide glossam quintam. l. decimæseptimæ. tit. 17. partita prima.

Familiares secundum certam loci consuetudinem suspendebātur pro primo furto, glo. 20. in fine. l. 2. tit. 15. par. 2.

Familiaris dicitur ille qui salarium percipit, vel non percipit sed ibidem substentatur, vid. glo. 3. l. 6. tit. 2. par. 3.

Familiaris dominum criminaliter accusans qua pœna feriatur, vid. glo. 5 l. 6. per tex. ibi. tit. 2. par. 3. & glo. 19. l. 2. tit. 1. par. 7.

Et quid si prosequantur suam vel suorum iniuriam, an eodem mono debeant puniri, vid. ibid. in glo. 6.

Familiares pro domino bene possunt testificari ad probandam domini innocentiam, vid. glo. 5. l. 18. tit. 16. par. 3.

Familiares Principum gratius puniuntur ex transgressione mādati, quā alij, vid. glo. 1. l. 16. tit. 19. p. 3.

Familiares an comprehendantur subgernerali prohibitione facta principi pali, vid. glo. 6. l. 5. tit. 5. par. 5.

Familiaris an posit esse testis in testamento, vid. glo. 4. ad finem. l. 1. tit. 1. partita. 6.

Familiaris an dominum suum accusare possit, & quando, vid. glo. 18. 19. 20. l. 2. per tex. ibi. tit. 1. par. 7.

Familiaris domus, an & quando actione furti conueniri possit pro furto ab ipso facto, vid. glo. 3. 4. & 6. l. 17. tit. 14. par. 7.

Familiaris si ad domini mandatum damnum dederit, quis ad emendam damni teneatur, vid. glo. 2. l. 5. tit. 15. par. 7.

Familiares & domestici idem sunt, & qui ita dicantur, vid. glo. 6. l. 6. per tex. ibi. tit. 33. par. 7.

FAMILIARITAS, vide in verbo. AMICITIA.

FAMIS an sit sufficiens causa vt pater filium suum vendere possit, & quid si filius sit presbyter, & quid e contra, vid. glo. 1. & 2. l. 8. tit. 17. partita quarta.

Et an propter famem possit vendere suum ascriptitium, vide in. d. glossa secunda.

Et nihil fame durius, vid. plura per glo. 3. ibidem.

Famis an sit iusta causa vt possessor maioriæ bona maioriæ suæ alienare possit, vid. glo. 1. col. 4. q. 30. l. 10. tit. 26. par. 4.

FAMVLVS communicans cum suo domino excommunicato, an & quādo peccet, vid. glo. 9. l. 34. tit. 9. par. 1.

Famuli Episcoporum aliquid ab ordinando recipientes, an illi, & sic dantes sint simoniaci. glo. 5. l. 17. tit. 17. par. 1.

Famulus an teneatur domini salutem suæ præserre, vid. glo. 6. l. 2. tit. 19. par. 2. & glo. 5. l. 4. tit. 27. par. 2.

Famulus qualiter dominum defendere teneatur, & an domini salutem suæ anteponere teneatur, vid. glo. 4. l. 5. tit. 21. par. 4.

Famulus an teneatur dominum adiuuare contra Regem sicuti licet fieri vassallis, vid. glo. 13. l. 10. tit. 25. par. 4.

Famulus an teneatur adiuuare, vel saltim defendere dominum suū iniuste pugnantem, vid. glo. 3. & 4. l. 5. tit. 26. par. 4.

Famulus si mutando domini sui mandatum receperit rem commodatā a commodatario, si res pereat, cui tale, debeat imputari an domino, an vero commodatario, & quando, vid. glo. 5. l. 4. tit. 2. par. 5.

Famulus infirmus an debeat habere salarium integrum, & cuius expēsis curari debeat, vid. glo. 1. l. 7. tit. 2. par. 7.

Famulus an & quando dominum suum accusare possit, vid. glo. 5. 16. per illum textum, titulo. 2. partita. 3. & glo. 18. 19. & 20. l. 2. per tex. ibi. tit. 1. partita. 7.

Famulus qualiter dominum suum defendere teneatur, vid. glo. 1. l. 16. per tex. ibi tit. 8. par. 7.

Et quid si famulus sit minor. 14. annorum, vid. ibi. glo. 7.

Famulus si delinquat, an pro eius delicto dominus teneatur, & quādo, vi. glo. 5. l. 4. per illum tex. tit. 33. par. 7.

Famulus si domino aliquid furatus sit, an & quando actione furti conueniri possit, vide glo. 3. 4. & 5. l. decimæseptimæ. titulo. decimoquarto. partita. 7.

Famulus

Universidad de Deusto
Biblioteca

Index materiarum.

Famulus si ad omnimandatum damnum dederit quis ad emendam teneatur, vid. glo. 2. l. 5 tit. 15. par. 7.
Famulus si nutrivitat ignem in domum conductam ab aliquo, an ipse vel eius dominus teneatur, vid. glo. 1. l. 13. ibi.
Famulus alicuius si aliquid per feneſtram projciendo damnum dederit, eius dominus tenebitur poterit tamen dominus ep pro illo soluit recuperare, vid. glo. 3. l. 5. tit. 15. par. 7.
Famulus an posit dominum suum turpiter inuentum cum vxore sua occidere, vid. glo. 6 & 7. l. 13. tit. 27. par. 7.
Famulus alicuius si dominam carnaliter cognoscat qualiter puniatur, vide glo. 7 & 8 l. 5. tit. 17. par. 7.
Et famuli potestatis si delinquant grauius cæteris puniendi sunt, vid. glo. 1. l. 2. tit. 28. par. 7.
Famuli quando veniunt torquendi contra dominum, vi. glo. l. 7. per tex. ibi. tit. 30. par. 7.
FATVVS an possit facere testamentum, vid. glo. 5. l. 13. titul. 1. partita sexta.
Et in quod differat ab stulto, vid. ibidem.
FAVTORES de hoc, vide in verbo. OPEM PRAESTANS, & in verbo, AVXILIATOR, & verbo, RECEPTATORES.
FOEDVS matrimonij dicitur nexus diuinus, ep inducitur per matrimonialem copulam, vide glossam quintam. legis tertiæ. titulo secundo. partita. 4.
FOEMINAE omnes possunt vbi voluerint sibi eligere sepulturas, vide glo. 5. l. 5 tit. 15. par. 1.
Fœminæ an succedant in ture patronatus. glo. quarta. l. 8. titu. 15. partita prima.
Fœminæ an & quando teneãtur ire ad bellum, & an teneãtur ad custodiã ciuitatis tempore belli, vide glo. vndecimã. legis. 3. titulo 19. partita secunda.
Fœminæ an succedant in feudis, vide glo. septimam l. 68. titu. 18. partita tertia.
Fœminæ an succedant in emphyteosi recepta pro filijs & descendentibus vide glossam primam. l. sexagesimænonæ. titulo decimo octauo part. tertia.
Fœminæ an comprehendantur quando in dispositione fit mẽtio de descẽdentibus, ex linea, siue per lineã masculinam, si ipsa a masculo descendat, & an tunc ex linea masculina esse dicatur, vid. d. glo. 1. l. 2. titul. 6. partita. 4.
Et quid si testator vtatur alijs terminis simpliciter, vocando lineam viro rum, an tunc fœminæ comprehendantur, vid. ibid. in fine.
Fœmina qualiter inspicienda sit quando allegat viri sui impotentiam, vide glo. 9. l. 9 tit. 8. par. 4.
Fœmina si dederit licentiam viro vt intrer religionem, an ipsa propter hoc tacite continentiam vouere videatur, vid. glo. 3. l. 2. tit. 10. partita quarta.
Fœmina potest habere quasi castrense peculium ex donatione Principis, vide glossam nonam. legis septimæ. titulo decimo septimo, partita quarta.
Fœminæ, & an in eis depositum fieri possit, glossa secunda. l. 3. tit. 3. part. quinta.
Fœminæ an possint esse executrices testamentorum, vide. glo. 4. in fine. l. 2. tit. 10. par. 6.
Fœmina in quam deueniunt bona maioriæ, an possit illa alienare ex aliqua causa. vide glo. 4. columna 4. & 5. in quæst. 5. l. 6. tit. 11. partita sexta.
Fœminæ an & quando in maioris masculos excludant, vel non, & quid in dubio vocatis filijs, & alia plura in hoc, & an statutum excludens fœminas sit odiosum, vel non, & alia circa fœminarum exclusionem, vi. glo. secundam. l. tertiæ. titulo. 13. par. 6. & glo. 2. l. 12. titulo. 33. partita septima.
Fœminæ succedunt in emphyteosim, informiter concessa sicuti masculi, vid. d. glo. 2. col. 2. in medio.
Fœminæ in maioris semper censentur vocatæ in defectum masculorum existentium in eodem gradu, vid. ibid.
Fœmina quæ ad maioriam vocatur ea condicione vt eum aliquo de gente suo matrimonium contrahat vt familia, & nomen testatoris conseruetur, si contrahat cum extraneo qui omnia ista facit, & nomen assumit, an maioria priuetur, vide dictam glossam secundam, columna quarta, & quinta, quæstione decimatertia. l. tertij. titulo decimotertio partita. 6.
Et an masculus ex filia excludat patrum quando in successione maioriæ fœminæ exclusæ fuerunt, vide. ibi. columna quinta, quæstione decima octaua.
Fœminæ an excludãtur in successione maioriæ per filium masculum natum ex fœmina quando conditore maioriæ fuerunt fœminæ exclusis startibus masculis, vide dictam glo. 2. colum. 6. quæst. 19. d. l. 3. titu. 15. par. ta. 6.
Fœminæ an a conditore maioriæ videãtur exclusæ si testator semper vocauit masculos, & quando, vid. ibi. col. 7. q. 21.
Fœminę quãdo sunt in pari gradu cum masculis ab ipsis in maioribus per excludũntur, vide in. d. quæst. 21.
Fœminæ semel a masculis excluſæ a successione maioriæ, an perpetuo exclusæ videãtur, vel temporaliter, vide ibidem. in quæstione vigesima tertia.
Fœmina quæ legitimo iure in maioriam succesit, an excludatur per masculi superuenientiam, vide. d. glo. 2. col. 8. quæst. 25. d. l. 3. tit. 15. partita sexta.
Fœminæ si sunt exclusæ in vna parte seu gradu maioris, an videãtur exclusæ etiam in alijs gradibus & vocationibus factis in eadem maioria vid. ibid. in. q. 26.
Fœminæ si sint per testatorem exclusæ a maioria propter masculos, vt possint in eam succedere virtute rescripti Principis fœminis datum vt ipse & non masculi succedant, vide dictam glossam secundam, colum na nona, quæstione vigesima octaua. d. l. tertiæ. titulo decimo octauo partita sexta.
Et an tunc bona deueniant in eum quem princeps vult iure maioriæ, vel qualiter, vid. ibid. col. 10. in fine.
Fœminæ quam ætatem habere debeant vt propter earum delictum veniant puniendæ, vide glossam quintam, sextam, & septimam, legis nonæ, per textum ibi. titulo. 31. par. 7.
Fœminæ si contra naturam agant, & luxurientur qualiter puniantur, vide glo. 4 in procemio. tit. 21 par. 7.
Fœmina maiora vulnera patitur quam masculus, & quando masculus & fœmina sunt torquendi simul, an ab ipsa prius quã masculo torquendum sit, vide glossam secundam, legis quinte, titulo trigesimo primo septima.
De hoc, vide alia in verbo, MVLIER.
FENESTRA an possit in proprio pariete fieri si exinde videantur fenestra vicini, & an illa socius inuito socio facere possit in pariete communi, vide glossam quartam. legis secundæ. titulo trigesimo primo partita tertia.
FOENERATORES tenentur exercere pannos sibi pignoratos debitorum suorum a tineis, vide glo. primam. l. 12. per tex. ibi. titu. 8. partita quinta.
Vide in verbo, CREDITORES.
FERAE inebriantur odore vini si tempore vindemiæ intrauerint vineta vide glo. 7. l. 2. tit. 5. par. 2.
Feræ si in laqueis incidant, & exinde alius eas acceperit, an & quando faciet eas suas, vide glo. 3. l, vigesimæprimæ. titu. vigesimo octauo partita tertia.
Feræ quando dicẽtur non habere consuetudinem redeundi, quare dominus possessionem earum amittat, vid. glo. 5. l. 23. tit. 28. par. 3.
Alia de hoc, vid. in verbo. BESTIAE.
FERIAE tantum habent locum in iudicijs non in extraiudicialibus, & in iudicijs non semper feriæ seruantur, vid. glo. 2. l. 33. titulo secundo. partita tertia.
Et de istis feriis, vide glossam tertiam. cum sequentibus tam illis, quã aliis rum ibidem.
Et an partes possint renuntiare feriis introductis in honorem Dei. vide glo. 7. l. 34. ibidem.
Et an possint tolli per statutum, vide ibidem.
Feriæ messium an seruentur in regalibus auditorijs, & quare, vid. glo. 37. tit. 2. par. 3.
Et quid si ius partis pereat, an feriæ debeant expectari, & quales, vid. glo. 3. l. 38. ibidem.
Et in feriis matrimonium contrahi non debet, vid. glo. 5. & 4. per tex. ibi. l. 18. tit. 2. par. 4.
Et quando durent, vid. d. glo. 9.
Feriæ in locis consuetis fieri debent, & ab alio quam ab Imperatore vel Rege non possunt concedi. glossam primam. l. tertiæ. titulo secundo partita. 5.
Feriæ omnes censentur prohibitæ nisi reperiantur & demonstrentur permissæ, vid. ibidem.
Et an idem sit in mercatis, & quando, vide ibidem. glossam secundam.
Feriæ non dicũntur vbi nulla est franquisia, vide glossam secundam. d. glo. 4. d. l. 3.
Et an banniti & mauri possint venire ad nundinas, vide glo. 2. & glo. 4. ibidem.
FERMENTVM non sufficit ad faciendam consecrationem corporis domini, vide glossam quartam. l. quinquagesimæsecundæ. titulo. primo prima.

Septem partitarum.

FERRE proprie dicitur cum ferro, & etiam sine ferro, vid. glo. 9. l. per tecubi. tit. 11. par. 2.
FESTINANCIA, vid. supra in verbo, ACCELERATIO.
FESTIVITATES qualiter sint obseruandæ, vide glo. l. 2. titulo. 23. partita prima.
Festucares an possint de nouo introduci per rectorem loci, & decurionem ipsius, vid. glo. 1. l. 36. tit. 2. par. 3.
FESTINARE AGERE, dicitur res commendabilis debet tamen esse post consilium. vid. glo. 2. l. 8. tit. 5. par. 2.
FOETVS animalium, an sit bonæ fidei possessoris si conceptus fuit fœtus penes furem, vid. glo. 1. l. 39. tit. 28. par. 3.
Fœtus an dicantur fructus naturales, vel industriales, vide dictam glossam. 1. in fine.
Fœtus vaccæ, vel æquæ, vel alterius pecudis, an possit vsucapi per bonæ fidei possessorem, si penes eum fuit editus licet conceptus penes furem vid. glo. 2. l. 5. tit. 29. par. 3.
Et in fœtu animalium editum penes bonæ fidei possessorem vsucapio non est necessaria, vid. ibidem. in glo. 3.
FEVDATARIVS coram domino feudi in causa feudali est conueniendus, iudice ordinario excluso, etiam si talis feudatarius clericus sit, vide glo. 2. l. 57. tit. 6. par. 1.
Feudatarius rem sibi in feudum datæ vendere non potest, & curare debet ne veniat ad manus inimicorum, vide glossam. l. 68. titulo. 18. par. 3.
Feudatarius qua forma debeat de feudo inuestiri, & an debeat iuramentum fidelitatis præcedere inuestituræ, vid. ibid. in glo. 21.
Feudatarius an habeat incrementum alluuionis tam latentis, quam patẽtis, vid. glo. 2. l. 30. tit. 28. par. 3.
Feudatarius asimilatur emphyteotæ, & valet argumentum de vno ad alium, vid. d. glo. 2. d. l. 30.
Feudatarius qui fundum cum animalibus recepit, si animalia moriãtur vel deteriorentur, an finito feudo debeat reddi earum æstimatio, vel deterioratio, vid. glo. 2. l. 21. tit. 11. & glo. 4. l. 1. tit. 26. par. 4.
Feudatarius an possit feudum quem obtinet dimittere, quando velit, vel non velit, vid. glo. 5. l. 7. tit. 25. par. 4.
Feudatarius dominum antiquum offendere non poterit, vid. glo. 2. l. 8. tit. 25. par. 4.
Feudatarius an feudo priuari possit si illud domino placuerit cum causa vel sine ea, vid. glo. 5. l. 9. tit. 25. par. 4.
Feudatarius dominum adiuuare tenetur etiam contra Regem, quando eius dominus iniuste, & sine causæ expressione, fuit a Rege extra Regnum ejectus, & quid in domesticis suis, vid. glo. in. & glo. 13. l. 10. titul. 25. par. 4.
Feudatarius licet promittat seruitium extraneum à natura feudi, valet tamen, & ideo seruari debet, vide glossam sextam. l. 2. titulo vigesimo secundo. par. 4.
Feudatarius qualiter iuramentum fidelitatis facere debeat, & an illud per procuratorem facere possit, vide glo. 3. l. 4. per text. ibi. titulo. 26. par. 4.
Feudatarius ad quod debitum teneatur quando ex conuentione iuramẽti illi fuit remissum, & quid si & tunc ille iuramentum præstet cum ad illud non teneretur si contraueniat, an incidat in periurium, vide ibidem.
Feudatarius specialiter iurare debet, quando seruitia specialia, & certę cõuentiones interuenerunt, & an fidelitatem iurare debeat quãdo sunt seruitia limitata, vid. glo. 4. dd. 4 tit. 26 par. 4.
Feudatarius qui fundum conditionatum, & ad certum seruitium receptum, teneatur ad alium seruitium vltra expressum, & an teneatur ad ea quæ veniunt sub iuramento fidelitatis, vid. gl. 1. l. 5. tit. 26. par. 4.
Feudatarius non tenetur adiuuare dominum præiudicium iniuste, & hoc quando clare constat de eius iniustitia, secus si ad sit dubitatio quia quid dubium, vassallus iudicare non debet sed indistincte tunc dominum adiuuare tenetur, vid. glo. 3. d. l. 5. tit. 26. par. 4.
Feudatarius an teneatur dominum suum defendere si sciat, & cognoscat eum iniuste, & alterius aduersarij sui iustitiam, vide glossam. 4. dict. l.
Feudatarii an omnes fidelitatẽ præstare teneantur, vide glo. 5. l. 6. tit. 26. partita. 4.
Et quid si vnus noluerit iuramentũ fidelitatis præstare, an propter ipsius culpam alij a domino priuari possint, vid. in. d. glo. 5. d. l. 6.
Feudatarius an possit deseruire per substitutum quando ipse deseruire non potest, vid. glo. 8. l. 6. ibi.
Feudatarius fecudo succedere non potest, vid. glo. 8. l. 6. ibi.
Feudatarius si impedimentum illi superuenerit per quod seruitium præstare non possit an ex feudo sustentari debeat, & quando, vid. d. glossa. & ibi. vid. glo. 10.
Feudatarius an feudum amittat eo ipso quod est religionẽ ingressus etiã si ad monum exierit, vid. ibid. in glo. 11.
Feudatarius si fiat clericus an per hoc feudum amittat, vid. glo. 12. ibi.
Et an ascendentes feudatariorum in feudis descendentium succedere possint in defectum descendentium, vid gl. 1. l. 7. per tex. ibi. tit. 26. par. 4.
Feudatarius ex pluribus casibus feudum amittere potest & an ex accusatione illam non probet, vid. glo. 3. cum sequentibus. l. 8. tit. 26. par. 4. & glo. 1. 9. ibidem.
Et quid si reuelauerit secreta domini, vel fuerit aduocatus aduersæ partis, vid. glo. 4. d. l. 8.
Et an feudo priuari possit per solam manus elevationem contra illum si illam in eum non iniecit, vid. ibi. glo. 10.
Et quid si faciat dominum vulnerare per alium, vid. ibi. in fine.
Feudatarius an feudo priuari possit, si dominum propter debitũ in carcerat um, a carere non extraxit de sua pecunia, vid. ibidem. in glo. 12.
Fendatarius an feudo priuari possit si occidat filium, nepotem, vel fratrẽ domini sui, vid glo. 1. l. 9. per tex. ibi. tit. 26. par. 6.
Et an idem sit si proditorie, vassalius occidat aliquem extraneũ, vel fratrem sui dum, vid. ibidem.
Feudatarius si fuerit leno & consentiret vt alius cum vxore domini commisceatur, an propter hoc feudum amittat, vid. ibi. glo. 4.
Feudatarius an amittat feudum si concubuit cum matre vel sorore domini, in propria domo domini manente, vid. d. glo. 4.
Feudatarius an feudum vendere possit, & an possit se componere cũ tyranno qui res feudales possidet, vid. glo. 1. l. 10. tit. 26. par. 4.
Feudatarius si alienet eorum feudum, vel partem ipsius propter hoc amittet illud vel saltim amittit partem alienatam, vid. glo. 2. l. 10. per. tex. ibi. tit. 26 par. 4.
Feudatarius si cum domino litiget etiam in rangentibus feudum. an tũc etiam hodie valeat cognoscere iudex ordinarius vel ipse dominus feudi, vel pares curiæ, vid. glo. 1. 2. & 3. l. 11. ibi.
Feudatarius si sit clericus, & de feudo controuersia orta sit inter ipsũ & dominum, an tunc pares curiæ legitimi iudices sint vel non, vid. glo. 3. l. 11. tit. 26 par. 4.
Feudatarius an feudum amittat si propter sui culpam factus fuit inutilis ad eum, vide gl. 7 l. 3. tit. 1. par. 5.
Feudatarius ignoranter vendens feudum illo non priuatur sed ei restitui debet, vid. glo. 4 ad fin. l. 9. tit. 2. par. 5.
Et an emptor feudi possit & tunc illud retinere sibi quousque sibi peruẽ ditorem fuerit de interesse satisfactum, vid. ibi.
Feudatarius vendens rem domini feudalem sine consensu domini nõ tenetur eam tradere, vide glo. 1. in fine. l. 19. tit. 5 par. 5.
Feudatarius per quæ verba excusetur a pœna caducitatis si feudũ vẽdiderit irrequisito domino, vide glossam tertiam, quæst. 6. l. 29. titulo. 8. partì. 5.
Feudatarius si committat delictum propter quod veniat feudo priuandus, tunc illud ad eius dominum reuertitur, vid. glo. 10. col. 2. post medium. l. 2. tit. 2. par. 7.
Feudatarius si a feudo per dominum expellatur qualiter dominus puniatur, & quid e contra, vid. glo. 2. d. l. 16. tit. 10. par. 7.
FEVDALES RES an dicantur res mobiles existentes in fundo feudali vel fructus rei feudalis, vide. glo. 4. l. 1. tit. 26. par. 4.
FEVDVM habet instar & similitudinem seruitutis, vid. glo. 2. l. 23. titu. 13. par. 2.
Feuda vtrum sint approbata ab Imperatoribus, vid. glo. 4. ad finem. l. 7. titu. 2. par. 1.
Feuda ecclesiæ alienari non possunt de licentia legati a latere qui in hoc nihil statuere potest. glo. 2. col. 2. l. 23. tit. 9. par. 1.
Feudum simpliciter receptum intelligitur pro se & filijs masculis licet de hæredibus nullam faciat mentionem. glo. 4. l. 68. tit. 18. par. 3.
Et quid si in receptione feudi nihil de hæredibus dictum sit, vid. ibidem. in glo. 5.
Et an in feudo succedant spurij, vid. ibidem. in glo. 6.
Et an fœminæ succedant in eo, vid. ibidem. in glo. 7.
Feudum alicui datum an in concessione veniat iurisdictio si de ea nihil dicatur, vid. glo. 8. l. 68. tit. 18. par. 3.
Feudum datur ob causam & non dicitur pura donatio, vid. gl. 8. in fin. d. l. 68. tit. 18. par. 3.
Feudum villæ alicui concessum an montes syluestres ibidem comprehẽdantur, & quid in locationibus, vid. glo. 10. ibi.
Et in successione feudi appellatione hæredis intelligitur de filio masculo vid. glo. 14. d. l. 68.
Feudum vendi semper prohibetur nisi de consensu domini, vid. glos. 15. dict. l. 68.
Et an in bonis feudalibus habeat locum summaria cognitio quãdo quæstio status filio mouetur cui, patri succedere velit, vid. glo. 4. l. 7. tit. 22. par. 3.
Feudum datum alicui de fundo aliquo cum animalibus ibidem existentibus si animalia moriantur vel deteriorentur an finito feudo debeat reddi earum æstimatio vel deterioratio, vid. glo. 2. l. 21. tit. 11. & glo. 2. l. 1. tit. 26 par. 4.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Index materiarum

Feudo priuatur vassallus qui vxorem vel concubinam domini carnaliter cognouit, vid. glo. 1. in proœmio. tit. 14. par. 4.
Et an legitimatus succedat in feudo, vid. gloſſam. 1. col. 1. in prin. l. 4. titul. 15. par. 4.
Feudum an pertineat ad filios adoptiuos alijs deficientibus, vid. glo. 1. in proœmi. tit. 16. par. 4.
Et an contractus feud. siue vassallagij si a nobis vel veteris Imperatoribus ad inuentum, vid. glo. in proœmio. tit. 25. par. 4. & glo. 1. l. 1. tit. 26 partita. 4.
Et qualiter & quibus modis vassallus teneatur seruire domino, vide. gl. 2. l. 6 per. tex. ibi. tit. 25. par. 4.
Et qualiter, & in quibus vassalli propter feudum quem habent a dominis, onerari, grauarique possint, vid. d. glo. 2.
Et an idem sit dicendum in vassallis burgensibus, vel in alijs subditis ratione iurisdictionis tantum, vt ad ista onera teneantur, vid. ibidem.
Feudum an possit dimitti per feudatarium quandocunque voluerit, & quando non, vid. glo. 5. l. 7. tit. 25. par. 4.
Feudum an debeat renuntiari in manibus domini quando vassallus dominum deserere intendit, vid. glo. 8. d. l. 7. per tex. ibi.
Feudum licet a feudatario renuntietur non tamen ille dominum antiquū offendere poterit, vid. glo. 2. l. 8. ibi.
Feudum soldate est ita personalissimum vt non transeat ad hęredes dantis neque accipientis, vid. glo. 1. l. 9. ibidem.
Feudum amittit vassallus eo ipso quod seruitium quod domino promisit præstare nolit, vide. glo. 4. l. 9. tit. 25. par. 4.
Et quid si vassallus feudum dimittat, an possit domini iurisdictionem declinare pro preteritis & futuris, vid. ibi.
Feudum non tollitur nisi quando vassallus conuincitur ex culpa digna priuatione feudi, vid. ibid. in glo. 5.
Feudum an videatur dari domini fauorem, vel in fauorem vassalli, vide. d. glo. 5.
Feudum an licite per dominum reuocari possit inuito vassallo, & quando non, vid. ibidem.
Et quando ratione feudi vassallus dominum iuuare debeat etiam cōtra Regem, vid. glo. in. l. 1 o. tit. 25. par. 4.
Feudum qualiter diffiniatur, vid. gloſſam primam. l. 1. per tex. ibi. tit. 26. partita. 4.
Et contractus iste fuit olim populo Romano incognitus, qui seruitutem personarum sapit, vid. glo. 1.
Feudum debet dari libere & gratis, sine interuentu pecuniæ, & quantitate & tunc proprie dicetur feudum alias erit contractus emphyteoticus vel innominatus, vid. ibi glo. 2.
Fundum non potest constitui nisi in rebus soli, vel soli cohærentibus, aut in his quæ inter immobilia computantur, vide ibi. glo. 4.
Feudum an & quando consistere possit in annuis redditibus, & quando in incorporalibus, vid. d. glo. 4. l. 1. tit. 26. par. 4.
Feudum an cōsistat in fructibus rei feudalis a solo separatis, vel in rebus immobilibus existentibus in fundo feudali, vel in castro, & an tales res dicantur feudales vel non, vid. glo. 4. ibi.
Feudum remerę quod sit. & an dominus possit illum reuocare quando velit, vid. glo. 6. d. l. 1. per tex. ibi. tit. 26. par. 4.
Et an vassallus qui a rege tale feudum recepit possit cogere dantem, vt ei assignet possessiones ex quibus taxatam quantitatem percipere possit, vid. ibidem.
Feudum datū aduocaro ratione a locationis, an possit reuocari per concedentem, & quid in feudo guardiæ, vel castaldiæ, vid. ibidem.
Feudum, honor, & terra, in quo differant, vide glo. 3. & 4. per tex. ibi. l. 2. tit. 26 par. 4.
Feudum potest dari aliquando sine determinatione certi seruitij, aliquando vero cum ea, quod non est in honore, vide glo. 4 ibi.
Feudum francum quod dicatur, & quare sic cognominetur, & alia plura de eo vid. ibidem in glo 5.
Et qui sunt eius effectus, vid. ibidem. in fine.
Et an vassallus cum feudum francum recepit teneatur ad ea, quæ continentur in iuramento fidelitatis, vel an in totum liber sit suscipiens in omnibus, vid. ibidem.
Et an vassallus qui promisit certum seruitium extraneum a natura feudi illud adimplere teneatur, vid. ibidem. in glo. 6.
Feudum a quibus personis dari possit, & quid hodie, vid. glo. 1. l. 3. tit. 26 partita. 4.
Feudum debet dari de rebus proprijs dantis, & quid si res illa euincatur vid. glo. 2. d. l. 3.
Feudum si ab ecclesia datur, an illud possit procedere in rebus solitis in feudari vel in non solitis, & an in tali in feudatione, vel reinfeudatione debeant iuris solennitates intercuenire quæ in alienatione intercuenire solent, vid. glo. 4. in prin. l. 3. tit. 26 par. 4.
Et quando solus prelatus facere possit, & quid si re in feudatario fiat in descendentibus, vide ibidem.
Feudum non debet concedi descendentibus illius qui ante illum tenuit ex duobus causis, vid. d. glo. 4. col. 1. & 2.
Et quantum tempus requiratur ad hoc, scilicet, vt dicatur introducta esse studio infeudandi, vid. ibidem. col. 2.
Feudum antiquum an præsumatur si prelatus & capitulum in concessione illud fatcrentur, vide ibi. in fine.
Feudum potest cuicunque dari, etiam infanti, vel clerico, & etiam foro si domino placeat, vid. ibidem. an glo. 5.
Et quid si sit clericus in sacris, & an possit seruire per substitutum acceptabilem domino, vid. ibidem.
Feudum aiterius an possit recipere ille qui est vassallus vnius, & quando vid. glo. 6. d. l. 3. per tex. ibi. tit. 26. par. 4.
Feudum ligium, quod dicatur, & in quo loco doctores iuris communes de eo mentionem faciant, vid. d. glo. 6.
Feudum quando recipitur a vassallo, quæ & qualiter ab eo iurari debeat vide glo. 3. l. 4. per tex. ibi. tit. 26. par. 4.
Et an tale iuramentum fieri possit per procuratorem, vid. ibi.
Et an ex conuentione iuramentum illatum remitti possit, & quid si possit per errorem iuret, vide. d. glo. 3. d. l. 4.
Et an quando in concessione feudi sunt limitata seruitia, an debeat recipiens specialiter iurare de eis implendis ibi. glo. 4.
Et an quando ista seruitia sic limitata sunt, ab tunc fidelitas iurari debeat vide d. glo. 4. tit. 26. par. 4.
Feudum non cōstituitur sine inuestitura, neque dicetur rectum nequenter mitteretur etiam ad filios masculos, vid. ibi. glo. 5.
Et an in concessione feudi verbalis inuestitura præcedere debeat realis, & an debeat iuramento fidelitatis præcedere, vide. d. glo. 5.
Et per inuestituram anulli transfertur quasi possessio, & quid si inuestitura fiat in absentia rei, an transferatur possessio, vel quid, vid. ibidem in glo. 6.
Feudum potest dari ad certum seruitium, & an tunc tenetur vassallus ad alium seruitium vltra expressum, vide. glo. 1. l. 5. ibi.
Feudum conditionatum quod dicatur, vid. d. glo. 1. d. l. 5.
Et quid si in feudans consueuit in feudationibus certum seruitij minuere, & in vna in feudatione illud omittat, an pro expresso habeatur, vid. ibidem.
Feudum rectum, & simplex quod dicatur, vid. glo. 2. d. l. 5. ibi.
Feudum semper præsumitur concessum secundum propriam naturam feudi nisi eius alteratio probetur, vide. ibidem.
Feudi proprietatem amittit dominus, si non fit vassallis suis fidelitas gratis, vide glo. 6. d. l. 5. tit. 26. par. 4.
Et an filiæ admittantur ad feudi successionem, vel filij masculi ex eo, vide glo. 1. & 2. l. 6. per tex. ibi. tit. 26. par. 4.
Feudum æqualiter pertinet ad omnes filios masculos, & ai parte possit assignare feudum vni ex illis suis, vid. ibi. glo. 1.
Et an tunc succedant nepotes ex filio præmortuo simul cum alijs filijs, sicut in bonis alodialibus, vid. d. glo. 3.
Feudum simpliciter acceptum intelligitur pro filijs hæredibus, & quando filius in feudo patris succedat licet non sit eius hæres, vid. ibidem in glo. 4.
Feudum si ad plures hęredes pertineat, an omnes ad fidelitatem teneantur, & quid si ex diuisione hæreditatis ad vnum tantum pertineat, vide glo. 5. l. 6. tit. 26. par. 4.
Feudum an reuertatur ad dominum propter culpā vnius ex vassallis, vel quia iurare non vult vel simile, vid. ibidem.
Feudum an transeat in alios descendentes vltra nepotes quādo aliud cautum non est, vid. glo. 7. d. l. 6. per. tex. ibi.
Feudorum iura non semper a legibus patriarum sequuntur indifferenter vid. d. glo. 7. d. l. 6. tit. 26. par. 4.
Feudum, & an filius mutus, cæcus, vel aliter imperfectus in eo succedere possit, & quando, vide glo. 8. ibi. cum sequen.
Et quid si feudum illud per substitutū impleri possit, vel quid si habeat fratrem habilem ad hoc, vid. ibidem.
Et quid si in totum non sit imperfectus, sed aliquantulum, vid. ibi.
Et an idem sit in feudo nouo, vid ibidem.
Feudum si sit magnum an ex eo feudatarius sustentari debeat, licet impedimentum superuenlat per quod impediatur deseruire, vid. glo. 9. &. 10. ibidem.
Et an amentes in feudo succedant, vel illi qui generare non possunt, vide glo. 9. d. l. 6. tit. 26. par. 6.
Feudum an amittat quis ingrediendo religionem licet infra annū cesset vid. glo. 11. ibi.
Feudum & an in eo clericus succedere possit, & quid si feudatarius fiat clericus an amittat feudum, vid. ibi. glo. 12.
Feudum cum dignitate marchiæ, vel alia alicui concessum, an ad hęredes eius transire possit, si simul cum territorio datum fuit, vid. ibidem in glo. 13.
Et an ascendentes feudatarij in feudo succedere possint, & quando, vide glo.

Septem Partitarum.

glo. 1. l. 7. per tex. ibi. tit. 26. par. 4.
Feudum an si fr. tres vel ad collaterales feudatarij transeat, & quando nō vid. glo. 1. d. l. 7. per tex ibi.
Feudum amittit vassallus ex pluribus causis, & an ex delatione, & accusatione tantum si crimen non probet, vide gloſſam. 1. & 2. cum sequentibus. l. & ibidem.
Feudum an amittat vassallus si secreta domini sui reuelaret, vel patrocinium aduersario domini dediderit, vel manum contra illum eleuauerit licet non percutiat, vel per alium percuti fecit, vid. ibi. glo. 4. & 10 per illum textum.
Et quid si vassallus noluit pro eo pecuniā soluere pro qua ipse dominus erat incarceratus an feudo priuari possit, vide ibidem. in glossa duodecima.
Feudum an possit tolli a vassallo per dominum suum, quando vassallus alium vel neporem, vel fratrem sui domini interfecit, vid. gloss. l. l. 9. per tex. ibi. tit. 26 par. 4.
Et an idem si fi vassallus proditorie occidat aliquem extraneum, vel fratrem vassalli, vid. ibidem.
Et quid si cum vxore volente, vel inuita, vel cum sponsa, vel cōcubina cucubuerit, an per hoc feudo priuari possit, siue ipsa vidua sit, vel nō, vid. glo. 2. d. l. 9.
Feudum an amittat vassallus si fuerit leno, & consentiat vt alius cū vxore domini commisceatur, vid. ibi. glo. 4.
Feudum an amittat vassallus si curauit concumbere cum matre, vel sorore domini in domo domini sui manente, vid. in d. glo. 4.
Feudum quod habet vassallus vendere non potest, vid. glo. 1. l. 10. per tex. ibi. tit. 26. par. 4. vbi plura de hoc congesta sunt.
Et an tā rebus feudalibus ha beat locum transactio, vid. glo. 1. col. 5. q. 45 l. 10. tit. 26 par. 4.
Feudum si in totum vel in parte per feudatarium alienetur, an propter hoc perdat feudum vel partem alienatam, vid. gl. 2. d. l. 10. per tex. ibi.
Feudum a b aliquo præscribi possit spario longissimi temporis, & an prescriptione centenaria, & an idem sit dicendum siue feudum sit in alterius personam formatum siue non, vid. glo. 3. colum. 1. l. 10. tit. 26. par. 4.
Et quid si dominus feudi alienationem feudi sciret & consenserit, an tūc excludatur præscriptione longissima, vid. ibidem.
Et an sicut domino non præiudicat præscriptio contra vassallum ita econtra non præiudicet agnatis vocatis ad feudum antiquum, vid. ibid. colum. 1. quæst. 2.
Et an præscriptione non obstante detur vulis rei ædicatio, vid. dict. glo. quæst. 2.
Feudum assimiliatur in multis naturæ maioratus, vid. glo. 3. col. 1. in fine quæst. l. 10. tit. 26. par. 4.
Feudum si puris amittit filius & non tuetur fidelitatem domino intra tertium diem, & a quo tempore tempus illud debeat incipi computari, & an idem in masculo vel in fœmina. vid. glo. 4. d. l. 10. per tex. ibi.
Et quid si antecessor fecit iuramentum pro se & successoribus suis. vide ibidem.
Et an inuestituram intra annum non petierit illud eius filijs & agnatis non aufert quando feudum esset paternum, vid. ibid. in glo. 6.
Et qui sint iudices in causa feudali inter vassallum & dominum orta, etiā si ibi. vid. glo. 1. & 2. l. 11. ibidem.
Feudum si possideatur a clerico, & inter ipsum & dominū lis orta sit super concernentibus ipsum feudum, an tūc pares curiæ iudices esse debeant vel non, vid. glo. 3. d. l. 11.
Et a quem appellabitur in causa feudalibus, vid. glo. 4. ibi.
Feudum a dominus debet in causa feudali iudicare & quando, & quid si quæstio sit inter duos comites vel varones, vel quid si vassalli prætendant di versos inuestitores, vid. glo. 5. ibi.
Feudum an amittat ille qui propter culpam suam factus fuit inutilis, vide glo. 7. l. 3. tit. 2. par 5. dixi etiam supra.
Feudum si de feudi datione ad ... decessio vltra dimidiam iusti prætij, an talis datio teneat, vid. glo. 4. in princi. l. 56. tit. 5. par. 5.
Et an amittat feudatarius quando vendidit illum nō intendens dominum damnificare, & quid si vendat sub conditione, vid. glo. 3. q. 6. l. 11. tit. 8. par. 5.
Feudum & qualiter in materia feudali intelligatur & summatur, verbū, hæredes, vid. glo. 2. d. l. 14. tit. 3. par. 6.
Et an res feudalis per testatorem legari possit, & an debeat rearum æstimatio, vid. glo. 3. col. 3. q. 6. l. 10. tit. 9. par. 6.
Feudum an possit in dotem dari & an feudum & maioratus æquiparentur & sint eiusdem naturæ, vid. gloſſam. 4. col. 6. ad finem. l. 6. titul. 11. par. 6.
Feudum semper præsumitur concessum secundum suam propriam naturam, nisi alteratio probetur, vid. glo. 2. colu. 1. in principi. l. 3. titu. 13. par. 6.
Et ex maioribus nō semper militant rationes q in feudis, vid. gl. 2. col. 3. q. 6. in fine. l. 3. tit. 13 par. 6.
Et an pater succedat in feudo filij sui. vid. glo. 1. l. 4. ibidem.
Et an filius naturalis succedat matri in feudo materno, vid. glo. 9. l. 12. tit. 13. par. 6.
Feudum reuertitur ad dominum si vassallus delictum priuatione dignū committat, vid. glo. 10. col. 2. ad finem. l. 2. tit. 2. par. 7.
Et an infamis perdat feudum, vide gloſſam decimam. l. 7. titulo sexto. partita. 7.
Et an ex damnatione vassallitio cuius consequentiam venit amissio bonorum in feudum ad dominum redeat, vel ad eius filios, vid. gloss. 6. colum. 3. ad finem. l. 5. tit. 31. par. 3.
FICTA CONFESSIO, vid. in verbo. CONFESSIO FICTA.
FICTA TRADITIO, vid. in verbo, TRADITIO FICTA.
FICTA DONATIO, vid. in verbo. DONATIO, FICTA.
FICTIO, minor est quam veritas. gl. 1. col. 2. in proœmio. tit. 1. par. 4.
Fictiones fraudem augent, & simulatæ professiones nihil operantur, vi. glo. 3. col. 2. in prin. l. 29. tit. 8 par. 5.
FIDEI COMMISSARIA LIBERTAS, vide in verbo, LIBERTAS.
FIDEI COMMISSARIVS, & an sententia lata contra hæredem nocear fideicommissario & quando, vid. glo. 4. colum. 1. & 2. l. 20. tit. 22. partita. 3.
Fideicommissarius si de fideicommisso dotem dederit, & illa postea ad fideicommissarium redderat, an & tunc talis dos remicidat in fideicommissum sicuti erat antea. vid. glo. 1. col. 5. q. 43. l. 10. tit. 26 par. 4.
Fideicommissarius si decedat ante grauatum an tunc ius petendi fideicommissum transmittat ad hæredes. glo. 12. l. 10. tit. 4. par. 6.
Fideicommissarius an excludat substitutum instituto repudiante, vi. gl. 6 l. 2. tit. 5. par. 6.
Fideicommissarius tenetur fideicommissum restituere quando restitor illud ibi iussit, & quid si grauatus interim deportetur & eius bona publicentur, vid. glo. 4. l. 14. tit. 5. par. 6.
Fideicommissarius grauatus restituere post mortem si interrogatorium an statim debeat fideicommissum restituere, vide ibidem.
Fideicommissarius si ante restitutionem decedat eius hæres restituere tenebitur, vid. ibidem. in glo. 8.
Fideicommissarius quando si fideicommissum restituit quę in tali restitutione veniat, vid. gl. 9. l. 14. tit. 5 par. 6.
Fideicommissarius si transmittat eo viuente fideicommissum tunc illud ad hęredes bene transit, vid ibidem. in glo. 10.
Fideicommissarius an fideicommissum restituere teneatur procurare in rem suam illius scilicet qui illud habere debet, vide. gloſ. 10. dict. l. 14. tit. 5. par. 6.
Fideicommissarius si hæreditatem adire nollit qualiter per iudicem debeat compelli & an tunc si compulsus restituit debeat habere quartā trebellianicam vel ex eo perdat ius dicendi nullum fideicommissum. vid. ibidem. in glo. 12.
Et an hodie de iure Regni ista coactio necessaria sit an vero sine ea statim hæreditas transeat ad substitutum fideicommissarium, vid. d. glos. 12. d. l. 14. tit. 5. par. 6.
Fideicommissarius vniuersalis an debet habere tempus ad deliberandū. vid. glo. 3. l. 1. tit. 6. par. 6.
Fideicommissarius vniuersalis an possit petere abhærede vt faciat inuentarium, vid. glo. 2. l. 5. tit. 6. par. 6.
Fideicommissarius vniuersalis an possit detrahere falcidiam si hæres nō detraxit. vid. glo. 1. in proœmio. tit. 11. par. 6.
Fideicommissarius an ab hærede fructus hæreditatis petere possit & quādo & quales, vid. glo. 3. 4. 6. & 7. l. 8. tit. 11. par. 6.
Et an fideicommissario competat beneficium. l. finalis. C. de edicto Diui Adriani tollen. vid. glo. 1. l. 2. tit. 14. par. 6.
FIDEICOMMISSVM factum si decesserit sine libertis in filijs ipsius decedentibus sine filijs fideicomissum non habet locum. vide. glo. 18. in princi. l. 2. tit. 6. par. 2.
Fideicommissum inducitur ex coniectura ta mente defuncti, vid. d. gloſſ. 18. col. 2. in princi. d. l. 2. tit. 6. par. 2.
Et an in restitutione fideicomissi vniuersalis veniat quod hæres habuit ex pacto de reuendendo tanto a defuncto, vid. glo. 5. l. 18. titulo. 16. partita. 4.
Fideicommissum relictum in defectum filiorum an deficiat stantibus filijs adepriuis. vid. glo. 1. in proœmio. tit. 16. par. 4.
Fideicommissum si diminuatur pro dote licet postea ista dos reuertatur ad illum qui illam dedit an & tunc re incidat in fideicommissum de quo dos extracta fuit, vid. glo. 1. col. 5. q. 43. l. 10 tit. 26 par. 4.
Et an cum hæres restituit hæreditatem per fideicommissum possit deducere quartam si fit iudicatus indignus per testatorem, vid. glo. 6. l. 24. titu. 1. par. 6.
Et an sit locus fideicommisso quādo institutus fuit poste eius mortem gratuitus restituere eisi postea filios haberet & quando & qualiter hos pro

Universidad de Deusto
Biblioteca

cedat, & in quibus, vid. glo. l. 10. per tex. ibi tit. 4. par. 6.
Et an ius petendi fideicommissum ad hæredes fideicommissarij transmittatur, quando fideicommissarius ante grauatum decesit, vid. glo. l. 12. dict. l. 10.
Fideicommissum vt relinqui possit an necessario requiratur hæredis institutio, & quid hodie, vid. glo. 2. l. 14. tit. 5. par. 6.
Fideicommissum per quæ verba relinqui vel fieri possit, vid. gl. 3. d. l. 14 per tex. ibi.
Fideicommissum debet restitui statim, vel post tempus, ad testatoris voluntatem, & quid si grauatus interim deporteur, & bona eius publicentur, vid. ibid. in glo. 4.
Et quid si grauatus restituere hereditatem intret monasterium, an substitutus possit ante ipsius mortem petere fideicommissum, vide. ibidem.
Fideicommissum relictum simpliciter post mortem aliquorū an intelligatur post mortem omnium, vel an substitutus admittatur statim ad partem cuiusſibet morientis, vid. ibidem.
Fideicommissum in dubio videtur relictum ab ipso instituto licet post eius mortem relinquatur, vid. d. glo. 4. ad finem.
Fideicommissum relictum post certum tempus, vel sub conditione, an possit restitui ante diem, vel pendente conditione, an possit restitui ante diem, vel pendente conditione, vid. d. glo. 4. in fine. d. l. 14. tit. 5. par. 6.
Fideicommissum potest relinqui ab illis qui testamenti factionem habent, vid. glo 5. d. l. 14.
Fideicommissum quibus fieri possit, & quid si relinquatur omnibus hominibus alicuius ciuitatis, vid. ibi. glo. 6.
Fideicommissum si relinquatur canonicis alicuius ecclesiæ an ipsis, vel ecclesiæ relictum esse videatur, vid. ibidem.
Fideicommissum vniuersali relictum ab incapaci instituto, quādo in totum erat in capax, an valeat, etiam si statim grauetur restituere, & quid de iure Regni, vid glo. 7. d. l. 14. tit. 5. par. 6.
Fideicommissum debet ab hæredibus fideicommissarij restitui, si grauatus antea decesit, vid. ibidem. in glo. 8.
Fideicommissum quando restituitur alicui, quæ in tali restitutione veniant, vid. glo. 9. ibidem.
Fideicommissum si viuente fideicommissario sit delatum an transmittatur ad hæredes, vid. ibidem. in glo. 10.
Fideicommissum conditionale ante euentum conditionis nunquam transmittitur, etiam si esset de liberis ad liberos, vid. ibidem.
Et an iub fideicommissi vniuersalis cedi, & delegari possit, vid. ibidem.
Et an procuratori in rē suam possit fieri restitutio fideicōmissi, vid. ibi.
Fideicommissum debet ab hærede restitui qui si nollit, iudicis officio cōpelli debet & qualiter, & an quando co. ctus restituit, debeat habere quartam trebellianicam, & an tunc perdat ius dicendi nullum fideicōmissum, vid. glo 12. d. l. 14.
Et an hodie stante lege ordinamenti hæc coactio necessaria sit, an vero ipso nolente adire, statim hæredicas transeat ad substitutum fideicommissarium, vid. d. glo. 12.
Fideicommissum vniuersale an conseruetur rupto testamento ex causa præteritionis vel exhæredationis, vid. glo. 8. in fine. l. 7. tit. 8. part. 6.
Fideicommissum a quibus relinqui possit, vid. glo 4. l. 1. tit. 9. par, 6.
Fideicommissum an a filio relinqui possit, vid. glo. 2. l. 4. tit. 9 par. 6.
Et in fideicommissis prædominatur mens & voluntas testatoris, vi. gl. 3. col. 2 i medio. l. 14. tit 3. par. 6.
Fideicommissum debetur ab hærede heredis, etiam si hæres illum hæredi non roget, si a primo testatore sibi rogatum fuit, vid. gl. 1. l. 4. tit. 9 par. 6.
Fideicommissum nominatim relinqui non potest a persona non honorata, licet postea casu fortunæ ille succedat præter iudicium testatoris, vide glo. 2. d. l. 4.
Fideicommissum vel legatum conditionale an ad hæredes transmittatur ante conditionis implementum, vid. glo. 6. l. 34. per tex. ibi. tit. 9. part. 6.
Et an princeps sine causa possit auferre ius futuri fideicommissi, vid. gl 2. col. 9. q. 28 & 29. l. 3. tit. 13. par. 6.
Fideicommissum an valeat quando pater aliquid filio spurio relinquit, stantibus filijs legitimis, & rogauit alteri restituere, vid. glo. 4. l. 10. tit. 13. part. 6.
FIDEIVSSIO militum qui debent esse occupati in Regis seruitio, an teneat licet ipsi huic priuilegio renuntient, vide glos. l. 1. 2. titul. 12. partita. 5.
Fideiusio Episcoporum, vel clericorū si ab eis facta sit an illos obliget, & ex quibus soluere possint & teneatur, vid. ibidem. in glo. 3.
Fideiusio mulieris in quibus casibus valeat, & quando, & qualiter, & quibus concurrentibus fieri possit, vid. glo. l. 3. ibi,
Fideiusio mulieris facta pro marito non tenet ipso iure, etiam si præcedat vellejani renuntiatio, vid. ibidem. in glo. 6.
Et an possit huic beneficio in isto casu renuntiare, & quid si sibi iuramentum interuenit, vid. d. glo. 6.
Et quid si renuntiatio fiat coram testibus scriptura non interuenient, an illa aliquid operetur, vid. ibidem.
Fideiusio mulieris an teneat quando pro fideiubendo pretium recepit, & quale istud pretium esse debeat, vid. ibidem. in glo. 9.
Et quid si vestita fuerit veste virili animo decipiendi, vid. ibidem. in glo. 10. per illum tex. ibi.
Fideiusio an teneat quando fideiussor in pluſquam principalis fuit obligatus, & ex quibus hoc perpendatur, & quando istud non procedat, vide glo. 1. l. 7. per tex. ibi. tit. 12. par. 7.
Fideiusio an teneat quando principalis promisit. 10. cortes frumenti, & fideiussor promisit æstimationem eorum vel si principalis promittat factum & fideiussor pecuniam, vid. glo. 2. l. 7. ibidem.
Fideiusio an teneat saltim in tantum quantum principalis, quando fideiussor in plus se obligauit quam principalis, vel an tūc ad nihilum teneatur, vid. ibidem. in glo. 2.
Et quid si fideiussor in diuerso loco dare promisit, an & quandonunc fideiusio vitietur, vid. ibid. in glo. 3.
Fideiusio facta in causa criminali, an duret mortuo fideiussore, & quid in causa ciuili, vid. glo. 1. l. 16. tit. 12. par. 5.
Fideiusio mulieris etiam ob piam causam factam non valet, & quid si fiat pro redimendo patre capto in carcere, & an tunc teneatur restituere velleiano sub exheredationis pœna, vid. glo. 18. l. 4. tit. 7. par. 5.
Fide iusio qualiter concipi debeat cum quis criminaliter accusatus reddatur sub fideiussoribus, vid. glo. 5. in fine. l. 16 tit. 1. par. 7.
FIDEIVSSOR si sit clericus alicuius laici, an iudex laicus illum compellat satisfacere, vid. glo. 2. l. 45. tit. 6. par. 1.
Fideiussores dicuntur patrini suscipientes paruulos de sacro fonte quatum ad eos erudiendos, vid. glo. pen. l. 6. tit. 4. par. 1.
Fideiubens quod soluat debitum contractum ex administratione rerum publicarum recte poterit ordinari, licet de præsenti non soluat, vide glo. 2. in fine. l. 23. tit. 6. par. 1.
Fideiussores an sint dandi ab illis qui tutelas suscipiunt, vid. glo. 6. ad l. 3. tit 15. par. 2.
Fideiussor de iudicato soluendo ante finitam litem bene admittitur postea vero non, vid. glo. 4. l. 41. tit. 2. par. 3.
Fideiussores minorum qui pro eo promiserunt soluere, si in sententiam arbitri non consenserint, an teneantur si minor, sententiæ noluerit parere. vid. glo 3. l. 25. tit. 4. par 3.
Fideiussor qui de voluntate debitoris iurauit quod pro eo soluit an ex iuramento habeat regressum contra debitorem, vid. glo. 7. l. 11. par. 3.
Fideiussor an possit esse testis in causa sui debitoris principalis, vid. glo. 2. l. 18. tit. 16. par. 3.
Fideiussor dandus est creditori per debitorem si terminus solutionis principis priuilegium sit sibi prorogatum, vid. glossam 2. l. 3. tit. 4. par. 3.
Fideiussor si se obliget vt principalis an & tunc ipse & principalis dicantur duo correi, vid. glo. 1. l. 57. tit. 18. par. 3.
Et an & quando possit fideiussor prius conueniri. vid. ibi.
Fideiussor qui promisit quod venditor alicui faciet, factum sum promittere videtur, idest, se curaturum, &c. vid. glo. 2. l. 57. tit. 18. par. 3.
Fideiussor qui pro aliquo intercedit etiam sine ipsius rogamine habet contra eum actionem mandati nisi illud sibi impediatur, vid. ibi. glo. 3.
Fideiussor si agat actione mandati contra minorem an minor possit contra eum petere restitutionem, vid. glo. 8. l. 59. tit. 18. par. 3.
Fideiussor quando possit accedere, in contractibus minorū, vide glossa dict. l. 59.
Fideiussoria obligatio tanquam accessoria rei cohæret. vid. glos. dict. tit. 18. par. 3.
Fideiussor simpliciter promittendo videtur promittere eodem modo quo principalis, vid. glo. 14. l. 70. titulo. 18. par. 5.
Fideiussor an possit se obligare in duriorem causam quam principalis vid. d. glo. 14.
Fideiussor tutois qualiter se obligare possit pro tutore & an ipso non fiat executio prius quam tutore excusso, vid. glo. 6. l. 94. tit. 18 par. 5. tertia,
Fideiussor filij familias pro mutuo ab ipso recepto an ad aliquid teneatur & quando. vid. glo. 1. cum sequentibus. l. 4. per text. ibi. titulo primo. par. 5.
Fideiussor qui a debitore principali pro indemnitate pignus recepit, pacto, vt si intra certum tempus illum ab obligatione non extraxerit, quod pignus sic datum sit suum an tale pactum teneat vel nō. vid. gl. 3. l. 41. tit. 5. par. 5.
Fideiussor idoneus non est homo cauilosus vel ille qui sine litigio non quam soluit. vid. glo. 2. l. 14. tit. 10. par. 1.
Fideiussor an possit conueniri in loco domicilij rei principalis, quando reus promissis soluere, hispali & non soluit, vid. glo. 4. l. 13. tit. 19. [illegible]
Fideiussor si ad certam diem aliquem in iudicio sistere promisit, si ad illud tempus illud non faciat, sed post duos vel quinque dies post elapsum tempus, an in pœnam incurrat, vid. glo. l. 36. per tex. ibi. titul. 11. par. 5.
Et quid in causa criminali si aliquis sub pœna aliquem in iuditio sistere promisit, vid. glossam 1. decimæ septimæ. titulo duodecimo. partita quinta.
Fideiussor est nomen generale, & qualiter diffiniatur illud sumendo inspecie, vid. glo. 1. l. 1. tit. 12. par. 5.
Fideiussor dicitur quando quis rogatus vel cum mādato fideiubet, spō, sor vero dicitur quando sine eo, vid. ibidem. in glo. 3.
Fideiussor an dicatur ille qui promisit soluere nomine alicuius simplici ter, vid. d. glo. 1. d. l. 1. tit. 12. par. 5.
Et quid si aliquis promisit fideiubere pro aliquo, an sine illo se obligare teneatur, vid. ibidem.
Et an ille qui habet mandatum de fideiubendo videatur etiam habere de soluendo, vid. ibidem.
Fideiussor an possit pecuniam recipere pro fideiubendo, vid. ibidem. in glo. 4.
Fideiussor an possit esse miles. Et quid si priuilegio sibi competenti renūtiet, vid. glo. 1. l. 2. tit. 12. par. 5.
Et quid in Episcopis, clericis vel religiosis & an fideiubere teneantur, & quid si de facto fideiusserint an obligentur ex fideiussione saltim vt soluant ex bonis patrimonialibus, vel ex redditibus Episcopatus, vide ibi. glo. 3.
Et an & in quibus casibus mulieres fideiubere possint, & quibus concurrentibus, & interuenientibus & qualiter. vid. glo. 1. 3. ibidem.
Et an cum fideiubet præsumatur certiorata, & quid si iuret fideiussionem vel illud alserat notarius, vid. ibi. in glo. 4.
Et an talis renūtiatio velleiani aliquid operetur si velit pro marito fideiubere, vid. ibidem in glo. 6.
Et an possit huic beneficio in isto casu renuntiare & quid si sibi iuramentum interuenit, vid. d. glo. 6.
Et quid si post quam fideiusit actum illud reiterauit, vid. glos. 7. ibi. per illum textum.
Et quid si mulieri sit datum pretium pro fideiubendo, & quale pretium istud esse debeat, vid. ibi glo. 9.
Et quid si accepit vestem virilem animo decipiendi, vid. ibidem. in glos. 10. per illum tex.
Fideiussor minoris an pro eo obligetur si dolus interuenit, & quando, vt. glo. 1. l. 4. per tex. ibi. tit. 12. par. 5.
Fideiussor minoris an obligetur si contractus gestus per minorem fuit nullus ex aliqua causa, vid. ibi. glo. 3.
Et quid si minor se restituit quod minori pretio vendidit, an tunc teneatur fideiussor euictionis, vid. glossam. 4. dict. l. 4. titulo duodecimo. partita quinta.
Et quid si minor ageret iure communi tanquam deceptus vltra dimidiā, an tunc fideiussor euictionis possit conueniri vid. ibidem.
Fideiussor an possit accedere ciuili obligationi actum, vel pro eo qui tenetur officio iudicis, vide glossam secūdam. l. quintæ, titulo duodecimo. par. 5.
Fideiussor an possit accedere obligationi qua quis tenetur ad factum, vide. d. glo. 2. ad finem. & glo. 1. & 7. ibi.
Fideiussor an accedat pro eo contra quem potest peti in integrum restitutio, vid. ibidem.
Fideiussor quare non vtitur exceptione rei quando reus tantum natura liter obligatur, vid. glo. 7. d. l. 1.
Et quid si fuit ignorans se accedere naturali tantum obligationi an tūc possit excipere, vid. ibidem.
Fideiussor an obligetur ex pacto nudo vel ex simplici promissione, stan te hodie lege ordinamenti, vel an requiratur quod obligetur verbis & interuenient stipulatione, vid. glo. 1. l. 6. tit. 12. par. 5.
Fideiussor si in plus se obligauerit quā principalis an fideiusio valeat, & quando, vid. glo. 1. l. 7. ibidem.
Et quibus obligatur fideiussor em se in plus obligare, vid. d. gl. d. l. 7
Et quid si principalis promittat 10. corbes frumenti & fideiussor promittat in æstimationem an teneat fideiusio, vid. ibidem.
Fideiussor bone potest promittere pecuniam quādo principalis promittit factum, vid. ibidem.
Et quid si fideiussor plus promittit quam principalis an tunc debeat ad ea, & an scienter vel ignoranter fecerit, vid. d. glo. 1. in fine. d. l. 7. titul. 12. par. 6.
Fideiussor qui se in plus obligauit quam principalis an in nihilū teneatur, vt saltim in eo tantum quod principalis tenebatur, vid. ibidē. in glo. 2.
Et quid si in diuerso loco dare promisit an & quando tunc fideiusio ex tenetur, vid. ibidem. in glo. 3.
Et fideiussores plures si simpliciter recipiantur non tenetur quilibet in solidum sed pro virili, secus tamen si in solidum se astringerunt, vid. gl. 1. l. 8. ibidem.
Et an quando sunt plures fideiussores vnus ex eis teneatur denunciare creditori quod conueniat fideiussorem in parte sua si dubitetur illū effici non soluendo, & quid si tunc creditor illud non fecerit, vid. ibidem. in glo. 4. & 7.
Fideiussores simpliciter accepti si omnes sunt soluendo a quolibet debet pars sua peti, & an idem sit in fideiussoribus de iudicato soluendo vid. glo. 5. d. l. 8. tit. 12. par. 5.
Et qualiter creditor aget contra plures fideiussores quando scit vnū ex eis non esse soluendo, vid. glo. 5. ad medium.
Et quid si aliqui ex fideiussoribus sint præsentes aliqui vero absentes, an tunc sit diuisioni locus, vid. d. glo. 5. in medio.
Et quid si plures fideiussores non fuerint simul recepti sed vnus hodie alter ex interuallo, an isti inter se habeant beneficium diuisionis ac si simul recepti essent, vid. ibid. ad finem.
Et an fideiusores diuersorum habeant istud beneficium diuisionis, vide ibidem.
Et an fideiusor qui non potest effectu aliter conueniri an faciat locum huic beneficio, vid. ibidem.
Fideiussor si effectus sit pauper, an hoc imputetur alijs fideiusoribus, vel creditori, vide glossam quartam, septimā & octauam. d. l. 8. tit. 12. partita 5.
Et quid si duo fideiusserunt distributiue, vnus in. 10. alius in residuo, & ille qui in. 10. fideiusit non sit soluendo, an alter teneatur in solidum, vid. d. glo. 8.
Fideiussor non debet prius conueniri quam principalis & quid si de hoc non opponat, vid. glo. 1. 2. & 3. l. 9. ibi. per illum tex.
Et quid si notarius vid. ibi. in glo. 4.
Fideiussor an teneatur ad id quod principalis quando ipse decesit sine hærede, vid. ibid.
Fideiussor si se obliget vt principalis, an tūc prius necessaria sit excussio principalis, vid. ibidem.
Et quid si principalis habeat bona alibi quam in loco domicilij vel vbi contraxit, an illa prius discuti debeant ante quam perueniatur ad fideiussorem, vid. ibidem.
Fideiussor cum conuenitur an prius possit obijcere creditori vt pignus debitoris quod habet prius vendat, vid. glo. 5. d. l. 9. tit. 12. par. 5.
Et quid si plures se obligent ad faciendum aliquid ita vt quilibet teneatur in solidum, an dicantur duo rei debēdi ac si promiserint aliquid dare, vid. glo. 2. l. 10. tit. 12. par. 5.
Et an inter plures correos qui promiserunt aliquod factum habeat locū beneficiū diuisionis, vid. d. glo. 2.
Et quid si duo fideiussores se obligauerunt per instrumentum habentem exequutionem paratam an tunc beneficium diuisionis illis competat vel quilibet ex eis teneatur in solidum, vid glo. 4. d. l. 10. tit. 12. par. 5.
Fideiusores an possint renuntiare beneficio diuisionis de quo in authē. hoc ita. C. de fideiu. vid. d. glo. 4.
Fideiussor in solidum non tenetur ad partem correi quando sunt plures si ille sit soluendo, vid. ibidem. in glo. 5.
Fideiussor qui pro alio soluit potest petere cessionem sibi fieri & quid si non statim sed post interuallum petierit, vid. glo. 1. & 2. l. 1. titulo. 13 par. 5.
Et quid si creditor nolit hanc actionem sibi cedere, & quo iure agat contra eum, vid. ibid. in glo. 2.
Et debet illam sibi cedere etiam contra debitorem principalem & debet cedere ne dum actiones personales, sed etiam iura pignorum & hypothecæ, vid. ibi. glo. 3.
Et quando ei obstet exceptio cedendarum actionum cedere, si nolit cedere, vide. ibid.
Et an ista exceptio si obstet quando fideiussor erat obligatus per instrumentum guarentigium, & qualiter hoc procedat, vid. d. glo. 3. col. 1. l. 11. tit. 12. par. 5.
Fideiussor an possit petere vt sibi ostendatur & exhibeatur instrumentū debiti principalis, vid. d. glo 3. col. 2.
Fideiussor an possit petere cessionem actionis, contra tertium possessorem & quando non, vid. d. glo. 3. col. 2.
Fideiussor an possit huic beneficio cedendarum actionum renuntiare, vide. d. glo. 3 col. 2. ad finem.
Fideiussor si generaliter renuntiet beneficio fideiussorum, an per hoc excludatur beneficium cedendarum, vid. ibidem.
Fideiussor si renuntiauit generaliter omnium legum auxilio an per hoc excludatur exceptio cedendarum, vid. ibidem.
Fideiussor qui in totum soluit, an cessa sibi actione contra confideiussores illos in solidum vel pro parte possit conuenire, vid. ibid. in glo. 4.
Et an creditor teneatur omne ius quod habet cedere huic fideiussori, soluenti, & sic an alios confideiussores conuenire possit in solidum, vide ibi. in glo. 5.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Index materiarum.

Fideiussor soluens in dubio videtur soluere pro sua obligatione, & ex iterato potest sibi fieri cessio, vid. ibid glo. 7.
Fideiussor quādo licet soluat illud a principali recuperare non possit, & in quibus casibus, vid. glo. 1. & 2. l. 12. per tex. ibi. tit. 12. par. 5.
Fideiussor quando possit compellere reum vt ante solutionem liberet eum a fideiussione, vid. glo. l. 14. ibi. per illum tex.
Fideiussor ducrum correctrum si vnus ex eis dilapidet bona sua, an ipse tunc possit agere contra vtrumque, vid. glo. 8. d. l. 14. tit. 12. par. 5.
Fideiussor quas actiones opponere possit in fauorem rei principalis si illas sciat vid. glo. 1. 2. 3. & 4. l. 15. ibi.
Et an sententia lata in fauorem rei principalis prosit fideiussori suo, & quando, vid. glo. 4. d. l. 15. tit. 22. par. 5.
Fideiussor potest vti exceptione rei competenti etiam si reus nolit de ea vti, vel non fuit vsus cum possit, vid. glo. 5. d. l. 15.
Et an fideiussor gaudebit tali exceptione etiam si obtulerit se ad fideiussionem cum non esset rogatus, vid. ibidem.
Fideiussor potest opponere exceptionem etiam reo inuito, vid. d. glo. 5.
Et tenetur reus dare fideiussori probationes ad exceptiones quas opponere vult, vid. ibidem.
Fideiussor potest petere a reo etiam pendente lite vt det sibi expensas ad litem, siue pecuniam pro expensis, vid. ibidem.
Et quid si excepto quæ a principio competebat tam reo quam fideiussori postea cesset in debitore, vid. ibidem.
Et quando valeat pactum de non petendo, fideiussori factum, & quid si fiat debitori, vid. ibidem. in glo. 6.
Fideiussor an possit opponere de exceptione personali competenti personæ debitoris tantum, vid. ibi. glo. 9.
Fideiussor an possit agere contra debitorem principalem si illū non certiorauit, vt sua vteretur personali exceptione, vid. glo. 10. d. l. 15. tit. 12 partita. 5.
Fideiussor si decedat, eius hæredes ita sicuti ipsi sunt obligati pro reo, vide glo. l. 16 per tex. ibi. tit. 12. par. 5.
Fideiussor an liberetur morte rei principalis, vid. d. glo. 1. d. l. 16.
Et quid si aliquis sub pœna fideiusserit reum criminis ad certam diē in iudicio sistere, si non faciat an tunc statim in pœnam incidat, & an idem sit dicendum in causis ciuilibus, vid. glo. 1. l. 17. & gl. 5. l. 18. tit. 12. par. 5.
Et quid si & tunc fideiussor iuret illum sistere, an aliquā dilationem habere possit, vid. glo. 2. d. l. 17.
Fideiussor an possit reum defendere in quocunque crimine vt a pœna liberetur, vid. glo. 1. l. 18. tit. 12. par 5.
Fideiussor si in pœnam incidit eo quod promissa aliquem ad iudicium trahere sub pœna, & non adduxit, an pœna illa applicetur parti, vid. glo. 3. l. 18. tit. 2. par. 5.
Fideiussor an teneatur ad pœnam si impedimentum interuenit tempore moræ purgandæ, si pœna erat iam commissa, vid. glo. 1. l. 19. tit. 12. par tita quinta.
Fideiussor de iudicio sisti sine pœna si reum non adducat ad diē promissam siue causa sit criminalis siue ciuilis an arbitrio iudicis in pœnam condemnetur, vid. glo. 2. ibi.
Fideiussor liberatur a fideiussione si cum nō esset per scripturam, vel ad diem obligatus, creditor sibi non petijt intra duos menses vt reum exhiberet, & quando hoc procedat, vid. glo. 5. & 6. d. l. 19.
Et quid si esset per scripturam obligatus, vid. d. glo. 6.
Et si in rebus fideiussoris facta sit violentia per creditorem, an per hoc ipse cadat a iure suo, vid. glo. 5. ad finem. d. l. 11. tit. 13. par. 5.
Fideiussor liberatur solutione debitoris principalis, vid. gl 3. l. 1. per tex. ibi. titu. 14. par. 5.
Fideiussor an liberetur per nouationem obligationis postea legitime factam, vid. glo. 2. l. 19. tit. 14. par. 5.
Et an accepti latio facta reo prosit cessus fideiussori & e contra, & quid si fa & a fuit ex causa onerosa, vid. glo. 3. l. 12. titulo decimoquinto par. 5.
Et an liberatio facta in fraudem creditorum prosit fideiussori, vid. glo. 5. d. l. 12. cum aliis ibi.
Fideiussor quando ab hærede instituto sub conditione dari debeat, & quid si sic institutus illum non habet neque dari possit, an tunc sufficiat si iuret coram cautionem dederit, vid. glo. 7. l. 7. tit. 4. par. 6.
Fideiussor si non haberet vnde soluere possit, si timeat poni in carcerem, an possit vendere bona sui principalis, vide glo. 8. l. 6. titulo septimo. par. 6.
Fideiussor an debeat a tutore dari eriā si tutor diues sit siue sit legitimus siue datiuus, pater, vel patronus, vide gloss. in quintam. l. 9. titulo. 16. partita. 6.
Fideiussor tutoris an teneatur de gestis ab ipso tutore post minoris pubertatem, vid. glo. 14. l. 12. tit. 16. par. 6.
Et bona fideiussorum & hæredum tutoris sunt tacite obligata minori, vide glo 8. l. 21. per tex. ibi. tit. 16 par. 6.
Fideiussor in causis criminalibus qualiter accedat, & quomodo & quando accusatus de crimine sub fidei iussoribus relaxari debeat & quando & alia in hoc, vid. per glo 4. & 5. l. 16. per tex. ibi. tit. 1. par. 7. & glo. 1. in proœmio tit. 29. & glo. 1. in l. 10. ibi par. 7.
Fideiussor accusati qualiter teneatur si reus aufugiat in quæcunque causa illum & euaserit, & quando debeat eadem pœna quod reo dari, & quid si in iudicio sisti promisit, vid. glo. l. 10. per tex. ibi. tit. 29 par. 7.
Et qualiter iudex contra eum agere possit, vid. ibi. glo. 3.
Fideiussor si principalem in carcere præsentauit, & ipse inde aufugit, an iterum teneatur sistere & quando & quid si fideiussor velit in se sumere onus defendendi reum, vid. d. glo. 3. l. 10. tit. 29. par. 7.
Et an possit pœna corporali puniri, & quando, vid. ibi glo 5. & 6.
Et an qui patitur pro se fideiubere mandare videatur, vid. glo. 1. d. 23. tit. 34. par. 4.
FIDELITAS vassali habet duas habenas, vid. glo. 3. l. 1. tit. 26 part. 4.
Fidelitas an debeat ab omnibus hæredibus feudari præstari & quid si ab vno ex eis non præstetur, an hoc alijs præiudicet, vi gl. 5. l. 6. ti. 26. p. 4.
Fidelitas sola est quæ dilatat gloriam populi, quæ pacem firmat, & cetera incrementa inimicis, vid. glo. 7. in præmio, tit. 2 part. 7.
FIDELIS, vid. in verbo, FIDES, & verbo, FIDELITAS.
FIDES requiritur in adultis qui in ea ætate baptizantur & debent in ea instrui, vid. glo. 1. l. 6. tit. 4. par. 1.
Fides quid sit & aliqua in hoc, vid. glo. 2. l. 31. tit. 4. par. 1.
Fides est credere quod non vides, glo. 1. l. 7. tit. 5. par. 2.
Fides aliquando non datur in strumento Regis, & eius propriæ chartæ, vid. glo. 7 l. 2. tit. 18 par. 2.
Fides etiam hesibus seruanda est, vid. glo. 2. l. 1 1. tit. 28. par. 2. & gl. 1. l. tit. 16 par. 7.
Et quando non, vid. glo. 3. ibi iuncto illo tex.
Fides thori coniugalis si malis est cauitari, est que secunda castitatis species, & valde commendanda est. glo. 2. l. 3. tit. 2. par. 4.
Fides nunquam se extendit ad facinora, vid. glo. 1. l. 2. per tex. ibi tit. 10. par. 5.
FIDELITATIS IVRAMENTVM, vide in verbo. IVRAMENTVM.
FIERI non dicitur posse illud quod debet fieri per dispensationem, vid. glo. 2. in medio. l. 25. tit. 7. par. 1.
FILIA maior debet minori præferri in Regni successione, & quid in Regno Franciæ, vid. glo. 19. in principio. l. 2. tit. 15. par. 2.
Filia potest de consuetudine in Regno succedere, quæ consuetudo in hoc bene habet locum, vid. ibidem.
Filia an & quando debeat a patre dotari, & quid in filia naturali tantum vid. glo. 2. l. 8. per tex. ibi. tit. 11. par. 4.
Et quid si ab alio detur vel ingrediatur religionem, vel si sine patris hui consensu nupserit, vid. ibidem.
Filia an possit matrem compellere vt eam doter, & quando, vid. glo. 4. per tex. ibi. l. 9. tit. 11. par. 4.
Et quid si mater sit hæretica filia vero catholica an vero tunc etiam filia dines sit ad hoc mater teneatur, vid. ibi. glo. 2.
Et quid si filia sit hæretica an a patre, vel a matre dotari debeat, vid. ibi. in glo. 3.
Filia per matrimonium cum solennitate nuptiarum contractum liberatur a principis potestate, neque in dote aduentitia illæ pater habebit vsumfructum, vid. glo. 5. col. 1. in fine. l. 5. tit. 17. par. 4.
Filia bene succedit patri in quibuscunq; bonis, & etiam in dignitatibus in feudis autem non, vid. glo. 1. & 2. l. 6. tit. 26. par. 4.
Filia si penes patrem habeat bona matris, vel alia aduentia si & tunc pater pro ea dotē dederit, an videatur illam sibi dare de bonis propriis vel filij, & quid facere debeat tunc, vide glo. 2. l. 2. tit. 11. par. 4.
Filia nolens matrimonium contrahere cum aliquo an pater faciendo hoc quod in se est liberetur a pœna quam promisit, si illud ita non esset, & an libereturab arrarum præstatione, vid. glo. 4. l. 84. titulo 6. partita. 2.
Filiæ quasi semper solent obedire parentibus in nuptijs contrahendis, vide. d. glo. 3. in fine.
Filia an possit simul cum patre se altero subijcere, & in seruitutem tradere vid. glo. 3. l. 89. tit. 18. par. 3.
Filia quę per vim & metum patris contraxit, an tale matrimonium teneat, vid. glo. 3. l. 10. tit. 1. par. 4.
Filia licet de iure ciuili cogitur accipere sponsum sibi a patre datum, secus tamen est de iure canonico glo. 3. l. 10. tit. 1. par. 4.
Filia an possit a patre exhæredari eo quod eo inuito ante. 25. annum ad aliquo matrimonium contraxit, saltim quando pater illam cum alio digno maritare voluit & ipsa noluit, & ipsa possit indignum electum vid. glo. 4. d. tit. 1. 10.
Et quid si matrimonium clandestine contraxerit an tunc sistere lege Pauli illam exhæredare possit, vid. ibidem. in fine.
Filia si quando contrahit matrimonium verba non proferat, sed tacta pater procea, & ipsa consentiret se subarrare, an matrimonium teneat vid. glo. 7. l. 5. tit. 2. par. 4.

Septem partitarum.

Filia si contrahat matrimonium clādestine an sub datur pœnis legitimis. vid. gl. 3. l. 3 tit. 3. par. 4.
Filia an possit matrimonium contrahere sine patris licencia, licet lex civilis contrarium disponat sine metu pœnę vide ibid.
Filia an sit emancipata neque ne, vel in potestate patris vel aui neque ne an veniat hoc in consideratione vt dos sibi data videatur professitia vel aduentida, vide gl. 1. l. 2. tit. 11. par. 4.
Et an descendentes ex filia siue sint masculi siue fœminæ, in feudo succedere possint, vid. gl. 2. ad fi. & ibi gl. 6. per tex. ibi. l. 6 tit. 2 6. p. 4.
Filia si renuntiet iuxta formam capit. quamuis pactum, de pactis lib. 6. an talis renuntiatio reuocetur per l. fi vnquam. C. de reuocan. dona. vid. gl. 2. ad fi. l. 8. tit. 4. par. 5.
Filia vnius ex socijs, an debeat de communi pecunia dotari, quando erat soen omnium bonorum, vid. gl. 1. l. 6. tit. 10. par. 5.
Filia si a patre dotetur post mortem matris suæ, an tunc pateat de suo vel de communibus bonis dotare videatur, & possit. vid. ibid.
Filia si alimode bona habeat, si a patre dotetur, an ex bonis sui patris dotata intelligatur, vide d. gl. 1. col. 1. in fi.
Filia si a patre vel matre iniuste exhæredatur, poterit eorū testamentū dicere nullum & illum querelare, vide gl. 2. l. 1. tit. 7. par. 6.
Filia an teneatur renuntiare velleia. sub exhæredationis pœna vt pro patre mercerato fide iubeat, vide gl. 18. l. 4. tit. 7. par. 6.
Filia quando dicatur competenter dotata per patrem, vide glossam 4. l. sibi.
Filia qui luxuriosam vitā elegit siue ante siue post. 25. annorū, an a patre exhæredari, & quando & qualiter possit, & alia in hoc, vid. per gl. 5. & 6. d. l. 5. tit. 7. par. 6.
Filia an possit exhæredari a matre, si mater etiam meretrix sit, vide ibidē vi gl. 7.
Et qui si mater vel ipsa filia sint iam correctæ, vel emēdatæ, vide ibi in d. gl. 7.
Et an nūe a patre dotari vel alimentari debeat, & an exhæredari ab eo possit, vid. ibid.
Filia intra quantum tempus maritari debeat, vide gl. 8. d. l. 5.
Filia contrahens matrimonium cū in digno post. 25. annum, an a patre exhæredari possit, vid. d. gl. 8.
Filia si a patre præterita, an si noluerit dicere testamentum patris nullum possit ab extraneo hærede instituto dotem petere, vide gl. 3. l. 10. tit. 7. par. 6.
Filia nemine potest a patre institui hæres in dote sua, vide gl. 2. columna. 2. l. tit. 8. par. 6.
Filia an dicatur præterita si centum a patre habuit non iure institutionis vide ibid.
Et quid si pater filiæ ducenta nomine dotis legauit, & ipsa postea datis sibi tantum centum illam mar tauit, an illa postea possit alia centum petere, vide gl. 3. q. 4. l. 16. tit. 9. par. 6.
Et quid si pater primo dotat filiam, & postea sibi plus legat, vide dictam gl. 3. ibi. 5.
Et quando videatur illud sibi relinquere animo compensandi cum dote vide gl. 3. q. 6. 7. & 8.
Filia si fuerit ir dotari ante quam maioria de nouo fiat, qualiter hoc intelligendum sit, vide gl. 3. col. 15. q. 4 8. l. 12. tit. 9. par. 6.
Filia cum maioria deuenit, an possit bona maioriæ alienare ex causa dotis non stante prohibitione testatoris, vide gl. 4. colum. 4. &. 5. q. 5. l. 5. tit. 14. par. 6.
Filia an & quando in maioriam filium masculum excludat vel non, & quid in dubio vocatis simpliciter filijs, & an statutū excludens filias sit odiosum vel non. & alia plura circa fœminarum exclusionem, vid. gl. 3. l. 13. par. 6.
Filia succedit sicuti masculus in emphyteosim simpliciter & informiter concessa, vid. gl. 2. col. 2. q. 1.
Filia venit appellatione filiorum, glossa secunda supradicta in columna 3. l.
Filia & filium masculum si habeat pater, an possit in talem filiam maiorem facere, vid. d. gl. 2. col. 3. q. 2.
Filia quæ contraxit matrimonium cum extraneo, qui nomen & insignia patris prætulit, an per hoc amittat maioriam si pater iussit quod nubere in aliquo cognationis suæ vt nomen suum conseruaretur, vid. d. gl. 2. col. 4. q. 13. d. l. 3. tit. 13. par. 6.
Filius masculus ex filia excludit parruum quādo in successione matris fœminæ exclusæ fuerunt, vide ibi col. 6. q 18.
Filia legitimo iure successit in maioriā ex defectu masculi, an per ipsius matrem tenentiam priuetur maioria vel non. vid. gl. 2. col. 8. q. 25.
Filia tacite compellere patrem suum vt illam alimentet, vide gl. 6 col. 2. d. l. 17. tit. 3. par. 6.
Filia similiter dotem sine culpa, an sibi imputetur in legitimam, & an patrem relictam relictat teneatur, vide glossam sextam. quæstione prima. l. 1. tit. 15. par. 6.
Filia quę recepit dotem ab auo materno, an illud in legitimam sui patris imputare teneatur, & an dicatur eos profectitia, vide gl. 6. col. 2. q. 2. l. 3. tit. 15. par. 6.
Et quid si filia viuo patre decessit relictis filijs, an donata filiæ computetur filijs eius in legitimam, vide ibi in q. 3.
Filia dotari & alimentari debet a matre, si pater inops sit, vide gl. 3. l. 18. tit. 16 par. 6.
Filia naturalis inops dotari & alimentari debet a patre, vide dictam gl. 3. col. 1. in medio.
Filia sacerdotis an accuset occisores sui patris, vide glossam tertiam. l. 2. tit. 1. par. 7.
Filia proditoris quam partem in bonis suæ matris habere possit, vid. gl. 11. l. 2. per illum tex. tit. 2. par. 7.
Et an possint suis consanctis vel extraneis succedere ex testamēto vel ab intestato, vide ibidin fi.
Filia de honestate tenetur patris cōsensum requirere antequam matrimonium contrahat, vide gl. 5. l. 3. tit. 6. par. 7.
Filia adultera anetiā per patrē hodie occisa possit si inueniatur turpiter iacentem cum alio, vide glossam primam. legis. 14. tit. 17. par. 7. iuncta ibi gl. 4.
Et quid in filia vidua, vel virgine, vide gl. 2. per tex. ibi.
Filia excludit masculum inhabilem ad succedendum, gl. 19. columna. 3. l. 2. tit. 15. par. 2.
FILIATIO plene probari non potest, sed tantum per coniecturas, vide gl. 4. in proœ. tit. 2. par. 4.

Filius,	Masculus.	pignorat.
Spurius, bastardus vel naturalis, vel incestuosus.	Furiosus vel furiosi, Committens crimem, Agit contra patrem vel matrem, vel illum accusat. vel actionem proponit.	Alitur vel alimētat patrem. Matum recipiens. Expositus. Testatur.
Disipator vel prodigus.		
Regis vel imperato.		Proditoris.
Familias in potestate vel emancipatus.	Testificat. Exhæredatus, præteritus vel ingratus.	Hæreticus vel hæretici. Donatarij vel donationem recipientis.
Clericus vel monachus. vel clerici.	Adoptiuus.	Leprosorum vel hæreticorum siue infidelium.
Alimentatur vel valere tenetur.	Spiritualis.	
Ingratus.	Legitimus, illegitimus, legitimatus vel legitimatur.	Inhabilis, vel incapax.
Maior.		Patrem vel patronus.
Primo vel secundo genitus.	Posthumus. Vendit, alienat, vel	

FILIVS debet patri matriquē suæ obedire. vide glossam. 9. legis. 2. tit. 1. par. 1.
Filius cui potius obedire debeat patri suo, vel principi si ambo concurrāt in iubendo, vide ibidem.
Filij nati ex eo qui voluntate vxoris factus est clericus ipsa promittente castitatem est illegitimus glo. fi. l. 4. tit. 6. par. 1.
Filiorum educatio nimis curiosa improbat beatus Ambrosius, vide glo. 3. l. 2. tit. 1. par. 1.
Filius an teneatur votum vltramarinum patris adimplere, vide gl. 4. l. 9. tit. 8. par. 1.
Filius an sepelietur in sepultura patris, vel aui & aliorum maiorum, vide gl. 1. l. 5 tit. 13. par. 1.
Et an in parrochia patris, vide ibidem.
Filius pro sua legitima non potest eligere locum per patrem relictum vt ibidem fiat hospitale si legitimam suam ex alijs bonis habere possit, vide gl. 4. l. 1. ti. 15. par. 1.
Filius si patris hæreditatem renuntiet an habeat ius patronatus ecclesiæ, & libertorum, vid. gl. 4. l. 8. tit. 1 5. par. 1.
Et quid si consuetudo habeat quod primogenitus in tali iure succedat, vide ibid.
Filius proprie dicitur ille qui est ex legitimo matrimonio natus, & ideo in statuis loquentibus de filijs, de spurijs vel illegitimis non debet intelligi. vid. gl. 5 in proœ. tit. 7. par. 2.
Filius si aliquis dicatur esse Titij, intelligitur semper de legitimo quod valeat generalem in hoc depositione testium. gl. 1. supradict.
Filius tenetur indicare patrem proditorem contra Regem, vide gl. 1. in fi. l. 9. tit. 11 par. 2.
Filius sine hæreditario patri in castelium siue fortalitium succedēs ad homagium Regi præstandum tenetur & quare, vide glossam primam. l. 2 3. tit. 13. par. 2.
Filij an aliquod recipiāt præiudicium ex eo quod mater eorum fuit adulterata cum aliquo, vide gl. 5. l. 1. tit. 14. par. 2.
Et an oriatur dubitatio an sint viri, vel an sit adulteri, vide ibi.
Filius est pars visceru patris & matris, & commune bonum coniugatorum, vid. gl. 3. l. 1. tit. 15. par. 2. & gl. 12. l. 1. tit. 20 par. 2.
Filius an succedat patri suo qui licet filius pater natus tamen mortuus nō est

Universidad de Deusto
Biblioteca

Index materiarum.

commisit tamen crimen per quod habetur pro mortuo. vide glossam 17.li2.tit.15.par.2.

Filius qui propter statutum vel pactum tenetur soluere debita patris nō obstante quod fecerit inuentarium, verum teneatur soluere debita de bonis maioriæ antiquæ in qua succesisit cum talia bona non habeat a patre, sed ab eius prædecessore. vi. gl. 3. col. 3. in medio. l. 4. tit. 15. par. 2.

Filius licite insurgit contra patrem rebellem, & e contra, & illum occidere potest, vide gl. 1. li. 12. per tex. ibi tit. 18. par. 2.

Filius qui longo tempore seruiuit patrem non poterit petere salarium, etiam mortuo patre tempore diuisionis hæreditatis, vide gl. 3. l. 4. titu. 20. par. 2.

Filius an teneatur præstare operas & seruitia matri, & an in ea idem quod in patre dicendum sit vid. d. gl. 3.

Et an filius teneatur patri ad operas industriales, vide ibidem.

Filius quo ad honores & dignitates sequitur conditionem sui patris, vi. glo. 3. l. 1. tit. 21. par. 2.

Et an teneat referre. tum principis specialiter cōcessum quod filius sequatur conditionem matris suæ non patris, vide ibidem.

Et an valeat in hoc consuetudo siue statutum, vide ibidem.

Filius etiam si hæres patri non sit, debet sibi a Rege dari patris feoda data, & locum quod pater tenebat, vide gl. 1. o. col. 5. in medio. l. 2. tit. 15. & gl. 3. l. 5. tit. 27. par. 2.

Filius durante patris captiuitate natus an sit legitimus, & an ad maioria ad quam non nisi legitimi admittuntur, admitti debeat, vid. glo. 2. l. 7. tit. 29. par. 2.

Filius ad quæ post mortem patris spectat maioria, si pater bona maioriæ dilapidet, petere potest patri & ei mouere litem vt cognoscantur quæ bona sunt vinculata vel non, vide gl. 2. d. 1. tit. 2. par. 3.

Filius ad quem post mortem patris spectat maioria, an in patris vita possit agere contra patrem alienantem rem maioriæ, vide glossam primā d. 2. tit. 2. par. 3.

Et quando filius in iudicio ad hoc admittatur cōtra patrē. vi. gl. 12. ibi.

Filius an cogatur per iudicem accusare patris occisores, vide gl. 1. in fin. l. 46. tit. 2. par. 3.

Filius in causa patris vel e contra, siue opponat siue non, iudex esse non potest, vide gl. 3. l. 9. per tex. ibi tit. 4. par. 3.

Sed an ipse filius possit causam delegare alteri iudici si causa est criminalis, vti posset si esset ciuilis, vide ibid. in gl. 9.

Filij an possint subinitti seruituti alterius simul cum patre suo quando pater se hominem alterius fecit, vide gl. 2. l. 89. tit. 18. par. 3.

Et an i fœmina idem sit dicendum, & quando, & an idem sit in vxore. vide gl. 4. ibidem.

Filius debet mitti in possessionem rerum paternarum licet ei quæstio status mota sit in qua iudex summariæ cognoscere debet, & an hæc summaria cognitio habeat locum in bonis feudalibus, vide gl. 3. & 4. l. 7. tit. 22. par. 3.

Filius in quæstione status sibi mota, an sustinebit partes actoris siue rei posse pugnare tam, vide gl. 5. l. 7. tit. 22. par. 3.

Filius an patri in bonis suis succedere possit, si pater eius cum iudex esset, corruptus pecunia aliquem ad mortem damnauit, vid. gl. 9. l. 25. ibi.

Filius an appellet a sententia contra patrem lata, & in quo nomine si sit super bonis filij quos pater possidet, vide gl. 7. & 8. l. 2. tit. 23. par. 3.

Sed an in aduentitijs ratione proprietatis suo nomine appellet, vid. d. gl. & l. 2.

Filius potest agere pro rebus suis etiam si sit in potestate sui patris quando patri non quæritur reeū suarū vsusfructus. gl. 4. l. 8. tit. 29. par. 3.

Et an in illis rebus possit contra eum per aliquem præscribi. vide ibi.

Filius an admittatur si sine mandato velit notum opus nuntiare, vid. gl. 7. l. 4. tit. 32. par. 3.

Filius teneatur uerunt aliqui ia. 9. alij. in. 10. alij. in. 11. anno. vide glossam. 6. l. 6. tit. 1. par. 4.

Filius si dissentiret in spōsalibus a patre nomine ipsius cōtractibus illa nō tenebunt, & quid si tempore spōsaliorum filij sint præsentes & non cōtradicant sponsalibus contractis per patrem an teneant sponsalia, & quid si postea consenserit, & ratificauerit, vi. gl. 2. l. 10. tit. 1. par. 4.

Et examen speciale in patre vt possit pro filio sponsalia contrahere, secus vero in tutore, vel alio, vide. d. gl. 2. d. l. 10.

Filius an aliquis fit necne, plene probari non potest, sed tantū per coniecturas, vid. gl. 4. in proœ. tit. 2. par. 4.

Filij geniti post quam ipsi rum parentes continendam vouerunt, an legitimi ceasentur, vide gl. 13. l. 7. tit. 2. par. 4.

Filij nati ab illi qui celan lestine contraxerunt matrimonium sunt illegitimi, quando non est si aliqui is in extremis vitæ constitutus cum aliqua clandestine contraxit, vide gl. 3. l. 1. tit. 3. par. 4.

Et quid ipsi postea contrahentes in matrimonium in facie ecclesiæ, an filij habuti in clandestinitate legitimentur, vide gl. 2. l. 2. tit. 15. par. 4.

Filij an possint impedire ne testorum pater cum cingulo ferreo ad collū, creditoribus suis in ipsorum ignominiam tradatur, vide gl. 7. l. 4. per tex. ibi tit. 5. par. 4.

Filius donatarij qui a Regecastrū habebat an ad illud admittatur si eius pater acentum & consuetum seruitium Regi non fecerit, vide glo. 22. tit. 13. par. 2.

Filius in maioria succedēs an teneatur soluere arras a patre vxoris sui promissas, & an pro earum solutione bona eorum debeant capi. vide gl. col. 2. l. 4. tit. 5. par. 2.

Filius cui potius subuenire teneatur, an patri carnali vel spirituali, vi. gl. 1. in proœ. tit. 7. par. 4.

Filius in eodem genere delicti an plus peccet delinquendo cōtra patrem naturalem quā si faceret contra patrem spiritualem, vide ibid.

Filius si habeat vnde filiam suam dotare possit, tunc auus paternus additationem non tenebitur, vide gl. 4. l. 8. tit. 11. par. 4.

Filij si super sint soluto matrimonio, dos matris suæ ad eos pertinebit, tamē ad patrē matris suæ dotē dātis, vi. gl. 9. l. 30. per tex. ibi tit. 11. par. 4.

Et quid si pater stipuletur dotem sibi reddi filij. non existentibus filijs matrimonio, & filij tunc existant, an tales filij habeant dotem ex tacto pacto, vel vt ex hæreditate materna, vide. d. gl. 1.

Filij licet non sint hæredes matris suæ, attilis debeatur dos ab extraneis matri suæ data mature more. etc. vide gl. 7. l. 30. tit. 11. par. 4.

Filij non possunt matri suæ impedire quin ipsa bona sua dotalia alienare possit, quia ipsa viuente ipsa in ea nihil habent. vide glossam, 7. legi. 31. tit. 11. par. 4.

Et quibus modis probetur filium esse legitimum. vi. gl. 1. 11. tit. 13. p. 4.

Filius ex legitimo matrimonio natus, an ad maioriam admittatur si mediante adsit clausula, scilicet vt succedant filij geniti & nati ex legitimo matrimonio si tempore conceptionis matrimonium non erat, licet tempore natiuitatis sic. vide gl. 9. in medio. l. 1. tit. 18. par. 4.

Filius vulgoe conceptus legitimatur per subsequens matrimonium si pactes fateantur illū esse suum filium. vi. d. gl. 9. col. 2. post medium.

Filius si non possit per subsequēs matrimonium legitimari eo quod ille qui illo non legitimato succedere intēdit aliquid ad hoc deloit quæria, vel in aliis bonis. vi. d. gl. 9. col. 3. in fi. d. l. 1. tit. 13. par. 4. an possit legitimari per principem etiā quo ad succedendum in maioria, vel in aliis bonis. vi. d. gl. 9. col. 3. in fi. d. l. 1. tit. 13. par. 4.

Filius ex serua natus si pater eius cum ea matrimonium contraxit etiam sine eo quod instrumenta dotalia interuenerint sunt legitimi & liberi. vide ibid. in gl. 10.

Filij habiti ex illustri persona, & ex concubina vili seu infami, an neutri les esse dicantur vt patri succedere possint licet ambo sint soluti. vide gl. 4. l. 3. tit 13. par. 4.

Filij nati ex personis inter quas prohibetur concubitus licet non matrimonium, an spurij esse dicantur. vide gl 4. l. 1. tit. 15. par. 4.

Filij si fuerunt viuente prima vxore concepti in concubinatu, si postea fuerunt post mortem vxoris, an postea per contractum matrimonium concubina factum legitimentur. vid. gl. 4. l. 2. tit. 15. par. 4.

Filij habiti ex libera & vxorato quem vxoratum non credebat, an legitimētur per subsequens matrimonium propter illam ignorantiam vid. gl. 5. l. 2. tit. 15. par. 4.

Et quid si pater non poterat honeste matrimonium contrahere cum concubina ex qua filium quem legitimare vult habuit. vide gl. 7. col. 4. 7. tit 15 par. 4.

Filios non potest h. Bere ille qui est maior. 60. annies. vide gl. ibi. & ibi tam. l. 4. tit. 16. par. 4.

Filius qualiter subsit matri, & an possit mater illum petere ad seruitia alicui & an operas suas lucrabit. & quid in patre vid. gl. 3. l. 8. tit. 20. par. ti. 2. & l. fi. tit. 7. n. 2. & gl. 1. in pr. & tit. 17 par. 4.

Filius infans si ab aliquo sic hæres instituitur, quis hæreditatem adire, & an illam transmittat ad hæredes, & quid si patrem vel tutorem non habet, vid. gl. 16. cum alijs ibi. l. 13. tit. 6. par. 6.

Filius si cum pecunia patris aliquid lucratur, an illud lucrum profectitij vel aduentitium esse dicatur, vt patris sit vel non. vide gl. 2. l. 3. tit. 17. par. 4.

Et quid in dubio, an lucrum filij præsumatur profectitium vel aduentitium vid. ibid. in gl. 4.

Filius si habet beneficium ecclesiasticum, an pater habeat vsumfructum in eo, & an in rebus per filium male acquisitis. vi. ibi gl. 5.

Filius licet ingrediatur religionem propter hoc pater non debet amittere vsumfructum in rebus suis, siue bona sint maioriæ, vel non. vide ibi in hoc disponat siue non disponat. vid. gl. 5 supra dicta. col. 2. ad fi.

Filius si lucretur dotem vxoris propter iniuriam violati thori, an vidfructus illius dotis ad patrem pertineat, vide ibid.

Filius si impediat ne vsusfructus ad patrem pertineat, an & cetera commoditas illius iuris ad patrem pertinere debeat. vide ibi.

Filius si aliquid propria persona lucratur, siue in matrimonio siue in terra militis peculium castrense dicitur. vide gl. 4. l. 6. tit 17. par. 4.

Filius si bonis castrensibus habetur pro patre familias, & quare, vide gl. 7. l. 6. tit. 17 par. 4.

Et an propter hoc eius testamentum queri ari possit, & quid hodie. l. 6. Tauri. vide gl. 8. d. l. 6.

Quid in patre testante in castrensibus, vide ibi in fine.

Filius in bonis castrensibus ab eo possessis an possit patrem suum præterire vel hæredare, vide. d. gl. 8.

Filius & an, & quando illud quod possidet dicatur castrense vel quasi, vide gl. 7. l. 7. tit 17. par. 4.

Filius a patris potestate liberatur propter dignitatem habitā, & qualis illa dignitas esse debeat, & an in odiosis & incommodosis istud procedat, vide gl. 1. cum sequentibus. l. 7. tit. 18. par. 4.

Filius a patris potest. re liberatur per contractum matrimonij vel per emancipationem, an tunc pater possit sibi retinere meditatem vsus fructus in bonis aduentitijs, vide glossam sextam. legis. 15. titulo decimooctauo. par 4.

Filius a patre ali debet de iure naturali quod ius ita non est a contrario, licet naturali ratione ita sit introductum, vide glossam tertiam. in proœ. tit. 19 par. 4.

Filius si propter suum delictum fuerit in pœnam pecuniariam condemnatus, an pater illam pœnam soluere teneatur, saltim respectu legitimę & alitentorum quæ filio debentur. vide gl. 1. l. 2. tit. 19. par. 4.

Filius dicitur quis per solum nutrimentum, sed isti tales non veniunt filiorum appellatione, vide gl. 1. in fi. in proœ. tit. 20. par. 4.

Filius natus ex serua & patre libero seruus est, fallit tamen aliquando. vide gl. 1. l. 2. per tex ibi tit. 24. par. 4.

Filij nati ex ministris ecclesiarum quamuis ex matre libera patrem sequūtur & serui vocantur, vide ibid.

Filij qui erant in vtero matris suæ tempore quo sententia cōtra matrem pro seruitute lata fuit, an eis talis sententia præiudicet. vide ibid.

Filij nati ex legitimo matrimonio cuius conditionem sequantur, an patris vel matris, & quid de illegitimis. vide ibi gl. 4. per tex. ibi.

Filius amittit ius patronatus si in seruo vendicante necem defuncti & quādo. vide gl. 4. l. 11. tit. 22. par. 4.

Filius qui adhuc est in ventre vxoris, an in possessionem maioriæ vel alterius bonorum mitti debeat. vide gl. 1. l. 3. tit. 23. par. 4.

Et habetur pro iam nato. vide ibidem.

Filius si nascatur in octauo mense legitimus est, & an viuere possit. vide gl. 2. l. 4. tit. 23. par. 4.

Filius potius præsumitur natus in nono mense quam in septimo vel alio. vide gl. 3. ibi.

Filius natus in vndecimo mense, an legitimus esse credatur. vide gl. 4. l. 4. per tex. ibi tit. 23. par. 4.

Filius cuiuscunque baptizari non debet si habeat formam homini cōtrariam. vide gl. 4. l. 5. tit. 23. par. 4.

Filius an dicatur naturalis illius loci vbi natus fuit si parentes ibidem essent per transitum, licet ibidem per decennium commorassent si de animo redeundi ad propriam patriam constiterit vere vel præsumptiue. vide gl. 14. col. 2. & 3. l. 2. tit. 24. par. 4.

Et an nepotes ex filio præmortuo succedant simul cum alijs filijs in feudo. vide gl. 3. l. 6. tit. 26 par. 4.

Filius ad hoc vt in feudo patris succedere possit, an requiratur quod sit hæres, & quando sic. vide gl. 4. d. l. 6. tit. 26 par. 4.

Filius per petuam successionem in bonis seu dalibus sui patris habeant, an vero in nepotis successione finiatur hoc. vide ibi gl. 7.

Et quid in filio muto, vel cæco, qualiter patri suo in feudo succedat. vide ibi in gl. 8. per illum tex.

Et quid si habeat fratrem habilem vel possit deseruire per substitutum. vide ibidem.

Et quid si ex toto non sit impossibilitatus, sed aliquantulum, vi. ibidem.

Filius qui est sequens vocatus ad maioriam si alienationi sui patris cōsentiat, & ipse tunc Regis facultate rem maioriæ alienauerit, an ex hoc talis filius præiudicetur, saltim quo ad pretium, & quando sic, & quid in dubio. vide gl. 1. col. 2. q. 8. l. 10. tit. 26. par. 4.

Filius in maioria succedere debeat, & hac de causa rem a patre cui donatam euincerit, an illa res sic euicta debeat penes filium remanere vel penes patrem. vid. gl. 1. col. 2. q. 9. l. 10. tit. 26. par. 4.

Filius maior si iussu patris vnam rem maioriæ sibi a matre quæ possidebat maioriā, sibi legatā ab ea acceptasset, filio secūdo alia pars maioriæ relicta, an filius maior postea illud impugnare possit, vi. ibi in. q. 14.

Filius in quem fuit facta maioria si sit primæ tonsuræ, an pœnæ impositæ si alienauerit in eum locum habeant. vide ibi. q 15.

Filius filij maioris in cuius fraudem eius pater & auus ipsius bona maioria alienauerūt, an aget revocatoria contra fraudē alienātis, licet fraus eius rei, ectu acta non fuerit. vide gl. 1. col. 3. q. 20. l. 10. tit. 26. par. 4.

Filius si consentiat alienationi maioriæ, licet talis alienatio fiat de licētia Regis, an incidat in pœnam amissionis maioriæ ex tali eius consensu vi. non. vid. gl. 1. col. 5. q. 44. ibidem.

Filius qui vult succedere patri in feudo, illo mortuo intra terminum iuris domino fidelitatem iurare tenetur, & a quo tempore terminus sibi ad iurandū datus cōputetur. & an idē sit in filia. vi. gl. 4. d. l. 10. per tex. ibi.

Et quid si eius pater fecit iuramentū pro se & successoribus suis. vi.
Filius an prægrauetur ex eo. quod eius pater investituram feudi paterni intra annum & diem petere noluit. vi. gl. 6. tit. 6. par. 4.
Filius non potest inuenire melioré an ictum patre, eo. quia nullus amor vincit paternum. vide gl. 2. l. 4. tit. 27. par. 4.
Et quando ita non est præsumitur contra filium, & quādo pater illud ob malos filij mores faciat. vide ibidem.
Filius qui est in studio quas expensas pater cum illo facere teneatur, siue habilis, vel inhabilis sit si pater illum in studio ponit. vide gl. 6. 7. 8. & 9. l. 6. tit. 1. par. 5.
Filius cui simplex donatio facta fuit tenetur illam computare in sua legitima, & an hodie per illam melioratus videatur, vi. gl. 3. l. 1. tit. 4. p. 5
Filius an teneatur ad collationem adducere donationem librorum sibi a patre factam & quando non. vide gl. 6. l. 2. tit. 4. par 5.
Filij si nascantur faciunt donationem patris factam de bonis suis non valere. vide glossam primam cum sequentibus. legis octauæ. per textum ibi tit. 4. par. 5.
Filius an possit a patre damnificari per aliquam donationem ab eo ante filij natiuitatem factam vide. d. gl. 2.
Filij si superuenant post donationem factam a patre pro dotando puellā an faciat donationem non valere. vide ibi gl 3.
Et quid si superueniant post legatum factum a patre, an reuocent legatū, vide. d. gl. 3. ad finem.
Filio proprio si fiat donatio an alijs superuenientibus reuocetur, & qualiter. vi. de ibid. in gl 4. in princ.
Filij postea nati an reuocent donationem a patre eorum facta in fratrem suum vnicum, etiam quando talis donatio non excederet tertiam, & quintam partem bonorum, & partem legitimæ talis filij. vide gl. 4. col. 2. q. 3. l. 8. tit. 4. par. 5.
Et quid si pater magnam donationem pro dotanda filia fecerit, an filij postea superuenientes illam reuocent. vide ibidem.
Filij quales esse debeant ad hoc vt per eos reuocetur donatio a patre in eorum defectum facta, & quid de naturalibus legitimatis, spurijs, spiritualibus vel adoptiuis, vel alijs. vide gl. 7. l. 8. tit. 4. par. 5.
Filij qui possunt dicere testamentum nullum, ipsi possunt donationem in eorum defectum factam reuocare, vide ibidem.
Et quid de filijs legitimatis per subsequens matrimonium. vide ibi post medium.
Filius statim quod nascitur reuocat donationem sui patris factam in defectum liberorum, non tamen admittetur patre viuente. vi. ibi gl. 9.
Et etiam si ipse pater velit eā reuocare bene ad hoc admittetur. vi. d. gl. 9.
Filius si egeret & pater noluerit donationem quam fecerit reuocare, habebit recursum contra donatarium ad alimenta. vide ibi.
Filij per quorum natiuitatem donatio fuit reuocata, si moriantur, an reconualescat donatio. vide ibidem in gl. 11.
Filiorum legitima sunt hodie omnia bona patris excepta quinta parte. vide gl. 12. col. 2. in princ. d. l. 8. tit. 4 par 5.
Filij an possint cōputare in quinta parte bonorū quā pater eorū pro anima sua mandauit vel alicui, donationes modicas & particulares quas pater facit in vita sua, & qñ sic vi. gl. 12 col. 2. in princ. d. l. 8.
Et an fructus rerum patris quos ipse habet tempore mortis, an illi in quinta parte bonorum computari debeant, vide ibidem.
Filius cui a patre fuit facta donatio quæ tantum inofficiosa fuit reuocata ab eo an teneatur fructus restituere quos ex tali donatione inofficiosa percepit vel non. vi. d. gl. 12. col. 3. l. 8. tit. 4. par. 5.
Filij possunt patris donationē reuocare per querelam inofficiosæ donationis vsque ad legitimam tantum, non in totum vide gl. 13. ibi.
Filij an possint reuocare alienata per patrē onerosa titulo, & in fraudem suæ legitimæ saltim vsque ad eorum legitimam. vide ibid.
Filij an possint petere vt eis assignetur certa possessio patris sui pro alimentis, quando eorum pater dilapidat bona sua. vide ibidem.
Filij an reuocent ea quæ pater amisit in LVDO, saltim vsque ad eorum legitimam. vid. d. gl. 13. in fi.
Filius & pater sunt vna eadēq; ipsona. vi. gl. 2. ti. 5. p. 5. & gl. 4. l. 21. ti. 3 p. 6.
Filius an habeat ius in hæreditate patris viuente patre, vel legitimam spē vide gl. 1. l. 13. titu. 5 par. 5.
Filij si prohibeantur rem alienare, an talis prohibitio ad nepotes extendatur & quando. vide gl. 1. l. 43. tit. 5. par 5.
Filius in quo facta fuit a patre maioria de tertio bonorum cum prohibitione alienationis, an per talem prohibitionem impediatur dominij translatio in eum. vid. gl. 5. d. l. 43.
Filius si iuret aliquid non facere sine voluntate patris, si post patris mortem illud faciat non est periurus. vide glossam octauam. legis. 45. titulo 5. par. 5.
Filius quando creatur miles, vel est doctor, iudex, vel aduocatus, vel prebiter, habitare debet seorsus a patre, & de more antiquo Hispaniæ, domo indigebat, vide gl. 5. l. 1. 6. tit. 8. par. 5.
Filius si non sit hæres patris an possit succedere in emphyteosim a patre recepta

Septem Partitarum.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Index materiarum

Fecepta pro se, & filijs suis & hæredibus, vide glossam quintam. col. 2. l. 8. tit. 8. par. 5.

Filij si inæqualiter sint instituti a patre in hæreditate, an in emphyteosim succedant æqualiter, vid. d. gl. 5. col. 2. q. 5.

Et quid si pater cum recipit talem emphyteosim dixit, sibi, filijs & hæredibus, vide ibidem.

Filij an præiudicentur ex véditione sui patris de re emphyteotica domino irequisito, quando pater emphyteosim susceperat pro se, & suis filijs & nepotibus, vide glossam tertiam. in fine legis. 29. titulo octauo par. 5.

Filius qui vivente patre aliquid administrauit tenetur reddere rationem de his quæ administrauit licet pater in vita rationem sibi non petierit vide gl. 3. in fi. l. 26. tit. 12. par. 5.

Filius an & quando teneatur expensas a matre factas sui & suarum rerũ contemplatione soluere, vide gl. l. 36. tit. 12. par. 5.

Filius si cum vxore sua dotem recipit an bona sua & patris sui sint tacite hypothecata, & quando, vide gl. 2. d. 23. tit. 13 par. 5.

Filius qui habet aliqua bona aduentitia in potestate patris sui, an ex hoc faciat quod bona patris sui sint ei tacite hypothecata pro eis, & an propter hoc sit potior & præferatur cæteris creditoribus, vide glossam. 6. l. 24. tit. 13. par. 5.

Filius an prius agere teneatur actione reali contra possessores bonorum suorum aduentitiorum a patre alienatorum nulla facta discussione in bonis patris sui, vide gl. d. l. 24.

Filius qui patri sui hæres extitit, an possit facto patris sui contrauenire, quando pater bona sua ad venticia vel suiecta restitutioni alienauit. vide gl. 10. d. l. 24. tit. 13. par. 5.

Et quid si pater non alienauit sed alienanti consentit, vide ibid. in fi.

Et an bona filiorum capi possunt quando patres fallunt, id est (se alçan) vide gl. 7. l. 25. ibid.

Filij an habeant tacite obligata sibi bona matris suæ, vel patris transeuntis ad secundas nuptias, etiam si sint lucra quæsita constante primo matrimonio pro securitate suorum bonorum, vide gl. l. 2. &. 3. cum alijs ibi l. 26. tit. 13. par. 5.

Et an talia bona habeant filij vt aduersarij matris vel vt eius hæredes, vide ibi in gl. 4.

Et an idem quod in patre vel in matre dictum est procedat in auo vel auia, vel in alijs ascendentibus, vide ibi. in gl. 4.

Filij an habeant bona patris sui tacite hypotecata, pro sua legitima vel pro supplemento ipsius, vide gl. 8. l. 26. inst. tit. 13. par. 5.

Filius poterit recipere solutionem si ad hoc fuerit adiectus licet postea exeat a patris potestate, vid. gl. 11. l. 5. tit. 14. par. 5.

Filius an administratur si velit super debito patris sui compensationem facere, & an ei debitum solui possit, vide glossam secundam. legis. 25. titul. 14. par. 5.

Filius an possit facere testamentum, & quid hodie in aduentitijs, & an in illis testare possit quatenus est in præiudicium vsusfructus parẽtis sui vide gl. 2. d. 13. tit. 1. par. 6.

Filius si ingrediatur religionem, an fructus bonorum aduentitiorum remaneant patri, vide. d. gl. 2. d. l. 13.

Filij quam partem habere debent in bonis sui patris qui in aliqua religione professus fuerit, vide gl. 7. & 8. l. 17. tit. 1. par. 6.

Filij an præsertim quod pater eorum fuit religionem ingressus possint suam legitimam petere an vero expectare teneantur mortem naturalem patris sui, vide gl. 9. d. l. 17. tit. 1. par. 6.

Filiorum legitima sunt hodie omnia bona patris, excepta quinta parte, vide gl. 10. d. l. 17.

Et an legitima illicitum eius valor semper debet referri ad tempus mortis patris, vide ibidem in fi.

Filij si habent legitimam diminutam, contra quem agent ad supplementum ipsius, vide. d. gl. 1. in fine.

Filij quibus a parte fuit relicta legitima titulo institutionis, & in quinta parte hæredem sibi instituit si postea bona aucta fuerunt, an filij aliquid habeant in isto augmento, vel an tale augmentum hæredi tantũ extraneo prosit, vide ibi l.

Filius si credat se præteritum posse petere vetestamentum patris in scriptis factũ aperiatur si velicilium dicere nullum, vide glossam primã l. 1. tit. 2. par. 6.

Filius natus ex damnato coitu, an a patre vel ab alio extraneo hæres instituti possit, vide gl. 1. l. 4. ibid. & gl. 5. l. 19. tit. 13. par. 6.

Et quid in filijs adulterinis, & quando liceat aliquid filio spurio relinquere. vide ibi in gl. 12. d. l. 4 & gl. 1. in tit. 13. par. 6.

Filius an requiratur, quod sit hæres vt in feudo suscepto pro aliquo & suis hæredibus succedere possit, vide gl. 2. l. 14. tit. 2. par. 6.

Filius si sit a patre hæres institutus in re sacra vel religiosa, vel propria, vel quæ non est in rerum natura, an talis institutio valeat & impediat ne tanquam præteritus possit dicere testamentum nullum, vide glos. 6. l. 19. tit. 1. par. 6.

Filius incapax an institui possit in tempus quod capax erit, & an interim quod efficitur capax possit bonorum possessionem agnoscere tanquã institutus & bona administrare tanquam cur tor, vi. gl. 7. d. l. 19.

Filius qui est in patris potestate dicitur suus hæres. & an adhuc hodie durante effectus fuitatis. gl. 1. & 2. l. 21. tit. 3 par. 6

Filius reputatur dues, si eius pater illud sit, & Regis filius in vita patris sic dicetur Rex, vide gl. 4. d. l. 24.

Filius non tenetur ad gabellam quando patri suo successit, licet adãs tutum quod de quatum que successione debeatur. vide. d. gl. 4.

Filius non tenetur soluere decimas de hæreditate sui patris, & quare vide ibidem.

Filius succedentis in emphyteosim non tenetur soluere laudemium, & quare, vide ibidem.

Filij licet sint quasi domini in vita patris, non tamen possunt bona patris sui obligare, vide. d. gl. 4. in fi.

Filius tenetur patrem a captiuitate liberare. gl. 6. l. 3. tit. 4. par. 6. & glos. 2. l. 6. tit. 7 par. 6.

Filius an possit dicere nullum testamentum in quo fuit institutus sub ea suali, vel mixta conditione, vel si in eius defectum nõ sit exhæredatus an vero teneat institutio reiecta tali conditione per. l. quãuis in primis. C. de inofficioso testa. vide gl. 3. l. 4. per tex. ibi. tit. 4. par. 6.

Filius si nascatur grauato, an & quando ad hæreditatis restitutionem teneatur vel non, vide gl. 3. 4. & 8. cum alijs ibi tit. 4. l. 10. pa. 6.

Et quid si grauatus filium adoptauerit vel arrogauerit, vel si haberet filium spurium, vide ibid. in gl. 4. & gl. 8. q. 1.

Filij an excludant ecclesiam vel piam causam substitutam, vide gl. 8. d. l. 10. tit. 4. par. 6. col. 1.

Et quid si grauatus restituere post mortem suam intret religionem, an substitutus excludatur licet de filijs testatoris, vide ibi.

Et an sit aliqua differentia, siue isti sint masculi siue fœminæ vel nepotes ex filio vel filia, & quando sic, vide ibi col. 2. q. 3.

Et an idem sit siue filij sint iam nati siue nascituri, vide ibi.

Et quid si grauatus decedat cum filijs incapacibus vel qui hæredes esse nolunt, vel soles filij sint a pupillo habiti. d. gl. 8. col. 2. post medium. Sed gl. 11. d. l. 10. tit. 4. par. 6.

Et quid si filij filij decedant ante mortem grauati, an per eos substitutus excludatur, vide ibid.

Et an supradicta procedant in substitutione vulgari directa, vel compendiosa, fideicommissaria vel pupillari, vide ibi gl. 9.

Et an illud eueniat ex legis fictione, vel ex iuris præsumptione, & quis in hoc sit effectus, vide ibid. in gl. 10.

Et quid si fideicommissarius decedat ante grauatum, an ius suum transmittat ad hæredes, vide ibid. in gl. 12.

Filius debet suam legitimam habere sine aliquo onere, & omnis conditio ibi posita reijcitur, & quando licitum sit illam ponere, & possit ex alia qua causa legitima grauari, & ex qua, vide glo. 1. cum alijs ibi. Lupus illum tex. tit. 4. par. 6.

Filius quam legitimam debeat habere in bonis sui patris quando ipse ex Regis licentia in alium filium maiorem facere vult, & an legitimarijs in proprietate relinqui debeat, & in qua quãtitate, & quid si filij alij de possint se alimentare, vide gl. 1. d. l. 11. col. 2. tit. 4. par. 6.

Filius an videatur grauatus in legitima sua, ex eo scilicet quod eius pater fecit vulgarem substitutionem, vide. d. gl. 1. in fine.

Filius si substituatur vulgariter vel compendiose, & a primo gradu deficeritus, an videatur institutus reiecta condictione in qua fuit facta substitutio, vide gl. 2. ibi.

Et an in residuo vltra legitimam possit filius conditionaliter institui, & qualiter istud accidere possit, vide ibi gl. 4. & 5. ibi.

Et quando pater filijs suis pupillariter substituere poterit, & quando non & quibus alijs, vide gl. 2. & 3. l. 5. tit. 5. p. 6.

Filius per contractum matrimonij non liberatur a patris potestate, & quid hodie vide gl. 4. d. l. 5. tit. 5. par. 6.

Filius an exeat a patris potestate si contraxit matrimonium, nondum tamen recepit benedictiones nuptiales, & quid si adhuc remanserit indotatum patris, vide ibid.

Filius ad hoc vt pupillariter a patre substitui possit quod tempus debeat esse in eius potestate, vide ibi in gl. 5.

Filius si exeat a patris potestate per dignitatem, an possit pater filij pupillariter substituere, vi. d. gl. 5 in fi.

Filius ad hoc vt a patre pupillariter substitui possit quæ requirantur, vide gl. 6. d. l. 5. tit. 5. par. 6.

Filius cui pater pupillariter substituit, si fit captus, an faciat deficere substitutionem, & in quibus alijs casibus, vi. gl. 3. cum alijs ibi. l. 10. tit. 5. par.

Filius cui pater pupillariter substituit si alio se in arrogationem dederit & expiret substitutio. & quid si arrogator decedat, vel si ex Papæ dispensatione religionem fuerit ingressus talis pupillus, vide glossam. 9. & 8. d. l. 10.

Filius si restituat quintam partem bonorum patris sui alicui de eius volũ

Septem Partitarum.

quam iure regni cui velit dare possit) an ex ea possit quartã trebellianicam deducere, vide glossam. 23. l. 12. tit. 5. pa. 6. & gl. 9. legis. 8. par. 6.

Filius a patre grauatus restituere an possit deducere duas quartas, legitimam scilicet, & quartam trebellianicam, vide ibid.

Filius perpetuo patris hæreditatem adire potest & transmittere etiam si ignorans, to extraneo vero hærede secus, vid. gl. 7. 8. 9. & 10. l. 2. & tit. 6. par. 6.

Filius appellatione legali dispositione non refertur ad naturales vide ibidem in gl. 9.

Filius heres patris si non conficiat inuentarium, an amittat legitimam si sit minor natu & debitam, & an ipse etiam teneatur vltra vires hereditatis, vide gl. l. 10. tit. 6. & gl. 2. l. 7. tit. 11. par. 6.

Filius excepta pœnia fecerit pacem cum occisoribus patris an per hoc hereditatem adire videatur, vide glo. 5. l. 11. tit. 6. par. 6.

Filius an videatur hæreditatem adire si recipiat quod patri suo debebatur, an naturaliter tantum, vid. d. gl. 5 in medio.

Filius si post abstensionem hæreditatis, vel antea emit res hæreditarias, an præsumatur mala fide emisse & in damnum creditorum fecisse, & an amittat hæreditatem videatur & illam fuisse fictam & simulatam abstentionem, & ex quibus illud ita esse perpendatur, vide gl. 1. & 4. legis ibid.

Et an sufficiat quomodo requiratur ad fraudis præsumptionem quod omnia bona emerit, an vero requiratur aliud, scilicet quod faciat per interpositam personam vide. d. gl. 4.

Filius an possit reuocare immixtionem hæreditatis quam inuoluntarie fecit vel alege facta fuit, vide ibid. in gl. 6.

Filius si patris sui cõtemplatione institutus fuit hæres ab aliquo an hæreditatem adire possit, & quid si absens sit vel furiosus filius, vide gl. 5. & 6. tit. 6. par. 6.

Et quid si hæreditas fuit aduenticia, vel ei relicta sui, & non patris sui contemplatione, vide ibidem in gl. 10. & 13.

Filius si infans sit vel absens longa absentia, an pater nomine ipsius hæreditatem sibi relictam adire possit, vide ibi gl. 11.

Filius an possit hæreditatem adire in qua eius pater fuit hæres institutus & eam postea illam repudiauerit vt filium excludat a successione, vide gl. 12.

Filius si noluerit querellam inofficiosi testamenti intentare, an eius pater illam admittatur, vide gl. 13. d. l. 13. tit. 6. par. 6.

Filius si sit ab aliquo sit hæres institurus, an is hæreditatem adiuit, & an illam transmittat ad hæredes, & quid si patrem vel tutorem non habeat vide ibid. in gl. 16. cum alijs ibi.

Filius minor an possit hæreditatem aduentitiam, sibi relictam sine tutore vel curatore adire si pater illud facere recusauerit, vide ibi in gl. 22.

Et quid si læsus fuit, an sine eo scilicet quod ostendat in quo læsus fuit contra pater sibi restitutio in integrum, vide ibi in gl. 24.

Filius potest a matre præiudicari saltim in possessorio, gl. 10 l. 17. ti. 6 p. 6.

Filius si repudiauerit legitimã an postea pœnitere possit, gl. 1. l. 20. ibid.

Filius si sit emancipatus vel alius descendens, si renuntiauerit hereditati sine filiis sine emancipatus vel alius descendens, an restituatur contra quantum tempus pœnitere possit. gl. 1. 2. & 3. d. l. 20.

Filius si emancipato filio a patre prærerito vel iniuste ex hæredato, an testamentum rumpat ac si esset in patris potestate, vide ibid.

Et quid si filius qui renunciauit hæreditati paternæ sit maior. 25. annorum, si tamen repudiat intra 29. annum & intra quadriennium, an aliter. & aliud crimonium pœnitere possit, & repudiatam hæreditatem ac acceptare possit, vide ibid. in gl. 4.

Et quid si filius habeat sustitutum, vel aliquo modo res non sit in eodem statu neque integra, & quando hoc ita esse dicetur, vide ibi gl. 5.

Filius si repudiauit maiorem in qua institutus fuit, an possit pœnitere in minorem vocati ad eam, vide. d. gl. 5. d. l. 20. tit. 6. par. 6.

Filius an excludatur a iure agendi ad supplementum, vel an a patre suo alimenta petat si causam ingratitudinis commisit. vide glossam. 2. l. 4. tit. 7 par. 6.

Filius amittit omne priuilegium filij si contra patrem aliquam causam ingratitudinis committat, vid. d. gl. 2. d. l. 4.

Filius ingratus si a patre occidatur, an teneatur pater lege Pompeia de parricidijs, vide ibidem.

Et quid si filius occidende patrem ingratum, an idem in eo quod in patre secundum fit, vide ibid.

Filius & pater sunt correlatiua, & vnum sine alio esse non potest, vide glo. 1. l. 11. tit. 7. par. 6.

Filius ab aliquo institurus hæres, an ab eo tanquam ab indigno hæreditatem sibi relictam adire possit, vide ibi gl. 11.

Et quid si pater illud facere recusauerit, vide ibi in gl. 22.

Filius

Universidad de Deusto
Biblioteca

Index materiarum.

E An ista representatio locum habeat in omnibus descendentibus vel non ex eadem utrinque proauo, vide glo 7.d.l.13.
Filius in habeat maioriam & decedat, an eius pater ad eam admittatur vel non, vide gl.1.4.tit.13.par. 6.
Filius si sine testamento decesserit non relictis filijs, an eius pater & mater succedant, & quando, & pro qua parte, & quid si fratres habeat, & quid hodie iure Regni, vide gl.1.4.ibi per illum tex.
Filij fratrum qualiter inter se succedant patruis decedentibus sine testamento, vid.gl.2.l.5.tit.13.par. 6.
Filij respectu testatoris omnes sunt æquales, licet procreentur ex diuersis nuptijs, vide glo.4.d.l.5.tit.13 par.6.
Filius & pater sunt vna eadem quæ persona, vide glo. 6.colum.2.l.7.tit. 13.par.6.
Filius præmoritur diues si illud si eius pater vide ibidem.
Filij an excludat matrem suam inopem vt in bonis sui patris nõ habeat quartam, & quando, vide gl.9.l.7.per illum text.
Filius si minus legitima matri reliquerit an ipsa eius testamentum quere lare possit, & qualis ista legitima esse debeat, vide glossam tertiam.l. 1.tit.13.par.6.
Filius natus ex damnato coitu quis dicatur, & quando iste matri suæ succedat vel non, & qualiter & plura de hoc vide gl.5.d.l.11.
Filius adulterinus an succedat matri suæ vi. d.gl.5. col.1.&2.q.1.&2.d. l.11 tit.13.par.6.
Filius si instituatur in legitima, an possit intentare remedium & beneficium diui Adriani, vid.gl.1.in prin.l.2.tit.14.par.6.
Et quando filio detur bonorum possessio carboniana, vel non vide de hoc in verbo CARBONIANA BONORVM POSSESSIO.
Et an si prohibetur non suis teneatur alimenta quæ percepit restituere, vide gl.10.l.2.tit. 14. par.6.
Filius an & quando ea quæ a patre habuit, vel aliter cum fratribus suis communicare teneatur, & quæ, quales, & qualiter ad collationẽ debeat adducere, vide gl.1.3.&.4.tit.5 par.6.
Filius si cum patris pecunia aliquid lucratus fuit, an & quando illud dicatur peculium profectitium vel aduenticium, vide glossam primam.l.1. tit.13.par.6.
Filius ad collationem adducere non tenetur quando illud ita fieri pater prohibuit, & quando etiam tunc adducere teneatur, vide glossam septimam.ibi.
E quid si pater filio suo emancipato donationem fecerit, & cum quibus filijs ipse communicare teneatur, vid.gl.1.4.tit.15.par.6.
Filius peculium suum castrense vel quasi cum fratribus communicare nõ tenetur, vide gl.1.5.per tex.ibi tit.13.par.6.
Et in hac materia collationum sublata est differentia inter suos & emancipatos. vide ibi in gl.4.
Filius cui a patre libri ad discendum dati fuerunt, an illos cum fratribus ad collationem adducere tenetur, vide gl.5.d.l.5.
Filius an teneatur imputare in legitimam suam expensas a patre cum eo in studio factas, vide gl.6.d.l.5.per tex.ibi.
Filius an possit cogere patrem ad expensas studij, & quando sic, vide.d. gl.6.&.gl.7.l.3.tit.13.par.5.
Filius si male consumat quod sibi per patrem ad emendos libros & ad studium datum fuit, an tunc illud in legitimam sibi cõputari debeat & teneatur ad collationem adducere, vide dictam glossam sextam.ad fin.d.l.5.tit. 13.par.6.
Filius si in studio aliquam obligationem fecerit, an illam fratres soluere teneãtur, vid.d.gl.6.ad fin.
Filius an possit mortuo patre communibus expensis perficere studium, vide ibid in fine.
Filius ad collationem non tenetur adducere dotem, & donationem propter nuptias sibi datam, vide gl.1.6.ibi per illum text.
Et an filius bastardis tutor dari possit, vide gl.2.l.2.tit.16 par.6.
Et potest per patrem posthume filio vel iam nato tutor dari, vide gl.l.3. ibi per tex.ibi.
Filius non possit esse tutor testamentarius vel datiuus, & an tũc pater pro eo satisfidare teneatur, vide gl.6 l.4.tit.16.par.6.
Filij quando matrem suam nutricem habere possint, vel non, & plura in hac vid per gl 7 8.10.11.12.&.13.l.4.tit.16 par.6.
Filius an possit esse tutor vel curator alicuius minoris quando eius pater est debitor talis minoris, vide gl.5.in medio.l.4.tit.16 par.6.
Filius an teneatur matrem suam alere & dotare, & quid in sorore, vide gl. 1.col.1.ad finem.l.18 tit.16 par.6.
Filij quales & quando patrem facianr excusari a muneribus, & a quibus, vide gl.2.l.1.tit.17.par.6.
Filius est pars viscerum patris & matris, estque commune bonum coniugatorum, vid.gl.2.l.5.tit.3.par.7.
Et in illis saluatur pater, & paterni nominis diuturnitas conseruatur, vid.

Filius pro patre absente respondere tenetur si ab aliquo repetur, vide.l. 1.ad.l.5 per illum tex.tit.3.par.7.
Filius si in testamento sui patris improperetur, an remaneat infamis & si tum si fama facti, vide glossam tertiam.legis secundæ.per textum ibi tit 8.par.7.
Filius occidens patrem qualiter puniatur, vide gloss.2. cum aliis ibi.per illum tex.tit 8.par.7.
Filius qui patri furtum fecit an per hoc per ipsum in iudicio accusari possit, vide gl.2.&.5.l.4. per tex.ibi tit.14 par.7.
Et quid si furtum sit factum in magna quantitate, vide gl.6.legis decimæ septimæ.ibi,
Et qualiter pater rem istam recuperabit si filius illam alicui vendiderit, vel pignorauit, vide gl.7.8.&.9 d.l.4.
Filius si de patris sui mandato damnum alicui dedit, an ipse vel eius pater ad emendam damni teneatur, vide gloss.1.cum aliis ibi.l.5.tit. 15 par.7.
Filius qui ex operibus suis patrem alebat, si ab aliquo occidatur qualiter eius pater aget contra occisorem & ad quid, vide glossam quintam.l. 9.tit.15.par.7.
Filius si cum matre sua aliquem turpiter iacentem inuenerit, an filius licite occidere possit. vide gl.3.l.14.tit.17.par.7.
Et an idem sit in patruo. vide ibid.
Filius si patrem suum hæreticum recepit in domum suam qualiter & quando punitur, vide gl.1.6.tit.26.par.7.
Filius & pater si inuicem rogari debent, tunc a filio incipiendũ est & quare. vide gl.2.l.5.tit.30.par.7.
Filius quando consensit in scelere patris nunquam præfertur filio in successione bonorum per authen. bona damnatorum. vide glo.6.colum. 3.in fi.l.5.tit.31.par.7.
Filius propter delictum patris puniri non debet, vide gl.1.cum aliis ibi.l.9 per illum tex.tit.31.par.7.
Filius non potest renuntiare alimentis quæ pater sibi debet, vid.gl.ibi.tit. 34.par.7.
Alia vide infra in verbo FILIVSFAMILIAS. & in aliis verbis filius infra verbo FILIVS infra SEQVENTIBVS.

SPVRIVS, BASTARDVS, NATVRALIS, INCESTVOSVS.

Filius Bastardus ad maioriam non admittitur sed tantum legitimati gl.10.colum.2.in medio legis secundæ.tit.15.par.2.&glo 9.col.1.d.l. tit.13.par.4.
Et an ita dicantur concepti ante Papæ dispensationem vtio maioriam succedant, licet nascantur postea quam Papa dispensauerit, vel flamen nascantur, vid.ibid.col.2.ad fi.
Et quid si Episcopus dictam sibi dispensationem malitiose differens, interimque filius nascatur. vide ibidem columna secunda, in fine.cum principio sequentis.
Filius spurius vtrum admittatur ad maioriam a patre factam ordinando illum fore legitimum. vid.gl.10.col.4.in prin.l.2.tit.15 par.2.
Filius naturalis tantum bene potest succedere matri etiam in maioria & hoc quando simpliciter facta fuit maioria, filium tantum maioria vocando. vide gl.1.6.d.l.2.tit.15 par.2.
Filius etiam naturalis siue spurius testificare non potest in causa patris. de gl.1.l.14.tit.16 par.3.
Et quid in filio de baptismate leuato. vide ibid.
Filij spurij vel naturalis an succedant in emphyteosi ecclesiastica habita pro filijs & descendentibus, vide gl.1.l.69.tit.18.par.3.
Filij bastardi ad dignitates non admittuntur, & quo ad ecclesiam sunt infames, vide gl.5.in proœ.tit.13.par.4.
Filij bastardi dicuntur indecori, & ideo sunt inhabiles ad ea quæ in decore consistunt, vide.d.gl.5.
Et quando ecclesia loquitur de filijs non videtur sentire de bastardibus illegitimis. vide ibid.
Filij bastardi sunt quodammodo infames saltim de facto. vide ibid.
Et inter nobiles ista tales pro nihilo reputantur. vide ibi.gl.6.
Filij bastardi an sint de parentela nobilium, & an isti possint iongere nobilium portare. vide.d.gl.6.in.d.proœ.
Filij bastardi non portant imaginem patris & abusiue filij nominantur, neque perpetuant paternum memoriam. vide ibid.
Filij bastardi non habent lineam quo ad patrem neque præterillatio vsu. vide ibid.
Filius vulgo conceptus an legitimetur per subsequens matrimonium parentes fateantur illum esse eorum filium. vide gl.9. colum.2.post.d.l. dium.l.1.tit.14.par.4.
Filius naturalis si moriatur relicto filio, an tunc filius auus matrimonium contrahat cum matre illius filij naturalis nepos legitimetur. vide.d. gl.4.col.2.in fi.
filius incestuosus an per subsequens matrimonium legitimari possit. & an si legitimetur inuitus rediri possit in patris sui potestate. vide ibi colum.

Septem Partitarum.

columna tertia.
Filius habilitatus ex illustri persona, & ex concubina vili seu infami, an natura les esse dicantur vt patri succedere possint licet ambo sint soluti, vide glos.4.l.3.tit.14.par.4.
Filij naturales an dicantur nobiles per legem Tauri nati ex illustri persona, & ex vili seu infami concubina, glo.4.d.l.3.
Filius relictus a filio donatum a patre debeat auferri & aliis filijs vel legitimis descendentibus dari, vide ibi glo.10.
Filius naturalis an a patre debeat alimentari, vide ibi glo.11. per tex. ibi. & glossas.l.octauæ.tit.13.par.6.
Filij spurij a patre ali non debent de iure ciuili & regio secus tamen est de æquitate canonica, vide dictam glossam vndecimam legis tertiæ.tit. 14.par.4.
Filius naturalis an dicatur hodie stante lege Tauri, ille qui ex virgine vel vidua honesta nascitur, vide glossam primam legis primæ.tit.ul.decimoquinto.par.4.& glo.3.l.2.t.14.par.4.
Filius spurius quis esse dicatur, & quod istud sit verbum generale extendens se ad quoscunque natos ex damnato coitu, vide glossam sextam legis primæ.per textum ibi.titulo. 15. par.4.
Filius spurius an sub appellatione filiorum comprehendatur, & quid de naturalibus, vide.d.glo. 6.
Filius spurius an dicatur ille qui ex concubina & clerico in minoribus ordinibus constituto nascitur, vid.d.glo.6.d.l.1.tit.15.par.4.
Filij an spurij dicantur si nascantur ex personis inter quos prohibetur cõcubitus licet non matrimonium vide ibidem.
Filius spurius neque legitimus non dicitur ille in casu in quo filius censetur esse sine patre, vide.d.glo.6.
Filij spurij & illegitimi an ad ecclesiasticas dignitates admittatur sine dispensatione etiam alijs deficietibus, & an idem sit dicendum vt nõ ad mittantur alijs deficientibus ad honores vel non deficientibus, vi. gl. 2.l.3.tit. 15.par.4.
Filij spurij an admittantur deficientibus legitimis ex principis priuilegio, vide ibidem.
Et quid si alij digniores non adsint, vide ibidem.
Filij spurij an admittatur ad testiũ anduum vbi testes omni exceptione maiores desiderantur, vide dictam glossam secundam legis tertiæ.titulo decimoquinto.par.4.
Filius spurius siue incestuosus potest motu proprio siue ad supplicationem legitimari per Imperatorem, & an tunc in legitimatione debeat poni clausula (non ostante) vide glo.8.l.4 tit.15.par.4.
Et an tunc Imperator legitimans possit eo ipso tractus diuinum inducere veram legitimationem siue per rescriptum, vide.d. gl.8.
Filius spurius si legitimetur in legitimatione sit experimenda qualitas fauoris, vide.d.glo.8.in fine.
Filij naturales an legitimari possint stantibus legitimis filijs, & an in supplicatione de filijs legitimis mentio fieri debeat, vide.ibi.glo.9.
Et an ex quibus filius naturalis legitimetur agnati seu alij qui successuri sunt debeant citari, vide dictam glossam nonam legis quartæ.titulo decimoquinto. par.4.
Filius spurius siue naturalis non debet vocari filius post ipsius legitimationem, & licet aliquid imperet vt legitimus licet de præcedenti dementionem non faciat tenet impetratio, vide glossam videcimã in principio.d.l.4.
Filiorum spuriorum legitimationem reseruauit sibi Papa in terris imperij, vide glo.19.d.l.4.tit.15.par.4.
Filius naturalis non vero spurius potest legitimari per oblationem principi vel communi de eo facta a patre, vide glossam primã legis quinte.ibi.per illum textum.
Tamen ista legitimatio per oblationem curiæ non est in vsu, vide ibidem in glo.2.
Filius naturalis an legitimetur per ingressum religionis, vid.glo. 2.l.5.titulo.5.par.4.& glo.2.l.12.tit.6.par.1.
Filius naturalis qualiter legitimetur per oblationem curię de ipso per patrem suum factam, & an iste simul cum legitimis succedat, & quid hodie, vide glo.7.l.5.tit.15.par.4.
Et an sic ipsi & eorũ mater si sit serua prius debeat manumitti, vide ibi glossam nonam.
Filius spurius in testamento patris legitimari minime potest, naturalis vero sic, vide glossam primam cum sequentibus. l. 6. per illum text. titulo.15.par.4.
Filius naturalis an legitimetur per testamentum patris si illud sit minus solenne, & quando, vide glo.3.l.6.tit.15.par.4.
Filius naturalis videtur a patre legitimatus quomodocunque ex verbis testamenti constiterit patrem illum legitimare voluisse, vide ibidem in glossa quarta.
Filius naturalis in testamento patris legitimatus qui postea legitimatio nem authoritate principis confirmauit, an admittatur ad maioriam ad quam vocantur filij legitimi, an vero prius debeat impedimentũ remoueri, vide glo. 6.l.6.tit 15.par.4.
Filius etiam spurius a patre et matre alideb t. & quid in alijs ascendentibus, vide glo.1.l.2.tit. 18 par 4.
Filius spurius clericus a patre clerico alimentari possit de fructibus sui beneficij, vide.d.glo.1.d.l.2.
Et an possit per patrem filius spurio relinqui fundus ad alimẽta, vi. ibidẽ.
Filius spurius an patrem vel matrem alimentare teneatur, & an ad hoc cõpelli possit, & an matrem dotare teneatur si illa inuenis te, vide glo.6. legis 5.tit.19.par.4.
Filius spurius vel naturalis an faciat desinere donationem a patre factam per ipsorum superuenientiam, vide glossam septimam, legis octauæ.titulo quarto.par.5.
Filij naturales tantum qui non veniunt ex damnato coitu succedunt matribus ab intestato & ex testamento, vide glossam septimam dictæ legis octauæ.
Filij spurij an admittantur ad emphyteosim quando de hoc fuit a principio factum pactum inter dantem & recipientem, vide glossam sextam legis.28.tit.8.par.5.
Filij spurij si per statutum habilitentur ad successionem tale statutum tenet, & quid si princeps super hoc fecerit constitutionem generalem an talis constitutio teneat, vide glossam sextam dictæ legis vigesimæ octauæ.in medio.
Filij naturales grauati restituere hæreditatem an excludant substitutum vid glo.8 l.10.tit.4.par.6.
Filius spurius non debet se in paternis bonis immiscere, & an possit infestui cum capax erit, & an interim quod efficitur capax poterit honoris possessionem agnoscere tanquam restitutus & bona administrare ratione curatoris, vide glo.7.d.l.19.tit.3.par.6.
Filius spurius vel incestuosus in maioria institui, non poterit etiam sub conditione si legitimabitur, vide ibidem colu.2.
Filius spurius vel aliter in capax si vulgariter substituatur alio filio, an talis vulgaris expressa contineat in se pupillarem tacitam, vide glo.sa 19.legis.5.tit.5.par.6.
Filius spurius vel aliter incapax si instituatur hæres, vel ex fidei commisso habeat, an illud ab eo tolli possit & quando, & ex quibus hoc presumetur, vide glossam.21.22.&.24.legis.13.tit.7 par 6.
Et an illud fisco applicetur vel alijs, vide in.d.glo.22.cum aliis ibi.
Filius naturalis an possit paterna bona capere ex substitutione quando non sunt alij filij legitimi & naturales, vide glossam tertiam. col. 5.ad fin.l.32.tit.9.par. 6.
Filius naturalis patris succedere potest legitimis nõ stantibus sine aliqua principis concessione, & an idem erit stantibus ascendentibus legitimis, vide in.d.col.5.d.l.32.
Filius naturalis ad maioriam videtur vocatus etiam si de eo nulla sit facta mentio sed tantum sint genituræ, vide ibi columna sexta, quæstione nona.post principium.
Filius naturalis quis dicatur, vide glossam primam legis octauæ. tit. 13. par.6.&.glo.1.l.10.ibi.
Filius naturalis qualiter patri suo succedat, & in qua parte, & quando, & quibus concurrentibus, & quid in nepote filio filij naturalis, vide glo. 2.cum aliis ibi.l.8.tit. 13.par.6.
Et per quos filios filius naturalis a successione patris sui excludatur, vide ibidem in glo.3.
Filius naturalis potest institui a patre exclusis suis ascendentibus, & quid de iure antiquo, vide ibi glo.4.
Filius naturalis quam partem habere possit in bonis patris sui stantibus filijs legitimis sui patris, vide ibi.in gl.5.
Filius naturalis contra testamentum patris sui aliquid opponere non potest, vide glo.8.ibi.
Filius naturalis an a patre vel ab herede ipsius alimentari debeat, quãdo pater nihil sibi reliquit, & qualiter fieri debeat, vide glossam.9. &.10 d.l.9.tit.13.par.6.
Et filio naturali debentur alimenta de iure naturæ, & an huic iuri possit renuntiari per iuramentum, vide.d.glo.10.d.l.8.
Filius naturalis an patri succedere possit stante vxore legitima sui patris vide glo.2.3.&.4.l.9. per tex.ibi.tit.13.par.6.
Et an princeps de plenitudine potestatis possit dare licentiã faciendi maioriam in filium spurium vel naturalem stantibus legitimis, vid.gl.1. col.2.&3.quæst.8.10.&.12.l.32.tit.9.par.6.
Et an pater possit maioriam in filium spurium facere, quando sibi fuit data licentia ad faciendam illam in quem velet, vide glo.3.colum.2. quæst.7.l.32.tit.9.par.6.
Filius spurius etiam ditissimus quam partem in bonis patris habere possit & quando, vide glossas legis decimæ, & ibi.&.glo.11.&.12.l.4.tit. 3.partita sexta.
Et an si filio spurio vel adulterino per patrem donatio facta sit, filius legitimus illam reuocare possit, & quando, & pro qua parte, vide glossã quartam & quintam.d.l.10.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Index materiarum

Et quid si pater per fideicommissum filio spurio aliquid relinquerit vel titulo venditionis, vide ibid.
Et a an patre filio spurio aliquid relinqui possit cū capere possit, & quid si ibi ab auo relinquatur, vid. d. gl. 5.
Filius spurius an possit capere illud quod relinquitur causa conditionis implendæ, vide ibidem.
Filius spurius an possit succedere patri non est soluendo, vide ibi.
Filius spurius an a patre possit vulgariter suffitui, & an pater illud ipsi filio spurio facere possit, vide ibidem in fi.
Filius spurius a na patre institutus, an a fratribus sui patris excludi possit, vide gl. 7. d. l. 10. tit. 13. par. 6.
Filius spurius vel alius quam partem in bonis suæ matris habere possit, vid. gl. 3. & 5. l. 11. per tex. ibi tit. 13. par. 6.
Filius naturalis an concurrat cum legitimis in successione suæ matris, & quid hodie, vid. d. gl. 3 4. 5. & 6. d. l. 11.
Filius spurius vel ex damnato coitu natus quis dicatur, & quādo, & qua licet isse matri succedat vel non, vide dictam glossam quintam p r tex tum ibi.
Et quid in filio adulterino, vide ibidem columna prima & secund. quæstione prima & secunda.
Et quid in filijs clericorum, vel monachorum, vide dictam glossam quin tam. col. 2. q. 3.
Et an prohibitio ne filius spurius vel ex damnato coitu natus matri succedat extendatur ad nepotes vel alios descendentes legitimos, vide ibi q. 4.
Filius spurius quis dicatur, & quare sic appelletur, vid. d. gl. 9. d. l. 11.
Et an filio spurio vel ex damnato coitu natu succedant ei fratres uterini vel alij consanguinei ex parte matris, vide glossam primam legis. 12. ti tu. 13. par. 6.
Filij naturales ex eodem patre nati, an sibi inuicem succedant vide glo. 5. cum alijs ibi. d. l. 12. per illum tex. ibi.
Filij fratris naturalis an succedant patruo licet eius pater poterat ei succe dere, vide gl. 8. d. l. 12.
Filius naturalis an succedat matri vel cognatis maternis in feudo mater no, vel in maioria, vide gl. 9. d. l. 12.
Et an filio naturali vel spurio per patrem tutor dari possit, vide gl. 1. l. 8. per tex. ibi tit. 16. par. 6.
Filius naturalis tantum natus ex soluto & soluta gaudet generositate & nobilitate sui patris, licet eius mater nobilis non sit, vide glo. 4. l. 1. per illum tex. tit. 11. par. 7.
Filij naturales sequuntur matrem, & an præbeant excusationem patrino lentis tutelam accipere, vid. d. gl. 4. col. 2.
Filij naturales an succedant in feudo saltim si postea legitimentur, & an gaudeant nobilitate parentum circa questiones & tormenta, vel circa solutiones gabellarum siue tributorum, vide dictam glossam quartā col. 2.
Filij naturales non veniunt filiorum appellatione quando materia legiti mis & naturalibus simul conuenit, vide ibidem.
Vide de hoc in verbo FILIVS LEGITIMVS, & verbo FILIVS LEGI TIMATVS, VEL LEGITIMATVR VEL INCAPAX, & in verbo FILIVS IN GENERE.
LEGITIMVS, ILLEGITIMVS, LEGITIMATVS VEL LEGITIMA TVR.
Filius illegitimus an legitimetur per ingressum religionis quo ad ordines suscipiendos & etiam quo ad succedendum patri, vide gl. 2. l. 12. tit. 6. par. 1. & gl. 2. l. 5. tit. 15. par. 4.
Filius illegitimus an dicatur ille qui nascitur ex eo qui ex voluntate vxo ris factus fuit clericus ipsa promittente castitatem. gl. ii. legis. 41. tit. 6. par. 1.
Filius illegitimus siue bastardus an succedat in iure patronatus, vide gl. 3. l. 8. tit. 15. par. 1.
Filius si aliquis dicatur esse Titij intelligitur legitimus quod facit ad de positionem testium, vid. gl. 1. in proœ. tit. 7. par. 2.
Filius legitimus proprie dicitur ille qui ex legitimo matrimonio nasci tur & ideo in statutis loquentibus, de filijs spurijs non intelligitur, vi de ibi.
Et an filius spurius admittatur ad maioriam si pater illum instituat credē do illum fore legitimum, vide glossam decimam. columna quarta. in prin. l. 2. tit. 15. par. 2.
Filius legitimus an sit ille qui nascitur adhuc durante patris captiuitate, & an tales ad maioriam ad quam non nisi legitimi admittuntur illi ad mittantur, vide gl. 2. l. 7. tit. 29. par. 2.
Filius legitimatus an possit impugnare testamentum sui patris per querelam, & quando, vide gl. 3. l. 9. tit. 18. par. 2.
Filij illegitimi dicuntur illi qui nascuntur ex matrimonio clandestine cō tracto quod non erit si aliquis in articulo mortis constitutus cum alia qua clandestine contraxit, vide glossam tertiam legis tertiæ. titulo. 3. par. 4.
Et quid si postea contraxerunt matrimonium in facie ecclesiæ. an filij ha biti in clandestinitate legitimentur, vide glossam secundam legis ter de. tit. 15. par. 4.
Filius etiam illegitimus non potest contrahere matrimonium cum filia spirituali sui patris, vide gl. 2. l. 3. tit. 7. par. 4.
Filius illigitimus an possit adoptione durante matrimonium contrahe re cum filia adoptata, & an idem sit dicendum arrogatione durante, vi de glo. 8. & 9. l. 7. tit. 7. par. 4.
Filij illegitimi nobiles appellari nō possunt, vide glossam tertiā in prooe mio. tit. 13. par. 4.
Filium legitimum esse filium q ibus modis probetur, vide gl. 1. l. 1. tit. 13. par. 4.
Filius legitimus an dicatur ille qui nascitur ex matrimonio quod deinde non potuerat subsistere ratione impedimenti quod ipsi coniuges vel vnus tantum ignorabat, vide glossam tertiam legis primæ. per textū ibi tit. 13. par. 4.
Et quo tempore tunc ignorantia requiratur, vide ibid. in gl. 5.
Filius an legitimus dicatur si nascatur durante lite super matrimonio, & an potuit a principio esse vel non, vide ibid. in gl. 6.
Filij vere legitimi dicuntur si nascantur ex concubina si postea cum pa ter matrimonium contraxerit non vero perfectionem, vide ibi lem in glo. 7.
Et an ad hoc requiratur quod talis concubina fuerit in domo retenta, vi de ibi glossam octauam & glossam decimamquintam legis secundæ. tit. 14. par. 4.
Filij legitimi legitimi efficiuntur post contractum matrimonium si tem pore coitus ille potuit esse vxorius, vide glossam nonam legis primæ. tit. 13. par. 4.
Et quid si inter coitum & istud matrimonium aliud matrimonium præ cessisset, vide ibidem in prin. & col. 2. post medium.
Et quid si non intervenit dos, vide ibid.
Et an sufficiat possibilitas contrahendi cum ea tempore nativitatis, licet non adsit tempore conceptionis, vide ibidem.
Filius natus ex clerico in minoribus ordinibus constituto & ex soluta, an legi timetur per subsequentem matrimonium, vide ibid. col. 1.
Et quid si talis clericus sit beneficiatus, & an ei matrimonium contrahere liceat, vide ibid.
Filij an legitimentur per contractum matrimonium factum in mortis articu lo, & quando non, vide dictam glossam nonam. columna prima & ibi ne cum principio sequen.
Et quid si illi deficeret sensus vel exinde impossibilitas ad generandum nascatur, vel si contrahat cum qua antea contrahere erat turpissimum vide ibid.
Filius legitimatus per subsequens matrimonium an succedat in maioria ad quam filij legitimi vocantur, vide ibid. col. 2.
Filius an dicatur legitimus & in maioria succedat si natus fuit ex matri monio in facie ecclesiæ contracto quod propter aliquod impedimen tum de iure subsistere non valebat vide ibid.
Filius ex legitimo matrimonio natus an ad maioriam admittatur si ea adfit clausula. s. vt succedant in ea filij geniti & nati ex legitimo matri monio si tempore conceptionis matrimonium non erat, licet tempore nativitatis sit, vid. gl. 9. supra. d. in medio.
Filius illegitimus & vulgo conceptus legitimatur per subsequens matri monij si parentes confiteantur eorum filium esse, vide dictam glo. 3. col. 2. post medium.
Filius legitimatus per subsequens matrimonium retro fingitur fuisse legi timum & quare, vide ibidem in fin.
Et an iste talis succedat in feudis, & quid si in inuestitura legitimi defe rentes vocentur, vid. in d. col. 2. in fin.
Filius primogenitus legitimatus per subsequens matrimonium, an pos feratur secundo de legitimo matrimonio nato, vide ibid.
Et an filius incestuosus vel inuitus possit per subsequens matrimonium legitimari, & an si legitimetur inuitus redigi possit in patris potestā, vid. d. gl. 9. col. 3. l. 1. tit. 13. par. 4.
Filius an possit per subsequēs matrimonium legitimari eo quod ille (illo non legitimato) succedere intendit aliquid ad hoc dolose egit, & an possit legitimari per principem, etiam quo ad succedendum in ma ioria vel in alijs bonis, vide dictam glossam nonam. col. 3. in fine. d. l. tit. 13. par. 4.
Filius ex serua natus an efficiatur legitimus si pater cum ea matrimonium contraxit licet instrumenta dotalia non interuenerint, & an illa efficia tur libera, vide ibid. in gl. 10.
Filius legitimus h. bet paternos honores, & an nati ante adeptam patri nam dignitatem gaudeant dignitate paterna, vide glossam primam le gis. 2. tit. 13. par. 4.
Filij illegitimi ad dignitates ecclesiasticas vel seculares non admittuntur legitimi autem sic, vide glossam secundam & tertiam dictæ legis secū dæ. per tex. ibi.

Septem Partitarum.

Illegitimi non succedunt parentibus, vide ibi gl. 4. & gl. 4. l. 22. tit. 5. par. & gl. l. 4. tit. 15. par. 4.
Filius ex concubina domi retenta natus legitimatur per subsequens ma trimonium, vide gl. 15. l. 2. tit. 14. par. 4.
Illegitimi non dicuntur nisi ex matrimonio in facie ecclesiæ contracto nascantur, non obstante quacunque locorum consuetudine vel statu to, vide gl. 3. l. 2. tit. 15. par. 4.
Filius habitus eg libera & vxorato quem alius vxoratum non credebat, an legitimetur per subsequens matrimonium propter illam ignoran tiam, vid. gl. 5. l. 2. tit. 15. par. 4.
Filij legitimi an ad ecclesiasticas dignitates admittantur sine dispensatio ne, & an ab ecclesiasticas dignitates admittantur sine dispensatio nem. Et an alijs deficientibus & an idem sit dicendum, scilicet, vt non ad mittantur alijs deficientibus ad honores, vel non deficientibus, vi. gl. secundam. l. 3. tit. 15. & gl. 2. & 3. legis 2. tit. 13. par. 4. & gl. 4. l. 22. titu. 5. par. 1.
Filij legitimi si deficiant an admittantur spurij ex principis priuilegio, & quid si alij digniores non adsint, vid. d. gl. 2. d. l. 3.
Filij legitimi si extent, an naturales legitimari possint, & an in supplica tione de eis mentio facienda sit, & an agnati vel alij citandi sint, vi. gl. d. l. 4. tit. 15. par. 4.
Filius an possit legitimari post patris sui mortem, & ad quæ talis legiti matio se extendat, vide glossam primam legis quartæ. titulo decimo quinto. par. 4.
Filius ab possit se facere legitimari patris dempto consensu si pater iam erat mortuus, vel erat furiosus, & ad quæ, vide ibid.
Et talis legitimatio est patris & principis donum quæ est amplianda, & quo iure talis filius legitimus esse dicatur, vide ibi gl. 2.
Filius si legitimetur ab aliquo, an eius legitimatio prorogetur extra terri torium legitimantis quo ad bona extra territorium existentia, siue suc cedatur ex testamento, siue ab intestato, vide ibi gl. 6.
Filius inuitus non potest legitimari, & an idem sit dicendum in patre, vt filius sine patris consensu non legitimetur, vide glossam primam. l. 4. tit. 15. par. 4.
Et an sufficiat ipsius sequens ratihabitio, vide glossam nonam. dictæ legis quartæ.
Et an imperator legitimans possit cōtra ius diuinum inducere veram le gitimationem siue perfectionem. vid. gl. 8. d. l. 4.
Quid legitimetur filius spurius, an in legitimatione sit exprimenda quali tas sponsæ, vid. d. gl. 8. in fi.
Filij an possint legitimari stantibus legitimis & naturalibus simul, & an in supplicatione quæ principi fit de nijs legitimis mentio fieri debeat vide gl. 9. d. l. 4. tit. 15. par. 4.
Filius illegitimetur, an talis legitimatio trahatur retro vel non, & quan do sic, vi. gl. 10. d. l. 4. tit. 15. par. 4.
Filij legitimari per principem sunt vere legitimi non perfectionem, vid. dictam gl. 10.
Et in nihilo a legitimis differunt, vide ibidem in gl. 11.
Filius legitimatus sequitur originem patris neque amplius debet voca ri naturalis siue spurius & si aliquid impetret vt legitimus licet de pre cedenti defectu mentionem non faciat tenet impetratio, vid. d. gl. 1. in prin. d. l. 4. tit. 15. par. 4.
Filius legitimatus an excludat substitutum, vide ibidem.
Filius legitimatus an succedat in feudo, vid. ibid.
Et an propter filij legitimationem retrocedat donatio alicui facta virtute clausulæ vaquam. C. de reuo. dona. vide ibidem.
Filius legitimatus quo ad dignitates, an tūc R gias dignitates habere pos sit, & quid si legitimetur ad feuda, an dignitatem habere possit, vide. d. gl. 11. d. l. 4. tit. 15. par. 4.
Filius legitimatus an succedat in primogenitura, si post legitimationem filius legitimatus nascatur, vid. d. gl. 11. col. 1.
Filius legitimatus an sit de linea paterna, & huic præfertur semper legiti mus natus in honoribus, vide ibid. post medium.
Filius legitimatus an gaudeat nobilitate patris vt ad contributiones & tributa non teneatur sicuti pater, & an in tali legitimatione legitima tio debeat fieri mentio nobilitatis patris sui. vide. d. g. 13. col. 1. in fine cum prin. sequentis.
Filius quidam aliquis ex sua serua habuit, an manumissus esse videatur, si pater eius petit illum legitimari, vide gl. 13. d. l. 4.
Et an illi clericorum possint per Papam legitimari, & an per Imperato rem siue per Regem nostrum, vide glossam decimam quartam. legis 4. tit. 15. par. 4.
Filius clerici & legitimetur per Papam quo ad ordines recipiendos, an & quando virtute legitimationis ad dignitatem siue ad episcopatum va leat promoueri, vide ibidem in gl. 15.
Et an horum spuriorum legitimationem reseruauit sibi Papa in terris im peri, vide ibidem in gl. 19.
Filius si per Regem vel Imperatorem legitimatur, an succedat in iure pa tronatus quod est spiritualibus annexum, vide gl. 20. ibi.
Et quid si filius a nemine sit legitimatus, an succedat in tali iure patrona tus, vide ibidem.
Filius naturalis non vero spurius potest legitimari per oblationem prin cipis vel communi deo factam apparet, vide glossam primam legis. 5. tit. 15. par. 4.
Hodie tamen ista legitimatio per oblationem curiæ non est in vsu, vide ibidem in gl. 2.
Filius naturalis an legitimetur per ingressum religionis, vide glossam secundam. legis quintæ. titulo decimo quinto. partita quarta. & glos. 2. l. 12. tit. 6. par. 1.
Filius qualiter legitimetur per oblationem curiæ de ipso per patrem suū factam, & an iste filius si mul eum legitimis succedat patri, & quid hodie. vide gl. 7. l. 5. tit. 15. par. 4.
Filius quando a patre legitimatur per oblationem curiæ, an ipsi & eorū mater si iterum sit prius debeat manumitti. vide ibi gl. 9.
Filius spurius in testamento patris legitimari minime potest naturalis ve ro sic, vide glossam primam cum sequentibus per textum ibid. 6 titu. 15. par. 4.
Filij naturales an legitimentur per testamentum patris si illud sit minus solenne, & quando. vide glossam tertiam. legis sextæ. titulo decimo quinto. par. 4.
Filius naturalis videtur a patre legitimatus quomodocunque ex verbis testamenti confiteri patrem illum legitimare voluisse. vide ibi glos. quartam.
Filius si in vita patris legitimetur & ideo a patre fuit hæres institutus si postea appareat legitimationem ex aliqua causa non valere, an institu tio valeat & filius succedere possit in bonis patris virtute institutionis. vide gl. 4. d. l. 6.
Filius naturalis in testamento patris legitimatus qui postea suam legiti mationem authoritate principis confirmauit, an admittatur ad maio riam ad quam vocantur filij legitimi, an vero ante actum debeat impe dimentum remoueri. vide glossam sextam. legis sextæ. titulo decimo quinto, par. 4.
Filius qualiter legitimetur per scripturam, & quando talis legitimatio valeat, & quæ ad eius validitatem sint necessaria, vide glossas legis. 7. tit. 15. par. 4.
Et an filij sic legitimati præsumantur legitimi a tempore quo verba ista fuerunt prolata a patre, vel an retro ante ita quod præsumatur præce fisse matrimonium cum matre. vide ibi gl. 7.
Et an verba sola patris sine dono principis sufficiant ad legitimationem, & cuius sint effectus, vide ibid.
Et an requiratur quod tempore prolationis filium verborum possit ma trimonium contrahi inter patrem & matrem filij qui legitimatur ita quod tunc possit esse eius vxor, an vero sufficiat quod illud antea esse possit, licet tempore prolationis verborum non. vi. d. glossam 7. post principium. d. l. 7. tit. 15. par. 4.
Et quid si pater non poterat honeste matrimonium contrahere cum con cubina ex qua filium quem isto modo legitimare vult habuit. vid. gl. 7. supra dictam. col. 2.
Filius an legitimetur si amasia quæ est eius mater illum in suo testamento vel in alio instrumento filium nominauerit, sicuti est in patre amasio. vid. d. gl. 7. col. 2. in medio.
Filius an possit per scripturam vel in patris testamento legitimari stanti bus filijs legitimis, vide ibidem col. 2. ad fin.
Et quid si pater illum legitimum nominasset per filij importunitatem, vel turbatus mortis cogitatione vel aliter impeditus circa aliam. vide ibidem col. 2. in fi.
Et an contra istam patris assertionem admittatur probatio in contrariū vide ibi.
Filius si a patre in testamento legitimetur vel per scripturam an talis le gitimatio ad fratres extendatur, vide glossam nonam. legis septimæ. tit. 15. par. 4.
Filius legitimatus per rescriptum principis, an succedat agnatis vel co gnatis legitimantis, & an auo suo. vide ibi gl. 10.
Filius legitimatus per oblationem curiæ de eo per patrem factam bene succedit agnatis & cognatis, secus vero si ipse se offerat, vide ibidem in glossa. 11.
Filius legitimatus si emanciperur a patre, an patri succedat. vide dictam gl. 11.
Filius legitimatus nō stantibus legitimis patri succedere potest & in qua parte succedat illis stantibus, & qualiter, siue legitimi fuerint tempore legitimationis siue non. vide glossam primam & secundam. l. 9. per tex tum ibi tit. 15. par. 4.
Filius legitimatus stantibus legitimis de quibus in impetratione legiti mationis mentio facta fuit, an taliter legitimatus patri succedat simul cum legitimis in parte sua. vid. d. gl. 12. d. l. 9.
Filius in præsumatur legitimus per emancipationem sui patris de qui adest scriptura, vide glossam quartam. legis decimæ septimæ. titulo.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Index materiarum

12.partita quarta.
Filij illegitimi quam conditionem sequantur, an patris vel matris, vide glo 8.d.2.per tex.ibi.tit.21.par.4.
Filij illegitimi vel legitimati, an faciant deficere donationem a patre factam in eorum defectum, vide glossam septimam legis octauæ.titulo quarto.partita.5.
Filij legitimati per subsequentem matrimonium, an succedant matribus ab intestato & ex testamento, vide glossam septimã legis octauæ.titulo quarto.part.5.
Filius illegitimus an a patre vel ab alio extraneo hæres institui possit, vide glossam vndecimã & 13.legis.4.titulo tertio.part.ta sexta.& glo. 5.l.10.tit.13.par.6.
Filij illegitimi an possint stantibus legitimis per principem legitimari, vide glossam tertiam.columna secunda.quæstione octaua.in principio.l.32.tit.9.par.6.
Filius legitimus bene potest reuocare donationem seu datum per patrẽ suum filio suo spurio vel adulterino, & quando, & pro qua parte, vide glo.4.&.5.l.10.tit.3. par.6.
Filius legitimus vel non quam partẽ habere debeat in bonis suæ matris vide glossam tertiam & quintam legis vndecimæ. per illum textum. titu.13. par.6.
FILIVS ADOPTIVVS an possit matrimonium contrahere cum matre vel alia adoptantis, vel pater adoptiuus cum filia filij adoptiui, vide glo.7.l.7.tit.7.par.4.
Filius illegitimus an possit adoptione durante matrimonium contrahere cum filia adoptata, vide glossam octauam dictæ legis septimæ. titulo septimo.par.4.
Filius adoptatus siue arrogatus an possit adoptione vel arrogatione durante matrimonium contrahere cum filia naturali patris arrogantis vel adoptantis, vide glo.8.&.9.d.l.7.
Filij adoptati, an inter se matrimonium cõtrahere possint, vide glossam vndecimam.ibi.
Filius adoptiuus si contrahat matrimonium cum filia naturali adoptantis an tale matrimonium debeat dissolui & sic non valeat, vide glos.2. l.8.tit.7.par.4.
Filius adoptiuus an in feudo succedat, & an veniat filiorũ appellatione & an statutum factum propter filios comprehendat filios adoptiuos, & an filius adoptiuus faciat deficere fideicommissum relictum in defectum filiorum, vide glo.in proœmio tit.46.par.4.
Filius si cum adoptatur taceat, an & tunc consentire videatur, & quid si taceret metu vel reuerentia, vide glossam secundam legis primæ.titulo 16.partita quarta.
Filij adoptiui gabellam soluere tenebuntur non obstante statuto quod filij illam non soluant de hæreditate paterna, vide glossam quartam leo.tit.4.par.6.
Et quid si taceret metu vel reuerentia, vide glossam secundam. legis primæ.titu.26.par.4.
Filius an possit a clerico adoptari vel arrogari saltim de principis rescripto, vide glo.2.l.2.tit.16.par.4.
Filius minor septennio an a parte in arrogationem dari possit, & an possit ab alio arrogari, vide glo.1.l.2.tit.16.par.4.
Filios habens licet ei permittatur absentem adoptare, non tamen poterit arrogare, vide glo.3.l.4.tit.16.par.4.
Filius arrogatus quartam tantum habere potest post arrogatoris mortẽ & an stantibus filijs legitimis quarta ista arrogato debeatur, & an hodie seruetur, vide glo.1.&.2.l.8.tit.16.par.4.
Et ad quæ debeat haberi respectus in danda quarta filio arrogato, vide ibidem in glossa tertia.
Filius adoptatus succedit ab intestato tantum, & an tunc succedat stantibus legitimis, vide glo.5.ibi.
Filius adoptatus an ab adoptante ali debeat, & quãdo, vide glossam secundam.l.9.ibi.
Filius adoptiuus qui etiam erat nepos adoptantis, an simul succedat cũ filijs legitimis adoptantis, & quid hodie per leges Tauri, vide glo.3.l. 10.& glo.5.l.8.tit.16.par.4.
Filius adoptiuus an possit agere contra testamentum sui patris adoptantis si adoptans erat ex descendentibus, vide.d.glo.3.d.l.10.
Et quis præferatur in successione filij adoptiui an pater naturalis, an vero pater adoptiuus, vide.d.glo.3.in fine.
Et an per filios adoptiuos reuocetur donatio a patre alicui facta in filiorum defectu, vide glo.7.l.8.tit.4.par.5.
Filij adoptiui proprie non dicuntur filij sed quidquid a patre habent videntur habere ex liberalitate, vide glossam quartam legis decimæ.titulo quarto.par.6.
Filius arrogatus an & quando debeat habere quartam partem in bonis sui arrogatoris, vide glo.2.l.9.per. tex.ibi.tit.5. par.6.
FILIVS SPIRITVALIS an excludat substitutum (si sine liberis decedat) vide glo.1.in proœmio tit.7. par.4.
Filius spiritualis verum a patre ali debeat vel non, vide ibidem.
Filius spiritualis & vitra carnalis vxoris illius cui aliquẽ de fonte leuauit, si ab alio viro illam habeat possunt matrimonium contrahere, vide glo.8.l.2.tit.7. par.4.
Filij spirituales siue adoptati inter se matrimonium contrahere possunt vide glo.11.per tex.ibi.l.7.tit.7.par.4.
Et an filij spirituales faciant deficere & non valere donationem a patre in eorum defectum facta, vide glossam septimam legis octauæ. titulo quarto.par.5.
Filij spiritu ales non succedunt patribus spiritualibus, vide ibidem.
FILIVS DISS PATOR, & si filius dissipauerit partem sibi datam vnde se alat, an pater postea compellatur illum alere, vide glos.l.2. titulo primo.par.1.
Et quid si matrimonium cum aliqua contraxit sine dote, an pater illam & illum cum liberis suis alere teneatur, vide glossam sextã legis secundæ.titulo.19.par.4.
Et quid si filius propter saltim delictum fuerit in pœnam pecuniaram condemnatus, an pater illam pœnam soluere teneatur saltim respectu legitimæ & alimentorum quę filio debentur, vide glossam vndecimam l.2.tit.19.par.4.
Vide infra in verbo. FILIVS FAMILIAS RECIPIENS MVTVA, & in verbo FILIVSPRODIGVS.
FILIVS REGIS VEL IMPERATORIS, de hoc vide in verbo FILIVS MAIOR, PRIMOGENITVS, VEL SECVNDOGENITVS.
FILIVS REGIS VEL IMPERATORIS, si vnicus sit & ingrediatur bellum nesterium an peccet, & an Papa det illi licentiam extrahendi ex casu, vide glo.3.l.2.tit.7.par.1.
Filius Imperatoris potest statim eligi in Imperatorem post fratrem glo. 25.l.2.tit.1.par.1.
Filius Regis in vita patris potest appellari Rex, si primogenitus sit, vide gl.2.l.1.tit.15.par.2.& glo.4.l.21.tit.3.par.6.
Et an statuta loquentia in Rege & Regina habeant locum in filio Regis & in eius vxore & filios, vide ibidem.
Filius Regis in quatuor causis potest esse ingratus & inobediens patri quod possit illum exhæredare.glo.3.d.l.1.
Filius Regis primogenitus an possit insurgere contra patrem dilapidantem bona Regni sui, vide.d.glo.3.in medio.
Et si Rex eius pater vendat immobilia filij dabitur postea illi recursus ad illa, vide ibidem.
Filius habilis Regis furiosi an debeat habere Regni administrationẽ exclusis curatoribus, vide glo.5.l.3.tit.15.par.2.
Filius Regis si fuerit demens an admittatur ad Regni successionem, & quando, & qualiter, vide glossam decimamnonam.columna prima.& 2.titulo.15.par.2.
Filius regis primogenitus si monachus factus sit, an ad Regni administrationem admittatur, vide glossam 19.columna prima, ad finem.& titulo.15.par.2.
FILIVS FAMILIAS IN POTESTATE VEL EMANCIPATVS.
Filius familias an obligetur voto religionis, & quid in aliis votis per quos dissoluitur patria potestas, vide glossam quartam & quintam legis 3.titulo.7.par.1.
Filius familias obligatur per votum terræ sanctę, & quid in castrensibus vide ibidem.
Et an teneatur votum adimplere cum sui iuris est, vide ibi. glo.5.
Filius familias an teneatur votum paternum vitra marinum adimplere vide glo.4 l.9. tit. 8.par.4.
Filius familias si clericum percutiat, an teneatur Romam ire pro absolutione, vide glo.12.l.4.tit.8.par.1.
Filius familias vel alius, an cum patre excommunicato cõmunicare possit sine pœna, vide glo.8.l.34.tit.9.par.1.
Filius familias, an & quando possit sibi eligere sepulturam, vide gl.1.d. titulo.11.par.1.
Filius familias per susceptionem sacri ordinis non liberatur a patris potestate, vide glo.2.l.2.tit.21.par.1.
Filius familias ex quibus possit facere eleemosynam, vide glossam.& l. 12.titulo.23.par.1.
Filius familias non potest sine patre vel curatore esse in iudicio neque ibi respondere, & quando sic, vide glo.1.l.7.tit.2.par.3.
Filius familias in causa patris, vel e contra siue opponatur sibi siue non, iudex esse non potest, glossa tertia legis nonæ.per textum ibi.titulo 4 partita.3.
Sed an ipse filius possit causam alteri iudici delegare si causa esset coniunctis sicuti posset si causa esset eiusdis, vide ibidem in glo.9.
Filius familias potest in studio conuenire coram rectore vel alio iudice etiam sine consensu patris, vide glossam quintam legis secundæ.titulo quinto.partita.5.
Filius

Septem Partitarum.

Filius familias non admittitur ad defendendum patrem etiam si ipse absens sit, si pater ibi dimisit procuratorem, vide glossam septimam.d.l. 5.par.3.
Filius familias an possit in iudicio iurare si sibi fuerit iuramentum dilatũ & an in rebus peculiaribus, vide glossam secundam, & tertiam, & quinta.l.3.tit.11.par.3.
Filius militis in bonis castrensibus habetur pro patre familias, vide glo. 7.d.6.tit.17.par.4.
Filius familias poterit procurator constitui a patre vel extraneo pro negotijs patris & esse alterius procurator & executor vltimæ voluntatis vide gl.1.l.12.tit.17.par.4.
Filius per emancipationem non redigitur ad instar extranei, vide glo.1. l.4.tit.15.par.4.
Filius emancipatus liberatur a patris potestate qui tempore emancipationis debet esse præsens, vide glossam tertiam.cum sequentibus.l.15. tit.18 par.4.
Filius clerici si emancipetur, an emancipatio possit coram iudice laico fieri vide ibi gl.5.
Filius si a parte emancipetur poterit pater exconuentione vel sine ea, lege adiuuante seruare sibi medietatem vsusfructus in bonis aduentitijs filij, vide gl.6.ibi.
Quid si filius a patris potestate liberetur non per emancipationem sed per contractum matrimonij, an tunc dictam medietatem pater habere possit, vide ibidem.
Filius infans a patre emancipari non potest nisi ex principis rescripto, vide glo.1.l.16.tit.18.par.4.
Et quid si filius adhuc sit in ventre vxoris, an ex rescripto principis emancipari possit vide ibidem.
Et an infans emancipatus postea factus maior possit dicere emancipationem fuisse sibi damnosam, & velle redigi in patris potestatem, vide ibidem.
Filius an præsumatur legitimus per emancipationem sui patris, de qua adest scriptura vide glo.4.l.17.tit.18.par.4.
Filius in quatuor casibus patrem suum compellere potest vt illum emancipet, vide glo.1.per tex.ibi.l.18.tit.18.par.4.
Et an in illimet casibus filius inuitus cogi possit ad hoc, vide ibi.
Filius an possit patrem compellere vt illum emancipet si pater dilapideret bona filij, vide ibidem.
Et an in istis casibus teneatur pater assignare filio debitum bonorũ subsidium, & qualiter, vide ibidem.
Filius si sæpere & crudeliter a patre corripiatur, an propter hoc possit illum compellere vt illum emancipet, vide glossam secundã, per tex. ibi.l.13.tit.18.par.4.
Filius emancipatus quando propter suam ingratitudinem in potestatẽ patris redigi possit, vide glo.1.l.19.ibi.
Filius familias si a patre negetur & ipse illud iuret, an hoc sufficiat vt alimenta sibi præstentur, vide glo.2.l.7.tit.19. par.4.
Filius familias si mutuum recepit, an ipse vel eius pater vel si fideiussores per ter. ibi.tit.1.par.5.
Filius familias an obligetur in foro conscientiæ, vel si fiat sui iuris, vide ibidem in glo.2.
Filius familias obligatur ex mutuo in bonis castrensibus, non autem in bonis patris sui, vide ibidem in glo.5.
Filius familias si mentiendo dicat se patrem familias, an ex hoc quia fuit mendax teneatur mutuum reddere, vide ibi glo.6.&.7.
Quid si mutuans sciat illum mentire, an ex tali mendatio adiuuetur, vide ibidem in glo.8.
Et quid si decipiatur simplicitate vana vel errore iuris, vide ibidem.
Filius familias an teneatur ad redditionem mutui neque iuuetur Macedoniano si habuerit dignitatem etiam de illis quæ illam a patris sui potestate liberant, vide glo.10.l.4.tit.1.par.5.
Filius familias miles obligatur pro mutuo recepto ab illo vsque ad quãtitatem sui peculij, vide glossam vndecimam.per textum ibi.dictæ.l. 4.tit.1.par.5.
Filius si patre præsente vel absente & sciente mutuum receperit neque tali facto contradicat, an ex hoc obligetur, vide glossam primam & secundam.per tex.ibi.l.6.tit.1.par.5.
Et quid si pater incipiat soluere vel pignus dederit, an per hoc obligetur ad totum, vide ibidem in glo.4.5.&.6.
Filius si causa legationis vel mercantiæ, vel cum esset in studio si mutuũ receperit, an pater ad soluendum obligetur, vide ibi glo.6.&.7.
Filius familias si studeat contra voluntatem patris, an pater mutuum ipse recepit soluere teneatur, & illum alere debeat, vide dictam glos. septimam.
Et quæ expensas cum illo facere debet etiam si sit inhabilis, vide.d.gl. 7.& glo.8.ibi.per illum tex.iuncta ibi glo.9.
Et quid si pater illum in studio posuit, vel quid si creditor qui aliquid sibi mutuauit scit quod mutuet et an tunc obligetur sibi patrem, vide.d.glo.8.&.9.
Filius familias conuertens mutuum in emptionem librorum cum esset in studio vel in simili alia causa, an obligetur patrem adsciendum, vide glo.10.d.l.4.tit.1.par.5.
Filio familias non potest aliquid per patrem donari regulariter, vide gl. septimam legis primæ.per textum ibi.tituio quarto.partita quinta, & glo 1.l.3.ibidem.
Filius familias cui simplex donatio facta fuit tenetur illam imputare in suam legitimam, vide glo 3.d.l.3.
Filius familias si habeat ætatem legitimam hodie testamentum facere potest, vide glossam octauam legis vndecimę.titulio quarto.par.5.gl.2. l.13.tit.1.par.6.
Et quid in aduentitijs, an in illis testare possit quatenus est in præiudicium vsusfructus parentis, vide.d.glo.2.d.l.13.tit.1.par.6.
Filius familias de consensu sui patris donationem causa mortis facere potest, vide glossam nonam dictę legis vndecimæ.per textum ibi.titulo quarto.par.5.
Sed an tunc vt donatio confirmetur requiratur mors vtriusque, scilicet patris & filij, vel filij tantum, vide.d.glo.9.
Filij familias vice patris familias funguntur in bonis castrensibus vel in peculio aduentitio, & vbi patri vsusfructus non queritur, vide gl.2.l. 6.titulo.11.par.5.
Filius familias si recipiat mutuum pro dote mulieris, an tunc iuuetur Macedoniano, vide glo.3.l.3.tit.12. par.5.
Filius familias si cum esset in potestate patris testamentum fecit, an si postea emancipetur vel efficiatur sui iuris irritetur illud testamentum, vide glo.4.l.18.ibidem.
Filius familias si ab aliquo sit hæres institutus, & si sit datus substituturus, an ipso repudiante vel moriente ante additionẽ hæreditatis succedat substitutus vel eius pater, vide glo.6.l.2.tit.5.par.6.
Filius familias pupillus potest per se sine iudice hæreditatem aduentitiã adire si pater illud facere recusauerit, vide glossam vigesimam, secundam.l.13.tit.6.par.6.
Et quid si ipsus fuit, an sine eo, scilicet, quod ostendat in quo fuit ipsus competat sibi restitutio in integrum, vide ibi.in glo.24.
Filius emancipatus si a parte præteratur vel iniuste exhæredetur ita rũpit eius testamentum ac si suus esset, vide glossam secundam & tertiã. l.20.tit.6.par.6.
Filius familias si cum esset maior.25.annorum repudiauerit hæreditatem paternam, si tamen repudiet intra.29.annum & intra quadriennium, an intra al ud triennium pœnitere possit & repudiatam hæreditatem possit acceptare, vide ibi in glo.4.
Filius emancipatus si a patre donationẽ receperit an illã post patris mortem cum fratribus communicare teneatur. glossa prima legis quartę. tit.15.par.6.
Et in materia collationum sublata est differentia inter suos & emancipatos, vide glo.4.ibidem.
Filius si sit in patris potestate poterit pater ei tutorem dare, & etiam exhæredatis, emancipatis vero non. glossa secunda legis tertiæ.titulo decimo sexto.par.6.
Filius familias an possit esse tutor testamentarius vel datiuus, & an tunc pater pro eo satisdare teneatur, vide glo.6.l.4.ibi.
Filius familias si agat in publico crimine, an debeat habere cõsensum patris, vide glo.2.l.6.tit.1.par.7.
Filius familias si cum patris pecunia aliquid lucratus fuit, an & quando illud dicatur peculium profectitium vel aduentitium, vide gl.1. legis tertiæ.tit.15.par.6.
FILIVS CLERICVS VEL MONACHVS VEL CLERICI.
Filius clericus si correctionis causa percutiatur a patre, an pater sit excõmunicatus, vide glo.15.l.3.tit.9.par.1.
Filius clericus non debet beneficijs suis priuari, etiam si pater suus crimẽ læsæ maiestatis commiserit, vide glossam septimam legis tertię.titulo 9.par.2.
Filius si sit clericus & in sacris cõstitutus, an in eo adhuc duret pœna potestas, & quid si filius talis sit Episcopus, vide glossam sextam. in fine legis.4.tit.15.par.4.
Filius clerici in sacris constituti potest per Papam legitimari, & etiam per Imperatorem vel per Regem nostrum, vide glossam decimam quartã l.4.tit.15.par.4.
Filius clerici si legitimetur per Papam quo ad ordines recipiendos, an & quando virtute legitimationis ad dignitates siue ad episcopatum valeat promoueri, vide ibi glo.15.l 6.&.17.
Filius clericus an propter famis necessitatem a patre vendi possit, & an propter maximam filij necessitatem ei ifiud permittatur vt patrẽ vendere possit, vide glo.2.l.8.tit.17. par.4.
Filius clericus si emancipetur, an emancipatio possit coram iudice laico

Universidad de Deusto
Biblioteca

fieri, vide gl 5.l.15.tit. 18.par.4.
Filius spurius clerici an a patre clerico alimentari possit de fructibus sui beneficij, vide gl. 1.l.2.tit.18.par.4.
E an per patrem ei fundus ad alimenta relinqui possit, vi.ibidem.
Filij nati ex ministris ecclesiarum vel clericis quamuis ex libera matre patrem secuntur & serui vocantur, vide glossam primam legis secundæ.tit.21.par.4.
Filius monachi & monachæ an seruus ecclesiæ sit, & an per non vsum ecclesia amittat istud ius, vide ibidem.
Filij clericorum an sint serui ecclesiæ si pater suus clericus scienter cum aliqua contraxit, vide glossam primam legis tertiæ.titulo.21.par.4. & gl.2.l.41.tit.6.par.1.
Et an in hoc sufficiat quod de facto matrimonium contraxit scienter, licet non in facie ecclesiæ, vide ibid.in gl.2.
Filij clerici in sacris constituti, vel in minoribus ordini. an matri suæ succedere possit, vel consanguineis ex parte matris, vide ibidem in glo.5. d.l.3.tit.21.par.4.
Filius sacerdotis est infamis, vide glo.2.l.12.tit.7.par.6.
Filius in minoribus ordinibus constitutus tempore impetrationis licentiæ ad faciendum maioriam, an a patre possit in legitima præiudicari, vide gl.3.col.2.tit.9.par.6.
Filius clerici, monachi vel monachæ an parentibus succedat, vide glo.5. col.2.q.3.l.11.tit.13.par.6.
Et an talis prohibitio vt iste filius vel alius ex damnato coitu matri succedat, extendatur ad nepotes vel ad alios descendentes legitimos, vi. ibi.q.4.
Filius clerici an possit succedere consanguineis ex parte matris, & an vers vice consanguinei succedant ei, vide ibi.
Et an succedant ei fratres vterini vel consanguinei ex parte matris, vide gl.1.l.12.tit.13.par.6.
FILIVS INGRATVS si a patre occidatur an teneatur pater lege Pompeia de parricidijs. vide glossam secundam legis quartæ. titulo.7.partita sexta.
Et quid in filio occidente patrem ingratum, an idem in eo quod in patre dicendum sit, vide ibid.
Filius ingratus quando repellatur a successione, licet nulla sit expressio causæ per patrem, vide glo.4.l.10.tit.7.par.6.
Filius si propter ingratitudinem exhæredetur, tunc causa debet a patre vel hærede probari & quando. & quare vide ibi gl. 6.7. & 8.
Filius ingratus an excludatur a successione sui patris quando pater nullum fecit testamentum & succedentes ab intestato probant causam ingratitudinis fuisse ab eo contra patrem commissam, vide glossam octauam supradictam.
DE HOC vide in verbo FILIVS EXHAEREDATVS, VEL PRAETERITVS, & verbo FILIVS INGENERE.
FILIVS EXHAEREDATVS VEL PRAETERITVS.
Filio exhæredato debet ad eius petitionem exhiberi copia testamenti, vi. glo.1.in.l.17.tit.2.par.3.
Filius per eadem causas per quas potest exhæredari per eadem a patre ali non debet, vide gl.3.l.6.tit.19. par.4.
Filius a patre cum causa exhæredatus, an eius hæres illum alimentare teneatur, vide gl.6.l.6.tit.19.par.4.
Filius non potest exhæredari in codicillis neque extra testamentum, neq; sine causa in gratitudinis, vide gl.2.l.23.tit.1.par.6.
Filius si recte exhæredatus habetur pro mortuo, vide.d.gl. 2.
Filius si credat se præteritum potest petere vt testamentum patris in scriptis factum aperiatur si velit illum dicere nullū, vide gl.1.l.1.tit.2.p.6.
Filius exhæredatus si petat sibi dari copiam testamenti, an iudex illam sibi dare iubebit, vide gl.1.l.5.tit.2.par.6.
Filius exhæredari non debet vt ecclesia instituatur hæres, & quando hoc procedat, vide glo.2.l.2.tit.13.par.6.
Filius exhæredatus perdit iura suitatis, vide glossam quintam legis. 21.titu.3.par.6.
Filius si iniuste exhæredetur, siue a patre, siue a matre poterit eorum testamentum rumpere & nullum dicere, vide glossam secundam legis primæ.tit.7.par.6.
Filius exhæredatus an pro extraneo habeatur, vide ibi glo.3.
Filius si exhæredetur in codicillis, an & quando exhæredatio teneat, vid. gl.1.l.2.tit.7.par.6.
Filius quando propter ingratitudinem contra patrem commissam ab eo exhæredari potest amittit priuilegia filij, vide glossam tertiam legis.1. tit.15.par.2.
Filius si exhæredetur a patre an teneat exhæredatio si testamentum in quo facta fuit rumpatur, & quid hodie, vide ibi gl.2. &.3.
Filius qualiter exhæredari debet, & quibus signis vt exhæredatio valeat & certa sit, vide glossas.l.3.per tex.ibi.tit.7. par.6.
Filius a patre expluribus causis exhæredari potest quas enumerant glo. legis quartæ. quintæ & sextæ, per illas leges ibi titulo septimo. partita sexta.
Filius an possit exhæredari ex alijs causis æque grauioribus expressis vide gl.2.&.3.l.8.ibi.
Filius si post quam ex iusta causa fuit a patre exhæredatus se cū eo reconciliauit an exhæredatio valeat, vide ibidem.
Et quid si contra patrem manus tantum leuasset eum minando si nouerit, vide gl.3.d.l.4.tit.7.par.6.
Filius propter ingratitudinem, an excludatur a successione intestati, si quid in fratre, vide gl.1.l.8.tit.7.par.6.
Filius si a patre ex pluribus causis exhæredetur, an sufficiat vnam tantū probare, vid.gl.2.d.l 8 per tex.ibi.
Filius quando dicatur exhæredatus ante gradum vel post, vel in gradu, & quid si fiat post omnes gradus, vel ante cuius effectus sit, & an non admittatur probationi contrarium, vide glossam secundam & quartā l.9.tit.7.par.6.
Filius an a patre exhæredari debeat ab omnibus hæredibus vel valeat ab vno tantum fiat, vide gl.4.supradictam.
Filius præteritus quis dicatur, & quid si pater in vita sua dedit alicui filio legitimam suam, an si de eo mentionem non faciat in testamento nisi quam præteritus testamentum rumpat, vide glossam secundam &.d. 10.tit.7.par.6.
Et an rumpatur testamentum præteritione filij etiam emancipati, vide ibidem in gl.3.
Filius præteritus si tacet per annum, an excludatur a iure dicendi contra testamentum in quo fuit præteritus, vide ibid.
Filius præteritus an possit approbare testamentum patris in prejudicium fratum quibus est per hoc aperta via, vide ibi in fi.
Filius si sit exhæredatus sine expressione causæ, an tunc testamentum ipso iure nullum, vel per querelam rescindatur, vide ibi gl.5.& glod. l.1.tit.7.par.6.
Filius si propter ingratitudinem exhæredetur, tunc causa debet a patre vel ab hærede probari, & quando, & quare, vide ibi glossam sextam septimam & octauam.
Filius si a patre sit præteritus inserta causa quare illum præterijt, an illa probata valeat testamentum vel non, vide, d.gl.7.
Filius qui causa ingratitudinis commisit an excludatur a successione patris quando pater nullum fecit testamentum, & succedentes ab intestato probant causam ingratitudinis fuisse ab eo contra patrem commissam, vide gl.8 l.10.tit.7.par.6.
Filius an & quando, & ex quibus causis possit patrem suum exhæredare vide gl.1.l1.per tex.ibi.tit.7.par.6.
Filius an dicatur præteritus vel institutus quando sibi per patrem fuit datus substitutus vulgaris, vide glossam secundam. columna secunda l. 5.tit.8.par.6.
Filius præteritus relictus executor testamenti si illud acceptauit, an tunc postea querelare possit, vide glo.4.d.l.5.
Filius si a patre sit exhæredatus & pater ei substitutum dederit, an tali substituto aliquid legari possit, vide glossam octauam legis tertiæ. tex.ibi tit.9.par.6.
FILIVS MAIOR, PRIMOGENITVS VEL SECVNDOGENITVS.
Filius maior an a patre regnum capiat, vel a genere, & sic a primis contuentibus, vide gl.2.l.9.tit.7.par.2.
Filius maior & primogenitus Regis, an possit a patre exhæredari quoad successionem in Regno, vide ibidem.
Et quid si iusta causa subsistat. vide ibidem.
Filius maior dicitur dominus domus, vide glossam octauam legis. 2. titu lo.15.par.2.
Filius primogenitus natus ante adeptum regnum per Regem patrem eius an in regno succedere debeat, vide glossam decimam in principio &. secundę.
Filius maior si fuerit sextus ex ventre matris, an debeat ad maioriam admitti, vide gl.10.in principio.l.2.tit.15.par.2.
Filius maior occidēs possessorem maioris, an possit in ea succedere, siue noua siue antiqua fit, vide ibi.col.1.ante medium.
Et quid si iuste illum occidat, vide ibid.
Filius maior in tantum est quod inj maioria debeat succedere quod &c vide ibidem.
Filius primogenitus an possit consentire in eo, scilicet, quod in regno succedat secundogenitus, vi.d.gl.10.col.1.in medio.l.2.tit.15.par.2.
Filius secundogenitus post matrimonium, an præferatur maiori legitimato per subsequentem matrimonium, vide ibi columna.5.& gl.9. col.1.tit.13.par.4.
Et an legitimatus per principis rescriptum præferatur huiusmodi secundogenito, vide dictam glossam decimam. columna tertia. in fin dicti l. tit.15.par.2.

Filius maior si indo mum suam vel alibi fratri minori dederit necessaria pro tempore vitæ suæ, an & hoc teneantur facere eius successores de quo ipse latius & frater minor haberet bona ex quibus ali possit, vide glo.10.col.4.post medium.d.l.2.
Filius maior Regis an succedat non solum in Regno sed etiam in rebus particularibus constitutibus intra Regnum, vid.d. glo. 10. colum.5. vers. SED AN.
Filius maior an teneatur alimentare fratres seu dotare sorores, & qualiter, vid.glo.10.col.5.ad fin.l.2.tit.15.par.2.
Filius maior debet minori preferri in Regni successione, & quid in Regno Franciæ, vid.glo.16.in princip.d.l.2.
Filius maior bene potest in Regno succedere de consuetudine quę in istis partibus habet locum, vid.d.glo. 16.
Filius maior filij maioris debet in regno succedere vel in alijs maiorijs civilibus auunculis, vid.glo.17.ibidem.
Et idem est in alijs quando excluse non sunt a testatore, vid. ibidem.
Et eadem ratione etiam si filius primogenitus mortuus non sit habeatur tanquam pro mortuo propter delictum ab eo commissum, vid. ibidem.
Filius primogenitus Regis si monachus, vel canonicus regularis factus sit an ad Regni administrationem admitti debeat, vid.glo.19.col.1.in fine.dict.l.2.tit.15.par. 2.
Filius maior damnatus propter hæresim vel aliud delictum, si a principe fuerit restitutus, an admittatur ad maioriam secundo excluso, vid. ibidem.col.2.
Et quid si esse filius maior succedere debeat in maioria sit furiosus qualiter ad maioriam admittatur, vid.glo.19.colum.3.in medio.d.l.2. titu lo.15.par.2.
Filius maior Regis furiosi an debeat habere Regni administrationem ex cius tutoribus & curatoribus, vid.glo.5.l.3.tit.15.par.2.
Filius maior an post acceptare maioriam & repudiare hæreditatem patris a quo maioria peruenit, vid.glo.1.columna.2.in medio.l.4.tit.15. partita.2.
Filius maior in maioria succedens an teneatur soluere arras a patre vxoris suæ promissas, & an per earum solutionem bona maioriæ debeant capi, vide ibidem.
Filius primogenitus legitimatus per subsequentem matrimonium, an præferatur secundo de legitimo matrimonio nato, vid.glo.9.col.2.ad finem.l.1.tit.13.par.4.
Filius primogenitus Regis ante adeptum Regnum, an succedat in Regno. vid.glo.1.l.2.tit.13.par.4.
Filius maior si iussu patris vnam rem maiorix sibi a matre quæ possidebat maioriā sibi legatam ab ea acceptasset, filio secundo alia pars maioriæ relicta, an filius maior illud postea impugnare possit, vid.glo.1 col.2.q.4.l.10.tit.26.par.4.
Filius maior filij maioris in cuius fraudem pater eius & auus bona maioriæ alienauit, an agēt reuocatoria contra fraudem alienātis, licet fraus eius respectu facta non fuerit, vid.glo.1.colum.3.quæst.20.l.10.tit.26 partita quarta.
Filius maior si in filio secundo genito maioriam renuntiauit, an postea superuenientibus filijs ipsius filij maioris talis renuntiatio valeat, vide glo.6.ad finem.l.8.tit.4.par.5.
Filius maior.25.annorum si hæreditatem repudiet intra.29.annum an & quando pœnitere possit, vid.glo.4.l.20.tit. 6.par.6.
Filius maior proditoris, vid.infra.in verbo. FILIVS PRODITORVM.
FILIVS MASCVLVS excludit filiam etiam si sit natiuitate posterior, vid.glo.15.l.2.tit.15.par.2.
Filius masculus excluditur a fœmina in maiorijs si ipse inhabilis sit, vid. glo.19.col.3.post medium.l.2.tit.15. par.2.
Filius masculus si fine voluntate seu patris matrimonium contrahat, an possit ab eo exhæredari in eo casu quo filia, vid.glo.7.l.11.per tex.ibi. tit.1.par.4.
Filij masculi ex fœminis an in feudo succedere possint in quo eius mater succedere non poterat, vide glossam secundam, & glo.6.l.6.titul.26. par.4.
Filij masculi equaliter succedunt in feudo patris, & an pater illud vni ex filijs assignare possit, vid.ibi.glo.3.
Filij masculi an perpetuam successionem in bonis patris feudalibus habeant an vero in nepotis successione hoc finiatur, vid.glo.7.l. 6.titul. 26.par.4.
Filius masculus regulariter præfertur fœminis, & plura de hoc, vid. per glo.2.l.3.tit.13.par.6.
Et an in filiorum appellatione veniat filia vt in maioria succedere possit vid.d.gl.2.col.2.q.1.
Filius masculus & filia si simul ad sint an pater in filiam maioriam facere possit imperrata licentia, vid.ibi.col.3.q.2.
Filius masculus ex fœmina an excludat patruū a successione maioriæ, aqua fœminæ exclusæ sunt, vid.d.glo.2.columna.6.q.18.l.3.titul.15. partita.6.
Filius masculus natus ex fœmina an admittatur ad maioriam ad quam fœminæ non admittuntur sicut si nascerētur ex alio masculo, vi. ibi. quæstione.9.
Vide de hoc, in verbo. FILIVS IN GENERE, cum aliis supra.
FILIVS FVRIOSVS, vel FVRIOSI, vel DEMENS.
Et si filius Regis demens sit an admittatur ad Regni successionem, & quādo, vid.glo.19.col.1.l.2.tit.15.par.2.
Filius licet inhabilis sit debet ad maioriam admitti, licet in Regni successione sit secus, vid.d.glo.19.in fine.
Filius furiosi Regis si habilis sit an debeat habere Regni administrationē exclusis tutoribus & curatoribus, vid.glo.5.l.3.tit. 5.par.2.
Filius demens, mutus, cæcus, siue a natiuitate vel occasione, an & quādo in feudo succedere possit, & quid si ex toto non sit impossibilitatus sed aliquantulum, vid.glo.8.l.6.tit.26.par.4.
Et quid si habeat fratrem habilem vel possit deseruire per substitutum, vide ibi.
Filius si sit furiosus a patre vel a matre exemplariter sustitui poterit, etiā si sic ab eis exhæredatus, vide glo.1.11.per tex.ibi.tit.5.par.6.
Filius furiosi qualis esse debeat vt ipsius natiuitate substitutio exemplaris expiret, vid.glo.6.7.8.& 10.d.l.11.tit.5.par.6.
Filius si sit furiosus vel prodigus, an a patre interdicti sibi possit rerū suarum administratio, vid.glo.1.l.1.in fine.tit.16.par.6.
FILIVS COMMITTENS CRIMEN læsæ maiestatis contra patrem Regem an excludatur a Regni successione, vid.glo.20.col.2.in principio l.2.tit.15.par.2.
Et an filius licite insurgat contra patrem rebellem & e contra vt illū occidere possit, vid.glo.1.per tex.ibi.l.12.tit.18.par.2.
Vide de hoc infra.in verbo. FILIVS PRODITORVM.
FILIVS LEPROSORVM, HAERETICORVM, vel IN FIDELIVM.
Filij leprosorum cum patre leproso commorare non debēt, & quare, vide glo.9.l.7.tit.2.par.4.
Filij infidelium an sint in patris potestate, vid.glo.1.l.4.ti.10.par.4.& gl. 1.l.6.tit.18 par.4.
Filius hæretici vel schismatici, an sit in potestate patris, & an ei pupillariter substituere poterit, vid.glo.5.l.5.tit.5.par.6.
Filius catholicus an succedat patri hæretico, & quid de natis ante hæresim, & an a fisco debeant alimentari, vel dotari, vid.glo.2.l.7.titu. 13. partita.6.
Filij hæreticorum an dignitates, & beneficia & officia publica habere possint vel non, vid.glo.1.l.4.per tex.ibi.titu.26. par.4.
Filius si patrem hæreticum receptet in domum suam qualiter, & quādo puniatur, vid.glo.1.l.6.tit.26.par.7.
FILIVS INCAPAX, vel INHABILIS, de hoc. vid supra in verbo, EILIVS NATVRALIS, SPVRIVS, vel ILLEGITIMVS.
FILIVS AGIT, vel ACCVSAT PATREM, vel MATREM.
Filius licite insurgit contra patrem rebellem, & e contra & illum occidere potest, vid.glo.1.l.12.per tex.ibi.tit.18.par.2.
Filius qui longo tempore seruiuit patrem non poterit petere salarium etiam mortuo patre, tempore diuisionis hæreditatis, vid.glo.3.l.3.titu. 20.par.2.
Et an ita sibi accidat cum matre sua, vid.ibid.
Et an filius teneatur patri ad operas industriales, vid. ibidem.
Filius contra patrem actionem proponere non debet, & quid de iure canonico, vid.glo.1.l.2.tit.2.par. 3.
Filius agere poterit contra patrem in iudicio si alienaret pater bona filij aduentitia, & quando, vid.glo.12.l.2.tit.2.par.3.
Filius non potest patrem suū accusare criminaliter siue suam vel suorū prosequatur iniuriam, vide glo.5.l.3.tit.2.par.3.
Filius an per iudicem cogatur accusare patris occisorem, vid.glo.1. in fi. l.46.tit.2.par.3.
Filius poterit agere pro rebus suis etiam si sit in patris potestate quando patri non quæritur rerum suarum vsusfructus, vid.glo. 4.l.8. titulo 29.par.3.
Filius quando possit patrem suum ad iudiciū vocare, vid.glo.2. &.3.per tex.ibi.l.11.tit.17.par.4.
Filij quanpo & in quibus criminibus patrem accusare poterit. vid.gl.16. l.2.per tex.ibi.tit.1.par.7.
Et quando ipsi a patre accusari possunt, vid. ibidem.
Filius si accuset in publico crimine an debeat habere consensum sui patris, vid.glo.2.l.6.tit.1. par.7.
Vid.infra.in verbo.FILII PRODITORVM.
Et an filius primogenitus Regis agat contra patrem suum Regem dilapidantem bona Regni sui, vid.glo.3.in medio.l.1.tit.20.par.2.
FILIVS TESTIFICAT, & an filius naturalis siue spurius vel legitimus possit cōtra patrē suū testificari & quī, vi.gl.1.l.14.p tex.ibi. tit.16.p.4.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Index materiarum

FILIVS POSTHVMVS si in eum facta sit maioria, filia alterius matrimonij exclusa, & ipse conceptus si ex matrimonio cum consanguinea contracto, interim quod per dispensationem misserunt, & illa venit ante ipsius natiuitatem, an & tunc posthumus ille ad maioriam illam admittatur, vide glo.9.col.2.post medium.l.prima.titul.13. par tita quarta.
Vide supra in isto verbo, IN GENERE.
FILIVS VENDITVR, OCCIDITVR, vel PIGNORATVR.
Filius rebellis a patre occidi potest & e contra, vid.gl.1.l.12.per tex.ibi. tit.18.par.2.
Filius a patre vendi possit propter famis necessitatem, & an extra istum casum liceat patribus filios vendere & quid si hoc aliqua consuetudine iuuetur, vide glossam primam. l. septimæ. titulo decimoseptimo. par.4.
Filius presbyter an propter famis necessitatem a patre vēdi possit, & an propter maximam filij necessitatem ei istud permittatur vt patrem vendere possit, vide glossam secundam.l.octauæ.titulo decimoseptimo.par.4.
Filius vendi potest a patre in dicto casu occidi tamen non vt pater illam commedat nisi in vno tantum casu, vid.ibi.glo.3.
Filius a patre venditus seruus emptoris factus non fuit, sed obligatus seruire, & dando pretium quod datum fuit pro se a tali obligatione liberatur, vid.glo.1.l.9.tit.17.par.4.
Et an tunc veniat in consideratione ad pretium illud quod emptor sibi docuit per quod magis valet, vid.glo.2.ibidem.
Filius qui occiditur, vel occidit patrem qualiter puniatur, vid.glo.2. cū aliis ibi.l.12.per illum tex.tit.6.par.7.& glo.2.l.4.tit.7.par.6.
FILIVS ALITVR, vel ALIMENTAT PATREM.
Filius debet a patre ali, neque pactum in hoc iuratū illis præiudicat, vide glo.1.l.2.tit.7.par.2.
Filius naturalis an a patre alimentari debeat, & quid si ille in testamento illud prohibuerit, vid.ibidem, vid.gl.1.l.3.tit.14.par.4.& gl.9.&.10. l.8.tit.13.par.6.
Filius consumens voluptuose pecuniam a patre sibi pro alimentis datā an a patre postea ali debeat, vid.d.glo.1.
Filius spiritualis an a patre spirituali ali debeat, vel nō, vid.glo.1.in prooemio.tit.7.par.4.
Filius a patre ali debet de iure naturali, quod ius non ita est a contrario licet naturali ratione ita sit introductum, vid glo.3.in prooemio.titulo.19.par.4.
Filius etiam spurius an a patre vel a matre ali debeat, & quid in alijs ascendentibus, vid.glo.1.l.2.tit.18.par.4.
Filius spurius clerici an a patre clerico alimētari debeat de fructibus sui beneficij, vid.d.glo.1.l.2.tit.18.par.4.
Et an possit per patrem relinqui filio spurio, fundus vel aliud ad alimenta, vid ibidem.
Filius an ab hærede debeat alimentari, vide ibidem, in glo.2.
Filius qui a patre alij debet, debet sibi dari domus ad habitandum, & an pater illum alere teneatur extra domum suam, & quid si filius partem suam consumpsit, vel cum aliqua matrimonium contraxit sine dote, an pater illum & illam cum liberis suis alere teneatur, vid. glo. 6.l.2. tit.19.par.4.
Filius a patre ali debet pro modo redditum non pro modo valoris reddituum, vid.glo.7.l.2.tit.19.par.4.
Filius an teneatur mittere alimenta patri existenti in exilio, & quid si pater sit spoliatus bonis propter proprium delictum, & quid si pater sit hostis, vid.glo.12.l.2.tit.19.par.4.
Et quid si bona patris propter delictum fuerunt confiscata reseruata certa parte filijs ex qua possint alimenta percipere, an ex illa parte patrē alere teneantur, vid.d.glo.12.
Filius an & quando suum proprium patrimonium vendere cōpellatur vt patrem alat, vide ibidem.
Filius si habeat patrem, & etiam habeat filium diuites quis eorum illum alere teneatur, vide.d.glo.12.infine.l.2.tit.19.par.4.
Filius quando a matre, quando vero a patre ali debeat, & quid in spurijs & quid si non deceat matri lactare filium, vid.glo.1.l.3.per tex.ibi.titu49.par.4.
Filius patrem suum inopem compellere non potest vt illum alat, vi.gl. l.4.ibi.
Filius si habeat patrem & auum diuitem potius a patre quā ab auo sunt ei alimenta præstanda, vid.glo.2.d.l.4.
Filius an ab ascendentibus ali debeat deficiente patre, & matre vel patre tantum, & a quibus ascendentibus, vid.ibid.glo.4.
Et quid si filius iste sit in cestuosus, vel illegitimus, vid.glo.5.&.6.dict.l.4 tit.19.par.4.
Filius spurius an patrem vel matrem alimētare teneatur, & an ad hoc cōpelli possit, & an teneatur matrem dotare si illa iuuenis sit, vid. glo.6. l.5.tit.19.par.4.
Filius per easdem causas per quas potest exhæredari per easdem a patre, ali non debet, vid.glo.3.l.6.tit.19.par.4.
Filius a patre alimentari non debet, quando ipse habet vnde illa percipiat, & an proprijs manibus laborare teneatur, vid.ibi.glo.5.
Filius patrem alere non tenetur ex iusta causa, & quid si patrem in testamento, suo exhæredet iusta causa intercueniente, hærede extraneo instituto aut hæres patrem alere teneatur si ad grauem inopiam deueniret, vid.glo.6.l.6.tit.19.par.4.
Et quid in nepotibus vel alijs qui tenentur iure sanguinis patrē alere an hoc casu teneatur hæres extraneus, vid.ibi glo.7.
Filius cum causa a patre exhæredatus an eius hæres illum alere teneatur, vid.d.glo.6.d.l.6.tit.19.par.4.
Filius si negetur filius a patre, & filius illud iuret an illud sufficiat vt alimenta sibi præstentur, vid.glo.2 l.7.ibi.
Filius licet in iudicio summario fuerit pronuntiatus filius patre negante, si postea in iudicio ordinario conetarium fuerit iudicatum a patre ali non debet, vid.glo.4.l.7.tit.19.par.4.
Filius naturalis an a patre vel ab hærede ipsius alimentari debet quando pater ei nihil relinquit, & qualiter, vid.glo.9.&.10 l.8. tit.13.par.6.& glo.11.l.13.tit.14.par.4.& glo.1.l.2.tit.7.par.2.
Et debentur filio naturali alimenta de iure naturæ, & an huiciuri renuntiari possit per iuramentum, vid.d.glos.10.d.l.8.
Filius an teneatur alere, & dotare matrem suam, & quid circa sororem, vide glos.3.col.1.ad finem.l.18.tit.16.parti.6.
FILIVS MVTVVM RECIPIENS, de hoc, vide supra in verbo, FILIVS FAMILIAS.
FILIVS EXPOSITVS, vid.in verbo, EXPOSITVS FILIVS.
FILIVS TESTATVR, & si filius impediatur testare per patrem vel matrem qualiter filio consulatur, vid.glo.9.l.27.tit.1.p.6.per tex.ibi.
Vide de hoc, in verbo, TESTAMENTVM, & verbo, FILIVS FAMILIAS.
FILIVS PATRONI, vel PATRONVS, & filius patroni potest petere patrem patronum præsentaria ad beneficium si dignus est, vid.glos.ad finem.l.5.tit.15.part.1.
Filij patronorum si ex vna parte duo sunt, ex alia decem, tantum valet vox duorum quantum aliorum decem, vid.gl. 2.l.8.tit.15.par.1.
Filij bastardi an succedant in iure patronatus, vid.ibidem.
Filius patroni si patris hæreditatem renuntiet, an habeat ius patronatus ecclesiæ & libertorum, vid.glos.4.l.8.ti.15.par.1.
Et quid si consuetudo habeat quod primogenitus succedat in eall iure, vide ibidem.
Filius patroni si per Regem vel Imperatorem legitimetur an succedat in iure patronatus, quod est spiritualibus annexum, vid.glo.2.d.l.4.tit.15.partit.4.
Et quid si filius a nemine sit legitimatus an succedat in tali iure patronatus, vid.ibidem.
Filius patroni amittit ius patronatus in seruo vendicante necem defuncti, quando ipse negligens fuit, alias secus, vid.glos.4.l.11.tit.22.parti quarta.
FILIVS DONATARII, vel DONATIONEM RECIPIENS, vide in verbo, DONATIO, & in verbo, FILIVS IN GENERE.
FILIVS PRODITORIS, vel PRODITOR.
Filius proditoris tenetur indicare patre in proditorem contra Regem, vide glo.1.in fine.l.9.tit.13.par.2.
Filius licite insurgit contra patrem proditorem vel rebellem & e contra, & an occidere illum possit, vid.glo.1.l.12.tit.18.par.2.
Filius an puniatur propter proditionem sui patris, & quando, & quare, tione, vid.glo.4.l.12.tit.25 par.4.
Filij proditoris sue in potestate siue emancipati qualiter propter patris vel matris proditionem puniantur, & quando vid.glos.5.l.2.per tex. ibi.tit.1.part.7.
Et quid de illis qui ante tempus proditionis iam concepti seu nati erant, vid.glos.5.in princ.d.l.2.tit.1.part.7.
Et an talis pœna extēdatur ad filios naturales, spurios vel illegitimos, vide ibidem. col.2.q.2.
Et an tunc illud intelligatur de filijs primigradus vel de vlterioribus, ve denepotibus, &c. vid.ibi.col.2.q.2.
Filius an propter proditionem matris suæ veniat puniendus, vid.d.glo. 5. in princ.& glo. 6.ibidem.
Filij proditoris si tempore proditionis sui patris erant clerici, an propter proditionem patris sint infames, vide glossam septimam. l.2.tit.2.partita.7.
Etcis relictum capere non possint, & qualiter non capiant. & quare, vid. ibi.glo.9.&.10.per illum tex.
Filij proditorum anperdant maioriam antiquam vel nouam, & quando vid.d. glo.10.col.1.2.&.3.d.l.2.tit.2.par.7.
FINIVM REGVNDORVM iudicium an detur inter prædia vrbana, vid.glo.6.l.10.tit.15.par.6

Septem Partitarum.

Fines seu termini agrorum an per libros, vel qualiter probentur, vide glo.8.d.l.10.tit.13.par.6.
FISCALIS. de hoc, vide infra in verbo, SINDICVS, & verbo, DENVNTIATOR.
FISCVS quam partem habere debere debeat in mineris, vide gl.15.l.5.titu.5.par.2.
Fiscus an teneatur dotare filias condemnati, vide gl.6.l.10. titulo secundo.par.3.
Fiscus an teneatur creditoribus illius cuius bona fuerunt confiscata, & quando, vide gl.8.l.10.tit.2.par.3.
Fiscus ante tempus potest a creditoribus suis debitum petere, vid.gl.2.l.5.tit.2.par.3.
Fiscus an possit se restituere contra sententiam aduersus eum latam quæ transiuit in rem iudicatam si instrumenta de nouo reperiantur, & intra quantum tempus, vid.gl.9.l.11.&.12.l.19.tit.22.par.3.
Fiscus est successor earum rerum quæ cum scelere quæsita sunt, vide gl. 5.&.5.l.27.tit.22.par.3.
Fiscus an habeat tacitam hypothecam in bonis delinquentium etiam cō tra creditores licet sint de posterj, & quando istud verum sit & procedat, & in quibus delictis, vide gl.9.l.9.tit.3.par.5.
Fiscus si ex aliqua causa debet habere medietatem condemnationis, & aliam tertia debet dari priuato, tunc totum illud solui debet fisco, & fiscus dabit partem suam priuato, vide gl.9.l.53.titulo quinto. partita quinta.
Fiscus & ecclesia an æquiparentur, vide gl.5.in principio.l.19.tit. 8. partita.6.
Fiscus habet priuilegium tacitæ hypothecæ, quod non est in ecclesia, vide ibi.
Fiscus sententia lata contra fiscum indefensum & sine aduocato tenet, vide gl.5.col.1.in medio.
Fiscus an propter tributa præferatur cuicunque creditori, vide gl. 2.in fi nel.25.tit.13.par.5.
Fiscus an & quando habeat tacitam hypothecam in bonis delinquentis ante sententiam, vide gl.6.d.l.25.
Fiscus qui ex priuilegio præfertur cæteris creditoribus virtute tacitæ hypothecæ an si alius creditor rem debitoris vendat an ab eo possit petere quia auocari, & quando, vide gl.1.ad fi.l.27. ibi.
Fiscus & mulier pari passu ambulāt, vt se cæteris creditoribus præferāt, vid.gl.3.l.29.& gl.2.l.33.tit.13.par.5.
Fiscus anterior tempore an præferatur his qui in refectionem crediderūt vide gl.3.
Fiscus idem est quod camera Regis, vide glossam primam.l.33.titu.13.par quinta.
Fiscus an præferatur habentibus tacitas hypothecas etiam anteriores & quid in bonis postea acquisitis, vide gl.3.supradict.
Fiscus creditor in aliquo casu præferatur fisco possit fiscus vendere hypothecam, & satisfacere primis, & residuum sibi retinere, vide dictam gl.4.in fi.
Fiscus quam partem habeat in dote, & in alijs donationibus quæ fiunt in tertio coniuges quando matrimonium contrahunt scienes impedimentum, & quid si matrimonium non sit adhuc carnali copula consummatum, vide gl.d.l.50.& gl.1.quinquagesimæ primæ.per tex.ibi titul.14. par.5.
Fiscus quam partem habeat in datis meretricibus vel alijs mulieribus hostibus libidinis causa siue per eas promissum adimpleatur siue non, vide glossam.2.cum alijs ibi l.53.per tex.ibi.titul.14. partita quinta.
Fiscus quam partem habeat in datis obturpem causam, & quando nulla partem habeat, vi.gl.5.l.54.ibi.
Fiscus quando possit hæreditatem hæredis indigni habere, vide gl.5.cū aliis ibi.l.33.tit.1.par.6.
Fiscus an auferat hæreditatem tanquam ab indigno ab illo, scilicet, qui virum testatori fecit vt illum instituat hæredem, vid.gl.4.l.27. tit.1.par. 6.& glo.1.28.ibid.
Fiscus an præferatur venientibus ab intestato quando ab aliquo tanquā ab indigno hæreditas euincitur, & quando nō, vide gl.5.ibi. cum alijs ibi.l.& dict.l.27.& gl.7.l.decimæ. per text.ibi titulo decimoterto. par.6.
Fiscus an succedat in hæreditate quando in ea incapax institutus fuit, vid. gl.5.l.22.tit.1.par.6.& gl.6.l.2.tit.5.par.6.
Fiscus an debeat habere fideicommissum alicui relictum si ille qui restituere tenebatur fuerit deportatus & ejus bona fuerint confiscata ante tpm venire: tempus restitutionis fideicommissi, vide gl.4.l.14. tit.5. par.6.
Fiscus occupans bona confiscari etiam si non faciat inuentarium non tenet bitur in solidum, vide gl.1.l.5.tit.6.par.6.
Et quid si fiscus non iure confiscationis sed iure hæreditario in aliquibus bonis succedat, & non faciat inuentarium, vide glo.4.l. decimæsextæ. titulo.7.par.6.
Fiscus an succedat in bonis hæretici licet ipse filios habeat, & an filias dotare, & alios alimentare teneatur, vide gl.2.l.7. per text. ibi titulo.7 par.6.
Fiscus an teneatur occisores defuncti accusare de homicidio quādo nō est alius qui accuset, vide gl.8.l.13.tit.7.par.6.
Fiscus debet habere illud quod ab indignis auferrur, vide gl.9.ibi.
Fiscus interim quod ab hærede indigno hæreditatem non aufert, ipse erit in effectu hæres & legitimus quo ad omnia, vide gl.12.d.l.13.titulo.7. par.6.
Fiscus an admittatur ad hæreditatem fratris qui fratrem occidit, vi.d.gl. 12.col.1.ad fi.
Et quid in filio occidente patrem, vide ibidem.
Fiscus an admittatur quando hæreditas ab incapaci tollitur, vide gl.22. cum alijs ibi.l.13.tit.7. par.6.
Et an hæres teneatur in conscientia fisco hæreditatem restituere quando incapaci delicta fuit, vide gl.24.ibi.
Et quid si testator qui incapaci rogat restituere sit clericus, hæres vero qui restituit laicus sit, cui fisco hæreditas tunc applicari debeat an ecclesiæ vel Regi, vide gl.25.ibi.
Fiscus admittitur ad illud omne quod auferrur ab indigno, & quādo nō vide glo.2.l.17.per tex.ibi tit.7.par. 6.
Fiscus an auferat hæreditatem ab indigno exclusō substituto, vid.d. gl. 2.in medio.d.l.17.
Fiscus habet beneficium restitutionis in integrum sicuti ecclesia, vid.gl. 2.ad fi.l.2.tit.19.par.6.
Fiscus an & quando possit se restituere aduersus publicam subhastationem de re sua factam quando alius pro ea plus offert, vide gl.3.per tex. ibi tit.19.par.6.
Et an fisco danda sit restitutio in integrum sicuti minoribus, vide glo.2. l.10.per illum tex.tit.19.par.6.
Fiscus & res publica an idem sint, vid.d.gl.2.ad medium.
Fiscus an restituatur contra non confectionem inuentarij, vide ibi.
Fiscus an & quando & quibus concurrentibus succedat in bona occidētis seipsum cum esset de crimine accusatus, & an succedat ipso iure vel per sententiam, & quando, vide, gl.1.24.per tex.ibi tit.1.par.7.
Fiscus quando bona hæretici siue proditoris sibi vendicat eo quod ipse ante sententiam alienauit, an tunc emptori pretium restituere teneatur vide glo.2.&.3.l.4.tit.2.par.7.
FLERE quando liceat pro mortuis vel non, vid.glo.2.l.43.per tex.ibi titu.4.par.1.
Flere sedulandando aliquis vel quid simile faciens veluti faciem insecando an peccet mortaliter siue laicus sit siue monachus, vide glossam primam.d.l.43.
FLVMINA in isto regno sunt libera ciuitatibus & locis per quæ trāseūt, vide gl.11.l.68.tit.28.par.3.
Flumina sunt in particulari, earum ciuitatum per quarum territoria transeunt, vide.gl.1.l.6.tit.28.par.3.
Flumina nauigabilia an sint ciuitatum per quarum territoria, transeunt, & quid in vniuersali, vide ibid.
Flumen si transeat inter duas ciuitates diuidens territoria cuius esse dicatur, vid.d.gl.1.
Flumina si per alluuionem aliquid in fundo alicuius accrescat, an ipse in illis dominium habeat, vide gl.2.l.26.tit.28.par.3.
Flumina si cursum suum mutauerint quod ita derelictum est cui pertineat vid.gl.2.l.31.tit.28.par.3.
Et quid si aliquantulum aque fluat per locum antiquum ita quod nomē fluminis amisserit, vide ibid.
Flumen si aliquo tempore occultatur subterra & aliquo fluat an cum vacatterra sit proximiorum vicinorum, vide ibi.
Flumen si steterit per.10.annos inter præsentes &.20. inter absentes super fundo an si postea recedat restituatur primo domino, vide gl.1.l.32.titu.28.par.3.
FODERE lapides in fundo alieno quando vnicuique licear vel non, vi. glo.2.l.27.tit.11.par.4.
FONSADERA, est quoddam genus tributi, & an hodie sit in vsu, vide. gl.1.l.23.tit.18.par.3.
FORENSIS ligatur statutis quando per statutum prohibetur fieri quid illicitum secundum ius commune, secus vero si tale statutum nouū inueniat formam & naturam in delictis, vide.glo.fina.ad fi.l.5.tit.1.part. prima.
Forensis si decedat vbi sepeliendus sit, vide glossam secundam.l.7.tit.13. par.1.
Forensis impetrans beneficium si non faciat mentionem de loco suæ originis gratia dicetur surreptitia, vid.gl.1.l.13.tit.15.par.1.
Forensis an possit admitti ad maioriam Regni in qua est casellum etiam si vocatus sit a primo constituente, vide gl.6.l.1.titulo decimooctauo, par 2.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Index materiarum

orensis habetur pro ciue ad minorem pœnam sibi imponendam propter delictum, & quando, vid. gl. 2. l. 1. tit. 14. par. 3.
Forensis an possit nouum opus nuntiare si fiat in via vel in alio loco publico, vide gl. 2. l. 3. tit. 32. par. 3.
Forenses non admittuntur ad contrahendum matrimonium nisi habeãt literas testim oniales sui prælati, vide glossam sextam. l. 1. titulo tertio par. 4.
Forensis si constituat maioriam in Hispania de rebus Hispaniæ circa omnia illud regulari debet secundum consuetudinem Hispaniæ, vide. gl. 2. in fi. l. 24. tit. 11. p. 4.
Forensis nullus præsumitur in dubio, vide glossam quartam. l. 1. titul. 1. par. 6.
Et aliquid forensi ex statuto relinqui non possit, an tunc debeatur æstimatio vid. gl. 4. d. l. 15. tit. 9. par. 6.
FORMA baptizandi, vide per glo. in l. tertiæ. per textum ibi. titulo. 4. par. tit. 1.
Forma rebaptizandi si dubitetur an quis sit baptizatus necne ex probabili præsumptione ponit glo. fi. l. 3. tit. 4. par. 1.
Forma electionis quæ fiat per scrutinium, & qualiter fieri debeat, vid. gl. l. 19. tit. 5. par. 1.
Forma quid sit, vide glossam secundam. l. primæ. titulo trigesimo secundo. par. 3.
Forma electiondis per compromissum quæ sit, vide gl. l. 20. titulo quinto par. 1.
Forma electionis Spiritus sancti, vide legem vigesimam primam. titulo. 5. par. 1.
Forma scripturæ factæ post alicuius electionem, vide gl. l. 27. ibi. per illã textum.
Forma consecrationis Episcoporum, vide glo. per text. ibi. l. 28. titulo. 5. par. 1.
Forma non seruata nihilominus actus valet, & quando, vid. glo. 4. l. 26. tit. 9. par. 1.
Forma in actibus futuris data seruari debet alias quod gestum est nonvalet, vid. gl. 3. l. 20. tit. 18 par. 2.
Forma mutata quod mutetur substantia rei, vi. glossam primam. l. 19. tit. 2. par. 3.
Forma cõpromissi debet obseruari, alias quod contra factum fuerit non valet, vid. gl. 19. l. 23. tit. 4. par. 3.
Forma contestationis litis cum petita negantur, vide per gl. 7. l. 3. titu. 10. par. 3.
Forma petendi restitutionem contra sententiam aduersus minorem latã, vid. per gl. 4. l. 16. tit 11. par. 3.
Forma instrumenti rotati alicuius priuilegij, vid. glossam decimam quartam. l. 2. tit. 18. par. 3.
Forma concessionis iudicaturæ, vide. l. 6. titulo decimooctauo. partita tertia.
Forma creationis notarij a Rege creati, vid. gl. l. 8. titulo decimooctauo. par. 3. per tilum tex.
Forma quitationis seu concessionis a regibus exactionibus ponitur per gl. & tex. ibi in. l. 10. tit. 18. par. 3.
Forma concessionis immunitatis a portagijs & de quibus portagijs intelligatur, vide glos. per tex. ibi. l. vndecimæ. titulo decimooctauo. partita. 3.
Forma indulgentiæ a maleficio comisso, & an per hanc remissionem remissa intelligatur partis querela, vide glossas, legis duodecimæ. ibidem.
Forma locationum iurium regalium, vide ibidem. in lege decima tertia.
Forma quitationis a Rege datæ ei, qui reddit rationes rei a se administratæ, vide. ibi. l. 14.
Forma compositionis inter Regem & custodes super portus, vide. per. l. 17. tit. 18. par. 3.
Forma securitatis & protectionis a Rege aliquibus concessæ, vid. ibi. in l. decimo 4 anno.
Forma securitatis aliquibus datæ pro pecoribus & pastus, vide ibi. l. decimamnonam.
Forma instrumenti in quo continetur licentia Regis vt quis possit res vetitas extra Regnum asportare, vide legem vigesimam. titulo decimooctauo. par. 3.
Forma licentiæ Regis quæstoribus concessæ, vel litera Regis missa cõcilio super aliquibus rebus fiendis, vide ibi. legem vigesimam primam. & vigesimam secundam.
Forma potestatis a Rege aliquibus concessa ad iura regalia colligenda, vide. l. 23. ibi.
Forma potestatis in quirendi vel capiendi aliquem malefactorem, vid. l. 24. ibi.
Forma instrumentorum a tabellionibus conficiendis, vid. per. l. 54. titu. 18. par 3.
Forma salui conducti seu quitamenti, vid. per. l. 25. titulo decimooctauo. par. 2.
Forma literæ venditionis, vid. l 57, ibid.
Forma fideiussionis in venditione facta vide. d. l. 57.
Forma scripturæ mulieris consentientis vẽditionem de aliqua re per maritum facta, vide. l. quinquagesimam octauam. titulo decimo octauo. par. 3.
Formaliter venditio per minorem facta firma sit, vide legem quinquagesimamnonam. ibi.
Forma venditionis per tutorem, vel curatorem faciendã alicuius rei immobilis minoris cuius curam habet, vide ibidem. in lege sexagesima.
Forma venditionis factæ per procuratorem, vide ibidem. in lege sexagesima prima.
Forma venditionis factæ per executorem testamenti, vide ibi. l. sexagesima secunda.
Forma venditionis alicuius rei immobilis factæ per ecclesiam, vid. gl. fi. tex. in l. 63. ibi.
Forma venditionis nominis alicuius debitoris, vide glossas. l. sexagesimæ quartæ. ibi.
Forma venditionis alicuius iumenti, vide legem. 65. titulo decimooctauo. par. 3.
Formaliter permutationis, vide ibid. in. l. 66.
Forma donationis, vide ibid. l. sexagesimam septimã. titulo decimooctauo. par. 3.
Forma concessionis feudi, vide ibidem. in. l. 68.
Forma licitæ donationis ad censum, vide ibi. l. 69.
Forma mutui in quo potest poni pœna dupli, vide ibidem. in lege legum gesima.
Forma instrumenti commodati, vide ibi. l. 71.
Forma instrumenti super depositi facti, vide. l. 72. titulo decimooctauo. par. 3.
Forma scripturæ locationis domus seu alterius rei, vid. ibi. l. septuagesimamtertiam.
Forma contractus conductionis, vide. ibi. l. 74.
Formaliter contractus nominati quando vnus promittit aliquid facere vel aliud simile alicui, vide legem. 75. titulo decimooctauo. partita tertia.
Forma locationis iumentorum, vid. ibi. l. 76.
Forma nauli, idest, affectationis nauis, vid. ibidem. in lege septuagesima septima.
Forma instrumenti societatis, vide ibi. l. 78.
Forma locationis terræ in colono partiario factæ, vide ibi. legem octuagesimamnonam.
Forma instrumenti diuisionis hæreditatis, vide ibi. l. 80.
Forma instrumenti quitationis debiti, vide ibidem. legem octuagesimam primam.
Forma liberationis generalis a debito, vide gl. 2. l. 81. titulo decimooctauo. par 3.
Forma instrumenti pacis & treguæ, vide ibi. l. octuagesimasecundã & octuagesima tertiam.
Forma sponsaliorum faciendorum per patrem per filiam per verbo de futuro, vide legem octuagesimam quartam. titulo decimooctauo. partita tertia.
Forma arrarum hinc inde datarum, vide glossam sextam. dictæ. l. octuagesimæ quartæ
Forma matrimonij per verba de præsenti, vid. ibi. legem octuagesimam quintam.
Forma instrumenti constitutionis dotis, vide ibi. legem octuagesimam sextam.
Forma donationis propter nuptias quod in Hispania vocatur arra, vide ibi. l. octuagesimam septimam.
Forma monachationis alicuius, vide ibi. l. 88.
Forma literæ vassallagij, vide ibi. l. 89.
Forma manumissionis, vid. l. nonagesimam. titulo decimooctauo. partita tertia.
Forma adoptionis, vide ibi. l. 91.
Forma arrogationis, vid ibi. l. 92.
Et qui si ista forma nõ seruetur sed fiat talis arrogatio coram viris honestis an cognatio legalis tunc contrahatur, vid. glo. 6. l. 17. par. 4.
Forma emancipationis, vide. l. 93. titulo. 18. par. 3. &. l. 15. titulo 18. partita quarta.
Forma dationis tutoris & qualiter tutores fatisdent rem pupilli saluam fore, vide. ibi. l. 94.
Forma tutelæ minoris a iudice matri suæ tutrici committi, vid. ibi. l. nonagesimaquinta.
Forma constitutionis actoris siue procuratoris per tutorem facta. vide

Septem Partitarum.

recuperandas res minoris, vide l. 69. tit. 18. par. 3.
Forma constitutionis procuratoris ad negotia, vide ibi. dem legem nonagesimam septimam.
Forma constitutionis findici per vniuersitatem, vide ibi legem nonagesimaoctauam.
Forma inuentarij tutoris, vide ibi. l. 99.
Forma inuentarij ab hærede conficiendi, vide ibidem. in. l. 100.
Forma instrumenti repudiationis hæreditatis, vide ibi l. 101.
Forma quitationis tutoris ab administratione tutelæ, vide ibi. l. 102.
Forma testamenti, vide ibi. l. 103.
Forma codicillorum, vide legem. 104. titulo decimooctauo. partita tertia.
Forma donationis causa mortis facta a filiofamilias, vide ibi. l. 105.
Forma compromissi, vide ibi. l. 106.
Forma sententiæ arbitri, vide ibi in. l. 107.
Forma sententiæ primi decreti, vide ibi. l. 108.
Forma sententiæ diffinitiuæ, vide ibid. in l. 109.
Forma sententiæ appellationis iudicis, vide ibi. l. 110.
Forma libelli quando iudici petitur vt aliqua rescindat ex iusta causa, vide gl. 6. per tex. ibi. l. 2. tit. 29. par. 3.
Forma nuntiandi aliquod nouum opus quod in alicuius præiudicio fit, vide gl. 10. l. 1. &. gl. 2. l. 2. tit. 32. par. 3.
Forma libelli in causa separationis matrimonij propter viri frigiditatẽ vide gl. per tex. ibi. l. 10. tit. 9. par. 4.
Forma iuramenti quam testes adducti contra matrimonium ante ipsorũ dictum præstare debent, vide. gl. 2. l. 19. tit. 9. par. 4.
Forma quæ obseruari debet in supplicatione patris Regis facta pro ipsius filij naturalis legitimatione, vide glo. 8. l. 4. tit. 15. partita quarta. & ibi. gl. 9.
Formam hominum non habentes, an baptizandi sint, vel non, vid. gl. 1. tit. 23. par. 4.
Forma iuramenti quod a feudatario præstatur quale sit, vid. gl. l. 4. per tex. ibi tit. 26. par. 4.
Forma prohibitionis alienationis rei ita quod non transeat dominium in emptorem vel alium, quæ sit, vide gl. 4. l. 43. tit. 5. par. 5.
Forma rei si mutetur, tunc substantia rei videtur esse per empta, vid. gl. 5. l. 28. tit. 8. par. 5.
Et an quãdo actus peccat in forma, an tunc ex eo nascatur naturalis obligatio, vide gl. 4. l. 5. tit. 12. par. 5.
Forma cessionis bonorum quæ sit, & an solo verbo fieri possit, & an cessionario, vide gl. 4. l. 1. tit. 14. par. 5.
Forma publicationis testamenti in scriptis, vide. per glo. l. 3. & 4. per tex. ibi. tit. 2. par. 6.
Forma substitutionum, vide gl. legum tit. 5. par. 6.
Et an licitum sit recedere a forma data per disponentem dummodo a mẽte non recedatur, vide gl. 3. col. 7 post medium. l. 32. tit. 9. par. 6.
Et a forma decreti non est recedendum, vid. gl. 4. colum. 8 q. 10. in fi. l. 6. tit. par. 6.
Et an omissio formæ vitiet actum fauorabilem, vide. glo. 7. l. 9. ti. 16. p. 6.
Et consuetudo quæ præbet aliquam formam actui est seruanda, vid. gl. 6. tit. 19. par. 6.
Forma iuramenti ad omne dubium tollendum, vide. gl. 8. d. l. 6.
Forma homagij, vide glo. 5. l. 4. per tex. ibi tit. 3. par. 7.
FORNICATIO, diuersa, scilicet, quia vna est spiritualis alia carnalis nõ redimitegrat matrimonium, vide gl. 5. post medium, l. 8. titulo. 2. partita. 4.
Fornicationes diuersæ vna, scilicet, carnalis alia spiritualis vtrum cõpensari debeant, vide gl. 5. l. 8. tit. 9. par. 4.
Fornicatio si sit notoria an tunc coniuges possint se diuertere sine authoritate ecclesiæ, vide gl. 6. l. 2. tit. 10. par. 4.
Fornicatio simplex est peccatum mortale, quod per multa probat glo. 3. in proœm. tit. 14. par. 4.
Fornicatio simplex quare lex impunita relinquit, vide. gl. 4 ibi.
FORTALITIVM, & quod sint in Regno necessaria fortalicia, vide gl. 3. l. 1. tit. 18. par. 2. vide in verbo, CASTELLA.
FORTIVDO quid sit, vide gl. 4. l. 8. tit. 5. par. 2.
FORTVNAE caput sequuntur, vide gl. 4. in prin. l. 31. tit. 26. par. 3.
Vide de hoc in verbo, BONA.
FORVS quid sit, & quid habeat cum consuetudine, vide gl. 1. l. 7. tit. 2. par. 1.
Forus proprie dicitur quando est generalis improprie vero quando est particularis, vide ibid. in gl. 3.
Forus legum quando probent. & multa in hoc, vid. ibi. gl. magnam.
Forus legum quod in vsu conseruentur quis probauit, an illas allegans vel excipiens, vide ibidem in medium illius gl.
Vide infra. in verbo, LEGES FORI.
Forum sortitur quis ratione naturalitatis in diuersis locis quę ponuntur per gl. 2. l. 2. per tex. ibi tit. 24 p. 4.
Et an sequatur quis forum in quo baptizatus fuit ratione baptismi, vide gl. 12. per tex. ibi. l. 2. tit. 24. par. 4.
Et an ratione delicti commissi in loco efficiatur quis subditus iudicis illius loci, vide gl. 2. in prin. l. 15. tit. 1. par. 7. per illum tex.
FRANCISCVS beatus Franciscus an peccauerit quando interrogatus si illac transisset homicida ponens manum in maniconem cape respondit quod illac non transiuerat, vide gl. 14. l. 18. tit. 14. par. 7.
FRANGENS EXILIVM, vide de hoc in verbo, EXILIVM.
FATOR CARCERIS, vide in verbo CARCER, REVS, CARCERATVS, CRIMINOSVS.
FRACTOR TREGVAE qualiter puniatur, & quid si cum causa de nouo orta fugit, vide gl. 3. l. 3. per tex. ibi. tit. 12. par. 7. &. gl. 6. l. 4. ibi.
FRATRES, & sorores tertij ordinis in suis domibus commorantibus tributa soluere tenentur, vide. gl. 1. col. 2. l. 1. tit. 7. par. 1.
Fratris tertij ordinis vere religiosi non dicuntur, vi. d. gl. 1. col. 3. in prin.
Fratres maiores dicuntur domini domus, vide gl. 8. l. 2. tit. 15. par. 2.
Frater maior habens maioriam si fratri minori dederit necessariam in toto suæ vitæ tempore, an alij eius successores idem facere teneantur et iã si frater minor bona habeat vnde ali possit, vide gl. 10. col. 4. post medium. l. 2. tit. 15. par. 2.
Frater maior an teneatur alimẽtare fratres & dotare sorores, vid. gl. 10. col. 5. in fi. d. l. 2. tit 15. par 2.
Frater in iudicio non admittitur contra fratrem etiam si tantum sit frater naturalis niã in certis casibus, vid. gl. 1. &. 3. l. 4. per tex. ibi tit. 2 p. 3.
Frater an sit idoneus testis contra suum fratrem, & an possit testificare in causa matrimoniali sororis, vide gl. 2. &. 3. l. 15. tit. 16. par. 3.
Fratres prædicatores seu alij mendicantes extra minores fratres qualiter immobiles vendere possint, vid. gl. 5. l. 61. titu. 18. par. 3.
Fratres si bona diuidunt & ad diuisionem veniunt concorditer talis diuisio laudabilis est, vide. gl. 4. l. 80. tit. 18 par. 3.
Frater an teneatur sororem suam dotare, vide gl. 6. l. 9. tit. 11. par. 4.
Frater si sororem suam de mandato patris in testamento suo dotauerit, non poterit stipulare dotem sibi reddi soluto matrimonio, vid. gl. 2. in fi. l. 30. tit. 11. p. 4.
Frater dines si sororem inopem dotauerit, an possit pacisci de restitutione dotis, vid. gl. 9. l. 30. tit. 11. par. 4.
Frater filij legimati an & ipse legitimus esse credatur licet de eo mentio facta non fuerit. vide gl. 9. l. 7. tit. 15. par. 4.
Frater nobilis esse dicitur si eius frater nobilis pronuntiatus fuit per sententiam. s. vt pro nobili habeatur, vid. d. gl. 9. d. l. 7.
Fratres legitimi, & legitimati quando simul succedãt in bonis patris, vel non, vide gl. 2. l. 9. tit. 15. par. 4.
Frater an teneatur alere fratrem inopem, & quid in fratre naturali tantũmodo vide gl. 5. l. 4. tit. 19. par. 4.
Frater an licite occidere possit inuentum turpiter cum sorore sua in actibus venereis, vide gl. 7. col. 2. l. 6. tit. 21. par. 4.
Frater liberti an excludat patronem quando libertus decesit sine testamento gl. 1. l. 10. tit. 22. par. 4.
Frater si sit habilis ad seruiendum feudum, an possit seruire patrẽ fratris sui inhabilis, vel non, vide gl. 8. l. 6. tit. 26. par. 4.
Fratres an succedat in feudo sui fratris, & in quo & quando sic, vel non, vide gl. 2. per tex. ibi. l. 7. tit. 26. par. 4.
Et quid si in concessione dicatur a concedente quod feudum concesit iure antiqui & paterni feudi vide ibidem in gl. 3.
Frater quid in maioria succedere debet si a fratre rẽ moiorię alienare prohibitam emerit, & pretium soluat an illo moriente & ipso succedente pretium repetere possit, vel si non dedit possit se aliqua exceptione tueri, vide gl. 1. col. 2. q. 7. l. 10. tit. 26. par. 4.
Fratres illius in quem fuit facta maioria an teneatur pretium supplere quando fuit rescissa venditio alicuius rei maioriæ per legem. 2. C. de rescin. vendi. vel non, vide gl. 1. col. 4. q. 37. l. 10. tit. 26. par. 4.
Frater quis tit in communionem cum fratribus tenetur reddere rationẽ fratribus administrationis gestæ cum deuenerint ad diuisionẽ, & qualem, & quid si habuit administrationem vt tutor, vel curator, vi. gl. 3. l. 26. tit. 12. par. 5.
Frater si cum fratre suo expensas fecit in ipso, & in rebus suis, an illas a fratre habere debeat, vide gl. 1. l. 36. tit. 12. par. 5.
Frater hæredis instituti in aliquo testamento an possit esse testis quando de ipsius validitate dubitatur, vide gl. 2. l. 11. tit. 1. pa. 6.
Fratrer testatoris an possit esse testis in testamento sui fratris, & quando, vide gl. 5. ibi.
Frater debet suam legitimam habere in bonis sui fratris quando instituit in bonis suis turpem personam, vide glossam tertiam. l. 1. tit. 4. partita sexta.
Frater si non petit fratri suo partem hæreditatis, an per hoc illi remittia se videatur etiam si diu steterit, vide glossam. 2. &. 4. l. 18. titulo sexto. partita. 6.

Frater

Universidad de Deusto
Biblioteca

Frater si renunciauerit suam partem in vnum ex fratribus, an omnibus vel illi tantum prosit, vid.d.gl.4.
Frater propter ingratitudinem, an excludatur a successione fratris intestati, vid.gl.1.&8.tit.7.par.6.& gl.9.l.12.ibid.
Frater an a successione fratris excludi debeat quando venientes ab intestato probant illū contra fratrem duū causam ingratitudinis commisisse, & eius frater testamentum non fecit.vid.gl.8.l.10.tit.7.par.6.
Frater suum fratrem præterire potest cum causa, vel sine ea, & illum exheredare,& quid si turpem personam instituerit,vide gl.l.12. per text. l.10.tit.7.par.6.
Frater qualis esse debeat ad hoc, vt possit testamentum sui fratris rūpere quando fuit in eo turpis persona instituta,& quid in filijs fratrum, vid.ibid.in gl.3.
Frater si facit donationem inofficiosam turpi personæ, an eius frater illam revocare possit, vide ibid.in gl.4.
Et nota pro testamento fratris per fratrem ex iusta causa debęntur legata ibid.rubrica, vid.d.gl.4.
Et an unus frater revocet testamentum solum quo ad suam legitimam, vel quo ad omnia, vid.ibid.in gl.5.
Frater a possit agere ad supplementum quādo per fratrem fuit aliquid sibi relictum licuti filius,& quando vid. ibid.
Frater si occidat fratrem, an ab eius hæreditate repellatur, & cui applicetur, vid.gl.12.l.13.tit.7.par.6.
Frater an & quando possit fratris testamentum querelare, vide gl.3.l.2. per tex.ibi tit.8.par.6.& gl.3.l.3.ibi.
Et an si testamentum fratris rumpatur ex aliqua causa legata ibidem relicta debeantur, vid gl.5.l.7.tit.8. par.6.
Fratres defuncti an concurrant cum patribus vel cum alijs ascendentibus defuncti, vide gl.3.6.7.9.l.4.tit.1.par.6.
Frater an & quando, & pro qua parte succedat fratri suo decedenti sine testamento, & an debeat esse vtriusque coniunctus, & quid in filijs fratrum, vel in feudis, vide gl.1.5.ibid.
Et quid si frater repudiat hæreditatem sui fratris, an filijs suis accrescat, vel filijs sui fratris, vi legi.2. d.l.5.
Et qualiter filij fratrum succedant patruo, vide ibid.in gl.3.
Frater vterinque coniunctus, vel filij ipsius, an excludat fratrem ex parte vel matre tantum, & quando non. vide gl.4.d.l.5.
Frater ex parte patris vel matris tantum pro qua parte suo fratri succedat, vid.gl.1.2.&3.l.6.tit.13.par.6.per illum tex.
Et quid si concurrant auunculus ex patre matris,& patruus ex parte patris non tantibus fratribus neque filijs fratrum.vid.d.gl.1.d.l.6. tit. 13.par.6.
Frater testatoris, an excludat filium spurium testatoris ab ipso institutum hæredem, vide glossum septimam l.10.per text. ibi.titulo decimotertio.par.6.
Fratres vterini vel alij consanguinei ex parte matris, an succedant fratri vterino, vide glossam 1.12.&14.l.duodecimæ.titulo decimotertio.partica sexta.
Frater naturalis succedit suo fratri naturali,& quando,vid. glossam.1.& 2.cum alijs ibi.legis.12.per illum text.cum titulo decimotertio. partica sexta.
Frater vterinus quando suo fratri succedat vel non,& quid statibus filijs legitimis & naturalibus.vide ibi.l.in gl.3.&.5.
Fratres naturales ex eodem patre tantum, an succedant sibi inuicem, & quando, vide glossam quintam.cum alijs ibi.l.12.per illum tex.tit.13. par.6.
Et quid si adsit frater legitimus & naturalis,an excludat fratrē ex matre vel patre tantum natum,vid.ibi gl.6.per illum tex.
Fratres an inter se communicare teneātur quod vnus ex eis cum pecunia patris fuit iuratus,& quando,vide glossam primam.l.3.tit.15.partita sexta.
Fratres quæ & qualia inter se diuidere & communicare debeant,& quando vid.gl.14.per tex.ibi tit.15.par.6.
Frater quæ & qualia cum fratribus communicare non teneatur, vid.gl. 15.per illum tex tit.15.par.6.
Et quid de libris sibi a patre ad discendum datis,vide ibid.
Fratres an de communi soluere teneantur obligationes per fratrem factę in suis filijs.vide gl.6.ad fi.d.l.5.
Frater debitor fratris an eius tutor vel curatore esse possit, vid. gl.5.post prin.l.14.tit.16.par.6.
Et an honor & priuilegium quod per legem parentibus conceditur debeatur fratribus,vide.gl.5.supra tit. post prin.
Frater an & quando teneatur dotare sororem inopem,& qualem sororē vide gl.1.l.18.tit.16.par.6.
Et an illam alere teneatur.vide ibid.
Frater naturalis an fratrem vel sororem suam alimentare teneatur, vide ibidem.
Frater clericus potest ex reditibus suorum beneficiorum dotem sorori inopi dare,vid.d.gl.3.in fi.
Frater an possit suum fratrem accusare & qualiter puniatur si accusat de gl.9.1.&3.l.4.per illum tex.tit.2.par.3.& gl.17.l.2.per tex. ibi.tit.1.par.7.
Frater si occidat illum qui per vim vult stuprare sororem suam, an per hoc puniatur, vide glossam primam.legis tertiæ.titulo octauo.partita septima.
Frater si occidat fratrem qualiter puniatur, vide gl.l.12.per tex. ibi tit.8. par.7.
FRAVS in alicuius rei alienatione facta tunc talis alienatio non valet, vide glossam quartam.columna secunda.legis.51.titulo sexto.partita prima.
Fraus ex quibus præsumatur esse in donante,vi.gl.7.in fi.l.2.ti.4.par.5.
Fraus maior præsumitur ex interpositione personæ,vid. gl.5.l.5.tit.11. par.5.
Fraus ex quibus colligatur in debitore alienante res suas.gl.3.cum alijs ibi.l.7.tit.15.par.5.
Fraus curatoris in emendo ab aliquo debitore,an minori suo noceat,& quid si fraus sit in ipso minore.vide gl.11.ibi.
Fraus,& vbi princeps author atur ibi nulla possit esse fraudis suspitio,vide gl.2.l.5.tit.1.par.6.
Fraus & dolus qualiter differant,vide glo.2.l.1.tit.16. par.7.
FREQVENTIA coitus augit concupiscentiam,vide gl.1. in prin.col.2. l.1.tit.7.par.1.
FRENETICVS an possit facere testamentum,vide gl.5.in fin.l.11.tit.1. par.6.
FRIGIDITAS matrimonium impedit & dirimit iam contractum.& quid si dubitetur an impedimentum præcesserit matrimonio,vel e contra, vide glossam tertiam.l.decimæ sextæ.titulo secundo.partita.4.& glo.3.l.5.tit.8.par.4.
Frigiditas in aliquo esse non creditur nisi probetur.vide glossam primam l.2.tit.8.par.4.
Frigiditas in fœminis an impediat matrimonium.vide glossam tertiam l.4.tit. 8.par.4.
Frigiditas si superuenerit post contractum matrimonium an illud separari faciat,& an in dubio præcesserit præsumatur matrimonio,vide l.5.tit.8.par.4.
Frigiditas in aliqui opponatur quantum tempus debeat iudex præcipere vt sint simul ad illam cognoscendam,vi l.gl.4.ibi.
Frigiditas licet obiaciatur alicui non dirimit matrimonium durante matrimonio causa probationis dato licet probatio in contrarium offeratur aspectum.vide gl.6.l.5 tit.8.par.4.
Frigiditas ad coitum dirimit matrimonium, & frigidus non potest cum alia matrimonium contrahere,secus in maleficiato,vide gl.4.& 5.tit. 8.par.4.
Frigiditas si per alia signa probari potest an tunc transeat sub examine agatur, vid. gl.1.l.6.tit.8.par.4.
Frigiditas non præsumitur in marito dicenti se cognouisse vxorem corruptam,nisi illa contrarium ostenderit,vid.ibi gl.1.
Frigiditas si clare probetur tunc terminus legalis trienni necessario dari non debet, vide gl.4.&5.ibi.
Et si mulier vult maritum de frigiditate accusare sub qua forma illud facere debeat, vide gl.2.l.10.tit.9.par.4.
FRIGIDVS cum aliqua matrimonium contrahere non potest secus in maleficiato.vid.d.gl.12.l.5.tit.8.par.4.
Vide de hoc supra in verbo,FRIGIDITAS,& verbo, IMPOTENS.
FRONS in homine est in ea plus manifesta quam cætera membra, vide gl.6.l.7.tit.4.par.1.
ERVCTVS beneficiorum an licitum sit clericis quomodo velint consumere,an vero teneantur ad restitutionem si voluptate consumpserint, & an satisfacientes peccent mortaliter, vi.gl.6.l.40.tit.5. par.1.
Fructus beneficij an amittat clericus non recitans horas canonicas,vide l.1.34.tit.6.par.1.
Fructus beneficiorum an locari possint,& an ad modicum vel ad longum tempus, vid.gl.1.&.2.per tex.ibi l.9.tit.17.par.3.
Fructus veniunt in iurisdictione delegata, & de eis iudex delegatus cognoscere poterit,vid.gl.1.l.47.tit.18.par.3.
Fructus percepti per clericum de beneficio suo debet in alimentis suis convertere,& quid de residuis,vid.gl.6.l.40.tit.5.p.1.& gl.5.l.12.tit.8.par.4.
Fructus arborum mearum qui in alieno fundo ceciderunt an ego habeam de gl.3.l.18.tit.28 par.3.
Fructus restituere non tenetur ille qui tam possedit per.10. ann. 20 nisi de mala fide constet,vid.gl.1.l.19.tit.28.par.3.
Fructus facit suos bonæ fidei possessor etiam in beneficialibus,vid.gl.de d.l.39.
Et an ad acquisitionē fructuum sufficiat bona fides in initio licet postea mala fides superueniat,vide.ibid.

fructus debent restitui ex quo quis habuit malam fidem,& quales, vide ibidem.
Fructus an faciat suos bonę fidei possessor sine aliquo titulo, vid.glo.2.l.19.tit.28.par.3.
Fructus percipiens tanquam bonæ fidei possessor an condemnetur in eo quod fructus fuit locupletior,vid.glo.4.d.l.39.
Fructus post litis contestationem non sunt bonæ fidei possessores,vi. ibi. glo.6.
Fructus naturales qui sine hominū industria veniūt, an debeāt licet consumpti restitui a bonæ fidei possessore, vid.ibi.gl.7.9.intelligendū est quādo ex fructibus naturalibus consumptis factus sit locupletior,vid. ibid.glo.8.
Fructus quos & quales restitui debeant a malæ fidei possessore condēnato,& an quos percipere potuerat dominus,vid.glo.1.l.40.ibi.
Fructus quos malę fidei possessor percepit ex ingenio,& industria sua, an illos restituere teneatur,vid.ibid.glo.2.
Et an malæ fidei possessor indistincte teneatur de percipiendis,vi.ibi.glo.3.
Fructus rei furtiuę,an & quando a fure vsucapi possint, vi.glo.4.l.4.tit. 29.par.1.
Fructus ancillę furtiue emptę an emptor suos faciat si partus penes se fuit editus licet conceptus penes furem,vid.glo.2.l.5.tit.29.par.2.
Et an idem sit in fœtu vacæ,vel equæ,vel alterius pecudis, vi.d.glo.2.l. 5.tit.29.par.3.
Fructus quos bonæ fidei possessor tenetur restituere poterit illos præscribere per triennium,vid.glo.1.l.9.tit.29.par.3.
Fructus si soluatur alij per colonū alterius,an per hoc videatur velle dominum possessione priuare,vid.glo.1.l.13.tit.30.par.3.
Et an idem sit dicendum in rebus mobilibus,vid.ibi.glo.2.
Fructus fundi a testatore alicui relictus an illud sibi videatur relictū, vt vsumfructum perpetuum,an vero tantum fructus vnius anni,vid.glo. 11.10. tit.31. par.3.
Fructus ex vsu perceptos an ab vsuario vendi possint,& quādo, vi.glo. 1.d.l.20.tit.31.par.3.
Fructus seruæ in qua quis habet vsumfructum,an vsufructuarios illos facit suos,& quid in venditione gabellæ fructuū an veniat vsufructus hominum,vid.glo.3.l.23.tit.31 par.3.
Fructus rei si donentur vxori matrimonio constante an illa illos suos faciat,& quando,fie,vi.l.glo.1.l.4.tit.11.par.4.
Fructus vxori donatus per maritum matrimonio constāte quos ipsa per se & obseruabit quia erat auara,an marius illos ab ea repetere possit,licet non sit effectus pauperior quos si ipse illos haberet iam dilapidasset,vid.ibidem.
Fructus rei parafernalis an sint penes maritum,vel penes vxorē,vid.glo. 2.d.l.7.tit.11.par.4.
Fructus omnium bonorum tam mariti quam vxoris sunt communes in ipsos,vid.d glo.2.l.17.tit.11.par.4.
Fructus rei dotalis augent dotem quando per maritum ante nuptias per ipsum restitui a bonæ fidei possessore, vid.ibi.gl.7.9.intelligendū est quādo ex fructibus naturalibus consumptis factus sit locupletior,vid. ibid.glo.8.
Fructus quos & quales restitui debeant a malæ fidei possessore condēnato,& an quos percipere potuerat dominus,vid.glo.1.l.40.ibi.
Fructus quos malę fidei possessor percepit ex ingenio,& industria sua, an illos restituere teneatur,vid.ibid.glo.2.
Et an malæ fidei possessor indistincte teneatur de percipiēdis,vi.ibi.glo.3.
Fructus rei furtiuę,an & quando a fure vsucapi possint, vi.glo.4.l.4.tit. 29.par.1.
Fructus ancillę furtiue emptę an emptor suos faciat si partus penes se fuit editus licet conceptus penes furem,vid.glo.2.l.5.tit.29.par.2.
Et an idem sit in fœtu vacæ,vel equæ,vel alterius pecudis, vi.d.glo.2.l. 5.tit.29.par.3.
Fructus quos bonæ fidei possessor tenetur restituere poterit illos præscribere per triennium,vid.glo.1.l.9.tit.29.par.3.
Fructus si soluatur alij per colonū alterius,an per hoc videatur velle dominum possessione priuare,vid.glo.1.l.13.tit.30.par.3.
Et an idem sit dicendum in rebus mobilibus,vid.ibi.glo.2.
Fructus fundi a testatore alicui relictus an illud sibi videatur relictū, vt vsumfructum perpetuum,an vero tantum fructus vnius anni,vid.glo. 11.10. tit.31. par.3.
Fructus ex vsu perceptos an ab vsuario vendi possint,& quādo, vi.glo. 1.d.l.20.tit.31.par.3.
Fructus seruæ in qua quis habet vsumfructum,an vsufructuarios illos faciat

Universidad de Deusto
Biblioteca

Et quid si res perueniat ad bonæ fidei possessorem ex alia causa quam emptionis an idem dicendum sit, vid. ibi. g. 03.
Fructus extantes an veniant in actione hypothecaria, vel quos, vid. ibidem in glo. 4.
Et an solvens indebitum rem cum fructibus repetere possit, glo. 1. l. 37. titu. 14. par. 5.
Et ecclericus compellatur cedere fructibus suorum beneficiorum, vide glo. 6. l. 1. tit. 15. par. 5.
Fructus an fini restituendi per emptorem qui fraudulenter a debitore alicuius, res suas emit, & quales. & a quo tempore, & quid de expensis in tali re factis, vid. glo. l. 11. per textum ibi. titulo decimoquinto, partita quinta.
Fructus inuenti in hæreditate an debeant dari substituto filij ex compendiosa substitutione, & quales, vide glossam decimamtertiam. l. 12. titu. 5. par. 6.
Fructus rerum hæreditariarū si abhærede colligantur, an per hoc hæreditatem adire videatur, vide glossam quartam. d. l. 1. per illum tex. tit. 6. part. 6.
Fructus & accessiones rei legatæ ante aditam hæreditatem, an debeantur legatario, vide glossam tertiam. legis tertiæ, titulo nono. partita sexta.
Fructus canonicatus vacantis an accrescant aliis canonicis, vel ecclesiæ, vide glossam sextam. columna 3. in principio. l. trigesimætertiæ. tit. 9. part. 6.
Fructus rei legatæ an legatario debeantur ante aditam hæreditatem, & quando, vide glossam 3. colum. 1. ad finem. l. 84. & glo. 4. l. 37. tit. 9. partita sexta.
Et quid si hæres in restituendo legato fuit in mora an tunc teneatur non solum ad fructus perceptos sed ad eos qui percipi poterant, vid. glo. 5. dicta. l. 37.
Et an veniant fructus quos percipere potuisset petitor vel illi quos percipere potuisset possessor, vid. ibidem.
Fructus bonorum omnium vxoris sunt mariti in administratione & ei cõmunes ex quibuscunque bonis proueniant, vide glo. 4. col. 5. l. 6. tit. 11. par. 6.
Fructus ab hærede percepti quando fuit rogatus restituere hæreditatem, an ipse eos in suam quartam trebellianicam computare teneatur, vid. glo. 3. 4. & 6. l. 8. per tex. ibi tit. 11. par. 6.
Et quid si grauatus restituere sit de liberis testatoris, vid. ibidem. in glos. 7. & 8.
Fructus a filio vel a patre percepti ex hæreditate quam restituere tenentur an in suam legitimam computare teneantur, videtur ibi. in dicta glossa octaua.
Fructus quales debent hæredi restitui quando ab aliquo euincitur hæreditas, & quando, & alia in hoc, vid. per glo. l. 4. per tex. ibi. titulo decimoquarto. par. 6.
Et an & quando fructibus consumptis teneatur restituens ad æstimationẽ vid. ibidem in glo. 2.
Et quid in bonæ fidei, vel malæ fidei possessore, vid. ibidem. in glo. 2. 3. 5. & 7. per illum tex.
Et an malæ fidei possessor deducat expensas quando nullos fructus percepit, vid. ibi. in glo. 8.
Et an violentus possessor teneatur de percipiendis, vide glo. 2. l. 10. tit. 10. pat. 7.
Et an committat furtum ille qui cum sit ipso iure priuatus beneficijs suis fructus percipit, vid. glo. 3. l. 1. tit. 14. p. 7.
Fructus mei fundi si cadant in fundo tuo, tui non sunt, vid. glo. 1. l. 40. tit. 15. par. 7.
FRVCTVARIVS si per vim a domino expellatur qualiter dominus expellens puniatur, & quid econtra, vid. glo. 2. l. 16. per text. ibi. titu. 10. par. 7.
Fructuarius qualiter agat contra furem sibi furantem rem ex qua fructũ habebat, vid. glo. 6. & 7. l. 12. per tex. ibi. tit. 14. p. 7.
Vide in verbo, VSVSFRVCTVARIVS.
FRVMẽNTVM necessarium pro ciuibus prohibere potest quis ne vendatur extra locum illud glo. in fine. 1. col. l. 15. tit. 1. p. 1.
Frumentum quale esse debeat ad consecrandum corpus domini, vid. gl. 4. l. 52. t. c. 4. par. 1.
Frumentum qualiter hodie per leges huius Regni decimetur, vid. glo. 2. l. 10. tit. 10. par. 1.
Et an statutum prohibens ne frumentum extrahatur habeat locum in extrahente farinam, vide glossam primam. l. 19. titulo secundo. partita tertia.
Frumentum corrupcum cum incorrupto, an & quando liceat commiscere, vid. glo. 2. l. 1 cir. 7. par. 5.
Frumentum si sub aliquo contra deuectum asportetur si postea casu fortuito frumentum pereat an ad æstimationem teneatur, vid. glo. 8. l. 6. tit. 7. par. 5.
Frumentum minoris an per tutorem vel curatorem seruari debeat in puberc aetate, vide glossam nonam. l. 15. titulo decimosexto. partita sexta.
Et an teneatur mittere in alium locum vt melius vendatur, vid. ibidem.
Et debet poni tempus venditionis, ne contra tutorem præsumatur venditum tempore cattori, vide ibidem.
Et de pœna immiscentis palea cũ frumento, vid. glo. 4. l. 5. per illum text. tit. 7. par. 7.
Et si grex alicuius in frumento alterius quod adhuc est in herba damnũ dederit qualiter damnum istud debeat æstimari, vid. glo. 1. l. 24. tit. 6. partita. 7.
FVGERE si quis possit an ad id teneatur alias incidat in pœnam irregularitatis si aliquem etiam ad suam defensionem occidat, vid. glo. 1. Lab. tit. 6. par. 1.
Fugere ad ecclesiam, de hoc, vi. supra in verbo. CONFVGIENS AD.
Fugiens in bello dicitur aleuosus, nisi letaliter percussus euaserit, vi. glossam secundum. legis sextæ. titulo decimo nono. partita secunda. & glossam quintam. legis nonæ. titulo decimo nono. partita secunda.
Fugiens qualiter capi & deduci debeat & qualiter puniatur, & quando si post accusationem fugit, vid. glo. l. 18. per tex. ibi. tit. primo. partita septima.
Fugiens a carcere an habeatur pro confesso & qualiter puniatur, vi. gl. 1. cum alijs ibi. l. decimæ tertiæ. per illum tex. titulo vigesimo nono. partita septima.
Et quid si cum scientia vel custodum negligentia aufugiat, an maius puniatur, & quare, vid. ibi. glo. 5.
Et quid si isti habebant iustam fugiendi causam, vid. ibi. glo. 6.
FVGITIVVS SERVVS, vid. in verbo, SERVVS FVGITIVVS.
FVGITIVVS DEBITOR per creditorem propria authoritate capitur testi, & ante diem, & quid si debitor se defendat, & quid si creditor illi vulnerauit, vide glossam primam. legis decimæ. titulo decimoquinto partita. 5.
Et quid si fuga sit in prompcu sed non in actu, & quid de colono vel scriptitio fugiente, vid. ibidem.
Et an quilibet de populo possit debitorem fugitiuum capere, vide ibidem.
Et quid si debitor sit clericus, vel debitor large, & quisita dicatur, vid. glo. 1. in fine.
De hoc, vide in verbo, DEBITOR FVGITIVVS.
FVNDATORES ecclesiarum tenentur eas dotare, & antea petere non possunt quod consecrentur, & quid si consecretur, vid. glo. 2. l. 3. tit. 6. partita. 1.
Fundatores ecclesiarum si non sint soluendo neque eius heredes tũ Episcopus debet illam ecclesiam dotare, vid. ibid. in glo. 3.
FVNERIS IMPENSA æstimatur secundum facultatem seu dignitatem defuncti, vid. glo. 8. in prin. l. 12. tit. 13. par. 1.
Vid. infra. in verbo, IMPENSA.
FVNDVS transit ad ecclesiam, & ad personam ecclesiasticam cum onere, suo, & ecclesia tenebitur ad solutionem tributi illi annexum, vel cuiuscunque oneris, vide glossam quartam. columna. 1. l. 51. titulo. 6. partita prima.
Et si fundo alicuius aliquid propter alluuionem accrescat an dominus fundi sit vel cuius, vide glossam secundam. l. vigesimæ sextæ. tit. 28. par. tertia.
Fundus an domino priori debeat restitui si flumen super eum fuit per decem annos inter presentes & viginti inter absentes, vid. glo. 4. l. 2. tit. 28. par. 3.
Fundus quando dicatur vi possessus, vid. glo. 2. ad medium. l. 4. tit. 33. partita. 3.
Fundus ciuitati propinquus carius æstimatur, vid. glo. 6. l. 56. tit. 3. partita quinta.
FVLLO, vide de hoc in verbo, OFFICIALIS.
FVR an suspendatur pro primo furto magno, vid. glo. 2. d. l. 1. tit. 17. par. secunda.
Et non solum aduersus furem cognoscit iudex vbi res furtiua reperitur, quando certum est de furto. sed etiam quando est aliqua suspitio, vide glossam vigesimam. l. trigesimæ. per text. ibi titulo secundo. partita tertia.
Fur equi an possit petere expensas quas fecit in alendo equum furatũ, vide glossam primam. legis quadragesimæquartæ. titulo vigesimo octauo. partita. 3.
Fur an faciat fructus suos ex re furtiua quam vsucapere voluerat, vide glossam quartam. legis quartæ. titulo vigesimo nono. partita tertia.
Fur si fuerit aliquis dominus qualiter pro furto puniatur, vide glossam septimam. legis decimæ primæ. titulo vigesimo quinto. partita quarta.

Fur, & semper seruus præsumitur fur, vid. glossam primam. l. 46. titul. 5. partita. 5.
Fur si aliquid alicui dedit ne illum detegat, an ab ipso repeti possit, vide glossam primam. l. quinquagesimæquartæ. titulo decimo quarto, par. quinta.
Fur an & quando occidi possit, quando vero, & qualem non, vid. glossam secundam, tertiam, & quartam. l. 3. per tex. ibi. titulo. octauo, part. septima.
Fures pro exportatione paruæ rei occidi non possunt siue nocturni siue diurnũ sint, vid. d. glo. 4. ad finem.
Eodem cp in fure dicendum sit in nocturno de populatore, vid. glo. 9. d. l. tit 8. par. 7.
Fur an executetur ex eo, scilicet, cp dicit se furare eo, scilicet, q credebat dominum permissurum, & ex quibus hoc constare possit, vid. glo. 4. l. 1. tit. 14. par. 7.
Et quid si ex post facto dominus rei dicat quod de consensu suo res capta fuit, an ipse furem excuset, vide ibidem.
Fur manifestus qualis dicatur, & ex quibus illum ita esse colligatur, vid. glo. 4. l. 2. tit. 14. par. 7.
Fur dicit se creditor qui vtitur re sibi data in pignus, vide. glo. 4. l. 3. per tex. ibi. tit. 14. par. 7.
Eadem est in depositario, vide ibidem.
Fur an puniri possit vbicunque inuenitur siue cum refurtiua, vel sine ea, & quis sit ipsius iudex competens, vid. glo. 1. l. 4. per tex. ibi. tit. 14. par. septima.
Fur an dicatur tutor qui rem sui minoris dolo subtraxit, vt contra eũ detur actio furti, vide glo. 1. l. 5. tit. 14. par. 5.
Fur dicitur quis multis & diuersis modis. glossas: legum. titulo. 14. par. septima, & vide in verbo, FVRTVM, & in verbo, ACTIO FVRTI.
Fur qui ligna vel alios materiales furauit qualiter teneatur, & ad quid, & decuplo pœna, vide glossam secundam. l. 16. per tex. ibi. titu. 14. partita septima.
Fur si minor furiosus vel familiares domus, an & quando actione furti conueniri possit, vide glossas. legis decimæ septimæ ibi. per illum textum.
Et quid si vxor, filius, vel seruus furentur in maxima quantitate, an possit actione furti conueniri, vid. ibi. in glo. 6.
Et quid si vxor, filius, vel seruus furentur in maxima quantitate, an possit actione furti conueniri, vid. ibi. in glo. 6.
Fur qualiter puniatur siue contra eum agatur ciuiliter siue criminaliter, siue furtum sit magnum vel paruum, vid. glo. l. 18. tit. 14. partita septima.
Fur famosus quis dicatur, & de ipsius pœna, vid. glo. 5. col. 2. in prin. d. l. & col. 3. ad finem.
Et quid si furtum tribus vicibus continuatum sit in parua, vel in magna quantitate, vel quid si fiat cum aliqua effractione ostiorum vel aliter, vid. glo. 5. col. 2. 3. & 4.
Fur apponit se ad furandum, an per hoc pœna mortis puniatur, vide ibidem. col. 4. ad medium.
Fur quis proprie dicatur, & quis dicatur latro, vid. d. glo. 5. & glossam. 6. ibi.
Et de pœna furantis rem sacram, vel de eo qui vadit ad alicuius domũ cum armis, vid. ibid. glo. 8. & 9.
Et de pœna detur receptatoribus furum, vide per glossam decimamquartam. l. decimæ octauæ. per tex. ibi. tit. 14. par. 7. & ibi. in glo. decima quinta.
Fur, & ignis in quo differant & qualiter cognoscuntur, vi. glo. l. 19. per tex. ibi. tit. 14. par. 7.
Fur qualiter agatur contra furem, & eius heredes condictione furtiua, & quando, vid. glo. l. 20. ibi. per illum tex.
Et quid si plures sunt fures, an omnes in solidum teneantur, & an vnius socius liberet alios, & quando, vid. ibi. glo. 10. & 11. per illum textum ibi.
Fur aliquid surripiens de hæreditate qualiter teneatur, vide. glossas. legis vigesimæ primæ. per textum ibi. titulo decimo quarto. part. septima.
Fur an dicatur ille qui terminos seu limites euulsit & de eius pœna, vide glossam quintam sextam, & septimam. l. 30. per tex. ibi. titu. 14. partita septima.
FVRANS ligna siue alios materiales qualiter puniatur, & ad quid teneatur, vid. glossam secundam. d. l. 16. per tex. ibi. titulo decimoquarto. par. septima.
Furem si sit minor, vel furiosus, vel familiaris domus, an isti furti actione conueniantur, & quando, vid. glo. l. decimæ septimæ. ibi. per illum.
Fur filius, vxor, vel seruo furans in magna quãtitate, an actione furti cõ magna vel in parua quantitate siue contra eum agatur criminaliter siue ciuiliter qualiter puniatur, vid. gl. l. 18. per tex. ibi. tit. 14 partita. 7.
Et quid si furtum tribus vicibus continuatum sit in parua vel in magna quantitate, vel quid si cum aliqua effractione ostiorum vid. glo. 5. ibi. col. 3. & quarta.
Furans aliquid de loco sacro vel ex domo priuati eũdo cũ armis qualiter puniatur, vide ibidem glossam octauam, & nonam. per illum textum ibi.
Furans aliquid ex hæreditate iacente qualiter puniatur, vide glossas. legis vigesimæ primæ, per textum ibi. titulo decimo quarto. partita septima.
Furans filium, vel seruum alienum committit plagium, & de eius pœna, vid. glo. 1. l. 22. ibi. per illum tex.
Vide de hoc in verbo, FVR, & verbo. FVRTVM.
FVRTIVAE RES, vide infra. in verbo, VSVCAPIO, & in verbo, RES FVRTIVAE.
FVRTVM in clericis, an sit crimen depositione dignum, vid. glo. 2. l. 61. tit. 6. par. 1.
Furtum in curia commissum qualiter puniatur, vid. glo. 18. l. 3. tit. 16. part. secunda.
Furtum est nobilibus vilius quam alijs, vide glossam. 9. l. 1. tit. 17. partita secunda.
Furtum, & an pro secundo furto debeat quis mori, vid. glossam. 5. l. 6. tit. vigesimo octauo, partita secunda, & l. 18. titulo. decimo quarto. part. septima.
Furtum committitur si res specialiter hypothecata vendatur secus si generaliter, vide glossam nonam. l. septuagesimo. tit. decimo octauo, part. tertia.
Furtum siue rapina est genus malefitiæ, & an Rex possit propter hoc dominum aliquem a Regno eijcere, & an vasalli illum sequi teneantur, vide glossam primam, cum sequentibus. l. in titulo vigesimo quinto. partita. 4.
Et qualiter richi homines pro rapina puniantur, vide ibidem in glo. septima.
Furtum an & qando computetur inter casus foruitos, vid. glo. 6. per tex. ibi. l. 3. tit. 2. par. 5.
Furtum est quid principale seruorum, vide glo. primam. l. 46. titu. 5 partita quinta.
Furtũ fiat mercatoribus in itineribus & visa an domini viarum, vel ciuitas in cuius territorio talia commissa fuerant ad refarcienda damna teneantur, vide glossam septimam. legis quartæ. titulo septimo. partita quinta.
Furtum an committat exactor tributorum qui illud exigit sciens in iustum, vide glossam sextam. legis nonæ. titulo. septimo. partita quinta.
Furtum facere non præsumitur forius qui ex re communi aliquid suscepit alijs socijs ignorantibus, vid. glo. 1. l. 17. per tex. ibi. titulo. 10. partita quinta.
Et si defunctus furtum vel delictum commisit, an & quando eius heredes teneantur, vel non, vide glossas. l. 25. per illum tex. tit. primo. part. septima.
Furtum quid sit, & an donans rem alienam & tradens furtum committat vide glossam secundam, & tertiam. l. titulo decimoquarto. partita septima.
Furtum an committatur per suscipiẽtẽ fructus beneficij a quo est ipso iure priuatus, vid. d. glo. 3. in fine.
Furtum an committatur quando fur credit dominum permissurũ, & ex quibus hoc constare possit, vide glossam quartam. d. l. 1. titu. 14. part. septima.
Et quid si postea dominus rei dicat quod de cõsensu ipsius, res fuit capta, an istud furem excuset, vid. d. glo. 4.
Furtum manifestũ quod dicatur, & quid si fur desinat illud quod furauerat an tunc furtum dicatur manifestum. vid. glo. 2. & 4. l. 2. tit. 14. part. septima.
Furtum committitur per creditorem, vel depositarium qui de re sibi tradita contra domini voluntatem vtitur, vi. glo. 4. l. 3. per tex. ibi. tit. 14. partita. 7.
Furtum committit debitor qui pignus creditori suo surripuit, vid. d. gl. 4. d. l. 3.
Furtum si fiat in vno loco & fur in alio reperiatur cum re furtiua vel sine ea, an ibidem per iudicem illius loci puniri debeat, & quando, vid. glo. 1. l. 4. per tex. ibi. tit. 14. par. 7.
Et contra quem detur actio furti vel non, vid. glossas. d. l. 4. per illum textum.
Furtum si commictatur cum alicuius consilio vel adiutorio, an & quando consulens de furto teneatur vel non, vid. ibi. glo. 11. per illum textum.
Furtum an committat tutor qui rem pupilli sui dolose subtraxit, vi. glo. l. 5. ibi. per illum text.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Et an hospes teneatur de furto facto illo qui in domum suam hospitauit, si grat. illum recepit, vid. glossam primam l. 7. tit. decimo quarto. par. tita septima.
Furtum filij familias vel serui per aliquem ad hoc inducti si fiat domino sciente qualiter tunc inducens teneatur, vid. glossam secundam. l. octaua. ibi.
Furtum an cõmittat debitor qui creditori suo pignus furatus fuit quod pro debito sibi dedit, vel cum in eius potestate rem haberet illã vendidit, vel aliter contractauerit. vide glossam primam, secundam, tertiam quartam & quintam, cum aliis ibi. l. 9. per tex. ibi. titulo decimoquarto. par. 7.
Et quid si extraneus furtum fecerit, cui actio furti detur contra furem an creditori, vel ipsi domino, vid. ibid. in glo. 6.
Et an tunc creditor ex actione furti aliquid lucrari possit, vid. ibidem in glossa. 7.
Furtum fiat circa rem alicui commodatam, an tunc commodator, vel commodatarius admittatur ad talis rei recuperationem, & an semel agendo contra vnum possit commodator ad alium reddire, & quãdo vide glossas. l. vndecimæ. per textum ibi. titulo decimo quarto. part. septima.
Furtum si fiat depositario, qualiter actio furti ipsi vel domino detur, & quando, vid. glo. l. 12. ibi. per illum text.
Furtum an committatur in re immobili, vid. glo. 6. l. 12. titu. 14. partita septima.
Furtum per aliquem de re alicui legata factum, an & quãdo, & qua actione per ipsum legatarium recuperari possit, vide glossam quaeram. legis 81. ibi.
Furtum an committat officialis Regis qui cum esset ab eo positus, vt expenderet aliquas pecunias inter aliquos, illas in sui commodum expẽdit, vide glossas. l. decimæ quartæ, & decimæ quintæ. tit. decimoquarto. par. 7.
Furtum an committat monetarius pro se monetam bonam faciens, vel metallum petius meliori miscens, vide glossas. d. l. decimæ quintæ, per illam tex. ibi.
Et qualiter furans ligna, vel aliud materiale & affigens domui suę punitur, vide glossam secundam. l. 16 titulo decimo quarto. par. 7. per tex. ibi.
Furtum si per minorem, vel furiosum committatur, vel per familiarẽ domus qualiter furans puniri debeat, vid. glo. l. 17. ibi.
Furtum domestici quod & quãdo dicatur, vide glossam tertiam, & quarta n. d. l. 17.
Furtum magnum si fiat per vxorem, vel filium vel seruum, an tunc isti conueniri possint. vid. ibi. glo. 6.
Furtum siue magnum siue paruum qualiter debeat puniri, siue ciuiliter, siue criminaliter agatur, vide glo. legis decimæ octauæ. ibi. per illum textum. ibi.
Et quando propter furtum ad pœnam mortis deueniri possit, vid. glo. 5. col. 2. d. l. 18.
Et quid si furtum tribus vicibus continuatum sit in parua vel in magna quantitate, vel hæc cum aliqua esset actione ostiorum, vel aliter, vi. glo. 5. supra dictam col. 3. & 4.
Furtum factum cum appositione scalarum, an sit morte dignum, vide. d. glo. 5. col. 4. ad medium.
Et quid in furto cum armis facto, vel alicuius rei sacræ, vide. glo. 8. & 9. d. l. 18. tit. 14. par. 7.
Furtum iudicis ab eo facto officio durante qualiter puniatur, vid. glo. 11. d. l. 18. per illum tex. & glo. 1. l. 14. ibi.
Furtum an committat receptator furum, & quando, vid. glo. 14. & 15. d. l. 18. per tex. ibi.
Furtum an committat abigeus, & quale, & de eius pœna, vid. glo. l. 19. ibi. & supra in verbo, AVIGEVS.
Et qualiter agatur contra furem vel contra eius hæredes cõdictione furtiua, & quando, & ad quid. vid. glo. l. 20. ibi. per illum tex.
Furtum a pluribus factum an omnes teneantur in solidum, & an vnius solutum liberet alios, & quando. vid. glo. 10. & 11. d. l. 20.
Furtum factum circa hæreditatem iacentem qualiter puniatur, vid. glo. l. 21. ibi. per illum tex.
Furtum in quo differat a plagio, vid. glo. primam. l. 22. ibi. per illum textum.
Furtum sui ipsius facit seruus qui a domino suo aufugit, vid. glo. 1. & 2. l. 23. tit. 14. par. 7. per illum text.
Et qualiter a domino perquiri debeat in domibus alienis, & quãdo, vide glo. 2. d. l. 24. ibi. per illum text.
Furtum an faciat ille qui limites seu terminos euulsit, & quando, & de ipsius pœna, vide glossam 5. 6. & 7. per tex. ibi, l. 30. titul. decimoquarto. partita 7.
FVRCA si in aliquo loco sit erecta per 30. annos licet interim ibidẽ nullus suspendatur quia casus non euenit tamen ostendit quod dominus in loco illo, habet merum & mixtum imperium. vid. glo. 8. d. l. 15. tit. 9. partita 3.
Et an ad erectionem furcæ compellatur quis vendere solum suũ, vig. d. in fine. l. 3. tit. 5. par. 5.
Et an mortuus suspendi possit, & quando, vid. glo. 3. l. 7. titulo 1. partita septima.
Et quid si occidatur ille qui ducebatur ad furcas, an occidens pœna homicidæ puniatur, vid. glossam secundam. legis primæ titulo octauo. partita septima.
Et infamis seu villis persona cum pœnam mortis mereatur, tunc infamia non de capitari debet, vide glossam sextam. l. 6. titul. trigesimo primo. partita. 7.
Furnus ante omnia debet ædificari, quando construitur aliqua ciuitas de nouo, postea, muri, tertio templa, vide glossam tertiam. l. 21. titul. 28. partita 2.
Furiosus licet pluries aliquid faciat nunquam tamen ex tali actu inducitur consuetudo de nouo, vide glo. fina. l. secundæ, titulo secundo. prima.
Furiosi aliquem de fonte sacro leuare non debent, & quæ sit in hoc ratio, vid. glo. penul. l. 6. tit. 4. par. 1.
Furioso quando ei sacra vnctio dari debeat vel non, vid. glo. l. 71. tit. 4. partita 1.
Furiosus quis esse dicatur, & in quo furiosus differat a demente, vid. ibid. & etiam in glo. 4. l. 4. tit. 11. partita 5. & glo. 1. d. l. 13. titul. decimoseptimo. partita 6.
Furiosus si habeat pecuniam pœnes aliquem certum, si certus ille emptre aliquid emat sibi, an resita empta sit ementis vel furiosi ex cuius pecunia empta fuit, vide glossam tertiam. legis 49. titul. quinto. partita quinta.
Furiosus an admittatur ad Regni successionem, vel ad aliam maioritatem. vid. glo. 19. col. 3. in medio. l. 2. tit. 15. p. 2.
Furiosus Rex si habeat filium habilem, an tali filio d. beat Regni administratio committi, exclusis curatoribus, vid. glo. 5. l. 3. titulo. 15. partita secunda.
Furiosus per dilucida interualla, an possit esse iudex, vid. glo. d. l. 4. titu. 4. partita. 3.
Et quid de processu facto per istos si non fuerit de impendimento oppositum, vid. ibid. in glo. 2.
Furiosus non potest esse aduocatus, vide glossam. 5. l. 2. titulo sexto. partita tertia.
Furiosi habent omnia beneficia quæ minoribus competunt, vid. glo. d. l. tit. 13. par. 3.
Et ita restitui possunt, vide ibidem.
Furiosis, & prodigis curatores dandi sunt, & quibus: equiparantur pupillis, vid. glo. 10. l. 60. tit. 18. par. 1.
Furiosi litẽ contestare nõ possunt, nec, sententia cõtra eos indefensos valet, & quid si pro eis detur, vide glossam 11. l. 12. tit. vigesimo secundo. partita. 3.
Furiosus vsucapere vel præscribere potest rem quando illum cepit in animum mentem, & quare, vid. glo. 4. l. 2. tit. 29. par. 3.
Furiosus & demens an possint matrimonium contrahere, & quando, vid. glo. 3. l. 6. tit. 2. par. 4.
Furiosus non potest facere testamentum etiam si velit ad pias causas relicti, vid. glo. 5. l. 3. tit. 1. par. 6.
Et an in dubio præsumatur testamentum fuisse factum furoris tempore, vel dementiæ, vel dilucidi interualli, vid. glo. 6. d. l. 13.
Furiosus recte ex hæredari potest, ob ingratitudinem commissam ante furorem, & an illo exhæredato possit ei exemplariter substitui, vid. glo. 2. l. 11. tit. 5. par. 6.
Furiosus si filios habeat, ad hoc vt per eos substitutio exemplaris sibi facta euanescat, quales illi filij esse debeant, vid. ibid. in glo. 6.
Furiosus cui exemplariter fuit substitutum si redeat ad sanam mentẽ, & postea ad furorem an talis substitutio vires habeat, vide ibid. in glossa nona.
Furiosus si ab aliquo instituatur hæres, quis hæreditatem adire possit pro sius nomine, & quando sibi pleno iure queratur, vid. glo. 14. d. l. tit. 6. partita. 6.
Et nulla cura est legitima nisi furiosi licet in tutela sic, vid. l. 2. l. 2. tit. 6. 6. & glo. 13. l. 4. ibidem.
Furiosus tutor esse non debet timo, & illi dari debet, vid. glo. 2. l. 4. per tex. ibi. tit. 16. par. 6.
Et an furioso tutor dari possit per iudicem etiam ipso non petente, vide glo. 7. l. 12. tit. 16. par. 6.
Furiosus & mente captus equiparantur, aliquando tamen differunt, vide glo. 1. l. 13. tit. 6. par. 6.
Furiosus si delinquat an accusari, & puniri possit, vid. glo. 8. & glo. 10. per tex. ibi. tit. 1. par. 7.
Et an in dubio delictum præsumatur tempore furoris factum, vid. ibi. Furiosus an durante furore possit puniri de delicto cõmisso tempore sanæ mentis, vid. ibid.
Et lex dat facultatem coniunctis furiosi vt illum carcerare, & ligare possint, vid. ibi. in glo. 10.
Furiosus iniuriam facere non potest, an vero iniuriari possit, vid. glo. 1. l. 8. per tex. ibi. tit. 9. par. 7.
Furiosus si furtum faciat qualiter puniatur, vi. glo. 2. l. 17. per tex. ibi. tit. 14. par. 7.
FVROR, vid. supra proxime. in verbo, EVRIOSVS.
FVSTIGATIO, & fustigationis pœna non datur nisi tantum vilibus personis, vide glossam decimam quintam. l. 5. per tex. ibi. titulo. 6. partita septima.

G

GABELLA si sit soluenda de quacunque hæreditate quæ de nouo acquiratur, an debeatur ex hæreditate in qua filius succedit, vid. glo. 4. l. 21. tit. 3. par. 6.
Gabella an debeat solui a filijs adoptiuis etiam stante statuto quod nihil ex hæreditate paterna illam soluere non teneantur, vide glossam quartam. l. 10. titul. 4. partita sexta.
Gabella an possit imponi meretricibus existentibus in publico lupanari vid. glo. 2. l. 2. tit. 22. par. 7.
Gabella, & in solutione gabellæ an inspiciatur locus cõtractus vel locus vbi res ita est, vid. per glo. 2. l. 8. tit. 5. par. 5.
Gabella comitatus si alicui vendita sit, & postea comitatus augeatur, an debeat augeri pensio pro rata augmenti emptori gabellarum, & qualiter istud intelligi debeat, vid. per glossam. 4. l. 34. per illum tex. tit. 5. partita 5.
Gabellatores gabellarum assimilantur vsufructuarijs, vid. d. glo. 4. ad finem.
Et an in contractu locationis gabellarũ possit allegari decepto vltra dimidium iusti prætij, vide glossam quartam. in medio. l. 56. tit. 5. partita quinta.
Gabella noua si ab aliqua ciuitate imponatur, an ciuitas illa possit tertiã partem pro suis necessitatibus, vide glossam secundam. l. 7. tit. 7. partita quinta.
Gabella de nouo imponi dicitur siue de nouo imponatur, siue vltra solitum augeatur siue minuatur, vide glossam primam. l. 9. titulo. 7. partita quinta.
Gabellam soluere non tenentur clerici si sine negotiatione vendiderint, vid. glo. 50. tit. 6. par. 1.
Gabellæ solui debent a clericis negotiatoribus, & mercãtiam exercentibus de rebus quas vendunt si admoniti a talibus negotiationibus nõ desistant, vide glossam tertiam. l. quadragesimænonæ. titulo. 6. partita quinta.
Gabellæ an augeantur si territorium augeatur, vid. glo. 1. & 2. l. 13. titu. 8. par. 3.
GADARÆ, & mirandum est de ciuitate istorum qui magno precio emũt res mas cum tam de facili fallantur, & falli possunt, vid. glo. 5. l. 8. tit. 7. par. 7.
Gemmæ si per alluuionem riuorum nobis accrescunt, an in dominio nostro fiant, vid. glo. 2. l. 26. tit. 28 par. 3.
GENERALIS confessionis extra iudicialis, an habeat eundem effectum ac facta esset in iudicio siue in ciuilibus siue in criminalibus, vi. glo. 2. l. tit. 12. par. 5.
GENERI an præiudicet sententia lata contra socerum suum rem defendẽtem in iudicio ipso sciente, vid. glo. 2. l. 20. tit. 22. par. 3.
GENERALE MANDATVM, &c. vid. infra. in verbo, MANDATVM GENERALE.
GENERALIS concessio facta per Papam legatis seu aliquibus prouincijs de genitibus non se extendit ad id faciter q. ipse tali ratione possit facere ea quæ ad solum Papam pertinent nisi specialiter fuerit sibi concessum. glossam quadragesimam secundam. legis quintæ. tit. 5. partita prima.
Generalis prouisio non se debet extẽdi ad ea de quibus est specialiter prouisum, vid. glo. 2. l. 22. tit. 1. par. 6.
Generalis dispositio non includet in se personas inhabiles, vid. glo. 19. in fin. l. 2. tit. 15. par. 2.
Generalis concessio in donatione Regis ad regalia se non extendit, vide glo. 1. l. tit. 15 par. 2. & glo. 5. l. 8 tit. 26. par. 2.
Generalis concessio quantumcunque larga alicui facta de lucrandi rebus fiscalibus, quibus is ad modum tantum se extendit, vid. d. glo. 5.
Generalis citatio creditorum vel legatariorum, an sufficiat quãdo hæres facit inuentarium, vid. glo. 8. l. 5. tit. 6. par. 6.
Generalis confiteri inuentarium, vid. glo. 8. l. 5. tit. 6. par. 6.
Generalis petitio an ad specialem per sequentem tantum extẽdatur, vide glo. 1. l. 25. tit. 2. par. 5.
Generalis reuocatio priuilegiorum an comprehendat clausulam in corpore iuris, vid. glo. ad l. 2. tit. 18 par 3.
Generalis remuntiatio casuum fortuitorum in contractu commodati, an valeat, vid. glo. 5. l. 71. tit. 18. par. 3.
Generalis liberatio a creditore facta dicitur captiosa nec ad hoc potest creditor compelli. vid glo. 2. l. 81. tit. 18. par. 3.
Generalis reuocatio testamentorũ an sufficiat eorũ si ibi nõ fiat mẽtio clausulæ de rogatoriæ, quod est in primo testamento, vid. glo. 4. l. 3. tit. 7. p. 6.
Generalis renuntiatio casuum fortuitorum an teneat in contractibus & iudicijs, vid. glo. 10. l. 3. tit. 2. par. 5.
Et an idem sit in depositario recipiente depositum, vi. glo. 4. l. 4. tit. 3. par. quinta.
Generalis subscriptio an habeat vim specialis quando testamentum non habet rem solum vnum casum, vide ibidem.
Generalis donatio saltim quando sit ecclesiæ an in ea veniat merum imperium, vid. glo. 2. l. 9. tit. 4. par. 5. & glo. 1. l. vigesimæ tertiæ. tit. 8. par. quinta.
Generalis clausula quãdo ad specialia referatur, vide plures casus de quibus in. d. glo. 4. & 5.
Generalis dispositio intelligitur & includit in se casus & personas priuilegiatas. vid. glo. 3. l. 53. tit. 5. par. 5.
Et an in generali remissione veniat dolus, vide glo. 5. l. 30. titu. 11. partita quinta.
Generalis clausula quando ad præcedentia, vel sequentia referatur, siue in pœnalibus, siue in alijs, vid. glo. 4. l. 9. tit. 7. par. 6.
Generalis liberatio administratori vel alio data ad quæ se extendat, & quando, & ex quibus vitietur, vide glo. l. 30. per tex. ibi. titu. 11. partita quinta.
Et in generali mandato non veniunt turpia, vi. glo. 1. l. 25. per tex. ibi. tit. 12. par. 5.
Et quæ veniãt in generali obligatione bonorũ ab aliquo facta, vide. per glo. l. 5. per tex. ibi. tit. 13. par. 5.
Generalis obligatio an se extendat ad bona futura quæ acquirantur per hæredem debitoris, vid. d. glo. 5. in medio.
Generalis prouisio siue fermo quando deroget specialem vel derogetur, vide multa in hoc per glo. 1. l. 3. tit. 10. par. 6.
Generalis obligatio omnium bonorum an impediat quod quis specialiter rem alicui obligare non possit, vid. glo. d. l. 10. tit. 13. par. 5.
Generalis dispositio non refertur ad ea quæ pendent ex testamento, vide glo. 2. col. 10. post medium l. 3. tit. 13. par. 6.
Generale mandatum ad negotia imporat, vt solutionem a debitoribus recipere possit, vid. glo. 2. l. 5 tit. 4. par. 5. per tex. ibi.
GENERIS APPELLATIONE seu omnium de genere an comprehendantur omnes consanguinei & agnati, vid. glo. 16 in fine. l. 22. tit. 13. par. 2. & glo. 18. columna 3. in principio. l. 2. titulo decimoquinto. par. secunda.
GENERATIO naturalis, & regeneratio spiritualis æquippollent, vide glo. 12. l. 2. tit. 24. par. 4.
GENERARE potest quis in. 9. 10. & 11. anno vt exemplificãdo dicit. glo. 6. l. 6. tit. 1 par. 4.
Generare si non possit aliquis an in feudo succedere possit, vid. glo. 9. l. 6. tit. 26 par. 4.
GENEROSVS, vid. infra in verbo. NOBILES.
GENS & quę requirantur vt proprie dicatur gens, vid. gl. 2. l. 16. tit. 26. partita. 2.
GENITIVVS denotat dominium vt dicit. glo. 1. l. 2. tit. duodecimo. partita secunda.
GENVS perire non potest, vide glossam primam. l. 24. titulo. 5. partita quinta.
Et quid si ab aliquo sit alicui facta promissio in genere vel in quantitate, an re peremp. a promissor liberetur, vide glossam. 1. l. 18. tit. 11. partita quinta.
Et quid si genus debeatur species tamen sit in solutione, vid. ibidem.
Genus & an a testatore relictum sub verbis generalibus sit in hęredis vel legatarij electione dare vel non, vid. glo. l. 23. titulo. 9. par. 6. per text. ibi.
Genus perire non potest, vid. d. gloss 3. legis vigesimæ tertiæ. per textum ibi.
Genus humanum per solas nuptias conseruatur, vid. glo 3. co. 2. in fi. l. 3. tit. 9. par. 6.
Genus si præcedat an specialitas quæ sequitur sit potens vt possit derogari generi in aliquibus, vide glossam primam. l. 3. titulo. decimo. partita sexta.
Genus quando derogetur ab specie, vide glossam quartam, columna. post principium. l. 6. tit. 11 par. 6. & glo. 2. col. 11. ad medium. l. 3. titu. 13. partita. 6.
GENVFLECTI non debet coram alio quã Papa, vel Rege, vid. glo. 1. l. 6. tit. 9. par. 2.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Index materiarum.

GESTOR NEGOTIORVM, vide infra in verbo, NEGOTIORVM GESTOR.
GIRVNDIA adiecta verbo vel participio futuri temporis inducit cõditionem, vid. glo. 13. l. 1. tit. 4. par. 6.
GLAVDIVM vtique est apud ecclesiam sed materialis manu Regum exercetur & defectum istius gladij in habitu tantum, vi. glo. 5. in prooemio. 2 par.
GRATIA dicitur priuilegium & dorum Principis & idem est gratia quæ & priuilegium, vid. gl. 5. l. 27. tit. 18 par. 3.
Gratia facta his qui veniunt ad habitandum in aliquo loco an sit irrenocabilis, & an tranierit in contractum, & quid si princeps illam reuocauerit, & an concessa videatur ciuibus originarijs qui ab illo loco recesserunt, vide glossam primam. l. quadragesimænonæ. titulo decimooctauo. par. 3.
Gratia per Regem facta in remunerationem seruitiorum dicitur pulchra gratia, & tanquam beneficium est latissime interpretanda, vid. glo. 1. l. 51. ibidem.
Gratia in dubio an præsumatur realis an vero personalis. vid. d. glo. 1. in fine. d. l. 51. tit. 18. par. 3.
Gratia & quando dicatur quis facere gratiam, vide. glo. 2. l. 3. per tex. ibi tit. 12. par. 7.
Gratia magis videtur accedere vltimę voluntati quã contractui, vi. gl. 2 supra dictam.
GRAMMATICA olim addiscebatur per mulieres, vid. gl. 2. l. 6. tituł. 16. par. 6.
GRADVS Licentiati seu Doctoratus quis conferat, & quo iure, vide. glo. 2. l. 7. tit. 6 par. 1.
Gradus affinitatis siue consanguinitatis qualiter computetur, vid. glo. 1. per alium tex. l. 3. tit. 6. par. 4.
Gradus quid sit & de ipsius definitione, & dicuntur gradus ad similitudinem scalarum vel locorum, vide gl. ibi secundam. l. 3. titu. 6. partita quarta.
Et de ratione diuersitatis inter legistas, & canonistas in hac graduum cõputatione, vide ibid. in glo. 3.
Et quid si per statutum laicorum imponatur pœna contrahenti matrimonium in 4. gradu secundum quam computationem, an ciuilem, vel canonicam istud intelligendum sit, vid. ibid. glo. 4.
Gradus ascendentium, & descendentium matrimonium nunquã contrahere possunt, vide glossam primam. legis quartæ. titulo sexto. partita quarta.
Gratificatio, & an debitor possit eligere cui ex creditoribus soluat vt sit gratificationi locus, vide per glo. 2. l. 9. titulo decimo quinto. partita quinta.
GRAVAMEN in legitima positum filio licet non valeat in eius persona bene tantum valet in persona substituti. glo. 1. in fine. l. 2. tit. 15. partita secunda.
Grauamen adiectum magno legato successori maioriæ relicto, vt bona maioriæ cum aliquo diuidat vel quod remittat tributum quod debetur in maioriæ an tale grauamen teneat, vel ille cui reliquitur illo non obstante legatum consequeretur, vide glossam primam. columna tertia. quæstione decimanona. l. decimæ. titulo vigesimosexto. partita quarta.
Grauamen in positum legitimæ filij an tolli debeat, vel quælibet conditio se nous quodcunque sit, vide glo. 1. cum alijs ibi. l. 11. per illū tex. tit. 4. par. 6.
Et an grauamen quod in fauorem filij de legitima reijcitur reijciatur etiã in personam eius in quem filius transmittus adeundi, vid. glo. 1. dict. cum alijs. 4.
Et qualiter filij grauari possunt in legitima sua quando pater in alium filium ex Regis facultate maiorem facit, vide ibidem. in columna secunda.
Grauamen an dicatur impositum in filij legitimam eo ꝙ pater in ea fecit vulgarem substitutionem, vid. d. glo. 1. fine.
Et quid si filius instituatur vulgariter vel compẽdiose, & a primo gradu sit pretermissus, an videatur institutus relecta condictione in qua fuit facta substitutio, vid. glo. 2. ibi.
Et idem quod in filijs dicendum est in ascendentibus vel in fratribus turpis personæ ab eis institutã, vid. ibi. in glo. 3.
Et an in residuo vltra legitimam possit filius conditionaliter institui, & qualiter istud accidere possit ibi. in glo. 4. & 5.
Grauamen quod heredibus iniungitur non tenet nisi tantum in valore eis relicti, vid. glossam quintam. d. tertię. per tex. ibi. titulo nono. part. sexta.
Grauamen an possit substituto filij ex heredati apponi, & quando, vid. glossam octauam. dictæ. l. tertię. titulo nono. partita sexta. per textum ibi.
Et quando imponi possit hæredi hæredis nominando illum si ipse. præter iudicium testatoris succedat, vide glossam secundam. legis quartę. ibi.
Grauamen an possit hæredi imponi vt aliquem heredem instituat, vide glo. 1. l. 7. tit. 9. par. 9.
Grauamẽ restitutionis hereditatis filio si imponatur patri quando teneatur ipsi filio restituere. vid. glo. 1. l. 8. ibidem.
Grauamen iniunctum per testatorem possessori maioriæ, an & quando teneat saltem in æstimatione, vel reijci debeat, vide glossam primam. columna tertia, quæstione decimanona. legis decimę. titulo vigesimo sexto. partita quarta, & glo. 3. columna secunda. quæstione. 2. l. 10. tit. 9. partita. 6.
Grauamen in bonorum legitimis, an possit imponi per patrem imperatorem facultatem ad faciendam maiorem in vnum ex filijs de hoc grauamine nulla facta mentione, vide per glossam tertiam. columna secunda. in fine. quæstione vndecima. legis trigesimę secundę. titulo. 9. partita sexta.
Grauamẽ impositum filio in quem pater fecit maioriam, an videatur impositum secundo filio in quem postea maioriam fecit illam reuocando a primo, vid. ibid. q. 29.
GRAVATVS restituere post mortem suam, an & quando ibidem obligatur tacita conditio, scilicet, si sine liberis decesserit, & in quibus personis talis conditio locum habeat, vide glossam tertiam, quartam & octauam. cum alijs ibi. & d. l. 10. per illum textum. titulo quarto partita sexta.
Et quid si filium habeat doptiuum, vel arrogatum, vel spurium, an in his talis conditio tacita locum habeat, vid. ibid. in glo. 4.
Et quid si de morte instituti sub verba conditionis nihil dictum fuit sed post eius mortem alius directo sit institutus hęres, vide ibidem. in glo. 5. quinta.
Et an d. supra locum teneat quando institutus vtriuer saliter sit post eius mortem grauatus ad restitutionem certę rei, ibidem. in glo. 6.
Et an substitutus excludatur per filios naturales grauati, & quid si filius tuta ecclesia, vel aliqua causa pia, vid. ibi. in glossa octaua. columna prima.
Grauatus restituere post eius mortem si ingrediatur religionem, an per hoc excludatur substitutus, & quid si sit de filijs relictis, vid. ibi.
Grauatus si relinquat filios adoptiuos, an per hoc substitutus fideicommissarius excludatur ibi. glo. 8. q. 3.
Et an sit aliqua differentia an tales filij qui nascuntur sint masculi vel fœminæ, & quando vel an sint nepotes vel nepotes ex filia, vid. ibidem. & ibi. in glo. 11.
Et an idem sit siue filij iam sint nati siue nascituri, vid. ibi.
Grauatus si decedat cum filijs incapacibus, vel cui hæredes esse nolunt, vel si tales filij sint a populo habiti, an per eos substitutus excludatur, vid. d. glo. 8. q. 4.
Grauatus si decedat post filios suos, an per hoc substitutus excludatur, vt de ibidem.
Et an supra dicta procedant in substitutione directa vulgari vel compendiosa, vel fideicommissaria, vel pupillari, vid. ibid. in glo. 9.
Et an hoc eueniat ex legis fictione, vel ex iuris præsumptione, & quis ille effectus in hoc, vid. ibid. in glo. 10.
Et quid si fideicommissarius decedat ante grauatum, an transmittat ius petendi fideicommissum ad hæredes ibidem. in glo. 12.
Grauatus restituere fideicommissum statim vel post tempus veniens ad defuncti voluntatem, & quid si interim ꝙ restituit deperiret, & bona fuit publicentur, vide per glo. 4. l. decimæ quartæ. titul. quinto. partita sexta.
Grauatus restituere post mortem suam an teneatur statim quod impuberem intrauit, vid. glo. 3. supra dictam.
Grauatus restituere fideicommissum eius hæredes ad hoc tenebuntur, vt ibidem. in glo. 8.
Grauatus restituere fideicommissum si hereditatem adire noluerit qualiter compelli possit & a quo cõueniatur, & an hodie iure Regni hęc electio necessaria sit an vero hæreditas statim tranieat ad substitutū fideicommissarium, vid. ibid. in glo. 12.
Grauatus si sit hæres in plusquam recepit, an grauamen teneat, & quando, vide glossam quintam. legis 3. per textum ibi. titulo nono. partita sexta.
Grauatus emere si dominus vendere sibi nolit, an per hoc liberetur an vero expectare debeat vsque dum vendere velit, vid. glo. 9. l. 6. tit. 9. partita sexta.
Et an testator possit aliquem grauare vt talem sibi heredem instituat, vide glo. 1. l. 7. tit. 9. par. 6.
Grauatus si sit pater restituere filio quando ad istam restitutionem tenetur, vid. glo. 1. l. 8. tit. 9. par. 6.
Grauatus hęres, an & quando, & qualiter, & in quibus rebus tenebitur eam deducere possit, & quid si fructus hereditatis percepit, vel si ficte liberis testatoris, & alia, vid. per glossas. l. 8. per tex. ibi. tit. 11. partita sexta.

Septem partitarum.

Grauatus restituere cogitur adire, vide glossam secundam. l. 23. tit. 11. par. tertia.
GRASSATORES qui dicantur & de eorum pœna, & in quo a furibus, ribus & latronibus differant, vide gl. 5. colu. 2. l. 8. tit. 14. part. 7. & gl. sexta. ibi. & 8.
GRAVIOR causa qualis & ex quibus esse dicatur, vide glossam quintã. 1. tit. 14. par. 5.
GRAVIS iniuria verbalis quæ dicitur vt ex ea filius a patre exhæredari possit, vide glossam quartam legis quartæ titulo septimo. partita sexta.
Grauis iniuria perpenditur etiam ex qualitate pœnæ, vide dictam glos. ad. d. 4.
GREX ex quo numero ouium fiat, & de pœna furantis gregem, vide gl. 19. per tex. ibi tit. 14. par. 7.
Et qualiter dominus teneatur pro damno sue gregis quod datum fuit in agro vel fundo alieno, & qualiter damnum istud æstimabitur, & qualiter extimetur frumentum quod adhuc erat in herba, vide glo. 1. cum alijs ibi. l. 24. tit. 15. par. 7.
Grex requirit decem oues alias non dicetur grex, vide glossam secundã l. 15. tit. 5. par. 5.
Grex vendita si vna ouis euincatur an venditor teneatur de euictione vide d. gl. 2. d. l. 35.
Grex si perdatur sine culpa pastoris ipse ad damnum non tenebitur, & quando, & qualiter hoc probetur, vide glossam legis. 15. titul. octauo. pars.
Grex si fit sub hoc nomine in dotem a muliere marito data & aliquis pte quia eius non euenit tantum per hoc ostenditur quod dominus loci in eo mixtum & merum imperium, vid. glo. 8. l. 15. tit. 31. par. 3.
Habitatio per maritum vxori relicta an ipsa ibi habitare possit cum secundo marito, vide glossam primam. l. 21. titulo trigesimoprimo. par. tertię.
Habitatio si situs vnius loci velint simul in alio habitare, quid de possessio habitationis facere possint. glo. 4. l. 26. tit. 31. par. 3.
Habitatio qualiter differat ab vsu & vsufructu, & an ius habitandi perdatur maxima vel media capitis diminutione, & qualiter, quæ sumitur variis modis, de quo per glo. 1. l. 27. tit. 31. par. 3.
Habitatio habitatoribus excepta in venditione domus qualiter istud intelligatur, vide ibidem.
Habitatio si legetur quantitas ad habitationem quo tempore debeat solui & quid si legatarius habitationis decedet in infra annum transmittat legatum, vide ibidem.
Habitatio simpliciter relicta clientulo vel seruitori qui antea habitabat qualiter debeat intelligi, vide ibidem.
Habitatio debeat dari illo cui alimenta relicta fuerunt, vid. glo. 6. l. 2. titu. 20. par. 4.
Habitatio & an in habitatione pluribus relicta sit locus iuri accrescendi huic eos, vid. glo. 6. col. 1. l. 33. tit. 9. par. 6.
HABITVM religionis assumens ad representationem faciendam veritatis luscam, an cogant permanere in tali religione, vi glo. 1. l. 36. tit. 6 part. 1.
Habitum laicale a clerico in minoribus ordinibus constituto per talem facit illum perdere priuilegium clericale. glos. 5. l. 49. titulo. sexto. parte prima.
Habitum religionis in religioso an sit de iustitia ipsius religionis, vi. glo. fin. l. 3. tit. 7. par. 1.
Habitum & talis quis præsumitur qualis in habitu reperitur. gloss. 2. l. 18. per tex. ibi. tit. 9. par. 7.
HEBRAEI vnde dicantur, vide glo. 2. l. 1. tit. 24. par. 7.
Hæreditas.
Iacens.
Adita.
Diuiditur.
Ad istem, vel ex die, vel sub conditione.
Applicatur.
Auferatur vel amittit.
Repudiatur.
Adimitur.
HAEREDITAS si vacet an in ea locum habeat titulus. ff. pro derelicto vt fiat occupantis, vide glossam primam. l. 49. titul. vigesimo octauo. partita. 3.
Hæreditas an pertineat ad monasterium quãdo fuit institutus ab aliquo monachus fugitiuus qui in habito laicali incedebat credens ipse quia illum instituerat quod erat laicus, & sic errando in quantitate persone, vid. glo. 4. l. 10. tit. 2. par. 4.
Hereditas ad quem pertineat si institutur hæres damnatus in metallum vel deportatus, & sic quando habetur pro non scripta institutio, vide glo. 2. l. 4. ibi.
Hæreditas quibus applicetur quando testator vnum tantum hæredē in suo testamento fecit & ipsum instituit in re certa tantum, vid. glo. 3. in principio. l. 14. tit. 3. par. 6.
Hæreditas an debeatur heredi quando institutio facta fuit ad diē, vel ex die sublata vel non sublata dies, vid. glo. 1. 2. & 6. l. 15. tit. 3. par. 6.
Et quid si sunt plures instituti vnus ad certũ tempus, alius vsque ad aliud & quid si vnus instituitus vsque ad pascha & nullo alio instituto hæredem prohibuit expresse quod sic institutus amplius non esset hæres ad diem seu tempus, vide ibidem.
Et quid si testator in pœnam hæredem scripsi post tempus alium instituat hæredem, an talis institutio valeat, vid. d. glo. 2. col. 2. quæsti. 2.
Hereditas cui applicetur si testator ad certum tempus aliquē heredē instituit, & post illū tempus aliū non fecit hæredem. vide ibid. in fine.
Hæreditas dari potest ex die in certa sicuti sub conditione. ex die autem certa non, vide ibid. glo. 2.
Hæreditas an possit ad filium spurium vel incestuosum peruenire quando fuit institutus in tempus capacitatis, vid. glo. 7. l. 19. titul. 3. partita sexta.
Et an interim quod est capax dicatur habere bonorum possessionem tanquam institutus sub conditione & possit bona administrare tanquam curator, vide ibidem.
Hereditas si deueniat ad filium, an ipse ad gabellam tenebitur si ex statuto de quacũque noua successione debeatur, vid. glo. 4. l. 21. ibi.
Hereditatem an amittat hęres ex eo scilicet quod conditionem impossibilem de iure adimplenit, vid. glo. 7. l. 3. tit. 4. par. 6.
Hereditas an debeatur instituto sub potestatiua conditione si per eũ non stetit quominus illam adimplere, vid. glo. 1. & 2. l. 14. ibi.
Hereditas hodie statim vadit ad substitutum fideicommissarium si institutus hęres adire noluerit neque alia coactio iudicis est necessaria sicuti antiquitus requirebatur, vid. glo. 12. l. 14. tit. 5. par. 6.
Hereditas si deseratur alicui potest ipse petere tempus ad deliberandum verum adeat vel non, & quid in monachio heredē instituto, vid. glo. 6. l. 1. tit. 6. par. 6.
Hereditas data monacho Abbas illam acceptare vel adire tenetur. vide d. glo. 7. d. l. 1.
Et idem si deferatur seruo, vide ibi.
Hereditas an debeat esse penes heredem pendente dilatione sibi ad deliberandum data, vid. per glo. 1. l. 4. ibi per illum textum.
Hereditas etiam si sit locupletissima hęres non potest conueniri interim, quod facit inuentarium, vid. glo. 1. l. 7. per illum textum.
Et quando sic, vide ibi in glo. 2.
Hereditas si non est soluendo an possit hęres detrahere quartam falcidiã vid. glo. 11. ibi per textum.
Hereditas ex quibus verbis factis vel signis ab herede adiri videtur, & ex quibus & quando non, vi. glo. 1. 11. & 12 per tex. ibi. tit. 6. par. 6.
Hereditas & quid si non sint creditores, vel legatarij a quibus res vexari possit, vid. ibi. in glo. 11.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Index materiarum.

Et quid si a cohærede factum sit inuentarium, an tunc cohæres liberetur si noluerit acceptare partem sui cohæredis, vid. ibid.
Hæreditas patris hæretici an ad catholicos filios deuenire possit, vi. glo. 2. l. 7. per tex. ibi. tit. 7. par. 6.
Hæreditas fratris qui fratrem suum occisit ad quem peruenire debeat, vi. ibidem.
Et an hæres in foro conscientiæ teneatur fisco vel incapaci restituere, vel sibi retinere, vid. d. glo. 24. d. l. 13.
Et an ille qui facitam fidem accommodauit in vno nummo videtur indignus ab omni hæreditate, vid. ibid. glo. 25.
Et quid si testator sit clericus, hæres vero qui restituit sit laicus cui fisco bona applicentur an ecclesiæ vel Regi, vid. ibid.
Hæreditas an debeatur incapaci ab aliquo hærede instituto quando ipse defectum suum detegit, & coram quo illud deferre teneatur, & quid si sit totaliter vt incapax, vid. glo. 1. & 2. l. 14. per tex. ibi. tit. 7. par. 6.
Et an in hæreditate inter coniunctos coniunctioni legali locus sit iuri accrescendi, vid. glo. 6. col. 2 in medio. l. 33. tit. 9. par. 6.
Hæreditas in codicillis dari non potest, & quid si detur, vid. glo. 1 l. 2. per tex. ibi. tit. 12. par. 6.
Hæreditas si ab aliquo cui incatur quales fructus heredi restitui debet, vi. glo. 1. 4. per tex. ibi. tit. 14. par. 6.
Et an & quando fructibus consumptis possessor qui hæreditatem restituit teneatur ad æstimationem, vid. glo. 2. d. l. 4.
Et in hæreditatis petitione quod tempus inspici debeat vt cognoscatur, an quis sit factus locupletior, vid. ibi. in glo. 3.
Et quales expensas restituens hæreditatem deducere possit, vid. ibi. glo. 5. d. l. 4. per illum textum.
Et quæ a possessore hæreditatis restitui debeant quãdo fuit restituere condemnatus, vid. glo. 1. 5. ibi. per illum text.
Hæreditas si a male fidei possessore possideatur omne periculum ad eum spectat, vid. glo. 2. cum aliis ibi. l. 6. tit. 14. par. 6.
Et an petitionem hæreditatis præscribatur per decem annos, vid. glo. 1. d. l. 7. per tex ibi. tit. 14. par. 6.
HAEREDITAS IACENS hæreditate iacente continuatur præscriptio eiam sine possessione, vid. glo. 2. l. 29. tit. 29. par. 3.
HAEREDITAS ADITA. Hæreditas an possit adiri per surdũ vel mutum, vid. glo. 7. in prin. d. 2. tit. 1. par. 5.
Hæreditas an possit adiri per adultum non habens curatorem, vid. glo. 1. d. l. 4. tit. 13. par. 5.
Hæreditas an 2 patre adita videatur nomine filiorum quãdo retinuit decem vxoris suæ ea mortua, vid. glo. 4. d. l. 46. tit. 44. par. 5.
Hæreditas an debeat adiri ab intestato vel legata in testamẽto facto sine hærede relicta debeantur, vid. glo. 1. in proœ. tit. 3. par. 6.
Hæreditas non adita ad hæredes non transmittitur, vid. glo. 6. post prin. l. 45. tit. 3. par. 6.
Hæreditas si adeatur an per hoc vulgaris substitutio expiret, & quid in militari substitutione, & quid si sunt plures hæredes & vno ex eis tantum adiuit, vid. glo. 1. & 2. d. l. 4. tit. 5. par. 6.
Hæreditas perpetuo adiri & transmitti potest per hæredem qui est de liberis testatoris etiam si sit ignorans, & quid in hærede extraneo, vide glo. 7. 8. 9. & 10. l. 2. per illum tex. ibi. tit. 6. par. 6.
Hæreditas an videatur adita per hæredẽ eo ipso quo dres aliqua ipsius hæreditatis vendidit & quando non, vid. glo. 2. l. 3. per tex. ibi. tit. 6 par. 6
Hæreditas an prius adiri debeat quam hæres possit facere inuentarium, & an per hoc videatur illam acceptare, vid. glo. 5. l. 5. ibi.
Hæreditas si ab hærede solo animo adita sit, an obliget hæredem in foro animæ vltra vires hæreditarias, vid. glo. 1. in prin. tit. 8. par. 6.
Hæreditas per seruum adiri non potest sine domino, & an ipsius rãti habitio si sit vel simul agnoscant vel repudient, vid. glo. 4. l. 13. tit. 6. par cita sexta.
Hæreditas si sit filio alicuius relicta an ipse adire possit eam vel eius partes, & quid si filius sit furiosus vel absens, vid. ibi. glo. 5. 6. 8. 10. 12. & 13.
Hæreditas si sit furiosi forelicta pater vel eius curator illam adire poterit, vid. glo. 14. d. l. 13.
Hæreditas si sit infanti delata quis eam adire possit, & quid si ipse patrẽ vel tutorem non habeat, & an illam tradimittatur, vid. ibi. in glo. 16.
Hæreditas filio alicuius infanti relicta ab eius patre adiri potest etiam si infante vtente nondum adita sit, & qualiter hoc procedat, vide ibid. glossam 19.
Et quid in pupillo vel alio minore, vid. ibi. in glo. 21. 22. 23. per illũ text. ibi.
Et an in aditione hæreditatis iudicis authoritas suppleat defectum tutoris, vid. d. glo. 22.
Et an filius familias minor possit per se & sine tutore vel iudice hereditatem a fuentium acceptare si eius pater noluerit illum facere, vid. ibid.
Et quid si adeundo læsus sit, an sine eo quod ostendat in quo fuit læsus detur restitutio in integrum, vid. ibid. in glo. 24.
Hæreditas adiri non potest interim quod hæres certus non est de morte testatoris & quando ita etiam dicatur, vid. glo. 1. l. 14. tit. 6. par. 6. per illum textum.
Hæreditas pure & sine conditione adiri debet, & quid si in minori parte vel in maiori adierit an totam partem sibi relictam adisse credatur, vid. glo. 1. 2. 3. 4. 5. & 6. ibi.
Hæreditas an & quando possit adiri per procuratorem, vid. glo. 6. & 8. l. 5 per illum tex. ibi.
Hæreditas an possit adiri per venientes ab intestato quando testator decessit sine testamento relicto posthumo, vid. glo. 1. l. 16. ibi.
Et quid si posthumus sit cum alio hæres institutus, an tunc duo cohæres adire possit & pro qua parte, vide ibidem.
Et quid si testamentum fecit illum tamen præterijt vel ex hæreditauit, vel si scibat vxorem suam prægnantem, vid. d. glo. 1. & glo. 2. ibi.
Et quid si vnus ex cohæredibus adiuit partem suam, alius vero suæ partem repudiauit, an ille qui adiuit debeat compelli vt partem cohæredis repudiantis acceptet, & quid si ipse acceptans sit substitutus cohæredi repudiatis, vid. glo. 8. 9. & 10. l. 18. tit. 6. par. 6.
Hæreditas quando possit repudiari iure consanguinitatis, & adiri ex testamento vel e contra, vid. glo. 1. 19. & glo. 1. l. 18. tit. 6. par. 6.
Hæreditas nondum adita repudiari non potest & fieri potest per pactum vid. glo. 4. d. l. 19.
Hæreditas si non adeatur ex testamento an ex hæreditio teneat, & quid hodie stante l. ordin. vid. glo. 2. & 3. l. 2. tit. 7. par. 6.
Hæreditas non potest adiri ex testamẽto in quo sunt præteritus filius, extra ipse taceret annum, vid. glo. 3. l. 10. tit. 7. par. 6.
Hæreditas an prius adiri debeat quam possit querela inofficiosi testamenti intentari, vid. glo 3. l. 14. tit. 8. par. 6.
Hæreditas relicta sub aliqua turpi vel inhonesta conditione potest adiri vel non conditio non impleatur, vid. glo. 6. l. 22. per tex. ibi. tit. 9. par. 6.
Hæreditas si non adeatur an verum dominium transeat ad legatarium, vid. glo. 1. col. 1. l. 24. ibi.
Hæreditas an debeat adiri vt legata peti possint, vid. glo. 1. l. 48. per tex. ibi. tit. 9. par. 6.
Hæreditas defuncti an prius adiri debeat quã executores ab eodem vocati sunt suam adimplere possint, vide glo. 2. & 4. l. 6. tit. decimo. prima sexta.
Hæreditas si a b hærede adeatur an statim sine traditione rerum hæreditariarum dominium ad eum transeat, vid. glo. 3. l. 1. tit. 14. par. 6.
Et an adita hæreditate ab hærede etiam si sit ecclesiæ statim transeat rerum hæreditariarum possessio, vid. d. glo. 1.
Hæreditas si non possit adiri ex secundo testamento, an primum vocetur, vid. glo. 1. l. 21. tit. 1. par. 6.
Hæreditas data monacho Abbas illam acceptare vel adire teneatur, vide glo. 7. l. 1. tit. 6. par. 6.
Et idem si deferatur seruo, vide ibidem.
Hæreditas hodie statim vadit ad substitutum fideicommissarium sine tutus hæres adire noluerit neque aliqua coactio iudicis est necessaria curi antiquitus requirebatur, vide glo. duodecimam. l. 14. tit. 6. prima sexta.
Hæreditas ex quibus verbis facta vel signis ab hærede adita videatur, & quando non, vid. glo. 1. l. 11. & l. 12. per tex. ibi tit. 6 par. 6.
Hæreditas si per minorem adeatur & ei sit damnosa, an & quando obsus suam additionem se restituere possit, & qui ipse maior qui adiuit probare teneatur, & quæ prius debeant considerari, vid. glo. 1. l. 7 per tex. ibi. tit. 19. par. 6.
Et qui tunc citandi sint, & an sufficiat generalis proclama, & quid de dex facere debeat, vid. glo. 2. & 3. d. l. 7. tit. 19. par. 6.
HAEREDITAS DIVIDITVR & hæreditas si per testatorem dividatur per partes qualiter hoc fieri possit, & in quas partes, vid. glo. 1. & per tex. ibi tit. 3. par. 6.
Hæreditas an debeat diuidi ad petitionem cuius libet hæredum, scilicet digus, minor, vel ecclesia sit illud petens, vid. glo. d. l. 2. tit. 15. par. 6.
Hæreditas si inter hæredes diuidatur penes quẽ priuilegia & instrumenta esse debeant, vid. glo. l. 7. per tex. ibi tit. 15. par. 6.
Hæreditas si diuidatur inter hæredes, an ipsi ad inuicem de euictione uere debeãt. glo. 1. & 2. l. 9. per tex. ibi tit. 15. par. 6.
Hæreditas ad beneplacitum iudicis inter hæredes diuidi debet, & qualiter, & quid si commode diuidi non possit & alia in hoc, vi. per glo. 1. tit. 15. par. 6. per tex. ibi.
HAEREDITAS AD DIEM, vel ex die, vel sub conditione, hæreditas an debeatur hæredi quando institutio facta fuit ad diem vel ex die fallata, vel non sublata die, vid. glo. 1. & 2. & 6. l. 15. tit. 3. par. 6.
Et quid si sunt plures instituti vnus ad certum tẽpus alius vsque ad, & quid si vnum instituit vsque ad pascham, & nullo alio instituto hærede prohibuit expresse quod sic institutus amplius non esset hæres ad diem seu ad tempus, vide ibidem.
Et quid si testator in pœnã hæredis scripti post tempus alii instituto, an talis institutio valeat, vid. glo. 1. col. 2. quæst. 2. tit. 15. Hæreditas

Septem partitarum.

Hæreditas cui applicetur si testator ad certum tempus aliquem hæredem instituit, & post illud tempus alium non fecit hæredem, vid. ibidem.
Hæreditas dari potest ex die incerta sicuti sub conditione, ex die autẽ certo non, vid. ibid. glo. 2.
Hæreditas filio spurio vel incestuoso relicta in tempus capacitatis, an in futuro teneat vel non, vid. glo. 7. l. 19. tit. 3. par. 6.
Et interim quod est capax debet habere bonorum possessiõẽ tanquã institutus sub conditione, & an possit bona administrare tanquam curator, vide ibidem.
Hæreditas si applicetur filio, an ipse ad gabellam tenebitur si ex statuto de quacunque noua successione debeatur, vid. glo. 4. d. l. 21. tit. 3. partita sexta.
HAEREDITAS AVFERTVR, vel admittitur, vel tollitur: hæreditas non potest filio auferri per patrem sine causa quæ exprimi debet, vide glo. 2. l. 13. tit. 1. par. 6.
Hæreditas si ab hærede indigno auferatur per testatorem, an & quandõ applicetur fisco, vide glo. 5. cum aliis ibi. d. l. 23. & glo. 1. l. 26. 27. & 28. tit. 6. par. 6.
Hæreditas an a seruo alicuius instituto auferenda sit quando eius dominus testatorem impediuit ne mutet voluntatem suam, vid. glo. d. l. 28. per tex. ibi.
Et an tunc hæreditas deueniat ad hæredes ab intestato vel ad fiscum, vid. glossa ibid. per illum tex. in. d. l. 28. tit. 1. par. 6.
Hæreditas si auferatur ab incapaci, an in ea succedat substitutus vel venientes ab intestato vel fiscus, vid. glo. 4. l. 22. tit. 3. par. 6.
Hæreditatem an amittat hæres ex eo scilicet quod conditionem imposita sibi de iure adimpleuit, vid. glo. 7. l. 3. tit. 4. par. 6.
Hæreditas an ab hærede auferatur tanquam ab hærede quando præstita cautione de aliquo non faciendo illud fecit cũ esset sibi a testatore prohibitum, vid. glo. 8. l. 7. tit. 4. par. 6.
Hæreditas est auferenda filijs quando non procurarent patrem suum furiosum, vid. glo. 9. l. 5. tit. 7. par. 6.
Hæreditas ab hærede tollitur quando necem defuncti non vindicauit, & quid si non appareat occisor vel hæres ignorauit, glo. 1. 2. & 3. l. 13. tit. 7. par. 6.
Et sufficiat quod hæres accusationem proponat alio non expectato, & quid si occisores testatoris sint de familia vel extranei, an ante vindictam hæres hæreditatem adire possit, & quando, vid. d. glo. 5. & glo. 6. ibidem.
Hæreditas auferetur ab hærede si ipsemet occidat testatorẽ & in aliis casibus, vid. glo. 8. in medio. & ibi. glo. 12. & 13. per tex. ibi. d. l. 13. tit. 7. p. 6.
Hæreditas licet ab hærede indigno per fiscum auferri possit, interim tamen quod illud non fit ipse est hæres effectualiter & exercet actiones hæreditarias vid. d. glo. 12.
Hæreditas ab hærede tollitur per fiscũ qũ promisit illã incapaci restituere, & quando istud locum habet, vid. glo. 21. 22. & 24. d. l. 13.
Et ex quibus colligatur fuisse alicui relictam sub ista fraude. vid. d. glo. 23 cum aliis ibi.
Et an hæres in foro conscientiæ teneatur fisco vel incapaci restituere vel sibi retinere, vid. d. glo. 24. d. l. 13.
Et an ille qui facitam fidem accommodauit in vno nummo videatur indignus ab omni hæreditate, vid. ibid. in glo. 25.
Et quid si testator sit clericus, hæres vero qui restituit sit laicus cui fisco bona applicentur, an ecclesiæ vel Regi, vi. ibid. in d. glo. 25. d. l. 13. tit. 7. par. 6.
Hæreditas aliquãdo ab indigno tollitur etiam si necem defuncti nõ vindicauerit, & quando, vid. glo. 1. l. 15. per tex. ibi. tit. 7. par. 6.
Hæreditas licet ab indigno auferatur nõn tamen semper applicatur fisco, vid. glo. 2. l. 17. per tex. ibi. tit. 7. par. 6.
Hæreditas quæ ab hærede indigno aufertur cui primo applicetur, vi. gl. 7. l. 10. per tex. ibi. tit. 13. par. 6.
HAEREDITAS REPVDIATVR, & hæreditas si ab hærede repudietur qualia bona hæres restituere tenebitur, & qualia nõ, & an donationes, vid. glo. 2. l. 4. tit. 6. par. 6.
Et quid etiam si in alicuius hæreditate succedant ad confectionem inuentarij nõn teneantur, vid. glo. 1. & 2. l. 3. tit. 6. par. 6.
Hæreditas simpliciter repudiata videtur repudiata tam ex testamento quam ab intestato, vid. glo. 1. l. 18. tit. 6. par. 6.
Et quid si vnus ex cohæredibus partem suam adiuit, alius vero partẽ suã repudiauit, an ille qui adiuit debeat compelli vt partem cohæredis repudiatis accepter, & quid si ipse acceptans sit substitutus cohæredis repudiantis, vid. glo. 8. 9. & 10. d. l. 8.
Hæreditas a filio suo vel emancipato repudiata, intra quantum tempus recuperari possit pœnitendo, vid. glo. 2. l. 20. tit. 6. par. 6.
Et quid si maior 25. annorum sit, & repudiet intra 29. annum, an possit postea intra triennium pœnitere, vid. glo. 4. ibidem.
Hæreditas an possit repudiari per hæredem & acceptare possit legatum, vid. glo. 1. l. 2. per tex. ibi. tit. 9. par. 6.
HAEREDITAS ADIMITVR, & hæreditas neque dari, neque admitti potest in codicillis, vid. glo. 1. l. 2. tit. 7. par. 6.
Et quid si facta exhæredatione in codicillis codicilli testamento cõfirmentur, an datio vel ademptio teneat, vid. d. glo. 1.
Hæreditas an possit adimi voluntate nuda sine solennitate, & quid in legatis, vid. glo. 13. l. 13. tit. 7. par. 6.

HAERES.	Indignus vel incapax
Conuenitur.	Seruus deportari vel damnatus.
Clerici.	Hæreticus vel Iudæus.
Faciens vel non faciens inuentarium.	Institutus vel instituitur, pure ad diem vel sub conditione.
Furis vel latronis.	Cogitur vel coactus.
Socij vel societatis.	Habens tempus ad exercitandum.
Grauatus vel grauatur.	Detrahit vel non falcidiam vel trebellianicam.
Mariti.	
Donatoris vel depositarij vel commodatarij.	Adit vel repudiat hæreditatem.
Iudicis.	Legatarij.
Artificis vel officialis.	Accipit vel mittitur in possessionem.
Procuratorum vel tutorum.	Diuidit vel petit diuisionem.

Hæres an & quando teneatur adimplere votum defuncti etiam vltra vires, vid. glo. 4. l. 19. tit. 8. par. 1.
Hæres an teneatur redimere votũ defuncti pro subsidio terræ sanctæ quã defunctus nihil ei dixit vel propter hoc illi legerit, vid. ibid. & glo. 5.
Hæres perficiens prescriptionẽ a defuncto inchoatã sibi acquirit rei vendicationem non hæreditati, vid. glo. 10. col. 5. in principio. l. 2. tit. 15. part. secunda.
Hæres constituentis maioriam an teneatur soluere prẽtium rei a constituente emptæ vt sit in maioria quando ipse morte præuentus prætium soluere non potuit, an vero ille qui ad maioriam fuit vocatus, vi. glo. 1. col. 3. ad fin. l. 4. tit. 15. par. 2.
Hæres capitui quis dicatur & quis admittatur, an ille qui tempore capitularitatis tenebat primum locum, an vero ille qui illum tenet tempore mortis naturalis, vid. glo. 2. l. 8. tit. 29. par. 2.
Hæres prius requirendus esset quam detur curator bonis tanquam vacantibus, vid. glo. 2. l. 12. tit. 2. par. 3.
Hæredes tabellionis mortui, an aliquid habere debeãt de exemplaribus ab originalibus ipsorum deductis ab alio tabellione, vid. glo. 4. l. 55. tit. 18. par. 3.
Hæredes an veniant si in literis venditionis nominati nõ fuerint, vi. glo. 1. l. 56. tit. 18. par. 3.
Hæredis appellatione in successionibus feudorum, de filijs masculis deber intelligi, vid. glo. 14. l. 68. tit. 18. par. 3.
Hæredes an possint debitori restantis petere id. quę sibi debebat si testator

Universidad de Deusto
Biblioteca

Index materiarum.

ror in testamento dixit non deberi sibi nisi. 10.vi.glo.3.5.&.6.l.21.tit. 18.par.3.
Hæres eadem persona cum defuncto, vid.glo.14.l.19.tit.22.par.3.
Alia est tamen conscientia hæredis alia defuncti,glo.2.l.1.per tex.ibi.tit. 3.par.6.
Hæres delictis illius qui fuit corruptus pecunijs & ideo aliquem iniuste ad mortem damnauit ad quid teneantur, vid.glo.9.l.25.tit.22.par.3.
Hæres condemnati vsque ad quod tempus appellari possit, vid.glo.5.in fine.l.22.tit.23.par.3.
Hæres an admittatur ad prosecutionem sententiæ contra defunctum latæ,si super confiscatione bonorum vel parte tantum lata sit si corporalis pœna ibi non adsit, vid.glo.2.l.28.tit.23.par.3.
Et quæ sit ratio quare tales appellatio in quæstione bonorum trãseat ad hæredes, vide ibidem.
Et quid si iudex tunc pœnam imposuit arbitrio suo, non vero posuit in sententia sua pœnam ordinariam, vide ibidem.
Hæres defuncti qui tenuit maioriam,an possit eam retinere pro expensis in ea factis, vid.glo.4.l.41.tit.28.par.3.
Hæres defuncti qui maioriam posse.it an teneatur compensare expensas in vtilitatem rei factas cum fructibus inde perceptis, vid.glo.5.d.l.41. Hæres expulsoris an possit recipere contra expulsum de dominio, ꝙ ipse non habet, vid.glo.5.l.21.tit.29.par.3.
Hæres relictus a debitore mortuo ad idem tenetur ac si viueret debitor ipse teneretur, vid.glo.7.l.27.tit.29.par.3.
Hæres agnoscens hæreditatem licet non apprehendat possessionem perinde est ac si debitor viueret, vid.ibidem.
Hæredes constituentis se nomine alterius possidere quem ius habeant in re constituta, vid.glo.4.col.2.in medio.l.9. tit.10.par.3.
Hæredes illius qui constituit se nomine alterius possidere an præscribere possit per.10.annos, vid.d.glo.4.in medio.
Hæres an possit remittere cautionem quam debet dare vsusfructuarius, vid.glo.5.l.20.tit.31.par.3.
Hæres an teneatur præstare nouam cautionem si vsusfructus relinquatur alicui & hæredi suo, vide ibidem.
Hæres an possit petere se velle habitare cum vsuario domus quando domus est ampla, vid.glo.1.l.21.tit.31.par.3.& glo.6.l.22.ibid.
Hæredis institutio sub impossibile conditione de facto an vitietur, vide glo.4.in princ.d.6.tit.4.par.4.
Hæres si habuit aliquid a defuncto ex pacto de restendendo, an illud debeat restituere in generali restitutione fideicommissi de qua rogatus fuit, vid.glo.5.post me limit.d.18.tit.11.par.4.
Hæredes qui statim soluunt dotem an liberentur ab alimentis præstãdis vid.glo.3.l.3.tit.11.par.4.
Hæredes tenentur soluere fructus retrũ immobiliũ in dotẽ datarũ, & etiã earũ pretiũ, in tali tamen pretio computabuntur alimẽta mulieri præsita dilatione annali pendente, vid.d.glo.3.in fine.
Hæres nisi testatoris in subsidiũ alimẽtare debet, vid.glo.1.l.2.tit.19.p.4.
Hæres matris an esse possit filius clerici, vid.glo.5.l.3.tit.21.par.4.
Hæredes & quales operas liberti hæredibus extraneis sui manumissoris præstare teneantur, vid.glo.5.l.8.tit.22.par.4.
Hæres si negligens fit in vendicanda nece defuncti si seruus illam vendicauerit erit liber & ipse ius patronatus amittet, vid.glo.4.l.11.tit.21.p.4.
Hæres patris sui an debeat esse filius ad hoc,scilicet, vt in feudo succedere possit, vid.glo.4.l.6.tit.26.par.4.
Hæredes omnes qui in feudo successerunt, an omnes fidelitatem facere teneantur, vid.glo.ibidem.
Et quid si ex diuisione hæreditatis feudum ad vnum tantum ex eis pereat, vide ibidem.
Hæres vindicare potest iniuriam quæ trahit secum executionem, vi.glo. 8.l.10.tit.4.par.5.
Hæredis institutio bene valet licet instituens ex infirmitate illa nõ decesserit, vid.glo.2.ad fin.l.11.tit.4.par.5.
Et an ius offerendi pretium transeat ad hæredes etiam quando in pacto nihil de eis fuit dictum, vid.glo.3.l.4.2.tit.5.par.5.
Et an prohibitio de non alienando facta emptori porrigatur ad eius hæredes si nihil de hoc dictum fuit, vid.glo.1.l.43.tit.5.par.5.
Et an prohibitio de non alienãdo facta hæredibus intelligatur de primis vel de omnibus, vid.d.glo.1.
Hæres tenetur ad implendo quod defunctus promisit dare quando ipse defunctus voluerit statim post ipsius mortem, vid.glo.3.l.45.titu.3.part. quinta.
Hæres conductoris tenetur rem conductam a defuncto statim finito tempore conditionis restituere locatori,& quid si nolit.vid.glo.2.l.18.tit. 8.part.5.
Hæredis appellatione an veniat hæres vniuersalis vel hæres in re certa, vide glo.5.col.2.ad medium.l.28.tit.8.par.5.
Hæres fidefussoris an succedat in obligatione fidefussoria,vid.glo.1.l.16. tit.12.par.5.
Et an defunctus possit bona hæredis sui obligare & obligatio teneat ipso iure ante aditionẽ hæreditatis,vid.glo.1.l.7.tit.3.par.5.
Hæres an possit contrauenire facto defuncti,& quando, vi.glo.la.ca.fin. 13.par.5.
Et an priuilegiũ quod habet mulier in recuperatione dotis transeat ad filius suos vel ad extraneos hæredes vel ad suos creditores vel ad fidejonarios suos, vid.glo.6.l.33.tit.13.par.5.
Hæres adiecti an possit recipere solutionem sicuti defunctus poterat, vide glo.4.l.5.tit.14.par.5.
Hæres si legatarius minus solenni voluntate relicta legatarijs sol erit, an illa postea repetere possit, vid.glo.1.l.31.tit.14.par.5.
Hæres qui debita testatoris soluit a quo repetere possit si appareat illum non esse legitimum hæredem, vid.glo.1.36.per tex.ibi.tit.14.par.5. quinta.
Et an in dubio videatur soluere nomine suo vel nomine defũcti, vid.ibidem in glo.2.& in glo.5.
Hæres vel eius consanguinei an possint esse testes quando est controuersia super validitate testamenti, vid.glo.3.4.&.5.l.11.tit.10.par.6.
Hæres si vim fecerit testatori vt illum hæredem instituat, an talis institutio sic ipso sit nulla vel valeat, & absolo tanquam ab indigno possit cum auferatur, vid.glo.4.l.27.tit.5.par.6.
Et quid si talis institutio sit in damnum alterius tertij facta, an tunc tertius admittatur vel succurratur ei so.vid.ibid.in glo.5.
Hæres si fecerit per blanditias se institui,vel data ab eo pecunia an institutio teneat,vid.ibid.in glo.6.
Hæres si non viso testamento transigat cum debitoribus hæreditarijs an transactio teneat, vid.glo.6.in fine.l.1.tit.2.par.6.
Hæres legitimus vel scriptus si petat sibi edi copiam testamẽti an illi edi debeat, vi.glo.1.l.5.ibidem.
Et honor est & famę conseruatio defuncti habere hæredem, vid.glo.in proœmio.tit.3.par.6.
Hæres censetur possedisse rem eodem modo & forma qua defunctus possedit,vid.glo.2.l.31.tit.3.par.6.
Hæredis capacitas vel incapacitas consideratur tribus temporibus, vide glo.8.l.2.tit.3.par.6.
Hæres debet expresse per testatorem nominari, vid.glo.1.2.&.3.cum glo. ibi.l.6.tit.3 par.6.
Sed quid si alius eram testatore exprimat nomen hæredis, & ipse hæres tor ita agnoscat profitendo verbis quod sic,an talis institutio teneat & quando non, vid.d.glo.a.d.l.6.
Hæres si a testatore nutu vel signis instituatur an institutio teneat & quando, vid.glo.2.d.l.6.
Hæres si sic a testatore nominatus,& ab eo sint legata relicta si hæres testamentum illud fieri de consilio sapientis & ille sapiens illud adnullauerit an tale testamentum valeat vel non, vid.glo.6.bi.tit.3.p.6.
Et an talis sapiens cui ista commissa sunt poterit addere vel minuere ad relictã testatoris eiũ si filio spurio aliquid relinquatur, vid.ibidem.
Et an vitietur institutio si testator amicum suum hæredem fecerit nominando illum fratrem, vid.glo.2.l.13.ibid.per illum text.
Et quid si testator solũ modo erravit in nomine hæredis vel cognomine ipsius,certum est tamẽ quid velit, vid.glo.3.& 4.ibidem.
Hæredis appellatione an veniat vniuersalis hæres vel res certę alicui data to cohærede quãdo fuit emphyteosis recepta pro aliquo & hæredibus suis,& quid in materia feudali,& an tunc requiratur quod filij fiant hæredes, vid.glo.2.d.l.14.
Et qualiter in materia feudali verbum hæredibus intelligatur & summatur vide ibidem.
Hæres nõ dicitur sed legatarius ille qui inter hæredes non habet ius accrescendi, vid.glo.3.quæst.7.d.l.14.tit.3.par.6.
Hæres vel legatarius an dicatur ille cui relinquitur vsusfructus omnium bonorum vel legantur omnes res, vid.ibid.in quæst.8.
Hæres si aliquis sit facto seu ex dispositione testatoris amplius nõ possit desinere esse hæres, vid.glo.1.in prin.l.15.tit.3.par.6.
Et quid si testator in pœnam hæredis scripti post certũ tẽpus alium instituit hæredem,an talis institutio teneat,vid.d.glo.1.col.2.in.q.2.
Hæres si in pœnã sit ei fussum vt hæreditatẽ restituat, an si tunc restituat possit quartam trebellianicam detrahere, vid.ibid.ad finem.
Hæredes sui necessarij & extranei qui dicantur, & quare sic appellentur & alia in hoc,vid.per glo.1.2.1.per illum text.ibi.tit.3.par.6.
Hæres suus non potest expresse renuntiare omni iure suitatis, vid.glo.2. ad finem ibidem.
Et an videatur sine hærede decedere qui suum filium hæredem relinquit licet se abstineat, vide ibidem.
Hæres militis an cogatur hæreditatem adire ex priuilegio militari si alius hæres necessarius, vid.glo.6.ibidem.
Et an in hærede suo vel alio debeat inspici tempus mortis testatoris, vel tempus testamenti respectu capacitatis instituti,vid.glo.1.l.23.per tex. ibi.tit.3.par.6.

Et quid

Septem partitarum.

Liquid in hærede extraneo quod tempus inspici debeat,vid.ibid.in glo. 3.4.&5.per illum text.ibidem.
Hæres si tempore mortis testatoris & testamenti habilis sit ad succedendum si postea ante traditionem hæreditatis fuerit religionem incapax, & postea sit factus Episcopus & hæreditatem adire velit,an admittatur, vide ibid. glo.3.
Hæres quando ad cautionem mutianam teneatur, & qualiter illam dare teneatur, vid.glo.5.&.7.d.l.7.tit.4.par.6.
Et quid si præsita tali cautione hæres accipiat hæreditatem si postea conuincatur,an auferatur ab eo hæreditas tanquam ab hærede & cuius effectus hoc sit, vid.ibid.in glo.8.
Hæres cui fuit datus substitutus si in vita testatoris decedat, an substitutio valeat, vid.glo.3.l.22.tit.5.par.6.
Hæres si transmittit,ius deliberandi in aliquem, an ille in quem transmittitur excludat substitutum, vide glossam.6.legis.2 titu.quinto,partitarexta.
Hæres fideicommissarijs decedentis ante fideicommissi restitutionẽ illud restituere tenetur, vid.glo.8.l.14.tit.5.par.6.
Hæres fideicommissum in vita fideicommissarij delatum sit transmissibile ad hæredes,& quid in fideicommisso conditionali, vid.glo.10.ibidem.
Hæres si aliquid subtraxit de hæreditate, an per hoc inuentarium ab eo factum vitietur, vid.glo.15.l.5.tit.6.par.6.
Hæres cui prius soluere debeat,an legatarijs vel creditoribus defuncti,& an possit soluere cuicũque creditori primo venienti vt sibi placuerit & an creditores possint retractare solutionem factam aliis creditoribus vid.glo.9.l.7.tit.6.par.6.
Et quid in creditoribus eiusdem temporis,an possint se petere admitti ad communionem cum his quibus facta fuit solutio, vid.d.glo.9.d.l.7.
Hæres si vendidit res hæreditarias,an tunc creditores contra emptores tantum & quando creditores habeant recursum contra hæredem si hæredi non est soluendo,& non contra legatarios quibus legata fuerunt soluta,vid.glo.10.ibidem.
Hæres aduendo videtur quasi contrahere cum creditoribus hæreditarijs eis quæ eadem persona cum defuncto.glo.2.col.1.l.10.tit.6.par.6.
Hæres filius an possit immittionem hæreditatis reuocare etiam inuolunt ate ab eo factam vel a lege, vid.glo.6.l.12.tit.6.par.6.
Hæres ab intestato an admittatur quando testator decesit sine testamento posthumo,vid.glo.1.l.16.tit.6.par.6.
Et quid si posthumus sit cum alio hæres institutus, an tunc cohæres adire possit,& pro qua parte,vid.ibidem.
Et quid si testamentum fecit,illum tamen præterijt vel exhæredauit, vel quid si testamentum fecit,vxorem prægnantem.vid.glo.1.&.2.ibidem.
Hæres tenetur probare locum & tempus commissę ingratitudinis per filiam contra patrem, ipse exhæredans non.vid.glo.15.l.4.tit.7.par.6.
Hæres an possit esse filius catholicus patris sui hæretici,vid.glo.2.l.7.per tex.ibi.tit.7.par.6.
Hæres an tenetur mittere ad suos hæredes hereditatẽ quando ante aditionẽ hæreditatis fuit si volebat mortẽ defuncti querelare. vi.gl.a.l.13.ti.7.p.6.
Et an sufficiat accusationem proponere contra occisorem testatoris alio non expectato,vid.glo.1.d.l.13.
Hæres quantum tempus astentetur ad proponendam querelã cõtra accessores testatoris,vid.glo.7.l.13.tit.7.par.6.
Hæres qui testamentum dicit fallum si ante sententiam desistat an euitet penam,vid.glo.16.l.13.per tex.ibi.tit.7.par.6.
Quid si sit conclusum in causa,vid.ibidem.
Et qui tacitam fidem accommodauit in vno nummo,an videatur in signis ab omni hæreditate, vid.glo.25.d.l.13.
Et quid si testator sit clericus,hæres vero qui restituit sit laicus cui fiscus applicetur,an ecclesiæ vel Regi,vid.ibid.
Hæres in testamento in officioso institutus si eũ querelatur ad iudicis mãdatum non cõparet contra ipsum absentem procedi potest, vid.glo.4. l.1.tit.8.par.6.
Hæredes an teneantur ad implementum legitimæ filij testatoris,vid.glo. 1.5.per tex.ibi.tit.8.par.6.
Hæres ex testamento postea rupto,an legata soluere & libertates dare teneatur vel quis ad hoc teneatur, vid.glo.1.7 per tex.ibi.tit.8.p.6.
Et quid si filius fuit hæres in totum & testamentum rumpatur, an tũc debeat hab. re sum legitimam, vid.glo.4.ibid.per illum text.
Hæres ex testamento rupto nihil consequi potest.vid.gl.7. ad finem,d.l. 7.tit.8.par.6.
Hæres in quo valeat saltim quo ad quintam partem quam testator exhæredare inquere poterit, vid.ibid.in fine.
Hæres si ipsius in primo testamẽto an teneatur præstare legata relicta in secundo testamento inualido, vid.gl.5.l.21.tit.1.&glo.8.l.7.tit.8.p 6.
Hæres an possit legatum siue melioratione acceptare & repudiare hæreditatem, & quando, vid.glo.1.l.2.per tex.ibi.tit.9.par.6.
Et quis hæredis testatoris est hæres,& an ipse teneatur ad legata sicuti verus hæres testatoris,vid.glo.5.l.1.tit.9.par.6.
Et an ab hærede hæredis possit aliquid legari, vid.d.glo.6.
Hæres hæredis a testatore aliquid facere rogetur ad illud tenetur etiam si ab hærede defuncti testatoris rogatus non fit, vid.glo.1.l.4 tit.9.par.6.
Hæres si succedat præter iudicium testatoris, an indebite omissum ab eo nominatim relictum debeatur, vid.glo.2.d.l.4.
Hæres de qua culpa teneatur legatarijs & fideicommissarijs, vid.glo.3.l. 7.tit.9.par.6.
Hæres qui successit in maioria, an teneatur ad restitutionẽ damnorũ quæ culpa sua euenerunt in rebus maioriæ, vid.d.glo.3.
Hæres an possit eligere cui soluat quando legatum est relictum Titio, & sunt duo eiusdem nominis,& quali titulo tũc legatarius possideat, vide glo.3.l.9.tit.9.par.6.
Et an & quãdo testator possit legare & obligare res hæredis sui. vid.glo. 2.l.10.tit.9.par.6.
Et possit prohibere testator alienationem rei hæredis sicuti proprię,vid. ibidem.
Hæres an teneatur emere rẽ alienã quã testator alicui legauit, vel debeat ipsius æstimationem soluere, vid.glo.3.l.10.cum aliis ibi, tit.9.par.6.
Et quid de iure canonico quando res aliena legatur ecclesię, vide ibidem.
Hæres an & quando teneatur æstimatum soluere,quando a testatore res maiorię legata fuit, vid.glo.3.col.2.d.l.10.& glo.1.col.3.quæst.19.l.10. tit.29.par.4.
Hæres an teneatur pretiũ rei emptę per testatorẽ soluere, si de tali re maioriam fecit, vel ipse qui in eam successit, vid.d.glo.3.quæst.4.col.2.
Hæres an teneatur si maiorta cuiscatur a possessore ipsius, vi.d.glo.3.col. 2.quæst.4.d.l.10.tit.9.par.6.
Hæres an & quando teneatur redimere pignus testatoris alicui legatum & legatario dare, vid.glo.l.11.per tex.ibi.tit.9.par.6.
Hæres an & quando suo sumptu teneatur perquirere rem legatam & legatario dare, vid.glo.2.l.12.per tex.ibi.tit.9.par.6.
Hæres an & quando teneatur ad æstimationem illius rei quam testator cum legare eam non posset, alicui legauit, vid.glo.5.&.8.&.10.l.13 tit.6 partita.6.
Hæres an teneatur ad æstimationem quando testator legauit forensi aliquid quod ex statuto ipse capere non poterat, vid.d.glo.10.d.l.13.
Hæres an possit debitori testatoris dbiũ petere qũ pignus sub quo illud debebat sibi per testatorem legatũ fuit, vid.glo.l.16.tit.9.par.6.
Hæres an teneatur legatario legatum vel ipsius æstimationem dare si testator illud in vita sua alienauit, vid.glo.1.&.2.l.7.per tex.ibi.titul.9. partita.6.
Hæres an teneatur soluere legatum quando testator se retulit ad locũ vide soluendum si ibidem minus vel plus reperiatur, vid.glo.1.&.2.l.18. per tex.ibi.tit.9.par.6.
Hæres an teneatur legatum legatario prestare quãdo testator ex falsa causa mortuus fuit, vide glo.primam,legis.20.per tex.ibi.titulo.9.partita sexta.
Hæres quando dare teneatur a testatore relictum sub cõditione causa, vel modo, vid.glo.l.11.per tex.ibi.tit.9.par.6.
Hæres an & quando habeat electionem in soluendo legato alicui in genere relicto, vid.glo.l.23.per tex.ibi.tit.9.par.6.
Et an si legatarius vel hæres habeat electionẽ possit meliorẽ vel pessimũ eligere, vid.ibid.in glo.6.per illum tex.cũ aliis glosis ibidem.
Et quid sit dicendum in causis pñs, vid.d.glo.6.
Hæres qualiter alimenta prestare teneatur legatario quando a testatorẽ sibi relicta fuerunt, vid.glo.l.24.tit.9.par.6.
Et an vendere teneatur immobile vt legatarium alat, & quod tempus in spiciatur, & an prestentur alimenta respectu valoris vel redituũ, vide ibidem in glo.4.
Hæres qui habet rei electionem an & quando variare possit & quid si iam semel variauit, vid.glo.1.l.25.tit.9 per tex.ibi. par.6.
Hæres in cuius voluntate fuit positum dare alicui legatum vel si illud nõ dedit in vita sua, an ab hærede eius post mortem suã dari debeat, vide glo.3.l.30.ibidem per illum text.
Hæres an teneatur dare legatum quando per testatorem contra leges alicui relictum fuit, vid.glo.1.l.32.per tex.ibi.tit.9.par.6.
Hæres si dolo vel mora non soluerit legata in loco sibi prefixo per testatorem an tunc alibi conueniri possit, vide.d.glo.1.col.2.d.l.32.titu.9. partita.6.
Et an testator possit hæredi prescribere tempus ad adeundam hæreditatem vt post illud hæres excludatur, vid.d.glo.1.in fine.
Hæres non privabitur hæreditate licet non faciat aliquid sibi a testatore præceptum si iniustum vel inhonestum sit, vid.glo.6.d.l.32. per textũ ibi.tit.9.par.6.
Hæres non habet titulũ in relegata si legatarius adhuc nõ repudiauit, vi. glo.3.col.2.ad finem l.14.tit.9.par.6.
Hæres an teneatur legatario res suæ rei legatę tradere a die mortis testatoris vel a die aditę hæreditatis, vid.glo.4.l.37.tit.9.par.6.

Hæres

Universidad de Deusto
Biblioteca

Index materiarum.

Hæres si in restituendo legato fuerit in mora siue ex propria re testatoris, siue ex aliena facti sit, an tunc teneatur ad fructus perceptos, & etiã ad eos qui percipi potuerunt, vide glo. 5. d. l. 37.

Et an veniant fructus quos percipere potuisset petitor, vel illi quos percipere potuisset possessor, vid. ibidem.

Hæres tenetur tradere rem legatam in loco vbi est, vide glo. 1. l. 38. tit. 9. partita. 6.

Hæres tenetur soluere legata legatarijs statim quod potest alias ad quærendum ea indulgetur sibi tempus, & quid si sit aliena & dominus nolit eam vendere vel immenso pretio. 2. glos. l. 8. per tex. ibi. tit. 9. partita. 6.

Hæres quando teneatur suo sumptu persequi rem legatam, & quando sumptu legatari, vid. glo. 2. l. 41. tit. 9 par. 6.

Hæres quando teneatur cauere de præstando rem si ad eum peruenerit, vel de persequendo eam, vid. d. glo. 2. d. l. 41.

Hæres de qua culpa teneatur legatario, vid. glo. 3. l. 41. per tex. ibi, titu 9. par. 6. & glo 3. 7. ibidem.

Hæres si in restituendo legato fuerit in mora, an postea pereat periculo ipsius, etiam si eodem modo esset penes alium peritura, vid. glo. 41. l. 41. tit. 9. par. 6.

Hæres quatuor legatum præstare debeat legatario cui pluries eadem res legata fuit in eodem testamento, vid. glo. 2. d. 45. per tex. ibi. titu. 9. p. 6.

Et quid si postquam fundum legauit Titio & in eodem testamento illum fundum legauit seruo Titij, vide ibidem.

Et quid si appareat testamentum velle pluries præstari, vide ibidem.

Et quid si hæres legauit fundũ legatario cui a primo defuncto legatarius habebat partem fundi, vid. d. glo. 2. d. l. 45.

Hæres in quo loco legata præstare debeat, & intra quãtum tempus, vid. glo. l. 48. per tex. ibi tit 9. par. 6.

Et quando hæredi competat executio testamenti quod a testatore executor nominatus non fuit, vid. glo. 1. l. 1. per tex. ibi tit. 10 par. 6.

Hæres si contra dicat, an tunc executor testamentarius possit capere res aliquibus legatas & illa dare, & quando non, vide glo. 1. d. 2. titulo. 10. partita. 6.

Hæres quando poterit petere cautionem executori testamentario, & quãdo non, vid. glo. 3. d. l. 2. tit. 10. par. 6

Et quid si testator iussit bona sua distribui pro male ablatis & non apparent tot male ablata, an superfluum debeat hæredi reddi, vid. gl. 2. ad fin. l. 3. tit. 10. par. 6.

Hæres an prius requiri debeat quam executor aliqua bona defuncti vendat, vid. glo. 4. l. 4. tit. 10. par. 6.

Hæres an & quando relicta pia adimplere possit, si a testatore executor nominatus non fit, vide glossam primam, cum aliis ibi. l. 5. per tex. ibi. tit. 10. par. 6.

Hæredes an possint compelli per executores testamenti, vt hæreditatem defuncti adeant, vid. glo. 4. d. 6. tit. 10. par. 6.

Hæres si executoribus testamentarijs nolentibus volintatem defuncti vel adimplere, an tunc Episcopus illud sibi impedire possit. vid. glo. 5. l. 7. tit. 10. par. 6.

Hæres siue malæ fidei minor sit quã pœna puniatur si voluntatem defuncti non adimpleat & an requiratur quod hæreditas prius adeatur, vi. glo. 1. l. 8. per tex. ibi tit. 10. par. 6.

Et quid in hærede hæredis quando primus hæres decesserit ante moram, vide. d. glo. 3.

Et quid in filio hærede instituto nolente voluntatem defuncti adimplere an per hoc priuetur sua legitima, vid. ibid. glo. 4. d. l. 8.

Et an propter talem negligentiam in legatis filius perdat suam legitimã vide ibidem.

Hæres succedens ãbinte testato an possit detrahere falcidiam, & quid in fidecommissario vniuersali, vid. glo. 1. in proœ. tit. 11. par. 6.

Hæres an teneatur de damno & lucro qd in rebus legatis aliquibus superuenit vt inde detrahat falcidiã vel nõ, vid. glo. l. 3, per tex. ibi. tit. 11 p. 6.

Hæres quando propter delictum patris perdat falcidiam, vid. glo. l. 5. &. 6. ibid. per illa iura.

Hæres an teneatur creditoribus hæreditatis, & an teneatur legatarijs, vi. glo. 12. l. 8. tit. 11. par. 6.

Hæres non potest institui in codicillis, & quid si instituatur, vid. glo. 1. l. 2. per tex. ibi. tit. 12 par. 6.

Hæres an teneatur alimentare filium naturalem testatoris, vid. glo. 9. l. 8. per tex. ibi. tit. 13. par. 6.

Et qualiter illum alere debeat, vid. glo. 10. ibidem.

Hæres an possit ratione iuris patronatus præsentare ante possessionem, acquisitam, vid. glo. 1. col. 2. l. 1. tit. 14. par. 6.

Hæres an & quando possit rem hæreditatis a possessore ipsius vendita rei vendicare, & quando emptor contra eum exceptione vti possit, vi. glo. 3. l. 5. tit. 14. par. 6.

Hæres si per decem annos non interest judicij petitionis hæreditatis per possessorem, an petita possit, vid. glo. 1. l. 7. tit. 14. par. 6.

Vide de hoc infra in verbo, PETITIO HAEREDITATIS.

Hæredes tenẽtur restituere quælibet per vsuras a testatore illis quibus pertinent, & quid si verus dominus nõ inueniatur, vid. glo. 22. l. 2. tit. 15. par. 6.

Hæredes si sint plures instituti apud quem scripturæ & priuilegia hæreditatis esse debeant, vide glo. l. 7. tit 15. par. 6.

Hæres an instrumenta rei legatæ legatario dare debeat, vel an debet pones se remanere, vid. glo. 2. in fine. d. l. 7.

Hæres quando non teneatur legatario rem legatã tradere vsque ad certum terminum, vid. glo. 3. l. 8. tit. 15. par. 6.

Et an priuilegium restitutionis in integrum quod minori datur transeat ad hæredes, vid. glo. 5. l. 8. tit. 19. par. 6.

Hæres si aliquem accuset dicendo occidisse testatorem, si illud non probet, an & quando excutetur vel non, vide glossam. 2. l. 21. per tex. ibi. tit. 1. par. 7.

Hæredes an possint pacisci cum occisoribus testatoris, & quando, & an omnium assensus requiratur. vide glo. 6. cum aliis ibi. l. 22. tit. 1. part. septima.

Hæredes accusatoris an teneantur prosequi accusationem defuncti contra aliquem intentatam, vid. glo. 3. l. 23. per tex. ibi. tit. 1. par. 7.

Et quando accusatus de crimine se occidit quando habeat hæredem, vel non, vid. glo. 9. cum aliis ibi. l. 24. tit. 1. par. 7.

Et si aliquis fuit de crimine accusatus, an & quando instantia accusationis vel accusatoris hæredes trãseat, si tite cõtestata ipsi mortuus fuerit, & in quibus criminibus & pro qua parte & qualiter, vide glo. 25. per tex. ibi. tit. 1. par. 7.

Et quid si lis fuit cœpta per solam citationem, vel si reus fuit contumax non habens causam non inueniendi, vid. ibid. in glo. 2.

Et quid si lite contestata pacto cõtrahentiũ fuit aliter recessum, an tunc actio personalis sit transitoria ad hæredes, vid. d. glo. 2. in fine.

Et an tunc hæres fidefussoris teneatur si fideiussor decesit, vid. ibidem in glossa. 4.

Et qualiter hæredes tunc teneantur, & pro qua parte, vid. ibi. in glo. 7.

Hæres de delicto defuncti, an & quando teneatur, & ad quid, & qualiter vid. glo. 9. cum aliis ibi. d. l. 25. tit. 5. par. 7.

Hæres defuncti delinquẽtis de iure canonico qualiter teneatur, & ad quid vid. d. glo. 9. in medio.

Hæres an teneatur ex defuncti confessione extra judicium facta quin ea fiterur se aliqua damnum dedisse, vid. d. glo. 9. in fine.

Et an contra hæredem detur condictio furtiua, etiam vltra id quod ad eos peruenit, vide glo. 10. ibidem per illum text.

Et an hæredi accusatoris detur restitutio quando ipse decessit ancelitis testationem, vel finem causæ, vid. ibidem in glo. 11.

Hæres & defunctus sunt vna & eadem persona, vid. glo. 6. l. 8. per tex. ibi. tit. 5. par. 7.

Hæredes raptorum qualiter prorapina defuncti teneantur, & quibus, vid. glo. 4. & 6. l. 2. per tex ibi. tit. 31. par. 7.

Heres deceßi qualiter contra ipsius occisores agat pro operibus fiis, & quid, vid. glo. 5. l. 6. tit. 15. par. 7.

Et an, & quando actio de dolo transeat ad hæredem, vid. glo. 1. d. 32. in partita. 7.

Hæredes assessinorum restituere tenentur pecuniam quam defunctus ab aliquo pro occidendo homine recepit, vid. glo. 1. d. 34. tit. 7. par. 7.

Et si testator iubeat hæredi vt vestiat vxorem suam, an intelligatur tunc vel toto tempore vitæ suę. vide glo. 8. l. 8. tit. 33. par. 7.

Hæres est successor vicliorum & culpæ defuncti, vid. glo. 3. l. 9. tit. 33. prima septima.

Et priuilegia personalia ad hæredes non transeunt, vi. glo. d. l. 27. per tex. ibi. in. 34. par. 7.

Hæres quis dicatur quando testator habens duos amicos vnum hæredem instituit dicendo, instituo amicum meum, vid. glo. 4. & 2. l. 10. tit. 6. par.

Hæres qui fuit datus substitutus si in vita testatoris decedat, an substitutio valeat, vid. glo. 1. l. 2. tit. 5. par. 6.

HAERES CONVENITVR & conueniendus est hæres coram iudice coram quo debuerat conueniri defunctus, & quid si hæres sit clericus vid. glo. 5. l. 57. tit. 6. par. 1.

Hæres si dolo vel mora non soluerit legata in loco sibi præfixo peremptorem, an tunc alibi conueniri possit, vid. glo. 1. col. 2. l. 32. tit. 9. par.

Hæredes latronũ, quando & qualiter, & an quid conueniri possint ratione furtiua, vid. glo. 1. 20. per tex. ibi. tit 14. par. 7.

HAERES CLERICI an possit repetere ab ecclesia quod impendit ipse hæres in eius melioratione per clericum prædecessorem, vid. glo. 6. l. 8. tit. 2. patrica. 1.

Hæres clerici an possit repetere expensas quas fecit clericus in beneficio vid. glo. 1. ad fin. l. 41. tit. 28. par. 3.

HAERES FACIENS, vel non faciens inuentarium.

Hæres faciens inuentarium an in eo teneatur testatori cõmodatas siue legatas ponere debeat, vid. glo. 34. l. 99. tit. 28. par. 3.

Heres

Septem Partitarum.

Heres aliquis non fecit inuentarium an habeat beneficium cessionis bonorum glo. 1. l. 4. tit. 15. par. 5.

Heres cogi a rediis an teneatur ad confectionem inuentarij, vide glos. 2. l. 5. tit. 6. par. 6.

Heres si non faciat inuentarium tenebitur in solidum & si vires hereditarię non sufficiant & qui ad hoc teneatur, vide glo. 2. l. 5. titulo. 6. par 12. 6.

Heres ad instantiam fidecommissarij vniuersalis tenetur facere inuentarium & quid si non faciat an teneatur vltra vires hæreditatis, vide. glo. 2.

Heres si in cipiat facere inuentarium infra 30. dies si postea intra duos mẽses non finierit & perfecit an ex hoc vitietur, vide ibidem. in glo. 4.

Heres conficiendo inuentarium an videatur adire, vide glo. 5. d. l. 5 tit. 6 par. 6.

Heres an requiratur quod prius hæreditæ adeat quam possit inuentarium facere, vide. d. glo. 5.

Et quid si fideliter fecit inuentarium an tunc vitietur ex defectu citationis creditoriorum & creditorum, vide. d. glossi 8. d. l. 5. tit. 6. par. 6.

Heres quæ de causa inuentarium coram iudice facere teneatur, vide. ibidem in fine.

Heres sub qua forma inuentarium conficere debeat & quid si omittat aliquas solennitates, vide ibidem. in glo. 13 14. & 15.

Heres si alii quid subtraxit de hereditate an per hoc inuentarium ab eo factum vitietur, vide. d. glo. 15.

Heres potest conficere inuentarium per suum procuratorem & an tunc procurator debeat ibidem se subscribere, vide ibidem. in glos. 16. d. l. 6 par. 6.

Heres an teneatur se subscribere inuentario & quando & an teneatur in uentarium vnico contextu facere & coram eodem tabellione, vide. ibidem.

Heres interim quod facit inuentarium a nemine conueniri potest etiam si hæreditas sit locupletissima, vide. glo. 1. l. 7. tit. 6. par. 6. per text ibi. quando sic, vide. ibidem in glo. 2.

Et quid si scriptura inuentarij sit redacta in publicam formam si ibi non fuerit esse perfectum & tres menses non sint elapsi. vide. dictam glos primam.

Heres conficiens inuentarium non tenetur vltra vires hæreditarias & quando sic, vide. glo. 6. cum aliis ibi dictæ. l. 7.

Et an hæres vendens res hæreditarias pro soluendis debitis vel legatis teneatur se obligare de euictione cum fecerit inuentarium, vide dictã glossam. 6.

Heres ante sententiam omisit opponere exceptionem beneficij inuentarij an postea in executione sententiæ illam opponere possit, vide. d. glo. 6 in fine.

Heres quas expensas scribere possit in inuentario & an illas quas fecit litigando cum alio contendente se hæredem vel creditorem hæreditarium, vide. glo. 1. l. 8. tit. 6. par. 6.

Et qualiter probet illas ab eo factas fuisse & quid de minutis expensis, vide. ibidem. in glo. 2.

Heres an facto inuentario consequatur quod sibi per defunctum debetur & an ipso iure vel quo ad effectum & an possit sibi ipsi soluere diligendo rem in qua vult sibi esse solutum pro debito & quando hoc locum habeat vel non, vide glo. 7. l. 8. tit. 6. par. 6.

Heres ad detrahat quod defunctus sibi debebat etiam non confecto inventario contra fideicommissarium vniuersalem, vide. ibidem. in fine.

Heres quia aliquid de hæreditate subripuit & fraudulenter inuentarium fecit qualiter puniatur & quando non, vide glos. 1. l. 9. per text. ibi & glo. 1. l. 10. tit. 6. par. 6.

Heres qui imperfecte fecit inuentarium an gaudeat ipsius beneficio, vide d. glo. 1. d. l. 10.

Heres si non fecit inuentarium an teneatur vltra vires hereditarias quã do agentes contra eum in solidum constituntur quod in hæreditate ad illa non remanserunt nisi ea tantum quę heres asserit & an contra præsumptionem quę est aduersus hæredem non conficientem inuentariũ admittatur probatio in contrarium, vide glo. 2. d. l. 10.

Heres in foro conscientiæ an teneatur vltra vires hæreditarias si non fecerit inuentarium, vide ibidem, in col. 2. vsque ad finem.

Heres non conficiens inuentarium an priuetur trebellianica sicuti prima facie dicitur, vide ibidem in gl. 3. & gl. 2. l. 7. tit. 11 par. 6.

Heres si fecit in testatoris & non fecerit inuentarium an priuetur legitima sua sibi debita ture naturę & an iste etiam teneatur vltra vires hæreditarias, vid. d. glo. 3. l. 10. tit. 6. par. 6.

HAERES FVRIS vel latronis rem furtiuam vsucapientis an & quando faciat suos fructus quos exfurtiua percepit, vid. glo. 4. l. 4 titu 29. par. 3.

Hæredes vtronum quando & qualiter & a quo conueniri possint ratione furtiua, vide glossas. l. 20. per tex. ibi. titulo de inquirendo. partita. 7.

HAERES SOCII, VEL SOCIETATIS, & hæres illius socij qui alijs dissentientibus in reliquæ rei communis contenitur an ipsis socijs postea consentientibus siue hæres & nouus socius debeat consentire, vide glo. 5. l. 10 tit. 3 par. 5.

Et an societas contracta inter aliquos & in hære les ipsorum an ille obligentur ad societatem, vide glo. 4. l. 1. per tex. ibi. titu 3. par. 5. & glos. 1. l. 10 ibidem.

Et quando hæres les obligentur ad societatem propter pactum defuncti de hoc factum, vide. d. gl. 1. d. l. 10. titu. 10 par. 5.

Hæres finita societate an teneatur lucra quæ habuerit ex rebus quæ remanserunt in societate communicare socijs, vide. d. glo. 1. d. l. 10. ad finem.

Et an stipulatio transmittatur ad hæredes & in hæredes, siue consistat in dando siue in faciendo, vide glo. 1. l. 14. per tex. ibi. tit. 11. par. 5.

HAERES GRAVATVS, vel grauatur, & hæres si a testatore grauetur ne alius a iudicium extollat an ex hoc censeatur impolita seruitus, vide glo. 3. l. 14. tit. 11 par. 3.

Hæres restituere grauatus adire compellitur hæreditem, vide glo. 2. l. 23. tit. 11 par. 3.

Hæres si in pœnam sit ei iussum vt hæreditatem restituat an si tunc restituere possit quartam trebellianicam detrahere, vide glo. 1. colu. 2. quæstione. 2. ad finem. l. 15. tit. 3. par. 6.

Hæres grauatus restituere post mortem an ibidem subintelligatur tacita conditio scilicet si sine liberis decesserit, vide glo. 3. & 6. cum aliis ibi l. 16 per tex. ibi. tit. 4. par. 6.

Et quid si site grauatus filios adoptiuos vel arrogatos vel spurios reliquerit, vide ibidem. in glo. 4. & 6.

Et quid si non fuit dictum de morte instituti sub conditione sed post eius mortem alius directo sit hæres institutus, vide ibidem in gl. 5.

Et an supra dicta locum habeant quando institutus vniuersaliter grauatur post eius mortem restituere rem certam, vide ibidẽ, in gl. 6. d. l. 10.

Et an hæc locum habeant quando ecclesia vel pia causa fuit substituta grauata restituere post mortem, vide ibidem. in gl. 8. col. 1.

Et quid si ita grauatus religione mingressus sit on per hoc substitutus excludatur, et an sit de iijs testatoris, vide ibidem.

Et an sit aliqua differentia siue site sint masculi siue fœminæ vel nepotes ex filia, vide dictam gl. 8. col. 2. quæst. 1.

Et an idem sit siue alij tam sint nati siue nascituri, vide ibidem.

Et quid si grauatus decedat cum filijs in capacibus vel qui hæredes esse nolunt vel tales filij sint a pupillo habiti an per eos substitutus excludatur, vide ibidem in quæst. 4. & ibi. glo. 11.

Et quid si filij isti decedant ante mortem grauati an per eos substitutus excludatur, vide ibidem.

Et an supra dicta procedant in substitutione directa vulgari vel fideicommissaria vel compendiosa vel pupillari, vide ibidem. in glo. 9.

Et an illud eueniat ex legis fictione vel ex iuris præsumptione & qualis in hoc sit effectus, vide ibidem. in glo. 10.

Et quid si fideicommissarius decedat ante grauatũ an sus petendi fideicommissum ad hæredes transmittat, vide glo. 12. d. l. 10 tit. 4. par. 6.

Heres si grauatur incapaci restituere an & quando ab eo hæreditas tollatur, & ex quibus videatur hac fraude relicta, vide glo. 21 22. & 24. l. 13. tit. 7. par. 6.

Heres grauatus incapaci restituere an ad hoc teneatur in foro conscientiæ vel dare fisco vel sibi retinere, vide. d. glo. 24.

Hæres a testatore grauari non potest in plus quam sibi relictum fuit de quo late per glo. 5. l. 3. per tex. ibi tit. 9. par. 6.

Heres an possit a testatore grauari vt filium suum cum filijs ipsius hæredis hæredem instituat, vide glossas. l. 7. tit. 9. par. 6.

HAERES MARITI qui retinuit adulteram post adulterium an possit illi obijcere de adulterio & retinere dotem, vi. gl. 1. l. 23. tit. 11. p. 4.

Et an idem sit dicendum si ipsa adultera se separauit & recessit a marito an tunc possit eius hæres de adulterio obijcere si ab eo dos repetatur, vide. d. glo. 1. in fine.

Hæres mariti an debeat habere vestes quas maritus dedit vxori si matrimonium solutum, vide glo. 9. l. 23. tit. 11. par. 4.

Heres mariti iorta quantum tempus dotem vxori reddere debeat & an interim ipsam alere teneatur si sit inops, vide glo. 2. & 3. l. 31. tit. 11. p. 4.

Heredes mariti si velint an possint statim non expectata dilatatione dotẽ vxori restituere siue detracto vel non interusurio medij temporis & an illud facere possint, vide. d. gl. 1.

Hæredes mariti qui si ubi soluunt dotem, an liberentur ab alimẽtis præstandis, vide ibidem.

Hæredes mariti tenentur soluere seu restituere immobilium in dotem data rum & etiam earum præmium inter virum & mulierem pro comput. Et non ea menta mulieri præstita diuisione annali pendente, vide. d. glo. 1. in fine.

Universidad de Deusto
Biblioteca

d.l.4.tit.11.2.par.4.

Hæres mariti an teneatur alere vxorem inopem, vide glo.9.l.8.titulo.13 par.6.

Hæredes mariti mortui an possint eius vxorem de adulterio accusare, vide glo.8.d.l.1.per tex.ibi.tit.17.par.7.

HÆRES DONATORIS, depositarij vel commodatarij, & hæres commodatarij tenetur rem restituere sicuti defunctus & quid si plures sint qualiter conueniantur, vide gl.1.&.4.per.tex.ibi.d.l.5.tit.2.par.5.

Et quid si lis fuit contestata cum defuncto, vide dictam glossam primam dict.l.5.

Hæres depositarij rem in defuncto cui successit depositam restituere tenetur, vide glo.1.per tex.ibi.l.5 tit.3.par.5.

Et in quo loco, vide ibidem.in glo.2.

Hæredes donatarij an donatori inem donatario factum possint ratificare in præiudicium hæredum donatoris in quos est dominium translatū ante ratificationem, vide glo.1.col.2.ad finem.l.4.tit.4.par.5.

Hæredes donatoris teneatur adimplere donationem a defuncto alteri factam & quare, vide glo.3.d.l.4.

Hæres donatoris an possit donationem donatoris in fauorem. 2. donatarij factam reuocare ante quam sibi acquiratur, vid.glossl.4.l.7.titulo.4. par.5.

Hæres donatoris an & quando & in quibus casibus donationem a donatario reuocare possit propter ingratitudinem, vide gloss.8.l.10.titul.4.par.5.

Hæres donatarij ingrati an possit per donatorem donatione priuari & quando, vide d.glo.8.ad finem.

HÆRES IVDICIS, & Hæredes iudicum decendentium ante syndicatum an & quando teneantur, vide gloss.6.in fine.l.6.titulo quartoo. partita 3.

Hæredes iudicis magistri vel alterius officialis qui est salariatus in quolibet anno an integrum salarium habere debeant quando defunctus de cessa ante finem anni & quid in hæredibus aduocatorum, vide glossas.l.9.per tex.ibi tit.8.par.5.

HÆRES ARTIFICIS VEL OFFICIALIS, & hæres artificis qui operas locauit vel promisit ædificium facere sub certa mercede an possit petere & in totum perficere quod defunctus inchoauit vel an videatur electa industria defuncti, vide gloss. 3.l.2.titulo. 8 par.6.

Et an officia industrialia sint transitoria ad hæredem, vide dictam glossam tertiam.

Hæredes cuiuslibet officialis, vt iudicis vel magistri qui est salariatus in quolibet anno an integrum salarium habere debeant quando defunctus decessit ante finem anni & quid in hæredibus aduocatorum, vide glossas.l.9 per.tex.ibi.tit.8.par.5.

Hæres officialis si per se vel per alium officialem quæ idoneum velit perficere opus cœptū a defuncto an admitti debeat vel an repellatur eo quod videatur electa industria personæ defuncti, vide glo.10.d.l.9. titu.3 par.5.

HÆRES TVTORIS vel procuratoris, & hæredes procuratoris an admittantur post mortem illius & quid si ita in instrumento procuratoria principio dictum sit, vide glo.6.l.24.tit.5.par.5.

Et an iuramentum in litem transeat ad hæredem, vide glos.7.l.5.titulo. 11.parti 3.

Hæredes tutorum & an contra eum iuretur in litem & quid si bona culpa ita deteriorentur, vide glo. 8.&.9.l.6.tit.11.par.3.

HÆRES SVCCEDENS IN EMPHYTEOSI.

Hæredes qui venant & possint succedere in emphyteosi quando quis rē ita accepit pro se & suis hæredibus generaliter & quid in ecclesia siclante, vide glo.5.l.28.tit.8.par.5.

Et quid in patre recipiente emphyteosim pro se & suis filijs & hæredibus an exigatur quod filij etiam sint hæredes vt ea succedere possint, vide.d.glo.5.col.2.d.l.28 tit.8.par.5.

HÆRES INDIGNVS vel incapax, & si testator dicat Hæredem indignum an illud sufficiat licet hæres illud non probet, vide gloss.3.l.23. tit.2.par.6.

Hæres extraneus si indignus a testatore reputetur an sine expressione causæ illum possit hæreditate priuare, vide ibide.m.in glo. 4.d.l.23.

Et quid si testator solum modo reputauit hæredem indignum sine priuatione hæreditatis an tacite illum priuare videatur, vide ibidem,

Et an hoc procedat siue hæreditatem adierit siue non, vide ibidē in glo sa quinta.

Et quando talis hæreditas hæredis indigni applicetur fisco, vide.d.gl.5. cum alijs ibidem.

Hæres iudicinus indignus a testatore si restituat hæreditatem per fidei commissum an possit detrahere quartam, vide gloss.6.d.l.23. titulo.1. partit.6.

Hæres si tanquam incapax hæreditatem non possit adire quis tunc ad eam admittatur, vide glo.3.&.5.l.22.titul.3.& gloss.6.l.2.tit.5. part.6.

Hæres ab hæreditate repellitur tanquam indignus quod accidit exceptionibus causis, vide glo.1.2.3.&.4.l.13.per tex.ibi.tit.7. par.6.

Hæres an transmittat ad suos hæredes hæreditatem quando ante adita nem mortuus fuit si voluebat mortem defuncti querelare, vide ibidē in glo.1.d.l.13.

Et an sufficiat accusationem proponere contra occissorem testatoris absque non specto, vide.glo.5.d.l.13.

Hæres ante vindictam an hæreditatem adire possit siue testator a famulis siue ab extraneis occidatur, vide.d.glossl.5.& gloss 6.cum alijs ibidem per illum text.

Hæres intra quantum tempus arcetur ad proponendam querelam contra occissores testatoris, vide ibidem.in glo.7.

Hæres qui occidit testatorem indignus est & ab hæreditate repellendus & an teneatur se defferre, vid.ibid.in gl.8.d.l.11.tit.7.par.6. & ibi glas. Et quid si non occidit sed vulnerauit eum & quid si occidit eius vxorē vel liberos vel frattem, vide.d. glo.12.

Hæres a quo hæreditas tanquam ab indigno tolli potest per filium interim quod illud non fit est hæres in effectu & quo ad omnia, vid.ibidem

Hæres qui testamentum dicit falsum si ante sententiam desistat an euitet pœnam & quid si sit conclusum in causa, vide glo. 16.d.l.13. per tex. ibi tit.7.par.6.

Hæres qui tacitam fidem accommodauit in vno nummo an videatur in dignus ab omni hæreditate, vide glo.25.d.l.16.

Et quid si testator sit clericus hæres vero qui restituit sit laicus cui hæreditas applicetur an ecclesiæ vel Regi, vide ibidem.

Hæres institutus ab aliquo si sit incapax & suum defectum detegens in præmium allequatur & quid in tot. huiusmodi incapacibus, vide glo.2.d. l.14.per tex ibi tit.7.par.6.

Hæres quando etiam si necem defuncti non vindicet non possit hæreditate priuari, vide glossas l.15.per tex.ibi.tit.7. par.6.

Et non omne quod ab hærede indigno auferatur applicatur fisco, vide glo.2.l.17 per tex.ibi tit.7.par.6.

Hæres indignus si hæreditate priuetur cui primo hæreditas debeatur, vide glo.7.l.10.per tex.ibi.tit.13.par.6.

HÆRES SERVVS, deportati vel damnatus Hæreticus vel iudæus.

Hæredem an possit habere deportatus abintestato in hiis casibus audita bona, vide glos.12.l.2.tit.18. par.4.

Hæres si sit institutus seruus alicuius an ab eo hæreditas tolli ut si dominus testantem impedierit ne voluntatem suam mutet, vide glossas.l.28 per tex.ibi.titu.1.par.6.

Hæres si sit institutus seruus alicuius an institutio teneat si eius dominus institui non poterat licet post institutionem illum manumiserit, vide glo.8.l.2.tit.3.par.6.

Hæres si sit institutus seruus testantis eo ipso licet nihil dictum fuerit sibi data libertas & quando non, vide glossas.l.3.per tex.ibi.tit.3.part.6.

Hæres an esse possit deportatus vel damnatus in metallum, vide glos. l.4.per tex.ibi tit.3.par.6.

Et quid in hæretico vel iudæo & an iudæo vel pagano possit aliquis inquirere, vide ibidem in glo. 5.

Et quid in rebaptizato vel inordinato, vide ibidem. in glossl. & vel in damnato ex damnato ceteris, vide ibidem.in glo. 11.

Et quid in multa re rapta quæ cum raptore contraxit an ex suo testamento aliquid capere possit, vide ibidem in glo.12.

Hæres quando esse possit seruus duorum dominorum quando ab vno ex eis instituatur & an & quando liber efficiatur, vide gloss.2.3.4.5.6. 7.part.6.

Et quando dominus non possit omnes seruus suos hæredes facere, vide glossas.l.24.per tex ibi tit.3.par.6.

Hæres si sit institutus seruus vel monachus tunc domiaus vel Abbas hereditatem adire poterunt & tempus ad deliberandum, vide glossas.titu.6.par.6.

Hæres si sit seruus alicuius adire vel repudiare non poterit sine domini licentia & an sufficiat domini ratihabitio, vide glo.4.l.23.titulo 6.par.6.

Et quid si dominus vel seruus simul agnoscant vel repudient hæreditatē, vide ibidem.

Hæres si sit institutus liberatus alicuius an per hoc frater testatoris possit fratris testamentum querelare, vide glo.3.l.2.tit.8.par.6.

Hæres si sit seruus alicuius an testator aliquid domino suo legare possit & quid e contra, vide glossas.l.8.per tex ibi tit.9.par.6.

HÆRES INSTITVTVS vel instituitur pure ad diem, vel sub conditione.

Et hæredis institutio sub impossibili conditione de facto an valeat vel non de glo.4.in prin.l.6.tit.2.par.4.

Hæres extraneus a filio in testamento suo instituetus an patrem testatoris alere teneatur si ad maximam inopiam deuenerit si filius sine iusta vel ex iusta causa exhære lauerit & quid in hærede nepotis vel alterius qui

qui tenetur iure sanguinis patrem alere, vide glo.6.&.7.l.6.tit.19.p.4.

Hæredis institutio bene valet licet instituens ex intimitate illa non decesserit, vide glo.2.ad finem.l.1.tit 4.par.5.

Et an ius offerendi pretium transeat ad hæredes etiam quando in pacto nihil de eis dictum fuit, vide glo.3.l.42.tit.5.par.5.

Et an prohibitio de non alienando facta emptori porrigatur ad eius hæredes si nihil de hoc dictum fuit, vide glo.1.l.43.tit.5. par. 5.

Ejus prohibitio de non alienando facta hæredibus intelligatur de primo vel de omnibus, vide.d.glo.1.

Hæredis appellatione an veniat hæres vniuersalis vel hæres in re certa

Hæres institutus, vide glo.5 col.2.ad medium.l.28.tit.8.par.5.

Et an si vim fecerit testanti vt illum hæredem instituat an talis institutio sit ipso iure nulla vel valeat & ab illo tanquam ab indigno per fiscum auferatur, vide glo.4.l.27.tit.1.par.6.

Et quid si talis institutio sit in damnum alterius cum facta antunc fiseo admittatur vel succurratur ipso, vide ibidem.in glo.5.

Hæres si fecerit per blanditias seu institui vel data ab eo pecunia an institutio teneat, vide ibidem.in glo.6.

Hæres licet non sit in testamento institutus ad huc ibidem relicta debebūtur, vide glo.1.in prœemio tit.3.par.6.

Et an tunc requiratur quod hæreditas adeatur ab intestato vt relicta debeantur, vide ibidem.

Hæres quis institui possit in alicuius testamento & quis ad hoc capax sit, vide glossas.l.2.per tex.ibi tit.3.par. 6.

Hæres non debent institui ecclesia ab aliquo si filius exhæredetur, vide glo.2.d.l.2.

Hæredis incapacitas vel capacitas cōsideratur tribus temporibus, vide glo.8.d.l.2.tit.3.par.6.

Hæres si a testatore nutu vel signis instituatur, an institutio teneat, & quā do, vide glo.2.l.6.tit.3.par.6.

Hæredis institutio an perficiatur per aliquod verbum quod necessario debet sub audiri, vide ibidem. in glo.3.

Hæres a testatore multis modis institui potest, vide glossas omnes. d.l.6. per tex.ibi.

Hæres quis dicatur quando testator habens duos amicos vnum hæredē instituit dicēdo, instituto amicum meum, vide gl.1.&.2.l.10.tit.3. pa.6

Hæres ab ipso testatore institui debet non ab alio etiam de ipsius voluntate & quando istud procedat, vide glo .1.&. 2.l.11.tit.3.par.6.

Et an vitietur institutio si testator amicum suum hæredem fecerit nominando illum fratrem, vide gl.2.l.13.per tex.ibi tit.3.par.6.

Et quid si testator solum modo errauit in nomine vel cognomine hæredis certum est tamen quid velit, vide ibidem. in glo.3.&.4.

Hæres institutus in re certa alio adeunte hæreditatem habetur loco legatarij, vide glo.2.in princ.l.14.tit.3.par.6.

Hæres institutus in re certa habebit portionem hæredis vniuersalis reputandis & an si institutus in re certa decedat ante additionem hæredis vniuersalis an ius accrescendi transmittat ad suos hæredes, vide. d.gl. 2.in fine.d.l.14.

Hæres institutus in re certa alio non dato cohærede in omnibus sbonis teneatur & quando istud procedat, vide glo.3.d.l.14.per tex.ibi

Hæres institutus videtur & quando nō, vide glo.3.d.l.14.per tex.ibi tit.3.par. 6.

Et quid si testator prohibuisset sic institutum ne amplius caperet de bonis suis, vide ibidem.

Hæres institutus vniuersaliter qui restituit omne patrimonium hæreditarium vigore transactionis retenta re certa an habeatur loco legatarij vide.d.glo.3.col.4.in princ.

Et an tunc qui habetur loco legatarij debeantur fructus a tempore mortis vide ibidem.in quæst.6.

Hæres institutus id parte bonorum alijs vniuersaliter institutis an habeatur loco legatarij sicuti in re certa esset institutus, vid. ibid.in quæst.7.

Hæres a testatore institutus in re certa in secundo testamento quod antea reuocandi primum fecit an talis sic institutus habeatur loco legatarij vel hæredis vel primum testamentum reuocetur, vid. ibid.in fin.

Hæres si sic a testatore institutus ad diem certam vel incertam ex die an talis institutio teneat vel non, vide glo.1.2.&.6.cum alijs ibi.l.15.titu. 3.par.6.

Et quid si testator in pœnam hæredis scripti post certum tempus alium substituat hæredem an talis institutio valeat, vide.d.glo.1.columna.2. quæstione.2.

Hæres si sit ad certum tempus institutus & post illud tempus a testatore alius hæres non sit institutus cui tunc applicetur hæreditas, vide ibidem.ad finem.

Hæres si sic a testatore institutus in tempus mortis suæ an talis institutio teneat & cuius effectus sit & quid operetur & qualiter hoc sit intelligendum, vide glo.6.l.15.tit 3.par.6.

Hæres si per testatorem sit vnus institutus in totum alius in parte tunc testator videtur adimere a primo quod datur. 2. vide glo.1.l.9.titulo tertio.par.6.

Hæredes si æqualiter sint instituti vnus non debet habere plus iuris quā alius eo quod fuit primo nominatus, vide lo. 5 ibidem.

Hæres si sit aliquis institutus in residuo vel reliquo si nihil est an institutio teneat, vide glo. 6.d.l.19.

Hæres si sit institutus illius a patre in re propria ipsius filij vel in re sacra vel religiosi vel fidili an per hoc impediatur vt nō possit dicere nullum testamentū patris fuit tanquam præteritus, vide ibidem.in.d. gl. 6.d.l.19.

Hæres an possit institui filius spurius vel incestuosus cum capax erit & an interim quod est capax debeat habere bonorum possessionem tanquam institutus sub conditione & possit bona administrare tanquam curator, vide glo.7.d.l.19.

Hæredes si sint instituti pauperes alicuius loci in quibus bonis videatur instituti & an omnia debeant vendi, & per quos, vide glo.1.&.2.l.20. tit.3.par.6.

Et inter quos pauperes bona testatoris diuidi debeant & quando & an vniuersus vel minus & quibus obseruatis & sub qua forma & per quos & alia, vide per glossas.d.l.20.

Hæres institutus sub conditione impossibili de natura vel de iure vel de facto hæreditatem adire poterit neque vitiatur institutio, vide glossas 13.&.14.tit.4.par.6.

Et an illud quod hæredi fuit sic relictum debeat conuerti in aliud quod sit iustum & honestum, vide ibidem.in glo. 5.

Hæres si conditionem impossibilem de iure ad impleuerit per hoc hæreditatem non admittit, vide ibidem.in glo.7.

Hæres institutus sub conditione vt faceret aliquid facere an talis conditio debeat renci vel non, vide glo.1.l.6.tit.3.par.6.& ibi glo. 7.

Hæres sub potestatiua conditione institutus quando illam adimplere teneatur & quid in legatis a testatore aliquibus relictis & an per alium impleri possit & quando, & an tempus adimplendi currat ignoranti & an in personam hæredis adimplere possit. vide glo.1.2.3.&.4.l.7.titulo.4 par.6.

Hæres si sit institutus sub conditione mixta an institutio suspendat hæreditatis adidionem siue extraneus siue suus sit, vide glos. l. 9. per text. ibi tit.4.par.6.

Hæres institutus & grauatus restituere post mortem an ibidem sub intelligatur tacita conditio si liceat si sine liberis decesserit, vide glos.3.4. & 6 cum alijs ibidem.l.10.per tex.ibi tit.4.par.6.

Et quid si iste grauatus hitos adoptiuos vel arrogatos vel seruos reliquerit vide ibidem.in glo.4.&.8.

Et quid si non fuit dictum de morte instituti sub conditione sed post eius mortem absolute directo sit hæres institutus, vide ibidem.in glos.5.

Et an supra dicta locum habeant quando institutus vniuersaliter grauatur post eius mortem restituere rem certam, vide ibidem.in glos.6.d. l.decimæ.

Et an hæc locum habeant quando ecclesia vel pia causa fuit substituta grauato restituere post mortem, vide ibidem.in glosa octaua. colum na prima.

Et quid si ita grauatus religiosē in gressus an per hoc substitutus excludatur etiam si sit de filijs testatoris, vide ibidem.

Et an sit aliqua differentia siue isti sint masculi siue fœminæ vel nepotes ex filia, vide.d.glo.8.col.2.quæst.3.

Et an tempus sit siue filij sint iam nati siue nascituri, vid. ibid.

Et quid si grauatus decedat cum filijs incapacibus vel qui hæredes esse nolunt vel tales filij sint a pupillo habiti an per eos substitutus excludatur, vide ibidem.in glo.4.& ibi glo. 11.d.l.10.tit.4. par.6.

Et quid si filij isti decedāt ante mortem grauati an per eos substitutus excludatur, vide ibidem.

Et an supra dicta procedāt in substitutione directa vulgari vel fideicommissaria vel compendiosa vel pupillari, vide ibidem.in glo.9.

Et an illud euenīat ex legis fictione vel ex iuris præsumptione & qualis in hoc sit effectus, vide ibidem.in glo.10.

Et quid si fideicommissarius decedat ante grauatum an ius petendi fidei commissum ad hæredes transmittat, vide ibidem, in glo.12.

Hæres quando ad implementum conditionis teneatur si sibi a testatore non sit præfinitum tempus, vide glo.4.l.12.tit.4 par.6.

Hæres qui fuit sub pluribus cōditionibus institutus an omnes adimplere teneatur vel existere debeant vel vna ex eis tantum vt possit hæreditatem adire, vide glo.1.2.&.3.l.13.tit.4.par.6.

Hæres si facit omne quod in se est vt conditionē potestatiuam sibi apposītam a testatore adimpleat an si non possit talis conditio habeatur pro impleta & quid si sit in aliqua mora, vide gl.1.& 2.l.14.tit.4.pa.6.

Et quid si conditio sit scilicet si seruum suum manumiserit & ille antequam fuerit occisus an tunc conditio habeatur pro impleta, vid. ibidē.

Hæres si sit institutus mulier sub conditione vt cum aliquo nubat si ille nolit an hæreditatem habebit & an conditio habeatur pro impleta vi le glossam 3.&.4.p per tex ibi dict.l.14 titulo quarto. partita sexta.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Fr̃a ipse nolens penitere possit, vide ibidem.in glo.6.
Et quid si talis in totum vel pro parte a quo casu fortuito defecerit, vide ibidem.in glo.4.
Et quid si in legato libertatis vel ad pias causas vel alimentorũ, vi.d.gl.4.
Et quid si a tertio impediatur, vide ibidem.
Hæres si sit institutus minor sub aliqua conditione an ipse per se illam possit adimplere sine curatore & quando, vide glossas.l.15 tit.4 p.6.
Hæres institutus statim quod repudiat admittitur substitutus etiam si in institutis restitutione ad fauetur vel beneficio suitatis, vide glo.6.l.2.titul.5.par.6.
Hæres si filius institutus filius si ille hereditatem repudiat vel adire nolit an tunc admittatur eius pater vel substitutus sibi datus, vide ibi lem.
Hæres institutus si repudiet hæreditatem an admittatur tũc substitutus vulgaris exclusso fideicommissario & quando, vide ibidem.
Hæredes plures instituti si inuicem sint instituti & vnus ex eis hæreditate in pro parte sua repudiet qualiter alij admittentur & pro qua parte & an pro virili, vide glo.3.l.1.&.4.per tex.ibi tit.5.par.6.
Hæredis institutio an sit necessaria vt fideicommissum reliquari possit, vide glo.2.l.14.tit.6.& quid hodie, vide ibidem.
Hæres si sit institutus monachus vel seruus tunc abbas vel dominus hæreditatẽ adire poterunt & tempus ad deliberandũ, vi.gl.7.l.tit.6.p.6.
Hæres si sit institutus filius an & quando ipse vel eius pater adire possit hæreditatem, vide glo.5.l.8.10.&.13.l.13.tit.6.par.6.
Hæres si sit institutus filius alicuius furiosus, pater vel eius curator tunc a lire poterit ipsius nomine, vide glo.14.d.l.13.
Et quid si aliquis infans hæres institutus fuit quis adire poterit & quid si partem neour tutorem habeat, vide ibidem.in glo.16.
Et quid si ipse infans moriatur ante aditionem an postea eius pater ad re possit, vide ibidem.in glo.19.
Et quid in pupillo vel alio minore, vi.ibid glo.21.22.&.23.per illũ tex.
Et quid si a lesão lesus fuit an sine eo quod probet in quo fuit lesus detur ei in integrum restitutio, vide ibidem.in glo.24.
Hæres institutus ab aliquo si sit incapax & suum defectum detegerit an præmium consequatur & quid in taliter incapacibus, vide glo.1.&.2 l.14.per tex.ibi tit.7.in par.6.
Hæres in testamento inofficioso institutus si eum querelatur ad iudicis mandatum non comparet contra ipsum absentem procedi potest, vide glo.3.l.1.tit.8.par.6.
Hæres si sit institutus liberus alicuius an per hoc frater testatoris possit fratris testamentum querelare, vide glo.3.l.2.tit.8. par.6.
Hæres non potest instrui in codicillis & quid si instituatur.gl.1.l.2.per tex ibi tit.2.par.6.
Hæres si nullus sit a patre instituens & filius prætereatur an legata in testamento relicta debeantur, vide glo.7.col.2.l.7.tit.8 par.6.
Hæres ex testamento rupto institutus nihil consequi poterit, vide.d. gl. 7.in fine.
Et an institutio valeat saltim quo ad quintam partem quam testator extraneo relinquere potest, vide ibidem. in fine.
HAERES COGITVR VEL COACTVS, & hæres militis an cogatur hæreditatem adire ex priuilegio militari sicuti alius hæres necessarius vide glo.6.l.20.tit.3.par.6.
Et an in hærede suo vel alio debeat inspici tempus mortis testatoris vel tempus testimenti respectu capacitatis instituti, vide glo.1.l. 22. per tex.ibi tit.3.par.6.
Et quid in hærede extraneo quod tempus inspici debeat, vide ibidem.in glo.3.4.&.5.per illum tex.ibidem.
Hæres qualiter cogi debeat hæreditatem adire quotiens onere fideicommissi fuit restituere grauatus, vide glo.12.l.14.tit.5. par.6.
Et qui actione tunc cogetur vel etiam quando sponte adiuit & qualiter cogetur seruus adire & quid hodie iure regni, vi.ibid.in.d.gl.12.d.l.14
Hæres qui coactus adiuit amittit quartam trebellianicam & an etiam per dictus dicendi fideicommissum nullum, vide ibidem.
Hodie vero ista coactio non est necessaria cum statim hæreditas vadit ad substitutum fideicommissarium, vide ibidem.
Hæredes an possint compelli per executoris testamenti vt hæreditatem de functi adeant, vide glo.4.l.6.tit.10. par.6.
HAERES HABENS TEMPVS ad deliberandum, hæres coram quo iudice possit petere tempus ad deliberandum sibi dari, vide glo.4.d.l. per tex.ibi tit.6.par.6.
Hæres ad deliberandum an acceptet hæreditatem vel non potest petere vt sibi ostendatur instrumenta tan de debitis quam de creditis, vide ibidem.in glos.6.
Hæres si sit institutus monachus vel seruus tunc abbas vel dominus hæreditatẽ adire poterunt & tempus ad deliberãdum, vide ibid. in gl.7.
Hæres etiam si sit deliberis testatoris quantum tempus debeat habere ad deliberandum vtrum adeat vel non, vide glo.2.&.3.l.2. per tex. ibi tit.6.par.6.
Hæres qui ad deliberandum vtrum adeat hereditatem tempus petij an illo elapso visus sit hæreditatem adire & quando, vide ibi tem in gl.
Hæres si dicat credo hæreditatem esse respuendam si cum his verbis transeat terminus ad deliberandũ datus an inducatur repudiatio, vi.ibid.
Hæres perpetuo adire poterit hæreditatem quãdo nullius fuit sibi terminus ad adeundum assignatus, vide.d. glo.3.d.l.2.tit.6. par.6.
Et an tempus quod a lege datur hæredi ad deliberandum possit per iudicem minui & quid si adfit iusta causa, vide ibidem glo.4.
Et quid si hæres stetit per.10. menses in quibus neque adiuit neque repudiauit qui intra duos menses qui restabant ad complendum annum petit dilationem a iudice ad deliberandum qui dedit ei.9. menses an infra istum terminũ a iudice præfixum licet annus legalis sit elapsus transmittet iste ius adeundi ad suum hæredẽ, vi.gl.5.d.l.2.tit.6.p.6.
Hæres si habuit tempus ad deliberandum & ante lapsum ipsius decesset illud quod superest transmittat ad suum hæredem & non plus, vide ibidem.in glo.6.
Hæres si decesserit post finitam dilationem ad deliberandum sibi datam an & quando hæreditas transeat ad eius hæredes vel non, vide ibidem in glo.7.&.8.
Hæres si fit de liberis testatoris perpetuo adire & transmittere hereditatẽ potest, extraneus non, vide ibidem.
Hæres si infra tempus deliberandi sit constitutus curator ipsius hæreditatis an vendere possit sine eo quod per hoc adire videatur, vide glo.1.l.3.tit.6.par.6.
Hæredes pendente dilatione quam accepit ad deliberandum debet bona hæreditaria penes se habere, vid.glo.1.l.4.per tex.ibi tit.6.par.6.
Hæres si habito tempore ad deliberandum repudiauerit hæreditatẽ quæ alia bona restituere tenebitur & quibus & qualia retinere possit, vide gl.2.d.l.4.
Hæres si transmittit ius deliberandi in aliquem an ille in quem transmittitur excludat substitutum, vide glo.6.l.2.tit.5.par. 6.
HAERES DETRAHIT VEL non detrahit falcidiam vel trebellianicam, & hæres iudicatus indignus a testatore si restituat hæreditatem per fideicommissum an possit detrahere quartam, vide glo.6.l.2.tit. 1.par.6.
Hæres si in pœnam sit ei iussum vt hæreditatem restituat an si tunc restituat possit quartam trebellianicam detrahere, vi.gl.1. col 2.ad finem l.15.tit. 3.par.6.
Hæres non potest detrahere quartam falcidiam quando hæreditas non est soluendo, vide glo.11.&.13.l.7.per tex.ibi tit 6.par. 6.
Hæres succedens ab intestato an possit detrahere falcidiam & quid in fideicommissario vniuersali, vide glo.1.in procœmio tit.1. par.6.
Hæres an possit quartam falcidiam delegatis pijs deducere, vide gl.1.6 tit.1 par.6.
Hæres de quibus legatis & an & quando & qualiter falcidiam deducere possit, vide per glo. 1.cum alijs ibidem.l.1.per tex.ibi tit.11. par.6.
Hæres qui coactus adiuit amittit quartam trebellianicã & an etiam per dictus dicendi fideicommissum nullum, vide glo.12.l.14.tit.5.par.6.
Hodie vero ista coactio non est necessaria cũ statim hæreditas vadit ad substitutum fideicommissarium, vide ibidem.
Hæres an possit detrahere duas quartas & quando & an hoc cẽ permittente illud testator impedire possit, vide glo.3.l.1.tit.11.par.6.
Hæres poterit detrahere falcidiam etiam de donationibus causa mortis & inter vivos & ex alijs, vide glo.4.d.l.1.
Hæres ante quam deducat falcidiam quæ prius deducenda sint, vide glo. 4.cum alijs ibi.l.2.per tex ibi tit.11.par.6.
Et quid de consumptis in monumento sumptuoso defuncti, vi.ibid.gl.1. glo.10.d.l.2.
Hæres inuitis legatarijs non potest in vna re detrahere falcidiam, vide glo.10.d.l.2.
Et vestes lugubres vxori vel alijs datæ imputentur hæredi & quando, vide glo.4.col.2.l.2.tit.11.par.6.
Hæres an teneatur de damno & lucro quod in rebus legatis aliquibus fuerit ex inde detrahat falcidiam vel non vide glossas.l.3.per tex. ibi tit.11.par.6.
Hæres de quibus relictis & legatis non potest falcidiam deducere, vide glossas.l.4.& glossas.l.5.&.6 tit.11.par.6.
Et quid si ecclesia fuerit hæres instituta & grauatur legatis relictis alteri ecclesiæ an tunc falcidia locum habeat, vide glo.1.d.l.4.tit.11. par.6.
Hæres an de relictis ad pias causas deducere possit quartam trebellianicam siue primus substitutus sit priuilegiatus siue cui restituere debet siue ambo, vide glo.3.d.l.4.
Hæres quando propter delictum ipsius perdat falcidiam, vide glossas.l. 6.&.l.5 ibidem.per illa iura.
Hæres falcidiam deducere non poterit contra testatoris prohibitionem expressam vel quasi, vide glo.3 d.l.6.
Et an idem sit dicendũ in quarta trebellianica vt a testatore prohibeatur sine deducatur, vide ibidem. ad finem.
Hæres an possit quartam trebellianicam vel falcidiam deducere cuius testator fecit maiorem & bona sua alienare prohibuit, vide glo.4.in prin.

princ.d.l.6.per tex.ibi.
Hæres an possit deducere quartam trebellianicam habito respectu ad legata relicta vel tantum de eo quod superest hæredi deductis legatis, de glo.1.l.8.tit.11.par.6.
Hæres in aliquibus casibus non potest deducere quartam trebellianicam vide.d.gl.1.col.2.cum alijs glosis ibidem.
Hæres quando possit trebellianicã deducere in vna re vel rebus per eũ electis, vi.d.glo.1.col.2.post princ.& glo.6. ibidem in medio.
Hæres an transmittat hoc beneficium deducendi quartam trebellianicam ad hæredem suum, vide ibidem.
Hæres quæ computare debeat quando vult quartam trebellianicam deducere, vide gl.2.cum alijs ibid.d.l.8.per tex.ibi tit.11. par.6.
Hæres qualiter cogi debeat hæreditatem adire quoties onere fideicommissi fuit restituere grauatus, vid.glo.12.l.14.tit.5.par.6.
Et qui actione tunc cogetur vel etiam quando sponte adiuit & qualiter cogetur seruus adire & quid hodie iure regni, vid.ibid.
Hæres si sit institutus monachus vel seruus tunc abbas vel dominus hæreditatem adire poterunt & tempus ad deliberandum, vide glo.7.l.1.titulo.6.par.6.
Hæres qui ad deliberandum vtrum adeat hæreditatem tempus petijt an illo elapso visus sit hæreditatem adire & quando, vid.gl.1.l.2.tit.6.p.6
Hæres perpetuo adire poterit hæreditatem quando nullus fuit terminus ad deliberandum assignatus, vid.d.glo.3.
Et an tempus quod a lege datur hæredi ad deliberandum possit per iudicem minui & quid si adfit iusta causa, vide glo.4.ibid.
Et quid si hæres stetit per.10.menses in quibus neque adiuit neque repudiauit qui intra duos menses qui restabant ad complendum annum petit dilationem a iudice ad deliberandum qui dedit ei.9. mẽses an infra istum terminum a iudice præfixum licet annus legalis sit elapsus transmittet iste ius adeundi ad suum hæredẽ, vid.gl.5.d.l.2.tit.6.pa.6.
Hæres si sit de liberis testatoris perpetuo adire & transmittere hæreditatem, vide gl.7.8.&.10.l.2.tit.6.par.6.
Hæres si aliquas res hæreditarias vendiderit pendẽte dilatione an per hoc illam adire videatur, vid.gl.2.l.4 tit.6.par.6.
Hæres si habito tempore ad deliberandum repudiauerit hæreditatem qualia bona restituere tenebitur & quibus & qualia retinere possit. vide glo.2.l.4.tit.6.par.6.
Hæres si videatur adire conficiendo inuentarium, vid.gl.5.l.5.tit.6.p.6
Hæres an requirat quod prius hæreditatem adeat quam possit inuentariare, vide.d.glo.5.
Et qualis confectionem inuentarij & per quem iudicem etiã fieri debeat vel alterius fori, vid.gl.7.&.8.d.l.5.tit.6.par.6.
Hæres adeundo vi tur quasi contrahere cum creditoribus hæreditatis & quid in fraudem creditorum defuncti, vide gl.2 col.1.l.10.tit.6.pa.6.
Hæres ex quibus verbis vel factis obligatur illum adiuisse hereditatem & an in signis vel ex consilio in animo re cto vel quando alia cõtracapi possit vel non & quid in legatarijs, vide glossas.l.11. per text. tit.6.par.6.
Hæres si solo animo adiuerit hæreditatem an per hoc obligetur in foro animæ etiam vltra vires hæreditarias, vide ibidem, in gl.1.in princi.
Hæres si dederit eleemosynas pro anima defuncti an per hoc videatur hæreditatem adire, vide ibidem.in gl 5.in fine.
Hæres ad protestationẽ teneatur non facere animo adeundi quando aliquid capit causa pietatis vel alias facit, vi.ibid.in gl.7. per illum text.
Hæres si sit filius testatoris si post quam hæreditatem repudiauerit res hereditarias emerit an præsumatur mala fide & in damnum creditorum fecisse & an videatur per hoc hæreditatem adire & tam fuisse fictam absentionem & ex quibus hoc perdatur, vide glossl.1.&.4.l.12. per tex.ibi tit.6.par.6.
Et an ad præsummendam aditionem sufficiat emere omnia bona patris vel etiam quod illud per interpositam personam faciat, vide.d. glos. 4.d.l.12.
Et an filius possit immixtionem hæreditatis revocare etiam inuoluntarie ab eo factam vel a lege, vid.ibid.in.glo.6.
Hæres si sit seruus alicuius adire vel repudiare non poterit sine licẽtia domini & an sufficiat domini rati habitio, vide glossam quartam.l.13.tit. 6.par.6.
Et quid si dominus vel seruus simul agnoscant vel repudient hæreditatem, vide ibidem.
Hæres si sit institutus filius an & quando ipse vel eius pater possit adire hæreditatem, vide gl.5.&.6.8.10.&.13.d.l.13.
Hæres si sit institutus filius alicuius furiosi pater vel eius curator tunc adire poterit ipsius nomine, vid.gl.14.d.l.13.
Et quid si aliquis infans hæres institutus fuit quis adire poterit & quid si partem neque tutorem habeat, vid.ibid.in glo.18.
Et quid si ipse infans moriatur ante aditionem an postea eius pater adire possit, vid.ibidem in glo.19.
Et quid in pupillo vel alio minore, vi ibid.in.gl.21.22.&.23.per illũ tex.
Et an filius familias minor possit per se hereditatem adire sine tutore vel iudice quando eius pater illud facere non vult, vid.ibid.in gl.22.
Et quid si adeundo læsus fit an sine eo quod probet in quo fuit læsus detur ei in integrum restitutio, vide ibid.in glo.24.
Hæres antea quam adire possit hæreditatẽ debet esse certus de morte testatoris & quãdo certus esse dicatur, vi.gl.1.l.14.per tex.ibi. tit. 6.p.6.
Hæres debet hæreditatem adire pure & sine aliqua conditione & quid si in minori vel maiori parte fuerit ab eo adita an videatur adiuisse totum quod sibi relictum fuit, vid.gl.1.2.3.4.5.6.7.d.l.14.
Hæres an & quando possit hæreditatem adire per procuratorem, vide ibidem.in glo.6.&.8.
Hæres si sit institutus posthumus dato sibi cohærede an tunc cohæres adire possit & pro qua parte, vid.glo.1.l.16 tit.6.par.6.
Hæres ex quibus videatur hæreditatem repudiare & quid si repudians minor sit & quid si sint duo hæredes & vnus vel ambo repudiant, vide glossas.l.18.tit.6.par.6.
Hæres simpliciter repudians hæreditatem videtur repudiare tam ex testamento quam ab intestato.vid.glo.1.d.l.18.
Et quid si vnus ex cohæredibus adiuit partem sibi datam alius vero sua repudiauit an ille qui adiuit debeat compelli ad acceptandam partem sui hæredis repudiantis, vide ibidem, in glo.8.&.9.
Et quid si cohæres acceptans sit substitutus repudianti, vide ibid.in glo. 10.d.l.18.tit.6 par.6.
Et quid si non essent creditores vel legatarij a quibus cohæres vexari possit vel si a cohærede sit factum inuentarium an tunc compellatur partem cohæredis suæ adire, vide ibidem.in glo.11.
Et si nolit partem repudiatam acceptare suam dimittere tenebitur, vid. ibid.in gl.12.per illum tex.
Hæres an possit hæreditatem repudiare sine consanguinitatis & acceptare ex testamento vel e contra, vide gl.1.l.16.& gl.1.l.17.tit.6.par.6.
Hæres an possit hæreditatem adire vel repudiare si ei nondum delata sit & an per pactum, vide glo.4.d.l.19.
Hæres si sit filius suus vel emancipatus si hæreditatem repudiauerit intra quantum tempus pœnitere possit, vid.glo.2.&.3.l.20.tit.6.pa.6.
Et quid si sit maior 25. annorum si repudiet ante 29. annum an pœnitere possit intra aliud triennium vid.ibid in glo.4.d.l.20.
Et quid si filius habeat substitutum vel bona sine alienata vel aliquo modo res non sit integra, vid.ibid.in glo.5.&.6.per tex.ibi.
Hæres an transmittat ad suos hæredes hæreditatem quando ante aditionem mortuus fuit si voluerat mortem defuncti quærelare, vid.gl.1.l.1. tit 7.par.7.
Hæres ante vindictam an hereditatem adire possit siue testator a fure siue ab extraneis occidatur, vi.gl.5.&.6.cũ alijs ibid.d.l.13. per tex.ibi.
Hæres an possit legatum siue meliorationem acceptare & repudiare hereditatẽ

Universidad de Deusto
Biblioteca

reditatem & quando, vid.glo.2.l.2.per tex.ibi tit.9.par.6.
Et an testator possit heredi præfixere tempus ad adeundam hæreditatē vt p̃ finitud hæres excludatur, vide glo.1.in fine.l.32.tit.9.par.6.
Hæredes an possit compelli per executores testamenti vt hæreditatem defuncti adeant, vid.gl.4.l.6.tit.10 par.6.
Hæres adeundo hæreditatem an sine traditione rerum hereditariarum habeat verum dominium, vid.glo.3.l.1.per tex.ibi tit.14.par.6.
Hæres an adeundo hæreditatem statim in eum transeat rerum hæreditariarum possessio etiam quando ecclesia est hæres, vid.ibidem.
HAERedes LEGATARII an & quando ad legatum admittantur & quando non, vid.gl.1.&3.l.27.per tex.ibi tit.9.par.6.
Et an legatum factum titio & eius hæredi aliis hæredibus debeatur, vide glo.3.d.l.27.
Et an legatum possit poni in arbitrio heredis & per quæ verba ponatur vide gl.1.&2.l.29.per tex.ibi tit.9.par.6.
Et qui si hæres arbitrare nolit. vide ibidem.in glos.2.
Et quid si hæres ex aliqua causa legatum dare nolit, vid.ibidem in gl.3
Et an legatum possit poni in liberam & meram voluntatē hæredis, vide gl.2.&5.d.l.29.
Hæres legatarij an possit acceptare legatum quando per ipsum legatarium in vita sua acceptatum non fuit, vide gl.4.l.30.tit.9.par.6.
Hæres legatarij an admittatur ad legatum si adhuc legatarius ante eius mortem non acceptauerat, vi.gl.4.. 5.&.6.l.34.per tex.ibi tit. 6. part 6.
Et ibi vide quid in legato conditionali & an ius adimplendi conditionē transeat in hæredes & quando, vid.ibid. in glo.8.
Hæres legatarij an & quando possit remanere cum legato pro non scripto, vid.gl.1.l.35.tit.9.par.6.
Et an idem sit in legato quasi caduco & in quo differat a quasi caduco, vide ibidem in glo.2.
HAERES ACCIPIT VEL MITTITVR IN POSSESSIONEM.
Hæres an possit propria authoritate accipere possessionem vacātem rerum hæreditariarum, vid.gl.3.in fi.l.1.tit.14.par.6.
Hæres ostendens testamentum perfectum coram iudice debet in possessionem rerum hæreditariarū mitti, vi.gl.1.cum aliis ibi.l.2.tit.14.pa.6.
Et quibus aliis hoc idem remedium competat, & quando & qualiter, vide.d.gl.2.cu consequenti & per quem iudicem talis missio fieri debeat, vide ibidem.in glo.2.
Et an tunc hæres teneatur ostendere originale testamenti vel exemplum ostendere sufficiat, vide ibid.in gl.3.in princ.
Et an idem sit in testamento in scriptis vel in nuncupatiuo, vid. d.glo.3
Et an satis sit heredi testamentum producere licet non ostendat de morte testatoris, vide ibid.
Et quid si appareant duo testamēta & non appareat de prioritate vel posteritate & sint eadem die confecta, vid.ibid.
Et qualis rasura vel cancellatio viciet testamentum & heredi præiudicet vide ibidem.in gl.5.d.l.2.tit.14.par.6.
Hæres qualiter petere debet se mitti in possessionem rerū hereditariarū ex beneficio.l.finalis.C.de edicto diui adriani tollēdo vi.ibid.in gl.5.
Hæres cum debet mitti in possessionem rerum hæreditariarum an aliqui prius citandi sint an tunc testamentum habeat executionem paratam vide ibidem.in glo.7.
Et in quibus rebus seu bonis testatoris talis missio fieri debeat, vide ibi glo.8.&9.cum aliis ibidem per illum tex.
Et qualis exceptio opposita contra testamentum obstet huic missioni, vide ibi.in gl.13.per illum tex.ibi.
Hæres si cum petit se in possessionem mitti alius petit idem dicēdo se hæredem quis in possessionem mitti debeat, vide glo.15.per tex.ibi.tit.14.par.6.
Et quales fructus hæredi restitui debeant quando ab aliquo euincitur hereditas, vide glo.1.4.tit.14.par.6.
Et an fructibus consumptis teneatur possessor qui restituit ad æstimationem & quando, vid.glo.2.d.l.4.
Et quæ debeant heredi restitui quando possessor hereditatis fuit condemnatus restituere, vid.glo.15 per tex.ibi tit.14 par.6.
HAERES DIVIDIT VEL PETIT DIVISIONEM.
Heres quilibet diuisionem petere potest & quæ inter ipsos diuidi debeāt vide glo.1.2 &3.tit.15.par.6.
Hæres qui divisionem petit si prodigus sit an cāeo diuisio fieri debeat, vide glossam.1.d.l.2.
Et quid in minore vel ecclesia, vide ibidem.
Hæredes quales res inter se dividere non possunt licet illas in hereditate testatoris inueniant, vide glo.4.5.6.&c.7.8. &.9.cum sequentibus.l.2. per tex.ibi tit.15.par.6.
Hæredes si interse dividant hereditatem an teneantur ad invicem cauere de euictione, vide glo.1.&2.l.9 per tex.ibi tit.15.par.6.
Hæredes si hæreditatem coram iudice diuidunt an debeant eius voluntatē obedire & qualiter tunc diuisio fieri debeat, vide glossas.1.10.titulo.15.par.6.
HAEREDITARE tantum est dicere quantum succedere, vide glos.9.l.10.tit.4.par.6.
HAEREMITA an possit facere testamentum, vid.glos. 2.l.17.per text. ibi tit.1.par.6.
HAERESIACHA quis dicatur, vide glossam.5.dict.l.2.titul.26.partita.7.
HAERESIS dicitur publicum crimen & a quolibet accusari potest, vide glo.1.l.2.per tex.ibi tit.26.par.7.
Et an crimen hæresis sit mere ecclesiasticum, vide glo.2.& glo.14.d.2.tit.29.par.7.
Et qui dicantur credentes & quando, vide glossam.7.&8.ibidem.per illum tex.
HAERETICVS in instante necessitate baptizare potest, vide glo.3.lib.tit.4.par.1.
Hæreticus quantuncunque occultus est excommunicatus, vid.gl.fin. per tex.ibi.l.4.tit.5.par.1.
Hæretici a quo hodie possint absolui, vid.glo.n.l.13 tit.5.par.1.
Hæreticus est irregularis & eligi non potest in episcopum, vid.gl.2.d.tit.5.par.1.
Hæretici coram iudice ecclesiastico conueniendi sunt, vide glos. 1.lib. tit.6.par.1.
Hæreticus siue alius in fidelis confiteri non potest etiam instante necessitate, vide glo.7.l.21.tit.4.par.1.
Hæreticus hodie est ipso iure excommunicatus & absolutio reseruatur papæ, vide glossam.1.l.2.tit.9.par.1.& glo.fin.l.4.tit.5.par.1.& gl.1.l.13.tit.15.par.1.
Hæreticus est dicens Romanam ecclesiam non esse caput, glo.5.l.2. titulo 9.par.1.
Hæreticus ad ecclesiam confugiens an ibi defendi debeat, vide glo.1.l.4. tit.11.par.1.
Hæretici & contra istos possunt fideles inducere bellum, vide gl.3.in prohæmio.2.partitæ.
Hæreticus si matrimonium cum christiano contraxerit an tale matrimonium teneat, vid.gl.2.l.15.tit.2.par.4.
Hæretici puniuntur per legem eiusdem pœna mortis quæ lex a iure canonico est recepta, vide gl.3.ad finem.l.5.tit.2.par.4.
Hæreticus ante sententiam donationem facere potest, vide glo.6.l.2.per tex.ibi.tit.4.par.5.
Hæreticus testamentum facere non potest neque fautores & receptatores ipsius, vid.glo.3.l.17.per tex.ibi tit.1. par.6.
Et an valeat testamentum antea factum, vide ibidem.
Et an bona ipsorum a die commissi criminis sint confiscata, vide ibidē.
Hæreticus an ab aliquo possit institui hæres & quid in paganis & iudeis vid.glo.5.l.4.per tex.ibi tit.3.par.6.
Hæreticus pater an habeat filios in potestate & an eis pupillariter substituere possit, vide glo.5.l.5. tit.5. par.6.
Hæreticus si sit pater an filij catholici eius hæreditatem habere possint, vide gl.2.l.7.per tex.ibi tit.7.par.7.
Hæreticus si reuertatur ad fidem an eis sint restituenda bona, vid.glos. d.l.7.per tex.ibi.
Et quid de fructibus, vide ibidem.in glo.6.
Hæreticus si sit clericus ecclesia debet habere bona sua & intra quantum tempus illa petere teneatur, vid.glo.9.d.l.7.tit.7. par.6.
Hæreticus etiam post mortem aceu sari potest & qualis præscriptio impediat cognitionem & pronuntiationem super isto crimine, vide gl.6.l.7.per tex.ibi tit.1.par.7.
Et an mulier quę matrimonium scienter contraxit cum hæretico amittat dotem, vid.gl.1.l.2.tit.2. par.7.
Hæreticus an commisso iam crimine possit bona sua alienare & an ante sententiam ipse illarum rerum verus dominus esse credatur, vid.gl.2. &3.l.4.tit.2.par.7.& gl.7.l.4.tit.2 6.par.7.
Et quibus hodie bona hæreticorum applicentur & quando propter hæresim perdantur vel non, vid.glo.2.&3.l.8 per tex.ibi tit.15.par.7.
Hæreticus dicitur quis variis modis, vi.gl.1.&2.l.1. per tex.ibi.tit.2.6.p.7.
Hæreticus a quolibet de populo accusari potest & quare, vi.gl.1. &2.l.2. per tex.ibi tit.2 6.par.7.
Hæreticus a quibus iudicibus puniri possit & quando debeat remitti ad iudicem delicti & qualiter in causa hæreticorum procedendum, vide glo.2.l.2.tit.26.par.7.
Hæreticus non relapsus si continuo & statim ad fidem redeat an corporaliter sit puniendus, vid.ibid.in glo.3.col.3.
Et quando dicetur continuo seu confestim ad fidē redire, vi.d.gl.3.col.1.
Hæretici relapsi sine aliqua audientia sunt iudicibus secularibus remittendi, vid.d. glo.1.col.2.
Hæreticus rediens ad fidem licet euiter pœnam mortis non tamen euitat pœnam perpetui carceris, vide.d.gl.1.col.2.
Hæreticus patronus an reuersus ad fidē recuperet ius patronatus & alia bona, vide.d.gl.3.col.2.quæst.2.

Hæreticus an dicatur ille qui dicit se credere & credere id quod ecclesia tenet & docet si per actus contrarium faciat & quando, vide d.glo.3.col.2.in fi.d.l.2.tit.26 par.7.
Hæreticus damnatus de hæresi si non pœnituit curiæ seculari tradi debet vide ibid.in glo.4.cum aliis ibidem.
Et quid in clerico committente istud crimen, vide ibidem.
Hæretici credentes hæresim qui & quales dicantur & quando. vide glo.7.&10.l.2.per tex.ibi tit.26.par.7.
Hæreticus an dicatur ille qui libros hæreticorum recepit nisi statim deleuerit. vide gl.8.l.2.tit.26.par.7.
Hæreticus pœna ignis puniri debet. vide glo.9.d.l.2.per tex. ibi.
Hæreticus an dicatur ille qui alimoniam vel pecuniam hæreticis dat & quando. vide ibi glo.10.
Hæreticus dicitur ille qui credit erroribus hæreticorum & vt talis pœna mortis venit puniendus. vide ibidem in glo.11. d.l.2.
Et quibus bona hæreticorum pertineant. vide gl.2.&.5.l.7.tit.7.par.6.& gl.1.&tit.25.& gl.12.13.&.14.d.l.2.tit.26.par.7.
Hæretici an dignitates & officia publica habere possint & quid in redeundo ad fidem. vide gl.1.l.4.per tex.ibi tit.26 par.7.
Et an ad fidem redeuntes hæretici neque sint eorum nō possunt obtinere beneficia ecclesiastica neque officia honoris neque poterunt esse medici neque chirurgici. vid. d.gl.d.l.4.cum aliis ibidem.
Et de pœna recreatorum hæreticorum. vide gl.1.l.5.per text.ibi.tit.26. par.7.& gl.1.l.6.ibi.
Hæreticus pater an a filio receptari possit & qñ. vide gl.1.l.6.tit.26.p.7.
Et quid si conducens domum hypothecatam certas res pro pēsione an alleget tacitam hypothecatē. vide ibidem.
Et an tantum loquens in pignore habeat locum in hypotheca. vide gl. 1.2.tit.3.par.5.
HYPOCENTAVRI qui dicantur & nunquam fuerunt visti in rerum natura. vide gl.1.l.2.1.tit.11.par.5.
HYPOCRAS iste in multis locis doctissimus vir appellatur. vide gl.1. per tex.ibi.l.4.tit.33.par.4.
HYPOTHECAM generalem habens aliquis creditor & specialem ad certam rem si illa res specialiter hypothecata esset sufficiens ad consequendum debitum an possit primus creditor agere ex generali contra secundum creditorem habentem in alijs rebus specialem hypothecam. vide gl.1.7.tit.18.par.3.
Hypotheca generalis in quibus differat ab speciali. vide. d.gl.9.
Et an fructum committat rem hypothecatā sub generali hypotheca vendens. vide ibid.
Hypotheca generalis facta inquilino an eum tutum faciat vt ab emptore possit locare ante tempus ejici non possit. vide gl.2.d.7.tit. 18. p.3.
Hypotheca aliquorum bonorum si renuntiatur a possessore maioriæ an tunc alienationem facere videatur ita vt tanquam alienans res maioricadat in pœnam iuris. vide gl.1.col.3.q.21.l.10.tit.26 par.4.
Hypothecam bonorum habens præfertur omnibus aliis habentibus priuilegia personalia. vide gl.3.l.9.tit.13.par.5.
Hypotheca sequitur ipsam rem & quid si hypotheca fiat in fraudem chirographarij deponentis vel depositarij. vide ibidem.
Et an filius habeat tacitam hypothecam in bonis delinquentis etiam contra creditores si essent depositarij & quando istud procedat & verum sit in quibus delictis. vide gl.9.l.9.tit.3.par.5.
Et an tutor possit hypothecare res minoris generaliter vel specialiter sine decreto & quando. vide gl.2.cum sequen.l.4.tit.5.par.5.
Hypotheca bonorum ecclesiæ an sit prælatis prohibita & an idem sit in rebus vel curatoribus. vide.d.gl.2.
Hypotheca rei emptæ an teneat si emptor emendo rem venditorē vltra dimidiam iusti pretij deceperit & an quando tale remedium intētatur emptor teneatur ad interesse vel quod rem ab hypotheca liberet, vid. gl.8.ad fi.l.56.tit.5.par.5.
Hypotheca in quibus rebus illatis in domum conductam locum habeat quando & quid in rebus minoris. vide gl.2.&.4.l.5.tit. 8. par.5.
Et an tacita hypotheca habeat locum in seruitutibus vrbanis vel rusticis vel in re ipsa quæ pro parte videtur obligata talis res & quid in iurisdictione merum & mixtum & ius pedagij. vid.gl.2.l.2.5 tit.p.5. Et an in generali hypotheca omnium bonorum an extendatur a res quarū dominium competit obliganti iure singulari & an extendatur ad nemina debitorum. vide gl.5.tit.13.par.5.
Et an illi adhuc repelli queant hypothecarij an. vi. d.gl.5.post prin.
Et an ius quæsitum venire non solum in expressa hypotheca bonorū, sed etiam in tacita. vide ibidem.
Hypotheca an extinguatur per adicionem vel detractionem qualitatis circa rem. vide gl.1.15.tit.13 par.5.
Et meliorationes factæ in re hypothecata solui debeant faciente siue a creditore vel a tertio fiant. vide ibidem gl.5.&.6.
Hypothecaria actio an detur contra tertium quando debitor rem alicui obligauit. vide gl.4.l.7.tit.13.par.5.
Hypothecaria actio adueniat ad seruandum possessionē & qualiter fiat mandus libellus in hac actione. vide.gl.3.d.l.6.tit.13.p.5. Et an in hac actione veniat fructus vel interesse cautā ex mora. vi le gl.2.d.l.
Et quid si debitor hypothecauit rem quidam & ante ipsius traditionem alteri obligauit quit tunc primus creditor agere possit & an admittatur facta discussione contra debitorem. vide gl.5.d.l.14.
Et quid si debitor qui bona hypothecauit constituat se ea nomine creditoris possidere. vide d.gl.5.
Et an hoc procedat in tacita hypotheca legali & in dote mota super hac lite. vide ibi.gl 7.&8.
Hypothecaria actio an detur creditori ad fructus rei pignoratæ nōdum traditæ. vi.gl.2.&.3.l.16.per tex.ibi tit.13.par.5.
Et an in hypothecaria actione veniant fructus extantes vel nondum percepti. vide gl.4.d.l.16.
Et si creditor dicat rem ab alio possessum fuisse antea sibi hypothecatam & ipse possidens neget quid tunc ipse creditor probare teneatur & an sufficiat probare debitorem possedisse licet non probet illum esse dominum. vide gl.1.l.18.tit.13.par.5.
Et an possessori cōdēnato in hypothecaria dure istud ius offerēdi debitū creditori quousq; fuscipiat iudicū super actione iudicari. vi.gl.3.ibid.
Et quid in muliere agente hypothecaria contra tertium possessorem pro sua dote. vide.d.gl.3.
Et an mulier habeat priuilegium prælationis in bonis mariti ratione dotis & an idem sit in marito. vide gl.1.l.23.tit.13.par.5.
Et an bona mariti vel socij sint tacite hypothecata p restitutione dotis & qñ & quid si pactum factum fuit pactū quod bona mariti non essēt ita hypothecata & pactum istud fuit iuratum. vide ibid.in gl.2.
Et an virtute huius tacitæ hypothecæ agi possit contra debitorem mariti. vide ibidem.
Et an bona hæredis acceptantis hæreditatem viri sint tacite obligate pro dote. vide ibidem.
Et an pro securitate dotis certa res sit specialiter hypothecata an tunc tacita hypotheca habeat locum in aliis bonis. vide ibid.
Et quid plus vxor facere possit vxor virtute huius tacitæ hypothecæ in bonis mariti. vide.d.gl.2. vsque ad fin.
Et a quo tempore incipiat ista hypotheca an a tempore promissionis & contractus matrimonij vel a tempore solutionis dotis. vide ibi.l.
Et an extraneus dotans si pacisc̄tur dotē sibi restitui an habeat istam tacitam hypothecam in bonis mariti. vide.d.gl.2. ad fin.
Hypotheca an habeat locū in donatione propter nuptias. vid.d gl.2.in fin.
Et an bona tutorum vel curatorum vel aliorū administratorum vel hæredum ipsorum sint pro sola administratione tacite obligata & quando. vid.d.gl.2.d.l.23.tit.13.par.5.
Et an curator furiosi tacite videatur obligare bona sua sicuti in curatore minoris. vide ibid.in col.2.ante medium.
Et an bona patris sint tacite obligata pro bonis aduentitijs filij sui, & an tunc filius sit potior & cæteris creditoribus præferatur. vide gl.2.5.& 6.l.24.c.13.par.5.per tex. ibi.
Et an ista hypotheca nascatur post mortem patris vel statim. vide ibid. in glo.7.
Et an quando pater alienauit bona filij sui aduentitia filius possit agere actione reali contra possessores talium bonorum multa prius facta discussione in bonis patris sui. vide gl.9.d.l.24. tit.13.par.5.
Et an omnia bona tributaria sint hypothecata pro soluendo tributo Regi. vide gl.2.l.25.tit.13.par.5.
Et ratione tacitæ hypothecæ fiscus præfertur cuicunque creditori. vide d.gl.2.in fi.
Et an & quando in delictis fiscus habeat tacitam hypothecam in bonis delinquentis. vide ibid.in gl.6.
Et an bona contrahentis cum ecclesia sint ei tacite hypothecata pro impleméto contractus. vide.d. gl.6.
Et an in tacita hypotheca veniant etiam omnia bona futura. vide glo.5. l.26.tit.13.par.5.
Et an legatarij habeāt tacitā hypothecam in bonis defuncti pro consequendo legato eis relicto & eius effectus sit hæc tacita hypotheca, & quid hodie cū legata debeantur etiā nō adita hæreditate. vide gl.8.d.l.26.
Et an ratione huius tacitæ hypothecæ legatarij præferantur creditoribus chirographarijs. vide.d.gl.8.in principio.
Et an testator possit prohibere ne comperat hypotheca pro legatis ab eo relictis. vide ibi.
Et an bona patris sint tacite obligata pro legitima filiorū vel pro ipsius supplemento vide d.gl.8.in fi.
Et an aliquid credens ad fabricandum domum habeat in tali re tacitam hypothecam. vide ibi gl.9.&10.
Et an primus creditor præferatur secundo in retentione pignoris sine scientia

Universidad de Deusto
Biblioteca

ei tacite vel expresse hypothecata. vide glo.4.&.2.l.27.tit.33.par.5.& glo.4.l.28.ibidem.
Et an ex generali hypotheca bonorum preferatur primus creditor in bonis postea acquisitis. vide ibidem.
Et quid si res hypothecata sit perempta ita quod primus creditor nō poteſt agere hypothecaria contra possessorem an tāe agere possit ad pretium redactum ex illa re vendita. vid. ibid.
Et an supradicta procedant in pignore prætorio. vide ibidem.
Et an fiscus vel mulier anterior tempore præferatur aliis creditoribus, qui in refectionem rei nummos dederunt. vi. gl.3.l.4.l.29.tit.13.par.5.
Et an impensa funeris præferatur aliis quibuscunque debitis defuncti vt prius solui debeat. vide glo.6.l.30.tit.13.par.5.
Hypotheca expressa maioris est effectus quam tacita. vide glo. 4.l.38.tit. 13.par.5.
Hypotheca priuilegiata vel non priuilegiata an & quando ad hæredes transeat. vide glo.6.d.l.33.tit.13.par.5.
Hypotheca generalis & specialis in quo differant. vide glo.6.l. 37.tit. 13. par.5.
Et an secundus creditor possit agere hypothecaria si primus rem hypothecatam vendat extraneo & an & quando iste secundus creditor habeat ius offerendi emptori extraneo. vide glo.2.l.46.tit.13.par.5.
Et qualis creditor preferri debeat & an habens hypothecā cōtra alios creditores si bona debitoris non sufficiāt. vid. gl.l.11.p tex. ibi tit.14.p.5.
Hypotheca & pignora liberantur per nouationem legitime factam, vid. glo.2.l.19.tit.14.par.5.
Hypotheca quæ est pro legatis an per cessatorem remitti possit & quare vide gl.1.l.32.tit.19.par.6.
HISPALIS a quo condita sit & aliqua de ea. vide glo.octauam. l.77.tit. 18.par.3.
HISPANIA habet prouincias sex. vide glossam primam. l.7.tit.22. partita.2.
HISPANI computant annos domini ab eius natiuitate, vide glo.28.in procē.partitarum.
Hispani maiorem habuerunt legalitatem quam aliæ nationes, vide gl.1. per text. ibi. l.2.tit.18.par.2.
Hispani semper habuerunt magnam deuotionem ad limina Petri & Pauli & alia in laudem Hispanorum, vide ibidem.
Hispani quare sint audaciores quam homines alterius prouinciæ. vi. gl. 2.l.7.tit.22.par.2.
HISTRIONES qui dicantur & an sint in statu damnationis & quales, vide glo.4.l.12.tit.20.par.1.
Histriones sunt infames & quid antiquitus. vide gl.4.l.4.per tex. ibi ti.6. par.7.
HOMAGIVM a castellano acceptum per Regem nouum extenditur ad successores castellani. vide glo.2.l.21.tit.15.par.2.& glo.5.l.4.tit.25 par tita quarta.
Homagium fieri debet nouo Regi pro castris & locis a mortuo Rege donatis, vide gl.2 l.21.tit.13.par.2.
Homagium Regi debet præstari a filiis iure hæreditario patribus succedentibus & quare, vide glo.1.l.23.tit.13.par.2.
Homagium vasselitatis ligat non solum viuos sed etiam eius successores, vide glo.10.in prin.l.5.tit.15.par.2.
Homagium & iuramentum an sint idem & an interpositio homagii firmet contractum minoris sicut iuramentū. vide glo.5.l.26.tit.11.par.3.
Et an in homagio insit simul iuramentum & in quo homagium & iuramentum differant vel concordent. vide.d.glo.5.
Homagium quid sit & in quo differat a iuramento, vide.d.glo.5.
Homagium sumitur pro fidelitate in multis legibus partitarum, vide dictam glo.5.
Et quæ sit pœna non seruantis homagium, vide.d.gl.5.post medium.d.l. 26.tit.11.par.3.
Homagium in Francia idem appellatur quod Vassallagium in Italia & quid apud nos. vide glo. in procemio tit.25. par.4.
Et an istud nomen sit ab antiquis, vel a nouis imperatoribus introductū vide ibidem.
Homagij diffinitionem vide per glo.3.per tex.ibi.l.4.tit. 25. par.4.
Homagium an sit introductum de iure ciuili seu scripto an vero moribus & diuturno consensu. vide.d.gl.3.d.l.4.
Homagium habet aliquam speciem seruitutis & quæ iura aliquis habeat in homine suo ratione homagii, vide ibid.gl.4.
Homagium quod fit nouo Regi & a subditis cōto castellani quod fit, vide ibid.in gl 5. & ibi vide de homagio generosi.
Homagium qualiter a vassallo recipiente feudum domino fieri debeat. vide glo.2 per tex.ibi.l.4.tit 26. par.4.
Et an feudatarius possit illud homagium facere per procuratorem, vide ibidem.
HOMICIDA an possit papa cum eo dispensare, vide glos. final.l.6.tit.ul. 5.par.1.
Homicida non est ille qui iussu iudicis aliquem interfecit. vide gl.1.l.17 tit.6 par.1.
Homicida an dicatur ille qui hominem monstruosum occidit, vide gl.1. l.1.tit.8 par.7.
Et quid de illo qui fecit mulierem abortiri, vide ibid.in d. glo.1.
Et an pœna homicidæ puniatur ille qui occidit illum qui ducebatur ad furcas, vide glo.2.d.l.1.
Et an pœna homicidæ puniatur ille qui ad mandatum tyranni aliquem occidit, vide ibid.& glo.3.l.8.ibi.
Et an pœna homicidæ puniatur ille qui se defendendo aliquem occidit, & quando vide glo.l.3.tit. 8. par.7.
Et quid si vt se defenderet aliquem tertiū posuit coram se & ille occisus fuit, vide ibid.in glo.5.& de hoc vide in verbo, pœna homicidæ.
Homicida siue nobilis siue ignorabilis sit qualiter puniatur & quid si proditorie occidat, vide glo.1.l.15.tit.8.par.7.
HOMICIDIVM causat irregularitatem, vide glo.2.l.32.& ibi.l.33.tit.6. par.1.
Homicidium est duplex vnum spirituale quod extenditur ad omnem iniquum nocendi modum, aliud corporale per cedem hominis. vide ti.tit.6.par.1.
Homicidium in clericis est depositione dignum. vide gl.2.l.61.tit.sexto. par.1.
Homicidium qualificatum est degradatione actuali dignum. vide glo.6. d.l.61.& vide supra in verb.CLERICVS.
Homicidium vbi lege ciuili vel canonica fieri permittitur an facies moraliter peccet. vide gl.15.in medio.l.3.tit.16.par.2.
Homicidium filij potius permittitur propter necessitatem famis quam traditio castelli. vide glo.3.per tex.ibi.l.8.tit.17.pa.4.
Homicidium terui dominum suum a morte defendendo factum an puniri debeat. vide gl.8.per tex.ibi.l.5.tit.21.par.4.
Homicidium incepit a pastoribus. vide glo.in procē.tit. 8. par.7.
Homicidium an dicatur si aliquis occidat hominem monstruosum. vide gl.1.l.1.tit.8.par.7.
Homicidium si committatur in eum qui ducebatur ad furcas an occidēs pœna homicidæ puniatur. vide ibi glo.2.
Homicidium si fiat ad mandatum tyranni an excuset facientē & quando vide glo.2.d.l.1.& gl.3.l.8.tit.8.par.7.
Homicidium debet puniri sic si fiat ad defensionem & quæ in ista defensione perpendi debeant & debeant considerari, vide gl.1.2.tit.ul. glo uo.par.7.
Homicidium factum per patrem, fratrem vel maritum in eum qui per vim vxorem stuprare volebat an sit punibile & quid in occidente tyrone vel depopulatore agrorū vel trāsfugā. vi. gl.1.2.tit.ti.glo.2.
Homicidium commissum casu fortuito qualiter puniatur. vide glo.1.& ibidem per illum tex.
Et quid si culpa præcesserit casum homicidij, & qualis ista esse debeat & eius quibus ille culpatus videatur & alia in hoc, vide per glo.l.5.per tex. ibi tit.8 par.7.
Homicidium commissum in dormientem qui aliquem offendebat, an sit punibile. vide gl.6.d.l.5.
Homicidium si per ebrium committatur qualiter puniatur, vide gl.7.d. l.5.per tex.ibi.
Homicidium quando imputetur medico vel chirurgico, vide glo.2.& ibi. cum sequent.l.6.p er tex ibi tit 8 par.7.
Homicidium si committatur per castigantem aliquē qualiter ipse veniat puniendus, vide gl.l.9.per tex.ibi tit.8.par.7.
Homicidium siue per nobilem siue per ignobilem committatur qualiter debeat puniri & quid si proditorie fiat, vide gl.l.15.tit.8. par.7.
HOMO ex septennario constat & ex septem membris, vi. gl.1.in procē.tit. 2.par.1.
Homo plus crescere potest in bonitate quam in malitia, vide gl. 1.l.final. tit.2.par.1.
Homo & si peccauerit remedium habet, diabolus vero non, vide glo.4. in procē.tit.3.par.1.
Homo nasci non potest sine peccato originali, vide gl.1.l.1 tit.4.par.1.
Homo quilibet instante necessitate Baptizare potest, vide glo.1.5.tit.4. par.1.
Homo dicitur minor mundus, vide gl.2.l.1.tit.9.par.2.
Homo participat cum omnibus creaturis, vide gl.1.l.2.tit.25.par.2.
Homo mulierbria passus est infamis ipso facto etiam absque sententia neque potest esse aduocatus, vide gl.6.l.3. tit.6.par.1.
Homo semel ad malitiam debitus facile est quodcunque malum admittere, vide glo.1.l.9.tit.7.par.3.
Homines boni diligi debent & semper vincunt & Deus eos diligit, vide gl.1.in procē.tit.19.par.2.& glo.7 l.3. tit.27.par.4.
Homines mali expelli debent ab omni honore quia seruiunt diabolo & sunt sine conscientia, vide ibi lem in.d.gl.1.
Homo est nobilissima creatura, vide glo. 4.l.23.tit.31.par. 3.& glo.ult. 26.tit.1.par.7.

Homines in collecta sunt exequendi & taxandi secundum ipsorum qualitates. vide glo 8.l.20.tit.32.par.3.
Homo & de ipsius & conditionis humanæ dignitate. vide glo.1.in prohemio.4.par.per tex.ibi.
Homo ex ipso quod homo est intelligere & cognoscere debet suum autorem. vide ibi glo.4.
Homo non potest allegare coactum fuisse ad coitum per ponsam de futuro in ipsa vero est secus. vide glo.8.q.2.l.3.tit. 1 par.4.
Homines de manitata idem est quod solariegos. vide glo.3.l.3.tit. 2.pa.4.
Homines si ibi conferentes mansatam amittunt neque illam vendere possunt. vide ibi glo.4.
Homines ricchi qui dicantur, vide glossam primam. per text. ibi. l.10.tit. 5.par.4.
Homines pro rapina puniantur, vide glo.7 .l.11.tit.25 par.4.
Homines boni sunt præmiandi mali vero puniendi quod ad principem pertinet. vide glo.2.l.2.tit.1.par.3.
Homo non dicitur posthumus antequam nascatur. vide glossam tertiā. l.4.tit.1.par.6.
Homo recepto principe omnis homo est sub lege. vide glossam tertiam. in prin.l.32.tit.9.par.6.
Homo cæteris creaturis nobilior est. vide gl.1.l.26.tit.1.par.7.
Homo integer non dicitur infamis & mortuo assimilatur. vide glo.6.l. 7.tit.6.par.7.
Homo monstruosus si ab aliquo occidatur an pœna homicidæ puniatur vide glo.1.l.1.tit.8.par.7.
Homo si contra naturam luxuriatur qualiter veniat puniendus, vide gl. 1.in procē.tit.21.par.7.cum aliis glosis ibid.
Homo an prius quam mulier torqueri debeat si omnes simul veniāt torquendi. vide gl.2.l.5 tit.30.par.7.
HOMO LIBER an per pactum possit se constituere hominem alterius & quid in regno isto seruetur. vide gl.1.l.89.tit.18.par.3.
Homo quid ad hoc debeat adesse causa. vide ibid.in glo.5.
Homo pater possit filios homines alterius facere, & an in pacto in quo quis se submittit modo supradicto fœminæ filiæ cōprehendantur & quid de filio fiet an efficiatur seruus si occisorem dñi accusauerit si illud non probet & qualis probatio requiratur. vide glo.4.l.3. tit.23. par.4.
Homo liber an efficiatur seruus si occisorem dñi accusauerit si illud non probet & qualis probatio requiratur. vide glo.4.l.3. tit.23. par.4.
Homo quid sit. vide glo.3.l.17.tit.11.par.2.
Homo liber etiam si ab aliquo per mille annos possideatur vsucap non potest. vide glo 2.l.6.tit.29.par.3.
Homo liber efficitur seruus si proditionem regi vel regno machinatam deuenerit. vide glo.6.l.3.tit.22.par.4.
Homo in isto casu debeat pretium serui a fisco domino solui. vide dictam glo.6.
Homo liber si contrahat matrimonium cum serua quam liberam esse credidit an comperto errore & detecta ipsius seruitute matrimonium firmatur. vide glo.1.l.4.tit.5.par.4.
Homo liber qualiber donationem facere potest seruus vero non. vid. gl. 6.l.tit.4.par.5.
Homo liber an possit capi vt seruiat creditori pro debito & qualiter hoc fiat. vide glo.4.l.3.tit.13.par.7.
Homo liber an efficiatur seruus si ad subdiaconatum fuit promotus. vid. gl.1.l.6.tit.22.par.4.& glo.6.l.18.per tex.ibi.tit.6.par.1.
Homo liber in quibus possit pignori dari. vide glo.5.& 8.l.3.tit.13.par.5.
Homo liber potest hodie dari obses pro satisfactione debiti vel pro qua cunque alia conuentione. vide.d.glo.8.
Homo liber licet damnetur ad perpetuos carceres quando illud fieri potest non tamen per hoc efficitur seruus. vide glo.8 l.4.tit 31.par.7.
Homo liber mitius debet puniri quam seruus. vide glo.1. l.8. per tex.ibi. tit.31.par.7.
HOMO RIXOSVS & aduersus istum, vide glossam secundam. l.14.tit. 5.par.5.
HONESTAS fraternitat cum verecundia & quid significet. vide glo.1. l.7.tit.6.par.1.
Honestas in matrimonio semper consideranda est. vide glo. 2.per tex.ibi tit.3.tit.1.par.4.
HONOR qualis debeat papæ adhiberi. vide glo.l.8.tit.5.par. 1.& glo.2. ibidem.
Honor maximus est in sedendo. vide glo.fi.l.1.tit.15. par.1.
Honor quid sit. vide glo.3.l.17.tit.11.par.2.
Honores quid si ad hoc priuilegium habeant. vide glo.2. l.3. per text. ibi tit. 4.& glo.2.l.2.tit.13.par.4.
Honor a Rege datur quod est reditus alicuius villæ vel castri in quo consistat a feudo & a terra, vide glo.4.per tex.ibi.l.1.tit.26.par.4.
Honor quod debetur parentibus an etiam fratribus debeatur. vide gl.5. post prin.l.14.tit.16.par.6.
HORA vtile est quod ponatur in instrumentis. vide gl.2.l.54.tit.18.partita.3. non tamen istud est necessarium. vi. ibidem.
Hora si sit apposita in aliquo instrumento facit illum cæteris eadem die confectis præferri. vide gl.8 in fine.l.11.tit.18.par.3.
Hora si apponatur in conuentione quilla inter pellet & constituat debitorem in mora sicuti dies. vide glo.1.in n.l.8.tit.14.par.5.
HORAS CANON. CAS quis in ecclesia cantare debet & quid si per alium seruiat. vide gl.1.l.34.tit.6.par.1.
Horas canonicas quis dicere teneatur tam ratione beneficij quam ordinis, & an idem erit in ordinatis ad primam tonsuram. vide glo.1.d.l.34.
Horæ canonicæ quotidie dici debent per ecclesiæ beneficiatos publice si sit ecclesia cathedralis vel collegialis in aliis vero ecclesijs non tenetur nisi in diebus festiuis. vide glo.2.d.l.34.
Horas canonicas non recitans an fructus sui beneficij amittat. vide.d.gl. 2.l.14.tit.6.par.1.
HOSPITALIA an defendant ibidem confugientes. vide glo.2. in prin. l.4.tit.11.par.1.
Hospitalitatem debent habere clerici & prælati & quando. vide glo.2.l. 40.tit.5.par.1.
Hospitale in quo episcopus exercuit vnum ius episcopale an ex eo præsumatur episcopi authoritate fundatum, vide glo.2.l.4.tit.11.par.1.
Hospitalia quando sunt episcopi voluntate fundata dicuntur loca religiosa alias non. vide glo.2.l.1.tit.12.par.1.
Hospitalia sine licentia episcopi fundata dominus potest pœnitere quando voluerit. vide.d.gl.2.d.l.1.
Et tali hospitali relicta sibi non acquiruntur sed episcopus distribuet inter pauperes. vide ibidem.
Hospitalia & alia loca pia an gaudeant priuilegio ecclesiarum in præscriptionibus, vide glo.4.l.26.tit.29.par.3.
Hospitalia an gaudeant beneficio restitutionis. vide glo.1.ad fin.l.10.tit.19.par.6.
Et quando relicta hospitali sibi non acquirantur, vide.d. glo.1 ad fi.
HOSPITATORES Regis vltra salarium suum aliquid accipere nō possunt etiam si sponte sibi detur. vide glo.1.l.15.tit.9. par. 2.
Et qualiter hospites dare debeant vnicuique. vide ibid.in glo.2.
Hospitatores an de necessitate teneantur hospites recipere & quando nō. vide gl.4.l.26.tit 8.par.5.
Et an sint necessarij testes ad probandum quod hospes dedit aliquid hospitatori. vide ibid.in glo.5.
Hospitatores communiter suat homines rapaces & vulgares. vide ibid. in glo.6.
Et quid si amicus reciperet amicum vt illum hospitaret an idem quod in hospitatore dicendum sit. vide ibid.in glo.7.&.glo.1.l.7.tit.14.p.7.
Hospitatores de qua culpa teneantur. vide gl.4.&.9.cū aliis ibi.d.l.26.
Hospitatores quando teneantur de facto viatorum quando vero de facto suorum. vide ibid.in glo.10.&.gl.2.3.& 4.l.7.tit.14. part.7.
Hospitatores an liberentur a custodia per clausum traditionem alio non dicto & an tunc teneatur de leuissima culpa & quid si hospes apposuerit custodem ad cameram suā. vide gl.12.d.l.26.& gl.6.l.7.tit.14.p.7.
Hospitatores si male peregrinos tractauerint debent puniri & an per iudicem ecclesiasticum, vide glo.3.l.27.tit. 8.par.5.
Hospitatores si gratis aliquem in domum suam receperunt & illi aliquid fit furatum an hospitator teneatur actione furti. vide glo.1.&.2.l.7.tit. 14.par.7.& gl.l.26.tit.8. par.5.
Hospitatores an teneantur de facto suorum & qualiter vide glo.2.d.l.7. per tex.ibi & glo.d.l.26.
Hospitatores quando teneantur si ab extraneo aliquid hospiti furatum fuit. vide glo.6.d.l.7.per tex.ibi.
Hospitatores si propter eorum culpam damnum datum sit transeūtibus qualiter teneantur. vide glo.l.26.per tex.ibi tit.15.par.7.
HOSPITES quis recipere non teneatur. vide glo.final.l.5.tit.sexto.partita prima.
Hospites qualiter dandi sint. vide glo.2.l.15.tit.9.par.2.
Hospites tenentur gratis hospitia Regi dare aliis vero dominis terrarū secus. vide glo.2.col.1.in fi.l.6.tit.25.par.4.& ibi. vide col.2.
Hospites ad probandum quod hospitatori aliquid dederunt an habeant necessitatem testium. vide glo.5.l.26.tit. 8. par.5.
HOSPITARE non tenetur quis inimicum suum neque alium quemlibet quando hospitium est plenum. vide glo.4.l.26.tit.8. par.5.
HOSPITIA non debent dari in domibus clericorum & quando sic. vide glo.fin.l.5.tit.6.par.1.
Hospitium nunquam neque ex vlla causa fieri debet in ecclesia vel monasterio. vide ibidem.
Hospitium & alia obsequia sunt de lege diocesana. vide glossam.16.l.2. tit.12.par.1.
Et ideo monasteria non possunt compelli per episcopum ad hospitandū aliquem prælatum seu alium. vide ibidem.
Hospitia gratis dari debent solis peregrinis aliis vero dominis terrarū secus.

Universidad de Deusto
Biblioteca

secus, vide gl.2.col.1.in fi.&col.2.l.6.tit.25.par.4.
HOSTES reipublicæ sine beneficijs esse debent & ab eis sunt abstrahendi vide gl.7.l.31 tit.9.part 1.
Hostes christiani si delinquat in regno per terram vel mare si caperentur in bello possunt puniri ibidem pœna debita, vi.gl.3.l.1.tit.29.par.2.
Hostes itidem an possint secure venire ad mundinas, vide gl.3.l.4.tit.7.par 1.a.5.
Hostibus etiam fides seruanda est, vide gl.5.l.2. per tex.ibi tit.1 6. par.7.

I

IACTA in mari causa tempestatis ebnauem alliuiandam de debent æstimari & inter omnes ibidem venientes damnum istud ob communem vtilitatem datum debet resarciri, & qualis in hoc debeat fieri contributio & inter quos & de quibus rebus non & quo tempore talis contributio fieri debeat, vide per glos.l.3.4 5.&.6. per.text. in fi titulo 9. partita 2.5.
IANITORES debent esse duo in regali cancellaria in qualibet sede & de sportulis eorum, vide gl.1.l.14.tit.9.par.2.
ICTVS cuiuscunque debet inspici ad pœnæ impositionem quando plures simul alicui percusserunt, vide gl.3.l.3.tit.1 6.par.2.
IDONEVS quis dicatur ad beneficium, vide remissiue per glo. 3. in medio l.5 tit.15.par.1.
IEIVNARE an debeat sanex in ætate decrepita, vide glo.1.l.25. titulo. 4.par.1.
Ieiunare qualiter fiat & de causa quare semel tantum licet comedere & de hora, vid.gl.1.in prin.l.3.tit.23.par.1.
Ieiunare non tenetur sub pœna peccati mortalis iuuenis intra tertium septennium, vide ibidem col.2.in prin.
Ieiunare quare debeamus sine manducatione carnium & lactis &c. vide glo.4.ibid.
Ieiunare quando debeamus & in sola festiuitate Assumptionis Mariæ ieiunatur de præcepto, vide glo.1.l.5.tit.23.par.1.
IEIVNIVM non debet imponi personis delicatis si de illis damnum sequi possit, vide glo.4.l.25.tit.4.par.1.
Ieiunium non solum est ab esciis sed a cunctis illecebris abstinere secundū Hieronimum de quo per glo.1.l.3.tit.23.par.3.
Ieiunij laudes, vide per glo.2.ibi.
Ieiunium frangens in quibus mortaliter non peccet, vide glo.3.ad finem d.l.3.
Ieiunium quare sine carnibus & lacte faciendum sit, vide gl.4.d.l.3.
Ieiunium an soluatur si quis plus quam semel in die comederit, vi.ibid.
Ieiunium quadragesimale est decima totius anni quæ datur Deo, vide gl. 2.l.5.tit.23.par.1.
Ieiunum quatuor temporum in quibus mensibus sit, vide glo.3.l.5.tit. 23.par.1.
Ieiunium an esse possit in die dominico, vide gl.6.l.6.tit.2 3. par.1.
IEIVNVS dicitur quis quando est celebrata digestio, & ieiunus melius discernit quando cum sturus est, vide glo.5.l.12.tit.18.par.2.
Ieiunus occidit serpentem si ipsa eius spumam degustauerit, vide glo.2. l.4.tit.23.par.1.&.glo.5.l.12.tit.18.par.2.
IGNIS & ignem extinguere si in aliqua domo apprehendatur vtrum omnes necessitate teneantur succurrere, vide glo.6.l.3.tit.1 6.par.2.
Et an pro igne extinguendo liceat recipere pecuniam, vide ibid.
Ignis magis crescit si aqua maximo impetu iacteatur & per acetum magis cito extinguitur ignis vide ibidem.
Ignis si cum imperu veniat per domos quando propter hoc vicinus domum vicini destruere possit vide glo.2.l.12.per tex.ibi.tit.15.par.7.
Et an tunc ciuis vel vicinia teneatur ad contributionē vt talis domus reædificetur, vide.d.glo.1.
IGNOMINIOSVM est episcopi ab aliis doceri cum ipsi alios docere debeant, vide glo.1 l.17.tit. 5.par.1.
IGNORANS iurisdictionem a se fuisse reuocatam si sententiauerit sententia non valet neque tenet, vide glo 3.l.12.tit.22.par.3.
Ignorans se debere aliquid si habeat bonam fidem & illud præscripserit an sit tutus in conscientia, vide glo.1.l.12.tit.29.par.3.
Ignorans quod propter aliquid faciendum dabatur præmium si illud fecerit an præmium habere debeat. glo.3.l.4.tit.9.par.6.
IGNORANTIA iuris quando excuset, vide elegantem distinctionem per glo.2.l.20.tit.1.par.4.
Ignorantia iuris naturalis nec militem, nec mulierem, nec minorem, seu alium excusat, vide gl.8.l.fi. tit.1. par.1.
Ignorantia iuris qui si naturalis quæ sit & an excuset personas supra proxime dictas. vide.d.glo.8.
Ignorantia iuris an ita excuset rusticum, mulierem, & minorem sicuti excusat militem, vide glo.pen.d.l. fin.
Ignoranter faciens quod fieri non debet, an in plus puniatur quam si enter faciens, vide glo.2.l.41.tit.6.par.1.
Ignorantia probabilis excusat in ordinum susceptione, vide glo. 3.l.22. tit.6.partita prima.
Ignorantia nulla est vbi aliquid publice fit seu est publicū, vi.gl.5.d.l.12.
Ignorantia an excuset quem vt non incurrat in excommunicationem quod cum excommunicato participauit, vi.gl.3.l.14.tit.4.par.1.
Ignorantia dicitur tenebra mundi, vide.gl.1.in proœmio titulij 1 par.
Ignorantia an excuset iudicem male iudicantem & quando, vid gl.6.l.24.tit.2 par.3.
Ignorantia in proprio facto non est tolerabilis & quid si persuasione alterius adhuc induceretur, vide glo.1.l.14.tit.29 par.1.
Ignorantia in proprio facto licet antiquo an sit tolerabilis quando tractatur de lucro capiendo, vide ibi.glo.2.
Ignorantia mariti scilicet de vxoris adulterio, quod commutiran illum excuset a criminis participatione & vt non peccet, vid. glo.7.l.2.tit.9. par.4.
Ignorantia an probetur per iuramentum, vide gl.1.l.5 tit.9. par.4.
Ignorantia legum iuris communis non est sine culpa, sed in confuetudinibus locorum regni est secus, vide gl.1.l.24.tit.11.par.4.
Ignorantia quo tempore requiratur vt per eam si natus ex matrimonio quod de iure esse non poterat legitimi appellentur, vide glossam 5.d.l. tit.13.par.4.
Ignorantia nihil prodest vbicunque datur opera rei illicitæ, vide glo.9. in fin.l.2.tit.15.par.4.
Ignorantia an prosit venditori quando ipse rem vendidit quæ res habebat seruitium, vel tributum debebat quod ipse venditor ignorabat, & quid si illud sciebat, vide glo.3.l.63.tit.5. par.5.
Et quid si ignorantia sit supina vel nullum notoria & an teneatur ad damna. vide glo 1.&glo.5.d.l.63.
Ignorantia potius præsumitur interuenisse quam scientia, vide glo.10. lum.2.l.10.tit.9.par.6.
Et quando in cessatore præsumatur, vide ibid.in glo.4.
Et an tempus datum alicui in fauorem ipsius & non in eius odium currat ignoranti & impedito, vide glo.4.in medio l.6.tit.10.par.6.
IGNOBILIS quando in plus vel in minus quam nobilis puniri debeat, vide gl.1.d.2.per tex.ibi tit.28.par.7.
Ignobilis qui propter delictum pœnam mortis meretur non decapitari, sed in furcari vel concremari debet, vide glo.6.l.6.tit.31. par.7.
IGNOTVS nec ad bene ficia neque ad alia officia admittendus est, vide glo.4.l.2.tit.18.par.2.
ILLATA in domo cōducta, vide de hocia verbo, LOCATIO. & in verbo, BONA. & in verbo, RES.
ILLEGITIMVS non ordinatur vsque ad 10. generationem, vide glo. l.12.tit.6.par.1.
Illegitimus an efficiatur legitimus per ingressum religionis quo ad succedendum patri in bonis suis, vide ibi glo.2.& glo.2.in fi.l.5 tit.6.par.1.
Illegitimus an dicatur filius qui nascitur ex matrimonio nullo propter impedimentum quod vnus vel amb o contrahentiū sciebant, vide glo.3.l.1 tit.13.par.4.
Illegitimus an dicatur filius natus lite pendēte super matrimonio quod dicitur nullum propter impedimentum, vide ibi.gl.6.
Illegitimus ad hoc vt per cōtractū matrimonij legitimus efficiatur requiratur q eius mater vt concubina domi retineatur, vi.ibid in gl.3.
Illegitimi legitimantur per subsequens matrimonium, & in ista materia plura dixit gl.9.l.1.tit 13.par.4.
Illegitimi an legitimentur per contractū mrimonij factū in mortis articulo & quando non, vid.gl.9.col 1.in fi.cum prin. sequentis.
Et quid si fit fine iudicio vel cōrahat cū qua est tibi in honestū consanguinitatis gradum.
Illegitimus si efficiatur legitimus per matrimonium subsecutū an ad matre vel ex infirmitate ad generandum impotens reddatur. vide ibid.
Illegitimus si efficiatur legitimus per matrimonium subsecutū an ad matrimoniam admittatur si in ea filij legitimi vocentur, vid.gl.10.col.3.post medium.l.2.tit.15.par.2.&.gl.9 supradictam col. 2.
Et an talis in feudis succedere possit vide ibid in col.2.in fi.
Et primogenitus si legitimetur per subsequens matrimonium an perferatur secundo de legitimo matrimonio nato, vide ibidem.
Illegitimus ad dignitates ecclesiasticas vel alias seculares peruenire non potest, vide gl.2.&.3. per tex.ibi.l.2.tit.11 par.4.
Illegitimi non succedunt parentibus, vide ibidem in glo.4.&glo.4.l.2.tit.5 par.1.&glo.1.4.tit.15. par.4.
Illegitimi ad dignitates ecclesiasticas an admittatur, vi.gl.2.l.2.tit.5.par.
Et an alijs deficientibus sine papæ dispensatione possint admitti & quid si a papa sint priuilegiati, vide glo.2 l.3.tit 15.par.4.
Illegitimus an cum legitimatur suam illegitimitat & exprimere debeat, vide glo.8 in fi.l.4.tit.15.par.4.
Illegitimus sine legitimatione an succedat in iure patronatus & quid si a Rege vel imperatore legitimetur, vide glo.20.l.4.tit 15 par.4.
ILLICITA conuentio consideratur duobus modis, vide glo.2.in fi. col. 1.l.2.tit.1 par.1.
Illicita possunt remedijs legitimis tolli, vide glo penul. per tex.ibi.l.fi. tit.2.par.1.

Illicita negotiatio est prohibita clericis quid de illis rebus illicite quæsitis facere debeat & de pœna ipsius si admonitus non desistat, vide glo.3. l.6.tit.6.par.1.
ILLITERATVS an possit esse iudex. vide gl.2.l.18.tit.9. par.2. & gl.2. l.1.tit.2.par.1.
ILLVSTRES non possunt esse procuratores nisi pro Rege vel miserabilibus personis, vide gl.7.l.11.tit.5 par.3.
Illustres & super illustres qui dicantur, vi.gl.1. &. 2. per tex.ibi.l.3.tit.14. par.2.
Illustres an possint cum vilibus personis matrimonium cōtrahere, & an possint illas habere in concubinas. vide ibid.in glo.4.
Illustres filij ex illustri & ex concubina infami seu vili stante hodie lege fiunt naturales esse dicantur vt patribus illustribus succedere possint. vide ibidem.
IMBECILLITAS & an maior.14.annorum habens imbecillitatem possit testare cetamentum. vide gl.5.l.13.tit 1. par.6.
IMMEMORIALIS circa probandam præscriptionem qualiter probetur vide glo.5.in princi.l.12.titu.22.part.1.& glo.2.col.2.&.3.l.6.tit.25. par.3.
IMMEMORIALE TEMPVS, vide in verbo. TEMPVS.
IMMEMORIALIS PRAESCRIPTIO, vide in verbo, PRAESCRIPTIO.
IMMISSIO anuli sola nihil per se importat nisi de mente contrahendi existentibus aliter constitent, vide gl.7. per tex.ibi.l.2.tit.1.par.4.
IMMOBILIA Regis aliquis furans minus punitur quam si subripuisset aliqua mobilia & quare. vide gl.1.l.1.tit.17.par.2.
Et quid si mob.lia immobilibus æquiparantur. vide glossam tertiam. l.tit.5.par.5.
Immobilia minoris an possint a tutore alienare pro ipsius vtilitate. vide glo 5.l.4.tit 5.par.5.
Immobilia minorum a tutore vendi non possunt nisi cum iudi.decreto, & qualis cognitio illa esse debeat. vide gl.6.&.8.l.4.tit.5.par.5.
Immobilia Regni sunt in præscribibilia, vide gl.14.&. 11.d.l.1. per textum.
Immobilia possidens satisfacere tenetur, in vno casu, vide gl. 18.l.32.titu. 2.par.3.
Immobilia minoris an possint pro eo nomine dotis dari per tutorem sine iudicis decreto. vide gl.1.per tex.ibi.l.14.tit.11.par.4.
Immobilium sit dicendum in rebus mobilibus quæ seruando seruari possint & quid si in pecunia. vide ibid.in gl.2.
Immobilium pecunia est in maxima quantitate tunc iudicatur de ea sicuti de immobili. vid.d.gl.2.
Immobilia in iudicio exhiberi non debent. vide gl.2.l.16. tit.2.par.3.
Immobilia quæ sufficiant vt quis eo ipso euitet satisdationem, & quid si extra locum iudicij possideat. vide gl.3.l.4.1.tit.2.par.1.
Immobilia bona an iudicentur seruitutes adhærentes rebus immobilibus. vide gl.2.q.1.a.1 fi.l.55.ti.5.par.5.
Immobilium immortalitate animæ. vide gl.3.l.1.tit.2 6.par.7.
Immunitas a solutione tributorum si sciat se in libro debentium poni & non appellet an sibi præiudicet. vide gl.1.l.42.tit. 18.par.3.
IMMVNIS a solutione tributorum si sciat se in libro debentium poni & non appellet an sibi præiudicet. vide ibid.
Immunitatem habens sciat se describi in libro debentium solui & non appellet an sibi præiudicet. vide ibid.
Immunitas concessa his qui venerunt ad habitandum in aliquo loco trāsmutato contractum & an sit reuocabilis & quid si princeps eam reuocasset & dedit a gaudent ciues originarij qui ab illo loco recesserunt si redeant. vide gl.1.l.49.tit.18.par.3.
Immunitas si talis sit immunitas causata sit consuetudine. vide dictam glossam
Immunis non probatur per testes de auditu nisi ibi simul testificent de visu. vide gl.1.in fin.l.20.tit. 9.par.4.
Immunis numerus desideratur semper in arbitris. vide gl.1.l. 13.titul.2 6. par.1.
IMPEDIMENTVM allegans sine alia probatione an sufficiat, vide glo. 2.l.3.tit.8.par.2.
Impedimentum publicæ honestatis neque est de iure naturali neque de iure ciuili sed de iure canonico tantum. vide glossam septimam.l.4.titul.1.par.4.
Et an impedimentum istud impediat matrimonium contrahere & contra eum contractum an illud dirimat & an extendatur vsque ad quartum gradum. vide.d.gl.7.vsque ad finem.
Impedimentum publicæ honestatis non nascitur ex sponsalibus sub conditione contractis si non adsit conditio. vide glossam primam.l.12.tit. 1.par.4.
Impedimentum publicæ honestatis an oriatur ex sponsalibus nullis. vi. gl.4.d.l.12.per tex.ibi.
Impedimentum quod quis cum indæa hæretica matrimonium contrahere non possit an sit ex constitutione ecclesiæ & an Papa in eo dispensare possit. vide gl.1.l.15.tit.2.par.4.
Impedimentum coeundi cum vxore an impediat matrimonium contrahere dirimatque contractum & quid si simus in dubio an impedimentum præcellerit matrimonium vel e contra. vide gl.3.l.16.tit.2.par.4. & gl.3.l.5.tit.8.par.4.
Impedimentum obiciens malitiose vt aliqui matrimonium non contrahant qualiter puniatur. vide gl.3.l.4.tit.3.par.4.
Impedimentum ne quis possit matrimonium cōtrahere adoptione durante est de iure ciuili a iure tamen canonico approbatum. vide glo.2.l. 7.tit.7.par.4.
Impedimentum cognationis legalis an oriatur ex adoptione vel arrogatione facta, forma non seruata ita quod matrimonium impediatur. vide gl.6.d.l.7.
Impedimentum frigiditatis an & quando matrimonium dissoluat. vide gl.l.1.&.2.& ibi gl.4 tit.8.par.4.cum sequentibus.
Et quid si ecclesia iudicauit impedimentum perpetuum quod non erat vel apparet fuisse deceptum. vide gl.3.l.7.tit.8.par.4.
Impedimentum debet prius remoueri quam ad actum perueniatur quod ad elegantem quæstionem inducit. vide glossam sextam.l. 6. titulo 15. par 4.
Impedimentum quale esse debeat ad hoc, vt aliquis ad feudi successionem non admittatur. vide gl.8.l.6.titulo.2 6. par.4.& ibi glo nonam. cum sequentibus.
Impedimentum si superuenerit citato ad certum terminum an illo cessante statim sine alia noua citatione citatus comparere teneatur. vide glo. 2.l.47.per tex.ibi tit.11.par.5.
Impedimentum superueniens tempore moræ purgandæ an excuset a pœna iam commissa. vide gl.1.l.19.tit.12.par.5.
Impedimentum si sit inter contrahentes matrimonium si ipsi illud scientes contraxerint an quod inter eos datum fuit applicetur fisco & quando non. vide glo.1.&.2.&.11.tit.14.par.5.
IMPEDITVS an teneatur mittere excusatorem ad iudicem quare nō venit & in quo casu, vide gl.11.tit.7.par.3.
Impeditus comparere, si fuerit citatus an teneatur mittere procuratore, vide gl.7.l.2.&.gl.8.&.10.l.11.tit.7.par.3.
Impedire testificare a iure an & quando admittantur ad testificandum, vide gl.1.l.11.tit.16.par.3.
Et quid si ipsi sponte testificare vellint. vide glossam fina.d.l. 11. titul.16. par.3.
Impeditus venire ex causa aduersarij an restitui possit ad totam causam & habeat exceptionem contra sententiam. vide glos.2.l.12.titulo.23. parti 3.
Et quid si ab alio extraneo impediatur. vide ibidem in gl.3.
Impeditus ex iusta causa potest ad totam causam restitui, vide glo.l.10. &.11.&.l.12.tit.23.par.2.
Impeditus ex iusta causa appellationem suam prosequi. an post terminum admittatur. vide glossam tertiam. legis vigesimæ quartæ. titu.23. par.3.
Et qualiter, vide ibidem in gl.4.
Impeditus generare an in feudo succedere possit. vide gl.9.l.6.titulo.2.6. par.2.
Impeditus & an præscriptio effectualiter currat impedito impedimento iuris vel facti. vide glossam tertiam. legis septimæ. titulo sexto. partita sexta.
Et an tempus datum in alicuius fauorem ad faciendum actum currat ipso impedito vel ignoranti, vi.le glossam quartam in medio.l.6.tit.10. par.6.
IMPEDIRI an possit ingressus venientibus & quando. vide gl.3.l.7. tit. 29.par.3.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Index materiarum

IMPENSA funeris clerici beneficiati an debeat fieri ab eius hæredibus vel fructibus ben ficij. vide gl.5.l.12.tit.13.par.1.
Impensa funeris de ducenda est ante omnia, vide gl.5.l.12.per text.ibi ticul. 13.par.1.
Impensa funeris præferitur debitoribus habentibus tacitam hypothecam & habentibus expressam hypothecam, vide ibidem in gl.7.
Impensa funeris æstimada est secundum qualitatem, facultatem, & dignitatem defuncti vide gl.8.in prin.d.l.12.
Et an isti sumptus taxari possint per statum & quid hodie de iure Regni vide ibidem.
Impensa si fiat in funera alicuius an pro eis res commodata retineri possit vide gl.4.l.9.tit.2.par.5.
Impensa funeris prius solui debent quam aliud debitum defuncti, vide gl.5.&6.l.30.tit.13.par.5.
Et quæ comprehendantur in impensa funeris & quæ dicantur, vid.d.gl. 5.&6.& gl.4.col.1.&2.l.2.tit.11.par.6.
Impensa funeris an præferatur doti vxoris vel alijs quibuscunque debitis, vide d.gl.6.d.l.30.& gl.4.d.l.2.tit.11.par.6.
Impense funeris debent prius deduci quam hæres deducat falcidiam & quare & quales dicantur istæ & plura de eis, vide per gl.4.l.2.tit.11.p. 6.& gl.5.&6.l.30.tit.13.par.5.
Impensa funeris an detrahatur de legitima filiorum vel vnde, vide. d.gl. 4.col.2.in prin.
IMPERARE sibi ipsi nemo potest, vide gl.1.l.16.tit.1.par.1.
IMPERATOR a quo & qualiter vngi debeat, vide gl.1.l.13.tit. quarto. par.1.
Imperator non potest dare licentiam episcopo, vt ambulet extra diœcesim vide gl.1.l.29.tit.5.par.1.
Imperator debet ecclesiam defendere & quid si sine causa illi auxilium deneget, vide gl.2.in prooe.tit.14.par.1.
Imperator an possit totaliter priuari per Papam & a quo imperium dicatur ipse habere. vide gl.6.in prooe.par.2.
Imperator est princeps mundi, & ad quam laudem imperatoria nostri Caroli Quinti. vide gl.1.l.1.tit.1.par.2.
Imperator dicitur iudex iudicium. vide ibi gl.2.
Et appellatur Rex & sub nomine Regis assequitur imperium, vide ibidem in gl.3.
Imperator vnde a principio habuerit potestatem. vide ibi gl.4.
Imperator vnde dicatur, & de eius potestate. vide ibid. in gl.5.
Imperator an sit subiectus Papæ in temporalibus, vide ibi gl.8.
Imperatores an possint esse simul plures. vide gl.9.l.1.tit.1.par.2.
Imperator an possit sibi facere parem vel superiorem. vid.d.gl 9.
Imperatoris officium est fidem Christi defendere. vide ibi gl.10.
Imperator fundat iurisdictionem suam, & Rex quo ad iurisdictionem nō quo ad dominium rerum particularium. vide gl.21.l.2.tit.primo.par tira secunda.
Imperator an possit deponi a populo Romano qui in principio, sibi potestatem dedit & quis dicatur hodie populus Romanus. vide gl.23.in d.l.2.
Imperator in eius coronatione non mutat nomen & ante coronationem exercere poterit multa de quibus in d.l.2.vt vult ibi gl.25.
Imperator non potest proprietatem rerum imperij a se eradicare nec vendere quia non habet ipsum suo iure sed manu legis vide gl. quartam. l.8.tit.1.par.2.
Imperator est procurator maximus non dominus imperij. vide dict.gl. quartam.
Imperator an possit in feudum dare. vide ibi gl.5.
Imperator an possit pro sua necessitate imponere subditis super indictū. vide gl.7.l.8.tit.1.par.2.
Et an ad imperatorem possit appellari omisso medio. vide gl.2.l.13.tit. 23.par.3.
Imperator dicitur persona super illustris. vide gl.1.per text.ibi.l.3.tit.14. par.4.
Imperator siue Rex legitimare potest illegitimos & qualis debeat esse Rex. vide gl.4.& 5.l.4.tit.15.par.4.
Imperator licet sit vicarius Dei in temporalibus non tamen potest contra legem diuinam dispensare nisi ex magna causa & sic contra ius diuinum non inducet legitimationem veram neque perfectionem. vide gl.8.l.4.tit.15.par.4.
Imperator bene potest filios clerici etiam in sacris constitutos legitimos facere. vide gl.14.d.l.4 tit.15.par.4.
Imperator an sit iudex competens in sua propria causa, & an in iniuria Regno facta. vide gl.8.l.5.tit.24.par.4.
Imperator an in pede vel in manu osculari debeat & quid in papa. vide gl.3.l.5.tit.25.par.4.& gl.pen.l.4.tit.5.par.1.
Imperator conuenit cum aliis omnibus dignitatibus in potestate & iurisdictione sicuti est in Papa & imperatore sunt omnes thesauri dignitatū reconditi. vide gl.1.in prin.l.3.tit.26.par.4.
IMPERFECTVS an in feudis succedere possit & quando. vide gl.8.cum sequentibus per text.ibi.l.6.tit.14.§.4.
IMPERITVS prorsus literarum an possit esse iudex siue in curia Regis siue alibi. vide gl.2.l.18.tit.9.par.2.
IMPERIVM an sit de iure diuino, vide gl.3.col.7.in medio.l.3.tit.1.par t.2. vel humano, vide ibidem.
Imperium & ecclesia non multum differunt ab alterutro. vi.gl.5.in principi.l.19.tit.8.par.5.
Imperium merum. vide infra in verbo.MERVM imperium.
IMPERSONALITAS quando vicietur stipulationem siue promissionem vide gl.7.l.3.tit.11.par.5.
IMPETRANS beneficium si non faciat mentionem de loco suæ originis gratia erit subreptitia, vide gl.3.l.13.tit.15.par.1.
Impetrans a rege aliquid cum mēdacio quæ pœna puniatur. vide gl.3.per text.ibi.l.8.tit.13.par.2.
Impetrans a Rege filij sui naturalis legitimationem quid in tali legitimatione exprimere debeat vt nunquam tanquā subreptitia vitiari possit & an debeat exprimere se filios legitimos habere. vide gl. & gl.9.l. 4.tit.15.par.4.
Impetrans beneficium vacans si illo non vacante prius a Papa fuit impetratus an valeat eius secunda impetratio cum tale beneficium vacat si de prima impetratione quando non vacauerat non fecit mentionem. vide gl.1.l.13.tit.16.par.1.
Impetrans secundum priuilegium debet ibidem de primo facere mentionem etiam si primum contineat ius commune. vide gl.3.l.27.tit.1. 18.par.3.
Impetrans licentiam ad faciendam maioritam non expresso numero filiorum qui habet an tale licentia teneat. vide gl.2.l.37.tit.18.par.
Impetrans legitimationem si non dicat patrem alios filios legitimos habere an talis legitimatio valeat vi.d.gl 1.
Impetrans beneficium an teneatur dicere se criminosum & an aliter rescriptum teneat, vid.d.gl.1.ad fi.l.36.tit.18.par.3.
Impetrans rescriptum debet in eo facere mentionem de processu coram iudice ordinario vel delegato facto vide gl.2.l.38.tit.18.par.3.
IMPORTVNITAS perentium damnatur a lege & videtur tunc rem concessa inuito dante. vide gl.3.l.29.tit.18.par.3.
IMPOSSIBILIS conditio an virtet contractum & quid si negatiue ponatur, vide gl.2.l.17.per text.ibi tit.11.par.5.
Impossibilis conditio. vide supra in verb.CONDICTIO.
IMPOSSIBILITAS ad implendi conditionem siue a iure siue a natura siue de facto vel alia quæuis an matrimonium contrahi impedat & quando & quid si ea imponens credat possibilem. vide gl.4.l.6.tit. 4.par.4.
Et an impediat hæredis institutionem sub tali conditione impossibili de facto factam vel alium quencunque contractum siue quouis aliud dispositum subsea. vide latissime per.d.gl.4.
Impossibilitas & ea quæ dependunt ex sola voluntate principis impossibilia reputantur. vide gl.3.l.13.tit.9.par.6.
IMPOTENTIA istud verbum simpliciter prolatum comprehendit impotentiam iuris & facti siue proferatur a iure siue ab homine quod sit castellanos castella tenentes quomodo intelligatur. vide per gl.1.l.3. tit.18.par.2.
Impotentia ad coitum si in aliquo cognoscatur an propter hoc matrimonium fieri impediatur & factum dirimatur. vide gl.4.l.16.tit.2.par.
Et quid si est dubium an istud impedimentum præcesserit matrimonium an postea subsecutum fuit, vide ibid & vide gl.3.l.5.tit.8.p.4.
Impotentia viri ad coitum qualiter diffiniatur. vide gl.1.l.6.per text.ibi. tit.8.par.4.
Impotentia ad coitum in sene non creditur esse sicuti in puruulis quia cessere possunt natura vel artificio, vide ibi gl.2.
Impotentia non præsumitur esse in aliquo nisi probetur. vide gl.1.l.13. 8.par.4.
Impotentia an detur in mulieribus. vide gl.3.d.l.2.
Et quid si quis ex caliditate excessiua rederetur impotens ad coitum an matrimonium dissoluatur, vide gl.4.d.l.2.
Et an idem sit in quolibet alio impedimento, quod perpetuo impediat actum generationis, non vero actum solum impediret. vide gl.4.
Impotentia si sit in aliquo vt virginem non possit cognoscere sed corrumpat sic an possit claustra pudoris aliquo medicinali actu frangere, cum ea possit commiscere & an hoc contra naturam factum esse dicatur. vide gl.6.l.2.tit.8.par.4.
Impotentia ad coitum perpetua esse potest ex multis causis. vide glossa per text.ibi.l.5.tit.8.par.4.
Impotentia quæ euenit post matrimonium illud non dissoluit secus si antecedat & quid præsumetur in dubio. vide ibi gl.3.
Impotentia si alicui obijciatur quantum tempus ipsi prius debeant esse mul ad iudicis mandatum. vide gl.4.l.5.tit.8. par.4.
Impotentia perpetua creditur esse per cohabitationem alicuius cum p[illegible]

Septem Partitarum.

triennium. vid.ibid.glo.7.
Impotentia causata ex frigiditate separat matrimonium & talis frigidus cum alia non contrahet secus erit in maleficiato, vid.ibi.in glo.12.
Impotentia si ex alijs signis appareat decursus triennij non ex igitur, vid. glo.1.l.6.tit.8.par.4.
Quæ si fit le qui matrimonium contraxit cum corrupta dicat se illā cognouisse carnaliter & ipsa contrarium ostendat, vid.ibid.glo.6.
Impotentia si sit notoria tunc impotenti non est dandus terminus triennij vid.glo.4.&5.l.6.tit.8.par.4.
Quid si proter viri impotentiam matrimonij fui erit separatū & ipse cum alia contraxit quam carnaliter cognouit an prima vxor possit petere separationem matrimonij quo ad thorum propter adulterium viri cum alia factum, vid.glo.2.l.7.tit.8.par.4.
Impotentia si fuerit iudicata perpetua vel temporalis ab ecclesia & ipsa postea recipitur matrimonium redintegrabitur, vid.ibid.glo.3.
Et qualiter & sub qua forma vxor debeat facere si velit maritū accusare de impotentia, vid.glo.2.l.10.tit.9.par.4.
IMPOTENS ad coitum etiā ex caliditate excessiua an propter hoc matrimonium dissoluatur, vid.glo.4.l.2.tit.8.par.4.
Impotens cum virgine & cum corrupta potens an possit cum aliquo medicinali actu claustra pudoris frangere, vid.glo.6.d.l.2.
Impotens ad coitum perpetuo sit aliquis ex multis causis, vid.gl.2.per text.ibi.l.5.tit.8.par.4.
Impotens ad coitum prius simul cum vxore per triennium cōmorari debet, vid.glo.4.l.5.tit.8. p.4.
Impotens ad copulam a matrimonio non separabitur durante triennio etiam si ab vtroque probatio impotentiæ per aspectum offeratur, vid. glo.6.l.1.tit.8.par.4.
Impotentia perpetua esse dicitur ille qui data cohabitatione per triennium vxorem carnaliter non cognouit, vid.glo.7.ibid.
Impotens ad coitum si matrimonium propter eius impotentiam separetur debet iterare cum alijs.7. propinquis quod non, vid.ibi glo.11.
Impotens ad copulam propter frigiditatem si ab vxore separetur cū alia non contrahet secus propter maleficium, vid.ibid.glo.12.& quare, vide ibidem.
Impotens si propter eius frigiditatem ab vxore prima separetur & secundam carnaliter cognouerit an adhuc duret vinculum primi matrimonij & quo ad quid, vid.glo.2.l.7.tit.8.par.4.
Impotens ad copulam si contrahat matrimonium & ipse de sua impotentia sit certus an teneat matrimonium, vid.glo.2.l.1.tit.9.par.4.
Impotens qui scienter contraxit teneatur alere primam vxorē, quid si sit impedimentum eius cum quo contraxit vide ibidem.
IMPROBARE an ligetur voto religionis vel alijs, vid.glo.4.&5.l.3.titul.8. par.4.
Improbus doli capax si continentiam vel peregrinationem vouerit an teneatur illud adimplere cum sui iuris sit, vid.d.glo.5.
Impuberes & minores septennio si sponsalia contraxerint per verba de presenti non inducetur matrimonium de præsenti etiam adueniente pubertate etiam si signa taciti consensus interueniant præter copulam, vid.glo.1.l.3.tit.1.par.4.
Impuberes qui per verba de presenti vel de futuro cōtraxerunt an puber adueniente consentire videantur dato quod oscula amplexus & similia interuenerunt, vid glo.5.l.3.tit.1 par.4.
Impubes ex quibus signis adueniente pubertate tacite consentire videatur, vid.d.glo.5.& ibi etiam glo.7.
Et an virilis sit consentire propter nisum ad copulam vel per cohabitationem amplexus & oscula, vid.glo.9.d.l.3.
Impubes quid si consensum præstitit circa finē quatuor decimi anni an sufficiat, vel sponsalia de futuro erasserit in matrimonij de presenti, vid.ibid.
Impubes in eo differetio supplebat si contraxit sponsalia ante septēnij tempus, vid.glo.1.l.6.tit.1.par.6.
Impubes si factus maior in sponsalibus consentiat & tunc (qui tempore sponsalium erat pubes) nolit consentire an compellendus sit, vide.glo. 1.l.8.tit.1.par.4.
Impubes non potest facere testamentum, & si sit doli capax poterit rex cū illo dispensare, vid.glo.3.&.4.l.13.tit.1.par.6.
Impubes si iuret contractum, tunc cum impubes est, vel factus pubes, an teneatur ad obseruantiam obligetur, vid.glo.5.l.6.tit.19.par.6.
Impubes de delicto luxuriæ an accusari possit & qualiter punietur, vide glo.1. per text ibi.tit.1.par.7.
Impubes si iuret delictum commiserit, vid.ibi.glo.4.cum sequentibus per text.ibi.
Impubes ætate maior habere debeat vt ex delicto veniat pugniendus, vid.ibi.glo.5.&6.
Impubes famulus si dominum non adiuuet, an in aliquam pœnam incidat, vid.glo.7.l.16 per text.ibi tit.8 par.7.
IMPVTATIONES quales licitæ sint quales vero non, vid.glo.1.l.2.& per text.ibi.tit.23.par.7.
INCANTATORES & de istis, vid.glo.9.l.4.tit.7.par.6.& ibi quod illud quod de istis dicitur non est tractatu, vi ibid.& glo.1.& 2.& 3.per textum. ibi.tit.23.par.7.
INCARCERATVS eo quod ad soluendum fuit per sententiam condemnatus non liberabitur præstitis fideiussoribus, vid.glo.4.l.41.tit.8.par tita tertia.
Incarceratus, vid.in verbo, CARCERATVS carcer & carceratio.
INCENDIARIVS qualiter puniatur & quando & quid de iure canonico, vid.glo.1.&.2.l.9. per tex.ibi.tit.10.par.7.
INCENDIVM computatur inter casus fortuitos & quando non, vi.glo. 3.l.3.tit.2.par.5.
Incendium siue fiat in ciuitate siue extra per violentiam vel sine qualiter incendiarius punitur, vide glossam secundam, l.9.circul. decimo.part. septima.
Et an si ex incendio facto in agro restili alicuius damnum sequitur teneatur faciens & quando siue in foro animę siue in foro contentioso, vide glo.4.l.10.tit.15.par.7.
Et quando culpa præcesserit incendio tunc non parcitur vitio naturali alicuius, vid.glo.1.l.11. per tex.ibi.tit.15 par.7.
Et tenetur quis ex remedio si culpa præcesserit quod erit quādo vadit dormitum & non extingit ignem & an dominus teneatur ex incendio famuli sui, vid.glo.1.l.11.tit.15.par.7.
Et in maiori incendio aqua maiori impetu factata magis succendit. vide glo.1.l.12.tit.15.par.7.
Et quando destruens domum vicini propter incendium liberetur vel nō vid.glo.2.d.l.12.per tex.ibi.
Et an tun ciuitas vel vicinia teneatur contribuere ad reparationem talis domus sic destructæ, vid.ibidem.
INCAPAX an & quando possit in tempus capacitatis hæres institui, & an interim debeat bonorum possessionem, vid.glo.3.l.19.tit.3.parte sexta.
Et si hæredi incapaci fuerit datus substitutus an ille fiscum excludat in in capacis successione, vide glossam.4.l.22.ibidem, & glo.6.in fi.l.2.tit. 5.par.6.
Incapax propter delictum si a rege restituatur an ad matoriā admittatur vid.glo.19.col.2.l.5.tit.5.par.2.
Incapax si sit in totum institutus qui vniuersaliter restituere grauatur an fideicommissum iramanu ipsius relictum valeat & substituto dari debeat, vid.glo.7.l.14.tit.5.par.6.
Incapax hæreditatis si instituatur vel aliquid habeat ex fideicommisso an illud ab eo tolli possit & an & quando ab hæredegrauato, vid.glo.21. 22.&.24.l.13, per tex ibi.tit.7.par.6.
Et an illud applicetur fisco vel cui, vid.ibi glo.22. cum alijs ibid. & an sic hæres in conscientia teneatur illam spurio vel fisco restituere vel possit sibi retinere, vi.d.glo.24.
Et quid sit alia bona sint ab hærede capaci restituta an ipse illa retinere possit in conscientia, vid.d.glo.24.
Incapax si ab aliquo hæres instituatur & ipse illud detegat an ex hoc commodum consequatur & cui est facienda iste delatio & quid in totaliter incapacibus, vid.glo.1.& 2.l.14.per tex.ibi.tit.7.par.6.
Incapax hæreditatis & qui testamentum facere non potest si impetret licet etiam ad faciendam maioriam an tunc habilitatus videatur, & quādo etiam ad faciendum testamentum, vid.glo.3.col.7.ad medium.l.32.tit. 9.par.6.
Incapax an admittatur ad maioriam quando conditor ipsius habebat sa ciendi eam libere & pro vt ipse voluerit, vid.ibid.in col.10.quæst.10.
Et quid si post quam fuit habilitatus ad maioriam per principem pater qui eam fecit in eum illam ab eo reuocare vult an possit, vi.ibi.in col. 13.quæst.34.
Incapax si instituatur hæres & hæreditas ab eo vindicetur cui sit applicanda & ad quem pertineat primo. vid.glo.7.l.10.per tex.ibi.tit.13.par.6.
INCERTITVDO viciat matrimonium, vid.glo.2.l.3. titulo.4. partita quarta.
Incertitudo circa personas an & quando viciet legatum & quid si sit certa res, vid.glo.1.&.2.l.9.tit.9.par.6.
Et an hæres possit inter eos eligere & quo tit. talis legatarius tunc possidebit, vid.ibid.in glo.3.
Incertitudo si adsit in maioris quis a constituente sit vocatus si de consensu omnium vnus declaretur succedere an videatur succedere cum viribus & grauaminibus in institutione maioriæ expressis & nō tanquam donaro, vid.glo.3.l.9.tit.9.par.6.
Incertitudo testamēto rum quando vitiet vel non, vid.gl.3.ad fin.l.2.tit. 4.par.6.
INCERTVM non dicitur illud quod ex relatione ad aliud potest certificari, vid.glo.1.l.10.tit.5.par 5.
INCESTVOSVS impeditur matrimonium contrahere, & si de facto cōtraxit debitum ab vxore non exigebit & istud procedat siue eo nouit carnaliter vxoris suæ consanguineam siue propriam, vide glossa.

legis 13.

Universidad de Deusto
Biblioteca

l.13.tit.2.par.4.

Incestuosus matrimonium contrahere non potest poterit tamen cum eo Episcopus dispensare & an vxor possit incestuoso debitum denegare vid.glo.8.& 9.d.l.13.

Incestuosus an legitimetur per subsequens matrimonium, vide.glo.9.in prin.& col.3.l.1.tit.13.par.4.

Incestuosus si legitimari petat an in legitimatione qualitas incestuosi exprimi debeat,vid.glo.8.l.4.tit.5.par.4.

Incestuosus illius an a patre hæres institui possit cum capax erit & an interim quod est capax debeat habere bonorum possessionem tanquam institutus sub conditione & possit bona administrare tanquam curator,vid.glo.7.l.19.tit.3.par.6.

Incestuosus a patre in matrimonio institui non potest etiam sub conditione si legitimabitur,vid.ibid.in col.2.

Incestuosus grauius peccat quã alius,vi.gl.1.&.2.l.1.per tex.ibi.ti.18.p.7

Incestuosus intra quantum tempus accusetur, & quid in minoribus.14. vel 18.annorum,vid.in glo.1.2.ibi.per illum text.

Incestuosus quam pœnam sustinere debet & quando & qualiter, vi.glo. 1.3.per tex.ibi.tit.18.par.7.

INCESTVS est consanguineorum vel affinium abusus,vide.gloss.1.per tex.ibi.l.4.tit.2.par.4.

Incestus an committatur siue cum vxoris consanguinea siue cũ propria vi debiti redditionem impediat,vid.ibid.glo.2.

Incestus impedit matrimonium contrahi,& quãdo Episcopus in hoc possit dispensare,vid.glo.8.d.l.13.

Incestus istud peccatum est grauius adulterio, vid.gl.1.1.1,per tex.ibi.tit. 18.par.7.

Incestus quid sit & cum quibus committatur, vide glo.2.d.l.3.per illum text.ibidem.

Incestus & vsque ad quantum tempus incestuosi accusari possint, & an minores accusentur,vid.ibid.in glo.2.

Et qualis pœna detur pro incestu commisso,& quando,& an & qualiter vid.glo.13.per tex.ibi.tit.18.par.7.

Incestus proprie quod dicatur, vid.glo.2.d.l.3.tit.18.par.7.

INCISSORES arborum qualiter puniantur & damnum emendabũt, vide glo.18.per tex.ibi.tit.15.par.7.

INCOLA an dicatur ille qui vltra decennium in loco cohabitauit si sibi est ad certum tempus discessurus, vid.glo.14.col.2.in fi.l.2.tit.24.par. quarta.

INCOMMODVM, vid.suprain verbo, COMMODVM.

INCONTINENTI quantum ad festium correctionem quando dicatur, vid.glo.2.l.30.tit.16.par.3.vel quantum ad confessionem partis siue procuratoris, vid.ibidem.

INCONVENIENS & dato vno inconuenienti non debet dari maius, vid.2.l.5.col.2.in fin.l.11.tit.13.par.6.

INCORREGIBILITAS an deleatur ex simplici reiteratione delicti, vid. gl.5.l.6.tit.6.par.1.

INCORPORALIA non possidentur sed quasi possidentur & plura de hac qua si possessione, vid.per glo.4.l.1.tit.30.par.3.

INCORPORATIO vnius rei in aliam an assumat naturã rei cui incorporatur & quando,vid.glo.3.l.27.tit.7.par.1.

INCREMENTVM allusionis an pertineat ad dominum feudi & etiam ad vsumfructuarium,vid.glo.2.&.3.l.26.tit.28.par.3.

Et an pertineat & accrescat emphyteotę & an propter hoc debeat sibi augmentari pensio,vid.d.glo.3.

Incrementum alluuionis an accrescat vsufructuario,feudatario, vel emphyteotæ,si latens sit siue non latens,vid.glo.2.l.30.tit.28.par.3.

Incrementum alluuionis an debeat communicari inter virum & vxorẽ, vt lucretur,vid.glo.3.l.30.tit.28.par.3.

Incrementum eodem modo & iure possidetur sicuti ager cui additum est,vid.d.glo.3.in fine.

INDEBITVM, de hoc vide in verbo, SOLVTIO,& in verbo, SOLVENS.

INDEMNITAS & quid si fideiussori pro indemnitate pignus a debitore datum fit si inter eos factum sit pactum vt si intra certum tempus illũ non exuat erit ab obligatione pignus sit fideiussoris an tale pactum valeat vel non,vid.glo.3.l.41.tit.5.par.5.

INDI qui contraxerint matrimonium insua ruditate eo quod sylueſtres erant an tale matrimoniũ fit vere matrimonium,vid.glo.2.l.2.tit.1.part. prima.

Indi & nouiter conuersi dicuntur miserabiles personę,vide.glo.8.ad fin. l.18.tit.6.par.1.

Indi habent patriarcham & quãdo iste possit de nouo constitui,vid.glo. 2.l.12.tit.5.par.1.

Indi an possint a nostris conquistari & a principio & an in hoc bene vel male fecerint,vid.glo.3.col.1.2.&.3.l.1.tit.23.par.2.

Indi an possint compelli vt Papam recognoscant vide totam glo. supra dictam precipue col.9.ad medium.

Indi non possunt possessionem seruitutis tenere nisi domini ostenderint titulos,vid.glo.3.in me.l.10.l.5.tit.14.par.3.

Indi omnia portant humeris,vide glossam primam.l.8.titul.octauo.par. quinta.

Indi & an in sepulchris inderum possit de iudicis authoritate quęri auri vel lapides pretioli.vid.gl.8.l.12.tit.9.par.7.

Indi & an liceat christianis cum indis mandicare & quando,vid.gl.1.l.8 tit.24.par.7.

INDICARE maleficium nemo tenetur proditorem tamen regis sic,vide glo.1.l.9.tit.13.par.2.etiam si solus filius illud sciat, vid.ibid.

INDIGNVS & indignum eligens an præsumatur illud sciens sciens,vid.glo.2.in prin.l.25.tit.5. par.1.

Indignus & si testator dicat hæredem indignum an hoc sufficiat licet ab hærede aliud non probet, vid.glo.3.l.21.tit.2.par.6.

Et an testator possit hęredem indignum hęreditate priuare sine expressa ne causę,vid.ibid.in glo.4.

Et quid si testator solum modo reputauit hæredem indignum sine priuatione hæreditatis an tacite illum priuare videatur, vid.ibid.

Indignus est ille qui per vim fecit vt ab aliquo institueretur & ab eo possit dispensare,vid.glo.8.d.l.13.

Indignus hęres eo quod necem defuncti non vindicauit vel ex alia causa an & quando ab hęreditate repellatur, vi.gl.1.13.per tex.ibi.tit.17.p.6.

Et an quod ab indigno auferetur debeat fisco applicari, vid.glo.3.d.l.2. tit.7.par.6.

Indignus an sit ab omni hæreditate hęres qui tacitam fidem accommodauit in vno numo tantum,vid.ibi glo.25.

Indignus si hæres instituatur si detegat suum defectum an ex hoc premia consequatur & coram quo debeat delationem sui impedimenti facere & quid in totaliter indignis,vid.glo.1.&.2.l.14.per tex.ibi.tit.7.par. sexta.

Et quãdo illud quod ab indigno auferetur nõ applicetur fisco,vid.gl.2. 17.per tex.ibi.tit.7.p.6.

Indigni an & quãdo a tutela repellantur&a quibus aliis dignitatibus aut officiis,vid.gl.8.cumaliis ibi.7.per illum tex.tit.6.par.7.

INDIGNITAS quæ consyderetur in Episcoprum electione,vi.gl.2.col. 2.in prin.l.25.tit.5.par.1.

INDITIVM quid sit & qualia inditia requirantur si aliquid opponatur castellano,vide glossam sextam.legis. 32.titulo decimo octauo,quarta secunda.

Inditium ad torturam an faciat dictum vnius participis criminis.gl.2.l. 21.tit.16.par.3.

Inditia si probauerit seruus contra occissorem sui domini per quæ deinde tum fuit ad torturam & extortura orta fuit cõfessio delicti an per hoc libertatem mereatur,vid.gl.4.l.3.tit.22.par.4.

Et an ex indiciis indubitatis possit quis damnari ad mortem & an ex eis possit deueniri ad torturam & quando, & alia in hoc, vid.per gl.2.ea alijs ibi.l.26.per illum tex.ibi.tit.1.par.7.

Inditia indubitata quæ dicantur & an ex inditijs possit quis per indirecta damnari & an torqueri,vide glossam.4.l.26.per tex.ibi.tit.3.partita septima.

Inditia minuuntur si probetur quod accusatus est bonę vitæ & famę,vide glo.5.l.26.per tex.ibi tit.1.par.7.

Inditium an sit contra iliquem si probetur illum esse hominem malitiosum,vid.glo.5.l.26.per tex.ibi.tit.1.par.7.

Inditia qualia præcedere debeant vt possit ad torturam deueniri,vi.gl. 2.l.2.per tex.ibi. tit.30.par.7.

Et an parti sit inditiorum copia danda & quando, vide ibidem.

Et an confessio facta in tormentis non præcedentibus legitimis inditijs valeat vel non,vid.glo 2.d.l.2.col.2.in medio.

Inditia si non præcedant & si aliquis sponte suum crimen confiteatur an ex sola confessione puniri possit. vid.ibid.

Inditia superuenientia non confirmant torturam præcedentem sine inditijs,vid.d.glo.2. ad finem.

Inditia sufficientia ad torturam quæ dicantur & quę dubitata vel indubitata,vid.d.glossam secundam.in fine,& gloss.l.3. ibi per illum text. tit.30.par.7.

Et an vltra inditia vt ipsis subiiciatur tortura concurrere debeat quod sit malę famæ seu vitiis.vid.glo.3.in.d.l.3.

Et an & quando ex inditijs posteasuperuenientibus tortura repeti possit vid.glo.9.cum aliis.l.4.per tex.ibi, tit.30.par.7.

Et an quando testis debet torqueri prius super inditijs disputandum sit vid.glo.1.l.8 tit.30.par.7.

INDIVIDVA & in individuis retinet quis per socium quod per se non esset,vid.glo.4.l.18.tit.31. par.3.

INDVCTA ad augmentum non debent oneri diminutionem,vi.gl.4.l.2 1.tit.1.par.6.

INDVLGENTIA per clericos concedi non potest nisi pœnitentiæ tempore,vide gl.1.l.45.tit.4.par.1.

Indulgentia episcoporum siue archiepiscoporum nõ debet excedere.40. dies,vide glo.penul.d. l.45.

Indulgentiæ a quibus concedi possint,vide gl.2.d.l.45.

Indulgentiæ pontificum valent in vniuersum mundum, vid.glossam.5. ibidem.

Indulgentiæ episcoporum & Archiepiscoporum valent tantum in suis dioecesibus,vide alias glossas in dicta.l.45. titulo quadragesimoprimo.par.1.

Indulgentiæ episcoporum.40.dierum de quibus diebus intelligantur an octo,mundi,siue purgatorij,vide glo.6.d.l.45.

Indulgentia non prodest existentibus in peccato mortali,vide gl.1.l.46. tit.4.par.1.

Indulgentia an prosit religionis,vide ibidem.

Indulgentia datur authoritate iurisdictionis & administrationis quam habet propter quam potest dispensare de thesauro ecclesiæ,vide ibid. in fine.

Indulgentia & an possit de ea vti prælatus quicam concessit si fallat id propter quod illam concessit,vide ibid.

Indulgentia ad quid prosit,vide glossam secundam.per tex.ibi l. 46.tit. 4.par.1.

Indulgentia tantum prodest vicinis & proximis quantum illis qui ad eã veniunt peregrinando de longinquo,vide dictam glossam secundam in fine.

Indulgentia an ita prosit mortuis sicuti viuis & an papa illud facere possit,vide glo.si.col.2.l.46.tit.4.par.1.

Indulgentia concessa visitatibus locum seu aliquid facientibus pro vna tantum vicio intelligitur nisi in concessione fuerit dictum quod quocunque &c,vi.le glo.2.l.46.tit.4.par.1.

Indulgentia pœnæ infamiam non tollit,vide glossam.8.per tex.ibi. l.12. tit.1.par.2.

Indulgentiæ criminum verum a rege dari possint etiam si partes quas tãgit iniuria non remiserint crimen,vide glossam secundam.l.12.titulo. 18.par.3.

Indulgentia generalis criminum an valeat an vero crimen debeat specificari ad validitatem indulgentiæ,vide glo.d.l.12.

Et an expressum esse dicatur quod in ista materia ex generalitate verborum colligatur,vide ibi d.

Indulgentia generalis valet si sit rebellio in loco aliquo & ex iusta causa & quando & plura de hoc,vide per d.gl.3.

Indulgentia principis an solum modo duritiam pœnę remittat an vero faciat restituat & bona,vi.le glo.3.l.6 tit.6.par.7.

Indulgentiæ quas licitis ad indulgendum delictum,vide glo.5.l.1.per tex. ibi tit.32.par.7.

Indulgentia semper fieri debet per principem præmissa satisfatione parti lesæ,vid.d.glo.5.

Indulgentiæ criminen quis possit & quale & quando,vide glossas.d.l.1.per tex.ibi.

Indulgentia criminis alicui concessa cuius effectus sit & quæ sibi per eam videantur remissa & plura in ista materia,vi.gloss.quintã.l.2. per tex. tit.32.par.7.

Indulgentia delicti si fiat respectu certæ qualitatis an comprehendat delictum quod fuit inchoatum ante illam qualitatem,vide glo.1.l.3. titu. 32.par.7.

Indulgentia sufficiens quæ & ex quibus dicatur, vide ibidem.

Indulgentia remisso delicto videatur remissa qualitas delicti, vide ibid.

INDVSTRIA personæ si sit electa ad aliquid faciendum an ipso decedẽte eius hæres admittatur si velit perficere,vid.gl.3.l.2.tit.8.par.5.

Et quid si defunctus iam inceperat facere, vide gl.10.l.9.ibid.

INNOCENS seruum vel filium alicuius ad furandum qualiter puniatur si de voluntate patris vel domini ad inducentem res peruenerit & quid in fratre,vide glo.2.l.8.per tex.ibi tit.4.par.7.

INNOVCIAE vide supra in verbo, DILATIO.

INFAMATORES sunt in maximo periculo & numquam possunt restituere quod tollunt,vid.gl.1.l.6.per tex.ibi tit. 6.par.7.

Et infamatores hominum priores sunt quando rapt ores rerum, vide gl.1.l. 8.tit.6.par.7.

INFAMATVS quando remaneat aliquis ex suo facto,vide glo.1.2.per tex.ibi tit.6.par.7.

Infamatus an remaneat ille qui a maleuolis infamatur & an ista infamia sit certa sufficiat ad inducendam infamiam,vide glo. 6.d.l.2.

Infamatus quasi nunquam famam recuperat quam amisit; vide glo.1.l. 6.tit.6.par.7.

Infamatus inortuo assimilatur neque dicitur homo integer, vide gl.6.l. 6.tit.6.par.7.

Infamatus qualiter agat contra diffamantem & ad quam pœnam, vide glo.2.l.8.tit.6.par.7.

INFAMIA	Causatur	Canonica
Tollitur	Maior	Oritur
Facti vel iuris	vel mi	
Progenitorum	nor	

Infamia & an & quando incurrant infamiam locatores vel representantes & quando & plura in hoc,vid.per gl.1.l.5.tit.7 par.6

Infamia quo tuplex sit, vide glossa.l.1.2.3.&.4.per omnia illa iuris.tit.6. par.7.

Infamia non procedente an possit deueniri ad inquisitionem & quando vide glo.2.l.2.tit.17.par.3.

Infamia quid sit, vide glo.2.l.1.tit.6.par.7.

Infamia vbi contrahitur ipso facto an ibi eam necessaria sit sententia,vi. glo.8.l.4.per tex.ibi tit.6.par.7.

Infamia quan do in ea incurritur ipso facto qualiter tũc testi obiici possit, vid.d.glo.18.

Infamia an & quando euitetur si propter crimẽ ad iudicis iussum aliquid aduersario darum fit,vide glo.6.l.5.tit.6. par.7.

Vel si cum aduersario fuerit super crimine tranlactum vel pactum & quando, vide ibid.gl.4.6.& 7.

Infamia non afficit aliquem durante appellatione,vide gl.4.l.6.per tex. ibi tit. 6.par. 7.

Infamia iam inflicta ipso iure iudex eam commutare minime potest,vid. ibi glo.6

Infamia an irrogetur ex eo quod iudex grauioribus pœnis aliquem castigauit quam debuerat, vi. d.glo.6.

Et an si ex dispensatione minuitur delictum minuatur etiam infamia vel augeatur,vide gl.8.d.l.6.

Infamia qualis impediat aliquem ad dignitates peruenire, vide gl.1.l.7. tit.6.par.7.

Infamia si ab infami qui ad dignitatẽ eligitur non deregatur a per hoc veniat puniendus,vid.d.glo.1.in fin.

Infamia an repellat aliquem ipso iure a dignitate & in quibus casibus & delictis & quando,vide glo.2.d.l.7.

Infamia a quibus officijs infamatum repellat vel non,vide glo.1.7.per tex.ibi.tit.6.par.7.

Et viuens cum infamia fingitur mortuus & non dicitur homo integer,vi degl.6.l.7.ti.6.par.7.

Infamia si alicui & a sit qualiter infamans puniatur, vide gloss.2.l.8 per tex.ibi tit.6.par.7.

INFAMIA TOLLITVR per baptismum,vide gloss.2.in med.l.5.titul.4. par.1.

Infamia facti a solo Deo tolli potest,vide gl.1.l.6.tit.6.par.7.

Infamia an & qualiter indulgentia principis tollatur, vide ibi glossam secundam & 3.

INFAMIA FACTI VEL IVRIS & infamia facti an operetur aliquid contra descendentes prodi rorum,vide gl.2.l.6.tit.11. par.2.

Infamia iuris vel facti an repellat reicem in testimentis & causis criminalibus,vide gl.3.l.1.tit.1.par.6.& gl.2.l.9.ibidem.

Infamia iuris vel facti an repellat aliquem ab accusando, vide glo.6.l.2. tit.1.par.7.

Infamia facti qui l operetur & an remoueat aliquem a iure publi.o gl.3. l.2.tit.6.par.7.

Infamia facti an faciat prælatum suspendi durante inquisitione, vide d. glo.8.

Infamia iuris quibus personis & ex quibus delictis oriatur & quando & alia in hoc,vide per gl.1.3.tit.6.par.7.

Infamia vbi contrahitur ipso facto an ibidem necessaria sit licentia, vid. gl.18.l.4.per tex.ibi tit.6.par.7.

Infamia quando in eo incurritur ipso facto qualiter tunc testi obiici possit,vide per d.gl.18.

Infamia facti a solo deo tolli potest, vide glossam primam.l.6.titulo secundo.par.7.

INFANIA PROGENITORVM transit in posteros, vide glo.3.l.7.titulo 18.par.2.

INFAMIA CAVSATVR & an causetur infamia ex sola probatione criminis si accusatus de eo condemnatus non sit,vide glo. 6.l.2.titulo 1.par.7.

Infamia canonica causatur ex quolibet peccato, vide gl.3.l.1.tit.6.par.7. & gl.18.l.4.ibidem.

Infamia nunquam causatur ex aliquo virtuoso actu,imo honor & gloria,vide glo.ti.l.4.tit.6.par.7.

Infamia an irrogetur vel causetur ex eo scilicet quod iudex grauioribus pœnis aliquem castigauit quam debuerat,vide glossam.6.l.6.titul.6, par.7.

INFAMIA MAIOR VEL MINOR & minor est infamia quæ oritur ex contractu quam illa quę oritur ex delicto,vide glossam sextam.l.1.titul.1.par.7.

INFAMIA CANONICA causatur ex quolibet peccato, vide

Universidad de Deusto
Biblioteca

glossam tertiam.l.1.titulo sexto.partita septima.& gloss.18.l. quarta. ibidem.
IN FAMIA ORITVR & minore est infamia quæ oritur ex contractu quam illa quæ oritur ex delicto, vide glossam sextam.l.2. titulo primo.par.7.
Infamia oritur ex sententia quando super facto lata fuit non tamen oritur ex ipso facto tunc,vide gl.4.l.1.tit.6.par.7.
Infamia ex facto quando oriatur,vide glossas.l.2. per textum ibi titulo. 9.par.7.
Infamia orta a maleuolis an sufficiat ad inducendam purgationem, vide glo.6.l.2. per tex.ibi tit.6.par.7.
Infamia iuris quibus personis & ex quibus delictis oriatur & quando & alia in hoc,vide per gl.l.5.tit.6.par.7.
Infamia an oriatur ex sententia a non competenti iudice etiam si sit rex vel imperator,vide glo.l.1.5.tit.6.par 7.
Infamia an & quando & ex quibus delictis oriatur post sententiam vel ante,vide glo.2.cum aliis ibi.l.5.per tex.ibi tit.6.par.7.
Infamia non oriatur ipso iure etiam in criminibus publicis nisi post sententiam, vide gl.2.d.l.5.
Infamia an oriatur saltem hodie ex sententia arbitri & quid si de consensu partium hoc actum sit,vide glossam.11.l.5.per textum ibi,titulo sexto par.7.
Infamia an oriatur ex sola deprehensione in delictis publicis vel priuatis & in quibus,vide ibi glo.12.per illum tex:
Infamia an oriatur ex confessione in iudicio facta de delicto quãdo de eo damnatus infamis efficeretur,vide glossam decimam tertiam. dict.l.5. per tex.ibi.
INFAMIS an possit esse patrinus in Baptismo gloss.6.in fine. l. 6.titul.4. par.1.
Infames non possunt eligi in episcopum,vide glo.fin.per tex.ibi.l.22.titu.5.par.1.
Infamis an possit esse procurator siue pro ecclesia siue pro laico,vid.glo. 5.l.5.tit.5.par.3.
Infames non debent videre faciem principis, vide.d. glo.5.
Infamis potest esse tutor vel curator quia illud est onus,vide gl.7.l.3.tit. 6.par.3.
Infamis in infamia iuris an possit esse testis,vide gl.2.l.8.tit.16.p.3. & quare non, vide ibidem.
Et an sufficiat probare eius infamiam etsi non probetur quod tempore rei scificationis erat infamis.vide ibidem.
Et quid de infami infamia facti,vide ibidem.
Infamis infamia facti quando & qualiter admittatur & de eorum fide, vid.d.gl.2.d.l.8.tit.16.par.3.
Infamis an possit esse tabellio & quid si infamia veniat ei potest creationem vid.gl.5.l.2.tit.19.par.3.
Infamis non potest esse assessor siue consiliarius,vide gl.2.l.2.tit.21.par.3.
Infamis est ille qui de periurio conuincitur, vide glossam.3.l.24. titu.22. par.3.
Infamis non potest esse iudex,vide gl.4.l.24.tit.22.par.3.
Infames sunt filij bastardi & illegitimi & eadem indecori eaque inde core re consentunt neque ad dignitates admittuntur & ecclesia loquens de filiis non videtur sentire de bastardis,vi.gl.5.in proæ.tit.13.par.4.
Infamis an sit depositarius qui negauit depositum si postea contrarium probatur,vide per gl.3.per tex.illum ibi.l.8.tit.3 par.5.& ibid.in gl.4.
Infamia tabellio ex eo quod negauit depositum an instrumenta confice re possit,vide gl.4.l.8. supra dictæ tit.3.par.5.
Infamis testis infamia iuris vel facti an repellatur a testificãdo in testamẽtis vel in causis criminalibus,vide gl.8.l.1.tit.1.par.6.& gl.2.l.9.ibid.
Infamis ex alio crimine quam hæresis an possit facere testamentum,vid. glo.3.l.16.tit.1.par.6.
Infames an sint representantes in publico & quid in minoribus & an isti possint ad ordines promoueri,vid.gl.1.l.5.tit.7.par.6.
Infames sunt qui causa quæstus in certamina descendunt,vide glo.3. d.l. 5.tit.7.par.6.
Infamis persona quæ dicatur,vide gl.2.l.12.tit.7.par.6.
Infamis an sit tutor quando iudicem removetur vt suspectus,vide glo.1. l.3.tit.18.par.6.& glo.1.4.ibid.per illum tex.
Infamia infamia iuris vel facti an & quando admittatur ad accusandum vide gl.6.& gl.20.l.2. per tex.ibi tit.1.par.7.
Infamis an sit aliquis ex sola criminis probatione si accusatus de eo ad huc condemnatus non sit,vid.d. gl.6.
Infamis an admittatur ad denuntiationem criminum,vide glo.1.l.27.titulo.1.par.7.
Infamis non debet ingredi vrbem neque curiam Principis, vide gl.1.l.1. tit.5.par.7.
Infamis non est nobilis neque honesta persona,vide glo.2.d.l.1. per text. ibi tit.5.par.7.
Infamis an sit fractor homagij & quando,vide glo.2.&.3.l.2. per tex. ibi tit.5.par.7.
Infamia an possit alteri obijcere de infamia & an infamis possit obijci testi quod est infamis,vide glo.1.l.3.tit.5.par.7.
Infamis esse potest aliquis ex pluribus causis,vide gl.1.l.2.3.&.4. per illa iura ibid.tit.6.par.7.
Infamis quando remaneat aliquis ex suo proprio facto absq; alio requisito,vide gl.1.2.tit.6.par.7.
Infamis an sit aliquis si maleuolus de eo aliquid dixerit,vide gl. 6.d.l.2. per tex.ibi.
Infames sunt lenones ipso iure & alij quam plures de quibus per gl.14. per tex.ibi tit.6.par.7.
Infamis est vsurarius ipso facto siue occultus siue manifestus,sit,vide glo. 15.l.4. per tex.ibi tit.6.par.7.
Et an peracta pœnitentia & facta restitutione vsurarij sint infames, vide d.gl.15.d.l.4.
Infamis infamia facti an debeat de hoc sententia notari. vide glo.ibi.d.l. 4.per tex.ibi.
Et vbicunque non exprimitur quod ipso iure vel facto quis sit infamis semper intelligitur quod sit per sententiam non ipso iure,vi.d.gl.8.in eius fine.
Infamis non remanet ille contra quem sententia a non competenti iudice lata fuit,vide glo.1.l.5.tit.6.par.7.
Infamis an & quando remaneat aliquis post sententiam & in quibus criminibus,vide gl.2.cum aliis ibi.d.l.5.per tex.ibi.
Infamis non est quis ipso iure etiam in criminibus publicis nisi post sententiam,vid.d gl.2.d.l.5.
Et quid in priuatis,vide ibid.& in glo.3.&.4.
In famis an fitille qui damnatus fuit ex inquisitione, vide. d. glossam a fine.
Infamis an sit transigens super crimine sepulchri violati vel expilatæ hereditatis vel ex alio,vide gl.4.cum aliis.d.l.5.per tex.ibi.
Infamis an re teneat ille qui cum de crimine esset accusatus ad iudicis instantiam aliquid aduersario dedit & quando vide ibid.glo.6.
Infamis an sit paciscens super crimine & quid si illud faciat ad redimendam vexationem,vide glo.4.6.&.7.cum aliis ibi.d.l.5.tit.6.par.7.
Infamis an remaneat aliquis ex sententia arbitri & quid iure hodierno vide glo.11.d.l.5 per tex.ibi.
Infamis an efficiatur ille qui in crimine deprehenditur siue publico siue priuato & quando hoc sit,vide gl.12.d.l.5.
Infamis an redatur aliquis ex confessione delicti in iudicio facta quando propteri iud.delictum venit infamandus,vid.gl.1.3.l.5.tit.6.par.7.
Infamis non est condemnatus de crimine appellatione pendente,vi.glo 4.l.6.per tex.ibi tit.6.par.7.
Infamis an sit ille cui a iudice maior pœna pro suo delicto imposita fit quam debuerat,vide ibid.in glo. 6.
Infamis infamia iuris vel facti ad dignitates non admittitur & quando sic & quali a officia habere possunt,vide gl.1.l.7.per tex.ibi tit.6.par.7.
Infamis si suam infamiam non detegat an puniatur ex hoc, vide gl.1.d.l. 7.tit.6.par.7.in fine.
Infamis an ipso iure repellatur a dignitate &in quibus casibus & de iure quando,vide ibidem.in glo.2.
Infamis non potest esse iudex neque aduocatus neque regis consiliarius & quid plus,vide gl.3.cum sequentibus. d.l. 7.
Infamis non dicitur homo integer, & cum infamia viuẽs pro mortuo habeatur,vide glo.6.l.7.tit.6. par.7.
Infamis non potest esse tutor & quando sic,vide gloss.8.dict.l. 7. per tex. ibi.
Infamis an possit esse iudex arbiter & an possit se excusare a suscipienda delegatione,vide glo.9.d.l.7.
Infamis an perdat feudum,vide gl.10.d.l.7.
Infamis qualiter contra diffamantem agat & adquam pœnam,vid.gl.2. l.8.per tex.ibi titu.6. par.7.
Infamis cum pœnam mortis mereatur debet infurcari vel concrematamen de capitari, vide glossam sextam. l. 6. titulo trigesimoprimo. par.7.
INFANCONES qui dicantur & de ipsorum potestate,vide glo. 3. l.15 tit.1.par.2.
Et non præsummitur in eis dominium nisi in quantum ipsi possunt probare per priuilegia,vide glo.4.ibidem.
INFANS an possit a patre in adoptionem alij dari & arrogari possit vide glo.1.per tex.ibi.l.4.tit.16. par.4.
Infans an possit emancipari a patre ex principis rescripto & quid si adhuc sit in ventre vxoris vide gl.1.l.16.per tex.ibi tit.18. par.4.
Infans expositus ad portas ecclesiæ an possit ad ordines promoueri & plura in hoc,vide per glo.l.4 tit.20, par.4.
Infans qui adhuc est in vtero in cõmodo sit pro iam nato habetur, vi.gl. l.13 tit.23.par.4.
Infans an possit de feudo Inuestiri, vi.gl.5.in fine.l. 3.tit.26.par.4.

Infans & an in infantem transferatur legalis possessio,vid.gl. in diuisione que sione.11.l.7.tit.4.par.5.
Infans an & quando obligetur stipulatione& qui si ei cum authoritate tutoris stipuletur,vide gl.2.l.4.tit.14.par.5.
Infans an obligetur ex suo contractum etiam quãdo ad eum aliquid per aduenit & factus sit locupletior & an aliqua conditione teneatur. vide ibidem.
Infans si ab aliquo sit hæres institutus quis hæreditatem sibi delatam adire poterit & an illam ad hæredes transmittat & qui si ipsorum vel tutorum non habet,vid.gl.16.cum aliis ibid.l.13.tit.6.par.6.
Infans hæres ab aliquo institutus an ipse tutore autore adire possit hæreditatem,vide ibidem.
Infans etiam si esset emancipatus non potest hæreditatem sibi relictam adire sine patre,vide ibid. in gl.17.
Infans hæres institutus ab aliquo si pater in eius vita hæreditatem non adiuit an & quando post eius mortem illam adire possit,vide ibidem. gl.9.& quo modo infanti detur curator ad lites,vi.gl.3.l.13.ti.16.p.6.
Infans ex delicto an teneant puniendus & quid si sit doli capax, vide gl. 7.9.per tex.ibi tit.1.par.7.
INFANTES in Hispania vocantur filij Regis non vero ducum, vel,&c. & vide dicantur, vide gl.1.&.2.l.1.tit 7.par.2.
INFERIOR iudex an excommunicet maiorem & quid si maior iudex eorum eo adducatur in testem ipse que vacilleat an illum puniet, vide gl.6.l.7.tit.9. par.1.
Inferior an & quando cognoscere possit de nullitate sententiæ iudicis maioris,vide ibid.in fine.
Inferior maiorem iudicare poterit si ipse maior illi sub nitatur & quid si episcopi vel archiepiscopis vel exemptis , vide ibidem in gl.9.
Inferior iudex an possit causam remittere cum clausula(appellatione remota)& quando,vide glo.11.l.13 tit.22.par.3.
Inferior potest legem superioris adiuuare augendo vel ponendo pœnas vid.gl.4.in prin.l.5.tit.1.par.4.
Infirmi si pœna sit nimis excessiua,vide ibidem.
INFEVDATIO quando sit ab ecclesia an debeat fieri cum eisdem solemnitatibus quibus in alienatione rerum suarum debet intervenire & an talis infeudatio debeat fieri de rebus solitis infeudari vel de non solitis,vide gl.3.4.in princ.l.3.tit.25.par.4.
Infeudatio non erit necessaria rum in duobus casibus,vid.d.gl.4.in princ.
Et quantum tempus requiratur ad hoc scilicet vt dicatur inducta consuetudo infeudandi,vi l.glossam 4.col.2.l.3.tit.26 par.4.
Infeudatio ab ecclesia fieri consueta ex quibus actibus & ex quo tempore colligatur,vide ibid.in col.2.
INFIDELES tenentur ad obseruantiam legis principis quo subsunt vide glo.6.l.16 tit.1.par.1.
Infidelis tenens puerum in baptismate an propter hoc cum eo contrahat cognatio spiritualis,vi le glo.6.l.6.tit.4.par.1.
Infidelis quãdoquam conuerti potest etiam ex causa necessitatis, vide glo. ante penul.in fi.l.21.tit 4.par 1.
Infidelis habens habent iurisdictionem & illam recte exercent, vide glo.3. l.7.tit.6.par.1.
Infidelis ad ecclesiam confugiens an inde extrahi possit,vide gl.1.in prin. gl.4.tit.1.par.1.
Infideles qui nunquam susceperunt fidem non sunt compellendi ad hoc & quare & qua de causa fideles contra eos mouent bellum, vide gl.1. in proœ.2.par.
Infideles an ad habeant dominum & iurisdictionem penes se, vi.glossam veritatem.columna.2. in fine cum principio sequentis.l.2.tit.23.partita secunda.
Infideles an recognitionem Papæ sint compellendi,vide glo.3.per totam præcipue col.9.ante medium.l.2.tit.23.par. 2.
Infideles si matrimonium contrahant in gradu prohibito per legem canonicam facti fideles separari minime debent secus vero si contrahant contra legem diuinam, vide glo.1.l.6.par.4.
Infideles si contrahant matrimonium cum pluribus vxoribus secundum ritum ipsorum an tale matrimonium teneat,vide ibid.in gl.2.d.l.6.
Infideles & an inter eos sit verum matrimonium & an sit de iure diuino vel gentium & an habeant filios in potestate,vide glo.1.l.4. titulo. 10. par.4.
Infideles si ruum christianum habere non possunt sub pœna mortis & a bonorum,vide glossam.1.&.2.per text.ibi.l.8. titulo.21.par quarta.
Infideles si christiani facti sint rege ipsorum remanente in infidelitate an efficiantur ab eius dominio & iurisdictione & quid si ipse rex postea conuertatur ad fidem,vid.d.gl.1.
INFIDELITAS est maius peccatum quam blasphemia, estque maius omnium,vide glo.3.col.9.in fi.l.2.tit.23.par.2.
INFIRMITAS an veniat in consideratione respectu pœnitentiæ alicui iniungendæ,vide gl.2.in fi.l.25.tit 4.par.1.
Infirmitas corporalis frequenter prouenit ex peccato, glo. 2.l.37.tit.4. par.1.
Infirmitatis quasi semper proueniunt ex gula,vide gl.fi par tex.ibi.l.36. tit.5.par.1.
Infirmitas an si superueniat seruo vel equo alicui commodato quis illa curare debeat an dominus vel commodatarius,vide glo.1.l.7. titul.2. par.5.
INFIRMVS an teneatur iterum peccata sua confiteri quæ tempore infirmitatis iam fuerat confessus,vide glo.12.in fi.l.25.tit.4.par.1.
Infirmo an sit iniungenda pœnitentia & quid tunc illi dicere debeat sacerdos,vide.d.glo.2.d.l.25.
Infirmus clericus an percipiat distributiones quotidianas,vide gl.9.l.19. tit 16.par.1.
Infirmus vxori suæ debitum coniugale petenti reddere non debet quando ex tali facto salus periclitaretur,vide glossam. 3.l.2. titulo vigesimo par.2.
Infirmus infirmitate prolixa tenetur mittere procuratorem,vi.gl.2.tit. 7.par.3.& vide gl.3.& gl.10.l.11.ibid.& gl.8.ibidem.
Infirmus qualiter cognoscatur esse,vide glo.3.l.11.tit.7.par.3.
Et quid si dubitetur an infirmitas duraret nec ne,vide ibid. in gl.9.
Infirmi si vler a hoc pauperes & miserabiles non sint virtute rescripti ad curiam trahi possunt hodie,vide glossam secundam.l.41.titul.18.par titia tertia.
Infirmus potest appellare post multum tempus post latam sententiam & quando,vide gl.1.l.10.tit.23.par.4.
Infirmus si sit maritus ita quod sine maximo periculo vitæ debitum rede re vxori petenti debitum non possit an ad illud reddendum teneatur, vide gl.7.l.7.tit.2.par.4.
Infirmus famulus an integrum salarium habere debeat & quibus sumptibus curari debeat,vide.gl.1.l.7.tit.2 par.5.
INFORMATIO summi potest ex testibus non iuratis, vi le gl.3 in fi.l.22.titulo decimo sexto.partita tertia.& vide de hoc in verbo, COGNITIO.
INGENVVS damnatus in metallum vel ad perpetuam pœnam an hodie seruus pœnæ efficiatur vide glo.6.l.2.tit.18.par.4.
INGRATITVDO an possit remitti in donatione alicuius alteri facta & quid si ibi iuramentum intercesserit,vide gl.1.l.67.tit.18.par.3.
Ingratitudo liberti qualis sit vt per eam in seruitutem reuocari possit, vide glo.4.l.9.tit.22.par.4.
Et quid si libertus factus sit clericus an ad seruitutem possit reuocari,vi. ibid.in glo.6.d.l.8.
Ingratitudo donatarij an faciat donationem sibi factam reuocari quando donatio fuit remuneratoria,glossam primam.l.10. titulo quarto. par.5.
Et an propter ingratitudinẽ reuocetur dos a patre data vel ab extraneo vid.d.glo.
Et propter ingratitudinem reuocatur donatio in pluribus casibus , vide glossas omnes.l.10. per tex.ibi tit.4. par.5.
Ingratitudo ignorante notari non potest,vide glossam.4.d.l.10. tit.4. par.5.
Ingratitudo vnius ex donatariis quibus est facta donatio de re aliqua in diuidua an vnius ingratitudo aliis donatariis præiudicet vt ab eis donatio reuocari possit,vide ibidem in gl.7.
Et an hoc liceat hæredi donatoris propter ingratitudinem donatarij,vide ibi glo.
Ingratitudo donatarij an præiudicet hæredi suo vt donator contra illum agere possit donatario mortuo,vide ibid.in gl.8.post medium.
Ingratitudo non potest committi per filium minorem decennio,vid. gl. 1.l.16.tit.6.& gl.5.l.2.per tex.ibi tit.7. par.6.
Ingratitudo filij an & qualis si iusta ex hæredationis causa, vide gl.1.4. &.5.&.6.per illa iura.11.ibidem.tit.7.par.6.
Et quid si patrem non percussit sed tantum minando manum leuauit,vi. gl.3.d.l.4.tit.7.par.6.
Et an pater exhæredans teneatur probare tempus & locum commissæ ingratitudinis per filium ab eo exhæredatum,vide ibid. in gl.15.
Ingratitudo filij an excludat a successione intestati & quid In fratre,vide gl.1.l.8.tit.7.par.6.& gl.9.l.12.ibi per illum tex.
Et quid si plures causæ ingratitudinis insertæ sint vna tamen sola modo probatur an illa sufficiat,vide ibi gl.2.per illum text.
Et quis filij ingratitudinem probare teneatur & quando,qualiter & quare,vid.glo.6.7.&8.l.10.tit.7.par.6.
Ingratitudo filij an possit probari per successores ab intestato & propter eam ipsi possint illum a successione repellere quando eius pater nullum fecit testamentum,vide gl.8.d.l.10.tit.7. par.6.
INGRATVS filius an & quando a patre ex hæredari possit, vid. gl.1.4. 5.&.6.per illa iura tit.7.par.6.cum legibus sequentibus ibid.
Ingratus filius a successione repellitur etiam si a patre causa ingratitudinis dicta non sit,vide gl.4.l.10.tit.7.par.6.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Ingrati filija successione repelluntur quando eorum parentes non fecerunt testamentum & succedentes ab intestato causam ingratitudinis probant, vide ibid. in gl. 8.
INGRESSVS ad aliquem locum an & quando possit aliquibus interdici vel tentibus, vide glo. 1. l. 7. tit. 29. par. 3.
INGRESSVS RELIGIONEM an efficiatur legitimus quo ad succedendum patrimonii suis, vide glo. 2. l. 12. tit. 6. partita prima & gl. 2. l. 5. tit. 15. par. 4.
Ingressus eo animo vt ibi in eo monasterio perpetuo staret an possit exire si nolit profiteri, vide glo. 3. l. 7. par. 1.
INHABILIS habetur pro mortuo vel nullo, vide glo. 19. in princ. l. 2. tit. 15. par. 2.
Inhabilis ad regimen regni an admittatur & quando, vide. d. glossam. 19. colum. 1.
Iniquidia aliis maiorijs, vid. d. gl. 19. in fin.
INIMICITIA voluntaria ex qualibet causa potest oriri, probabilis vero seruus & ex quibus, vide glo. 1. l. 1. tit. 19. par. 2.
Inimicitia impedit iudicem arbitrum ne de causa cognoscat, vide glo. 2. per text. ibi l. 31. tit. 4. par. 3.
Inimicitia grauis seu capitalis quæ dicatur, vide glo. 3. l. 22. tit. 16. par. 3. & glo. 16. l. 2. per text. ibi tit. 17. par. 6.
Inimicitia exquibus probetur, vide gl. 17. l. 2. tit. 17. par. 6. & ibi. gl. 18.
Inimicitia durare præsumitur nisi contrarium probetur. vide ibidem. in glo. 19.
INIMICVS & si timeatur aliquis propter illum qualiter debeat illi fieri intimatio, vide gl. 7. l. 4. tit. 16. par. 2.
Inimicus si fuerit iudex arbiter de causa cognoscere non poterit, vid. gl. 2. l. 11. tit. 4. par. 3.
Inimicus testis esse non potest contra suum inimicum etiam in criminibus exceptuatis, vide gl. 3. l. 13 tit. 16. par. 3. &. gl. 2. &. 3. l. 22. ibidem.
Inimico leui inimicitia minor fides adhibetur & inimico testi non creditur etiam si receperit corpus Christi & quid de inimico reconciliato & quid si ignoratur offensa ex qua prouenit inimicitia, vide gl. 2. &. 3. d. l. 22. tit. 16. par. 3.
Inimicus præsumitur motus ad testificando contra inimicum ratione inimicitiæ, vide glo. 1. l. 22. tit. 16. par. 3.
Inimici hominis domi fuit eius, vid. gl. 3. in fi. l. 3. tit. 27. par. 4.
Inimicus testatoris pauper an possit per executorem testamentarium eligi iudicando inter pauperes testator iussit bona sua diuidi, vide gl. 4. col. 6. id fin. l. 32. tit. 9. par. 9.
Inimicus quis dicatur & an ille qui illud ex coniecturis speratur esse, vi. glo. 17. & 18. l. 2. tit. 17. par. 6.
Et quid si reconciliatio sit de recenti, vide ibid. in gl. 19.
Inimici an admittantur ad denuntiationem criminis, vide glo. 1. l. 27. tit. 1. par. 7.
Et quid operetur dare aliquem pro inimico alterius & impune ille illum occidere possit vel non & quando sic, vide gl. 5. l. 5 tit. 3. par. 7.
Et an peccet aggrediens aliquem qui sibi a iudice datur pro inimico. vi. d. glo. 5. l. 5. tit. 3. par. 7.
Inimicus quis dicatur & quãdo istea testimonio repellatur propter inimicitiam quam habet, vide gl. 7. 8. & 9. l. 6. per text. ibi tit. 33. par. 7.
INIVRIA FACTA clerico dicitur atrox, vide glossam. 3. l. (2. titul. 6. par. 1.
Iniuriam facit ille qui aduersus nihil mali merentem audit male dictã in quam, vid. gl. 2. l. 2. tit. 3. par. 2.
Iniuria non fit corpori mortuo, vide gl. 2. l. 4. tit. 15. par. 2.
Iniuria alicui in conspectu prætoris facta æstimatur atrox, vide gl. 2. l. 2. tit. 16. par. 2.
Iniuria fit alicui quando illi fit furtum non tamen dicetur offensa quãdo dam fit, vide glo. 7. l. 1. tit. 17. par. 2.
Iniuria remissa non per hoc videtur quis remittere sumptus quos fecit ibid. vide gl. 11. l. 4. tit. 18. par. 2.
Iniuria cognato facta toti cognationi facta videtur, vide glossam. 6. l. 6. tit. 23. par. 3.
Iniuria facta iudici potest per ipsum puniri & quando & an in hoc recusari possit, vide gl. 1. l. 26 tit. 2 3. par. 3.
Iniuria fit per principem petenti filij sui legitimationem si ipse illud non faciat, vid. gl. 6. per text. ibi l. 1. 6. tit. 15. par. 4.
Iniuriam non patitur seruus quia pro nihilo habetur, vid. glossam. 4. l. 6. tit. 21 par. 4.
Iniuria qualis esse debeat ad hoc vt per eam patronus libertum suum in seruitutem redigere possit, vid. gl. 4. l. 9. tit. 22. par. 4.
Et quid si libertus ante iniuriam factus fuerit clericus, vide ibidem. in glo. 6.
Iniuria facta regno vel reipublicæ regni an ipse rex illam iudicare possit, vide glo. 8. l. 5. tit. 24. par. 4.
Et an idem sit dicendum in papa si facta sit iniuria ecclesiæ vid. ibid.
Iniuria quæ trahit secum executionem transit in hæredes, vide gl. 8. l. 10. tit. 4. par. 5.
Iniuria si fiat alicui tunc duplex oritur actio vna ciuilis altera publicæ alteri parti, vide glo. 1. l. 11. tit. 14. par. 5.
Iniuria facta reipublicæ patri vel matri an a quolibet propulsari possit, vide gl. 3. l. 14. ibid
Iniuria verbalis grauis quæ dicatur per quam filius iuste a patre exheredari possit, vide. glo. 4. l. 4. tit. 7. par. 6.
Iniuria an sit grauis vel non perpenditur ex qualitate pœnæ, vid. d. gl. 4. iuncta ibi glo. 13.
Iniuria quæ sit & quotuplex & an & quando si iniurians velit probare quod dixit aliquem iniuriando an admittatur, vide glossas. 1. &. 2. tit. 9. par. 7.
Et qui iniuriauit eum qui per sententiam fuerat damnatus an teneatur in iuriarum, vide ibi glo. 7.
Et an qui vocauit mulierem nuptam adulteram teneatur iniuriarum & an teneatur se dedicere & an admittatur si illud probare velit & quid si marito curbitam vocauit, vide dict. glossi. 7. columna secunda, quæst. 1. 2. &. 3.
Iniuria si alicui facta sit dicendo veritatem causa iniuriandi an dicens teneatur actione iniuriarum, vide ibid, in q. 4.
Et an teneatur iniuriarum ille qui mulierem nuptam vocauit meretricem cum antea illud fuisset, vel natum ex legitimo matrimonio vocauit filium meretricis ex eo quod mater vidua sit meretrix, vid. d. gl. 7. d. 1. in fine.
Iniuria alicui facta per cantilenam vel scripturam qualiter puniendus, vide gl. 1. 3. per text. ibi tit. 9. par. 7.
Iniuria fit virgini vel honeste viuenti si ab aliquo per sequator & de ipsius pœna, vide gl. 1. 5. ibid. per illum text. tit. 9. par. 7.
Iniuriasteri de facto an & quando dicatur & ad quid & qualiter faciens teneatur, vid. gl. 1. 6. per text. ibi tit. 9. par. 7.
Iniuria si alicui illum citando malitiose vel ei quæstionem seruitutis mouendo, vide glo. 1. &. 2. l. 7. ibid.
Iniuria a quibus fieri possit vel non, vide glossam primam. &. 2. l. 8. tit. 9. par. 7.
Et qui ad perendam emendationem iniuria admittantur, vide gl. 10. ibidem. per illum tex. & quid si iniuria fiat clerico vel religioso qui actionem iniuriarum intentare possint, vide gl. 4. d. l. 9.
Iniuria si læsus vel atrox an dicatur quando percussio fit cum pugno vel manu vacua, vide glo. 8. d. l. 9. per tex. ibi.
Iniuria leuis illata seruo per iudicem puniri debet vide gl. 9. d. l. 9.
Iniuria si facta sit singulis de vniuersitate vasallo vel pastori quis adendam petendam admittatur, vide gl. 1. l. 10. ibid. per illum tex.
Iniuria facta monacho ab eius abbate vindicatur, vid. gl. 3. l. 10. per text. ibi tit. 9. par. 7.
Et quid si iniuria monacho facta leuis sit, vid. ibid.
Et qualiter mandans fieri iniuriam veniat puniendus & an debeat considerari vtrum faciens esset alijs facturus vel non, vide ibid. in gl. & per illum tex.
Iniuria si fiat mortuis qualiter facientes puniantur, vide glo. 1. 10. per text. ibi tit. 9. par. 7.
Iniuria si fiat caduceri qualiter facientes puniantur, vi gl. 2. l. 11. tit. 9. par. 7.
Iniuria alicui per seruum alicuius facta qualiter emendari debeat per dominum serui, vide gl. 1. l. 15. ibid. per illum tex.
Iniuria per iudicem criminoso facta an emendari debeat per ipsum, vide glo. 4. l. 16. ibi per illum tex.
Iniuria atrox qualis & ex quibus & quando dicatur, vide gl. 1. 20. per text. ibi. tit. 9. par. 7.
Et an exceptio quod iniuria non est atrox possit opponi ante litem contestatam, vide ibidem in glo. 1. in fine.
Et an omnis iniuria quæ infertur in corpus atrox sit, vid. gl. 3. d. l. 20. per illum tex.
Et an ille qui aduersus iniuriantem elegit vnam actionem possit illum omittere & ad aliam redire, vide gl. 2. l. 21. ibid.
Et qualiter formetur libellus quando agitur actione iniuriarum contra aliquem, vide glo. 4. d. l. 21. tit. 9. par. 7.
Et si propter iniuriam iniuriatus agat contra iniuriantem ad pœnam pecuniariam qualiter in hoc procedatur & an illi pœna applicanda sit, vide ibi gl. 5. 6. &. 7. per illum tex.
Iniuria si sit leuissima pro ex criminaliter agi non potest, vide ibid. in glo.
Et an iudex qui habet arbitrium in imponenda pœna pro delicto possit illud extendere vsque ad pœnam mortis, vide ibid. in gl. n.
Iniuria alicui facta intra quantum tempus ipse actionem iniuriarum proponere debet siue per viam actionis vel exceptionis illam proponat & an hoc procedat in quacumque iniuria, vide gl. 1. &. 2. l. 22. per tex. ibi tit. 9. par. 7.
Iniuria quando ex quibus videatur remissa, vide gl. 3. &. 4. d. l. 22. per illum tex. tuncte ibi gl. 1. in med.
Iniuria an possit remitti per pactum & quando, vide d. gl. 4. d. l. 22.

Inquis agere possit iniuria consanguineo suo illata & quatenus. vide glo. 1. 2. tit. 11. par. 7.
Iniuria videatur remissa per amplexum vel osculum. vide glo. 4. &. 5. l. 4. per text. ibi tit. 12. parti. 7.
Iniuria personalis dicitur crimen graue & non leue, vide glossi. 4. l. 5. per text. ibi. tit. 15. part. 7.
Iniuria fit vxori ob adulterium mariti & an contra eum agat actione iniuriarum. vid. glossi. 5. l. 1. titul. 17. partit. 7.
Iniuria an inferatur ex tortura, vide gl. 6. l. 3. tit. 30. par. 7.
INIVRIANS Regis officiales qualiter debeat punire. vide glossi. 1. l. 1. titulo 16. partita. 2.
Iniuriatus si per sententiam sit condemnatus ad 100. si cum nõ haberet vnde solueret peruenit ad eum hæreditas mariti sibi quam repudiauit an dotis repudiatio dicatur & executio pro illis centum fieri possit in tantum bonis, vide glossi. 2. d. 12. titul. 10. parti. 5.
Iniurians an & quando admittatur si velit probare iniuriam & quod dixerit verum. vide gl. 1. 7. 1. &. glos. 1. 2. tit. 9. part. 7.
Iniuriatus si matrimonium cum eo iniuriatum vocauit vel vxorem eius vocauit adulteram an teneatur iniuriarũ si illud probare velit & an teneatur se dedicere licet verũ in illis verbis dixerit. vide. d. gl. 7. d. l. 1. q. 1. 2. 3.
Iniurians aliquem veritatem dicendo sine causa tamen an teneatur iniuriarum. vide d. glossi. 7. col. 2. q. 4.
Iniurians mulierem nuptam vocando eam meretricem cum antea illud fuisset vel natum ex legitimo matrimonio vocauit illum meretricis ex eo quod mater vidua sit meretrix an ille teneatur ratione iniuriarum. vid. d. glo. 7. in fine.
Iniurians aliquem per scripturam vel cantilenam publice vel secrete quatenus punitur. vid. glossi. 1. ibidem per illum textum.
Iniurians virginem vel aliam honeste viuentem qualiter teneatur & punitur. vide glossi. 1. 5. per textum ibi. titul. 9. part. 7.
Iniurians aliquem de facto qualiter teneatur & ad quid. vid. glossi. 1. 6. per text. ibi. titu. 9. part. 7.
Iniuriatus aliquem illud malitiose citando vel quæstionem seruitutis mouendo qualiter teneatur. vid. glo. 1. &. 2. l. 7. ibidem.
Iniuria si iniuria fiat alijs. vid. ibidem.
Et qualiter actionem iniuriarum quando aliquis vniuersitate vasallus vel pastor offenditur. vide glossi. 1. l. 10. ibidem per illum text.
Iniuriarum mortuum qualiter puniatur. vide glossi. 1. 12. per text. ibi. titul 9. part. 7. & glossi. 2. l. 13. per text. ibi. tit. 9. partit. 7.
Iniuriatus si sit iudex an ad emendam teneatur. vid. glo. 4. l. 16 per text. ibi. tit. 9. partita. 7.
Iniuriarum agat ciuiliter contra iniuriantem ad pœnam pecuniariam qualiter in hoc sit procedendum. vide glossi. 5. 6. & 7. l. 21. per textum ibi. titul. 9. partita. 7.
Iniuriarum non fit soluendo an corporaliter puniri possit. vide glo. 9. 10. &. 11. per illum text.
Iniuriatus quantum tempus actio iniuriarum contra iniuriantem proponi debeat quæ in modum actionis, siue exceptionis proponatur, & an id fiat quacumque iniuria. vide glossam. 1. &. 2. l. 22. per textum. ibi. glo. 9. partita. 7.
Iniuriatus quando ab iniuria liberatus videatur. vi l. gl. 1. 3. &. 4. d. l. 22. per text. ibi.
Et qualiter iniuriarie appellantem qualiter veniat puniendus. vid. per gl. 2. l. 2. per text. ibi. tit. 10. par. 7
INIVRIATVS si agat contra iniuriantem & eligat vnam actionem an aliam omittere poterit & aliam sibi liceat intentare. vid. glossa. 2. l. 21. per illum text. tit. 9. part. 7.
INIVSTO hæreditatis de hoc. vide in verbo. ADITIO. & in verbo, HARES.
INMORTALITAS & plura de immortalitate animę. vide per glos. 3. l. 1. glo. 6. partit. 7.
INOBEDIENTIA subditorum ad Regis præceptum qualiter puniatur. vide glo. 4. in fine. & glos. 6. l. 16. titul. 13. partit. 2.
INOBEDIENTIA illius qui est in vlteriori loco, sed sperat succedere an præiudicet a successione quando in maioria cauetur quod in obedientes possint maiorie in ea succedere non possit, an vero illud intelligatur de illo qui erat in primo loco. vide glossi. 1. l. 10. titu. 4. part. 5.
INNOCENS puniri non debet propter scandalum. vide gl. 3. in princi. titulo. 5. par. 1.
INOPIA patronus quando dicatur quantum ad hoc vt ab ecclesia sua deiici possit. vide glossi. 1. l. 2. tit. 15. parr. 1.
INOPIA facit delinquere sed propter eam mulieres non excusabuntur si turpem vitam elegerint. vide glossam secundam. legis quintæ, titu. 10. 3. partita quarta.
INQVILINVS si pensionem non soluat an durante locatione per omissum expelli possit. vide glossi. 1. l. 5. titulo. 8. par. 5.
Inquilinus si ejectatur a domino quando pensionem soluere teneatur. vide ibidem in glossi. 5.
Inquilinus an & quando ante tempus ex iusta causa a domino expelli possit & an tunc illud facere possit propria ipsius authoritate, vide glossi. 1. cum alijs ibi. l. 6. tit. 8. par. 5.
Inquilinus an a domino expelli possit cum causa quando iurauit non expellere. vide. d. glossi. 1.
Inquilinus licet pro refectione domus expellatur refectione tamen facta potest domum inhabitare. vide ibid. glossi. 6.
Inquilinus si a domo expellatur, an & quando debeat fieri remissio mercedis pro rata temporis. vide ibid. in glossi. 7.
Inquilinus si in domo conducta damnum dederit a domino expelli potest. vide glossi. 7. d. l. 6. tit. 8. par. 5.
Inquilinus si mercenarios intulerit in domum conductam a domino expelli potest. vide glossi. 8. d. l. 6. tit. 8. partit. 5.
Inquilinus an possit expelli ante finitum tempus conductionis ab emptore vel singulari successore in re sibi conducta & quãdo & plene de hoc vide glossi. l. 19. per text. ibi. tit. 8. part. 5.
Inquilinus an teneatur stare locationi quando emptor domus illum non expellere. vide ibidem in glossi. 2.
Inquilinus si ex causa expellatur a locatore ante finitum tempus an possit illi petere interesse. vid. ibidem in glossi. 4.
Inquilinus licet ciuitatis vel ecclesiæ an possit ante finitum tempus conductionis a successore singulari expelli. vid. ibid. glo. 5. in princ.
Inquilinus in quibus casibus ab emptore rei sibi conductæ ante tempus expelli non possit. vide d. glossi. 5. cum alijs ibi.
Inquilinus qui ad decennium conduxit an ante tempus ab emptore istius expelli possit. vide glossi. 7. ibidem.
Inquilinus si tempore locationis finito remanserit in re conducta per aliquod tempus an videatur illam reconduxisse & quando. vid. glossi. 3. & 4. l. 20. per text. ibi. tit. 8. part. 5.
Et an idem si sit locauit ad decennium vel si in scriptis vel fine. vide dict. glossi. 4. columna. 1.
Et an idem si dicendum in prædio vrbano quod in rustico. vide ibidem in glossi. sexta.
Inquilinus si perturbetur an dominus ad interesse teneatur si potuit illud prouidere & non fecit. vide glossi. 1. l. 21 tit. 8. part. 5.
Et qualiter istud lucrum debeat considerari. vid. glossi. 2. ibidem.
In quibus an possit petere aliqua remissionem propter sterilitatem & qualiter hoc in prædio vrbano procedere possit. vid. gl. 1. l. 22. titu. 8. par. 5
Et quid si conduxit ad longum tempus vel præstat mercedem in pecunia an tunc locus sit remissioni propter sterilitatem. vid. ibid. in glossi. 2.
Et an quando pensio soluitur in pecunia sit proprie locatio vel contractus innominatus. vide d. glossi. 2. d. l. 22.
Et an pro quibuscunque casibus fortuitis locus sit remissioni. vide ibidẽ in glossi. 3. &. 4.
Inquilinus an possit petere expensas quas fecit in melioratione rei sibi conductæ, & quando & quales & quid in conductore ad longum tempus, vide gl. 1. 24. tit. 8. partit. 5. per text. ibi.
Inquilinus an possit ponere mererices in domo conducta, vid. glossi. 2. l. 14 titulo. 10. parti. 5.
Inquilinus si domino pensionem non soluerit ad dominus possit propria auctoritate claudere ostia domus locatæ. vide glossam. 5. ad finem, l. 11. titulo. 13. part. 5.
Inquilinus an expelli possit per emptorem illius suæ rei sibi ad tempus locatæ & quando. vid. glo. 3. l. 73. tit. 18. partit. 3.
INQVIRERE an & quando possit quis rem suam in domibus aliorum vid. glossi. l. 24. per text. ibi tit. 14 part. 7.
INQVISITIO fieri potest contra officiales Regis & in ea possunt recipi testes etiam litem non contestati. vide glossi. 1. l. 6. titul. 16 part. 3. etiã si per viam querelæ aliqui promouerant istam inquisitionem. vide. glossi. 2. d. l. 6. licet contra per glo. fin. l. 3. eod. tit. 16 par. 3. neque est necessaria citatio ipsorum officialium vt in. d. glo. 1. d. l. 6. in fin.
Et hoc procedit etiam si antea nulla præcesserit infamia secundum d. gl. 1. in medio. Et an ex probatis in inquisitione generali possit sequi condemnatio contra partem & quod sic. vide ibidem.
Inquisitio an possit formari ex solo dicto socij criminis. vid. glossi. 2. l. 21 titulo. 16 partita. 3.
Inquisitio quid sit siue sit generalis siue specialis vel aliter. vid. glossa. 3 in prooemio. titulo. 17. partita. 3.
Inquisitio fieri potest ad denuntiationem partis iniuriatæ & an pars ista possit postea agere actione iniuriarũ si iudex ex officio suo puniatur, & quæ possit in hoc esse cautela vt pars vtrunque agere possit vide glo.

Universidad de Deusto
Biblioteca

de glossam secundam.l.1.tit.17.part.3.
Et in inquisitione generali vel quando fit de conscientia principis non requiritur quod præcedat infamia. vide ibidem in glos.4.
Inquimo proprie dicitur quando fit ex mero iudicis officio secus si continentione partium. vid. ibid. in glos.6.
Inquisitio qualis de mandato Regis qualis vero demandato iudicis fieri possit, vid. glo.1.1.2.tit.17.partit.3.
Inquisitio fieri non potest nisi præcedente infamia quæ habet locum accusatoris, aliquando tamen sine infamia proceditur. vid. glos.2.d.l.2.
Inquisitio in quibus delictis locum habeat, & quando in minimis, seu privatis delictis, vide glos.1.3.titul.17.part.3.
Inquisitio fieri potest nulla infamia præcedente & contra certam personam ad mandatum Regis. vide ibid. in glos.3.
Et qui temere & dolose contra aliquem inquirit siue inquisitum castigauerit punit criminaliter. vide glo.10.l.4.tit.17.part.3.
Inquisitio an per vnum vel per duos fieri debeat, & si quæritur est super terminos aliquos an tunc locus sit inquisitioni. vid. glo.1.&.2.1.5.ibid.
Inquisitio an habeat locum si mulier sit quæ denuntiat. vid. glos. quarta l.6 ibidem.
Inquisitio quando fit, quis inquisitori ministrauit expensas & quid iure hodierno. vide glos.2.l.7.ibidem.
Et in inquisitione an & quando testes cuiuscunque conditionis possint testificare. vide glos.4.l.9.tit.17.part.3.
Et quales in inquisitione faciendæ debeant esse tabelliones. vid. glo.1.l.10 ibidem. & ibi etiam in glos.2.
Et an in inquisitione possit renuntiari quod cum datur parti copia indiciorum nomina testium sibi non scribantur. vid. glo.3.l.11.ibidem.
Inquisitio & an Rex non precedente fama possit ad inquisitionem procedere & quid in iudicibus. vide glossam primam.l.5.& glos.8 l.27.titulo.1.partita.7.
Inquisitio an valeat si offensus vel damnum passus non citetur. vide glo.3.l.12.titul.1.partit.7.
Et an iudex ante inquisitionem debeat præfigere terminum accusare volentibus. vide ibidem.
Inquisitio an & quando eiusdem debeat esse natura quod accusatio, & an cum iudex procedit per inquisitionem debeat eadem seruare quæ in accusatione requiruntur. vide glos.6.in prin.in.q.1.l.3.tit.1.part.7.
Inquisitio & an in iudicio inquisitionis habeat locum prorrogatio iurisdicti nis. vide glos.2.l.15.tit.1.part.7.
Et quando propter vnius denuntiationem sit ad inquisitionem deuenien dum. vide glo.7.l.27.iuncta text.ibi.tit.1.part.7.
Et an damnatus ex inquisitione efficiatur infamis. vid. glo.2.in fin l.5.titulo.6.part.7.
Inquisitio an & quando fieri possit in domibus alienis. vid. glos.2. cum alijs ibi.l.24.per illum textum ibi.tit.14.part.7.
INQVISITORES qui temere siue dolose processerunt siue perquirere commiserunt qualiter puniatur. vid. glo.10.legis quartæ titulo. 17. partita.1.
Inquisitores quam ætatem habere debeant & an mulieres compellantur denuntiare maleficia mulierum. vid. glossam quartam.l.6. titulo decimo septimo.partita.3.
Inquisitores & quis eis expensas subministrauit & quia iure hodierno. vide glos.2.l.7.titulo.17.partita.3.
Inquisitoribus maximus honor debetur & de pœna iniuriantium. vide glos.1.l.8.ibidem.
Inquisitores qualiter iurent. vid. glos.2.l.9.titul.17.partit.3.
Inquisitores debent notarijs eligere & qualis ille esse debeat & an recusari possit. vid. glos.2.l.10.ibidem.
Inquisitores debent semper dare partibus copiam indiciorum & an idem fit dicendum de indicijs habitis ante inquisitionem pro informatione curiæ. vide glos.1.l.11.tit.7.part.3.
Et quando ad hoc inquisitores non teneantur, & in quibus casibus. vide ibidem glos.2.
Inquisitores an excusentur si quis in sua inquisitione malefecerit si ibidē dolus abfit. vide glos.3.l.12.tit.17.partit.3.
Inquisitor præuaricator plus punitur quam accusator præuaricator. vide glos.6.l.12.titulo.17.partit.3.
Inquisitor qui calumniose inquisiuit contra aliquem an puniatur in expensis quas substituit accusatus. vide d. glos.6.
Et quid si qualitas inquisitoris & accusari sint differentes. vide d. glos.6.
Inquisitores hæreticorum an cognoscant de causa quidō monachus professus publice matrimonium contraxit & quare. vid. glos.2.l.3.titulo 21.partit.24.
Inquisitores hæreticę prauitatis qui cognoscunt contra defuncti memoriam an possit confiscare defuncti bona post quinquennium a die mortis sue. vide glos.2.l.7.titulo.25.part.7.
Et an per viam exceptionis quis admittatur excipiendo post quinquennium. vide ibidem.
Inquisitores sunt iudices hæreticorum & qui alij. vid. glo.2.l.2.tit.26.p.7.
Inquisitores quando dicantur concedere tempus gratiæ & quale sit. vid. glos.3.in princip.d.l.2.
Inquisitores an punire debeant hæreticos statim & continuo ad fidem redeuntes & qñ cōtinuo seu cōfestim redire dicantur. vid. gl.3.col.1.d.l.2
INSCRIPTIO ad pœnam talionis an habeat locū qñ martius vocatus de adulterio accusat. vid. gl.2.& 3.l.11.tit.9.part.4.& de hoc ibi late.
Inscriptio an habeat locum quando agitur de crimine civiliter. vide ibidem in.d glos.2.
Inscriptio ad pœnam talionis an sit hodie in vsu & an accusator teneat ad istam pœnam se subscribere videatur. vide per dictam glo.3.& glo.8. l.14.titul.1.part.7.
Inscriptio licet cesset non tamen cessat pœna calumniatoris accusantis, vide ibidem in fine.
Et quando cesset inscriptio qualiter calumniator puniatur. vid. d. glos. in fine.d.l.13.
Inscriptio an habeat locum in omnibus criminibus & quando non vide glos.3.l.1.& glos.l.26.tit.1.part.7.
INSIDIANS aliquem vt occidat illum an eodem modo puniatur ac si occidisset. vide glos.4.l.2.tit.31.part.7.
INSIGNIA nobilium an possit portare filius bastardus. vide, glos.6.in præcomio.tit.13.part.4.
Insignia seu arma vsufructuarij an possint depingi de mandato vsufructuarij in domo in qua vsumfructum habet. vid. gl.8.l.20.tit.31.part.3
INSINVATIO an requiratur in donatione quæ morte confirmatur. vide glos.6.l.4.titul.11.partit.4 in medio.
Insinuatio an requiratur in donatione excedenti quingentos solidos a principe fit priuato vel a priuato principi. vid. glo.1.l.9.tit.4.p.5
Et quid si fiat ecclesiæ vel ad pias causas. vid. glos.11.12.& 13. cum sequentibus dict.l.9.
Insinuatio est necessaria in quacunque alia donatione excedenti 500. aureos & de ouibus aureis intelligatur. vide ibi. glos.14.
Insinuatio an sit necessaria quando donans facit pactum de non petendo illud quod excedit summam quingentorum solidorum. vide ibidem in glos.15.
Insinuatio an sit necessaria quando quis remittit pœnam caducitatis. vide dict. glos.15.d.l.9.titul.4.part.5.
Insinuatio an requiratur etiam quando donatio fit in tabellionis præsentia & per publicum instrumentum. vide ibid. in glos.16.
Insinuatio an requiratur quando donatio excedit 500. aureos si illa fiat in factis coram iudice. vide d. glos.16.l.9.titul.4. part.5.
Et quid dicetur quando tabellio coram quo factum fuit instrumentum donationis esset iudex & tabellio coram quo factum fuit instrumentum donationis esset iudex & tabellio. vide ibidem.
Insinuari & approbari expresse an debeat donatio excedens 500. aureos a iudice an vero sufficiat quod sibi intimetur tantum. vide ibidem.
Et quando requiratur expressa inductis approbatio neque sufficiat quod coram illo tantum fiat, vide d. glos.16 in fine.
Insinuatio coram quo iudice fieri debeat. vide glos.17. per text. ibi.l.9 titulo.4 partita quinta.
INSTALATIO noua an sit necessaria quando papa canonicatum confert qui se gerebat alias pro canonico qui illud non erat. vide glossam 2.l.47.titul.28.partit.3.
INSTANTIA perempta quæ acta probatoria pereant quę vero non. vide glos.4.l.9.titul.22.part.3.
Instantia iudicij cœpta cum defuncto an transibit in ventrem antequam nascatur filius, vide glossam primam. in fine. l.3. titul. vegesimo tertio partita.4.
Instantia causæ siue in ciuilibus siue in criminalibus intra quantum tempus finiri debeat. vid. glo.3.&.4.l.9. per text. ibi. tit.6. part.6.& glos.4. per textum. ibi. l.7. tit.29. part.7.
Instantia iudicij an morte accusati finiatur & quando non. vid. glos.7.& 8.&.l.22. per text. ibi. tit.1. part.7.
Instantia an & quando sit transitoria ad hæredes quando aliquis fuit de crimine accusatus & ipse vel eius accusator mortuus fuit lite contestata. vide glos.l.25. per text. ibi. tit.1. part.7.
Et qualiter hęredes teneantur tunc & pro qua parte. vide ibidem in glos.7. per illum textum.
INSTANTE NECESSITATE quilibet baptizare potest. vide glos.1.5 titulo quarto partit.1.
INSTITVTOR recipiens mutuum an ipse qui recipit vel eius dominus obligentur & quando. vide glossam quartam. per text. ibi. l.7. titulo.5. partita.5.
Institor an possit conueniri pro mutuo ab illo recepto si fuit in dominis utilitatem receptum & quando sic. vid. d. glo.4.
Et quid si institora domino non habeat mandatum recipiendi pecuniam & illas recepit & conuertit in vtilitatem domini an illum ex hoc obligaret. vide dictam glossam quartam. dictæ legis septimæ. titulo primo partit. quinta.

Et quid si receptione mutui non cessaret nisi per confessionem institoris vel si institor specialiter se obligauit. vel fidem suam dedit. vid. ibi.
INSTITVTIO
Clericorum vel Religiosorum vel ecclesiæ.
Patroni
Patronæ
Hęredis
Reproca
Patris vel matris
Visitatur.
In alterius arbitrium vel captatoria.
In tempus vel ad tempus.
Seruorum
Pura, simplex, ad diem vel sub conditione.
INSTITVTIO facta per vim instituti an teneat & sic ab instituto tollatur & applicetur fisco vel fit ipso iure nulla. vid. glos.4.l.27. titulo primo. partita sexta.
Et quid si fit in damnum tertij facta vel blanditijs vel data pecunia vt hæ res instituatur an institutio teneat. vide glos.5.&.6. ibidem.
Et quid si institutor seruo alterius eius dominus impedierit testantem ne eum voluntatem suam an per hoc dominus hęreditatem perdat, & eum nunc applicetur, & an coactio vel dolus tertij compellentis alium instituere nocet instituto. vid. glos.l.28.tit.1.partit.6.
Institutio, & in institutione debet esse capacitas tribus temporibus. vide glos.8.l.2.titulo.3.partita.6.
Institutio damnati in metallum vel deportati an valeat vel habeatur pro non scripta & succedant venientes ab instato. vide glos.1.l.4. titulo.3. partita sexta.
Institutio in institutor si verbum habeat & verbum relinquo adijciantur vel aberrationi bonorum. vide glos.9.l.6.tit.3.partit.6.
Institutio an & qualiter teneat quando testator habens duos amicos vnū amicum dixit suum hęredem. vide glossam primam. &.2.hic. titulo.3. partita sexta.
Institutio maioris a patre facta an valeat quando facta fuit sub conditione formater illam faceret in filium communem conferendo verba in futurum & quid si verba sint de præterito. vide glos. secundam. in fine. l. titulo.3.partita.6.
Institutio est nulla quando quis fuit in residuo vel reliquo institutus si non fit. vide. glos.6.l.19. tit.3.partita.6.
Et quid si filius fuit institutus in re sacra vel religiosa vel que non est vel quid si filius fuit institutus in re sacra vel religiosa vel que non est vel sic dicatur tanquam a patre institutus impediatur ne possit dicere nullū testamentum causa præteritionis. vide ibidem.
Institutio facta de filio spurio vel incestuoso cum capax erit an valeat. vide glos.7.d.l.19.
Institutum quod est capax debeat habere bonorum possessionem tanquam sub conditionem institutus & possit bona administrare tanquā curator. vide ibidem.
Institutio facta per aliquem de pauperibus alicuius loci qualiter valeat & bona diuidi debeant. vide glos.l.20.tit.3.part.6.
Institutio simplex cum grauamine restitutionis post instituti mortem an & quando intelligatur ibi tacita conditio scilicet si sine liberis decesserit. vide glos.3.4.&.8. cum alijs ibi.l.10. per text. ibi. titulo quarto. partita sexta.
Institutio grauatus filios adoptiuos, arrogatos, vel spurios haberet locum sub intelligitur dicta tacita conditio, vide dictam glossam quartam. & octauam.
Institutio si de certe instituti sub verba conditionis nihil dictū sit sed post mortem alius directo sit institutus hęres. vide ibidem in glos.5.
Institutio dicta locum habeant quando institutus vniuersaliter grauatus est restituere fut mortem ad restitutionem rei certę. vide ibidem in glossa 2.
Institutio habeant locum quando huic grauato post mortem restituere fut ecclesiæ ecclesia vel alia pia causa. vid. ibidem in glos. octaua. colūna prima.
Institutio grauatus religionem ingressus sit an substitutus per monasterium excludatur etiam si sit de nihs testatoris. vide ibidem.
Institutio aliqua differentia siue isti filij sint masculi siue fœmine & quando vel si sint nepotes vel nepotes ex filia. vide dictam glos.8. columna. 2. quæstione tertia.
Institutio sine siue filij sint iam nati siue sint nasciturі. vid. ibidem.
Institutio grauatus cum filijs incapacibus decedat vel qui hęredes esse no possunt. vide ibid. in q.4.& glos.11. ibidem.
Institutio si filius decedante ante mortem grauati an tunc per eos substituti succedatur. vide ibidem.
Institutio eueniat ex legis fictione vel ex iuris præsumptione & quis effectus in hac, vide ibidem in glos.10.
Institutio si hęres commissarius decedat ante grauatum an ius petendi fideicommissum ad hęredes transmittat. vide ibidem in glos.11. supradict.
Institutio nominis verbis concipi debeat vt in se comprehendat vulgarē puerum fœminam. so substituatur. vid. glossam quintam. l.11. titulo quinto. partita sexta.
Institutio filij facta in legitima dicitur vniuersalis excepta quinta parte. vide glos.1.l.5.titul.8.partit.6.
Institutio an conseruetur in hęrede extraneo saltim in quinta parte quam testator cui velit legare poterit quando testamentum in quo extraneus fuit hęres institutus ex aliqua causa ruptum fuit. vide glos.7. ad finem l.7.tit.8.partit.6.
INSTITVTIO CLERICORVM, vel RELIGIOSORVM, vel ECCLESIAE.
Et institutio & distributio clericorum pertinet ad episcopos in quibuscunque locis. vide glos.2.l.2.titulo.12.partita.1.
Institutio monachi fugitiui in habitu laicali incedenti credens testator illum laicum an teneat & an hęreditas monasterio deferatur. vide glos. 4.l.10.titulo.2.partita.4.
INSTITVTIO patroni & institutio facta sine præsentatione patroni est ipso iure nulla. vide glos.2.l.5.titul.15.partita.1.
INSTITVTIO ERRONEA: & institutio de aliquo facta quando ibi adest error qualitatis an valeat & teneat. vide glossam quartam.l.10. titulo.2.partita quarta.
Institutio facta in secundum filium an retractetur in secundum quando errore ductus credidit primum filium mortuum. vid. glossam. 4. l.21. titulo.1.partita.6.
INSTITVTIO HAEREDIS sub impossibili conditione de facto vel alia vtrum vitietur. vid. glos.4. in prin.l.4.l.6.tit.4. partit.4.
Institutio hęredis bene valet licet instituens ex alia infirmitate non decedat. vid glos.2. ad fin.l.11.titul.4.partita.5.
Institutio hęredis est caput & principium testamenti & quid hodie. vide glos.2.l.1.titul.1.part.6.& glos.7.l.14. tit.5.partit.6.
Institutio hęredis ab aliquo facta ostenditur illum non esse codicillum, sed testamentum. vide glos.1. in præcomio. tit.3. part.6.
Institutio hæredis si defecerit, an tunc legata in testamento relicta debeantur, & an si necessarium q̄ hęreditas adeatur ab intestato. vid. ibid.
Institutio hęredis debet esse expresso nomine ipsius & qui si si alius coram testatore exprimat nomen hęredis & ipse testator ita agnoscat profiteatur do verbis quid sic an talis institutio teneat vel nō vid. g.1.l.6.tit.3.p.6.
Institutio hęredis nuta ad pias causas an teneat, & quid in alijs extra piam causam. vide ibidem in glos.2.
Institutio hæredis an suppleatur per aliquod verbum subauditum. vide ibidem in glos.3.
Institutio hęredis facta per testatorem de consilio sapientis an & quando valeat & ille sapiens aliquid addere ad relictum testatoris vel ad relictum filio spurio vel aliud minuendo vel aliter mutando testatoris voluntatem. vide glos.6.l.11.titul.3.part.6.
Institutio hęredis facta cum diei appositione certa vel incerta, an & quando dies resici debeat & quando. vid. glos.1.l.15. per text. ibi. tit.3. par.6. ibi glos.2.&.6. cum alijs ibidem.
Institutio hęredis facta sub turpi conditione valet, debet tamen cōditio resici. vide glos.8.l.3.titul.1.part.6.
Institutio hæredis facta sub turpi conditione vt iuret aliquid facere an valeat vel non. vide glos.2.&.7.l.6.titu.4.part.6.
Institutio hæredis facta sub pluribus conditionibus an tunc hęres hæreditatem adire possit si vnam tantum adimpleuit an vero requiratur q̄ omnes adimpleatur. vide glos.1.2.&.3.l.11. per textum ibi. titulo quarto partita sexta.
Institutio hęredis an necessario requiratur vt possit fideicommissum relinqui & quid hodie. vide glos.2.l.14.tit.5. part.6.
Institutio hęredis facta in codicillo an hodie iure regni teneat vel non. vide glos.1.l.2.titul.12.part.6.
Institutio hęredis facta sub aliqua perplexitate an vitietur. vid. glos.1.l.5. titulo.4.partita.6.
INSTITVTIO RECIPROCA inter adulteros facta an teneat, vide glo.
INSTITVTIO PATRIS, vel MATRIS.
2.l.19.titulo.2.in part.4.
Et instituere an possit mater filium suum quem cum virgo esset ex tyranno vel Rege vxorato peperit vel non tanquam natus ex accusabili amplexu & damnato & quare sic possit. vide glos. septima. titulo nono. partita quarta.
Institutio a patre facta de bonis suis in filium quem in vita sua legitimam fecerit an valeat si postea ex aliqua causa cōstet illam legitimationem non fuisse validam & an talis filius succedere possit vel non. vid. glos. 4.l.6 titulo.15.partita quarta.
INSTITVTIO VITIATVR, & institutio hæredis sub impossibili conditione de facto vel alia vtrum vitietur. vide glos.4. in princip. l.6. titulo.4 partita quarta.
Institutio an vitietur propter perplexitatem & quando non. vid. glos.2. l.16 per text. ibi. titul.11.part.5.
Institutio an vitietur eo quod testator amicum suum instituit hęredem illum nominando fratrem an vero tanquam institutio erronea non valeat. vide glos.2.l.13.tit 3.part.6.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Index materiarum.

Institutio an & quando videtur si testator in nomine hæredis vel aliter erraverit. vide glosa. 2. 3. & 4. d. l. 13.
Institutio an & quando videtur si testator vnum hæredem fecit tantum & ille tantum sit in re certa institutus, vide glos. 3. l. 14. tit. 3. part. 6.
Institutio filij in legitima sua an videtur ex appositione grauaminis vel conditionis inea & quid si in residuo conditio vel grauamen apponatur, vide glosa 1. 2. 3. 4. & 5. l. 11. titulo. 4. partita. 6.
Institutio an videtur si testator sub impossibili condictione de natura, vel modo vel de iure hæredem instituerit. vide glos. l. 3. per text. ibi titulo. 4. partit. 6.
Institutio facta sub aliqua perplexitate an videatur vi gl. l. 5. tit. 4. p. 6.
INSTITVTIO IN ALTERIVS ARBITRIVM, vel CAPTATORIA.
Et institutio quæ in alterius arbitrium confertur dicitur captatoria, & an & quando valeat. vide glosam primam & secundam. l. 11. per textū ibi. titulo. 3. partita. 6.
Et quid si legatis, vide glosam sextam, legis vigesimænonæ. titulo nono, partita sexta cum aliis ibidem.
Institutio captatoria quæ dicatur. vide dictam glosam secūdam, in principio. dicta l. 11. titulo. 3. partita. 6.
Et quid si testator non per verba importantia arbitrium boni viri, sed liberæ voluntatis dixit extremam suam voluntatem committere in voluntatem Titij qualiter tunc commissarius testari poterit, & quid si non fuit dictum ad pias causas, vide dictam glosam secundam, columna tertia. quæstione prima.
INSTITVTIO IN TEMPVS, vel AD TEMPVS.
Et quid si sunt plures instituti vnus vsque ad certum tempus alius vsque ad aliud, & quid si vnum instituit vsque ad pascham, & nullo alio instituto expresse prohibuit quod sic institutus amplius non esset hæres ad diem vel ad tempus, vide glos. 1. l. 15. titul. 3. partita sexta.
Et quid si testator in pœnam hæredis scripti posit certum tempus alium instituat hæredem an talis institutio valeat. vide ibidem, col. 2. q. 2.
Et quid si testator hæredem instituit ad tempus & post illud tempus alium non instituat hæredem cui tunc aplicetur hæreditas, vide ibidē ad finem.
Institutio an valeat quando aliquis fuit a testatore institutus heres in tempus mortis ipsius hæredis, & quid operetur talis institutio & cuius effectus sit, & qualiter hoc fit intelligendum, vide glosam sextam. dicta l. 15. titulo. 3. partita sexta.
Institutio facta de filio spurio vel incestuoso in tempus cum capax erit an valeat, vide glosa. 7. l. 19. titul. 3. partita. 6.
Et an interim quod ex capax debeat habere possessionem tanquam sub condictione institutus & possit bona administrare tanquam curator vide ibidem.
INSTITVTIO SERVI an teneat quando eius dominus hæres institui non poterat si post institutionem illum manummittat. vide glos. 8. l. 2. titulo. 3. partit. sexta.
Et in institutione debet ad esse capacitas tribus temporibus. vide dictā glosam octauam.
Institutio serui proprij valet & tenet & an per hoc videatur sibi data libertas licet nihil testatore dictum sit & quando. vide glosas l. 3. per text. ibi et tul. 3. part. sexta.
Institutio serui duorum dominorum quando valeat & an sic institutus libertatem consequatur, vide glos. l. 23. per text ibi. titu. 3. par. 6.
Institori omnium seruorum testatoris quando valida sit vel non. vide per glos. l. 24. ibi l. per illum textum.
INSTITVTIO PVRAS IMPLEX ad diem vel sub condictione & institutio hæredis sub impossibili condictione de facto vel alia vtrum vitietur, vide glos. 4. in princip. l. 6. tit. 4. partit. 4.
Institutio maioriæ facta an valeat quando facta fuit sub condictione si mater illam faceret in filium communem conferendo verba in futurum, & quid si verba sint de præterito, vide glos. 2. in fin. l. 11. ti. 3. p. 6
Institutio an reputetur pura quando tempore testamenti extabat condictio quæ per testatorem per verba futuris appositа fuit. vide glos. 2. l. 2. titul. 4. partita sexta.
Institutio an vitietur si testator sub impossibili cōdictione de natura, vel modo vel de iure hæred instituerit. vid. gl. l. 3. per text. ibi. tit. 4. p. 6.
Institutio an remaneat pura quando cōdictio impossibilis fuit in persona grauati non vero in persona honorati posita, vide glo. 2. d. l. 3
Institutio hæredis facta sub turpi condictione valet, debet tamen condictio reijci, vide ibidem in glo. 8.
Institutio remanet pura quando facta fuit sub condictione impossibili de natura, vide glos. l. 1. 4. tit. 4. partita sexta.
Institutio hæredis facta sub cōditione vt iuret aliquid facere an valeat vel non, vide glos. 2, & 7. l. 6. tit. 4 partita sexta.
Institutio facta sub condictione potestatiua quæ dicatur & quando adimpleri debeat & an per alium & quid in legatis testatore aliquibus relictis & an tempus adimplendi currat tam ipsi hæredis adimpleri possit, vide glo. 1. 2. 3. & 4. l. 7. tit. 4. in partit. 6.
Institutio remanet pura vbicunque condictio est omnino extirpata, vide glos. 2. l. 8. ibidem.
Institutio facta sub mixta conditione an suspendat hæreditatis adition. siue in hærede extraneo siue in suo. vid. gl. 9. per tex. ibi. tit. 4. par. 6.
Et an per istam testamentum sit nullum quando filius sub ea institutus fuit vel alia reiecta institutio teneat. vid. ibid. m. in glo. 3.
Institutio simplex cum grauamine restitutionis post mortem & quando intelligatur ibi tacita condictio si sine liberis &c. vid. glos. 3. 4. & 8 cum aliis ibi. l. 10. per text. ibi. tit. 4. part. 6.
Et quid si iste grauatus filios adoptiuos arrogatos vel spurios habeat an ibi sub intelligatur dicta tacita cōdictio. vid. ibi in gl. 4. & in gl. 5.
Et quid si de morte instituti sub verba condictionis nihil dictum fit. sed post eius mortem alius directo sit hæres institutus. vid. ibi. com. gl.
Institutio hæredis facta sub pluribus condictionibus an tunc hæres hæreditatem adire possit si vnam tantum adimpleuit, an vero requiratur quod omnes adimpleantur. vid. gl. 1. 2. & 3. l. 13. per text. ibi tit. 4. p. 6.
Institutio mulieris sub condictione si cum aliquo nubat an condictio impleta habeatur si ipse nubere nolit. vid. glos. 3. & 4. l. 14. per tex. ibi. titul. 4. part. 6.
Et an ipse nolens pœnitere possit, vide ibidem. in glo. 6.
Et quid si ab aliquo tertio impediatur vel in legato liberatis vel aliorum vel ad pias causas. vide. d. glo. 3. & 4. d. l. 14. tit. 4 partit. 6.
INSTITVTVS contemplatione alicuius licet restituere non sit astrictus an compelli possit iudicis officio addire vt restituat. vid. glo. 1. & 23. titul. 31. part. 3.
Institutus quis videatur quando testator qui suos amicos habebat instituo mihi hæredem an ium meū. vid. glos. 1. & 2. l. 3. o. tit. 3. p. 6.
Institutus in re certa alio adeunte hæreditatem habetur loco legatarij. vide glos. 2. in princip. l. 14. tit. 3 part. 6.
Institutus in re certa habebit portionem hæredis vniuersalis repudiantis & an si institutus decedat ante additionem hæredis vniuersalis ad eum accrescendi transmittat ad suos hæredes. vide. d. glos. 2. in fine.
Institutus in re certa alio non dato cohærede in omnibus bonis reliquis institutis videatur & quando non vid. glo. 3. d. l. 14. per text. ibi.
Et quid si testator prohibuisset institutum in re certa ne quid ampius caperet de bonis suis. vide ibidem.
Institutus vniuersaliter in aliqua hæreditate qui restituit omne patrimonium hæreditarium vigore transactionis remanere certa an habeatur loco legatarij. vi. d. glos. 3. col. 4. in prin.
Et an huic qui habetur loco legatarij debeantur fructus a tempore mortis. vide ibid. in quæst. 5.
Institutus in parte bonorum alijs vniuersaliter institutis an habeatur loco legatarij, sicut in re certa essent instituti. vid. ibid. in quæst. 7.
Institutus a testatore hæredes in re certa in secundo testamento quod immo revocādi primum fecit an talis institutus habeatur loco legatarij vel hæredis vt per hoc primum testamentum irritum remaneat. vide. d. glos. 3. in finalibus verbis. d. l. 14. tit. 2. part. 6.
Institutus si sit hæres ad diem certam vel in certam quando infinitus vel nō & qñ dies reñci debeat vel nō. vi gl. 1. 2. & 6. l. 13. per tex.
Et quid si sunt plures instituti vnus vsque ad certum tempus alius vsque ad aliud & quid si vnum instituit vsque ad pascham & nullo instituto prohibuit expresse quod sic institutus amplius non esset hæres ad diem vel ad tempus. vide ibidem.
Et quid si testator in pœnam hæredis scripti possit certum tempus alium instituat hæredem an talis institutio teneat. vid. ibi. col. 2. quæst. 2.
Et quid si testator hæredem instituit tempus ad tempus & post illum tempus alium hæredē nō instituat cui applicetur hæreditas vid. ibid. ad fi.
Institutus in tempus mortis suę testatorę an talis institutio teneat & cuius effectus sit ita instituere & quid talis institutio operi possit. vi. ibi. gl. 4. & 5. cum aliis ibi. l. 10. per tex. ibi. tit. 4. par. 6.
Institutus in totum per testatorē si ponitur in certa parte testator aliam instituerit illud a priori instituto adimere videtur. vid. gl. 1. 2. 19. ibid.
Institutus in reliquo vel in residuo si nihil supersit institutio est nulla. vide glos. 6. l. 19. ibidem.
Institutus si sit filius in re sacra vel quæ non est vel simili an per hæc institutionem impediatur ne testamentum dicat nullum ratione legitimæ. vide. d. glos. 6.
Institutus si sit filius alicuius cum capere possit an talis institutio teneat. vide. glos. 7. d. l. 19.
Et an interim quod ex capax debeat habere bonorum possessionem tanquam sub condictione institutus, & possit bona administrare tanquam curator. vide ibidem.
Institutus sit sit pauperes alicuius loci in aliqua hæreditate qui & quando instituti esse videātur & quler hæredibus vēdi debeat & quo iure & per eos sit facienda & inter ēles & per quōs & alia in hoc. vi. gl. 20. 21. 22.
Institutus si sit incapax an & quando tunc admittatur substituendus vel nō. vid. glo. 4. l. 22. ibi.
Institutus si sit seruus duorum dōorum ab vno ex dūis an & quando

Septem Partitarum.

Statutio teneat & an liber efficiatur, vid. glo. l. 23. ibidem.
Institutus sub condictione vel modo impossibili de natura vel de iure an hæres esse possit, vid. glo. l. 3. per tex. ibi. tit. 4. par. 6.
Et quid quod relinquatur sub impossibili cōdictione vel modo de iure debeat esse enti in aliud quod sit instā & honestū, vid. ibid. in glos. 5.
Et quid si institutus sub impossibili cōdictione de iure illam adimplendo ac an per hoc amittat hæreditatem. vid. glo. 7. l. 3. tit. 4. par. 6.
Institutus sub turpi vel in honesta condictione an ad ipsius obseruantiā astringatur, vid. glo. 8. d. l. 3.
Institutus a testatore sub condictione vt iuret aliquid facere an talis condictio reiicienda sit vel non, vid. glo. 2. & 7. l. 6. ibidem.
Institutus sub potestatiua condictione quis dicatur & quando adimplere teneatur etiam in legatis relictis a testatore & an per alium impleri possit talis condictio & quando & an tempus adimplendi currat ipsi instanti & an in personam hæredis adimpleri possit. vid. glo. 1. 2. 3. 4. 7. tit. 4. par. 6.
Institutus quando ad cautionem mutuam teneatur & qualiter illam dare teneatur, vid. glo. 5. d. l. 7. per tex. ibi.
Institutus sub condictione mixta an suspēdat hæreditatis adition. siue in hærede extraneo siue in suo, vid. gl. 1. 9. Per tex. ibi. tit. 4. par. 6.
Institutus si post mortem eius restituere præcipiatur an & quando ibid. intelligatur tacita condictio si liceret si sine liberis decesserit, vid. gl. 4. & 5. cum aliis ibi. l. 10. per tex. ibi. tit. 4. par. 6.
Institutus si iste grauatus filios adoptiuos vel arrogatos vel spurios habeat, vid. ibid. in glo. 4. & 8.
Institutus si non fit dictū de morte instituti sub condictione sed post mortē alius directe sit institutus hæres, vid. ibi. glo. 5.
Institutus si sub pluribus condictionibus hæredibus an tunc hæres hæreditatem adire possit si vnam tantum adimpleuit, an vero requiratur quod omnes adimpleantur. vid. gl. 1. 2. & 3. l. 13. per text. ibi tit. 4. p. 6.
Institutus si sub turpi vel in honesta condictione an ad ipsius obseruantiā astringatur, vid. glo. 8. d. l. 3.
Institutus a testatore sub condictione vt iuret aliquid facere an talis condictio reiicienda sit vel non, vid. glo. 2. & 7. l. 6. ibidem.
Institutus sub potestatiua condictione quis dicatur & quando adimplere teneatur etiam in legatis relictis a testatore & an per alium impleri possit talis condictio & quando & an tempus adimplendi currat ipsi instanti & an in personam hæredis adimpleri possit. vid. glo. 1. 2. 3. 4. 7. tit. 4. par. 6.
Institutus quando ad cautionem mutuam teneatur & qualiter illam dare teneatur, vid. glo. 5. d. l. 7. per tex. ibi.
Institutus sub condictione mixta an suspēdat hæreditatis adition. siue in hærede extraneo siue in suo, vid. gl. 1. 9. Per tex. ibi. tit. 4. par. 6.
Institutus si post mortem eius restituere præcipiatur an & quando ibid. intelligatur tacita condictio si liceret si sine liberis decesserit, vid. gl. 4. & 5. cum aliis ibi. l. 10. per tex. ibi. tit. 4. par. 6.
Institutus si iste grauatus filios adoptiuos vel arrogatos vel spurios habeat, vid. ibid. in glo. 4. & 8.
Institutus si non fit dictū de morte instituti sub condictione sed post mortē alius directe sit institutus hæres, vid. ibi. glo. 5.
Institutus si post mortem grauati an ius petendi fidei commissum ad hæredes transmittat. vid. ibi. glo. 12.
Institutus si cum aliquo nubat si ille nolit nubere an condictio virginitatis impleta, & sibi debeatur hereditas, vid. glo. 3. & 4. l. 4. tit. 4. par. 6.
Institutus si talis condictio casualis in totum vel pro parte defecerit aliquo modo. vide glo. 4. ibidem.
Institutus in legato libertatis vel ad plas causas vel alimentorū, vid. d. glo. 3. & 4.
Institutus si filij hæres filius familias si sic eidatus substitutus an tunc ipse filius exclusio patre ad hæreditatē admittat qñ si ius repudiauit ante sp̄ius additionem mortuus fuit, vid. glo. 6. l. 2. tit. 5. par. 6.
Institutus an repudiet an admittatur substitutus vulgaris excluso, fideicō mario & quando, vide ibid.
Institutus a testatore sint sibi plures hæredes instituti & inuicem substituti si vnus repudiet pro qua parte alij admittentur ad eius portionem, vid. glo. 1. & 4. ibidem per illum tex.
Institutus in re certa an possit intentare beneficium legis finalis. C. de edi Adriani tollendo, vid. glo. 1. in prin. l. 2. tit. 14. par. 6.

INSTRVMENTVM	Lucationis vel conductionis.
Instrumentum fidem vel probat.	Societatis
Instrumentum	Debiti
Securitatis	Securitatis vel pacis,
Inuentarij	Inuentarij
Suspectum	Suspectum vel falsum,
Exemplatum	Exemplatum
Commodati, depositi & ad	Publicum vel priuatum,
Vtilitatem.	Vtilitatur, antiquū vel de longinquo.

INSTRVMENTA debent proprijs manu testatorum scribi non aliena, nisi voluntate partium, vid. glo. 5. l. 7. tit. 9. par. 2.
Instrumentum in quo quis constituit procurator alicuius ex quibus causis debeatur suspectum, vid. glo. 1. l. 21. tit. 5 par. 3.
Instrumentum concremans siue deperiens non defertur ei iuramentū in casu probationis, vid. gl. 7. col. 2. post prin. l. 2. tit. 11. par. 3.
Instrumentum factum per notarium per verba obscura non valet, vi. gl. 1. tit. 12. par. 3.
Instrumentum per me adductum si iterum contra me adducatur illud tā quam falsum reprobare non possum. vid. gl. 4. l. 3. ti. tit. 6. par. 3.
Instrumenta recipi possunt vsque ad conclusionem in causa, & an iudex ex officio suo post conclusionem in causa illa recipere possit. vid. glo 5. l. 34. tit. 16. par. 3.
Instrumenta ante conclusionem in causa an possint recipi si sint contraria a testationibus alterius partis. vide ibid. in fine.
Instrumenta celantes in damnum alterius qualiter puniantur, vid. glo. 1. l. 35. ibidem.
Instrumentorum tres sunt species authentici, quod erit multis modis publici. & priuati, vid. gl. 1. l. 1. tit. 18. par. 3.
Instrumenta an de necessitate in eis requiratur in sui principio nomē domini vel signum crucis, vid. glo. 2. l. 2. tit. 18. par. 3.
Et an prooemium sit de substantia instrumenti etiam in rebus arduis, vi. glo. 3. l. 2. tit. 18. par. 3.
Instrumentum an de substantia requirat loci appositionem, vid. glo. 10. dict. l. 2.
Instrumentum plumbatum absq; scriptura in quo differat, vid. gl. 1. l. 4. tit. 18. par. 3.
Instrumentum factum in papiro ita tenet ac si fieret in membranis & an teneat instrumentum factum in tabulis de ligno, vid. gl. 1. l. 5. ibi.
Instrumentum confici non potest a tabellione extra suum territorium, vid. glo. 1. l. 8. ibidem.
Instrumentum concessionis iudicaturæ seu quando rex mittit correctorē ad aliquem locum, vid. l. 6. & 7. tit. 18. par. 3.
Instrumentum notariatus & legitimationis & quæstionis a muneribus, vid. ibi. l. 8. 9. & 10.
Instrumentum concessionis immunitatis a portagijs & indulgentię a malefitio, vid. ibidem. in l. 11. & 12.
Instrumentum conuentionis factum inter aliquos cum legis confirmatione quomodo fiat, vid. gl. 1. l. 15. tit. 18. par. 3.
Instrumētum laborum quos rex mandat fieri qualiter & quomodo fiat, & per quos fieri debeat, vid. gl. l. 16. tit. 18. pa. 3.
Instrumentum a Rege factum cū aliquibus super custodia alicuius portus qualiter fieri debeat, vid. ibid.
Instrumentū in quo rex dat alicui licentiā extrahendi res venditas extra regnum qualiter fiat & qualiter data intelligatur, vi. l. 20. tit. 18. par. 3.
Instrumentū licentiæ Regis quæstionibus cōcessæ vel literæ Regis missæ consilio super aliquibus rebus faciendis, vid. per. l. 21. 22. ibidem.
Instrumentum quod fit ad regalia iura colligenda de Regis voluntate qualiter fiat. vid. l. 23. ibi.
Instrumentum potestatis inquirendi seu capiendi aliquem malefactorem vide per l. & glo. 24. tit. 18. par. 3.
Instrumentum saluiconductū qualiter fiat. vid. ibid. l. 25.
Instrumenta forensia quæ dicantur, vide glossam tertiam. l. 48 tit. 18. par. tertia.
Instrumentum siue quodsit in iudicio siue extra an exigat testium subscriptionem. vid. glo. 1. l. 54. tit. 18. par. 3.
Instrumenta qualiter fieri debeant & quibus interuenientibus, & quæ in eis poni debeant, vid. glo. l. 54. tit. 18. par. 3.
Instrumentum qualiter fiet si tabellio contrahentes non cognoscit, vide glo. 8. d. l. 54. tit. 18. par. 3.
Instrumentum an valeat si testes non cognoscunt contrahentes & quando non valeat, vid. gl. 9. l. 54. tit. 18 par. 3.
Instrumentum cum perficitur totum legi debet coram partibus & testibus etiam de iure partitarum, vid. ibid. in glo. 10.
Instrumentum quod fit per notarium ab alio notario in firmo rogato an ab isto rogato signari debeat, vid. gl. 1. l. 55. tit. 18. par. 3.
Instrumentum fideiussionis alicuius rei vendiræ quid in se continere debeat, vid. glo. 1. & 3. l. 57. tit. 18. par. 3.
Instrumentū mulieris renuntiantis in eo iura, & hypothecam quā habet in rebus mariti pro dote sua quando valeat, vid. glo. 3. l. 58. ibidem.
Instrumentum factum quando per procuratores venditur res an debeat habere clausulam de recepto & quando ille illam ponere possit, vide glo. 2. l. 62. tit. 18. par. 3.
Instrumentum qualiter fiat quando ecclesia vendit aliquam rem immobilem, vid. glo. 1. & 2. l. 65. tit. 18. par. 3.
Instrumentum qualiter fiat quando dominus aliquid alicui dat in feudū, vid. glo. per tex. ibi. l. 68. tit. 18. par. 3.
Instrumentū qualiter fieri debeat qñ vnus alteri promittit operas seu aliquid facere, vid. glo. 1. cum seq. per tex. ibi. l. 75. tit. 18. in par. 3.
Instrumentum nauli qualiter fiat, vid. ibi. l. 77.
Instrumentum sponsaliorum faciendorum per patrem pro filia per verba de futuro qualiter fiat, vid. glo 1. & 2. l. 84. tit. 18. par. 3.
Instrumentum vtilissimum est quod fiat super matrimonio contracto per verba de præsenti, vid. glo. 1 l. 85. tit. 18. par. 3.
Instrumentum constitutionis dotis, vi. ibi. l. 86.
Instrumentum super monachatione suspenda qualiter, & cum quibus clausulis fieri debeat, vid. glo. 1. l. 88 ibidem.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Index materiarum Septem partitarum.

Instrumentum qualiter fiat quando aliquis pacto seu alio modo se constituit hominem alterius, vid. glo. 1. l. 89. tit. 18. par. 3.

Instrumentū manūmissionis, adoptionis, arrogationis & emancipationis, vid. per. il. 90. 91. 92. & 93. tit. 18. par. 3.

Instrumentum dationis tutelę testamētariæ legitimæ & dativę & aliquā de hoc, vid. glo. 1. cum sequen. l. 94. ibidem.

Instrumentum qualiter fiat quando iudices ponunt minores sub tutela matris, vid. ibid. l. 95. tit. 18. par. 3.

Instrumentum super constitutione procuratoris a tutore facta ad recuperandas res minoris qualiter fiet, vid. glo. 1. cum seq. l. 96 ibid.

Instrumentum per quod quis facit aliquem suum procuratorem ad negotia qualiter fiat. vid. glo. l. 97. tit. 18. par. 3.

Et quid si in tali instrumento procuratoris dicatur promitto rata habere quæ legitime facta sint per illum an valeat talis clausula, vi. ibi. glo. 1.

Instrumentum qualiter fiat quando ciuitas seu vniuersitas constituit sibi syndicum, vid. glo. 1. & 2. l. 98. tit. 18. par. 3.

Instrumentū repudiationis hæreditatis a suo vel extraneo hærede qualiter fiat, vid. glo. 1. l. 101. tit. 18. par. 3.

Instrumentum quitationis tutoris ab administaetione tutelę qualiter fiat vid gl. l. 102. ibidem.

Instrumentum super testamento faciendo qualiter & qualiter interuenientibus debeat fieri vid. glo. l. 103. ibidem.

Instrumentum codicillorum & donationis causa mortis a filio familiæ factæ, vid. l. 104. tit. 18. par. 3.

Instrumentum compromissi qualiter & cū quibus clausulis fieri debeat, vid. glo. l. 106. per tex. ibi. tit. 18. par. 3.

Instrumentum sententiæ in causa appellationis & quæ ibi debeant ad esse, vid. gl. 1. cum seq. l. 110. tit. 18. par. 3.

Instrumencum continens horam præfertur alijs eadem die confectis. vid. glo. 3. in fine. l. 111. tit. 18. par. 3.

Instrumentum volens aliquis redarguere de falso an debeat dicere in qua parte credit illum falsum & arguens instrumeuum de falso ciuiliter debeat se subscribere, vid. glo. 2. l. 112. tit. 18 par. 3.

Et qualiter ibi testes examinentur, vid. d. glo. 3. ad finem.

Instrumentum si de eo copia petatur an cum die & consule edi debeat, & quid in præiudicialibus instrumentis, vid. d. glo. 3.

Instrumentum vbi reprobari non potest per testes semper edi debet cum die & consule. vid. d. glo. 3. in finalibus verbis.

Instrumenta procuratoris, tutoris, vel curatoris, vel aliter communia in regnaliter edenda sunt, vid. ibid. in glo. 5.

Instrumenti si tempore productionis erat immaculatum, & postea penes notarium fuit maculatum an idem faciat, vid. glo. 13. l. 114. tit. 18. par 3.

Instrumentum si negetur quod fuerit manu tabellionis subscriptū quæ tunc probari debeant & quid si credens a tabellione confectum solutiones fecit, vid. gl. 1. l. 115. tit. 18. par. 3.

Et an talis exceptio inspecie vel in genere poni debeat, vid. d glo. 1.

Et quid si instrumenta essent de loginquo neque ageretur de præiudicio opponentis, vid. glo. 3. d. l. 115.

Instrumentum si a parte aduersa negetur esse publicum neque authenticum an inspecie talis exceptio poni debeat, vid. ibid. in glo. 1. d. l. 115.

Et quid si pars contra quem producitur instrumentū sit absens an & tunc iudex suppleat pro absente, vid. ibid. in fine.

Instrumentum factum ab illo qui communi opinione pro tabellione reputabatur an valeat, vid. glo. 4. d. l. 115 tit. 18. par 3.

Instrumentum si a tabellione approbetur a testibus vero damnetur cui credendū sit, vi. gl. 7. l. 115. tit. 18. par. 3. & vid. glo. 6. l. 118. tit. 18 par. 3.

Instrumentum de longinquo ei fatur potius quam testibus, vid. glo. 8. d. legit. 85.

Instrumentum quod pars aduersa redarguere vōlebat de falso & proditcens vsui renunciauit an in alio differenti iudicio fidem faciat & quid si renunciet vsui cum protestatione quod non intendit fateri illum falsum, vid. glo. 2. l. 116. tit. 18. par. 3.

Instrumentū an debeat fieri reproducere qui illud in iudicio presentauit si pars aduersa illum de falso velit redarguere, vid. ibid. in glo. 1.

Instrumentum cautionis sine causa factum non valet, vid. glo. 3. l. 119. titu. 18. par. 3.

Instrumentum a tabellione infami factum an valeat. vi. glo. 5. l. 2. tit. 19. partita 3.

Instrumentum clandestinum faciens tabellio an propter hoc puniatur, vide glo. 7. l. 2. tit. 19. par. 3.

Instrumentum a forensi tabellione factum & qui nō est de numero an valeat, vide ibid in glo 8. d. l. 2.

Instrumentum factum a tabellione ab aliquo domino creato an valeat in eius domini fauorem, vid. glo. 6. l. 3. tit. 19 par. 2.

Et quid de alijs instrumentis confectis ab istis tabellionibus creatis per dominos terrarum non generales, vid ibi. glo. 7.

Instrumentum an debeat scribi a tabellione propria manu siue sit protocolum siue inde sumptum, vid. glo. 2. l. 5. tit. 19. par. 3.

Instrumentum per abbreuiaturas factum an valeat & quid si abbreuiaturæ sint significatione numeri, vid. glo. 2. l. 7. tit. 19. par. 3.

Instrumentum an possit exrendi per notarium seruata rei substantia, vid. glo. 4. l. 9. tit. 19. par. 3. & glo. 6. l. 8. tit. 9. par. 2.

Instrumentum in dubio præsumitur factum mādante eo cuius interest, vide glo. 5. d. l. 9. tit. 19. par. 3.

Instrumentum quod ex aliquo protocolo deducitur quibus expensis edi debeat, vide ibidem.

Instrumentum redi debet iterum parti si dicat se amisisse primum, & an amisso probari debeat & an detur a tabellione altera parte non citata vid. glo. 2. l. 10. tit. 19 par. 3.

Instrumentum fuisse amissum an probetur solo iuramento, vide. ibidem glossa. 7.

Instrumentum si fuit amissum & ersam amissum sit protocolum quid creditor petens refectionem sui instrumenti facere debeat, vid. ibid. glo. octauam.

Instrumentum verum in principali & falsum in accessorijs an per hoc tale sum sit & tabellio tanquam falsarius debeat puniri, vid. glo. 6. l. 118. tit. 19. par. 3.

Instrumenta an confici possint per tabellionem accusatum de falso donec accusatione, vid. d. glo. 6. in finalibus verbis.

Et an talia instrumenta valeant ex quo in officio illo toleratur, vid. ibid. glossam. 7.

Instrumenta verum pereant peremptā instantia ex contumacia actoris, vid. glo. 4. l. 9. tit. 22. par. 3.

Instrumenta si posi sententiam a qua non fuit appellatum inueniantur an sententiam retractent, vid. glo. 8. l. 19. tit. 22. par. 3.

Instrumenta si de nouo reperiantur an per ea lnia contra fiscum, minores, ecclesiam vel priuatum defendi possit. vid. glo. 9. l. 19. tit. 22. par. 3.

Et intra quod tempus debeat talis restitutio peti, vid. ibidem in glo. 1. & in glo. 12.

Instrumenta rei alicui data an per hoc videatur sibi data possessio retinendi contenta, vid. glo. 1. l. 8. tit. 30. par. 3.

Et quid si instrumenta ista voluntate dantis vel donantis incindantur, an per hoc videatur translata possessio in donantem, vid. ibid.

Et an idem sit siue tradantur instrumenta rerum corporalium, siue incorporalium, vid. ibidem.

Et quid si talia instrumenta non tradantur in re presenti, vid. ibid.

Et quid si idem instrumentum non reddatur per quod ei sum res acquisita sed aliud qp in hoc sit de nouo, vid. ibid. in glo. 2.

Instrumenta litis bene possunt per procuratorem retineri quousque dominus sibi satisfaciat, vid. glo. 4. in medio. l. 9 tit. 2. par. 5.

Instrumenta anfieri possint per tabellionem infamatū ex eo fcilicet quod negauit alicui depositum in eo factum, vid. glo. 4. l. 8. tit. 3. par. 5.

Instrumentum notarij an sufficiat si fiat in testium præsentia ve dominus quæ excedit. 500. aureos non requirat insinuationem, vi. glo. 3. l. 5. tit. 4. par. 5.

Et quid si ex instrumento appareat venditorem recepisse pretium si illud non declaret an talis confessio sufficiat, vid. glossam. 1. l. 1. tit. 2 prima quinta.

Et an idem erit quando testes de venditione ita deponerent contra venditorem vel contra tertium, vid. d. glo. 1. d. l. 1 tit. 5 par. 5.

Instrumentum confessionatum quando possit contra illud aliquis excipere etiam stante statuto illud prohibente, vid. glo. 1. l. 12. tit. 3. partita quinta.

Instrumentum factum per notarium nauis quam fidem faciat, vid. glo. 1. 1. per tex. ibi. tit. 9 par. 5.

Instrumentum muti vel surdi qualiter a tabellione fieri debeat, vid. glo. 7. in fin. l. 2 tit. 11. par. 5.

Instrumenta de nouo facta per monachum cui est prohibiti exercere officium tabellionatus an valeat, vid. glo. 7. l. 28. tit. 11. par. 5.

Et an & quando verba enuntiatiua instrumenti probent & quibus cōcurrentibus, vid. glo. 2. l. 32. tit. 11. par. 5.

Et ansi in instrumento fiat mentio de aliquo quod est possibile expediri illo cum conficiebatur instrumentū an instrumentum probet hoc interfuisse, vid. d. glo. 2.

Instrumentum ita valet si tamen ab aliquo subscribatur ac si in toto ab eo factum sit, vid. glo. 6. l. 31. tit. 13 par. 5.

Instrumentum cautionis si penes debitorem reperiatur an presumatur debitum soluisse, vid. glo. 6. l. 40. tit. 13. par. 5.

Instrumentum & an appellatione instrumenti veniant testamenta, vide glo. 2. l. 2. tit. 1. par. 6.

Instrumenta qualiter a tabellione edi debeant, vid. glo. 5. l. 5. tit. 1. partita sexta.

Instrumentum an debeat exhiberi hæredi qui tempus ad deliberandum habuit & sub qua forma. vid. glo. 6. l. 11. tit. 6. par. 6.

Instrumento si quis renuntiet quid tunc renuntiasse videatur, vid. glo. 47. tit. 9. par. 6.

Instrumenta hæreditatis penes quæm hæredem esse debeant quādo plures instituti fuerūt, vide glossas. l. 7. per textum ibi. titulo decimoquinto. par. 6.

Quid autem de instrumentis rei legatæ an legatario dari debeāt vel debeant remanere penes hęredem, vid. gl. 2. in fine. d. l. 7.

Et qualiter puniantur producentes instrumenta falsa & quid si non confiet de falsitate sed ereduntur suspecta & an sit præsumptio cōtra producentes vt credantur fabricatores, vide gl. 2. d. l. 28. tit. 1. par. 7.

INSTRVMENTVM FACIT FIDEM vel probat.

Instrumenta faciunt plenam fidem & quando regis instrumento fides secundum nisi alius inditus, vid gl. 7. l. 2. tit. 8. par. 2.

Instrumentum tabellioni, publici an extra regnum fidem faciat inter homines illius iurisdictionis alibi litigantes, vid. gl. 4. l. 8. tit. 18. par. 3.

Instrumentum potest fieri siue per viam priuilegij siue chartæ plumbatę vid. glo. 1. l. 4. tit. 18. par. 3.

Instrumentum an probet si media pars literarum sit corrosa & legi non possit nisi ab aliquo subtili, potest tamen de eo iuramento intellectus, vide ibidem, in glo. 12.

Instrumentum si tempore productionis erat immaculatum & postea penes notarium fuit maculatum an fidem faciat, vide ibid. in glo. 13.

Instrumentum quod pars aduersa redarguere volebat de falso & producens vsui renunciauit an in alio differenti iudicio fidem faciat & quid si renuntiet vsui cum protestatione quod non intendit fateri illud falsum vide glo. 2. l. 16. tit. 18. par. 3.

Instrumentum an probet quando sine qui dicitur author illud diffitetur, vide glo. 6. & 7. l. 15. & glo. 6. l. 18. tit. 18. par. 3.

Instrumentum tabellionis laici in spiritualibus an fidem faciat, vide gl. 10. l. 2. tit. 19 par. 3.

Instrumentum sumptū ex protocolo an probet si protocolum non ostē datur vel probetur eius amissio, vide glossam. l. 1. 9. titulo decimonono. par. 3.

Et quid si instrumentum esset antiquum & tabellio mortuus sit, an stantium sit instrumento sumpto, vide. d. glo. 1. ad finem.

Instrumentum factum per notarium nauis quam fidem faciat, vide gl 3. 1. per tex. ibi. tit. 9. par. 5.

INSTRVMENTA GVARENTIGIA non possunt executioni mandari hæreditate iacente, vide glossam quartam. l. 12. titulo 3. partita 3.

INSTRVMENTVM PRIVILEGII sine assignatione termino quem prædicti dari an valeat, vide glossam quintam. l. 2. titulo. 18. partitertia.

Instrumentum priuilegij immunitatis qualiter fieri debeat, vide glos. 6. dict. l. 2.

Instrumentum priuilegij rotati, vide glossam decimamquartam, dict. l. 2 per tex. ibi.

Instrumentum priuilegij regis manu notarij factum an ibi de substantia requiratur sigillum, vide glo. 2. l. 3. tit. 18. par. 3.

Instrumentum potest fieri siue per viam priuilegij siue chartæ plumbatę vid. glo. 1. l. 4. tit. 18. par. 3.

INSTRVMENTVM VENDITIONIS an sit necesse quod eo hæredes nominentur vt ad eos trancat venditio, vide glo. 1. l. 56. tit. 18. par. 3.

Instrumentum venditionis minoris an valeat si iuretur talis venditio & quid si & tunc sit enormiter læsus, vide glossam secundam. & 4. l. 59. titulo. 18. par 3

Et quid si in tali instrumento non sit positum quod prætium fuit cōuertum in vtilitatem minoris, vid. ibid. in glo. 5. d. l. 59.

Instrumentum venditionis factum per tutorem vel curatorem de aliqua re immobili sui minoris quid in se habere debeat, vide ibi. l. 60.

Instrumentum venditionis alicuius rei per procuratorem factum vel etiam per executorem testamenti quid in se habere debeat, vid. ll. 61. & 62. tit. 18. par. 2.

Instrumentum factum quando per procuratorem vēditur res an debeat habere clausulam de recepto & quando ille illam ponere possit, vide glos. 3. ibidem.

Instrumentum qualiter fiat quando ecclesia vendit aliquam rem immobilem, vide glossam primam & secundam. l. 63. titulo decimo octauo par. 3.

Instrumentum venditionis nominis alicuius debitoris quid contineri debeat, vide glossam primam, &. 3. & glos. l. 64. titulo decimooctauo. partita 3.

Instrumentum vēditionis alicuius animalis qualiter fiat & quæ in eo debeant dici & poni, vide glos. 3. cum sequentibus. l. 65. titulo decimooctauo. par. 3.

Instrumentum donationis vel emptionis si alicui loco pignoris tradatur quid operetur hęc traditio, vide glossa. 1. l. 14. titulo decimotertio par. 3.

INSTRVMENTVM PERMVTATIONIS & instrumentum qualiter fiat quando res aliqua permutatur & quæ ibi debeāt intelligi vt valeat, vide glossam. 1. 2. & 3. l. 66. titulo decimooctauo partita 3.

INSTRVMENTVM DONATIONIS in præsentem vel absentem qualiter fieri debeat, vide glos. l. 67. titulo decimooctauo. par. 3.

Et an in tali instrumento aliquid operetur clausula per quam donator remittit donatario ingratitudinem & quid si ibi iuramentum interueneri, vide ibi. glo. 3.

Instrumentum donationis propter nuptias qualiter fiat, vide glo. 1. & 2. l. 87. tit. 18. par. 3.

Instrumentum codicillorum & donationis causa mortis a filio familias factæ, vid. l. 104. tit. 18. par. 3.

Instrumentum donationis a filio familias factæ qualiter fieri debeat, vi. glossas per tex. ibi. l. 105. tit. 18 par. 3.

Instrumentum donationis vel emptionis si alicui loco pignoris tradatur quid operetur hæc traditio. vide glossam primam. l. 14. titulo. 13. partita quinta.

INSTRVMENTVM MVTVI, COMMODATI, depositi & ad censum.

Et qualiter fiat instrumentum quando aliqua res datur ad censum, vid. glo. 1. & 3. l. 69. tit. 18 par 3.

Instrumentum mutui dati in quo posita fuit pœna qualiter fiat, vid. gl. l. 70. tit. 16. par. 3 per tex. illū ibi.

Instrumentum super mutuo factum qualiter in contrarium probatio fieri debeat vt redatur falsum, vide glossam secūdam. l. 70. titulo. 18. par tita tertia.

Instrumentum comodati qualiter fiat & plura quæ poni debeant in scriptura pro eius validitate, vide ibid. l. 71.

Instrumentū depositi sub qua forma fieri debeat, vide glo. 2. per tex. ibi. l. 72. tit. 18. par. 3.

INSTRVMENTVM LOCATIONIS conductionis & instrumentum locationum iurium regalium & quitationis date a rege ei qui redditationes earum rerum quas administrauit, vi. l. 14. & l. 14. tit. 18. par. 3.

Instrumentū locationis domus seu alterius rei cum quibus pactis & clausulis debeat fieri, vide glossam. 1. 2. & 3. l. 73. titulo decimooctauo. partita tertia.

Instrumentum qualiter fieri debeat quando aliqua res conducitur alicui, vide ibid. glo. l. 74. per tex. ibi.

Instrumentum locationis iumentorum qualiter fiat, vide glo. l. 76. titul. 18. partita. 3.

Instrumentum locationis terræ acolono partiario, vid. per tex. ibi. l. 79. tit. 18. par. 3.

INSTRVMENTVM SOCIETATIS qualiter fiat, vid. glo. l. 78. tit. 18. par. 3.

INSTRVMENTVM DIVISIONIS hereditatis a fratribus vel alijs qualiter fiat, vide l. 80. tit. 18. par. 3.

Instrumentum diuisionis denotat bona esse communia inter diuidentes vel habentes causam ab eis, vide glo. 1. d. l. 80.

INSTRVMENTVM DEBITI & instrumentum quitationis debiti a rege dati vt quis suo creditori super debito respondere non teneatur an valeat & an sit contra ius naturale vel ciuile, vide glo. 1. l. 82 tit. 18. par. 3.

Instrumentum quitationis debiti qualiter fiat & quibus interuenientibus, vide glo. l. 81. per tex. ibi tit. 18. par. 3.

Instrumentum debiti debet reddi creditori non obstante quod creditor det illi aliud quitationis debiti, vide glossam tertiam. dict. l. 81. tit. 18. partita. 3.

Instrumentum debiti alicui simpliciter redditum an per hoc tollatur debitum, & quid si tale instrumentum sit perditum ita vt debitori reddi non possit quid tunc fieri debeat & quid si redito instrumento debitis debitor illud perdat & creditor iterum debitum quo remedio cōsulatur huic debitori, vid. d. glo. 3. d. l. 81.

Instrumentum debiti si inueniatur in potestate debitoris an præsumatur debitum persoluisse, & liberatus sit, vide glossam secundam. l. 11. titulo. 19. par. 3.

Instrumentum debiti si alicui legetur an per hoc debitum ipsum legatū videatur, vide gl. 1. l. 47. per tex. ibi. tit. 9. par. 6.

Et si quis renuntiat instrumento quid tunc renuntiasse videatur, vide. d. glo. 1. d. l. 47.

INSTRVMENTVM SECVRITATIS vel pacis & instrumentum protectionis & securitatis a rege datæ qualiter fieri debeat, vi. l. 18. tit. 18. par. 3.

Instrumentum securitatis seu protectionis ab alio quam a rege non potest dari, vide glo. 1. d. l. 18. tit. 18 par. 3.

Et an istud instrumentum extendatur in commodum sociorum, vid. glo. 3. l. 18. tit. 18. par. 3.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Index materiarum

Instrumentum securitatis alicui concessum pro pecoribus & pastu qualiter fiat, vide.l.19.tit.18.par.3.
Instrumentum pacis cuius dictamen durat per annum vel mensem quis dies apponetur in tali instrumento, vide glossam secundam.l.54.tit.18.par.3.
Instrumentum pacis & treguæ qualiter fiat, vide.l.82.& l.83.titulo.18.par.3.
Instrumentum pacis ad quos extendatur & quibus illo comprehendantur, vide gl.2.d.l.82.tit.18.par.3.
INSTRVMENTVM INVENTARII qualiter fiat, vide glo.l.99.titul.18.par.3.
Instrumentum inuentarij ab hærede conficiendi qualiter fiat, vide glo.l.100.tit.18. par.3.
INSTRVMENTVM SVSPECTVM vel FALSVM instrumentum in quo quis constituitur procurator alicuius ex quibus causis redatur suspectum, vide gl.1.l.21.tit.5.par.3.
Instrumentum per me adductum si iterum contra me adducatur illud tã quam falsum reprobare non possum, vide glossam.4.l.31.titul.16.partita.3.
Instrumentum super mutuo factum qualiter in contrarium probatio fieri debeat vt credatur falsum, vide glossam secundam.l.70.titul.18.partita tertia.
Instrumentum ex quibus suspectum redatur, vide glossam.1.4.& sequentes.l.iii tit.18.par.3.
Instrumentum volens aliquis redarguere de falso an debeat dicere in qua parte credit illud falsum & arguens instrumentum de falso ciuiliter debeat se subscribere, vide glo.3.l.112.tit.18.par.3.
Et qualiter ibi testes examinẽtur, vide d.glo.3.ad fin.
Instrumẽtum volens quis de falso redarguere an debeat iurare quod maliciose non facit vel an præcedens iuramentum calumniæ sufficiet, vide gl.4.d.l.112.
Instrumentum quod pars aduersa redarguere volebat de falso & producens vsui renunciauit an in alio differenti iudicio fidem faciat & quid si renunciet vsui cum protestatione quod non intendit fateri illud falsum, vide gl.2.l.116.tit.18.par.3.
Instrumentum an debeat iterum reproducere qui illum in iudicio præsentauit si pars aduersa illud de falso velit redarguere, vide ibidem.in glo.3.
Instrumentum si fuerit redargutum de falso in prima instantia & in causa appellationis lata sit sententia an hoc non obstante sententia rescindi debeat tanquam lata ex falso instrumento quod limitat multis modis gl.4.l.116.tit.18.par.3.
Instrumentum ex quibus redatur suspectum, vide glo.3.l.11.titul.19.partita tertia.
Instrumentum verum in principali & falsum in accessorijs an per hoc falsum ille & tabellio tanquam falsarius debeat puniri, vide glo.6.l.16.tit.19.par.3.
Instrumenta falsa si a parte sine dolo ipsius producantur faciunt sententia non tenere, vide gl.2.l.1.tit.26.par.3.
Et si quis velit obstendere de falsitate instrumentorum per testes an illud facere possit si attestationes sint iam publicatæ, vide glossam.3.l.1.tit.26.par.3.
Instrumenta falsa producentes qualiter puniantur & quid si non constet de falsitate sed creduntur suspecta & an sit præsumptio contra producentes vt credantur fabricatores, vide glo.2.l.28.tit.1.par.7.
Instrumentum ex quibus perpendatur falsum & quando tabellio ex hoc veniat puniendus & alia plura, vide glo.1.& 2.l.1.per illum text.titu.7.par.7.
INSTRVMENTVM EXEMPLATVM quando habeat virtutem originalis, vide glo.14.l.114.tit.18.par.3.
Instrumentum exemplatum an de necessitate fieri debeat cum regis authoritate & an authoritas iudicis ordinarij sufficiat, vide dictam glos. decimam quartam.
Instrumentum exemplatum cum regis authoritate in quo differat ab exẽplato per iudicem ordinarium loci, vide dictam glossam decimaquartam.d.l.114.
Instrumentum si est exemplatum & copiatum in actis an probet licet originale perdatur, vide dictam glossam decimamquartam.d.l.114.titul8 par 3.
INSTRVMENTVM PVBLICVM vel priuatum instrumentum tabellionis publici an extra regnum fidem faciat inter homines illius iurisdictionis alibi litigantes, vide glossam quartam.l.8.titul.decimooctauo.par.3.
Instrumentum publicum quod dicatur, vide glossam.1.l.1.& gl.4.l.115. tit.18.par.3.
Instrumentum publicum an possit reprobari per duos testes, vide glo.2.l.117.tit.18.par.3.
Instrume.tum priuatum a parte confessatum habet tum publici & per ipsum peti potest executio, vide gl.4.l.119.tit.18 par.3.
Instrumentum priuatum si a parte fuerit negatum an possit per literarũ comparationem probari & quam probationem faciet talis comparatio, vide gl.6.d.l.119.
Instrumentum priuatum mercatoris viui vel mortui si fuit bonus homo quam fidem faciat, vide glossam primam, & secundam.l.121.titul.18. par.3.
Instrumenta publica omnia habent hodie executionem paratam, vid.gl.4.l.10.tit.12.par.5.
Instrumentum publicum dicitur scriptura trino teste subscripta, vide gl.8.l.31.per tex.ibi tit.18.par.5.
Instrumenta publica dicuntur eo ipso quod per tabellionem fiunt neque publicatio necessaria est, vide glossam quartam.l.3.titulo secundo.par.6.
Instrumentum publicum non dicitur etiam si in eo testes intervenerint si sint rogari vt secreto teneant, vide glossam.21.l.13.titul.secundo.partita sexta.
INSTRVMENTVM VICIATVR & instrumentum an vitietur si vnus dies pro alio ponatur, vide glossam.2.l.54.titulo.18.partita tertia.
En an credatur notario qui diem non posuit si de eo dicat se recordari, vide.d.glo.2.
Instrumentum si vitietur culpa siue imperitia tabellionis an ad interesse & damna ipse teneatur, vide gl.ssam quartam.l.7.titulo decimonono.par.3.
Instrumentum an vitietur ex ruptura cartæ, vide glossam.2.l.12.tit.15. parã.
INSTRVMENTVM ANTIQVVM vel de longinquo.
Instrumentum antiquum si fides datur licet negetur quod illud facimus fuisse tabellio, vide glo.5.l.115.tit.18.par.3.
Instrumentum de longinquo si statur potius quam testibus, vide glos. 8.d.l.115.
Instrumentum antiquum si sit & tabellio mortuus sit an standum sit instrumento ex eo sumpto, vide glossam primam.l.9.titulo decimonono.par.3.
INSVLA de nouo per aliquem inuenta & ædificata qualiter iste statuminum adquirat, vide glossam.3.l.29.titulo.vigesimooctauo.partita tertia.
INTELLECTVS iuris si dubius sit præbet iustam ignorantiæ causam, vide gl.1.in fin.l.20.tit.1.par 1.
Intellectus residet in capite hominis & cui datus est maior intellectus ad maiora obligatur, vide gl.3.l.1.tit.9.par.2.
Intellectus quid sit, vide per gl.5.in proœ.4.par.
Intellectus & de eius bonis, vide glo 1.l.5.tit.21.par.2.
Intellectus ita habitat in paucis sicuti lilium inter infinitas spinas, vi.glo.1.l.5.tit.21.par.2.
INTELLIGERE quod agitur an præsumatur quis qui præsens vel qui audit, vide glo.3.l.5.tit.9 par.4.
INTENTIO sola non inducit simoniam conuentionalem sed mentalem tantum quæ pœnitentia aboletur, vide glossam secundam.l.5.titulo.17.par.1.
Intentio ciuitatis seu villæ fundata est in montibus & valis in suo territorio existentibus, vide glossam.6.l.9.titulo vigesimooctauo, partita tercia.
INTERDICTVM generale dicitur vbi omnes ecclesiæ interdicuntur vel vna tantum si alia non est in illo loco, vide glossam.2.l.14.tit.9.par.1.
Interdicta tota ciuitas ciues ipsius nõ culpabiles diuina audire possunt, vide glo.5.l.14.tit.9.par.1.
Interdictum an poni possit propter factum episcopi, vide ibid.
Interdicto præbens causam tenetur ad restitutionem damnorum datorum propter eam causam, vide ibid.
Interdicta ecclesia specialiter an priuilegiatus tempore interdicti decedens ibid possit sepeliri, vide gl.2.l.16 tit.9.par.1.
Interdictum speciale ecclesiarum vnius loci an comprehendat monasteria, vid.d.glo.2.d.l.16.
Interdicta violans eo quod in ecclesia interdicta celebrat est irregularis, vid.glo.6.l.18.tit.9.par.1,
Interdicti generalis repore an possint clerici in camera horas cum socio recitare, vid.d.glo.6.d.l.18.
Interdictum violans quia pœna feriatur, vide per glossas dictæ.l.decimooctauæ.
Interdictum salutiferum siue directum siue vtile tantum competit personis illatis in fundum rusticum siue vrbanum non alias, vide glos.1.circa.3.post medium.l.18.tit.13.par.5.
Interdicti tempore, vide infra in verbo. TEMPORE interdicti.
INTERESSE præstando quis an liberetur si ad factum antea erat obligatus & fuit per sententiam condemnatus. vide glossam tertiam legis quintæ, titulo.27.par.3.
Interesse verum soluere teneatur nollens sponsalia contrahere cum illud facere promisserit & quale, vide glo.2.l.2.tit.1.par.4.
Interesse extra rem an veniat in mutuo pecuniæ & quid in aliis mutuibus, vide gl.4.l.10.tit.1.par.5.
Interesse mutuans esset mercator an etiam veniat interesse extrinsecum, vide ibidem.
Interesse an veniat in mutuo quando mutuans ad tempus careat pecunia & quando sic, vide glo.2.l.31.tit.11.par.5.
Interesse obligationibus faciendis liberetur quis præstando interesse & qui si tunc ibidem fuit apposita clausula (rato manente pacto a vtre quis liberetur præstando interesse, vide glo.3.l.34.titul.11.par.5.& gl. 3.tit.14.par.5.
Interesse an possit peti ratione cõuentionalis vel legalis hypothecæ quod fuit causarum ex mora, vide glo.3.l.14.tit.13.par.5.
INTERFICIENS se an debeat sepelliri in loco sacro si signa contritionis ante mortem ostenderit, vide gl.6.l.10.tit.8.par.1.
Interficiens se ipsum, vide in verb. OCCIDENS.
INTERFICERE vide in verb. OCCIDERE.
INTERFECTVS, vide in verb. OCCISSVS.
INTERITVS & quando bonæ fidei vel malæ fidei possessor teneatur de interitu rerum hæreditariarum, vide glo.4.l.6.per text. ibi titu.14. par.6.
INTERROGATVS quando respondere non teneatur & quando sic, vide glo.4.l.1.tit.10.par.3.
Interrogatus si simpliciter respondeat se hæredes ex qua parte intelligatur respondisse, vide ibid.
Interrogatus si fateatur se hæredem cum non sit & quid si ex causa illud fecit, vid.d.gl.4.d.l.1.
Interrogatus si carnaliter cognouit bertam vxorem tirij si respondeat se cognouisse bertam an ex hoc videatur fateri adulterium, vid.gl.l.l.28.tit.11.par.5.
INTERROGARI potest pœnitens tribus concurrentibus de quibus per glo.1.l.26.tit.4.par.1.
INTERROGATIONES quæ & quales pœnitenti tempore confessionis fieri debeant, vide glo.1.l.26.tit.4.par.1.
Interrogationes quæ fiunt ante litis ingressum qualiter sint faciendæ & an possint fieri post litis contestationem & an istæ interrogationes recolerint iam ab vsu, vi.gl.in proœ.titu.10.par.3.
Interrogato detur terminus ad respondendum, vide glo.1.l.1.titul.10.par.3.
Interrogationes possunt a iudice fieri in quacunque pater litis siue sit constituta in causa siue ad fundandum intentionem de nouo, vide glo.1.l.1.tit.12.par.3.
Interrogare potest iudex interrogare vt obiet iniquæ extorsioni etiam si ad partis petitionem respondere non teneretur, vide ibid.
Interrogationes testium sunt illis faciendæ in secreto, vide glo.2.l.26.tit.16.par.3.
Interrogato quare in stipulationibus debeat responsionẽ præcedere, vide glo.5.l.1.tit.11.par.5.
Interrogatio si differat a responsione an vna intelligatur per aliam, vid. gl.1.l.26.tit.11.par.5.
Interrogatio qualis debet fieri per iudicem torto cum ei infertur tortura vide gl.7.l.3.per tex.ibi tit.30.par.7.
INTERRVPTIO temporis impedit præscriptionem & an contra talem interruptionem detur restitutio quando pauci dies restabant, vi.glo.2.l.29.tit.29.par.5.
Interruptio naturalis non perpetuat actionem in quadraginta annos, vi. glo.2.ad finem.
Interruptio præscriptionis an debeat fieri per solam citationem an vero per litis contestationem & remissiue plura de hoc, vide glo.3.l.29.titu.29.par.3.
Litis ciuilis interruptio sic tantum super actione proposita & nõ super alia, vid.d.glo.3.in fi.d.l.29.
Interruptio an fiat per litis contestationem factam coram iudice arbitro vide ibidem.in glo.5.
INTERLOCVTORIA, vide in verbo, SENTENTIA interlocutoria.
INTERPELLATIO necessaria non est vbi factum ipsum interpellat, vide glo.1.l.4.per illum text.ibi tit.19.par.2.
Interpellatio extra iudicialis an sufficiat ad constituendum debitorem in mora quando mutuum recipit neque post tempus redit, vide glo.4.l.1.tit.1.par.5.
Interpellatio sola sufficit ad constituendum venditorem re in mora, vide gl.2.l.27.tit.5.par.5.
Interpellatio extra iudicialis an sufficiat ad constituendum in mora illum qui per stipulationem soluere debuerat ad certum tempus, vide.glo.2.l.15.tit.11.par.5.
Interpellatio quando sit vel non sit necessaria ad constituendum debitorem in mora, vide glossam.1.& 2.cum aliis ibidem.l.1.8.per illum text. ibi tit.14.par.5.
INTERPELLATVS extra iudicium an ex hoc fundum constituatur in mora vt ex hoc æstimatio crescat, vide glo.4.l.18. titulo primo.partita quinta.
INTERPRES vnus an sufficiat interuenire in aliqua stipulatione & quando sic, vide glo.8.l.1.tit.11.par.5.
Et quid in rebus arduis an vnus interpres sufficiat & quid in matrimonijs vid.ibidem.
INTERPRETARI debet lex per condentem, vide glossam.1.l.13.titulo.1.parti.
INTERPRETATIO iudicis circa leges an sit necessaria, vide glo.1.l.13. tit.1.par.1.
INTESTATVS decedere quis proprie dicatur, vide gl.1.l.1.per text ibi tit.13.par.6.
Et quando sit locus representationi cum succeditur ab intestato, vid. gl. 4.7.& 9.l.13.tit.13.par.6.
Intestatus si decedat filius an & quando & pro qua parte pater vel mater ei succedant & quid si fratres habeat & quid hodie iure regni, vide gl. 1.4.per tex.ibi tit.13.par.6.
Et an & quando & pro qua parte frater fratri suo decedenti sine testamẽto succedat & quid in filijs fratrum vel in feudis, vide glossas.l.5.& 6. ibidem.
Et quid in agnatis vel cognatis si eius agnatus sine testamento decedat, vide gl.6.d.l.6.per illum tex.ibi tit.13.par.6.
Et quam partẽ vxor vel maritus inopi habere debeat in bonis alterius præmorientis cum testamento vel ab intestato, & quando, vide gl.1. 7.ibidem.
Et an patri intestato succedat filius naturalis & an stante vxore legitima, vide glo.l.8.& glo.l.9.per tex.ibi tit.13.par.6.
Et matre decedente sine testamẽto quam partem filius naturalis vel alius in bonis suis habere debeat & quid e contra, vide glossas. legis vndecimæ.ibidem.
INTIMATIO qualiter fieri debeat vbi non est tutus accessus propter inimicitias, vide glo.7.l.4.tit.16.par.2.
Intimatio an debeat fieri quando ille cui debet intimari census est, vide ibidem in glo.8.
INTRARE potest aliquis in fundo alieno licite vt fructus suarum arborum colligat & intra quod tempus, vide glo.3.l.18.tit.28.par.3.
Intrare a iposit aliquis agrum sterilem alicuius & desertum propria authoritate & eum laborare, vide gl.1.l.49.tit.28.par.3.
Intrare religionem an possit sponsus ab sponsa violẽter cognita, vi.gl.10. l.4.tit.1.par.4.
Intrare possessionem propria authoritate non potest ille qui semel super eo iudicem adiuit, vide glo.2.col.2.post principium.l.7.tit.4.par.5.& quando sic, vide ibidem.
INTRANTES in monasterijs monialium an & quando sint excommunicati, vide glo.2.l.36.tit.6.par.1.
Intrantes per alium locum quam consuetum, est contra eos præsumptio mali, vide glo.3.l.15.tit.28.par.3.
INTRODVCITVR consuetudo per spacium.10.vel.20.annorum, vi. supra.in verbo, CONSVETVDO introducitur eorum.
Introducitur cõsuetudo ex pluribus actibus præcedentibus etiam si pro eis non fit sententiatum, vide gl.7.l.5.tit.2.par.1.
INVADENS rem propriam, vide in verb. OCCVPANS.
INVENTVM in littoribus maris vel fluminum an & quando fiat inuentoris, vide glo.2.l.5.tit.28.par.3.
Inuentum ab aliquo de quo non apparet dominus quid facere debeat, vide glo.1.in fi.l.49.tit.28.par.3.
INVENTARIVM qualiter ab hærede fiat & an debeat vno contextu fieri & per eundem tabellionem & coram eisdem testibus & an in inuentario tutoris decreto iudicis opus sit, vide gl.1.& 2.l.99.tito 8.par.3.
Et an res quæ inueniuntur debeant æstimari ante quam ponantur in inuentario & qualiter poni debeant, vide ibid.in gl.3.
Et an in inuentario tutoris poni debeat debita quæ pupillo debentur si de hoc non adsit instrumentum, vide ibid.in d.gl.3.
Et an poni debeant res commodatæ siue depositæ & quæ suæ non sunt, vide d.glo.3.
Inuentarium augeri debet si res pupilli augeantur & vtile est istud tempus factionis inuentarij protestare, vide.d.glo.3.in fi.
Inuentarium hæredis qualiter & in quo loco fieri debeat, vid.gl.1.l.100. tit.18.par.3.
Inuentarium quod sit apud acta dicitur insinuatum, vide gl.16.in med.l. 9.tit.4.par.5.
Inuentarium quis facere teneatur & quid in vsufructuario & an per testatorem remitti possit confectio inuentarij & quid etiam si in linea hæreditate succedant ad talem confectionem non teneantur, & quæ

Septem partitarum.

in hæc

Universidad de Deusto
Biblioteca

Index materiarum

in hærede cohæredi vel in vniuersali fideicommissario, vide gl.1.l.5. per tex.ibi tit.6.par.6.
Inuentarium si ab hærede factum non sit tenetur in solidum licet vires hæreditatis non sufficiant vide glo.1.&3.l.5.per tex.ibi.titulo sexto. par.6.
Et an & quando teneatur licet illud faciat, vide glo.6.l.7.ibid.
Inuentarium si non incipiatur intra.10.dies perficiatur tamen intra duos menses an per hoc vitietur neque valeat, vide glo.4.d.l.5.titulo sexto par.6.
Inuentarium an possit fieri contra aditionem hæreditatis an vero per eã hæres adire videatur, vide ibi in gl.5.
Inuentarium an debeat fieri post hæreditatis aditionem vel antea & aqua die incipiat currere tempus ad illud faciendum vide ibid.
Inuentarium quando sit ab hærede qui citandi sint & quid si citandi sint clerici an requisitio debeat fieri per iudicem laicum, vid. ibidem.in gl. 7.d.l.5.
Inuentarium an teneat quando certi creditores citati fuerunt alij vero nõ & quando generalis citatio sufficiat, vide ibi gl.8.
Inuentarium an vitietur ex defectu citationis legatariorum & creditorũ etiam quando fideliter ab hærede factum fuit, vide.d.glo.8.
Inuentarium qua de causa coram iudice fieri debeat, vide ibid. in fi.
Inuentarium cum quibus solennitatibus fieri debeat & an & quãdo omissio solennitatis illud viciet, vide ibi glo.13.14.15.&.16.
Inuentarium legitimum quod dicatur & quæ continere debeat in se & an vitietur eo quod hæres aliquid subtraxit, vid.d.glo.15.
Inuentarium potest confici per procuratorem & an tunc talis procurator ibidem se subscribere teneatur, vide ibi gl.16.
Inuentarium an debeat fieri vno contextu & per eundem tabellionem, vide ibidem.
Inuentarium an debeat subscribi per hæredem & quando, vide ibid.
Et interim quod hæres facit inuentarium non potest per aliquem conueniri etiam si hæreditas sit locupletissima, vide glo.1.l.7.titu.6. par.6.& quando sic, vide ibid.glo.2.
Et quid si scriptura inuentarij sit redacta in publicam formam si ibi non dicatur fuisse perfectum, & tres menses non sint elapsi, vide ibidem.
Inuentarium si fiat ab hærede an tunc si ipse vendiderit res hæreditarias pro soluendis debitis vel legatis testatoris an teneatur se obligare de euictione, vide ibid.in gl.6.
Et quid si exceptio beneficij inuentarij sit omissa ante sententiam an possit opponi in executione, vide.d.glo.6.
Extratione confectionis inuentarij hæres possit quibus velit prius soluere & an alij possint reclamare, vide ibidem id glo.9.
Et quas expensas hæres scribere debeat in inuentario & an illas quas fecit litigando cum alio contendente se hæredem vel creditorem hæreditarium, vide glo.1.l.8.tit.6. par.6.
Et qualiter probet illas ab eo factas fuisse & quid deminutis expensis, vide ibidem.in glo.2.
Inuentarium si fiat ab hærede an tunc ipse consequatur quod per defunctum sibi debebatur & an ipso iure vel quo ad effectum & an possit sibi ipsi soluere eligendo rem in qua vult sibi esse solutum pro debito & quando hoc locum habet vel non, vide glo.3.l.8.tit.6.par.6.
Inuentarium si non fiat ab hærede an ipse detrahat quod sibi defunctus debebat a fideicommissario vniuersali, vide ibi in fi.
Inuentarium si fraudulenter vel imperfecte ab hærede factum sit & ipse aliquid subripuerit ab hæreditate qualiter puniatur, vide gl.4.2.&.3.l.9. per tex.ibi tit.6.par.6.& gl.1.l.10.ibidem.
Inuentorium si non fiat ab hærede an ipse teneatur vltra vires hæreditarias quando agentes contra eum insolidum cõsentur quod in hæreditate alia bona non remanserunt nisi ea tantum quæ hæres asserit & an contra præsumptionem quæ est aduersus hæredem non facientẽ inuentarium admittatur probatio in contrarium, vide gl.2.d.l.9.
Inuentarium si non fiat ab hærede an tunc ipse teneatur vltra vires hæreditarias in foro conscientiæ & in quibus alijs casibus teneatur de suo soluere, vide ibid.in col.2.
Inuentarium si non fiat ab hærede an priuetur trebellianica sicuti priuatur falcidia, vide ibid.in gl.3.&.gl.2.l.7.tit.ti.par.6.
Inuentarium si non fiat ab hærede filio an ipse per hoc perdat legitimam sibi debitam iure naturæ & an vltra vires hæreditarias teneatur, vide ibidem.
Inuentarium si fiat per vnum ex cohæredibus an per hoc ipse liberetur si noluerit partem cohæredis repudiantis acceptare vel non, vid.glo. 11.l.18.tit.6.par.6.
Inuentarium si fiat per fiscum qui in alicuius bonis successit iure hæreditario vel iure confiscationis an tunc teneatur vltra vires hæreditarias, vide gl.1.l.5.tit.6.& gl.4.l.16.tit.7.par.6.
Inuentarium an debeat fieri per executorem testamentarium a testatori nominatum, vid.gl.4.l.5.tit.16.par.6.
Inuentarium si non fiat per tutorem an valeat authoritas eius, vide gl.7. l.9.tit.16.par.6.
Et debet tutor puniri si inuentarium non fecit, vide gl.4.col.1. in med. l. 12.tit.16.par.6.
Inuentarium debet statim fieri per curatorem & qualiter facere teneatur & quibus seruatis & de quibus & an sibi antequam faciat possit administratio concedi & an in iudicium vel extra fieri debeat, vi.gl.1.2.& 3. l.15.per tex.ibi tit.16.p.6.
Et quæ contineri debeant in tali inuentario tutorum vel curatorum, vi. ibi gl.4.&.5.per illum tex.
Inuentarium si non fiat per fiscum an fiscus restitui possit se in integrum vide glo.2.ad fi.l.10.tit.19.par.6.
INVESTITVRA ipsius nomen antiquitus non fuit in vsu est que duplex inuestitura, vide gl.7.l.26.tit.9.par.2.
Inuestitura tabellionis qualis esse debeat, vide glossam.3.l. 8.titul.8.par tita tertia.
Inuestitura vassalli de feudo per dominum sibi data qualiter fieri debeat vide.gl.21.22.&.23.l. 68.tit.18.par.3.
Et an per inuestituram anuli acquiratur quasi possessio rei, vide.d.gl.2. d.l.68.
Inuestitura feudi an possit in seruis clericis vel infantibus fieri, vide gl.4.l. 3.tit.26.par.4.
Inuestitura istud verbum antiquitus non fuit in vsu & an inuestitura verbalis debeat præcedere iuramentum fidelitatis, vide glossam.5.l.4.tit. 26.par.4.
Inuestitura realis debet sequi statim post inuestituram verbalem & fidelitatis iuramentum, vid.d.glo.5.
Inuestitura & de effectu inuestituræ, vide remissiue per glo.5.in medio.l. 4.tit.26.par.4.
Inuestitura requiritur ad hoc scilicet vt feudum rectum dicatur & vt ad descendentes transire possit, vid.d.glo.5.
Inuestitura per immissionem anuli facta facit vt inuestitus acquirat quasi possessionem rei, vide glo.6.d.l.4.
Et an per inuestituram in absentia rei factam transferatur possessio & quid si ad sit in hoc consuetudo, vide ibid.
Inuestitura in magnis feudis sit per ensem aliquando per hastam, vid.gl. 7.l.4.per tex.ibi tit.26.par.4.
Inuestitura realis & propria quæ dicatur quæ vero abusiua, vide ibidem in glo.8.
Inuestitura peti debet intra annum & diem ab illo qui in feudo succedere vult, vide gl.4.l.10.per tex.ibi tit.26.par.4.
Et an agnati præiudicetur in successione feudi antiqui si possidens feudum intra dictum terminum dictam inuestituram non potierit, vide ibidem in glo.6.
INVITVS an possit cogi quis ad accipiendam dignitatem siue episcopatum, vide glo.5.l.31.tit.6.par.1.
Inuitus an possit legitimari, vide glossam secundam.l.9.titul. 18. partica tertia.
INVOCATIO Sancti Spiritus quæ sit ante electionem an sit de substantia electionis, vide glo.6.l.17.tit.5.par.1.
IOCARI bene licet in curia dum tamen sine dolo fiat & licet verba iocosa in alium præferantur non competit actio iniuriarũ si ab sit animus iniuriandi, vid.gl.3.l.30.tit.9.par.2.
IOCVLATORES qui dicantur & an sint in statu damnationis, vide gl. 4.l. 12.tit.26.par.1.
Ioculatores, vide in verbo. REPRESENTANTES.
IRA, De ira, & exquibus procedit iracundia, vide glo.3.&.4. per tex.ibi. l.9.tit.5.par.2.
Ira impedit animum ne possit cernere verum & assimilatur stultitiæ, vide glo.2.l.10.tit.5.par.2.
Et alia de ea, vide per gl.1.l.1.ibidem.
Ira & de factis tempore iræ & quæ mala secum habeat ira, vi.gl. 1.l.fi.tit tul.34.par.7.
IRREGVLARIS est ille qui aliquem consulit vt tertium occidat etiam si ipse illum nõ occideret sed occideretur ab eo qui volebat occidere, vi.glo.3.l.4.tit.6.par.1.
Irregularis est ille qui assotiauit aliquem si ille aliquem interfecit etiam si consulat ei ne illud faciat & super hoc punietur cum eo, vide glossam. 4.ibidem.
Irregularis non est ille qui aliqua necessitate vrgente occidit, vide gl.1.l. 16.tit.6.par.1.
Irregularis est iudex si aliquẽ occidere iusserit etiam si iuste faciat, vi.gl. 1.l.17.tit.6.par.1.
Irregularis est celebrans si furtiue ordines receperat ivel si ante ætatem legitimam vel ante tempora consueta & solus papa dispensat, vid.gl.5. l.28.tit.6.par.1.
Irregularis est ille qui ad vnam ordinẽ fuit promotus si aliam in medio dimissit si ex post facto celebrasset & hoc an ipso iure an vero sit necessarium quod sibi interdicatur illud, vid.gl.fi.l.28.tit.6.par.1.

Irregu

Septem partitarum.

Irregularis est clericus celebrans si quõdidie secum habeat cõcubinas, vide gl.2.l.41.tit.6.par.1.
Irregularis an sit clericus qui aliquẽ occidit in bello iusto & an papa eũ ei possit dispensare ne in talem irregularitatem incidat, vi.gl.5.l.32.titul.6.par.1.ad medium.
Irregularis nõ est clericus qui adfuit in bello iusto licet ipse aliquem per curiæ etiam si tali bello multi moriantur si ipse nullum occidit. vid.d. glo.5.
Irregularis est qui celebrat interim quod est suspensus ab officio propter delictum & quid si propter aliud impedimentum, vide glo.2.l.18.titu. 5.par.1.
Irregularis priuatus non est ipso iure ab officio & beneficio licet veniat priuandus statim, vid.gl.4.dd.18.
Irregularis est violans interdictum ibidem celebrando, vide glossam.6. d.l.18.
Irregularis est nõ seruans pœnam sibi impositam eo quod iniuste aliquẽ excommunicauit, vid.gl.6.per tex.ibi.l.10.tit.9.par.1.
Irregularis est scienter celebrans in ecclesia poluta ante quam reconciliatur, vid.gl.3.l.20.tit.5.par.1.
Irregularis an sit chirurgicus si ex incisione vel potatione quam dat infirmo mors sequatur, vid.gl.6.l.10.tit.8.par.5.
Irregularis an sit dericus eo quod cum haberet leonem vel vrsum secum bestia illa vel similis aliquẽ hominem occisit, vid.gl.8.l.23.tit.15. in par.7.& vid.infra.in verb.irregularitas.
IRREGVLARITAS siue contracta sit cum peccato siue sine eo tollitur per baptismum, vid.gl.1.l.15.tit.4.par.1.
Irregularitas quæ causatur ex homicidio an sit de iuere diuino vel positiuo, vid.glo.fi.l.6.tit.5.par.1.
Irregularitas ex quibus peccatis siue delictis causetur, vide glo.2.l.32.tit. 5.par.1.
Irregularitas causatur tam ex natura criminis quam ex eius notorietate, vide ibidem.
Irregularitas an & quando causetur ex peccatis mortalibus, vide glo.5. dict.l.32.
Irregularitas causatur etiam si homicidium sit casuale si dabat operam rei illicitæ, vide.glo.2.l.15.tit.6.par.1.
Irregularitas causatur ex facto iusto, vide glo.1.l.17.ibid.
Irregularitatem an euitet protestans quod non vult &c. vid.ibid.
Irregularitatem an incurrat chirurgicus si ex incisione vel potatione quam dat infirmo mors sequatur, vide glossam.6.l. 10.titul.8.par tita quinta.
Irregularitas & an clericus incurrat irregularitatem si habeat secum bestiam ferocem & cum illa in ira haberet hominem occisit, vid.glo.8.l. 23.tit.5.par.7.
IRREVOCABILIA debent maxima cum difficultate fieri, vide glo.1. tit.25.tit.22.par.3.
ITA. Adhuc hac dictione, vid.gl.1.l.21.tit.9.par.6.
ITEMISSA est quare dicatur & quid hodie significet, vid.gl.per tex.ibi l.28.tit.4.par.1.
ITER. est seruitus & ius hominis eundi & ambulandi non iumentum vel vehiculum agendi, vide per glo.2.l.5.titulo trigesimoprimo, par tita tertia.
Iter cum transitus an liceat omnibus & an a rege possit impediri, vi.gl. 3.l.7.tit.29.par.1.
Iter & qui habet iter an possit ambulare cum socio & qualiter, vid. gl.5. l.1.tit.31.par.3.
Et an possit equitare super currum oneratum vel iumentum oneratum rebus, vid.ibid.in glo.6.d.l.3.
Iter cum transitus & ille qui non vadit per locum consuetum presumitur ire contra deuectum, vid.gl.13.l.5.tit.7.par 5.
ITERANS ordinem an valeat ad maiores promoueri, vide glo.3.l.20. tit.6.par.1.
IVDAEI instante necessitate possunt baptizare. vi gl.l.5.tit.4. par. 1.
Iudæi si in finere obuiẽt corpus domini qui facere debeant & de pœna non facientis, vide glo.l.61.tit.4 par.1.
Iudæi confugientes ad ecclesiam an inde debeant extrahi, vide. glo.1.l.4. tit.1.par 1.
Iudæi qualiter iurare debeant nec in euangelijs credunt & plura de isto iuramento iudeorum, vide glo.1.l.20 tit.11.par.3.
Iudæorum posse esse tabellio & quid si efficiatur christianus, vid.gl.4.l. 7.tit.19.par.3.
Iudæi minus soluere debent tabellionibus pro instrumẽtis eis factis quã christiani & quare, vid.gl.4.l.15.tit.19.par.2.
Iudæi non possunt habere christianum habere non licet sub pœna mortis & amissio bonorum, vide gl.1.&.2.per tex.ibi l.8.tit.21.par.4.
Iudæi si terra infidelium conuertatur ad fidem rege eorum manente in infidelitate an ipsi liberentur ab eius dominio & iurisdictione & quid si ipsi postea ad fidem cõuertatur an dominium recuperet, vi.d. glo.1.d.l.8.
Iudæus Princeps an habeat dominium in subditos se ad christum cõuertentes & an tutus sit ille qui authoritate Papæ principatus, infidelium occuparet, vide glo.3.l.8.tit.21.par.4.
Iudæi an possint vsuras exercere & an super hoc dispensare possit ex alia qua causa, vide glo.1.l.22.per illum tex.ibi tit.12.par.5.
Iudæi qui dicantur & quare & quando ab istis regnis eiecti fuerũt & qua de causa antiquitus inter christianos viuere eis permittebatur, vid.per glo.1.l.per tex.ibi tit.24.par.7.
Iudæi non possunt habere dignitates neque officia, vide gl.3.l.3.per tex. ibi tit.24.par.7.
Iudæi an succedant parentibus suis secundum legem mosay cam vel secũdum legem communem, vide gl.5.l.6.per tex.ibi titulo vigesimoquarto.par.7.
Et mulier iudæa sicut hæretica non gaudet priuilegio dotis, vi.gl.1.l.7. tit.24. par.7.
Et christiani cum iudæis manducare non debent cum sarracenis autem sic & quare, vide gl.2.l.8.ibid.
Iudæus qui fornicatur cum christiana punitur pœna mortis, vide glo.1. l.9.tit.24.par.7.per illum tex.ibi & gl.1.l.10.titulo vigesimoquinto. par.7.
Iudæus christianum mancipium habere neque emere potest neque possunt emere solum in quo sunt scripti christiani & de pœna contra facientium, vid.per gl.1.&.2.l.10.per tex.101 tit.24.par.7.
Iudæi possunt per principes christianos coerceri, vide glo.2.l.6.per tex. ibi tit.28.par.7.
Iudæi & an istis aliquid legari possit vel an hæredes instituì possint, vid. glo.1.l.4.per tex.ibi tit.1.par.6.

IVDEX	Maior vel superior minor vel inferior.	Furiosus cæcus vel mutus
Irregularis	Excommunicans	Recipiens mutuum vel aliud
Arbiter vel arbitrator	Clericus	Appellationis
	Hæreticus	
Ordinarius	Qualis esse debeat	Curiæ regis
Delegatus	vel quis	Corruptus pecunia
Secularis	Torquens	
Ecclesiasticus	Iurat	Accusatus
	Periurus	Reuocatur.

IVDEX in dubio semper præsumitur velle exequi pœnam iuris nõ vero nouam imponere. vide glo.2.l.18.tit.9 par.1.
Iudex interpretare potest legem quo ad causam sibi tangentem & super quibus, vi.d.gl.1.l.13.tit.1.par.1.
Iudicis interpretatio legum an concludat & sit necessaria & an probabilis, vid.d.glo.1.
Iudex ratione scandali non debet omittere aliquo modo celari veritatẽ, vid.glo.2.l.50.tit.5.par.1.
Iudices a suspensione incipere debent & postea ad excommunicationem non vero contra, vide glo.1.l.14.tit.9.par.1.
Iudex quo modo delinquat circa confugientes ad ecclesiam, vid. gl.7.in prin.l.2.tit.11 in par.1.
Iudex in diuisione hæreditatis an possit vni ex hæredibus adiudicare ius patronatus, vide glo.1.l.12.tit.15.par.12
Iudex qui calore iracundiæ aliquem occidit qua pœna feriatur, vi.gl.1. l.10.tit.5.par.2.
Iudex licet possit facere de albo nigrum per sententiã si tamẽ dicat facio quatenus possum intelligitur de possibilitate secundum ius non de facto, vide glo.1.l.14.tit.5.par.2.
Iudex arbitrare debet vbi a lege aliquid non est decisum, vid.glo. 7.l.7. tit.9.par.2.
Iudex & officiales regis tenẽtur circumire ciuitatem & domos & tabernas & balnea ne aliquæ fraudes fiant, vid.gl.8.l.20.tit.9. par.2.
Iudices & alij officiales regis si potuerunt prohibere damna ventura & non fecerunt an teneantur ad emendam damni, vid.d.gl.8.d.l.20.
Iudices (quos dicimus del adelantamiento) debent circuire prouinciam suis sumptibus non subditorum, vide glossam tertiam.l.22.titulo.6. par.2.
Iudices territorij adiacentes mari cognoscunt de cõtingentibus in mari adiacenti eorum territorio, vide gl.6.l.24.tit.9.par.2.
Iudex specialis datus ad aliquid per eum non videtur derogari quod cõperit fieri iudici generali, vide ibid.
Iudices qui possessionem officij acceperunt eo quod præcedit iuramentũ an possit iudicare vel debeat expelli vide glossam.6.l.26.titulo.9 partita.2.
Iudex crudeliter debet occidere proditorem neque in danda morte in isto casu habebit arbitrium, vide glossam quintam.l.6.titulo.13 partẽ ta secunda.
Iudex in omnibus casibus præter proditionem poterit facere grachiam melioris mortis vt voluerit fuerit que arbitratus, vide ibid.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Index materiarum

Iudex an possit imponere mortem insolitam pro delictis, vid. d. glo. 5. d. l. 6. tit. 1. par. 2.
Iudices in fi. melius quod sint perpetui quam temporales, vide gl. 5. l. 9. tit. 18. par. 2.
Iudex non debet permittere in ciuitate sua agricolas vagos, vide gl. 1. l. 4. ti. 20. par. 2.
Iudex in arbitrarijs debet considerare qualitatem personarum & factorum, vide glo. 2. l. 10. tit. 27. par. 2.
Iudex cum iudicat quid inspicere debeat, vide glossam. 5. in prooemio. 3. partitæ.
Iudex super futuris nihil agere potest neque vlle sunt partes in illis & quando sic, vide glo. 2. l. 1. tit. 2. par. 3.
Iudex debet parti libellum manu sua dare neque pars istud facere potest, vid. gl. 6. l. 4. tit. 2. par. 3.
Iudex debet sententiam ferre super toto, vide glo. 3. l. 43. titulo secundo. par. 3.
Iudex diffamati an diffamantis cum agitur de diffamatione qualis & coram quo actio sit proponenda, vide glossam tertiam, l. 46. titulo secundo. par 3.
Iudex in causa procedere non poterit si antea non pronuntiauit super incompetentia sibi opposita, vide gl. 1. l. 1. tit. 3. par. 3.
Iudex bene facies officium suum plus meretur quam fratres cuiuslibet ordinis. vid. gl. 1. l. 1. tit. 4. par. 3.
Iudices speciales pura mercatorum vel alterius officij hodie sunt. reuocati nisi de speciali regis concessione sit, vide glossam. 6. l. 1. titulo quarto. par. 3.
Iudicum salaria vnde solui debeant, vide glossam primam. l. 2. titulo. 4. par. 3.
Iudex illiteratus debet habere assessorem qui defectum scientiæ supleat vide gl. 2. l. 3. tit. 4. par. 3.
Iudices esse debent temporales & plura. In hoc & quando præsumantur perpetui, vide glo. 5. l. 6. tit. 4. par. 3.
Iudices quantum tempus debeant post finitum officium loco administrationis officij stare de omni iure, vide glossam sextam. dict. l. 6. titulo. 4. par. 1.
Et quid si recesserint durante tempore syndicatus vel antea moriantur, vide ibidem.
Iudex successor est syndicatorum prædecessoris, vide gl. 8. l. 6. tit. 4. p. 3.
Et an teneatur quis quærere iudicem in alio quem iudicij, vid. gl. 3. l. 7. titul. 4. par. 3.
Iudex de partium consensu illis ius dicere poterit aliter non, vid. gl. 5. l. 7. tit. 4. par. 3.
Et an requiratur consensus illius præsidis in cuius territorio ius dicitur, vide d. glo 5.
Iudex extra locum suæ iurisdictionis dicitur priuatus homo, vide gl. 6. l. 7 tit. 4. par. 3.
Iudex si ad rem aliquid sibi dicatur publice recitare debet & quare, vide glo. 1. l. 7. ibidem.
Iudex esse non potest pater in causa filij neque contra siue oppositum sit siue non, vide glo. 3. l. 9. tit. 4. par. 3.
Secus in pater in causa criminali pater talem causam filij alteri delegare secus vero est in ciuili, vide glossam quintam. dict. l. 9. titulo quarto. par. 3.
Iudex est potissima pars iudicij, vide glo. 1. l. 10. tit. 4. par. 3.
Iudex poterit parti opponere aliqua in causa sua & supplere defectum aduocatorum & partium, & qualiter, vide gloss. 2. l. 13. titulo quarto. par. 3.
Iudex quando poterit aliquem ad regem remittere, vide gloss. 1. l. 14. tit. 4. par. 3.
Iudex cepidus in executione sententiæ potest deponi, vide glo. 1. l. 15. titu. 4. part. 3.
Iudex non debet interponere officium suum ad vtilitatem priuatam, vide gl. 12. l. 26. tit. 6. par. 3.
Iudex contra quem est probatum quod fecit scienter iniustitia vel noluit iustitiam ministrare aduocatus esse non potest, vide glo. 1. l. 11. titu. 6. par. 3.
Iudex per negligentiam facit litem suam, vide glossam. 2. l. 9. titulo. 7. part. 3.
Et an in isto casu stetur iuramento partis si dicat se tantum amisisse de bonis suis ob tale male iudicis factum & quando, vide glossam. 3. d. l. 9. tit. 7. par. 3.
Iudex si cognoscat errasse prudenter debet errorem corrigere quia varietas iudicij est multum odiosa, vid. glo. 2. l. 10. tit. 7. par. 3.
Iudex an inscriptis & an debeat sedere pro tribunali cum facit missionē in possessionem propter contumaciam & an possit illam die feriata facere, vide glo. 1. l. 2. tit. 8. par. 3.
Iudex prius quam contra contumacem procedat debet sibi de contumacia constare & qualiter, vide glo. 1. l. 7. tit. 8. par. 3.
Iudex an possit aliquem compellere ad acceptandum sequestrum & an penes se res possit sequestrari, vide glo. 14. l. 1. tit. 9. par. 3.
Iudex an debeat pronuntiare super exceptione opposita in iudicio impedienti & præiudicanti in causa, vi. gl. 1. l. 10. & gl. 1. tit. 3. & gl. 1. l. 5. titulo. par. 3.
Iudex an prius debeat taxare quantitatem vsque ad quam iuret quis vel post iuramentum præstitum, vide glossam. 4. l. 5. titulo vndecimo. par tita. 3.
Iudex potest in quacunque parte litis litigantes interrogare siue positiones clusionem in causa siue ad fundandum ius de nouo, vide glo. 1. l. 2. tit. 12. part. 3.
Iudex si malitiose aliquem absoluit diffinitiue an de illa causa iterum cognosci possit, vide gl. 1. l. 12. tit. 14. par. 3.
Iudex cum dat dilationem an possit statuere vt si ad eam non veniat aliter pronuntiat, vide glossam tertiam, in principio. l. 2. titulo. 15. partita. 3.
Iudex dilatione pendente an possit eam reuocare & ad aliam procedere, vid. d. gl. 3. post med. d. l. 2. tit. 15. par. 3.
Iudex qualiter se habere debeat circa datam & circa dandam dilationē, vi. d. glo. 3. in fin.
Iudex tenetur pro omnibus quos secum adducit licet non sint in aliquo officio, vide gl. 3. l. 1. tit. 16. pa 3.
Et an tunc teneatur ciuiliter an vero criminaliter, vid. ibid.
Et an libheretur exhibendo eos, vide ibid.
Et quid si fuit in culpa eligendi eos an & tunc eos exhibendo liberetur, vide ibid. in d. gl. 3. d. l 1 tit. 16. par. 3.
Iudex finito officio per seipsum debet querelantibus respondere non per procuratorem. vid. gl. 12. in fi. tit. 5. par. 3.
Iudices tempore syndicatus tenentur officiales suos ibidem representare & quid si ipse eos non elegit, vide gl. 5. l. 1. tit. 16. par. 3.
Iudex contra quem proceditur per modum inquisitionis non debet citari ante recepetionem testium. vide glossam primam. in fi. l. 6. titul. 16. par. 3.
Iudex poterit limitare terminos legis arbitrio suo, vide glossam. 4. l. 6. tit. 16. par. 3.
Iudex an possit esse monachus saltim arbiter, vide glossam. 6 l. 4. titulo. 4. par. 3.
Iudex qui testem examinat si cognouerit illum vacillare debet facere vt illud scribatur in actis, vid. gl 5. l. 26 tit. 6. par. 3.
Iudex qui testi non interrogauit causam sui dicti an teneatur parti interesse, vid. gl. 12. l. 26. tit. 16. par. 3.
Iudex vbi testes adsunt an ad requisitionem iudicis causæ teneatur testes examinare, vide gl. 2. l. 27. tit. 16 par. 3.
Iudex qualiter compellet venire testes qui sunt extra suam iurisdictionē & quid si pars in hoc negligens sit, vide glo. 4. d. l. 27.
Iudex si ab aliquo partium fuerit impeditus facere testium publicationē quia testes sunt infirmi vel in furore vel in peregrinatione vel aliter impediri an iudex illud facere debeat & an idem sit in actore quod in reo, vid. glo. 2. l. 34. tit. 16 par. 3.
Iudex debet citare partes ante publicationem testium & an sufficiat vna citatio, vide gl. 1. l. 37. tit. 16. pa 3.
Iudex coram quo testis falsum dixit si potestatem puniendi non habet debet testem remittere puniendum suo iudici, vide glossam. 3. l. 42. tit. 16. par. 3.
Iudices plures melius per eos causa dicitur quam per vnum tantum, vid. gl. 1. l. 5. tit. 17. par. 3.
Iudices per modum inquisitionis procedentes quando copiam indicitorum dare debeant & quando non, vide glo. 1. l. 11. tit. 17. par. 3.
Iudex debet habere animum vacuum ab ira & odio, vide gloss. 1. d. 12. tit. 17. par. 3.
Iudex male inquirens siue præuaricetur, siue calumnietur, punitur, simplicitudine supplicij, vid. gl. 6. l. 12. tit. 17. par. 3.
Iudex electus ad officium non solum ea quæ sunt de iure sed ea quæ sunt de consuetudine exercere poterit & quid plus, vi. gl. 1. l. 6. titulo. 18. in par. 3.
Iudex an possit esse quis in causa propria de partium consensu & quid si rege vel imperatore gl. 2. l. 10. tit. 4. par. 3.
Iudicum electio etiam de iure partitarum spectat ad principem, vid. glo. 2. l. 7. tit 18. par. 3.
Iudex referens negotium ad principem quando puniatur quando vero non & locus sit relationi, vide gl. 4 l. 27. tit. 18. par. 1.
Iudex an de volūtate partium possit vltra summam sibi taxatam cognoscere, vide gl. 1 l. 47. tit. 18. in par. 3.
Iudex an possit esse quis in causa in qua antea fuit accusatus etiam si a parte non recusetur, vide glossam tertiam. l. 10. titulo quarto. partita tertia.
Iudex si in sua sententia narrat acta præcessisse an ei credatur, vide gl. 2. l. 109. tit. 18. par. 3.

Iudex

Septem Partitarum:

Iudex arbitrare debet vtrum detur aduersario suo licentiam legendi priuilegium partis aduersæ contra se præsentatum vel non credes ex eo quod iurgia posse suscitari. vide gl. 2. l. 13. tit. 18. par. 3.
Et an possit compellere negantem instrumentum a se fuisse factum cum constabat de notio, vt fiat literarum comparatio, vide glo. 5. l. 19. titu. 6. par. 3.
Iudex non tenetur sequi consilium erroneum consultoris. vide gl. 2. l. 1. tit. 21. par. 3.
Iudex in causa mere spirituali merum legistam vt assessorem habere non debet, vide gl. 3. l. 2. tit. 21. par. 3. & qualem assessorem debeat eligere. vide ibid.
Iudex per leges huius regni prouisum est, vt assessores non habeant, & qualiter consilium requirent. vide gl. 4. d. l. 2.
Et an debeat assessorem eligere de partium consensu. vide ibi. glossatam.
Iudex qui habens assessores consilio non expectato pronuntiat an valeat sententia, vide gl. 13. d. l. 2.
Iudex in sententiando consultoris consilium sequi non debet si conoueritillud erroneum, vide gl. 14. d. l. 2. tit. 21. par. 3.
Et quid si iudex iudicet secundum consilium vnius consultoris reiecto consilio aliorum duorum. vide ibidem.
Iudex in dubio iudicare debet secundum consilium assessoris & quando. vid. d. glo. 14. d. l. 2.
Quid verbum istud consilium operetur, vide ibidem.
Iudex soluere iubens si debitor qui confessus fuit debitum non probet solutionem intra. 8. dies an talis sententia valeat. vide glo. 2. l. 2. titul. 22. par. 3.
Et an teneatur de facto assessoris & quando. vide gl. 5. l. 3. tit. 21. par. 3.
Iudex non debet sententiam suam interlocutoriam sine causa reuocare nisi de facto faciet litem suam, vide gl. 6. l. 2. tit. 22. par. 3.
Iudex si in principio sententiæ aliquid adiudicauit alicui pure si postea in eadem sententia ponat conditionem an valeat talis appositio. vide glo. 2. l. 3. tit. 22. par. 3.
Iudex si in sua sententia de fructibus etiam dixit an eadem die illam mutare possit eos minuendo vel augendo & quid si nihil de fructibus dixerat, vide gl. 5. l. 3. tit. 22. par. 3.
Et an die naturali vel iudiciali debeat intelligi. vide glossam sextam. d. l. 3.
Et an possit sententiam suam reuocare quantum ad multam condemnatam impositam non alias. vid. gl. 2. & 3. l. 4. tit. 22. par. 3.
Et an talis mulctæ reuocatio sit in præcepto vel in voluntate iudicis. vide ibidem in d. gl. 3.
Et an iste ad procedat si mulcta sit imposita ratione contumaciæ, vel delicti. vid. ibid. in gl. 4.
Iudex an possit mulctam alicui vltra fiscum applicatam tollere siue minuere, vide glo. 5. l. 4. tit. 22 par. 3.
Iudex qui condemnauit aliquem propter contumaciam si contumax venit ante quam ipse recedat a loco iudicij an illam condemnationem debeat reuocare, vide gl. 7. d. l. 4.
Iudex ante quam sententiet qualiter faciet citare partes, vide glossam. 2. l. tit. 22. par. 3.
Et quid in contumaci in processu, vide ibid.
Et quid si fecit citari generaliter ad totam causam vel præsens fuit licet non citatus vel recessit ante quam complesset legere vel prædecessor iudicis illum citauit vel est causa criminalis, vide d. glo. 2. d. l. 5.
Iudex in scriptis sententiam ferre debet nisi quando causa vilis est, seu viles personæ litigant & quando ita dicetur esse. vide glo. primam. & 2. l. 6. tit. 22. par. 3.
Et an credatur in causa pauperis si sine scriptura in causa ipsius fuit processum propter paupertatem. vide glo. 3. d. l. 6.
Iudex an victum in expensis condemnare debeat etiam in causis criminalibus, vide gl. 1. l. 8. tit. 22. par. 3.
Et an in aliis causis, vide late ibid.
Et an interesse quod victor prætedit quia propter id fuit a negotijs suis vacatus. vid. d. gl. 1.
Et an in tali expensarum condemnatione veniant cibaria & qualiter. vide d. gl. 1. ad fi.
Et quid si victor hospitatus fuit, vide ibidem.
Iudex victum in expensis malefactis a victore condemnare non debet, vide d. gl. 1. in finalibus verbis.
Iudex vtrum victum in expensis condemnare debeat si victus in principio litis iuramentum calumniæ fecit. vide glossam secundam. dictæ l. 8. tit. 22. par. 3.
Iudex in expensis victum non condemnauit quando ipse habuit iustam causam litigandi & qualis ista sit. vide gl. 3. d. l. 8.
Et quid si in certa parte iudicij habuit iustam causam litigandi, & in alia parte eam non habuit. vide dictam glossam tertiam. & quid si liti cessit. vide ibidem.
Iudex inspicere debet a tta quando ad iustantiam rei præsentatis vulticontra actorem contumacem procedere per sententiam diffinitiuam. v. gl. 4. l. 9. tit. 22. par. 3.
Iudex an puniat stuprum si in libello quis non nisi de adulterio fuit accusatus, vide gl. 1. l. 16. tit. 22. par. 3.
Iudex an possit supplere si plus est probatum quam petitum. vi. d. gl. 1.
Iudex pronuntians pro eo qui iustitiam non habet si in libello petijt sibi iustitiam exhiberi an sententia rescindatur tanquam contraria libello, vide glo. 1. col. 1. l. 16. tit. 22. par. 3.
Iudex referens se in sententia sua ad aliquod instrumentum quod in actis non inuenitur an sententia teneat. vide glossam sextam. l. 16. titul. 22. par. 3.
Iudices si discordent & sint pares & sententia sit pro libertate matrimonio vel testamento vel in alio casu fauorabili an præualere debeat. vi. gl. 3. l. 18. tit. 22. par. 3.
Et quid si talis sententia in casu fauorabili sit euidenter iniqua. vid. d. gl. 3. d. l. 18. & quæ sit in hoc ratio, vide ibid. in gl. 4.
Et quid hodie seruetur & quid si causa fauorabilis non sit & iudices sint pares, vide ibid. in gl. 5.
Iudex dando sententiam contra aliquem per eam non intendit inferri præiudicium alias possessori non citato. vide glossam secundam. l. 20. tit. 22. par. 3.
Iudex an possit in sententia sibi reseruare potestatem minuendi pœnam a se impositam. vide gl. 4. l. 22. tit. 22. par. 3.
Iudex in sententia sua iubens soluere sub pœna dupli quando ista pœna valeat & quando non. vide glo. 5. d. l. 22. tit. 22. par. 3.
Iudex an possit aduocato vel parti præcipere vt amplius in iudicio non loquatur sub pœna si hoc fecerit sine causæ cognitione. vid. ibi gl. 6.
Iudex iudicans per imperitiam qualiter parti teneatur & an ad interesse intrinsecum teneatur & an de leuissima culpa teneatur. vide gl. 6. l. 24. tit. 22. par. 3.
Et quid si errauerit in intellectu. l. gallus vel alterius fortissimæ legis vel si passus multum dubius sit & subtilis & sint in eo multæ & variæ opiniones doctorum, vide d. glo. 6 col. 1. & 2.
Iudex si studuit & fecit quod in se est licet male per ignorantiam iudicauerit non tenetur ad pœnam aliquam. vide d. gl. 6. in medio.
Secus si de se confessus non studuit. vide ibidem.
Iudex qui condemnauit ad mortem non condemnandum vel absoluit non absoluendum vel ei sine causa minorauit pœnam vel per negligentiam delicta non punit qualiter teneatur. vide glossam tertiam. l. 25. tit. 22. par. 3.
Iudex si calore iracundiæ hominem interfecit an mitius puniatur. vide glo. 4. d. l. 25.
Punietur tamen corporaliter licet sine morte. vide ibidem.
Iudex si per negligentiam innocentem interfecit an mitius puniatur. vid. d. gl. 4. d. l. 25. tit. 22. par. 3.
Iudex si differat diem sententiandi ad quem partes erant citati an citari debeant iterum ad diem prolongatum. vide gl. 3. l. 9. tit. 23. par. 3.
Iudex qui scienter sententiam tulit contra absentem causa reipublicæ malefacit neque sententia tenet. vide gl. 6. l. 10. tit. 23. par. 3.
Iudex an faciat litem suam si male iudicauerit licet per pactum partium fit actum vt ab eius sententia non possit appellari. vide glossam. 16. l. 1. tit. 23. par. 3.
Iudex quando ipse ex officio suo possit exceptionem in iudicio ponere contra partem vel iustrumenta vel aliter. vid. gl. 2. l. 24. tit. 23. par. 3.
Iudex si iniurietur ab appellante ab eo vel ab alio potest illum punire, & quando & an recusari possit in hac pœnæ impositione. vide glo. 1. l. 26. tit. 23. par. 3.
Iudex a quo an possit præfigere terminum appellanti intra quod se præsenter coram iudice ad quem & quid si illud non apposuerit. vide gl. 4. l. 26. tit. 23. par. 3. & glo. d. l. 23. ibid.
Iudex a quo appellatione pendente nihil facere potest & in quibus casibus sic. vide remissiue gl. 5. l. 26. tit. 23. par. 3.
Iudices quales hodie successerint præfectis prætorio quod erant olim, & an iudices curiæ qui vocantur, Alcaldes del Rastro. vide glo. 1. l. 4. tit. 24. par. 3.
Iudex qui de restitutione in integrum cognoscit an debeat aliquid iudicare super prima causa. vide gl. 8. l. 3. tit. 25. par. 3.
Iudex qui alias est iudex rei condemnati an sine literis iudicis condemnatoris sententiam suam exequi. vide gl. 5. l. 1. tit. 27. par. 2.
Iudex ex causa an possit minuere siue augere tempus executioni sententiæ deputatum, vide glo. 1. l. 5. tit. 27. par. 3.
Iudex an possit aliquem mittere in rei possessionem si de minus nolit cauere de damno non inferendo. vide gl. 1. l. 15. tit. 30. par. 3.
Iudex an possit procedere ad aliquem actum iudicialem si precaturi soli denuntianti occultum & an possit illi subtrahere iuramentum vel eum in genere excommunicare. vid. glo. 16. in principio. 4. partitæ.
Iudex vtrum possit aliquem ad perpetuam custodiam mercenarie vel

T 9 nate vel

Universidad de Deusto
Biblioteca

Index materiarum.

nare vel vt sit perpetuus carnifex vel ad alium officium perpetuum vnde discedere nunquam possit. vide glossam quintam. legis secundæ. li. c. 5. par. 4.
Iudex ex officio suo an possit matrimonium rei integrare quando maritus qui propter vxoris adulterium fuit per sententiam ecclesiæ ab ea separatus qui postea fornicatus fuit si, vxor talem re integrationē petere nolit. vide gl. 1. l. 6. tit. 10. par. 4.
Iudex quis sit in causis matrimonialibus. vide gloss, secundam. per text. ibi. l. 7. tit. 10. par. 4.
Iudex quando condemnat aliquem in pœnam deportationis an in sententia possit ei bona reseruare. vide gl. 11. l. 2. tit. 18. par. 4.
Iudex debet taxare valorem seruiin duobus casibus. vide glo. 4. l. 2. tit. 22. par. 4.
Iudex an possit esse Rex imperator vel alius in causa propria. vid. glo. 8. l. 5. tit. 24. par. 4.
Iudex an possit esse Rex in iniuria facta Regno vel reipublicæ regni & an idem sit dicendum in papa si fiat iniuria ecclesiæ. vide dictam glossam octauam.
Iudex qualiter consulat principem super dubio litigio. vide glossam. 4. l. 27. tit. 18. par. 4.
Iudex si facta relatione principi ante quam ipse respondeat sententiat, an valeat sententia. vide glo. 6. l. 11. tit. 22. par. 3.
Iudex debet tempore obseruare sicuti illud facit iurisperitus. vide ibidem in gl. 2. l. 12. tit. 22. par. 3.
Iudex licet maleficiat potest de consensu partium sententiam ferre etiam in lupanari. vide gl. 8 & d. 42.
Iudex sententiando secundo contra primam sententiam quæ nullo remedio reciduo poterat reuocari an eius secunda sententia valeat. vide gl. 1. &, 2 & 3. ti. 22. par. 3.
Iudex sub conditione sententiare non debet & quid si pronuntiet secūdum consilium sapientis ferendum. vide glossam primam. l. 14. titul. 22. par. 3.
Iudex exemplis iudicare non debet & quando valeat sententia lata sicut in alio simili talis iurisperitus dedit. vide glo. 2. d. l. 14.
Iudex qui se pronunciauit esse competentem si illud non sit an sententia ab eo lata teneat. vide glo. 1. l. 15. tit. 22. par. 3.
Iudex per errorem a patribus electus si error semper durauit an sententia ab eo lata teneat. vide gl. 2. d. l. 15.
Et an hoc procedat si error tur facto ante vel post litis contestationem, & an semper errare præsumatur. vide. d. gl. 2.
Et quid si iudex alias iurisdictionem habuerit in eos. vide ibidem in glo. tertia.
Iudex si per eum non steterit sed partes quæ nullas probationes in terminis sibi datis adducere noluerunt ac sine probationibus sententiare possit. vide gl. 7. d. l. 15 & tit 22. par. 3.
Iudex qui in sententia sua dixit iudico quia probatum est cum ita non sit an sententia valeat. vid. d. gl. 7.
Iudex debet sententiam suam ferre secundum quod in libello fuit ei petitum & an alias sententia sit ipso iure nulla. vide glossam primam. l. 16. tit. 22. par. 3.
Iudex potest electionem infirmare licet petitum non sit, sed quod confirmetur. vid. d. gl. 1. d. l. 16.
Iudex ex coniecturis debet colligere an in depositario allegante casum fortuitum adfit dolus vel non. vide glossam octauam. ad finem. l. 4. tit. 3. par. 5.
Iudex coram quo donatio excedens 500. aureos insinuatur an debeat illā expresse approbare & quando istud ita fieri requiratur an vero sufficiat quod tantum sibi intimetur. vide glossam 16. legis nonæ. tit. 4. par tita quinta.
Iudex coram quo donatio excessiua debeat insinuari qualis esse debeat. vide glo. 17. d. l. 9. tit. 4. par. 5.
Iudex debet decretum suum interponere in vendendis rebus immobilibus alicuius minoris. vide glossam sextam, & septimam. l. 4. per tex. ibi tit 5. par. 5.
Et qualis iudex iste esse debeat an loci vbi res sita est vel domicilij, vide ibi glo. 8.
Iudex temporalis siue perpetuus an possit emere aliqua in loco illo vbi iurisdictionem habet vel non. vide gl. 2. l. 5. tit. 5. par. 5.
Iudex constitutus ad beneplacitum propter incertitudinem æquiparatur perpetuo. vid. d. glo. 2. d. l. 5.
Et hoc debet intelligi quando habet ibi iurisdictionem secus si habeat administrationem sine iurisdictione. vide ibid. in gl. 3.
Iudex an possit aliquos cōtractus in loco suæ iurisdictionis facere & qualiter, vide ibid. in glo. 4.
Iudex si in loco vbi iurisdictionem habet emit aliquid cum authoritate alterius administratoris an emptio teneat. vide dictam glossam quartam.
Iudex si emat a magno viro & potenti sibi subdito de quo certum erat quod eum non timebat an tunc emptio teneat. vide ibidem.
Et quid si modicum sit officium vel si contrahat cum non subditis extra iurisdictionem. vide ibid. in gl. 6.
Iudex quando & quas res emere poterit in loco illo vbi iurisdictionem habet & quid si contractus esset iuratus an firmetur iuramento. vide ibid. in gl. 8. d. l. 5. tit. 5. par. 5.
Iudex an possit hinc iuri renunciare si velit. vid. d. gl. 8.
Iudex an possit accipere illud quod sibi legatur vel relinquitur in vltima voluntate si illud sibi relinquatur in loco illo vbi iurisdictionem habet. vide. d. gl. 8.
Iudex an possit accipere donationem ab aliquo sibi factam remunerationis causa, vid. d. gl. 8. d. l. 5. tit. 5. par. 5.
Iudex vendere potest res suas in loco vbi iurisdictionem habet & de quibus rebus istud intelligatur. vide glossam nonam. dictæ legis quintæ per tex. ibi.
Iudex si vendat rem alicui us pro executione suæ sententiæ an faciat emptorem dominum rei emptæ ita sicut si ipse a domino emisset. vide. gl. 1 cum aliis ibi. l. 52. tit. 5. par. 5.
Iudex omne illud facere potest quod & fieri potest per contractum. vide d. gl. 1. in fi.
Iudex si pro executione sententiæ rem vendat & aliquid superfit debito soluto ex quo superfluo iudex aliquam rem emerit an illud sit iudicis vel non. vid. gl. 6. d. l. 52.
Iudex perpetuus loci an & quando teneatur ad emendam damni dati in termino suo, vid. gl. 7. & 8. l. 4. tit. 7. par. 5.
Et quid in iudice temporali qui custodiendo fuit negligens. vide dictam glo. 8.
Iudex debet semper prohibere ne maleficia fiant in termino suo. vide ibidem.
Iudex & an iudices salariati in quolibet anno debeant habere totum salarium si non sui culpa remoti fuerunt vel an hæredibus suis dari debeat si ante annum decesserit. vide glo. legis nonæ. per textum. ibi. 8. par. 5.
Iudex qui non est competens ad puniendum potest esse competens ad expiendum. vide glossam secundam. legis secundæ. per textum. ibi. 9. par. 5.
Iudex competens quis sit circa delictum commissum in mari. vide glo. tertiam. d. l. 2.
Iudex ex officio suo tenetur curatores furiosis dare. vide gloss. tertiam. l. 5. tit. 11. par. 5.
Iudex quis erit ad compellendum aliquem vt soluat quādo soluere promisit in certo loco. vide glossam quartam. legis decimæ tertiæ, tit. vndecimo. par. 5.
Iudex non debet facere executionem in bonibus & aliis similibus nisi illud in pignus dare debet. vide glo. primam. & 2. l. 4. tit. 13. par. per tex. ibi.
Iudex an debeat authorare quādo tutor obligat res mobiles sui minoris quæ seruari potuerant. vide glossam tertiam. legis octauæ. titul. 5. par. 5.
Iudex si pecunfam a litigatoribus recipiat vt male iudicet vel vt male iudicet vel vt causam cito expediat an restituere tenetur & qualiter. vide gl. 1. l. 52. per tex. ibi tit. 14. par. 5.
Iudex in vita & in morte peregrinos adiuuare tenetur. vide glossā. 13. tit. 2. par. 6.
Iudex in causis peregrinorum debet summarie & sine strepitu & figura iudicij procedere & qualiter hoc intelligatur. vide glo. primam. l. 12. titu. 1. par. 6.
Iudex qui in aliqua causa debet procedere sine strepitu & figura iudicij qualiter hoc intelligere debeat. vide dictam glossam primam. dictæ legis. 32.
Iudex qualiter iubeat edi copiam testamenti hæredibus vel legatariis, vel de gl. 1. 2. & 3. per tex. ibi tit. 2. par. 6.
Iudex an possit mouere tempus a lege hæredi datum ad deliberandum vtrum adeat hæreditatem vel non & quid si adsit causa. vide glos. 4. l. 2. tit. 6. par. 6.
Iudex intra quantum tempus debeat terminare causas ciuiles siue criminales, vide glossam tertiam, & quartam. legis nonæ. per text. ibi tit. 6. par. 6.
Iudex an suppleat defectum tutoris quantum ad adeundam hæreditatē minori relictam. vide glossam. 22. legis decimæ tertiæ. per textum ibi tit. 6. par. 6.
Iudex an possit ante annum elapsum executores testamentarios compellere ad adimplendam voluntatem defuncti. vide glos. tertiam. l. 6. tit. 10. par. 6.
Iudex qualiter se habere debeat in diuidenda hæreditate inter hæredes quando illud sibi petitur. vide glossas legis decimæ titu. decimoquinto. par. 6.
Iudex qualiter filijs tutores dare possit quando eorum mater transijt ad secundas nupcias. vide glo. 3. cum aliis ibi. l. 5. & glossas. l. 4. titul. 16. par. 6.
Iudex an debeat confirmare tutorem a matre filio datum & an præcedē teinquisitione & quando. vide glo. 2. & 3. l. 6. ibidem.
Iudex an teneatur in syndicatu si non confirmauerit tutorem a matre datum filio suo si viderit expedire. vide gl. 4. ibidem.
Videre quando minori tutorem dare possit ad petitionem cuiuslibet de populo vel nemine petente. vide gl. 7. l. 12. tit. 16. par. 6.
Eadem idem facere possit in dando curatore & quid in furioso & prodigo, vid. d. gl. 7.
Iudex quibus curatorem dare possit & qualiter & an cum causæ cognitione. vide gl. 1. l. 13. tit. 6. par. 6.
Iudex ex causa debet confirmare tutorem a patre filio datum, & an etiam minori minore. vide gl. 5. l. 13. tit. 16. par. 6.
Iudex qualiter pronuntiare debeat sententiam quando ei petitur res per restitutionem. vide gl. 1. in fi. l. 1. tit. 19. par. 6.
Iudex si interuenerit in facto minoris & ipse læsus fuit an possit restitui. vide gl. 2. l. 2. tit. 19. par. 6.
Iudex ex officio suo nemine petente debet prouidere ne bona hæreditaria dissipentur. vide gl. 3. l. 7. tit. 19. par. 6.
Iudex quis competens sit ad faciendam restitutionem ad minoris petitionem. vide gl. 1. l. 8. per tex. ibi tit. 19. par. 6.
Iudex scire potest veritatem ex tribus vijs. vide glo. 7. per tex. ibi in prologo. 7. par.
Iudex in notoriis procedere potest sine accusatore. vid. d. glo. 7.
Iudex an & quando accusare aliquem de delicto vel accusari possint, & quare non accusent. vide glossam. 5. l. 2. & glossas. l. 11. per text. ibi tit. 19. par. 7.
Iudex quando Regi crimina sub ditorum denuntiare teneantur. & quid si dolose accuset. vide glossas. l. quintæ, per textum ibi titul. primo. par 7.
Iudex non procedente fama publica ad inquisitionem procedere nō possit. vide gl. 1. d. l. 5. tit. 1. par. 7. & gl. 8. l. 27. ibid.
Iudex an possit defunctum decapitare vel in eum pœnam capitalē exercere possit. vide gl. 3. l. 7. tit. 1. par. 7.
Iudex potest post eius mortem accusari quando pretio recepto vel alio modo facto contra aliquem sententiam dedit. vide glossam. 1. l. 8. per tex. ibi tit. 1. par. 7.
Iudex si conuenire non potest & actio est tempore peritura tenetur litem contestare & cauere de respondendo finito officio. vide glo. 5. l. 11. per tex. ibi tit. 1. par. 7.
Iudex ante inquisitionem an debeat præfigere terminum accusare volenti. vide gl. 3. l. 12. tit. 1. par. 7.
Iudex an possit vel non recipere accusatorē pluralitatem qui de vno de alio vnum accusant & quid si recepit. vide glossam tertiam. l. 13. tit. 1. par. 7.
Iudex quid facere debeat recepta accusatione contra aliquem, & qualem & quando recipere possit & teneatur. vide glossas. l. decimæquartæ. fi. par. 7.
Eam nomen iudicis debeat in accusatione criminali poni. vide ibi. glo. tertia.
Iudex reus esse potest cum illud communiter ignoratur. vide glo. 9, & fol. 4. tit. 4. par. 3.
Iudex potest reijcere accusationem si inepte proposita sit & non seruatis seruandis. vide gl. 6. in prin. l. 14. tit. 1. par. 7.
Iudex si in delictis procedat per inquisitionem an in ea eadem quæ in actione seruanda sunt. vide. d. gl. 6. in prin. q. 1.
Iudex loci delicti commissi an sit competens ad puniendum delinquentem & an ille propter delictum efficiatur subditus ipsius. vide glos. 1. in prin. l. 15. tit. 1. par. 7.
Iudex ciuitatis potest cognoscere de delicto commisso in districtu ipsius ciuitatis. vid. d. gl. 1. in prin.
Iudex quis competens sit quando delictum fuit commissum in loco cō modi vel tuque ciuitatis. vide. d. gl. in. 9. 7.
Iudex & quando possit iurisdictio alicuius iudicis prorogari per partes, & qualiter. vide gl. 2. 3. & 4. l. 15. per tex. ibi tit. 1. par. 7.
Iudex proprius an & quando teneatur habere ratam prorogationem alterius iudicis in criminalibus. vide ibid. in. d. gl. 4.
Iudex loci originis vel domicilij an possit procedere per inquisitionem & punitionem delicti commissi extra domicilium vel iurisdictionem eius. vide ibid. in gl 5.
Iudex in dubio semper facere debet quod securius est. vide gl. 5. in medio fi. tit. 1. par. 7.
Iudex qui non relaxat reum sub fideiussoribus qualiter teneatur illud facinus si conuenti non debet si sit aliquis de mandato Regis capitis. vide d. gl. fi.
Iudex qualiter procedere debeat contra accusatorem non comparentem infra terminum & qualiter eum puniat. vide glossas. l. 17. per tex. ibi tit. 1. par. 7.
Iudex quando ad capturam possit procedere sine citatione. vide gl. 2. l. 18. tit. 1. par. 7. & gl. 1. l. 1. tit. 29. par. 7.
Iudex delict. vel quilegitime de crimine cognoscere potest an possit delinquent ē capere i alieno territorio vel qualiter ipsum habere debeat & iudicis illius territorij debeat rescribere. vide glo. 5. d. l. 18. tit. 1. par. 7. & gl. 2. l. 1. tit. 29. par. 7.
Et quid si iudex originis vel domicilij præuenit in citando iudex vero delicti præuenit in sententiando quis eorum potior erit. vide d. glo. 2. d. l. 1. tit. 29. par. 7.
Et an locus ille remissioni p ostquam sententia cōdemnatoria lata fuit per iudicem loci domicilij vel alterius. vide dictam glossam secundam. colum. 2.
Iudex inquirens ex officio suo tenet locum partis, vide glo. 11. in fi. l. 22. tit. 1. par. 7.
Iudex an contra iam mortuum procedere possit & quando sic. vide gl. 1. 7. & 8. & l. 23. per tex. ibi tit. 1. par. 7.
Iudex cum aliquem ad mortem condemnare vult quid prius facere teneatur & quando illud facere possit. vide gl. 1. l. 2 6. tit. 1. par. 7.
Iudex an possit aliquem ex indicijs indubitatis condemnare, & an torquere. vide gl. 4. l. 2 6. tit. 1. par. 7.
Iudex si viderit reum sine culpa an illum diffinitiue absoluere teneatur vel rem sic in discussam debeat relinquere vide ibi glo. 9.
Iudex an & quando de officio procedere possit sine accusatore vel denūtiatore. vide glo. l. 2 8. tit. 1. par. 7. per illum tex.
Iudex an puniat testes qui a testimonio per exceptionem excluſi fuerūt. vide gl. 1. & 2. l. 29. ibid. per illum tex.
Et an occidentes iudices Regis incidant in maiestatis crimen. vide glo. 13. l. 1. tit. 2. par. 7.
Iudex an & quando possit securitatem alicui dare & quando istud ad solum principem pertineat. vide gl. 15. d. l. 1.
Iudex si dimittat officium sine permissione principis an incidat in crimē læsæ maiestatis. vide gl. 18. ibi per illum tex.
Iudex in factis notorie iniustis procedere extra iudicialiter spoliando. vide gl. 3. in fi. l. 4. tit. 2. par. 7.
Et illud quod iudicis authoritate sit præsumitur iustum & honestum. vide gl. 6. d. l. 5. tit. 7. par. 7.
Iudex potest procedere ad executionem pœnæ omni ordine iudiciario prætermisso quando crimen est notorium. vide gl. 12. ad fi d. l. 5.
Iudex aliquando debet subito pœnas imponere pro delictis & expedit Reipublicæ & quando. vide. d. gl. 12. ad finem.
Iudex qui ante testium publicationem dicta ipsorum manifestauit, vel legere permisit an puniatur pœna falsi. vide glossam quintam. l. 1. titu. 7. par. 7.
Iudex si per vim tyranni aliquem occidat quando teneatur vel non. vid. gl 3. l. 8. tit. 8. par. 7.
Iudex qui falsam sententiam ad mortem vel exilium perpetuum dedit qualiter puniatur. vide gl. 1. & 2. l. 11. ibid. per illum tex.
Iudex ex officio suo tenetur obuiare ne maleficia seu delicta fiant. vide gl. 3. l. 5. per tex. ibi tit. 9. par. 7.
Iudex iniurians delinquentem ad emendam tenetur & qualiter. vid. glo. 4. l. 16. per tex. ibi tit. 9. par. 7.
Iudex qui habet arbitrium in imponenda pœna pro delicto an possit illam extendere vsque ad pœnam mortis. vide glo. 11. l. 21. tit. 9. par. 7.
Iudex appellantem iniurian qualiter puniatur. vide glo. 1. & 2. l. 4. per tex. ibi tit. 10. par. 7.
Iudex competens an sit ille vbi fur cum re furtiua vel sine ea reperitur, & quando. vide gl. 1. l. 4. per tex. ibi tit. 14. par. 7.
Iudex qui durante officio furtum facit vel alio modo quod non potest subripit qualiter puniatur. vide glossam 11. l. 18. per textum ibi tit. 14. par. 7.
Iudex nolens perscrutari domum alicuius vt videat si sibi est seruus alienus vel non in quam pœnam incidat. vide gl. 3. l. 29. tit. 14. par. 7.
Iudex quando actione damni dati conueniri possit vel non. vide glo. l. 4. per tex. ibi tit. 15. par. 7.
Iudex si damnum fieri iubeat vel aliud iniustum an officiales facientes teneatur vel excusentur. vide glo. 6. l. 5. tit. 15. par. 7.
Iudex qualiter procedet in æstimatione damni dati quæ fieri debet contra damnum dantem. vide gl. 4. l. 18. per tex. ibi tit. 15. par. 7.
Iudex vtrum inquirendo vel volens prouincias purgare admittatur cōtra vxores adulteras & illas castigare possit & illas expellere saltim quando sunt publicæ. vide gl. 3. l. 2. tit. 17. par. 7.
Iudex hæreticorum quis sit vel non & qualiter procedere debeat contra illos. vide gl. 2. l. 2. per tex. ibi tit. 26. par. 7.
Iudex occidendo malefactorem iuste an & quando peccet. vide glo. 4. l. 3. tit. 27 par. 7.
Iudex meretur apud Deum occidendo aliquem & puniendo illum cum iustitia. vid. d. gl. 4.

Septem Partitarum.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Iudex ad capturam procedere non potest nulla præcedente informatione saltim summaria. vide glo. 1. l. 4. tit. 29 par. 7.
Et an omnis talis informatio ne reus citari debeat & quare non. vide dicta glo. 1. d. l. 1.
Iudex inquirens in loco accusatoris succedit, vide glo. 2. colum. 2. in medio. l. 1. tit. 29. par. 7.
Iudex quis possit militem capere & punire pro ipsius delicto militari vel alio, vide glo. l. 3 per tex. ibi tit. 29. par. 7.
Et quando suo magistro remittere non teneatur. vide ibi glo. 5.
Et sine iudicis mandato quis carcerari non debet. vide glo. l. 2. per text. ibi & glo. 1. l. 4. tit. 29. par. 7.
Iudex an sit ritus quod aliquem capit illum iurare faciat de dicenda veritate. vide glo. 3. in prin. l. 4. tit. 29. par. 7.
Iudex & quando reus de crimine occulto accusatus licite & sine peccato illud negare possit & iudici interroganti respondere non teneatur. vide glo. 3. l. 4. per tex. ibi tit. 29. par. 7.
Iudex an affectus eodem punire debeat ac si effectus subsecutus fuisset, & an istud sit in eius voluntate positum nequead hoc necessitetur. vide glo 4. in fi. l. 2. tit. 31. par. 7.
Iudex non potest imponere pro delictis extranea genera pœnarum. vid. glo. 1. l. 4. tit. 31 par. 7.
Iudex an possit maritum alicuius condemnare vt in triremibus Regis eat vxore reclamante. vide glo. 4. l. 4. tit. 31. par. 7.
Iudex an possit deportato in insulam bona reseruare. vide glo. 7. d. l. 4.
Iudices causarum criminalium curiæ vel Regalis cancellariæ an possint delinquentibus pœnam perpetui exilij a regno imponere. vide glo. 1. l. 5. per tex. ibi tit. 31 par. 7.
Iudex qualis possit bona delinquentium confiscare. vide glo. 3. dict. l. 5. per tex. ibi.
Iudex quales pœnas delinquentibus dare possit, vide gl. l. 6. per tex. ibi tit. 31. par. 7.
Et de ipsorum pœna si insolitas & inusitatas pœnas dederint. vide ibidem in glo. 6.
Iudex inter pœnas mortis arbitrare poterit & quam velit, dare. vide glo. 6. d. l. 6. tit. 31. par. 7.
Aliam tñ pœnam debet imponere nobilibus quam plebeis. vide ibid.
Iudex si dederit delinquentibus pœnam inusitatam tenetur & qualiter. vide glo. 8. l. 6. tit. 31. par. 7.
Iudex an possit mutare & alterare pœnam etiam quando a iure certa est pro aliquo delicto considerata delinquentis persona quod senex, minor, mulier, vel alia sit. vide glo. 1. cum aliis ibi. l. 8. tit. 31. par. 7.
Iudex potest pœnam pecuniariam in corporalem mutare propter consuetudinem delinquendi. vide glo. 10. d. l. 8.
Iudex qualiter puniat frangente mexilium temporalem vel perpetuum. vide glo. l. 10. per tex. ibi tit. 31. par. 7.
Iudex publice debet punire delinquentes non clam. vide gl. l. 11. per tex. ibi tit. 1. par. 7.
Iudicis factum habetur ac si totus populus fecisset. vide glossam finalem l. 1. tit. 2. par. 1.
IVDEX IRREGVLARIS est si aliquem occidere iusserit etiam si iuste faciat, vide glo. 1. l. 17. tit 6. par. 1.
IVDEX ARBITER vel arbitrator & an iudex arbiter possit esse clericus. vide glo. 5. l. 48. tit. 6. par. 1.
Iudex arbiter ordinarius vel delegatus an possit esse infamis. vide glo. 3. 9. & 10. cum aliis. ibi. l. 7. per tex. ibi tit. 6. par. 7.
Iudex arbiter an possit esse monachus, vide gl. 6. l. 4. tit. 4. par. 3.
Iudex arbiter, vide supra in verbo, ARBITER.
IVDEX ORDINARIVS Regis quando possit cognoscere de causis subditorum domino iurisdictionem habentes. vide glossam. 8. l. 2. titul 1. par. 2.
Iudices ordinarij a quo poni possint. vide gl. primam. legis secundæ. tit. 4. par. 3.
Iudices ordinarij cuius ætatis esse debeant. vide glossam primam. l. 5. tit. 4. p3.
Iudices ordinarij prouintiæ habent merum imperium ratione officij. vt. glos. per tex. ibi. l. 18. tit. 4. pa. 3.
Iudex ordinarius an possit a se delegatum ad aliquam causam remouere vt causam alteri deleget. vide glo. 1. l. 21. tit. 4 par. 3.
Et quid si delegato de reuocatione talis ordinarij non constet an valeat gesta per eum post talem reuocationem. vide ibid.
Iudex ordinarius si recusetur quid sit faciendum & ex quibus valeat recusari. vide glo. 9. l. 22. tit. 4. par. 3. & quid in delegato. vide ibidem in glo. præcellente.
Iudex ordinarius post moram litem an vt compromissarius voluntate partium cognoscere valeat. vide glo. 8. & 9. l. 24. tit. 4. par. 3.
Iudex ordinarius si ad cõmissionem alterius iudicis testes recipiat, & ipsi falsum dixerint quis eorũ punitur, vide glo. 3. l. 42. tit. 16 par. 3.
Iudex ordinarius non debet se intromittere in causis a principe delegatis commissis. vide gl 6. l. 47. tit. 18. par. 3. Quid procedit etiam si delegans ille moriatur. vide d. gl. 6. d. l. 47.
Iudex ordinarius an possit punire delegatum si delegationem non vult exequi. vid. d gl. 6. d. l. 47. tit. 18. par. 3.
Iudex ordinarius an & quando possit salarium a partibus exigere pro habendo assessore & quid in delegato. vide glo. 4. l. 2. tit. 21. par. 3.
Iudex ordinarius an sit competens iudex in causa feudali etiam quando lis est inter ipsum vassallum & dominum super re feudali & qualis iudex erit dominus feudi & quando pares curiæ & quid sit hodie dicendum. vide gl. 1. 2. 3. & 5. per tex. ibi. l. 11. tit. 26. par. 4.
Iudex ordinarius an debeat de causa feudali cognoscere quando contentio est inter duos vassallos qui diuersos prætendunt inuestitores, vel inter duos Comites vel Barones. vide gl. 1. l. 11. tit. 26. in par 4.
Iudex ordinarius siue delegatus cui iurisdictio fuit reuocata etiam si de hoc sit ignorans sententiare non potest. vide glossam tertiam. l. 12. tit. 22. par. 3.
Iudex loci delicti commissi an sit competens ad puniendum delinquentem & an ille propter delictum efficiatur subiectus ipsius gl. 1. in principio. l. 15. tit. 1. par. 7.
Iudex ciuitatis potest cognoscere de delicto commisso in districtu ipsius ciuitatis. vid. d. gl. 1. in prin. d. l. 15.
Iudex ordinarius poterit iudicem delegatum a principe punire si delinquat in sua dioc esi. vide. d. glo. 1. in. q. 4. & 5.
Iudex proprius an & quando teneatur habere ratam prorogationē alterius iudicis in criminalibus, vide gl. 4. l. 15. tit. 1. par. 7.
Iudex loci originis vel domicilij an possit procedere per inquisitionem ad punitionem delicti commissi extra domicilium vel iurisdictionem suam. vide ibid. in gl. 5.
Iudex ordinarius, arbiter, vel delegatus an possit esse infamis. vide gl. 3. 9. & 10. cum aliis ibi. l. 7. per tex. ibi tit. 6. par. 7.
Iudex ordinarius debet esse præsens tempore torturæ neque causa ista delegari poterit. vide glo. 5. l. 3 tit. 30. par. 7.
IVDEX DELEGATVS debet esse subditus delegantis valet tamen eius consuetudo in contrarium & quid si sit minor. 25. annis. vide gl. 4. l. 2. tit. 4. par. 5.
Iudex delegatus poterit citare per nuntium. vide gl. 4. l. 1. tit. 7. par. 3.
Iudex delegatus an possit punire testem falsum coram se dicentem, & quid in delegato a principe. vide glossam tertiam. in princip. & gl. 4. l. 1. tit. 16 par. 3.
Iudex delegatus a principe supremum obtinet locum inter alios iudices. vide glo. 1. l. 8. tit. 17 par. 3.
Iudex delegatus, & an de consensu partium eius iurisdictio possit prorogari & an expiret iurisdictio prorota in delegatū cum expiret eius iurisdictio in causa principali, & an extendatur si res super qua datus fuit commutetur. vide glo. 1. & 3. l. 47. tit. 18. par. 3.
Iudex delegatus extendere potest suam iurisdictionem ad fructus & ad alia accessoria rei sibi delegatæ. vide gl. 4. d. l. 49.
Et interim quod causa coram delegato a principe veritur ordinarius iudex se non intromittet. vide gl. 6. d. l. 47. tit. 18. par. 3.
Quod procedit etiam si delegatus moriatur. vide ibidem.
Iudex de legatus an possit punire ab ordinario si non vult exequi delegationem sibi commissam. vide. d. gl. 6.
Iudices delegati a Rege an possint subdelegare & an isti possint causas ne ri imperi delegare. vide gl. 1. l. 19. tit. 4. par. 3.
Iudex delegatus ab ordinario etiam ad totā causam potest ab illo remoueri non sic si delegatus subdelegasset. vide gl. 1. l. 21. tit. 4. par. 3.
Et an iudex ordinarius hoc facere possit vt alteri deleget. vide ibidem.
Et quid si delegato de reuocatione non constet an valeant gesta per eum post talem reuocationem. vide ibidem.
Iudex delegatus an possit a partibus salarium exigere pro habendo assessore. vide gl. 4. l. 2. tit. 21. par. 3.
Iudex etiam delegatus potest citare per nuncium, & an vnus iudex possit citare per nuntium alterius iudicis, vide glo. 4. l. 1. tit. 7. par. 3.
Iudex delegatus cui fuit executio commissa an de ea cognoscere possit si cognitio non præcessit. vide gl. 1. l. 48. tit. 18. par. 3.
Iudex delegatus si ei commissa sit causæ cognitio, & nihil de decisione dicatur an decernere possit, vide ibidem in gl. 2.
Iudex ordinarius siue delegatus cui iurisdictio fuit reuocata etiam si de hoc sit ignorans sententiare non potest. vide glo. 3. l. 12. tit. 22. par. 3.
Iudices delegati si omnes præsentes non sint sententiare non possunt. & interlocutorie sic. vide gl. 9. l. 17. tit. 23. par. 3.
Iudex delegatus a principe si subdeleget in totum vel pro parte ad quē fiet appellatio. vide gl. 1. l. 21. tit. 23 par. 3.
Iudex delegatus a papa vt de causa matrimoniali cognoscat an ipse istam alij possit subdelegare. vide glo. 7. l. 7. tit. 10. par. 4.
Iudex delegatus cui a principe fuit delegata causa cum appositione diei terminalis nūquid elapsa die possit sententiare quasi fuerint duo precepta. vide glo. 3. l. 37. tit. n. par. 3.

Iudex delegatus qui in veritate erat iudex si hoc ignorando sententiam ferat in sententia teneat. vide gl. 3. l. 4. tit. 9. par. 6.
Iudex delegatus a principe si delinquat in dioceesi iudicis ordinarij potest ab ipso puniri. vide gl. 1. q. 4. & 5. l. 15. tit. 1. par. 7.
Iudex delegatus ordinarius vel arbiter an possit esse infamis. vide glo. 3. 9. & 10. cum aliis ibidem. l. 7. per tex. ibi tit. 6 par. 7.
Iudex delegatus an possit testem coram se vacillantem torquere & quando & qualis. vide gl. 1. l. 8. per tex. ibi tit. 30. par. 7.
IVDEX SECVLARIS an possit clericum compellere ad solutionem debitorum quod per soluitur ex re quam possidet quia antea erat illorum bonus annexum. vide glossam quartam post medium. l. 51. titul. 6. par. 4.
Iudex secularis de causis hæreticorum non cognoscit. vide glossam. 1. l. tit. 6. par. 1.
Iudex secularis cognoscit in causis clericorum qui pertinaciter per annum in excommunicatione permanserunt. vide glo. quintam. l. 59. tit. 6. par. 1.
Iudex secularis poterit compellere recipientem iuramentum per vim ex eorum vt tale iuramentū relaxet & boni iudices ad hoc semper tenentur. vide gl. 2. l. 29. tit. 11. par. 3.
Iudex secularis an possit delinquentem qui in ecclesia delinquit ab ea illum extrahere episcopo irrequisito. vide gl. 7. l. 12. tit. 14. par. 3.
Iudex terrenus de occultis non se intromittit sed cœlestis neque ipsa ecclesia. vide gl. 16. in prologo. 4. par.
Iudex secularis potest contra clericum procedere executiue ex consequē officij suscepti non vero per modum iudicij. vide glossam tertiam. l. 2. tit. 2. par. 5.
IVDEX ECCLESIASTICVS potest punire laicum contemnentem ex excommunicationem priuando eum iure sibi in ecclesijs quæsito. vide gl. 4. l. 12. tit. 9. par. 1.
Iudex ecclesiasticus potest laicum temporaliter multare si persistat per annum in excommunicatione. vide ibid.
Iudex ecclesiasticus an cognoscat de crimine in ecclesia commisso. vide glo. 6. in fi. l. 35. tit 9. par. 1.
Iudex ecclesiasticus cognoscere potest & debet de crimine sacrilegij. vid. glo. 1. l. 6. tit. 18. par. 1.
Iudex ecclesiasticus an possit cognoscere de crimine adulterij ad pœnam capitalem imponendam licet litigantes non sint de eius iurisdictione temporali. vide gl. 1. o. l. 2. tit. 9. par. 4.
Iudex ecclesiasticus an de causis peregrinorum laicorum possit cognoscere quando vexantur vel inhumaniter tractantur. vide glo. 3. l. 27. tit. 8. par. 5.
IVDEX MAIOR vel SVPERIOR, Minor vel inferior.
Iudex minor maiorem excōicare nō poterit. vide gl. 6. l. 7. tit. 9. par. 1.
Iudex maior si tanquam testis coram minore deponat & vacillet an per minorem puniri possit. vide d. gl. 6.
Iudex inferior an possit committere causam cū clausula appellatione remota & quando. vide gl. 11. l. 13. tit. 23. par. 3.
Iudex inferior an possit tollere vel indulgere exilium. vide glo. 3. l. 10. tit. 1. par. 7.
IVDEX EXCOMMVNICANS & iudex minor maiorem excommunicare non poterit. vide gl. 6. l. 7. tit. 9. par. 1.
Iudex bene potest ex communicare existentes extra suum territorium. vide gl. in fi. l. 9. tit. 9. par. 1.
Iudex excommunicans non præcedente excommunicatione nihil facit. vide glo. 1. l. 12. tit. 9. par. 1.
Iudex a suspensione incipere debent & postea ad excommunicationem non vero e contra. vide gl. 1. l. 14. tit. 19. par. 1.
Iudex est clericus non sit bene absoluit quem ab excommunicatione. vide gl. 4. in fin. l. 26. tit. 9 . par. 1.
IVDEX CLERICVS & an clericus possit esse iudex arbiter. vide glo. 5. l. 48. tit. 6. par. 1.
Iudex est clericus non sit bene absoluit quem ab excommunicatione. vide gl. 4. in fi. l. 26. tit. 9. par. 1.
IVDEX HAERETICVS siue excommunicatus notorie vel occulte an possit aliquem excommunicare. vide glo. 6. l. 30. tit. 9. par. 3.
IVDEX QVIS vel QVALIS esse debeat & iudex an possit esse illiteratus qui non scit legere neque scribere & quid iure canonico & Regio. vide glo. 2. l. 48. titu. 9. par. 2.
Iudex debet esse mansuetus neque aliquid suo solo arbitrio facere debet sed secundum leges &c. vide gl. 3. & 4. d. l. 18 tit. 9. par. 2.
Iudex debet esse firmus & nihil contra iustitiam facere debet etiam si ex forma statuti ad hoc arctetur. vide gl. 5. d. l. 18.
Iudex debet esse sapiens in ministranda iustitia & in mente ipsius debent esse quasi tales. vid. gl. 4. in proœmio. 3. par.
Iudex iudicar quid inspicere debeat. vide ibid. in gl. 5 in d. proœ.
Iudex potest esse seruus cum illud communiter ignoratur. vide glo. 9. & 10. tit. 4. par. 3.
Et quid e contra si cum iudex liber sit ab omnibus reputatur seruus. vid. gl. li. d. l. 4.
Iudex an possit esse monachus. saltim arbiter. vide glossam sextam. d. l. 4. tit. 4. par. 6.
Iudex an possit esse quis in causa propria de partium consensu & quid in Rege vel imperatore. vide gl. 2. glo. 10. tit. 4. par. 3.
Iudex an possit esse quis in causa in qua antea fuit aduocatus etiam si a parte non recusetur. vide gl. 1. glo. 10.
Iudex esse non potest pater in causa filij siue e contra siue oppositum sit siue non. vide gl. 3. l. 9. tit. 4. par. 3.
Iudex esse non potest infamis seu periurus inofficiosus. vide. glo. quartā. l. 24. tit. 22. par. 3.
Iudex coram quo donatio excessiua debet insinuari qualis esse debeat. vide gl. 17. l. 9. tit. 4 par. 5.
Iudex qualis esse debeat vt possit hæredi possessionem rerum hæreditariarum dare. vide gl. 2. l. 2. tit. 14. par. 6.
Iudex qualis esse debeat vt minori tutorem dare possit & quid si minor sit dominus terræ & iudex ab eo positus fuit. vide glo. secundam. l. 22. tit. 16. par. 6.
IVDEX TORQVENS reum ad hoc vt tanquam confessum non possit appellare si antea de crimine notorie constabat an bene vel malefaciat. vide gl. 3. l. 20. tit. 9. par. 2.
Iudex an possit aliquem ex indicijs indubitatis condemnare & an torquere, vide gl. 4. l. 26. tit. 1. par. 7.
Iudices non debent quærere nouas & inusitatas species tormentorum, & quando sic. vide gl. 2. l. 1. tit. 30. par. 7.
Iudices antequam torqueant aliquem quid inspicere & facere debeant, & an ex processu informatiuo torquere possint. vide glossam secundam. l. 2. tit. 30. par. 7.
Iudex debet per sententiam aliquem ad torturam cõdemnare & ipse poterit appellare, vide ibid.
Iudex ordinarius debet esse præsens tempore torturæ neque causa ista delegari poterit. vide gl. 5. l. 3. tit. 30. par. 7.
Iudex quid interrogare debeat & qualiter illi quem torquet vel iam torsit, vide glos. 7. dict. l. 3. per tex. ibi. & glo. 1. l. 4. per illum tex. cum sequentibus. tit. 30. par. 7.
Iudex qualiter se habere debeat cum torto qui metu tormentorum delictum confessus fuit si postea appareat ille qui delictum commisit, vide glo. 6. 7. & 8. l. 4. per tex. ibi tit. 30. par. 7.
Iudex fatuus est & malefacit subueniendo ad torturam illum contra quē delictum est plene probatum, vide d. gl. 8.
Iudex qualiter puniatur si inIuste aliquem ad torturā posuit si illum occidit siue non, vide gl. 14. l. 4. per tex. ibi tit. 30. par. 7.
Et quid si iudex aliquem iuste torqueri iussit excessit tamen modum in torquendo siue dolose siue culpabiliter qualiter tunc veniat puniendus. vide d. gl. 14. d. l. 4.
Et quid si iudex seruauit modum in torquendo sed tortus debilitate naturæ sustinere non potuit & mortuus fuit an & quando iudex tunc teneatur & puniri debeat, vide d. gl. 14. in fi. d. l. 4. tit. 30. par. 7.
Iudex quando plures torquere debet a quibus incipere debeat. vide glo. 2. l. 5. per tex. ibi tit. 30. par. 7.
Iudex ita aliquem torquere debet ne occidatur vel debilitetur. vide gl. 3. ibidem per illum tex.
Iudex delegatus an possit testem coram se vacillātem torquere & quando & qualis. vide glo. 1. l. 8. per tex. ibi tit. 30. par. 7.
IVDEX IVRAT & iudex qualiter iurare debeat tam in maioribus iudicijs quam in alijs. vide glo. 2. per tex. ibi. l. 26. tit. 9. par. 2.
Iudex quid & qualiter iurare debeat ante ingressum officij & quid si ad ministrauerit officium non præstito iuramento, vide glossam. 1. l. 6. ti. 4. par. 3.
Iudex debet se purgare per suum iuramentum si ei crimen Baratariæ opponatur & ei non probetur & quid si nolit iurare, vide glossam, 10. l. 26. tit. 22. par. 3.
IVDEX PERIVRVS & iudex an ex qualibet transgressione sit periurus, vide gl. 2. in fi. l. 26. tit. 9. par. 2.
Iudex esse non potest infamis seu periurus in officio suo, vide gl. 4. l. 24. tit. 22. par. 3.
IVDEX FVRIOSVS CAECVS vel MVTVS.
Iudex furiosus etiam per dilucida interualla an possit esse iudex ordinarius, vide gl. 1. l. 4. tit. 4. par. 3.
Et idem dic in iudice ceco muto & surdo vel aliter naturaliter impedito vel casu, vide ibidem in gl. sequen. d. l. 4. tit. 4. in par. 3.
IVDEX RECIPIENS MVTVVM vel aliud iudex neque in parua neque in magna quantitate quicquam recipere potest. vide gl. 3. l. 6. tit. 4. par. 3.
Et an possint negotio toraliter finito. vide ibid.
Et quid iudicibus delegatis & an isti possint finito officio & quid de eorum assessoribus. vide d. gl. 3. adfin.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Iudex recipiens nutum a fœnatore gratis an videatur corruptus pecunia. vide.d.gl 3.in fin.
IVDEX APPELLATIONIS & iudex appellationum causam delegare non potest & quare in hoc potius quam in alio ita fit. vide glo. 4.l.19. tit.4 par.3.
Iudex appellationis fi dicat sententiam fore iniustam & appellationem leginimam fore an condemnare videatur, vide gl.1.l.10.tit.18.par.3.
Iudex appellationis si de iustitia vel iniustitia primæ sententiæ nihil dicat sed ponat verba æquipollentia an sufficiat. vide gl.3.d.l.110.
Iudex appellationis qualiter pronuntiet si prima sententia fuit condemnatoria secunda vero absolutoria. vide gl.5.d.l.110.
Iudex appellationis qualiter pronuntiet quando prima sententia fuit nulla. vid.d.gl.5.in finalibus verbis.
Iudex appellationis si sententiam confirmet an ipse illam in executionem mittere possit. vide gl.3.l.1.tit.27.par.3.
IVDEX CVRIAE REGIS & iudicis curiæ Regis olim dona & hæreditamenta a Regibus recipiebant hodie secus. vide glosl.9.l.7.tit. 20.in par.3.
IVDEX CORRVPTVS PECVNIA an videatur si recepit gratis a fœneratore mutuum. vide gl.3 in fin l.6.tit.4.par.3.
Iudex vnus ex tribus si fuit corruptus pecunia an teneat sententia. vide gl.6.l.13.tit.22.par.3.
Iudex si fuerit dono corruptus qualiter ab illo res illa repetatur. vide gl. 4.l.27.tit.22.par.3.
Iudex si pecuniã a litigatoribus recipiat vt male iudicet vel vt iuste iudicet vel vt causam cito expediat an restituere teneatur & qualiter. vid. gl.1.l.52.per tex.ibi tit.14.par.5.
IVDEX ACCVSATVS quod geratur in aliquo subditos suos debet citari ante sententiam. vide gl.1.l.6.tit.16.par.3.
Iudex contra quem procedatur per modum inquisitionis non debet citari ante receptionem testium. vide.d.gl.1.d.l.6.
Iudex accusatus de crimine baratariæ si illud ei non probetur qualiter accusans puniatur. vide gl.9.l.26.tit.22. par.3.
Iudices an & quando accusare aliquem de delicto vel accusari possint & quare non accusent. vide gl.5.l.2.& glo.1.11.per textum ibi. titul.19. par.7.
Iudex potest post eius mortem accusari quando pretio recepto vel alio injuste fr&to contra aliquem sententiam dedit. vide glossam.1.l.8. per tex.ibi tit.1.par.7.
IVDEX RECVSATVR & iudex an possit esse quis in causa in qua fuit aduocatus etiam si a parte non recusetur. vide glossam.3.l.10.titulo.4. par.3.
Iudex ordinarius si recusetur quid sit faciendum & ex quibus valeat recusari. vide glo.9.l.22.tit.4.par.3.
Iudex an possit recusari si causata suspicionis præcelsit culpa patris. vid. gl.9 col.2 in medio, d.l.22.
Iudex an possit recusari postquam est in causa conclusum. vide dictam glo.9.in fin.
Iudex an hodie possit poscilitem contestatam recusari. vide glossam. 7.l. 8 tit.16.par.3.
Iudex diiudicatur ab appellante ab eo vel a balio potest illum punire, & q& & an recusari possit in hac pœnæ impositione. vi.gl.1.l.26.ti. 23.p.3.
Iudex an possit recusari ab una partiũ si sit naturalis loci alterius litigantis & an ita licita recusatio vel no. vide gl.4.l.4.tit.27. par.4.
IVDICARE non potest mulier & quando fic. vide glo.1.26. titul.6.parte prima.
Iudicare non potest clericus in causis laicorum. vide glossam primam.l. 48 tit.6.par.1.
Iudicare an possit Rex habens plura regna in causis alterius regni ibidẽ ipse non existens. vide glo.45.l.17.tit.4.par.3.
Iudicare est onus & ad illud quis compelli potest tanquam ad onus necessarium. vide gl.1.l.6.tit.17.par.3.
Iudicare non debet quis suam propriam causam & quid in Rege vel imperatore. vide gl.8.l.5.tit.24.par.4.
Iudicare an possit papa in injuria suæ ecclesiæ facta vel Rex in injuria regno facta & an in hoc iste differant. vide. d.gl.8.d.l.5.
Iudicari debet in mercatorum curia de bono & æquo omissis iuris solemnitatibus. vide gl in proœ.tit.7.par.5.
IVDICATO ad mortem si illi detur corpus Christi an executio differatur. vide gl 2.in fi.l.4.tit.11.par.1.
IVDICIVM cum minore.25.annorum esse non potest & qualiter ei per iu.licem detur ad hoc curator. vide gl.2.l.11.tit.2.par.3.
Iudicium agitatum cum minus legitima persona valet si in eius fauorem fuerit factum vt est in minore ecclesia. vide glossam tertiam.l.11.tit.secundo.par.3.
Iudicium communi dividendo si a non possessore contra possidentem in tenetur si prius non egerit rei vendicatione an in eo procedatur. vid. gl 9.l.7.tit.10.par.3.
Et quid si petens iudicium communi dividendo sit in rei possessione & tunc ipse aliquid probare debeat vel ex quo est in possessione non teneatur. vide ibi. gl.12.
Iudicium soluitur vetante eo qui iudicare iussit. vide glo.7.l.47. titul.8. par.3.
Et ad hoc effectum tria requiruntur quæ vide per glossam primam.l. tit.22.par.3.
Iudicium an teneat quando partes litigant coram iudice non suo vel licet iurisdictionem habuerit non tamen exercitium ipsius. vide glo. l.15.tit.22.par.3.
Iudicium si sit famosum & ex eo possit oriri infamia iuris vel facti ne debet seruari solennitas, l. liberorum. ff. de accusationibus. vide glos. l.2.tit.9.par.4.
Iudicium agitatum coram iudice ecclesiastico ad matrimonii separationem an excludat, vide eodem crimine non possit agi coram iudice seculari. vide gl.5.l.2.tit.9.par.4.
Iudicium an detur in mortuum & quando. vide gl.3.cum aliis ibi.l.7.titul.1.par.7.per illum tex.ibi, & gl.l.23.ibidem.
IVRAMENTVM
In litem
Minoris pupilli, vel adulti, furiosi vel prodigi
Frangens
Debitoris
Accusatoris, vel delinquentis.
Iudicium
Fidelitatis
Illicitum
Metu factum
Defertur vel præstatur
In defectum, vel supplementum probationis.
De calumnia.
IVRAMENTVM PASTORIS per quod vult ostendere non esse ita pa damni dati in grege an illum liberet vel an alia plenior probatio requiratur. vide gl.11.cum aliis ibid.l.15.per tex.ibi.tit.8.par.5.
Iuramentum an probet plene casum fortuitum. vide dictam glossam.l. dict.l.25.
Iuramentum an & quando exigatur si illud super quo iuratur sit probatum testibus vel aliis probationibus. vide ibid. in gl.12.
Et an sit locus delationi iuramenti ratione coniecturarum quas reus sibi adducit quando actor plene probauit. vide ibidem in glosa circa macertia.
Iuramentum præstitum circa factum alienum an illud valide & ad quid iurans teneatur. vide gl.1.in fine.l.11.tit.11.par.5.
Et quid si fecit quantum potuit vt ile tertius faceret & ille facere noluit an liberetur a pœna vel interesse. vide ibidem in gl.2.
Iuramentum vbi interuenit ret an & quando tunc subueniatur dolum passo. vide gl.2.l.28.tit.par.5.
Iuramentum super rebus illicitis præstitum vel per vim vel metũ an obliget iurantem. vide gl.4.d.l.28.
Iuramentum præstitum contra bonos mores naturæ vel quasi an valeat & quid si fiat contra bonos mores ciuiles. vide glossam nonam.l.28. tit.11. par.5.
Iuramentum an firmet pactum de futura successione. vide gl.1.33.titul. 11.par.5.
Iuramentum an habeat vim clausulæ rato manente pacto. vide glo.1.l. 34.tit.1 1.par.5.
Iuramentum si sit a creditori debitore delatum an per illud debitor liberetur ipso iure vel ope exceptionis. vide gl.3.l.9.tit.14.par.5.
Iuramentum si sit appositum in secundo testamento an per hoc videatur velle primum testamentum revocare. vide glossam tertiam.l.22.titu. 1.par.6.
Iuramentum an de iure huius regni apponi possit in contractibus. & in quibus & quid in ultima voluntate. vide glossam secundam.& 3.l.3. tit.4.par.6.
Iuramentum executoris in reddendis rationibus gestorum quando illis excusetur vel non. vide gl.5.l.5.tit.10.par.6.
Iuramentũ debet a tutore præstari quod seruabat res minoris & an non ipsum gesta nullo præstito iuramẽto teneant. gl.7.l.9.tit.16.par.6.
Et an hoc iuramentum possit remitti per testamentum. vide ibid.
Iuramentum an dicatur quando quis nuda voce tantum iurat. vide gl.4. post princ.l.6.tit.19.par.6.
Et quid si contractus est inualidus alia ratione quam minoris ætatis, & minor simpliciter iurauit non venire an ex alia causa cõtra venire possit. vide gl.8 ibidem.
Iuramentum & forma iuramenti ad omne dubium tollendum quæstio. vide gl 8.supradict.
Iuramentum firmat contractum de per se inualidum neque restituitur contractus etiam si collatur iuramentum quod illum firmauerat. vide gl.9.d.l.6.tit.19.par.6.
Iuramentum emissum calore iracundiæ am valeat. vide glossam primã. l.16.tit.34.par.7.
Iuramentum an sit de substantia absolutionis ab excommunicatione. vel de gl.1.l.26.tit.9.par. 3.

Iuramentum vilium personarum nullum habet pondus. vid. glo.3.l.2.titu.9.par.2.
Iuramentum principum cum ad regnum assumuntur quale esse debeat, vide gl.2.per tex.ibi.l 5.tit.15.par.2.
Iuramentum fidelitatis est duplex, vid.gl.7.l.5,tit.15.par.2.
Iuramentum præcelsoris an liget successores vt non seruantes sint periurij & quæ obligatio resultet ex tali iuramento, vide glo.11. l.5.titul.15.par.2.
Iuramentum quid sit & per quem liceat iurare, vide glo.1.& glo.3.l.1.tit 11 par.3.
Iuramentum quod præstatur reo quando conuentus non inuenit fideiussorem debet esse credulitatis non veritatis assertium, vide gl.5.l.41.tit. 1.par.3.
Quod iuramentum præstari debent ad iudicis delationem & cum eo debet fideiussor bona sua quæ habet obligare, vid.ibid.
Iuramentum ad hoc vt detur ex probatione semiplena debet esse non solum semiplena sed & verisimilis, vide glo.7.colum.2.l.2.tit.11. par.3. neque defertur vbi dolus obijcitur neque vbi quis venit ad impugnandam sententiæ ex semiplena probatione, vide ibidem. in colum.2.in fi.l. ne.l. neque quando agitur probationes ad perpetuam rei memoriam, vid.in d.col.2.post med.
Iuramentum an possit a procuratore iudicio dari per quod omnis lis fiatur si ipse habeat mandatum recipiendi solutionem, vid.gl.1 l.4.titul.11.par.3.
Iuramentum non habet vim solutionis quo ad alias personas sed solum quo ad deferentem & iurantem, vid.gl.l.4.tit.11.p r 3.
Iuramentum debet habere tres comites vt per glossl.10.l.11.titul.11.par tit.1 tertia.
Iuramentum vbi prius illum seruare quam non seruare numquam vale bit quod contingit.6.modis, vid.13.d.l.tit.11. par.3.
Iuramentum vergens in malum exitum etiam si tantum veniale peccatũ contineat non est seruandus. vid.gl 13.d.l.11.
Et dubitatur an iuramentum sit illicitum vel non princeps secularis nõ cognoscet de hoc sed papa, vide ibi gl 14.
An imperator dispenset super iuramento & an episcopus possit illum interpretari, vide glo.14.d.l.11.tit.11. par.3.
Et iuratur executio propter iuramẽtum an possis opponi exceptio pre ti non soluti, vide gl.4 l 12.tit.11.par.3.
Iuramentum perpetuat actionem, vide gl.3 14.tit 11. par.3.
Iuramentum delatum ab vno ex correis an alijs præiudicet & an requiratur quod sint scij adhoc vt alijs noceat, vid.gl.5.d.l.17.
Et an dicatur remissum per desistentem qui voluntate debitoris iurauit quod solueret an habeat recursum contra debitorem, vi.gl.7.l.17.tit.11.par.3.
Iuramentum debet fieri cum sacræ rei tactura & an sit maioris efficaciæ iuramentum corporaliter quam verbo tenus de iure canonico idem erit vno casu quod in alio etiam si verbo solo iuretur vbi tactura requiritur, vid.gl.1.l.19.tit.11.par.3.
Iuramentum iudæi non debet præstari per christum vel euangelia quia nihil valeret eius testimonium, vide glossam.1.l.20.titul.11.in partita tertia.
Iuramentum in causis criminalibus semper coram iudice debet fieri non obstante quocumque impedimento, vi.gl.4.l 22.tit 11 par.3.
Iuramentum de dilatione malicioſe non petenda in iuramento calumniæ omittendam, vide gl.7.l.23.tit.11. par.3.
Iuramentum si iurans falsum iuret qualiter puniatur, vid.gl.2.cum aliis ibi.l.26.per tex.ibi tit.11 par.3.
Iuramentum & homagium an idem sint & in quo differant & alia in hoc vid.gl.5.l.26.tit.11.par.3.
Iuramentum quando quis dicit promitto per fidem meam an per hoc cõ tractus firmetur, vid.d.gl.5,d.l.26.
Iuramentum non extenditur ad incogitata, vid.gl.10.l.27. tit.11.par.3.
Iuramentum adimplere non tenetur ille cui fides prius feruata non fuit vid.gl.4.l.28.tit.11.par.3.
Iuramentum accipitur secundum voluntatem recipientis. vide gl.1.l.29. tit.1.par.3.
Iuramentum vasalli debet esse quod exhibebit dominum suum in quantum in se fit contra alium quemlibet & an ita intelligatur contra personam regis, vi.glo.19.& gl.20 l.68.tit.18.par.3.
Iuramentum de nõ nubendo an requiratur in matre quæ vult tutelam filij habere vide gl.4.l.65.tit.18. par.3.
Iuramentum debet præcedere quando quis instrumentum vult redarguere de falso quod illud malitiose non faciet, vid.glo.4.l.112.titu.18. par.3.

Etan tunc sufficiat iuramentum calumniæ quod fuit in principio litis data tum fuit, vid.ibid.
Iuramentum tabellionis cum creatur qualis esse debeat, vid. gl.5.l.4.tit. 19.par.3.
Iuramentum & per illum in personis fide dignis probatur error iuris, vi. gl.7.l.14.tit.22.par.3.
Iuramentum an requiratur ex parte nuntiantis aliquid opus nouum & an fine eo nuntiatio valeat, vide glossam primam.l.9. titulo.32. partita tertia.
Iuramentum si inueniat in sponsalibus quid operetur illud, vide glo.4. l.2.tit.1.in par.4.
Iuramentum malefactum non ligat, vide glo.11. per text.ibi in l.8.titu.1 par.4.
Iuramentum præstari debet a coniugibus quod vnus copulam non impediet altero si de impotentia vnus redarguatur, vid.gl.5.per tex.ibi l.5.tit.8.par.4.
Iuramento si præfertur ab illo qui dicit tempore denuntiationis matrimonii ignorasse causam an faciat illum admitti post tempus, vi.gl.7. l.5.tit.9.par.4.
Iuramentum an de perse probet & sufficiat ad probandum ignorantiam præcessisse. vide ibidem in glo.11.
Iuramentum an confirmet donationem factam inter coniuges constante matrimonio, vid.gl.l.4.tit.11.par.4.
Iuramentum alicuius per quod asserit se esse filium alicuius si illud a patre negetur an prosit vt ei alimenta statim dentur, vide glossam.2.l.7. tit.19.par.4.
Iuramentum si a feudatario ex conuentione præstari non debeat ad quid feudatarius & tunc teneatur & quid si per errorem iurauit cui ad illud non esset obligatus an incidat in periurium si contrauenias, vide gl. 5 l.4.tit.26.par.4.
Iuramentum si cum ex aliquorum conuentione præstari non debuerat fuerit præstitum an contrauieniens incidat in periurium, vid.ibid.
Iuramentum est necessarium in concelsione feudi vt specialiter fiat quando specialia seruitia & speciales conuentiones ibid, interuenerunt, vi. ibid.in gl.5.d.l.4.tit.26.par.4.
IVRAMENTVM IN LITEM defertur a iudice nec pars parti illud deferre poterit, vide gl.1.l 5.tit.11. par.3.
Sed an iuretur in litem propter culpam iam latam, vide glo.3.l.5. titulo. 11.par.3.
Et in iuramento in litem an prius debeat iudex taxare vsque ad quã summam iuretur vel iurare prius, vid.gl.4.d.l.5.
Iuramentum in litem an transeat ad hæredes & an procurator etiam si dominus sit instantiæ illud facere possit, vide glossam.7.d.l.5.titu.11. par.3.
Iuramentum in litem datum contra tutores non redentes minoribus veram rationem cum sunt factimaiores, vide glo.11.l.6.titulo vndecimo. par.3.
Iuramentum in litem datur contra tutores qui licet fecerint inuentarium non tamen ibi posuerunt omnia bona minoris, vid.gl.3.d.l.6.
Et propter culpam tutoris iuratur in litem contra eum & est speciale in eo, vide ibi gl.5.
Et an sit opus iureur secundum interesse singulare & affectionis, vide ibid.in gl.6.
Iuramentum in litem non datur minori contra hæredes tutoris nisi quando esset lis contra defunctum contestata, vide glossam.8.d.l.6.titulo. 11.par.3.
Et an qui deculit possit pœnitere & quando, vide glo.1.l. 8.titulo vndecimo.par.3.
Et an actor possit deferre iuramentum reo quando ipse actor nihil probauit & ad illud compelli, vid.gl.4.l.8.tit. 11.par.3.
Iuramentum in litem an habeat locum in contractibus innominatis & quando agitur officio iudicis, vide glossam sextam.l.11.titulo vndecimo.par 3.
Iuramentum in litem bene admittitur contra depositarium negantem depositum, vide gl.7 l.8.per tex.ibi tit.3.par.5.
Iuramentum in litem fit in omnibus contractibus bonæ fidei & in contractibus innominatis, vid.gl.7.l.3.tit.6.par.5.
IVRAMENTVM MINORIS PVPILLI, vel ADVLTI, vel FVRIOSI, vel PRODIGI.
Iramentum minoris an desideretur ad hoc scilicet vt donatio causa mortis ab eo facta tenear, vid gl.5.l.11.tit.4. par.5.
Et an pactum legis commissoriæ circa pignora firmetur iuramento, vid. gl.4.l.4.tit.3.par.5.
Iuramentum an adulto deferri possit si curatorem habeat, vide gl.5.in fine.l 4.tit.11.par 5.
Iuramentum prodigi an illum obliget ad obseruantiam contractus iurati, vid.gl.5.tit.11 par.5.
Iuramentum an firmet contractum adulti cui a iudice est interdictum ne contra

Universidad de Deusto
Biblioteca

necontrahat, vide gl.7.d.l.5.
Iuramentum si præstetur per minorem contrahentem an illum obliget & quando, vide gl.5.l.6.per tex.ibi tit.19. par.6.
Et quibus contractibus sita procedant, vid.ibid.in glo.7.
Et quale debeat esse hoc iuramentum vt illud obliget & an minor iurās requiratur quod certioretur de beneficio restitutionis, vide ibidem.in glo.6.
Et an tale iuramentum debeat interuenire in ipso contractu vel sufficiat quod ante vel post præstetur, vi.d.gl.6.ad fin.
Iuramentum an excludat minorem a remedio.l.2,C. de rescindenda venditione, vide gl.8.l 6.tit.19 par.6.
IVRAMENTVM FRANGENS & iuramentum frangat ille qui iurat vt aliquid non facere sine alterius voluntate si ille moriatur, vid.gl.5. l.45.tit.5.par.5.
IVRAMENTVM DEBITORIS & iuramentum a debitore præstitum scilicet quod quid certum soluet an tunc admittatur si velit soluere vnum pro alio in casu in quo illud facere potuerat, vide glo.2. l.3. tit. 14 par.5.
Iuramentum si sit a creditore debitori delatum an per illud debitor liberetur ipso iure vel ope exceptionis, vide glossam.3.l.9.titu.14. partita quinta.
IVRAMENTVM ACCVSSATORIS, vel delinquentis & iuramentū an debeat præstari ab accussante aliquem & quando & qualiter, vide gl.7.&.8.l.14. per tex.ibi tit. 1.par.7.
Iuramentum an debeat præstari statim a delinquente capto, & an si crimen de quo accusatur est occultum possit licite & sine peccato negare neque suo iudici respondere, vide glo.3.l.4.per tex.ibi tit. 29. par.7.
IVRAMENTVM IVDICVM Regis tam in maior.bus iudicibus quam in minoribus quale esse debeat, vide glossam secundam.l.2 6.tit.9.par tit secunda.
Et quid si intrauerint officium sine eo quod præstiterint iuramentum an sint expellendi, vide ibid.in gl.6.
Iuramentum qualiter iudices illud præstare debeant ante officii susceptionem & quid si administrare coeperint ante iuramentum, vid.gl.4. l.6.tit.4.par.2.
IVRAMENTVM FIDELITATIS est duplex, vide glos. 7. l. 5.titulo. 15.par.2.
Et in iuramento fidelitatis quod a vassallis præstatur semper persona regis excipitur, vid.gl.11.l.10.tit.25.par.4.
Iuramentum fidelitatis quod a vassallo vel feudatario fit quando recipit feudum a domino quale esse debeat in se & an possit præstari per procuratorem, vid.gl.3.l.4.tit.26.par.4.
Iuramentum fidelitatis an debeat interueneri etiam quando sunt limitata seruitia, vid.gl.5.l.4.tit.26.par.4.
Iuramentum fidelitatis an inuestituram præcedere debeat vel e contra, vid.gl.5.d.l.4.tit.26.par.4.
Iuramentum fidelitatis debet a illo feudatarij domino feudi intra annū præstari & a quo tempore annus iste debeat incipi computari & an idē sit dicendum in filiabus fœminis, vide gl.4.l.10.tit.26.par.4.
Et quid si eius pater iurauit pro se & successoris suis, vide ibid.
IVRAMENTVM ILLICITVM sex modis dicitur, vide glo.15.l.11.tit. 11.par.3.
Et si dubitetur an iuramentum sit licitum vel non princeps secularis non cognoscit de hoc sed papa, vide ibid.in gl.14.
Iuramentum illicitum potest quis propria authoritate reuocare & quid si dubitetur, vide glo.15.11.lit.1 par.3.
Et instante necessitate potest quis venire etiam contra licitum & honestum iuramentum, vid.d.gl.15.l.11.
Iuramentum super rebus illicitis præstitum vel per vim vel metum an obliget iurantem, vide gl.4.l.28.tit.11.par.5.
Iuramentum præstitum contra bonos mores naturæ vel quasi an valeat & quid si fiat contra bonos mores ciuiles, vid. per gl.9.l.28.tit.11.p.5.
IVRAMENTVM METV FACTVM quando excusetiurantem ne ad obseruantiam talis iuramenti teneatur, vide.glosf.2.l.2.l.29. titulo.11. par.3.
Et quando ad fuit iussus metus poterit iudex secularis compellere recipientem tale iuramentum vt illud relaxet, vid.d.gl.2.
Iuramentum metu extortum in casu a lege prohibito non obligat ipso iure & quare, vide.d.gl 2.in fi.&pl.4.l.28.tit. 11. par.5.
Sed an & tunc talis iuramē indigeat absolutione, vide ibid.
Iuramentum super rebus illici is præstitum vel per vim vel metum an obliget iurantem, vid.gl.4.l.28.tit. 11.par.5.
IVRAMENTVM DEFERTVR, vel præstatur.
Et iuramentum quod præstatur reo quando conuentus non inuenit fidefussorem debet esse credulitatis non veritatis dessertium, vide gl.5.l 41.tit.2.par.3.
Quod iuramentum debent præstari ad iudicis delationem & cum eo debet bona sua quæ habet obligare, vid.ibid.
Iuramentum quando a iudice partibus deferri debeat & super quacunq; titate, vid.gl.6.l.2.tit.11.par.3.
Iuramentum debet præstari vbi non adest plena probatio si adsit semiplena quod limitatur.80.modis, vid.remissiue gl.7.l.5.tit.11.par.5.
Et quid si vltra vnum testem adesset alia præsumptio an tunc etiam sit causa magna sit deferendum iuramentum, vid.d. gl.7.
Et ad delationem iuramenti non est procedendum nisi causa cognita qui adelatio magis nititur æquitate quam rigore quam iudex præ oculis habere debet, vide ibid.
Neque ad delationem iuramenti est procedendum quando recurritur ad ecclesiam propter defectum iudicis secularis, vide.d.glo.7.in med. & in col.1.
Et ista talis probatio dicitur extra ordinaria, vide ibi.in medio, & colum na tertia.
Iuramentum defertur in defectum probationis contra præsumptionem consuetudinis, vid.gl.2.l.2.tit.11.par.3.
Et an deficiente probatione deferatur iuramentum si agatur contra officialem in syndicatu, & per eum condemnetur, vide ibid.
Iuramentum cum defertur an debeat pars citari & an hoc delationis fit seat in hæredem, vid.d.gl.7.col.2.in princ.
Iuramentum debet deferri habenti testem integrum pro se etiam si pars aduersa alium minus integrum pro se adducat, vide.d.gl.7.col.2.&c. ad fidem.d.l.2.tit.11.par.3.
Iuramentum non defertur petenti aliquem in seruum neque quando requiritur apertissima probatio, vide.d.gl.7.col.2.ad fin.
Iuramentum non defertur homini, facile & prompto ad iurandum etiam in defectum probationis, vide.d.glossam.7.in fine l.2. titulo. vndecimo.par.3.
Iuramentum an debeat deferri per iudicem etiam parti non petenti, vid. glo.8.l.2.tit.11.par.3.
Et an iuramentum possit recusare etiam non referendo, vide ibid.in gl.9.
Iuramentum in pœnis non defertur in supplementum probationis, vid. gl.7.col.2.ad finem, l.2.tit.11.par.3.
Iuramentum an possit deferri infanti, vide glossam tertiam. l.3. titulo. par.3.
Iuramentum in iudicio an deferatur filiofamilias quod ad peculium & quando, vid.gl.5.l.4.tit.11.par.3.
Et an actor possit deferre iuramentum reo quando ipse actor nihil probauit & ad illud compelli, vid.gl.4.l.8.tit.11.par.3.
Iuramentum a iudicio an possit fieri & deferri per agentem res propriis in iudicio & an idem in actione populari, vide glossam.1.l.10.titulo. 11.par.3.
Iuramentum an possit deferri in causis criminalibus, vide glos.1.titulo 11.part.3.
Iuramentum delatum ab vno ex correis an alijs præiudicet & an requiratur quod sint socij ad hoc vt alijs noceat, vide glossam. 5.l.17.titul. 11.par.3.
Et an fideiussor qui voluntate debitores iurauit quod soluerat an habeat recursum contra debitorem, vid.gl.7.l.17.tit.11.par.3.
Iuramentum præstari debet a coniugibus quod vnum copulam non impediet altero si de impetentia vnus redarguatur, vid.gl.5. per tex.ibi. l.5.tit.7.par.4.
Iuramentum si præstetur ab illo qui dicit tempore denuntiationis nouī non ignorasse causam an faciat illum admitti possit tempus, vid.gl.7. l.5.tit.9.par.4.
Et an sit locus delationi iuramento ratione coniecturarum quas res gesse adducit quando actor piene probauit, vide gl.13.l.15.titulo octauo.par.5.
Iuramentum si sit a creditore debitori delatum an per illud debitor liberetur ipso iure vel ope exceptionis, vide gl.3. l.9. tit.14.par.5.
Iuramentum debet a tutore præstari quod seruauit res minoris & quæ ipsum gesta nulla præstito iuramento teneant, vid.glo. 7.l.9. titu.11. par.6.
Et an hoc iuramentum possit remitti per testatorem, vid.ibid.
Iuramentum an debeat præstari ab accusante aliquem & quando & qualiter, vid.gl.7.&.8.l.14. per tex.ibi titul. 1. par.7.
Iuramentum an debeat præstari statim a delinquente capto & an si crimen de quo accusatur est occultum possit licite & sine peccato negare neque suo iudici respondere, vid.gl.3 l.4. per illum tex.ibi tit.129.p. 7. vide infra in versi. SEQVENTI.
IVRAMENTVM IN DEFECTVM, vel in supplementum probationis.
Et iuramentum debet præstari vbi non adest p'ena probatio si adsit semiplena quod limitatur. 80. modis quos remissiue, vide per gl. 1.2. tit.11 par.2.
Et quid si vltra vnum testem ad esset alia præsumptio an tum etiam si sit causa magna sit deferendum iuramentum, vid.d. gl.7.
Iuramentum non defertur in defectum probationis contra præsumptionem consuetudinis, vid.d.gl.7.d.l. 2. tit. 11.p.3.
Et ad delationem iuramenti non est procedendū nisi causa cognita quia delatio magis nititur æquitate quam rigore quem iudex pro oculis habere debet, vide ibid.
Ista probatio per iuramentum proprie non dicitur probatio sed est ex ordinaria probatio, vid.d.gl.7.in med. & c. l. 2.
Neque ad delationem iuramenti est procedendum quando recurritur ad ecclesiam propter defectum iudicis secularis, vid.ibid.neque alia casi bus de quibus ibid.
Et an sententie probat one deferatur iuramentum si agatur contra officialem in syndicatu & per eum condemnetur, vide ibid.
Iuramentum in defectum probationis an dicatur concremanti & destruenti instrumentum debiti, vi l.gl.7.col.2 l.2.tit.11 par.3.
Et an iuramenti delatio detur ex vno tantum teste in iudicio possessorio vide.gl.7.col 2.post principium.
Iuramentum ad hoc vt detur ex probatione semiplena debet esse non solum semiplena sed & veri similis, vid.d.gl.7. col.2.
Quando deferatur vbi dolus obijcitur neque vbi quis venit ad impugnationē testimentiæ ex semiplena probatione, vide ibidem in col.2.in med.
Iuramentum quando aguntur probationes ad æternam rei memoriam, vide ibi.in d.col.2.post med.
Iuramentum in pœnis non defertur in supplementum probationis, vi.d. gl.7.col.2.circa n.d.l.2.tit.11.par.3.
Iuramentum nō defertur in supplementum propter testes singulares singulariter obstantes, vi.s. l.col.2.ad fi.
Iuramentum non defertur in supplementum probationis cum agitur de probandi inimicitia, vid.ibid.in d.col. 2.ad fi.
Iuramentum non defertur homini facili & prompto ad iurandum etiam in defectum probationis, vid.d.glo.7.in fi.d.l.2. tit. 11. par.3.
Iuramentum in defectum probationis an admittatur in causis matrimonialibus & quando, vid.gl.7.l.10.tit.11.par.3. vid.supra in versiculo proxime præcedenti.
IVRAMENTVM DE CALVMNIA & an iuramentum de dilatione malitiose non petenda in iuramento calumniæ sit omittendum, vid. gl.7.l.23.tit.11.par.3.
Iuramentum de calumnia an præstetur per procuratorem & quando, vi glo.9.l.23.tit.11.par.3.
Iuramentum de calumnia quod ipri scipio litis datum fuit an sufficiat aliquā valeri iuramentum de falso redarguere an vero aliud iuramentum illi necessarium sit quod illud malitiose non faciet, vi.d.gl. 4.l.11 tit.18.par.3.
Iuramentum calumniæ a condemnatione expensarum a iudice facienda vid.glo.2.l 8 tit. 22 par.3.
IVRANS non adducere in palatio poterit sine metu periurii pro pupillis & contūctis personis aduocare, vid.gl.d.l.11.tit.6 par.3.
Iurans se fum si fit minor an putatur pœna periurij & quando, vid.gl.3. l.5.tit.11 par.3.
Iurare super causa populi vel iuramentū deferens alijs de populo an præsidere, vid.gl.4.&.2.l.10.tit.11.par.3.
Iurare falsum in litem qualiter puniatur, vide glo.2.cum alijs ibi.l. 26. tit.1.par.3.
Iurare soluere ad certum terminum sciens quod illud non poterit adimplere si cedat bonis an sit periurus, vid.gl.2.d.l.7. tit.11. par.3.
Iurare aliquem obedire non tenetur ei parere si præcipiat illicita & quid si iuramento præcipiat vt exeat a ciuitate, vide gl 8.l.27. tit.11.par.
Iurare quid se commisit misericordiæ alicuius ipse illicita præcepit, vid.gl.8.d.l.27.
Iurare aliquid per metum an ad obseruantiam iuramenti teneatur & an casu absolutionem petere debeat, vid.gl.2.&. 3.l.29.tit.11.p.3.
Iurare seruare pactum legis commissoriæ in pignoribus an iuramento firmatur vel illum obliget, vid.gl.4.l.41.tit.5.par.5.
Iurare non venire contra contractum venditionis an possit intentare remedium.l.2.C.de rescindenda venditione si vltra dimidiam decipiatur, vi.l.gl.11.l.56.tit.5.par.5.
Iurare quid in minore.14.annorum vel in maiore.25.& quid si læsio sit enormis, vide ibid.in gl.12.
Iurare factum alienum an obligetur iuramento & quid iurasse videatur vid.gl.1.in fi.tit.11 par.5.
Iurare quid fecit quantumpotuit vt ille tertius fieret & ille noluit an liberetur a pœna vel interesse, vide.ibid in gl.2.
Iurare facere illicitum vel vim vel per metū an obligetur iuramento, vi. gl.4.l.28.tit.11.par.5.& glo.2.l.11.tit.11. par.3.
Iurare soluere ad certum terminum an liberetur a periurio per compensationem, vide glo.1.l 20.tit.14.par.5.
Iurare non venire contra contractum siue impubes siue minor sit an & quando a l observantiam obligetur, vi.gl.5.6.7.8.& 9.l.1.per tex.ibi tit.19. par.6.
Iurare contractum tunc de nouo contrahere videtur, vid. d.glo.5.post principium.
Iurans veritatem dicere cum de crimine accussatur an illud licite & sine peccato negare possit si crimen sit occultum & quando, vid. plura de hoc per glo.3.l.4.tit.29.par.7.
Iurans calore iracundiæ an obligetur iuramento, vide gl. 1.l.16. titu.34. par.7.
IVRARE de nouo non tenetur notarius qui vadit ad aliquam inquisitionem cum iudice inquisitore, vid.gl.5.l.9.tit.17.par.3.
Iurare an debeat minor donationem causa mortis quam ipse facit adhoc si licet vt illa valeat, vid.gl.5.l.11.tit.4.par.5.
Iurare an debeat executor testamentarius a testatore datus ante quam si bi tradantur bona testatoris, vid.gl.4.l.5.tit.10.par.6.
Et an liberetur per iuramentum si aliter rationem de gestis per eum reddere non possit, vide ibid.in glo.5.
Iurare an debeat criminosus statum quod de delicto accusatur, vid.gl.3.in prin.l 4.tit.29 par.7.
Et an post quam iurauit veritatem dicere illam licite & sine peccato negare possit si crimen de quo accusatur sit occultum etiam si a suo iudice interrogetur. vid plura per glo.3.l.4.titulo.29.part.7.per illum tex. ibidem.
IVRISDICTIO quæ olim erat penes decanum hodie est penes episcopum, vide gl.4.l.3 tit 6 p.r.1.
Iurisdictio recte est apud infideles neque peccant iurisdictionem exercendo, vide glo.3.l.17 tit. 6. par.1.
Iurisdictio episcopi venit non potest sine vicio simoniæ & quid in iurisdictione temporali, vide gl.2.l.8.tit.17.par.1.
Iurisdictio in omnibus & per omnia annexa imperatori vel regi in regno suo si non recognoscat superiorem, vid.gl.7.l.2.tit.1.par.2.
Iurisdictionem supremam habet rex in castris & locis donatis ab ecclesia vel aliorum dominorum, vid.gl.12.l.2.tit.13.par.2.
Iurisdictio per possessorē maioratus loco suo acquisita an successer in maioratu illum habere possit titulo maioratus, vid.gl.10. col.4. in fi.l.2.titu. 15 par.2.
Iurisdictio ordinaria cohæret territorio & est iuri nebula super paludē vid.gl.3.l.6.tit.4. par.3.
Iurisdictio desiderat territorium sicuti seruitus fundum, vide glo.5.l.17. tit.4.par.3.
Iurisdictio simpliciter concessa ibi non veniunt ea quæ tangunt merum imperium, vid.glo.1.l.7 tit.18.& gl.4.l.18.tit.4 par.3.
Iurisdictio suprema & alia ea excepta per quantum tempus præscribi debeat, vid.gl.3.l.6.tit.29.par.3.
Iurisdictio & qualiter in iurisdictionalibus acquiratur quasi possessio pura de hoc, vid.per gl.4.l.11.tit.30 par.3.
Iurisdictio eam omnimodam habere præsumitur in loco aliquo ille qui ibi seu fuerit habuit erectas per.20.annos licet in loco alijus ille qui ibi fuerit suspensus quia casus non continguit, vid.gl.8.l.15.tit.21.par.3.
Iurisdictio vna per aliam adimi vel minui potest, vide glo.3 in principio. l.5.tit. 3.par.4.
Iurisdictio an sit penas aliquem dominum qui in solo proprio villam seu castrum ædificauit de nouo an vero talis iurisdictio si penes ciuitatē cui locus ille appropinquatur & subest, vid.gl.4.l.9.tit.4.par.5.
Iurisdictio an veniat in generali concessione principis de aliquo territorio facta & quando, vid.d.gl.4.d.l.9 tit.4. par.5.
Et quid si donatarius ille in illo loco sibi donato de nouo populum construxerit, vi.ibid.
Iurisdictio alicuius populi si alsignetur alicui pro maioria an ex hoc videatur donare maiorē omnia alia iura & reditus villarum, vid.ibid.
Iurisdictio eius incorporale neque transit sine cessione est enim species seruitutis. vid.gl.3.l.6 tit 10.par.5.
Et quid in socio habente iurisdictionem in aliquo loco an eius socius omnium bonorum admittatur sine mandato ad aliquid faciendū, vi.ibi.
Iurisdictio an possit pignorari & quando, vide per glo.2.l.2.titu.13. par. quinta.
Et an creditor possit vi iurisdictione in castro sibi pignorato, vid.ibid.
Iurisdictio & dominium an sit apud infideles, vid.glo.3.col, 2. ad finem. l.2.tit.23.par.2.
Iurisdictionem non habentes an possint voluntate parti prorrogare de loco ad locum vel aliter, vide gl.1.l.47.tit. 18. par. 3.
Et quid si iudex non potest cognoscere nisi vsque ad certam quantitatē an tunc per partes sit locus prorrogationi, vide.ibid.
Iurisdictio prorrogata in delegatum an spiret quando finitur causa principalis sibi delegata, vide dict gl, 1.in fine.d.l. 47. titulo decimooctauo par 3.
Iurisdictio delegata extenditur ad accessoria rebus de quibus fit commissio & sic ad fructus, vide gl.4.d.l.47.
Iurisdictio an transeat in concessione seu venditione quæ fit alicuius villæ, vide glossam octauam.l.68.titulo decimooctauo.partita tertia, & ibi gl 13.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Index materiarum.

Iurisdictio venit cum legato principali estque accessoria ad bona in quibus sub si sunt, vid. d. gl. 13.
Et an tacita sit tale accessorium sit nobilius suo principali vid. ibid.
Iurisdictio & an in criminalibus habeat locum prorrogatio iurisdictionis & quando & qualiter, vide gl. 2. l. 15. per tex. ibi tit. 1. pa. 7.
Iurisdictio an videatur prorrogata per confessionem factam coram iudice incompetenti alias habenti merũ imperiũ in criminalibus, vi. ibid.
Iurisdictio iudicis an per reum accusatum de crimine videatur prorrogata quando ipse excipiendo quas habebat ad exclusionem iudicij non posuit, vide ibid. in glo. 3.
Et an & quando iudex proprius teneatur habere ratam talem prorrogationem alterius iudicis in criminalibus, vid. gl. 4. d. l. 15. tit. 1. par 7.
IVRIS IGNORANTIA quando excuset, vide breuem & elegantem distinctionem per gl. 2. l. 20. tit. 1. par. 1.
IVRIS ERROR an excuset mulieres vel minores, vi. gl. 2. l. 20. tit. 1. p. 1.
IVRISPERITVS seruare debet tempora secuti medicus, vid. gl. 2. l. 12. tit. 22. par. 3.

IVS
Ius patronatus
Ius commune
Ius Regium
Ius pignoris
Iura feudorum
Ius gentium
Ius offerendi
Ius creandi
Ius naturale
Ius naturalitatis

Ius competens
Ius visitandi
Ius diuinum
Ius collectandi
Ius canonicum & ciuile
Ius reuerendi
Ius hospitandi
Ius retentionis
Iura sanguinis
Iura singularia

Iura personalia
Ius pascendi
Ius de libe randi
Ius agendi ad supplementum

IVS oritur ex facto, vid. gl. 12. d. 2. tit. 21. par. 3.
Ius & an dicenti sibi ipsi ius amittat vel cõsequatur præmium legale, vi. gl. 7. in fine. l. 4. 6. tit. 5. par. 5.
IVS PATRONATVS quibus de causis cuique attribuatur & an vna illa cum tantum sufficiat, vid. gl. 3. l. 1. tit. 15. par. 1.
Ius patronatus an ex consuetudine vel præscriptione alicui acquiratur, vide ibid.
Ius patronatus an posit de assensu veri patroni in eum qui patronus nõ est transferri, vide ibid.
Ius patronatus an acquiratur ex reædificatione vel reparatione alicuius ecclesiæ, vid. ibid.
Ius patronatus acquiritur ex sola assignatione loci cũ voluntate episcopi, vide gl. 4. d. l. 1. tit. 15. par. 1.
Ius patronatus qui habeat in aliqua ecclesia, an ille, qui ædificare cœpit, & pœnituit an ille, qui opus perfecit. vid. glo. 5. d. l. 1.
Ius patronatus posit acquiri in monasterio religiosorum illis inuitis, vide ibid.
Ius patronatus acquiritur ex fundatione, cõstructione vel dotatione etiã si construens expresse non reseruet sibi tale ius vi. gl. 6 ibid.
Ius patronatus successio sit instirpite & nõ in capita & ita valet vox duorum filiorum hæredum vnius patroni sicuti vox decem filiorum alterius patroni quando patres erant patroni, vi. gl. 2. l. 8. tit. 15. par. 1.
Ius patronatus an transeat ad filios bastardos, vi ibid. in gl. 3.
Ius patronatus an posit de voluntate testatoris ad hæredes sanguinis tantum transire, vide ibid. in glo. 4.
Ius patronatus an transeat in fideicommissarium & an in eo succedant tam masculi quam fœminæ, vid. ibid.
Ius patronatus transit in illum in quem transit hæreditas, vi. gl. 4. l. 8. tit. 15. par. 1.
Et ideo si filius renunciet hæreditati paternæ non retinebit ius patronatus ecclesiæ liberorum vero sic, vide ibid.
Et quid si adit consuetudo quod ius patronatus esset penes primogenitum vide ibid.
Ius patronatus acquiritur sola hæreditatis aditione licet nondum sit in possessione bonorum, vide ibid.
Ius patronatus donari potest & an requiratur consensus episcopi & quid si sine causa nolit consentire, vi. gl. 6. d. l. 8. tit. 15. par. 1.
Et quid si patronus velit ius suum compatrono donare an talis consensus requiratur, vide ibid.
Et an talis consensus debeat præstari ante factam donationem vel post vide ibid. in glo 7.
Ius patronatus cum vniuersitate vendi potest per se vero non & an cum, vniuersitate posit locari & pignori dari vel in dotem dari, vid. ibi. in gl. 8. d. l. 8.
Ius patronatus potest locari & interim ille cui locatur habebit ius præsentandi si ad longum tempus locetur alias non, vi. gl. 1. l. 9. tit. 15. p. 1.
Ius patronatus non potest cũ vniuersitate pignorari neque creditor interim præsentabit nisi sit exceptum, vid. ibi. in gl. 2.
Ius patronatus an posit vni ex hæredibus per iudicem in diuisione hæreditatis adiudicari, vi. gl. 1. l. 12. tit. 15. par. 1.
In patronatus an posit per testatorem vni ex hæredibus adiudicari, vi ibidem.
Ius patronatus ecclesiasticum quando dicatur, vide glossam. 7. l. 13. tit. 1. par. 1.
Ius patronatus competentes laico vel clerico ratione sui patrimonij legatus a latere illud beneficium conferre non potest vide gl. 9. l. 13. supra d. tit. 15. par. 1.
Ius patronatus quæsitum ex præscriptione an idẽ sit quoad omnia quod si fundatione fuisset quæsitum, vide ibid.
Ius patronatus competens alicui ex priuilegio an legatus a latere posit eo inuito præsentare, vide ibidem ad finem.
Ius patronatus qua de causa a laicis posideatur, vid. gl. 1. finalis per tex. ibi tit. 15. par. 1.
Ius patronatus an veniae in concessione vel venditione villæ seu castri, vide glo. 8. l. 68. titu. 18. par. 3.
Ius patronatus & quasi possessio ipsius per quos actus acquiratur, vi. gl. 4. ad med. l. 1. tit. 30. par. 3.
Ius patronatus & an in eo succedat filius legitimatus per regem siue imperatorem cum illud sit spirituali bus annexum, vid. glo. 20. l. 4. tit. 15 par. 4.
Ius patronatus liberti ex quibus causis perdatur neque sit, vi. l. gl. 11. per tex. ibi tit. 22. par. 4.
Ius patronatus an perdatur per ex actionem operum liberti & an per solam impositionem, vide ibid. in glo. 9.
Ius patronatus an amittat patronus non solum propter ex actionem operarũ a liberto factum sed etiam quod ad alia iura & vt illi non possit succedere ab intestato, vid. gl. 10. per tex. ibi l. 11. tit. 22 par. 4.
Et idem quod dicitur in patrono locum habet in filijs eius ascendentibus & cognatis, vide ibid. in gl. 12.
Ius patronatus quando posit cum vniuersitate vẽdi vt iuste in tempore rem transeat, vid. gl. 4. l. 15. tit. 5. par. 5. & gl. 8. l. 8. tit. 15. par. 1.
Et an tale ius transeat ex venditione villæ licet de eo nihil neque de feudi nentijs dictum sit, vide gl. 5. d. l. 15.
Ius patronatus an posit pignorari, vid. gl. 2. l. 2. tit. 13. par. 5.
Ius patronatus ecclesiæ an transeat in substitutum fideicommissarium, vide glo. 11. in fi. l. 12. tit. 5. par. 6.
Et propter ius patronatus quis non dicitur locupletior vt propter ipsum posit pecuniariter grauari, vide glo. 2. l. 6. tit. 9. par. 6.
Et an hæres posit ratione iuris patronatus aliquẽ præsentare ante possessionem rerum hæreditariarum acquisitam, vid. gl. 3. ad fin. l. 14. par. 6.

IVS COMMVNE non trahit ad se maleficium fictum per statutum, vide gl. 1. col. 2. in princ. in proœ. tit. 1. par. 4.
Ius commune & an deficiente iure Regni sit ad ius cummune vel ad ius canonicum recurrendum. vide glo. 2. in fine. l. 8 tit. 14. par. 5.
Ius commune nunquam per leges partitarum corrigitur nisi quando interuenit expressum, vide gl. 3. l. 9. per tex ibi tit. 15. par. 6.

IVS REGIVM si deficiat debet potius ad ius canonicum recurri quam ad leges imperatorum, vi. gl. 2. in fi. l. 8 tit. 4. par. 5.
Ius Regium non corrigit ius commune nisi quãdo inuenitur expressum vid. gl. 2. l. 9. per tex. ibi tit. 13. par. 6.

IVS PIGNORIS an resoluatur venditore offerente pretium quando inter ipsum & emptorem fuit conuentum vt pretio sibi reddito venditoris reddatur si emptor rem illam sic emptã pro pignore alicui dedit vid. gl. 7. ad fi. l. 42. tit. 5. par. 5.
Ius pignoris an soluatur debitore conferente si creditor recipere recusat vide gl. l. 38. per tex. ibi tit. 13. par. 5.

IVRA FEVDORVM an a populo romano an vero a consuetudine processerint. vide gl. 1. l. 1. tit. 26. par. 4.
Iura feudorũ non semper a legibus partitarum sequuntur, vid. gl. 7. per tex. ibi l. 6. tit. 26 par 4.
Iura feudorum an habeant locum in ecclesia ita quod feudum ab eo cui concessum perpetuum sit vt est in alijs. vid. d. gl. 7.

IVS GENTIVM dicitur naturale & de iure gentium dominia fuerunt constituta, vid. gl. 1. l. 31. tit. 18. par. 3.
Ius gentium an aliquid per mutauerit in his quæ sunt omnibus animalibus communia vt aer &c. vid. gl. 1. l. 3. tit. 28. par. 3.

IVS OFFERENDI pretium quod competebat defuncto an transeat ad hæredes etiam quando in pacto de eis nihil dictum sit. vide glo. 3. l. 42. tit. 5. par. 5.
Et an hoc competat venditori contra secundum emptorem quando emptor rem alij vendidit. vid. ibid. in gl. 7. & 10.
Et de hoc iure offerendi pretium, vide in glossis illius. l. 42. per tex. ibi tit. 5. par. 5.
Ius offerendi inter creditores quando tempore præscribatur, vide gl. l. 34. tit. 12. par. 5.

IVS CREANDI tabelliones ad quem pertineat & an consuetudine & qualis ista esse debeat, vid. gl. 2. l. 3. tit. 19. par. 3.

IVSNA-

Septem Partitarum.

IVS NATVRALE est quod natura &c. vide glossam primam. l. 2. titu. 1. par. 1.
Ius naturale dicitur gentium aliquando & de iure gentium dominia fuerunt constituta. vide gl. 1. l. 31. tit. 18. par. 3.
IVS NATVRALITATIS est vt res mea alteri non detur etiam quantũ ad dominium. vide glo. 2. l. 31. tit. 18. par. 3.
Ius naturalitatis potest quis cõsequi ex priuilegio & tales sunt veri ciues vide glo. 14. l. 1. tit. 24. par. 4.
Et an alijs ad beneficia admittatur quando in confessione nihil dictum fuit. vide ibid. col. 2. in prin.
Ius naturalitatis an causetur ex cohabitatione per decennium in aliquo loco vt & ipse cohabitans naturalis & oriundus ex illo loco dicatur & ita beneficia habere possit, vid. d. gl. 14. col. 2. ad med.
Ius naturalitatis an causetur ex eo quod quis fuit natus in aliquo loco in quo parentes eius per decennium commorati erunt si de animo discedendi & recedendi ad propriam patriam vere vel præsumptiue constiterit. vid. d. gl. 14. col. 2. & 3.
Ius naturalitatis an admittatur ex eo quod ciues originarius vnius regni se in alium regnum transtulerit constituendo ibi domicilium & an in regno deserto beneficia habere possit gaudeatque illius regni priuilegijs. vide glo. 2. l. 5. tit. 24. par. 4.
Et an idem si esset in eodem regno mutet domicilium de vno loco ad alium videibidem.
Et in quo naturalitas adhuc duret licet originarius vnius regni se in aliũ transferat. vid. ibid. in fine.
Amittatur alitatis an amittatur subditi proditione vel ex alio minori delicto ita quod ad honores in loco illo ampliùs non admittatur, vi. ibi dem in glo. 3.
Ius naturalitatis an amittat dominus si cum vxore vel concubina vasallo concubuerit, vid. gl. 6. l. 5. tit. 24. par. 4.

IVS COMPETENS venditori vt ab ipso oblato præcio res vendita ad ipsum redeat ad illud posit cedi alij per ipsum, vid. glo. 2. l. 42. titu. 5. par. 5.
Et an illud ius ad hæredes transeat etiam quando nihil de hæredibus dictum fuit, vide ibid. in gl 3.

IVS VISITANDI ecclesias quibus competat, vid. glo. 1. & 6. cum alijs ibi l. 1. tit. 22. par. 1.

IVS DIVINVM an posit limitari siue distingui per statutum principis vi. gl. d. l. 29. tit. 18. par. 3.

IVS COLLECTANDI an pertineat ad illos quibus castra concessa fuerunt sub protectione & regimine cum mero & mixto imperio an vero remaneat penes illos quibus primo competebat, vid. gl. 2. col. 1. l. 6. tit. 5. par. 2.

IVS CANONICVM ET CIVILE & an deficiente iure regni sit ad ius commune vel ad ius canonicum recurrendum, vid. gl. 2. in fin. l. 8. tit. 4. par. 5.
Ius ciuilia an debeant obseruari in curijs mercatorum, vide gl. in prohemio tit. 7. par. 5.

IVS REVENDENDI est indiuiduum, vid. gl. 8. ad fin. l. 55. tit. 5. par. 5. & denae reuenditione. vide glossas illius legis.

IVS HOSPITANDI an habeant baronnes in domibus vassallorum vel an hoc solis regibus pertineat, vid. gl. 2. col. 1. in fi. l. 6. tit. 25 par. 4.

IVS RETENTIONIS an competat ratione impensarum quæ factæ fuerunt in re commodata vel deposita, vi. gl. 4. l. 9. tit. 2. par. 5.
Et an cõpetat pro expẽsis factis in infirmitate vel in funere alicuius quod de vi. d. ibid competit etiam in alijs plurib. casibus de quibus per. d. gl. & per dictos ibi allegatos.
Retentionis an transeat in singularem successorem & ad fructus rei porrigatur & quando, vid. d. gl. 4. in fi.
Retentionis an detur depositario pro expensis in re deposita factis, vide l. 10. per tex. ibi tit. 13. par. 5.

IVRA SANGVINIS minui non possunt, vide glossam. 1. l. 5. titulo. 24. par. 4.

IVRA SINGVLARIA facilius tolluntur & breui tempore, vid. gl. 4. ad fi. l. 64. tit. 5. in par. 5.

IVRA PERSONALIA non transeunt in emptorem nisi cedantur per venditorem, vid. gl. 4. l. 50. tit. 13. par. 5.

IVS PASCVLANDI in communi ciuitatis ad omnes pertinet siue diuites sint siue pauperes & quid si diues plures greges habeat ex quo pauperes damnificantur, vi. glo. 9. l. 9. tit. 28. par. 3.

IVS EXEQVENDI obligationem personalem quo tempore præscribatur etiam contra ecclesiam, vi. gl. 1. l. 22. tit. 29. par. 3.

IVS AQVAE DVCENDAE ex aquæ ductu publico a Principe concesso qualiter sicud intelligi debeat, vide gl. 1. l. 5. tit. 31. par. 3.

IVS ACCRESCENDI an & quando locum habeat & inter quos & qua re & in quibus rebus, vid. totam gl. 6. l. 8. per text. ibi titulo. 9. par. 6.
Accrescendi an detur coniũcto & ipse per hoc excludit venientem ab intestato, vid. d. gl. 6. col. 1.
Ius accrescendi an detur ex mutili coniunctione, vid. gl. 6. col. 1. ad finem d. l. 13. tit. 9. par. 6.
Ius accrescendi an detur inter duos spurios & quid si legitimati sint, vid. ibid. col. 1. in fine cum princ. sequentis.
Ius accrescendi an habeat locum in relicto quod capit vires ex dispensatione, vid. ibid. col. 2. q. 1.
Ius accrescendi cessat in pluribus de quibus, vide late per glo. 6. supra d. col. 2. & 3. d. l. 13. tit. 5. par. 6.
Et an possit renuntiare iuri accrescendi, vid. d. gl. 6. ad fi.
Ius accrescendi an detur acceptanti partem legati si alij collegatarij partes suas nolint, vid. gl. 5. l. 36. tit. 9. par. 6.

IVS DELIBERANDI an detur fideicommissario vniuersali in quẽ omnia onera transeunt, vid. gl. 3. l. 1. tit. 6. par. 6.
Ius deliberandi, vide infra in verbo. TEMPVS ad DELIBERANDVM &c.

IVS AGENDI AD SVPPLEMENTVM, vide infra in verbo. SVPPLEMENTVM. &c.

IVSSVS idem est quod licentia vel præceptum. vid. gl. 4. l. 13. tit. 6. par. 6. & de hoc, vid. in verb. LICENTIA.
Iussus iudicis, patris, vel domini, quando excuset officialem, filium, seruũ vel famulum, vid. gl. 5. & 6. l. 5. tit. 15. par. 7. per tex. ibi.

IVSTA CAVSA quæ dicatur adhoc vt præsbiter parrochialis det licentiam suo parrochiano alibi confitenti peccata sua, vide glo. 7. l. 2. tit. 4. par. 1.
Iusta causa litigandi exercita condemnatione expensarum & qualis ista esse debeat, vide gl. 3. l. 8. tit. 22. par. 3.

IVSTITIA dicitur opus regis, vide gl. 11. in proœ. par.
Iustitiam differre idem est ac si in totum denegaretur, vid. gl. 5. l. 31. titul. 26. par. 2.
Iustitia sine potestate exercendi eam medio necessario fieri neque exercer potest, vid. gl. 6. in proœ. 3. par.
Iustitia & multa de bonis ipsius, vid. gl. in prohemio tit. 1. par. 3 & in gl. 2. l. 1. ibidem.
Et sine ea mundus sustineri non potest, vid. gl. 4. l. 2. ibid.
Iustitia si a rege non fiat statim regnum vacat de iure & de facto, vi. gl. 7. l. 5. tit. 24. par. 4.
Iustitia si denegetur vel negligatur fieri an propter hoc dominus & eius ciues depredari possint, vid. gl. 5. l. 10. tit. 25. par. 4.

L

LABOR & opera differunt inter se & qualiter & quare dicantur laboratores & qui, vide gl. 1. per tex. ibi. l. 5. tit. 20. par. 2.
Labor improbus omnia vincit & hominis labor & industria omnia humana sibi subijcit & attrahit & plura de hoc vi. per gl. 2. d. 7. ibid.
Labor non debet esse sine mercede qui semper virtuose operanti remunerandus est & dicitur præmium rei, vide gl. l. 4. tit. 6. par. 5 & gl. 1. l. 13. tit. 19. par. 3.
Et iniquum reputatur laboris alicuius fraudare, vide glo. 2. d. l. 13. tit. l. 19. par. 3.
Labor requiritur ad eundam scientiam & qui magis laborat magis sapiens esse creditur, vid. gl. 3. l. 15. tit. 9. par. 4.
LABORARE an teneatur filius cum sit robustus an vero sine eo parere si lum alere teneatur, vid. gl. 5. l. 6. tit. 19. par. 4.
LAC non est nisi sanguis colore mutato, vid. gl. 1. l. 3. tit. 7. par. 2.
LACTARE si non dedeceat matri cuius sumptibus filius nutricetur an suis vel patris, vid. gl. 1. per tex. ibi l. 3. tit. 19. par. 4.
LAICVS & laicorum consuetudo an liget clericos, vid. glo. 2. l. 5. titu. 2. par. 1.
Laici qualiter debeant scire articulos fidei, vide gloss. 2. l. 1. titulo tertio. par. 1.
Laicus instante necessitate bene & licite potest baptizare, vid. glo. l. 5. tit. 4. par. 1. & gl. 1. l. 1. tit. 7. par. 4.
Laicus solenniter pœnitens ordinari non debet, vide gloss. pen. l. 19. tit. 4. par. 1.
Laicus si propter necessitatem aliquem confessus fuit si postea reueler peccatum quo modo puniatur, vid. gl. 3. l. 15. ibid.
Laicus dilaniando se an peccet mortaliter, vide ibidem. glo. 1. l. 43. cum gl. sequenti.
Laici administrare non possunt sacramentum extremæ vnctionis, vide gl. 1. l. 69. ibid.
Laicus an possit eligi in episcopum & an postulari, vide glo. 10. l. 22. tit. 5. par. 1.
Laicus viuente vxore potest eligi in episcopum dum modo ipsa religionem intret ibi que profiteatur, vid. gl. 5. l. 15. tit. 6. par. 1.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Laici an tantum teneantur ad eleemosynam faciendam quantum clerici, vid.gl.fi.l.40.tit.5.par.1.
Laici verberare non possunt clericos etiam de mandato prælati sub pœna excommunicationis, vid.gl.9.l.56.ibid.
Laici an possint capere clericos de mandato suorum prælatorum siue in corrigibiles sint siue non, vide glo.10.d.l.56.
Laici an possint clericos torquere de sui prælati licentia, vide dictam gl. 10.in fine.
Laici an possint esse œconomi alicuius ecclesiæ, vide glossam.2.l.61.tit. 5.par.1.
Laici de licentia episcopi possunt prædicare mulieres vero non.vid.gl.3. l.9.par.1.
Laici violantes interdictum qua pœna puniantur, vide gloss. 9.l.18.tit. 9.par.1.
Laicus excommunicationem per annum contemnens puniatur a iudice ecclesiastico in temporalibus, vid.gl.4.l.12.tit.9.par.1.
Laicus an & quando possit compelli ad fabricã suæ ecclesiæ & ad ipsius reparationem, vid.gl.3.l.11.tit.10.par.1.
Laici an possint mortuos sepelire & quando, vide glossam.2.&3.l.3.tit. 13.par.1.
Laici non possunt uti vestibus quibus clerici utuntur neque possunt dicere orationes, Cum dominus vobiscum, vid.ibid. in glo.4.
Laici quare permittantur habere ius patronatus in ecclesiis, vide gl.1.l. 15.tit.15.par.1.
Laici statuendo an possint facere ut laudabilis consuetudo dandi ecclesiæ vel clericis non seruetur amplius, vid.gl.2.d.l.15.
Laici an possint agere contra clericos ut seruetur consuetudo dandi illis certa die candelas, vid.ibid.ad fin.
Laicus decimas non percipit & quid si aliquis in hoc priuilegiatus illas non priuilegiato conferat, vide gl.2.l.22.tit.20.par.1.
Laicus de papæ licentia bene potest decimas alicuius ecclesiæ percipere, vid.gl.2.l.23.ibid.
Laicus qualiter debeat probare decimas præscripsisse, vide ibid. in.fi.
Laicus super acceptione decimarum priuilegiatus decimas noualiũ percipere non potest, vid.gl.3.d.l.23.
Laici an possint ab archiepiscopis vel episcopis visitari in sua generalivisitatione, vid.gl.3.l.4.tit.22.par.1.
Laici an possint decimas præscribere, vide glossam primam.l. 6.titu.29. par.3.
Laicus si aliquid habeat commune cum clericis, vide glo. 4.l.18.titu. 31.par.3.
Laici possunt fortificare turrim ecclesiæ pro sustentatione loci contra infideles, vide glo.2.l.8.titulo.10.partita.1.&, vide glossam 4.l.20.tit. 32. par.3.
Laici pro tuitione reipublicę possunt se in castellari in turrim ecclesię, vide.d.gl.1.&gl.2.l.13.tit.31.par.3.
Laici an teneantur ad ecclesię refectionem & quando, vid.glo.4.l.24.tit. 32.par.3.
Laici an possint leges siue statuta facere puniendo matrimonia clandestina & an illæ debeant obseruari, vide glossam.3.l. 5.titulo tertio. part.4.
Et quid si adiuuent ius canonicum imponendo grauissimam & rigurosissimam pœnam, vid.ibid.
Laici an possint imponere pœnam filiæ contrahenti sine cõsensu patri vid.ibid quod non.
Laici compaternitatem contrahunt sit tempore necessitatis aliquem baptizauerint, vid.gl.1.l.1.tit.7.par.4.
Laicus peregrinus etiam ad iudicem ecclesiasticum habet recursum quãdo inhumaniter tractatur, vid.gl.3.l.27.tit.8. par.5.
Laicus an possit esse tutor clerici & quando, vide glossam.1. titulo. 16. par.6.
LAPIDES puræ siue præciosæ quæ per alluuionem fundis nostris accrescunt an nostræ sint, vid.gl.2.l.26 tit.28.par.3.
Lapides an liceat vnicuique extrahere de alterius fundo impune & quãdo, vid.gl.2.l.27.tit.11.par.4.
Et quando commodum lapidicinarum fundi in dotem dati spectet ad maritum & quando ad vxorem, vid.ibid.in glo.3.
Lapides & est mirandum de cæcitate aliquorum qui magno pretio emũt lapides cum tam de facili falli possint, vide glossam.5.l.8.tit.16.part. septima.
LAQVEVS & si in laqueo fera cadat & alius eam accipiat inde an sua fit, vid.gl.3.l.21.tit.28.par.3.
Et quid si erat in conspectu ipsius laquei, vid.ibid.
LATA CVLPA an equiparetur dolo quo ad hoc vt pœna corporalis imponi valeat, vid.gl.3.l.5.tit.24.par.2.
Lata culpa in lege cornelia de sicariis an æquiparetur dolo, vide glo. 4. l.25.tit.22.par.3.
Lata culpa qualis sit, vid.glo.8.per tex.ibi.tit.3.par.5.& gl.3.l.11.per tex. ibi tit.33.par.7.
Lata culpa an veniat in actione pignoratitia, vide glossam.5.l.20.tit.13. par.5.
Lata culpa an æquiparetur dolo in maleficijs, vide glo.3.per tex.ibi.l.13. tit.33.par.7.
Et de sententia lata per latam culpam an valeat & qualiter iudex tenetur, vide.ibid.
Lata culpa non sufficit vbi dolus requiritur ex proposito, vide.d.glos. 3.d.l.11.
Lata culpa dicitur quando de nocte dimittitur ostium apertum, vide ibidem.
Et error iuris dicitur lata culpa, vide glossam quartam, d.l.11. titulo.33. par 7.
LATRO manifestus quis dicatur & an defendatur ab ecclesia, vid.gl.3. l.4.tit.11.par.1.
Latrones famosi in diebus festiuis debent suspendi si periculum sit in mora alias non, vid.gl.12.l.35.tit.2. par.3.
Latrones insignes & noti & eorum duces appellare non possunt, vid.gl.1. l.16.tit.23.par.3.
Latrones licet inter se concordes sint vel amici illa non dicitur vera amicitia neque concordia debet enim amicitia esse in bonum, vide glo.3. l.1.tit.27.par. 4.
Latrones dicuntur illi qui student vtilitati propriæ & non domini cuius negotium gerit, vide glossam primam l.29.titulo duodecimo. partita quinta.
Latrones quando occidi possint vel non per ipsum dominum & qualiter, vide glo.l.3.per tex.ibi tit.8.par.7.
Latrones propter exportationes paruæ vel vilis rei non possunt occidi. vid.gl.3.ad fi.l.3.tit.8.par.7.
Et an idem quod in latrone dicitur dicendum sit in nocturno de populatore, vid.gl.9.d.l.3 per tex.ibi tit.8.par.7.
Latro famosus quis dicatur & idem est quod publicus latro, vide glos. 11.d.l.3.tit.8.par.7.
Latrones derobantes in publicis stratis vel in non consuetis qualiter puniantur, vid.gl.12.d.l.3.tit.8.par.7.
Latrones dicuntur multis modis & diuersis, vid.glossas legum titulo.14. par.7.
Latro proprie quis dicatur & de pœna istius siue famosus sit siue non, vid. gl.5.col.2.in princ.& gl.6.ibi.l.18.tit.14.par.7.
Latro publicus quis dicatur & de ipsius pœna, vid.glo.5.col.2.& col.3. in prin.& ibi gl.6.d.l.18.
Et de pœna receptatorum latronum. vid.per gl.14.&15.l.18. per tex.ibi. tit.14.par.7.& de hac materia, vid.supra in verb. ACTIO FVRTI & in verb.FVRTVM & in verb.FVR.
LATROCINIVM. vide supra in verb.FVRTVM.
LAVDABILIS CONSVETVDO quæ secum habere debeat adhoc vt ita dici possit, vid.gl.2.l.15.tit.17.par.1.
Et de modo probandi aliquam esse consuetudinem laudabilem, vid.ibid. post medium.
LAVDEMIVM a filijs succedentibus in emphyteosim solui non debet & quare, vide gl.4.l.21.tit.3.par 6.
LEGALIS POSSESSIO, vide de hoc in verb.POSSESSIO.
LEGARE REM emphyteoticam an possit emphyteota irrequisito domino. vid.gl.3.q.4.l.29.tit.8.in par.5.
Legare an possit testator rem hæredis sui & quid si in ea aliquod ius habebat & an ipso iure transeat dominium rei alienæ legatæ & illegatur res propria testatoris, vide glossam.2.l.10.per tex.ibi titulo nono. par.6.
Legare nunquam præsumitur quis nisi tantum ius quod habet in re. vid. gl.3.col.3.q.6.d.l.10.tit.9.par.6.
Legari quæ res possint a testatore & quæ non, vid.glo.l.12.& gl.ibidem par.6.& glo.l.15.ibid.
Et an cum tales res legari non possint debeatur earum æstimatio, vid.gl. 5.d.l.13.iuncta ibi gl.8.&.10.
LEGANS alicui pascua progregibus suis debebuntur sibi pascua hyberna & æstiua, vi.gl.5.l.15.tit.8.par.5.
Legans alicui instrumentum debiti quod sibi debebatur quid tunc legatur videatur, vide gl. t.d.47.per tex.ibi.tit.9.par.6.
LEGATARIIS an noceat sententia lata contra hæredem super nullitate testamenti, vid.gl.25.l.20.tit.22.par.3.
Legatarij legata eis relicta consequi non possunt si ex testamento non adeatur hæreditas, vid.d.gl.25.
Legatarij possunt appellare a sententia lata contra hæredem quando testamentum non valuit & ex quacausa, vid.glo.2.l.7 tit.23.par.3.
Legatarij si dicant hæredem eis fore suspectum an istud tantum dicere sufficiat sine alia probatione vt cum eo in iudicio esse non possint, vide ibidem in gl.4.
Legatarij si eis sub modo aliquid sit relictũ si modũ non adimpleant an legatum perdant, vide glo.3.in fi.l.6.tit.4.par.5.
Legatarius dominium rei legatæ in legatarium transeat sola voluntate testatoris absque alia traditione. vide gl.1.l.44.tit.5. par.5.
Legatarius cui a testatore fuit relicta quinta pars bonorum si fundũ hæreditarium velit emere an consanguinei testatoris admittantur ad retractandum vt talis fundum cum eis remaneat pro tanto. vide gl.2.q. 4.5.tit.5.par.5.
Legatarius in re legata sibi quodammodo hæres dicitur, vide gl.5. col.2. fi.l.28.tit.8.par.5.
Legatarij habent tacitam hypothecam in bonis defuncti pro consequendo legato eis relicto, & quid hodie cum per legem Regni legata debeantur etiam non adita hæreditate. vide glossam octauam. legis.2.6. tit.1.par.5.
Legatarius an ratione talis tacitæ hipothecæ præferatur creditoribus chirographarijs. vide ibidem.
Legatator possit prohibere ne competat hipotheca pro legatis ab eo relictis. vid.d.gl.8.d.l.26.tit.13.par.5.
Legatarij quibus legatum fuit relictum in minus solenni voluntate si legatum eis datum sit an tunc hæres possit illud repetere. vide gl.1.l.31. per tex.ibi tit.14.par.5.
Legatarius an possit esse testis in testamento in scriptis facto vel nuncupato & quid hodie. vid.gl.1.l.11.per tex.ibi tit.1.par.6.
Legatarius edi debeat legatarijs copia testamenti si petant sibi edi. vide gl.4.l.7.per tex ibi tit.2.par.6.
Legatarius in re legata habetur loco hæredis, vide glossam tertiam.d.l. tit.2.par.6.
Legatarius dicitur institutus in re certa alio adeunte hæreditatem. vide gl.in prin.l.14.tit.3.par.6.
Legatarius an dicatur institutus vniuersaliter qui restituit omne patrimonium hæreditarium vigore transactionis retenta re certa. vide.d. gl.5.col.4.in prin.
Legatarius ex stipulatione si stipulatio succesit loco tituli vniuersalis habetur loco legatarij. vide ibid.in d. col.4.
Legatarius qui habetur loco legatarij debeantur fructus a tempore mortis. vide ibid.in.q.6.
Legatarius hæres institutus in parte bonorũ aliis vniuersaliter institutis habetur loco legatarij sicut si in re certa esset institutus. vide ibid. in.q.7.
Legatarius dicitur ille qui inter hæredes non habet ius accrescendi. vide ibid.q.7.
Legatarius vel hæres an dicatur ille cui vsusfructus omnium bonorum relinquitur vel legantur omnes res. vid.d.gl.3.q.8.
Legatarius an dicatur institutus in re certa quando sic institutus fuit per testatorem in secundo testamento quod fecit animo reuocandi primũ & eo vero tunc hæres dicatur, vt per hoc primum testamentum irritetur vide dictam glossam tertiam.in fine dictæ legis decimæ quartæ. tit.3. par.6.
Legatarij an sint citandi quando hæres vult inuentarium conficere, & per quem iudicem. vide gl.7.&.8.l.5.tit.6.par.6.
Et ex defectu talis citationis vitietur inuentarium etiam si hæres tunc faciat illud fecerit. vid.d.gl.8.
Legatarij siue præsentes sint tempore confectionis inuentarij siue absentes semper possunt probare contra inuentarium si dicant illud fraudulenter & dolose factum. vide gl.2.l.6.tit. 6. in par.6.
Legatarij interim quod hæres facit inuentarium non possunt illum conuenire & quando sic. vide gl.1.&.2 l.7.ibid.
Legatarij si prius ab hærede legatum acceperint quam ipse soluat creditoribus hæreditarijs an tuti sint an vero creditores reclamare possint vide ibid.in gl.9.
Legatarij an possint inquietari per creditores hereditatis quando vero non fuit ipsi contra hæredẽ recursum habitum. vide ibid. in gl.10.
Legatarij creditoribus hæreditarijs cedere debent. vide ibidem in gl. 10. tit.3.
Legatarij an concurrant cum creditoribus vt sua legata consequãtur licet vires hæreditatis non sufficiant quando hæres inuentariũ nõ fecit agentes contra eum dicam plus non remansisse in bonis testatoris quam fore conscientię. vide gl.2.col.1.&.2.l.10.tit.6.par.6.
Legatarij an possint agere contra filium hæredem sui patris qui non fecit inuentarium ad suam legitimam quando vires hæreditatis non sufficerent. vide ibid.in gl.3.
Legatarij ex quibus verbis factis vel signis videatur acceptare legatum & quando non. vide gl.5.cum aliis ibi.l.11. tit. 6. p.6.
Legatarius si sit incapax legati & illud Regi deferat an ex ista dilatione quod premũ consequatur & quibus facienda sit dilatio ista, & quid si aliter incapacibus. vi.gl.1.&.2.l.14.per tex.ibi tit.7.par.6.
Legatarij an teneantur filij legitimam supplere vel an hoc ad hæredes pertineat. vide gl.10.l.5.per tex.ibi tit.8.par.6.
Legatarij capacitas quando & in quo tempore requiratur. vide glo. 7.l. 1.per tex.ibi.tit.9.par.6
Legatarij alicuius rei certę an ad debita testatoris teneantur, & quid in legato quotæ bonorum. vid.d.gl.1.d.l.2.
Legatarij in plus grauari non possunt per testatorem quam quod ab eo habuerunt. vide gl.5.l.3.tit.9. par.6.
Legatarius an possit pœnitere si acceptato legato fecit quod testator sibi iuliérat. vide.d.gl.5.
Et quando videatur legatum legatario relictum animo compensandi cũ debito quod testator sibi debebat. vide.d.gl.5.d.l.3.
Et an legata debeantur ab hærede legatarij. vide gl.6.d.l.3.
Legatarius de qua culpa teneatur fideicommissario, vide glossam.3.l.7. per tex.ibi.tit.9.par.6.
Legatarius quali titulo possideat quando hæres elegit vnum ex duobus dari legatum si erat eiusdem nominis & sub nomine proprio bene aliquid a testatore fuit relictum. vid.gl.3.l.9.tit.9.in par.6.
Legatarius an teneatur probare testatorem sciuisse rem esse alienam, vel non. vide ibid.in gl.4.
Et quando legatarius debeat illam rem sibi legatam habere licet testator sciuerit vel ignorauerit rem legatam esse alienam. vid.ibid.in gl.7.
Legatarius an re euicta agat de euictione. vide dictam glossam septimã. d.l.10.
Legatarius an & quando teneatur redimere pignus testatoris quando illud sibi legauit vel hoc ad hæredem pertineat. vide gl.1.l.11.per tex.ibi. tit.9.par.6.
Legatarius an & quando possit compellere heredem vt suis sumptibus per quirat rem sibi legatam & sibi det. vide glossam secundam l.12.ibidem per illum tex.
Legatarius cui testator pignus suum legauit an per hoc liberetur a solutione debiti & quando. vid.gl.2.l.16.tit.9.par.6.
Et quid si illam sibi legauit credens esse propriam ipsius testatoris. vide ibi gl.2.
Legatarius an possit ab hærede petere legatum sibi relictum quando testator in vita sua illud vendidit vel pignorauit in totum vel vsumfructum tantum. vide gl.2.&.4.l.17.tit.9.par.6.
Legatarius an possit petere legatum sibi dari quando testator ad sibi relinquendum ex falsa causa motus fuit. vide gl.1.l.20. per illum text. ibi tit.9.par.6.
Legatarius an & quando possit petere sibi relictum sub conditione modo vel causa. vide glossas. legis vigesimæ primæ. ibidem per illum textum.
Legatarius sub modo ante ipsius implementum non acquirit dominium rei legatæ etiam si prestiterit satisdationem & quando, vide glos. 10. ibidem.
Legatarius si decedat ante condictionis implementum an talis cõditio per hæredes suos adimpleri possit. vide gl.2.l.22.tit.9.par.6.
Legatarius an & quando habeat electionem quando legatum fuit sibi in genere relictum & qualiter sic relictum valeat, vide glo.l.23.ibid. per illum tex.tit.9.par.6.
Et an tunc legatarius vel hæres possit eligere meliorem etiam si a testatore sit sibi data electio. vide ibid.in gl.6.per tex.ibi.
Et quid sit dicendum in causis pns, vide ibid.
Legatarius cui aelicta fuit domus in genere an præferatur filijs si testator vnam tantum domum habeat an vero legatum non valeat, vid.ibidẽ in gl.13.per illum tex.
Et quid si testator legauit alicui vnã ex domibus suis cum nullam domũ haberet & quid si legauerit habitationem. vide ibid.in gl.14.
Legatarius cui alimenta relicta fuerunt qualiter ab hærede alí debeat, & qualiter ei præstanda sint. vide glossas. legis vigesimæquartę. per tex. ibi tit.9.par.6.
Legatarius quando habet rei electionem an & quando variare possit, & quid si semel iam variauerit. vide gl.1.l.25.tit.9.par.6.
Et si electio sit tertio commissa an ipso nolente eligere intra annum ad legatarium transmittatur. vide gl.3.d.l.25.
Et an idem sit si electio in modum condictionis commissa sit alicui tertio. vide ibid.
Legatarij quibus data est electio si in eligendo dissentiant an illud sorte terminabitur. vide gl.1.26 per tex.ibi tit.9. par.6.
Et an & quando legatum ad hæredes legatarij transeat vel non. vid.gl.4. &.3.l.27.ibid.per illum tex.
Legatarius an & quando petere possit legatum in arbitrium heredis positum. vid.gl.1.2.&.3.l.29.tit.6.par.6.per tex.ibi.
Legatarius an debeat habere legatum mortuo hærede a quo fuit legatũ illi relictum quando ipse hæres voluerit, vide gl.tertiam.l.30. per tex. ibi tit.9.par.6.
Legatarius debet acceptare legatum in vita sua alias ad suos heredes nõ tranmittet & quando sic. vide gl.4.d.l.30.
Legatarius an possit petere sibi dari legatum quod sibi contra leges relictum fuit per testatorem, vid.gl.1.l.32.per tex.ibi tit.9. part.6.
Legatarius petest propria authoritate legatum capere quando illud sibi

Universidad de Deusto
Biblioteca

Index materiarum.

per testatorem permissum fuit. vide gl.1.d.l.32.
Legatarij vbi velint possunt hæredem conuenire quando testator iussit legata eis solui in certo loco & ipse dolo vel mora ibidem non venit. vid gl.1.col.2.d.l.32.tit.9.par.6.
Legatarius cui aliquid fuit sub inhonesta conditione relictum poterit illud petere neque eam implere tenebitur, vid.gl.6.d.l.32.per tex. ibi.
Legatarij qui inter se vnum legatum habent qualiter diuident & an valeat siue coniunctim siue disiunctim sibi legetur. vide glo.l.33.per tex. ibi tit.9.par.6.
Legatarius quando non succedat in partem sui collegatarij vel non, & ex quibus & quando sic. vide gl.6.d.l.33.tit.9.par.6.
Et an ius accrescendi habeat locum inter legatarios in habitatione pluribus relicta vel inter duos correos quibus est relicta liberatio vel in legitima alicui iure debita. vide in dicta glossa sexta, columna prima. dicæ legis.33.
Et an testator possit impedire ius accrescendi inter legatarios. vid. d.gl.6.ad fin.
Legatarius an habeat dominium rei legatæ ante aditionem hæreditatis & quale habeat & quando. vide gl.3.l.34.tit.9.par.6.
Et an fructus rei legatæ debeantur legatario ante aditam hæreditatem, & quando. vid.gl.3.col.1.ad finem.l.34.& gl.4.l.37.tit.9.par.6.
Et quid si legatum sit ad diem certam an ante diem transeat dominium. vid.d.gl.3.col.2.in prin.
Legatarius si decedat ante aditionem legati an illud ad hæredes transmittat. vid.ibid.in gl.4.5.&.6.per tex.ibi.
Et quid in legato conditionali. vid.d.glo.6.& glo.5.l.35.per text.illum ibi. tit.9.par.6.
Et an ius adimplendi conditionem transeat in hæredē. vi. ibid.in gl.8.
Legatarius potest legatum acceptare & an pro parte acceptare & pro parte repudiare possit & quando & an per agnitionem partis rei legatæ vi deatur facta agnitio totius, vide gl.12.&.13.16.tit.9. par.6.
Legatarius si acceptet partem suam & collegatarius suam repudiet an illa accepti acrescat vel non. vide gl.5.d.l.36.
Et an quod accedit legato debeatur ilegatario vndecunque ei veniat & quale augmentum & quando. vide gl.1.l.37.ibid.per illum tex.
Et an legatarius teneatur ad onus quod erat iniunctum rei sibi legatæ quando simpliciter sibi legata fuit. vide.d.gl.1.d.l.37.
Legatarius cui legata fuit domus an si destruatur possit aream petere, vide gl.2.l.37.tit.9.in par,6.
Et quid si hæres in restituendo legato legatario fuit in mora an tunc teneatur non solum ad fructus per eum perceptos, sed etiam ad eos qui percipi potuerant, vide gl.5.d.l.37.
Et an veniant fructus quos percipere potuisset petitor vel illi quos percipere potuisset possessor. vide ibidem.
Et res debet statim ab hærede tradi legatario alias per iudicem ad hoc induigetur sibi tempus & quid si res sit aliena. vide glo.l.38. titulo nono.par.6.
Et quando hæres possit persequi rem legatam sumptibus legatarij, vid. glo.2.l 41.tit.9.par.6.
Et de qua culpa hæres teneatur legatario, vide gl3.d.l.41. per illum text. ibi. & glo.3.l.7.ibid.
Et si ab hærede res non sit ante moram res legata alicui sibi data postea in omnem casum perit periculo hæredis. vide gl.4.d.l.41.
Legatarius cui pluries res eadem in eodem testamento legata fuit qualiter eam habere debeat. vide glossam secundam.l.45. per textum. ibi tit.9.par.6.
Et quid si alicui legatum sit chirographum debiti an per hoc ipsum debitum sibi legatum videatur. vide glo.1.l.47.tit.9.par.6.
Legatarius an possit legatum petere ante aditionem hæreditatis. vi. gl. 1.l48.& gl.3.l34.cum aliis ibidem tit.9. par.6.
Legatarius in quo loco legatum petere possit & sibi solui debeat, & intra quod tempus. vide gl.d.l.48.per tex.ibi.
Legatarius an possit mitti in possessionem rei legatæ per executorem testamenti inuito hærede & quid si hæres consentiat. vide glo.1.l.2. titu. 13.par.6.
Legatarius si sit etiam executor testamenti an tunc possit propria authoritate capere legatum. vid.d.gl.1.d.l.2.
Legatarij an & quando possint executores testamenti conuenire. vid.gl. 5.l.4.tit.10.par.6.
Legatarius an possit detrahere falcidiā de suo legato alteri legatario relicto. vide gl.1.in prooē.tit 11.par.6.
Et hæres inuitis legatariis possit falcidiam detrahere in vna re tantum alicui legata. vide gl.10.l.2.per tex.ibi tit. 11.par. 6.
Legatarius an debeat penes se habere instrumenta rei sibi legatæ & quando. vid.gl.2.in fi.l.7.tit.15.par.6.
Legatarius qualiter agat contra furem sibi furātem rem sibi legatam antequam sibi traderetur & quando actio furti vel condictio furtiua detur & ad quid & qualiter. vide gl.4.l.13.tit.14.par.7.
Legatarius an possit agere cōtra illum qui in re sibi legata damnum dedit actione legis aquiliæ, vel damni infecti. vide glo.8.l.2.titu.15.par. 7.per tex.ibi.
Legatarius quæ petere possit quando sibi vestes legatæ fuerunt. vide gl. 8.l.8. per tex.ibi tit.37.p.7.

LEGATVM
Ecclesiæ vel pio loco, vel minori vel ciuitati. — Reuocatur vitiatur vel extinguitur.
Tollitur debetur & in qua Dicitur — Transit ad hæredes vel non vel nonitur in eius voluntate, vel legatarij.
Generaliter vel specialiter relictū. — Vbi detur & quando
Purum simplex ad diem vel sub conditione relictum. — Pio non scriptum caducum, vel quasi caducum.
Rei alienę vel hæredis vel maiorię vel dotalis vel furtiuę.

LEGATVM alicui factum de fructibus alicuius fundi an intelligatur voluisse sibi relinqui vsumfructum pro quolibet anno an vero fructus vnius anni tantum. vide glossam primam. legis vigesimæ. titu. 31. parte tertia.
Legatum alteri factum de re quam maritus vxori suæ legauerat matrimonio constante an teneat. vide glossam septimam. legis quartæ. titu. 11.par.4.
Legatum a marito vxori relictum si easte vixerit an ei debeatur si ipsa ad secundas nuptias conuolauerit. vide gl.1.l.1.tit.12. par.4.
Et quid si fuerit sibi ab extraneo legatum factum eodem modo an ipse illud lucretur si ad tercias venerit. vide ibid.
Legatum factum possessori maioriæ si bona maioriæ cum alio diuidat vel si remittat tributum quod debetur maioriæ vel aliud simile inde num maioriæ an ipse illud legatum consequatur condictione non impleta & sic grauamine relecto. vi. gl.1.col.3.q.19.l.10.tit.26.par.4.
Legatum est donatio quędam. vide glossam secundam. in princip. l.7.titu.4.par.5.
Et quid de legato alicui relicto ad certum tempus an tempore transacto statim transeat in alium sicut est in donatione alicui relicta, sub conditione. vide ibid,
Et an dominium rei legatæ in legatarium transeat sola voluntate testatoris absque traditione. vid.gl.1.l.44.tit.3.par.5.
Et an in legatis conditio casualis vel mixta retrotrahatur sicuti fit in obtractibus. vide gl.1.d.32.tit.13.par.5.
Legatum relictum in minus solenni voluntate si legatario soluatur per hæredem an hæres illud postea repetere possit. vide gl.1.l.31. per tex. ibi tit.14.par.5.
Legata relicta in testamento in quo hęres institutus non fuit an debeantur ab hærede hæredis vel legatarij. vide glo. sextam. d.l.3.
Et in legatis conditio potestatiua statim est adimplenda per hęredem. vide gl.4.l.7.tit.4.par.6.
Legatum mulieri factum si cum aliquo nubat an sibi debeatur si ille cū ea contrahere nolit si non stetit per eam & an talis condictio habeatur pro impleta. vide gl.3.l.14.per tex.ibi tit.4.par.6.
Et an ipse nolens pœnitere possit. vide ibidan gl. 6.
Et an in legatis possit fieri substitutio. vid.gl.1.in prooē.tit.5.par. 6.
Legata quasi semper fiunt ob merita in præcedentia. vide gl. sextam.titu. tit.5.par.6.
Legatum factum ciuibus ipsi ciuitati videtur factum & quando non, & quid in simili. vide.gl.6.d.l.4.
Legatum quod dicatur & an si legatario detur in vita testatoris transeat in donationem & incipiat esse donatio, vid.gl.1.l.1.tit.9.par.6.
Legata a quibus relinqui possit & in quo tempore desideretur capacitas in legatario. vide ibid.in gl.3.&.7.
Legatum an & quando possit per hęredem acceptari & hæreditatem repudiare. vide gl.1.l.2.per tex.ibi tit.9.par.6.
Et dominium rei legatæ vere trāsit a die aditæ hereditatis & quæ rei legatę accedunt. vide gl.3.l.3.tit.9. par.6.
Et an fructus & accessiones rei legatę debeantur legatario si fuerunt percepti ante aditam hæreditatem. vid. d. gl.3.
Legatum si recipiatur a legatario cum onere aliquid faciendi si faciat, an postea pœnitere possit ex aliqua causa. vide glossam quintam, d.l.3, per tex.ibi tit.9.par.6.
Legatum quando videatur legatario relictum animo compensandi cū debito. vide gl.5.suprad.col.1.
Legata an debeantur ab hærede hæredis vel legatarij. vide glo. sextam. d.l.3.
Legatum si Relinquatur filio exhęredato an a substituto ipsius aliquid legari possit. vide.gl.8.d.l.3.
Legatum si relinquatur ab hęrede hæredis illum nominando, qui præter iudicium

Septem partitarum.

iudicium defuncti succedat an debeatur. vid.glo.2.l.4.ibidem.
Legatum si relinquatur a succedenti ab intestato an debeatur ab alio eiusdem gradus qui primo instituto repudiante aditam hæreditatem. vide glos.5.l.5.per text.ibi.titul.9 part.6.
Legata an possit relinqui seruo hęredis vel ipsius testatoris vel proprio seruo. vide glos.1.l.8.tit.9.part.6.
Legatum an possit relinqui domino serui quando ipsius seruus a testatore fuit hæres institutus. vide glos.2.ibid.per illum text.
Legatum propter incertitudinem vitiatur & quid si duo sint eiusdem nominis vnus autem est amicus vel consanguineus testatoris. vide glos. 9.per text.ibi.tit.9.part.6.
Hæredes eligere teneatur vnum ex illis & qualititulo legatarius tunc possideat. vide ibidem in glos 3.
Legatum a testatore factum de rebus suis an & quando valeat. vide glo.2.l.10.per text.ibi.tit.9.part.6.
Legatum est inutile quando testator legat ius suum quod ipsius morte finitur. vide glo.3.q.6.l.10.tit.9.part.6.
Legatum an legatario dari debeat sumptu hæredis in perquirendo illud & quando. vide glos.2.l.12.per text.ibi.tit.9.part.6.
Legatum de quibus rebus fieri debeat & de quibus non. vide glos.d.l.12 per text.ibi.& glo.l.13.per text.ibi.& l.15.ibidem.
Legatum & quando dato quod legatum non valeat debeatur eius estimatio hęredi. vi l.glos.5.d.l.13.iuncta ibi.glos.8.&.10.
Legatum si non possit relinqui forensi an tunc ei debeatur ipsi legati estimatio. vide glos.10.d.l.33.
Legatum nominis extinguatur per solam petitionem vel per nouationē vide glos.4.l.15.tit.9.part.6.
Legatum pignoris quod testator habeat actū debitori an valeat, & per quid videatur sibi remississe debitum. vide glos.l.16.titul.9.part.6.
Quid si illam rem sibi legauit credens esse propriam ipsius testatoris vi ibidem in glo 2.
Quid si testator legauit alicui rem alienam alteri obligatam, vide in d. gl.glos.2.d.l.16.
Legatum vxori factum per maritum de mancipijs sibi in dotem datis, an per hoc videatur velle, vt vxor illa & illarum estimationem habeat. vide ibidem in glos.3.q.2.
Quid si pater legauit filiæ ducenta nomine doris si postea ipse datis centum illam maritauerit an filię detur actio ad alia centum. vide glos. 4.d.l.16.tit.9.part.6.
Quid vero si pater primo dotat & postea legat. vide ibid.in quęst.5.
Et quando illud ita sibi testator reliquisse videatur animo compensandi. vide ibidem in quęstio.6.7.&.8.
Legatum alicuius rei alicui factum an & quando reuocetur, vel non si testator illam rem in vita sua alienauit. vid.glos.1.&.2.l.17. per tex.ibi. titulo.9.par.6.
Quid si testator tantummodo alienauit vsumfructum. vide ibidem in glos.2.
Quid si testator ecclesiam in domum suam fieri iussit quam postea vendidit alia empta an videatur reuocasse legatum per hoc vel quod in domo empta construatur. vide d.glos. 2.in fine,
Legatum factum a testatore de.100. quę sunt in archa an valeat si minus vel plus adsit. vide glos.1.&.2.l.18.per text.ibi.tit.9.part.6.
Legatum an presumatur factum titio ex eo scilicet quod testator dixit hęredem decem quę legauit titio volo quod præstes quinque seyo. vide glos.1.in fine.
Legatum an valeat quando testator domum alicui legauit cum non haberet nisi vnam tantum & haberet filios. vide glo.13.l.23.per textum. ibi.titulo.9.part.6.
Quid si testator vnam ex domibus suis legasset cum nullas haberet. vide ibidem in glos.14.d.l.23.
Quid si & tunc leget alicui habitationem an illa sibi debeatur licet testator nullas domos haberet. vid. ibid. in d.glo.14.
Legatum alimentorum qualiter interpretari debeat & ad quid hæres teneatur & qualiter debeatur. vide glos.l. 24.ibid.per illum text.
Legatum factum duobus cum electione si in eligendo differant qualiter dari debeat & an causa sorte dirimatur. vid.glo.l.26.per text.ibi titul. 9.partita.6.
Legatum optionis non est conditionale. vide glossam tertiam. dictę legis vigesimæ sextæ.
Legatum an poni possit in arbitrium hęredis & per quę verba istud fieri possit. vide glos.1.&.2.l.29.per text.ibi tit.9.part.6.
Et tunc ab hęrede legatarij dari debeat si adsit causa non dandi & quando hęrede debeat. vide ibidem in glo.3.
Legatum contra legum dispositionem factum an valeat si hoc ita esse velit testator. vid.glo.1.l.32.per text.ibi.tit.9.part.6.
Tacita hipotheca quę est pro legatis ponit per testatorem remitti, & quando vide.d.glo.1.
Legatum an valeat quando vna res pluribus conjunctim vel disiunctim legatur & qualiter diuidetur. vide glossas.l.31.per textum ibi titulo.6. partita sexta.
Legatum si ex aliqua causa in personam ipsius defficiat an & quando accrescat eius portio collegatario vel fisco, & quando non. vide glossam sextam.d.l.33.
Et an in legatis cesset ius accrescendi inter coniunctos coniunctione legali & quando, vide per d.glos.6.col.2.in medio.
Et in legatis potest testator tollere sua voluntate ius accrescendi. vid. circ. glos.6.ad finem.
Et an dominium rei legatę transeat in legatarium ante aditionem hereditatis, & quale. vide glossam tertiam. legis trigesimę quartę. titulo nono, partita sexta.
Et an fructus rei legatę debeantur legatario ante aditionem hereditatis. vide d.glos.3.col.1.ad finem.& glo.4.l.37.ibidem,
Et quid si hęres in restituendo legato fuit in mora an tunc teneatur non solum ad fructus perceptos sed ad eos qui percipi potuerant, vide glos. 5.d.l.37.titul.9.part.6.
Et an veniant fructus quos percipere potuisset petitor vel illi quos percipere potuisset possessor. vide.d.glos.5.d.l.37.
Legatum translatum in alium intelligitur cum onere suo, vide glo. 2.dic l.35.titul.9.partit.6.
Legatum potest libere per legatarium acceptari vel repudiari & an pro parte acceptari & pro parte repudiari possit. vide glos.1.2.3.&.4.l.36.tit 9.part.6.
Et an per agnationem partis rei legatę videtur facta agnitio totius. vide ibidem in glos.3.
Legatum si pluribus relinquatur & vnus acceptat alius non an pars repudiata accrescat acceptanti. vid.glos.5.d.l.36.titul.9.part.6.
Legatum alicui relictum si postea rei legatę aliquid accedat, an illud sit incommodum legatarij & quando. vide glosa. primam.l.37. ibidem per illum textum.
Et an legando quis rem propter quam est ad onus obligatus an tale onus cum legato transeat in legatarium. vid.d.glo.1.d.l.37.
Legatum si non restituatur ab hærede cum potest sed post moram perit postea ipsius periculo etiam si eodem modo esset penes legatarium peritur. vide glos.4.l.41.titulo.9.partit.6.
Legatum si pluries a testatore in eodem testamento legetur qualiter sibi debeatur & quid si postea titio fundum legauit in eodem testamento illud seruo ipsius leget an multiplicet legatum. vid.glos.2.l.45.titulo. 9.partita.6.
Et quid si testator primo legauit alicui partem fundi secundo totum. vide dictam glos.2.
Legatum chirographi alicuius debiti per testatorē factum cuius effectus sit. vid.glos.1.l.47.ibidem per illum text.
Legatum vt perfecte transeat ad legatarium an prius hereditas adiri debeat. vide glos.3.l.34.& gl.1.l.48.tit.9.part.6.
Legata quę minuantur vt hęres detrahat falcidiam quę vero non. vide glos.1.l.1.titul.11.part.6.
Legatum piam dicitur illud quod relinquitur ad ornatum ecclesię. vide glos.4.q.1.d.l.1.titul.11.part.6.
Legatum factum de aliqua domo si illa destruatur an area debeatur legatario. vide glos.2.l.37.tit.9. part.6.
Legata si minuantur vel augeantur post testatoris mortem an hoc prosit vel damnificet hęredi quantum ad habendam falcidiam. vid.glos.l.3. per text.ibi.titul.11.partita.6.
Et de quibus legatis falcidia deduci non possit. vide glos.l.4.5.&.6. titul. 11.partita. 6.
Et quid si vni eidem sint legata pia & legata non pia relicta. vide glos.2. ibidem in principio.
Legatum ad pias causas quod dicatur & esse potest pluribus modis. vide glos.2.dict.l.4.
Legata an debeantur sine hereditatis aditione etiam quando testator prohibuit detractionem falcidię. vid. glo.3.ad fin.l.6.tit.11.part.6.
Legata debentur etiam hereditate non adita & sic in codicillis relicta quo modocunque testamentum rumpatur, vide glossam quartam.l.3. per text.ibi tit.12.part.6.
Legata si ab hęrede soluantur an per hoc hereditatem adire videatur. gl. 5.col.1.ad fin.l.11.titul.6.part.6.
Et penes quem debeant esse instrumenta rei legatę. vide glos.2.in fine.l.7. titulo.15.partita.6.
Et an facto legato vini veniant vasa & qualia. vide glossam nonam.l.5. titulo.31.part.7.
Et legatis alicui vestibus quę veniant in sito legato. vide glos. octauam. d.l.8.per text.ibi tit.31.part.7.

LEGATVM ECCLESIAE, vel pro loco vel minori factum vel ciuitati.

Legatum factum ecclesię parrochiali ab eo qui alibi elegit sepulturam an computetur in quartam parrochialem. vid.gl.8.l.5.tit.13.partita.3.

Le

Universidad de Deusto
Biblioteca

Legatum factum ecclesiæ vel alteri quãdo Rectori proprio quando eius vicario debeatur. vide glos.2.col.3.ad finem.l.6.tit.19.partita.1.
Legatum annuum ciuitati relictum an perpetuo illud habere debeat. vide glos.1.l.26.titulo.31.part.3.
Et an debeantur legata ad pias causas quando testamẽtum rumpitur posthum. præteritione. vide glos.3.l.20.titulo.1.part.6.
Legatum factum ciuibus ciuitati videtur factum & quando non & quid si fuerint. vide glos.6.l.14.titul.5.part.6.
Legatum pium dicitur illud quod relinquitur ad ornatum ecclesiæ. vide glos.4.quæst.1.l.1.titul.11.part.6.
Legatum ad pias causas quod dicatur, & esse potest pluribus modis. vid. glos.2.l.4.titul.1.part.6.
LEGATVM TOLLITVR, DEBETVR & in quo.
Legata non debentur nisi ære alieno deducto. vide glos.3.l.103.titulo.18. partita 3. & glos.7.l.7.titulo.15.part.5.
Legata quando debeantur si rescindatur testamentum, ita quod ex eo nõ adeatur hæreditas & quando sic. vide glo.2.l.7.tit.23.part.3.
Legata primi & secundi testamenti an debeantur per hæredem quando testator errando fecerit duo testamenta. vide glos.5.&.6.l.21.tit.1.part. 6. & glos.8.col.2.l.7.titul.8.part.6.
Legata an debeantur quando testator fregit testamentum, & illud rumpit. vide glos.2.l.24.tit 1.part.6.
Legata an debeantur ex testamento facto per vim. vide glos. 4. ad finem. l.27.titulo.1.partit.6.
Legata relicta in testamento in quo hæres institutus non fuit an debeantur, & an requiratur quod venientes ab intestato adeant hæreditatem vide glos.1.in prooemio.tit.3.part.6.
Legata non valent neque debentur quando hæreditas non est soluendo. vide glos.11.l.7.per text.ibi.tit.6.part.6.
Legata debentur ære alieno deducto. vide ibid.in glos.12.
Legatum alicui factum de re testatoris pignorata an ab hærede debeatur redimi & an legatario dari vel ab ipso legatario & quando. vide glo. 11. per text.ibi.tit.9.partit.6.
Legata an debeantur quando frater ex aliqua causa rumpit testamentum sui fratris. vide glos.4.l.12. tit.7. part.6.
Legatum an ab illo tolli possit nuda voluntate, & sine aliqua solennitate vide glos.23.l.13.titul.7.partit.6.
Legata siue prælegata an debeantur quando hæreditas fuit applicata fisco, quia hæres erat indignus. vide glos.25.l.12.tit.7.part.6.
Legata an debeantur quando testamentum patris vel filij, vel fratris fuit ex aliqua causa ruptum. vide glo.5.cũ alijsibi.l.9.per tex.ibi.t.8.p.6
Et an idem sit si pater vel mater prætereat filium quem ignorabant habere. vide ibidem.in gl.6. Et an idem sit siue testamẽti rescindatur per querellam siue per ius dicendi nullum. vide ibidem in glos.7.
Et quid si pater filium præterit & neminem hæredem instituit an tunc legata debeantur. vide dicta gl.7.col.2.
Legata filio præterito vel iniuste exheredato relicta an sibi debeantur, si testamentum rumpit. vide glos.8.in prin.d.l.7.
Legata relicta in secundo testamento inualido an debeantur per hæredẽ institutum in primo test.mento, vide glosam octauam.col.2.dicta.l.7 titulo.8 partita.6.
Legatum an & quando debeatur a filio præterito. vide glosam.2.l.3.tit. nono partita.6.
Et an fructus & accessiones rei legatæ debeantur legatario si fuerint percepti ante aditam hæreditatem. vide glos.3 ibidem.
Legatum an debeatur ab hærede hæredis vel legatarij. vide glos. sextam. l.3.titulo.9.partita.6.
Legatum si relinquatur ab hærede hæredis illum nominando qui præter iudicium defuncti succesit an debeatur. vid.glo.2.l.4.tit.9.part.6.
Legatum alicui relictum cum hæres noluerit an mortuo hærede debeatur vel non. vide glos.1.l.30.per text.ibi tit.9.par.6.
Legata debentur etiam hæreditate non adita, & sic in codicillis relicta, quomodocunque testamentum rumpatur. vid.glos.4.l.3.per text.ibi. titulo.12.partita.6.
LEGATVM DICITVR & legatum quod dicatur & an si legatario detur in vita testatoris transeat in donationem & incipiat esse donatio. vide glos. 1.l.1.titul.9.part.6.
Legatum dicitur donatio quædam. vid.glos.2.in prin.l.7.tit.4. par.5.
LEGATVM GENERALITER vel specialiter relictum.
Legatum generale pascuorum qualiter intelligatur relictum. vide glo.5 l.15.titulo.8.par 5.
Legatum alicui relictum in specie an per illud legatum ad debita teneatur. vide glos.1.ad medium.l.2.tit.9.par.6.
Legatum factum in genere qualiter debeatur & cuia fit electio. vide glos. 13. per text.ibi.titul.9.part.6.
Et an cui electio datur hæredi vel legatario ipse meliorem eligere possit & quando sic. vide ibidem in glos.6.per illum textum.
Et quid sit dicendum in causis pijs. vide ibidem.
LEGATVM PVRVM simpliciter ad diem vel sub conditione relictũ & quid de legato alicui relicto ad certum tempus an tempore translato statim transeat in alium sicuti est in donatione alt. ut relicta sub conditione. vide glos.2.in princip.l.7.tit.4.part.5.
Et an in legatis condictio casualis vel mixta retrotrahatur sicuti fit in contractibus. vide glos.1.l.32.titul.13 part.5.
Legatum mulieri factum sub conditione si cum aliquo nubat an ibi debeatur si ille cum ea contrahere nolit si non stetit per eam, & an tales condictio habeatur pro impleta. vide glos.3.l.14.per textum ibi. titul. 4.in partita.6.
Et an ipse nolens pœnitere possit. vide ibidem in glos.6.
Et quid si talis condictio carnalis in totum vel pro parte defficiat aliquo casu fortuito. vide ibidem in glos.4.
Et quid in legatis ad pias causas vel legatis alimentorum vel si ab aliquo tertio impediatur. vide ibidem.
Legatum relictum sub conditione causa vel modo an & quando & qualiter debeatur. vide glos.1.2 1.tit.9.part.6.
Legatum factum sub conditione si ante ipsius implementum legatarius decesserit an talis condictio possit adimpleri per hæredes ipsius. vide glo.2.l.22.titu.9.partita.6.
Legatum condictionale non transmittitur ad hæredes. vide glosam ter tiam.l.29.titulo.9.partita.6.
Legatum optionis non est conditionale. vide. dict.glos.3.
Legatum purum transmittitur ad hæredes legatarij nulla declaratione sequuta secus in conditionali. vide glo.4.l.30.tit.9.partit.6.
Legatum alicui relictum si peruenerit ad certam ætatem an sit purum, vel conditionale & an ad hæredes transmittatur & quando. vide glo. 2.l.31.titul.9.partita.6.
Et an idem erit si apponatur tempus certæ ætatis alicuius certij, vide dict glos.2.d.l.31.
Et quid si relinquatur in tempus certę ætatis gravari an tale legatum sit conditionale & an pereat legatum quamuis gravatus ad talem ætatem non peruenerit vide ibidem.
Et quid in legatis ad pias causas vel in legato libertatis. vide ibidem in glos.3 per text.ibi.
Legatum alicui relictum sub turpi vel inhonesta condictione debetur si licet illam non adimpleat. vide gl.6.l.32.per tex. ibi.tit.9. part.6.
Legatum si fit ad diem certum relictum an ante diem transeat dominium vide glos.3.col.2. in princip l.34. tit.9.partita.6.
Et an ius adimplendi condictionem transeat in hæredem & quando. vide glos.8.d.l.34.
Legatum pure factum aliquando non transmittitur ad hæredes nisi fata dicta hæreditas. vid.glos.5.l.35.per text.ibi.tit 9.part.6.
LEGATVM REI ALIAENE vel hæredis vel maioriæ vel sui. vide. vel dotalis.
Legatum a testatore factum de re hæredis sui an & quando valeat. vide glo.2.l.10.per text.ibi.tit.9.in part.6.
Legatum rei alienæ a testatore factum an hæres illud soluere teneatur. vel ipsius æstimationem & quid de iure canonico quando res aliena legatur ecclesiæ. vide ibidem in glos.3.
Legatum factum scienter de re maioriæ an valeat, saltim vt detur ipsius rei æstimatio. vide d.glos.3.columna secunda. & glos.1.col.3. quæst.9. l.10.titulo.2 6.part.4.
Legatum rei dotalis vel furtiuæ vel feudalis factum an valeat saltim vt æstimatio debeatur. vide ibidem.col 3.quæst.5.&.6.
Legatum de re aliena factum per testatorem scienter vel ignoranter illa esse alienam an & quando teneat. vide ibi glo.4.&.6.&.7.
Et an si legatum euincatur agat legatarius de euictione. vide dictam glo. septimam dict.l.10.
Legatum rei maiorię alicui factum an reconualescat si postea legans impetret licentiam extrahendi a maioria. vide glos.4.colum.8. quæstio. 12.l.6.titul.11.part.6.
LEGATVM REVOCATVR vicitur vel extinguitur.
Legatum alicui factum an reuocetur per superuenientiam liberorum. vide glo.3.ad finem.l.8.titul.4 partit.5.
Legata reuocantur propter æs alienum & propter debitum bonorũ fidium. vid.glo.1.ad medium.l.2.tit.9. part. 6.
Legatum propter incertitudinem vitiatur & quid si sint duo ciusdem nominis vnus autem est amicus vel consanguineus testatoris. vide glos. l.9.per text.ibi.tit.9.part.6.
Et an hæres eligere teneatur vnum ex illis & qualititulo legatarius tit. possidebit. vide ibidem in glos.3.d.l.9.
Legatum nominis an extinguatur per solam petitionem vel per nouationem. vide glo.4.l.15.titul.9.partit.6.
Legatum alicuius rei alicui factũ an & quando reuocetur vel non si testator illam rem in vita sua alienat. vide glos.1.&.2.l.17.per text.ibi.titu. 9.partita sexta.
Et quid si testator tantum modo alienauit vsumfructum. vide ibidem in

...plicitur secunda.
...atum an extinguatur propter rei pignorationem a testatore factam ...ide dict.glos.2.
...si testator ecclesiam in domum suam fieri fusit quam postea ven...dit alteri empt.an videatur reuocasse legatum per hoc vel quod in...strumenta consueuerunt. vid.d.glos.2.in fine.
...atum an reuocetur ex eo scilicet quod testator aliquid alicui legauit ...legatum debitori eum illud ita non esset. vid.glos.19. per textum ibi. ...titulo parte 6.
...atum in & quando vitietur ex falsa causa & quid in contractibus. vi...de glos.1.&.2.l.20.tit.9.part.6.
...atum quibus verbis relinqui debeat vt non vitietur. vid. glos. l.28. ...per ibi.titul.9.
...atum potest per testatorem revocari expresse vel tacite tam in testamento quam in codicillis. vid.glo.1.&.2.l.39. per illũ tex.ibi.tit.9 pa.6.
...atum an videatur revocatum si testator rem legatam alicui donauit. vide glos.1.o.l.40.per text.ibi.tit.9.part.6.
...quando hæres sua sumptu teneatur persequi rem alicui legatum vel ...emptæ de persequendo & quando illud sumptu legatarij facere possit. vide glos.2.l.41.titul.9.part.6.
...atum an reuocetur si pars legati pereat vt in quadriga legata si vnus ...equus mortuus fuit. vide glos.1.l.42.titul 9.partit.6.
LEGATVM TRANSIT AD HAEREDES, vel non vel ponitur in ...eius voluntate vel legatarij.
...atum conditionale non transmittitur ad heredes. vid.glos.3.l.26. tit. ...9.partita sexta.
...atum quando ad hæredes legatarij non transmittatur & quando sic. vide glos.1.&.3.l.27.per text.ibi.tit.9.part.6.
...atum annuum ad hæredes non tranſit. vide d.glos.1.d.l.27.
...atum factum titio & herede eius an ad alios hæredes transeat. vide glos.d.l.27.
...atum an poni possit in arbitrium heredis & per quę verba istud fieri possit. vide glos.1.&.2.l.29.per text.ibi.tit.9.part.6.
...atum ab hærede legatario dari debeat si adiit causa nõ dandi & qua ...ratione debeat. vide ibidem.in glos.3.d.l.29.
...atum si ponatur per testatorem in liberam voluntatem heredis, an valeat & qualiter. vide glos.4.&.5.d.l.29.per text.ibi.
...atum ad hoc vt ad hæredes legatarij transire possit requiritur quod ...fuerit in vita sua illud acceptet. vide glo.4.l.30.tit.9. part.6.
...atum positum in voluntatem legatarij an sit purum vel conditionale. vide d.glos.4.d.l.30.
...atum purum transmittitur ad hæredes legatarij nulla declaratione secus in conditionali. vide ibidem.
...atum nondum acceptatum an transmittatur ad hæredes. vid.glos.3 l.2.d.l.34.per text.ibi.tit.9.partit.6.& quid in legato condictionali. vide dictam glos.6.
...atum adimpleni si condictionẽ transeat in hæredem & quando. vide ...dictam in glos.8.d.l.34.
LEGATVM VBI DEBETVR & quando legatum debet legatarijs dari in ...loco vbi testator solui fuisit & si hæres dolo vel mora stare noluerit nec conuenirí poterit. vid.glo.1.col.2.l.32.tit 9. part.6.
...atum si fuisset debet vbi res est. vide glosam primam. legis 38. titul. ...6.partita sexta.
...atum debet ab hærede præstari statim quod ipse potest alias indulge...re iudice tempus & quid si res quę legatur sit. aliena & dominus ...eam vendere vel immenso pretio. vid.glo.1.38.tit.9.part.6.
...atum si non restituatur ab hærede cum potest sed post moram perit ...ipsius periculo etiam si eodem modo esset penes legatarium pe...riturum. vide glos.4.l.41.tit.9.part.6.
...atum in quo loco per hæredem legatario solui & quo tempore. vide ...dict.glos.4.&.per text.ibi.tit.9.part.6.
...atum quando sit solutionem legati procedatur via executiua. vide glosam.9.di ...l.legis.48.
LEGATVM PRO NOS SCRIPTVM caducum vel quasi, & legatum pro non scriptum quod dicatur & quando valeat vel non, & quã ...do possit penes hęredem remanere & alia plura de eo. vide glosa. 1.l. ...1.titu.9.part.6.
...atum quasi caducum in quo differat a pro non scripto & an istud re...maneat penes hæredem vel substitutum vel coniunctum onere. vide ...dictam in glos.2.
LEGATIS ALIMENTIS an veniat ibi sal carbones & ligna & vestitus ...& calcearium & habitatio. vide glosam quartam. & 7.l.10.tit. ...10.part.2.
...atum alimentis debet dari aqua & de qua & quod in dandis alimentis ...est Regionis consuetudo & conditio personæ inspici. vide glos. ...finalem.l.partit.3.
LEGATVS Papæ an possit statuere contra canones seu contra iura gene...ralia. vide glos.finalem.post med.l.12.tit.1.partit.1.
Legatus papæ an possit indulgentias concedere. vide glossam secundam in fine.l.45.tit.4.partit.1.
Legatus papę an possit ecclesias vnire, vide glos.7.in princi.l.13.ti. quin...partita.1.
Legatus de latere quis dicatur & de ipsorum potestate in dispẽsando causas committendo & demum quę sibi liceat quę vero non. vide glo...l.23.titulo.9.partita.1.
Legato cardinali maior debetur reuerentia quam non cardinali. vide ibidem.
Legatus an dispenset in gradibus cõsanguinitatis vel affinitatis vel cõmittere causam apellationẽ remota vi remouere iuris solennitates. vi. ibi.
Legatus an possit venire contra priuilegia alicui ecclesiæ concessa, & in quibus dispenset vel se intromittat interposita appellatione ad papã vide ibidem.
Legato non creditur in partium præiuditio neque alienabit beneficia pertinentia ad ecclesiam romanam. vide ibid.in col.2.
Legatis a papa non competit nisi illud quod ostenduat sibi concessum. vide ibidem.in d.col.2.
Legati permittere non possunt alienationem feudorum ecclesiæ neque statuere contra consuetudinem loci rationabilem prescriptã vide ibid.
Legatus de latere an possit vnire ecclesias sug legationis. vid.d.glos.2. in finalibus verbis.
Legatus cardinalis tanquam papa debet venerari, & sunt pars corporis papæ. vide glos.3.d.l.23.
Legatus papę qualis in se esse debeat & qualis eligendus sit. vide glos.5. d.l.23.titul.9.partit.1.
Legatus papę potest absoluere excommunicatum propter manus iniectionem in clericum. vid.ibidem.in glos.6.in princ.per text.ibi in princi.
Legatus cui plene in aliqua prouincia commissum legationis officium siue abbas sit siue primas quid facere possit. vide ibidem.
Legatus papę in prouincia in qua mittitur est iudex ordinarius reseruata tamen papę non tangeret. vid.ibidem.
Legatus papæ ea quę grauia sunt papæ remittere debet. vide ibid.ad fin.
Legatus papæ concurrit cum quolibet ordinario suæ prouinciæ. vid glo 6.ad finem.l.23.titulo.9. partit.1.
Legatus qui non est de latere non potest conferre beneficia. vide ibidem.
Et ibi quid si in commissione dicatur cum potestate legati de latere.
Legatus licet ordinarius sit in sua prouincia non potest aduocare ad se causam motam coram iudice inferiori competenti. vide ibidem.
Legatus natus scilicet propter priuilegium sibi propter dignitatem concessum beneficia non confert ex legationis munere. videibidem in glosam octauam.
Legatus latere an possit conferre beneficium iuris patronatus, & quid si tale ius sit mixtum. vide glos.7.l.13.tit.15.part.1.
Non tamen potest conferre beneficium iuris patronatus alicuius laici. vide ibidem in glos.8.&.9.
Et quid si illud ius patronatus habeat ex priuilegio vel præscriptione. vide ibidem.
Legati ab aliquibus Regibus sunt bene tractandi & ad hoc dantur literæ sub forma. vide glos.2 2 fundata ibi.glo.1.tit.18.partita.3.
Legati Regis sunt de iure gentium inuiolabiles & qualiter incedere debeant. vide glo.1.l.25.tit.18.partita.3.
LEGATI & ambasiatores idem sunt & isti habent securitatem a iuregentium & nemo eos impune potest offendere. vide glos.1.l.9.per textum ibi titulo.25.partita.7.
LEGERE & non intelligere est negligere. vide glosam finalem.l.5.titulo primo.part.1.
Legere non debet magister ad pompam sed ad profectum scholarium, & debet se aptare pro ingenio discentium. vide glos.2.l.11.tit.8.part.5.
LEGES — Lex noua, & antiqua.
Leges partitarum — Lex prohibita
Leges fori vel Regni — Lex loci contractus
Leges iuris communis vel ciuilis. — Lex derogat vel Dero gatur.
Leges tolluntur
Leges fiunt quando qualiter & per quos. — Leges positiuæ
Lex canonica
LEGES quare varient inter se. vide glos.4.l.11.tit.1.part.1.
Lex an dicatur quę nondum scripta est. vide glosam primam. legis quatuor.titulo.1.par.1.
Lex vnde dicatur. vide glos.2.ibidem.
Lex præsumitur edita cum maturitate consilij. vide glossam primam.l.8. titulo.1.partita.1.
Lex præsumitur rationabilis nisi contrarium probatur. vide ibidem. in glossa secunda.
Lex nutritiua saltim peccati venialis non valet. vide dictam glosam secundam.
Lex generalis solus Rex illam facere potest statuta vero a quibuscunque fieri possunt si habeant iurisdictionem. vide glos.1.l.12.tit.1.part.1.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Legis virtus, vide glos. 1. l. 1 o. titulo. primo. partita prima.
Lex debet interpretari in iantiorem & meliorem sensum. vid. glos. 1. l. 13. titul. primo. partita. 1.
Lex scribi debet aperte & clare & sine aliqua abbreuiatura. vid. glos. secundam. ibidem.
Lex interpretari debet a condente. vide glosam primam. legis. 14. titulo primo. partita prima.
Lex non recepta a subditis sciente & consentiente conditore vires suas amittit. vi le glos. 4. l. 16. tit. 1. part. 1.
Lex disponens idem quod ius diuinum & si a subditis non recipiatur eos ligit neque aliqua dissuetudine tolli potest. vide ibid. in fine.
Lex quando obligat ad peccatum mortale siue loquatur per verba præceptiua siue per verba consultiua vel exhortatiua. vid. glos. quintam. d. l. 16 titul. 1. part. 1.
Lex & consuetudo conuentionum in casu finali. vide glos. primam. l. 2. titulo secundo. partita. 1.
Legis intellectus si sit dubius propter id excusatur quis ignorantia iuris. vide glos. 1. l. 20. tit. 1 in partita. 1.
Lex diocesana a qua exempti sunt religiosi quæ sit & quę sit lex iurisdictionis. vide glos. 1. cum aliis ibi. l. 2. titul. 12. p. t. 1.
Leges debent communi vtilitati deseruire. vide glosam quartam. l. 2. titulo primo. partita. 2.
Leges condere est de mero & summo imperio non de iurisdictione. vide glos. 5. in fine. l. 12. titul. 1 partit. 2.
Leges si aliquid cum aliqua qualitate præceperint debent vtrunque probari. vide glos. 2. in fine. l. 1. titulo 13. part. 2.
Leges loquentes de dictis deu ulgaris debent intelligi secundum consuetudinem regionis. vide glo. 3. l. 4. tit. 16 partit. 2.
Lex & consuetudo dat ordinariam iurisdictionem. vid. glos. 1. in med. l. 2. titulo. 4. partit. 3.
Leges principis an possint limitare ius diuinum siue distinguere illud. vide glos. l. 29. titulo. 18. part. 3.
Lex quæ diuersos patitur intellectus an possit pro contraria alicuius legis allegari. vid. glos. n. l. 13. titul. 23. partit. 3.
Lex siue statutum si puniat contrahentem matrimonium clandestinum, non comprehendit contrahentem sponsalia. vid. glos. 1. in proœmio. titulo. 1. partita. 4.
Leges quę generaliter loquuntur generaliter sunt intelligendę. vid. glos. 12. col. 2. post med. l. 8. tit. 4. part. 5.
Leges tituli. C. si manifestum ita fuerit. aliena. ne prosti. an sint approbatæ iure partitarum. vid. glo. 2. l. 47. tit. 5. part. 5.
Leges generaliter loquentes an intelligantur loqui in causa dotis in dotis prejudicium. vid. glo. 3. l. 53. tit. 5. part. 5.
Leges & iura ciuilia, an debeant obseruari in curijs mercatorum, vide gl. in proœmio tit. 7. partit. 5.
Leges quando priuant aliquem hereditate possunt illam cuicunque velint dare. vide glo. 4. l. 6. tit. 7. partit. 6.
Leges per testatorem non possunt renuntiari neque impedire poterit vt in sub testamento locum non habeant. vide glos. 1. l. 32. per tex. ibi. tit. 9. partita sexta.
Neque hoc a contrahentibus vel a quibuscunque alijs fieri potest. vide. d glos. 1. per illum text. cum alijs glos. ibidem.
Et excepto principe omnino est sub lege vide glo. 3. in principio. l. 32. tit. 9. in partita sexta.
Leges hodie concubinatum non permittunt & sic crimen est canonicum & legale glo. 2. in proœmio. tit. 14. par. 4.
Et quare antiquitus simplex fornicatio non puniebatur. vide ibi glosa quartam.
LEGES PARTITARVM vnde presumptę fuerint. vide glos. 21. in proœmio partitarum.
Leges partitarum erant de factę in aliquibus partibus quod emendauit cuius meus vt ipse dicit in glos. 3. l. 19. tit. 1. part. 1.
Leges partitarum validatæ, & quod per eas causę decidi debeant & alia in hoc. vide glos. 2. l. 6. tit. 4. part. 3.
Leges partitarum sumptæ sunt a legibus iuris communis & eas non intelliget qui ius commune ignorauit. vid. glo. 2. l. 13. tit. 6. part. 3.
Leges partitarum quando de iustitia loquuntur debent intelligi de iustitia in criminalibus non in ciuilibus. vide glosam tertiam. l. 42. titulo 16 partita tertia.
Leges partitarum quando loquuntur de exilio perpetuo verificantur in de portatione. vide glos. 6. l. 11. titul. 22. part. 4.
Leges partitarum reprobant vsuras sicuti ius canonicum & diuinum, vide glos. 2. l. 1. tit. 1. part. 5.
Leges partitarum aliquando supplendæ sunt. vide glos. 6. ad finem. l. 53. titul. quinto. partit. 5.
Leges partitarum non corriguntur per leges fori nisi quando tales leges sunt vsu receptæ. vide glos. 5. in princip. l. 8. titul. 12. partit. 5.
Leges partitarum nunquam presumuntur velle corrigere ius commune vbi illud non exprimunt. vide glos. 10. l. 10. tit. 5. partit. 6.
Leges partitarum nunquam curarunt de bonorum possessionibus iudicatis a iure prætorio. vide glosam secundam. in fine. l. 2. titul. sexto. & glo. 1. l. 19. titu. 1. part. 6.
Leges partitarum non censetur corrigere ius commune, nisi quando in eis illud expressum inuenitur. vide glos. 3. l. 9. per textum. ibi. titulo 13. partita sexta.
Et de pœna legis Iuliæ de residuis. & legis Iuliæ peculatus quando locum habeat. vid. glos. l. 14. & l. 15. titulo. 14. in partit. 7.
LEGES FORI vel REGNI & leges fori Castellæ seruandę sunt quatenus inueniuntur vsu comprobatę & quis probauit talem vsum. vide glo. 4. l. 7. titul. 2. partit. 1.
Leges fori respectu probationis differunt a consuetudine. vide ibidem in medio.
Leges fori quod sint in vsu cui incumbat onus probandi. vid. gl. magnam. l. 7. tit. 2. part. 1.
Leges regni ligant subditos regni & quid in rebus existentibus extra territorium regni. vide glos. 4. l. 15. tit. 14. part. 3.
Leges communes regni ignorare est culpa sed consuetudines locorum regni non. vide glos. 1. l. 24 titul. 11. part. 4.
Leges fori non obseruantur Cordubæ. vid. glos. 7. l. 26. tit. 11. partit 4.
Leges fori non sunt leges nisi probetur earum vsus. vide glos. 2. in quartam. l. 14. titul. 12. partit. 5.
Neque habent vim legum nisi quatenus per leges partitarum vel ordinamentorum vel consuetudine constet approbari. vide gl. tertiam. l. 2. titul. 13 partit. 5.
Leges regni deficientes tunc ad ius canonicum recurrendum est, & non ad leges imperitorum. vid. glos. 2. in fine. l. 8. tit. 14. part. 5.
Leges fori non corrigunt leges partitarum nisi quando tales leges fori sunt vsu receptę. vid. glos. 5. in princ. l. 8. titul. 12. part. 5.
Leges fori non sunt leges sed descriptę consuetudines & non probatæ si earum vsus probetur per illum qui se fundat in eas. vide glos. quintam. l. 26. tit. 15. partit. 7.
LEGES IVRIS COMMVNIS, vel CIVILES.
Leges iuris comunis an valeant in regno isto ad id vt secundum eas pronunciari. vid. glos. 2. l. 15. tit. 1, partita.
Leges ciuiles permittentes homicidium ex aliqua causa an tale facit peccet mortaliter. vid. glos. 15. l. 3. tit. 16. part. 2.
Leges iurisconsultorum tanquam ratione naturali fulcitę debent iudicari non vero seruandę sunt vt leges. vide per glos. 2. l. 6. titulo. 4. prima tertia.
Et ideo incuriis regum leges imperatorum, & ius ciuile non allegantur pro authoritate sed pro ratione.
Lex ciuilis potest legem diuinam distinguere & limitare in certis casibus vid. glos. 4. quæst. 1. l. 10. tit. 1 partit 4.
Lex ciuilis an possit punire matrimonia clandestina & quando eorum pœna seruanda sit. vid. glos. 3. l. 1. tit. 3. part. 4.
Lex ciuilis punit hereticos pœna mortis quę lex seruatur de iure canonico. vide dict. glos. 3. circa finem. d. l.
Leges & iura ciuilia an debeant obseruari in curijs mercatorū. vide glo. in proœmio tit. 7. part. 5.
LEGES TOLVNTVR & leges an tolli possint per statutum aliquo contra eas facto. vide glos. 1. ad finem. l. 12. tit. 1. part. 1.
Lex disponens idem quod ius diuinum est a subditis non recipitur nec ligat neque aliqua dissuetudine tolli potest. vide glos. 4. in fine. l. 16. titu. primo. partit. 1.
Lex quando debeat tolli & quibus interuenientibus. vide glos. 2. l. 1. tit. primo. partit. 1.
LEGES FIVNT quando qualiter & per quos leges an possint fieri a Duobus Marchionibus & Comitibus. vide glos. 2. l. 12. tit. 1. part. 1.
Leges fieri possunt nō solum a perpetuis magistratibus & maioribus sed etiam a temporalibus in concernentibus suum officium & ex causa. vide ibidem.
Leges a quibus fieri possint. vide glosam final. in fine. 1. columnæ. d. l. 12. titul. 1 partita. 1.
Lex fieri debeat ad communem vtilitatem. vide glosam secundam. l. 8. titulo. 1 partita. 1.
Lex fieri non debet in odium certę personę alias ab ea appellari posset. vide ibidem.
Lex generalis solus Rex illam facere potest, statura vero a quibuscunque fieri possunt si habeant iurisdictionem. vid. glosam primam. l. 12. tit. primo partita prima.
Leges debent communi vtilitati deseruire. vide glosam quartam. l. 2. tit. primo partita secunda.
Leges siue statuta an possint fieri a dominis terrarum & quando. vide gl. quinta. l. 12. tit. 1. part. 2.
Leges condere est de mero & summo imperio non de iurisdictione. vide dict. glo. 5. in fin.

Leges solus princeps in regno isto condere poterit, vide glos. 6. legis. 3. titulo primo. partita. 5.
LEX NOVA ET ANTIQVA Et lex non alligat post duos menses a die publicationis, vide glo. 1. in princip. l. 20. tit. 1. part. 1.
Leges posteriores augmentantes legitimam recipiunt intellectum & limitationem per priores. ll. glos. 9. l. 7. tit. 13. part. 6.
LEX PROHIBITIVA, & lex si prohibeat quid fieri neque pœnam imponat & quod prohibetur est delictum, tunc punitur delinquens extra ordinarie, vid. glos. 6. l. 11. tit. 25. partit. 4.
Lex prohibitiua simpliciter loquens semper censetur habere clausulam derogatoriam & annullatiuam actus, vide glos. 7. in principio legis. 11. titulo. 11. partita. 5.
Quid si lex vltra prohibitionem addaret pœnam, an tunc teneat actus & pœnam agatur ad pœnam, vide d. glos. 7.
Lex si prohibeat actum factum sine certa solennitate, si sine ea fiat an actus teneat, vide dictam glosam septimam dictæ legis vigesimæ octauæ.
Leges quando priuant aliquem hereditate possunt illam cuicumque velint dare, vide glosam quartam, legis sextæ, titulo septimo, partita sexta.
LEX LOCI CONTRACTVS ligat ibidem contrahentes, vide glos. 4. in principio. l. 15. tit. 1. part. 1.
Loci contractus matrimonii vel leges vbi cōiuges postea ad commodum se transtulerunt quales ligent, vide glosam primam. l. 24. tit. 1. partita quarta.
LEX DEROGAT VEL DEROGATVR, & leges an possint per alias leges siue per statutum derogari, vide glosam quartam. legis. 14 titulo 1 partita sexta.
LEGES POSITIVAE si contradicant naturali, an obligent in conscientia. vide glos. 3. l. 7. titul 5. partit. 6.
Leges positiuæ quæ non sunt nutrices peccati ligant etiam in foro conscientiæ. vide dictam glosam tertiam. & glos. 2. columna secunda. l. 4. titulo. 6. partita. 6.
LEX CANONICA, aliquid cum peccato non permittit, vide glos. 3. l. 1. titulo 5. part. 6.
LEGISLATOR pudere non debet si corrigerit per aliam legem quod primo dixerat vide glosam quartam legis vndecimæ. titulo primo. partita prima.
Legislator facilis esse non debet in mulctando leges corrigendo, ynam per aliam alias sequeretur incommodum, vide ibidem in glosa penul dictæ legis. 11.
Legislator legem quam condidit seruare debet nō vi coactionis sed propria voluntate, vide glosam primam legis decimæ sextę. titulo prim. partita prima.
Legislator tenetur vitare omne illud, propter quod lex sua subditis suspecta fieri di potest quibus legem imponit, vide glosam tertiam legis. 16. titulo primo partit. prima.
LEGISTA merus an possit esse assessor in causa spirituali. vide glosam 1. titulo. 21. partita. 3.
Legista diuisim de gradus computāt quam canonistæ, & quare, vide glossam. per text. ibi. l. 3. tit. 6. part. 4.
LEGITIMA FILII deduci non debet de relictis per patrem vt in tali loco. titulo. 15. in part. prima.
Legitima filij hodie sint omnia bona patris excepta quinta parte bonorum, de qua parte disponere potest, vide glos. quintam. legis. 8. titulo primo sexto. partita quarta.
Legitima filię an dicatur propriè eius dos, vide glos. quartam. columna secunda. ad finem. l. 8. tit. 4. part. 5. & glos. 4. l. 11. tit. 7. part. 6.
Legitima filij sunt hodie omnia bona patris excepta quinta parte bonorum, vide glosam duo decimam. columna secunda. in principio dictæ legis octauæ.
Quare potest pater etiam remunerando facere donationem in præiudicium legitimæ filiorum, vide glosam decimam tertiam. legis tertiæ. titulo quarto. part. 5.
Legitima an debeatur ascendentibus quādo eius filius in religione decessit, an vero per monasterium excludantur, vide per glosam sextam, legis. 17 titul. primo. part. 6.
Legitima an debeatur filijs statim quod eius pater fuit professus religionem an vero expectare teneatur mortem naturalem patris sui, vide glossam. d. l. 17.
Legitima filij hodie sunt omnia bona patris, excepta quinta parte, vide glos. 10. l. 17. titulo, 1. partita. 6.
Quid de iure antiquo, vide glosam decimam, legis duo decimæ, titulo primo. part. 6.
Quid si ratio teneat respectu ecclesiarum & clericorum, vide ibidem.
Quid si relicta filij legitima titulo institutionis in quinta parte bonorum instituit, & bona aucta fuerunt, an filij aliquid habeant in isto augmento, vel an tale augmentum prosit hæredi extraneo, vide dictum glosam decimam.
Et valor legitimę filiorum in spicitur secundum quod valebat tempore mortis patris, vide ibidem.
Legitima si non sit integre relicta filijs, an filij agant contra heredem vel contra legatarios & qualiter, vide ibidem.
Legitima debet filijs relinqui sine onere vel cōditione per quam ipse gratietur, vide glosam primam cum aliis ibi. legis vndecimę. titulo quarto. partita. 6. per illum textum.
Et qualiter filius in legima sua possit grauari per patrem qui ex Regis facultate maiorem in alium filium fecit, an tunc debet eis legitima sua fibi dari in proprietate, & quid si filius habeat aliunde vnde sit alat vide dictam glos. prim. columna secunda. dict. l. 11. & glos. 3. columna prima. legis. 32. tit. 9. in part. 6.
Legitima filij an videatur grauata ex eo scilicet quod pater in ea fecit sibi vulgarem substitutionem, vide ibidem in fine dictæ glosę primę, dictę legis. 11.
Et quid si filius instituatur vulgariter vel compendiose, & a primo gradu sit pretertius, an videatur institutus reiecta condictione in qua fuit facta substitutio. vide ibi glos. 2.
Et idem est dicendum in ascendentibus vel in fratribus turpi persona a fratre institutis, vide ibidem in glos. 3.
Et an, & quando in residuo vltra legitimam possit filius conditionaliter institui, & qualiter si sud accidere possit, vide ibidem in glosa quarta & quinta.
Legitima filij an veniat ad substitutum ex popullari substitutione, vide glos. 2. ad finem. l. 7. tit. 5. part. 6.
Legitima filio debita an possit tolli per statutum vel minui, & quid si filius alias haberet vnde sibi aleret, vide glos. 3. ibidem.
Legitima an debeatur mente captis, vide glosam sextam. septimam, & decimam. l. 17. titul. 5. partit. 6.
Legitima an possit tolli filio militis ex directa militari vel ex alia quacunque substitutione vide glos. 10. l. 12. ibidem.
Legitima filij non comprehenditur in substitutione fideicommissaria, vide dictam glosam decimam, columna. 2.
Et an mater excludatur a legitima sua in bonis filij sui per substitutum, datum filio impuberi in compendiosa substitutione etiam verbis directis facta a milite si veniat post filij pubertatem, vide glosam decimā dictę. l. 12. tit. 5. part. 6.
Et an ad hoc vt mater admittatur requiratur quod filius cui datus fuit substitutus adeat hereditatem, vide glos. 10. in fine.
Legitima & quarta trebellanica an ventant deducendæ diuersis temporibus, & quando, & quid hodie, vide ibidem in glosa vigesimatertia, dictę. l. 12. titulo. 5. part. 6.
Et an pater qui restituit tertiam partem bonorum filij, vel filius qui restituit quintam partem possint trebellianicam deducere, vide ibidem in fine.
Legitima debita filijs iure naturę an sibi debeatur, etiamsi ipse cum esset hæres patris inuentarium non fecit, & an iste tunc propter talem inuentarij omissionem teneatur vltra vires hæreditarias, vide glosam tertiam. l. 10. titulo. 6. partita. 6.
Legitima si per filium repudietur an postea pœnitere possis & illam accepta re, vide glos. 1. l. 20. titulo. 6. partita. 6.
Legitima si sit a patre filio in vita sua data, an si postea illum præterierit ipse cum par patris testamentum, vide glosam secundam legis decimę septimi titulo septimo, partita sexta, & glosam primam & secundam, legis tertię. titulo octauo. partita. 6.
Legitima non debetur nisi prius deducto ære alieno, & an sic quota bonorum vel hereditatis & de effectu, vide glosam primam. legis quintæ, titulo octauo. partita. 6.
Legitima si sit filio relicta an ipse a querela inofficiosi testamenti excludatur, vide glos. 1. l. 5. titul. 8. partita. 6.
Legitima debet relinqui filio titulo institutionis, & quid præsumatur in dubio, & an idem sit in legitima quę debetur parentibus, vide glossam secundam, d. l. 5.
Et quid si testator dixit, relinquo iure legitimæ an videatur reliquisse iure institutionis. vide ibidem in fine.
Legitima debita iure naturæ dicitur falcidia, vide dictam glosam. 2. in fine. d. l. 5. titulo. 8 par. 6.
Et quid si minus legitima sit filio relictum & pater prohibuit amplius posse, an tunc possit testamentum querelare vel agere & ad supplementū non obstante prohibitione. vide ibidem in glos. 9.
Et an idem sit si relictum sibi minus legitima acceptauit. vide ibidem.
Legitima filij an debeat supplere per hæredes vel legatarios. vide glos. ibidem per illum textum.
Et an filio qui testamentum patris approbauit in quo pretaritus, vel exhæredatus fuit debeatur legitima, vide glosam quintam legis sextæ, titulo. 8. partita. 6.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Legitima an debeatur filio qui in omnibus bonis fuerat hæres institutus si testamentum rumpatur, vide glosam quartam, cum aliis ibi. l. 7. per textum ibi. tit. 8. partit. 6.
Legitima in quibus ordinibus constituti tempore quo licentia ad faciendam maioriam impetrata fuit, an per patrem minui possit, vide glosam tertiam, columna secunda. quæstione. prima, l. 32. titulo nono. partita sexta.
Et an pater possit filiorum legitimas minuere faciendo maioriam quando in impetratione facultatis ad eam faciendam de tali grauamine nulla fuit facta mentio, vide glosam tertiam, col. 6. quæstione. 11. l. 32. titulo nono. partita. 6.
Et an in legitima sit locus iuri accrescendi, vid. glosam sextam, colum. 1. legis. 33. tit. 9. partita. 6.
Legitima an a filio tolli possit eo quod voluntatem sui patris cum hæres fuisset non adimpleuit, vide glosam quartam. legis. 8. per textum ibi. titulo decimo. partita. 6.
Et an filius illam perdat propter negligentiam in exequendis legatis pijs vide dictam glosam quartam dictæ legis octauæ, titulo decimo partitæ sexta.
Legitima non dicitur lucrum sed quasi debitum, vide dictam glosam. 4 columna prima. dict. l. 8.
Legitima filiorum propter libertates vel propter alia minui non debet, vide glos. 1. ad fin. l. 1. titul. 11. part. 6.
Neque ob deducendam falcidiam, vide glosam quartam legis quartæ. titulo vndecimo, partita. 6.
Et an fructus a filio vel patre percepti ex hereditate quam restituere tenentur ipsi in suam legitimam computare teneantur. vide glosam. 8. l. 8. titul. 11. part. 6.
Et an hodie stantibus filijs vxori pauperi debeatur quarta pars in bonis mariti, vide glos. 9. l. 7. titulo. 13. parti. 6.
Et an leges posteriores augmentātes legitimam recipiant intellectum per priores leges. vide d. glos. 9. in principio.
Legitima ascendentium quæ sit, vide glosam semptimam. l. 8. per textū. ibi titulo 13. part. 6.
Legitima matris in bonis filij naturalis qualis sit, & qualis in filio, vide glosam tertiam & quintam legis vndecimæ. per. textum ibi. titulo decimo tertio. partit. 6.
LEGITIMA SPES, vide in verbo SPES.
LEGITIMARE an possit princeps filium naturalem alicuius, ad succedē dum in maioria vel in alijs quibuscunque bonis in, vno casu quem ponit glosa nona. columna tertia, in fine legis primæ titulo, decimo tertio. partita quarta.
LEGITIMATIO non valet inuito legitimato, & an ratificare possit, vid glos. 2. l. 9. titulo 18 partita. 3.
Legitimatio quandoque generaliter conceditur, quandoque limitate scilicet ad ea tantum quæ pater velit, vide glosā tertiam dictæ legis nonæ. titulo 18. partita. 3.
Legitimatio quid sit, & an teneat licet in legitimatione nō sit clausula scilicet restituo te primis natalibus, vide glos. 4. d. l. 9.
Legitimatio non tenet si in ea non sit dictum quod pater alios filios legitimos habebat, vide glosam primam legis trigesimæ sextæ. titulo decimo octauo. partita. 3.
Legitimatio per subsequens matrimonium pene naturam imitatur & trahitur retro, vide glosam nonam. columna secunda. in fine legis. 1. titulo 13. partita. 4.
Legitimatio requirit personam patris vt extendi possit ad nepotem. vid glos. 9. supra. d. columna. 2. in fine.
Legitimatio an se extendat ad filium inuitum, vide d. glos. 9. colum. 3. & glos. 1. in princip. l. 4. titulo. 15. par. 4.
Legitimatio licet trahatur retro per subsequens matrimonium, quo ad legitimationem filiorum non tamē trahitur retro quoad alia, vide ibidem.
Legitimatio si cesset propter dolum illius qui filio non legitimato succedere vult, an tunc ad principem pro legitimatione sit recurrendum etiam quo ad succedendum in maioria, vide dictam glosam nonam in fine.
Legitimatio an teneat si in supplicatione quæ Regi datur pater non dicat quod concubina ex qua habuit filium quem legitimare petit noluit cum ea contrahere vel ex aliqua alia causa illud facere non potest, vide glos. 8. l. 4. titul. 15. part. 4.
Legitimatio an teneat si adfuit habilitas ad matrimonium contrahendū, & hoc principi in supplicatione legitimationis nō fuerit dictum, vide ibidem.
Legitimatio bene se extendit ad filios spurios siue incestuosos motu proprio siue ad supplicationem patris, vide ibidem.
Et an tunc debeat apponi clausula (non obstante, vide ibidem.
Et licet imperator legitimet incestuosos, non tamen poterit contra ius diuinum inducere veram legitimationem neque perfectionem, & quare vide. ibidem.
Et an in legitimatione debeat qualitas spurietatis exprimi, vid. d. glosa in fine, & glos. l. 1. l. 9. tit. 18 partit. 3.
Legitimatio Regi petita iustum est vt petenti semper detur, vide ibidem in glos. nona.
Legitimatio quasi semper fieri soler in defectum legitimæ prolis, vide glo nona. l. 4. titulo. 15. partit. 4.
Et ideo de substantia legitimationis est vt imperās exprimat se habere filios legitimos cum naturales legitimare petit, vide dictam glosā. 9. & glos. secundam. l. 6. ibidem.
Et an cum fit legitimatio agnati siue alij qui successuri sunt debeant prius vocari & citari. vid. d. glos. 9.
Legitimatio an trahatur retro vel non, & quando sic, vide glosam decimam. l. 4. titul. 15. parti. 4.
Legitimatio facit filios naturales vere legitimos non perfectionem, vide dictam glos. 10.
Qui in nihilo a legitimis differunt, vide ibidem in glos. 11.
Et isti patris originem sequuntur & amplius naturales siue spurij vocari non debent, vide d. glosa 11. in princip. d. l. 4.
Et quid si aliquid impetrent vt legitimi non faciendo mentionem de precedenti defectu an teneat impetratio, vide ibidem.
Legitimatio an tollat deformitatem culpæ, & in quo legitimatus non æquiparetur legitimis, vide. d. glos. 11. in princip.
Et an per filij legitimationem reuocetur donatio virtute. l. si vnquam. C. de reuocandis donationibus, vide ibidem in medio.
Legitimatio generalis non expressa nobilitate parentum an extendatur, hoc scilicet vt filij legitimati gaudeant nobilitate patris, vide ibidem.
Legitimatio an habeat locum in seruis si prius non legitimentur, & quid si pater petat legitimare illum quem ex serua habuit, an eo ipso valeat illum manumittere, vide ibid. in glos. 13.
Legitimatio bene habet locum in filijs clericorum omnium si ita Papa vel ab Imperatore, vel a Rege nostro, & ad quid, vide glosam decimam quartam. d. l. 4. tit. 15. parti. 4.
Et an & quando talis legitimatus ad dignitates siue ad episcopatus non admittatur, & quando sic, vide ibidem in glosa decimaquinta, decimasexta, & decimaseptima.
Legitimatio simpliciter data ad quæ possit extendi, & an legitimatus ad beneficium curatum, possit habere dignitatem. vide dictas glosas.
Legitimatio idem est & importat quod dispensatio, vide dictam gl. decimam quintam.
Legitimatio Papæ non se extendit ad temporalia neque in temporalibus locum habet, & quando sic, vide ibi glos. 18. per illum textum ibidem & ibi etiam glos. 19.
Legitimatio per oblationem curiæ in quibus filijs locum habeat, & an hodie sic in vsu, & alia plura in ista materia, vide per glosas legis quartæ titulo. 15. part. 4. & in lege sequenti.
Legitimatio per oblationem curiæ non potest fieri nisi prius filij vel eorum mater manumittantur si serui sint, vide glosam nonam legis. 6. 15. partit. 4.
Legitimatio filiorum naturalium nunquam tenet stantibus legitimis, si hoc principi exprimatur nisi legitimētur per subsequens matrimonium, vel per oblationem curiæ, vide glosam secundam. legis. 4. titulo. 15. partita. 4.
Legitimatio filij naturalis facta a patre suo in testamēto eius, an valeat si testamentum sit nimis solenne, vide glosam tertiam dictæ legis. 4. titulo. 15. partita. 4.
Quod erit quomodocunque illud ex verbis testamenti apparuit, vide ibidem in glos. 4.
Legitimatio filij facta in vita patris quam omnes legitime factam credi derunt, & ideo pater filium sic legitimatum hæredem instituit, si potest appareat legitimationem inualidam ex aliqua causa, an tenebit institutio filij institutio, & an in bonis patris succedere possit, vide glos. 4. dict. a. titulo. 15. partita. 4.
Legitimatio quando a principe petitur debet illud ipse concedere alius facier petenti iniuriam. vide ibidem in glos. 6.
Legitimatio per instrumentum qualis & cuius roboris sit, & qualis esse debeat vt valere possit, vide glosam secundam. tertiam, quartam, & sequentibus. l. 7. tit. 15. part. 4.
Et an filij sic legitimati legitimi præsumantur a tēpore quo verba fuerunt probata, vel an retro ante & sicut matrimonium præsumatur processisse cum matre, vide ibidem in glo. 7.
Et an sola verba patris sine dono principis sufficiant ad legitimationem & cuius sint effectus. vide d. glo. 7. in principio.
Et an requiratur quod tempore probationis talium verborum possit matrimonium contrahi inter patrem & matrem istius filij, ita quod possit esse eius vxor, an vero sufficiat quod antea potuisset licet tempore prolationis verborum esse non possit, vide dictam glosam septimam post

post principium dictæ legis septimæ titulo decimoquinto. partita quarta.
Et quid si pater non poterat honeste matrimonium contrahere cum concubina ex qua filium quem isto modo legitimare vult habuit, vide ibi dem in col. 2.
Legitimatio filij an valeat si amasia illum filium nuncupauit in suo testamento vel in alio instrumento sicuti est in amasio & patre istius filij, vid. d. gl. 7. col. 2. in med.
Legitimatio fit a per scripturam vel per assertionem patris, an habeat locum contra ibi filios legitimos, vide dictam glosam septimam. col. 2. ad finem.
Et quid si propter ipsius filij importunitatem pater illum legitimum nominasset vel turbatus mortis cogitatione, vide ibidem columna secunda in fi.
Et an contra istam assertionem patris admittatur probatio in contrarium vide ibid. in fi.
Legitimatio vnius filij an ad fratres suos extendatur licet de eis mentio facta non fit, vide ibid. in glosa nona. per textum ibi. dictæ legis. 7. tit. 15. par. 4.
Legitimatio facta per principis rescriptum an faciat legitimatum posse succedere in bonis agnatorum vel cognatorum legitimantis, & an in bonis aui, vide ibi glo. 10.
Legitimatio filij in cuius impetratione fuit facta mentio legitimorum, ex hoc faciat sic legitimatis cum legitimis simul patri succedere, vide glo. 2. l. 9. tit. 5. par. 4.
Legitimatio filiorum an fiat per subsequens matrimonium, licet concubina domi non retineatur, vide glosam octauam legis primæ. tit. 13. & glosam decimamquintam legis secundæ. titulo. 14. & glo. 1. l. 1. titu. 15. par. 4.
Legitimatio filiorum an possit esse sine patris consensu, & quid si pater sit mortuus vel furiosus, & ad quæ tunc legitimabitur, & an filius inuitus legitimari possit, vide glosam primam legis quartæ. titu. 15. par. 4. & glo. 9. ibid.
An sufficiat postea filij ratihabitio quando fuit legitimatus inuitus, vide glosam, nonam dictæ legis quartæ. titulo decimoquinto. in principio quartæ.
Legitimatio potest fieri per principem in vno casu, ita vt legitimatus in maioria succedere possit, vide glosam nonam. columna tertia. in fin. tit. 13. par. 4.
Legitimatio est res fauorabilis estque amplianda cum sit principis & pars bonum, vide gl. l. 4. tit. 15. par. 4.
Legitimatio ex parte patris dicatur donum vt sic reuocetur natiuitate posthumorum postea natorum legitime, vide ibid.
Legitimatio peri potest per procuratorem. vide ibi glo. 3.
Legitimatio dari potest ab Imperatore vel Rege, & quando, vide ibidē glo. 4. & 5.
Legitimatus possit a Rege aliquis ligitimari quo ad Regalia & Baronias vel an hoc pereineat ad solos Imperatores, vid. d. gl. 5.
Legitimatio debet fieri de subditis quæ tenet etiam si fieret inter ipsos extra territorium, & quare, vide glosam sextam. columna prima. l. 4. tit. 5. par. 4.
Legitimatus Comes Palatinus habens potestatem legitimandi, ab Imperatore possit legitimare in terris ecclesiæ vel Regis non recognoscentis superiorem, vid. ibid.
Legitimatio facta de subdito an extendatur ad bona existentia extra territorium legitimantis, siue succedat ex testamento siue abintestato, vide glo. 6. col. 1.
Legitimatio non subditi si fiat extra regnum qui in regno bona habebat an teneat legitimatio respectu bonorum quæ sunt in regno, vid. d. gl. eram, columna prima legis quartæ. titulo decimoquinto. partita quarta.
Legitimatio an se extendat ad clericos in minoribus ordinibus siue in sacris & mayoribus constitutos, & quid si aduersetur consuetudo, vide d. l. 6. post med.
Illa legitimatio detur ab Imperatore siue a Rege vel a Comite Palatino in temporalibus, vid. d. gl. 6. post med.
Legitimatio per rescriptum principis qualis esse dicatur, & qualiter fiat, vide gl. 7. in d. l. 4. per illum tex. ibi.
Legitimatio per rescriptum principis an valeat stantibus filijs legitimis, vide glosam tertiam. columna secunda. in fine legis. 32. titulo nono. partitæ sextæ.
LEGITIMATVS per rescripeum an succedat in maiorijs & excludat sub stitutum. vide glosam decimam. columna tertia. in principio legis. 2. tit. 5. par. 2.
Legitimatur licet possit dici legitimus, non tamen legitime natus seu descendens. vid. in. d. col. 3. in eius medio.
Legitimatus per subsequens matrimonium an succedat in maioria, vide dictam glosam decimam. columna tertia. post medium legis secundæ. tit. 15. par. 2.
Et an præferatur legitimato per rescriptum principis, & quid in secundo genito ex matrimonio, vide dictam glosam 10. columna 3. in fine eu principio sequentis.
Legimatus & an in impetratione legitimatis exprimi debeat qualitas spurietatis & quando, vide glosam primam legis nonæ. titulo decimo octauo. par. 3.
Legitimatus an possit patris testamentum impugnare per querelam, & quando, vide glo. 3. d. l. 9. tit. 18. par. 3.
Legitimatus si tempore impetrationis legitimatis non dixit patrem alios filios legitimos habere, an legitimatio valeat, vide glosam primam. l. 36. tit. 18. par. 3.
Legitimatus per subsequens matrimonium an ad maioriam admittatur si filij legitimi ad eam fuerunt vocati, vide glosam decimam. columna tertia. post medium legis secundæ. titulo. 15 partitæ. 2. & glo. 6. colu. 2. l. 1. tit. 13. par. 4.
Legitimati per subsequens matrimonium vel alij qui licet nascuntur ex legitimo matrimonio, non tamen ita erat tempore conceptionis, an ad mittatur ad maioriam desiderante filios genitos & natos ex legitimo matrimonio, vide dictam glosam in nonam in medio dictæ legis primæ tit. 13. par. 4.
Legitimatus per subsequens matrimonium retro fingitur fuisse legitimū quia legitimatio pene naturam imitatur, vide dictam glosam nonam col. 2. ad fi.
Legitimatus per subsequens matrimonium an succedat in feudis, & quid si fiuestitura dicatur succedat talis & ex eo legitimi descendentes, vide ibidem.
Legitimatus per subsequens matrimonium si illud filio inuito fiat, an regidatur in potestatem patris, vide ibidem in dicta glosa nona. columna tertia.
Legitimatus per subsequens matrimonium, si sit primogenitus an præferatur secundogenito ex legitimo matrimonio, vide ibi glosam secundam ad fi.
Et quid si filius naturalis habuisset nepotem & auus contrahat matrimonium cum matre filij mortui, an nepos legitimetur, vid. d. glo. 9. col. 2. in fi. d. l. 1. tit. 13. par. 4.
Legitimatus per principem in vno casu potest in maioria & in alijs bonis succedere, & quando. vid. d. gl. 9. col. 3. in fi.
Legitimatus non dicitur legitimatus natura sed gratia non generatione, sed regenerationē, non felicitate nascendi sed dono principis, vide glo. 2. l. 4. tit. 15. par. 4.
Legitimatus an suam legitimam extendat vbique locorum & vbicunque habeat bona etiam extra territorium legitimantis, vide gl. 6. col. 1. d. l. 4. tit. 15. par. 4.
Legitimatus extra regnum, si habeat bona intra regnum & subditus legitimantis non sit, an legitimatio tenebit respectu bonorum existentium in regno. vide ibid.
Legitimatus dicitur vere legitimus non perfectionem, vide glosam. 10. l. 4. tit. 15. par. 4.
Legitimatus in nihilo differt ab alijs filijs legitimis & naturalibus aliquando tamen sic vid. glosam vndecimam. per textum ibi. legis. 4. tit. 15. par. 4.
Legitimatus an excludat substitutum, vide dictam glosam vndecimam col. 1.
Legitimatus non succedit in feudo, vide dictam glosam vndecimam. columna. 1. in prin. d. l. 4.
Legitimatus an possit extrahere rem patrimonialem quod ex forma statuti competit agnatis, vide dictam glosam vndecimam. columna prima ad med.
Legitimatus an reuocet donationem alicui factam vigore. l. si vnquam. C. de reuocandis donationibus, vid. d. gl. 11. in med.
Legitimatus an veniat appellatione filiorum legitimorum nullum operatur in hoc communis vsus loquendi, vide ibid.
Legitimatus ad dignitates a d regiam dignitatem non videtur legitimatus neque eredicur, & an legitimatus ad feuda videatur ad dignitates legitimatus, vide dictam glosam vndecimam. columna prima in med. d. l. 4. tit. 15. par. 4.
Legitimatus non dicetur primogenitus in executione legitimi, & quando vide dictam glosam vndecimam. dictæ legis quartæ. titulo 15. par. 4. in col. 1.
Legitimatus non succedit in iure primogenituræ, si post legitimationē filius legitimus nascatur, vid. d. gl. 1. col. 1.
Legitimatus an sit de linea paterna seu de stirpite sua, vide dictā glosam undecimam. columna prima. post medium dictæ legis quartæ. tit. 15. par. 4.
Legitimatus an gaudeat nobilitate patris, & an istud scilicet quod pater est nobilis debeat in impetratione legitimationis dici, vide ibid.
Legitimatus per Papam quo ad suscipiendos ordines, an & quando isti

Universidad de Deusto
Biblioteca

tales virtute legitimationis generaliter data poterunt promoueri ad dignitates siue ad episcopatum, vide glossam decimamquintam. 16. & 17. d. l. 4.
Et an tunc beneficia possint habere, & an si dispensetur cum eo vt beneficium curatum possit habere per hoc ad dignitatem non poterit promoueri, vid. d. glo. 16.
Legitimatus per Papam talis legitimatio non se extendit quo ad temporalia, nisi & ipse in eos temporaliem habeat iurisdictionem, vide ibidē in glo. 8.
Legitimatus a Rege vel Imperatore, an succedat in iure patronatus cū sit ipiritualibus annexum, vide glossam vigesimam legis quartæ. titu. 15. par. 4.
Et an filius qui nunqnam fuit ligitimatus in tali iure patronatus possit succedere, vide ibid.
Legitimatus, per obligationem curiæ & quis esse debeat, & an ista legitimatio sit hodie in vsu, & late de ea, vide per glossas legis quintæ. tit. 15. par. 4.
Legitimatus per oblationem curiæ cum filijs legitimis succedere potest in bonis patris hodie vero est secus per legem Tauri, vide ibidem in gl. 7. d. l. 5.
Legitimatus in testamento patris sui si postea a principe suam legitimationem confirmauerit an admittatur ad maioriam in qua requiritur quod successores sint legitimi, vel ante actum debeat impedimentum remoueri, vide glossam sextam legis sextæ. titulo decimoquinto. par. quarta.
Legitimatus per instrumentum publicum siue priuatum quis dicatur, quando, & quomodo fieri debeat talis legitimatio, vide glossas legis 7. ibidem.
Legitimatus per principis rescriptum, an succedat agnatis vel cognatis legitimantis, & an auo, vide glossam decimam legis septimæ. titulo decimo. par. 1.
Legitimatus per oblationem curiæ a patre de filio factam bene succedit cognatis & agnatis, secus tamen si seipsum filius offerat, vide ibidem in glo. 11.
Legitimatus si a patre emancipetur an ei succedere possit, vide glossam l. 1. 9. tit. 15. par. 4.
Legitimatus erit hæres patris & quando, vide ibid.
Legitimatus an succedat cum filijs legitimis antea vel postea natis, & quid hodie per legem Tauri, vide glossam secundam dictæ legis nonæ tit. 15. par. 4.
Legitimatus per principem eo tempore quo iam stabant filij legitimi & naturales, de quibus in impetratione legitimationis mentio facta fuit an succedat in parte sua simul cum alijs legitimis vel non, vide glo. 2. l. 9. tit. 15. par. 4.
Legitimati per subsequens matrimonium an reuocent donationem factam in defectum liberorum, vide glossam septimam legis octauæ. titu. 4. par. 5.
LEGITIMVS & illegitimus quis sit, & an isti possint ordinari. & quare non, vide glossam primam & secundam legis duodecimæ. titulo sexto. par. 4.
Legitimus an dicatur ille qui fuit religionem ingressus quo ad ordines suscipiendas, vel quo ad patri succedendum, vide glossam secundam l. 1. 2. tit. 6. par. 1.
Legitimum esse filium quibus modis istud probari possit, vide gloss. 1. l. 1. tit. 13. par. 4.
Et an ista legitimatio possit præscribi spatio 30. annorum, vide dictam glo. 1.
Legitimus filius esse dicitur ille qui nascitur ex matrimonio quod de iure non valuit. si ipse vel vnus ipsorum impedimentum ignorauerit, vide ibi glo. 3. per tex. ibi.
Et quo tempore requiratur ignorantia ad hoc vt filij nati ex matrimonio quod de iure esse non poterat legitimi esse dicantur, vide ibi glo. quintam.
Legitimus an dicatur filius qui natus est in figura matrimonij quando per impedimentū quod obijciebatur coniugibus erat litigium, vide ibid in gl. 6.
Legitimus est filius qui ex concubina nascitur si postea parentes matrimonium contrahant, & hoc vere non perfictionem, vide glossam. 7. l. 1. tit. 13. par. 4.
Et an ad hoc requiratur quod talis concubina sit in domo retenta vel nō vide ibid. in glo. 8. d. l. 1.
Legitimus est filius per contractum matrimonium licet antea esset illegimus si certus illo tempore potuit esse vxor eius, vide glossam. 9. l. 1. tit. 13. par. 4.
Et quid si inter eorum & istud matrimonium aliud matrimonium præcesserit, vide ibid. col. 2. in prin.
Et quid si dos intercuenit, vide ibid.
Et an sufficiat possibilitas contrahendi cum eo tempore nativitatis filij licet non tempore conceptionis ipsius, vide ibidem.
Legitimus an efficiatur filius ex clerico in minoribus constituto, & soluta natus per subsequens matrimonium vide ibidem.
Et quid si sit beneficiatus, & an huic matrimonium contrahere liceat, vide ibidem.
Legitimi an efficiantur filij per contractum matrimonij in mortis articulo factum, & quando non, vide dictam glossam nonam, colum. 1. infi. cum prin. sequentis.
Et quid si contrahat cum ea cum qua honeste contrahere antea non poterat vel ei deficeret sensus, vide ibid.
Legitimus tempore natiuitatis licet non tempore conceptionis, an admittatur ad maioriam ad quam vocantur filij geniti & nati ex legitimo matrimonio, vide ibid. col. 2. in med.
Legitimus an esse possit filius vulgo conceptus si pater & mater ipsius illud confiteantur & subsequatur matrimonium, vide ibidem post medium.
Legitimus per subsequens matrimonium retro fuisse legitimum creditur, quia hæc legitimatio pene naturam imitatur, vide ibid. ad fi.
Et an talis possit bene in feudis succedere & quid si in inuestitura dicitur succedat talis & ex eo legitimi descendentes, vide d. glo. 9. col. 2. ad fi. l. 1. tit. 11. par. 4.
Legitimus dicitur legitimatus non natura sed gratia, nō generatione sed regeneratione, non fœlicitate nascendi sed dono principis, vide glo. 2. l. 4. tit. 15. par. 4.
Legitimatus vere dicitur ille qui fuit a principe legitimatus non per fictionem, vide glossam decimam legis quartæ. titulo decimoquinto. par. 4.
Legitimus an præsumatur filius per emancipationem patris de quaper instrumentum constat, vide glossam quartam legis decimæ sextæ. titulo 18. par. 4.
Legitimus an sit filius qui nascitur in. 8. 10. vel vndecimo mense, vid. gl. 2. 3. & 4. l. 4. tit. 21. par. 4:
LEGITIMVS TVTOR, vide in verbo TVTOR LEGITIMVS.
LEGITIME FACTVM puniri minime debet, vide glos. 8. per tex. ibi. l. 5. tit. 21. par. 4.
LENONES sunt infames quomodocunque officium exerceant, vid. gl. 1. 2. & 3. l. 4. tit. 6. par. 7. per tex. ibi.
LENO quis dicatur, & quotuplex sit, & de eius pœna, vide glo. l. 1. & 2. per tex. illum ibi. tit. 22. par. 7.
LENOCINIVM oppositum ab vxore marito illam de adulterio accusante an infringat talem adulterij accusationem, vide glo. 2. & 4. l. titu. 9. par. 4.
Et an tunc sufficiat probare lenocinium in genere licet non fiat in illa specie adulterij, vide ibid.
Lenocinium si probetur vassallo an per hoc feudo priuari possit quādo consentit vt alius eum vxore domini commisceretur, vide glo. 4. l. 9. tit. 26. par. 4.
Lenocinium si probetur vassallo, an per hoc feudo priuari possit quādo consentit vt alius eum vxore domini commisceretur, vide glossam 4. l. 9. tit. 26. par. 4.
Lenocinium si per vxorem opponatur contra maritum accusantem ea de adulterio, an si talis exceptio probetur maritus puniendus sit vel non. & quando, vide glossam quartam & quintam l. 29. per tex. ibi titu. 1. par. 7.
Et quid si talis exceptio proponatur post litem contestatam, vide gl. 4. & 7. tit. 17. par. 7.
Lenocinium est quinquiplex, & quis illum committere dicatur & de eius pœna, vide glossas legis primæ & secundæ. per textum ibi titulo vigesimosecundo. par. 7.
LENONES & de eorum natura & feritate, vide plura per glo. 1. l. 23. tit. 15. par. 7.
LEPRA & elephantia dicitur quædam species lepræ, vide glo. 5. l. 17. titu. 1. par. 4.
Lepra & de multis generibus lepræ, vide glossam tertiam in præmio tit. 2. par. 7.
LEPROSVS clericus siue prælatus an debeat priuari ecclesia vel dandus sit illi coadiutor, vide glo. 1. l. 18. tit. 16. par. 1.
Leprosi an teneantur dare decimas & de quibus rebus non, vide glo. 1. l. 9. tit. 20. par. 1.
Leprosus si factus sit maritus an per hoc matrimonium dissoluatur, & an sinus leproso debitum reddere teneatur & quando, vide glo. 7. per text. ibi. l. 7. tit. 2. par. 4.
Et an vir debitū reddere debeat si ita vel alia sit infirmitate detentus, ita quod si vxori petenti debitū illud sibi reddat periclitaretur, vide ibid.
Leprosi sunt extra ciuitatem ponendi, & quare neque filios secum inducere possint, vide ibid. in gl. 9.
Leprosi an debeant sepelliri in cimenterio aliorum, vid. d. gl. 9. d. l. 7.

Leprosus est idoneus testis, bene tamen possunt alij testes cum eo nolle intercedere. vide dicta. glos. 9.
Leprosi quasi nunquam curari possunt, & sunt extra ciuitatem ponendi & an mortui possint cum alijs sepeliri, vide glossam. 4. & quintā. in prohemio titulo. 2. parti. 7.
LAESIO si causetur intra 25. annum poterit peti restitutio infra quadriennium a prima die. 26. anni. vide glossam tertiam legis tertiæ. titulo vigesimo quinto. partita. 3.
Laesio propter præscriptionem si sit enormissima, an transacto quadriennio quod datur ad restitutionem petendam peti possit restitututio, vide glo. 9. l. 7. titul. 29. partit. 3.
Laesio minoris an probetur eo ipso quod compromiserit siue in arbitrū siue in arbitratorem, vide glos. 4. l. 25. titul. 4. partit. 5.
Laesio qualis esse debeat ad hoc vt per eam recurratur ad arbitrium boni viri quando tertius electus per contrahentes ad nominationem pretij vel ex contrahentibus læsit, vide glossam quintam legis quintæ. titu. quinto. partita quinta.
Laesio si sit enormissima etiam si tunc iuretur non venire aduersus contractum venditionis an iuramentum aliquid obstet vel non, & quid in minore hoc iurante, vide glossam duodecimam legis quinquagesimæ sextæ. titulo. 5. part. 5.
Laesio vltra dimidiam iusti pretij facit venditionem non tenere, & qualiter hoc procedat. & plene de hoc, vide glos. l. 56.
Laesio enormissima si sit in transactione an ita læsus possit intentare remedium. l. secundæ. C. de rescindenda venditione, & quid in muliere & rustico, vide glossam secundam legis. 34. titulo decimoquarto partita. 5. per textum ibi.
Laesio in rebus minoris data, de hoc vide in verbo RESTITVTIO, & in verbo MINOR.
LAESVS si sit aliquis eo quod testator illum volebat instituere hæredem in suo testamento, si sit prohibitus testare vel per vim alium hæredem fecerit, an tunc succurratur læso vel fiscus intromittatur, vide gl. quintam legis. 27. titulo. 1. partita, 6. & glossa. 4. legis. 28. & glos. primo. l. 29. ibidem.
Laesus si sit minor qualiter restituatur, vide in verbo MINOR & in verbo RESTITVTIO.
LANCA, & quot passus faciant vnam leucam, vide glossam decimamquintam. titulo. 16. partita. 2.
LEVIS CVLPA quę sit, & qualiter hæc impuretur commodatario. & quando, vide glossam. 5. l. 2. tit. 2. partit 5. & glos. 9. per text. ibi. l. 3. tit. 2. partita. 5. & gl. 5. l. 11. tit. 33. parti. 7.
Levis hospitarius quando de leui vel de leuissima culpa teneatur, vide dictam glossam vndecimam legis tertiæ. per textum ibi. titulo tertio. partita 5. & ibi vide glo. 12.
Levis culpa leuiter est punienda. vide glos. 5. columna prima. ad finem. l. 11. titulo. 8. part. 5.
Levis culpa an veniat in actione pignoratitia. vide glos. 5. l. 20. tit. 13. pa. 5.
Levis culpa meretur maximam pœnam quando continet in se ingratitudinem, vide glo. 5. l. 1. tit. 33. par. 7.
Levis culpa in facto proprio an sit punibilis, vide dictam glossam quitā. l. 11. tit. 33. par. 7.
Levis delinquens per leuem culpam excusetur, vide ibid.
LEVISSIMA CVLPA, & an de ea teneatur tenens in custodiam Regis castellum, vide glossam decimam legis primæ. titulo decimoctauo. par. 2.
Levissima culpa & an commodatarius teneatur de leuissima culpa, vide gl. 2. l. 2. per tex. ibi tit 2. par. 5.
Levissima culpa an veniat in actione depositi contraria, vide glossam. 3. l. 10. tit. 3. par. 5.
Levissima culpa an imputetur ei qui pro custodia salarium recipit, vide glo. 4. l. 5. tit. 8. par. 5.
Levissima culpa an obliget artificem qui opus fecit, vi. glo. 3. & 4. l. 17. & glo. 1. l. 15. tit. 8. par. 5.
Levissima culpa an obliget hospitatorem si furentur sibi res sibi datæ vel de alia teneatur, vide gl. 9. cum alijs. l. 1. 6. tit. 8. par. 5.
Levissima culpa an veniat in actione pignoratitia, vide glossam quintā. l. 20. tit. 13. par. 5.
Levissima culpa & an hæres teneatur legatario de leuissima culpa, vide gl. 7. & glo. 3. l. 41. tit. 9. par. 6.
Levissima culpa an veniat in actione legis aquiliæ, vide gl. 4. in principio. l. 10. tit. 15. par. 7:
LIBELLVS in quibus casibus non debet in scriptis porrigi, vide remissiue per glo. 1. l. 41. tit. 2. par. 3.
Libellus debet parti manu iudicis tradi, vide glossam sextam legis. 41. titu. 3. par. 3.
Liber in quo quis dicit se possidere aliquid incorporale an sustentari debeat, vide gl. 4. l. 1. tit. 30. par. 3.
Libellus in actione criminali ciuiliter mora an dari debeat seruata solennitate. l. liberorum. ff. de accusationibus, vide glossam tertiam tit. 9. par. 2.
Libellus qualiter concipi debeat quando maritus accusat vxorem de adulterio, & quid in se continere debeat, vide glossas legis 9. par. 4.
Libellus ineptus & defectuosus non est admittendus de qua potest in causa appellationis, vide glossam primam. per textum tit. 9. par. 4.
Et an talis libellus procedat parte non opponente contra illum. d. gl. 1. d. l. 14. tit. 9. par. 4.
Libellus & an in denuntiatione quam emptor facit venditori ostendere ei copiam libelli, vide glossam quartam. columna secunda. q. 2. l. 31. tit. 5. par. 5.
Libellus qualiter debeat formari quando intentatur remedium. l. 2. C. de rescindenda venditione, quia fuit quis vltra dimidiam deceptus, vid. gl. 7. l. 56. tit. 5. par. 5.
Libellus iudici dandus non est in causa naufragij, & hoc est specialis in tali causa, vide glossam secundam legis. 14. per textum ibi titulo nono. par. 5.
Libellus qualiter formari debeat in hypothecaria actione, vide glossam 3. l. 14. tit. 13. par. 5.
Libellus qualiter formandus sit quando creditor constituit procuratorē ad petendum debitum tantum, & non ad recipiendam solutionem, vide glossam. l. 7. tit. 14. par. 5.
Libellus si plura narrat, an omnia ibidem narrata probari debeant vel sufficiat vnum tantum probare, vide glossam secundam legi. octaui. tit. 7. par. 6.
Libellus in causa criminali si rite non sit propositus a iudice reijci debet. vide glossam sextam in principio legis decimæ quartæ. titulo primo. par. 7.
Et an defectus ipsius purgetur ex probationibus postea factis, vel an remaneat absoluendus sit, vide dictam glossam sextam. columna secunda principio.
Libellus famosus si contra aliquem fiat publice vel secrete qualiter puniatur, vide glossas legis tertiæ. per textum ibi titulo nono. septima.
Libellus qualiter formetur quando agitur ciuiliter actione iniuriarum. vide glo. 4. l. 21. tit. 9. par. 7.
LIBER tributorum & an talis liber debeat exactori tributorum per notarium tradi, vide glossam quintam legis vigesimæ tertiæ. titulo decimooctauo. par. 3.
Liber mercatoris quam fidem pro se vel contra faciat, & an aduersarius qui de eo vti vult debeat totum librum respuere vel illum tocum approbare, & quid in hoc obseruetur, vide glossam primam legis. 21. tit. 18. par. 3.
Liber feudorum an sit ab Imperatoribus approbatus, vide glossam magnam. l. 7. tit. 2. par. 1.
Liber rationum mercatoris mortui si fuerit bonus homo quam fidem faciet, vide glo. 2. l. 121. tit. 18. par. 3.
Libri veteris & noui testamenti dicuntur scripturæ authenticę, vide glo. 1. l. 1. tit. 18. par. 3.
Liber & si a patre libri donentur filio an donatio teneat, vel an ipse cum fratribus illam communicare debeat, vide glossam sextam legis tertiæ. per textum ibi tit. 4. par. 5.
Libri an veniant in generali obligatione bonorum, vide glossam tertiā. l. 5. tit. 13. par. 5.
Libri an possint auferri scholia qui bonis cessit, si post cessionem emerit, vide glossam quartam legis certiæ. titulo decimoquinto. in partita quinta.
Libri a patre dati filio an ipse filius ad collationem cum fratribus adducere debeat, & quando non, vide glossam quintam legis quintæ. per textum ibi tit. 15. par. 6.
Libri dicuntur arma studentis non vero non studentis, vide glo. 6. ad fin. d. l. 5. tit. 15. par. 6.
LIBER HOMO, vide in verbo HOMO LIBER.
LIBERA præsumitur quælibet res nisi contrarium probetur, vide gl. 3. in fi. l. 28. tit. 2. par. 4.
LIBERALIS ille dicitur qui dat sine spe retributionis, vide glo. 2. l. 1. per tex. ibi tit. 4. par. 5.
LIBERALITAS proprie dicitur tribus concurrentibus de quibus per glo. 2. l. 3. tit. 1. par. 1.
Liberalitas alicuius in aliquem illum in futurum non obligat, vide glo. 7. per tex. ibi. l. 12. tit. 22. par. 1.
Liberalitatis diffinitio, vide per glossam secundam legis decimooctauæ. tit. 5. par. 2.
Liberalitas non censetur esse in necessitatibus, vide glossam nonam. col. 2. legis. 23. tit. 11. par. 4.
Liberalitas an exerceatur a patre dotando filiam cum ipse ad hoc tene-

Universidad de Deusto
Biblioteca

tur, vide glossam quartam, columna secunda ad finem legis octauæ. titulo quarto. partita 2.5.

LIBERATIO generalis dicitur captiosa, & an creditor debeat compelli ad faciendam generalem liberationem, vide glosam secundam. l. 81. tit. 8. par. 3.

Liberatio per minorem facta tutori, an teneat si aliquid dolose fuit occultatum seu factum, vide glosam secundam legis. 102. titulo decimo octauo. par. 3.

Et quid si minor dolum tutoris remiserit, an hæc liberatio aliquid operetur, vide gl. 3. d. l. 102. tit. 18. par. 3.

Liberatio filij facta debitori patris sui in vita patris, an conualescat si postea filius extitit hæres patris, vide glosam secundam legis. 22. titulo. 11. par. 5.

Liberatio domini generaliter data an ad species furto subractas extenda tur. vide glosam secundam legis trigesimæ. per textum ibi titulo vn decimo. par. 5.

Liberatio generalis an extendatur ad occultata & ignorata, vide glosã 3. d. l. 30.

Et an sit differẽtia siue liberatio fiat ei qui est in obligatione generali vel vniuersali, vel ei qui tenetur ex aliquo contractu speciali, vide ibidem in gl. 4.

Liberatio generalis an extendatur ad commissa per dolum, siue fiat inter viuos siue in vltima voluntate, vide ibidem in glosa quinta.

Liberatio habetur pro solutione etiam quo ad solutionem implendam, vide gl. 2. l. 1. tit. 14. par. 5.

Liberatio in fraudem creditoris facta reuocatur si liberatus sit fraudis particeps, & quid si fit ignorans, & an & quando eius fideiussor liberetur vel non, vide glosas legis duodecimæ. per textum ibi titulo decimo quinto. par. 5.

LIBERATVS ab aliquo a morte vel a captiuitate an sortiatur naturalitatem liberatoris, vide glosam septimam. per textum ibi. legis. 2. tit. 24. par. 4.

Liberatus a rationibus reddendis, an & quando iterum illas redere tenetur domino qui illum liberauit, vide glosas legis. 30. per textum ibi. tit. 11. par. 5.

LIBERTAS debet adesse in consulendo & subscribendo quod notat pro consiliarijs Regum. glosa tertia legis vigesimæ quintæ. titulo decimo tertio. par. 2.

Libertas charior est vita estque vnum de honorabilioribus mundi, & nihil libertate nobilius, vide glosam primam in proœmio titul. 29. par tita secunda.

Et plura in fauorem libertatis remissiue ponit glosa septima legis quartæ. tit. 5. par. 3.

Libertas vbi requiritur si ibidem iunctus metus interuenerit actus non valet, vide glosam tertiam legis vigesimæ nonæ. titulo vndecimo. partita 3.

Libertas quanto tempore per seruum præscribatur, vide glosam primã & 2. l. 23. tit. 29. par. 3.

Libertas est vnum de honorabilioribus & æstimabilioribus mundi, vid. gl. 1. in proœ. tit. 5. par. 4.

Libertas charior est quam vita quam nemo recusare potest, vide glosã 1. in proœ. tit. 22. par. 4.

Libertatis diffinitio quæ sit, vide glosam primam. per textum ibi legis. 1. ibid.

Libertas quando datur seruo per scripturam vel coram amico vel in testamento datur, quam ætatem dominus habere debeat, vide ibid. in. gl. 6. & glo. 7. per tex. ibi.

Libertas qualiter seruo communi detur ex sola vnius domini voluntate, vide glosam secundam. per textum ibi legis secundæ. titulo. vigesimosecundo. par. 4.

Libertatem an mereatur seruus qui occisorem domini sui accusauit si illud non probet, an vero requiratur quod illud probet, & an sufficiat illud per indicia probare per quæ deuentum fuit ad torturam si ex ea orta fuit confessio, vide glosam quartam legis tertiæ. titulo vigesimo secundo. par. 4.

Libertas an debeatur seruo si detegerit coniurationem in mortem domini, vide ibid. in gl. 5.

Libertas an seruo danda sit quando proditionem Regis vel Regno machinatam denuntiauit, & an tunc a fisco debeat pretium domino seruo solui, vide ibid. in glo. 6.

Libertas an impediatur propter pactum appositum a venditore ne seruus venditus manumittatur, & quando, vi. glosam tertiam legis. 46. tit. 5. par. 5.

Libertatem consequitur serua statim quod a domino fuit prostituta, vid. glo. 2. l. 147. tit. 5. par. 5.

Libertas serui an sit præcise pia causa, & an valeat argumentum de vno ad alium, vide glo. 1. l. 3. tit. 12. par. 5.

Et an ratione libertatis consequendæ mulier possit fideiubere, vide. d. gl. 1. per illum tex. ibi.

Libertas an videatur data seruo eo ipso quod dominus eius illum suum hæredem facit, & quando non, vide glosas legis tertiæ. per textum ibi. tit. 3. par. 6.

Libertates an debeantur quando hæreditas peruenit ad fiscum & fit ab hærede sublata tanquam ab indigno, vide glosam. 25. legis 3. titulo 7. par. 6.

Libertas est res inæstimabilis, & sic seruus cui datur onere pecuniario gra uari non potest, vide glosam quintam legis sextæ. titulo nono. partita sexta.

Libertas fideicommissaria an competat ipso iure vel sit ab hærede legatario præstanda, vide glosam septimam legis trigesimæ sextæ. titulo nono. par. 6.

Libertates in testamento relictæ legitimas filiorum minuere non debent, vide glo. 1. col. 2. l. 1. tit. 11. par. 6.

Libertas an videatur data seruo quia domino tutor datus fuit filijs ipsius vide glosas legis septimæ per textum ibi. titulo decimosexto. partita sexta.

LIBERTVS quales operas heredibus extraneis sui manumissoris præstare teneatur, vide glosam quintam per textum ibi. l. 8. titulo vigesimo. par. 4.

Libertus tenetur ad operas obsequiales patrono & in quo istæ operæ consistant, vide glosam sextam. cum sequentibus per textum ibi. d. legis 8. tit. 22. par. 4.

Libertus res domini cum maxima cura seruare & prospicere tenetur, vide ibidem in glo. 13.

Libertus tenetur petere tutorem filijs sui patroni quod suis sumptibus facere debet, vid. d. gl. 13.

Libertus tenetur alere dominum manumissorem si ad inopiam peruenerit, vide ibid. in glo. 14.

Et an valeat argumentum de libertis ad vassallos, vide dictam glosam decimam quartam.

Libertus ingratus qualiter ad seruitutem reuocetur si aliquid contra filios patroni fecerit, vide glosam tertiam. per textum ibi. l. 9. titulo. vigesimosecundo. par. 4.

Et qualis debeat esse iniuria siue offensa illi facta, & an in faciendo vel in non faciendo, vide ibid. in gl. 4.

Libertus si fiat clericus propter ingratitudinem in seruitutem non potest reuocari, vide in glo. 6.

Libertus quando ex iusta causa reuocatur in seruitutem, an & tunc iudicis sententia requiratur vel non, vide ibidem in glo. 7.

Libertus licet ingratus sit non tamen a domino in seruitutem redigi potest quando alius illum redemit, & qualiter tunc domino conseruatur, vide ibid. in gl. 9.

Et quid si dominus cum possit illum in seruitutem reuocare illud facere noluit, sed de eo iudici conqueritur, an illud facere possit, videibidem in glosa nona.

Libertus si in seruitutem redigi non possit qualiter ad querelam domini sui illum puniet iudex, vide glosam decimam legis nonæ. titulo vigesimosecundo. par. 4.

Libertus si habeat fratrem an ille excludat patronum si sine testamento libertus decedat, vide glosam primam. per textum ibi. l. 10. titulo vigesimosecundo. par. 4.

Libertus si sit clericus an quomodo voluerit testare poterit nihil patrono suo relinquendo, & an idem sit in libertis ecclesiæ licet ordinati non sint, & quid si iste liberos legitimos haberet, vide glosam secundam. d. l. 10.

Libertus ex multis causis sine patrono esse potest, vide glosas legis. 11. per tex. ibi. tit. 22. par. 4.

Libertus quando propter operarum præstationem a iure patronatus liberetur etiam quo ad contra tabulas, vide glosam nonam legis vndecimæ. per tex. ibi tit. 22. par. 4.

Libertus testatoris si sit institutus hæres, an per hoc testamentum possit querelari per fratrem ipsius testatoris, vide glosam tertiam legis tertiædecimæ, tit. 8. par. 6.

Libertus an patronum accusare possit, vi. glosam decimamquintam. l. 2. per tex. ibi tit. 1. par. 7.

Libertus si ad mandatum domini damnum dedit, an ipse vel eius dominus ad emendam teneatur, vide glosam secundam legis quintæ. titulo. 15. par. 7.

Libertus an possit occidere dominum turpiter inuentum cum vxore sua & quid in vassallo, vide glosam primam & sextam legis. 13. titulo decimoseptimo. par. 7.

Libertus & vassallus æquiparantur, vide dictam glosam sextam. dicta lã. tit. 7. par. 7.

LIBIDO dominandi suos consortes non patitur, vide glosam tertiam in 6. tit. 28. par. 3.

LICENTIA alicui per parochum suum data vt confiteatur vbi voluerit peccata sua religioso confiteri licet de eo expressa mentio non fiat, vide glosam secundam. l. vigesimæ primæ. titulo. 4. partita prima.

Licentia parrochiano non semper dari debet alibi confitendi peccata nisi iusta causa, & qualis debeat esse causa, vide glosam antepenultimã. gl. 21.

Licentia & consensus idem sunt, vid. glo. l. 32. per tex. ibi titu. 4. part. 1. & glo. 4. l. 3. tit. 6. par. 6.

Licentia poenitentis an indistincte sufficiat ad hoc, scilicet, vt sacerdos li cere possit suam confessionem reuelare, vide glo. 3. l. 35. titulo. 4. par. prima.

Licentiatus ad certum tempus an eo elapso citari debeat vt possit beneficium priuari, an vero talis citatio non sit necessaria, vide glo. 2. d. l. 6. tit. 6. par. 1.

Licentia alicui data ad faciendam maioriam in aliquem filium quem vetetur ad quemlibet ipsorum etiam extra matrimonio natorum vid. gl. 10. col. 2. vers. ex quibus decisionibus, & l. 2. tit. 15. par. 2.

Licentia alicui data vt possit maioriam in vnum ex filijs facere an possit hoc in nepotem, vide glosam. 17. columna secunda. l. 2. titulo. 15. par. 2.

Licentia limitata limitatum debet procedere effectum, vide ibidem.

Licentia vt maioria fieri possit in petrum filium eo mortuo non potest fieri alium, vide ibid.

Licentia alicui data vt possit maioriam in vnum ex filijs facere, an possit facere maioriam in duos filios, vid. d. gl. 17. in fin.

Licentia data faciendi maioriam in vnum ex consanguineis poterit maioriam facere in consanguineum siue ex parte patris, siue ex parte matris, vide glosam decimam octauam. columna 3. ad medium. l. 2. tit. 15 par. 2.

Licentia data ad faciendam maioriam ad inhabiles non extenditur, vid. gl. 19. in prin. l. 2. tit. 15. par. 2.

Licentia ad faciendam maioriam data cum clausula, scilicet, vt non per eam etiam si possessor commisserit crimen læsæ maiestatis quomodo intelligatur, vide gl. 20. d. l. 2. ad fin.

Quid data alicui ad faciendam maioriam illam apud hostes captus facere non poterit nisi reuertatur, vide glosam secũdam. l. 6. tit. 29. par tita secunda.

Licentia Regis an requiratur quando ciuitas vult super rebus suis commissum in aliquem facere, vide glosam quintam. l. 24. tit. 4. part. tertia.

Licentia Regis ad hoc alicui data vt libere possit res veritas extra Regnum extrahere, an intelligatur pro prima vice tantum, vi. gl. 1. l. 20. tit. 18. par. 3.

Licentia tali licentia dies in quo datur scribi debeat, vide ibid.

Licentia tali licentia alicui data vt possit res veritas extra Regnum extrahere tempore nihil fuerit dictum quot dies durabit talis licentia, vide gl. 1. d. l. 20. tit. 18. par. 3.

Licentia quæstoribus vt pro Regno eleemosynam petere possint qualitercunque, & datur, vid. gl. 1. l. 21. ibid.

Licentia impetrata ad faciendam maioriam, an teneat si in eius impetratione de numero liberorum impetrantis mentio facta non sit, vid. gl. 1. l. 18. tit. 18. par. 3.

Licentia habita ad vendendum de rebus maioriæ vsque ad certã quantitatem an teneatur venditor adhoc, scilicet, vt pretium maneat in matrimonio. vide glo. 7. l. 20. tit. 31. par. 3.

Licentia ciuitatis data alicui vt possit in loco publico ædificare, an valeat vid. gl. 1. l. 3. tit. 32. par. 3.

Licentia pretor talem licentiam dare possit, vid glos. 4. post principium. d. tit. par. 3.

Licentia patris an requiratur in matrimonio filiæ si illud sit per statutum ciuitatis, & an pœna illi filiæ aliter facienti ab statuto imposita sit exacta, vide glosam tertiam. legis quintæ. titulo tertio. partita quarta.

Licentiam potest dare vxor marito intrandi religionem non tamen illud per metum facere debet, vide glosam primam, & 2. l. 2. titulo. 10. par. 5.

Licentians debeat continentiam vouere vel intẽtare religionem, vide ibid. gl. 3.

Licentia prælati nonest necessaria licet requiratur quando maritus de licentia vxoris religionem intrat, vid. ibi. glo. 5.

Licentia a Rege alicui data vt ex propriis bonis maioriam faciat non facit vt talia bona exinde castrensia reputentur, vid. gl. 8. l. 7. tit. 17. in fin.

Licentia an sit necessaria ad hoc vt sit licitum comiti vel alij domino ad regnum se transferre quando transit sui lucri causa, & quid in tempore guerræ, & quid si illud a Rege sit prohibitum, vid. glo. 2. l. 15. tit. 9. par. 4.

Licentia Regis si alicui ad alienandam rem maioriæ detur, an liberet proximiorem successorem in maioriam, vt propter eius consensum in pœnam amissionis maioriæ non incidat, vide glo. 1. col. 5. q. 44. l. 10. titu 26. par. 4.

Licentia per principem alicui data ad testandum debet intelligi vt secundum ius commune & loci consuetudinem teste ur, vid. glo. 1. l. 5. tit. 1. par. 5.

Licentia si per patrem sit principi petita ad faciendam maioriam si illa facta ante ipsius concessionem faciens maioriam decesserit, & postea princeps illam concesserit, an maioria teneat, vel non vide glo. 4. l. 21. titulo. 1. & glo. 3. columna. 11. quæstione. 24. l. 32. titulo nono. partita sexta.

Licentia Regis data patri, vt possit grauando legitimas aliorum filiorũ in vnum ex eis maioriam facere qualiter intelligenda sit, vide gl. 1. col. lum. 2. l. 1 1. tit. 4. partita. 6. & glo. 3, columna. 11. l. 32. titulo nono. partita sexta.

Licentia iussus & præceptum idem sunt, vide glossam. 4. l. 13. titul. 6. partita. 6.

Licentia vbicunque requiritur, an præcedere debeat actui, & an ex interuallo præfixa valeat, vid. d. gl. 4.

Licentia domini requiritur ad hoc vt seruus ab aliquo institutus hæres addire possit, & an ratihabitio domini sufficiat, vid. ibid.

Licentia principis data ad maioriam faciendam, an comprehendat iam factam, vide gl. 3. l. 21. tit. 9. par. 6.

Licentia data per Regem ad faciendam maioriam in vnum ex filijs, an habeat locum, & illa fieri possit in vnum illum si in potestate illum tantum habeat, vid. gl. 1. l. 23. tit. 9. par. 6.

Licentia ad maioriam faciendam qualiter dari debeat. vide gl. 1. tit. titu. 4. & glossam tertiam. columna. 2. quæstione. 1. l. 32. titulo nono. partita sexta.

Et an pater virtute licentiæ sibi datæ ad maioriam faciendam possit filiũ in minoribus ordinibus constitutum gr uare minuendo suam legitimam si in illis ordinibus erat constitutus tempore impetratæ licentiæ vid. gl. 3. col. 2. q. 1. l. 32. tit. 9. par. 6.

Licentia si interuenerit quando pater facit maioriam de bonis suis, & filiorum suorum, an si postea filij impetrauerunt reuocationem a principe respectu bonorum filiorum ex hoc videtur pater approbare maioriam respectu bonorum patris, vid. gl. 3. colum. 2. q. 2. l. 32. titul. 9. par. sexta.

Licentia data per Regis primopenitum patre viuente ad maioriam faciendam an valeat si maioria fiat postquam primogenitus successit in Regno, vide ibidem. in. q. 4.

Licentia ad maioriam faciendam si in ea non fit expressum de posthumis nacituris, an ipsi in legitima grauari possint, vid. d. gl. 3. colum. 2. q. 6. l. 32. tit. 9. par. 6.

Licentia ad faciendam maioriam patri data, vt possit in quemcunque velit illam facere, an ipse possit illam in filium spurium facere etiam stantibus legitimis, vide dictam glos. 3. colum. 2. q. 7. l. 32. titulo nono par. 6.

Licentia & an princeps possit patri licentiam dare ad faciendam maioriam in filium spurium stantibus legitimis, vid. ibidem. in dict. col. 2. q. 8. & in. q. 12.

Licentia a principe data ad maioriam faciendam in filium quem pater elegerit, an transferatur in alium filium, & ipse inter suos eligere possit, vid. ibidem. col. 6. q. 9.

Et an conditor maioriæ prætendente Regis licentia possit dare filio potestatem eligendi inter suos filios quem velet vt in ea succedat, vid. d. col. 6. ad medium.

Et an vigore talis licentiæ possit pater ad maioriam vocare filium suum inimicum testatoris, vid. d. col. 6. post medium.

Licentia data ad faciendam maioriam in vnum ex filijs, an in ea filij posthumi comprehendantur, vide in d. col. 6. in fin. q. 10.

Sed quid si in impetratione licentiæ ad faciendam maioriam non fit facta mentio de eo, scilicet, quod possit filiorum legitimas grauare, an tunc licite possit saltim si dictum fuit quod libere illam facere possit, vid. in d. gl. 3. col. 6. in fi. q. 11. l. 32. tit. 9. par. 6.

Licentia si detur ad faciendam maioriam illi qui testamentum facere non potest, an per hoc videatur princeps cum eo dispensare, & quando, vide ibid. in col. 7.

Licentia si detur a Rege ad faciẽdam maioriam in vnum ex filijs, an tũc pater vigore talis licentiæ illam possit in duos plures ve filios facere faciendo duas maorias, vide glosam. 3. colum. 7. q. 13. l. 32. titulo. 9. par. 6.

Et quid si licentia data fuit vt pater possit maioriam facere in duos plures ve filios, an tunc pater illam facere possit in vnum tantum, vi. ibidem.

Et an vigore talis licentiæ datę ad faciendam maioriam possit pater illã facere in filium in potestate per viam donationis vel in postumũ vel in

Universidad de Deusto
Biblioteca

Filium extantem apud hostes, vide dict. glo. 3. col. 8. quæstione. 14. d. l. 32. tit. 9. in par. 6.
Licentia patri data ad faciendam maioriam in vnum ex filijs, an extenda tur vt fieri posit in nepotem, & quando, vide ibi. in. q. 15.
Et si pater vigore licentiæ principis facit maioriam in suum filium, & post eius mortem vocauit nepotem filium suum si filius in vita patris decedat nondum habita maioria an tenebit constitutio in personam nepotis, vide dictam glossam tertiam. colum. 9. quæst. 16. l. 32. titu. 9. par. 6.
Licentia per principem patri data ad faciendam maioriam in filium quē elegerit an expiret in prima dictione, an vero si postquam elegit, & electus decesit posit alium filium ad talem maioriam eligere sine alia facultate, vid. ibid. in. d. col. 9. q. 17.
Licentia data patri per principem ad faciendam maioriam in talem filiū nominando illum an posit extendi vt illo mortuo pater vigore talis licentiæ illam in alium filium facere posit, vid. in dict. colum. 9. quæstio. 18.
Et quid si nascatur alius filius quem pater eodem nomine nominauit, an in eum vigore talis licentiæ maioria fieri posit, vid. ibid. in. q. 19.
Licentia data ad faciendam maioriam libere & prout aliquis voluerit, an comprehendat vt posit illam facere in incapacem, vel contra regulas iuris, vel similiter, vide dictam glossam tertiam, columna decima. in. q. 20.
Licentia Papæ licet requiratur in creatione nouæ dignitatis in aliqua ecclesia non tamen requiritur in reparatione, vide ibidem quæstione. 21. in fin.
Licentia data ad faciendam maioriam si postquam data fuit scindatur seu cancelletur ab impetrante illam & postea pœniteat, & vult illam valere, an posit vel necessaria sit alia licentia de nouo, vid. in. d. col. 10. q. 21.
Licentia ſi detur alicui ad faciendā maioriam expresso nomine proprio & dignitatis suæ, an tunc eius successor illam facere posit vigore talis licentiæ, vide ibid. in q. 22.
Et an ex aliqua causa fieri posit, vt princeps in nullo casu posit dare licentiam vendendi vel obligandi res maioriæ ob causam dotis, vel similie, & quando, vide dictam glossam tertiam. colum. 11. q. 23. l. 32. tit. 9. par. 6.
Licentia licet sequatur factioni maioriæ bene valet maioria, vid. ibidem in. q. 24. & 32.
Licentia si nō adsit tempore quo facta fuit ab aliquo maioria si post mortem facientis illam princeps confirmauerit, vide ibidem. in. q. 24. in q. 47.
Et si quis sine licentia fecit maioriam de. 3. parte bonorum ve in plus si ante quam a principe confimetur ipse faciens & filius in quem facta fuit decedant, an transmittant aliquam partem ad suos hæredes saltim illam tertiam, vide ibid. in. q. 25.
Et si de licentia Regis aliquis fecit maioriam & postea impetrauit reuocationem huius licentiæ, an per solam impetrationem reuocetur, vid. ibid. in. q. 28.
Licentia ad faciendam maioriam si a principe data sit sub condictione vt prius filias dotet si illud ita faciat & maioriam instituet, & bona in dotem dota euincantur, an filiæ agant de euictione vel rescindant maioriam, vid. ibid. in. q. 31.
Licentia si non præcesit factioni maioriæ si facta sit per donationem inter viuos, & princeps illam postea confirmauerit, an illam faciens reuocare possit, vel non, vide dictam glossam. 3. col. 13. q. 33. l. 32. titul. 9. par. 6.
Licentia impetrata ad faciendam maioriam in vnum ex consanguineis alicuius an operetur, vt fieri posit in consanguineum ex parte matris vide ibid. in. q. 35.
Licentia data ad faciendam maioriā in 4. parte bonorum, an excludat vt in 3. parte non faciat iuxta. ll. Regni, vid. ibidem. in quæstione quadragesima secunda.
Et an si licentia data fuit ad faciendam maioriam in vnum tantum filiū quem quis habeat si postea alij nascuntur irretetur talis licentia, vide ibidem. in. q. 43.
Licentia per Regem alicui data ad faciendam maioriam in filium sui fratris cum ipse filios non haberet, an si postea ei filius nascatur possit ex tali facultate in eum facere maioriam, vid. d. glos. 3. col. 14. & 15. in. q. 46. l. 32. tit. 9. par. 6.
Licentia ad faciendam maioriam si detur sub condictione, vt prius filiæ dotentur qualiter hoc sit intelligendum, vide ibidem. colu. 15. in quæstione. 48.
Licentia ad alienandas res maioriæ quasi nunquam dari debet, & quando sic, & quæ inspici debeat, vide glossam. 4. colum. 7. l. 6. titulo. 11. in par. 6.
Licentia principis ad alienandam rem maioriæ per ipsius possessorem ex causa dotis vel alia, an debeat intelligi, vt si alienans diues factus sit illam vel aliam similem in maioria ponere debeat, vide dictam glossam quartam. colum. 7. quæstione sexta. l. sextæ. titulo vndecimo, practica sexta.
Licentia per principem alicui data vt rem maioriæ vendere posit an extendatur ad eius successorem quando ipse cui data fuit mortepræuentus non vendidit, vide dict. glo. 4. colum. 8. quæst. 8. d. l. 6. titulo. 10. par. 6.
Et quid si ille qui ad vendendum licentiam habuit vendiderit remota illam per interpositam personam emat, vt alteri filio relinquat, an vetitio teneat, vide ibidem.
Et an pretium talis rei venditæ de principis licentia necessario debeat conuerti in emptionem alterius rei immobilis licet in licentia nihil dicatur, vid. ibid. in. q. 9.
Et quid si possessor maioriæ iurauit res ipsius maioriæ non alienare, an postea impetret licentiam alienandi tacens de iuramento præstito, an alienatio teneat, vid. d. glo. 4. columna. 8. q. 10. dict. l. 6. titu. 11. partita sexta.
Et quando ex aliqua causa de licentia principis aliquæ res maioriæ debent alienari vel obligari tunc non a pretiosioribus incipiendum est sed a vilioribus si illæ sufficiant, vide in dicta columna octaua. d. q. 10.
Licentia alienandi res maioriæ si sit ipsius possessori data, an tunc ipse rem illam obligare possit vel e contra, vide in dicta quæstione. 10. in fine. & in. q. 11.
Et quid si impetret licentiam ex tahendi rem a maioria postquam illam alicui legauit, an legatum reconualescat, vide ibidem. in quæstione duodecima.
Et de alienatione rerum maioriæ quæ de principis licentia sit & fieri possit, & de ipsius validitate & effectu, & an & quando reuocari possit, vel non vide dict. glo. 4. columna. 5. 6. 7. 8. 9. 10, &. 11. d. l. 6. tit. 11. par. sexta.
Et quid si licentia alienandi impetretur per minorem tacito de sua minoritate vide in. d. c ōl. 9. q. 22. &. 23.
Et an sit iusta causa dandi hanc licentiam alienandi res maioriæ si illæ sint in partibus remotis a domicilio possessoris maioriæ, vid. ibidem. colu. 10. q. 27.
Licentia a principe alicui data ad faciendam maioriam in filios vel filias an sit alligatur vt pater talem maioriam in filiam facere possit etiam stante filio masculo, vide glo. 2. columna. 3. quæst. 2. l. 3. tit. 13. partita sexta.
LICENTIARI an debeat pauper gratis, vide glo. 9. l. 10. titulo. 17. parte prima.
LICENTIATI an teneantur ad contributiones plebeiorum, an vero gaudeant priuilegio doctorum, & in quibus licentiatus istud habeat locum & quando, vid. data in glossa. 8. legis tertiæ. titulo decimo. partita secunda.
Licentiatus ad certum ipsam eo elapso cessare debeat. vt possit beneficia priuari, vide glo. 2. l. 16. tit. 16. par. 1.
LICITATIO, licitantes si plus offerant dolo personę quia publice dixit. 10. pro reddari cum non daretur nisi. 6. an offerens. 12, hoc postea cognito debeat petere illud, quod in plus visus fuit dare, vide glossa 2. l. 33. tit. 26. par. 2.
LICITVM est illicita remedijs licitis tollere, vide glossam penul. l. sit. tit. 2. par. 1.
LICOR commixtus cum aqua naturali non impedit quin in eo possit quis baptizari dum tamen aquę virtus prgualeat, vide glossam. l. 2. tit. 4. par. 1.
LIGVRGVS de isto narrat peregrinum factum circa educationem filiorum. vide gl. 3. l. 4. tit. 7. par. 2.
LIGNA si fundo nostro per alluuionem accrescant, an nostra sint, vide glo. 2. l. 26. tit. 28. par. 3.
LIMITES terminorum per riuos flumina, & per montes & castella diuidi solent non per vias priuatas, vide glossam septimā. l. 2. titu. 28. partita tertia.
Limites & de probatione limitum & plura in hoc, vide. per gl. 7. & 8. l. 10. per tex. ibi tit. 15. par. 6.
Limes quid sit & de pœna euellentis sine Regis vel iudicis licentia, & an committat furtum, vide glo. 15. 6. &. 7. l. 30. per tex. ibi. titulo. 14. partita septima.
LINEA est nomen comprehensiuum, & de eius diffinitione, vide glo. 1. in prin. l. 2. tit. 6. par. 4.
Linea masculina & linea fœminina a quibus stipitibus incipiant, vide ibidem.
Et an quando fit mentio de linea simpliciter comprehendantur in diffinitione omnes descendentes ab eo qui est caput lineæ tam masculi, quam fœminę, vide ibidem.
Et an in appellatione linęe debeamus intelligere de linea recta inflexa, vel obliqua, & quid si in dispositione hat tantū mētio de linea masculina sed descendentibus per lineam masculinam, an tunc veniat fœmina descendens ex masculo, vid. ibid.
Quid si an dispositione dicatur de descendentibus ex linea masculina, fœminæ comprehendantur, vide ibid.
Linea virorum in fœminis non continuatur sed extinguitur, vid. ibid.
Quid si testator vocat descendentes per lineam masculinam, an tunc comprehendantur fœminæ, & quid si testator vtatur alijs terminis, vid. gl. 2. l. 1. post medium. d. l. 2. tit. 6. par. 4.
Linea virorum a testatore vocata fœminæ excluduntur, & remissiue de verbo linea, vide glo. 1. ad fin.
LINGVA latina magis late extenditur per alias regiones quam vide gl. 2. per tex. ibid. 25. tit. 18. par. 3.
Lite mota super iure patronatus. an possit possidens aliquem præsentare vid. gl. 6. l. 9. tit. 15. par. 1.
Lite pendente differentia si lis mota fiat præsentatio a conductore seu locatore vero si fiat a bone fidei possessore. vide ibid. in glo. 7.
Lis non potest super futuris fallit tamen quando pater est prodigus de bonis filius ad quem pertinet maioria petit vt in vita patris declarentur quæ bona sunt vinculata, & quæ non, vid. gl. 2. l. 1. tit. 2. par. 3.
Lis est quando de præsentia aliquid sit per quod in futurum aliquis possit damnificari, vide ibidem.
Lis fit super maioriæ bonis an sit de casibus curiæ, vid. glo. 2. col. 1. l. 5. tit. 3. par. 3.
Litigando dicatur contestata. vide glossam tertiam. l. septimæ. titulo. 3. par. 3.
Litigantes peccata, vide glo. 1. l. 26. tit. 4. par. 3.
Litigare Regni an debeat contestari & si opponantur exceptiones impedientes litis ingressum, vide glossam tertiam. in medio. l. 3. titu. 10. par. 3.
Litigare contestari intra nouem dies alias nolens habetur pro cōfesso, vid. gl. 2. in med. & gl. 8. l. 3. tit. 10. par. 3.
Litis dominus terminatur per plures iudices quam per vnum, vid. glo. 1. l. 5. tit. 27. par. 3.
Lis inter causa criminali ciuiliter mota, an in ea libellus debeat porrigi forma solemnitate tex. in. l. liberorum. ff. de accusat. vid. gl. 3. l. 2. tit. 9. par. 4.
Litigando dicatur cepta, vid. gl. 4. l. 20. tit. 9. par. 4.
Litimonium de eo quod audit lite mota non valet, & quare, vide ibidem.
Litis expedit habere amicos, ad defensionem litium, vide gl. 2 1. l. 2. tit. 6. par. 6.
Litis debeat contestari in criminalibus, & quid si reus præsens nolit, litem contestare, vid. gl. 2. l. 16. tit. 1. par. 7.
Litis iudex compellatur litem contestare saluis suis exceptionibus, vide gl. 2. l. 16. tit. 1. par. 7.
LITIS CONTESTATIO bene fit cum procuratore mandatum non habente si illi oppositum non fuit alias etiam post litis contestationem, vide. l. 1. l. 1. tit. 3. par. 3.
Lis ante litis contestationem admittitur pœnitentia, & reuocatio confessionis cum expensis, vide glo. 2. l. 2. tit. 3. par. 2.
Litis contestatio fit etiam per datas confessionem, & tunc saluum manet ius capiendi. vid. gl. 3. l. 10. tit. 3. par. 3.
Litis contestatio est lapis angularis & fundamentum iudicij, vid. gl. 1. l. 3. tit. 10. par. 3. & glo. 4. l. 8. ibi.
Litis per confessionem, vide ibidem in glo. 2.
Litis contestatio fit per solam negotiationem licet non dicat petita fieri debere, vid. glo. 3. in principio. & glo. 7. d. l. 3.
Litis dominus cogatur litem contestare, vid. ibidem.
Litis si reperiatur quod fuit facta contestatio sed non dicitur per quem vel, &c. an valeat processus, vide ibid.
Litis quæ esse cogatur quis litem contestare & quid si causa sit, vid. dict. ad medium. l. 3. tit. 10. par. 3.
Litis contestatio an debeat fieri si ponantur exceptiones impedientes litis ingressum, & quid de iure regni, vid. d. gl. 3. in med.
Litis si negaret cum protestatione quod non intendit litem contestari litis contestatio facta videatur, vid. d. gl. 3. in fi.
Litis contestatio de iure communi fiebat per verbum credo per procuratorem, vid. glo. 4. l. 3. tit. 10. par. 3.
Litis contestatio debet fieri intra. 9. dies, vid. glo. 3. post med. & ibi glo. 8. tit. 10. par. 3.
Litis habetur nolens pro confesso contra quam fictam confessionem ad quam non admittuntur probationes in contrarium neque pœnitentia locum habet vid. ibid. in gl. 8.
Litis contestatio, an possit fieri absente actore, vid. glo. 8. d. l. 3. titulo. 10.
Litis contestatio, & an possit quis damnari ex probatione facta ante litis contestationem, vide glossam secundam. l. 8. titulo decimo. partita tertia:
Et an sententia ferri possit sine litis contestatione, & quando, vid. gl. 4. l. 8. tit. 10. par. 3.
Litis contestatio an possit a partibus remitti, & sic sine ea possit diffiniti, ferri, & quid in arbitro, vide glossam quartam. l. 8. titulo decimo. par. 3.
Et ante quam lis contestetur possunt testes recipi, & probationes facere aliquando, vide glossas. l. tertiæ, quartæ, quintæ, sextæ, & septimæ. tit. 16. par. 3.
Lite non contestata testes recipi possunt si de eorum vita dubitetur, & actor potentiam aduersarij timeat posteaque fidem facient, vide gl. 2. l. 11. tit. 17. par. 3.
Lite non contestata an possint recipi testes contra actorem contumacem ad instantiam rei, vide glossam. 2. l. nonæ. titul. vigesimo secundo. par. tertia.
Lite non contestata possunt recipi testes, & procedi potest ad diffinitiuā si actor viam probationis elegerit contra reum contumacem, vide gl. 2. l. 10. tit. 22. par. 3.
Lite pendente omnia attentata & dolo facto reuocantur. vide gl. 5. l. 26. tit. 23. par. 3.
Litis contestatio an requiratur in causa appellationis, vide glo. 1. l. 5. tit. 26. par. 3.
Et quid si de partium consensu lata sit a iudice sententia lite non contestata, an teneat, vide glossam secundam. l. quintæ. titulo vigesimo sexto. par. 3.
Et quid in hoc hodie dici possit attentis verbis. l. ordinamenti. vide ibidem.
Litis contestatio non requiritur vbi proceditur summarie, & sine figura iudicij. vide dict. glossam secundam. l. 5. titulo vigesimo sexto. partita tertia.
Litis contestatio impedit ne fructus fiant bonæ fidei possessoris, vi. d. gl. 6. l. 39. tit. 28. par. 3.
Litis contestatio an requiratur ad interrumpendam vsucapionem siue præscriptionem, vide glossam tertiam. l. vigesimænonæ. tit. 29. partit. tertia.
Litis contestatio facta coram arbitro seu arbitratore, an interrumpat præscriptionem. vide gl 5. l. 29. tit. 29. par. 3.
Litis contestatio an requiratur ad constituendum aliquem in mora si nō soluat pœnam in stipulatione promissam. vide glo. 7. l. 15. titu. 11. partita quinta.
Litis contestatio impeditur per cessionem bonorum a debitore factam, vid. gl. 2. l. 3. tit. 15. par. 5.
Litis contestatio facit bonæ fidei possessorem haberi pro malæ fidei possessore. vid. glo. 7. l. 4. tit. 14. par. 6. & gl. 6. ibid.
Et an possit quis per iudicem compelli ad litis contestationem saluis suis exceptionibus. vide glossam secundam. in fine. l. 16. titulo primo. partita septima.
LITIS AESTIMATIO. vide supra. in verbo, AESTIMATIO LITIS.
LISBONA alias appellatur vlixbona, & quare, & aliqua de ea, vid. glo. 2. l. 77. tit. 18. par. 3.
LITERAE commendatitiæ quæ dantur clericis transferentibus se ad alias prouincias non dantur clericis notis, vide glossam. 1. l. 15. titu. 16. par. 1.
Literæ papales siue Regis non indigent testium subscriptione, vid. gl. 3. l. 1. tit. 18. par. 3.
Literæ papales an sufficiant vt quæstores eleemosynam pro Regno petere possint, vid. gl. 1. l. 2 1. tit. 18. par. 3.
Literæ dantur quando legati ab aliquibus principibus missi veniunt vē ipsi bene tractentur, & forma ipsarum. vide glossam primam. l. vigesimę secundæ. ibid.
Literæ mercedis seu priuilegiorum a solo Rege dantur, & in eis hodie ipse se subscripsit, vid. glo. 2. l. 26. tit. 18. par. 3.
Literæ iustitiæ possunt dari per auditores cancellariæ siue per Regis consiliarios si non exigant Regis subscriptionem, vide glossam quartam. ibidem.
Literæ emanatæ a regali consilio, & ab auditoribus cancellariæ semper eis est danda plena fides. vid. d. gl. 4. in fi.
Literæ principis etiam motu proprio concessæ quando statim in executionem mittinon debeant sed sit expectanda. 2. fulsio, vid. gl. 2. l. 29. tit. 18. par. 3.
Literæ impetratæ in causa appellationis per appellantem, an expirēt anno, vid. gl. 4. l. 15. tit. 18. par. 3.
Literæ executoriales sunt perpetuæ, vid. gl. 5. d. l. 35.
Literæ si quando parti petuntur & si tempore debito non ostendantur annullidentur, vide glossam. 6. dict. l. 35. tit. 18. par. 3.
Litere iustitiæ an vitientur si dolose aliqua causa taceatur propter quā aliquis grauatur, & ipse illam scit, & tacet tempore impetrationis, vi. glo. 4. l. 38. ibide.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Litere remissionis condemnationis ve non valent si omnia in impetratione non exprimantur, vide glosam.5.l.38.titulo decimooctauo. partita tertia.
Litere iustitie malitiose impetrate animo vexandi aduersarium an teneat vide gl.1.l.53.tit.18.par.3.
Literæ male formate, iniuste vel imperfecte de cancellaria Principis exire non debent, vide glosam primam.l.secundæ.titulo decimonono. par.3.
Litere gratiose an debeant registrari. vide glosam.2.l.8.titulo.19.partita tertia.
Litere date contra solitum stilum curiæ presumuntur falsæ, vide glos. 2. l.4.tit.20.par.3.
Literæ per quas dominus vocat ad se vassallum quales esse debeant, vt per eas si non venerit feudo priuari possit, vide glo.3.l.9.titul. 25.partita quarta.
Litteræ si a mercatoribus recipiantur pagamentorū vel ex alia causa si statim non contradicant consentire eis videntur, vide glo.4. per tex.ibi. l.6.tit.1.par.5.
Et actus qui literis explicatur non trahit secum effectum suum nisi literis presentatis, vide glossam tertiam. post medium. l. 1. titulo vndecimo. par.5.
LITERATI plus peccant quam non literati, vide glo.6.per tex. ibi.l.25 tit.4.par.1.
Literati non tenentur ad collectas sicuti milites non debent torqueri, & de aliis ipsorum priuilegijs, vide glossam.8.l.tertiæ.titul.decimo.par. secunda.
LITERATVS, vide in verb.DOCTOR.
LITIGARE, & si litigetur per errorem coram aliquo iudice, an sententia ab eo lata teneat, vid.glo.2.l.15.tit.22.parl3.
LITIGATOR non semper credere debet aduocatis quia sunt parciales, & propter hoc quod eis crediderunt non excusabuntur ab expensarū condemnatione, & quando sic, vid.gl.2.in proœ.tit.2. par.1.
Litigetur quia alsidue intrat in domum iudicis vt habeat cum eo familiaritatem qualiter puniatur, vide glo.1.l.29.tit.22.par.3.
Litigator si iudici dedit cautionem de indemnitate, vel procurauit illū corrumpere vel notarium. vid.d.gl.1.d.l.26.
Et an actionem suam propter hoc amittat ipso iure vel secuta sententia, vide ibid.in gl.3.
Litigatores iudicem corrumpentes causam amittunt, & ideo sic puniuntur quia sunt periurij, vide glo.7.l.26.tit.22.par.1.
Litigator opponēs contra iudicem de barataria si illud non probet qualiter punitur, vid.glo.9.per tex.ibi.l.26.titulo vigesimosecundo. partita tertia.
Litigator an possit petere quod iudici dedit vt sententiam ferat, & quando, vid.gl.4.l.27.tit.22.par.3.
Litigatores an possint tempus ad appellandum datum prolongare, vid. gl.5.l.22.tit.23.par.3.
Litigator si aliquid iudici dedit, vt pro eo sententiam ferat vt iuste iudicet, vel vt cito causam spediat, an per hoc causam amittat, vid.gl.1.l. 52.per tex.ibi tit.14.par.5.
Litigator, & de pena impedientis alienationem rei faciendo illam litigiosam, vide glossam primam.l.vndecimę per tex.ibi titulo. 16. partita septima.
LITIGIOSA RES quando dicatur, & an per solam citationem licet libellus non sit parti notus, vide glossam primam.&.2.l.13.titulo.7. partita tertia.
Et sententia lata contra reum mandabitur exequutioni contra emptorē rei litigiosę, vide ibidem in glossa tertia.dict.l.13.titulo septimo. part. tertia.
Et an in hoc debeat fieri differentia, an sciens emerit vel ignorans, vide dict.gl.3.
Et quid si in fraudem executionis eam alienauerit, an prius agi debeat revocatoria, vid.ibidem.in fin.
Litigiosa res potest dari in dotem siue donationem propter nuptias, &c. vt per glossam primam.per tex.ibi.l. decimequarte. titulo. 7. partita tertia.
LIQVIDVM dicitur illud quod de facili liquidari potest, vid.glo.13. in princ.l.2.tit.14.par.6.
LITVS MARIS quod dicatur, vi.gl.4.l.4.tit.2.8.p.3.
Et quid de auro in litore maris vel fluminum inuento, an efficiatur capitis, vid.gl.2.l.5.tit.28.par.3.
LOCATIO quantum tempus duret si in contractu nihil dictum fuit, vi.gl.2.l.73.tit.18.par.3.
Et quid si dominus qui locauit ante tempus omnes res suas, & illam domum vendidit, an emptor inquilinum ejicere poterit, vide ibidem.in glo.3.
Locatio operarum alterius facit vt ipse de per se non per alium ad illud opus teneatur, vid.gl.2.l.75.tit.18.par.3.
Locatio siue conductio excludit prescriptionem, vide gl. 1. per tex.l.13 22.tit.29.par.3.
Locatio ab ipso domino facta super proprie rei, an transferat possessionem vid.gl.2.3.&.4.l.9.tit.30.par.3.
Locatio & venditio & qualiter cognoscatur, an sit venditio vel locatio vid.gl.4.in fi.l.35.tit.5.par.5.
Et an si contractus locationis excedat dimidiam iusti pretij, an locatio valeat, vide gl.4.in prin.l.56.tit.5.par.5.
Et quid in locatione gabellarum, an si quis decipiatur vltra dimidiam iusti pretij illud allegare possit. vide d.gl.4. in med.
Locatio an transeat in heredem quando artifex certum artificium facere promisit, & ante id decessit, vide glossam tertiam.l.2.titulo octauo. partita.5.
Locatio predecessoris, an obliget successorem siue in maioris vel hiaronijs, vel in prelato ecclesię, vel in Papa, vel in marito locatem fundum vxoris, & plenissime de hoc, vide gl.4.l.2.tit.8.par.5.
Locatio extinguitur ipso iure ex defectu potestatis locationis nec valet ad maius tempus quando locans esset vsurus, vid.d.gl.4. col.1.
Locatio ad longum tempus creditur esse damnosa eo quod procellu temporis redditus crescunt, vid.d.gl.4.col.2.in med.
Et quando res quæ locatur est deputata ad certum vsum in dubio semper intelligitur locata & conducta ad illum vsum, vid.glo.1.l.1.tit.8 part.5.
Locatio licet sit pro pluribus annis tamen solui debet in fine anni quando aliud dictum non fuit si pensio fuit per singulos annos distributa & quid si inquilinus ex causa migrat, an pensio debeat solui ante finem anni, vide gl.1.l.4.ibid.
Et quando pensio est soluenda de fructibus alicuius rei tunc non debetur ante fructus perceptos, vide ibid.
Et an durante locatione inquilinus a domino expellit possit eo quod ei pensio non soluit, vid.gl.1.l.5.tit.8.par.5.
Et an indistincte omnia bona inuecta in domo conducta sint domino obligata pro pensione, vel tantum illę res quæ in domo reperiuntur eo tempore quod dominus vult habere pensionem, vide ibidem in gl.1. & gl.4.
Et quid si primus conductor alij locauit, an illatæ per secundum conductorem sint obligatæ domino, vid.d.gl.4.
Et de quibus rebus ibidem illatis hoc fit intelligendum, vid. d.glo.4.d. l.5.
Et quid in rebus minoris ibidem illatis, vide ibid.
Et quid si locator per pactum sibi prouidit de speciali hypotheca in certis bonis, an tacita hypotheca in cæteris bonis locum habeat, vide ibidem.
Locatio an ante tempus finiri possit ex iusta causa, & an tūc dominus propria authoritate illud facere possit, vide glo.1.l.6.cum aliis ibid tit. par.5.
Locatio rei facit locatorem præsumi dominum, vide glo.1.l.18.titulo.8. par.5.
Locatio ad vitam conducentis, an dicatur perpetua, vid.gl.7.l.19.tit.8. par.5.
Locatio ad decennium & vltra si postea res illa a locatore vendatur, an colonus possit per emptorem expelli, vide d.gl.7.
Locatio ad longum tempus facit conducentem dominum villis domi nū, vid.gl.7.d.l.19.
Locatio an duret finito tempore locationis si locans ibidem remansit, & an videatur reconducere, vide glossam primam.l.vigesimæ.titulo.8. par.5.
Locatio an adhuc duret si conductor post finitum tempus conductionis in domo vel prędio conducto per aliquod tempus remanserit, & quando, & qualiter hoc procedat, vide glossam.3.&.4.d.l.20.tit.8. partita quinta.
Et an idem sit quando locatio fuit facta ad decennium siue fiat in tempus vel fine, vid.d.gl.4.col.1.
Et an idem sit dicendum in prędio vrbano quod in rustico, vide ibidem in glo.6.
Locatio proprie an dicatur quando pensio soluitur in pecunia, vid.glo. 2.l.22.tit.8.par.5.
Et an emphyteota possit rem emphyteoticam alteri locare ad longum tempus irrequisito domino, vide glossam tertiam.in prin.l. 29. tit.8. par.5.
Locatio & an domus alicuius locari possit ad lupanar exercendum, vide gl.2.l.1.tit.22.par.7.
LOCATOR alicuius fundi colono partiario, & aliqua de hoc, vid. per gl.l.79.tit.18.par.3.
Locator si rem a locatore emat qualiter ei possessio ipsius rei tradatur, vide glo.2.&.3.l.47.tit.28.par.3.
Et quid si res non erat illius qui titulum concessit rem alienam possidenti, vide ibid.

Locator siue conductor alicuius rei illam nunquam præscribere poterit, vide glos.3.l.22.tit.29.part.3.
Locator si fructus estre & postea nolit pretium soluere quia a principio non fuit constitutum qualis actio contra illum intentari possit, & an ibidem succedat arbitrium boni viri, vide glosam primam.l.1.titulo quinto.partita quinta.
Locator rei semper videtur illam locare ad certum vsum ad quem ipsa deputata fuit, vid glos.1.l.3.tit.8. part.5.
Locator si per pactum prouidit sibi de speciali hypotheca in certis bonis an tacita hypotheca in alijs locum habeat, vide glosam quartam.in fine.l.5.ibidem.
Locator si juravit non expellere inquilinum an eo non obstante cum cautum expellere possit. vide ibidem.
Locator si indigeat habitatione an possit conductorem a domo expelle re quando inter ipsum & conductorem conuenit non expellendo illū durante tempore conductionis, vid.glos.2.l. 6.titulo octauo. partita quinta.
Locator si pro refectione domus inquilinum expellat illa refecta debet illam sibi reddere vt illam inhabitet, vide glosam sextam.dictæ legis finis.
Locator quando expellit ex aliqua causa suum inquilinum, an sibi debeat fieri remissio mercedis pro rata temporis, vide ibidem in glosa sextima.
Locator potest ante tempus inquilinum expellere si in domo locata mercem intulerit, vide glos.8.d.l.6.
Locator si habeat inimicos qui in re locata damnum dederunt, an conductor damnum resarcire teneatur, vide glos. 6.l.7.titulo octauo. partita quinta.
Et quid si inimicitia erat publica cum conductores, & dominus hoc sciens illi conduxit tunc damnum resarcire teneatur, vide dictam glosam sextam.
Locator operis faciendi ab aliquo ad arbitrium sine pretij constitutione si malitiose noluerit illam approbare, & opus casu fortuito pereat, an eo periculo pereat, vid.glos.3.l.17.tit.8. part.5.
Et post approbationem operis periculum ad locatorem pertinet, vide ibidem in glos.5.
Locator præsumitur dominus rei locatæ, & quando, vide glos. 1.l.18.tit. octauo partita.5.
Locator habet actionem personalem contra conductorem qui non tantum est singularem successorem sine cessione, vide glosam secundam.l. 1.ibidem.
Locator an teneatur ad interesse quando culpa sua inquilinus ante tempus expellitur a reconducta, vide ibid.in glos.4.
Locator in fisco eiuitate vel ecclesia, an coloni ipsorum possint ante tempus expelli si res conducta ab ipsis ante tempus vēdatur, vide ibidem glos.5.
In quibus casibus inquilinus vel colonus ante finitum tēpus non possit expelli, vide.d.glos.5.col.1.&.2.
Locator si vendat rem locatam alicui ad decennium, & vltra, an tunc emptor possit inquilinum vel colonum expellere, vide ibidem.in glosa septima.
Locator si preciste teneatur stare locationi, & an liberetur præstando interesse, vide glos.5. & glos.8.d.l.19.
Locator si res ad annum ratione custodiæ, vel ex alia causa si finito anno ibidem rem inserit, an videatur reconducere, vide glosa.1.l. 20. ibidem.
Locator an videatur relocare si sciens tempus locationis finitum permisit conductorem ibidem per aliquod tempus permanere, & quando & qualiter hoc procedat, vide glos.3.&.4.dict.l.20.titulo octauo partita quinta.
Locator sic dicendum in prædio vrbano quod in rustico, vid.ibidem. glossa sexta.
Locator teneatur ad totale interesse conductoris si potuit impedire ne in re locata inquietaretur, & non fecit. vid. glos.1.l.21. ibidem. per illum textum.
Locator istud lucrum in conductore considerari debat, vide ibidem. glos.2.
Locator si impedire non potuit dedit tamen causam vt ab alio illud fieret vtpote erat eius inimicus, vide ibidem.in glos.3.
Locator prædii vrbani vel rustici quando ad remissionem mercedis teneatur propter sterilitatē illius anni, & qualiter hoc procedat, & quibus & quibus concurrentibus, vid. glos.l.22. per text. ibi. titulo octauo partita quinta.
Locator quando teneatur ad remissionem mercedis propter sterilitatem quia vero non, & propter quos casus, vid.glos.l.22. titulo octauo partita quinta.
Locator si casus fortuiti superueniant conductor teneatur non obstante sterilitate, vide glos. 2 3 ibidem.per illum text.
Locator prædij an possit moiores fructus petere quam a principio fuit cum conductore actum quando res aliquo casu fortuito superuenien tefuit augmentata. vid.ibidem.in glos.6.
Locator an teneatur cōductori soluere meliorationes expensas, & quales, & quando, vide glossam primam, secund, & tertiam.l.24. ibidem. per illum textum.
Locator horrei an teneatur de custodia quando id specialiter non promisit, & quid si claues conductori tradiderit, vid.glos.1.l.25.titulo.8.partita quinta.
Et quid si locator sit in aliqua culpa, & qualis ista culpa esse debeat, vide ibidem.in glos.2.
Locator horrei si in eo custodes posuerit, an teneatur si ipsi male custodierint, & an & quando liberetur eos exhibendo. vid.in glos.3.
Locator horrei si in se custodiam recipiat an de leuissima culpa teneatur vel de leui tantum, vide.ibidem in glosa.5.dicta.l.25.titulo 8.part. quinta.
LOCARI potest ius patronatus, & ille cui locatur interim ius præsentādi habebit si ad longum tempus ei locetur alias non, vide glos. prima l.9.titulo.15.part.1.
Locati possunt fructus beneficiorum, & an ad longum tempus, vide. gl 1.&.2. per text, ibi. l.9.tit.17.parti.1.
Et an successor teneatur stare contractui locationis cum causa, & de licentia Papę, vel Episcopi facto, vide.ibidem.in glos.3.
Et an in locatione alicuius castri seu villæ veniant montes steriles, vide glos.10.l.68.tit.8.part.5.
LOCVS baptismalis pedibus calcari non debet, vide glos. 1. in fine.l.8 titulo.4.par.1.
Locus an veniat in consideratione ad iniungendam pœnitentiam, vide glos.9.l.25.tit.4.part.1.
Locus religiosus & sacer idem sunt, & an conuertantur, vid.glos.1.l.1.tit. 12.partita.1.
Loca religiosa quę dicatur, & quando vide.glos.2.d.l.1.
Locus eo quod ibi aliquis sepelitur non efficitur sacer secundum canones sed secundum leges sic, vid.glo.3.l.1.tit.13.par.1.
Locus ante quam sit consecratus per Pontificem vendi potest ad hoc vt aliquis ibi sepeliatur post consecrationem vero non, vide.ibidem.
Locus priuatus eligi non debet in sepulturam fidelium, vide glosa.15.& 14.l.5.titul.13.part.1.
Locus vbi studium generale fieri vult qualis esse debeat, vid.glos. 1.l.2. titulo.31.part.2.
Locus an sit de substantia instrumenti priuilegij, vid.glo.11.l.2.tit.18.partita.3. & glosam primam.l.44.ibidem.& glosa.4.l. quinquagesimæ quartæ.ibidem.
Locus loci an sit de substantia instrumenti, vide.glos.4.l.54.tit.18.part.3 & glos.2.l.12.titul.9.part.4.
Locus vnius alteri, an noceat naturam suam, vel an perdat iura sua quæ antea habebat, vide glos.3.columna secunda, legis septimæ.titu.20. partita tertia.
Locus incultus & cerbidus presumitur esse illius Regis siue ciuitatis cuius est territorium, vid.glosam quintam.l.septimæ.titulo.20. partita tertia.
Locus vbi ecclesia antiquitus fuit quæ nunquam est diruta, an sacer dicatur, & quid si ab inimicis fidei occupetur, vide glos.6.&.8.l.13.titul.28 partita tertia.
Locus sacer an sit ex eo quod aliquis homo ibi sepultus fuit, & quid de iure canonico, vide glosam primam.l.decimę quartæ titulo.28.partit. tertia.
Loca pia & religiosa an gaudeant priuilegio ecclesiarum in præscriptionibus, vide glos.4.l.26.tit.29.part.3.
Locus ab aliquibus desertus quia alibi se conferunt an ciues illius possint possessiones quas ibi habent vendere, vide glosam quartam.l.26.tit. 31.partita tertia.
Et an possit aliquis ædificare in loco publico ex sola licentia ciuitatis, vide glos.1.l.3.tit.32.part.3.
Locus & locatum debent proportionari, vide glosam.14.in prologo.4. partita.
Locus loci an sit de substantia libelli quando maritus accusatur ratione adulterij commissi ab vxore, vide.glosa.2.l.12.titulo nono. partita. quarta.
Locus contractus matrimonij, an semper debeat attēdi, vel an locus domicilij mariti vel vbi postea se transtulerunt, vide glos.1.l.24. titulo. 11.partita quarta.
Et quid sit dicendum si in istis locis contrariæ sint consuetudines in lucris diuidendis inter coniuges quæ fuerunt constante matrimonio acquisitis, vide ibidem.in glos.2.
Locus originis amittitur ex pluribus causis de quibus per glosam s. cuidam, & tertiam, per textum ibi l.quintæ.titulo vigesimo quarto.partita quarta.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Loca an possint sibi eligere perpetuum rectorem, & an istud sit speciale in bebetria, vide glos. 8. l. 3. tit. 25. part. 4.
Locus & an ciuitas vel ciues alicuius loci possint a Rege petere vt assignetur eis terminus vbi ipsi vineas plantent agros, seminẽt vt exinde alimenta percipere possint, vide glos. 6. per text. ibi, l. decimæ. titul. 25. partita quarta.
Locus vbi depositarius vel eius hæres rem depositã reddere debeat qualis sit, vid. glos. 2. l. 5. tit. 3. par. 5.
Locus pius an gaudeat beneficio restitutionis in integrum, vid. glos. 1. ad finem. l. 10. tit. 19. part. 6.
Locus & in quo loco tutores peti possint, & debeat minoribus, vid. glo. 11. & 12. l. 12. per text. ibi. tit. 16. part. 6.
Locus an debeat poni in accusatione criminali quando contra aliquem fit, vid. glos. 4. l. 14. per text. ibi. tit. 1. par. 7.
Locus delicti dicitur potissimum forum ipsius delinquentis, vid. glos. 1. in princ. l. 15. tit. 1. part. 7.
Et an in causis criminalibus habeat locum prorogatio de loco ad locum vide glossam secundam. dictæ. l. decimæ quintæ. titulo primo. partit. septima.
Locus in qua delinquens debet conueniri qualis sit, vide per omnes glo. l. 15. per text. ibi. tit. 1. part. 7.
LOCVPLETIOR præsumitur quis factus ex sua negotiatione nisi per ipsum probetur contrarium, vide glossam 2. l. 13. titulo decimo. partita quinta.
LOCVTIO obscura & artificiosa nunquam approbatur, vide glossam primam. in fine. legis quadragesimæ quintæ. titulo decimo octauo. & glossam septimam. legis tertiæ. titulo decimo tertio. partita tertia.
Locutio propria vel impropria quæ dicatur, vide glos. 1. l. 3. titul. 33. partita septima.
LOQVERE & plura contra loquentes obscure, videremissiue per glo 7. l. 3. titulo. 18. par. 3.
Loqui & quando testator articulate non loquitur & est infirmitate oppressus mortuo æquiparatur. vide glos. prima. columna. 2. in principio. l. 5. titulo. 3. par. 6.
Et quando dicatur quod testator non loquitur articulate, vide ibidem.
LVCRVM & an lucra matrimonio constante acquisita maritus perdere debeat si vxorem captiuam non redemit, vide glos. 3. l. 3. tit. 29. partita secunda.
Lucra per accessionem, vel per incrementum alluuionis fundo acquisita an debeant inter virum & vxorem communicari, vide glosa. 3. l. 30. titulo. 28. partita 3.
Lucrum marito datum per statutum, vel aliter circa lucrandam dotem, an ipse renuntiare possit, vide glos. 4. l. quarta. titulo vndecimo. partita quarta.
Lucra an ab vxore possint renuntiari ne sibi quærantur si talis renuntiatio fiat matrimonio constante, & an valeat talis renuntiatio si fiat ante contractum matrimonium, vide glos. 3. l. 5. titulo vndecimo. part. 4. & glos. 7. l. 26. ibidem.
Et quid si vxor marito in dotem dederit alicuius rei proprietatem cum vsufructus sit penes alium, an si postea vsufructus consolidetur cum proprietate an sit commune lucrum, & sic debeat inter coniuges diuidi, an vero ad solam vxorem pertineat, vide glos. 5. l. 18. titulo vndecimo. partita quarta.
Et quid si vir vendat propriam rem cum pacto redimendi si constante matrimonio redemerit, & illa multum plus valeat, an illud lucrum tanquam commune debeat inter virum & vxorem diuidi, vide d. glos. 5. in quæstione. 2.
Lucrum an communicetur inter coniuges respectu patris ancillarum in dotem datarum sicut alia cõmoda prouenientia. vid. glos. 1. l. 20. titu. 11 partita quarta.
Lucra constante matrimonio acquisita, an inter coniuges debeant diuidi quando diuersa est loci contractus consuetudo, & illa quæ est vbi lucra acquiruntur, & qualis ex istis consuetudinibus debeat obseruari, vide glossam. 2. l. 24. titul. 11. partit. 4.
Lucrum non capere vel amittere propria, an in hoc par ratio, vid. dicta glosa. 2. col. 2. in prin. d. l. 24.
Lucri spem perdens aliquis damnum patere non dicitur, vide, ibidem.
Et hodie omnes fructus ex quibuscunque bonis viri vel vxoris percepti communicantur inter coniuges respectu lucri, vid. glos. 5. in fine. l. 25. titulo. 11. par. 4.
Ista tamen non procedunt neque seruantur corduba vbi. ll. fori non obseruantur. vid. glos. 7. l. 26. tit. 11. partit. 4.
Lucrum a filio cum pecunia patris quæsitum an profectitium, vel aduentitiũ esse dicatur, & an patri quæratur vel non, vid. gl. 2. l. 15. tit. 17. par. quarta.
Lucrum a filio factum in dubio, an præsumatur aduentitium, vel profectitium, vide. in glos. 4.
Lucra acquisita per filium in seruitio Regis siue in mari, siue in terra, fuerit lucratus dicetur castrense peculium, vide glossam quarta. in legis. & ibidem.
Lucrum numorum, an veniat in consideratione quando creduntur stare, in quod reddi debent, vide glossam nonam. l. 8. per text. ibi. titulo. partita quinta,
Lucrum quod accidit rei venditæ ante mensurationem vel ponderationem an pertineat ad emptorem, vel venditorem, vide glos. 11. l. 24. titquinto. partita quinta.
Lucrum an ad venditorem, vel emptorem pertineat quando res fuit vendita non ad mensurationem, vide glos. 1. per text. ibi. l. 25. titulo quinto. partita. 5.
Et quid si res vendita fuit sub condictione, vide glos. 1. per textu. ibi. l. 29. ibidem.
Lucra quæ communicari debent inter virum & vxorem debent esse deducto prius ære alieno, vid. glos. 2. quæst. 4. l. quinquagesimæ quintæ titulo. 5. part. 5.
Et ante diuisiones lucrorum sunt refarcienda capitalia viri, scilicet, & vxoris quæ ad matrimonium principio deducta fuerunt. vide ibidem.
Lucrum nunquam dicitur nisi deducto ære alieno, vide ibidem. in dicta quæstione. 4.
Et an dominium acquisitorum constante matrimonio transeat ipso iure in vxorem, & statim quod maritus emit vel aliter acquisiuit, an vero postea interueniente aliqua actione, vide dictam glossam secundam. in dicta quæstio. 4.
Lucra non sunt inter virum & vxorem matrimonio constante. vide ibid. circa finem.
Lucrum quod colonus vel conductor in re conducta habere poterat si in re conducta non perturbaretur, qualiter debeat cõsiderari, vide gl. 2. l. 21. titul. 8 part. 5.
Et an tale lucrum possit peti etiam a non solito negotiari, & quando, vide ibidem.
Lucrum turpe quod dicatur, vide glossam secundam. l. 27. titulo 8. part. quinta.
Lucrum inter socios assumit naturam capitalis, vid. glos. 3. l. 1. titul. 10. partita quinta.
Et si tempore contractus de lucris nihil fuit inter socios dictum tunc equaliter inter se diuident, & qualiter hoc procedat, vid. glos. 7. l. titulo 10 partita quinta.
Lucra quæ veniant communicanda inter socios, & inter virum & vxorem quæ vero non, vide dict. glossam. 7 dic. l. 3. titulo decimo. partita 5.
Lucrum & damnum in societate erit illius cuius periculo erit pecunia, vide glos. 4. in fine. l. 5. titul. 8. partita 5.
Et an sicuti lucra sunt communia inter socios omnium bonorum ita expensæ & onera debeant esse communia, vide glossam primam. l. eiusdem. ibidem.
Lucra quæ communicantur inter virum & vxorem debet cum suis oneribus communicari. vide d. glos. 1. col. 2.
Lucra quæ veniant communicanda inter socios si societas simpliciter fuit contracta, vel si dicatur fimus socij lucrorum, vid. glos. 7. titulo. 10. in partita quinta.
Et quæ lucra veniant communicanda inter socios ex tacita vel expressa societate vnius tantum negotiationis, vide ibidem. glos. 2.
Et quid si socius non ex maleficio per eum commisso sed ratione alicuius condemnationis ex maleficio per alium perpetrato lucrum consequatus sit an illud debeat inter socios communicare, vide glos. 1. l. 8. titulo 10. partita. 5.
Lucrum si ex instituta negotiatione sit a socio acquisitum & cum suis ejus diuisum, an si ab eo postea euincatur detur ei actio contra socios ad partes sibi datas, vid. ibi. glos. 2.
Lucrum si a marito acquiratur furando vel aliquid iniuste faciendo si ea vxore illud communicet, an soluta societate coniugali si maritus condemnetur vt illud refarciat an illud debeat de communi refarciri, vide dicta glos. 2.
Lucra quæ hæres habuit ex rebus quæ manserunt in societate, an illa sint ta teneatur comunicare sociis, vide glossam primam. in fine. l. 10. ibidem.
Lucrare præsumitur quis ex sua negotiatione, & sibi incumbit probatio in contrarium, vide glossam secundam. l. decimæ tertiæ. titulo. 6. partita quinta.
Et quid si maritus sui culpa aliqua perdiderit an liceat in alijs lucrentur de beat damnum cum lucro compensari, vide glossam quintam. dictæ decimæ tertiæ.
Lucra constante matrimonio acquisita, an sint obligata tacite filijs primi matrimonij quando maritus vel vxor ad secundas nuptias transeunt & quid de alijs bonis ipsorum, vid. glos. 3. cum alijs ibi. l. 20. titulo 11. partita. 5.

Lucrum quod executor testamenti debet ex testamẽto habere propter exequendam voluntatem defuncti, an amittat si intra annum exequi nolit, & an tunc necessaria sit sententia priuationis officij, vt tale lucrum perdat, vide glossam primam, & secundam. l. 8. per tex. ibi titu. 10. par. 6.
Et quid in hærede, ecclesia, hospitali, filio vel alio, vid. ibidem. in glo. 3. per illum tex.
Et an propter negligentiam in exequendo voluntatem patris filius possit petuari legitima etiam in relictis pijs, vide ibidem. in glossa quarta. per illum tex.
Lucrum non dicitur filij legitima sed quasi debitum, vid. d. glo. 4. d. l. 8. col. 1.
Lucrum quæsitum per filiũ familias cum pecunia patris, an dicatur profectitium, vel aduentitium, vide glossam primam. l. 3. titulo. 15. partita tertia.
Lucrabilium quæ veniant communicanda cum fratribus, & quando, & qualiter quæ vero non, vide glosas. dict. l. 3. titulo decimoquinto par. 6.
Lucrum turpe defuncti an debeat ad hæredes ipsius peruenire, vel non, & de hoc late agit. glo. 9. l. vigesimæ quintæ. per illum tex. titul. 1. par dica. 7.
Lucra vxoris dato quod possint per maritum alienari per contractum tamen hoc fieri potest per delictum, & an talia lucra veniant confiscanda propter mariti proditionem, vide gl. 3. l. 2. per tex. ibi titul. 2. par. 7.
LVCTVS pro defunctis quando sit pietatis affectu nõ prohibetur alias vero quæ in excessu perueniunt sic, vide glo. 2. l. 43. titulo quarto. par tita. 1.
LVDERE non debet prælatus nec interim ibi debet interesse, vid. gl. 1. & 2. l. 17. tit. 5. par. 1.
Ludere non potest clericus nisi ad schacos, vid. ibidem. in gl. 2.
Ludere quibus ludis liceat, vide. glo. 1. l. 10. tit. 13. par. 1.
Ludere est lata culpa, vid. glo. 5. l. 13. tit. 10. par. 5.
LVDENS rem maioriæ suæ illam alienare videtur, & incidit in alienationem pœnam, vid. glo. 4. colum. 8. in prin. quæst. 7. & 8. l. 6. titulo. 11. par. 6.
LVDVS quilibet est crimen, vid. gl. 1. l. 10. tit. 7. par. 2.
Ludus & an amissa in ludo per patrem filij recuperare possint quantum ad eorum legitimam, vid. gl. 13. in fi. l. 8. tit. 4. par. 5.
Si vendita sit res aliqua in ludo licet postea ab emptore petatur venditor de euictione non tenebitur, & quando sic, vide glos. 9. l. 36. per text. ibi. tit. 5. par. 5. & ibi gl. 11.
Ludus filij qui iurauit non ludere sine voluntate patris si ludat illo iam mortuo, an periurus dicatur, vide glossam tertiam. l. 45. titulo. 5. par. quinta.
Ludum noxius in culpa est, vide glossam. 3. l. 20. per tex. ibi titulo. 15. par. septima.
LVDVS si sit maritus potest vxor ab eo constante matrimonio dotem regere vel quomodocunque substantiam amittere incipiat, vid. gl. 1. & 2. l. 19. tit. 11. par. 4.
Ludus si sit pater & bona sua amittat, an filij illam poterunt reuocare quantum ad eorum legitimam, vid. glos. 13. in fine. l. octauæ. titul. 4. par. 5.
Ludus & an lusori possit interdici administratio rerum suarum, & an ei curator dari possit, vide glossam primam. l. decimæ tertiæ. titulo. 16. par. 6.
Ludentes fiunt infames, vide glossam secundam. l. duodecimæ. titulo septimo par. 6.
LVPANARIA de consuetudine tollerantur & quare, & an redditus quod inde percipitur sit iniustus, vid. gl. 1. in procemio. titulo. 12. partita quarta.
Lupanar & an meretrici existenti in publico lupanari possit gabella imponi, vide glossam secundam. l. secundæ. titulo vigesimo secundo, partita septima.
LVPVS & de eius natura, & an si homo illum prius videat amittat vocem, vide glossam quintam. l. vigesimæ tertiæ. titulo decimoquinto par. 7.
LVPI ARCENDI sunt latratu canum, & baculo pastoris, vid. gl. 3. l. 15. tit. 8. par. 5.

M.

MACEDONIANVS SENATVS CONSVLTVS vide infra. in verbo, SENATVS CONSVLTVS MACEDONIANVS.
MACHINATIO in mortem mariti vxoris cum qua quis adulterium committit, an impediat matrimonium inter adultos contrahi, vide glossam tertiam. l. decimæ nonæ. tit. 2. par. 4.
Machinatio sit arte verborum, vide glo. 2. l. primæ. titulo decimo sexto par. 7.
MAIESTAS principum per bonum & æquum conseruatur incesse, vid. gl. 3. l. 3. tit. 1. par. 2.
MAGISTER & magistro scolarium pertinet gradus dare tam in licentijs quam in doctoratibus, & quo iure, vide glossam magnam. l. 7. tit. 6. par. 1.
Magister si est beneficiatus in aliqua ecclesia gratis docere debet, & quid si beneficium ei non sufficiat, vide glossam. 3. 4. & 5. l. 7. titu. 17. partita prima.
Et quid in scholaribus extraneis diuitibus, vide ibidem.
Magistri de publico salariati in studijs generalibus nihil percipiunt etiã ab scholaribus forensibus diuitibus secus si in loco priuato fuerit salariatus. vide ibid. in gl. 5.
Magistri diuites ab scholaribus aliquid percipere non debent, vid. ibid. in glo. 6.
Magistri iuuenes & nouiter incipientes legere non debent aliquid pro docendo accipere quia potius faciunt vt discant, vide ibidem. in glo. octaua.
Magistri ordinum sunt de consilio Regum, vide glossam. 5. l. 6. titulo. 9. par. 2.
Magistri & qualiter eis solui debeat salarium, & an ex eo debeat gabella detrahi, vel capisoldus, vide glossam secundam. l. 3. titulo, 31. partita secunda.
Magistri non debent legere ad pompam sed ad scholarium profectum. vide glossam primam. legis quartæ. titulo trigesimo primo. partita secunda.
Magister scholaris punit scholares in studio Salmanticensi, vide gl. 4. l. 6. tit. 31. par. 2.
Magistri ordinum sine consensu sui conuentus procuratorem constituere non possunt, vide glossam vndecimam. in fine. l. secundæ. tit. 5. partita tertia.
Magister inauium an possint naues conducere, & de potestate ipsorum super delinquentes in naui, vide glossam primam. l. 77. titulo. 18 partita tertia.
Magister nauis an teneatur cum naui in portum intrare si de hoc nihil actum fuit a principio, vide glossam quintam. l. 7. titulo decimo octauo. par. 3.
Magister nauis tenetur monere nauigantes quando transeunt per loca periculosa, vide ibid. in glo. 7.
Magister sacri scrinij libellorum quis esse dicatur, vid. in. l. 13. tit. 18 par. quarta.
Magister sacri scrinij memoriæ principis quis esse dicatur, vid. l. 14. titu. 18. par. 4.
Magister salariatus in quolibet anno si intra annum decedat, an eius hæredes integrum salarium habere debeant, vid. gl. l. 9. per tex. ibi. tit. 8. par. 5.
Magister pro labore & honore a discipulis salarium recipere potest, vide glossam primam. legis vndecimæ. per textum ibi. titulo octauo. partita quinta.
Magister non debet legere ad pompam, & debet se ad aptare pro ingenio discentium, vid. gl. 2. d. l. 11.
Magistri possunt & tenentur discipulos suos castigare, vid. ibid. in. gl. 3. per illum tex.
Magister si castigando discipulum illum occiderit vel aliter immoderate processerit qualiter castigetur, & an vltra damnum puniatur criminaliter, vide glossam quintam. legis vndecimæ. titulo octauo. partita quinta.
Et sine magistro non est ingredienda via qua quis non est antea ingressus, vide glossam primam. legis decimæ tertiæ. titulo octauo. partita quinta.
Magister operarum qui false fabricauit, qualiter teneatur, vid. glos. 1. & per tex. ibi tit. 8. par. 5.
Magister nauium quis dicatur, & qualis esse debeat, vide gl. 1. l. per text ibi tit. 9. par. 5.
Magister nauis an teneatur ibidem delinquentem capere & iudici præsentare, vide glossam primam. legis secundæ. titulo nono. partita quinta.
Magister nauis an & quando a nauigantibus petere possit, vt damnum in ea tantum vi tempestatis sibi resarciant, vide glo. 3. l. 5. titulo. 9. partita quinta.
Magister nauis est in culpa si non præmoneat nauigantibus de periculo quod est in transitu nauigij, vide glossam tertiam. legis nonæ. titulo. 9. par. 5.
Magister nauis si fraudulenter fecerit aliquid vt nauis pereat, vt & ipse habeat occasionem furandi qua pœna puniatur, vide glossam. 1. l. 19. titu. 9. par. 5.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Magistri an tacite videatur hypotecare bona sua pro eorum administrationibus, vide glossam quartam.l.23.titulo decimotertio.partita quinta.
Magistri scientiarum, an & quando a tutelis & curis se excusentur, vide glossas. legis tertiæ. per textum ibi. titulo decimoseptimo. partita sexta.
Magister ficastigando discipulum illum occisit qualiter puniatur, vide glossas. legis nonæ. per textum ibi. titulo octauo. partita septima.
Magister militum quando de delicto militis cognoscere debet, vel non, vide glossas.15.legis tertiæ.per textum ibi.titulo vigesimo nono. part. septima.
Magistri qui dicantur & debet docere in alto, vide glo. 7. l. 7. per text. ibi.tit.33.par.7.
Et finem gistro non est ingredienda via qua quis non est ingressus, vid. d.gl.7.in prin.
Magister qualis esse debeat,& potius sunt audienti seniores magistri quã alij, vide ibid.
Magister maiorem potestatem habet in discipulum quam pater in filiũ, vide ibid.
Magister debet per hibere testimonium de vita discipuli, vide dictam gl. 7.in fin.
MAGISTRATVS quæ & quando leges condere possint, vid.glo.2.l.12. tit.1.par.1.
Magistratus sublimiores leges condere possunt,& etiam ali inferiores si illud iure proprietatis habeant, vide dictam glossam secundam. ad medium.
Magistratus temporales ad tempus officij eorum benefaciunt legem ex iuxta suadente causa, vide ibidem.
Magistratus sublimiores an possint leges siue statuta facere contra ius commune, vide dictam glossam secundam,ad medium.dict.legis duo decimæ.
Magistratus perpetui an leges concedere possint, vide glossam finalem, post medium ibid.
Magistratus an possint indicere stilum in derogationem iuris communis, vide glossam nonam.columna secunda.in fine.l.9.titulo vigesimo octauo.par.3.
Magistratus maior vel minor quis dicatur, & an iste accusare aliquem, vel accusari possit, vide glossam quintam.legis secundæ.per tex.ibi. tit.1 . par.7. & gl.d.l.11.ibidem.
Magistratus si durante officio conueniri non potest,& actio esset tempore peritura, an compellatur litem contestare, & cauere de respondendo finito officio, vide glossam quintam.dictæ.l.vndecimæ.titulo primo.par.7.
Magistratus si occidatur ab aliquo, an ipse incidat in crimen læsæ maiestatis, vide glossam decimamtertiam.legis primæ.titulo secundo.partis septima.
MAGNA QVANTITAS, vide infra.in verbo, QVANTITAS.
MAGNATES sunt de consilio Regis vocanturque membra Regni, vide glossam quintam,& sextam. legis sextæ. titulo nono. in partita secunda.
Magnates si per principem ex causa prohibeantur matrimonium inter se contrahere an pœna facientium imposita per principem locum habere possit in matrimonij præiudicium, vide glo.5.l.prime.tit.quinto.par.4.
Magnates Regni an possint se ad aliud Regnum transferre sui lucri causa licentia non petita,& quid si sit tempus guerræ,& quid si a Rege illud sit prohibitum,& an talis prohibitio teneat. vide glo.2.l.13.tit.25. par.4.
MAGNIFICVS ille proprie dicitur qui dat sine spe retributionis, vide glossam secundam.legis primæ.per textum ibi titulo quarto.partita quinta.
MAGNVM & plurimum in quo differant inter se, vid.gl.5.l.8. tit.4.partita quinta.
MAIOR maiores homines an eo quod habent rem communem cum minori orphano possint aduersarium ad Regis curiam trahere, vide gl. 4.l.5.tit.3.par.3.
Maiores qui dicãtur quantum adhoc vt quis possit sepelliri in sepultura suorum maiorum, vide glossam primam. l.15. titulo decimotertio par.1.
Maior præfertur minori, vide glossam primam.l. decimæquintæ. titulo 5.par.1.
Maiores aliquando acrius puniuntur quam minores & quare, vid.gl.1. l.2.tit.28.par.7.
MAIOR PARS populi sufficit ad inducendam consuetudinem etiam minore contradicente, vide glossam tertiam.l.quintæ. titulo secundo par.1.
Maior pars capituli dicitur illa quę est maior respectu totius capituli respectu partium, vide glossam primam.l.decimg.titulo decimoquarto.par.1.
Maior pars semper præsumitur sanior nisi aliud appareat, vide glossam 2.d.l.10.
Maior pars aliquando dicitur esse minor, vide ibidem in gl.3.
Maior pars populi statuere non potest quod laudabilis consuetudo danda ecclesię vel clericis non seruetur, vide glossam secundam.l.15.titul. par.1.
Maior pars vniuersitatis si constituat sindicum aliquibus contradicentibus quia causam in iustam credebant an ipsi sibi contradictores, & an alij ad solutionem expensarum ibidem factarum teneantur sicuitas fuit condemnata, vid. glossam nonam.l.20.titulo trigesimosecundo.par.3.
Maior pars si aliquid faciat omnes id fecisse videntur, vide dictam glo. 9.ad fin.
Maior pars creditorum quę dicatur quando vni dilationem debitorio cedunt adsoluendum alij non & omnes tunc debent conuocari, vide glossam primam.legis quintæ.per textum ibi. titulo decimoquinto. par.5.
Maior pars vbi potest præiudicare minori tunc omnes sunt vocandi, & quid si non veniant, vid.d.glo.1.
MAIORA peccata maiorem habere debent pœnitentiam, vide glo.1. in medio.l.25.tit.4.par.1.
MAIOR iudex a minori excommunicari non debet, vide gl.6.l.7.titu 5. par.1.
Maior si tanquam testis coram iudice minori deponat ibique vacillet, an per eum puniri possit vid.d.gl.6.
MAIOR IN AETATE si contraxit sponsalia cum minore & ipsa legitimam ętatem peruenientem consentiat, & ipse maior tunc dissentiret an ad matrimonium contrahendum cum ea cõpelli possit, & quid si aliam duxit in vxorem, vide glossam decimamquartam.&.15.l.8.titu.1.par.4.
Maior.60.annis an filios habere possit, vide glossam quartam.l.4.tit.15 par.4.
Maior.14.vel.25.annorum si iuret non venire aduersus contractum vendentionis, an illo non obstante possit venire, &quando,& in quibus tale iuramentum non obstet, vide per glo.12.l.quinquagesimaseptimæ.titu. 5.par.5.
Maior.14.annorum etiam si habeat imbecillitatem bene potest facere testamentum. & quare, vide glossam quintam.in principio.l.15.titul. par.6.
Maior.25.annorum si ante.29.annorũ hereditatem repudiauerit, an possit nere possit & illam possit acceptare intra aliud triennium, vide glossam secundam,& quartam. legis vigesimę. titulo sexto. partita tertia.
Et vide infra.in verbo, MINOR.
MAIORINVS dicitur idest merino maior quod debet notari ad declarationem priuilegiorum antiquorum, & de potestate illorum, vide glossam primam.l.vigesimtertig.titulo nono.partita secunda.per illum tex.
MAIORITAS vbi aliud non apparet sumitur pro maiori ętate, nõ virtutum,&scientiæ, vide glossam primam.l.2.titulo decimoquinto.partit.2.in prin.
Maioritas consideratur respectu dignitatis, vide glo.1. post medium.l. 15.tit.5.par.1.
Maioritas in aliqua ecclesia ex quibus probetur, vide glo.3.l.3.tit.6.par. prima.
MAIORIA idem est quod primogenitura, & est vulgare Hispanicum, vide glossam primam.in principio.l. secundę. titulo decimoquinto. par.2.
Maioria an videatur facta eo quod Rex alicui castrum seu villa cum vassallo ducis seu comitis donat alio non adhibito, vide glo.1.l.12.titul.1. par.2.
Maioria vbi aliud non apparet sumitur pro maiori ętate, non virtutum & scientię, vide glossam primam.in principio.l.secundę.titulo decimo quinto.par.2.
Maioria facta a testatore in vnum ex filijs simpliciter ipseque plures habeat de quo filio intelligatur, vide dictam glossam primam.columna secunda.
Maioria facta in filio maiori & deficiente illo ad nepotes & in eius defectum ad eius filios debet intelligi ordine successiuo, vide dictam glo. 1.col.2.
Maioria facta eodem tempore in filium maiorem alia in filium minorem quę ex istis valebit, vid. dict. glo.1.colum.3.in medio. dict.l.2.titu.15. par.2.
Et quid si habens filios fecit maioriam dicens quod volebat bona sua, vt essent bona maioriq ex facultate quam habebat,& fuit morte prę

tus nec aliter ordinauit,& eius filius maior successit sine filijs an bona veniant iure maioriæ ad alios filios testatoris,& fratres mortui, vide dictam glossam primam.columna tertia.post medium.l.2.titulo. 15. par.2.
Maioria facta in vnum ex filijs si postea pater istum filiũ exhæredauerit, an ex hoc videatur reuocare maioriam, vide ibidem.
Maioria facta in duobus filijs pro indiuiso vno mortuo,an ad alium sibi conunctum, vel ad alios filios deuenire debeat maioria, vide ibidem.
Maioriam facta an videatur reuocata e o quod talia bona data fuerũt in emphyteosim per ipsum, vide dictam glossam primam.col.3.in fin. l.a.tit.15.par.2.
Maioria secundo facta,an præferatur primæ, vide glossam primam.columna 3.in fine cum principio sequentis.l.2.titulo decimoquinto.par. secunda.
Maioria reuocabilis secundum.Il.Tauri,an fiat irreuocabilis propter traditionem factã inter viuos, vide dictam glossam primam. colum.4. in principio.
Et quid si pater instituit filium,& voluit quod si decesserit sine filijs bona deueniant in filium secundum,an ex hoc videatur constituisse maioriam, vide dictam glossam primam.colum.4.l.2.titul. decimoquinto.par.2.
Maioria an debeatur filio maiori ex ventre secto matris suæ, vide gl.10. post princ.l.2.tit.15. par.2.
Et quid si filius maior occidat possessorem maioriæ siue sit maioria noua siue antiqua, vide dictam glossam primam.columna prima.ante medium.
Maioria debetur filijs maioribus semper, quod procedit etiam si filius iste natus sit in infidelitate licet alius nascatur post patris conuersionem, vide ibidem.
An valeat consensus primogeniti vt secundo genitus succedat in Regno, vide dictam glossam decimam.colum.1.in medio.l.2.titulo.15. par.2.
Et quid si vocetur filius primi matrimonij & ex illo matrimonio nullum habeat filium ex secundo vero sic,an filius maior.2.matrimonij admittatur ad maioriam in isto casu, vid. dictam glossam decimam.columna prima.post medium.l.secundæ. titulo decimoquinto. partita secunda.
Et quid si Rex fecerit alicui donationem alicuius fortalitij eo quia matrimonium contrahebat cum quadam domicella de palatio Regis eo pacto vt esset maioria vocauitque filium maiorem ipsorum vtrum si filios non habeant vt admittatur ad istam maioriam filius maior ex secundo matrimonio natus,an vero pro qualitate requiratur quod sit filius ex illa domicella, vide dictam glossam decimam. colũna prima.in fine.cum principio sequentis.l. secundæ. titulo decimoquinto.par.2.
Maioria debetur semper filijs legitimis natis non bastardis, vide glossã decimam.columna secunda.in medio.dict.l.2. titulo decimoquinto. par.2.
Et an filius maior conceptus ante dispensationem Papæ quia coniuges erant consanguinei admittatur ad maioriam etiam si nascatur tempore habili,& sic post datam dispensationem,& quid si nascatur ante dispensationem, vide dictam glossam.10.col.2.ad finem.l.2.titulo decimoquinto.par.2.
Et quid si tenor maioriæ exigat quod sit conceptus & natus ex legitimo matrimonio, vid.d.gl.10.col.2.in fin.
Et quid si episcopus cui directa fuit dispensatio a Papa vt moris est eam celauerit malitiose ita quod filius natus fuit ante, vide ibid.
Et an legitimatus per reseriptum debeat habere maioriam, & excludere substitutum, vid. dictam glo.10.columna.3.in prin.l.2.titulo.15.part. secunda.
Et quid si legitimato per subsequens matrimonium, vide ibid.
Et quid si.2.genito post matrimonium,an præferatur legitimato per reseriptum, vide dictam glossam decimam.columna tertia.in fin.cum principio sequentis.dictæ legis secundæ.titulo decimoquinto. partita secunda.
Maioria faciente bene potest constitui in filium spurium de licentia Regis deficientibus legitimis, vide gl.10.columna.4.in ptincipio.l.2.tit. 15.par.2.
Maioria facta in filium spurium quem credebat legitimum an teneat maioria ex defectu voluntatis disponentis, vide dictam glossam.4.in principio.
Et quid si possidens maioriam de nouo acquisierit iurisdictionem, vel aliud,an & illud dicatur esse de maioria, vide ibidem.columna quarta in fine.
An successor in maioria possit reuocare officia perpetua a prædecessore data,& an isti possidentes maioriam possint officia perpetua data, in tempore præiudicium successorum, vide glossam decimam.columna. 5. in medio.l.2.tit.15.par.2.
Et an frater maior teneatur fratres & sorores alimẽtare vel dotare,& qualiter, vide glo.10.col.5.ad fid.l.2.
Maioria facta per patrem in filium quem pater elegerit si nullum elegit quis filiorum eam habebit, vide glossam decimamtertiam.l.2. tit.15. par.2.
Et an si pater alium ex filijs elegisset præter maiorem, an teneat electio, vide ibid.
Maioria & in ea potius debet filius filij maioris quam frater patris sui, vide glossam decimamseptimam.in prin.l.2.titulo decimoquinto.par. secunda.
Et idem est in filiabus, vide ibid.
Et idem est etiam si filius primogenitus viuat si tamen impeditus succedere propter delictum ab eo commissum, vide ibid.
Maioria facta in filium maiorem & eius descendentes masculos, & in eorum defectum in filium secundum & in eius descendentibus non repetens de masculis si vterque decedant relictis filiabus quæ ex eis ad maioriam debet admitti, vide glo.17.columna.1.in fine.l.2.titulo.15.partita.2.
Maioria an possit fieri in nepotem si Regia facultas non dicat nisi de filijs tantum, vide glossam decimamseptimam.in medio.d.l.2.titu.15. par.2.
Maioria semper intelligitur perpetua in Regnis, Ducatibus,& Comitatibus,& quid in alijs maiorijs, vide glo.18.in prin.l.2,titulo decimoquinto.par.2.
Maioria de sui natura debet esse perpetua, vide dictam glossam.18.col.2. in medio.
Et quid si pater instituto filio velit quod ipse & eius descendentes decedant sine liberis bona veniant in filium secundum, an ex hoc talia bona iudicabuntur bona maioriæ,& quid si asserat se velle esse perpetua vid.d.gl.18.col.2.in medio.
Maioria facta in filium maiorem,& in eius descendentes, & in eius defectum in alium filium,& eius descendentes,an ipsis omnibus morientibus expiret maioria an vero deueniat ad fratrem illam constituentis vide glossam decimamoctauam.columna.2.post medium.l.2.titul.15. par.2.
Maioria facta in filijs alicuius,& in eius descendentes,& in eorum defectum vocantur proximiores de genere,an veniant agnati,an vero cognati plura adducit glossa decimaoctaua. columna secunda. in fine. cum principio sequentis.legis secundæ.titulo decimoquinto. partita secunda.
Maioria facta per maritum,& vxorem in filium & eius descendentes, & in eorum defectum vocauerunt consanguineum propinquiorem dicendo veniat,consanguineus noster.&c.quomodo verba ista debeant intelligi, vide dictam glossam decimamoctauam.col.3.in medio.l.2. tit.15.par.2.
Maioria in qua vocantur proximiores quis præcedet, an cognatus, vel agnatus si sunt in pari gradu, vid.ibid. in medio.
Et quid si Rex decedat sine filijs duobus consanguineis relictis inæquali gradu quis eorum admittetur, vide glossam decimamoctauam.col.4. in prine.d.l.2.
Maioria cui detur si duo simul nascantur ita quod non possit sciri quis fuerit natus prius vide in dicta col.quarta.in prin.& glo.2.l.9. titulo nono.partita.6.& glossam tertiam.l.duodecimę.titulo trigesimotertio.par.7.
Maioria an deueniat ad primogenitum factum monachum,& quid si fiat clericus secularis, vide glossam primam.col.1. in fine. & columna 2.d.l.2.
Maioria an deueniat in clericis, & ipsi fœminas excludant vbi masculi sunt vocati, vide dictam glo.19.columna.2.in medio.l.2.tit. 15. part. secunda.
Maioria an deueniat ad proximiorem damnatum propter hæresim sua principe fuit restitutus, vide dictam glossam decimamnonam.columna secunda.
Et quid si proximior sit furiosus, vide dict.glo.19.columna.3. in medio. l.2.tit.15.par.2.
Et in quibuscunque maiorijs etiam inhabiles debent succedere licet in Regni successione sit secus, vide dict.glo.19.in fine.d.l.2.&.gl.10.l.6.titu.2 6.par.4.
Maioria si facta sit de licentia Regis cum clausula ibi posita, scilicet verũ perdatur propter crimen lesę maiestatis a possessore commissum quo modo ista clausula debeat intelligi, vide glossam 20.post medium.d. l.2.tit.15.par.2.
Maioria an possit ab aliquo accipi & acceptari & repudiare hereditatem vide glo. 1. col.2.post medium.l.4.tit.15.p.2.
Et an successor in maioria antiqua teneatur ad arras per prædecessorem vxoris promissas,& an pro eis soluendis bona maioriq debeant accipi, vide ibid.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Et in qua quantitate possessor maioriæ possit arras vxoris promittere, vide in.d.col 2 in fi.
Maioria facta de aliquo magno termino si ibi adfit, & de eo nihil fuerit dictum, an veniet in maioria, vide glossam.3.l.1.titul. decimooctauo. par.2.
Maioria facta ea, scilicet conditione vt cum plebeia succedens matrimonium non contrahat, an valeat, vide glossam primam.l.3.titul.21.par. secunda.
Et an maioria talis admittatur si contrahat matrimonium cum illa qui ex priuilegio facta fuit generosa cum antea sit plebeia, vide ibid.
Maioria facta in filium & eius descendentes si ille capcus sit ab hostibus, an bona maioriæ debeat pro illo redimendo capi, vide glo.1.l.4.titu. 29.par.2.
Et interim quod ille ad quem pertinet maioria sit apud hostes sequens admittendus non est, vide ibid.
Et an pater sit legitimus administrator in bonis filij capti ab hostibus si maioria ad eius vxorem mortuam pertinebat, vide ibid.
Maioria facta ab existenti in captiuitate si ad suos non fuerit reuersus nō valet, vide glossam secundam.l.sextæ.titulo vigesimonono. partita secunda.
Maioria si sit facta in filium, & eius descendentes si illam facien̄s ab hostibus capiatur, & cum reuertitur inuenit filium suum mortuum, an nepos ad illam admittatur, vide ibid.
Et an filius reuersus ab hostibus si inueniat patrem mortuū ad maioriā debeat admitti, vide gl.2.l.7.ibidem.
Et ad succedendum in maioriis quis capto dicetur proximior, & an inspiciatur tempus mortis naturalis, vel ciuilis. vide glossam secundam.l. 8.tit.29.par.2.
Maioria & an possidens maioriam ad fratris peritionem teneatur exhibere instrumentum maioratus, vide glossam primam.l.17.titul.secūdo. par.3.
Et an lites super maioriæ rebus sint de casibus curiæ ita quod ibi debeat agitari, vide glossam secundam.columna prima.l.5.titulo secundo. par.3.
Maioria si quis cum non haberet facultatem Regiam facit maioriam, & cum haberet licentiam aliquid addit maioriæ, an reconualescat, vid. gl.1.l.27.tit.4.par.3.
Et an ratione contumaciæ possit fieri missio in possessionem in bonis maioris, vel in fructibus, & quid si istud etiam sit prohibitum, vid. gl. 7.l.2.tit.8.par.3.
Maioria facta sine licentia principis si postea illam confirmet in forma communi, an videatur supplere defectum licentię, & quando ista confirmatio istud omne faciat, vide glossam.9.in fi.l.2.titulo decimooctauo.par.3.
Maiorię, & an in impetratione licentię ad faciendam maioriam requiratur quod impetrans exprimat numerum liberorum quos habet, vide gl.1.l.36.tit.18.par.3.
Maioria facta de aliqua villa quę fortalitium habebat ad cuius refectionem ciues aliarum villarum tenebantur si ciues eiusdem domini non sint cuia erit villa prędicta sicuti erant antiquitus antequam ista maioria fieret, an tunc etiam ad refectionem fortalitij teneantur, vid. glo.13. l.68.tit.18.par.3.
Et in sententia lata contra vnum extendatur ad sequentem in maioria aliqua, vide glossam quartam.columna secunda.l.20.titulo. 22.part. tertia.
Et quid si res fuerunt alteri adiudicatę per sententiam quia erant res matoricatus, & ipse postea dicat quod illas habuit ex iusta sententia, & velit tanquam libera illa bona alij relinquere, an istud facere possit, vide d.gl.4.ad fi.
Et quid si aliquis volens vendere rem aliquam fecerit citare illum qui dicit rem illam esse maiorię in qua ipse succedere debeat ture maiorię si citatus non reclamet an ex hoc prejudicet succedere debenti in maioria, vid.d.gl.4.in finalibus verbis.
Maioriæ bona possint retineri pro expensis in ea factis ad perpetuam vtilitatem, vid. glossam quartam.l.quadragesimæprimæ.titul.18.par. tertia.
Et quid si illas fecit maioriam defendendo ab inimicis tempore guerræ vel in iudicio, vide ibid.
Et an possessor maioriæ qui in vtilitatem rei expensas fecit vtrum heres eius teneatur eas compensare cum fructibus ab eo perceptis, vid. ibidem.in glo.5.
Et occidens possessorem maioriæ (quia succedendo propter hoc ex clausula testamenti fuit exclusus) ita quod transit in eius filium, an possit agere pro maioria consequenda nomine filij, vid. glo.3.l.8. titulo. 29. par.3.
Maioria facta in filium masculum ex filia, & in ipsius defectum alium si ante quam filia nuberet & haberet filios quos postea habuit testator decedat, an substitutus iste admitti debeat filio exhilia excluso, vide glos.6.l.10.tit.31.par.3.
Maioria an possit constitui in annuis redditibus, & si non in pecunia, vel in alijs rebus prætereos, vide glossam tertiam.l.20.titulo trigesimoprimo.p.prima tertia, & glossam secundam.l.decimæquintæ.titul. 9.par.6.
Et si Rex dedit alicui licentiam vendendi de rebus maioriæ vsque ad certam quantitatem, an qui vendidit teneatur vt pretium remanęat in maioria, vide ibid.in glo.7.
Maioria si constituatur ab alienigena in Hispania, vel alibi de rebus Hispaniæ, an circa omnia illud reguletur secundum consuetudinem Hispaniæ vide glossam secundam in fine.l.24.titulo vndecimo. partita quarta.
Et qualiter fructus maioriæ diuidantur inter possessorem & successorem & quid si tempore quo decessit conditor maioriæ relinquit fundum cum fructibus pendentibus prius vocato, an ipse ita similiter teneatur successori relinquere, vide glo.3.l.vigesimæsextæ.titulo vndecimo. par.4.
Et an ille qui fecit expensas in recuperanda maioria illas recuperare possit, vid. per gl.3.l.32.tit.11.par.4.
Maioria si perdi possit propter delictum si possidens illud malitiose dimiserit animo priuandi successorem, an illud delictum sic commissi successori prædicet. vide glo.9.column.1.in fine.l.1.titulo 31.partita quarta.
Et an in maioria in qua filij legitimi vocantur legitimati per subsequens matrimonium admittantur, vide glossam nonam supra dict. col.2.ad medum.
Et an in maioria succedat filius tanquam legitimus qui stante impedimento consanguinitatis, vel alio parentes sui in facie ecclesiæ contraxerit matrimonium, vide ibidem.
Maioria si ad sui successionem vocet filios genitos & natos ex legitimo matrimonio an sufficiat quod quis tempore natiuitatis nascatur legitimus ex legitimo matrimonio licet tempore conceptionis hoc ab esset, vide.d.gl.9.col.2.in medio.
Maioria facta in posthumo habito ex consanguinea cum qua quis fuit dispensatione matrimonium contraxit filia alterius matrimonio excita, an ipse ad eam admittatur si dispensatio priusquam ipse nasceretur peruenit, vid.d.glo.9.post medium.
Et an filius naturalis possit per principem legitimari quoad succedendū in maioria vel alijs bonis quando ille qui illo non legitimato per subsequens matrimonium aliquid dolose egit vt patet ipsius cum matre matrimonium contrahere non posset, vide dictam glossam nonam.columna.3.in fi.
Maioria an possit relinqui filio legitimato pro patris sui testamento si suam legitimationem per principem confirmauerit quando in ea cautum fuit quod possit filio legitimo relinqui vel quod in ea non succedat nisi filius legitimus, an vero requiratur quod prius istud impedimentum remoueatur, vide glossam sextam.l.sextæ.titulo decimoquinto. par.4.
Maioria facta in filium alterius eo, scilicet addito, vt bona detur in filio, an pater in talibus bonis vsumfructum habeat, & an in distincte in bonis maioriæ pater vsumfructum habeat, vide glossam quintam.columna prima.in medio.legis quintæ. titulo decimoseptimo. partita quarta.
Maioria, & an aliquis cum adhuc sit in ventre vxoris possit in maioria succedere, & an in ea pro iam nato habeatur, & quid in alijs bonis, vid. gl.1.per tex.ibi.l.3.tit.23.par.4.
Et quid si conditor maioriæ prohibuerit rei alienationem etiam ex causa necessaria quid erit dicendum si prouocetur ad diuisionem, vid.gl. 1.col.1.l.10.tit.26.par.4.
Maioria si cum possideretur ab vno ille a Rege impetrauit facultatem alienādi rem aliquam ex ea & de facto alienet, an talis alienatio valeat si postea appareat illum non esse verum maioriæ possessore sed alium vide gl.1.col.1.q.4.l.10.tit.26.par.4.
Et an res maioriæ possint donari pro anima, vid.d.gl.1.col.1.q.5.d.l.10. tit.26.par.4.
Et quid si aliquis rem maioriæ sub pœna vendi prohibitā venditerit, vel venditioni consentiret an in pœnam incidet, vide ibid.
Et quid si vendat illi qui proximo loco succedere debet in maioria, an & tunc in pœnam incidet, & quando, vide ibidem. columna secunda. in quæstione.7.
Maioriæ possessor si in fratrem suum in quem de proximo maioria deuenturā esset rem maioriæ alienare erit titulo emptionis si postea vendens decedat & dictus frater illi succedat, an pretium repetere possit, vel si non soluit tueri se aliqua exceptione, vid.d.gl.7.
Et quid si de licentia Regis pater cum filij consensu vendat rem maioriæ an per hoc filius præiudicet sibi quo ad pretium, vide ibidem in quæstione.8.
Et quid si a patre res maioriæ titulo donationis alienetur virtute facultatis Regiæ malæ impetratæ si illam rem postea filius euincat, an illa pecunia illum vel penes patrem remanere debeat, vide in dicta columna. a quæstione nona.dict.glos.1.legis decimæ.titulo vigesimosexto.partita quarta.
Maioria an possit alienari, & vendi pro alimentis possessoris ipsius vel vxor hostibus redimatur, vid.ibid.in.10.q.
Maioriæ bona si alienentur vt debita testatoris soluantur, an per hoc alienans incidat in pœnam alienantis rem prohibitam alienari, vid.ibi dem in.q.11.
Et quid si alienentur talia bona per iudicem ad petitionem creditoris an dominus & successor maioriæ possit vendicare rem sic alienatam penes quemcunque sit, vide dictam glossam primam.columna secunda. quæstione vndecima. legis decimæ. titulo vigesimosexto. partita quarta.
Et quid si possidens maioriam rem maioriæ alienet in sequentem ingrediens ad quem maioria debebat deuenire, an tunc in pœnam incidat, vide ibidem in.q.12.
Et quid si alienatio non tenuit ex aliqua causa, an tunc alienans rem alienari prohibitam in pœnam incidat, vide ibidem.in quæstione decima tertia.
Maioria si sit penes matrem & filio primo vnam rem maiorię legauerit & filio secundo aliam, an si filius maior illam rem iussu patris accepta uerit postea hoc impugnare possit, vide glossam primam. columna. 2.in fine.quæstione decimaquarta. l. 10. titulo vigesimosexto. partita quarta.
Et quid si alienāri rem maiorię fuerit pœna imposita, an illa liget filium prime consurg si alienet, vide ibid. in.q.15.
Maiorum an videatur alienare ille qui patitur potentem esse in ipsius possessione neque illam sibi petere vult, vide ibidem.in quęstione de cimasexta.
Maioria si sit penes potentem a quo recuperari non potest neque adest facultas ad hoc si aliquis magnam quantitatem pro illa recuperanda dederit an talis redimens maioriam possit disponere de tali valore in prejudicium sequentis vocati ad maioriam, vide ibidem. in quęstione.17.
Et quid si possessor rem maiorię alienauerit, & successor nolit eam vendere, an alius successor admittatur, vide ibidem. in quęstione decimaoctaua.
Et quid si possessori maioriæ fuerit factum legatum sub ea conditione vt bona maiorię cum alio diuidat vel quod tributum vectigal quod debetur maiorię remittat, an possidens relicto tali grauamine legatū acciptat vel non, vide ibidem.in.q.19.& glo.3.col.2.quęst.2.l.10. titu. 3.par.6.
Et quid si pater in fraudem sui filij maioris bona maiorię alienauerit, & filius eius decedat, an filius maior istius filij aget reuocatoria contra fraudem alienantis licet fraus eius respectu facta non fuerit, vide ibid. in.10.
Maioria si pro eius securitate habeat aliquarum rerum hypothecam si possessor ipsius illam hypothecam renuntiet, an incidat in pœnam in feriorem contra alienantes res maiorię, vid. glo.1.col.3.q.2 1.l.10.titul. 26.par.4.
Et quid si possessor maiorię minimam rem ipsius maiorię alienet, an in pœnam incidat propter hoc, vid.ibid.in.q.22.
Et quid si aliquis a Rege fuerit ab vno loco in alium expulsus, & in illo alio loco sibi bona dederit, an illa succedat in locum aliorum bonorum quę ipse electus in loco vnde electus fuit habebat vt fi erant maioriæ, & subrogata eiusdem sit natura, vid. glo.1.columna.3.q.23.l.10. tit.26.par.4.
Et quid si illa bona quę dantur sint maioris valoris quā bona quę prius habebat, vid. ibid.in.q.24.
Maioria, an de consensu successoris possit in alium quam in legitimum eandem transire, vide ibidem in.q.25.
Et an si successor qui habet primum locum in spe ad succedendum si consentiat alienationi, an in pœnam incidat a testatore contra alienantes rem maiorię impositam, & quando, vid. ibid. in.q.29.
Maioriæ pœnæ contra alienātes locus erit quando res tradita fuit alias secundo, vid.d.q.29.in fi.
Maioria aliquis sperat habere si ante quam habeat illam renuntiet an renuntiatio, valeat, vide ibid.in.q.26.
Et an prohibitio vni ex vocatis ad maioriam facta videatur repetita in alijs vocatis sequentibus, vide ibid.in.q.27.
Maioriæ conditor, an possit prohibere ne res maiorię cum rebus ecclesię ture mutentur, vide ibid.in.q.28.
Maioria bona an possint alienari propter famem, vid.glo.1.columna.4. lib.3.l.10.tit.26.in par.4.
Maioria facta cum Regis facultate, an si tunc bona alienari prohibeantur, an ita neque pignorari possint, vide ibidem. in quęstione trigesima prima.

Et quid si cum meliori permutet vel vendat in meliorem causam, vid ibidem.col.4.in.q.32.
Maioriæ bona si alicui legentur & succedens in maioria tale prædecessoris sui legatum de re maioriæ factum fuerit, an per hoc alienare rem prohibitam videatur ideoque in pœnam alienantis incidat, vid.ibid. in.q.33.
Et quid si vnus permutare res maioriæ tantum fecerit prohibitus, an illam alienare, vel aliter diminuere poterit, vel non, vid.glo.1. colu.3. q.34.l.10 tit.26.par.4.
Maioria facta de rebus minoris, vel si ex alia causa maioria fieri non potuit, an re euicta pretiū, quod datur debeat inter hæredes diuidi, quia maioria fieri non potuit, vel an debeantur integræ illi cui relicta fuit maioria, vid.ibid.in col.9.q.35.&36.
Maioria si fiat de aliqua re empta ab aliquo, & post mortem emptoris illa venditio rescindatur per.l.2.C.de rescin.vend.an ipse possidens maioriam fateres suos compellere possit ad pretium soluendum quod ibi suppleri debet. vid.ibid.in.q.37.
Et an pretiū in illo casu habeatur loco rei euictæ vt quod ex illo ematur sit res maioriæ sicut erat res euicta, vid.ibid.in.q.38.
Et quando faciens maioriam vult quod res in maioria perpetuo duret & quod maioria sit perpetua tunc si aliqua res euincatur, vel redimatur quod pro ea datur soluatur, eandem naturam, & erit maioriq, & si pretium sit idem erit, vid.d.q.38.
Maioria si veniatur de consensu remotioris an ipse propter hoc in aliquo prægraueturi si postea succedere velit. vide ibi.in quæstione trigesimanona.
Et an proximior sibi præiudicet si sciat possessorem maioriæ illam alienare, & non contradicat, vid.ibid.in.q.40.
Maioria si de ea sit litigium, & eam possidens in manu arbitri apponat, & condemnatus sit per eum, an alienasse eam videatur, vid. ibidem. in quæst.41.
Maioria si deuenerit ad vltimum possessorem tunc ille illam vendere seu alienare poterit si velit quia in illo non durat prohibitio, vide ibidem in.q.42.
Et an consentiens venditioni maioriæ vel rei suæ pretium petere possit, vid.d.q.42.
Et quid si pater de licentia Regis rem maioriæ vendidit pro dotanda filia, an pretium talis rei ibidem ponere teneatur si postea peruenerit ad pingutorem fortunam, vide glo.1.colum.5.q.43.l.10.titulo vigesimo sexto.par.4.
Et quid si filius alienationi consentiret cum esset proximior in successione, an incidat in pœnam amissionis maioriæ propter talem consensum licet facultas Regia ad alienandum impetrata fuerit, vide ibidem in.q.44.
Et an & quando in rebus maioriæ sit locus transactioni, vid.ibidem.colum.5.q.45.
Et quid si possessor maioriæ nomine transactionis aliquod pretium alicui dederit vt ipse remansisset cum tota maioria, & cum omnibus rebus suis, an ipse possit istud prætium a proximo successore repetere, vel non, vide ibidem.in.q.46.
Maioria alienari non potest a successore stante prohibitionis clausula a conditore posita ibi dem ipse tamen conditor bene poterit alienare. vid. gl.1.col.5.q.47.l.10.tit.26 par.4.
Et quid si in Regia facultate ad condendam maiorem dicatur quod non possit reuocari per facientem, an tunc constituens eam, rem aliquam ex maioria alienare possit, vide ibid.in.d.q.47.
Maioria in multis assimilatur naturæ feudi, vid.glo.3.col.1. in fine.in.3. q.3.l.10.tit.26.par.4.
Maioria an possit aliqua præscriptione præscribi ipsa tota, vel res quilibet præscriptione longissima, vel alia quælibet, vid.d. glo.3. colu.1. in fine.& columna secunda.quæstione quarta.l.10. titulo. 26. partita quarta.
Et quit si simul cum præscriptione adsit titulus qualiscunque sit, vid.ibidem col.2.
Et quid si cum titulo inualido adsit quadragenaria præscriptio, an faciat iustam esse præscriptionem, vide ibid.
Et an succedentes in maioria succedant iure hæreditario vel ex propria persona successiue, vide ibid.col.7.ad fi.
Maioria an possit præscribi præscriptione immemoriali, vid.ibidem.colum.8.in fine.
Maioriæ, & quid si possessionem bonorum maioriæ nouus successor acquirere non possit sine iuramento de non alienando vt similis an ante iuramentum statim quod mortuus est possessor ipse possessionem talium bonorum acquirat sibi, vide glo.2.columna prima.l.7.titul.4. par.5.
Et si res quæ prætenditur esse maioriæ sit penes ecclesiam, an in ea iuste talis rei possessio transire potuit, vide ibidem.
Et omnes exceptiones detrahentes proprietati maioriæ detrahunt, &

Universidad de Deusto
Biblioteca

possessioni, vide ibid. col. 2. in prin.
Et an exceptiones quæ requirunt altiorem indaginem referuabuntur iudicio proprietatis, vide ibid. in prin.
Et si bona maioriæ ingrediantur per illum ad quem illa non pertinent qualiter vero successori consulatur, vide ibidem. ad finem in quæstione nona.
Et quid si res maioriæ redneantur pro expensis a possessore ipsius in ea factis, an talis retentio operetur vt ea durante possessio illarum rerū maioriæ ad legitimum successorem non transeant, vide dictam glossam secundam. columna secunda in fine. quæstione decima. l. 7. titu. 4. par. 5.
Maioria, & an successores in ea domini dicantur vel vsufructuarij, vi. gl. 3. l. 7. tit. 4. par. 5.
Maioria si cum peruenisset ad filium maiorem ipse illam in fratre suo secundo genito renuntiauerit si postea filius maior filios habeat, an illi illam a filio secundo genito auocare possint, vid. glo. 3. in fin. l. 8. tit. 4. par. 5.
Maioria si fiat de licentia Regis & faciens assignet filio maiori pro maioria iurisdictionem alicuius populi, an ex hoc videatur assignare maioriæ omnia alia iura, & redditus villarum, vid. glo. 4. in fine. l. 9. titu. 4. par. 5.
Et si in aliqua maioria cauetur quod inobediens possessori ipsius priuetur successione, an procedat etiam in illo qui non primo loco sed vltetiori sperabat succedere si sit inobediens, vid. glo. 1. in fine. l. 10. titu. 4. par. 5.
Maioria a patre facta de certio bonorum cum prohibitione alienationis an ex tali prohibitione impediatur dominij translatio, vid. glo. 5. l. 43. tit. 5. par. 5.
Maioria facta cum licentia Regis in primum filium, an teneat si postea fiat in secundo etiam quando possessio non fuit primo tradita, vel an expiret licentia Regis in primo actu, vid. glo. 1. in fine. l. 50. titul. 5. par tita quinta.
Et en facta constitutione maiorię inter viuos possit donatarius agere vt sibi tradatur possessio, vide ibidem.
Et an successor in maioria teneatur stare locationi predecessoris, & quando, vide glossam quartam. legis secundæ. titulo octauo. partita quinta.
Et quid si possessor maioriæ consensit diuisioni facta inter suos vassallos circa redditus qui sibi dari solebant, an eius successor talem diuisionem reuocare. & infringere possit, vide dictam glossam quartam. col. 3. q. 2.
Et an damnum datum in rebus maioriæ per intrusum in tali maioria in odium illius ad quem pertinebat an ab ipso resarciri debeat vero domino: vide per glossam decimam. l. vigesimæ secundę. titulo. 8. par. quinta.
Maioria an fieri possit per pupillum in filium suum vel in alium sibi succeſſurum per contractum vel alias, vide glossam quartam. l. 4. tit. 11. par. 5.
Et quid si dicat aliquis quod relinquit bona sua iure maiorię, an intelligatur tantum de bonis futuris vel de præsentibus simul, vide. gl. 5. l. 5. tit. 13. in par. 5.
Maioria si fit a marito facta de re vxoris ipsa consentiente in eo, scilicet, quod maritus disponeret vt de re sua ipsius mariti, an si postea maritus reuocet maioriam talis res reddeat ad vxorem, vel elle debeat apud maritum, vid. gl. 1. l. 9. tit. 11. par. 5.
Maioria si a patre fiat in filium secūdæ vxoris de prædijs emptis ex pecunia filiorum primæ vxoris an teneat & an pecunia reddi debeat filijs primæ vxoris, vide gl. 9. ad fin. l. 24. tit. 13 par. 5.
Et quid si pater alienaret bona maioriæ an filius in quem debuerat venire contra venire possit, & quando, vid. gl. 10. ibid.
Maioria facta in primo testamento, an reuocetur, & quando per secundū testamentum minus solenne, vide glossam primam. col. 1. l. 21. titul. 4. par. 6.
Et an maioria in secundum filium facta retractetur in primum quando pater illā in secundo filio fecit quia credidit primum mortuum, vide glo. 4. ibidem.
Maioria facta per patrem in filium maiorem, vltra. 3. & 5. sine licentia Regis suplicauit tamen pro ea an si ante concessionem mortuus sit, & postea princeps illam concesserit valeat talis maioria, vid. glo. 4. d. l. 21. & gl. 3. col 11. q. 24. l. 32. ti. 9. par. 6.
Maioria si fit a matre in filium secundum facta quia credidit maritum suum in primogenitum maioriam fecisse quod ita non erat. an tunc illa valeat, vid. d. gl. 4.
Maioria si fit facta in vnum ex filijs. & postea pater in secundo testamento illam reuocauerit, & in eo præterierit eum in quo primo maioriā fecerat an tunc censeatur reuocata maioria facta in primum ex quo secundum testamentum non valuit, vide glossam quartam. d. 22. titul. 1. par. 6.
Maioria a patre facta cum principis licentia in filium maiorem, an reuocetur si postea pater de. 3. & 5. bonorum in secundo testamento aliam maioriam fecerit si prima maioria per secundam reuocetur, vide glo. 4. d. l. 22.
Maioria a fratre facta an valeat quando facta fuit sub conditione conferendo verba in futurum, vide glo. 2. in fi. l. 11. tit. 3. par. 6.
Maioria non potest institui in spurium, vel incestuosum filium, vel in eius filium sub conditione si legitimabitur, vid. gl. 7. col. 2. l. 19. titul. 3. par. 6.
Maioria si ex Regis facultate fiat in vnum ex filijs suis alios prægrauando in legitimis suis qualiter ista facultas intelligi debeat, & qualem legitimam filius tunc habere debeat, & an in proprietate, & quid si alij filij habeant vnde se alant, vid. glo. 1. col. 2. d. l. 11. tit. 4. par. 6. & gl. 3. col. 1. l. 12. tit. 9. par. 6.
Et an prohibitiones & vincula posita in prima substitutione maioriæ cessetur repetitę in secunde, vide glossam quartā. l. 3. titulo quinto. part. sexta.
Et an si filius repudiauit maioriam in qua institutus fuit possit in damnū vocati pœnitere, & illam acceptare, vid. gl. 5. l. vigesimæ. titulo sexto. par. 6.
Maioria an deueniat ad neporem quando pater eius occisit patrem suū, & auum ipsius alium, vide glossam duodecimam. l. 13. titulo septimo, par. 6.
Et quid si conditor maioriæ grauat successorem vt aliquam rem in maioratu ponat, an si successor nō apponat habeatur pro appposita, vid. gl. 1. l. 4. tit. 9. par. 6.
Et an possessor maioratus teneatur ad resartionem damnorum quæ culpa sua euenerunt in rebus maioriæ, vide glossam tertiam. l. septimæ titu. 9. par. 6.
Et quid si in maioria adsit aliqua in certitudo quis a constituente sit vocatus si de consensu omnium vnus declaretur succedere, an videatur succedere cum vinculis, & grauaminibus in maioria expressis & non tito pro donato, vid. gl. 3. l. 9. tit. 9. par. 6.
Maioria an possit fieri de rebus hæredis quando conditor habuit licentiam faciendi eam cum vinculis & grauaminibus sibi placitis, vid. gl. 2. l. 10. tit. 9. par. 6.
Et an & quando si a testatore legatur aliqua res maioriæ debeatur ipsius rei æstimatio vide glossam tertiam. col. 2. d. l. 10. tit. 9. par. 6. & gl. 3. l. 13. ibidem.
Et si conditor maioriæ rem emerit & illam in maioria posuerit non soluto ab eo pretio, an ad pretium teneatur succedens in tali maioria, vel hæres defuncti, & quid si res maioriæ euincatur, an hęredes teneantur vid. d. gl. 3. q. 4. & 5. col. 2. & 3.
Et an licentia data ad faciendam maioriam comprehendat iam factam, vide per glossam tertiam. legis vigesimæ primæ. titulo nono, partita sexta.
Maioria si ex Regis facultate posit in vnum ex filijs fieri, an valeat & fieri possit si vnum tantum filium habeat, vide glossam primam. l. 23. titu. 9. par. 6.
Maioria si facta sit per aliquem de domo sua in qua habitabat an ibidem veniant domus alienæ quæ erant appendices istius domus, vide glo. d. l. 23.
Et an & quando bona maioriæ vendi possint pro alimentando filio vel seruo testatoris, vel alio cui ipse alimenta relinquit, vide gl. 4. l. 24. titu. 9. par. 6.
Et quid si mater dedit marito licentiam eligendi vnū ex filijs suis ad maioriam si maritus non eligat intra annum, an postea admittatur, & an possit eligere illum quem in potestate habet, vi gl. 2. l. 25. tit. 9. par. 6.
Et an si pater habet licentiam ad faciendam maioriam possit tunc diminuere legitimam filij qui esset clericus in minoribus ordinibus tempore datæ licentiæ, vid. glo. 3. col. 2. q. 5. l. 32. tit. 9 par. 6.
Maioria sine licentia principis facta de bonis alicuius & filiorum suorū si filij quantum ad bona sua ex Regis facultate illam reuocauerunt, an ex hoc videatur princeps approbare maioriam respectu bonorum patris, vide dictam glossam tertiam. col. 2. quæst. 2. dict. l. 32. titu nono par. 6.
Maioria potest a Rege fieri de alijs bonis habitis extra Regnum in alium filium, vide dictam glossam tertiam. col. 2. q. 2. l. trigesimæ secundæ titu. 9. par. 6.
Maioria an possit fieri ex Regis facultate in tertia parte bonorum de alijs bonis & alios filios duplici onere grauare, vide dict. glo. 3. column. 1. quæst. 3.
Maioria facta cum facultate primogeniti Regis patre viuente, an teneat si postea fiat postquam primogenitus successit in Regno, vide ibidem in quæst. 4.
Maioria an possit fieri in descendentem ex fœmina quando data fuit facultas ad illam faciendam in vnum ex posteris suis, vide ibidem in quæst. 5.

Maior

Maioria ex facultate Regis posit in filium secundum fieri de consensu filij maioris, & ante quam consentiat Rex qui talem licentiam dedit moriatur, an maioria in filium secundum facta valeat, vide dictam glossam tertiam. columna secunda. quæstione sexta. dicte legis. 32. tit. 9. par. 6.
Et an in licentia quæ impetratur ad faciendam maioriam debeat fieri mē tio de posthumis nascituris, vide in. d. q. 6.
Maioria si ex Regis facultate possit fieri in filium quem pater, voluerit, an pater illam facere possit in spurium stantibus legitimis, vide ibid. q. 7.
Maioria an possit ex Regis facultate fieri in filium spurium etiam stanti bus legitimis & quando, vide ibidem in q. 8. & 12.
Maioria facta in spuriam quem credebam legitimum an valeat, vide ibi dem col. 6. q. 9.
Et filius naturalis ad maioriam admittatur in defectum legitimorum & quando, & qualiter, vide ibidem columna quinta. ad finem. & col. sexta.
Et an si ex Regis facultate possit fieri in quencunque filium quem pa ter elegerit, an istud ius eligendi inter filios transferat ad filium suum quem maioriam fecit vt & ipse inter filios suos etiam eligere possit vide ibidem in d. col. 6.
Et quid si conditor maioriæ præcedente Regis licentia possit dare filio potestatem eligendi inter filios suos quem volet vt in ea succedat, vide in glo. 6. ad medium.
Maioria an possit fieri in filium ininicum Regis vigore facultatis a Rege facta. vid. d. col. 6. post medium.
Et quid si in vigore licentię loquentis de filijs an possit in posthumis fieri. vide in. d. col. 6. in fine in. q. 10.
Et quid si in impetratione licentię vel ad faciendam maioriam nulla facta mentio de eo scilicet quod possit filiorum legitimas grauare, numquid grauare possit saltem si dictum fuit in facultate quod libere eā faceret, vide dictam glossam tertiam. columna sexta in fine. quæstio. 11. glo. 9. par. 6.
Et quid si detur licentia faciendi maioriam impedito facere testamentū, per hoc ad illud faciendum habilitatus videatur, & quando, vide ibi col. 7. ad medium.
Et quid si detur a Rege facultas ad faciendam maioriam in vnum ex filijs possit facere duas maorias in duos vel plures filios virtute talis facultatis, vide ibidem col. 7. q. 13.
Et quid si licentia data fuit vt possit maioriam facere in duos vel plures an tunc illam facere possit in vnum tantum. vide ibid.
Et an possit fieri in filio qui est in potestate per viam donationis inter vivos in posthumum, vel in filium extantem apud hostes vigore licentiæ generaliter date ad faciendam maioriam, vide dictam glossam tertiam. columna octaua. quæstione decimaquarta. legis. 32. titulo nono. par. 6.
Et an & quando fieri possit in neporem stantibus filijs si licentia data sit ad faciendam eam in vnum ex filijs, vide ibid. in q. 15.
Et quid de principis licentia facta in filium post cuius mortem vocauit neptem eius filium si filius in vita patris decedat nondum habita maioria, an teneat bit constitutio in per sonam nepotis, vide. d. glo. 3. colum. 2. l. 12. tit. 9. par. 6.
Et quid si pater habuit a Rege licentiam ad faciendam maioriam in filiū vnum eligerit, an si semel eligerit pœnitere possit, vel si electus decesserit possit alium sine noua facultate eligere, & quando non, vide in glo. 9. q. 17.
Et quid si fiat in vnum filium expresse nominatum in licentia data ad faciendam maioriam, an vigore talis licentiæ transeat in alium filium nascitur, vide in. d. col. 9. q. 8.
Et quid si nascatur alius filius quem pater eodem nomine nominauit, an eum vigore talis licentiæ maioria fieri possit, vide ibidem in quæstione 9.
Et an possit relinqui incapaci quoties data fuit a Rege licentia faciendi maioriam prout ipse velit & libere, vide ibidem in quæstione decima.
Et quid si ille qui ad faciendam maioriam habuit licentiam illam cancellauerit incidit, an si postea pœnituit & velit illam valere valeat, vel de nouo necessaria sit, vide dictam glossam tertiam. columna. 10. d. l. 32. tit. 9. par. 6.
Et quid si licentia decur alicui ad faciēdam maioriam alicui expresso nomine proprio & dignitatis, an si ipse illam non faciat admittatur eius filius, vide ibi in q. 22.
Et an de principis licentia possit obligari pro dote vel arris vel ex alijs causis, vide ibidem col. 11. q. 23.
Et quid si possit agi vt princeps hanc licentiam dare non possit ex illa ratione, vid. ibid. in d. q. 23.
Et quando valet & si fiat sine licentia, si postea ad hoc per principem data fuerit. vide dictam glossam tertiam. columna vndecima. quæstione vigesimaquarta. l. 32. tit. 9. par. 6.
Maioria facta sine principis licentia an valeat si post mortem facientis illam princeps confirmauerit, vide ibidem in quæstione vigesimaquarta. & in q. 47.
Maioria si fiat sine Regis licentia & ante quam princeps illam confirmet siue in. 3. bonorū vel in plus, & faciens eam & filius in quem facta fuit decedant ante principis declarationem vel confirmationem, an filius aliquid ex ea ad hæredes transferat, vide ibidem in quæstione vigesimaquinta.
Et an augmentata ad maioriam dicantur de maioria, & quando, & qualia vide in. d. q. 25. in fi. col. 12.
Maioria si fiat cum principis licentia & conditor ipsius dicat quod eam facit disponendo de. 3. & 5. parte bonorum si excedat, an sustineatur maioria, vide ibidem in. q. 28.
Maioria si facta sit de licentia principis an postea reuocetur per solam impetrationem reuocationis istius licentiæ, vide in. d. q. 28.
Maioria si fiat in vnum filium cum certo grauamine, si postea pater eam reuocat & illam in alium filium facit sine repetitione grauaminis an censeatur repetitum, vide dictam glossam tertiam. colu. 12. quæst. 29. d. l. 32. tit. 9. par. 6.
Maioria si fiat dotatis filiabus prout Regis licentia requirebat, an si talia bona data eis in dotem sint cuicta possint filiæ agere de euictione vel rescindere maioriam, vide dictam glossam tertiam. columna decima tertia. q. 31.
Maioria si fiat sine facultate principis si per eum postea confirmata fuit, & sic facta per donationem inter viuos, an faciens illas postea reuocare possit, vide ibidem col. 13. in. q. 33.
Maioria facta in incapaci habilitato per Regem, an per facientem reuocari possit, vide ibid. in. q. 34.
Maioria potest fieri etiam in consanguineis ex parte matris quando licētia impetrata fuit vt faciat eam in consanguineis suis, vide ibidem in q. 35.
Maioriæ iam facę anveniāt in generali reuocatione facultatum a principe facta, vide ibid. in. q. 36. par. 37.
Maioria an possit deuenire in filium bastardum non dum legitimatum quando ipse ad eam vocatur per primum cōditorem, vide ibidem in q. 39.
Maioria facta sub conditione si princeps illam confirmet an valeat secura ipsius confirmatione, vide ibid. in. q. 40.
Maioria an vitietur si duo posthumi nascantur cum testator vnum tantū ex eis promisit & de eo tantum meminit, vide ibidem in quæstione quadragesimaprima.
Et si princeps concessit alicui facultatem faciendi maioriam in quarta parte bonorum, an per hoc videatur impeditus ne faciat in tertia parte bonorum iusta. ll. Regni, vide ibidem in quæstione quadragesima secunda.
Et quid si cum vnus non haberet nisi vnum tantum filium impetrauit licentiam ad faciendam maioriam in eum, & alius postea nascatur an vi cietur talis licentia, vide dictam glossam tertiam. columna. 14. quæst. 43. l. 32. tit. 9. par. 6.
Maioria si fiat de omnibus bonis alicuius, an videatur etiam facta de futuris, vide in. d. col. 14. in. q. 45.
Et quid si Rex dedit alicui licentiam ad faciendam maioriam in filium sui fratris, quia ipse filios non habebat, an si postea ei nascantur possit ex tali facultate facere in vnum ex eis maioriam, vide ibidem col. 14. & 15. in. q. 46.
Maioria si permittatur fieri dotatis prius filiabus qualiter hoc intelligi debeat, vide ibidem in col. 15. q. 48.
Maioria si ex Regis priuilegio fiat in duobus spuriis, an in defectum vnius alter habeat totum per ius accrescendi, vide glossam sextam. columna secunda. quæstione tercia. legis trigesimę tertię. titulo nono. par. 3.
Et quid si aliquis maioriæ antiquæ aliqua bona addidit nihil vtera addens de prohibitionibus & vinculis, an intelligatur facere sub eisdem. vide glossam primam legis trigesimæ septimæ. titulo nono. par titu. 6.
Et quid si testator de pluribus rebus fecit maioriam & vnam ex eis postea alienauit si eam rem habeat an illa incidat in maioriam, vide glo. 1. l. 40. tit. 9. par. 6.
Et quid si testator fecit maioriam de domo sua principali quam postea vendidit & aliam emit, an empta subrogetur loco primæ, vide ibidem.
Et an facta a testatore maioria de bonis suis hæres quartam trebellianicam vel falcidiam deducere possit, vide glossam quartam. in principio legis sextæ, titulo vndecimo. partita sexta. per textum ibi.
Et an in bonis maioriæ locus sit præscriptioni, vide glossam quartam. in principio. d. 6. tit. 11. par. 6.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Maioriæ bona an publicentur propter delictum possidentis eam etiam si sit crimen lesæ maiestatis, vide glosam quartam in principio l. 6. titulo vndecimo. partita sexta. & glosam decimam legis secundæ. tit. 2. par. 7.
An vero vsusfructus publicetur in vita delinquentis, vide ibid.
Et in quando locus sit confiscationi, bona illa sint apud Regem vt bona maioriæ, vel vt libera, vide ibidem.
Maioris si postquam fuit confiscata per Regem filio delinquentis donetur quo iure illam habeat, & an vt noua maioria, vide ibid.
Et quid si post condemnationem princeps remittat postea delictū & restituit delinquentem, an ipse recuperabit bona maioriæ vel adhuc transibunt in sequentem vocatum, & quid si talia bona iam fecerunt transitum, vide ibid. in gl. 4. col. 2. & 3. q. 2.
Et an bona maioriæ & restitutioni subiecta possint alienari ex causa dotis quando filijs legitima integre relicta non fuit etiam stante expressa testatoris prohibitione, vide dictam glosam quartam, colum. 4. & 5. q. 5. l. 6. tit. 11. par. 6.
Maioria in multis participat & congruit naturæ feudi, vide gl. 4. supradictam. col. 6 post medium.
Maioria vel feudum an in dotem dari possit & qualiter, vide in d. col. 6. d. l. 6. tit. 11. par. 6.
Et si per patrem vel alium possessorem maioriæ petatur licentia ad alienandas res maioriæ quæ ad concessionem inspici debeant, & quando iuste dari possit, & quid si talis facultas iniuste detur, vide glo. 4. supra dict. col. 6. in fi. & col. 7.
Et an si de licentia Regis aliqua res a maioria ex causa dotis vel alia dedu cta sit, an si postea possessor maioriæ dues factus sit illam vel aliam similem sicuti alienatam ad maioriam reddere debeat, vid. d. glo. 4. col. 7. q. 6. l. 6. tit. 11. par. 6.
Et quid si res sit de licentia principis extracta a maioria & de ea aliqus maioricatus sit factus, an si res redeat ad priorem dominum possit iterū ex ea condere, maioriam sine noua facultate, vide ibidem in columna 8. in q. 7.
Et qui iuste rem maioriæ idem est ac si alienasset eam & incidit in pœnam alienantis, vid. in. d. q. 7. & 8.
Et quid si possessor maioriæ habuit licentiam vendendi rem maioriæ & morte preuentus non fecit, an eius successor rem maioriæ ex tali facultate vendere possit, vide dictam q. 8.
Et quid si ille qui ad vendendum licentiam habuit, vendat, & illam rem emat per interpositam personam, vide ibid.
Et an pretium rei maioriæ venditę de licentia principis necessario debeat conuerti in emptionem alterius rei immobilis ad maioriam, vi. ibid. in q. 9.
Et quid si possessor maioriæ iurauit non alienare res maioriæ, an si postea impetret licentiam alienandi a principe tacens de iuramento pęgitto an alienatio teneat, vide in. d. col. 8. q. 10.
Et quando de licentia principis res maioriæ debent alienari vel obligari, tunc non pretiosiores obligari debent si deterioribus satisfieri potest vide ibid.
Et quid si possessori maioriæ data fuit licentia ad vendendum rem maioriæ, an tunc ipse rem illam obligare possit vel e contra, vide dictam gl. quartam. columna octaua. quæstione decima. in fine. & quæst. 11. d. l. 6. tit. 11. par. 6.
Et quid si possessor maioriæ legauit rem maioriæ & postea impetret licentiam extrahendi a maioria an reconualescat legatum, vide ibidem in q. 12.
Et de alienatione rerum maioriæ quę de principis licentia fit vel fieri potest & de ipsius validitate & effectu, & quando reuocari possit vel no, vide ibidem in col. 7. 8. 9. 10. & 11.
Et quid si licentia ad vendendum rem maioriæ impetretur a minore ratione de sua minoritate, vide ibidem in columna nona. quæstione vigesima secunda. & 23.
Et an si iusta causa dandi licentiam ad vendendas res maioriæ si illæ sint in locis remotis a domicilio possessoris ex maioriæ, vide ibidem colūna decima. q. 27.
Maioria si fiat in descendentes & prohibitio alienationis fiat tantum primo vocato an extendatur ad alios post eum vocatos, vide gl. 5. d. l. 6. tit. 11. par. 6.
Maioria quando ita ad fœminas pertineat sicuti ad masculos, & ex quibus hoc ita colligetur, & quando, vide glo. 2. columna. 1. & 2. l. 5. tit. 13. par. 6.
Et an statutum de excludendis fœminis propter masculos sit odiosum vel non, vide dictam glo. 2. columna. 1. dict. Ingis. 3. titulo. 13. par. 6. & gl. 2. l. 12. tit. 33. par. 7.
Maioria an perueniat ad filiam maiorem exclusis masculis quando filij simpliciter ad eam vocati non fuerunt, vide ibidem in columna secunda. q. 1.
Maioria semper censetur concessa secundum suam propriam naturam, nisi alteratio probetur vide glosam secundam. colūna tertia in principio. d. l. 3. tit. 14. par. 6.
Maioria an possit fieri in fœminam state filio masculo imperrata adhoc licentia vide ibid. col. 3. q. 2.
Et in maioris non semper militant rationes quæ in feudo, vide dictam glosam secundam. columna tertia. quæstione sexta. an fine legis seruitut. 13. par. 6.
Maioriam an perdat filia quæ cum alio extraneo matrimonium contraxit, quando in ea fuit a patre & conditore ipsius impolita conditio ut nuberet homini sui generis qui haberet nomen suum & insignia. nec traneus ista faciat, vide ibidem columna quarta. quæstione decima tertia.
Et an valeat renuntiatio maioriæ in vita possessoris ipsius facta in præiudicium vocatorum ad eam, vide ibidem columna quinta quæstione decimaseptima.
Et an quando in maioriæ successione fœminæ excluſæ sunt filius masculus ex ea excludat patruum, vide ibidem columna sexta. quæstione decimaoctaua.
Et quid si ad maioriam vocentur masculi & excludantur fœminæ, an istud debeat intelligi tam de masculis descendentibus ex fœminis quā de descendentibus ex alijs masculis, vide dictam glosam secundam. columna sexta. quæstione decima nona. & vigesimasecunda. 23 titu. 13 par. 6.
Et an quando testator semper ad maioriam vocauit masculos videatur eo ipso fœminas stantibus masculis, vide ibidem columna septima quæst. 21.
Maioria semper masculis debetur quando sunt in pari gradu cum fœminis, secus si in pari, vide in. d. q. 21.
Et an fœmina per masculum semel exclusa censeatur semper exclusa vel recuperari, vide ibid. in. q. 23.
Et an excluſus a maioria ex vna causa possit in ea ex alia causa succedere vide ibid. in. q. 24. & in. d. q. 23.
Et quid si filia semel fuit ad maioriam admissa quia non erat masculus, an repellatur masculus postea superueniens, vid. ibidem. in quæstione. 25.
Et quid si fœminæ sint excluſæ in vna parte seu gradu maiori, an videatur excluſæ etiam in alijs gradibus & vocationibus factis in eadem maioria, vide dictam glosam secundam. columna octaua, quæstione 26. l. 11. tit. 13. par. 6.
Et quid si fœminæ sint a maioria per testatorem excluſæ propter masculos an ipse in eadem materia succedere possint virtute rescripti principis ipsius fœminis datum vt in ea ipse, & non masculi succedant, vide ibidem. in q. 28.
Et an non bona deueniant in eum quem princeps vult iure maioriæ, vel aliter, vi. e ibid col. 10 in fi.
Maioria respicit lineam descendentem, & ideo pater non succedit in maioria filij, vid. gl. 1. l. 4. tit. 13. par. 6.
Et an filius naturalis succedat matri suæ in maioria vel in feudo, vid. gl. 9. l. 12. tit. 3. par. 6.
Et an succedat in maioria detur beneficium. l. finaliz. C. de edictodiui Adriani tollendo, vide glossam. 1. columna secunda. l. secundæ. tit. 4. par. 6.
Et an in bonis maioriæ detur bonorum possessio carboniana, vide glosam vigesimamsecundam. & glossam decimamtertiamd. 2. titulo. 14. par. 6.
Maioria per aliquem facta de re per violentiam ab ipso occupata, vel de aliquo modo ab ipso conditore male acquisita, an valeat, & an heredes rem illam tradere teneantur illi cui relicta fuit, vide glosiam. 1. l. 2. tit. 15. in par. 6.
Et an ea quæ veniunt ad filium iure primogenituræ, vel maioriæ veniat inter fratres conferenda, vide glo. 6. ad finem. q. 6. l. 3. titulo. 13. par. sexta.
Maioria si de iure debeat ad filium prodigū peruenire an eius pater possit sibi interdicere rerum administrationem, & quid in alijs bonis, vide glo. 1. ad fi. l. 1. tit. 16. par. 6.
Et an mater in tutela filij ceteris præferatur etiam si ei succedere nō possit quia bona sunt maioriæ, vide glosam. 13. l. 4. titulo decimosexto. par. 6.
Maioria an ad filium proditoris deuenire possit, & quando non, vide gl. 10. l. 2. titulo. 2. partita. 7. & gl. 4. in prin. l. sextæ. titulo vndecimo. partita sexta.
MAHOMAE principium & finis, vide glosam finalem. in proœmio Partitarum.
MALA consuetudo generans peccatum, vel contra rationem inducta si sit præscriptione robora a an valeat, vide glossam. 1. colu. 1. l. 5. tit. 2. par. 1.
Mala electio est in culpa, & quid si habeat iustam causam decipiendi ipsum, vide glo. 3. l. 5. tit. 18. par. 2. Mala

Mala grammatica vtrū vitiet rescriptum, vide glosam in primam. l. 2. tit. 1. par. 3.
MALA FAMA, vide in verbo FAMA.
MALA FIDES si superuenerit an impediat fructus acquisitionem, vide gl. 1. l. 19. tit. 28. par. 3.
Mala fides superueniens an impediat præscriptionem, & quid de iure canonico, vide glosam primam legis duodecimæ. & glosam. 2. l. 21. tit. 29. par. 3.
Mala fides si scientia rei alienæ superuenerit post completam præscriptionē an & tunc sit tutus in conscientia, vide dictam glosam primam dict. tit.
Mala fides non solum dicitur esse in eo qui dicit rem non esse tradentis, sed in eo qui scit quod non iuste venditur, vide glossam secundam. l. 1. tit. 29. par. 3.
Mala fides licet prosit præscribenti de iure ciuili si præscribat per triginta annos, nunquam tamen ipse dominium rei habebit, vide glosam. 4. l. 31. tit. 29. par. 3.
Mala fides quando sibi res furatur, vide ibidem in glosa quinta. d. l. vigesimæ primæ.
Mala fides in actionibus personalibus an prosit præscribenti, vide gl. 2. l. 1. tit. 29. par. 3.
Mala fides vel bona circa fructus restitutionem cum ab aliquo hæreditas eximitur, vide de hoc glosas legis quartæ. titulo decimo quarto. par. 6.
MALAE FIDEI POSSESSOR quos & quales fructus restituere tenea tur cum victus fuit, vide glosam primam legis quartæ. titulo vigesimooctauo. par. 3.
Et idem si et in malæ fidei possessore ficto per litis cōtestationem quod restituat fructus debeat restituere vide ibid.
Mala fidei possessor an teneatur restituere fructus ampliores quos mente ingenio & industria sua percepit, vide ibi glo. 2.
Mala fidei possessor an in distincte teneatur restituere fructus quos dominus percipere potuerat, & quando non, vide ibidem in glosa tertia d. l. 40.
Mala fidei possessor quas spensas recuperare poterit a domino, & qua ratione, vide gl. 1. l. 42. tit. 28. par. 3.
Mala fidei possessor si plantauerit arbores in re in qua habet malam fidem earum possessionem perdat statim ante quam radicentur, & consolescant, vide glosam secundam legis. 43. titulo vigesimooctauo. par. 3.
Malæ fidei possessor si restituat rem antequam expensas necessarias percipiat postea habebit actionem ad eas petendas, vide glosam secun. l. 44. tit. 28. par. 3.
Malæ fidei possessor ædificans in alieno donare videtur vide glosam. 3. l. 44. tit. 28. par. 3.
Malæ fidei possessor qui fecit rem suam præscriptione. 30. annorum si propter ipsius contumaciam alius iudicis authoritate in ipsius possessio missus fit, an illo veniente in termino debitor illam recuperet nō obstante quod missus in ea velit statim probare dominium, vide glo. 1. d. tit. 29. par. 3.
Malæ fidei possessor potest rem retinere pro expensis factis causa fructuū percipiendorum. vide glo. 4. l. 9. tit. 3. par. 5.
Malæ fidei possessor vel bonæ fidei possessor post litem contestatā quos fructus restituere debeat vide glosam septimam legis quartæ. titulo. 16. par. 6.
Malæ fidei possessor quales expensas deducere possit, vide glo. 8. d. l. 4. tit. par. 6.
Malæ fidei possessor deducat expensas quando nullos fructus percepit, vide dictam gl. 8. d. l. 4.
Malæ fidei possessor si ex hæreditate aliquid vendidit qualiter restituere teneatur & condemnetur restituere, vide glo. 3. l. 5. ibid.
Malæ fidei possessor periculum superueniens in hæreditate expectet ad malæ fidei possessorem, vide gl. 3. l. 6. ibidem.
MALEDICERE aliquem nemini licet, & quando meritorium sit, vide l. 9. tit. 7. par. 2.
MALEDICTIO principis aduersus contrauenientes quid operetur, vid. l. 2. tit. 18. par. 3.
Malefactio patris contra filium an & quando inducat exhæredationē, & exheredatus videatur, vide glo. 3. l. 11. tit. 7. par. 6.
Malefactores principem, vide glosas legis sextæ. per textū ibi. par. 2. par. 7.
MALEMERITI debent egestate laborare, vide glosiam septimam. l. 2. tit. par. 4.
MALEFACTORES, vide in verbo DELINQVENTES, & in verbo CRIMINOSVS.
MALEFICIVM per quod homines perpetuo ad coitum maleficiantur quæritur ex multiplici causa, vide glosam secundam legis. 5. titulo. 2. par. 4.
Et quod dirimet matrimonium vel non, & an præsumatur matrimonio præcessisse vel e contra, vide ibi glo. 3.
Et an maleficiato per triennium expectari debeat sicuti frigido, vide ibi gl. 6.
Maleficium fictum an puniri possit per statutum, & quare non, vide glo. 1. col. 2. in prin. in procœ. tit. 1. par. 4.
Maleficium perpetuum præsumitur data coniugum cohabitatione per triennium, vide glo. 7. l. 5. tit. 8. par. 4.
Maleficium si visum sit perpetuum ecclesiæ & ideo aliquos separet a coniugio quandocunque ei contrarium fore constiterit redintegrabitur matrimonium & idem etiam si credat maleficium vniuersale cum ita nō sit. vide gl. 3. l. 7. tit. 8. par. 4.
Maleficium & ex maleficijs proditæ sunt actiones & aliquando duplicea vide glo. 1. l. 13. tit. 14. par. 5.
MALEFICIVM, vide in verbo DELICTVM.
MALEFICIATVS & an huic sit expectandum per triennium sicuti frigido, vide glo. 6. l. 5. tit. 8. par. 4.
Maleficiatus perpetuo præsumitur ille qui per triennium cum vxore cohabitauit & eam carnaliter non cognouit, vide ibidem in glo. 7.
Maleficiatus si ab vxore sua separetur propter maleficium & in hac ecclesiam aliquando deceptam fuisse constiterit quomodocunque istud sit matrimonium debet redintegrari, vide glosam tertiam. per textum ibi. l. 7. tit. 8. par. 4.
MALEVOLVS si de aliquo aliquid dixerit an propter id illū infamet, vide glosam sextam legis secundæ per textum ibi titulo sexto. partita septima.
MALITIA non tamen potest crescere in homine quantum bonitas in eo crescere potest, vide gl. 1. l. 11. tit. 2. par. 1.
Malitia quando præsumatur in Episcopo, vide remissiue per glosam. 5. l. 6. tit. 15. par. 1.
Malitijs hominum est obuiandum, vide glo. 1. l. 15. 7. par. 3.
Malitiam aduersarij an possim per aliā similem repellere, vide glosam octauam. l. 28. tit. 11. par. 3.
Malitia qualis in denuntiatore requiratur vt puniri possit, vide glosam 4. l. 5. tit. 1. par. 7.
MALI HOMINES sunt puniendi, boni autem præmiandi quod ad principem spectat, vide glosam secundam legis secundæ. titulo primo. par. 3.
Mali ab omnibus honoribus expelli debent, boni autem semper sunt admittendi, vide glosiam primam in proœmio titulo. 19. par. 3. & glo. 7. l. 3. tit. 27. par. 4.
MALVS ODOR deterior est quam malus cibus, vide glosam. 4. l. 7. tit. 32. par. 3.
Malus qui semel fuit semper præsumitur malus, & quando vide glosam quintam legis primę. per textum ibi titulo decimooctauo. partit. 6. & glo. 1. l. 33. tit. 34. par. 7.
Et an ex hoc quod malus fuit inducatur indicium ad torturam si de crimine accusetur, & quando, vide glosam quintam legis vigesimęsextę. tit. 1. par. 7.
MALVM & bonum differunt inter se, vide glosam primam legis fi. per tex. ibi tit. 2. par. 1.
Malum maius vt euitetur permittitur minus, vide glo. 1. in proœ. titul. 12. par. 4.
Mala omnia quis pati debet quam peccato consentire, vide glosam. 1. l. 4. tit. 24. par. 4.
MANDATVM generale in beneficialibus & spiritualibus non sufficit, vide glosam tertiam in medio legis septimę. titulo decimosexto. partita prima.
Mandatum præcessisse præsumitur quando in presente aliquid a mercatore scribitur, vide glosam sextam legis decimęseptimę. titulo secundo. par. 3. ad fi.
Mandatum nuncio factum ad dandam siue recuperandam pecuniam, an expiret morte mandantis, vide glosam primam legis vigesimętertię tit. 5. par. 3.
Mandatū procuratoris an expiret aliquando morte domini ante litis contestationem si cœpit causam tractare, & quid si dominus satisfaciat per procuratorem, vide ibid. in gl. 3.
Mandatum morte procuratoris iuniturin iudicijs etiam si res non sit integra secus in contractibus, vide glo. 6. ibid.
Et an tale mandatum ad heredes transeat, vid. d. gl. 6.
Mandatum procuratoris an probetur per vnum testem simul cum partis iuramento, vide glosam septimam. columna prima. in fine legis secundę. tit. 11. par. 3.
Mandatum recipiendi solutionem intelligitur de vera solutione non ficta, vide glo. 1. l. 4. tit. 11. par. 3.
Mandatum procuratori datum an finiatur lata diffinitiua sententia, & an an tunc appellare possit, vide glosam secundam legis tertię. tit. 23. & gl. 7. l. 23. tit. 23. par. 3.

Mandatū

Universidad de Deusto
Biblioteca

Mandatum Papæ factum sine causæ cognitione vbi sententia seu cognitio defideratur, an habeat vim sententiæ & quando, vide glo. 3. l. 22. titul. 22. par. 3.

Mandatum acceptare videtur procurator ex eo quod literis de hoc receptis non contradixit, vide gloſsam, secundam, per textum ibi. l. sextæ. titu. 1. par. 5.

Mandatum ad emendum ſine aſsignatione pretij an valeat, & quid tunc præſumatur, vide gl. 5. l. 48. tit. 5. par. 5.

Mandatum factum procuratori ad vendendum, ſi reuocetur vēditio poſtea ſecuta non valet, vide gloſsam quartam legis. 51. titulo quinto. par tita quinta.

Et an exigatur quod emptor de tali reuocatione ſit certificatus, & quando ſic, vide ibid.

Mandatum generaliter alicui factum vt compellat aliquos ea coactione quam viderit expedire debet intelligi vt & ipſe ſeruare teneatur legem municipū & conſuetudinem loci, vide gloſsam ſecundam in fine. l. 52. tit. 5. par. 5.

Mandatum qualificatum ſi in qualitate non poteſt adimpleri, tunc debet impleri in principali, vide gloſsam tertiam legis. 37. titulo vndecimo. par. 5.

Mandatum habens ad fideiubendum, an videatur habere ad ſoluendum vide glo. 3. l. 1. tit. 12. par. 5.

Et contra quem detur actio mandati quæ dicitur contraria, vide glo. 1. l. 20. tit. 12. par. 5.

Et an re integra poſsit mandato renuntiari ſine cauſa, vide ibidem in gl. tertia.

Mandatum ſi fiat ad commodum tertij, tunc actiones debent cedi per mādatarium mandatori contra illum tertium, vide gloſsam primam. l. 21. tit. 12. par. 5.

Sed an teneatur ſibi actione negotiorum geſtorum ille in cuius vtilitatē mandatarius negotia geſsit, vid. d. glo. 1.

Mandatum factum in modum conſilij quando obliger mandantem vel mandatarium ſi ex eo damnum ſibi ſequatur, vide gloſsam ſecundam l. 23. ibid.

Mandatum an ſine verbis & ſola voluntate fieri poſsit, & qualia verba ibi deſiderentur, vide gloſsam ſecundam cum aliis ibi. l. 24. titulo. 12. par. 5.

Mandatum an præceſsiſſe præſumatur per oſtenſionem ſigili, vide d. gl. 1. d. l. 24.

Et in generali mandato non veniunt turpia, vide glo. 1. l. 25. per textum ibi tit. 12. par. 5.

Et an per ſolam acceptionem impediatur reuocatio mandati, vide gloſ. 7. l. 15. tit. 14. par. 5.

Mandatum per pupillum procuratori factum cum authoritate tutoris, an finiatur pubertate, vide gloſsam decimamquartam. l. 12. titulo. 16. par. 6.

Mandatum principis lex eſt, vide gloſsam ſeptimam. columna. 2. poſt principium. l. 1. tit. 9. par. 7.

Mandatum de delinquendo alicui factum ſi re integra per mandantem reuocetur, an mandans a pœna liberetur. vide gloſsam octauam. l. 2. tit. 31. par. 7.

MANDATVM SPECIALE, vide infra in verbo SPECIALE MANDATVM.

MANDATVM IVDICIS, vide infra in verbo PRAECEPTVM.

MANDANS pecuniam alicui numerari an ipſe vel numerans mutuare videatur, vide gloſsam ſecundam per textū ibi legis ſecundæ. tit. 1. par. 5.

Mandans ſi conſulendo, aliquid fieri mādauit, ſi fraudulenter fecerit vel in mandato ex tali conſilio damnum acciderit, an & quando ad tale damnum teneatur, vide gloſsam ſecundam legis vigeſsimæ tertiæ. titul. 12. par. 5.

Mandans fieri falſum eſt falſarius, vide gloſsam tertiam legis quartæ. per tex. ibi tit. 7. par. 7.

Mandans fieri iniuriam an puniatur eodem modo quo punitur faciens, & an debeat conſiderari an faciens eſſet alias facturus vel non. vi. gl. 4. l. 10. per tex. ibi tit. 9. par. 7.

Et an ſi ſit elapſum multum tempus videatur mandatū reuocare. vid. d. glo. 4. in fin.

Mandans fieri delictum aliquando mitius punitur quam faciens, vide gl. 13. l. 8. per tex. ibi tit. 10. par. 7.

Mandans delictum commiſsi non punitur ſi delictum nunquam commiſsum fuit, vide gloſsam decimamtertiam. in fine legis decimeoctauæ. titu. 14. par. 7.

Mandans damnum fieri filio vel altero qui eſt ſub eius poteſtate qualiter teneatur, vid. gl. l. 5. tit. 15. par. 7.

Mandans occidere aliquem aſſaſsino qualiter puniatur, vide gloſsas. l. 3. per tex. ibi tit. 27. par. 7.

Et quid ſi re integra mandatum reuocauit an euitet pœnam, vide gl. 8. l. 2. tit. 31. par. 7.

Et debent aſſaſsini torqueri vt oſtendant mandantem, vide gloſsam ſecundam. l. 3. tit. 27. par. 7.

Mandans & an ille qui patitur aliquem pro ſe fideiubere videatur mandare, vide glo. 1. l. 23. tit. 34. par. 7.

MANDATARIVS an poſsit re integra renuntiare mandatum ſibi factum ſine cauſa, vide gloſsam tertiam legis vigeſsimę. titulo, duodecimo. par. 5.

Mandatarius an & quando teneatur de leuiſsima culpa, vide glo. 5. d. l. 20. tit. 12. par. 5.

Mandatarius tenetur cedere actiones ſuas mandatori contra tertium quādo illius negotium geſtum fuit, vide gloſsam primam. l. vigeſsimęgeſimæ. tit. 12. par. 5.

Et an teneatur ſibi actione negotiorum geſtorum ille in cuius vtilitatem mandatarius negotia geſsit vide ibid.

Et quid ſi mandatarius alias non eſſet facturus an conſulens teneatur ſi fraudulenter ſibi aliquid conſuluerit, & an & quando iſtud non impleatur vt conſulens ad damna quæ ex conſilio prouenerunt teneatur, vide glo. 2. l. 23. tit. 12. par. 5.

Mandatarius qui aliquam iniuriam ad alicuius mandatum fecit, qualiter & quando veniat puniendus, vide gloſsam quartam legis decimę. tit. 9. par. 7.

MANE vel ſero quando dicatur, vide gloſsam. 4. legis. 6. tit. 29. par. 7. & glo. 11. l. 8. tit. 11. par. 7.

MANIFESTVM quando aliquid dicitur, vide gloſsam ſecundam in fi. l. 33. tit. 4. par. 1.

Manifeſta offenſa quando dicatur, vide gloſsam tertiam legis vigeſsimę octauæ. tit. 9. par. 1.

MANIFESTARE an teneatur aliquis illud quod ſcit ab homine leuis opinionis ſaltim ſi inde alij præiudicium fiat. vide gloſsam ſextam. l. 5. tit. 9. par. 4.

MANIFESTANS aliqui dparti ante publicationē teſtium ſiue actum punitur de falſo, vide gloſsam tertiam legis nonæ. titulo decimoſexto. par. 3.

MANLIEVA ſignificat expenſas quas ſocius facit pro viatico, vide gl. 2. l. 1. tit. 10. par. 5.

MANSATA & homines de manſata dicuntur de iure communi quos nos dicimus ſolariegos, vide gloſsam tertiam legis tertiæ. titulo vigeſimoquinto. par. 4.

Et quæ ſit iſtorum natura, & an ſi ab inde deceſſerint poſſeſsionem vendere poſsint. vide ibid. in gl. 4.

MANSIO vaſſallorum cum dominis ſuis an ſit punibilis ſi aliter dominos contra Regem non iuuarent quando Rex dominos ſuos propter ipſorum delicta extra regnum eiecisſet, vide gloſsam ſextam. l. 11. tit. 25. par. 4.

Et an propter ſolam manſionem cum domino exulato propter eius proditionem vaſsallus in crimen proditionis incidat, vide gloſsam. 2. l. 12 tit. 25. par. 4.

MANVMISSIO probari poteſt etiam per teſtes, vide gloſsam tertiam. l. 12. tit. 16 par. 3.

Manumiſsio an poſsit fieri per procuratorem, vide gloſsam ſecundam. l. 90. tit. 18. par. 3.

Et an in manumiſsione veniat quod manumiſſus habeat rem quam antea in peculium poſsidebat, vide gl. 5. ibid.

Et an dominus qui manumittit teneatur de euictione & quando, vide glo. 7. l. 90. tit. 18. par. 3.

Manumiſsio an ſit neceſse quod præcedat legitimationem filiorum, & an legitimatio ſine ea eſſe poſsit, vide gloſsam decimamtertiam legis. 4. tit. 15. par. 4.

Manumiſsio de ſeruo facta per ſcripturam vel coram amicis debet fieri intereſſentibus ibi quinque teſtibus, vide gloſsam quintam per tex. ibi. l. 1. tit. 22. par. 4.

Manumiſsio facta in teſtamento vel aliter ad hoc vt teneat quam vxor manumittens habere debeat, vide gloſsam ſextam & ſeptimam. l. per tex. ibi tit. 22. par. 4.

Manumiſsio ſerui duorum dominorum ab vno ex dominis facta cuius ſeruus ſit, vid. gl. 2. l. 1. tit. 22. par. 4.

Et alius dominus ſi nolit ſeruum manumittere partem pretij ſecundū iudicis taxationem recipere compelletur, vide ibi glo. 4.

Manumiſsio ſerui an teneat ſi eius dominus illum de loco ad locum tranſtulerit & manumiſserit ſi non ſit priuus ſolutum vectigal, & ſic ſi commiſsa profeſsio ſeruj. vide gl. 5. l. 1. tit. 7. par. 5.

Manumiſsio ſeruj pignori dati ſi fiat in præſentia creditoris ipſo tacente an teneat, vide gl. 3. l. 37. tit. 13. par. 5.

Manumiſsio tacita quæ dicatur, & an teneat ſi ſeruo detur per vxorem accuſatam de adulterio cum ſeruo quem manumittit ante cauſæ diffinitionem, vide gl. 3. l. 3. per tex. ibi tit 3. pa. 6.

Manu-

Manumiſsio ſeruorum per dominos fieri non debet durante accuſatione adulterij, vide gloſsam octauam & nonam. l. 10. per textum ibi titul. 17. par. 7.

MANVMISSOR an & quando teneatur de euictione in manumiſſione ſeruo data, vide gloſsam ſeptimam legis. 90. titulo decimooctauo. par. 3.

Manumiſsor tenetur manumiſso dare inſtrumentum manumiſsionis, vide glo. 1. l. 90. ti. 18. par. 3.

Manumiſsor cuius ætatis eſſe debeat quomodocunque manumittat, vide glo. 6. & 7. per tex. ibi. l. 1. tit. 22. par. 4.

Manumiſsor æqualis eſt patri ideoque ei maxima reuerentia debetur, vide gl. 4. l. 8. tit. 22. par. 4.

Manumiſsor ſi ad paupertatem deueneri tab eius liberto ali debet, vide gl. 4. per tex. ibi. l. 8. tit. 22. par. 4.

Manumiſsor quando & ex quibus cauſis manumiſsū ad ſeruitutem redire poſsit, vide gloſsam tertiam cum ſequentibus per textum ibi. l. 9. tit. 22. par. 4.

Quibus debeat eſſe iniuria ſiue offenſa, an in faciendo vel in non faciendo vide ibid. in glo. 4.

Quid ſi libertus factus ſit clericus an per ingratitudinem in ſeruitutē reuertatur, vide ibid. in glo. 6.

Manumiſsor an poſsit propria authoritate libertum ſuum ex iuſta cauſa in ſeruitutem reuocare, an vero requiratur in hoc iudicis ſententia, vide glo. 7. d. l. 9 tit. 22. par. 4.

Manumiſsor ſuum libertum in ſeruitutem non poterit reducere quādo illum redimit, vide ibi gl. 9.

Manumiſsor ſi cum poſſet ingratum ſeruum in ſeruitutem reducere illud facere nolit, ſed de eo iudici cōqueritur an debeat audiri, vide d. gl. d. l. 9.

Manumiſsor an ſuccedat liberto ab inteſtato quando ipſe fratrem habeat vide gloſsam primam. per textum ibi. legis decimæ titulo vigeſsimo. par. 4.

Manumiſsor an poſsit aliquid pretendere in bonis liberti clerici, vide ibi dem in gl. 2.

Manumiſsor amittit ius patronatus in libertum in multis caſibus, vide gloſsas per textum ibi. legis vndecimæ titulo vigeſsimo ſecundo. par quarta.

MANVMITTERE filium an credatur pater quem ex ſerua ſua habuit petat illum legitimari, vide gloſsam decimam tertiam legis. 4. titul. 15. par. 4.

Manumittere an poſsit dominus ſeruum ſuum qui ideo in ſeruitutem in fidelitate quia arma hoſtibus dabat vel aliud ſimile faciebat contra Chriſtianos, vide per gl. 4. l. 4. tit. 21. par. 4.

Manumittere qualiter poſsit dominus ſeruum ſuum, vide gloſsas legis. per tex. ibi. ti. 22. par. 4.

Manumittere an poſsit vnus ex dominis & cuius roboris ſit talis manumiſſio, vide gl. 12. l. 2. tit. 2. par. 4. per tex. ibi.

Manumittere an poſsit emptor ſeruum emptum, eo pacto ſcilicet, né manumittatur, vide glo. 3. l. 46. tit. 5. par. 5.

Manumittere an poſsit dominus ſeruum ſuum pignori alicui datum, vide gl. 37. per tex. ibi tit. 13. par. 5.

MANVS dextera debet tabellio falſario amputari, vide gloſsam. 6. l. 16. tit. 7. par. 3.

Manus propter delictum iubeatur amputari & ipſe vnam tantum habuerit nullam quid tunc fiet. vi. d. gl. 6.

Manus quibus cauſsis vaſsalli teneantur dominis ſuis oſculari, vide ibi per tex. ibi. l. 5. tit. 25. par. 4.

Manus a vaſsallis oculari debet certis temporibus, pedes autem Regis a ſolus Papæ, vide glo 3. l. 5. tit. 25. par. 4.

Manus regis a quibus caſibus oſculari debeat, vide ibi gloſsam quartā.

Manutenentio vaſsali an ſit vrgens cauſa ad hoc, vt dominus illum ſeu reparare poſsit, & quid ſi per alium fecit vulnerari, vide gloſsam. super tex. ibi. l. 8. tit. 26. par. 4.

Manus debet amputari falſo tabellioni & exactori tributorum falſo, vide gl. 1. l. 6. per tex. ibi. tit. 7. par. 7.

MANVSINIECTIO propria authoritate ad hoc vt habeat locum requiruntur, vide gloſsam primam legis. 47. titulo quinto partita quarta.

Marchio dominium in venditorem tranſeat ante manus iniectionem, vide ibidem.

Marchio tempore venditionis nihil de manus iniectione dictum fuit, an emptor eius admittatur, vide ibidem in gloſsa ſecunda dictæ legis. 47.

MARCADGA eſt genus tributi, & qnale ſit in ſe, & quid ſignificet, vide. l. 12. tit. 18. par. 3.

MARCHIO quis dicatur, & vnde dicatur, & in quibus terris hæc dignitas potius reperiatur, vide glo. 9. l. 11. tit. 1. par. 2.

Et an in iſta dignitate ſuccedatur iure hæreditario, & quando, vide glo. 1. l. 12. tit. 1. par. 2.

Marchiones an ſint illuſtres vel ſpectabiles, vid. gloſsam ſecundam, & 3. l. 1. tit. 14. par. 4.

Marchia ſi tanquam dignitas alicui detur ſimul cum iuriſdictione in ſeudum, an ipſe illum ad hæredes tranſire poſsit, & quando non, vid. gl. 13. l. 6. tit. 26. par. 4.

MARE non fecit Deus ad nauigandum, ſecundum Ambroſium relatum a gl. 2. l. 24. tit. 9. par. 2.

Mare eſt omnibus commune & tenetur Rex illud purgare malis hominibus, & in eo exercere poteſt iuriſdictionem, vide gloſsam. 2. ad fin. l. 8. tit. 20. par. 2.

MARESCALI idem eſt quod albeytares, & æquiparantur obſtetricibus & chirurgicis, vide gl. 7. l. 10. tit. 8. par. 5.

MARIA dignior eſt omnibus ſanctis, & de pœna blaſphemantis eam vide gl. 3. l. 2. tit. 28. par. 7.

MARITARE VIRGINES pauperes dicitur pia cauſa quod ampliat & remiſsiue multa tangit gloſsa ſeptima legis duodecimę. titulo. 28. par tita. 3.

MARITVS.

Intrans religionem vel vouens caſtitatem.
Redit debitum vel non,
Accuſat vxorem de adulterio vel alio crimine, vel accuſatur vel occidit,
Teſtificat.
Impotens.

Hæreticus vel infidelis.
Lucratur, alienat, vel amittit dotem, vel illi renuntiat.
Donationem vxori facit.
Vergens ad inopiam.
Secundo matrimonium contrahens.

MARITVS cognoſcens vxorem carnaliter in eccleſia an ex hoc eccleſia poluta eſſe dicatur, vide gloſsam ſecundam legis vigeſsimæ. titul. 10. par. 1.

Maritus communicans cum vxore excommunicata eſt excommunicatus licet illi reddere debeat debitum requiſitus, vide gloſsam ſextam. l. 34. tit. 9. par. 1.

Maritus an ſit dominus conſtante matrimonio acquiſitarum rerum etiā in parte vxoris, vide glo. 5. l. 12. tit. 21. par. 1.

Maritus quæ ſecum habere debeat antequam eligatur, & quid in vxore, vide glo. 1. l. 1. tit. 6. par. 2.

Maritus non redimens vxorem vel e contra, an debeat priuari dote, & an idem de lucris conſtante matrimonio acquiſitis, vide gloſsam tertiam l. 3. tit. 29. par. 2.

Maritus etiam putatiuus poterit ſine mandato vxorem in iudicio defendere, non tamen e contra, vide glo. 2. l. 10. tit. 5. par. 3.

Et idem in ſponſo, vide ibidem.

Maritus qui paſsus fuit vxorem litigare & defendere rem aliquam in dotem dedit ſi ipſa contemnetur, an illud ſibi præiudicet, vide gloſsam 12. l. 20. tit. 2 2. par. 3.

Maritus ſi inueniat theſaurum in prædio vxoris ad quem pertineat dominium ipſius, vide glo. 5. l. 45. tit. 28. par. 3.

Maritus ſi aliquid vxori donet ſi talis donatio ponteneat, an vxor poſsit habere poſseſsionem talis rei donatæ, vide gloſsam primam. columna. 2. ad fi. l. 7. tit. 29. par. 3.

Maritus an poſsit ſeruitutem imponere in re vxoris, vide gloſsam prima l. 10. tit. 31. par. 3.

Maritus ſi relinquat vxori vſus domus, an ipſa cum ſecundo marito ibi habitare poſsit, vide glo. 1. l. 21. tit. 31. par. 3.

Maritus ſi poſtquam dimiſit vxorem propter fornicationem recepit ordines ſacros & in ſacro ordine fornicat, an redintegretur matrimoniū, vide glo. 5. l. 8. tit. 2. par. 4.

Maritus ab vxore propter adulterium ſeparatus an ad illam redire teneatur ſi ipſe poſtea fornicetur, & an per officium iudicis vel qualiter cōpelli debeat, & an tunc talis adultera dotem quam propter adulteriū amiſserat poſsit recuperare. vi. ibid. in. q. 3.

Maritus cognoſcendo carnaliter vxorem non peccat, imo & quandoque meretur, vide gl. 1. & 2. per tex. ibi. l. 4. tit. 2. par. 4.

Maritus ſi calida iram ducet vt cum vxore ſua copulam habere poſsit an peccet mortaliter, vide ibidem in gl. 5.

Maritus ſi tempore contractus matrimonij ſub pœna promiſit habitare in certo loco, an ad illud poſsit compelli vel non, vide gloſsam quintā l. 2. tit. 5. par. 4.

Maritus etiam qui carnaliter vxorem cognouit an illam reliquere poſsit de facto ſeruitutis errore, vide gl. 1. l. 10. tit. 5. par. 4.

Maritus libet vxori cui ſuper ſeruitute eſt mota lis debitum reddere non tenetur, vide gl. 3. & 4. l. 4. tit. 5. par. 4.

Et quid ſi lite pendente ſuper inutilitate matrimonij ad mandatum eccleſiæ debitum reddiderit, an ipſi præiudicet ſiue ipſe moueret litem, ſiue dominus ipſius ſerui, & quid ſi ſuper hoc excommunicetur, vide d. gl. 4. l. 4. ti. 5. par. 4.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Maritus an possit se seruituti alterius subijcere, vide ibid.
Et quid si maritus faciat se alterius seruum, an vxor illum a seruitute extrahere possit & quando. vide glosam sextam. per textum ibi in. l. 4. tit. 5. par. 4.
Et an vxor illum petens & venditionem ipsius retractans pretiū emptoris soluere teneatur, vide ibid.
Maritus an possit recuperare vxorem si ipsa se alteri vendiderit in ancillam sicuti est in viro, vide glo. 4. supra. d. in fi.
Maritus an possit iuxta ll. Regni torquatus ad collum cum cingulo ferreo creditoribus tradi in ignominiam vxoris & filiorum, vide ibid. in gl. 7.
Maritus si dicat vxorem carnaliter cognouisse ei credendum est nisi ex signis euidentibus contrarium esse appareat, vide glosam tertiam. l. 6. tit. 8. par. 4.
Maritus an possit vxori in peccato permanenti necessaria subministrare & an tunc bene vel male faciat, vide glosam septimam legis. 2. tit. 9. par. 4.
Neque illi & tunc maritali affectione adhærere debet, vide ibid.
Maritus si velit esse Episcopus tunc vxor debet intrare religionem licet non sit suspecta de incontinentia neque sufficeret vouere continentiā & remanere in seculo, vide gl. l. 1. 2. tit. 10. par. 4.
Hoc tamen non fiet altero inuito neque licentia habita per metum aliquid valebit. vide ibid. in glo. 2.
Maritus si dat vxori licentiam ingrediendi religionem, an ipse tacite videatur vouere continentiam, vide ibi glo. 3.
Si talis maritus sit senex vouet continentiam, si iuuenis debet & ipse religionem intrare, vide ibi glo. 4.
Maritus an possit de licentia vxoris religionem intrare etiam si non adsit licentia prælati, vide ibidem in glo. 5.
Maritus sine authoritate ecclesiæ ab vxore diuerti non debet, & quit si fornicatio non sit notoria, vide glosam sextam. legis secundæ. titulo. 10. par. 4.
Maritus facit sibi ipsi iniuriam si receperit vxorem sine dote, vide glo. 2. in proœ. tit. 11. par. 4.
Maritus si rem vxori donatam constante matrimonio alteri dederit siue vendiderit siue pignorauerit, an tunc donationem reuocare videatur vide gl. 7. l. 4. tit. 11. par. 4.
Maritus si legauerit rem vxori donatam non videtur reuocare donationem & quare vide ibid. in gl. 7.
Et an idem sit dicendum in donatione iurata, vide ibid. in gl. 8.
Maritus an possit renuntiare lucris quærēdis per ipsum vt ipsa fiant vxoris, & quid in ipsa vxore, vide glosam tertiam. columna. 1. in fi. l. 5. tit. 11. par. 4.
Maritus est dominus dotis & donationis propter nuptias a se datæ, & in quibus, & ad quid, vide glosam primam & secundam legis septimæ. tit. 11. par. 4.
Maritus an teneat prius dotem reddere quam donationem propter nuptias recuperet, vide glosam quintam legis septimæ. titulo vndecimo. par. 4.
Maritus si receperit in dotem debitum vxoris cuius expēsis debeat illud a debitore exigere, vide gl. 2. l. 15. tit. 11. par. 4.
Maritus an sit obligatus pro bonis paraphernalibus suæ vxoris, & quando. vide glo. 2. & 3. l. 17. tit. 11. par. 4.
Maritus si velit æstimatam dotem reddere in eadem bonitate an sit audiendus, an vero æstimationem soluere teneatur, vide glosam secundam. l. 18. tit. 11. par. 4.
Maritus si cum ageret de euictione pro re dotali fuerit consequutus duplam, an illa dotem augeat, vide ibid. in glo. 3.
Maritus potest per pactum facere vt res etiam si sic sibi data æstimata pereat periculo mulieris, vid. d. gl. 3. in fi.
Maritus an partem habeat aliquā si vsusfructus rei cuius proprietas fuit ab vxore sibi dotem data cum proprietate consolidetur, an vero illud non sit commune lucrum, sed vxoris tantum, vide glosam. 5. l. 18. tit. 11. par. 4.
Maritus si vendidit rem propriam cum pacto redimendi eam, si constante matrimonio illam redimeret & quæ multum plus valet quā prius, an illud lucrum & quod plus valet diuidatur tanquam commune lucrum inter virum & vxorem, vid. d. gl. 5. in. q. 2.
Maritus quando possit eligere an ipsam rem sibi in dotem datam, an vero eius æstimationem soluere, vide gl. 7. ibid. per illum tex.
Maritus an teneatur ad damnum quod euenit in re dotali sibi data & æstimata tantum vt cognoscatur eius deterioratio vel augmentum, vide gl. 2. per tex. ibi. l. 19 tit. 11. par. 4.
Et quid si maritus vendat fundum de voluntate vxoris in maiori pretio quam fuerat æstimatio vide ibidem.
Maritus qui sub nomine vniuersalis scilicet gregis pecora in dotem recepit, an in locum demortuorum ipse alia debeat supponere, & an ad istud etiam teneatur & si non dentur sibi sub nomine gregis sed numeriputa. 30. vide glo. 2. l. 24. tit. 11. par. 4.
Et quid si ex aliis alia non nascantur an teneatur supplere de aliis, & quando, vide ibidem in glo. 4.
Maritus in distincte potest res mobiles sibi in dotem datas vendere, tenebitur tamen ad earum æstimationem, vide glosam quintam dictæ legis. 21. tit. 11. par. 4.
Maritus si petat quod eius vxor caueat sibi de euictione rei dotalis, an mulier adhoc teneatur, vide gl. 1. l. 22. tit. 11. par. 4.
Maritus an teneatur alimētare vxorem si ab eo per iudicis sententiam fuerit euicta si mulier habeat multa bona paraphernalia vnde se alere vel iterum dotare possit, vide glosam tertiam legis vigesimæ secundæ. tit. 11. par. 4.
Maritus si vxori suæ vestes dederit & postea matrimonium soluatur, an ipsæ & quales ab vxore soluto matrimonio ipsis vel hæredibus suis reddi debeant, vide glosam nonam legis vigesimæ tertiæ, titulo. 11. par. 4.
Maritus an teneatur vxori suæ iocalia & ornamenta pretiosa dare, vide d. gl. 9. in fi. l. 23. tit. 11. par. 4.
Maritus si contrahat in vno loco matrimonium & ibi pactiones fecerit & postea alibi ad commorandum se transtulerunt, an tunc attendi debeat locus contractus matrimonij, an vero locus vbi se transtulerunt vel domicilij mariti, vide glosam primam legis vigesimæ quartæ. tit. 11. par. 4.
Maritus & vxor an teneantur inter se lucra constante matrimonio acquisita diuidere si consuetudo loci contractus matrimonij, & econtrario vbi ad habitandum se transtulerunt contrarientur in hoc & vna consuetudo diuisionem fieri permittat, alia non, vide glosam secundam. l. 24. tit. 11. par. 4.
Maritus an vxorem alimētare præsumatur eo quod est vxor potius quā ex eo, quia dotem secum attulit, vide glosam quintam legis. 25. tit. 11. in par. 4.
Maritus soluto matrimonio an in aliquo casu ex dote possit alimentari, vide ibidem.
Maritus si expellat a se vxorem tenetur illi fructus restituere quos percipit, vide ibid.
Et quid in coniugibus putatiuis, an maritus qui onera subit debeat fructus habere, vide ibid.
Maritus an faciat suos fructus fundi in quibus mulier habet vsumfructū, & illos sibi dederit in dotem, vide ibidem.
Maritus licet faciat suos fructus fundi sibi in dotem dati, non tamen fit erit in arboribus fundi, & ideo si deficcārentur erunt vxoris non mariti, vide gl. l. 1. l. 27. tit. 11. par. 4.
Maritus si vxoris dotem dilapidauerit, qualiter vxori consulatur, vide gl. 1. l. 29. tit. 11. par. 4.
Maritus quando dicatur male vti substantia sua, & quid si sic luxor, vide ibid. in gl. 2.
Maritus an teneatur & intra quantum tempus dotem restituere, & quid si licite dotem statim soluere possit, vide gl. 2. & gl. 3. per tex. ibi. tit. 11. par. 4.
Et an interim quod dos mulieri redditur si pauper sit a marito vel eius hæredibus alenda sit, vid. d. gl. 3. d. l. 31.
Maritus si vxori leget dotem an hæredes ad dotis restitutionem annum habere debeant, vide ibid.
Maritus soluto matrimonio an possit dotem petere quæ sibi nunquam fuit soluta vt gaudeat commodo dilationis in restituendo eam, vide ibidem.
Maritus vel eius hæredes si velint an possint statim dotem restituere non expectata dilatione. & an possint statim restituendo deducere interusurium medij temporis, vide ibid.
Maritus si non subit onera matrimonij dotem cum fructibus restituere tenetur & pro illis fructibus vel pro earum æstimatione vir debeat dictam dilationem habere vel non, vide dictam glosam tertiam. possi medium.
Maritus vel eius hæredes an teneatur prætium fructuum rerum dotalium mobilium restituere elapso anno sicuti alia bona mobilia, vide ibidē in fi.
Et an in pretium istorum fructuum computentur alimenta, quæ fuerunt mulieri data annali dilatione pendente, vide. d. gl. 3. in fi.
Maritus an expensas in re dotali factas possit deducere & quando, & an illas cum fructibus compensare teneatur, & cum quibus & qualiter ista hodie in regno practicentur stante consuetudine de lucris diuidēdis æqualiter, vide glosam primam & secundam. per textum ibidē. tit. 11. par. 4.
Maritus an possit expensas ab eo factas in custodiēdo castro vxoris quod alius occupare volebat, deducere, vide ibidem in glossa tertia dictæ. trigesimæ secundæ.
Maritus in restitutione dotis non cōmenitur vltra quam facere potest, vide glosam quartam per textum ibi dictæ legis trigesimæ. undecimi.

tit. 11. par. 4.
Maritus si vxori legatum relinquat si caste vixerit an illud ei debeatur si ad secundas nuptias conuolauerit, vide glosam primam. ligis. 1. tit. 22. par. 4.
Maritus si cum habuisset vxorem suspectam de adulterio, iurasset seruo suo sub pœna mortis vt illam interficiat, an si seruus illud fecit pœnæ sit subiectus vel non, vide glosam octauam legis quintæ. titulo 1. par. 4.
Maritus an consequatur per solum contractum matrimonij naturalitatē alicuius loci vbi contraxit, vide glosam sextam. per textum ibi. legis 2. tit. 24. par. 4.
Maritus naturaliter diligit suam vxorem, vide glosam tertiam. per tex. ibi. l. 4. tit. 27. pa. 4.
Maritus si emerit aliquid sibi cum pecunia dotali an res sic empta sua sit vide glos. 8. l. 49. tit. 5. par. 5.
Maritus si emit fundū matrimonio constante & postea illud vendiderit errante eo, an eius vxor habeat ius retrahendi pro tanto ratione lucrorum, vide glosam secundam. in quæstione quarta. legis. 55. titulo. 5. par. 5.
Maritus si emit rem vel aliter eam acquisiuit constante matrimonio, an dominium talis rei ipso iure & statim quod acquiritur transeat in vxorem vel postea mediante aliqua actione, vide ibid.
Maritus & vxor non dicuntur habere vniuersalem societatem sed tantū lucri, vide ibi post principium.
Maritus constante matrimonio est dominus & administrator lucrorum acquisitorum neque illo durante ab vxore conueniri potest vt lucra communicet, vide ibidem.
Maritus potest castigare vxorem suam, vide glosam tertiam legis vnde cinæ. titu. 8. par. 5.
Maritus cui a Rege fuit facta donatio, an & quando illam cum vxore sua teneatur communicare tanquam commune lucrum, vide glo. 7. l. 3. tit. 10. par. 5.
Maritus si aliquid iniuste fuerit lucratus & illud cum vxore sua diuisit, an si postea condemnetur vt illud restituat, an talis restitutio de communibus bonis fieri debeat, vid. glosam secundam. in fine legis octauæ tit. 10. par. 5.
Maritus si de consensu vxoris de re sua maioriam fecit, si postea maritus maioriam reuocauerit, an talis res vxoris ad eam redere debeat vel remanere debeat apud vxorem, vide glosam primam legis nonæ. tit. 13. par. 5.
Maritus qui habet tacitam hypothecam in bonis vxoris, an habeat privilegium prælationis aduersus cæteros creditores, vide glosam primam. l. 22. tit. 13. par. 5.
Maritus & socer an tacite videātur hypotecare bona sua pro dote vxoris vide ibid. in gl. 2.
Et quid si a principio fecerunt pactum iuratum quod bona mariti non essent tacite ad hoc obligata, vide ibidem.
Maritus qualiter ipse vel eius hæredes teneātur ratione tacitæ hypothecæ quam vxor habet in bonis suis pro dote sibi data, & quæ fieri possint virtute talis obligationis, vide glosam secundam dictæ. l. 23. per totam.
Maritus si secundo nupserit an omnia bona sua sint filijs primi matrimonij tacite obligata, vide glosam primam. cum aliis ibi. l. 25. per text. ibi tit. 13. par. 5.
Idem sit dicendum in lucris constante matrimonio acquisitis, vide eadem in glo. 3.
Eadem sit dicendum in auo, vel in cæteris ascendentibus, vide. ibidem in glos. 4.
Maritus contrahens cum vidua an teneatur cauere de restituendis bonis filios primi matrimonij: vide ibid. in glo. 7.
Maritus & vxor si ambo impedimentum scierint si postea matrimonium contrahant, an dos, arra & donatio propter nuptias tunc applicetur fisco, & quando non, & quid si matrimonium non sit carnali copula consumatum, vide glo. l. 51. tit. 14. par. 5.
Maritus an possit excipere de iure fisci mulieri petenti sibi dotem in casu, vide ibi glo. 3.
Et quid si errauerit error e iuris vel facti, an per hoc pœnam euitent, vide ibi gl. 5.
Maritus an possit esse vxori suæ curator saltim ad lites, vide gl. 9. & 10. in fi. tit. 7. par. 6.
Maritus si leget vxori suæ mancipia quæ æstimata recepit in dotem, an mulier possit mancipia & æstimationem habere, vide glo. 3. quæstione 3. l. 6. tit. 9. par. 6.
Maritus si ab vxore habet facultatem eligendi vnum ex filijs suis ad manendum si ipse non eligat intra annum an postea admittatur, & an possit ipse quem in sua potestate habet, vide glosam secundam legis 8. tit. 13. par. 6.
Maritus de iure huius Regni habet administrationem bonorum omniū vxoris etiam non dotalium & fructus communicantur ex quibuscunque bonis proueniant, vide glosam quartam. columna. 5. ad medium l. 6. tit. 11. par. 6.
Maritus inops an in bonis vxoris suæ morientis aliquam partem habere debeat, & qualem, & quando, vide glo. 1. & 4. cum aliis ibi legis. 7. tit. 13. par. 6.
Et an condito testamento talis pars vxori vel marito debeatur, vi. ibi. l. in glo. 5.
Maritus adulteram vxorem occidere potest & quo iure hoc sibi permittatur, vide glosam quintam. columna prima. in fine legis. 11. titulo. 13. par. 6.
Maritus cum occidit vxorem adulteram non est minister legis sed vltor propriæ iniuriæ, vide ibi.
Et mulieres diligunt maritos etiam vltra filios: vide gl. 14. l. 4. tit. 16. par 6. & glo. 6. l. 19. ibid.
Maritus an possit dotem & lucra vxoris suæ alienare per delictum sicuti potest per contractum, & an talia bona propter mariti proditionem veniant confiscanda vel non, vide glosam tertiam legis secundæ. per tex. ibi tit. 2. par. 7.
Maritus si fecerit fieri abortum vxori suę qualiter puniatur, vide glo. 5. l. 8. per tex. ibi tit. 8. par. 7.
Maritus & vxor vnum corpus sunt, vide glosam septimam in medie ēlum. 2. l. 1. tit. 9. par. 7.
Maritus si ab aliquo vocetur curcubita an vocans teneatur actione iniuriarum, & quid si velit probare se verum dixisse, & an tunc se dedicere teneatur, vide glosam septimam. columna secunda. quæstione prima. 2. & 3. d. l. 1. tit. 9. par. 7.
Maritus qualiter recuperabit rem ab vxore furatam si illam penes alium inueniat, vide glo. 7. 8. & 9. l. 4. tit. 14. par. 7.
Maritus facit iniuriam vxori committendo adulterium, & an ipsi contra eum agat actione iniuriarum, vide glosam quintam legis primæ tit. 17. par. 7.
Maritus si habet concubinam ad vxoris petionem per iudicem compelli debet vt illam dimittat. vide ibid.
Maritus si vxori suę damnum fieri mandauit an ipse ad emendam teneatur, vide gl. 2. l. 5. tit. 15. pa. 7.
Maritus qualiter prēmonere debet adulterum vel de quo suspicatur ne cum vxore sua alloquatur, & qualiter contra eum agere possit si postea probet illum locutum fuisse, vide glo. 1. & 2. l. 12. per tex. ibi tit. 17. par. 7.
Et qualiter illos inuenire debeat vt occidere possit, & quid si illos tunc ter inueniat extra domum suam, vide ibi glo. 2. & 3.
Maritus si viuente prima vxore cum alia contrahat matrimonium qualiter puniatur, & an inquisitores hereticæ prauitatis de hoc cognoscāt, vide glo. 1. l. 16. tit. 17. par. 7.
Maritus si sit leno mulieris qualiter puniatur siue recipiat pro hoc pretium siue non, vide glosam sextam & septimam legis secundæ. per textum ibi tit. 22. par. 7.
Maritus si ad infidelitatē transeat qualiter puniatur & cui eius bona applicentur, vide gl. l. 6. tit. 25. par. 7.
Maritus an per iudicem damnari debeat vt pro suo delicto Regi in tribūbus seruiat vxore sua reclamante. vide glosam quartam legis quæ. tit. 31. par. 7.
Maritus pro delicto vxoris non tenetur neque e contra, vide gl. l. 9. per tex. ibi tit. 31. par. 7.
MARITVS INTRANS RELIGIONEM vel vouens castitatem.
Maritus intrans religionē de licentia vxoris quæ ideo vouit castitatem, si ante professionem exeat an voto non obstante vxor illum reuocet, vide glo. 9. l. 11. tit. 7. par. 1.
Maritus si sine licentia vxoris religionem fuit ingressus si ab ea per vxorem fuerit subtractus & postea vxor decedat an debeat ibi redire, vid. glo. 3. l. 12. ibid.
Et quid si cum licentia vxoris & post vxoris voluntatem fuerit propter vxoris in continentiam de monasterio extractus, an post mortem vxoris poterit matrimonium contrahere, vid. ibid.
Maritus non potest votum continentiæ emittere per quod vxori fiat præiudicium. & quid si vouerat tantum de non exigendo, vide gl. 8. l. 3. tit. 8. par. 1.
Maritus non potest votum peregrinationis facere sine consensu vxoris vide ibid.
Maritus an possit vouere pro subsidio terræ sanctæ, vide. d. gl. 3. & gl. 2. l. fi. eod. tit. 8. par. 1.
Maritus & vxor si simul vouerint continentiam illam obseruare tenentur, vide gl. 13. l. 7. tit. 2. par. 4.
Maritus & vxor si ambo simul vouerunt continentiam, si vnus postea fornicetur an alius illum repetere possit, vide glo. 5. quæstione. 4. l. 8. tit. 2. in par. 4.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Et suprædicta non procedunt quando fornicationes sunt diuersæ, vide ibidem.
Maritus & vxor possunt si velint incontinctia viuere sed malitiose istud facerit occurret sibi Episcopus, vide glosam tertiam legis primæ. tit. 9. par. 4.
Maritus si velit intrare religionem vel ad sacros ordines promoueri potest de vxoris licentia, & quando tunc, vide glosam primam per textum ibi. l. 2. titu. 10. par. 4.
Maritus si velit esse Episcopus tunc vxor debet intrare religionem, licet non sit suspecta de incontinentia neque sufficeret vouere continentiam & remanere in seculo, vide ibidem.
Hoc tamen non fiet altero inuito neque licentia habita per metum aliquid valebit, vide ibidem in glosa secunda dictæ legis secundæ. titu. 10. par. 4.
Maritus si dat vxori licentiam ingrediendi religionem an ipse tacite videatur vouere continentiam, vide ibidem in glo. 3.
Si talis maritus sit senex vouet continentiam si iuuenis debet ipse religionem intrare, vide ibidem in glo. 4.
Maritus an possit de licentia vxoris religionem intrare etiam si non adsit licentia prælati, vide ibi glo. 5.
Maritus sine authoritate ecclesiæ ab vxore diuerti non debet, & quid si fornicatio sit notoria, vide glo. 6. l. 2. tit. 10. par. 4.
Maritus qui remansit in seculo & vouit continentiam, an vxore mortua possit matrimonium contrahere, vide ibidem in glo. 10.
MARITVS REDDIT DEBITVM, vel non.
Maritus communicans cum vxore excommunicata est communicatus licet illi reddere debeat debitum requisitus, vide glosam sextam. l. 34. tit. 9. par. 1.
Maritus grauiter infirmus an cum periculo vitæ vxori petenti debitum, illud reddere teneatur, vide glosam septimam legis septimæ. titul. 2. par. 3.
Maritus an lite pendente teneatur reddere debitum vxori accusatæ per eum de adulterio, vide glosam secundam per textum ibi. legis octauæ tit. 2. par. 4.
Maritus cognoscendo carnaliter vxorem non peccat imo & quandoque meretur, vide glosam primam & secundam per textum ibi. l. 1. nonæ. tit. 2. par. 4.
Maritus reddendo vxori suæ debitum meretur exercetque actus iustitiæ vide ibid. in glo. 3.
Maritus liber vxori cui super seruitute est mota lis debitum reddere non tenetur, vide glo. 3. & 4. l. 4. tit. 5. par. 4.
Et quid si lite pendente super nullitate matrimonij ad mandatum ecclesiæ debitum reddiderit, an sibi præiudicet siue ipse moueri: luemsiue dominus ipsius seruæ, & quid si super hoc excommunicetur, vid. d. gl. 4. d. l. 4. tit. 5. par. 4.
Maritus si non possit carnaliter vxorem virginem cognoscere & ad alias corruptas bene accidit, an possit clausira pudoris suæ vxoris aliquo actu medicinali interueniente frangere, & an istud sit contra naturam vide glo. 6. l. 2. tit. 8. par. 4.
Maritus an teneatur reddere debitum vxori suæ fornicanti, vide glo. 5. & 7. l. 2. tit. 9. par 4.
MARITVS VXOREM DE ADVLTERIO vel alio crimine accusat vel accusatur, vel occidit.
Maritus constante matrimonio non potest vxorem criminaliter accusare etiam pro magno furto, vide glosam quartam legis quintæ. titul. 2. par. 3.
Maritus vxorem de adulterio bene potest coram iudici seculari accusare ipsa tamen illum coram eo non sed tantum coram ecclesiastico, vide glo. 4. l. 8. tit. 2. par. 4.
Maritus si post quam dimisit vxoris adulterium ipse adulterauit, an ab vxore accusari possit, vide ibi glo. 5.
Maritus si post quam dimisit vxorem propter fornicationem recepit ordines sacros & in sacro ordine fornicat, an redintegretur matrimonium vide ibid.
Maritus vxorem adulteram accusare debet ne patronus turpitudinis esse videatur alias peccabit mortaliter, vide glosam quintam & septimam l. 2. tit. 9. par. 4.
Et an fornicanti alter debitum reddere debeat, vide ibidem.
Et an ignorantia illum excuset a criminis participatione, vide ibidem.
Maritus ab vxore accusari potest tantum quo ad thori separationem, vide glo. 12. l. 2. tit. 9. par. 4.
Maritus an possit accusare vxorem suam de adulterio, si ipse etiam adulterium commisit, & quid de iure communi & regio, vide glo. 2. l. 6. tit. 9. par. 4.
Et quid si vxor marito obijciat lenocinium siue in iudicio ecclesiastico siue seculari, vide ibid. in glo. 4.
Maritus an possit vxorem accusare de adulterio siue ad illud fuit coacta & quid si vis non fuit præcisa sed conditionalis, & quid si maritus illa præmonuit vt aufugeret ne vi hostium opprimeretur quæ noluit facere, an tum rea esse, vide glosam primam legis septimæ. per textum ibi tit. 9. p. r. 4.
Maritus hæreticus an possit vxorem de adulterio accusare, an vero ista fornicationes compensentur, vide glosam quintam legis octauæ. tit. 9. par. 4.
Et quid si ipse ad fidem fuerit reuersus an & tunc fuerit locus compensationi, vide ibid. in glo. 6.
Maritus si accuset vxorem suã de adulterio ad pœnam tallionis se obligare debeat, & dato quod se non obliget qualiter punietur si calumniatur se illam accuset, vide glosam secundam & tertiam. per textum ibi. l. 13. tit. 9. par. 4.
Maritus accusari potest de adulterio per vxorem in foro ecclesiæ sed non in seculari, vide glosam quartam & quintam. per textum ibi. in d. l. 13. tit. 9. par. 4.
Maritus adulteram vxorem occidere potest & quo iure hoc sibi permittatur, vide glo. 5. col. 1. in fi. l. 11. tit. 13. par. 6.
Maritus cum occidit vxorem adulteram non est minister legis sed vltor proprij iniuriæ, vide ibid.
Maritus si fecerit hoc ab ortum vxori suæ qualiter puniatur, vide glos. l. 8. per text. ibi tit. 8. part. 7.
Maritus si occidat vxorem iniuste qualiter puniatur, vide gl. l. 12. per illum text. tit. 8. par. 7.
Maritus solus vxorem suam de adulterio accusare potest, extraneus vero non, vide gl. 7. col. 2. q. 2. l. 1. tit. 9. par. 7.
Maritus an possit vxorem in iudicio accusare quæ sibi aliquid furauit, vide glo. 3. & 5. l. 4 per text. ibi tit. 14. par. 7.
Et qualiter maritus rem illam recuperabit si illam penes alium inueniat vide ibid. in gl. 7. 8. & 9.
Maritus si vxorem de adulterio accusauerit & ipsa ei opposuerit exceptionem de lenocinio, si exceptionem illam probet an maritus vel leno puniri debeat & quando, vide glosam tertiam & quartam. l. 29. per textum ibi tit. 1. par. 7.
Maritus potest vxorem de suppositi partu perpetuo accusare & quatenus possint vide glo. 1. & 2. l. 3. tit. 7. par. 7.
Et an sit pro isto delicto suppositi partus pœna mortis imponenda, vide glo. 4. l. 6. ibid.
Maritus si occidat illum qui per vim vxorem suam stuprare volebat an puniatur, vide gl. l. 3. per text. ibi tit. 8. par. 7.
Maritus de adulterio ab eius vxore criminaliter accusari non potest, & quando, & qualiter sic, vide glosam quintam legis primæ. per textum tit. 17. par. 7.
Maritus facit iniuriam vxori committendo adulterium, & an ipsa contra eum agat actione iniuriarum, vide ibidem.
Maritus solus vxorem suam de adulterio accusare potest, alius non, & quid si ibidem adsit simul incestus, vide glosam tertiam legis secundæ tit. 17. par. 7.
Et an iudex inquirendo vel volens prouinciam purgare admittere & possit tales adulteras exigare vel illas expellere, saltim quando sunt publicæ, vid. d. gl. 3. d. l. 2. tit. 17. par. 7.
Maritus intra quantum tempus vxorem suam de adulterio accusare potuerit, vid. d. gl. 2. in fi.
Maritus potest vxorem de adulterio accusare etiam soluto matrimonio inter eos, & intra quantum tempus illam accusare & adulterium probare tenentur. & an si intra tempus constitutum non probet excultur vide gl. 1. 2. & 4. l. 3. ibid. per illum text. tit. 17. par. 7.
Et an post mariti mortem eius hæredes vxorem suam de adulterio accusare possint, vide glo. 8. l. 2. tit. 17. par. 7.
Maritus si non probat adulterium vxoris, an & quando teneatur vel excusetur a præsumpta calumnia, vide ibid. in glo. 12.
Et quando mulier per maritum accusata de adulterio debeat exceptionem lenocinij proponere, & quid si illam proponat post litis contestationem vide gl. 2. & 4. l. 7. per text. ibi tit. 17. par. 7.
Et quales exceptiones proponi possint contra maritum accusantem vxorem suam de adulterio, & quando, & qualiter sunt proponendæ, vide glo. l. 7. 8. 9. 10. & 11. ter. 17. par. 7.
Maritus qui vxorem suã de adulterio accusauit an ab accusatione repelli possit si dicat etiam illum esse adulterum, vide gl. 2. l. 6. tit. 9. p. 4. & gl. l. 1. 9. tit. 17. par. 7.
Maritus qualiter præmonere debeat adulterum vel de quo suspicatur de cum vxore sua alloquatur, & qualiter cõtra eum agere possit si probet illum locutũ fuisse, vid. gl. 1. & 2. l. 12. per text. ibi tit. 17. p. 7.
Maritus etiam si vilis sit an possit inuentum turpiter cum vxore sua occidere cuiuscunque conditionis sit, & quid in vassallo, vide gl. 1. & 2. l. 12. per text. ibi tit. 17. par. 7.
Et qualiter illos inuenire debeat vt occidere possit, & quid si illos turpiter inueniat extra domum suam, vide ibi gl. 2. & 3.
Maritus occidens vxorem adulteram lucratur eius dotem, vide gl. 3. cũ aliis ibi. l. 17. tit. 17. par. 7.

cum alijs ibi. l. 17. tit. 17. par. 7.
Et quam vxor & adulter conuincti sint debent in manibus viri tradi, vide gl. 8. d. l. 5.
MARITVS TESTIFICAT, & maritus non potest testificare contra vxorem suam, vide glo. 1. l. 15. tit. 16. par. 3.
MARITVS IMPOTENS si non possit carnaliter vxorem virginem cognoscere & ad alias corruptas bene accedit, an possit clausira pudoris suæ vxoris aliquo actu medicinali frangere, & an istud sit contra naturam, vide glo. 6. l. 2. tit. 8. par. 4.
Maritus impotens, vide supra in verbo IMPOTENS.
MARITVS HAERETICVS, vel INFIDELIS, an possit vxorẽ de adulterio accusare, an vero istæ fornicationes compensentur, vide glos. 5. tit. 9. par. 4.
Et quid si ipse ad fidem fuerit reuersus, an & tunc locus sit compensationi, vide ibidem in gl. 6.
Maritus si incidat in hæresin amittit donationem propter nuptias, vide glo. in fi. l. 15. tit. 17. par. 7.
Maritus si ad infidelitatem transeat qualiter puniatur & cui eius bona applicentur, vide glo. 16. tit. 25. par. 7.
MARITVS LVCRATVR, ALIENAT, vel amittit dotem, vel illi remittit.
Maritus qui passus fuit vxorem litigare & defendere rem aliquam, quã in dotem dedit, si ipsa condemnetur an illud sibi præiudicet, vid. glo. 12. l. 20. tit. 22. par. 3.
Et an possit renuntiare pacto de lucranda dote vel statuto tale lucrum sibi deferenti, vide glo. 4. l. 4. tit. 11. par. 4. & gl. 3. l. 5. ibidem.
Maritus an possit renuntiare lucris qui erendis per ipsum vt ipsa fiant vxoris, & quid in ipsa vxore, vide glosam tertiam, columna. 1. in fin. l. tit. 11. par. 4.
Maritus potest dotem alienare quando res in dotem datæ fuerunt æstimatæ, & tunc possit quando vero non, vide glosam quartam legis 7. tit. 1. par. 4.
Maritus an teneatur prius dotem reddere quam donationem propter nuptias recuperet, vid. gl. 5. l. 7. tit. 11. par. 4.
Maritus si vendidit rem propriam cum pacto redimendi eam, si constante matrimonio illam redemerit quę multum plus valet quam prius lucrum & quod plus valet diuidat tanquam commune lucrũ inter virum & vxorem, vide g. 5. q. 2. l. 18. tit. 11. par. 4.
Et quid si maritus vendat fundum de voluntate mulieris in maiori pretio quam fuit æstimatum, vide ibid.
Maritus indistincte potest res immobiles sibi in dotem datas vendere tenentur tamen ad earum æstimationem, vide glosam quintam legis 11. tit. 11. par. 4.
Maritus lucratur dotem propter vxoris adulterium, & quid si eius pater vel alius qui dotem dedit fuerit stipulatus illud sibi reddi soluto matrimonio, vide gl. 1. l. 23. tit. 11. par. 4.
Et si adulterium commisit amitter donationẽ propter nuptias quã vide ibidem.
Maritus qui propter vxoris adulterium lucratur dotem an teneatur ad eam hæreditaria, vide ibid.
Et quid in eius hærede, vide ibidem.
Maritus an lucretur dotem statim quod vxor fuit religionem professa vel an debeat spectari eius mors quando fuit inter eos a principio factum pactum de lucranda dote, & an istum pactum hodie teneatur, vide gl. 7. & 8. l. 23. tit. 11. p. 4.
Maritus si vxoris dotem dilapidauerit qualiter vxori consulatur, vide l. 29. tit. 11. par. 4.
Et quando dicatur male vti substantia sua, & quid si sit fusor, vide ibidem in gl. 3.
Maritus si sit culpa vel negligentia aliqua perdiderit si in alijs lucratus fuerit damnum cum lucro debeat compensari, vide glosam quintam tit. 10. par. 5.
Maritus non redimens vxorem a captiuitate vel e contra an debeat priuari dote, & an idem de lucris constante matrimonio acquisitis, vide l. 3. tit. 29. par. 2.
Maritus an lucretur dotem soluto matrimonio quando adfuit turpitudo ex parte vxoris quæ cum sciret matrimonium esse non posse scienter contraxit vel an tunc applicetur fisco, vide glosam primam. l. 50. tit. 4. par. 5. per text. ibi.
Maritus si leget vxori suæ mancipia quæ æstimatam dotem recepit, an mulier possit mancipia & æstimationem habere, vide glo. 3. quæst. 2. l. 6. tit. 9. par. 6.
Maritus an possit dotem & lucra vxoris suæ alienare per delictum siue per contractum & an talia bona propter mariti proditionem veniant confiscanda vel non, vide glosam tertiam legis secundæ. per text. ibi tit. 2. par. 7.
Maritus occidens vxorem adulteram lucratur eius dotem, vide gl. 3. cũ aliis ibi. l. 17. tit. 17. par. 7.

MARITVS DONATIONEM VXORI FACIT.
Maritus constante matrimonio aliquid vxori donare non potest, neque ex tali donatione orietur naturalis obligatio, vide glo. 2. legis. 14 tit. 11. par. 4.
Et quid si ibi interfit iuramentum, & an alios contractus facere possit, vide gl. ibidem.
Maritus si constante matrimonio rem vxori donauerit an ipsa fructus quod ex illa re percepit faciat suos: & quid si maritus nõ aliquas res sed fructus rei vxori donauerit an illos faciat suos, vide. d. glo. 1. d. l. 4 tit. 11. par. 4.
Maritus si donauerit vxori fructus rei & ipsa exauariria illos conseruasset quos si maritus habuisset iam dilapidasset neque propter eos est ei fectus pauperior, an ipse illos repetere possit ab vxore, vide dictam glo. 1. ad finem.
Neque ex tali donatione orietur naturalis obligatio, vide ibi glo. 2.
Et hæc procedunt quando vnus sit locupletior alius pauperior, & quod tempus inspiciatur, vide ibid. in gl. 3.
Maritos donationem vxori factã reuocasse non videtur si in vltimo vitæ illam approbasset quia vltima pœnitentia debet inspici, vide ibidem in gl. 5.
Maritus si in vita sua donationem vxori factam reuocasset illam morte confirmare videtur, & an tunc requiratur rei traditio & qualis illa traditio esse debeat, & an confirmetur per mortem accidentalem gladiis, siue per mortem ciusdem, & an tunc maritus viuens illã reuocare possit, vide gl. 6. d. l. 4. tit. 11. par. 4.
Maritus si tunc reuocet an res donatæ sint suæ vel fisci, vide. d. glo. 6. in medio. d. l. 4. tit. 11. par. 4.
Maritus si rem vxori donatam contestante matrimonio alteri dederit siue vendiderit siue pignorauerit, an tunc donationem reuocasse videatur, vide ibi glo. 7.
Maritus si legauerit rem vxori donatam non videtur reuocare donationem & quare, vide ibidem in glo. 7.
Et an idem sit dicendum in donatione iurata, vide ibidem in glo. 8.
Maritus non potest vxori suæ donare etiam in tempus cum vidua erit, vide gl. 7. col. 2. in princ. l. 19. tit. 2 par. 6.
MARITVS VERGENS AD INOPIAM.
Et maritus si vergat at inopiam an euitet dotis restitutionem si præstet idoneam cautionem, & an istud iudicis vel vxoris arbitrio committatur, vide gl. 4. l. 29. tit. 11. par. 4.
Istud tamen quod dicitur de satisdatione non procedit vbi notorie constat de eius dilapidatione, vide ibidem in fin.
Maritus si non sui culpa ad inopiam peruenerit an ab eo dos exigi possit vide glo. 6. l. 29. tit. 11. par. 4.
Quod procedit etiam si maritus esset pauper tempore contractus matrimonij, vide ibid.
Maritus inops an in bonis vxoris suæ morientis aliquam partem habere debeat, & qualem & quando, vide glosam primam & quartam. cũ aliis ibi. l. 7. tit. 13. par. 6.
Et an condito testamento talis pars vxori vel marito debeatur, vi. ibid. in glo. 5.
MARITVS SECVNDO matrimonium contrahens.
Maritus si viuente prima vxore cum alia contrahat matrimoniam qualiter puniatur, & an inquisitores hæreticæ prauitatis de hoc cognoscant, vide gl. 1. l. 16 tit. 17. par. 7.
MARMORA an inuito domino prædij in alieno prædio quæri possint, & an marmora venfant sacrorum appellatione, vide glo. 6. legis 13. titu. 9. par. 6.
MARTINIEGA & an istud genus tributi hodie sit in vsu, & quare sic dicatur, vide gl. 2. l. 23. tit. 15. par. 3.
MASCVLVS etiam si minor natus sit excludit filiam primogenitam, vide glo. 15. l. 2. tit. 15. par. 2.
Masculi & fœminæ an comprehendantur indistincte cum simpliciter fit mentio de linea. vide gl. 1. l. 2. tit. 6. par. 4.
Masculi ex fœminis an ad feudi successionem admittantur quando earum mater non admitteretur, vide glosam secundam legis sextæ. titu. 26. par. 4. per tex. ibi.
Masculi descendentes in infinitum an in feudis succedant, an vero in nepotis successione istud finiatur, vide ibi glo. 7.
Masculi quando videantur vocati exclusis fœminis & quid præsumatur in dubio, & an statutum excludens fœminas a successione maioriæ sit odiosum & infinita de hoc, vide per glosam secundam legis. 3. tit. 15. par. 6. & gl. 2. l. 12. tit. 33. par. 7.
Masculus filius natus ex filia an patruum excludat a successione maioriæ quando ab ea filiæ fœminæ per conditorem ipsius excluse fuerũt vide dictam glosam secundam. columna sexta. quæstione. 18. d. l. 3. tit. 8 par. 6.
Masculi si per restatorem vocentur ad maioriam exclusis fœminis, an istud debeat intelligi tã de masculis descendentibus ex fœminis quam

Universidad de Deusto
Biblioteca

de descendentibus ex masculis, vide in dicta columna sexta. quæstio, 19. &. q. 22.
Masculi si sint semper a testatore vocati ad suam maioriam an per hoc videatur fœminas excluisse illis stantibus, vide ibidem columna septima, q. 21.
Masculi semper præferuntur fœminis in eodem gradu existentibus, vid. ibid. in d. q. 21. d. col. 7.
Masculus si semel fœminam excluſit a successione maioriq an perpetuo vel temporaliter excluſisse videatur, vide ibidem in quæstione vigesſima tertia.
Masculus superueniens an excludat fœminam quæ legitimo iure in maioriam succesſit non stante masculo vide ibidem in. q. 25.
Masculi peccantes contra naturã qualiter puniantur, vide gl. 1. in proœmio tit. 21. par. 7. cum'aliis glosis ibid.
Masculi an prius quam fœminæ torquendi sint si propter delictum simul torqueri debent, vide glosſam secundam legis quintæ. titulo trigesſimo. par. 7.
MASCVLINVM non concepit fœminum quando disponens loquitur discretiue de per se de masculis, & de per se de fœminis quod inducit ad elegantem quæstionem glosſæ secundæ. col. 7. quæst. 23. l. 3. titu. 13. par. 6.
MATER habet filium in potestate quo ad vnum, de quo per glos. 5. l. 4. per text. in l. 5. ibid tit. 7. par. 1.
Mater quæ patri commisit vt faceret maioriam an hæc voluntas dicatur captatoria, vide gl. 13. in prin. l. 2. tit. 15. par. 2.
Mater si committat patri & filio maiori factionem maioriæ, an fieri possit per eos maioria in ipsum filium maiorem, vide ibid.
Mater si fecit maioriam in filium quem pater elegerit, si pater nullum elegit an videatur facta in filio maiori, vide glo. 13. ibid.
Si tamen pater alium filium quam maiorem elegerit an teneat electio, vide ibidem.
Mater debet admitti ad tutelam filij sui minoris etiam si sit Reginæ, vide glo. 6. l. 3. tit. 15. par. 2.
An autem mater teneatur dare fideiussores, & qualer pro Regi filio suo, vide ibidem.
Mater nobilis si alia nutrix non inuentretur non debet ei dedecus esse si filium suum lactare, vide glosſam primam legis decimæquartæ. titul. 18. par. 2.
Mater vtrum a filio suo possit operas exigere, vide glosſam tertiam. l. 3. tit. 20. par. 2.
Mater asserens filium non fuisse ex marito genitum an ei sit fides adhibenda, vide gl. 1. cum sequentibus. l. 9. tit. 14. par. 3.
Et quid si cum dicto ipsius alia concurrant quæ tuarent matris confessionem, vide ibidem in gl. 4. in prin.
Et an talis matris confessio præiudicet fratribus filij negati vel aliis, vid. d. gl. 4. ad medium.
Mater tutelam filiorum susc ipere non cogitur: vide glosſam primam. l. 95. tit. 18. par. 3.
Mater si tutelam filiorum non petat intra quatuor menses an postea illam petere possit, vide glosſam secundam legis 95. titulo decimooctauo. par. 3.
Mater si velit tutricem filij sui esse secundas nuptias renuntiare debet, & an illud iurare teneatur, vide gl. 4. l. 95. tit. 18. par. 3.
Mater cum vult filij sui tutelam an debeat renuntiare omni legum auxilio, & de vtilitate huius renuntiationis, & quid si talis legum renuntiatio omittatur an tutelæ datio vitietur, vid. gl. 5. d. l. 95.
Mater tutrix filij sui an possit sine causa actorem ponere ad res vxoris in iudicio petendas, vide glosſam secundam legis. 96. titulo decimooctauo. par. 3.
Mater vel pater an plus diligi debeant quam vxores, vide glosſam. 8. in prologo quartæ partitæ.
Mater contrahens sponsalia an perdat filij tutelam, vide glo. 1. col. 2. in princ. in proœ. tit. 1. par. 4.
Et an subijciatur pœnis authenticæ. eisdem. C. de secundis nuptijs. vide ibidem.
Mater an possit sibi instituere filium hæredem quem peperit ex tyranno vel Rege vxorato, vel non tanquam natus ex accusabili coitu & qua de causa benefacere possit, vide gl. l. 7. tit. 9. par. 4.
Mater an possit compelli ad dotandam filiam licet compellitur illam alimentare vide gl. 1. l. 9. tit. 11. par. 4. per tex. ibi.
Mater si sit hæretica an teneatur filiam etiam diuites dotare, & quid si filia etiam sit hæretica, vide ibidem in gl. 2. &. 3.
Mater si decedat relictis filijs illius matrimonij pro quo contrahendo extraneus dotem dedit, an ipsi licet hæredes matris non sine dorem illã ex tacito pacto habere debeant, vide gl. 7. l. 30. tit. 11. par. 4.
Matertuer si filiam inopem dotauerit an possit sibi de restitutione dotis pacisci, vide gl. d. l. 30.
Mater bene potest bona dotalia alienare etiam si filios habeat qui nihil in ea habent ipsa viuente, vide gl. 7. l. 31. tit. 11. par. 4.
Mater quam potestatem in filios habeat, & an mater possit ponere filiã ad seruiendum alicui pro certa mercede, vide glo. 1. in proœmio tit. 17. par. 4.
Et an filius debeat ei operare, vide gl. si. l. 3. tit. 20. par. 2.
Mater filium spurium alere tenetur, vide glosſam primam legis 2. tit. 19. par. 4.
Mater quando teneatur filium suum nutrire & quid si non deceat illi filium suum lactare, & quid in filijs spurijs cuius sumptibus ali debeat an matris vel patris, vide gl. 1. per tex. ibi. l. 3. tit. 19. par. 4.
Mater an teneatur in defectum patris filium suum alere vel in defectum omnium ascendentium per sexum virilem, vide glosſam quartam. l. 4. ibidem.
Mater filios spurios & illegitimos alere tenetur, & an idem sit dicendum in auo materno. vide glosſam sextam legis quintæ. per textum ibi tit. 19. par. 4.
Mater an possit compellere suum filium spurium vt illam alat vel ut eã dotet si sit iuuenis, vide gl. 6. l. 5. tit. 19. par. 4.
Mater an possit filium quem ex clerico habuit illum sibi hæredem instituere, vide gl. 5. l. 3. tit. 21. par. 4.
Et an filius licite matrem occidat si inueniat iacẽtem cum alio, & quid in raptu, vide gl. 3. l. 14. tit. 17 par. 7.
Mater quando a successione feudi excluditur tunc neque eius filius masculus admittetur, vide glosſam secundam & sextam per textum ibi. l. 6. tit. 2. 6. par. 4.
Mater an iuuetur velleiano si pro filia dotem dare promisit, vide gl. 3. l. 3. tit. 12. par. 5.
Mater si fecerit expensas in alendo filio post sui patris mortem vel incõmodum suarum rerum, an & quando tales expensas deducere possit & sibi sint soluendæ, & quando, vide glosſam. l. 46. per illum textum ibi tit. 12. par. 5.
Et quid si post mortem patris onus alimentandi transfert in filium maiorem, vide ibidem in gl. 2.
Mater si ad secundas nuptias transierit an omnia bona sua sint exactæ cuilibet gatæ filijs primi matrimonij qualiacunque sint, & an idem sit in patre, vid. gl. 1. cum aliis ibi. l. 2. 6. per tex. ibi tit. 13. par. 5.
Et an idem sit in lucris constante matrimonio acquisitis, vide ibi gl.
Et an idem sit dicendum in auo vel auia vel in aliis ascendentibus, vide ibi gl. 4.
Mater si transeat ad secunda vota an debeat filijs cauere de restituendis lucris, vid. d. gl. 4. in fi.
Mater si in filium secundum fecerit maioriam credens maritum suum in filium primogenitum illam fecisse, quod ita non erat. an talis maioria teneat vel non. vide gl. 4. in fine. l. 21. tit. 1. par. 6.
Mater si impedierit testamenti factionem filio qualiter ei tunc consulatur. vide glo. 9. l. 27. per tex. ibi tit. 1. par. 6.
Mater filijs suis pupillariter substituere non potest, & quare, vide gl. 2. in princ. l. 5. tit. 5. par. 6.
Mater an possit accusare occissores filij sui, vide glo. 3. l. 2. tit. 1. par. 7. & gl. 6. ibidem.
Mater an excludatur a substituto per substitutionem facta per verba scilicet, quisquis mihi hæres eri, fit filio meo impubert hæres, vide glo. 10. l. 5. tit. 5. p. 6.
Mater familias quæ dicatur. vide gl. 5. l. 6. tit. 33. par. 7.
Mater an excludatur etiam quoad suam legitimam per substitutionẽ pupillarem expressam etiam si substitutus sit turpis persona. vide glo. 1. 7. tit. 5. par. 6.
Mater pupilli si pauper sit debet a substituto pupilli qui in bonis suis fuit cessit alimentari, vid. d. gl. 3. in fin.
Mater etiam quæ transiuit ad secundas nuptias an possit filio suo exemplariter substituere, vide glosſam primam legis vndecimæ. per textum ibi tit. 5. par. 6.
Mater an possit exemplariter filijs suis bastardis substituere, & quando, vid. d. gl. 1.
Et quid si mater & auus maternus concurrant in substituendo exemplariter vel cum eius patre, vide ibidem.
Mater filij furiosi an ab eius successione excludatur per substitutum extraneum sibi a patre datum, vide gl. 8. d. l. 11.
Mater an excludatur per substitutionem cõpendiosam a milite factam etiam a legitima sua, & quãdo, vide glosſam sextam septimam & octauam. l. 12. tit. 5. par. 6.
Mater si proditionem committat an filij pœnas furis patiantur. glo. 5. in princ. l. 2. tit. 2. par. 7.
Mater licet nobilis non, si illud sit pater filius erit nobilis. siue ipse in matrimonio nascantur vel non si ambo erant liberi & soluti, vide gl. 4. l. 1. tit. 11. par. 7.
Mater quæ in tertiam partem bonorum filij instituti successit ex compendiosa substitutione an illud habebit vt succedens ab intestato contra

onere fideicommissi restituendi alia bona substituto vel qualiter, vide ibi gl. 3. l. 12. tit. 5. par. 6.
Mater an excludatur etiam a legitima per substitutum datum filio suo impuberi in substitutione compendiosa si a milite fiat & ipse post pubertatem decesserit, & an talis substitutio valeat vt directa militaris, vid. ibi in gl. 10. d. l. 12.
Mater ad hoc scilicet vt habeat legitimam in bonis filij cui fuit compendiosa substitutum requiritur quod filius hæreditatem adeat, vide ibidem in fine.
Mater an debeat habere prælegata & donationes quas pater filio suo fecerit illum compendiose substituendo, an vero talia pertineant ad substitutum sibi datum, vide ibidem in gl. 12.
Mater an possit deducere trebellianicam quando restituit hæreditatem constituto ex compendiosa substitutione, vt ibid.
Mater an vltra legitimam suam possit trebellianicam deducere licet filius fuerit sub conditione grauatus, vide ibid. in gl. 23.
Mater potest filium non dum natum præiudicare saltim in possessorio, vide gl. 1. l. 17. tit. 6. par. 6.
Mater si in suo testamento filium vel filiam iniuste exhæredauerit potest reuocari & dici nullum, vide glosſam secundam legis. 11. titulo. 7. par. 6. & gl. 8. l. 1. tit. 8. par. 6.
Mater luxuriosæ viuens an possit filiam ita viuentem exhæredare, & quid si ipsi vel eius filiæ se correxerint, vide glosſam septimam legis quintæ. titulo. 7. par. 6.
Mater an & quando, & pro qua parte filio vel descendenti suo succedat si sine testamento decesserit non relictis filijs, & quid si defunctus frater habeat, & quid hodie iure Regni, vide glosſas. l. 4. per textum ibi glo. par. 6.
Mater excludat fratrem defuncti decedentis sine testamento, vide glo. 3. l. 4. per tex. ibi titul. 8. par. 6.
Mater in succedendo filio an excludat auum etiam paternum, vide ibidem gl. 4.
Mater quando excludatur per filios vel in bonis patris & mariti sui quam partem non habet, vide gl. 9. l. 7. tit. 13. par. 6.
Mater semper est certa & quam partem filij in bonis maternis habere debeant siue sint legitimi siue non, vide glosſam primam secundam & tertiam. l. 1. per tex. ibi tit. 13. par. 6.
Mater quam partem in bonis filij sui naturalis habere debeat, vid. gl. 3. & 4. tit. 11.
Mater vel auia possunt testameutum sui filij naturalis querelare, & quã legitimam in bonis filij habere debeant, vide dictam glosſam. 3. d. l. 11. tit. 13. par. 6.
Mater filius natus ex adulterio succedat matri suæ, vide gl. 5. col. 1. q. 1. & 2. l. 11. tit. 13. par. 6.
Mater succedit filio nato ex damnato coitu, vi le glos. 5. &. 6. l. 11. & quod ad fin. l. 12. tit. 13. par. 6.
Mater filius naturalis succedat matri in maioria materna, vide glo. 9. l. 12. tit. 13. par. 6.
Mater contra testamentum matris detur hodie bonorum possessio contra fabulas vel carboniana vel vnde liberi, vide glosſam. 16. legis. 2. tit. 13. par. 6.
Mater hodie præteritio matris habeatur pro exhæredatione, vide dictam gl. 6. d. l. 2.
Mater alicuius minoris an & quando possit esse tutrix ipsius, & quid tũc facere teneatur & ex quibus tutelam amittat, & quare alia in hoc vide per glosſam sextam & septimam. cum sequentibus. l. 4. & 5. per tex. ibi tit. 16. part. 6.
Mater luxuriosæ viuens an possit filiam ita viuentem exhæredare, & quid si ipsi vel eius filia se correxerint, vide glosſam septimam legis quintæ. titulo. 7. par. 6.
Mater an præferatur in datione tutelæ patri naturali tantum & etiã auo paterno vel materno, vid. d. gl. 7.
Mater quid si minor sit. 25. annis vel luxuriosæ vixit, vide ibidem. & glo. 5. l. 1. ibid.
Mater si postquam fuit data tutrix a patre in testamento, si postea cassauit illam particulam testamenti, an postea ipsa admittatur ad tutelam tanquam legitima, vide glosſam quartam dictæ legis quartæ. tit. par. 6.
Mater cum vult tutelam filij suscipere quid promittere & facere debeat, vide gl. 10. 11 & 12. &. 13. d. l. 4.
Mater etiamsi sit tutrix testamentaria tenetur renuntiare secundis nuptijs & velleiano, vide dictam glosſam. 11. de legis. 4. & gl. 2. l. 5. ibi dem. in. d. tit. 16. par. 6.
Mater cum vult renuntiare omni legum auxilio, & quid plus, vide ibidem gl. 12. &. 13. per tex. ibi.
Mater liberos cæteris præferri in cura furiosi filij vel mente capti, vid. glo. 1. in fin. d. l. 4.
Mater in tutela vel cura filij cæteris præferatur etiam quando in bonis filij aliquo casu succedere non possit, vid. d. gl. 13.
Mater an possit esse tutrix filij sui quando pater eius fuit exbannitus, vide d. gl. 13. in fi.
Mater an plus vel minus filios diligat quam maritum, vide ibidem in glo. 14.
Mater matrimonium contrahendo tutelam amittit, & quid si sponsalia tantum contraxit, vide glosſas dictæ legis. 4. & glos. 1. cum aliquibus. 5. ibidem.
Mater quæ propter secundas nuptias fuit a tutela exclusa, an si videatur illam re assumere possit, vide glosſam secundam dictæ legis quintæ. ei tu. 16. par. 6.
Et an exclusa matre a tutela propter secundas nuptias locus sit tutori dationi vel legitimo, vide glo. 3. d. l. 5.
Et an iudex debeat minori tutorem dare quem mater elegerit cum vult ad secundas nuptias transire, vid. d. gl. 3. ad fi.
Mater si filio suo tutorem dederit an & quando tunc iudicis confirmatio requiratur, & an tunc requiratur satisdatio ipsius, vide glosſam. 2. &. 3. l. 6. tit. 6. par. 6.
Et an tutor confirmatus præferatur legitimo vel admittat tutorem legitimum secum. vide gl. 4. d. l. 6.
Mater cum est tutrix filij sui testamentaria vel legitima an satisdare teneatur. vide glo. 8. l. 9. tit. 16. par. 6.
Mater qualiter puniatur si non petat tutorem a filio suo, & intra quantum tempus petere teneatur, vide glosſam quartam in principio. l. 12. titu. 16. par. 6.
Et an mater possit tutorem sibi tum petere per procuratorẽ, & an suis sumptibus, vid. d. gl. 4. col. 1.
Et an mater teneatur tutorem petere siue adsit tutor testamentarius vel legitimus, siue non, vid. ibid. col. 1. in med.
Mater quando excusetur licet tutorem filijs non petierit, vide glosſam 5. d. l. 12.
Mater si transiuit ad secundas nuptias non petito prius filij tutore qualiter puniatur, vide dictam glosſam quintam in fine dictæ legis. 12. titu. 16. par. 6.
Et an licuti ipsa perdit successionem filij per dat etiam ipsius tutelam, vide ibid. in fi.
Mater tenetur dotare & alimentare filiam inopẽ si pater illud facere non possit, vide gl. 3. l. 18. tit. 16. par. 6.
Mater an alimentari & dotari debeat per eius filium, vide gl. 3. col. 1 post medium. d. l. 18. tit. 6. par. 6.
Et an matri educatio filiorum committenda sit, & quando non, vide glo. 4. 5. &. 6. l. 19. per tex. ibi tit. 16. par. 6.
MATRICVLA & qui in ea non reperiuntur censentur priuati quæ indicit præsumptionem & incorporationem & inuestituram, vide gl. 6. l. 23. tit. 6. par. 3.

MATRIMONIVM.
Dirimitur vel dissoluitur. vel separatur vel impeditur.
Irritatur vel annullatur, vel reconualescit, vel redintegratur, vel non tenet.
Per quæ vel inter quas personas.
De præsenti vel de futuro, & per quæ verba.
In qua ætate.
Præsumitur.
Filij vel filiæ.
Patris vel matris.
Metu contractum.
Clandestine vel manifestum.
Sub conditione contractum.
Consummatum per carnis copulam vel aliter.
Primum vel secundum.
Accusatur.
Subsequens.

MATRIMONIVM eodem modo dicitur de iure naturali quo natura ad illud inclinat, vide glosſam secundam. columna secunda. legis. 2. tit. 1. par. 1.
Matrimonium & aliqua de eo, vide per dictam glosſam secundam. col. 2. ad fi.
Matrimonium indorum per eos in sua ruditate contractum & ignorantiã eo quod syluestres erant an dicatur matrimonium, & an valeat, vide. d. gl. 2.
Matrimonium est infirmitatis humanæ remedium, vide glosſam octauam. l. 1. tit. 4. par. 1.
Matrimonium a solis sacerdotibus debet administrari. vide glo. 1. l. 8. tit. 4. par. 1.
Matrimonium est sacramentum & in eum gratia confertur, & reste pro eo consequendo datur pecunia, vide glosſam quartam legis primæ. ti tu. 17. par. 1.
Matrimonium, & ad matrimonium quis compelli non debet, & quare, vide glo. 7. l. 1. tit. 20. par. 2.
Matrimonium etiam cum sexagenaria bene tenet. vide glosſam primã. l. 2. tit. 20. par. 2.
Matrimonium & an per ipsum imprimatur character, vide gl. 9. in prologo quartæ par.
Matrimonium videtur humano generi immortalitatem præstare, vide gl. 1. in. d. prologo.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Matri nonium & sponsalia differunt, neque statutum de vno loquens ad aliud extendi poterit, vide gl. 3. in proœ. tit. 1. par. 4.
Matrimonium contrahi potest etiam si sponsalia non precedant, vide gl. 2. l. 1. tit. 1. par. 4.
Matrimoniū potest celebrari inter absentes, mutua tamen promissione interueniente, vide ibi gl. 3. per text. ibi.
Matrimonium proprie dicitur sponsalia quæ fiunt per verba de præsenti & quare sponsalia nominentur, vide glo. 10. l. 2. tit. 1. par. 4.
Matrimonium non dicitur illud quod fit per verba de præsenti si fuit ibi conditio apposita & non impleta, vide glossam secundam. cum sequē tibus, l. 3. tit. 1. par. 4.
Matrimonium dicitur illud vbi præcedentibus sponsalibus de futuro fuit carnis copula subsequta, & an admittatur probatio in contrariū & quid in foro conscientiæ si ille dicat non cognouisse illam affectu vxorio siue tanquam ipsius sponsam vide glossam octauam dictæ. l. 3. tit. 6. par. 4.
Si secreta confessione dicat se dubitare quo affectu illa cognouerit, quid tunc sit dicendum, vide dictam glossam octauam. columna secunda in prin.
Matrimonium an dicatur per carnalem copulam quando sponsus sponsa præsente & consentiente se nolle per coitum matrimonium consentire, vid. d. gl. 8. col. 2. in. q. 3.
Et an nisus ad copulam interim duberes quando sponsalia iuris interpretatione sunt de futuro faciant transire in matrimonium de præsenti, vide ibi gl. 9.
Matrimonium contractum stante impedimento publicæ honestatis an teneat, vide glo. 7. l. 4. tit. 1. par. 4.
Matrimonium carnali copula consummatum differt, ab alio per verba de præsenti contracto tantum, vide gl. 8. l. 4. tit. 1. par. 4.
Matrimonium si noluerit contrahere sponsus quis ad hoc illum compelet, & quam excussionem dare possit, vide glossam primam & secundam. l. 7. tit. 1. par. 4.
Matrimonium contrahere cum sponsa non tenetur sponsus in multis casibus neque si ab alio violenter cognita fuerit, vide glo. 12. l. 8. ibid.
Et quid si maior cum impubere contraxit & adueniente ætate legitima minor consentiat, maior vero non, an ad contrahendum compellatur & an sit distinguendum si sponsalia de præsenti contraxisset an tea quā alter ad pubertatem accessisset vel post, vide glo. 14. & 15. d. l. 8. titu. 1. par. 4.
Matrimonium non contrahens quia ad hoc habet iustam causam an peccet mortaliter si discedat non expectato ecclesiæ iudicio, vide ibidem in glo. 16.
Et an in matrimonio contrahendo requiratur quod cōsensus præstetur simul & eodem tempore, an vero sufficiat in illo durare vsque dum alterius consensus accedat, vide gl. 1. l. 10. tit. 1. par. 4.
Matrimonium valet licet mulier vetula sit neque parere possit, vi. gl. 4. l. 3. tit. 2. par. 4.
Matrimonium si fiat præcedente protestatione illius qui nolit assentire an valeat, vide glo. 2. & 3. l. 5. tit. 2. par. 4.
Matrimonium an teneat saltim in foro pœnitentiali si quis dicat non habuisse voluntatem neque consensum contrahendi licet per verba cōtraxit, vide d. glo. 3.
Etiam Papa possit dispensare in tali matrimonio, vide remissiue. d. glo. 3. in fi. verbis.
Matrimonium an videatur contractum nisi quis dicat renebo te in vxorem vsque dum terra cooperiat oculos meos vel simile, vide ibi gl. 4.
Matrimonium an teneat si verba ibidem non interuenerunt, & an semper verba requirantur, vide gl. 7. l. 5. tit. 2. par. 4.
Matrimonium si contrahatur aligato seu impossibilitato ad coitum an debeat separari, vide gl. 3. l. 16. tit. 2. par. 4.
Et quid si tertius in dubio an tale impedimentum præcesserit matrimonium an postea subsequutum fuit, vide ibidem in glo. 3. & glo. 3. legis 5. tit. 8 par. 4.
Matrimonium contractum contra prohibitionem ecclesiæ valet si causa prohibitoris non erat perpetua sed temporalis, vide glossam. 2. legis 18. tit. 2. par. 4.
Et eodem modo tenebit matrimonium contractum contra Papæ prohibitionem, quando scilicet causa perpetua non erat vt dictum est, vide ibidem.
Secus vero si Papa prohibuisset matrimonium contrahi decernens illud alias fore irritum & inane, vide ibidem.
Matrimonium an liceat consummare per copulam in diebus in quibus nuptiæ fieri prohibentur, & quid si expensa ante hos dies est benefacta, an ei liceat exigere debitum secundo post primam consummationem vide gl. 7. d. l. 8. tit. 2. par. 4.
Matrimonium inter adulteros contractum si vnus vel ambo sint in mariti mortem machinati an teneat, & an ibi simul adulterium esse debeat vide glo. 3. l. 19. tit. 2. par. 4. & ibidem vide in glo. 4.
Et quid si aliquis perpetuo ignorauerit impedimentum, vide ibidem in glo. 5.
Matrimonium non retrotrahitur sicut cæteri contractus, vide glo. 2. in fin. l. 2. tit. 4. par. 4.
Matrimonium an possit per principem impediri ne contrahatur inter seuos magnates vel alios ex causa, vide glo. 5. l. 1. tit. 5. par. 4.
Et an maritus etiam ad ecclesiæ mādatum debitum reddere debeat vxori si illi super seruitute ab illo vel a domino ipsius seruæ sit mota quæstio, & quid si super hoc excommunicetur, vide glossam. 4. legis. 4. tit. 5. par. 4.
Matrimonium inter ascendentes & descendentes nunquam contrahi poterit, vide gl. 1. per text. ibi. l. 4. tit. 6. par. 4.
Matrimonium esse potest cum duabus cōmatribus vel cum duobus cōpatribus, & quando, vide gl. 1. per text. ibi. l. 4. tit. 7. par. 4.
Matrimonium adoptione durante contractum non valet & istud impedimentum est de iure ciuili approbatum tamen a iure canonico, vide glo. 2. l. 7. tit. 7. par. 4.
Matrimonium contrahi non potest inter ascendentes adoptantis & descendentes adoptati, vide glo. 7. l. 7. tit. 7. par. 4.
Matrimonium contractum a sciente suum impedimentum an teneat, & an primam vxorem alere teneatur, vide glo. 2. l. 1. tit. 9. par. 4.
Matrimonium vel sponsalia an fieri impediantur per dictum vnius testis etiam si non sit consanguineus, & an iudex debeat qualitates testis inspicere & quales, vide glo. 1. l. 18. tit. 9. par. 4.
Et quid si sponsalia essent iurata an ad vnius dictum dissolui debeant, vide ibi, gl. 3.
Matrimonium an possit contrahi per coniugem qui remanendo in seculo castitatem promisit alio mortuo. vide gl. 10. l. 2. tit. 10. par. 4.
Matrimonium verum an sit inter infideles, & an sit de iure diuino vel gentium, & an habeant filios in potestate, vide gl. 1. l. 4. tit. 10. par. 4.
Matrimonium Christianorum qua de causa sit indissolubile, vide glo. 1. l. 4. tit. 10. par. 4.
Matrimonium si in vno loco contrahatur & postea coniuges alibi se transtulerint an locus contractus vel domicilij mariti debeat attendi, vide gl. 1. l. 24. tit. 11. par. 4.
Matrimonium si contrahatur a muliere ante annum luctus, an propter hoc pœnam aliquam substinebit & quando, vide gl. 3. l. 3. tit. 12. par. 4. & ibi vide ql. 4.
Matrimonium si contrahatur in mortis articulo an filij antea nati legitimentur, & quando, vide glossam nonam. columna. 1. in fine, & col. 2. l. 1. tit. 13. par. 4.
Matrimonium in facie ecclesiæ contractum si postea aliquod impedimentū appareat per quod fieri non permitteretur a principio, an filij inde nati pro legitimis habeantur, & in maioria succedant, vide ibidem in col. 2.
Matrimonium ab aliquo cum ipsius consanguinea contractum quā prægnantem reddidit, & pro dispensatione misit, & interim mortem præuentus maiorem in posthumum ex ista consanguinea fecit excluda filia alterius vxoris, an aduenientе dispensatione ante ipsius nativitatē ipse postea natus maiorem habere possit, vide dictam glossam nonam. colum. 2. post medium.
Matrimonium licet trahatur retro quoad filiorum legitimationem, non tamen quo ad alia, vide ibidem in col. 3.
Matrimonium si non poterit contrahi inter patrem alicuius & eius concubinam qui illi qui sublato & non legitimato filio succedere intendebant & ad hoc dolum immisit, an tunc princeps ipsum etiam quoad succedendum in maioria succedere possit, vide dictam glossam. 3. colu. 3. in fi.
Matrimonium si contrahatur cum serua ipsa efficitur libera & filij sunt legitimi etiam si dotalia instrumenta non interueniant, vide ibidem in glo. 10.
Matrimonium contractum inter personam illustrem & concubinam vilem seu infamem, an teneat, & an filij ex tali concubina sine nuptijs habiti naturales filij dicantur hodie per legem Tauri, vide gl. 4. l. 5. tit. 14. par. 4.
Matrimonium si contrahatur cum concubina an filij concepti in ea ante mortem vxoris qui nati fuerint vxore mortua, an legitimentur per contractum matrimonij postea cum concubina factum, vide glos. 4. l. 2. tit. 15. part. 4.
Matrimonium si contrahatur inter aliquos quorū vnus liber erat alius vero vxoratus qui liber etiam liberum esse credidit non vxoratum, an per illud filij ante matrimoniū habiti legitimētur, & an talis ignorantia aliquid eis prosit, vide gl. 5. d. l. 2.
Matrimonium liberat filium a patris potestate, & an tunc pater possit sibi retinere medietatem vsusfructus ex bonis aduentijs filij fictitiis licet quando filium emancipat, vide glossam sextam legis. 15. titulo 8 par. 4.
Matrimonium si publice a monacho professo contrahatur, an delicto crimine

mine cognoscant inquisitores, & quare, vide glo. 2. l. 3. tit. 21. partita quarta.
Matrimonium si aliquis contrahat in aliquo loco an per hoc sit summo ipsi naturalitatem illius loci consequantur, vide glo. 8. per tex. ibi tit. 24. par. 4.
Matrimonium potest contrahi per interpetrem. vide gl. 8. l. 1. tit. 11. p. 5. quid si pro contrahendo matrimonio fuit promissa pœna siue per extraneum siue per coniunctos, vel amicum, an si postea matrimonium non contrahatur promittens pœnam illam soluere teneatur vide gl. 1. & 3. l. 9. per tex. ibi tit. 11. par. 5.
Matrimonium si sciente contrahatur inter impeditos contrahere ex alia causa, an tunc dos, arra vel donatio propter nuptias sit fisci, & quē admodum, vide glossas. l. 51. per textum ibi titulo decimoquarto-partita quarta.
Quid si matrimonium non sit carnali copula consummatum, vide ibi per te in gl. 4.
Et nunc mulieri petenti dotem possit vir excipere de iure fisci, vid. ibi glo. 5.
Quid si errauerint errore iuris vel facti an eum teneat, pœnam, vide glo. 5. d. l. tit. 14. par. 5.
Matrimonium si contrahatur inter raptum & raptam, an ipsa ex testamento raptoris aliquid habere possit, vide glossam. 12. l. 4. titulo tertio par. 6.
Et ex causis contrahentibus matrimonium pœnam imponat, an talis pœna locum habeat, vid. d. gl. 12. d. l. 4.
Matrimonium contractum, vel contrahendum ex causa interdici potest vide gl. 3. l. 5. tit. 3. par. 6.
Matrimonium, an liberet filium a patris potestate, & quando non, vide per gl. 4. l. 5. tit. 5. par. 6.
Matrimonium intra quantum tempus a mulieribus contrahi debeat, vide per glo. 8. l. 5. tit. 7 par. 6.
Matrimonium si contrahatur secundo viuente prima vxore, vel ab ea absente adhuc primo viro qualiter contrahens puniatur, & an inquisitores hæreticorum de hoc cognoscant, vide gl. 1. l. 16. titulo decimosexto. par. 7.
Matrimonium an contrahi prohibeatur si aliquis ad portam ecclesiæ se tempore cathecumi, & benedictionum quæ ante baptismum fiunt vide glo. 1. 2. tit. 6. par. 4.
MATRIMONIVM DIRIMITVR, vel DISOLVITVR, vel SEPARATVR, vel IMPEDITVR.
Matrimonium non dirimitur per tacitam professionem sed per expressam, vide gl. 1. l. 8. tit. 7. par. 1.
Matrimonium iam perfectum separari minime potest est enim ibidem matrimonium impeditum, & factum dirimitur propter contrahentis, seu conditionem siue per votum, vel receptionem sacri ordinis, vide gl. 11. tit. 2. par. 4.
Quid si tantum simpliciter uouit, & contraxit cum eo scilicet qui eo de quo vouerat, vide ibidem glo. 5.
Matrimonium si contrahatur a litigato seu impossibilitato ad coitum, an debeat separari, vide glossam tertiam. l. decimæsextæ. titulo secundo par. 4.
Quid si tertius in dubio, an tale impedimentum præcesserit matrimonium an postea subsequutum fuit, vide ibidem in gl. 3. & gl. 3. l. 5. tit. 8. par. 4.
Matrimonium an impediatur siue dirimatur si vir habet membrum ar dum vel nimis carnosum, vide glossam quintam l. 17. titulo secundo. par. 4.
Matrimonium an possit per principem impediri ne contrahatur inter seruos magnates, vel alios ex causa, vide glossam quintam. l. 1. titu. 5. par. 4.
Matrimonium contractum a seruo cum serua quam liberam credebat, an teneat, vel dissolui possit propter errorem, vid. gl. 3. per tex. ibi. l. 3. titu. 5. par. 4.
Matrimonium ab infidelibus contractum per. l. canonicam facti fideles non dirimitur secus si fiat contra legem diuinam, vid. gl. 1. l. 6. tit. 6. par. 4.
Matrimonium etiam per carnis copulam cōsummatum, an dirimatur si postea error condictionis seruilis appareat, vid. glo. 1. l. 4. titul. 5. partita quarta.
Et an maritus etiam ad ecclesiæ mandatum debitum reddere debeat vxor. si illi super seruitute ab illo, vel a domino ipsius seruæ sit mota quæstio, & quid si super hoc excommunicetur, vide glo. 4. l. 4. titu. 5. par. 4.
Matrimonium an separetur si contrahatur inter filium adoptiuum, & filiam naturalem adoptantis, vide glossam secundam. l. 8. titulo septimo. par. 4.
Matrimonium an dirimatur propter frigiditatem mulieris, vid. gl. 3. l. 2. tit. 8. par. 4.
Matrimonium an dissoluatur si mulier sit multum arta ita quod cognosci non possit, vide gl. 5. d. l. 2.
Et idem erit si aliud impedimentum habeat, vide ibid.
Matrimonium primum si dirimatur propter arctitudinem mulieris, & ipsa postea a secundo viro carnaliter cognoscatur, an a secundo viro separanda sit. & ad primum redire teneatur, vide glo. l. 3. tit. 8. part. 4. per tex. ibi.
Et quid si ex visu secundi viri facta fuit cognoscibilis primo, vid. ibid.
Matrimonium verum separetur si post illud aliquis ad coitum impotet reddatur, & quid in dubio præsumetur, vide gl. 3. l. 5. titulo. 8. partita quarta.
Matrimonium non separabitur durante triennio probationis licet ab aliquo ex eis offeratur probatio in contrarium per aspectum, vid. ibidē in glo. 6.
Matrimonium si separetur propter viri frigiditatem ipse cum alia nō coeat siue propter eius maleficium sic, & quando, vide ibidem in glo. duodecima.
Matrimonium cum corrupta contractum si ab ea propter viri sui frigiditatem dissolui petatur intra quantum tempus istud petere debeat, vi. gl. l. 6. tit. 8. par. 4.
Matrimonium primum si separetur & impotens secundo contraxerit, & carnaliter vxorem cognouerit, an adhuc vinculum primi matrimonij duret, vid. gl. 2. l. 7. tit. 8. par. 4.
Matrimonium an dissoluatur propter adulterium vxoris marito accusante si ipse etiam adulterium commisit. & quid de iure ciuili & Regio, vide gl. 2. l. 6. tit. 9. par. 4.
Matrimonium vel sponsalia, an fieri impediantur per dictum vnius testis etiam si non sit consanguineus, & an iudex debeat qualitates testis inspicere, & quales, vide glossam primam. legis decimæoctauæ. titul. 9. par. 4.
Et quid si sponsalia essent iurata, an ad vnius dictum dissolui debeant, vide ibidem in gl. 3.
Matrimonium an dissoluatur ad dictum vnius testis si mul cum fama, vide ibidem in glo. 4.
Et quales esse debeant testes ad dissoluendum matrimonium, vide ibid. in gl. 5.
Matrimonium an dissoluatur ad dictum testium de ponentium de auditu vide glossam primam, & secundam, & tertiam. l. 20. titulo. 9. partita quarta.
Matrimonium licet separetur per diuortium, durat tamen vinculum ipsius, vide glossam nonam. legis secundæ. titulo decimo. par ita quarta.
Matrimonium dissoluitur ipso iure in aliquibus casibus, vide glo. 2. per tex. ibi. l. 3. tit. 10. par. 4.
Matrimonium a quibus iudicibus separetur, vide glossam secūdam. l. 7. titulo. 10. partita. 4. & ibi glo. 4. cum sequentibus. per illum textum. ibidem.
Et an causa matrimonialis possit per episcopum alteri delegari vt ipse illam iudicet vide glossam septimam. legis septimæ. titulo decimo partita quarta.
Matrimonium si dissoluatur filius existentibus dos matris suæ ad eos pertinebit non ad patrem matris suæ, & quo iure, vide glo. 1. d. l. 30. per tex. ibi tit. 11. par. 4.
Matrimonio soluto dos ad vxorem nonredit in vno casu, & an tunc cedat lucro mariti, vel an applicetur fisco, vide glo. 1. l. 30. titul. 14. par quinta.
Matrimonium contractum vel contrahendum ex causa interdici potest, vide gl. 3. l. 5. titul. 3. part ita sexta, & vide infra in verbo, MATRIMONIVM irritatur. &c.
MATRIMONIVM IRRITATVR annullatur, vel non tenet vel reconualescit, vel redintegratur
Matrimonium annullatur si metus etiam conditionalis ibi adsit,

Universidad de Deusto
Biblioteca

qui excludat libertatem consensus, vide glossam octauam.q.2.l.3.tit.
1.par.4.
Matrimonium an redintegretur si maritus ab vxore discesserit, & sacros
ordines suscperit si postea fornicatur in sacro ordine, an matrimoniū
redintegretur, vide glossam quintam.2.quæst.l.8.titulo secundo.par.
quarta.
Et quid si lata sit sententia super adulterio contra vxorem, & postea ma-
ritus fornicauit, an maritus illam recipere teneatur, vid. ibidem in quæ
stione.1.
Et an istud fiat iudicis officio vel qualiter, vide ibidem.
Et an tali casu mulier recuperet suam dotem quam propter adulterium
perderat, vide ibid.
Matrimonium non tenet quando fuit error actum in persona cum qua con-
trahitur, vide gl.l.10.tit.2.par.4.
Quod exemplificat ibi glossa tertia in asserente se filium Regis Franci
e vel se esse primogenitum cum non esset & quid si erretur in ipsius
qualitate error viuet sicuti error personæ, vide ibidem.in glossa quar
ta.
Matrimonium contractum post receptionem sacri ordinis non tenet, &
an talis receptis ordinis dirimat matrimonium iam contractum licet
non fit carnali copula consummatum, vide glossam primam.l.16.tit.
2.par.4.
Matrimonium quando vitietur ex appositione conditionis impossibi-
lis siue de iure, vel a natura, vel de facto siue per eā quæ impleri potest
auxilio aliorum, vel si impossibilitas ex cōmunis latissime declarat,
gl.4 l.6.tit.4.par.4.
Matrimonium non debet redintegrari, quando ambo coniuges fornicā
uerunt quia paria delicta, &c. vide glossam tertiam.l.5.titulo decimo
par 4.
Matrimonium an debeat redintegrari officio iudicis licet vxor a viro per
sententiam diuortij latam propter adulterium separata illum postea
fornicantem petere noluerit, vide glossam primam.l.sextæ.titulo.10
par.4.
Matrimonium irritum non conualescit licet esset impedimentum, vi-
de glossam secundam.legis vigesimæsecundæ.titulo decimo.partita
quinta.
Et quid si pro contrahendo matrimonio fuit promissa pœna siue per ex-
traneum siue per coniunctos vel amicum, an si postea matrimonium
contrahatur pœnitens pœnam illam soluere teneatur, vide glossam
primam, & tertiam.legis trigesimænonæper textum ibi titulo vndeci
mo.par.5.
MATRIMONIVM PER VEL, inter quas personas contrahi possit
vel non.
Matrimonium post celebrari inter absentes mutua tamen promissione
intercueniente, vide glossam.3.per text.ibi. l. primæ. titulo. 1. partita
quarta.
Matrimonium contrahi potest per procuratorem inter absentes, vi-
de dictam glossam tertiam. dictæ legis primæ. titulo primo.partita
quarta.
Matrimonium verum possit contrahi a muto vel surdo, vel cæco, vel ha
illo qui omnia ista simul habet, vide glossam quintam.l.5.titu.2.par.
quarta.
Matrimonium an possit contrahi per spadonem vel castratum, & a non
habente testiculos, vide glossam secundam.l.sextæ.titulo secundo.par
tita.4.
Matrimonium contrahi non potest per dementes & furiosos, & quādo, vi
de ibid in gl.3.d.l.6.
Matrimonium an possit contrahi per vxorem alicuius qui hereticus fa-
ctus fuit maurus, vel iudæus, vide glossam primam.legis septimæ.ibi
dem.
Et an Papa cum ista possit dispensare, vid. ibidem.
Matrimonium ab incestuoso contrahi non potest, & an debitum exigere
possit, siue vxoris consanguineam cognouerit, siue propriam, vi-
de glossam secundam.legis decimætertiæ.titulo secundo.partita quar
ta.
Matrimonium contrahi non potest cum iudæa, & an Papa possit in hoc
dispensare, & an istud impedimentum sit ex constitutione ecclesiæ,
vide glossam primam. legis decimequintæ. titulo secundo. partita
quarta.
Matrimonium a fideli contractum cum hæretica, an teneat, vide glos.2.
dictæ.l.decimequintæ. & glossam primam.l.quartæ. titulo quarto par
tita.4.
Matrimonium si contrahatur a ligato seu impossibili dara ad coitum,
an debeat separari, vide glossam tertiam.l.decimæsextæ. titulo secun
do.par.4.
Et quid si sumus in dubio, an tale impedimentum præcesserit matrimo-
nium, an postea subsequutum fuit, vide ibi glo.3.& gl.4.l.5.tit.8.par.
quarta.
Matrimonium vtrum inter seruos etiam infideles esse possit, vide glos
sam quartam.cum aliis ibi per illum textum.l. primę. titulo quinto.
par.4.
Matrimonium serui contractum cum libera non valet ipsa ignorante ip
sius seruitutem nisi postea consenserit, vide glossam decimam.l.titulo
5.par.4.
Matrimonium contractum a seruo cum serua quam liberam credebat,
an teneat, vel dissolui possit propter errorem, vide glo.3.per text.ibi.l.
3.tit 5.par.4.
Matrimonium ab infidelibus contractum, contra legem canonicam fi-
dei fideles non durimitur secus si fiat contra legem diuinam, vi. glos.
l.l.6.tit 6.par.4.
Matrimonium inter sarracenos contractum, an teneat licet ipsi secundū
ritum ipsorum plures possint habere vxores, vid. ibidem. in glossa
secunda.
Matrimonium esse potest cum duabus commatribus, vel cum duobus
compatribus, & quando, vide glossam primam.per tex.ibi.ur.17.par.
quarta.
Matrimonium an fieri prohibeatur inter adoptatū & alium, si adoptio
vel arrogatio facta fuit forma non seruata, vid. glo.6.l.7.titulo.7.par
tita quarta.
Matrimonium contrahi non potest inter ascendentes adoptantes & dese
dentes adoptati, vide glossam septimam. l. septimę. titulo. 7. partita
quarta.
Matrimonium contrahi potest inter adoptatos simul ab aliquo sicut in
ter plures filios spirituales, vide glossam vndecimam.per tex.ibi. d.l.
7.tit.7.par.4.
Matrimonium an possit contrahi a sene qui natura vel artificio adeotū
non est aptus, vide glossam secundam.l.primę. titulo octauo.part.
quarta.
Matrimonium verum possint contrahere steriles. vide.gl.4.legis secun-
dę.tit.8.par.4.
Matrimonium cum corrupta contractum si ab ea propter viri sui frigidi
tem dissolui petatur intra quantum tempus illud petere debeat, vi.gl.
l.6.tit.8.par.4.
Matrimonium an possit contrahi cum clerico in minoribus ordinibus
constituto, vide glossam nonam.columna prima.l.primę.titulo.13.par
tita.4.
Et an per istud matrimonium filius ex se, & ex soluta natus legitimari
possit, & quid si sit beneficiatus, vide ibid.
Matrimonium contractum inter personam illustrem & concubinam vi-
lem seu infamem, an teneat, & an filij ex tali concubina sine nuptijs ha
biti naturales filij dicantur hodie per legem Tauri, vid. gl.4.l.3.tit.14.
par.4.
Matrimonium si publice a monacho professo contrahatur an de isto cri-
mine cognoscant inquisitores hereticorum, & quare, vid. glo.2.l.1.ti-
tu.21.par.4.
Matrimonium potest contrahi per interpretem, vid. gl 8.l.1.titul.1.par.
quinta.
Matrimonium an possit contrahi per mutum, vel surdum, vide glos-
sam septimam.in principio.legis secundę. titulo vndecimo.partita
quinta.
Matrimonium si scienter contrahatur inter impeditos contrahere ex ali-
qua causa, an tunc dos arra, & donatio propter nutias sit ipsi, & quan
do non, vide glo.legis quinquagesimęprimę.per tex.ibi titul.14.par.
quinta.
Et quid si matrimonium non sit carnali copula consummatum, vid.gl.4.
ibidem.
Et an tunc muliert petenti dotem possit vir excipere de iure fisci, vid.ibi.
glo.3.
Et quid si errauerint errore iuris vel facti an euitent pœnam, vide glos-
sam quintam.dictę legis quinquagesimęprimę. titulo decimoquarto.
par.5.
Matrimonium si contrahatur inter raptum, & raptam, an ipsa ex testa-
mento raptoris aliquid habere possit, vide glossam.1 2.l.4. titul hpar
tita.6.
Et si lex ciuilis contrahentibus matrimonium pœnam imponat, an ex-
lis pœna locum habeat, vide glossam duodecimam.dictæ legis quar
tæ.
Matrimonium si contrahatur inter raptorem & raptam, an per hoc ipse
a pœna liberetur, & an bona raptoris quę raptę applicata fuerit ipsa
amitetur si cum eo matrimonium contrahat, vide glo.3.l.1.tit.20.par.
7.per textum ibi.
MATRIMONIVM DE FRESENTI, vel de FVTVRO, & per quę
verba.
Matrimonium per verba de presenti per quę verba contrahatur, & quid
si verba sint dubia, vide glossam octauam.l. secundę. titulo.1. partita
quarta.
Matrimonium an dicatur fore contractum per verba de præsenti si quis
dicat ab hinc te habeo pro legitima vxore, vide glossam nonam.d.l.2.
tit.4.par.4.
Quid si verba denotantia exequutionem adijciantur sponsalibus de
futuro, vel si iurer dicendo iuro quod habeo aliam in vxorem nisi te,
an ex his verbis inducatur matrimonium per verba de præsenti, vid.
ibidem.
Quid si diceret nolo aliam in vxorem nisi te. vide ibid.
Matrimonium proprie dicitur sponsalia quæ fiunt per verba de præsen
ti, & quare sponsalia nominentur, vide glossam decimam.l.2. titul. 1.
par.2.
Matrimonii non dicitur illud quod fit per verba de præsentis si fuit ibi cō
ditio apposita, & non impleta. vide glos.2. cum sequen.l.3. titulo.1.
par.4.
Matrimonium de præsenti non inducitur si sponsalia fuerunt ante septē
nium contracta, vide ibi.gl.3.
Quid procedit etiam si adueniente pubertate, & etiam si signa tacita cō
sensus inter uenient præter copulam. vide ibidem.
Matrimonium de præsenti, an dicatur ex eo quod sponsus de futuro per
vim fuit coactus sponsam carnaliter cognoscere, vide glossam octa-
uam, columna secunda. quæstione secunda. l. tertiæ. titulo primo. par
tita quarta.
Matrimonium præsumptum de præsenti est illud quando sponsus spon
sam de futuro carnaliter cognoscit, vide glossam.9.l.8. titulo primo.
par.4.
Matrimonium an teneat saltim in foro pœnitentiali si quis dicat non ha
buisse voluntatem neque consensum contrahendi licet per verba con
stet, vide glossam tertiam.legis quintæ. titulo secūdo. partita quar
ta.
An Papa possit dispensare in tali matrimonio, videremissiue.d. glo.3.
ibi verbis.
Matrimonium an videatur contractum si quis dicat, teneho te in vxorem
donec dum terra cooperiat oculos meos, vel simile, vide ibidem. in
glo.4.
Matrimonium an teneat si verba ibidem non interuenerunt, & an sem-
per verba requirantur, vide glossam septimam.l.quintę. titulo.2. par
tita.4.
Matrimonium sub quibus verbis possit, & debeat per procuratorem cō
trahi, vide glossam octauam. dictæ legis quintæ. titulo secundo. parti
ta quarta.
Matrimonium in qua ætate contrahi possit, tam a masculis, quam a fœ-
minis, vide glossam octauam. legis primæ. titulo vigesimo. partita se-
cunda.
Matrimonium etiam cum sexagenaria bene tenet, vid. gl.1.l.2. titul.20.
par.2.
Matrimonium an censeatur quando impuberes adueniente pubertate se
ratificauerint. vel amplexus dabūt, & munera vel similia faciebat si
ante fuerant. vel amplexus dabūt, & munera vel similia faciebat si
per verba de præsenti sponsalia in futurum siue per verba de futuro
sponsalia contraxissent, vide glossam quintam.l.3. titulo primo. parti
ta quarta.
Quid si maior cum impubere contraxit, & adueniente ætate legitima
minor consentiat maior vero non, an ad contrahendum compellatur
Et sic distinguendum si sponsalia de præsenti contraxisset ante quā
esset ad pubertatem accessisset, vel post, vide glossam decimam
quartam, & decimamquintam. legis octauæ. titulo primo. partita
quarta.
Matrimonium valet licet mulier vetula sit neque parere possit, vide gl.
3.titu.2.par.4.
Matrimonium an possit contrahi a sene qui natura, vel artificio ad coi-
tum non est aptus, vide glossam secundam.l.primæ. titulo secundo.
par.4.
MATRIMONIVM PRAESVMITVR.
Matrimonium an præsumatur de iure ciuili ex sola cohabitatione, & cō
suetudine ad liberam, vide glossam primam.l.85. titulo decimoocta-
uo.par.3.
Matrimonium an præsumatur si super id fuerit factum instrumentum do
tale.d.gl.1.d.l.85.
Matrimonium præsumptum ex quibus signis inducatur, vid. gl.7.l.3.ti-
tu.par.4.
Matrimonium præsumptum de præsenti est illud quando sponsus spon
sam de futuro carnaliter cognoscit, vide glossam nonam, l 8.tit.1.par
tita quarta
Matrimonium præsumptum inducitur quando aliquis cognouit carnali
ter vnam de duabus cum quibus contrahere promisit quod limita-
tur duobus modis, vt per glossam sextam.legis nonæ. titulo primo.
par.4.
Matrimonium an esse præsumatur inter eos qui diu simul cohabitaue-
runt, vide gl.8.per tex.ibi.l.2.tit.14.par.4.
Matrimonium an præcisse præsumatur cum matre quando per scriptu-
ram pater filium legitimat, & quando non, & a quo tempore legitima
tie esse credantur, vide glossam septimam.in prin.l.7.titu. decimoquin
to.par.4.
MATRIMONIVM FILII, vel FILIAE.
Matrimonium a filia cum aliquo contractum propter vim & metum pa
tris, an teneat, vide glossam tertiam.l. decimæ. titulo primo. partita
quarta.
Matrimonium contractum per filiam ante.25.annum sine consensu pa-
tris, an propter hoc exhæredari possit siue nubat digno, siue cum in-
digno, siue pater illam antea voluisset cum digno maritare, & ipsa no
luit siue non, vide glossam quartam.legis decimæ. titulo primo. par-
tita quarta.
Et quid si contrahat contra patris voluntatem clandestine, an exhæreda
ri possit stante lege Tauri, vide ibid.
Matrimonium contractum per filium sine eius licentia, an propter hoc
valeat exhæredari sicuti est in filia, vide glossam septimā.l.11.per tex.
ibi tit. 1.par.4.
Matrimonium an valeat quando pater loqueretur pro filia presente quę
patitur se subarrari, vide glossam septimam.l.quintæ. titulo secundo.
par.4.
Matrimonium per filiam contractum sine consensu patris, an valeat si
statutum sit in contrarium imponens ei propter hoc pœnam, vid.gl.
3.l.5.tit.3.par.4.
Matrimonium contrahi potest inter filium spiritualem, & filiam carna-
lem vxoris illius qui aliquem de sacro fonte leuauit si ab alio viro il-
lam habuit, vide glossam octauam. legis sextæ. titulo sexto. partita
quarta.
Matrimonium an possit contrahi inter filium adoptiuum, & matrem si-
ue aviam adoptantis, vel inter patrem adoptiuum & filiam filij ado-
ptiui, & quando, vide glossam septimam.l.septimę. titulo septimo. par
tita quarta.
Matrimonium an possit contrahi inter filium illegitimum naturalem ta
men, & inter filium adoptiuum adoptione durante, vide gl. 3.l.7. tit.
7.par.4.
MATRIMONIVM PATRIS, vel MATRIS.
Matrimonium si contrahatur a patre filij naturalis illo mortuo, an eius
nepos ex hoc legitimetur, vel non. vide glo.9. columna.2. in fine. l.1.ti
tu.13.par.4.
Matrimonium si non potuit contrahi inter patrem alicuius, & eius con-
cubinam quia ille qui sublato, & non legitimato filio succedere inten
debat, & ad hoc dolum immisit, an tunc princeps istum etiam quoad
succedendum in maioria legitimare possit, vide glossam nonam. co-
lumna tertia. in fine. legis primæ. titulo decimotertio. partita quar
ta.
Matrimonium an præcisse præsumatur cum matre quando per scriptu-
ram pater filium legitimat, & quando non, & a quo tempore legitima
ti esse credatur, vide glossam septimam.in principio.l.7.titul.15. parti
ta quarta.
Et quo tempore requiratur quod illa possit esse vxor eius adhoc, vt per
talem prolationem filius legitimetur, vide ibidem.in.d.gl. 7.dictæ. l.
septimæ.
MATRIMONIVM METV CONTRACTVM annullatur si metus
etiam conditionalis ibi adsit qui excludat libertatem consensus, vid.
gl.8.col.2.q.2.l. 3.tit.1.par.4.
Matrimonium contractum per metum, an impediat dirimatque matri-
monium, & qualis metus sit iustus, vide glossam.8.9.& 10.l.15.titu. 2.
par.4.
Matrimonium metu contractum est ipso iure nullum, & an tunc contra-
lescat ex spontanea cohabitatione, an vero oporteat quod de nouo cō
trahatur, vid. ibid. in gl.13.d.l.15.tit. 2.par.4.
Matrimonium metu contractum valet si postea aliquo modo constat de
expresso, vel tacito ipsius consensu, vide ibidem.
Istud procedit quando tempore quo consensus accedit metus neque me
tuendi causa non durabat, vide ibidem in gl.14.
Et quid si ex aliqua causa matrimonium non valuit a principio, an con-
sensus continuatius mulieris quæ credebat matrimonium validum
habeat vim inducendi vt de nouo matrimonium contrahere videa-
tur, vid.d.gl.13.d.l.15. vbi declarat eleganti simum consilium Petri de
Ancharrano.
Matrimonium an dicatur metu contractum ratione officij alicuius vel pro
pter hoc matrimonij soluatur, & an ista metus præsumptio alias pro
bationes iuuet, vid.gl.12.per tex.ibi.l.2.tit.14.par.4.
MATRIMONIVM CLANDESTINVM, vel MANIFE-
STVM.
Matrimonium clandestinum quando fieri dicatur, vide gl.1.per tex. ibi.
l.1.tit.3.par.4.
Matrimonium non erit clandestinū eo q testes non fuerunt rogati, vid.ibi
dem

Universidad de Deusto
Biblioteca

dem in glossa secunda dictæ legis primæ titulo tertio partita quarta.
Et an in sponsalibus publica denuntiatio requiratur etiam si sint de futuro vel matrimonium clandestinum non dicatur, vid. ibidem. in glossa quinta.
Matrimonium clandestine factum valet quantum ad Deum, sed si postea palam contraxerit cum alia illi adhærebit, vide glossam primam l. 2. tit. 3. par 4.
Et an tunc possit sine mortali peccato exigere siue reddere debitum & si ei per iudicem ecclesiasticum præcipiatur, vide ibidem.
Et quid si non reddes ponat se ex hoc in discrimine vitæ vel oriretur scandalū possentque peccata mortalia ex inde oriri, vide ibidem.
Matrimonium clandestine contractum si postea contrahentes illud fateātur, & velint publice contrahere debet prius in ecclesia publicari. vide in gl. 2.
Matrimonium manifestum præiudicat clandestine factum licet clandestinum vltra confessionem haberet pro se vnum testem, & famam, vide ibid. in gl. 4.
Et quid si contitentes matrimonium clandestinum confiteantur aliquod impedimentum antea præcessisse, vide ibidem. in glo. 5. d. l. 2. titulo. 3. par. 4.
Et quid si coniuges stant pro matrimonio, an tunc eorum confessio cum fama sufficiat ad dirimendum matrimonium, vide ibidem. in glossa septima.
Matrimonium an dicatur clandestinum eo ipso quod bona non præcesserunt, & quid si bona essent in consuetudine, vide glos. l. 3. titulo. 3. par. 4.
Matrimonium clandestine contractum ab aliquo cum esset in extremis vitæ, an per illud filij antea nati legitimentur, vide glo. 3. d. l. 3. titu. 3. par. 4.
Matrimonium clandestine contractum semper præsumitur fieri in incommodum puellæ, vide glossam primam l. quintæ titulo. 3. partita quarta.
Matrimonium clandestinum an sufficiatur pœnis legalibus, & an tales leges in hoc se intromittere possint, vide glossam. 3. dict. l. 5. titul. 3 partita quarta.
Matrimonium si clandestine fiat, & postea pareates publice contraxerint, an filij antea nati legitimentur per illud, vide glo. 2. l. 2. tit. 15. partita. 4.
MATRIMONIVM sub condictione contractum, & si contrahatur matrimonium sub condictione, scilicet si te virginem inuenero, an matrimonium teneat, & quando, vide glossam sextam. l. decimæ. titulo secūdo. par. 4.
Matrimonium si sub condictione inter aliquos contrahatur, an illa aduenīente consensus de nouo requiratur, an vero sufficiat præstitus in principio sufficiat, vide glossam primam. legis tertiæ titulo quarto. partita quarta.
Et idem erit quando aliqui contrahunt sub condictione, scilicet si Papa dispensauerit, vide ibidem.
Matrimonium contractum ab aliquo cum duabus sub cōdictione si. 10. de ierint & ille simul. 10. ei offerant cum qua matrimonium factum esse videatur, vide glossam secundam. l. secundæ. titulo quarto. partita quarta.
Matrimonium quando vitietur ex appositione condictionis impossibilis siue de iure, vel a natura, vel de facto siue per eam quæ impleri potest auxilio aliorum, vel si impossibilitas est communis latissime declarat, vide gl. 4. l. 6. tit. 4. par. 4.
Matrimonium ab aliquo contractum sub impossibili condictione quam ipse possibilem credit, an obliget, vel non, & quando, vide. d. glos. 4. in fin.
Matrimonium factum sub ea condictione, scilicet, vt vir habitare teneatur cum vxore in certo loco, an valeat talis condictio, vid glo. 5. l. 2. titu. 5. par. 4.
MATRIMONIVM CONSVMMATVM PER CARNIS COPVLAM, vel ALITER.
Matrimonium consummatum dicitur illud vbi præcedentibus spōsalibus de futuro fuit carnis copula subsequta, & an admittatur probatio in cōtrarium, & quid in foro cōscientiæ, si ille dicat non cognouisse illam affectu vxorio siue tanquam ipsius sponsam, vide glo. 8. l. 3. tit. 1. par. 4.
Et quid si secreta confessione dicat se dubitare quo affectu illam cognouerit quid tunc sit dicendum, vide dictam glossam octauam. colum. 2. in principio.
Matrimonium an dicatur consummatum per copulam carnalem quando sponsus sponsa præsente, & consentiente dicat se nolle per certum matrimonio consentire, vide dictam glossam octauam. columna. 2. in quæst. 3.
Et an nisus ad copulam inter impuberes quando sponsalia furis interpretatione sunt de futuro faciant transire in matrimonium de præsenti, vide ibid. in glo. 9.
Matrimonium carnali copula consummatum differt ab alio per verba de præsenti contracto tantum, vide glo. 8. l. quartæ. titulo primo partita. 4.
Matrimonium an liceat consummare per copulam in diebus in quibus nuptiæ fieri prohibentur, & quid si sponsa ante hos dies est benedicta an ei liceat exigere debitum secundo post primam consummationem vide glossam septimam. legis decimæ octauæ. titulo secundo. partita quarta.
Matrimonium etiam per carnis copulam consummatum, an dirimatur si postea error condictionis seruilis appareat, vide glossam primam. l. 4. tit. 5. par. 4.
Et an maritus etiam ad ecclesiæ mandatum debitum reddere debeat vxori si illi super seruitute ab illo vel a domino ipsius seruæ sit mota quæstio, & quid si super hoc excommunicetur, vide glos. 4. l. 4. titulo. 5. par. 4.
Matrimonium consummatum erit quando semen viri intrat clausira pudoris mulieris neque alia pollutio sufficiet, vide gl. 4. l. 5. titulo. 6 partita quarta.
Matrimonium si non sit consummatum, an possit Papa cum causa, vel sine ea dispensare, & illud dissoluere, vide glossam primam. l. 5. titul. 10. par. 4.
In consummato vero non potest neque de potestate absoluta, vid. d. gl. 1. in fi. & ibi gl. 2.
Matrimonium si consummatum sit inter impeditos contrahere ex alia qua causa, an tūc dos arra vel donatio propter nuptias sit fisci, & quando non vide glossas. l. quinquagesimæ primæ. per tex. ibi titul. 14. partita quinta.
Et quid si matrimonium non sit carnali copula consummatum vide gl. 1 ibid.
Et an tunc mulieri petenti dotem possit vir excipere de iure fisci, vid. ibi glo. 3.
Et quid si errauerint errore iuris vel facti, an euitent pœnam, vid. gl. 3. d. l. 5. tit. 14. par. 5.
MATRIMONIVM PRIMVM, vel SECVNDVM.
Matrimonium primum si separetur, & impubes secundo contraxerit, & carnaliter vxorem cognouerit, an adhuc vinculum primi matrimonij duret, vide glossam secundam. legis septimæ. titulo octauo. partita quarta.
Matrimonium contractum a sciente suum impedimentum, an teneat, & an primam vxorem alere teneatur, vide glossam secundam. l. 1. tit. 9. par. 4.
Matrimonium primum si dirimatur propter arctitudinem mulieris, & ipsa postea a secundo viro carnaliter cognoscatur, an a secundo viro separanda sit, & ad primum redire teneatur, vide glos. 1. l. 3. tit. 8 par. 4. per tex ibi.
Et quid si ex vsu secundi viri facta fuit cognoscibilis primo, vide ibidem.
Matrimonium si contrahatur secundo viuente prima vxore, vel absente adhuc primo viro qualiter contrahens puniatur, & an inquisitores hæreticorum de hoc cognoscant, vide glo. 1. d. decimæ sextæ. titu. 1. par. 7.
MATRIMONIVM ACCVSATVR & matrimonium non potest accusari propter adulterium nisi a solis coniungibus, vide glossam primam, per textum ibi. legis secundæ. titulo nono. partita quarta.
Matrimonium non accusatur ab existenti in peccato mortali, vel ab illo qui propter hoc aliquid recepit, vide glossam secundam. & 3. l. 4. titu. 9. par. 4.
Matrimonium accusatur, vide supra, in verbo. ACCVSARE.
MATRIMONIVM SVBSEQVENS.
Matrimonium postea subsequutum facit filios illegitimos pro legitimis haberi quando coitus ille tempore potuit esse vxorius vide glossam nonam. legis primæ. titulo decimotertio. partita quarta.
Et quid si inter coitum, & istud matrimonium aliud matrimonium processerit, vide ibidem in principio, & in columna secunda, post medium.
Et sufficit matrimonium interuenire licet non interuenant ibi dotalia instrumenta, vid. ibid. in prin.
Et an sufficiat possibilitas contrahendi cum ea tempore nativitatis filij qui non erat tempore conceptionis ipsius, vide ibidem.
Et quid si nascatur ex clerico in minoribus constituto, & soluta, vide ibidem.
Matrimonium si contrahatur in mortis articulo, an filij antea enati legitimentur, & quando non, vide dictam glossam nonam. col. 2. in fin. & col. 2.

Matri-

monium subsequens filios vulgo conceptos legitimat si eorum parentes illud confiteantur, vide dict. gl. 9. colum. 2. post medium. d. l. 1. tit. 13. par. 4.
Matrimonium subsequens an legitimet filium incestuosum licet tale matrimonium ex Papæ dispensatione sit contractum, vide d. gl. 9. col. 3. in fine.
Et per illud legitimetur filius inuitus, & an postea rediri debeat in patris potestate, vide ibid.
MATRONAE quales esse debeant ad inspiciendam mulierem, an sit coniugatæ nec non, & qualiter istud facere debeant, & quibus obseruatis, vide glo. 9. l. 5. tit. 8. par. 4.
MAVRVS seu quilibet alius necessitate instante baptizare potest, vt per tot. l. 5 tit. 4. par. 1.
Maurus si fit hostis fidei, an possit secure venire ad nundinas, vid. glo. 3. dict. 7. par. 5.
MAVRVS de hoc, vid. in verbo, SARRACENVS.
MAVRA VIA aliquando licet eam eligere vt fecerunt. l. C. & Imperator. vide glossam secundam per textum ibi. l. nonæ. titulo vigesimo. par. 1.
MEDICINAE reddunt mulieres arctas ita quod a viris cognosci carnaliter non possint, & quid matronæ istud inspicientes facere debeant, vide glo. 9. l. 5. tit. 8. par. 4.
MEDICVS prius consulere debet infirmis, vt confiteantur peccata quā adhibeāt medicinæ sibi dare, vide glossam quartam. l. 37. titulo quarto. par. 1.
Medicus debet infirmo mortem nuntiare si illi proxima videatur esse, vide dict. glo. 4.
MEDIOLANI Regis vel Papæ, & quomodo debeant honorari, vid. per glo. 2. l. 1. tit. 9. par. 2.
Medicus nouus est omicida parentum, vide glossam secundam. l. 2. titu. 8. par. 3.
MEMBRVM viri si fit multum carnosum vel aridum siue desiccatum, an propter hoc matrimonium fieri impediatur, & factum dirimatur, vide glossam quintam. legis decimæ septimæ. titulo secundo. partita quarta.
Membrum & an pœna mortis, vel abscisionis membri equiparentur, vide gl. 6. l. 4. tit. 7. par. 6.
Membrum proprie quod dicatur, vide glossam. 5. in fine. l. 18. titulo. 14. par. 7.
MENDACIVM quid sit illudque abhorret natura estque per se prauum, vide glossam primam. legis quintæ. titulo deci. notertio. partita secunda.
Mendacium omne est punibile quando est dolosum, & plura inducta cōtra mendaces, vide remissiue per glossam quartā. l. 5. titulo. 13. partita secunda.
Mendacium in quo casu illud approbet lex, vide glossam tertiam. per textum ibi. legis vigesimæ secundæ. titulo vigesimo primo. partita secunda.
Et si quis mentiendo neget dolose in iudicio possidere rem qualiter puniatur, vide glossam primam. legis tertiæ. titulo tertio. partita tertia.
Et an pœnitere possit. vide ibi. glo. 3.
Et quæ sit practica in mittendo istum in possessionem rei illius, vide ibidem. in glossa quinta. dictæ legis tertiæ. titulo tertio. partita tertia.
Et an hoc in quacunque actione, & in spiritualibus locum habeat, scilicet, vt propter mendacium, &c. vide ibidem. in glossa sexta. dictæ legis tertiæ.
Mendatium alicuius filij familias qui asserit se patrem familias quando recepit mutuum facit illum obligari, & quando, vide glossam sextam septimam, & octauam. per textum ibi. legis quartæ. titulo primo. partita quinta.
Mendacium quid sit, vide glossam secundam. l. 1. titulo decimosexto. in par. 7.
MENDAX qui propter eius mendacium aliquid a Rege fuit impetratus qualiter puniatur, vid. glossam tertiam. l. 8. titulo decimotertio. in partita secunda.
MENS sana in quolibet semper presumitur nisi contrarium probetur, vide glossam secundam. legis secundæ titulo decimoquarto. partita tertia.
Nisi ex coniecturis contrarium appareat, & an tunc credatur notario attestanti de sana mente testatoris. vide d. gl. 2.
MENTECAPTI non possunt introducere consuetudinem, vide glo. fi. l. 2. tit. 2. par. 1.
Mentecapti non possunt aliquem leuare de sacro fonte, & quare vid. gl. pen. l. 6. tit. 4. par. 1.
Mentecapti proprie qui dicantur, vide glossam primam. l. 4. titul. 11. partita quinta.
Et in quo differant a furiosis, vide ibid.
Mentecapti equiparantur minoribus & eorū priuilegijs gaudent, vide glossam octauam. legis quartæ. per text. ibi. titulo decimoquarta. partita quinta.
Mentecapti & an istis exemplariter substitui possit, vide glossam tertiam. cum alijs ibi. legis vndecimæ. per textum ibi. titulo quinto. partita sexta.
Mentecapti a legitima excludi non debent, & an possit furioso exemplariter substitui, vide glossam sextam, septimam, & octauam, d. l. tit. 5. par. 6.
Mente capti & furiosi equiparantur aliquando tamen differunt inter se, vid. gl. 1. l. 13. tit. 16. par. 6.
Mentecapti si delinquant, an accusari possint, & puniri, vid. gl. 8. & 9. l. 9. tit. 1. par. 7. per text. ibi.
MENSIS nonus in quo mulieres magis consueuerunt parere, vid. glo. 3. l. 4. tit. 23. par. 4.

Mensæ

Universidad de Deusto
Biblioteca

Index materiarum.

Mensis quilibet debet & intelligitur esse.30.dierum,vid.glo.6.l.5.titu.6 part.6.

Mensis in quo crimen de quo quis accusatur fuit commissum debet poni in accusatione criminali,vide glo.5.l.14.per tex. ibi titu. 1. partita septima.

MENSOR agrorum cum a iudice datur, an tunc pars debeat esse præsens, vide glossam primam.legis octauæ.titulo septimo, partita septima.

Mensor tenetur de dolo,& lata culpa,& quid si alij delegauerit qui dolose processit,vid.glo.2.ibidem.

Et mensuratori debet solui de communi ab vtraque parte,vid.glo.2.d. l.octauæ.

Mensor agrorum proprie non dicitur testis,& ideo licet falsitatem committat,vt testis falsus non puniur,vide ibidem,in glossa sexta.dictæ l.octauæ.

MENSVRA & quid operetur aliquid emere in genere inspecie, vel ad mensuram,vide glossam secundam.l.vigesimæquartæ. titulo quinto partita.5.

Mensuratio si adhuc sequuta non sit in illis rebus quæ mensurari solent si post venditionem,& ante mensurationem rei vendita augeatur cui augmentum illud pertineat an emptori,vel venditori,vid.glosl.11 dictæ.l.24.

Mensura qualis esse debeat,& de pœna vtentis falsis mensuris,vid. glo l.7.per tex.ibi,tit.7.par.7.

Et an cum ager mensuratur debeat pars esse præsens mensurationi, vide glo.1.l.8.tit.7.par.7.

MENTIRIS istud verbum potest aliquando impune dici etiam in præsentia Regis,vide glossam quintam.legis quartæ.titulo tertio. partita septima.

Et de pœna mentientis coram Rege,vel iudice,vide glossam.2.l.2.tit.7. pari.7.

MERCATORES an veniant in consideratione respectu pœnitentiæ in fingendæ,vide glossam octauã.l.vigesimæquintę.titulo quarto. partita prima.

Mercatores transferentes se ad remotas prouincias & ibi merces trahentes.&c.quæ damna inde sequantur,vid.ibidem.

Mercator an teneatur ostendere libros suos ad fundandam intentionem actoris,& quando,vide glossam sextam.l.decimęseptimæ.tit.2. partita tertia.

Mercator peritus in exercitio præsumitur lucrare nisi infra annum contrarium fuerit protestatus,vide glossam quintam.l.29.titul. 11.partita quarta.

Et potest pecunia mercatori dari vt inde percipiat iustos quęstores,vide ibidem.

Mercator si sibi tradita sit dos ob timorem dilapidationis mariti,an cum eo tunc pacisci possit vel capitale semper sit saluũ viro,& vxori,vid. per glossam quintam.legis vigesimænonæ.titulo vndecimo. partita quarta,

Mercator si statim quod recepit literas pagamentorum non contradixit consentire eis videbitur,vide glossam secundam,l.sextæ.titulo.1. partita quinta.

Mercator si est solitus lucrare si ei depositum debito tempore non redda tur,an possit agere pro interesse lucri,vid.glo,9.l.8.per tex.ibi.titu.3. partita.5.

Et incuria mercatorum iudicari debet de bono & æquo omissis iuris solennitatibus,& qualiter hoc intelligatur,vide glo.in prooemio.titu.7. partita.5.

An tamen ibidem seruari debeant leges,& iura ciuilia,vide ibidem,

Et qualiter in curia mercatorum pœna peti possit,& an priores,& consules mercatorum possint facere statuta pœnalia,vid.ibidem.

Et an valeat consuetudo quod etiam in magna quãtitate credatur libris mercatorum,vide ibidem.in fine.

Mercatores proprie loquendo qui dicantur, & quid si sint in matricula mercatorum & mercantiam non exerceant,vide glossam primam.l.t. tit.7.par.5.

Mercatores non debent inter se facere pactum neque monopolium vt vnus non vendat nisi ad certum pretium vel simile nisi ex principis priuilegio,& quando princeps illud dare debeat,vid.per glossam secundam.l.2.tit.7.par.5.

Et an hoc possit consuetudine acquiri,& an lõgi temporis,vel alia, vid. per.d.gl.2.d.l.2.tit.7.par.5.

Mercatores an possint conuenire tempore nundinarum ex principis rescripto siue a ciuibus vel a dominis terræ, vide ibidem. in glossa sexta.

Mercatores quod sint publice in aliquo loco vtile est dignior tamen est ciuitas si habeat abundantiam rerum ex proprio territorio quam si per mercatores abũdet, vide glossam primam.l.4.titulo septimo.partita.5.

Mercatores si spolientur in itineribus,an & quãdo villa seu dominus territorij ad emendam teneatur,& quid si illi qui fecerunt violentiam erant fortiores,vide glossam septimam,& octauam.d.l.4.titulo 7.partita quinta.

Et quid si maleficium fiat in confinibus villę, & in continenti delictor se transtulerit ad alium territorium,vel factum fuit de nocte, vide ibidem.

Mercatores si sint clerici,an ad pagia teneantur,& alia in hoc,vid.gla l.5.tit.7.par.5.

Mercatores in qua quantitate pedagia soluere debeant, & an debeant soluere ex rebus quas sui & suorum causa adducunt, & an & quando in hoc stetur ipsorum iuramento,vid.glo.4.&.6.l.5.titulo septimo. partita quinta.

Et quid si ex tali reysus fuit quia sui causa portabat si postea mutato proposito illud vendiderit, an tunc teneatur ad solutionem tributi,vide ibidem.in glo.8.

Mercatores ex quibus rebus pedagia soluere non teneantur, vid. ibid in glo.omnibus illius.l.5.

Mercatores a certo & solito itinere deuiare non debent causa defraudandi portagia & tributa,vide glossam decimamtertiam.ibid,perillum tex.

Et si illud fecerint neque portagia soluant,an omnes res ipsę quas adducunt confiscentur,vide glossam primam.l.textæ.titulo septimo.partita quinta.

Et quid in minoribus.25.annis,vid.ibi.glo.3.

Et an ipsi sic occultantes rem illam perdant ipso iure vel post sententiã, vid.ibidem.in glo.5.

Mercator si res suas in domo alterius ponat ille res non sunt obligatæ domino domus propensione domus,vide glossam quartam.l.5.titulo.8. partita.5.

Mercatores an teneantur contribuere ad resarciendum damnum vnius eis datum eo quod causa leuandi nauim res suas in mare proiecit, & qualiter hoc fieri debeat,& quo tempore,vide glossas.l.tertię.& glos. sas. legis quintę, & sextæ. per textum ibi. titulo nono. partita quinta.

Et an credatur libro seu mercatoris super damnis contingentibus in rebus societatis vel aliter probare teneatur,vide glossam quartam.l.7. titu.10.par.5.

Mercator semper præsumitur lucrare nisi contrarium probetur, vide glossam secundam. legis decimætertiæ. titulo decimo. partita quinta.

Et an ipsi incumbat probatio quando asserit non lucratũ fuisse, vid. ibid.

Mercatores & tenentes cambia stipulantes & exigentes interusurium ab nundinis in nundinas,an licite faciant,vide glo.2.l.31.titulo vndecimo.partita.5.

Mercator obligando bona sua omnem mercantiam suam obligasse videtur, vide glossam quartam. legis quintæ. titulo decimotertio. partita quinta.

Mercatores si sint plures,& vnus aufugiat aliqui vero occurrentes solutionem receperunt,an ipsi cum alijs lucrum illud communicare teneãtur,vide per glossam nonam.columna.2.l.septimæ.titulo sexto. partita sexta.

MERCANTIA est quoddam corpus vniuersale, & videtur obligata quando mercator bona sua obligauit, vide glossam quartam.l.5.tit. 13.par.5.

Merces quas mercatores inuehunt in domun conductam, an sint obligatæ pro pensione domus,vide glossam quartam.l.5. titulo. 8. partita quinta.

MERCATVM quid significet,vide glossam sextam.l.1.titul.11.partita prima.

Mercata an de nouo fieri possint in aliquo loco sine principis licentia,& quando sic,vide glossam secundam.legis tertię.titulo septimo.partita quinta.

Mercata quæ nullam habent franchisiam non habent priuilegia nundinarum,vide. ibidem.

MERCENARII de suis salarijs soluere debent decimas, vid.glo.4.l.9. tit.20.par.1.

Mercenarius si in alieno fundo fodiens fodinam argẽti adinuenit quam partem ibi habebit,vide per glo.15.post principium.l.5.tit.15.partita secunda.

Mercenarius potest etiam in diebus feriatis mercedem ad alimenta petere,bide glossam quartam.in fine.l.trigesimæ quintæ. titulo secundo partita.3.

Mercenarius a domino conductus vt fodiat pro inueniendo thesauro & illud inuenerit totum debet esse domini,vide glossam.6.l.45.titul.2 partita tertia.

Mercenarius si furtum fecerit,an & quando pro eo actione furti conueniri possit,vide glossam tertiam,quartam,& sextam. l. decimæ septimæ. titulo

Septem Partitarum.

titulo.4.part.7.

MERETRIX oblationem in ecclesia facere non potest,vid.glo.8.l.10.titu. in partita.1.

Meretrix iuste accipit vt meretrix etsi licet malefaciat,vid.glos.5.l.10.titulo.23.part.1.

Bene ex talibus potest facere eleemosynam,vid.ibidem.

Meretrices,possunt a vicinia expelli,& semper conducunt domos ad mẽsem,vide glossam secundam.legis decimæ quartæ.titulo decimo.partita quinta.

Meretrix an possit exigere sibi ob meritricium commissum, vide glo.2. l.3.titulo.11.partita.5.

Meretrices an illud quod turpiter & libidinis causa acceperint restituere teneantur falcim in foro animæ & quibus,& an de talibus possint tolli,vel an ab eis ita datum repeti possint siue promissum impleuerint siue non,vide glossam secundam,l.53.per text.ibi . titulo decimo quarto.partita quinta.

Meretrix propriequæ dicatur,vide glosam tertiam.d.l.53.titul,decimo quarto.partita quinta.

Meretrix si acceperit pignus pro securitate solutionis,an pignus abea re uocari possit,uel an ipsa agere possit contra donãtem vt pignus reddat,vid.glo.4.d.l.53.

Meretrix an possit exigere,&petere sibi promissum libidinis causa,vide dictam glossam quartam.dictæ.l.quinquagesimæ tertiæ. titulo. 14. partita quinta.

Meretrix dicitur turpis persona,& quid de illa quæ causa libidinis passa fit aliquem secum commiserit,vide glossam secundam.l.12.titulo.7. partita sexta.

Meretrix si vocetur mulier quæ illud fuit sed iam nupta est an vocans teneatur actione iniuriarum,vide glosl.7.in fine,l.1.titulo nono.partita septima.

Meretrix rapsus meretricis sit punibilis,vel non,& quando sic.vide per glo. dem septimam.l.secundæ,per text.ibi titulo decimo nono. partita septima.

Inter meretricibus existentibus in publico lupanari possit vectigal imponi,vide glossam secundam.legis secundæ.titulo vigesimoseptimo, partita septima.

Meretrices non sunt dignæ legum laqueis innodari.vid.glosl.l.5.titulo 23.partita.7.

Meretrices si capiantur propter eius delictum cum masculis neque cum mulieribus fœminis carcerati esse non debent,vide ibidem.

IMPERIVM IMPERIVM quid sit,& de hoc,vide glosam secundam.legis decimæ octauæ,titulo quarto.partita tertia.& glosa.2.l.2.titulo, 25, partita quarta.

Imperium si copiosi illud imperium habeant,vide ibidem.in fine.d. glos. 2.d decimæoctauæ.

Imperium imperium possit prescribi contra principem , & quid iure imperii,vide glosa ibidem.

Imperium imperium non venit nisi nominatim concedatur,vide glossa.4. eodem, & glosl.similis quæ idem dicit.in glo.1.l.7.titulo decimooctaua partita tercera.

Imperium imperium residet apud iudices ordinarios prouinciæ ratione officij,vide glossam quintam dictæ legis secundę.titulo quarto.partita tertia.

Imperium imperium aa possit prescribi , vide glosl. tertiam.l.6.titulo. 29. partita.3.

Imperium & mixtum imperium habere presumitur in aliquo loco dominus qui ibidem habuit furcas erectas per.30.annos,licet ibidem nullius fuit suspensus quia casus non euenit.vide glosam octauam.l.15.titulo.11.partita.3.

Imperium imperium quanto tempore prescribatur contra principem.vide glosam vndecimam.l.decimęquintę.titulo trigesimoprimo.partita prima.

Imperium prescribatur per centum annos,an fama vel opinio de contrario sufficiat,vel testes,vide ibidem.

Imperium imperium,an veniat in generali donatione villę seu castri facta illud vel ecclesiæ,vid.glosl.2.l.9.per textum ibi.titulo quarto.partita prima.

Imperium & mixtum imperium generaliter est concedendum , vide dictam glo.4.dicta.l.9.

Imperium imperium est de regalibus,&adhęret ossibus principis,vide glosam quartam.per textum ibi,dictę legis nonę. titulo quarto . partita quinta.

METROPOLITANI non habent iurisdictionem in subditos suffraganeorum nisi in casibus a iure expressis,vide glosl.2,in medio.l.10.titulo quarto.part.1.

Metropolitani prouidebunt beneficia suffraganeorum quando ipsi fuerint negligentes in termino sibi dato,& si metropolitani negligerint prouidebit Papa,vide glosam primam in principio.l.nonę. titul.16. partita.1.

Et an ille cui electio deuolutur debeat prouidere secundum illas qualitates secundum quas eligere debeant primi electores, vel collectores vide ibidem.

Metropolitanus a concilio puniri non debet quando ipse tanquam caput ibi præest alias secus,vide glosam secundam.l. decimæquartæ.titul.16. partita.1.

METVS qualis esse debeat adhoc vt excuser iurantem ne ad implementum iuramenti teneatur,vide glosam secundam.l.29.titulo vndecimo.part.3.

Metus si sit vanus & improbabilis an quis a tali metu quod per talem metum præstitit debeat petere absolutionem,vid.ibidem.

Et quando talis esset iustus metus poterit iudex compellere recipientem vt illud relaxet,vide ita in dicta glossa secunda.l.29.titulo.11.partita tertia.

Et si iuramentum metu extortum sit in casibus a lege prohibitis non obligat ipso iure,vide glo.2.in fine.

Metus impedit non contractum in quo consensus liber desideratur si iustus sit,vide glosam tertiam.l.vigesimænonæ.titulo vndecimo.partita tertia.

Sed an & nunc talis per metum iurans indigeat absolutione, vide ibidem.

Metus si præbuit causam non appellandi a quo probari debet præstitisse,& an tunc necessaria sit protestatio,vide glosam non una.l.27.tit. 23.partita 3.

Metus reuerentialis , an vitiet matrimonium a filia contractum voluntate patris , vide glosam tertiam.legis decimæ. titulo primo. partita quarta.

Metus quid sit , vide glosam sextam.l. decimæ quintæ. titulo secundo partita.4.

Et qualis sit ille qui cadere possit in constantem virum,vide ibi. glosam octauam.

Metus minor desideratur in muliere quam in viro,vide ibidem.in glosa septima.

Et qualis sit iustus metus,vt per eum matrimonium impediatur,vid ibidem.in glosa decima,dict.legis decimæquintæ.tit ulo secundo.partita quarta.

Metus iustus est si quis timeat se ad seruitutem redigi,vide glosam.1 tit. titul.2.in partita.4.

Metus per dictionis honorum an si iustus,vide glossam vndecimam.dictę legis.15.

Et quid si huic metui postea nouus adhęreat consensus expressus , vel tacitus & an matrimonium contrahat per spontaneã cohabitationem, an vero de nouo debeat contrahi , vide ibidem, in glosa decima tertia.

Metus terribilis excusat mulierem ab adulterio,& qualis esse debeat,vide glosl.7.tit.9.partita.4.

Metus an iustus esse dicatur quod causatur ex alicuius officio,vt per illud matrimonium non teneat,& an ista præsumptio metus alias probatio fieri iuris,vide glosam duodecimam.l.secundæ.titulo decimo quarto partita quarta.

Metus quid sit,& sit quod animum vis vero fit corpori,vid.glosl.1.l.28. titulo.11. partita.5.

Metus & quando excuset occidentem aliquem de mandato tyranni,vide glosam secundam.l. 1. & glos.3. legis octauæ. titulo octauo .partita septima.

MILES armatę militiæ,& miles cœlestis,an excusetur iuris ignorãtia,vide glos.5.l.fin.tit.1.partit.2.

Miles excusatur etiam si peritiores non consuluit,& excusatur iuris ignorantia.vide.glosl.6.ibidem.

Miles non excusatur ob ignorantiam iuris naturalis.vide glosam octauam.d.l.fina.

Miles solus in lucro subeundo excusatur iuris ignorantia mulier , rusticus & alij in damno vitando , vide glosam penultimam. dictæ legis finalis.

Miles venit in consideratione respectu pœnitentiæ iniungendæ , vide glosam octauam. legis vigesimæquintæ. titulo quarto. partita prima.

Milites ordinum sancti Iacobi & aliarum an gaudeant priuilegio clericali,vi.per glo.1.l.1.tit.7.part.1.

Milites ordinum Calatrauæ, Alcantarę, &c. si decedant sine hærede quis habebit eorum bona,vide glosam quartam.l.quartæ,titulo.21.partita prima.

Miles a malitia,ideest,duricia dicitur & quales ad militiam sint eligendi, vide glosam secundam.legis secundæ.titulo vigesimo opmo. partita secunda.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Index materiarum.

Miles vtrum possit esse castratus, vid. glossam quartam legis duodecimæ, titul. 21. part. 2.

Miles an effici possit a principe ille qui alias est ignobilis, vid. glos. 6. l. 2 titul. 21, part. 2.

Milites an alius præter Regem illos creare possit, vid. gl. 1. l. 11. titul. 21. partita. 2.

Miles creatus si proditor sit amittit militiam, vide glos. 6. l. 12. titulo. 21. partita secunda.

Idem si publico iudicio sit damnatus, vid. ibidem. glo. 7.

Milites qui a Papa creantur benedicuntur qui vero a laico principe non, vide glossam tertiam. legis decimæquartæ. titul. vigesimoprimo. partita secunda.

Milites creati a partis potestate non euadunt, vide glossam quintam. l. 16. ibidem.

Miles esse debet qui in Regem vel Imperatorem eligitur vide glossam. 5. per textum ibi. legis vigesimætertiæ. titulo vigesimoprimo. partita secunda.

Milites nostri temporis, an gaudeant priuilegijs vt erat antiquitus, vide glossam primam. legis vigesimætertiæ. titulo vigesimoprimo. partita secunda.

In militibus cadit duplex delictum vnum militare aliud non militare, vide glossam primam. legis vigesimæquintæ. titulo vigesimoprimo. partita secunda.

Milites ordinum an possint habere proprium, & quid in militibus sancti Iacobi, vide glossam tertiam. legis decimætertiæ. titulo vigesimotertio. partit. 2.

Milites recuperantes prædam quando illam debeant retinere, & quando non, vide glossam secundam. l. vigesimæsextæ. titulo vigesimolexto. partita. 2.

Milites non possunt sine licentia recedere de suis mansionibus, & locis deputatis, vide glossam sextam. legis secundæ. titulo septimo. partita tertia.

Milites & generosi habitantes in aliqua ciuitate in qua est litigium super terminis, & territorio quo habita victuria ipsi milites gaudebunt, an ipsi teneantur ante victoriam & lite pendente ad contributionem vt lis prosequatur, vide glossam nonam. l. 20. titulo trigesimotecundo. partita. 3.

Milites ea quæ adquirunt in Regis seruitio siue sit in mari siue in terra illud peculium castrense dicitur, vide glossam quartam. l. 6. titul. 17. partita quarta.

Milites qui castra & curiam Regis sequuntur non sunt immunes a puluere, sudore, & labore, vid. ibidem. in glos. 6.

Milites terrestri naturales sunt illius loci vbi militiam receperunt, vide glossam quintam. per textum ibi. legis secundæ. titulo vigesimoquarto. partita. 4.

Et an idem dicendum sit in milite cœlesti vt naturalis dicatur illius loci vbi habet beneficium, vid. d. glo. 5. d. l. 2.

Miles creari hodie non potest nisi a Rege, vel Regina, vel de eius mandato, vide dictam glossam primam. legis vndecimæ. titulo vigesimoprimo. partita. 2. & glossam secundam. l. 1. titulo vigesimoquinto. partita quarta.

Miles intra annum non debet adonatore militiæ discedere, & quare, vide glo. 1. l. 7 tit. 25. partit. 4.

Et quando sic, vid. ibi. glo. 4.

Miles creatus immunis est ab oneribus, & honoribus subeundis, vi. dict. glossam. 1.

Miles qui est in curia Regis, vel in alio quocunque loco in seruitio Regis an gaudeat priuilegio militari, vide glo. i. & 2. in fine. l. 49. titul. 5. partita quinta.

Et si ex pecunia militis quæ est penes tertium ille tertius rem emerit, an illa res si empta sit militis, vel ementis, vid. ibidem.

Et an tunc requiratur quod talis emens sit procurator, vel negotiorum gestor ipsius militis, vide ibidem.

Miles proprie quis dicatur ad hoc vt sibi competat priuilegium militum, vid. d. gl. 2. in medio.

Et an hodie curetur de cæremonijs antiquæ militiæ, vid. ibidem.

Milites quod priuilegium habeant quando malitiose nolunt portagia soluere, vide glossam decimamsextam. l. quintæ. titulo septimo. partita quinta.

Milites nostri temporis vacantes otio, an possint esse conductores, vel locatores, & quid in doctoribus, vide glossam secundam. l. 2. titu. 8. partita quinta.

Milites an pro aliquo possint fideiubere, & quid si suo priuilegio renuntient, vide glossam primam. legis secundæ. titulo duodecimo. partita quinta.

Miles non conuenitur nisi in quantum facere potest neque compelletur ad cessionem bonorum, vide glossam sextam. l. 1. titul. decimoquinto partita. 5.

Miles qui post cessionem bonorum arma emit, an ab eo auferri possint, vide glossam quartam. legis tertiæ. titulo decimoquinto. partita quinta.

Miles qualiter testamentum facere possit, & de priuilegijs militum inuestiendo, vide glossas. legis quartæ. per sextum ibi. titulo primo. partita sexta.

Miles si sit mutus an possit facere testamentum, vide glossam. 11. l. 13. tit. 1. partita. 6.

Miles si deliquerit & fit ad mortem condemnatus, an testamentum facere possit, vide glossam quartam, & quintam. l. 15. per tex. ibi. tit. 1. partita sexta.

Miles potest pro parte temporis decedere testatus, & pro parte intestatus alius non, vide glossam tertiam. cum alijs ibi. l. 15. tit. 3. part. 6. per textum ibi.

Miles an possit filio suo emancipato pupillariter substituere, & in quibus talis substitutio valeat, vide glossam quintam. l. quintæ. titulo. 5 partita sexta.

Miles quis proprie dicatur, & vt militari priuilegio substitutionem compendiosam facere possit, vide glossam quartam. l. 12. titulo quinto. partita sexta.

Miles ex priuilegio potest aditam hereditatem directo substituere, & pro tempore habere vnum hæredem, & pro tempore alium, vid. ibid. in glossa decimaseptima.

Miles armatæ militiæ æquiparatur scholari ad discenti scientiam, vide glossam nonam. legis quintæ. titulo decimoquinto. in partita sexta.

Milites an volentes admittantur ad minorum tutelas, vide glo. 1. l. 5. tit. 17. part. 6.

Et an qui fegerit pro milite cum illud non sit puniatur pœna falsi, vid. gl. 3. l. 2. titul. 7 partit. 7.

Miles si delinquat in crimine militari, vel alio per quem iudicem capiti punire possit, vid. glos. l. 3. tertiæ. per textum ibi titulo vigesimonono. partita. 7.

Et quod dicatur crimen militare, vide glossam tertiam, quartam, & 5. d. l. 3. tit. 29. part. 7.

Et quid si dubitetur an sit miles, vel non, vid. ibidem. in glossa secunda. dictæ. l. 3.

Miles occidens vel aliter delinquens, an per præsidem ad magistratum remitti debeat, vel non, vide ibidem. in glo. 5.

Milites qui torqueri possint vel non, & quando, vid. glos. 4. l. 2. per textum ibi. tit. 30. part. 7.

MILITARIS SVBSTITVTIO, vide in verbo, SVBSTITVTIO MILITARIS.

MILITARE TESTAMENTVM, vid. in verbo, TESTAMENTVM MILITARE.

MILITIA de per se non est dignitas, & quare sic dicatur, vide glo. 6. per tex. ibi. l. 1. tit. 21. part. 2.

Et vnde dicatur, vid. ibi. glo. 2.

Militia dari non debet pauperi neque illi qui patrem aut matrem malitiose appellauit, vide glossam primam. l. duodecimæ. titulo vigesimoprimo. partita. 2.

Militia an liberet filium a patris potestate, vide glo. 4. l. 16. titulo vigesimoprimo. partita. 2.

MILLENARIVS numerus, & de eius nobilitate, vide glossam primam. per textum ibi. legis secundæ. titulo vigesimoprimo. partita secunda.

MIMOS, vide de his. in verba, REPRESENTANTES.

MINERAE an sint de regalibus, & de referatis principi, vide glossam decimamquintam. legis quintæ. titulo decimoquinto. partita secunda.

Et quam partem princeps sibi habere debeat vbicunque inueniantur, vide ibidem.

Et quid si mercenarius in fundo fodiens casu fodinam argenti inueniat quam partem ibi habebit, & quid in thesauro, vid. ibidem.

MINISTRI & ministrorum distinctio in ecclesia Dei a quo fuit instituta, vide glossam primam. legis secundæ. titulo sexto. partita prima.

Ministri castigando de prælatorum mandato si excesserint, an præstare teneantur, vide glossam sextam. l. quadragesimæoctauæ. titulo. 6. partita prima.

Ministri communicantes cum domino suo excommunicato, an peccent & in quibus istud procedat, vide glossam nonam. l. 34. titul. 9. partita prima.

MINOR	Constituit procuratorem, vel constituitur.	Testificat.	
Excusatur		Læditur, vel damnatur.	
Obligatur seu ligatur	Iurat vel non.	Vendens, vel emens	
Compromittit	Restituitur vel non.	Contumax	Appellat

Septem partitarum.

Appellat	tuum.	quintor testamenti.
Ascribens sponsalia vel matrimonialia.	Instituitur hæres pure ad diem vel sub conditione.	Accusat, vel accusatur, vel torquetur.
Audit, vel non	Tutor seu exe-	

OR an ligetur legibus si alleget iuris ignorantiam, vide gl. 3. l. fin. tit. 1. par. 1.

Mores consuetudinem inducere non possunt etiam si pluries facta fuerint, vid. glo. ii. l. 2. tit. 2. part. 1.

Minor an debeat sibi eligere curatorem in iudicio, & forma quæ in hoc seruatur, vide glo. 2. l. 11. tit. 2. par. 3.

Minor si concurrat cum muliere quod erit potentius priuilegium, vide gl. 2. in fine. l. 5. tit. 3. part. 3.

Minor si habeat tutorem, an debeat in eius propria persona citari, vide glo. 11. l. 2. tit. 7. in par. 3.

Minor si enormissime læsus sit, an contra venire possit non obstante suo iuramento, & an requiratur quod perat ab solutionem ab eo, vi. gl. 4. lib. 4. & in part. 3.

Minor & in quibus contractibus minorum accedere possit fidefussor, vide glossam nonam. dictæ legis quinquagesimæoctauæ. titul. 18. partita tertia.

Minor & an in venditione rei minoris siue sit mobilis siue immobilis requiratur subhastatio, vide glossam secundam. l. 60. titul. decimooctauo. part. 3.

Minor idem interuenire debeat decretum iudicis, & quando, & qualiter, vide ibidem. in glo. 8.

Minor vtrum petere possit quod sententia contra eum lata quæ transiuit in rem iudicatam rescindatur si instrumenta de nouo reperit, vide glo. 7. l. 19. tit. 22. par. 3.

Minor contra quantum tempus istam restitutionem petere debeat, vide ibid. in glo. 11. & in glo. 12.

Minores ad officium eligantur possunt illud reijcere sine apellatione, vid. gl. 1. l. 8. tit. 21 par. 3.

Minori nunquid possit defensor constitui secus in re publica, & ecclesia, vide glo. 5. l. 1. tit. 25. par. 3.

Minor & quæ sit differentia inter minorē, rempublicam, & ciuitatem quod notat. d. glo. 5.

Minor minori possit dos per tutorem constitui ex suis rebus immobilibus sine iudicis assensu, vide glossam primam. per illum tex. ibi. l. 14. tit. 11. partita. 4.

Minor iudicis assensus sit necessarius si dentur tunc res mobiles quæ seruando seruari possunt, & quid in pecunia, vide. ibidem in glossa secunda.

Minor septennio an possit a patre in adoptionem dari & an possit arrogari, vide glo. 1. per textum ibi. d. l. quartæ. titulo decimosexto. partita quarta.

Minor 25. annis an possit filios generare, vid. glo. 4. l. 4. titulo. 16. partita quarta.

Minor an possit aututore vel curatore adoptari, vel arrogari, vide glossam primam per textum ibid. legis sextæ. titulo decimosexto. partita quarta.

Minor si sit dominus vnius serui si alter dominus serui illum manumittat an dominus alter si minor sit ad idem, vel ad recipiendam pretium compellendus sit, vide glossam secundam. legis secundæ. titulo. 22. partita. 4.

Minor quando ex receptione mutui grauetur, & quid si non probetur conuersum in eius vtilitatem licet probetur quod erat in istanti ne deberet, vide glossam tertiam, & glossam 7. l. 3. titulo. primo parti. 5.

Minor quid si vtilitas non duret licet a principio vtiliter gesum fuit, vi. dict. glo. 7 in fine.

Minor qui dixit se patrem familias an propter hoc mendacium ad restitutionem mutui compellatur, vide glos. 6. per text. ibi. l. 4. titulo. 1. partita. 5.

Minor res in pignus data pro illo quod fuit versum in eius vtilitatem valent fine iudicis decreto valet, vide glos. 4. l. nonæ. titulo secundo partit. 5.

Minor a vendicando alienata repellitur si pretium in eius vtilitatem versum non restituat, vide glossam quartam. legis nonæ. titulo secundo. partit. 5.

Minor si habeat pecuniam suam penes alium si ille ex illa pecunia rem si emerit, an talis res sic emta suasit vid. gl. 3. & l. 49. per tex. ibi. titul. 5. partita. 5.

Minor quid in curatore emente ex pecunia sui minoris, vel in alio extraneo, vid. d. glo. 4.

Minor si habeat rem & princeps illam alicui donauerit seu vendiderit, an venditio, siue donatio valeat, & intra quantum tempus pretium talis rei petere debeat, vid. glossam tertiam. l. quinquagesimæ tertiæ. tit. 5. part. 5.

Minor antequam renunciet beneficio. l. 1. C. de rescindenda venditione an debeat de iusto cerciorari, vide glossam duodecimam. ad fin. l. 56. tit. 5. part. 5.

Minores quod priuilegium habeant si malitiose fecerint vt portagia non soluant, vide glossam decimamsextam legis. 5. titulo septimo. partita quinta.

Minor si portagia non soluerit an in eo idem quod in maiore dicendum sit, & an sit necessaria restitutio, vid. gl. 3. l. 6. ibid.

Minor non videtur circumscriptus si vtatur iure communi, vid. gl. 4. in medio. l. 5. tit. 8. parti 5.

Minor si conduxerit domum. an & quando bona sua ibidem illata sint tacite hypothecata pro pensione domus, vide. d. gl. 4.

Minor. 25. annis & maior. 14. si curatorem non habeat an obligetur per contractum vel per stipulationem, vid. gl. 5. l. 4. titulo vndecimo. partita quinta.

Et an possit procuratorem constituere ad ea in quibus ipse obligari possit. vid. d. gl. 5. d. l. 4.

Et an possit hereditatem adire vel repudiare, vel testamentum facere cu ratore contradicente. vid. d. gl. 5. d. l. 4.

Et an possit deferre iuramentum sine curatore vel alia facere si illum habeat, vid. d. glo. 5.

Minor an & quando teneatur soluere expensas factas a negotiorum gestore in re sua, vide glossas. legis vigesimæoctauæ. titul. duodecimo. part. 5.

Minor an possit vendicare quod curator ipsius de pecunia sua emit, vel aliam rem sic emptā sit minori tacite hypothecata pro solutione pretij, vid. gl. 2. & 4. l. 30. per tex. ibi. tit. 13. part. 5.

Et qualiter sit facienda solutio minori vt debitor soluens liberetur, vid. glossas. legis quartæ. per textum ibi. titulo decimoquarto. partita quinta.

Et an debitor possit apellare a præcepto iudicis iubentis solui minori, & quando, vid. ibidem. in glo. 4.

Et an soluens minori debeat de hoc facere scripturam, vide dictam glossam quartam.

Minor si cum esset maior pecuniam sibi solutam perdidit ob hoc solutens non tenetur, secus si istud faciat in minori ætate constitutus, ide ibid. in glossa quinta.

Et quid si ibi solutum casu fortuito perijt vid. ibidem. in glos. 6.

Minor an possit cedere bonis. & quando, vide glossam. 1. d. l. 11. tit. 15. partit. quinta.

Minor non potest carcerari pro debito, vide dictam glo. 1. d. l. 11. titulo. 15. partita quinta.

Minor si emata debitore alicuius cum fraude vel sine ea, an restituisset rem & an illei restituendum præstitum, & quid si eius curator fraudem tantum adhibuit, vide glossam vndecimam. d. septimæ. titulo. 15. partita quinta.

Minor si per tutorem finita tutela sit electus blanditijs, an ab eo factum valeat vide glossam sextam. legis vigesimæseptimæ. titulo primo. partita sexta.

Minor si impetret licentiam alienandi rem maioriæ tacito de sua minori ætate an alienatio teneat, vel non vide glos. 4. col. 9. ad fin q. 22. & 23. tit. 11. part. 6.

Minor compelli non potest vt suscipiat curatorem sed si susceperit egeritur state sub cura vsque ad. 25. annum. vid. gl. 2. l. 13. per tex. ibi. tit. 16. partita. 6. & ibi. glo. 3.

Et an pater possit adulto curatorem in suo testamento dare & an eum causa possit a iudice confirmari, vide glossam tertiam, & quintam. d. l. decimetertiæ.

Sed an confirmabitur etiam si adultus cui datus est nolit curatorem habere, vide. d. gl. 5.

Minor sine tutoris vel curatoris sui authoritate se obligare vel aliqua facere non potest, vide glossam quintam. cum alijs ibidem. l. 17. titu. 16. partita. 6.

Minor in quo loco, & cum quibus personis educari & nutriri debeat, vide glossas. l. decimænonæ. per textum ibi. titulo decimosexto. partita sexta.

Minor qualiter a tutore eli debeat, & an si redditus non sufficiant possit manum extendere ad proprietatem, vide glossas. l. 20. ibidem per illum textum.

Minor tenetur curatori suo soluere quod pro eo alimentando defuo expendit, vid. gl. 4. d. l. 20. per illum tex.

Minor si impetrauit veniam ætatis an contra eum currat præscriptio ne que possit restitui, vid. d. glos. 1. columna. 2. in principio. l. 9. titulo. 19. partita. 6.

Et quid si præscripto talis coepta fuit cum defuncto, vide ibidem, in gl. tertia.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Et quid in præscriptionibus longissimi temporis, & a quo tempore incipiat currere quadriennium, vide ibidem in glossa sexta. & in glossa septima.
Minor an possit aliquem reptare, vide glossam quartam. l. 2. titulo tertio part. 7.
Minor in cuius domo falsa moneta fuit fabricata, an per hoc domũ perdat, & qualiter tunc eius tutor teneatur, vide gl. l. 10. per tex. ibi. tit. 7. partita. 7.
Minores. 14. annorum si dominis non succurrant, an puniantur aliqua pœna, vide glossam septimam. l. decimæsextæ. per tex. ibi. titulo octauo part. 7.
Minor an iniuriare vel iniuriari possit, vid. glos. 2. l. 8. per tex ibi. titul. 9. partita. 7.
Minor si per vim propria authoritate occupauerit qualiter puniatur, vi. gl. 5. l. 10. tit. 10. dar. 7.
Minor si aliquid furetur qua pœna puniatur, vid. gl. 1. l. 17. per tex. ibi. tit 14. par. 7.
Minor si receptauerit seruum fugitiuum alterius, an aliqua pœna puniatur, vide glo. l. vigesimæquintæ. per tex. illum. ibi. titulo decimoquarto par. 7.
Minor si negauerit damnum a se datum fuisse qualiter puniatur, & an possit se restitui si contrarium probetur, vid. glo. 3. l. 16. per tex. ibi. tit. 15. par. 7.
Minor ætatis quando a pœna excusetur, vid. glo. 5. 6. & 7. l. 9. per tex. ibi. tit. 1. par. 7. & gl. 3. 4. 5. & 6. l. 8. per tex. ibi. tititulo trigesimoprimo. partita septima.
MINOR EXCVSATVR. & minor pubes tamen, an excusetur propter iuris ignorantiam, vide glo. ñ. iuncto text. ibi. l. fin. titulo primo in partita. 1.
Minor an excusetur propter iuris ignorantiam eo modo quo miles, vi. glo. penul. d. l. fina.
Minor ætatis quando a pœna excusetur, vid. glo. 5. 6. & 7. l. 9. per tex. ibi. titulo. 1. partita. 7. & glo. 3. 4. 5. & 6. l. 8. per tex. ibi titulo trigesimoprimo. par. 7.
MINOR OBLIGATVR, seu LIGATVR.
Minor an ligetur legibus si alleget iuris ignorantiam, vid. glo. 3. l. final. titulo. 1. part. 1.
Minor an & quando obligetur voto religionis, vel alij, vide gl. 4. l. 3. titul. 8. par. 1.
Minor. 25. annorum, & maior. 14. si curatorem non habeat, an obligetur per contractum vel per stipulationem. vid. gl. 5. l. 4. titulo vndecimo partita. 5.
Minor ex quali iuramento obligetur, & an requiratur quod quando iurat certior fieri de beneficio restitutionis, vide glossam. 6. l. 6. titul. 19. partita. 6.
Et an possit procuratorẽ constituere adea in quibus ipse obligari posset, vid. d. gl. 5. d. l. 4. tit. 11. par. 5.
Et an possit hæreditatem adire vel repudiare, vel testamentum facere curatore contradicente, vid. d. gl. 5. d. l. 4.
Et an possit deferre iuramentum sine curatore vel alia facere si illum habeat, vid. d. gl. 5.
Minor sine tutoris, vel curatoris sui authoritate se obligare, vel aliqua facere non potest, vide glossam quintam, cum alijs ibi. l. 17. titu. 1 6. partita sexta.
Minor in obligetur ex confessione sua in causa ciuili vel criminali facta, vide ibidem. & glos. l. 3. per textum ibid. titulo decimonono. partita sexta.
Et an cum minor respondit de veritate exigatur tutoris sui, vel curatoris authoritas, vid, ibidem.
Minor maior. 14. annis & doli capax si iurat contractum, an ex hoc obligetur, & non possit restitui. glossa quinta. l. 6. titulo decimonono. partita sexta.
Et an tutoris authoritas interuenire debeat in venditione rerum minoris quæ per creditores fit, vide glossam quintam. in fine. d. l. 17. tit. 16. partita sexta.
MINOR COMPROMITTIT.
Minor non potest compromittere in arbitrium, & an cum authoritate tutoris, vide glossam primam, & secunda m. l. 25. titulo quarto. partita tertia.
Minor an eo ipso quod compromisit in arbitrium videatur læsus, & an in hoc sit differentia an compromittat in arbitrium, vel in arbitratorem, vid. ibidem. in glo. 4.
MINOR CONSTITVIT PROCVRATOREM, vel CONSTITVI TVR.
Minor. 25. annis non potest constituere procuratorem, vid. glos. l. 1. 2. per tex. ibi. tit. 5. par. 3.
Si tamen constituit de facto, & talis procurator aliquid in eius fauorem gesit illud bene valet, vid. gl. 2. l. 3. tit. 5. par. 3.
Minor. 17. annis non potest constitui procurator ad negotia etiam extra iudicial a, vide glossam decimamquartam. l. decimænonæ. titul. 5. partita tertia.
Minor quam ætatem debeat habere ad hoc vt in iudicio possit esse procurator, & quid si exceptio ei non opponatur, vide ibidem. in glossa decima sexta.
Et quid si veniat ad defensionem patris vel matris, vel auiæ, vide dictam glo. 16. in fine.
Minor an possit procuratorem constituere ad ea in quibus ipse obligari posset, vide gl. 5. l. 4. tit. 11. par. 5.
MINOR IVRAT, vel NON.
Minor in iudicio iuramentum deferre non potest, vide glo. 2. per tex. ibi. l. 3. tit. 11. par. 1.
Et si minori detur, & ipse iuret pro se bene valebit sed quid si falsum iuraverit, an & quando erit periurus, vide glossam tertiam. l. titul. 11. par. tita tertia.
Minor iurans falsum in iudicio, an puniatur pœna periurij, & quid si fit doli capax, vide dictam glossam tertiam. l. septimæ. titulo vndecimo. partita tertia.
Minor non restituitur aduersus iuramentum quod fecit, vid. gl. 2. l. 16. titu. 11. part. 3.
Minor si contractum iurauerit & ibidem aliqua verba assertiua ponat, an tali assertioni iuratæ stari debeat, vide glossam secunda m. l. 59. titulo 18. par. 3.
Minor si enormiter læsus sit, an contrauenire possit non obstante suo iuramento, an requiratur quod petat absolutionem ab eo, vid. glo. vide. l. 59. tit. 18 part. 3.
Minor. 14. annorum si furet non venire aduersus contractum vendicionis si in tali contractu fuerit vltra dimidiam iusti pretij deceptus, an non obstante iuramento ad hoc admittatur, vide gl. 2. l. 56. tit. 5. partita quinta.
Minor an possit deferre iuramentum sine curatore vel alia facere si illum habeat, vide glossam quintam. legis quartæ. titulo vndecimo. partita quinta.
Minor si sit maior. 14. annorum vel doli capax, & iurat contractum, an ex hoc obligetur, & non possit restitui, vide glossam, quintam. l. 6. titulo 19. parti. 6.
Et quale debeat esse iuramentum vt illum obliget, & an tunc requiratur quod minor iurans sit certioratus de beneficio restitutionis, vide ibidem. in glo. 6.
Et an iuramentum debeat interuenire in ipso cõtractu, vel sufficiat quod ante vel post præstetur, vide dictam glossam sextam. circa finem.
Et in quibus contractibus supradicta locum habeant, vide ibidem. in septima.
Et quid si contractus est inualidus alia ratione quam minoris ætatis, & simpliciter iurauit non contrauenire, an ex alia causa possit contrauenire, vid. ibi. glo. 8.
Et quid si contractus qui celebratur est int validus & firmatur iuramento, an si postea tollatur iuramentum irritetur contractus, vid. ibi. glo. 9. d. l. 6. tit. 19. par. 6.
Minor si enormissime læditur & iuret non contrauenire, an obligetur iuramento, vide dictam glo. 9. & gl. d. l. 59. titu. 18. partit. 3. & gl. l. 56. ti. 5. partit. 5.
Minor iurans aliquid facere si enormiter est læsus potest petere absolutionem a iuramento, vide glossam sextam. l. decimæ. titulo decimo nono. partita sexta.
MINOR RESTITVITVR, vel NON.
Minor non restituitur aduersus iuramentum quod fecit, vid. glos. 2. l. 6. titul. 11. par. 3
Minor qualiter & aqua forma petet restitutionem aduersus sententiam contra se latam, vide glossam quartam. l. decimæsextæ. titulo. 14. partita tertia.
Minor si enormiter læsus sit an contrauenire possit non obstante suo iuramento, & an requiratur quod petat absolutionem ab eo, vid. glo. vide. l. 59. tit. 18 part. 3.
Minor potest petere restitutionem contra fideiussorem si fide iussor auget actione mandati contra eum, vid. glo. 8. d. l. 59. titulo decimo octauo. part. 3.
Minor vtrum petere possit quod sententia contra eum lata quæ transiuit in rem iudicatam rescindatur si instrumenta de nouo reperiã, vide gl. 9. l. 19. tit. 22. par. 3.
Et intra quantum tempus istam restitutionem petere debeat, vid. ibid. in glo. 11. & in glo. 12.
Minor qui petit se restitui contra sententiam a qua non fuit appellatum si restituatur, an ex tali restitutione socij qui non appellauerunt commodum portent, vide glossam sextam. l. 15. titulo vigesimoterzio. partita tertia.
Minor qui bis appellauit si succumbat, an possit restitutionem petere contra

contra sententiam, vide glossam primam legis vigesimæquintæ. titulo 23. par. 3.
Minor petens se restitui ad appellandum an coram eodem iudice qui illum condemnauit debeat de causa restitutionis tractari, vi. gl. l. 3. titulo. 25. par. 3.
Minor restitutionem petere non debet quando sententia contra eum lata fuit nulla, vide glo. l. 1. tit. 25. par. 3.
Et quid si contumax sit in creando defensore, an in eo dicendum sit idem quod in republica, vid. d. gl. 5. l. 1. tit. 25. par. 3.
Minor restitutionem petat an talis restitutio ei concessa faduersario suo prosit, vide gl. 4. l. 2. tit. 25. part. 3.
Et quid si minor nolit vti beneficio restitutionis sibi concesso an tunc iuretur eius aduersarius, vid. ibid. in glo. 5.
Minor restitui poterit infra quadriennium a prima die. 26. anni si læsio culpa fuit intra. 25. annum, vide glossam tertiam. l. 3. tituli. 25. partita tertia.
Minor si diligenter fecit quod erat in se & probare non potuit, vel proba vit, & iudex iniuste illum condemnauit, an restitutionem petere possit vide ibidem. in glo. 4. & in glo. 7.
Minor an possit petere restitutionem in integrum quando cessauit a solutione canonis per biennium, vide glossam, 13. l. 28. titulo octauo par tita quinta.
Minor an possit restitui quando eius creditor vendidit pignus etiam in casu in quo vendere sibi licebat, vide glo. l. 47. per tex. ibi. tit. 13. parta quinta.
Qualiter fit facienda solutio minori vt debitor soluens liberetur, vide glossas. legis quartæ. per textum ibi. titulo decimoquarto. partita quinta.
Et an debitor possit appellare a præcepto iudicis iubentis solui minori, & quando, vide ibidem in glo. 4.
Et si soluens minori debeat de hoc facere scripturam, vide dictam glossam quartam.
Minor si lesus sit, an sine eo scilicet quod ostendat in quo possit in integrum restitui, vide glossam vigesimamquartam. l. decimætertiæ. titu. 6. par. 6.
Minor qualiter debeat petere se restitui aduersus læsionem vel sententiam, & quæ exprimere debeat in libello, vide glossam. 1. l. 1. titul. 19. partita. 6.
Minor potest in integrum restitui etiam si tutor vel iudex factui interuenerit, & quando, & quid si per procuratorem fecit, vi. gl. 2. l. secundæ. ibidem.
Et cum minor se restituit aduersus tutorem teneatur ei cedere actiones & beneficium restitutionis, vid. d. glo. 2.
Minor non restituitur cum fuit vsus iure communi, vid. glo. 3. dictæ. l. 2. per tex. ibi.
Minor restituitur aduersus suam confessionem in iudicio factam, vid. gl. 4. per tex. ibi tit. 19. par. 6.
Minor in atrocioribus delictis, vid. ibi. glo. 1. in fine.
Minor an possit se restitui aduersus delictum præsumptum de præterito vid. glo. 2. d. l. 4. tit. 19. par. 6.
Minor an restituatur aduersus delictum, & ei detur quando petitur restitui aduersus processum, vel sententiam, vid. d. glo. 2.
Minor an se restituat aduersus mutationem status, & quando non, vide glossam primam legis quintæ per tex. ibi. titulo decimonono. partita sexta.
Minor aduersus suam malam electionem, vide ibidem. in glos. 2. per illum textum ibi.
Minor an restituatur aduersus subhastationem rei suæ quando alius plus offert, & quando sic, vide glossam tertiam, & quartam. dictæ. l. 5. per il lum tex. ibi.
Minor quando restitui non possit quia cum esset minor se maiorem dixit vel simile fecit, & quid si ambo fuerunt in dolo, vid. glo. 1. & 2. l. 6. ibidem per illum tex.
Et an tunc præsumatur dolus in minore, vel necessario probari debeat, vid. d. glo. 2. d. l. 6.
Et cum dnlose processit dicendo se maiorem, an tunc contra eum possit opponere ea quæ alius maior posset, vid. ibi. gl. 6.
Minor si fit maior. 14. annorum, vel doli capax, & iurat contractum, an ex hoc obligetur, & non possit restitui, vide glossam quintam. d. l. 6. titul. 19. par. 6.
Et quale debeat esse iuramentum vt illum obliget, & an tunc requiratur quod minor iurans sit certioratus de beneficio restitutionis, vide ibidem. in glo. 6.
Et an iuramentum debeat interuenire in ipso cõtractu, vel sufficiat quod ante vel post præstetur, vid. d. gl. 6. circa finem.
Et in quibus contractibus supradicta locum habeant, vide ibidem. in glossa septima.
Et quid si contractus est inualidus alia ratione quã minoris ætatis & simpliciter iurauit non contrauenire, an ex alia causa possit contrauenire vid. ibidem. in glo. 8.
Et quid si contractus qui celebratur est inualidus, & firmatur iuramento an si postea tollatur iuramentum irriteret contractus, vid. ibi. in gl. 6. d. l. 6. tit. 19. par. 6.
Minor si enormissime læditur & iuret non contrauenire an obligetur iuramento, vide dictam glossam nonam, & glossam quartam. l. 59. titulo decimooctauo partita tertia. & glossam duodecimam. l. 56. titulo. 5. partita. 5.
Minor an restituatur iterum postquam fuit sibi pro vna vice restitutio denegata vt quia non erat minor, & non læsus, vid. glo. 10. &. 11. l. 6. titul. 19. part. 6.
Et quid si de nouo alias exceptiones ipse minor opponere velit, vid. ibidem. in glo. 12.
Minor an restituatur aduersus contractum rite per eum factum, & fecit sicuti alius qui liber maior fecisset illud, vide glossam decimamquintam dict. l. 6. per tex. ibi.
Minor petens restitutionem aduersus hæreditatem ab eo aditam quid probare debeat, & an & quando sit ei restitutio conceden da, vide gl. l. 1. 7. tit. 19. par. 6.
Et qui tunc citari debeant, & an sufficiat generalis proclama, & quid iudex facere debeat tunc, vide glos. 2. & 3. d. l. septima. titu. decimonono part. 6.
Minor coram quo iudice, & in quo loco restitutionem petere possit, vi. d. gl. 1. l. 8. ibidem. per illum tex.
Minor intra quantum tempus restitutionem petere potest etiam si damnum sit enormissimum, vid. glo. 5. d. l. 8.
Et an priu legium restitutionis quod datur minori transeat ad patrem, vel ad hæredes, vide ibid. in glo. 6.
Minor an & quando possit restitui aduersus præscriptionem, vide plura per glossam primam. cum alijs ibi. l. 9. per textum ibi. titulo. 19. partita sexta.
Minor si impetrauit veniam ætatis, an contra eum currat præscriptio neque possit restitui, vid. d. gl. 1. col. 2. in prin.
Et quid si præscriptio talis cœpta fuit cum defuncto, vid. ibidem. in glos. tertia.
Et quid in præscriptionibus longissimi temporis, & a quo tempore incipiat currere quadriennium, vid. ibi. glo. 6. & 7.
Minor si negauerit damnum a se datum fuisse, qualiter puniatur, & an possit se restitui si contrarium probetur, vide glossam tertiam. l. 16. per tex. ibi. tit. 15. par. 7.
MINOR TESTIFICAT. & minor. 14. annorum, an possit testificare in crimine læsæ maiestatis, vide glossam secundam. l. 13. titulo. 16. partita. 3.
MINOR LAEDITVR, vel DAMNIFICATVR.
Minor si enormiter læsus sit, an contrauenire possit non obstante suo iuramento, & an requiratur quod petat absolutionem ab eo, vid. gl. 4. l. 59. tit. 18. par. 3.
Minor si læsus fuit, an sine eo scilicet quod ostendat in quo possit in integrum restitui, vide glossam vigesimamquartam. l. 13. titulo sexto partita sexta.
Minor si enormissime læditur & iuret non contrauenire, an obligetur iuramento, vid. glossam nonam. l. 6. titulo decimonono. partit. 2. 6. & gl. 4. l. 59. titulo decimooctauo. partita. 3. & glo. 2. l. 56. titulo quinto. partita quinta.
Minor iurans aliquid facere si enormiter est læsus potest petere absolutionem a iuramento, vide glossam. 9. l. 10. titulo decimonono. partita sexta.
MINOR VENDENS, vel EMENS, & minor qui vendidit rem an ab emptore debeat probari pretiũ conuersum fuisse in vtilitatem ipsius vide glossam quintam legis quinquagesimænonæ, titulo decimooctauo par. 3.
Et an in venditione rei minoris, siue sit mobilis, siue immobilis requiratur subhastatio, vide glossam secundam. l. 60. titulo decimooctauo. partita tertia.
Et an ibidem interuenire debeat decretum iudicis, & quando, & qualiter, vid. ibidem in glo. 8.
Minor an possit vendere res suas immobiles pro magna sui vtilitate licet non vendat pro soluendo debito, vide glossam quintam. l. 4. titu. 5. parti. 5.
Minor si habeat pecuniam suam penes alium si ille ex pecunia rem sibi emerit, an talis res sic empta sua sit. vid. glo. 3. & 4. l. 49. per tex. ibi. tit. 5. part. 5.
Et quid in curatore emente ex pecunia sui minoris, vel in alio extraneo, vid. d. gl. 4.
Minor. 14. annorum si iuret non venire aduersus contractum venditionis si in tali contractu fuerit vltra dimidiam iusti pretij deceptus, an non obstante iuramento ad hoc admittatur. vid. gl. 12. l. 56. tit. 5. par. 5.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Minor si vendiderit rem emphyteoticam domino irrequisito, an cadat a iure suo, vide glossam tertiam in fine. l. vigesimæ nonæ. titulo octauo par. 3.

Minor vendens sine decreto tutoris, vel aliter contrahens, an si tunc cum contractus est nullus fideiussorem dederit, an fideiussor tunc obligetur, vide glo. 3. l. 4. tit. 12. par. 5.

Minor si vendat rem suam minori, & postea restituatur, an tunc fideiussor euictionis teneatur, vide ibi. in. gl. 4.

Et quid si minor ageret iure communi tanquam deceptus vltra dimidiã, an tunc fideiussor euictionis possit conueniri, vide ibidem.

Minor deceptus per dolum si dederit fideiussorem, an tũc fideiussor obligetur, & ad quid, vide glossam primam. l. 4. titulo duodecimo. partita quinta.

Minor si emat a debitore alicuius cum fraude, vel sine ea, an restituet rẽ & an sit ei restituendum pretium, & quid si eius curator fraudem tantum adhibuit, vide glossam vndecimam. l. septimæ. titulo. 15. partita quinta.

Et an authoritate tutoris interuenire debeat in venditione rerum minoris quæ per creditores fit, vide glossam quintam in fin. l. 3. titul. 19. partita sexta.

MINOR CONTVMAX si sit an admittatur ad appellandum, vide glossam secundam. in fine. legis nonæ. titulo vigesimo tertio. partita tertia.

Minor si contumax sit in creando defensore, an in eo idem dicendum sit quod in republica, vide glossam quintam, legis primæ, titulo vigesimoquinto. partita tertia.

MINOR APPELLAT, & minor, qui petit se restitui contra sententiam a qua non fuit appellatum si restituatur, an ex tali restitutione socij qui non appellauerunt commodum portent, vid. gl. 6. l. 5. titul. 23. partita 3.

Minor si sit contumax, an admittatur ad appellandum. vid. glo. 2. insti. l. 9. tit. 23. par. 3.

Minor qui bis appellauit si sit recumbat, an possit restitutionem petere contra sententiam, vide glossam primam. l. 25. titulo vigesimo tertio, partita tertia.

MINOR CONTRAHENS SPONSALIA, vel MATRIMONIVM.

Minor septennio si per verba de præsenti sponsalia contraxerit nunquã inducereturmatrimonium de præsenti etiam adueniente pubertate licet signa tacita consensus interuenient, vi. gl. 3. l. 3. tit. 1. par. 4.

Minor qui sponsalia contraxit de futuro per quos actus videatur consentire de præsenti, vide glossam nonam. legis tertiæ. titulo primo. partita quarta.

Minores septennio si in eis discretio suppleat, an possint sponsalia contrahere, vid. gl. 1. l. 6. tit. 1. part. 4.

Minor tempore spõsaliorum qui contraxit sponsalia cum maiori si postea adueniente pubertate & ætate legitima consentire velit, & maior nolit, qualiter ad hoc compellatur, vide glossam decimam quartam. l. 8. tit. 1. par. 4.

Et an sit distinguendum, an eum maior contraxit, & per verba de præsenti erat alter iam factus pubes, vel non, vide ibidem. in gl. 15. d. l. 8. tit. 1. par. 4.

MINOR DONAT, vel non, & minor non potest donationem propter nuptias immobilium facere sine tutoris decreto neque arras dare rerum immobilium, vide gl. 4. ad fin. l. 1. tit. 11. par. 4.

Minor. 25. annis donationem facere non potest, vid. gl. 5. l. 1 per text. ibi. tit. 4. par. 5.

Minor si fecerit donationem causa mortis, an debeat iurare, vt talis donatio valeat vide glossam quintam. legis vndecimæ. titulo quarto. partita quarta.

MINOR RECIPIENS MVTVVM, & minor quãdo ex receptione mutui grauetur, & quid si non probetur fuisse versum in eius vtilitatem licet probetur quod erat in instanti necessitate, vide gloss. 7. per illum text. ibi. l. 3. titul. 1. par. 5.

Et quid si vtilitas non duret licet a principio vtiliter gestum fuit, vid. d. glo. 7. in fine.

Minor qui dixit se patrem familias, an propter hoc mendacium ad restitutionem mutui compellatur, vid. glo. 6. per text. ibi. l. 4. titulo 1. partita quinta.

MINOR INSTITVTVS HERES PVRE ad diem, vel sub conditione.

Minor si sub conditione ab aliquo sit hæres institutus, an illam conditionem ipse per se adimplere possit sine tutore, & quando non, vide gl. 1. 15 per tex. ibi. tit. 4. par. 6.

Minor si sit hæres ab aliquo institutus, an ipse, vel eius pater, vel curator hæreditatem adire poterit, & quid si patrem vel curatorem non habeat vide glossas. legis decimæ tertiæ. titulo. 6. par. 6.

Minor si ab aliquo sit hæres institutus, an ab eo tanquam ab indigno hæreditas tollatur si necem defuncti non vindicauit, vide glossam. 8. l. 13. tit. 7. par. 6.

Minor vel eius curator cum alijs hæres institutus, an ad diuisionem prouocare, vel prouocari possit. glos. 1. legis secundæ. titulo decimoquinto. par. 6.

Minor hæres institutus si voluntatem defuncti non adimpleat, an hæreditate priuetur, & an aduersus suam negligentiam restituatur, vide gl. 1. 8. per tex. ibi. tit. 10. par. 6.

MINOR TVTOR seu executor testamenti minor. 25. annis, si maior est. 17. an possit esse executor testamentarius, vid. glos. 4. in fine. l. 2. tit. 10. par. 6.

Minor vel eius curator cum alijs hæres institutus, an ad diuisionem prouocare, vel prouocari qosit, vide glossam primam. l. 2. titulo decimo quinto partita. 6.

Minor. 25 annis, an possit esse tutor siue testamentarius siue datiuus, vide glossam puintam. l. 4. per textum ibi. titulo decimo sexto. partita sexta.

Et an minori per iudicem tutor vel curator dari possit nemine petente, & quando sic, vide glossam septimam. l. duodecimæ. titulo decimosexto par. 6.

MINOR ACCVSAT, vel ACCVSATVR, vel TORQVETVR.

Minor an possit aliquem de quocunque crimine accusare, & quid si prosequatur suam iniuriam, vid. glos. 4. l. secundæ. titulo primo. partita septima.

Minor an de delicto luxurioso accusari & puniri possit, & qualiter, vide glossam secundam. legis nonæ per textum ibi. titulo primo. partita septima.

Et quid si aliud delictum commisserit, vide. glo. 4. cum sequentibus ibid. per illum tex.

Et quam ætatem habere debeat minor, vt ex delicto puniatur, vid. ibid. in gl. 5. 6 & 7. per illum text. ibidem.

Minor an possit aliquem reptare, vide glossam quartam. l. 2. titul. 3. par. septima.

Minor. 14. annorum de incestu accusari non potest. vide. in. l. 2. titulo. 18. part. 7.

Minor. 14. annorum torqueri non debet, & qualiter sic, vid. glo. 3. l. 2. per tex. ibi. tit. 30. par. 7.

MINOR PARS populi contradicens non impedit quin maior pars consuetudinem introducat, vide glossam tertiam. l. 5. titulo secundo. partita prima.

Minor pars aliquando dicitur esse maior, vide glossam tertiam. l. 10. titulo. 14. par. 1.

Minor pars vt a maiori præiudicetur quæ præcedere debeant, vid. gl. 1. l. 5. tit. 15. part. 5.

MINOR IVDEX suum maiorem excommunicare non poterit, vid. gl. 6. l. 7. tit. 9. par. 1.

Minor iudex an puniat maiorem coram se tanquam testis de ponendum si ipse vacillet, vide dictam glossam sextam, & vide supra in verbo, IVDEX MINORVM.

MINOR POENITENTIA imponitur illis qui sunt in fragili ætate quam illis qui sunt iam maiores, vid. glos. 1. l. 25. titulo quarto. partita prima.

MINORANS pœnam per dolum seu imperitiam, vel sine causa tenetur eandem ipse subire, vide glossam tertiam. l. 25. titulo. 22. partita tertia.

MIRACVLA sacramenti Eucharistiæ, vide glo. mag. l. 60. titulo. 4. partita prima.

Miracula non faciunt quem haberi pro sancto cum a malis fieri consueuerint. vide glossam tertiam. l. sexagesimæ sextæ. titulo quarto. partita prima.

Miracula non sufficit probare per duos testes, vide glossam penultimam dictæ. l. 66.

Miraculum verum quatuor debet habere in se de quibus per glos. 1. l. 68. ibidem.

MISSA qua hora debeat celebrari, & quæ sit ratio quare in vna potius quam in alia hora celebretur. vide glo. l. quadrageſimæ octauæ. titulo. 4. partita 1.

Missa de nocte non debet celebrari, & contra faciens peccat mortaliter, vide glo. 1. d. l. 48.

Missa qua hora possit celebrari, vide ibidem.

Missa potest ex causa ante diem celebrari, & Episcopus potest subsistente necessitate in hoc dispensare, vide ibidem.

Missam audire quotidie non est de præcepto, vide ibidem in glossa finali.

Missas duas licet aliquando dicere in vna die, vide glo. l. l. 49. titul. 4. partita. 1.

Missa non debet celebrari per clericum sine ministro, vid. gl. fi. l. 50. tit. 4. part. 1.

Missa de die potius audienda est quam alia priuata, vid. gl. 2. l. 51. ibidem

Missa quid sit & quare sic dicatur, vide gl. per tex. ibi in l. 58. ibidem.

Missæ debent benedici, alij vero libri non, vide gl. 1. l. 14. tit. 5. part. 1.

Missam audire an possit excommunicatus minori excommunicatione, vide glo. 1. l. 36. tit. 9. part. 1.

Missa an possit dici in loco non consecrato de licentia Episcopi, vid. glo. 2. l. 4. tit. 10. par. 1.

Et quid si adsit ibidem altare palatij & viatico consecrato adsitque licentia Episcopi vel non adsit, vide ibidem.

Missa dici non debet in mari & quare, vid. gl. 6. l. 5. tit. 10. par. 1.

Missa dici non debet in ecclesia polita propter coitum vel sanguinis effusionem, vide glo. 3. l. 20. tit. 10. par. 1.

MISERABILES PERSONAE quæ dicantur, vide glo. magnam post medium. l. 48. tit. 6. par. 1.

Miserabiles personæ actu & habitu vel habitu tantum, an possint adire Episcopum in defectum iudicis secularis, vide glossam magnam dictæ legis 48.

Miserabiles personæ si non habeant aliquos qui pro eis respondeant quis ad hoc tenebitur, vide glossam septimam legis. 16. titulo nono. partita secunda.

MISERICORDIA est portio iustitiæ, vide glossam primam in proœmio tit. 24. par. 3.

Misericordia & veritas custodiunt Regem qui nulli tantum conuenit quantum principi & aliqua de ea, vide glossam tertiam in proœmio tit. 14. par. 3.

Misericordia & an delinquentes sint digni misericordia, & an pro liberatione delinquentium relictum dicatur opus pium, vide glos. 1. colu. 2. 4. tit. 11. par. 6.

Misericordia quid sit, & plura de ea, vide glossam primam in proœmio tit. 12. par. 7. per textum ibi.

MISSIO IN POSSESSIONEM an interponatur officio iudicis nobili mercenario, vide glossam primam legis primæ titulo octauo partitarum.

Missio in possessionem an interponatur ex primo decreto propter vnam tantummodo citationem, & quando, vide glossam tertiam legis primæ tit. 8. par. 3.

Missio in possessionem ex primo decreto fieri potest, licet reus personali actione non citetur sed ad domum, vid. d. gl. 3. ad finem.

Missio in possessionem factam per iudicem an debeat fieri illo sedente pro tribunali & in scriptis, & an fiat die feriata, vide glossam primam legis. 1. titulo. 8. par. 3.

Missio in possessione iudex debet illum reputare contumacem, vide glo. 3. d. l. tit. 8. par. 3.

Missio in possessionem ex primo decreto attendatur, an reus possideat iure dominij vel non secuti sit in secundo decreto, vide ibidem in glossa quarta.

Missio in re immobili si autem sit lis super re immobili & reus sit suspectus & contumax sequestrabitur, vide glossam secundam in legis. 52. titulo 8. par. 3.

Missio in possessionem qualiter debeat fieri cum actor dicit reum sibi aliquid debere vel debere facere, vide glossam septimam legis secundæ. titulo 8. par. 3.

Missio in possessionem an fieri possit in bonis quæ non possunt alienari vel in bonis maioriæ, &c. & an in fructibus maioricatus, & quid etiam si sit per confitentem maioriam sit prohibitum, vide ibi. glossam septimam.

Missio in possessionem debet primitus fieri in bonis mobilibus, vid. gl. 1. l. 2. titu. 8. par. 3.

Missio si petatur fieri ob non factum qualiter iudex in hoc procedere debeat, vide glo. 8. ibidem.

Missio quæ sit ex primo vel secundo decreto dicitur sententia interlocutoria, vide ibi. glo. 10.

Missio fieri non debet nisi exparte actoris præcedat cognitio summaria, & qualis hæc debeat esse, & an sufficiat iuramentum, vide ibi glossam vndecimam.

Missio in possessionem fieri non debet si iudex constaret actorem nullam habere causam agendi causam habere vide glo. 13. d. l. 2. tit. 8. par. 3.

Missio si prohibens ne missio in aliqua re fiat possideat quis tenebitur probare super tali remissionem fieri non posse vide glossam quartam legis tertiæ. ibi.

Missio si prohibens ne missio fieret moueatur ex aliqua causa suo viso proposito licet iniusta, an aliqua pœna teneatur, vide ibi glo. 6.

Missum videns fieri & non prohibens siue sit reus siue alius debet puniri, vide glo. 1. & 2. l. 1. tit. 8. par. 3.

Missio facta intra quantum tempus reus poterit recuperare rem in qua facta fuit, vide gl. 3. & 4. l. 6. tit. 8. par. 3.

Missio quæ capitur non potest seruari sine magno incommodo quid faciendum sit, vide. d. glo. 4.

Missio post annum durans facit fructus missi & actor efficitur verus rei possessor, remanet tamen reo iudicium proprietatis saluum, sed intra quantum tempus illud mouere debeat, vide per glossam octauam. l. 6. titulo. 8. par. 3.

Missio facta propter debitum intra quantum tempus reus tunc comparere debeat ad rei recuperationem, vide glossam nonam legis sextæ. titulo. 8. par. 3.

Missio in possessionem propter contumaciam rei fieri potest non solum ante litis contestationem sed etiam post, vide glossam quartam legis 10. titulo. 22. par. 3.

Missio in possessionem ex. l. decreto, an sit maioris efficatiæ si fiat post litis contestationem quam ante, vide glo. 5. d. l. 10.

Missio in possessionem vnius excreditoribus, an talis missio alijs prosit vide glo. 1. l. 9. tit. 15. par. 5.

Missio in possessionem rerum hæreditariarum debet statim fieri & hæredi dari si ostendat testamentum perfectum neque ruptum vel cancellatum, & quibus alijs hoc beneficium competat, vide glossam primam legis 2. tit. 14. par. 6.

Et in quibus rebus seu bonis testatoris talis missio fieri debeat & alia plura in ista materia, vide ibi glo. 8. & 9. cum alijs ibidem.

Et quid si concurrant duo hæredes ad petendam talem missionem, vide glossas. l. 3. ibidem per illum textum.

MISSVS IN POSSESSIONEM ex primo decreto an possideat ante annum in reali, vide glossam quartam legis secundæ. titulo octauo. part. 3.

Missus ex primo decreto in possessionem in reali an possit locare prædium vel fructus vendere, & ad quem agricultura vel locatio spectet, vide ibidem.

Missus in possessionem alicuius domus ex primo decreto si in ea habiter an teneatur soluere pretium habitationis vel in sortem computare, vide ibidem.

Missus in reali possessione expellit possessorem contumacem in personali autem non, vide ibidem.

Missus si vi deiciatur de possessione qualiter illum deijciens puniatur, vide glo. 1. & 2. l. 5. tit. 8. par. 3.

Missus in possessionem & quo iure istud a principio petere possit, vide glo. 1. l. 6. tit. 8. par. 3.

Missus si intra annum reus non recuperauerit possessionem fructus facit suos, poterit tamen contumax agere super proprietate etiam in illo termino elapso, & intra quantum tempus hanc proprietatis quæstionem mouere possit, vide glo. 2. l. 6. titulo. 8. par. 3.

Missus in possessionem rerum alicuius propter debitum intra quantum tempus faciat fructus illius rei suos, & quid hodie, vide glossam nonã legis. 6. tit. 8. par. 3.

Missus si magis velit debiti sui solutionem quam incumbere possessioni & illud a iudice petat fieri, & quod res in qua fuit missus vendatur illud iudex facere debet & tenetur, vide glossam vndecimam & duodecimam. d. l. 6. tit. 8. par. 3.

Missus si petat rem vendi in qua fuit missus an tunc reus debeat in propriam personam citari, an sufficiat citari ad domum, vide glossam. 3. l. 6. tit. 8. par. 3.

Missus facit fructus suos reo non veniente intra annum, vide glossam. 3. l. 8. titul. 8. par. 3.

Missus in possessionem rei alterius qui cum esset malæfidei possessor illam rem per triginta annos præscripsit, an illo in termino debito veniente possit obijcere quæstionem dominij quam incontinenti probare vult vide glo. l. 7. l. 21. tit. 29. par. 3.

Missus in alicuius rei possessionem ex causa damni inijcti iudicis authoritate an quærat sibi possessionem rei, vide glossam primam legis. 15. titul. 30. par. 3.

Missus ex primo decreto quãdo possideat iure dominij quando vero iure possessoris, vide glossam quartam legis. 108. titulo decimooctauo. partita tertia.

Missus in possessionem post litis contestationem, an reus veniens etiam intra annum audiatur super possessione, vide glossam quintam. l. 10. tit. 22. par. 3.

Missus in possessionem si creditor sit ille cæteris creditoribus prodest, vide gl. 1. l. 9. tit. 15. par. 5.

Missus in possessionem ex causa iudicati an possideat vel non, & an talis missio in vnum ex creditoribus facta prosit alijs creditoribus, vel an tunc habeat locum regula qui priorum, vide. d. gl. 1. colum. 2.

MIXTA an sequatur naturam simplicium quando simplicia sunt in prohibitione. vide glossam secundam legis decimæ septimæ, per textum ibi. titul. 5. part. 5.

MIXTAE SERVITVTES, vide in verbo SERVITVTES MIXTAE.

MIXTVRA frumenti corrupti cum incorrupto an sit prohibita, & quid in alijs commixtionibus, vide glo. 2. l. 3. tit. 7. par. 5.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Index materiarum.

Mixtura & an miscens vnam speciem cum alia incidat in pœnam falsi, quando, vid. glo. l. 4. per text. ibi. tit. 7. par. 7.

Et quid de miscente paleam cum ordeo vel tritico, vel ceram corruptam cum incorrupta vel alia specie, vide ibi. glo. 5.

MOBILIA multa possidens quis idem est ac si immobilia possideret, vide gl. 4. in fine. l. 41. tit. 2. par. 3.

Mobilia bona quando dicantur concernere personam, & quando territorium, vide glo. 1. l. 4. tit. 29. par. 4.

Mobilia bona quæ seruando seruari possunt, an in eis dos pro minori possit constitui sola tutoris sui authoritate interueniente, an vero ibi iudicis decretum requiratur sicuti in rebus immobilibus desideratur, vid. gl. 1. & 2. per tex. ibi. l. 14. tit. 11. par. 4.

Mobilia si sint in maxima quantitate iudicatur de eis sicuti de rei immobili vide. d. gl. 2.

Mobilia possunt in dotem dari & illa maritus vendere potest, tenebitur tamen ad æstimationem, vide gl. 5. l. 21. tit. 11. par. 4.

Mobilia minoris an possint a tutore alienari quando ipse velit, & quid de immobilibus, vid. gl. 3. l. 4. per tex. ibi. tit. 5. par. 5.

Mobilia pretiosa immobilibus æquiparantur, vide dictam glossam 3. d. l. 4. tit. 5 par. 5.

Mobilia minoris an possint a tutore pignorari ad vtilitatem minoris, vide. d. glo. 3. d. l. 4.

Mobilia bona minoris quæ seruari possunt, an a tutore sine iudicis auctoritate obligari possint, vide glo. 3. l. 8. tit. 13. par. 5.

MODVS quid sit, & quod importet quandam mensuræ determinationem, vid. gl. 1. l. 2. tit. 4. par. 4.

Modus inducitur perditionem, vt vide ibi glo. 2.

Modus appositus in donatione a Rege facta si non seruetur priuabitur donatarius donationis siue causa fuerit finalis siue non, vide glo. 14. l. 2. tit. tit. 13. par. 2.

Modus appositus in donatione quam aliquis fecit si non adimpleatur qualiter donatio consulatur, vide glossam primam legis. 6. per textum ibi titulo. 4. par. 5.

Modus appositus in donatione ecclesiæ non censetur in dubio esse causa finalis fauor ecclesiæ, vide ibidem.

Modus si non adimpleatur per legatarium an res amittat, vide. d. glos. primam in fine.

Modus sub quo aliquid datur si non adimpleatur an donanti comperat vtilis rei vendicatio, vide ibidem in glo. 3.

Modus sub quo hæres instituitur si sit impossibilis de natura vel de iure, an in eo idem quod impossibili conditione dicendum sit, vide gl. 3. l. 3. tit. 4. par. 6.

Modus an possit impleri per cautionem in contractibus modalibus, vi. gl. 6. l. 7. tit. 4. parr. 6.

Et an relictum sub modo debeatur quando modus casu fortuito deficiat, vide glo. 5. l. 14. tit. 4. par. 6.

Et quid in conditionibus, vide alias glossas ibidem.

Modus quid sit, & in quo differt a conditione, vide glo. 7. l. 21. per tex. ibi. titul. 9. par. 6. & gl. 2. & 3. l. 2. tit. 4. par. 4.

Et an relictum sub modo debeatur statim præstita cautione, & qualis ista esse debeat, vid. gl. 9. d. l. 21 & d. gl. 2. & 3. d. l. 2.

Et an dominium sic relicti acquiratur statim quod fuit præstita satisdatio vel post ipsius modi implementum, vide gl. 10. d. l. 21.

Et an omissio modi vitiet etiam actum fauorabilem, vide glo. 7. in fine. l. 9. tit. 16. part. 6.

Modus si excedatur per iudicem in torquendo aliquem siue dolose, siue culpabiliter licet a principio fuisse torqueri iuste qualiter tunc puniendus veniat, vide glo. 14. l. 4. tit. 30. par. 7.

Et quid si iudex seruauit modum in torquendo, sed tortus debilitate naturæ sustinere non potuit & mortuus fuit an & quando tunc iudex teneatur & puniri debeat, vid. d. gl 14. in fine.

MOLENDINVM & an habentes dic. molendina in communi elusa, si vnus illa purgauerit alter ad partem expensarum teneatur, vide. gl. 2. l. 15. tit 32. par. 3.

Molendinum an possit fieri a quo libet etiam iuxta aliud molendinum si illi aquam non impediat, & quid si locus vbi illud facere vult sit communis, vide gl. 1. cum alijs ibi. l. 8. tit. 32. par. 3.

Et qui si flumen sit nauigabile, & an debeat attendi quod causaliter fit, vide ibi glo. 2. & 3.

Molendinū pro oleo si fit in aliquo olitoreo, si olitorem illud vendatur an in vendissione veniat molendinum si tempore venditionis de eo nihil dictum fuit, vide glo. 3. l. 31. tit. 5. par. 5.

MONACHVS non potest esse patrinus in baptismate, vide glo. 6. l. 6. titul. 4. par. 1.

Monachi siue quilibet religiosus non potest baptizare, confiteri nec prædicare, nec simile facere sine superioris voluntate, vide glossam. 2. l. 21. titulo. 4. par. 1.

Monacho non est iniungenda pœna ieiunij seu alia per quam scandalizentur fratres, vide glossam. 8. ad finem. l. 25. tit. 4. par. 1.

Monachorum excessus, vide remissiue per. d. gl. 8. in fine.

Monachus dilanians se peccat mortaliter, vid. gl. 1. l. 43. tit. 4. part. 1.

Monachi an possint compelli vt eant ad synodum, vide remissiue glos. fin. l. 16. tit. 5. par. 1.

Monachus eligi potest in abbatem & priorem si iam fuerit professus, aliter non postulari tamen potest, vide glossam secundam & tertiam legis. 23. tit. 5. part. 1.

Monachus an possit esse cubicularius Episcopi, & an Episcopus illum inuito abbate sumere possit, vide glossam finalem legis. 59. titul. quinto part. 1.

Monachus factus Episcopus exijt statim ab abbathis sui potestate, vide gl. 2. l. 65. tit. 5. par 1.

Monachus factus Episcopus potest esse comparer, vide ibidem,

Monachi post factam professionem tenentur recitare horas canonicas sicut ad clericatum sint deputati, vide glossam primam ad finem legis. 34. titulo. 6. par. 1.

Monachi an possit de licentia Papæ testamentum facere, vide glossam. 1. post principium. l. 53. tit. 6. part. 1.

Monachus propter professionem non recipit character, & Papa potest propter hoc facere quod non sit monachus, vide glossam tertiam legis 2. tit. 7. par. 1.

Monachus si ante professionem exeat & postea redeat, an & tunc debeat stare per annum continuum, vide glossam primam legis tertiæ tituli septimo partita. 1.

Monachus si ante ingressum donauerit monasterio aliquam rem si postea exeat an recuperet eam, vide glossam secundam legis tertiæ tituli septimo part. 1.

Monachus non potest expelli de monasterio sine iustissima causa, vide ibidem in glo. 3.

Monachus si steterit per annum in monasterio an possit compellere fratres ad dandam sibi professionem, vide glossam quartam legis tertiæ tituli septimo. par. 1.

Monachus an possit esse quis sine subiectione habitus illius religionis & suorum fratrum, vide glo. fin. l. 3. tit. 7. par. 1.

Monachus an dicatur ille ante professionem qui eo animo intrauit ve nunquam reuerteret ad sæculum, vide. glossam tertiam legis septimæ ibidem.

Monachi in quo differant a conuersis & ab oblatis ordinum, vide glo. 2 legis nonæ. tit. 7. par. 1.

Monachi non possunt de vno monasterio ad aliud strictius transire sine strictius in regula sed non in actu, vide glossam tertiam dictæ legis nonæ.

Monachi possunt ad religionem laxiorem transire aliquando, vide dictam glo. 3. post principium.

Et an ad æqualem religionem, vide ibidem.

Monachus petita licentia licet non ob tenta ad religionem strictiorem transire potest, & quid antea quam licentiam petat facere debeat, vide ibidem in gl. 5.

Monachus prius quærere debet monasterium arctius vbi se transferre vult quam petat licentiam prælato suo, vid. d. gl. 5.

Monachus licentiatus vt transeat ad aliud monasterium amplius priori prælato subiectus non est, vide gl. 5. supra dictam.

Monachus licentiatus ad transeundum ad aliud monasterium si pœnitet an primum monasterium teneatur illum recipere, vide ibidem.

Monachus potest ad laxiorem religionem transire in vno casu, de quo per glo. 3. l. 10. tit. 7. par. 1.

Monachus esse potest vxoratus de licentia vxoris, & quid si illa libere sit vel senex, vide glossam sextam & octauam legis vndecimæ tituli septimo. par. 1.

Monachi proprium habere non possunt, & quid si illi habeant aliquam administrationem vel illud eis permittat prælatus, vide glossam secundam. l. 14. tit. 7. par. 1.

Monachus an possit habere decem in vno quoque anno pro vestimentis & an tunc dicatur habere proprium, vide ibidem.

Monachus proprium habens, si decedat debet in sepulchrio cum eo sepeliri in signum damnationis suæ, & sufficiet sepelliri cum parte proprij licet totum cum eo non sepeliatur, vide glossam. 3. ibidem.

Monachus carnem comedere non potest in refectorio in nulla die etiam natiuitatis Domini, vide glossam tertium legis decimæ quintæ, tituli septimo par. 1.

Monachus curam animarum habere non potest, & quando sic, & an tunc abbas illi debeat dare socium, vide per glossam primam legis. 24. titu. septimo. par. 1.

Monachus quando possit promoueri ad parrochiam siue ad episcopatum, & quid si abbas tunc consentire nolit, vid. gl. 2. l. 25. tit. 7. par. 1.

Monachus ad beneficium non curatum nunquam potest promoueri, vide ibidem.

Monachus

Septem Partitarum.

Monachus curam animarum exercens debet secum socium habere, & quando non, vide glossam tertiam dictæ legis. 25. & ibi vide quid de iure partitarum.

Monachi quando dicantur habere plenum ius in aliqua ecclesia, vide gl. 6. per. tex. ibi. d. l. 25.

Monachus habens curam animarum an a regula monachali sit solutus, & in quibus non, & an carnes possit comedere, vide glossam primam & quartam. l. 26. tit. 7. part. 1.

Monachus factus Episcopus an liberetur ab abbatis potestate, vide ibidem in glossa. 7.

Monachus habitum, vide textum ibi.

Monachus cui data fuit cura animarum quod ibi acquirit cui acquirat, vide per glo. 4. d. l. 26. tit. 7. part. 1.

Monachi chirurgiam nec. ll. scire debent, & in quibus istud procedat & quæ habeat locum, vide glossam secundam legis vigesimæ octauæ. eiusdem.

Monachi tamen libros illarum scientiarum in camera habere, vi. ibidem.

Monachi excommunicati, & an statim, an vero post duos menses, vide ibidem in glo. finali.

Monachus obedientiam non potest in perpetuum præscribere, vide gl. 2. in glo. titulo. 7. part. 1.

Monachus fugitiuus quicquid acquirit, acquirit suo monasterio, vid. gl. secundam l. 31. ibidem.

Monachus potest vendicari per abbathem cum omnibus per eum acquisitis, vide ibidem.

Monachus si fit expulsus a monasterio quod acquirit cui acquirere videatur, vide ibidem.

Monachus an & qualia vota possit emittere, & quid si ante monachatum emittat, an eum liget, vide glossam decimam legis tertiæ titulo octauo. partita. 1.

Monachus an possit vouere pro subsidio terræ sanctæ, vide ibidem.

Et an peccet mortaliter vouendo, vide ibidem.

Monachus vouere potest etiam in præiudicialibus prælato si credit ratione habitionem ipsius, vide glo. 10. supradictam.

Monachus percutiens clericum, seu alium monachum pro absolutione non debet Romam ire, vide glossam decimam per textum ibi. legis. 4. titulo. 9. part. 1.

Monachi an teneantur mortuos sepelire, & quid si Episcopus iubeat, vide glo. 9. per tex. ibi. l. 2. tit 12. part. 1.

Monachi an possint compelli ad faciendam professionem, & quando, vide glo. 10. ibidem.

Monachi tenentur ad decimas, & quando non, vide glossam. 15. legis secundæ. titulo. 12. par. 1.

Monachi an teneantur ad charitatiuum subsidium, vi. glossam. 17. in. d. l. tit. 12. par. 1.

Monachi quam iurisdictionem habeant in ecclesijs quas de nouo constituunt, vide glo. 3. l. 5. tit. 12. par. 1.

Monachi quibus de nouo conceditur ecclesia non possunt alterare antiquum statum ipsius in nullo, vide glo. 5. ibidem.

Monachi an possint percipere reditus ecclesiæ illis subiectæ & conuertere in vsus suos, vide glo. 6 ibidem.

Monachi an & quando eleemosynam facere teneantur, vide glo. 2. & 3. d. l. tit. 13. par. 1. & ibi. vide glo. 6.

Monachus factus Rex an ad regni administrationem debeat admitti, vide glossam decimamnonam, columna prima. in fine legis secundæ. titulo. 15. part. 2.

Monachus conueniri non debet pro debito in sæculo facto sed eius præpositus, vide glossam secundam. per textum ibi. legis decimæ. titulo secundo. part. 3.

Monachus statim quod est monachus omnia bona sua transfert in monasterium ipso iure, vide glo. 3. d. l. 10.

Monachus an possit esse iudex arbiter, vide glossam sextam legis quartæ. tit. 4. part. 3.

Monachus an possit esse arbiter si ante monachationem arbitramentum suscepit, vide glo. 4. l. 28. tit. 4. par. 3.

Monachus an possit esse aduocatus saltim si monasterium sit inops, vide glo. 6. l. 2. tit. 6. par. 3.

Monachus an debeat recipi per prælatum simul cum capitulo, vide glo. 7. l. 2. titul. 18. part. 3.

Quid sit dicendum si monacho relinquatur vsus fructus alicuius rei, vide glo. 2. l. 24. tit. 31. par. 3.

Monachus fugitiuus si cum in habitu laicali incederet ab aliquo fuerit interfectus hæres credens illum laicum & sic errando in eius personam, per hoc quærat monasterio suo hæreditatem, vide glossam quartam legis. 16. titulo. 2. part. 4.

Monachus professus si publice matrimonium cum aliqua contraxerit, debet ab inquisitoribus hæreticæ prauitatis puniri, & quare, vide gl. 2. l. 3. tit. 21. par. 4.

Monachus an succedat in feudis, & an feudum amittat feudatarius si fuerit religionem ingressus si infra annum exierit, vide glossam vndecimam legis sextæ titu. 26 part. 4.

Monachus & an in eo depositum fieri possit, & an abbas teneatur si non obuiet perditioni ipsius, vide glossam quartam legis tertiæ titulo tertio partita quinta.

Monachus donationem facere non potest, vide glossam quartam legis primæ. per textum ibi. titulo. 4. par. 5.

Monachus si sit factus ille qui fecit donationem suorum bonorum, an talis donatio reuocetur ipso intrante monasterium tanquam si illos pro creasset per legem. si vnquam. C. de reuocandis donationibus, vide glossam septimam legis. 8. tit. 4. part. 5.

Monachus quo ad articulum acquisitionis an æquiparetur seruo, vide glo. 4. l. 7. tit. 11. par. 5.

Monachus non potest exercere officium tabellionatus, & an valeant instrumenta ab ipso de nouo facta, vide per legem vigesimam octauam titulo vndecimo par. 5.

Monachus an possit esse testis in testamento sine abbatis licentia, & quid in alijs instrumentis, vide glossam quintam legis nonæ. titulo primo. part. 6.

Monachus an possit facere testamentum, & quando, & qualiter, & de quibus bonis, vide glossas legis decimæ septimæ. per textum ibi titul. primo. partita sexta.

Monachus si decesserit ante annum probationis cui bona sua applicari debeant, an monasterio vel consanguineis, vide glossam primam dictæ legis decimæ septimæ.

Et quid si post ingressum religionis inde recedat an bona sua applicentur monasterio, vide ibidem in glo. 5.

Monachus si decedat in religione an tunc monasterium excludat ascendentes legitimos, vide ibidem in glo. 6.

Monachus licet non sit in potestate patris vel aui non desinit esse suus heres patri vel auo, vide glo. 2. l. 21. tit. 3. par. 6.

Monachus si sit pater an possit filijs suis pupillariter substitueres, vid. gl. 2. l. 5. tit. 5. part. 6.

Monachus si ab aliquo instituatur hæres abbas ipsius hæreditatem adire tenetur, & an ipse debeat tempus ad deliberandum petere, vi. glossam sextam. l. 1. tit. 6. parti. 6.

Monachus si sit a patre exhæredatus an eo iusto monasterium querelã in officiosi testamenti intentare possit, vide glossam decimamtertiam legis. 13. tit. 6. par. 6.

Monachi an possint esse executores testamentarij cum licentia superiorum saltim vt bona diuidant inter pauperes, & quid in fratribus minoribus & qualiter conueniantur, vide glossam quartam legis secundæ per textum ibi titulo. 10. par. 6.

Et an filius monachi vel clerici patri succedat, vide glossam quintam. colum. 2. quæst. 3. l. 11. tit. 13. par. 6.

Monachus an possit esse tutor, vide glossam sextam in fine legis quartæ. titulo. 16. part. 6.

Monachus an possit esse curator alicuius orphani, vide glossam primam legis. 14. per tex. ibi. tit. 16. par. 6.

Monachus an ad instar serui reguletur si delinquat, & an habeat legitimam personam ad se defendendum in causa criminali, vide glossam primam legis. 10. tit. 1. part. 7.

Monachus si iniurietur non ipse sed eius abbas actionem iniuriarum intentabit, vide glo. 3. l. 10. tit. 9. par. 7.

Et quid si iniuria monacho facta leuis sit, vide ibidem.

Monachus non potest præscribere obedientiam, vide glossam primam in fine. l. 2. titulo. 14. par. 7.

Monachus fugitiuus potest in quibuscunque domibus perquiri per abbatem, & quando, vide glossam secundam legis. 24. titulo decimoquarto partita. 7.

MONASTERIVM monialium intrantes, an & quando sunt excommunicati & quis eos absoluet, vide glossam secundam legis. 36. titulo. 6. partita. 1.

Monasteria an videantur interdicta si omnes ecclesiæ vnius loci interdicantur, vid. glo. 2. l. 16. tit. 9. par. 1.

Monasteria bene defendunt ibidem confugientes, vide glossam secundã legis. 4. tit. 11. par. 1.

Monasteria potius in solitudine sunt ædificanda quam in vrbibus, vide glo. 2 in fine, in proœmio tit. 12. part. 1.

Monasteria de iure communi exempta sunt a lege dicœcesana non vero a lege iurisdictionis, vide glossam primam legis secundæ. titul. 12. partita. 1. vbi illa lex enumerat ista, quod vide.

Monasteria non exempta si habent populum tenentur Episcopo dare decimas, vide glo. 15. l. 2. tit. 12. part. 1.

Monasteria non debent compelli ad hospitandum aliquem, vide glossã decimam sextam. ibidem.

Monasterium habens populum siue ecclesiam parrochialem an sit subiectum Epi-

Universidad de Deusto
Biblioteca

cum Episcopo, vide glo. 1 6. ibidem.

Monasteria an possint voluntate papali monachis contradicentibus deputari & dari clericis secularibus, vide glossam primam legis tertiæ. titulo. 12. partita. 1.

Monasterium si vniatur monasterio regulæ arctioris an talis vnio fieri possit sine licentia Episcopi, vide glossam septimam legis quartæ. titulo. 12. partita. 1.

Monasterium an teneatur alere filios ingressi, vide glossam quintam. legis, 10. tit. 2. part. 3.

Monasterium monialium cæteris paribus plus debet faberi quam virorum, vid. Bal. 2. in fine. l. 5. tit. 3. part. 3.

Monasterium an possit in causa sua homines sui monasterij pro se adducere in testes, vide glossam sextam legis decimo octauæ. titulo decimo sexto. partita. 3.

Monasterium vnum si alteri vniatur an transeat in alium cui vnitur amittatque sua priuilegia, vide glossam tertiam legis septimæ. titulo vigesimo. par. 3.

Monasterij si non sint domini alicuius terræ an & quando ibi greges suas immittere possit & ad pascendum, vide glossam nonam legis nonæ. titulo. 26 par.

Monasterio an quæratur hæreditas per monacum fugitiuum si eum in habitu laicali incedere testator quidam credens illum laicum illum instituit, vide glo. 4. l. 10. tit. 2. part. 4.

Monasterium non tenetur ex facto monachi sui, vide glossam quartam legis. 3 tit. 3 par. 5.

Monasterium an possit petere vt donationem sui monachi ab eo factam ante ingressum reuocetur per talem ingressum ac si talis ingrediens filios de nouo procreasset, vide glo. 7. l. 8. tit. 4. part. 5.

Monasterium an succedat in bonis monachi decedentis intra annum probationis, vide glo. 1 l. 17. tit. 1. part. 6.

Et quid si post ingressum religionis inde recedat an tunc bona applicentur monasterio, vide ibi. glo. 5.

Monasterium habetur loco filij & an excludat parentes a legitima descendentium, vide ibi. dem in glo. 6.

Monasterium in quo quis professus fuit quam partem habere possit in bonis professi quando ipse filios habet, vide ibi. glossam septimam & octauam.

Monasterium in quo aliquis habens filios professus fuit, an illos excludat si in via patris professi suam legitimam petant, vide ibi. glos. 9.

Et an per ingressum monasterij rumpatur testamentum ingressi antea factum, vide glo. 5. l. 20. tit. 1. part. 6.

Monasterium an excludat substitutum datum alicui post mortem suam etiam si substitutus sit de filijs testatoris, vide glossam octauam. colum na. 1. l. 10. tit. part. 6.

Monasterium succedens in alicuius hæreditate an ad confectionem inuentarij teneatur, vide glo. 1. l. 5. tit. 6. par. 6.

Monasterium an inuito monacho ab eius patre exhæredato possit querelam in officio si testamenti inuentari, vide glossam. 13. legis. 13 titulo sexto partita. 6.

Et an mulieres possint in monasterijs monialium carcerari pro ipsarum delicto, & an inde exerahi possint, vide per glossam secundam legis. 5. per tex. ibi. tit. 29. par. 7.

MONETA a sedis Imperatoribus & Regibus fieri potest eius mandato, & hoc est priuilegium ipsorum, vide glossam vndecimam legis. 2. titulo. 1 par. 2.

Moneta vnde dicatur, & an Rex possit valorem & pondus monetæ mutare, & qualiter, & quando, vide ibidem post medium.

Moneta an propter illud quod habet imaginem Regis possit ab eo in valore minui, vide ibidem.

Et hoc antea quam faciat, quid postea quam facta est, vide ibidem.

Monetam Regis si aliquis in terra sua non recepit qualiter puniatur, & quomodo sic ad intelligatur, vide glossam vndecimam legis. 22. titulo. 1. part. 2.

Moneta forensis datur in recognitionem dominij, & an generaliter priuilegiatus a tributis ad solutionem istius monetæ teneatur vide glossam 1. l. 10. tit. 18 par. 2.

Moneta falsa & adulterina quæ dicatur, & de pœna facientis eam sine principis licentia, vi le glossam secundam cum alijs ibi. l. 9. per textum ibi. tit. 7 par. 7.

Et quid si fabricetur falsa moneta non visualis in illis partibus, vide ibi. glo. 3. ad finem.

Monetæ antiquæ non debent affinari alibi quam in domibus monetarū ad hoc designatis, vide. d. glo. 3. in fine.

Monetæ si scindantur vel tondantur per aliquos qualiter isti puniantur, vid. glo. 4. d. l. 9 tit. 7 par. 7.

Moneta si fabricetur in domibus alicuius locatis a fabricantibus, an dominus domum illam amittat & quando non, & quid in minori vel vidua, vide glossas. l. 10. per tex. ibi. tit. 7. part. 7.

Et omnis moneta quæ antiquius cudebatur in istis regnis erat Regis hodie secus est, vide glo. 1. l. 15. tit. 14. par. 7.

Et ex monetis quæ fiunt potest Rex aliquod lucrum consequi & de eo mercedem facere, vide glo. 2. ibidem.

Et de pœna facientis falsam monetam vel aliquid immiscentis, vide gl. 3. 4. & 5. d. l. 15.

MONETARIVS quando & ex quibus teneatur actione furti, & de eius culpa, vide glossa 18. l. 15. per text. ibi. tit. 14. par. 7.

MONIALES an possint ad monasterium arctius transire, sicuti licet monachis, vide glossam secundam in medio legis nonæ. titulo septimo. partita. 1.

Monialibus potest per mitti per abbatissam vt lucrum manuum suarum in vsos proprios conuertant, & an tunc dicantur habere proprium, vide gl. 2. l. 14. tit. 7. part. 1.

Moniales visitare non possunt sed visitabuntur, in talibus enim non ex dit actio sed passio, vide gl. 6. l. 21. tit. 7. par. 1.

Moniales non sunt recipiendæ in aliquo monasterio non mendicantium nisi quæ sustentari possint, vide gl. 2. l. 22. ibidem.

Moniales an committant simoniam aliquid recipiendo cum monialibus me dotis cum monasterium ingreditur, vide glossam septimam. d. l. 22. tit. 7. part. 1. & glo. 3. l. 11. tit. 17. par. 1.

Monialis sacrum velamen suscipere non debet nisi in die dominica vel alterius festiuitatis, de quibus per glossam quintam legis. 13. titulo decimo part. 1.

Et cæteris paribus magis fauetur monasterio monialium quam virorū, vide gl. 2 in fine. l. 5 tit. 3. p. r. 3.

Monachi chartosia potest expelli de monasterio, vide glossam primam l. tit. 10. par 5.

Monialis & an filius monialis matri suę succedat, vide glo. 5. columna 2. quia fit. 5. l. 11. tit 13. par. 6.

Et accedens ad monialem committit tria crimina, & de pœna ipsius, vide gl. 6. l. 11. tit. 13. par. 6.

Et an stuprum monialis eodem modo puniatur quod stuprum alterius virginis vel viduæ, vide glossam secundam legis secundæ. titulo decimo. nono. part. 7.

MONITIO facta alicui post præsumptionem non inducit plenam probationem licet monitus non desistat, inducitur tamen contra eum magna præsumptio, vide glo. 3. l. 18. tit. 6. par. 1.

Monitiones si non præcesserint excommunicationem excommunicatio non valet qui statim absolui debet, neque eius confessus vt sic excommunicationibus excommunicetur quicquam valet, vide glossam primam legis 12. tit. 9 part. 1.

Monitiones sunt introductæ in fauorem publicum ideoque partes illud renunciare non possunt, vide glo. 1. d. l. 12.

Monitio non requiritur ad constituendum aliquem in mora in causis decimalibus sed dies interpellat, vide glossam primam legis. 17. tit. 20. part. 1.

Monitio quæ requiratur ad hoc vt quis possit iure suo priuari, vi. gl. 4. l. 4. 6. tit. 2. part. 3.

Monitio alicui facta post suspicionem, an plene probet & quando, vide glossam quintam legis. 12. titulo decimoquarto. partit. 3. & glos. 1. ibi. tit. 6 part. 1.

Monitio vnica vel bina an requiratur ad constituendum executorem testamentarium in mora vt si intra annum non exequatur voluntatem defuncti ad Episcopum deuoluatur & ipse in pœnam incidat, vide gl. 1. & 3. l. 18. per text. ibi. to. part. 6.

MONITVS non præsumitur aliqui, nisi illud sibi probetur, vide glo. 2. l. 9. tit. 25. part. 4.

MONSTRVOSVS HOMO, vide in verbo HOMO MONSTRVOSVS.

MONTES steriles an veniant in donatione vel locatione, vel in quacumque alia concessione, glo. 1. o. l. 8 tit. 18 par. 3.

Montes sunt communes ciuitatis vel villæ in cuius sunt territorio, & in hoc ciuitas habet fundatam suam intentionem, vide glossam sextam legis 9. titulo. 28. part. 3.

MONVMENTVM, & an in monumento iam constructo possit a pari numerus sepeliendorum, vide glossam secundam legis tertiæ. titulo. 13. part. 3.

Quod inducit ad quæstionem si inter monasterium quod de nouo construitur & aliam parrochialem in constructam fiat pactum quod incimenterio nouo nemo item sepeliretur, an eo constructo pactum valeat, vide. d. gl. 2.

MORA purgatio moræ non admittitur nisi soluto interesse in arbitrio, vide latissime glossam quartam legis trigesimætertiæ. titulo quarto. part. 1.

Moræ purgatio non habet locum in actione quærenda post tempora præfinita quod ad quæstionem notat glossa octaua legis octauæ. titulo vndecimo. par. 3.

usque ad sententiam vel post an faciat crescere estimationem quando in defectum rei illa datur, vide glossam tertiam regis octauæ. titul. primo. part. 5.

Et hunc extra iudicialis interpellatio sufficiat ad constituendum aliquem debitorem in mora vt æstimatio crescat, vide ibi. glo. 4.

Nisi præcesserit casum fortuitum an tunc casus fortuitus excuset vel non, vide glossam tertiam legis secundæ. & glo. 8. l. 3. tit. 2. par. 5. & gl. 11. tit. 3. part. 5.

Mora commodatarij an faciat illum teneri si res commodata pereat post moram etiam quando eodem modo esset penes commodantem periturus, & quid in foro conscientię, & quid in actione reali, vide glossam 1. l. 9. titul. 2. part. 5.

Mora sine fit iudicialis siue extra iudicialis facit quem teneri non obstante casu fortuito, vide glo. 5. l. 4. tit. 3. part. 5.

Mora an possit purgari quando agitur condictione ob causam contra testamentum non adimplentem modum sub quo aliquid sibi fuit relictum vide glo. 1. l. 6. tit. 4. part. 5.

Moratoris in rebus quæ degustari solent, & in rebus quæ ponderari vel mensurari solent quando faciet vt periculum rei ad ipsum pertineat & in quibus non, vide glossam. 2. 6. & 10. legis. 24. tituli quinto partita. 5.

Mora venditor morosus dicatur si non tradat rem ante quam pretium sibi differatur, vide glo. 1. l. 27. tit. 5. part. 5.

Mora non potest purgari nisi re integra, vide glossam decimamsextam. l. tit. 8. part. 5.

Mora an possit purgari per emphyteotam priuati, vide ibidem in glossa decimaoctaua.

Mora & an ad constituendum aliquem in mora propter pœnam institutam appositam sufficiat interpellatio extra iudicialis vel requisitio & contestatio, vide glossam septimam legis decimæquintæ. tit. 11. partita quinta.

Mora debet expressa in stipulatione sui promissione constituat aliquem in mora sine alia interpellatione, vide glossam secundam legis decimaquintæ. ibidem.

Mora conditionis euentus constituat debitorem in mora, vide dictam gl. 4. d. l. 8.

Mora difficultas excuset debitorem speciei vel facti vel quatintatis a mora vide gl. 5. d. l. 18.

Mora an possit purgari vbi est apposita dies & pœna si ad diem non impleatur promissum, vide glossam sextam legis trigesimæquintæ. titulo. 11. partita. 5.

Mora an possit purgari ante litem contestatam nondum soluto interesse quando promittens facere promissum non impleuit, vide ibi. glossam nonam.

Mora an possit purgari quando ius actoris efficeretur deterius, vid. glo. 4. d. l. ibidem.

Mora stipulationibus iudicialibus seu conuentionalibus difficultas impediat moræ & pœnę commissionem, vide glossam quartam legis. 37. tituli. 11. part. 5.

Mora & quando debitor si non soluerit constituatur in mora nulla præcedente interpellatione, vide glossas legis octauæ. titulo decimoquarto. partita quinta.

Mora an possit purgari in contractibus bonæ fidei non obstante die & pœna, vide glo. 2. d. l. 8. tit. 14. part. 5.

Mora debet fieri canonice semper purgari potest si aduersarius non sit damnosus propter moram vide. d. glo. 2. post medium.

Mora & an hæres post moram teneatur de morte vel periculo rei quæ sibi accidit etiam si eodem modo accidere deberat penes legatarium, vide glo. 4. l. 41. titul. 9. part. 6.

MORA PETINI de quibus sijn legibus partitarum, de quibus & cuius valoris intelligantur, vide glo. 2. l. 7. tit. 18. part. 1. & gl. 5. l. 2. tit. 25. part. 2. & glos. 6. l. 2. tit. 11. part. 3. & glo. 3. l. 24. tit. 14. part. 7.

Mora petini de iure partitarum & iure hodierno cuius valoris sint & qui illam faciant, vide glossam sextam legis 24. titu. 6. part. 3. & glos. 3. legis. tit. 18. part. 3. & de istis vide etiam glo. 4. l. 8. tit. 21. p. 4.

Mora petini aurei qui dicantur ad hoc vt donatio vltra summam requirat insinuationem, vide glo. 4. l. 9. tit. 4. part. 5.

MORBVS an excuset a muneribus patrimonialibus, & an a personalibus, vide glo. 3. l. 49. titul. 18. part. 3.

MORS est vltimum terribilium, glossa septima legis sextæ. titul. decimoquarto. part. 2.

Mors constituit debitorem & est propria passio virorum fortium, vid. gl. 1. tit. 15. titulo. 18. part. 2.

Mors citius venit ratione peccati quam si peccatum non esset, vide gl. 2. legis. 17. tit. 4. part. 1.

Mors & de multis modis probandi alicuius mortem, vide glossam primam legis. 14 tit. 4. par. 5.

Mori quis potius debet quam in peccato consentiat, vide glossam octauam. colum. 2. quæst. 2. l. 3. tit. 1. part. 4.

Mors confirmat donationem inter coniuges factam, & quando & de qua morte istud ut intelligendum, vide glossam textam legis quartæ. titu 11. partita. 4.

Mors ciuilis qualis & quare sic appelletur, & an statutum in morte naturali habeat locum in ciuili, vide glossam primam. & glossam nonam legis. 2. tit. 8. part. 4.

Mortis timor vel amissionis bonorum an faciat aliquem non peccare licet aliquod crimen committat, vide glossam primam legis quartæ. titulo. 24. part. 4.

Mors & mortis mentio fieri debet in donatione ad hoc vt dicatur mortis causa facta, vide glo. 2. l. 11. tit. 4. part. 5.

Mors tertij in cuius manus pretium pro aliqua refuit constitutum an vē dictionem retractet, & quid si moriatur vnus contrahentium, vide gl. 6. legis. 9. tit. 5. part. 5.

Mors naturalis patris professi religionem an debeat spectari neque ante filijs legitima debeatur, vide glossam nonam legis. 37. titulo primo partita sexta.

Et qualiter iudex se habere debeat quando aliquem vult ad pœnam mortis condemnare, vide glossam secundam cum alijs ibi. l. 26. per textum ibi. titulo. 1. part. 7.

MORTIS POENA, vide in verbo POENA MORTIS.

MORTALE PECCATVM, vide in verbo PECCATVM MORTALE.

MORTALITER PECCANS, duplici vinculo astringitur ad satisfaciendum, vide glossam 8 prim. in medio legis vigesimæoctauæ. titulo. 4. part. 1.

MORTVVS an viuo præferatur in danda sibi eleemosyna, vide glo. 2. l. 42. titulo. 4. partita. 1.

Mortui an gaudeant indulgentijs a Papa concessis pro ipsis, & an Papa illud facere possit, & quando, vide glossam finalem. columna secunda l. 46. titulo quarto. parti. 1.

Mortuus tempore interdicti debet in campis sepeliri, vide glossam secundam in fine. & ibi glo. 3. l. 15. per tex. ibi tit. 9. part. 1.

Mortuus in ecclesia sepeliri non debet, & quid hodie de consuetudine, vide glo. 7. l. 1. titulo. 11. part. 1.

Mortuus ubi debeat sepeliri, vide glossam primam cum alijs ibi. l. 5. tit. decimotertio. part. 1.

Mortuus extra Regnum in illo sepeliendus non est si viuus ibidem commorari non poterat, vide glo. 8. l. 2. tit. 28 part. 2.

Mortuus si aliquis esse dicatur qualiter illud ab hæredibus probari debeat, vide glo. 1. l. 14. titulo. 14. part. 3.

Mortuus an sententia pro mortuo vel contra eum ferri possit, & quando, vide glo. 4. l. 15. titulo. 22. part. 3.

Moituus esse creditur ille qui est in articulo mortis, vide glossam nonā. columna 2 post principium. l. 1. tit. 13. part. 4.

Mortuus ciuiliter esse dicitur deportatus, vide glossam nonam legis secundæ. titulo. 18. part. 4.

Mortuus an & quando accusari possit, vide glossas legis septimæ. &. 8. & l. 23. per textum ibi. titulo. 1. partit. 7.

Mortuus an & quando suspendi possit, vide glossam tertiam dictæ legis septimæ.

Et viuens cum vituperio vel cum infamia mortuus esse fingitur, vide gl. 6. legis. 7. titulo. 6. part. 7.

Mortuus si post quam fuit sepultus iniuriatur ab aliquibus qualiter ipsi puniatur, vide glossas legis duodecimæ. per textum ibi. titulo nono. partita septima.

Mortuus debitor an possit per creditorem impediri ne tradatur sepulturæ quousque sibi satisfactum sit, & quid si illud faciat cum authoritate iudicis vide glo. 1. l. 18. per text. ibi. titu. 9. part. 7.

Mortuus si iniurietur qualiter iniuriantes puniantur, vide glossam secūdam. d. l. 13. per tex. ibi.

MOTVS primi non sunt in hominum potestate, vidi glossam primā. l. 5. per textum ibi. titulo. 2. part. 7.

MOVENS RIXAM debet in totum culpari, & an egressus in totum liberetur, vide glossam primam in proœmio tituli secundi. part. tertia.

MVLCTA a iudice per sentiam condemnato posita an ipse iudex illam reuocare possit & mutare, & an idem in alia pœna, vide glos. 2. 3. & 4. l. 4. tit. 22. part. 3.

Et an iudex necessario mulctam tollere debeat si pauper sit mulctatus, vide dictam glossam. 2.

Et an idem sit dicendum si mulcta imposita sit ratione contumaciæ vel delicti, vide ibidem in glo. 4.

Mulcta in proprie dicitur quando imponitur sub nomine mulctæ ratione delicti siue contumaciæ, vide d. glo. 4.

Mulcta alij applicata quam fisco minui potest per iudicem, vide glossam 5. d. l. 4. titul. 22. partita. 3.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Index materiarum.

Mulcta quasi semper applicatur fisco, vide dictam glossam quintam. d.l. 4. tit. 2 2. par. 3.
MVLIER.
Excutetur.
Nupta contrahat matrimonium vel sponsalia.
Vouens.
Facit eleemosynam.
Tekificat.
Prægnans.
Adultera vel meretrix, vel incestuosa.
Arcta vel lata.
Separatur.
Accusat vel accusatur vel agit.
Donat vel non.
Religionem ineat.
Dotans se vel petens dotem, vel iuera vel ea perdens.
Careeratur vel capitur.
Renuntiat.
Fide iubens.
Præfertur creditoribus vel alijs.
Ledicur vel damnificatur.
Testatur vel legat.
Alienat.
Instituta hæres.
Adit hæreditatem.
Punitur.
Tutrix vel executrix testamenti.
MVLIER an possit prædicare & an possit sibi ad hoc dari licentia, vide glos. 2. l. 9. titul. 6. part. 1.
Mulier iudicare non potest & quando sic, vide glossas legis. 2 6. titulo. 6. partita prima.
Mulierum commixtio est naturaliter suspecta & appetit virum ficuti natura forinam, vide glos. 2. l. 17. titul. 6. partit. 1.
Mulier qua ratione a natura fuit flexibilis & amicabilis, vide ibidem.
Mulieres quales esse debeam ve possint cum clericis cohabitare. vid. gl. 3. ibidem.
Mulieres habitantes cum clericis si suspecte sint qualiter hodie puniantur vid. d. glos. 3. in fine.
Mulieribus rusticis subuenitur propter iuris ignorantiam, alijs vero nō vide glos. fin. l. fina. tit. 1. part. 1.
Mulierum consuetudo & ipsarum mos consuetudinem non inducit, vide glos. fin. 2. tit. 2. partit. 1.
Mulier infante necessitate baptizare potest, vide glos. 1. 5. tit. 4. part. 1. vide glos. etiam finalem. 1. in l. 1. tit. 7. par. 4.
Mulieres confitentes peccata sua sacerdoti non habenti potestatem confitendi, an saluentur in fide sua, vide glossam sextam. legis. 1. titulo. 4. partita prima.
Mulieres qualiter stare debeant tempore confessionis coram sacerdote, vide glossam finalem per textum ibi. legis vigesimę sextę titulo. 4. partita. 1.
Mulier potest confiteri instante necessitate, vide glossam primam. l. 29. titulo. 4. part. 1.
Mulier si simplex sit poterit confiteri per scripturam, vide glos. 2. legis. 20. titulo. 4. part. 1.
Mulier si clericum percutiat an teneatur ire Romam pro absolutione, vide glos. 11. per text. ibi. in. l. 4. tit. 9. partit. 1.
Mulier viua scindi non debet ve partus viuus nascatur. vide glossa. 2. in fine. legis 34. titul. 19. part. 1.
Mulier non debet esse circa altare tempore missę neque clericum seruiet, dum celebrat neque respondet, vide glossam decimam legis. 1. titulo 13. partit. 1. per text. ibi.
Mulier speciosa est sepulchrum deal batum nisi fuerit sobria, casta, & pudica, & sine ista pulchritudo dicitur venenum, vide glossam octauam l. 1. titulo. 6. partit. 2.
Mulier & an hoc sufficiat ve personaliter non possit citari, & quid si licet vxorata si tamen si honeste viuit, vide gl. 2. l. 3. titul. 7. partit. 3.
Mulier & minor si concurrerint quod priuilegium dicatur potentius, vide glos. 2. in fin. l. 5 tit. 3. part. 3.
Mulier ad videndum an sit corrupta debet ab obstetricibus inspici quas in dex eligere debet, vide glossam sextam legis octauę. titulo decimo quarto. partita. 3.
Mulier dicens filium non ex marito genitum fides ei non est adhibenda si contrarium per filium probetur, vide glossam primam legis nouę. titulo. 14. part. 4.
Mulier quę in habitu viri incedit testis esse non potest & multa contra ipsis hoc facientes, vide glossam decimam octauam legis octauę. titulo 16. partita. 2.
Mulieres an possint cogivt denuntient maleficia mulierum quę interea occulte committantur. vide glossam quartam. legis sextę. titulo. 17. partita. 3.
Et an sufficiat ad mulieris excusationem quod faciat fieri inquisitionem domesticam per solum notarium villę, vide ibidem.
Mulier si ... contumax an audiatur appellans, vide glossam secundam. in fine. l. 9. tit. 23. lib. 11.
Mulier quę per stipulationem ... ra aliquo contrahere promisit si non cōtrahatur ad quid teneat, vide glos. 2. l. 2. tit. 1 part. 4.
Mulier si leprosa sit magis imminet periculum viro quam mulieri si vir sit leprosus, vide glos. 7. l. 7. tit. 2. part. 4.
Mulier si dicit se virginem cum ita non sit an propter id matrimonium dissoluatur, & quid in sponsa de futuro ante copulam, vide glos. 6. l. 10. titul. 2. partit. 4.
Et quid si quis cum aliqua contrahat matrimonium sub conditione scilicet, si te virginem inuenero, vide d. glos. 6.
Mulier & illi minor metus est iustus & sufficiens quam in persona viri, vide glos. 7. l. 15. tit. 2. part. 4.
Mulier honestatis vidua sit si timeat se per vim ab aliquo cognosci sed probet iustam causam timendi vide ibidem in gl. 2.
Mulieri non est ignoscendum quę propter paupertatem turpissimam vitam elegit, vide glos. 2. l. 5 tit. 3. part. 4.
Mulier si virgo sit neque a viro propter eius virginitatem cognosci post sit, an possit cum aliquo actu medicinali clausura pudoris frangere, si postea illam cognoscere poterit, & an illud sit contra naturam, vide glos. 6. l. 2. tit. 8. partit. 4.
Mulier quę a viro cognosci non potest carnaliter tolerare debet ve separetur si periculum sit leue, vide glossam octauam, legis secundę, titulo. 8 partit. 4.
Mulier qualiter & a quibus matronis inspicienda sit quando dicit virum frigidum esse, vide glos. 9. l. 5. titul. 8. part. 4.
Mulier an excusetur ab adulterio si per vim fuit cocta, & qualis ista vis esse debeat, & quid si maritus illam premonuit vt aufugeret ne vi honestum opprimeretur & ipsa noluit, vide glo. 1. per tex. ibi. l. 7. tit. 9. par. 4.
Mulier qualiter debeat certificari de morte viri sui ante quam cum secundo contrahat, & an sufficiat probatio per famam, vide glossam secundam. l. 8. tit. 9. par. 4.
Mulier an teneatur cauere de euictione rei dotalis si illud sibi tradatur petierit. vid. glos. 1. 22 titul. 11. part. 4.
Mulier soluto matrimonio quas vestes hęredibus mariti reddere debeat vide glos. 9. l. 23. titul. 11. partit. 4.
Mulier aduersus maritum quod remedium habeat si dilapidatur dotis, & quę remedia sibi competant, vide glossam primam legis. 28. titulo 11 partita. 4.
Mulier an teneatur idoneam cautionem mariti recipere de non dilapidando dotem ipsius si restituere nolit, vide glossam quartam dicta. legis vigesimę nonę.
Mulier qualiter & intra quantū tempus soluto matrimonio dos reddere debeat, & quando, & quid si marito dos fuerit sibi legata, an interim dos debeatur non spectata dilatione, vide glossam tertiam legis 31. tit. 11. partita. 4.
Quod procedit etiam si maritus esset pauper tempore contractus matrimonii, vide ibidem.
Mulier tenetur donationem propter nuptias sibi factam statim restituere si ei dos fuerit statim restituta, vide glossam quartam, legis legis. 11. partita. 4.
Mulier quę ad tertias nuptias conuolauit de incontinentia notatur & illud est abominabile apud homines, vide glossam primam legis primę titulo. 12. partita. 4.
Et an legatū mulieri ab extraneo relictum si caste vixerit debeatur illi si tertio nupserit, vide dict. glo. 4.
Et an valeat legatum per maritum vxori relictum dummodo non nubat si ad secundas nuptias conuolauerit, vide ibidem.
Mulier qua de causa impediatur matrimonium contrahere intra annum luctus, vide glossam tertiam. legis tertię tit. 12. part. 4. & ibi vide glos. 4. & glos. 3. l. 5. tit. 3. part. 6.
Et pœnę quæ de iure ciuili contrahenti imponebantur sunt per ius canonicum sublatæ secundum opinionem communem, vide ibidem glos. 3. d. l. 3 iuncta ibid. glo. 4.
Et an pœnæ sic impositæ nubenti habeant locum in aliquo casu vel quando sunt positæ in filiorum fauorem, vide ibidem.
Et an illæ pœnæ de iure ciuili habeant etiam locum si matrimonium solueretur aliter quam per mortem, vide ibidem in d. gl. 4.
Mulier eo ipso quod peccat in corpore a marito priuilegia mariti & uxoris filiorum, vide glos. 6. d. l. 3 tit. 12. part. 4.
Mulier quæ assistit in taberna & dat vinum potantibus villa efficitur & quid de domina cauponæ, vide glossam quintam legis tertiæ titulo 3. partita. 4.
Mulier quæ publicis præst mercimoniis non potest esse contubernalis neque aliæ multæ, vide glossam sextam cum alijs ibi per illum textum ibi. in d. l. 3.
Mulier vidua an possit filium suum ponere ad seruiendum alicui, vide glosa. in procemio tit. 17. part. 4.
Muller an possit habere peculium quasi castrense ex principis donatione vide glo. 9. l. 7. tit. 17 part. 4.
Mulier an debeat mitti in possessionem rerum mariti si sit prægnans vide glo. 1. l. 3. tit. 25. part. 4. & ibi vide quid si bona sint maioræ

Septem partitarum.

Mulier & an possit deponi res in muliere, vide glossam tertiam legis tertię tit. 3. par. 5
Mulier luxuriose viuens & malæ famæ potest a vicinia expelli ne alios inficiat, vide glo. 2. l. 14. tit. 10. par. 5.
Et quid si filius familias recipiat mutuum pro dote mulieris an iuuetur macedoniano, vid. gl. 3. l. 3. tit. 12. par. 5.
Mulier præsumitur ignorare iura, vid. gl. 4. d. l. 3.
Mulier veste virili vti non debet, & quid si faciat vt recipiatur eius fides, vid. gl. 10. d. l. 3. tit. 12. par. 5.
Mulier an dote priuari debeat in causa primipilari vel ob tributum Regi soluendum vel quando mariti earum fallunt, id est (se alçan) vide glo. 7. l. 25. tit. 11. par 5.
Mulier an prius debeat habere arras quam alia debita soluantur, vid. gl. 3. l. 29. tit. 11. par. 5.
Mulier & fiscus pari passu ambulant in præferendo se cæteris creditoribus enim si obreptionem crediderunt, vid. glo. 3. & 4. d. l. 29. & glo. 2. per tex. ibi. tit. 3. par. 5.
Mulier ex nouatione in se suscepta obligatur ipso iure sed ei succurritur per vellejanum, vide glossam tertiam legis. 17. titulo decimoquarto. partita. quinta.
Mulier si libidinis causa aliquid recepit si postea promissū nō adimpleat, an die datum ab ea repeti possit, vide glossam secundam legis. 53. titulo decimoquarto. par. 5.
Et quid si ipsa turpitudinem fecit prout promisit an sibi datum repeti possit, & an illud fisco applicetur, vide ibidem.
Mulier an possit testare & disponere de tali lucro turpiter acquisito, vide ibidem.
Et si mulier non fecit talem turpitudinem an fiscus possit ab ea tale lucrum vendicare, vide ibidem.
Mulier quæ causa libidinis aliquid recepit an in foro animæ restituere teneatur, & cui, vide d. gl. 2. in fine.
Et quid si causa libidinis ista fit ei aliquid promissum an illud ab ea exigi possit vide glo. 4. d. l. 53.
Mulier in continens inter seruos suos dedecus est totius cognationis & ideo iniuriata de adulterio cum seruo illum suum hæredem facere possit vide glo. 2. l. 3. tit. 3. par. 6.
Mulier rapta si nubat raptori an ex ejus testamento aliquid capere possit vid. gl. 12. l. 4. tit. 2. par. 6.
Mulieres esse debent in partu fœminarum, viri autem non, vide glos. 5. l. 7. per tex. ibi. tit 6. par. 6.
Mulieres in qua ætate maritari debeant & quid si adsit regionis consuetudo, vid. gl. 8. l. 5. tit. 7. par. 6.
Mulier si dedecus maritū facultatem eligendi vnum ex filijs suis ad maioratum si non eligat intra annum an postea eligere possit, & an tunc eligere possit filium quem habet in potestate, vid. gl. 2. d. l. 25. tit. 9. par. 6.
Mulier de bonis suis etiam paraphernalibus sine licentia viri disponere non potest, vide glossam quartam columna quinta, ad medium legis 11. par. 6.
Mulier quæ ex adulterio concepit filium an talis filius ei succedere possit vide glossam quintam columna prima quæstione. 1. & 2. legis. 11. titu. 13. par. 6.
Mulieres diligunt maritos etiam vltra filios, vid. gl. 14. l. 4. tit. 16. part. 6. & glo. 6. l. 19. ibidem.
Et an mulieri luxuriose viuenti per iudicem curator dari possit, vid. gl. 2. tit. 16 par. 6.
Mulieres olim adiscebant grammaticam, vide glossam secundam. l. 16. titulo. par. 6.
Mulieres an & quales possit tutorem minoris accusare de suspecto, vide glo. 2. tit. 18. par. 6.
Mulier si committat crimen proditionis an filijs sui sint puniendi, vid. glo. prin. & gl. 6. l. 2. tit. 2. par. 7.
Mulier si cum sit nupta vocetur meretrix quia illud ante fuit, an vocans teneatur actione iniuriarum, vide glossam septimam in fine legis. 2. titulo. 9. par. 7.
Mulier an possit inferre violentiam cum armis, vide glossam primam. l. 10. par. 7.
Mulier malæ famæ debet eici de vicinia ne alias inficiat vel infamet, vide glos. col. 2. l. 7 nit. 17. par. 7.
Mulier quæ cum proprio seruo se injungit qualiter puniatur siue nupta sit siue non, vide glossam sextam septimam & octauam. l. 15. per textum titulo. 17. par. 7.
Et quid si cum alio famulo suo se immisceat an eadem pœna puniatur, vid. d. gl. 7.
Mulier si sine vi seducta sit suasionibus viri an tunc vir pœnam stupratoris habere debeat, vide glossam tertiam legis secundæ. titulo decimo. par. 7.
Mulier nupta, vidua, vel virgo, si per vim ab aliquo rapiatur qualiter rapta puniatur, vide glossas. l. 3. per tex. ibi. tit. 20. par. 7.
Et an solus raptus sine alia commixtione sufficiat ad incurrendam pœnam legis, vide ibidem in glo. 2.
Mulier iudæa siue hæretica non gaudet priuilegio dotis, vid. gl. 1. l. 7. titulo 19. 24. par. 7.
Mulier maiora vulnera patitur quam masculus, & an ipsa priusquam masculus torqueri debeat quando ambo veniunt torquendi, vid. gl. 2. l. 5 tit. 30. par. 7.
MVLIER EXCVSATVR, & mulier minor 12. annis an excusetur propter iuris ignorantiam, vide glossam tertiam legis finali, per textum ibi. tit. 1. par. 1.
Mulieribus rusticis subuenitur propter iuris ignorantiam, alijs vero nō vide glo. fin. d. l. finalis.
Mulier an excusetur ab adulterio si per vim fuit coacta, & qualis ista vis esse debeat, & quid si maritus illam præmonuit vt aufugeret ne vi honestum opprimeretur & ipsa noluit, vide glossam primam per textum ibi. l. 7. tit. 9. par. 4.
MVLIER NVPTA CONTRAHIT matrimonium vel sponsalia, & mulieres contrahentes sicienter matrimonium cum existentibus in saeris ordinibus qua pœna ferlantur, vide glossam quartam legis. 41. titulo. 6. par. 1.
Mulier quando est nupta desinit esse ciuis propriæ originis & in quibus vide glo. 7. l. 32 tit. 2. par. 3.
Mulier cum qua iu lex matrimonium contrahere voluit coram eo citari non potest & idem si eam per vim habere voluit & iste est casus speialis, vid. gl. 1. l. 9. tit. 7. par. 1.
Mulier quæ per stipulationem cum aliquo contrahere promisit si non contrahat ad quid teneatur, vide glossam secundam legis secundę titulo primo. part. 4.
Mulier quæ matrimonium contrahit licet vetula sit neque parere possit matrimonium tenet, vide glossam quartam legis tertiæ. titulo secundo. part. 4.
Mulier si matrimonium contrahat cum aliquo errando in ipsius personam quia de eo aliquando habuit notitiam an teneat matrimonium, & quid si de eo nullam habuit notitiam, sed dixit se filium Regis, &c. vide glo. 3. per textum ibi. l. 10. tit. 2. par. 4.
Et quid si mulier erret in qualitate an talis qualitatis error vitiet matrimonium, vide ibidem in glo. 4.
Mulier si dixit se esse virginem cum ita non sit, an propter id matrimonium dissoluatur, & quid in sponsa de futuro ante copulam, vid. glos. 6. d. l. 10. titul. 2. par. 4.
Et quid si quis cum aliqua contrahat matrimonium sub conditione scilicet, si te virginem inuenero, vid. d. gl. 6.
Mulier qualiter debeat certificari de morte viri sui ante quam cum secundo contrahat, & an sufficiat probatio per famam, vide glossam secundam. l. 8. tit. 9. par. 4.
Mulier si matrimonium contraxerit in vno loco & postea fuerit ad aliū ad ibi habitandum translata qualis locus inspiciendus sit ve pactionem inter eos positæ obseruetur vel non, & an locus domicilij mariti, vide glo. 1. l. 24. tit. 11. par. 4.
Mulier quæ ad tertias nuptias conuolauit de incontinentia notatur & illud est abominabile apud homines, vid. glossam primam legis primę tit. 12. par. 4.
Et an legatum mulieri ab extraneo relictum si caste vixerit debeatur illi si tertio nupserit, vide ibidem.
Et an valeat legatum per maritum vxori relictum dum modo non nubat si ad secundas nuptias conuolauerit, vide ibidem.
Mulier quia de causa impediatur matrimonium contrahere intra annum luctus, vide glossam tertiam legis tertiæ. titulo. 12. par. 4. & ibi vide glo. 4. & glo. 3. l. 5. tit. 3. par. 6.
Et pœnæ quæ de iure ciuili sic contrahenti imponebantur sunt per ius canonicum sublatæ secundum opinionem communem, vide dictam gl. 3. d. l. 3. iuncta ibi. glos. 4.
Et an pœnæ sic impositæ nubenti habeant locum in aliquo casu vel quando sunt positæ in filiorum fauorem, vide ibidem.
Et an illæ pœnæ de iure ciuili habeant etiam locum si matrimonium solueretur aliter quam per mortem, vide ibidem in d. glo. 4.
Mulier si matrimonium cum præfide durante officio contraxerit an permetum contraxisse videatur, & an hæc præsumptio alias probationes fouet, vide glossam duodecimam per textum ibi. l. 2. tit. decimoquarto par. 4.
Mulier rapta contrahens cum suo raptore matrimonium an amittat bona raptoris quæ propter raptum ibi applicata fuerunt, & an per matrimonium raptor a pœna liberetur, vide glossam tertiam legis tertiæ titul. 20. par. 7.
Mulier sciens contrahens matrimonium illicitum & dotem tradens viro hoc ignorantiam matrimonio soluto dotem repetere possit & quare non, & quid si non tradidit dotem sed tantum promisit, vid. glo. 1. l. 50. titulo. 14 par. 5.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Index materiarum.

Et an in tali casu dos cedat lucro marici vel applicetur fisco, vide ibidē
Et quid si ambo impedimentum sciebant, & quid si matrimonium non sit adhuc carnali copula consummatum, vide glosas legis.51. tit. 14. partita quinta.
Mulier rapta si nubat raptori an ex eius testamento aliquid capere possit, vid. gl. 12. l. 4. tit. 3. par. 6.
Mulier nubens infra annum luctus an debeat puniri, vide dictam glos. duodecimam in fine.
Mulier quando sponsalia contraxit an amittat per hoc filiorum suorum tutelam, vide gl. 1. l. 5. tit. 16. par. 6.
Mulier, si cum sit nupta vocetur meretrix quia illud antea fuit an vocans teneatur actione iniuriarum, vide glosam septimam in fine. l. 1. tit. 9. par. 7.
Mulier quæ scienter contraxit matrimonium cum hæretico an amittat dotem, vid. gl. 3. l. 1. tit. 2. part. 7.
Mulier quæ viuente primo viro matrimonium cum alio contraxit qualiter puniatur, & an de isto crimine cognoscant inquisitores hæreticæ prauitatis, vide glosam primam legis. 16. per textum ibi. titulo decimo septimo. part. 7.
Mulir nupta vidua, vel virgo si per vim ab alio rapiatur qualiter rapiēs puniatur, vide glosas legis tertiæ per textum ibi titulo vigesimo partita septima.
Et an solus raptus sine alia commixtione sufficiat ad incurrendam pœnam legis, vide ibidem in glo. 2. d. l. 3.
Mulier nupta si fiat Sarracena vel hæretica amittit dotem & de eius pœna vltra hoc, vide glosam secundam & tertiam legis sextæ. titulo vigesimoquinto. par. 7.
MVLIER VOVENS, Mulier simpliciter dando licentiam marito intrandi religionem an tacite videatur vouere continentiam, & an de hoc debeat certificari, gl. 6. l. 1 1. tit. 7. par. 1.
Mulier etiam si senex sit marito intrante religionem vouere debet, vide glo. 8. l. 11. tit. 7. par. 1.
Si vero sit iuuenis etiam si castitatem vouerit profiteri tenetur, vide glo. nonam ibidem.
Mulier an possit continentiam vouere sine mariti consensu, vid. gl. 9. l. 3. tit. 8. par. 1.
Et quid in voto vltramarino emisso pro subsidio terræ sanctæ, vide ibidem & glo 3. l. fin. ibidem.
Mulier an vouere possit sit votum si marito præiudiciale, vid. glossam. in l. 7. tit. 2. par. 4.
In fuit tamen præiudicium bene potest vouere, vide ibidem in glosa duodecima.
Mulier si viro licentiam dederit intrandi religionem an videatur vouere continentiam tacite, vide glossam tertiam legis secundæ. titulo decimo partit 4.
MVLIER FACIT ELEEMOSYNAM.
Mulier de quibus possit facere eleemosynam in vita mariti, vide glo. 5. l. 12. titulo. 23. part. 1.
MVLIER TESTIFICAT. Mulier quæ habitu virili incedit testis esse non potest & multa contra ipsas hoc facientes, vide glossam. 18. l. 8. titul. 16. par. 3.
Mulier an possit esse testis in crimine capitali, vide glossam primam. l. 17 titulo. 16. par. 3.
Mulier an possit esse testis in testamento facto inter liberos, vide gl. 3. legis. 7. tit. 1. par. 6.
MVLIER PRAEGNANS si sit, & fidelis & decedat fueritque sepulta in aliqua ecclesia non consecrata, an ea inde non abducta ibidem consecrari fieri possit, vide glossam secundam legis decimæ quartæ titulo decimo. par. 1.
Mulier viua scindi non debet vt partus viuus nascatur, vide glossam secundam in fine. d. l. 14.
Mulier prægnans petere potest in die festata vt mittatur in possessionē rerum ne fame pereat, vide glossam septimam legis. 35. titulo secundo par. 3.
Mulier quæ dicit se prægnantem debet in possessionem bonorum mitti eniam si bona sint feudalia, vid. glossam septimam legis septimæ. tit. 23 part. 3.
Mulier an debeat mitti in possessionem rerum mariti si prægnans sit, vid glossam. 1. l. 3. tit. 25 par. 4.
Et ibi vide quid si bona sint maioriæ.
Mulier dicens se prægnantem qualiter custodiri debeat & per quos, & an illud consanguineis mariti dicere debeat, & quibus, & an ea inuita vēter inspici vel tangi debeat vel aliquo modo perscrutari, vid. gl. 1. 2. & 3. & 4. l. 17. per tex. ibi. tit. 6. par. 6.
Mulier prægnans si abortum fecerit an qui causam sibi dedit pœna homicidæ puniatur, vide glo. 1. l. 1 tit. 8. par. 7.
Mulier prægnans si sui culpa abortum fecit qualiter puniatur, & quando, vide glossas. l. 8. per textum ibi. tit. 8. par. 7.
Mulier prægnans quæ mittitur in possessionem rerum mariti habet solummodo nudam detentationem, vide glosam quintam legis. nonæ decimo. par. 7.
Mulier prægnans an possit torqueri & an statim post partum, & quid si non inuenitur nutrix an differatur tortura, vide glosam octauam legis. 2. per textum ibi titulo. 30. par. 7.
Mulier prægnans non debet vltimo supplicio puniri quousque pariat vid. gl. 4. l. 11. tit. 31. par. 7.
MVLIER ADVLTERA, vel meretrix, vel incestuosa.
Mulier accusata de adulterio an ei possit sententia in fauorem adulteri lata & quando, vide glossam quintam legis vigesimæ primæ. titulo. par. 3.
Mulier an excusetur ab adulterio si per vim fuit coacta, & qualis ista vis esse debeat, & quid si maritus illam præmonuit vt ad suggerentē vim filium opprimeretur & ipsa noluit, vide glossam primam per textum ibi. l. 7. tit. 9. par. 4.
Mulier adultera debet marito dotem & donationem propter nuptias restituere, vide glo. 4. per text. ibi. l. 12. tit. 9. par. 4.
Mulier incontinens inter seruos suos dedecus est totius cognationis, & an accusata de adulterio cum seruo illum suum hæredem facere possit, vide glo. 2. l. 3. tit. 3. par. 6.
Mulier quæ ex adulterio concepit filium an talis filius ei succedere possit, vide glossam quintam. columna prima, quæstione. 1. & 2. legis. 11. tit. 13. par. 6.
Mulier adultera per maritum occidi potest, & quo iure maritus ad hoc admittatur, vid. d. gl. 5. col. 1. in fin. & col. 2. in principio.
Mulier reperta in adulterio vel intra annum luctus nubens seu luxuriose viuens est infamis infamia iuris, vide glosam. 1. 2. & 3. l. 3. per text. ibi tit. 6. par. 7.
Mulier quæ vere adultera est an contra vocantem sibi adulteram agere actione iniuriarum etiam si vocans illud probare velit & an admittatur, & an tunc cum verum dixit teneatur se dedicere, vide gl. 7. col. 2. quæstio. 1. 2. & 3. l. 1. tit. 9. par. 7.
Mulier non potest accusari de adulterio ab extraneo sed a solo marito ipsius, vid. d gl. 7. col. 2. quæst. 2.
Mulier si cum sit nupta vocetur meretrix quia illud antea fuit an vocans teneatur actione iniuriarum, vid. d. gl. 7. in fine.
Mulier accusata de adulterio quando debet exceptionem Ienocinij proponere, vide glo. 4. l. 7. tit. 17. par. 7. per text. ibi.
Et quales alias exceptiones proponere possit in sui defensionem & quando, vide glosas. l. 8. 9. 10. & 11. ibidem.
Mulier quæ cum proprio seruo se iniungit qualiter puniatur siue nupta sit siue non, vide glossam sextam septimam & octauam. l. 13. per textū ibi titulo. 17. par. 7.
Et quid si cum alio famulo suo se immisceat an eadem pœna puniatur, vide dictam glo. 7.
Mulier incestuosa qualiter & quando puniatur eadem pœna qua vir, vide glo. 2. l. 3. per text. ibi tit. 18. par. 7.
Mulier si meretrix sit an eius raptus sit punibilis vel non & quando sic, vide gl. 7. l. 2. tit. 19. par. 7.
MVLIER ARCTA vel latet mulier si sit multum arcta vel ita lata quod a viro cognosci non possit carnaliter, an propter hoc matrimonium dissoluatur, vide glossam quintam legis. 21. titulo octauo. par. 4. per textum ibi.
Et idem est si habet aliud impedimentum per quod in cognoscibilis reddatur, vide ibi glo. 5.
Mulier si virgo sit neque a viro propter eius virginitatem cognosci possit an possit cum aliquo actu medicinali claustra pudoris frangere & postea illam cognoscere poterit, & an istud sit contra naturam, vide gl. 6. l. 2. tit. 8. par. 4.
Mulier quæ a viro cognosci non potest carnaliter curare debet vt aperta tur si periculum sit leue, vide glossam octauam legis secundæ. titulo. partita quarta.
Mulier quæ a viro propter eius arctitudinem cognosci non potest si ab eo separetur & a secundo viro cognoscatur an ad primum reddire debeat, vid. glo. l. 3. tit. 8 par. 4.
Et quid si ex vsu secundi viri facta fuit cognoscibilis primo, vide ibidē.
Mulieres quæ per medicinam reddunt se arctas & quid tunc matrone illas inspicientes facere debeant, vide glossam nonam legis quintæ titulo octauo. par. 4.
MVLIER SEPARATVR, & mulier quæ a viro propter eius arctitudinem cognosci non potuit si ab eo separetur & a secundo viro cognoscatur an ad primum redire debeat, vid. gl. 1. d. 3 tit. 8. par. 4.
Et quid si ex vsu secundi viri facta fuit cognoscibilis primo, vide ibidem
Mulier corrupta si petat matrimonium separari ob viri sui frigiditatem intra quantum tempus istud allegare debeat, & quid in virgine, vide glossas. l. 6. titulo. 8 par. 4.
Mulier quæ a matrimonio fuit ob viri frigiditatem separata, si ipse postea aliam carnaliter cognouit an ipsa petere possit separationem quo ad thorum propter adulterium viri cum alia factum vt si ad primam vxorem non reddeat, vide glosam secundam legis septimę. titulo octa uo, partita quarta.
MVLIER ACCVSAT, vel accusatur, vel agit.
Mulier potest maritum accusare de adulterio quo ad thori tantum separationem, vide glos. 1. 2. l. 2. tit. 9. part. 4.
Mulier si agat hypothecaria contra tertium possessorem pro sua dote constante matrimonio vt se alat ex ea, an tūc huic tertio possessori liceat offerre pecuniam pro tali hypotheca, & quando sic, vide glosam. 3. l. 18. tit. 13. par. 5.
Mulier si agat hypothecaria cōtra tertium possessorem pro sua dote constante matrimonio vt se alat ex ea, an tunc huic tertio possessori liceat offerre pecuniam pro tali hypotheca, & quando sic, vide glossam. 3. l. 18. tit. 13. par. 5.
Mulier an dote priuari debeat in causa primipilari vel ob tributum Regi soluendum vel quando mariti earum fallunt, id est (se alçan) vide gl. 7. l. 2. 5. tit. 13. par. 5.
Mulier si propter vergentiam viri ad inopiam agat ad dotem, an tunc creditoribus competat ius offerendi, vide glossam secundam legis. 24. tit. 13. par. 5.
Mulier scienter contrahens matrimonium illicitum & dotem tradens viro ho. ignoranti an matrimonio soluto dotem petere possit, & quare non, & quid si non tradidit dotem sed tantum promisit, vid. gl. 3. l. 50. tit. 14. par. 5.
Et an in tali casu dos cedat lucro mariti vel applicetur fisco, vide ibidem.
Et quid si ambo impedimentum sciebant, & quid si matrimonium non sit adhuc carnali copula consummatum, vide glossas legis. 51. tit. 14. par. 5.
Mulier si in dicto casu dotem petierit an vir possit contra eam excipere de iure fisci, vide ibidem in glo. 3.
Et quid si error in iure an talis error illos excuset a pœna, vide glos. quintam. d. l. 51.
Mulier si in dotem mancipia æstimata dedit si postea illa sibi a marito legentur, an ipsa mancipia & æstimationem habere debeat, vide glo. 3. quæst. 2. l. 16 tit. 9. par. 6.
MVLIER CAPITVR vel CARCERATVR.
Mulier non capitur etiam pro delicto fitali nisi descendat ex delicto vel sit mulier luxuriosæ vitæ, vide glossam tertiam legis tertiæ. titulo septimo. par. 3.
Et quid si debitum descendat ex administratione tutelæ, & quando, & quid si tunc sit vxorata, vide. d. glo. 3.
Mulier an possit pro debito sibi incarcerari, vid. d. gl. 3.
Mulier pro debito carcer ati non potest, vide glossam. 13. in fine legis. 29. tit. 8. par. 5.
Mulieres capi e cum hominibus in carcere poni non possunt, & quid in meretrice, vid. gl. d. l. 5. tit. 29. par. 7. per tex. ibi.
Mulier quæ in monasterio carceratur an gaudeat immunitate, vide glos. secundam d. l. 5.
Et an monasterium illam defendere possit ne extrahatur, vide ibidem.
MVLIER RENVNTIAT.
Mulier cum defendit consanguineum morti condemnatum an debeat renuntiare velleiano, vid. gl. 8. l. 7. tit. 5. par. 3.
Mulier si consenserit in venditione mariti & renuntiauit iuri hypothecæ an talis renuntiatio valeat, vide glossam tertiam legis. 58. titulo decimo octauo. par. 3.
Mulier si renuntiet beneficio. l. 2. C. de rescindenda venditione prius de illo certiorari debet, vide glossam duodecimam, ad finem legis. 6. titulo. 5. partita. 5.
Mulier si simpliciter renuntiet velleiano an præsumatur de tali beneficio prius fuisse certioratam, & quid si ibi interuenerit iuramentum, & an stetur notarii dicenti fuisse certioratam, vide glossam quartam legis. 2. tit. 12. par. 5.
Mulier an possit fideiubere ad piam causam vel patre incarcerato, & an tunc teneatur renuntiare velleiano & si non renuntiet possit a patre exhæredari, vide glo. 18. l. 4. tit. 7. partit. 6. & vide hoc infra in verbo MVLIER FIDEIVBENS.
MVLIER FIDEIVBENS. Mulier in quibus casibus fideiubere possit, & quando, & quibus concurrentibus, & qualiter tunc fideiussio fieri debeat, & qualiter certiorari debeat de priuilegijs sibi competentibus, vide glo. l. 3. per tex. ibi. tit. 12. par. 5.
Mulier non potest fideiubere pro marito neque renuntiatio aliquid operabitur, vide glo. 6. d. l. 3.
Et quid si renuntiatio fiat coram testibus instrumento non interueniente an tunc renuntiatio aliquid operetur, vide ibidem.
Mulier an teneatur de fideiussione ab ea facta ex rei tei arione actus, vide ibidem in glossa septima. per textum ibi & glo. 3. in fine legis. 27. titulo. 13. par. 5.
Mulier si pro fideiubendo prætium recepit an fideiussio teneat, & quale istud pretium esse debeat, vide ibi glo. 9. d. l. 3.
Mulier veste virili vti non debet & quando hoc sibi liceat, & quid si faciat, vt recipiatur eius ... iuramento, vide ibidem in glo. 10.
Mulier fide iubens item ... tum an retro trahatur ista obligatio ad

Septem partitarum.

Universidad de Deusto
Biblioteca

ad primam intercessionem, vide glos. tertiam. in fine legis vigesimæse ptimæ, titul. 13. par. 5.
Mulier an possit fideiubere ad piam causam vel patre incarcerato, & an tunc teneatur renuntiare velleiano, & si non renuntiet possit a patre exhæredari, vide glossa decimaoctaua. legis quartæ. titulo septimo. par. 6.
MVLIER PRÆFERTVR CREDITORIBVS vel alijs.
Mulier habet priuilegium prælationis virtutæ tacitæ hypothecæ quam in bonis mariti habet aduersus cæteros creditores, & an idem fit dicendum in marito cum habeat eandem tacitam hypothecam in bonis vxoris, vid. gl. 1. l. 23. tit. 13. par. 5.
Et an mulier habeat tacitam hypothecam in bonis mariti quando a principio per pactum iuratum hoc fuit conuentum, vide ibi glos. 2.
Et de virtute huius tacitæ hypothecæ & ad quæ bona extendatur, vide d. gl. 2 per totam.
Mulier in dote sita an præferatur creditori cuius pecunia res empta vel refecta fuit & quando. vide glossam primam legis. 28. titu. 13. par. 5. & gl. 4. l. 30. ibidem.
Mulier & fiscus pari passu ambulant in præferendo se cæteris creditoribus etiam si cohreptionem crediderun., vide ibidem in glos. 3. & 4. & glo. 2. l. 33. per text. ibi. tit. 13. par. 5.
Mulier an præferatur anterioribus creditoribus habentibus tacitam hypothecam, & quid in bonis postea acquisitis, vide glossam tertiam & quartam. d. l. 33. tit. 13. par. 5.
MVLIER LAEDITVR.
Mulier si enormissime lædatur in transactione an possit intentare remedium. l. 2. C. de rescindenda venditione, vide glossam tertiam legis. 34 tit. 14. par. 5.
MVLIER TESTATVR, VEL LEGAT, VEL DISPONIT.
Mulier de arris libere potest disponere, est enim lucrum ipsius, vid. gl. 6. l. 7 tit. 11. par. 4.
Et an si mulier non fecit talem turpitudinem an fiscus possit ab ea tale iu crum vendicare, vide ibidem.
Mulier de bonis suis paraphernalibus sine licentia viri disponere non po test, vid. glo. 4. col. 5. ad medium. l. 6 tit. 11. par. 6.
MVLIER ALIENAT.
Et mulier de arris libere potest disponere, est enim lucrum ipsius, vid. gl. 6. l. 7. tit. 11. par. 4.
Mulier de lucro turpiter acquisito an possit disponere, vide gl. 2. legis 53. tit. 14. par. 5.
Mulier an constante matrimonio possit alienare rem dotalem conferendo alienationem in tempus soluti matrimonij, vid. gl. 12. in fine legis. 4 tit. 3. par. 6.
Mulier de bonis suis etiam paraphernalibus sine licentia disponire non potest, vide glossam quartam. columna quinta an medium legis. 6. titulo undecimo. part. 6.
MVLIER INSTITVTA HERES.
Mulier si instituatur hæres ab aliquo sub conditione si cum aliquo nupserit, an si ille nolit an sibi debeatur hæreditas, & an condictio habeatur pro impleta, vide glo. 3. l. 14. per tex. ibi. tit. 4. par. 6.
Et an ipse nolens pœnitere possit, vide ibi glo. 6.
Et quid si mulier ista ab aliquo certio impediatur vel quid in legato ad pias causas vel alimentorum vel libertatis, vide ibidem in glo. 4.
Mulieres institutæ hæredes an ab hæreditate repellantur tanquam indignæ si necem defuncti non vendicauerunt, vide glossam octauam legis. 11. tit. 7. par. 6.
MVLIER ADIT HAEREDITATEM.
Et an mulier possit adire hæreditatem sine consensu coniunctorum, vide glo. 8. l. 15. tit. 6. par. 6.
MVLIER PVNITVR.
Mulieres habitantes cum clericis si suspectæ sint qualiter hodie puniantur, vide glo. 3. in fine. l. 37. tit. 6. par. 1.
Mulier nubens infra annum luctus an debeat puniri, vide glossam. 12. in fine. l. 4. tit. 3. par. 6.
Mulier qualiter puniatur si tutorem filio suo minori non petierit & qualiter excuseur, vide glosan quartam & quintam legis. 12. titulo decimosexto. part. 6.
Mulier prægnans si sui culpa abortum fecerit qualiter puniatur & quando, vide glossas. 18. per text. ibi. tit. 8. part. 7.
Mulier quæ cum proprio seruo se iniungit qualiter puniatur siue nupta sit siue non, vide glosam sextam, septimam & octauam legis. 15. per textum ibi. tit. 17. par. 7.
Et quid si cum alio famulo suo se immisceat an eadem pœna puniatur, vide dictam glossam. 7.
Mulier quæ viuente viro matrimonium cum alio contraxit qualiter puniatur, & an de isto crimine cognoscant inquisitores hæreticæ prauitatis, vide glossam primam legis decimæ sextæ. per textum ibi titulo decimosepti mo. par. 7.
Mulier in æstuosa qualiter & quando puniatur & eadem pœna qua vide glo. 2. l. 3. per tex. ibi. tit. 18. par. 7.
Mulier an puniatur pœna stupri sicut vir, vide glossam quintam in principio. l. 11. tit. 13. par. 6.
Mulieres si agant contra naturam & luxurientur qualiter puniatur, vide glo. 1. in prooemio tit. 21. par. 7.
Mulier prægnans non debet vltimo supplicio puniri quousque pariat, vide glo. 4. l. 11. tit. 31. par. 7.
MVLIER TVTRIX vel executrix testamenti.
Mulier eo ipso quod peccat in corpore amittit priuilegia mariti & mulam filiorum, vide glossam sextam legis tertiæ. titulo duodecimo partita quarta.
Mulier an possit esse executrix alicuius testamenti, & quid in vxore alicuius, vide glo. 4. in fine. l. 2. tit. 10. par. 6.
Mulier quando possit esse tutrix alicuius minoris vel non, & quid tunc facere teneatur, vide glossam sextam cum sequentibus. l. 4. titulo. 16. par. 6. & glossas. l. 5. ibidem.
Mulier quæ sponsalia contraxit an amittat propter hoc filiorum suorum tutelam, vide glossam primam legis quintæ. titulo. 16. part. 6. & de hoc vide infra in verbo TVTRIX.
MVLIONES si prosequantur iter temporemagnæ pluuiæ & salmæ perdantur siue sint librorum vel alterius rei, an periculum sit mulionis & quando, vide glossam secundam legis octauæ. per textum ibi titulo nono. par. 5.
MVLTI qui dicantur, vide glossam sextam per textum ibi legis. 50. titulo quinto, par. 1.
MVLTITVDO principum est subditis damnosa, vide glossam nonam. l. 1. tit. 1. par. 2.
Multitudo generat discordiam, vide glos. per textum ibi. l. 17. titulo. vigessimo secundo. par. 3.
MVNDARE quis debeat fundum in quo aqua naturaliter fluens forti ces congregauit, vide glo. 1. l. 15. tit. 32. par. 3.
Et quid si locus vbi aqua sordices congregauit sit pluribus communis, vide ibidem in glo. 2.
MVNDVS quod incepit esse, & qualiter constare possit hoc hanc per reuelationem an demonstratiue, vide glo. 3. in prooemio partitarum.
MVRI si ab aliquo violentur qualiter talis puniri debeat, vide glossam 2. l. 15. tit. 28. par. 3.
Muri de iure communi ex quibus reparentur & qui dicatur muri, Siqua liter debeant reparari & alia in hoc, vide glossam secundam legis. 9. tit. 32. par. 3.
Muri an possint cõstrui in prædio priuato co inuito, & an debeat ei solui pretium statim vel post, vid. d. glo. 2.
Muri reficj possunt a ciuibus illius loci vbi sunt etiam inconsulto Rege, vide ibi glo. 5.
MVSICA debet iciri ab Episcopis, vide glossas legis. 37. titulo quinto partitarum.
Musica lætificat cor hominis, vide glossam secundam legis. 15. titulo decimo par. 1.
MVTATIO nominis quale delictum sit, & qualem merearur pœnam tam iure partitarum quam ordinamenti, vide glossam secundam legis 8 tit. 28. par. 2.
Mutatio valoris rei non præsumitur in breui tempore, vide glossam. 6. in principio. l. 56. tit. 5. par. 5.
Mutatio status an impediat nouationem obligationis conditionalis, & qualis, vide glo. 9. l. 15. tit. 14. par. 5.
Mutatio status testantis quando faciat testamentum ante a facto m irrita ri, & quando non vide glossam secundam & quartam legis. 18. per text. ibi. tit. 1. par. 6.
Mutatio nominis fraudulenter facta qualiter puniatur, & quid si ex tali causa fiat, vide glossam quintam legis secundæ per textum ibi titulo 17. par. 7.
MVTANS nomen suum fraudulenter qualiter puniatur, & quando pœna mortis, vide glo. 5. l. 2. per tex. ibi. tit. 7. par. 7.
MVTVANS licium est pro re mutuata pignora recipere, vide glo. l. 70. tit. 18. par. 3.
Mutuans nomine alieno an ipse vel in cuius nomine mutuauit mutuans videatur, vide glo. 2. l. 2. per tex. ibi. tit. 1. par. 1.
Mutuans potest pacisci vt res reddatur diuersæ bonitatis & adhuc illud erit mutuum, & quare, vide glo. 4. l. 2. tit. 1 par. 5.
Mutuans extra quantum tempus possit mutuum recuperare si a principio nihil dictum fuit, vide glo. 6. ibi. per illum textum.
Mutuũs ecclesiæ reipublicæ vel minori an possit repetere & quãdo quod extenditur & limitatur aliquibus modis, vid. gl. 2. 4. & 6. l. 3. ibidem.
Et quid si prælatus & capitulum consentiant vel adhoc dederint speciale mandatum, vide ibidem.
Mutuans an habeat necesse probare mutuum fuisse conuersum in vtilitatem eius tatis quando illud dedit ipsi collegio decurionum, vide glossam 6. d. l. 3.

6. d. l. 3. titulo. 1. par. 5. & ibi. vide glo. 7.
Mutuans ecclesiæ, Regi, ciuitati, vel minori an possit repetere si tamen probet instantem ipsius necessitatem licet non probet fuisse versum in eius vtilitatem, vide ibidem.
Et quid si vtilitas non durat licet a principio vtiliter gestum fuit, vide ibidem in fine.
Mutuans debet interrogare an aliquis qui mutuum recepit sit filius familias vel non, vid. gl. 6. l. 4. tit. 1. par. 5.
Mutuans an excusetur si filius familias dicat mentiendo se esse patrem familias, & quid si mutuans sciat illum esse filium familias vel decipiatur errore iuris vel vana simpliciter, vid. ibi glo. 8.
Mutuans filio familias patre præsente & non contradicente vel eo absente & consentiente, an pater illud soluere teneatur, vide glos. 1. & 2. per textum ibi. l. 6. tit. 1 par. 5.
Mutuans filio familias existenti in studio an ex hoc obliger patrem, & quando, & qualiter, vide ibi. glo. 6. 7. 8. & 9.
Mutuans an possit apponere pœnam in contractu mutui, & quãdo istud sibi non liceat, vid. gl. 3. l. 10. tit. 1. par. 5.
Mutuãs si sit mercator an ibidem veniat interesse extrinsecum, vide glos sam quartam dictæ legis decimæ titulo primo partita quinta.
Mutuans nummos alicui sub pignore ea conditione adiecta vt si illud pignus non redemerit intra certum tempus videatur rem emisse, an & quando valeat vel non & quid si nullum pignus cõstituatur sed de alia debitoris hoc actum sit, vid. glo. 1. 3. & 4. per text. ibi. l. 41. tit. 5. par. 5.
Et quid si pactum istud factum sit cum fideiussore vt pignus pro indemnitate datum sit fideiussori si illum ab obligatione non extraxerit an tale pactum teneat, vide ibidem.
Mutuans an ei liceat stipulare aliquid plus sibi reddi nomine vsurarum quando mutuare non tenebatur, vide glo. 2. l. 31. tit. 11. part. 5.
Mutuans numos ad faciendam vel reiciendam domum vel aliam rem an in tali re habeat iste mutuans tacitam hipothecam vel solum actio rem personalem priuilegiatam, vide glossam nonam & decimam. l. vigesimæ sextæ. titulo decimotertio. partita quinta.
Mutuans ad hoc nolens quando adhoc possit compelli & quando ad pœnam teneatur si non mutuet, vide glo. 1. in prœmio tit. 1. par. 5.
MVTVVM factum sine appositione termini quando reddi debeat, vide glo. 3. l. 70. tit. 18 par. 3.
Mutuum & qualiter instrumentum mutui fieri debeat, vide glossas omnes dictæ legis. 70.
Mutuum an præsumatur si quis pecuniam non in saculo sed ad numerũ alicui dedit, vide gl. 2. l. 72. tit. 18. par. 3.
Mutuum quid sit, & an iste contractus si. gratiosus vel adhoc aliquis possit compelli, vide glo. in prœmio tit. 1. part. 5.
Mutuum in quibus rebus consistat, & quid si librum ad pondus dedero vel pecuniam ad pondus vel simile, vide glo. 1. l. 1. ibidem.
Et mutuata res statim transit dominium in recipientem, & quid in commodato, vide glo. 2 d. l. 1. per tex. ibi.
Mutuum si ab aliquo repetatur an ei possit obici quod non fuit dominus pecuniæ mutuatæ, vide dictam glossam secundam.
Et cui tunc incumbat probatio, vide ibi dem.
Mutuum si sit factum a principio de pecunia aliena reconciliatur ex pluribus causis, vide. d. gl. 2.
Mutuum in tribus differt accommodato & pro mutuo nihil recipi debet secus si est pro commodato, vide ibi glo. 3.
Et quæ sit de hoc ratio. vide ibidem.
Mutuum proprie dicitur quando mutuans est dominus rei, vel sit dominus postea, vide glo. 1. l. 2. & glo. 2. l. 1. tit. 1. par. 5.
Mutuum consistit licet per alium nomine meo res mutuetur, veluti per me.
Mutuum fit de substantia mutui sit quod res reddatur eiusdem bonitatis, vel an debitorem vel simile, vide glo. 2. per tex. ibi. d. l. 2.
Et an de substantia mutui sit quod res reddatur eiusdem bonitatis, vel an illud tantum sit de natura mutui, vide ibidem glo. 4.
Mutuum intra quantum tempus possit reperi si tempore dationis nihil dictum fuit, vide ibidem in glo. 6. per illum textum ibi.
Mutuum factum ecclesiæ vel ciuitati vel minori an valeat, & quando quod extenditur aliquibus modis, vide glossam secundam, quartam & sextam. l. 3. ibidem.
Et quid si prælatus & capitulum consentiant vel adhoc dederint speciale mandatum vel confiteantur pecuniam fuisse iconuersam in ecclesiæ vtilitatem, vel si mutuum sit gratuitum sine vsuris, vide ibi sem.
Sed disposita in mutuo dato ecclesiæ non habent locum in emptionibus & venditionibus cum ea factis, vide ibidem in fine.
Mutuum factum ipsi collegio ciuitatis & decurionum qui repræsentãt ciuitatem an obligetur ciuitas licet mutuãs non probet versum in eius vtilitatem, vide. d. gl. 6. & glo. 7.
Et an sufficiat probare instantem necessitatem licet non probetur fuisse versum in eius vtilitatem, vide ibi glo 7.
Et an requiratur quod vtilitas duret vel sufficiat vtiliter esse gestum licet non duret, vide ibidem in fine.
Mutuum filio familias factum an ipse vel eius pater siue fideiussor soluere teneatur vide glo. 1. cum sequentibus per tex. ibi. l. 4. tit. 1. par. 5.
Et an ad illud reddendum teneatur in conscientia, & quæ sit ista futuris, vide ibi glo. 2.
Et quid si habeat bona castrensia vel sibi donetur pecunia ad soluendum vide ibi glo. 5.
Et quid si mentiendo dicat se patrem familias, vide ibi glo. 6.
Vel adipiscatur maximam dignitatem, vide ibi glossam decimam. per textum ibi. vel ut miles, vide ibi glo. 11.
Mutuum factum filio familias patre præsente vel absente & sciente & nõ contradicente, an illum obliget vt ipse soluere teneatur si non contradicat, vide glo. 1. & 2. per tex. ibi. l. 6. tit. 1. par. 5.
Et quid si pater incipiat soluere vel pro mutuo recepto pignus dederit, vide ibi glossam. 5.
Mutuum a filio familias receptum cum esset legatus Regis vel in studio vel mercantia præpositus, an pater ad illud teneatur, vide ibi gl. 6. & 7. & 8. & 9.
Mutuum factum filio familias in causam necessariam vel in empripnem librorum si postea perdiderit an pater eius remaneat obligatus, vide ibidem in glo. 10.
Mutuum factum institori & tabernæ præposito an illum obliger vel domnium tabernæ, vide glossas. l. 7. per tex. ibi. tit. 1. par. 5.
Et quid si a domino mandatum non habuit & pecunias recepit & in commodum domini conuertit, an dominum obliget, vide ibi glo. 4.
Et quid si receptionem mutui non constat per confessionem filius institoris, vel si ipse specialiter se obligauerit, vide ibidem.
Mutuum an tutius sit quod petatur in eadem qualitate & in eodem genere quo fuit mutuatum & qualiter tunc feretur sententia, vide glossa in l. 1. 8. tit. 1. par. 5.
Et si mutuum in eadem specie & qualitate non reddatur sed in æstimatione de qua æstimatione hoc intelligi debeat, vide ibi glo. 2.
Et an talis æstimatio crescat a tempore moræ vsque ad sententiam, & quid si petatur in alio loco, vide ibi glo. 3.
Mutuum si petatur in alio loco quam vbi datum fuit an secundum valorem rerum illius loci res æstimanda sit ve l secundum valorem loci contractus, vid. d. gl. 3.
Mutuum si non reddatur ad tempus an tunc extra iudicialis interpellatio constituet debitorem in mora vt æstimatio ex hoc crescat, vide ibi glossam quartam.
Mutuum confessum sed non receptum qualiter confitenti tunc exceptione non numeratæ pecuniæ consulatur & quando, vide glossas. l. 9. titulo. 1. par. 5.
Et an in dubio præsumatur quod pecunia fuit deposita vel mutuata, vide gl. 1. l. 10. tit. 1. par. 5. & glo. 2. l. 72. tit. 18. par. 3.
Et an in mutuo pecuniæ veniat interesse quod est extra rem, & quid in aliis mutuabilibus extra pecuniam, vide glo. 4. d. l. 10.
Et quid si mutuans esset mercator an veniat etiam interesse extrinsecum, vide ibidem.
Mutuum factum sub pignore ea conditione adiecta vt si pignus intra certum terminum non redemerit videatur mutuans rem emisse, & quando valeat vel non, & quid si nullum pignus constituatur sed de alia re debitoris hoc actum sit, vid. gl. 1. & 3. l. 41. tit. 5. p. 5. per. text. ibi.
Et quid si pactum istud fiat cum fideiussore vt pignus pro indemnitate datum sit fideiussori si illum ab obligatione non extraxerit an valeat, vide ibidem.
Et an pactum legis commissoriæ in pignoribus reprobetur quando pignus datur ex causa mutui vel ex aliis causis quam ex causa mutui, vide ibi glo. 4. & glo. 1. ibidem.
Et an in mutuo liceat stipulare & deducere iustum interesse quando quis mutuare non tenetur, vid. gl. 2. l. 11. tit. 11 par. 5.
Et quid si dationi pecuniæ vel alterius rei in qua mutuum consistit adiiciatur pœna, an illa apposita videatur loco vsurarum, & quid si pœna adiiciatur dationi certæ speciei vel facto an idem dicendum sit, vide glo. 2. l. 40. tit. 11. par. 5.
Mutuum si recipiatur per filium familias pro dote mulieris an tunc iuuetur macedoniano, vide glossam tertiam legis tertiæ. titulo duodecimo partita. 5.
MVTVS bene succedit in feudis pecuniarijs si ad aliud seruitium personale non tenetur, vide gl. 19. in fine. l. 2. tit. 15 par. 2.
Mutus & furiosus æquiparantur isti pupillis & eis est dandus curator & de quibus istud intelligatur, vid. gl. 10. l. 60. tit. 18. part. 3.
Mutuus tantum an possit matrimonium contrahere, & quid si sit simul mutus, & cæcus & surdus, vid. gl. 5 l. 5. tit. 2. par. 4.
Mutus vel aliter inperfectus an & quando in feudis succedere possit, vid. gl. 8. cum sequentibus per text. ibi l. 6. tit. 26 par. 4.
Et quid si iste habeat fratrem habilem, & quid si velit deseruire per substitutum, vide ibidem.
Et quid si ex toto non sit mutus vel impossibilitatus, vide ibidem.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Mutus an & quando posſit ſe per ſtipulationem obligare, vide gloſſam 5.l.2.tit.11.par.5.
Mutus qui carent intellectu æquiparatur furioſo & infancti, vide dictam gloſſam quintam.
Et quid ſi aliqualem intellectum habeat an æquiparetur pupillo, vide ibidem in glo.6.
Mutus ſi habet perfectum intellectum æquiparatur maiori, vide dictam gloſſam.6.d.l.2.
Et qualiter probetur aliquem eſſe mutum vel ſurdum, vide dict. gloſſam ſextam.
Mutus an poſsit facere teſtamentum & conſtituere procuratorem, & an poſsit adire hæreditatem & matrimonium contrahere & an poſsit teſtificare vel torqueri, vide ibidem in.d.gl.7.
Mutus an poſsit damnari ex confeſsione ſua & quando, & qualiter, ſic vide.d.gl.7 d.l.2 tit.11.par.5.
Et qualiter rebellio debeat facere inſtrumentum de contractu muti vel ſurdi, vid.d.gl.7.in fine.
Mutus an & quando poſsit facere teſtamentum, & qualiter illud facere poſsit, & & quid in milite muto, vide gl.7.&.12.l.23.tit.1.part.6.
Et ſecundum naturam qui mutus eſt debet neceſſario eſſe ſurdus, vid. gl. 13.d.l.18.
Et an cum muto & ſurdo a natiuitate princeps diſpenſare poſsit vt poſsit teſtare & quando, vid.d.gloſ.18.
Et an contra mutum & ſurdum a natiuitate poſsit fundari proceſſus, vide ibidem.
Et an muto poſsit exemplariter ſubſtitui per eius parentes, vide gloſſ. 3. cum alijs ibi.l.11.per tex.ibi.tit.5.par.6.
Mutus an poſsit eſſe tutor & quando, vide gloſſam primam cum alijs ibi.l.4.per illum textum tit.16.par.6.

.N.

NABVCHDONOSOR an ceperit regnum a Deo, vide gloſſam magnam.columna.7.in medio legis ſecundæ. tit.25.par.2.
NASVM amputare non licet iudicibus pro nullo delicto, vide gloſſam ſecundam legis ſextæ.per textum ibi titulo.31.par.7.
NATVRA quid ſit, & de eius diffinitione, vide gl.1.l.67.tit.4.part.1.& glo.1.l.2.tit.27.par.2.& gl.1.l.1.titu.24.par.4.
Natura naturata, & natura naturante quæ ſit, vide gloſſam primam legis.1.tit.24.par.4.
Naturæ intentum ſemper eſt conſeruare & generare ſubiectum licet aliquando corrumpat propter inquietudidem ſeu motus, vid.d. gloſ.2. l.1.tit.24.par.4.
Natura ſaluat in ſpecie que non poteſt ſaluare in indiuiduo, vide dictam gloſſam.2.d.l.1.
Natura facit nos amare propiam patriam, vide ibi gl.3.
Natura mutui eſt vt res reddantur eiuſdem bonitatis, & an hoc poſsit per pactum alteri, vide glo.4.l.2.tit.1.par.4.
Et in natura pari contraria ſtatui non debent, vide gl.2.colum.1.legis.3. tit.13.par.6.
Natura omnibus communis eſt, vide gloſſam ſecundam legis quintæ. titulo.3.par.7.
Natura per conſtitutionem mutari non poteſt, vide dictam gloſſam.2.d. l.5.tit.3.par.7.
NATVRALIS POSSESSIO, vide in verbo POSSESSIO NATVRALIS.
NATVRALIS FILIVS, vide in verbo FILIVS NATVRALIS.
NATVRALIS OBLIGATIO, vide in verbo OBLIGATIO NATVRALIS.
Naturalis obligatio an oriatur ex maleficijs, vide gl.6.in fine.l.15.titul.13 par.2.& glo.4.l.5.tit.12.par.5.
Naturalis obligatio non oritur ex donatione quam inter ſe faciunt coniuges, vid.gl.2.l.4.tit.11.par.4.
NATVRALIS RATIO æquiualet legi, & lege deficiente naturalis ratio allegari poteſt, vide infra verbo RATIO NATVRALIS.
NATVRALIS CAVSA præualet accidentali, vide glo.14.col.2.ad. medium.l.2 tit.24.par.4.
NATVRALIS origo minuſ nullo modo poteſt ſicuti neque iura ſanguinis, vide glo.1.per tex.ibi.tit.24.par.4.
Naturalis origo ex quibus cauſis tolli poſsit itavt talis originarius ciues iura ciuitatis amittat, vide ibidem in gl.2. vide in verbo ORIGO.
NATVRALIS regni ſi mutet ſuum domicilium ad alium regnum, am amittat priuilegia naturalitatis vel non, & in quo ſic, vid.d. glo.2.l.5.
Et an beneficia ſeu alia commoda regni ſui deſerti ipſe habere poſsit, vel ſibi proſint, vide ibi vſque ad finem.
Et an idem ſit ſi in eodem regno muter domicilium de vno loco ad aliũ vide ibidem.
Naturalis regni vel loci naturalitatem patriæ ſuæ, & domini amittit ſi proditionem faciat, & an ex minori delicto perdat quis locum originis vt ad honores non admittatur, vide glo.3.ibidem.
Naturalis regni ſi ſit vaſſallus alterius Regis an poſsit contra Regem naturalem ſuum pugnare, & quando ſic, vide gl.3.l.11.tit.25.par.4.
NATVRALIA CONTRACTVS poſſunt ex cauſa alterari, vide gl.4. l.2.tit.1.par.5.
NATVRALIZATI in aliquo regno an proveris ciuibus habeatur quod ex priuilegio bene fieri poteſt, vide glo.14.l.2.tit.par.4.
Et an iſte ſi ſimpliciter fuerit naturalizatus poſsit in regno illo beneficia habere, ſi hoc ſibi expreſſe non fuerit conceſſum vide ibidem.
NATVRALITAS & in ſtatutis de naturalitate loquentibus, de qua debeant intelligi, vide glo.2.l.1.tit.20.par.2.
Naturalitas facit vt poſsit quis coram iudice ſuæ naturalitatis conueniri licet ibi non moretur, vide glo.4.l.31.per tex.ibi.tit.2.part.3.
Natualitas cauſatur in aliquo ex eo quod aliquis in aliqua patria nutritus fuit, licet ibi non naſcatur, vid.gl.4.per tex.ibi.l.2.tit.24.par.4.
Naturalitas in quouis homine eſt decuplex, ſitque ex diuerſis cauſis vid. gloſſas.l.2.per tex.ibi tit.24.par.4.
Naturalitas an contrahatur per aliquem in loco aliquo ex eo ſolo ſcilicet quod ibidem in matrimonium contraxit, vid.gl.6.l.2.per tex.ibi. tit.24.par.4.& glo.4.l.32.tit.2.par.3.
Naturalitas an cauſetur ob redemptionem a morte vel a captiuitate, vt ſcilicet, redemptus ſortiatur eorum ſui redemptoris, vide gl.7.&.8.d. l.2.tit.24.par.4.
Naturalitas an cauſetur ob conuerſionem ad fidem catholicam in loco vbi quis fuit baptizatus, vide ibidem in glo.12.
Et an propter id quod ibidem fuit baptizatus poſsit coram iudice illius loci conueniri, vide ibidem & gloſſas, d.l.32.tit.2.par.3.
Naturalitas in aliquo regno poteſt alteri genera conſequi ex priuilegio Regis, & an tales ſic naturalizati ſint veri ciues, vid.gl.14. d.l.4.
Et an iſti ad beneficia admittantur in conceſsione naturalitatis nihil dictum fuit, vide.d.gl.14.col.2.in principio.
Naturalitas an cauſetur ex cohabitatione per decennium in aliquo loco, & an ille naturalis ſiue oriundus ex illo regno dicatur, vide ibidem.
Naturalitas an dicatur eſſe in filio in aliquo loco natus quando parentes eius ibidem erant per tranſitum, licet ibidem per decennium commorauerint ſi de animo redeundi ad propriam patriam vere vel præſumptiue conſtiterit, vid.d.gl.14.col.2.&.3.d.l.2.tit.24.par.4.
Naturalitas ciuilitaſque originaria ex pluribus cauſis amittitur, vid.gl. 2.cum ſequentibus.l.5.per tex.ibi.tit.24.par.4.
Naturalitas an amittatur per aliquem ſi domicilium ſuum tranſtulerit in alium regnum, vid.d.gl.2.vſque ad eius finem.
Et quid ſi in eodem regno ipſe mutet domicilium ſuum de vno loco ad alium, vide ibidem.
Naturalitas in quo duret licet ciues vnius regni ſe in alium transferre, vide d.gl.2.in fine.
Et an talis originarius poſsit renuntiare iuri & immunitati quam habet ratione originis in quantum pro ſe facit vel in eius præiudicium, licet non in præiupicium ciuitatis originis, vid.d.gl.2.ad finem dict.l.5.titul.24.par.4.
Naturalitas patriæ & domini amittitur proditione ſubditi & an ex minori delicto perdat quis locum originis vt ad honores non admittatur, vide ibi gloſſam.3.
Naturalitas amittitur ſi dominus mortem vaſſallo procuraueris, vid.ibidem in glo.5.
Naturalitas an amittaute ſi dominus cum vſore vel concubina vaſſalli concubuerit, vide ibidem in glo.6.
Naturalitas ſi eadem ſit iudicis, ſcilicet & litigatoris, an per hoc iudex ſe ſpectus reddatur ita quod ab altera parte recuſari poſsit, vide glo.4.l. 4.ti.27.par.4.
Natuaalitatem amittit aliquis eo quod ſit ſuæ patriæ inimicus, vide gl. 2.l.7.per tex.ibi.tit.27.par.4.
NATVRALE ius dicitur & eſt, vid.gl.1.l.2.tit.1.par.4.
NATVS ex nobiliſsima progenie eſt maximum Dei donum, vide ſupra in verbo DONVM MAXIMVM.
Natus ex parentibus fidelibus præſumitur baptizatus, vid.gl.2.l.9.titu. 4.par.1.& gl.penult.l.1.ibi.
Natus ex parentibus vitioſis ſi bonus ſit preferetur aliis qui naſcuntur ex parentibus virtuoſis, & qua ratione & quando, vid.glo.1.d.6.tit.9.par.5.
Nati ſimul eodem fœtu quis eorum primo natus eſſe dicatur, vid.glo.2. l.2.tit.25.paa.2.
Natus ante Papę diſpenſationem, eo ſcilicet (quia coniuges erant conſanguinei) an & quando admittatur ad maioriam, & quid in concepit tantum, vide glo.10.col.2.in fin.d.l.2.tit.15.par.2.

Natus poſt tempus venit in quo cauſa ſubſtitutionis non admittatur contra ſubſtitutum quod ad elegantem quæſtionem inducit gloſ.6.l.10. tit.31.par.3.
Naturex concubina, etiam ſi in domo non fuerit retenta efficitur legitimus per contractum matrimonij poſtea ſubſequutum, vid.gl.8.l.1.titul.5.par.4.& gloſſam primam,& gloſſam ſeptimam.l.1.tit.15.partita quarta.
Natus ex virgine vel honeſta vidua, an per leges Tauri naturalis eſſe dicatur, vid.glo.1.l.1.tit.15.par.4.
Natus ex perſonis inter quas prohibetur concubitus licet non matrimonium, an ſpurij dicantur eſſe, vid.gl.6.l.1.titulo decimoquinto.partita quarta.
Natus ex quocunque damnato coitu ſpurij cognominantur, eſt enim verum iſtud verbum generale, vid.d.glo.6.
Natus iſtita nati, vel qui naturales cognominanturveniant appellatione filiorum, vid.ibidem.
Natus ex matrimonio clandeſtino, an legitimentur ſi parentes poſtea in facie eccleſiæ contraxerunt, vide glo.2.l.2.titulo decimoquinto. partita quarta.
Natus ex coitu nefario & inceſtuoſo, an a patre, vel a matre, vel ab aſcendentibus ipſorum ali debeant, vid.gloſſas.l.5.titulo decimono.partita quarta.
Natus ex ſerua & ex homine libero ſeruus dicitur quod aliquibus modis limitatur, vide gloſſam.1.l.2.per text.ibi.titulo vigeſimoprimo. par.4.
Natus ex miniſtris eccleſiarum ſi ex libera matre naſcantur, an ſerui eccleſiæ dicantur, & patrem ſequantur, & an eccleſia iſtud ius perdere poſsit ex non vſu, vid.glo.3.col.3.ibi.
Natus quid de natis ex moniali & monacho, vel ex alio clerico, vel ſacerdote, vid.d.glo.1.& glo.3.l.3.ibi.
Natus ſententia lata contra matrem pro ſeruitute præiudicet filijs in vteroexiſtentibus, vid ibidem.
Natus ex legitimo matrimonio, an patris vel matris ſui conditionem ſequatur, vide gloſſam.4.l.2.per tex.ib.titulo vigeſimoprimo. partita quarta.
Natus ex clericis in ſacris vel in minoribus ordinibus conſtitutis, an matri ſe ſuccedere poſsint, & conſanguineis ex parte matris, vid.gl.5.d.l.31 titul.par.4.
Natus præſumitur filius qui adhuc in ventre eſt in ſibi commodoſis, vi. d.l.per tex.ibi.l.3.tit.23.par.4.
Natus in octauo menſe, an legitimus eſſe dicatur, & an viuere poſsit, vide glo.2.l.4.tit.23.par.4.
Natus præſumitur filius potius in nono menſe quam ſeptimo, & quare vid.glo.3 d.l.4.per tex.ibi.
Natus in vndecimo menſe an legitimus eſſe credatur, vid.ibi. glo.4.
Natus licet non ſit aliquis in aliqua patria ſi ibidem nutritus fuit, dicitur propter hoc naturalis illius loci, vid.gl.4.l.2.per tex.ibi.tit.24.partita quarta.
Natus in aliquo loco in quo parentes eius erant per tranſitum, licet ibidem ipſi commorauerint per decennium ſi tamen de animo redeundi ad propriam patriam vere vel præſumptiue conſtiterit, an talis illius loci naturalis eſſe dicatur, vid.gl.14.columna.2.&.3.l.2.titulo vigeſimoquarto.par.4.
Natus ex damnato coitu, an a patre, vel ab alio extraneo hæres inſtitui poſsit, vid.gl.11.l.4.tit.3.par.6.
Natus quid in filio adulterino, & qualiter filio ſpurio aliquid relinqui poſsit, & quid in filio adulterino, & quam partem in bonis ſuæ matris habere poſsit, & quando, vi.gl.5.l.11.per tex.ibi.tit.13.par.6.& gl. 3.in fine.l.12.ibidem.
Natus ex adulterio, an patri ſui ſuccedat, vid.gl.5.q.1.&.2.d.l.11.titu.13. partita ſexta.& gloſſam duodecimam legis quartæ. titulo tertio.par. ultimo.
Natus quid in filijs vlteriorſibus vltra primum gradum legitimè natis, vid.d. glo.5.in col.2.&.3.q.4.
Natus in filio nato ex coitu damnato, ſuccedant ei fratres vterini, vel alij conſanguinei ſales ex parte matris, vid.gl.1.l.12.titulo decimotertio.partita ſexta.
Natus in verbo FILIVS.
NAVEGATIO tempore legum partitarum non erat ita ampla ſicuti nunc, quod auus meus gratificat deo in gloſ.3.l.77.titulo decimoo-

uo.par.3.
NAVEGANTES an & quando teneantur reſarcire damnum datum in naui propter tempeſtatem, vide gloſſam.3.l.5.per tex.ibi.tit.9.par.5. &.glo.3.&.4.l.6.ibi.
Et an contributio fieri debeat ſtatim quod fit actus, vel quando nauis ad portum prouenit, vid.d.gl.3.d.l.6.
Nauigantes ſi poſtea quam res ſuas eiecerunt propter tempeſtatem illas reperiant, an recuperare poſsint & qualiter, neque in hoc alius iuuabitur priuilegio, vid.gl.3.l.7.per tex.ibi.tit.9.par.5.
NAVFRAGIVM ſi acciderit culpa magiſtri nauis, vel alterius, qualiter rune damnum ex bonis ſuis reſarciri debeat, & qua pœna feriatur, vid.gl.1.l.10.per tex.ibi.tit.9.par.5.
Et qua pœna puniatur recipiens aliquid ex naufragio, vid.gl.3.&.5.l.11. per tex.ibi.tit.9.par.5.
Et in cauſa naufragij libellus iudici dandus non eſt, vi.gl.2.l.14.per tex. ibi.tit.9.par.5.
NAVICVLARII, de hoc, vide ſupra in verbo, MAGISTRI NAVIVM.
NAVIS an potius æquiparetur prædio vrbano quam ruſtico, vid.gl.21. l.77.tit.18.par.3.
Nauis an poſsit conduci ab eius magiſtro licet dominus non ſit, & an impetetur mercatori iſtud non inueſtiganti, vid.ibid.in glo.1.
Nauis ſine magiſtro eſt in maximo periculo, vid.gl.22.l.13.per tex.ibi tit. 8.par.5.
Nauis debet eſſe idonea, vid.glo.2.l.5.tit.9.par.5.
Nauis debet ſecum arma portare, & ad ipſius magiſtrum hoc pertinet, vide gl.5.l.1.tit.9.par.5.
Nauis ſi vi tempeſtatis frangatur, an & quando mercatores ibidem nauigantes ad damnum reſarciendum teneantur, vid.glo.3.l.5. per text. ibi.tit.9.par.5.
Nauis ſi pereat omnes res poſtea in litore repertæ debent dominis ſuis reſtitui, neque in hoc aliquid proderit priuilegium alicui datum, vide gloſ.tertiam.legis ſeptimæ.ibidem.
NAVTAE, de hoc, vid an verbo, HOSPITES.
NECARE videtur aliquem qui patitur illum in carcere mori, vid.glo.11. l.6.tit.7.par.6.vid.in verbo, OCCIDERE.
NECESSARIVM omne eſt valde triſte & de hoc & de alijs, vide infra in verbo, NECESSITAS.
NECESSITAS inducendæ conſuetudinis, an vitiet conſuetudinem, vide glo.fin.l.3.tit.2.par.1.
NECESSITAS inducendæ conſuetudinis, an vitiet conſuetudinem, vide glo.fin.l.3.tit.2.par.1.
Neceſsitas permittit quem baptizari in aqua, etiam non benedicta, vide glo.2.l.3.par.1.
Neceſsitas facit vt quilibet poſsit baptizare, vid. glo.1. quintæ, titulo.4. par.1.
Neceſsitas facere non poteſt quod infidelis ſiue hæreticus confiteri poſsit vid.glo.7.l.21.tit.4.par.prima.
Neceſsitas eſt cauſa vt quis poſsit peccata ſua quilibet laico vel mulieri confiteri non tamen hæretico, vide ibidem. & gloſſam primam.l.29. ibidem.
Neceſsitas præbet epiſcopis cauſam diſpenſandi quod Sacramentum Euchariſtiæ de nocte celebretur quod alias non licet, vide glo.1.l.48.titul.4.par.1.
Neceſsitas aliquando facit vt pœna remittatur, vid.glo.8.l.20.titulo.9. per.1.
Neceſsitas facit probabile eſſe quod alias ita non eſt, vid.gl.1.l.4.tit.18. par.2.
Neceſſarium omne eſt valde triſte quia ſit angustia animi, vid.ibid.
Illud tamen quod neceſsitate vrgente fit, hatenus permittitur quatenus neceſsitas perdurat, vide glo.2.dictæ.l.4.
Neceſsitas facit vt crimina multorum damnabilia tollerentur, vid gl.12. l.50 tit.18.par.3.
Neceſsitas liberalitates facere non permittit, vid.gl.9.col.2.l.23.titul.11. par.4.
Et in neceſsitatis tempore omnia ſunt communicanda, & pauperes in extrema neceſsitate conſtituti poſſunt per officium iudicis eccleſiaſtici diuites ad ſibi ſubueniendum compellere, vide gloſſam primam.in procem.tit.1.par.5.
NECROMANTIA & quid ſit, & vnde dicatur & an illud quod ſit per necromantiam licitum ſit vel non, & quando & qualiter de ea vtentes veniant puniendi, vide gloſſas.l.2.&.3.per tex. ibi.titul. vigeſimotertio part.7.
NEGROMANTI quid dicantur, & plura de eis, vid.gl.1.l.2.&.3.per tex. ibi.tit.23.par.7.
NEGATIO tabellionis dicentis inſtrumentum aliquod a ſe factum non eſſe, an deroget indubitate fidei ſcripturæ, & qualiter poſsit probari contrarium, & quid ſi probetur, vid.gloſſam.6.l.15.titulo decimooctauo par.3.
Et quid ſi nemo negat a ſe factum ſed dicit ſe falſo inſtrumentum ſcripſiſſe

Universidad de Deusto
Biblioteca

an et fides sit adhibenda, vide ibidem.
Vide infra. in verbo. NEGANS.
NEGARE an videatur ille qui vibrat caput a dextris, & a sinistris, vide glo. 4 l. 2. tit. 11. par. 5.
NEGANS in iudicio se non habere rem, si mentiatur qualiter castigetur si dolose fecerit, vid. gl. 1. l. 3. tit. 3 par. 3.
Et an pœnitere possit, vide gl. 3. ibidem.
Et quæ sit in hoc practica in petitione possessionis illius rei cum aduersarius fuit mentitus, vide ibidem in glo. 5.
Quod procedit in quacunque actione reali, siue in petitione hæreditatis siue in rebus spiritualibus, vel alterius conditionis, vid. gl. 6. ibid.
Negans fuisse citatum si de mendatio conuincatur qua pœna puniatur, vid. gl. 6. l. 8. tit. 7. par. 3.
Negans depositum in manu sua factum si postea probetur contrarium qualiter puniatur, vid. glos. 2. & 3. l. 8. titulo tertio. partita quinta per textum ibi.
Et an sit infamis deposito probato, vid. d. gl. 3. & gl. 4. ibi.
Negans depositum iuratur contra eum in litem, vide ibi glossam 7. per textum ibi.
Negans se damnum dedisse si postea conuincatur, qualiter puniatur, vide gl. 1 3. & 4. l. 16. per. tex. ibi. tit. 15. par. 7.
Et quid si negauit aliquam qualitatem non substantialem, vid. ibi l. l.
Et an isti negantes aliquam qualitatem gaudeant beneficio statuti disponenti in fauore confessi, vide ibidem.
Et quando lex imponit pœnam ipso iure non agetur pœna contra negantem, vid. d. gl. 1. ad finem. d. l. 16.
Et quando iura aliquid disponunt contra negantes habent locum quando negant per dolum vel latam culpam, vide ibidem in fine.
Et quid in minore vel vxore, vide ibi glossam tertiam, & quartam, per illum textum.
Negans fidem Christi ore tantum cum adhoc fuerit per vim compulsus qualiter peccet, & puniatur, vide glossam primam. l. 4. titulo. 25 parta septima.
Negans in tormentis si in negatione sua perseuerat, & ante crimen confessus fuit qualiter contra eum procedi possit, & an iterum torqueri possit, vide glossam octauam. l. 4. per tex. ibi. titulo trigesimo. partita septima.
Et quid si sibi delictum legitimis probationibus probetur, ipse tamen illud negat, quid tunc, vid. ibidem.
NEGLIGENS recuperare possessionem naturalem, an amittat ciuilem & qualiter, vid. glossam tertiam, & quartam. l. 17. titulo. 30. partita. 3. cum aliis ibi.
Negligens omnino in rebus suis, an excusetur si in re sibi cõmodata eam dem negligentiam habeat, vide glossam textam l. secundæ, titulo. 1. par. 5.
NEGLIGENTIA Episcoporum, an præbeat causam Archiepiscopis intromittendi se in eorum iurisdictiones, vi. glo. 6. l. 1 1. tit. 5. part. 1 & gl. 2. l. 9. tit. 9. par. 1.
Negligentia prælati, an sit iusta causa deponendi illum, vid. gl. fina. l. 40. tit. 5. par. 1.
Negligentia in prælato est peccatum mortale, vid. gl. 3. col. 4. post principium. l. 50. tit. 5. par. 1.
Negligentia quid sit, & vnde dicatur, vid. glo. 1. l. 8. per tex. ibi. tit. 16. partita 1.
Negligentia prælati in prouidendis beneficijs est causa, vt superior illud faciat illo negligente, vid. gl. 1. l. 9. tit. 16 par. 1.
Negligentia dominorum facit vt subditi eius coram Regio iudice possint conqueri, vid. gl. 8. l. 2. tit 1. par. 2.
Negligentia sotiorum in exigendis partibus suis, an illis damnet, si postea tenentes partes ipsorum ad paupertatem deuenerit, vid. gl. 3. l. 13. tit. 10. par. 5.
Negligentia non ita punitur sicuti dolus, vid. glo. 1. ad. fin. l. 22. titulo. 14. par. 5.
NEGOTIVM ecclesiæ debet prælatus præferre omnibus suis negotijs, vid. glo 1. l. 60. tit. 5. par. 1.
Negotia quæ tractanda sint per Episcopum cum consilio capituli, vide gl. 3. 9. & 10. l. 9. tit. 14. par. 1.
Negotium commune, communibus expensis faciendum est, vid. glos. 2. l. 15. tit. 32. par. 3.
Quod infertur ad quæstionem quando vna cluſa deseruit duobus molendinis duorum dominorum, quod dominus inferioris molendini tenetur contribuere in sumptibus factis in mutatione rei, vide ibid.
NEGOTIATORES non debent esse clerici, neque debent mercimoniam exercere, & de pœna ipsorum si monsti non desistant, & quid de rebus sic illicito modo acquisitis, vide glossam tertia. l. 46. titul sexto. partita prima.
Vide de hoc in verbo, CLERICVS, & in verbo, PROCVRATOR, seu NEGO. GESTOR.
NEGOTIORVM GESTOR quando possit nouum opus nuntiare & idem est quod Hispane dicitur (Mayordomo) vi gl. 6. l. 1. tit. 32. par. 3.
Et an isti sine mandato possint istam nuntiationem facere vid. ibidem in glossa. 7.
Negotiorũ gestor quando aliquid emit qualiter verba concipere debeat vt ab eo factum valeat, vid. glo. 1 l. 48 tit. 5. par. 5.
Negotiorum gestor an recuperet expensas quas in gerendo negotio fecit quando dominus erat præsens, vid. gl. 1. l. 26. tit. 12. par. 5.
Et quando teneatur actione negotiorum gestorum ille ad quem negotium pertinet, vid. glo. 1 l. 27. ibi.
Negotiorum gestor quales expensas ab eo factas a domino possit recuperari, & quando, vid. gl. l. 28. & 29. ibi per illum tex.
Negotiorum gestor de qua culpa teneatur, & an & quando de leuissima teneatur, & an teneatur de casu fortuito, vid. gl. l. 30. tit. 12. part. 5.
Negotiorum gestor an recuperet illud quod pro aliquo soluit illo ignorante vel inuito, vid. glo. 4. l. 32. per tex. ibi. tit. 12. par. 5.
Negotiorum gestor posi dominj ratihabitionem potest expensas recuperare, vid. gl. 1. d. l. 32. per tex. ibi.
Negotiorum gestor acute & diligenter si habere debet in gerendo negotio, vide gl 1. l. 33. per tex ibi. tit. 12. par. 7.
Et quæ exercere non debeat, & in qua culpa cadat. ibi gl. 2.
Et quid si cum vnus voluisset gerere negotia alterius, alter tertius in hoc se intromittat, an iste secundus negotiorum gestor teneatur de negligentijs quando alius erat gesturus licet accedat, vt omnia gesturus, vid. gl. 1. l. 34. ibi.
Negotiorum gestor alicuius orphani causa pietatis an ab eo expensas sibi factas recuperare possit, vide glo. 2. l. 35. ibi.
NEMO potest duobus dominis seruire, vid. gl. 6. l. 3. per tex. ibi. titulo. 16. par. 4.
NEPOS an legitimetur per subsequens matrimonium auorum, quando eorum filius & nepotis pater mortuus erat, vid. glos 9. col. 2. in fine. l. 1. titul. 13. par. 4.
Nepotes an retineant feudum ex persona aui etiam si pater eius in curia decesserit, vid. gl. 1 6. col. 2. in prin. l. 22. tit. 13. par. 2.
Nepotes non veniunt filiorum appellatione in dependentibus ex gradu vid. glo. 17. in medio. l. 2. tit. 15. par 2.
Nepos an admittatur ad maioriam patris in eum facta per auum si eum auus ab hostibus reuertitur filium mortuum inuenit, vi. l. glo. 2. l. titulo. 29. par. 2.
Nepotes an includantur sub filiorum nomine, vid. glo. 4. l. 68. titulo. 18. par. 3.
Nepos adoptatus qualiter auo succedat, & an possit venire contra testamentum patris adoptiui, vid. glo. 3. l. 10. tit. 16. par. 4.
Nepos qui fuit ab auo suo in filium adoptatus, an succedat auo simul cũ filijs suis legitimis, vel non, & quid hodie de iure nouiori per. l. Tauri, vid. glo. l. 10. tit. 16. par. 4.
Et an cum defertur hæreditas ne poti, an patri exhæredato vt substituto quratur, vid. gl. 5. l. 5. tit. 17. par. 4.
Nepotes ex filio præmortuo, an infeudis simul cum filijs feudatari succedant, vid gl 3. l. 6. tit. 2 6 par. 4.
Nepos, filius filij maioris qui in maioria succedere debet, an ager promotoria contra fraudem aui sui alienantis bona maioris in fraudem sui filij maioris, & patris istius si ipse iam sit mortuus, & sic fraus non fuerit facta respectu eius, vid. glo. 1. col. 3. q. 20. l. 10. tit. 2 6 par. 4.
Nepotes an comprehendantur in prohibitione facta filijs vt rem aliquam alienare non possint, & quando, vide glossam primam. l. 43 titu. 5. partita. 5.
Nepos an & quando dicatur suus hæres, vide glo. 1. l. 21. per tex. ibi. tit. par. 6.
Nepotes de iure antiquo sunt in aui potestate, & auus potest eis pupillariter substituere, & quid hodie, vid. gl. 4. l. 5. tit. 5. par. 6. vsque ad finem.
Nepos an possit aui testamentum quærelare quando fuit præteritus, vel sine causa exhæredatus quando in successione primum locum non obtinebat, vid. gl 4. l. 1. tit. 7. par. 6.
Nepos an succedat in bonis patris sui quando ipse pater suum patrem non cessit, vid. glo. 12. l. 3. tit. 7. par. 6.
Nepos an & quando ex sua, vel ex patris persona possit querelam inofficiosi testamenti intentare, & quando, vid. glo. 1. l. 1. titulo octauo partita sexta.
Nepos an veniat filiorum appellatione quando tractatur de alterius pupillo iudicio, vid. glo. 3. col. 8. q. 15. l. 32. tit. 9. par. 6. & gl. 2. ad finem. l. 8. titulo par. 6.
Nepos an admittatur ad maioriam constitutam per eius auum quando præcedente licentia Regis illam in filium suum fecit post cuius mortem vocauit nepotem, si filius viuo testatore, & patre suo decedat, vid. gl. 3. col. 9. quæst. 1 6. dict. l. 32 1
Nepos ex filia natus an patruum excludat a successione maioris quando fœmina ab ea exclusa fuerunt, vi. gl. 2. col. 6. q. 18. l. 3. tit. 13. par. 6. Nepos

Nepos qualiter succedat auo repræsentando personam sui patris, & pro qua parte, & quando vide gl. 4. 7. & 9. l. 3. per tex. ibi. titulo. 13. partita sexta.
Nepotem sit dicendum in pronepote, vel alio descendente, vid. d. glo. 7. lib. l. 3.
Nepotis appellatione an veniat patruus, vide glossam. 1. col. 2. l. 6. tit. 13. par. 6.
Nepos excludit patruum etiam si sit in parigradu, & aliqua in hoc. vi. per glo. 3. cum aliis ibi. l. 6. tit. 13. par. 6.
Nepos ex filio naturali qualiter succedat auo, & quando, & plura in hoc vid. glo. 2. cum aliis ibi. l. 8. tit. 13. par. 6.
Nepos spurius an & quando ab auo aliquid habere possit, vide gl. 5. l. 10 tit. par. 6.
Nepotibus per auum tutores dari possint, & quando, & qualiter, vi. glo. 1. 3. per tex. ibi. tit. 16. par. 6.
Nepos an & quando auum suum accusare possit, vid. glo. 1 6. l. 2. per tex. ibi. tit. 1. par. 7.
Nepotibus pœna quæ datur filijs proditorum extenditur ad nepotes, vi. gl. 5. col. 2. q. 3. l. 2. tit. 2. par. 7.
Nepotes non veniunt nomine filiorum in materia pœnali, vel odiosa, vi ibidem.
Nepos si occiderint auum suum qualiter puniatur, vi. gl. l. 12. per tex. ibi. par. 7.
NEPTIS si non habeat vnde dotem dare possit neque eius pater possit, an etiam ille Regni possit auum pater num ad dotem sibi dandam cõpellere, etiam si filius per contractum matrimonium exuerit a patris sui potestate, vid glo. 4 in fin. l. 8. tit. 1 1. par. 4.
NEQVITIA, ie nper præsumitur esse in seruis, vid. glo. 1. l. 46. per text. finem. par. 5.
NEQVISSIMVS dicitur ille qui immemor est libertatis sibi datæ, vid. glo. 2. per tex. ibi. l. 8. tit. 22. par. 4.
NEGOTIVS spiritualis maior est quam carnalis, vid. glo. 6. l. 13. titul. 2. par. quarta.
NIHIL fœuitia culpæ connumeratur, vid. gl. 2. l. 18. tit. 18. par. 4. & gl. 2. l. tit. 21. par. 4.
NISVS ad copulam inter Impuberes, an sufficiat ad hoc. f. vt spõsalia cõtracta inter eos de præsenti, qui iuris interpretatione funt de futuro transeant in matrimonium per illud licet copula actualiter perfecta non sit. vid. glo. 9. in princio. l. 3. tit. 1. par. 4.
Nisus ad copulam quid operatur quando accidit prope perfectam actionem in sponsalibus iuris interpretatione de futuro, vide. d. glossam. 9. quæstione prima.
Nisus ad copulam inducit & ostendit consensum præsumptum, vide ibi dem ad finem.
NOBILE, & semper est inchoandum a nobiliori, vid. glo. 2. in prooemio par. 5.
NOBILIS concurrens cum plebeio si sint æquales scientiæ, tunc nobilis præferri debet, vid. glo. 1 6. in prooemio partitarum.
Nobiles pro maiori parte sunt superbi & inimici popularium, vi. gl. 4. l. 2. tit. 9. par. 2.
Nobiles debent eligi ad officia, & quando, & quare non, vid. d. gl. 4.
Nobilis moribus an præferatur nobili genere tantum, & qua ratione, vide glo. 3. l. 6. per tex. ibi. tit. 9. par. 2.
Nobilis quis dicatur, vid. glo. 4. d. l. 6.
Nobiles in pœnis corporalibus mitius quam ignobiles sunt puniendi, vid. glo. 18. l. 3. tit. 16. par. 2. & gl. 9. l. 1. tit. 17. par. 2.
Nobilis in crimine furti vel rapinæ rerum Regis durius punitur quam ignobilis, vid. glo. 9. l. 1. tit. 17. par. 2.
Nobiles debent habere potestatem super ignobiles, & quare, vid. gl. 3. l. 9 tit. par. 2.
Nobiles ratione nobilitatis non possunt se excusare a refectione murorũ essent, & vt ipsi propriis manibus ibidem laborare debeant, vid. gl. 1. l. tit. 18. par. 2.
Nobilis an possit se esse quis voluntate principis, si ad hoc faciendum cautionem non habuit, & cui incumbat onus ipsius sic exempti, vide gl. 1. l. 6. tit. 7. par. 2.
Nobilis cui a marito alicuius vxoris fuit facta prohibitione cum vxore sua alloqueretur, si postea inueniatur contrafaciens, an impune occidi possit, vid. gl. 6. l. 12. tit. 14. par. 3.
Nobilis eodem modo, & eadem pœna corporali puniri debet sicuti ignobilis, quando persona in quam delinquit sit æque nobilis, vid. gl. 5. l. tit. 22. par. 3.
Nobilis an cuius ciuitatis litigãtes super terminis vel territorio quo ipsi nobiles habita victoria gaudebunt, an ipsi ante victoriam, & lite pendente contribuere teneantur vt victoria consequi possit, vi. gl. 9. l. 20. tit. 2. par. 3.
Nobilis est frater, si pro eius fratre sententia nobilitatis lata sit, vid. gl. 9. l. 7. tit. 15. par. 4.
Nobiles tantum vassallos habere possunt, vid. glo. 3. per tex. ibi. l. 1. tit. 25 par. 4.
Nobiles non possunt imponere angarias subditis suis nisi ex consuetudine, vel ex conuentione, quia illi ingenui sunt, vid. glo. 2. col. 1. in fine. l. 6. tit. 25. par. 4.
Nobiles an se ad alium Regnũ transferre possint sui lucri causa, licentia non petita, & an tempore belli hoc licebit, & qui si a Rege illud fuerit prohibitum, & an talis prohibitio valeat. vid. gl. 2. l. 13. per tex. ibi titulo. 25. par. 4.
Nobilis in quibus ipse solus testis esse possit non autem ignobilis, vide glo. 10. l. 4. tit. 3. par. 7.
Nobilis si aliquem occidat qualiter puniatur, & quid si proditorie fecerit, vid. glo. 3. l. 15. tit. 8. par. 7.
Nobilis si sit pater an illudita erit filius naturalis, vel spurius, vi. gl. 4. l. 1. per tex. ibi. tit. 11. par. 7.
Nobiles quandoque mitius puniuntur quam ignobiles, vid. gl. d. l. 2. per tex. ibi. tit. 28. par. 7.
Nobilis qualiter carcerari debeat, vid. gl. 5. l. 4. per tex. ibi. tit. 29. partita septima.
Nobilis torqueri non debet, & quando sic, & qualiter, vid. glos. 4. l. 2. per tex. ibi. tit. 30. par. 7.
Nobilis cum ex delicto suo debet mori, tunc non infurcari, sed decapitari debet, vide. glo. 6. l. 6. tit. 31. par. 7.
Nobilis an possit renuntiare priuilegijs sibi competentibus ratione nobilitatis. vid. gl. 1. l. 34. tit. 34. par. 7.
NOBILITAS conseruatur & augerur propter diuitias, vid. gl. 6. l. 44. titu. 5. par. 5.
Nobilitas patris an transeat in filium naturalem tantum, vide plura per glo. 4 l. per tex. ibi. tit. 11. par. 7.
Nobilitas patris semper consideratur non matris, vi. gl. 4. col. 2. l. tit. 11 par. 7.
Et an priuilegia competentia ratione nobilitatis possit ipse nobilis renũtiare, vid. gl. 1. l. 14. titul. 34. par. 7.
Nobilitas parentum dicitur donum Dei erga filios, vide supra in verbo DONVM.
Nobilitas perfecta quæ dicatur, vide glossam quartam. l. 6. titulo nono. par. 2.
Nobilitas sumitur tribus modis, vide glossam nonam. l. secundæ, tit. 21 par. 2.
Nobilita ex vtroque parente requiritur in duobus casibus, vid. gl. 1. per tex ibi. l. 6. tit. 18. par. 2.
Nobilitas an possit alicui per principem sine causa iusta, & legitima dari, & cui in cumbat onus ad quod antea ipse tenebatur, vi. gl. 1. l. 6. tit. 27. par. 2.
Nobilitas qualiter probetur per teste s de auditu etiam hodie, vid. gl. 1. infine. l. 20. tit. 9. par. 4.
Nobilitas materna non inspicitur sed paterna, vid. glos. 7. per text. ibi. in prooemio tit. 8. par. 4.
Nobilitas patris an se extendat ad filios legitimatos per principem, & an in supplicatione quæ principi fit debeat de ista patris nobilitate mentio fieri, vid. gl. 11. colum. 1. in fine. cum prin. sequen. l. 4. titulo decimoquinto. par. 4
Nobilitas fratris extenditur ad eius fratres, & vno pronuntiato nobilis hoc cæteris sufficit, vid. glos. 9. l. 7. tit. 15. par. 4.
NOLLENS scire habetur pro sciente, vid. glo. 4. per illum tex. l. 3. tit. 3. par. 4.
Nollens mutuare an adhoc possit compelli, vel non, & an in pœnam cadat si non fecerit, vide glo. 1. in prooemio tit. 1. par. 5.
NOMEN domini debet in quocunque actu inuocari, vid. gl. 6. in prooemio partitarum.
Nomen bonum melius est quam diuitiæ multæ, vid. gl. fina. l. 55. titul. 5. par. 2.
Nomen si aliquis sibi muter qualiter puniri debeat, vi. per gl. 2. l. 8. tit. 28 partit. 2.
Nomen si vendatur cuius sit periculum quod illi post venditionem accedit, vid. gl. 4. in fi. l. 23. tit. 5. par. 5.
Nomen testis debet subtiliceri quando datur partibus copiam dicti sui in causa hæresis, & in aliquibus aliis casibus, vid. gl. 2. l. u. titulo decimoseptimo. par. 3.
Nomen domini inuocare in principio instrumenti, an sit de necessitate vel de honestate, vid. glo. 2. l. 2. tit. 18. par. 3.
Et de commodis prouenientibus ex inuocatione nominis domini, vide plura. per. d. glo. 2.
Nomen alicuius expressum in commissione sibi facta, vt de causa cognoscat quid operetur, vide glossam octauam. l. 47. titulo decimooctauo. par. 3.
Et qualiter nomina testium scribi debeant per tabellionem in testamento nuncupatiuo, vide glo 5. l. tit. 1 par. 6.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Index materiarum.

Nomina appellatiua quæ dicantur, vide glossam tertiam. in prin. l. 3. tit. 5 par. 6.

Et an data paritate terminorum sit aliqua differentia inter omnia propria & appellatiua, vid. d. glo. 1.

Nomina semper retinenda sunt in sui natura, vid. gl. 1. col. 1. ad fi. l. 2. titul. 12. par. 6.

Nomen rei quando dicatur recipi inter eos, vide glossam. 4 l. 4. titulo. 1. partita. 7.

Nomen accusatoris, accusati, & iudicis, an debeat poni quando aliquis aliquem criminaliter accusat, vid. glossam. 2. & 3. l. 14. per tex. ibi. tit. 1. par. 7.

Nomen Regis an in accusatione criminali poni debeat, vid. d. glossam. 3. dict. l. 14.

Et an mutans nomen suum incidat in pœnam falsi, & quando, vid. glo. 5. l. 2. per tex. ibi. tit. 7. par. 7.

Et vnum casum in quo mutans sibi nomen fraudulenter incidat in pœnam mortis, vid. ibidem.

Nomen mutare licitum est iusta causa interueniente, vid. gl. 5. d. l. 2. tit. 7. par. 6. in fine.

NOMINA debitorum an inter immobilia debeant computari, vid. glo. 2. in proœmio. tit. 17. par. 2. & d. gl. 3. l. 1. ibi.

NOMINARE aliquem ad collectas siue ad exactiones colligendas de Papæ voluntate, an solus Episcopus sufficiat, an vero ibidem deiuderetur consensus capituli simul, vid. gl. 1. l. 6. tit. 5. par. 1.

Nominari non debent testes cum datur copia dictorum in causa hæresis & in alijs casibus de quibus per gl. 2. l. 1. tit. 17. par. 3.

NOMINATIO semper sumi debet a meliori, vid. glo. 4. in fine. l. 5. 6. tit. 5. par. 1.

Nominatio executoris testamentarij, ab ipso testatore fieri debet, & an illud committere possit alteri, vid. glossam. 2. l. 5. titulo decimo. partita sexta.

NOMINATVS primo præsumitur magis dignior & dilectus, vid. infra in verbo, PRIMO NOMINATVS.

NOTA SEV ABBREBIATVRA, deistis, vid. supra, verb. ABBREBIATVRAE.

NOTARIVS Regis recipiens vltra salarium consuetum punitur, etiam si ibi sponte soluatur. vide glossam quartam. l. octauæ. titulo. 9. part. secunda.

Notarius partibus suspectus qualiter debeat, recusari, vi. gl. 9. col. 2. post med. l. 22. tit. 4. par. 3.

Notarius attestantis de fama mente testatoris, an ei fides sit adhibenda, si ex indicijs contrarium apparuerit, vid. gl. 2. l. 2. titulo decimoquarto. partita. 3.

Notarius debet esse boni intellectus, vbi glossa reprobat abusus quod est hodie in hoc, vid. gl. 3. l. 26. tit. 16. par. 3.

Et an credatur notario dicenti sola voce causam receptionis testium fuisse sibi commissam, vid. gl. 1. ad fi. l. 27. tit. 16. par. 3.

Notarius si antequam acta publicentur seu dicta testium aperiantur aliquid per eos manifestat punitur de falso. vid. gl. 3. l. 9. titulo decimoseptimo par. 3.

Notarius an teneatur iurare cum vadit cum alico inquisitore aliculus criminis, an vero sufficiat generale iuramentum ab eo tempore creationis præstitum. vid. gl. 5. l. 9. tit. 17. par. 3.

Notarius qualis esse debeat in aliqua inquisitione, & an vicinus loci, vel inquisitoris consanguineus, vid. gl. 1. l. 10. ibid.

Notarius eligi potest a iudice cui inquisitio commissa fuit, & qualis eligi debeat, vel non, & quando possit recusari, vid. ibid. in glo. 2.

Notarius forma quando a principe aliquis de nouo creatur, vi. gl. per tex. ibi. l. 8 tit. 18 par. 3.

Notarij Regis habent secum dignitatem, vid. gl. 2. l. 16. tit. 18. & gl. 2. l. 1. titul. 19. par. 2. & gl. 2. l. 7. tit. 9. par. 2.

Notarius si acceptet donationem alicui absenti factam nomine eius, an & tunc donator illam reuocare possit, vi. gl. 1. col. 2. inmedio l. 4. tit. 4. par. 5.

Notarij nauium quam authoritatem habeant in conficiendis scripturis, vi. gl. 3. l. 1. per tex. ibi. tit. 9. par. 5.

Notarius an possit alteri stipulare tanquam publica persona siue in iudicijs siue in extra iudicialibus, vide gl. 8. l. 7. titulo vndecimo. partita quinta.

Notarius si dicat testatorem prohibuisse aperturam sui testamenti ad certum tempus, an sit credendum, vide glossam secundam. l. 1. titul. 2. par. 6.

Notarius an possit esse infamis, vid. glossam primam. in medio. l. 7. tit. 6. par. 7.

Notarius an puniatur de falso quando instrumentum quod confecit erat in se nullum, vid. gl. 2. l. 1. tit. 7 par. 7.

Et an punitur de falso si instrumentum nondum erat perfectum, vt quia inducebat subscriptione, vide ibidem.

Et an ille qui falso gerit pro notario puniatur pœna falsi, vi gl. 3. l. 2. tit. 7 par. 7.

De hoc, vide infra in verbo, TABELLIO.

NOTORIETAS peccati inducit irregularitatem etiam si sit depeccatis mortalibus tantum, & de medijs, vide glossam quintam. l. 32. titulo. 5. par. 1.

Notorietas impedit aliam facti declarationem, vide gl. 3. col. 2. in med. l. 2. tit. 2. par. 7.

Et in factis notorie iniustis procedit iudex extraiudicialiter spoliando, vide d. glo. 2. in fine.

NOTORIVM quando aliquid dicatur, vid. gl. 2. in fi. l. 33. tit. 4. par. 1.

Notorius fornicator quis, & ex quibus dicatur, vid. gl. 2. l. 43. 4. 6. partita prima.

Notoria non exigunt causæ cognitionem, vid. gl. 1. post medium. l. 9. titu. 9. par. 1.

Et in notorijs iudex potest sine accusatore procedere, vid. gl. 7. in principio. 7. part.

Et in factis notorijs declaratione opus non est, vid. gl. 3. col. 2. l. 4. titul. 2. par. 7.

Et in factis notorie iniustis procedit iudex extraiudicialiter spoliando, vid. d. gl. 3. in fine.

Notorium habet vim sententiæ, vid. gl. 12. post medium. l. 5. titulo. 6. partita septima.

Et vbi crimen est notorium proceditur ad executionem pœnæ prætermisso ordine iudiciario, vid. glo. 12.

Notorium equipararur sententiæ iniustitiam declaranti, vid. d. gl. 1. l. 8. tit. 16. par. 7.

NOCTVRNVS depopulator agrorum quis sit, & an extra li possit ab ecclesia, vide glossam quartam. legis quartæ. titulo vndecimo. partita prima.

Nocturnus latro, vid. in verbo, FVR, & verbo, LATRONES.

NOVA LEX ligat post duos menses a die suæ publicationis, vid. gl. 1. l. 20. tit. 1. par. 1.

NOVATIO an habeat locum in persona venditeris alicuius, rei alienæ quæ ab emptore euincitur actore reclamante, vid. gl. 3. l. 3. titul. 5. partita. 5.

Et an per stipulationem pœnalem nouetur actio ex vendito ad rem vindicandum, vid. gl. 5. l. 42. tit. 5. part. 5.

Nouatio an videatur facta per stipulationem pœnalem quando prior erat alis obligatio est bonæ fidei, vide glossam primam. l. 34. titulo. 11. partita quinta,

Et an & quando prima promissio per stipulationem pœnalem videatur nouata, vid. d. gl. 1. d. l. 34.

Nouatio qualiter fiat, & cuius roboris, & virtutis sit, vid. gl. l. 33. tit. 5. per tex. ibi. tit. 14. par. 5.

Nouatio an fiat per solam delegationem etiam quando illud expressum actum non fuit, & quando istud fiat, & qualiter, vid. glo. 3. ibi. in 4. lege. 15.

Nouatio an induecatur interuentu nouæ personæ licet aliud expresse non dicatur, vid. ibi. in glo. 6.

Nouatio an hodie tollatur ipso iure, vel ope exceptionis si a partibus actum non sit, vid. d. glo. 6.

Nouatio an fiat quãdo euidenter ex coniecturis manifestis apparet partes nouationem facere voluisse, vid. ibid.

Nouatio an videatur facta ex assignatione in solutum, vid. ibid.

Et quid si delegatus non acceptauit, sed erat tantum simplex mandatum, vid. ibid. in glo. 7.

Et an mutatio status impediat nouationem obligationis conditionalis & qualis vid. ibid. in glo. 9.

Et an seruus qui liberam peculij administrationem habet possit nouare, vid. gl. 1. l. 17. per tex. ibi. tit. 14. par. 5.

Et an per nouationem obligetur mulier ipso iure, & an ei succurratur per Velleianum, vid. gl. 4. d. l. 17.

Et quid si creditor liberauit mulierem in alienam obligationem principalem nouandi suscipientem, an tunc liberetur primus debitor, vide ibidem.

Nouatio si fiat in personam pupilli sine tutoris authoritate cuius affectus sit, vid. gl. l. 18. tit. 14. par. 5 per illum tex

Nouatio vicem solutionis obtinet, & an illa legitime facta hypothecæ & pignora liberentur, vid. gl. 2. l. 19. ibidem.

Et quid si fideiussor interueniat, & quid de priuilegijs prælationis, an debeant in obligatione nouata, vid. ibidem.

Et an exceptio quæ poterat competere contra delegantem competat contra eum cui est delegatus, vid. gl. 4. d. l. 19. tit. 14. par. 5.

NOVITER conversus ad fidem in Episcopum eligi non potest, vid. gl. 1. l. 22. per tex. ibi. tit. 5. par. 1.

NOVITII an possint eligi in abbates, & an postulari, vid. gl. 2. & 3. l. 1. tit. 5. par. 1.

Nouitij qui per annum in religione permanserunt, an per vim professionem sibi dari petere possint, vid. gl. 4. l. 1. tit. 7. par. 1.

Nouitij qui proprie dicantur, & an teneantur soluere gabellas, & quales esse debeant, vid. gl. 1. l. 4. tit. 7. par. 1.

NOX quando dicatur, vid. gl. 4. l. 6. tit. 29. par. 7. & glo. 1. l. 8. titulo. 31. par. 7.

NOXA, & an dominus animalis liberetur illum dando pro noxa, quando culpa pastoris in fundum alienum damnum dedit, vid. glo. 3. l. 24. titulo. 15. par. 7.

Et quando dominus animalis ad id teneatur, vel ad emendationem dam ni, vid. gl. 4. d. l. 24. per tex. ibi.

NVBERE quis compelli non debeat, & quare, vid. gl. 7. l. 1. tit. 20. partita secunda.

Nubens secundo durante adhuc primo matrimonio qualiter puniatur, & per quem, vide glossam primam. l. 16. per textum ibi. titulo. 17. par. 7.

NVMERVS septenarius, & eius excellentias videper glos. 1. in proœmio. 1. part.

Numerus quadrigenarius dicitur multitudinis, vid. glo. 6. l. 50. per text. ibi. tit. 5. par. 1.

Numerus ab vnitate procedit, vnitas vero a nullo, vid. gl. 2. in proœmio tit. 5. par. 1.

Numerus testium, qualis esse debeat adhoc. s. vt aliquid plene probetur, vid. gl. 1. & 2. l. 32. tit. 16. par. 3.

Numerus testium qualis esse debeat, & vsque ad quem numerum testes recipi debeant in qualibet causa, vide gl. 6. d. l. 32. titulo decimosexto. part. 6.

Numerus minor in testibus aliquando maiori præfertur, & quid si multum excederet, vide glossam tertiam. l. 40. titulo decimosexto. partita tertia.

NVNTIATIO noui operis qualiter & sub quibus verbis fieri debeat, vid. gl. 10. l. 1. & glo. 2. l. 2. tit. 32. par. 3.

Et an in tali denuntiatione debeat inseri causa, vid. ibi. gl. 11.

Et an tali denuntiatione quæ fit per iudicem lapilli sint necessaria verba vid. ibi. gl. 12.

Denuntiatio in quo loco debeat fieri, & an arcter dominum si incongruentius fiat, vide ibidem. in glo. 15.

Denuntiatio nouum opus quis possit, & an sine mandato aliqui adhoc admittatur, vid. gl. 7. l. 1. tit. 32. par. 3.

Denuntiatio a socio facta, an & quando, & qualiter prosit consocijs, & an denuntiatio videantur habere inter se reciprocum mandatum, vid. glos. 5. l. 2. ibidem.

Denuntiare nouum opus quis possit, & an adhoc admittatur forensis quã do opus sit in loco publico, vel in via publica, vid. glo. 2. l. 3. titul. 32. partita. 3.

Denuntiare nouum opus an possit quilibet adultus etiam ante. 17. annos, vi. gl. 1. ibi.

Denuntiare an possit nouum opus, ille qui seruitutem habet in re aliqua, vid. gl. 1. l. 5. tit. 32. part. 3.

Denuntiatio vni facta, si postea res illa vendatur, an noceat emptori & quatenus, vid. glo. 1. l. 6. tit. 32. par. 3.

Denuntiatio locum non habet vbi quis ob commodum publicum siue priuatum canales reficit, vel cum præparatorijs aliquod præfat impedimentum, vid. gl. 3. l. 7. ibi.

Denuntiatio an possit sperni quando certum est nuntiantem ius non habere, vel in alijs casibus vide glo. 2. l. 8. ibid.

Denuntiatio an teneat qnando nuntians tempore nuntiationis suæ non probat tale tutamentum, vid. gl. 1. l. 9. tit. 32. par. 3.

Denuntiatio certum tempus impedimentum illud durare debeat & qualiter tunc tempus computari debeant, vid. gl. 2. d. l. 9.

Denuntiatio non habet certum tempus determinatum sed est perpetua, & ideo licet post denuntiationem partes quiescerent vsque ad quinquennium si postea nuntiatus ædificaret destruetur opus, vid. glossam. 2. d. l. 9.

Denuntiatio si spernatur a nuntiato damnificat sibi in vno casu, vide glossam quartam ibi.

Denuntiatio quando fit nuntiatio noui operis, cui cautio offerenda sit an iudici, vel partibus, vide glossam quintam, dictæ l. 9. titulo trigesimosecundo. partitatertia.

Et cautio quæ præstatur anuntiato non potest inuito nuntiatore ante tres menses dari neque recipi, vid. ibi. gl. 6.

NVNTIATOR si infra tres menses probauit, reus autem obijcit exceptionem quæ probata non est, an tribus mensibus elapsis ipse nuntiatus ad præstandam cautionem quæ de iure requiritur admittatur, vide glo. 3. l. 9. tit. 32. par. 3.

Nuntiator licet appellet a licentia iudicis nuntiato post tres menses data, eo quod cautionẽ præstitit poterit ædificare neque destruetur tanquã factum appellatione pendente, & quid si postea ipse iudex contrariam pronuntiet, & ille appellauit a sententia, vid. glo. 3. & 4. d. l. 9.

Nuntiator an possit appellatione pendente in opere procedere, vide dictam glossam quartam, dictæ legis nonæ. titulo trigesimosecundo. partita tertia.

NVNTIATVS si lapso quinquenio ædificasset, an eius opus destruetur vid. gl. 2. l. 9. tit. 32. par. 3.

Nuntiatus licet appellauerit a sententia, & cautionem offerat de operæ demoliendo, an ædificare possit, vid. glo. 3. d. l. 9.

Nuntiatus infra tres menses exceptionem quam opposuit non probauit, an tunc ad solitam cautionem admittatur, vid. ibidem.

Nuntiatus si spreta nuntiatione in opere suo processerit, non gaudebit legis priuilegio, quo post tres menses prefixa cautione istud sibi permittitur, vid. ibi. glo. 4.

Nuntiatus si in publico ædificet si non ostendat quo iure ædificet etiam si satisfdet ædificare non poterit, vid. d. gl. 4. d. l. 9.

Nuntiatus cui præfixa cautione fuit data licentia ædificandi, si condemnetur, & a sententia appellet, an interim possit ædificare, vi. ibid. in fi.

Nuntiatus offerens cautionem antequam sint elapsi tres menses, an nuntiatore nolente debeat recipi, vid. ibi. gl. 6. vid. supra in verbo, NVNTIATIO.

NVNTIVS, & an soli nuntio sit credendum cum dicit se aliquem citasse vid. gl. 8. l. 1. tit. 7. par. 3.

Nuntij si de iudicis mandato aliquem contra iuris formam violenter de domo extraxerint non tenentur, vid. glo. 4. ad finem. l. 3. titulo. 7. partita tertia.

Nuntij Regis de iure gentium sunt inuiolabiles, & qualiter incedere debeant, vid. gl. 1. l. 25. tit. 18. par. 3.

Nuntius creditoris an excuset debitorem sibi soluentem licet postea res perdatur. vid. gl. 1. in fi. l. 4. tit. 2. par. 5.

Et quid si ille sit nuntius ecclesiæ, vid. ibidem in fine.

Nuntius legalis dicitur aliquis licet pauper sit, dum tamen bonos mores habeat & fidelis ab omnibus reputetur, vide glossam tertiam. d. l. 4. titul. 2. par. 5.

Et semper imputatur ei qui malum nuntium misit, & non legalem neque fidedignum, vid. ibi. in glo. 4.

Nuntius a creditore missus debitori si domini mandatum mutauerit, & petat nomine domini sibi dari rem cum illud sibi dominus non mandasset sed tantum debitori dicat, vt sibi rem debitam mittat, an & quãdo istud domino imputetur, vi. gl. 5. d. l. 4. tit. 2. par. 5.

Nuntius certus an requiratur ad hoc. s. vt donatio per aliquem absenti facta pro perfecta habeatur, vid. gl. 1. l. 4. per tex. ibi titulo quarto. partita quinta.

Et an istud aliquo modo innouetur per legem ordinamenti, vid. d. gl. 1. col. 1. ad finem.

Et an factum falsi nuntij possit ratificari, vid. glos. 1. l. 48. titulo. 5. partita quinta.

NVNDINAE, deistis, vid. in verbo, FERIAE.

NVNQVAM minus solus quam cum solus ita gl. 2. ad fi. in proœmio tit. 11 parr. 1.

NVPTIAE fieri non debent in festiuitatibus, & quando impedimentum istud duret, vid. glo. 3. & 4. cum sequentibus. l. 18. titulo secundo. partita quarta.

Nuptiæ an possint fieri post primam diem Epiphaniæ, an vero post octauam ipsius, vide ibidem. in glo. 9.

Nuptiæ non secutæ dos nunquam debetur etiam si dos solui promittatur statim vel intra annum, vid. gl. 5. l. 1. tit. 11. part. 4.

Et quid erit si ex mente contrahentium appareat quod non sit spectanda ista conditio, vel si dicatur quod soluetur dos ad voluntatem viri, vi. ibidem.

Nuptiæ an sint spectandæ adhoc vt relictum mulieri pro dote sibi debeatur, vel non, vid. gl. 2. l. 12. ibi.

Nuptiæ si tertio celebrentur, illud est abominabile apud omnes, etiam quo ad parentes ex eo scilicet, quod arguunt in continentiam, vi. gl. 1. l. 1. tit. 12. par. 4.

Et an legatum muliери relictum si caste vixerit, debeatur illi qui tertias nuptias contraxit, & quid in marito sic relinquente, vid. ibid.

Nuptiæ secundæ an benedici debeant, & quando pœna in hoc statuta locum habeat, vide dict. glo. 11. dictæ. l. 2. iuncta ibi. glos. 3. per illum textum. ibi.

Nuptiæ

Septem Partitarum.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Nuptiæ secundæ si contrahantur durantibus adhuc primis qualiter sic contrahens puniatur, vide gl.1.d.16.per textum ibi. titul. decimoseptimo part.7.
Et ad inuocandas incestas nuptias sus canonicum semper inspici debet non ciuile, vid.gl.4.l.3.tit.18.par.7.
VRVS an admittatur ad accusandum occissores sui soceri, vid glo.3 l.2.tit.1.par.7.
Nurus si occidat socerum qualiter puniatur, vide gl.l.12.per tex.ibi.titu. 8.par.7.
Nurus si iniuriet tur, an eius socer possit actionem iniuriarum contra iniuriantes intentare, vid.gl.3.l.nonæ.per textum ibi.titulo nono partita septima.
NVTRICES an possint esse legitimi testes in causis alunorum, vid. glo. 1.in proœmio tit.20.par.4.
Nutrices ab alumnis in iudicio vocari non possunt sine venia eo, scilicet quia matribus equiparantur, vide ibid.
NVTRIRE filium quando ad eius patrem, vel ad eius matrē pertineat, vid.gl.1.l.3 per tex.ibi.tit.19.par.4.
Et quid in filia spuria, vid.ibidem.
Et quid si non dedeceat matri filium lactare, vid.ibid.
NVTRITI an vere habeantur loco filiorum, vid.gl.1.in fi.in proœmio. tit.20.par.4.
Nutritus in aliqua patria, etiam si ibidem non fuerit natus, dicetur naturalis illius patriæ, vide glossam,4.l.2.per textum ibi.titul.24.partita quarta.
NVTRITOR alicuius puellæ si postea velit illam in vxorem ducere, vel cum filio ipsius, si ipsa vel eius pater noluerit, an huic nutritori expensæ quas in nutriendo fecit solui debeant, vide glos.3.l.35.titulo 14. part.5.
Nutritores filiorum Regis quales in se esse debeant, vid.gl.3.l.4.per tex. ibi.tit.7.part.2.
Nutritores sunt loco parentum, & multa in eorum fauorem, vid. per glo. 1.in proœmio.tit.20.par.4.
Nutritores non possunt a nutritis & alunis sine venia vocari in iudicio, vid.d.glo.1.
Nutritor quando possit recuperare expensas quas in aliquo nutriendo fecit, vid.glossam quartam.l.3.per textum ibi.titulo vigesimo.partita quarta.
Nutritor filij alterius quem ab ecclesia susceperit, an a patre expensas quas cum eo fecit debeat recuperare, & quales, vid.gl.4.l.4.tit.20.partita quarta.
NVTV FACTVM, & an testamentum nutu factum si fiat ad plas causas valeat, vel non, vide glossam secundam legis sextæ, titulo tertio. par.6.
Et qui aliquid falso significare intendit falsum committit, vid.gl.1.in fi. l.5.tit.13.par.2.
NVLLVS excusatur a bello contra seditiosos in damnum reipublicæ, vid.gl.8.l.3.tit.19.par.2.

.O.

OBEDIENCIA, si solummodo promittatur propter hoc quis non dicetur professus, si alia non renuntiet, vid. gl.1.col.2.in fine.l.1.titul.7.& glo.1.l.2. part.1.
Obedientia præstita Episcopo per abbatem exemptum monasterio non præiudicat, vid.gl.4.l.3. tit.12.par.1.
Obedientiam abbati promittens vtrum totam regulam videatur profiteri, vid.gl.6.l.88.tit.18.par.3.
Obedientia per monachum præscribi non potest, vid.glo.1.in fine.l.23. tit.4.par.7.
OBEDIRE debet filius potius patri quam principi si simul in iubendo aliquid concurrant, vid.gl.9.l.2.titu.1.par.1.
Obedire debet filius patri, matriquesuæ. vid.ibid.
Obedire tenetur quis principi sub pœna mortis, vid. glos.5.l.16.titul.1. partita.1.
Obediendum est semper vbi aliquid mali non est, vid.gl.fin.l.33.titul.6. partita.1.
Obedire non debemus etiam Regibus quando aliquid contra Deum, vel contra conscientiam nobis præcipitur, vid.glos.3.l.25.titul.13.partita secunda.
OBVIANS corpus Christi cum confugit ad ecclesiam propter delictū, an gaudeat immunitate, vide glossam secundam.l.quartæ.titulo. 11. partita 1.
OBICI an possit mutuanti quando repetit mutuum quod ipse non fuit dominus rei mutuatæ tempore quo mutuauit, & cui tunc incumbat probatio, vid.gl.2.l.1.tit.1.par.5.
OBIECTVS TESTIS, vide in verbo, TESTIS OBIECTVS.
OBLATIONES quæ fiunt capellæ seculari fiē intra parrochiam, an cedant ecclesiæ parrochiali vbi sita est, vid.glos.2.l.6.titulo decimono. part.1.
Oblationes quæ fiunt imagini religiosæ existenti intra parrochiam, an spectent ad presbyterum parrochialem, vid.ibidem.
Et quid si imago sit in aliquo monasterio, ibique fiat oblatio, an religiosis cedat, vid.ibidem.
Oblationes quæ fiunt Episcopo celebrante in aliqua parrochia, an suæ sint, vel non, vide ibidem.
Et quid si in hoc adsit aliqua consuetudo, an illa debeat obseruari, vide ibidem.
Oblationes quæ fiunt celebranti in aliculus parrochia, an cedāt ipsi celebranti, vel parrocho. vid, dict. glo.2, columna.3.in principio.&tota 19.partita.1.
Oblationes an fiat vicarij, seu capellani pacti ad certum tempus, vel proprio rectori, vel sacerdoti, vid.in d.col.3.in medio.
Oblationes quæ fiunt in ecclesia durante diuino officio debent distribui inter clericos illius ecclesiæ, vid.ibid.in fine.
Oblationes de necessitate non debent fieri in ecclesijs dum celebrantur diuina, illud enim est voluntarium etiam in quibuscunque festiuitatibus, vid.glo.2.l.8.tit.19. part.1.
Oblationes pervim fieri debent quando alias clericus sustentari non potest, vid.gl.1.l.9.tit.19.part.1.
Oblationes meretricum recipi non debent, & neque etiam aliorum, vid. gl.8.cum alijs ibi.l.10.tit.19.par.1.
Oblationes non debent recipi ab his qui sunt in notorio crimine, vid.gl. 10.l.10.tit.19.part.1.
Oblationes ab excommunicatis non sunt recipiendæ, neque ab his qui cum eis communicant, vid.glo.11.d.l.10.
Oblatio debiti per amicum facta an liberet debitorem falsitas pœna, vide glo.2.l.12.tit.12.part.5.
OBLATI ORDINVM qui dicantur, & in quo differant a monachis & a conuersis, vid.gl.2.l.9.tit.7.part.1.
Oblati ordinum an possint ad arctionem religionem petita licentia tradire, licet non obtineat eam, vide ibidem.
Oblatus curiæ Regis filius ex hoc legitimatur, & quæ sint adhuc necessaria vide omnes glo.l.5.tit.15.par.4.
Oblatus filius, Regis curiæ per patrem, potest patri agnatus, & cognatus succedere secus tamen erit si filius seipsum offerat, vid.gl.1.l.7.tit.13. partita.4.
OBLIGATIO voti an tollatur per impedimentum superuenientem, vide glo.3.l.4.tit.8.par.1.
Obligatio voti non tollitur morte superuenīte in casibus dequibus per gl.fin.l.7.tit.8.par.1.
Obligationes quibus quis astringitur & tenetur, non tolluntur per bonorum cessionem, vid.gl.2.in fi.l.5.tit.4.par.1.
Obligatio naturalis, an oriatur ex maleficijs, vi.gl.6.in fi.l.15.tit.11.par.2. & glo.4.l.3.tit.12.par.5.
Et in quibus obligationibus qui prior est tempore præferendus sit cæteris alijs, vid.glo.3.l.75.tit.18.par.5.
Obligatio naturalis an teneat & obliget filium familias ad solutionem mutui, vel alterius recepti, vid.glossam.2.l.quartæ.titulo primo partita quinta.
Obligatio naturalis tantum, an sit efficax ad agendum in foro ecclesiastico vel in alio, vid.gl.4.l.5.tit.12.par.5.
Obligatio naturalis non oritur quando actus peccat in forma, vid.ibid.
Obligatio naturalis, an sic in obligatione ex maleficio, vide dict. glos.4. dict.l.5.
Obligatio naturalis, an inducatur quando princeps imponit subsidia collectam, vide ibidem in fine.
Et aliquādo de natura obligationis est, vt licet non dicatur quod aliquod obligetur in solidum ipsi tamen in solidum teneantur, vid.gl.2.l.14. titul.12.par.5.
Obligatio naturalis, vel ciuilis, an tollatur per cessionem bonorum, vide gl.2.l.3.tit.15.par.5.
Et an solita apponi in contractibus censeantur intervenisse in principio licet hoc non probetur, quando illa aliquid adijciunt obligationi, vide gl.8.l.32.tit.5.par.5.
Obligatio neque fides nunquam se extendit ad facinora, vide glos.1.l.10 per tex.ibi.tit.10.par.5.
Obligatio quando videtur propter impersonalitatem quando vera non, vid.gl.7.d.3.tit.11.par.5.
Obligatio quando potest a pluribus acquiri, an teneat ratione incertitudinis. vid.gl.2.l.7.tit.11.par.5.
Obligatio an nascatur ex promissione facta ab aliquo in diem & quando licet effectus suspendatur, vide glossam secuudam.l, duodecimæ.titulo partita.5.
Obligatio

Obligatio an extinguatur reperempta quando aliquid in genere fuit promissum, vel in quantitate, & quid si debeatur genus species tamē est in obligatione, vid.glo.1.l.18.ibi.
Obligatio an nascatur statim quando aliqui pacisc untur inter se de futura successione in casu quando pactum valet, vide glos. 1.l.33.titulo 11. par.5.
Obligatio principalis quando ēs bonæ fidei an per stipulationem pœna non videatur nouata, vid.glo.1.l.34.ibi.
Quæ obligationibus ad factum liberetur quis præstando interesse, vide glo.3.d.l.34.& glo.4.l.13.tit.14.par.5.
Nomine si fit appositā clausula (rato manente pacto) teneatur quis præstare factum vel liberetur præstando interesse, vide ibid.
Obligatio dādi siue sit in genere siue in specie, an extinguatur propter impedimentum superuenientem & an tunc difficultas, vel tale impedimentum impediat moras, & pœnæ commissionem, vid. glo.4. per tex.ibi.tit.11.par.5.
Obligatio nulla est quando promittitur aliquod turpe vel iniustum, vide glo.4.cum alijs ibi.l.18 per illum tex.tit.11. part.5.
Obligatio fideiussoria est accessoria obligationi principalis, vid.glos.5. tit.12.par.5.
Quæ obligationi, accedere possit fideiussor, vid. glo.2.cum alijs ibi.l.5. tit.12.par.5.
Quid si lex resistat contractui vel procedat annullando actum, an tunc obligatio ista nascatur, vid.glo.4.l.5.tit.12.par.5.
Obligatio naturalis an inīs in obligatione seu ex malefitio, vid. d.gl.4. & tit.12.par.5.
Obligatio fideiussoris durat etiam post mortem rei principalis, & illam ad hæredes transferet si ipse moriatur, vid. glo.1.l.16.tit.12. par.5.
Obligatus fructus decimæ obligari possunt & quibus, vid.gl.1.d.3. tit.13. par.5
Obligatio generalis omnium bonorum ab aliquo facta ad quæ extenda tur, vid.gl.l.5.per tex.ibi.tit.13.par.5.
Quæ se extendat ad bona futura, vid.glo.1.5.ad fin.d.l.5.
Obligatio generalis omnium bonorum an impediat quod quis non possit specialiter obligare aliquam rē ex illis generaliter obligatis, vide glo.1.l.10.tit.13 par.5.
Obligatio est possessio personalium obligationum, vide glos.5.in medio. & ibidem.
Obligatio per defunctum facta de bonis hæredis an teneat secuta aditione hæreditatis, vid.gl.1.l.7.tit.13.par.5.
Obligatio pignoris soluitur quando debitor offert debitum si creditor super nolluerit, vid.glo.1 18.per tex.ibi.tit.13.par.5.
Obligatio pignoris solatur aliquibus modis, vide glos.1.l.39.per text. tit.13.par.5.
Obligatio aliquando ex solutione non tollitur statim neque totaliter, vide glo.1.in fine.l.2 tit.14.par.5.
Obligatio an oriatur ex delictis, vel an officium iudicis, & quando, vide glo.1.l.13.tit.14.par.5.
Obligatio an nouetur per solam delegationem, vid.gl.4.l.15.per tex.ibi. tit.14.par.5.
Quæ mutatio status impediat nouationem obligationis conditionalis, qualis, vide glo.9.ibidem.
Obligationes per illum in studijs factæ, an eius fratres de communi solere teneantur, vid.glo.6.ad fin.l.5.tit.15.par.6.
OBLIGARI an possit tutor generaliter bona minoris sine judicis autho ritate pro obseruantia alicuius contractus liciti, vid.gl.2.l.4.titul.5. par.5.
Obligare an possit testator vel legare res hæredis sui, vid.glo.2.l.10.titulo.9.par.6.
Obligare an possit quis suam maioriam pro dote vel arris vel simili con cedere Principe, & quādo Princeps non possit dare licentiā istam, vide ibi.col.1.q.12.l.32.tit.9.par.6.vid supra in verb. OBLIGATIO.
OBLIGANS, vide supra in verbo. OBLIGATIO.
OBLIGATVS ad factum non liberatur præstando interesse si in hoc lata fit sententia, vid.gl.3.l.5.tit.27.par.3.
Obligati in solidum a principio, si vna eademque sententia sint condēna ti, qualiter tunc in eos executio fieri debeat, vid.gl.3.l.4.titu.27.par.3.
OBLIQVI SVPRA PROXIMAE.
OBLIVIO cauſatur ex longo tempore, vid.gl.3.quæst.4.col.5 post me dium.l.10.tit.26.par.4.
Quomodo peccatum mortale non est peccatum mortale, sed sufficit de eo dimitti peccatum mortale non est peccatum mortale, sed sufficit de eo velle recordari tempore confessionis, vi.gl.n.in fin.l.22.tit.4.part.1.
OBSCVRITAS & quam plura de illis qui obscure loquuntur contra eos, vide per glo.7.l.3.tit.11.par.3.
Obscura locutio nunquam approbatur, vid.gl.4.tit.18.par.3.
OBSES, VEL OBSIDES. Et an homo liber possit hodie dari pro satisfactione debiti, vel proquācunqne alia conuentione, vid, glo.8.l.1.titulo.13.par.5.
Obsides qui dicantur, & an isti inuiti aliquan lo dari possint, vid.d.gl.8. dict.l.5.
Et an teneat obsidis promissio de non recedendo a certo loco etiam si ipse illud libere facere possit, vide ibid.
Obses an tantum pro causa publica, vel etiam pro priuata dari possit, vide ibidem.
Obsides quando datur a Rege tunc in illo sic dati obedire tenentur, & plura in hoc, vid.d.gl.8.d.l.3.
Obses cuius expensis se pascere debeat, vid. glo.9.ibidem.
Obses ad aliqua seruitia cogi non debet neque tenetur, vid.d.gl.9.
Et an obsides possint testamentum facere, etiam quando fuerunt pro pace componenda dati, vi.gl.1.cum alijs ibi.l.16.per illum text.tit.1.p.6.
OBSEQVIVM præstare debet ille qui ab alico beneficium recipit, vid. glo.3.l.5.titul.1.27.par.4.vid.in verb. LIBERTVS. & vero, PATRONVS.
OBSTACVLVM si aliquod sit in medio prius agi debet ad remotionē obstaculi quam vlterius procedatur, vid.gl 6.l.16.tit.2.par.3.
OBSTETRICES ad inspiciendas mulieres debent a iudice eligi, & etiam locus vbi inspiciatur, vid.glo.6.l.8.tit.14.par.3.
Obstetrices debent in obstetricando scientiam habere & a quibus debeant examinari, vid.gl.8.l.17.tit.6.par.6.
OCCASIONEM inter dicto prohibentes tenetur ad damna hospitibus & ecclesijs data, vid.glo.5.in fine.l.14.tit.9.par.1.
Occasio fraudandi tolli debet, vid.gl.13.l.5.tit.7.par.5.
Occasio peccandi non est neque in fidelibus danda, vi.glo.1.col.2.in princ. l.22.tit.12.par.5.
Occasionem damni dans damnaum dedisse videtur, vide glos.1.l.21.per tex.ibi.tit.14.par.7.
OCCIDERE se ipsum an liceat ob defensionem pudicitiæ, vide. gl.5.l.3. tit.16.par.2.
Occidere christianum malus peccatum est quam paganum, vid. gl.1.l.2. tit.8.par.7.
Occidere an possit maritus illi qui cum vxore sua aloquitur post prohibitionem solenniter sibi per maritū factā, vi.gl.1.7.& 6.l.12.tit.14. p.2.
Et quid si talis prohibitus sit nobilis, vid.d.glos 6.
Occidere non potest pater filium etiam propter vrgentem necessitatem famis nisi in vno casu vendere autem sic, vid.gl.3.l.8.per tex.ibi.tit.17. par.4.
Occidere aliquem non licet propter conseruationem propriæ vitæ nisi ad defensionem, vide ibid.
Occidere an possit seruus sine aliqua pœna illum qui dominum suum occidere deliberabat, vide glo.8 per tex.ibi.l.5 tit.21.par.4.
Occidere non potest dominus seruum suum pro culpa sine suis iudicis authoritate, & quando sic, vid.gl.5.& 6.l.6.per tex.ibi.tit.21.partita.4. iuncta ibi glo.7.
Occidere an possit frater inuētum cum vxore sua in rebus veneris, & an idem sit dicendum in proximo occidenti alterum inuentum cum propinqua sua, vide gl.7.col.2.l.6.tit.21.par.4.
Occidere an liceat seruo occissorem domini sui & an propter hoc libertatem consequatur, vid gl.7.l.4.6.tit.5.par.5.
Occidere an possit iudex ex indicijs indubitatis, vid gl.4. cum alijs ibi. l.26.per illum tex.tit.1.par.7.
Occidere an liceat marito vtcunque conditionis sit adulterum cum propter cum vxore sua inuentum etiam nobilem, vid.gl.1.l.18.tit.17.p.7.
Et qualiter illa iniuria debeat vt occidere possit & quid si filios cum propter inueniat extra domum suam, vide ibid.in gl 2.&3.
Occidere an possit pater filiam suam adulteram & illum qui cum ea simul turpiter facebat, vid.gl.1.l.14.per tex ibi.tit.17.par.7.
Et quid si filia sit vidua vel virgo, & quid in filio reperiēte matrem suam turpiter incentē cū alio & quid in raptu, vi.gl.2.& 3.d.l.14.tit.17. p.7.
Occidere an possit quis sine pœna & sine peccato, a lege defendatum vel bannitum & quando, vide glo.4.d.3.tit 29.par.7.
Et an ille qui animo occidendi aliquem insultauit eadem pœna debeat puniri ac si realiter occidisset, vid.gl.4.l.2.per tex.ibi.tit 31.par.7.
OCCIDENS aliquem consilio tantum est irregularis etiam si ille qui fuit consultus vt occideret occidatur, vid.gl.3.l.14.tit.6.par.1.
Occidens an & quando in irregularitatem incurrat, vid.supra verb. irregularis, & verb. irregularitas.
Occidens iussu iudicis homicida non est imo meretur ordinari tamen non potest, vid.glo.1.l.17.tit.6.par.1.
Occidens aliquem proditorie an defendatur ab ecclesia si ibidem confugerit, vid glo.8.l.4.tit.11.par.1.
Occidens aliquem ecclesia dum celebrantur diuina debet mori, vid.gl.2. l.9.tit.18 par.1.
Occidens vicarium regis, sui iudicis, vel archionis vel episcopi, vel aliter offendent

Universidad de Deusto
Biblioteca

ossendendo an debeat puniri ac si propriam personam regis occidis-
set, vid. gl. 5. l. 12. tit. 1. part. 2.
Occidens Regis officiales an incidat in crimine læsæ maiestatis, vid. gl. 1.
tit. 16. par. 2.
Occidens aliquem vel illum percutiens coram rege vel iudice, an incur-
rat in crimine proditionis, vid. gl. 2. l. 2. tit. 16. par. 2.
Occidentes aliquem simul an omnes teneantur de occiso licet vnus tan-
tum leuiter percusserit, vid. glo. 3. l. 3. tit. 16. par. 2.
Occidens seu percutiens aliquem in curia Regis qua pœna puniatur, vi.
glo. 9. l. 3. tit. 16. par. 2.
Occidens aliquem ad Regis mandatum an excusetur, & quid si fuerit me
tu tyranni, & quid de iure canonico, vid. gl. 14. l. 3. tit. 16. par. 2.
Occidens aliquem seipsum defendendo liberatur, vid. ibid. & an in con-
scientia sit securus & quando, vide ibid.
Occidens aliquem propter obseruantiam pudititiæ suæ an in aliquo te-
neatur, vid. ibid.
Neque licet se occidere vbi casitas periclitaretur, vid. ibid.
Occidens aliquem se defendendo non excusatur cum iuste ab eo occidi-
tur, vide ibid. in glo. 16.
Et in hoc tota culpa semper agressori attribuitur & an sic prouocatus in
totum liberetur, vide glo. 1. in proœmio tit. 2. par. 3.
Occidens illum quem prius monuerat solenniter vt cum vxore sua non
alloqueretur an puniatur, & quid si prohibitus sit nobilis, vide glo. 6
l. 12. tit. 14. par. 3.
Occidens veneno occidit proditorie, & ideo ad appellandum a sententia
non admittitur, vide glo. 1. l. 16. tit. 23. par. 3.
Occidens consanguineum in carcere cum veneno, ne eius suspendio ipse
vituperaretur, an teneatur de parricidio, vide gl. 5. l. 16. tit. 23. par. 3.
Occidens possessorem maioriæ qui propter hoc per clausulam testamen-
ti est a successione exclusus an admittatur si velit agere pro maioria
nomine filij, vid. gl. 3. l. 8. tit. 29. par. 3.
Occidens seruum suum propria authoritate an puniatur & quando non
vide gl. 3. & 6. l. 6. per tex. ibi tit. 21. par. 4.
Et quid si illum cum vxore sua, vel cum concubina, matrevel sorore, vel
nepte ex filio ad inuenerit an tunc illū occidere liceat, vi. ibi. gl. 6. & 7.
Occidens inuentum cum sorore sua, vel cum propinqua in rebus vene-
reis an puniatur, vid. d. gl. 7.
Occidens testatorem, vel eius vxorem, vel fratres ab eius hæreditate ex-
pelli debet tanquam indignus per fiscum, vide gl. 12. l. 13. tit. 7. par. 6.
Et quid si filij occidant patrem an tunc nepos succedat, vid. ibid. & quid
in feudis, vid. ibid.
Occidens se ipsum cum de crimine accusatus esset an per hoc faciat cau-
sam suæ accusationis finiri, & cui bona ipius applicari debeant, vide
gl. l. 24. per tex. ibi. tit. 1. par. 7.
Et quando dicatur quis se occidisse metu criminis, & quæ requirantur vt
& tunc bona applicentur fisco, vide ibi. glo. 2. 3. & 4.
Et quid si se non occisit, voluit tamen se occidere an bona sua perdat,
vel qualiter puniatur, vide ibi. glo. 5.
Et an fiscus succedat ipso iure vel per sententiam in bonis seipsum occi
dentis, vi. ibid. in glo. 6.
Occidens seipsum cum esset de crimine accusatus quando habeat hære-
dem vel non, vide glo. 7. & 9. l. 24. tit. 1. par. 7.
Et quid si ad mortem ciuilem esset damnandus an tūc bona eius fisco ap
plicentur, vid. d. gl. 9.
Occidens se ipsum si sit alicuius vasallum an amittat feudum, vid. gl. 10.
d. l. 24.
Occidens magistratum vel iudicem an incidat in crimine læsæ maiesta-
tis, vide glo. 13. l. 1. tit. 2. par. 7.
Occidens illum qui ducebarur ad furcas an pœna homicidę puniatur, vi
de glo. 2. l. 1. tit. 8. par. 7.
Occidens hominem monstruosum an pœna homicidæ puniatur, vide
glo. 1 d. l. 1 tit. 8. par. 7.
Et quid de pueris qui colluctando interse, & proficiendo lapides vnus
occisit alterum, vide ibi in glo. 2.
Occidens aliquem per metum tyranni ne ipse occidatur an pœna homici
de puniatur, vide glo. 2. d. l. 1. & glo. 3. l. 8. ibid.
Et an sit securus in foro conscientiæ, vid. d. gl. 2. d. l. 1.
Occidens christianum bonum vel paganum in quo istæ magis peccet, vi
de glo. 1. l. 2. tit. 8. par. 7.
Occidens debet pœna homicidæ puniri nisi faciat ad sui defensionem, &
quid in ista defensione perpendi debeant & consideranda sint vt occi-
dens excusetur, vid. d. l. 2. per tex. ibi.
Et quid si se defendat faciendo aliquem occidi quem posuit coram se,
vide ibid. in glo. 5.
Occidens per vim apprehendentem vxorem suam, filiam vel sororem,
vt stupraret, vel furem nō furtum, vel cum furto fugientem, vel de-
populatorem agrorum an pœna homicidę, mereatur, vide glos. 1. 2. 3.
& 4. legis tertiæ, ibi per illum textum.

Et quid si stuprator sit clericus & occidatur, vide ibi glo. 1. in fine,
Occiden transfugam reliquentem an puniatur vt homicida, vide glos. 7.
& 8. l. 3. per. tex. ibi. tit. 8. par. 7.
Occidens aliquem casu fortuito & sine sui culpa & quando vt homicida
puniatur, vide glo. l. 4. ibi per illum tex.
Et quid si culpa precesserit casum homicidij & qualis ista esse debeat, &
ex quibus talis culpatus videatur, & alia in hoc, vid. glo. l. 5. ibi. per illū
textum.
Occidens dormientem qui illum offendebat an excusetur, vid. glo. 6. d. l.
5. tit. 8. par. 7.
Et si ebrius aliquem occidat qualiter puniatur, vide ibi. gl 7.
Occidens vel occidere volens aliquem veneno qualiter puniatur, vide
glo. l. 7. per tex ibi. tit. 8. par. 7.
Occidens aliquem illum castigando siue pater siue dominus sit, vel magi
ster qualiter puniatur, vid. glo. l. 9. ibi. per illum tex.
Et de pœna iudicis facientis aliquem iniuste occidi, vide glos. 1. & 2. per
tex. ibi. l. tit. 8. par. 7.
Occidens filium, vel filius occidens patrem qua pœna puniatur, vide glo.
l. 12. ibi per illum tex.
Et quid de alijs consanguineis vel ascendentibus, vide ibi.
Occidens aliquem qualiter puniatur siue nobilis sit, siue ignobilis sit, vide
glo. l. l. 15. tit. 8. par. 7.
Et quando pœna mortis debeat dari vni vel pluribus si simul aliquem oc
ciderunt, si ignoretur quis eorum percusserit, vel quis letaliter percus-
serit, vel quis primo vel secundo, vel si ignoretur ex quo vulnere mor-
tuus fuerit, vide glo. l. l. 15. tit. 15. par. 7.
Et quid si nullum vulnus erat letale & nihilominus mortuus fuit, & alia
in hoc, vide ibid.
Et an quando non constat quis fuerit principalis in vulnerando an con-
tra alios vt auxiliantes ad condemnationem procedi possit, vide dict.
glo. 1. d. l. 15.
Occidens seruum officialem alicuius qualiter damnum domino damn
emendare teneatur, & quæ veniant in hoc consideranda, vide glo. lap.
per tex. ibi. tit 15. par. 7.
Occidens aduterum turpiter cum vxore sua inuentum cuiuscunque
conditionis sit an liberetur & quid si maritus iste vilis sit, vide glo. 1.
l. 13. per tex. ibi. tit. 17. par. 7.
Et qualiter illos inuenire debeat vt occidere possit & quid si illos turpiter
inueniat extra domum suam, vide ibid. in gl. 2. & 3. per illum tex.
Occidens filiam adulteram an in aliquam pœnam incidat, vid. gl. l. 14.
per. tex. ibi. tit. 17. par. 7.
Et quid in filia vidua vel virgine, vel in filio inueniente matrem turpiter
cum alio iacentem, vide glo. 2. & 3. d. l. 14.
Occidens bannitum vel per legem defridatum an in aliquam pœnam in-
cidat, & an peccet mortaliter, vide glo. 4. l. 3. tit. 27. par. 7.
Et an ille qui animo occidendi, aliquem insidiauit, puniatur eadem pœ-
na ac si ipsum occidisset, vid. glo. 4. l. 2. per tex. ibi tit. 31. par. 7.
OCCISSOR, de hoc, vid. supra in verb. OCCIDENS.
OCVLI an alicui erui debeant in pœnam pro aliquo delicto, & quid in
re Regio, vide glo. 4. l. 1. tit. 13. par. 2.
Et quid si iste habet oculos obscuratos, an pœna eruditionis oculorum
posit in eum habere locum, vid. ibid.
Oculi fidem faciunt dictis, neque ira aliquid digito demonstratur sicut
quando videtur, vid. glo. 3. l. 2. tit. 6. par. 4.
O CVLTANS, vid. in verb. RECEPTATORES.
OCCVLTVM quando reuelare teneamur, vid. gl. 2. l. 33. tit. 6. part. 1.
Occulta peccata quæ dicantur, vide glo. 3. d. l. 33. per tex. ibi.
Occulta iudice terreno non puniuntur, neque de eis se intromittit eccle-
sia, vide glo. 16. in proœmio. 4. part.
Occulta quæ probari non possunt an sint trahenda in publicū, & quis &
peccatum sit solo denuntianti nōtum an iudex ad aliquem actum iu-
dicialem procedere possit vide ibid.
Et an iudex possit illi sacramentum subtrahere vel illum in genere excō-
municare, vide ibid.
Occultum quando dicatur, & illud quod probari non potest in publicū
deduci non potest neque debet, vide d. glos. 16.
Et de eis non est inquirendum fama tamen prius debet esse læsa, vi. ibid.
Et quid in crimine læsæ maiestatis in qua quis ex sola scientia puniatur vi
de ibid in fine.
Occulta an legentur per constitutionem militantis ecclesiæ, & ecclesiæ tri
bunal de eis nominatim possit iudicare, vide ibid. in fine.
Occultū crimen quod dicatur, vid. gl. 3. col. 3. in medio. l. 4. tit. 20. par. 7.
Occulta quæ probari non possunt neque denuntiari neque in publicum
trahenda sunt, vide ibid.
Occulta consitutio ecclesiæ quando liget, vid. gl. 1. l. 2. tit. 31. par. 7.
Occultum crimen quando debeat puniri & plura de hoc, vid. d. gl. 1.
OCCVPANS rem sui debitoris sua authoritate an cadat iure tacito
debiti, vid. gl. 5. l. 11. per tex ibi. tit. 13. par. 5. & glo. 4. & 2. l. 14. per tex.
ibi. tit.

ibi. tit. 10. par. 7.
Occupans rem suam vel alienam propria authoritate per vim quando
per hoc ius suum amittat, & an taliter occupans illam restituere tene-
atur in foro conscientiæ, vide glo. 1. l. 10. tit. 1. par. 7.
Occupans hæreditatem iacentem an puniatur vt violentus aggressor, vi
de d. glo. 1. in fine in quæstio. 6.
Et quid si occupans rem propria autheritate sit minor qualiter puniatur
vide gl. 5. l. 10. tit. 10. par. 7.
Occupans pignus quod creditori suo dedit, an perdat ius quod in eo ha-
bet vide glo. 1. & 2. l. 13. per tex. ibi. tit. 10. par. 7.
OCCVPARE an possit aliquis licite faciendo principatus infidelium si
quid faciat de voluntate papæ cui ipse infideles subsunt, vid. glo. 3. l. 1.
per tex. ibi. tit. 21. par. 4.
Occupare rem aliquam quando quis proprie dicatur, vid. glo. 1. col. 2. in
med. l. 10. tit. 10. par. 7. vide supra verb. OCCVPAMS.
ODIVM dicitur omne illud quod est contra iustitiam æquitatis, vi. gl. 2.
l. 1. tit. 13. tit. 13. par. 6.
Odium an liceat habere contra peccatores & quibus hoc permittatur, vi
de glo. 2. l. 12. tit. 5. par. 2.
Odit fratrem suum odit in tenebris est, & in tenebris ambulat, & odio
quandoque homines flagelare solent, vide glo. 1. l. 6. tit. 7. par. 4.
ODORES vni extremi, alij medij ali mali, alij vero boni, vi. gl. 1. l. 3. per
tex. ibi. tit. 13. par. 2.
Odor malus deterior est quam malus cibus vide glossam. 4. l. 7. titul. 32.
par. 3.
OECONOMVS ecclesiæ an possit esse laicus, vide gloss. 2. l. 61. titulo. 5.
par. 1.
Oeconomus episcopi qualis esse debeat, & an ipse solus illum instituere
possit sine capitulo, vide glo. 1. d. l. 61.
OFFENDENS vicarium regis, vel alterius domini an puniatur eadem
pœna, ac si offendisset regem vel dominum, vid. glo. 5. l. 13. tit. 1. par. 2.
Offendens regis officiales an incidat in crimine læsæ maiestatis, vid. gl. 1.
l. tit. 16. par. 2.
Offendens possessorem maioriæ propter quod a successione excluditur
per testamenti clausulam, an admittatur si velit agere pro maioria no
mine filij, vide glo. 3. l. 8. tit. 28. par. 3.
OFFENSA manifesta quando dicatur, vide glossam. 3. l. 28. titulo. 9. par.
2.
Offensa facta alicui exercendo actum spiritualem &c. vi. gl. 4. d. l. 28.
Offensa qualis esse debeat adhoc vt patronus ad seruitutem libertum
suum redigere possit, vide glo. 4. l. 9. tit. 22. par. 4.
Et quid si libertus fuit factus clericus an in seruitutem reuocetur propter
offensam domino factam, & an tunc iudicis sententia requiratur, vide
ibid. glo. 6. & 7.
Offensa an præsumatur in seruo quando a domino venditur sub pacto
de manumittatur, vid. gl. 3. l. 4. 6. tit. 5. par. 5.
Officiator quæ sit, vid. glo. l. 20. per tex. ibi. titu. 9. part. 7. & in verbo
NIVRIA.
OFFENSVS vel damnum passus si non citetur an contra eum inquisi-
tio fieri possit, vel an irritetur processus, vide gl. 3. l. 12. tit. 1. par. 7.
Offensi sint offensi quis eorum præferatur in accusatione contra eum fa
cienda & in executione sententiæ, vide glo. 6. l. 13. ibi per illum tex.
OFFERENS se liti cum non deberet qualiter veniat puniendus, vi. gl. 3.
l. 2. tit. 1. par. 3.
OFFERRE seruitium domino an teneatur vasallus domino non peten
te & quando sic, vide gl. 2. l. 9. per tex. ibi. tit. 25. part. 4.
OFFICIALIS deputatus super victualibus ob causam potest facere sta-
tum, vide glo. 2. in med. l. 12. tit. 1. par. 2.
Officiales cum licentia absentis percipiunt salaria sibi de publico deputa
ta, vide glo. 1. ad finem. l. 16. tit. 16. par. 1.
Officiales regis debent ab illo vltra consueta salaria remunerari, vi. gl. 5
l. 2. tit. 9. par. 2.
Officiales regis vltra salarium suum aliquid recipere non debent etiam si
quoue sibi fuerit datum, vid. gl. 4. l. 8. tit. 9. par. 2. & gl. 1. l. penult. tit. 19
par. 3.
Officiales regis si viderit aliquos rixare, si se in med. non interposuerit
culpabitur officio, vid. gl. 7. l. 20. tit. 9. par. 2.
Officiales regis si damna vētura potuerunt obuiare & non fecerunt an ad
omni interesse teneantur, vide gl. 8. d. l. 20.
Officiales regis si ab aliquo occidantur capiantur, vel iniurientur, an ta-
les facientes incidant in crimine læsæ maiestatis, vid. gl. 1. l. 1. tit. 16.
par. 2.
Officiales Regis etiam finito officio nō debent officium deserere, vsque
dum alius venerit, vid. gl. 3. l. 3. tit. 18. par. 2.
Officiales Regis an sit melius quod in officijs sint perpetui quam quod
per annales seu bienales, vid. gl. 5. l. 9. tit. 18. par. 2.
Officialis si officium suum recte gesserit in vno officio debet per principē
promoueri ad aliud maius, vid. gl. 2. l. 2. tit. 1. par. 3.
Officiales debent fideiussionem præstare quod finito officio stabunt ibi
per 50. dies & soluent illud quod in debite fuerint percepti, vide gl. 4.
l. 6. tit. 4. par. 3.
Officiales regis debent esse temporales, in dubio autem intelliguntur es-
se perpetui, quando officium sine temporis prælimitione datur vel ad
dantis beneplacitum fuit concessum, vid. gl. 5. l. 6. tit. 4. par. 3.
Officiales potestatis si delinquant an & tunc potestas puniatur & quando
& qualiter, vid. gl. 3. l. 1. tit. 16. par. 3.
Officiales alicuius potestatis debent ab ipsa potestate tempore sindicatus
repræsentari, & quid si ipse illos non eligit, vid. gl. 5. l. 1. tit. 16. par. 3.
Officialis accusatus quod grauat subditos ante sententiam debet citari,
glo. 1. l. 6. ibi.
Officialis quis sub pœna tenetur denuntiare, si illud nō faciat vel co actus
faciat, an excusetur a pœna, vid. gl. 4. l. 6. ad finem tit. 17. par. 3.
Officiales cum sindicantur in scriptis conueniri non debent, vide gl. 5. l. 6
tit. 22. par. 3.
Officialis si durante officio matrimonium contrahat, an ibidem metus
interueniſſe præsumatur, & an talis præsumptio alias iuuet, vid. gl. 12.
l. 2. per tex. ibi. tit. 14. par. 4.
Officialis licet durante officio matrimonium contrahere non possit, ve-
rerem tamen sponsam in vxorem licite ducere potest, vide ibid.
Officiales Episcoporum, comitum, siue Baronum an dicantur habere
quasi castrense peculium, licet salaria a principe non recipiant, vi. gl. 7
l. 7. tit. 17. par. 4.
Officiales licet ratione officij domicilium sortiantur ibi habent etiam il-
lud in loco suæ originis. vide gl. 2. l. 5. tit. 24. par. 4.
Officialis ab officio remotus propter turpitudinem suam, ad alios hono
res in loco suæ originis admitti non debet, vide gl. 3. d. l. 5.
Officialis siue sit temporalis siue perpetuus siue ad beneplacitum non po
test emere in loco illo vbi iurisdictionem habet durante officio, vide
gl. 2. l. 5. per tex. ibi. tit. 5. par. 5.
Officiales perpetui plus possunt terrere quam temporales, vide. d. glo. 2.
ad finem.
Officialis constitutus ad beneplacitum propter incertitudinem æquipa-
ratur perpetuo, vt est in auditoribus regis, vide ibid.
Et istud procedit in officiali habenti iurisdictionem secus si administratio
nem tantum habeat, vide ibi. glo. 3.
Officialis si habeat modicum officium etiam tunc cum subditis contra-
here non potest, & quid si contrahat extra suam iurisdictionem, vide
ibi. in gl 7.
Officialis residens incuria regis in ipsius seruitium an gaudeat militum
priuilegio, & an istud procedat in omnibus officialibus ibidem relidē
tibus, vide glo. 2. in fin. l. 49. tit. 5. par. 5.
Officialis si operas suas locauit vel certum ædificium facere promisit in
tra certum tempus si antea decedat, & eius hæres velit ædificium per
ficere an admittatur, vide glo. 3. l. 2. tit. 8. par. 5.
Officiales salariati inquolibet anno, si ante finitum annum decesserint,
eius hæredes integrum salarium habere debeant, & quid in aduoca-
tis, vid. gl. l. 9. per tex. ibi. tit. 8. par. 5.
Officialis qui pro certo pretio opus facere promisit, si ante operis perfe-
ctionem decedat, an eius hæredes admittantur si velint opus perficere
per se vel per alium officialem æque idoneum, vid. gl. 10. l. 9. tit. 8. p. 5.
Officialis si dicat se scire quod ignorat an sit in culpa, & in qua, & an in
dubio artifex videatur asserere se peritum, & diligentem, ea diligentia
& peritia quam actus requirit, vide gl. 1. & 2. l. 10. tit. 8. par. 5.
Et qualis peritia in artifice seu officiali desideretur, vid. gl 3. d. l. 10.
Officialis cui fuit datum pretium pro opere faciendo, an ex illo se alere
teneatur, vel an possit petere vt dominus illum alimenter vltra pre-
tium, vide glo. 1. l. 16. tit. 8. par. 5.
Officialis qui opus faciendum sumpsit si falsefacerit qualiter teneatur, vi
de glo. d. l. 16. per tex. ibi.
Et an tunc præcise teneatur ad factum, vel liberetur præstando interesse,
vid. ibid. in gl. 6.
Officialis qui opus facere promisit si opus casu fortuito pereat, an tenea-
tur, & quando sic, & quid si non cognouit vitium soli, vel si fuscepit in
se pericula & casus fortuitos, vid. gl. 3. l. 17. tit. 8. par. 5.
Officialis an de leuissima culpa teneatur, & an casus fortuitos vel mora
locatoris in approbando opere liberet officialem a pœna præcedentis
culpæ, vide glo. 4. ibi.
Officialis an teneatur si opus casu pereat post domini approbationem, &
quando sic, vide ibid. in glo. 5.
Officialis si in dandis rationibus dolum adhibuerit si a domino libera-
tionem habuit, an talis liberatio inualidetur propter dolum, vid. glo.
130. per tex. ibi. tit. 11. par. 5.
Officialis potest de nocte quemlibet persecutare vt cognoscat an deferat
arma prohibita, & quid si huic scrutineo resistat, vid. gl. 4. l. 17. titu. 6.
par. 6.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Officialis semel remotus propter delictum, an aliud habere possit, vide glo.5.l.1.tit.18.par.6.

Officiales regis an & quando subditorum delicta regi denuntiare teneantur, & quid si malitiose denuntient, vide glo.l.5.per text.ibi.titulo.1. par.7.

Et an excusetur ratione officij siue denuntiet, siue accuset, vid.glo.4.d.l.5. glo.5.l.6.per tex.ibi.tit.1.par.7.

Officiales regis an durante officio accusari possint, & quales non, vi.gl.5 l.2.& glo.l.11.per tex.ibi.tit.1.par.7.

Officialis regis si deserat officium sine regis permissu an incidat in crimine læsæ maiestatis, vide glo.18.l.1.tit.2.par.7.

Officialis cui res ad aliquid faciendum data fuit si dicit illam sibi furatam qualiter per dominum conueniatur, vid.glo.l.10.tit.14.par.7.per illū tex.ibi.

Et an dominus teneatur intentare actionem furti contra furem si noluerit, vi l.ibid.in glo.6.

Officiales regis qui in aliquo loco positi sunt vt aliquas pecunias expendant a regis mandatum, si illud ita non faciant, sed sibi & suis expenderint an furtum committant, & qualiter puniantur, vide glosſ.l.14. &.15.tit.14.par.7.

Officialis qui durante officio suo furtum vel aliud simile facit qualiter puntatur, vide glo.11.l.18.per tex.ibi.tit.14.par.7.

Officiales debent iudici resistere quando iniustum præcipit & si illud iniustum faciunt non excusantur, vide glo.6.l.5.per tex.ibi.tit.15.par.7.

Officialis publicus an esse possit hæreticus vel eius filius etiam ad eadem conuersus, vide glo.1.&.2.l.4.per tex.ibi.tit.26.par.7.

Et qualia dicantur dicantur officia publica, vide gl.1.& 2. cum aliis ibi.

Officialis potestatis si delinquant grauius ceteris puniendi sunt, & quare vid.glo.1.l.2.tit.28.par.7.

Officialis si aliquem carcerauerit vltra quam in carcere publico an puniatur, vide gl.2.col.2.in fine.l.15.tit.29.par.7.

OFFICIVM iudicis nullam præsupponit obligationem si vero sit tunc alio iure quam iudicis officio debet experiri, vide glos. 6.colum. 3.in med.l.40.tit.5.par.1.

Officium prædicandi cui incumbat, vide glo.3.l.9.tit. 6.par.1.

Officium iudicum arbitrorum est pium ideoque clerici illud suscipere possunt, & debent, vide gl.5.l.43.tit.6.parti.1.

Officium alicui datum, illud ipse recipere non debet etiam si a papa sibi præcipiatur, si cognoscat in dignitatem & in sufficientiam suam, & cognosceret sibi in minore animæ periculum, vide glos. finalem.in fine l.21.tit.6.par.1.

Officium clericorum est mortuis sepulturas dare, neque pro hoc faciendo aliquid percipere poterunt, vide glo.2.l.1.tit.13.par.1.

Officia regni potius debent dari regnicolis quam extraneis, vide glo.10. l.9.tit.1.par.2.

Officium quid sit, & quot modis dicatur, vide glossam.l.1.titulo nono. par.2.

Officia maxima domus regis concedantur magnatibus, vide glossam.6. d.l.2.

Officia, qualia & quando morte regis expirent, vide glosſ.2.l.20.titul.13. par.2.

Officia perpetua an possint dari possidentibus maioriam, in preiudicium successorum, & an data successores talium officialiū reuocare possint, vide gl.10.col 5 in medio.l.2.tit.15.par.2.

Officia publica debent potius nobilioribus dari quam ignobilibus, vid. gl 4.l.2.tit.9.par.2.& gl.3.l.9.tit.18.par.2.

Officium suum nemini debet esse damnosum, vide glosſ.7.l.60.titulo.18. par.3.

Officium tabellionatus an sit vile, & quid in tabellione regis, & quid si huic fiat iniuria, vide glo.2.in proœm.tit.19.par.3.

Officium tabellionatus non debet dari nisi vicinis & naturalibus locorū & an forenses tabelliones instrumenta siue testamenta facere possint, vide glo.8.l.2.tit.19.par.3

Officium tabellionatus a quo dari possit, & an consuetudine, & a quali, vide glo.2.l.3.ibi.

Officium iudicis rescindens sententiam perita restitutione in integrum & rescissoria actio an in tentari simul possint, vide glosſ.8.l.1.titulo.25. par.3.

Officium alicuius an præbeat iustum timorem, quantum ad hoc scilicet, vt matrimonium dicatur fuisse metu contractum, & an ista præsumptio metus constituat alias præsumptiones metus, vide glo.12.l.2.per tex.ibi.tit.14.par.4.

Officium an debeat remoueri damnato ex actione famosa descendente ex contractu, vel an teneant gesta per eum, vide glosſ.4.l.8.tit 3.par.5.

Officium numquam debet depositario, neque cuicunque alio esse damnosum, vide gl.3.l.10.tit.3.par.5.& gl.2.l.3.tit.2.par.6.

Officium alicuius licet modicum sit illud habens ibidem contrahere non potest, vide glo.7.l.5.tit.5.par.5.

Officia industrialia an transeant in hæredem, vide glossam.3.l.2.tit.8. par.5.

Officium si detur tirio, & sint duo eiusdem nominis quis preferri debeat vide gl.1.l.9.tit.9.par.6.

Officium si ab officiali regis sine eius permisso deseratur an per hoc talis officialis sic deserens incidat in crimine læsæ maiestatis, vide gl.18.l.1. tit.2.par.7.

Officium publicum non debet dari iudeis, vid.glo.2.&3.l.3.per tex.ibi tit.24.par.7.

Officium publicum an debeat hæreticis dari, etiam si ad fidem redeant, vel filius eorum, vide glo.1.l.4.per tex.ibi.tit.26.part.7.& ibi gl.2.

Et qualia ad hoc dicantur officia publica, vide ibi.iuncta ibi glo.2.&3. cum sequentibus.

OLIM dominus siue possessor an & hodie idem esse præsumatur, & an qui olim habuit tot in bonis eadem hodie habere præsumatur, vide glo.1.l.10.tit.14.par.3.

OLIVETVM si alicui fuerit simpliciter venditum an in tali venditione veniat molendinum pro oleo quod ibidem erat, si de eo tempore venditionis nihil dictum fuerit, vide glo.3.l.31.tit.5.par.5.

OMNE quod est contra conscientiam ædificat in gehennam, vid.glosſ. finalem in med.l.22.tit.4.par.1.

OMNIA noua placent, vide glossam final.l.19.tit.1.par.1.

Omnia concessa præsumuntur quod non inueniuntur prohibita, vid.gl. 1.l.2.tit.14.par.4.

Omnia tempus habent & suis spatiis transeunt &c vid.gl.1.l.2.per text. ibi.tit.21.par.1.& gl.1.l.4.tit.1.par.2.& glo.3.l.7.tit.8.par.5.

OMISSIO ordinis iudicialis, in ordinarijs vel extraordinarijs iudicijs reddit præcessum nullum, vid.gl.7.l.15.tit.22.par.5.

Omissio solemnitatis, an vitiet inuentarium, vid.glosſ.3.l.1.tit. &.l.6. per tex.ibi.tit.6.par.6.

Omissio modi vel formæ an vitiet actum etiam fauorabilem, vide glo.7 in fine.l9 titul.16.par.6.

Omittens annalem confessionem, an teneatur confiteri quam primum poterit sub pœna peccati mortalis, vide glo.3.ad finem.l.34.titulo.4. par.1.

ONVS exempti propter priuilegium principis sine causa concedum an alijs incumbat, vide gl.1.l.6.tit.27.par.2.

Onus probandi, vide infra in verbo.PROBATIO

Onus alimentandi in subsidium transit ad hæredem, vid.gl.2.l.2.tit.19. par.4.

Onera quæ, & qualia, & quando per dominos subditis imponi possint, & quando in hoc domini iubentur consuetudine siue præscriptione memoriali, & quæ ad ipsius validitatem requirantur, vid.gl.2.l.6.col. 2.&3.tit.25.par.4.

Onus debet communiter contribui quando propter communem vtilitatem vnus damnum sentit, vid.glo.1.l.3.tit.9.par.5.

Onera an inter socios omnium bonorum debeant communicari sicut lucra, vide gl.1.l.6.tit.10.par.5.

Onus sub quo aliquid a testatore fuit alicui in primo testamento relictū an videatur repetitum in secundo testamento, si in eo fuit illud simpliciter sibi relictum, vide glo.1.col.1.l.21.tit.1.par.6.

Onus in legitima, vide in verbo, LEGITIMA, & verbo, GRAVAMEN.

Onus hæreditati annexum si repudietur per hæredem an hæreditas regulariter esse videatur, vide glo.1.l.18.tit.6.par.6.

Et an hæres vel legatarius in plus onerari possint quam valet quod a testatore habuerunt, vide gl.5.l.3.per tex.ibi.tit.9.par.6.

Onus transit cum legato, vide glossā secundā legis trigesimæ quintæ titulo nono.par.6.

Onus quod erat infunctum alicui rei, an transeat in legatarium si res illa sibi legata sit, & quando, vide glo.1.l.27.tit.9.par.6.

Onus alimentandi filium naturalem testatoris an transeat ad eius hæredem, vide glo.9.l.8.tit.13.par.6.

OPEM præstans alicui ad furandum vel delinquendum alio modo quaeliter sit puniendus & quando, vide glo.12.l.4.per tex.ibi.tit.14.par.7. & glo.13.l.18 ibi.per illum tex.

Et quid de præstante opem post maleficium commissum qualiter punitur, vide.d.gl.12.d.l.4.

Et quando & ex quibus dicatur quis opem latronibus præstare, vid.glo. d.l.18.tit.14.par.7.

Opem præstans an possit conueniri coram vno iudice, & percussor coram alio, & an possit conueniri conditione furtiua, vide ibid.

Opem præstans pluribus qualiter puniatur, vid.d.glo.13.

Opem præstans an puniatur eadem pœna & cum eisdem qualitatibus quod delinquens principaliter, vide ibid.& in glo.5.l.1.titulo.22.par tita.7.

Et an liberato principali videatur liberatus ille qui ei opem præstitit & quando, vide ibid.

Et quid in receptatoribus, vide ibidem in glo.14.&.15. & infra in verbo. RECEPTA

RECEPTATORES.

Opem præstans hæreticis qualiter puniatur, vide glo.1.l. 5.per tex.ibi.& gl.2.& 2.per illum tex.ibi.tit.26.par.7.

Quid in filijs opem dantibus patribus suis hæreticis, vid.ibid.

QUERA fieri debeat promittente facere quando vero non, vid.gl.1.l.16. & glo.2.l.75.tit.18.par.3.

Quere si duobus sunt promissæ cui prius sint præstandæ, vid.gl.3.l.5.titul.8.par.3.

Quere promissæ si conuentio facta non fuit de solutione facienda quando solutio debeat fieri, vid.gl.4.d.l.75.

Quæri si per istum operantem non fecit sed per dominum quia necessarium dat an contra eum ad interesse agere possit, vid.ibi. gl.4.

Quere non sunt precipitandæ & quare, vid.glo.2.l.per tex.ibi. titulo.8. par.6.

Quere vtrum si sit pretiosior quam alterius an illud veniat considerandū in diuidendis lucris sotiorum, vid.glo.7.l.3.tit.10.par.5.

Quæ libertorum quæ, & quales debeantur a libertis erga hæredes exgremeo, vid.gl.5.l.8.per tex.ibi.tit.22.par.5.

Quere obsequiales ad quas libertus tenetur patrono in quo consistant, vid.gl.6.cum sequentibus.d.l.8.per tex.ibi

Quere a patrono exigantur liberto an per hoc ius patronatus extinguatur, & quid si non exigat sed a principio illas tacitam imposuit liberto

Quidam dicant hem sit dicendum, vide glo 9.l.11.tit.22.par.4.

Quere non possunt imponi subditis a baronibus, vid.gl.2.col.3.in fin.l. fin.tit.5.par.4.

Quæri si falsa fiat ad quid faciens teneatur, vide glossas.l.16.titulo. 8. par. 6.

Quere quando dicatur suscipi ad sensum, id est (a destajo) vide ibidem in glossa 3.

Quæri si pereat casu fortuito an & quando artifex de illo teneatur quādo vero non, vide glo.3 l.17.ibi.

Quæri si pereat posit domini approbationem an pereat periculo domini vel artificis, vide ibid.in glo.5.

Quæri fieri debet ab ipso qui illud facere promisit & quando, vide glo.1. l.16.tit.18.par.3.

Quæri nouum si in damnum alterius ædificij fiat, quis illud impedire possit & an & quis debeat habere mandatum & a quo, vide glosſ.6.&.7. l.16.tit.32.par.3.

Quere in hoc requiratur scriptura & an nuntians ammittat possessionem vide ibi.in glo.9.

Quæri si nouum opus nuntietur operarijs, an & in quo illis vel domino

Quæri ignoranti talis nuntiatio noceat, vide glo.1.6.d.l.1.

Quæri a domino contra ilios aliquod ius competat eo quod statim ab opere non decesserunt & quid si ipsi pauperes erant, vide dictam glossam d.l.1.tit.32.par.3.

Quæri an destrui debeat propter nuntiationem factam quādo nullus erat in opere, vid.ibid.in glo.17.

Quæri si fiat in via publica siue in alio loco publico qui ad nuntiationem admittantur & an forenses, vid.gl.2.&.5.l.3.tit.32.par.3.

Quæri si nouum si impediatur fieri & illud postea venatur an emptor per quem tenetur ligetur, vide glo.1.l.6.tit.32.par.3.

Quæri nouum licet nuntiatum, in illo procedi potest nuntiatione non obstante in aliquibus casibus, vide glo.2.l.8.ibi.

Quæri nouum si ab aliquo impediatur quantum tempus debeat istud impedimentum durare, & qualiter, dies computari debeant, vid.gl.2.l.9 glo.3.par.3.

Quæri denuntiarum etiam post quinquennii elapsum debet destrui quia nuntiatio est perpetua, vide ibi.

Quæri in publico nuntietur tunc nisi nuntiatus ostendat quo iure ædificare præsumat præsitā satisfactione vltra procedere non poterit, vid.ibid. glo.4.

Quæri quis opere manu facto aquam a predio suo etiam in damnum vicini ducere an possit a liqua actione conuenitri, vid.gl.5.l.15.ibidem,

Quæri nuntiari non potest reficienti canales, vel fistulas siue aquæ ductū per cum præparatorijs præstet impedimentum, vide glo.7.d.l.9.tit. 3.par.3.

Quæri opus ecclesiæ quarta decimarum deputata est, vid.gl.4.l.24.tit.32. par.3.

QUÆRARIVS dignus est mercede sua, vide gl.1.l.13.tit.19.par.3.& gl.1. d.l.6.par.3.

Quæri ad quid teneantur si per nuntiationem noui operis impediti vltra ad quid teneantur si per nuntiationem noui operis impediti vl in opere processerunt, vide gl.1.6.l.1.tit.32.par.3.

Quæri in opere processerunt, vide gl.1.6.l.1.tit.32.par.3.

Quæri dominō operatō aduersus eos ius aliquod eo quod ab opere statim non discesserunt & quid si ipsi pauperes essent, vid.d.gl.16.d.l.1.

Quæri publici debent a rege vel ab eius consilio eligi & quid hodie, vide glo.6.l.20.tit.32.par.3.

Quæri falsefaciens opus quod facere promisit ad quid teneatur, & quando, vide gl.1.l.6.tit.8.par.5.

Et an tunc operarius præcisse teneatur ad factum vel liberetur præstando interesse, vid.ibi.in glo.6.

OPINIO vltima alicuius doctoris in dubioso iuenda est eo quod in dubio cum illa ipse remansisse creditur, vide glo.8.in fine.l.7.titulo septimo.par.4.

Opinio plusquam veritas non valet, & quid in delictis, vide gl.1.l.31.per illum tex.ibi.tit.12.par.5.

Opinio vehemens habetur pro scientia, & an illa dicatur propriescienti, vid.gl.7.l.2.tit.6.par.6.

Opinio generalis & communis facit aliquid censere licitum licet illud ita esse non appareat, vide glo.11.l.4.tit.6.par.7.

OPTIO si detur legatarijs, & ipsi dissentiant an illud sorte dirimatur, vi. glo.26.per tex.ibi.tit.9.par.6.

Et an legatum optionis sit conditionale, & an transmittatur, vide glosſ.3. ibi.in verb.ELECTIO.

OPTIMVS nullus præsumitur nisi probetur, bonus autem sic, vid. gl.5. l.3.tit.2.par.6.

ORATIONES viuorum an minuant pœnas infernale ibid. existentibus vid.gl.1.l.42.per tex.ibi.tit.4.par.1.

Orationes quales dici debeant tempore eleuationis corporis domini, vi per glo.finalem.l.52.tit.4.par.1.

Orationes an fieri debeant propter aliquam rem particularem, vide gl.1 l.18.tit.10.par.1.

Orationes tepidæ nihil faciunt vehementes vero cœlum penetrant, vide glo.5.l.18.tit.10.par.1.

Oratio qualiter fieri debeat vt quod petitur concedatur, vide ibi.

Oratio sine deuotione magis deum irascit, vide ibidem in glo.6.

Oratio specialis an plus prosit defunctis quam generalis, vide glosſ.7.in princ.in proœmio tit.8.par.1.

Oratio pro vno facta si ille non indigeat an alijs prosit, vide ibi, columna secunda.

ORARE potius debet quis in ecclesia quam in alio loco & quæ sint de hoc rationes, vide glo.2.l.18.tit.10.par.1.

Orare qualiter quis debeat, vide glosſ.5.d.l.18.

ORATORIVM licet vnicuique in domo sua habere, altare vero vbi missa dicatur non, vide glo.1.l.4.tit.10.par.1.

Oratoria priuata cuiuscunque non sunt sub potestate episcopi & ista non consecrantur neque ibidem constituitur dos, vid.glossam primam.l.5 tit.10.par.1.

Oratoria priuata aliquam immunitatem non habent, vide dictam glossam primam.

Oratoria priuata ex causa destrui possunt per episcopum & quę esse possit causa ista ponit glossa prima.in medio.& in fine.supradicta.

Oratorium vnde dicatur & in quo differat ab ecclesia, vide ibidem.

Oratorium an possit si construi construens velit vt ibidem celebretur, & quod locus non sit ecclesiasticus, vide ibid.glo.2.

Oratoria quæ defendant ibidem confugientes, vide glossam.2.l.4.tit.11. par.1.

ORDINARIVS IVDEX, vid.in verb.IVDEX ORDINARIVS.

ORDINATA CHARITAS incipit a seipso quod ad elegantem quæstionem inducit glo.7.l.7.tit.2.par.4.

ORDINANS pretio recepto est ipso iure suspensus ab ordinibus & est simoniacus, vid.glo.3.per tex.ibi.tit.17.par.1.

Vide in verb. EPISCOPVS & verb. ORDINATVS.

ORDINARE potest papa quem voluerit in quolibet die dominico, vel festiuitatis alius vero non, vide glossam trigesimamoctauam.l.5.tit.5. par.1.

Ordinari non potest seruus & quæ sit prohibitionis ratio, vide glossam.1. legis.18.tit.6.par.1.

Ordinari non debet publice pœnitens, & cum isto solus papa dispensat, vide glo.1.19.tit.6.par.1.

Ordinari non debet rebaptizatus scienter, vide glossam secundam.l.20. tit.6.par.1.

Ordinari non debet clericus alienæ diœcesis sine literis sui episcopi, vide glo.1.21.ibid.

Ordinari qui possint si patiuntur membrorum suorum debilitationem, vid.glo.l.25.tit.6.par.1.

Ordinari non potest mulier & si de facto ordinetur illud non vallet, vide glo.1.26.ibi.

Ordinari non potest minor.14 annorum, vide glossas legis vigesimæ septimæ.ibidem.

Ordinari non debet coniugatus etiam de licentia vxoris nisi ipsa religionem intret, ibidemque profiteatur si iuuenis sit, & quid si sit senex, vide glo.4.l.18.tit.6.par.1.

ORDINATVS ante quam sit baptizatus rite ordinatus non dicitur, vi. glo.l.10.tit.4.par.1.

Ordinatus a papa in minoribus ordinibus alius sibi maiores ordines dare non potest, vide glo.31 l.5.tit.5.par.2.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Ordinatus cumerat hæreticus an cum eo papa possit dispensare, vi. gl. 5 l. 6. tit. 5. par. 1.
Ordinatus an debeat pandere delictum suum antequam ordinetur, vi. le glo. final. lem. l. 33. tit. 5. par. 1.
Ordinatus in non legitimo tempore, an cum eo episcopus possit dispensare, vid. gl. 5. l. 6. tit. 5. par. 1.
Ordinatur a suspenso non recipit ordinis executionem licet ille non ordinet, vid. glo. fin. l. 22. cit. 6. par. 1.
Ordinandus non est ille qui ante reditam rationem suæ publicæ administrationis istud desiderat & quales istæ sint, vide glossam secundam, l. 23. tit. 6. par. 1.
Ordinatus ante legitimam ætatem ministrare non poterit sine papæ dispensatione & celebrans erit irregularis, vide glossam. 3. l. 28. titulo. 6. part. 1.
Ordinatus per saltum est irregularis si celebret, & an ipso iure an vero requirat quod sit sibi interdictum, vide glo. final. d. l. 28.
Ordinati in minoribus ordinibus an venari possint, vide glossam. 1. l. quadragesimæ sepimæ. ibi.
Ordinati & in quibus ordinibus teneatur horas canonicas recitare, vide glo. 1. l. 14. tit. 6. par. 1.
Ordinari potest clericus ad præsentationem rectoris alicuius ecclesiæ patronatæ non tamen tales ordinati consequentur aliquod titulum, vide glo. 1. l. 14. tit. 15. par. 1.
Ordinatus ordinis sacri si matrimonium contrahat non tenet matrimonium & quid si ordinis susceptio matrimonium sequatur, vide glos. 1. l. 16. tit. 2. par. 4.
Ordinatus in sacris si seruus sit an in ordine per manere debeat, vid. gl. 6. l. 18. tit. 6 par. 1. & gl. 1. l. 6. tit. 22. par. 4.
ORDINES receptæ a non baptizatis non valent, glo. 1. l. 10. titulo. 4. partita. 1.
Ordines quo tempore debeant celebrari, vide glossas. l. 13. titulo quinto. par. 1.
Ordines clericorum sunt. 9. vide glossam secundam. in proœmio titul. 6. par. 1.
Ordinem reiterantes an ad maiores possint promoueri, vid. gl. 3. l. 20. titul 6. par. 1.
Ordines an recipi possint a ioculatoribus publicis, vide glos. 1. l. 5. t. tul. 7. par. 6.
Ordines sacrę ab aliquo susceptæ impediunt matrimonium contrahere, & dirimunt iam contractum, glo. 1. l. 16. tit. 2. par. 4.
Et quid si suscipiantur ordines sacræ post matrimonium, etiam carnali copula non consumatum, vide ibid.
Ordines an possint filijs expositis dari, vide glossam sextam. l. 4. titu. 20. par. 4.
ORDINES RELIGIOSORVM, sancti dominici, francisci, & hieronymi an institutæ fuerint tempore quo istæ leges particulares contra tulerunt, vid. glo. 4. l. 88. tit. 18. par. 3.
ORDO dignitatum præbet ordinem locorum in sidendo gl. magna colum. 2. in princ. l. 9. tit. 5. par. 1.
Ordo sacerdotum præfertur regiæ dignitati glo. 2. l. 9. tit. 6. & gl. 5. l. 21. tit. 4. par. 1. & gl. 1. l. 1. tit. 1. par. 2.
Ordo sacer qui dicatur & pro quibus criminibus ordinati in sacris verberari debeant, vide glo. 7. l. 56. tit. 5 par. 1.
Ordo dicitur prima tonsura, & ab illa potest quis deponi glossa. final. in proœmio tit. 6. par. 1.
Ordo sacer habet in se annexum votum continentiæ, & sic nihil obest quod tempore ordinationis ordinatus non vouerit, vide gl. 3. l. 32. per tex. ibi. tit. 6. par. 1.
Ordo sacer si ab aliquo suscipiatur matrimonium contrahere non potest glo. 4. l. in per tex. ibi. tit. 2. par. 4.
Ordo sacer si ab aliquo recipiatur an per hoc si recipiēs sit filius familias liberetur a patris potesta, vide glo. 6. in fine. l. 4. tit. 15. & glo. 2. l. 14. titulo. 8 par. 4.
O DOIVDICIARIVS, & sicuti omissio ordinis iudiciarij reddit processum nullum in iudicijs ordinarijs ita in extraordinarijs, vid. gl. 7. l. 15. tit. 27. par. 3.
Ordo si non seruetur in executionibus faciendis, an reus appellare possit & an valeat processus si non appellet. vid. glo. 1. l. 3. tit. 27. par. 3.
Et qui dum si reus condemnatus velit quod ordo ibidem non seruetur, vide ibi glo. 3.
ORIGO, & ratione originis po. est quis conueniri coram iudice loci originis licet ibidem non moretur, vid. glo. 4. l. 32. tit. 2. par. 3.
Et an idem sit propter patris originem, vide ibid.
Origo naturalis minui siue mutari non potest sicut iura sanguinis, vide glo. 1. per tex. ibi. l. 5. tit. 24. par. 4.
Originem an amittat quis si proditionem contra patriam vel dominum commiserit, & an idem sit in minoribus delictis, ita quod ad honores in loco illo talis amplius non ad mittatur, vid. gl. 3. l. 5. tit. 24. par. 4.
ORIGINALE testamentum, vide in verbo, TESTAMENTVM.
ORIGINALE PECCATVM nemo sine eo nasci ur glossam. 1. l. 1. tit. 4. par. 1.
ORIGINALIA si perdantur, an exemplaria fidem faciant, vi. gl. 4. l. 104 tit. 18. par. 3.
ORIGINALIA CIVILITAS amittitur ex pluribus causis, vi. gl. 2. cum sequentibus. l. 5. per tex. ibi. tit. 24. par. 4.
ORNAMENTA, si ab sponso sponsæ mitantur an illa sibi donare, vel commodare videatur, vide gl. 1. l. 3. tit. 11. par. 4. & glos. 7. l. 2. titulo. 2. par. 5.
ORPHANI qui dicantur, & quæ sit in hoc practica, vide gl. 4. l. 5. titul. 3. par. 3. & glo. 1. l. 41. tit. 18. par. 3.
Et quid si causa sit orphano & maiori communis an ipse maior propter orphanum possit aduersarium ad regia curiam trahere, vide ibid.
OSCVLARI debet in pede solus papa, vid. glo. penult. l. 4. tit. 5. par. 1. & glo. 3. l. 5. tit. 25. par. 4.
Osculari manum domini quando teneantur vassalli, vide glos. 2. l. 5. per tex. ibi. tit. 25, par. 4.
Osculari an debeat in pede imperator, vide dictam glossam tertiam. d. l. quintæ.
Et Reges debent ab isto osculo temperari, vide ibid. in glo. 4.
OSCVLVM est præludium veneris, estque pars adulterij, vid. gl. 1. l. 1. tit. 14. par. 2.
Osculum debet interuenire in contractu pacis & est signum pacis & remissionis iniuriæ, vide glo. 4. l. 82. par. 3. & glos. 2. cum alijs ibi. l. 4. per tex. ibi. tit. 12. par. 7.
Oscula an fiant sponsalia iuris interpretatione de futuro (quia erā minores) an faciant illa transire in matrimonium de præsenti, vid. gl. 9. l. 3. tit. 1. par. 4.
Osculum cuius sit effectus inter sponsos, vide omnes glossas. l. 3. per text. ibi. tit. 11 par. 4.

P.

PACTA inter Reges inita in omni casu seruanda sunt, vide glossam secundam. l. 34. titulo decimo octauo. par. 2.
Pacta apposita eod. orationis contextu siue in medio siue in fine ita, insint dispositioni ac si in principio posita fuissent, vid. glo. 2. l. 3. tit. 22. par. 3.
Pactum inter aduoc. tum vel procuratorem & partem an valeat & quando & quid si firmetur iuramento, vide glo. 8. l. 1. tit. 6. par. 3.
Et per pactum non potest dari iurisdictio neque aufertur libera reclamandi facultas glo. 7. l. 15. tit. 11 par. 3.
Pactum inter partes initum vt non appellent post sententiam an valeat, vid. glo. 6. l. 13. tit. 23. par. 3.
Et an in tali pacto scriptura requiratur & an idem dicatur esse ibi simplicem renuntiationem, vid. d. glo. 6. in princ.
Et quid si vna pars tantum istud paciscatur & an per hoc pactum excludatur & si appelletur ab interlocutoria, vid. dict. glo. 6.
Et an per istud pactum excludatur a remedio dicendi sententiam nullā & quid in causa criminali & an iudex in isto casu si male iudicauerit, faciat litem suam, vid. d. gl. 6. l. 13. tit. 23. par. 3.
Pactum tempore contractus matrimonij initum scilicet vt virum ducat commorare in loco vxoris sub pœna an valeat, vi. gl. 5. l. 2. tit. 6. par. 5.
Pactum vt res etiam data in dotem æstimata periculum sit mulieris an valeat, vid. glo. 3. in fine. l. 18. tit. 11. par. 4.
Pactum redimendi si tempore venditionis alicui ius rei per virum adquirendum an si postea constante matrimonio de illo vtatur & rem recuperet & illa tunc plus valeat an illud quod pluris est tanquam commune lucrum diuidi debeat glo. 3. l. 18. tit. 11. par. 4.
Pactum de lucranda dote inter coniuges an hodie valeat cum donatio propter nuptias non sit in vsu, vide glossa secunda. legis vltimæ. C. de. tit. 11. par 4.
Et an vir ex tali pacto de lucranda dote lucretur eam post ingressum religionis vxoris vel expectetur eius mors naturalis, vide ibi glo. & ibi.
Pactum an valeat in quo actum fuit vt vxor quæ dotem dedit alat filiam suam vnde voluerit & maritus fructus dotis lucretur vel quod ipsi dotem conuertantur, vid. glo. 5. l. 25. tit. 11. par. 4.

Pactum	Manus iniectionis
Nudum.	Adiectionis in diem.
De non petendo	Sociorum
valet	De futura successione
Inter cred. & debit.	Iuratum.
Inter empt. & vendito.	Inter dominum & procuratorem.
Legis commissoriæ	Gratuitum.
Pignoris.	Factum.

Et quid si maritus a se vxorem expellat, vide. d. glo. 5.

Pactum per quod vxor renuntiat lucris constante matrimonio acquisitis ante matrimonium vel post quam est factum an valeat, vide glo. 3. l. 5 & glo. 7. l. 16 tit. 11. par. 4.
Pactiones licitæ semper custodiendæ sunt, vide glo. tertiam l. quartæ. titulo. 25. per tex. ibi. par. 4.
Pactum per quod quis inuitatur ad delinquendum non valet, vide glossam secundam columna. 3. in fine. l. 6. titul. 25. par. 4. & glo. 6. l. 18. tit. 8 par. 5.
Pacta & quando pactum præcedit casum fortuitum tunc ille non excusat commodatarium, vide glossam. 3. l. 2. per textum ibi. & gl. l. 3. tit. 1. par. 5.
Pactum appositum circa pignora, vt si debitum ad certum terminum non soluatur videantur vendita an & quando teneat, vide glo. 1. l. 41. tit. 5 par. 5.
Et quid si tale pactum fiat nullo pignore constituto, sed de alia re debito vis hoc ita actum sit, vide ibidem in glo. 3.
Et quid si pactum fiat cum fideiussore vt si intra certum terminum illum ab obligatione non extraxerit pignus quod sibi dedit pro indemnitate sit suum an tale pactum valeat, vide ibi.
Et illud quod non potest fieri per pactum neque per statutum, vid. glo. 9. in fin. l. 28. tit. 11. par. 5.
Et non potest firmari per pactū illud quod est contra bonos mores, ibid.
Pactum per quod quis inuitatur ad delinquendum non valet, vid. glo. 1. l. 29. tit. 11. par. 5. & glo. 6. l. 28. tit. 8. par. 5.
Pactum per quod patronus expresse renunciat iuri suo reuocandi libertum in seruitutem ob ingratitudinem an valeat, vide glossam primā. l. 29. tit. 11. par. 5.
Pactum in dubio an potius præsumatur reale quam personale vel econtra, vid. gl. 3. l. 27. tit. 9. par. 6.
Et an per pactum possit quis se facere criminosum eius criminis, quod non commisit & se ad pœnam talis criminis obligare, vide glossam 3. l. 3. tit. 5. par. 7.
Et an iniuria possit remitti per pactum, gl. 4. in princip. l. 22. tit. 9. part. 7.
PACTVM INVDVM quam obligationem inducat ad agendum & quid sit de iure regni, vi. le gl. 1. l. 1. tit. 11. par 5.
PACTVM DE NON PETENDO fideiussori factum quando valeat, vide glo. 6. l. 15. tit. 12. par. 5.
Et quid si creo principali fiat, vide dictam glos. 6.
Pactum de non petendo tollit ipso iure naturalem obligationem & eius actionem, vide glo. 1. l. 1. tit. 14. par. 5.
PACTVM INTER CREDITOREM & debitorem factum vt si intra certum terminum pignus non redemerit illud sit creditoris, an & quando valeat, vide gl. 1. l. 12. tit. 13. par. 5.
PACTVM INTER EMPTOREM & venditorem factum vt dominium vendite ad emptorem non transeat etiam si venditor rem emptori tradat donec pretium integraliter venditori soluat, an teneat vel nō. glo. 4. l. 28. tit. 5. par. 5.
Pactum inter emptorem & venditorem de lucranda arrha vel parte pretij licet non interuenerit a principio inter ipsos tamen venditor illam tantum emptore non soluente pretium in integrum vel si ex alia causa per eum itererit, vide glo. 4. per tex. ibi. l. 38. tit. 5. par. 5.
Pactum inter emptorē & venditorē appositum de restituenda re vendita quandocunque pretiū reddatur quantū tēpus duret & possit offerri pecunia vigore, huius pacti. vide gl. 1. l. 48. per illum tex. tit. 5. par. 5.
Et quid si certo termino præfixo sit conuentum quod non obstet termino præsixi a contrahentibus lapsus quousque inter se super hoc conueniant super maiori termino dando, vide ibidem.
Et an ius competens venditori ex hoc pacto possit cedi alij per venditorem, vide ibidem in glo. 2.
Et an tunc emptor præcisse teneatur rem reddere reddito sibi pretio licet in contractu non sit dictum quod teneatur reddere, ibi. glos. 4.
Et an venditor in supradicto casu possit eligere pœnam promissam sibi vel ipsam rem, vide gl. 5. l. 48. tit. 5. par. 5.
Et quid si emptor rem emptam alij vendidit an si tunc primus venditor offerat pretium, primo vel secundo emptori possit petere vt sibi reddatur res vide ibidem glo. 7. & glo. 10.
Et quid si emptor emit a duobus simul cum dicto pacto an si vnus ex eis tantum offerat prædium & velit reemere partem suam an cogat emptor & quid si iste vnus paratus sit totum reemere & rescindere totum pretium, vide ibidem in d. glo. 7.
Et quid si emptor qui sub tali pacto emit rem emptam alicui obligetur de reuocatur ius pignoris venditore reemente, vide ibidem.
Et quid si sint plures hæredes emptoris & vnus tantum rem possideat, vel communiter cum alijs an condemnetur ad totius rei restitutionem vide ibidem.
Et quid si emptor fuit vel non fuit in culpa & re non sub tali pacto empta restituere non possit, ibi glo. 9.
Pactum per quod prohibetur quod res non possit alienare alias redderet ad venditorem an impediat translationem dominij, vide glos. 4. & 5. l. 43. tit. 5. par. 5.
Pactum ne seruus eb emptore ipsius manumittatur inter emptorem & venditorem factum quando valeat. glo. 3. l. 46. ibid.
Pactum in venditione serui positum ne manumittatur an faciat præsumi offensa vel non, vid. d. gl. 3.
Pactum celebratum inter contrahentes vt quis decimas soluere non teneatur an valeat & quando, vide gl. 5. l. 2. tit. 6. par. 5.
Pactum a principio factum inter contrahentes quod spurij succedant in emphyteosi an valeat & quando, vide glo. 6. l. 28 tit. 8. par. 5.
PACTVM LEGIS COMMISSORIAE per quæ verba fiat, & an idem quod est in pacto legis commissoriæ sit in omnibus habentibus vim resolutiuam principū contractus quo ad translationem dominij, vide gl. 3. l. 38. tit. 5. par. 5.
Pactum legis commissoriæ vel æquipollens an adhoc vt operetur translationem dominij in alium res, uratur quod interponat tempore contractus in ipso contractu, vide ibidem.
Et an venditor lucretur arrham vel partem pretij quando fierit per emptorem vt contractus non adimpleatur, vid. ibi. d. gl. 4.
Et an videatur venditor renuntiasse pacto legis commissoriæ si prætium petierit post diem solutionis statutum, vid. ibi. gl. 5.
Pactum legis commissoriæ appositum in pignoribus quando valeat vel non vide glo. 1. cum alijs ibi. l. 41. tit. 5. par. 5.
Et quid si ex alijs causis pignus datur pro debito quod ex causa mutui, an tunc tale pactum valeat, vide ibid. in glo. 4.
Sed an fauore dotis valeat istud pactum in pignore dato si dos non soluatur viro intra certum tempus, vide ibidem.
Et an huic iuri possit renuntiari quod tale pactum legis commissoriæ valeat in pignoribus, vide ibi.
Et an pactum istud iuramento firmetur, vide ibidem.
Pactum legis commissoriæ circa pignora an valeat si sit appositum ex interuallo, vide glo. 5. in dict. l. 41. tit. 5. par. 5.
PACTVM DE NON ALIENANDO per quod quis prohibetur alienare res suas in ecclesiam vel pium locum an valeat, vide gl. 4. col. 4. ad fin. q. 5. l. 6. tit. 11 par. 6.
PACTVM MANVS INIECTIONIS propria authoritate, vide supra verbo, MANVS INIECTIO.
PACTVM ADIECTIONIS IN DIEM a venditore positum an in rem vel in personam fieri debeat, vid. gl. 1. l. 10. tit. 3 par. 5.
Et quid si alius melioremconditionem attulerit & primus venditor rem eandem eodem pretio & melioratione voluerit, vide ibi.
Et quis si pactum hac fine adiectione diei an tunc possit in perpetuum afferri melior conditio, vide ibi glo. 2.
Et quid si secundus emptor non soluat statim pretium venditor in illum approbat & fit de eius voluntate, vide ibid. glo. 3.
Et quid de fructibus percipitis a primo emptore an quando ipse maiorē pretium dat venditori quia alius emptor illud dedit an fructus debeat venditori restitui, vide ibidem in glo. 7.
PACTVM PIGNORIS & an appositum circa pignora vt si debitum ad certum terminum non soluatur videantur vendita an & quando teneat, vid. gl. 1. l. 41. tit. 5. par. 5.
Et quid si tale pactum fiat nullo pignore constituto, sed de alia re debitoris hoc ita dictum sit, vide ibidem glo. 3.
Et quid si pactum fiat cum fideiussore vt si intra certum terminum illum ab obligatione non extraxerit pignus quod sibi dedit pro indemnitate sit suum an tale pactum valeat vel non, vide ibidem.
PACTVM SOCIORVM, & an pactum appositum in societate contra naturam societatis valeat vel non, vide gl. 5. l. 3. tit. 10. par. 5.
Pacta inequalia inter socios toleranter quando alter plus contulit operæ vel industriæ. vide gl. 2. l. 4. tit. 10 par. 5.
Pactum si factum sit inter socios vt vnus ponat pecuniam alius capitale, & quod pro ea parte pro qua apponens operas sustinet lucrum pro eadem sustineat damnum capitalis an tale pactum valeat, vide glossā. 5. l. 10. tit. 10. par. 5.
Pactum de recedendo a societate intempestiue an sit superuacuum, vide glo. 4. l. in fi. tit. 10 par. 5.
PACTVM DE FVTVRA successione non valet & quando sic & an tunc statim nascatur obligatio licet exactio suspendatur, vide gloss. 1. gl. 1. cum sequent. l. 3. tit. 1. par. 5.
Pactum de futura successione est contra bonos mores nec firmatur iuramento & quare non valeat, vide ibi. glo. 2. & 3. per tex. ibi.
Et an idem sit dicendum in minoribus vel fauore pię causę vel liberorum, vide glo. 5. l. 33. tit. 11 par. 5.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Index materiarum.

PACTVM IVRATVM factum inter coniuges in principio contractus vt pro dote amarito recepta bona ipsius non sint obligata an valeat vel non, gl. 2. l. 23. tit. 13. par. 5.
PACTVM INTER DOMINVM & procuratorem per quod ei remitti tur culpa futura ipsius an valeat, gloss. final. l. vigesimæ quintæ. titul. 5. par. 3.
PACTVM GRATVITVM non tenet nisi in spectis & visis verbis testamenti, vide glossam quintam & sextam. l. primæ. titulo. secundo. parta sexta.
Et an per pactum possit quis renuntiare hæreditati non dum sibi delatæ vide glo. 4. l. 19. tit. 6. par. 6.
PACTVM FACTVM inter virum & vxorem vt ipsa teneatur se alere & liberos suos licet dotem dederit an valeat, vide gl. 2. l. primæ. tit. 11. par. 4.
Et an per pactum possit maritus renuntiare dotē quam esset lucraturus propter futurum vel aliter vide gl. 4. l. 4. & gl. 3. col. 1. l. 5. tit. 11. p. 4.
Pactum factum inter aliquos interueniente homagio maioris roboris est quam si fiat simpliciter, vide, gl. 2. l. 4. tit. 25. par. 4.
Pactum factum ne clericus prælatum suum de crimine accuset an valeat vide glo. 2. l. 29. tit. 11. par. 5.
PALAM dicens quod desiderat videre mortem principis qua pœna puniatur, vide glo. 2. per tex. ibi. l. 1. tit. 13. par. 2.
Palam delinquens plus punitur quam si fecerit clam, vide ibidem. & vide gl. 3. in proœmio tit. 2. par. 4.
PALATIVM episcopi defendit ibidem confugientes, vide gl. 2. post medium. l. 4. tit. 11. par. 1.
Palatium principis priuatorum parietibus nō est coarctandum & qua ratione, vid. gl. 2. l. 24. tit. 32. par. 3.
Palatium quid sit & vnde nomen habeat, vide gl. l. 29. per tex. ibi. titul. 9. par. 2.
In palatio quomodo quis se gerere oporteat in dictis & factis, vide ibid & glo. l. 30. ibidem.
PALEA an sit in fructu & an decimæ soluendæ sint prius quam granum a palea separetur, vide glossam septimam. legis secundæ. titul. 20. par. prima.
PALIVM quis dare possit, vide glossam trigesimam secundam. in. l. 5. tit. 5. pa. 1.
PANIS fermentatus an sufficiat ad consecrationem in eo faciendam. vide gl. 4. l. 42. tit. 3. par. 1.
PAPA in vita sua non potest sibi eligere successorem & quare, vid. gl. 4. col. 2. l. 2. tit. 8. par. 5. & glo. 1. l. 7. tit. 5. par. 1.
Papa si imponat decimam de nouo an clerici illam soluere teneantur si non potuerunt colligere fructus suorum beneficiorum aliquo fortuito casu superuenente, vide glo. 7. l. 2. 2. tit. 8. par. 5.
Papa an possit ex aliqua causa dispensare vt Iudæis vsuras possint exercere, vide per gl. l. 1. 2. 2. tit. 12. par. 5.
Papa potest dare licentiam cui voluerit confitendi cum alieno sacerdote vide gl. antepen. l. 21. tit. 4. par. 1.
Papa non potest dispensare ne confiteamur homini, vide gl. 2. post prin. l. 23. tit. 4. par. 1.
Papa bene potest differre confessionem vltra annum, vide dictam glossam. 2.
Papa verum possit mortuis indulgentiam vt a pœnis purgatorij liberentur, vide glo. 11. col. 2. l. 4 6. tit. 4. par. 1.
Papa an teneatur explicare arduam cum consilio cardinalium, vide gloss. final. l. 66. ibidem.
Papa & qua ratione conuenit illum habere, vide glossas. l. 2. per text. ibi. tit. 5. par. 1.
Papa an sit de iure diuino, vide ibidem. glo. 2. ad finem.
Papa est verus successor Christi in terris per ipsum institutus non in consilijs vel aliter, vide. d. gl. 2. l. 2. tit. 5. par. 1.
Papa quid velit in se significare, vide glossam primam. per textum ibi. l. 4 tit. 5. par. 1.
Papa antiquitus non solum vocabatur Pontifex, sed & omnes episcopi. ibidem in glo. 2. supradicta.
Papa est præcipuus Cæsar est que princeps Regum terræ, & non est sicut homines terreni. vide glo. 2. ibi.
Papæ potestas cœpit a Deo & Petro eiusque successoribus repræsentantibus ecclesiam vniuersalem, vid. gl. 3. l. 4. tit. 5. par. 1.
Papa non potest remouere omnes episcopos nec illis collere collationē sacramentorum, ibidem.
Papa debet osculari in pede, vide glossam penultimam. dictæ. l. 4. & gl. 3 l. 5. tit. 25 par. 4.
Papa in quibus casibus ipse solus dispensare possit non vero alius præter eum, vide glo. l. 5. tit. 5. par. 1.
Papa recipit renuntiationes episcoporum, vide glossam quartam. l. 5. titulo. 5. par. 1.
Papa potest eximere episcopum a iurisdictione archiepiscopi. gloss. 5. in dicta. l. 5.
Papa solus dispensat in voto vltramarino etiam vsitationis tantum, vide ibi. gl. 11. Et idem in voto Iacobino, vide ibidem in glos. 12.
Papa non solum potest vota commutare sed & in totum potest quem a voto liberare, vide ibid in fine.
Papa dispensat in iuramento dummodo non sit in tertij præiudicium. vide glo. 14. d. l. 5. tit. 5. par. 1.
Papa dispensat cum filijs presbyterorum & aliorum non legitime natis & an cum minoribus, vide ibidem in glo. 17.
Papa potest priuare clericum beneficijs suis quando & quomodo voluerit, vide glo. 21. d. l. 5. tit. 5. par. 5.
Papa qualiter habeat dominium omnium rerum ecclesiasticarum, vide ibidem in. d. glo. 21.
Papa potest tollere de iure vnius & in eius præiudicium alteri dare, ibidem in medio illius glossæ.
Papa absoluit excommunicatos a quocunque sint excommunicati, vide glo. 23. in. d. l. 5. tit. 5. par. 1.
Papa an possit dispensare cum bigamo. vide glo. 33. in. d. l. 5. glo. 4. in. fin. l. 4. tit. 1. par. 4.
Papa maiorem habet administrationem quam Apostoli & sancti, vide d. glo. 33. ad finem.
Papa solus poterit dispensare cum diacono ad maiores ordines suscipiendas si ille matrimonium contradixit, vide glo. 34. ibidem.
Papa poterit dispensare vt quis habeat duo beneficia curata, vid. glo. 35. ibidem.
Papa poterit ordines celebrare cum voluerit episcopi vero nisi in diebus ad hoc deputatis, vide ibidem glo. 38.
Papa solus dispensare poterit cum eo qui durante excommunicatione celebrauit, vide ibid. glo. 41.
Papa in quibus casibus non consueuerit dispensare, vide glos. 6 per tex. ibi. in. l. 6. tit. 5. par. 1.
Papa potest dispensare cum homicida licet illud facilliter facere nondebeat, vide gl. li. in. d. l. 6.
Papa potest permittere clericis arma portare, vide dictam glossam finalem. in fine.
Papa potest dare licentiam prælato eligendi in vita sua sibi successorem. vide glo. 1. in fin. l. 7. tit. 5. par. 1.
Papa solus absoluit hodie simoniacos & an episcopi possint cum illis dispensare, vide glo. 2. ad. fi. l. 13. tit. 5. par. 1.
Papa solus dispensat cum corpore vitiatis, vide glossam quartam. l. 64. ibidem.
Papa solus dispensat cum eo qui furtiue ordines recepit, & cum eo qui ante ætatem voluit ordinari vel extra tempora, vide gloss. 3. l. 2. 8. titulo sexto. par. 1.
Papa an possit aliquem cogere ad accipiendum episcopatum vel dignitatem, vide glo. fin. l. 31. tit. 6. par. 1.
Papa an possit dispensare cum clericis in sacris constitutis vt contrahat matrimonium, vide glo. 1. l. 39. tit. 6. par. 1.
Papa an possit dare licentiam clerico pugnandi in bello iusto sine nota irregularitatis. glo. 5. l. 52. ibidem.
Papa non potest dare licentiam delinquendi nec parcere quod nondum commissum, vide glo. 5. l. 52. supradictæ.
Papa an possit dare licentiam monacho testandi, vide gl. 1. post principium. l. 53. tit. 6. par. 1.
Papa potest dispensare ex causa cum monacho ne sit subiectus illi ritibus quas in professione promisit & professionem remouere. glo. 3. d. 2. titul. 7. par. 1.
Papa ex causa potest dispensare vt monachus non sit monachus, vid. ibidem.
Papa potest dispensare in voto castitatis solemni, vide gl. 3. l. 4. titulo. 3. par. 1.
Papæ in omnibus votis licitum est dispensare & illos commutare, vide gl. 1. l. 5. tit. 8. par. 1.
Papa solus commutare potest votum emissum pro subsidio terræ sanctæ, vide glo. 9. ibidem.
Papa cum omni prælato concurrit in potestate & iurisdictione & quemlibet excommunicare, gl. 3. l. 9. tit. 9. par. 1.
Papa solus potest absoluere scienter participantem cum excommunicato, vide glo. 10. l. 22. tit. 9. par. 1.
Papa solus absoluit fallantes literas apostolicas, vide glo. li. d. l. 22. tit. 9. par. 1. & in alio casu vt ibid. in glo. li.
Papa solus absoluit excommunicatos eo quod auxiliauerunt cum armis seu consilijs inimicos, vide glo. 3. l. 38. tit. 9. par. 1.
Papa an possit inuitis monachis locum illum clericis secularibus dare, vide gl. 1. d. 3. tit. 12 par. 1.
Papa si velit bene potest præiudicare iuri patronatus laicorum in dubio tamen istud non præsumitur, vide glo. 9. l. 13. tit. 15. par. 1.
Papa et am cessante negligentia prælatorum potest beneficia curata ordinum conferre, vide glo. 8. l. 1. tit. 16. par. 1.
Papa ex sola voluntate absque alia reseruatione potest præuenire omnes collatores beneficiorum, vide ibidem.
Papa an possit dispensare sine causa & vtilitate publica quod quis sit in pluribus ecclesijs beneficiatus, vide glossam quintam. col. 2. l. 3. titu. 16. par. 1.
Papa in prouidendis beneficijs sufficit pro ratione voluntas, vid. glo. 8. l. tit. 16. par. 1.
Papa solus dispensat in pluralitate beneficiorum cum cura, seu dignitate, vel persona, vide gloss. 10. l. 3. supradictæ.
Papa possit episcopus instante necessitate, vide ibidem.
Papa prouidebit beneficium in desidiam Episcopi & Archiepiscopi si in termino non prouiderint, vide glo. 1. l. 9. tit. 16. par. 1.
Papa solus dispensat cum eo quiscienter beneficium viuentis recepit, vide glo. 1. in prin. l. 13. tit. 19. par. 1.
Papa an possit alicui dare priuilegium ne teneatur soluere decimas, vide glo. 1. l. 4. tit. 20. par. 1.
Papa possit laico concedere ius decimandi ad tempus vel perpetuo, vide glo. 2. l. 23. per tex. ibi tit. 20. par. 1.
Papa si sit etiam si principes sint abutantur priuilegio. vide ibidem.
Papa an solus possit imperatorem priuare & electores imperij vel sedem imperij, vide glo. 6. in proœmio. 2. partica.
Papa non poterit contra ea quæ a Deo sunt statuta, vel contra statutum naturæ, vide ibidem.
Papa an habeat superioritatem in imperatorem in rebus temporalibus & quando, vide glo. 8. l. 1. tit. 1. par. 2.
Papa cogere potest principes ad pacem si expediat & regno prouidere de vtili curatore in desidiam Regis & alia similia facere, vid. d. glo. 8.
Papæ imperator dicuntur principes alij non, vide glossam. 1. l. 11. tit. 1. par. 2.
Papam potest sibi quærere successorem. glo. 1. l. 8. titul. decimo octauo. par. 2.
Papa an potuit Regi Hispaniæ dare conquistam insularum maris occeani vide per glo. 7. l. 22. tit. 18. par. 2.
Papæ papæ non est disputandum nec de eius potestate, vide ibidem.
Papa debet iurisdictionem temporalem illam tamen non vult exercere, vide glo. 3. col. 8. in princ. l. 2. tit. 25. par. 2.
Papa non possit infringere ll. ciuiles quæ sunt nutritiuæ peccati & principes ordinare & inter eos esse iudicē & ex causa disponere, vid. ibi. l. col. 9.
Papa non potest etiam in criminalibus causis alijs receptionem testium committere alijs vero non licet & quando sic, vide glossam. 3. l. 27. titu. 16. par. 3.
Papa solis literis apostolicis ponit maledictionem contrauenientibus vnde comminatur priuationem beneficiorum, vide glo. 9. l. 2. titul. 18. par. 3.
Papa dederit mihi ad aliquid consequendum executores vtrum ipsis contentibus iudex ordinarius se intromittat, vide glo. 6. l. 47 titul. 18. par. 3.
Papa ad eum potest appellari omisso medio & quare, vid. gl. 2. l. 18. titul. 2. par. 3.
Papa non possit dispensare in matrimonio inualido, quia defuit ineo consensus licet verba præcesserint ad matrimonium, vide glos. l. 5. titul. 2. par. 4.
Papa an valeat dispensare vt fidelis possit matrimonium cum alio contrahere si vir eius factus fuit hæreticus, vide glossam. 1. l. 7. titulo. 2. par. 4.
Papa non possit dispensare vt Christianus cum Iudæa matrimonium contrahere possit, vide glo. 1. l. 15. tit. 2. par. 4.
Papa impediat inter aliquos matrimonium contrahi si ipsi prohibitio non obstante contraxerint valet matrimonium quando scitcet causa prohibitionis erat temporalis secus si perpetua, vide glo. 2. l. 18. tit 2 par. 4.
Papa vero si papa matrimonium prohibuisset decernens illud alias fore irritum & inane, vide ibidem.
Papa non dispenset in matrimonio non consummato per copulam, & illud ex causa vel sine ea dissoluere possit, vid. gl. l. 1. 5. tit. 10. par. 4.
Papa matrimonio consummato per carnis copulam non potest dispensare neque de potentia absoluta, vid. d. glo. 1. & ibidem glo. 2.
Papæ persona super illustris, vide glo. 1. l. 3. tit. 14. parte.
Papa legitimat aliquem in temporalibus, vide gl. 6. ad fin. l. 4. tit. 15. par. 4.
Papa non potest filios clerici etiam in sacris constitutos legitimos facere vide glo. 34. l. 4. tit. 15. par. 4.
Papa non possit clerici legitimet quo ad suscipiendos ordines, vel tamen ad beneficium clerici legitimet quo ad suscipiendos ordines, vel tamen ad beneficium legitimamus an taliter legitimatus dignitates siue episcopatum habere possit, vide ibidem glo. 15. 16. & 17.
Papa non potest legitimare aliquem quo ad temporalia nisi & ipse temporalem habeat iurisdictionem, vide ibi. glos. 18. l. 4. ti. ul. 15. par. 4. per illum tex. ibi.
Papa reseruauit sibi legitimationem filiorum spuriorum in terris ecclesiæ, vide ibidem glo. 19.
Papa an possit ratione criminis aliquid statuere contra laicos si ipsi fecerint aliquid contra statutum ecclesiæ, vide glo. 2. l. 4. tit. 21. par. 4.
Papa posset cui volet principatus iusidelium concedere quia apud infideles non est principatus sed penes papam, vide glo. 3. l. 8. tit. 21. parr. 4.
Et an tutus sit qui talis principatus authoritate papæ occuparet, vide. d. gol. 3. d. l. 8.
Papa an possit esse iudex iniuria facta suæ ecclesiæ & quid in regibus si iniuria facta sit reipublicæ regni, vid. glo. 8. l. 5. tit. 24. par. 4.
Papa si peccet qualiter eius peccatum in concilio denuntiari debeat, vide glo. 1. per tex. ibi. l. 10. tit. 25. par. 4.
Papa & imperator concurrunt cum alijs omnibus prælatis in potestate & iurisdictione, vide glo. 1. in prin. l. 3. tit. 26 par. 4.
Papa an debeat consentire quando de nouo creatur aliqua dignitas in alia ecclesia & quid si non crcetur, sed tantum reparetur, vide gloss. 3. col. 11. in princ. q. 21. l. 32. tit. 9. par. 6.
Papa an possit liberare heredem vsurarij a restitutione incertorum etsi non integre soluat, vide glo. 12. l. 2. tit. 15. par. 6.
Papa viuente si aliquid de papatu conuenticulas fecerint illud dicitur crimen læsæ maiestatis, vide glo. 5. l. 1. tit. 2. par. 7.
PAPIRVS & ita valent chartæ factæ in papiro ac si fierent in membranis & quid si fiant in tabulis de ligno, vide glossam primam. l. 5. tit. 18. par. 3.
Et quid si inter protocola notarij mortui inueniatur papirus de per se, vide gl. 5. l. 55. tit. 18. par. 3.
PAR in parem non habet imperium, vid. gl. 4. l. 16. tit. 28. pa. 3. & quando sic, vid. d. gl. 4. & gl. 1. l. 15. per tex. ibi. tit. 1. p. 7. col. 1. in fi. q. 6.
Par qui datur in duellis, de hoc vide in verb. CAMPIO.
Parabolani idem est quod medici & quare sic appellentur, vide glo. 3. l. 3. tit. 17. par. 6.
PARAPHERNALIA BONA, vide in verbo, BONA PARAPHERNALIA.
PARCITVR rusticitati in casibus tantum a iure expressis, vi. glo. penult. ad med. l. fin. tit. 1. par. 1.
PARENTES possunt filium impuberem offerre monasterio, & an materfolis, vide glos. 5. l. 4. tit. 7. par. 1.
Parentes si discordant in offerenda filia monasterio quis præfertur, dic quod contradicens, vide. d. glo. 5.
Parentum educatio non est de iure naturali licet sit naturali ratione introductum in educatione tamen filiorum est secus, vide glo. 3. in proœmio. tit. 19. par. 4.
Parentes filios etiam spurios alere tenentur & quid in ascendentibus, vide glo. 1. l. 2. tit. 19. par 4.
Parētes an possint relinquere filio spurio fundum seu aliud exquo alimēta percipiat, vide ibid.
Et an si pater sit clericus ad alimentandum teneatur & illa prestare possit ex fructibus sui beneficij, vide ibid.
Parentes propter inopiam excusantur vt filios alere non compellantur, vide glo. l. 4. per tex. ibi tit. 19. par. 4.
Parentes an possint disponere de duabus quintis in vita sue in morte quando habent filios & sit in eorum præiudicium, vide glo. 12. in principio. l. 8. per tex. ibi. tit. 4. par. 5.
Parentes sicuti tenentes filios suos spurios alere ad idem teneantur circa nepotes & pronepotes, vide glo. 5. l. 5. tit. 19. par. 4.
Et quid si parentes in vita sua plures donationes modicas & particulares fecerint quando tempore mortis illeveniat in consideratione ad diminuendam quintam partem bonorum quam pro anima legauit vel alicui. vide. d. glo. 12. col. 2. in prine. l. 8 tit. 4. par. 5.
Et an istud intelligitur de ipsis bonis parentum tantum & proprietate eorum vt parentes vltra quintam donare non possint, an vero etiam intelligitur de fructibus quos parentes in vita sua habent vt ipsi in quinta etiam computentur, vide ibidem.
Parentes neque remunerando non possunt donare in præiudicium legitimæ filiorum, vide glo. 13. l. 8. tit. 4. par. 5.
Parentes an in legitima sibi debita excludantur per monasterium vbi filius vel descendens decesit, vide glo. 6. l. 17. tit. 1. par. 6.
Parentes an debeant habere suam legitimam titulo institutionis & quid præsumetur in dubio, vide glo. 2. l. 5. per tex. ibi. titul. 8. Par. 6. vide de hoc verbo, PATER.
PARENTELA an possit probari per testes de auditu deponentes, & qualiter probetur. vide glo. 1. in prin. & in fi. l. 20. tit. 9. par. 4.
PARES CVRIE qui dicantur & quando isti debeant esse iudices in causa feudali quando vero non & an istorum iudicatura hodie sit in vsu vel non vel in ipsorum loco sint ordinarij iudices & an ipsi iudices sint. quando vassallus est clericus cum domino suo litigat, vide gl. 1. 2. & 3. per tex. ibi. l. 11. tit. 26 par. 4.

Septem partitarum.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Pares curiæ si necessario debent in testes produci an tunc iudices esse possint, vid. d. glo. 2. l. 11. tit. 26. par. 4.
Pares curiæ ad hoc vt iudicare possint debent iura fidelitatis domino ix præstare vide dict. glo. 2.
Et an isti pares debeant esse de eadem prouincia vel non, vide ibid. glo. 3. in princ. l. 11. tit. 26. par. 4.
Pares curiæ si sint minores litigatoribus an & tunc iudices illorum esse possint, vid. d. glo. 3. l. 11. tit. 26 par. 4.
Pares curiæ si nolint vel non auderent vel si domino essent fauorabiles quid tunc sit agendum vide ibidem.
Et quid si quæstio sit non de feudo iam constituto, sed de constituendo de nouo, vide ibi dem.
Pares curiæ an possint in casu reconuentionis super re non feudali cognoscere, vid. d. glo. 3. l. 11. tit. 26. par. 4.
Et quid si agatur possessorio iudicio super feudo, vide ibidem.
Pares curiæ an possint dominum bannire, vid. gl. 4. l. 11. tit. 26. par. 4.
PARIA delicta mutua compensatione tolluntur in foro canonico. gl. 5. l. 28. tit. 11. par. 1. gl. 5. l. 8. tit. 2. part. 4.
PARRICIDA quis dicatur & qualiter puniatur, vide gl. 2. cum alijs ibi. l. 12. per illum tex. tit 8 par. 7.
Parricidium quali pœna castigatur, vide glo. 6. cum alijs ibi. d. l. 12. tit. 8 par. 7.
Parricidium quando committatur & de pœna committentis, vide gl. 2. supradictam, cum alijs ibidem.
PARIETEM ruinosum de quo domui vicini damnum imminet iudex debet facere demoliri habita prius informatione. gl. l. 12. tit. 32. par. 3. per tex. ibi.
Parietem reficere an teneatur ille qui seruitutem debet tigni immittendi, & an idem sit dicendum in eo qui debet seruitutem oneris ferendæ, vide glo. 2. l. 2. tit. 31. par. 3.
Paries si petatur fieri ab vno dominorũ alicuius domus vt partes ipsorũ cognoscant & alter nolit an ad hoc possit compelli, vide gloss. 2. d. 25. tit. 32. par. 3.
PARROCHIANVS committens crimen in alieno episcopatu vtrum de eo possit absolui per suum parrochum, gl. 5. l. 21. tit. 4. par. 1.
Parrochianus quis dicatur & quantum tempus requiratur ad hoc vt ita possit dici, vide glo. 5. in fin. in. d. l. 21.
Parrochianus non potest peccata sua confiteri nisi suo proprio sacerdoti nisi ex duabus causis, vt per glo. 7. d. l. 21.
Parrochianus allegans iustam causam saltim in genere vt possit alieno sacerdoti confiteri peccata debet presbyter illum credere alias poterit superiorem adire, ibidem.
Parrochianus conferens se ad illam parrochiam ille erit suus parrochus in cuius parrochia adest, vide glo. 3. l. 22. ibidem.
Parrochianus an teneatur aliquid soluere pro reædificatione ecclesiæ si clerici beneficiati non possint, vide glo. 3. l. 11. tit. 10. par. 1.
Parrochiani an & quando possint compelli ad fabricam ecclesiæ, & ve eam reparent, vide ibidem.
Parrochianus duarum ecclesiarum in qua debeat se peliri, vide glo. secundam. l. 5. tit. 13. par. 1.
Parrochiani an debeant consentire in alienatione rei immobilis suæ ecclesiæ, vide glo. 6. l. 6. tit. 18. par. 3.
PARROCHVS qui propter multitudinem populi non potest omnium confessiones audire an possit alios sacerdotes aduocare qui illum adiuuent, vide glo. 2. l. 1. tit. 4. par. 1.
Parrochus potest suum parrochianum absoluere etiam extra suam diœcesim etiam de criminibus alibi commissis, vide glossam quint. 3. l. 21. tit. 4. par. 1.
PARS & an appellatione partis contineatur dimidia, vide glos. 8. l. 22. titul. 8. par. 5. & l. 8 tit. 4. par. 5.
Et quid si adiungatur verbum aliqua, vide gl. 6 l. 9. tit. 33. par. 7.
Partis appellatione quæ veniant in diuisione hæreditatis, vide glo. 1. l. 16. tit. 2. par. 6.
Partis appellatione an de maiori dimidia vel de qua intelligatur, vt propter ipsius dationem talis donatio per superuenientiam liberorum reuocetur, vide glo. 5. l. 8. tit. 4 part. 5.
PARTES an possint renuntiare festiuitatibus introductis in honorem Dei, vide gl. 7. l. 34. tit. 2. par. 3.
Partes qui fit pœna in arbitrium cõsenserunt an teneantur ad interesse. vide glo. 3. l. 15. tit. 4. par. 3.
Pars an possit petere iudici quod non faciat testium publicationem, eo quod intendit alios testes adducere qui infirmantur vel sunt in aliqua peregrinatione, vel ex alia causa & an idem sit in actore quod in reo, vid. glo. 2. l. 34. tit. 16. par. 3.
Partes si contradicant relationi quæ principi fieri debet quid iudex faciet, vide glo. 5. l. 11. tit. 22. par. 3.
Partes licet possint renuntiare iuri quæsito per sententiam non tamen poterunt roborare sententiam secundam contra primum & quare, vide glo. 2. l. 13. ibidem.
Partes si errauerint credendo aliquem suum iudicem & in hoc errore decreuerint an sententia ab eo lata teneat, vide glo. 2. l. 15. ibidem.
Partes nolentes intra terminum probationes adducere an iudex sine prorogationibus sententiare possit, vide glo. 7. l. 15. tit. 22. par. 3.
Partes an possint præscriptioni renuntiare per pactum, vide gloss. 3. l. tit. 29. par. 7.
Et in casu legis Tauri in qua disponitur quod iuri exequendi præscribatur decennium an illud tempus possit renuntiari, vide ibidem.
PARTICIPANTES cum excommunicatis scienter a solo Papa possunt absolui, vide glo. 10. l. 22. tit. 9. par. 1.
Participans criminoso in crimine per quod fuit excommunicatus a Papa incurrit excommunicationem & non potest absolui nisi a Papa, vide glo. finit. dict. l. 22.
Participantes cum excommunicato an incurrant in eadem excommunicatione & quando, vide glossam tertiam. cum alijs ibi, legis 31. titulo nono. par. 1.
Participantes cum excommunicato in maiori an ante denuntiationem sint excommunicati, vide glo. 6. in princ. in. d. l. 33.
Participans cum excommunicato maiori excommunicatione an peccet mortaliter, vide d. glo. 6.
Participantes cum excommunicato quando incurrant in excommunicationem & quando non, vide. d. glo. 6. vsque ad finem.
Et an participanti in crimine pœna remitti possit si alios criminosos deregeret, vide glo. 8. l. 26. tit. 22. par. 3.
Particeps criminis an & quando participem accusare possit, vid. gol. l. 2. tit. 1. par. 7. per tex. ibi.
PARTVS geminatus an valeat & quis ex istis ita natis debeat ad regni admitti primo, vide glossam 8. columna 4. in principio. l. 2. titul. 15. par. 2.
Partus editus penes bonæ fidei possessorem & conceptus penes furem, an furtiuus esse dicatur, vide glo. 2. l. 5. tit. 29. par. 3.
Et an idem in fœtu vaccæ vel equæ vel alterius pecudis, vide. d. glos. l. 5. tit. 29. par. 3.
Partus ancillæ editus penes bonæ fidei possessorem potest vsucapi in fetu vero animalium an sine vsucapione sit bonæ fidei possessoris, vide ibidem glo. 3.
Partus ancillæ datæ in dotem an communicetur inter virum & vxorem sicuti aliud quod vis commodum, vide glo. 1. l. 20. tit. 11. par. 4.
Partus ancillæ vel animalium an veniant in stipulatione & promissione & quando dari debeant, vide glo. 3. l. 20 tit. 11. par. 5.
Et quid si in primo anno non nascantur an postea debeantur a promissore & quando sic, vide glo. 4. dict. l. 20.
Partus & in partu fœminæ viri adesse non debent, vide gloss. 5. l. 17. per tex. ibi ti. 6. par. 6.
Et qualiter mulier custoditi debeat pro consanguineo mariti quando dicit se prægnantem, vide glo. d. l. 17. per tex. ibi.
Et accusatio suppositi partus ad maritum pertinet & quando ad alium, & an sit perpetua, vide glossam primam & secundam. legis tertiæ per tex. ibi tit. 7. par. 7.
Et an pro tali delicto veniat imponenda pœna mortis, vide gloss. 4. l. & titul. 7. par. 7.
Partus quo tempore viuiscetur in masculo vel in fœmina, vide glossam 2 l. 8. tit. 8. par. 7.
Partus animalis recte potest emi, vide glossam primam, & secundam. l. tit. 5. par. 5.
Partus imminet periculum ex accessu viri ad vxorem tempore conceptionis, vide glo. 1. l. 12. tit. 20. par. 2.
PASCVA publica & pro pascuis publicis cuilibet de populo competit actio, vide glo. 1. in prin. l. 10. tit. 11 par. 3.
Pascua & quid si alicui super pascuis sit concessum priuilegium quid operetur, vide glo. 2. l. 19. tit. 18. par. 3.
Pascua quæ dicantur & an pascua veniant sub nomine fundi & quando, vide glo. 12. l. 68. tit. 18 par. 1.
Pascua communia ciuitatum pertinent ad omnes vicinos illius ciuitatis & quilibet de eis vtitur secundum quod indigebit, vid. gl. 9. l. 4. tit. 28 par. 3.
Et quid si diues in pascuis communibus plures greges immittat qualiter pauperibus consulatur, vid. d. gl. 9.
Et an domini terrarum & Reges vti possint pascuis communibus sicuti alij ciues si ibidem inhabitent siue non, vid. d. gl. 9.
Pascua publica dantur Regibus duplicata portione pro gregibus suis pro eo numero quo duo vicini de diuitibus ciuitatis vel villæ vel deberent, vid. d. gl. 9. col. 2.
Et in pascuis dignitas vsuarij semper inspicitur, vide ibidem.
Pascua publica an vendi possint si ciues simul se alibi conferant, vi gl. l. 26. tit. 31. par. 3.
Pascua publica præsumuntur dominorum terræ quando sunt a ciuitate derelicta neque a pparent esse priuatorum, vide dictam glos. 4. l. 26. titulo 31. par. 3.
Pascua hyberna & æstiua veniunt in legato generali pascuorum, vi gl. 5 l. 15. tit. 8. par. 5.
Pascua dicuntur in quibus haberi potest vsus pascendi & alius fructus nõ percipitur, vide glo. 12. l. 68. tit. 18 par. 3. & glo. 6. l. 8. per tex. ibi tit. 33. par. 7.
Pascendi ius qui habent in transitu pecorum possunt per vnum diem & noctem transeundo de vna strata ad aliam pascere, vid. gl. 2. l. 19. tit. 18 par. 3.
PASSVS qualiter mensuretur, vide per gloss. secundam. l. 25. titulo. 26 par. 2.
PASTORES habentes salarium an teneantur de leuissima culpa quando damnum superuenit, vide gl. 1. l. 15. per tex. ibi. tit. 8. par. 5.
Pastores vigilare debent non dormire circa custodiam Regis, vide gl. 3. l. 15. tit. 8. par. 5.
Pastores refarcire tenentur de suo quod ex sua negligentia perditur, vide ibidem in glo. 6.
Pastores an excusentur si ostendant pelles animalium vel an ad aliam probationem teneantur, vide ibid. glo. 7.
Pastores qualiter probent damnum in grege non venisse sui culpa, vide ibidem in glo. 9.
Quid in minimis damnis, vide ibidem in glo. 11.
Pastor culpa semper præsumatur peccata culpa pastoris nisi ipse probet contrarium, vide. d. glo. 11. d. l. 15. tit. 8. par. 5.
Pastor iuramentum pastoris sufficiat sine alia probatione & quid in minimis damnis, vide ibid. glo. 11. supradict.
Pastores an & quando teneantur iurare non euenisse suorum culpa si per alias probationes illud iam probauerunt, vide ibi lem glossam duode cimam.
Pastores admittantur si velint iurare quando dominus eius contrarium ple ne probauit, vide ibid. glo. 13.
Pastoris gregem in alienis agris intromittat an & quando ipse vel eius dominus ad damnum ibidem datum teneatur & quando & qualiter, vide glo. 2. cum alijs ibi. l. 24. per illum tex. tit. 15. par. 7.
Pastoralis in pastoribus clericorum vel si pastor detinere non potuit, vide ibidem.
Pastor & an quando pastor immiserit animalia in fundo alieno dominus teneatur dando animal pro noxa, vide ibidem glo. 3. & 4.
Pastores tenentur de deteriore ratione gregis etsi nõ eligant aquas sanas & pascua commoda, vide glossam. 11. & 12. cum alijs ibi. d. l. 15. titul. 8. par. 5.
PATNS alicui generaliter concessus quid ista concessio operetur, & an intelligatur tantum pertransitum, vide glossam secundam. l. 19. tit. 18. par. 3.
Patrimonialis in priuilegio sit expressum vt possit pascere etiam vltra transitum, vid. d. gl. 2.
Patrimonium communi ciuitatum est diuitibus & pauperibus communis secundum quod quilibet indigebit, vide glo. 9. l. 9. tit. 28. par. 3.
Quando alij ciues plures greges habeat ex quo pauperes damnificantur quæritur eis consulatur, vide. d. gl. 9.
Patres familias domini terrarum possint vti pascuis sicuti alij ciues siue ibi habitent siue non & quid in Regibus, vide ibidem.
Patres & qualiter licet pasculari cum gregibus Regis in communi ciuitatis vide. d. glo. 9. col. 2. d. l. 9.
PATER est melior amicus sui filij qui illum præsumitur de ligere quod quando ita non esse præsumitur contra illum & quod ob minimos motus pater illud faciat, vide glossam secundam. per textum ibi. l. 4. titul. 27. par. 4.

PATER

Adoptiuus	Legitimans	Monachus religiosus, vel
Carnalis	Vsufructuarios	Religionem ingressus.
Confirmationis	Miles	Substituit
Corporalis	Hæreticus	Grauatus alias
Naturalis	Emancipat	Restituere
Nutritor	Inops	Occupans
Patricians	Proditor	Exhæredans
Patres	Prolibens	Exhæredatus
Patrocinans	Recipiens	Tutor, curator
Patrum	Faciens maioriam	Nutrire
		Negans

Patrocinans, alere, testator, alias in testamento.
Patrocinium an teneatur alere filium si ipse filius partem sibi ad alendum debitum consumpsit, vide glossam tertiam. legis secundæ. titulo prima. partita prima. & glossam sextam. legis secundæ. titul. de emancipatis. par. 4.
Patronus percutiat filium clericum correctionis causa an sit excommunicatus, vide glo. 15. l. 3. tit. 9. par. 1.
Patruelis loquens cum filio excommunicato erit excommunicatus, vide glo. 11. l. 34. tit. 9. par. 1.
Pater potest cogere filium ad satisfactionem faciendam, vide ibidem gl. decima tertia.
Pater dissipans bona sua & filiorum possunt ipsi petere vt aliquid illi assignetur vnde viuere possit glo. 1. in proœmio tit. 14. par 1.
Et an talia bona illi assignata ipse alienare possit, quod non, vide ibidem.
Pater rex an ab possit excludere filium suum a regni successione subsistente causa legitima, vide glo. 2. l. 9. tit. 7. par. 2.
Pater quam partem habeat in bonis peculium suum quæsitis cum pecunia patris, vide glossam secundam. per textum ibi legis quintæ, titulo 17. par. 4.
Pater licite insurgit contra filium rebellem & illum occidere potest, & econtra vide glossam primam. per textum ibi legis duodecimæ. tit. 18. par. 2.
Pater in causa filij & contra siue illi opponatur siue non iudex esse non potest glo. 3. l. 9. tit. 4. par. 3.
Et si causa est criminalis an possit alteri delegari secuti potest in ciuili, vide glo. 5. d. l. 9.
Pater qui promisit filiam suam alicui dare ad matrimonium contrahendum cum ea an liberetur a pœna si faciat quod in se est & an a præstatione arrharum, vide glo. 3. l. 84. tit. 18. par. 3.
Pater an possit se cum filijs suis submittere & facere hominem alterius, vide gla. & 2. l. 89. tit. 18. par. 3.
Pater an possit per pactum se excludere a successione filij sui. vide gloss. 5. tit. 18. par. 3. l. 93.
Pater an possit recipere pecuniam pro filij emancipatione, vide ibidem.
Pater transiens per adoptionem in potestatem alterius an cum eo transseant omnia iura quæ erant illi accessoria, vide glossam tertiam. l. 7. titul. 20. par. 3.
Pater vel mater an plus quam vxores sint diligendi, vide gloss. 8. in proœmio quartæ partitæ.
Pater potest sponsalia pro filio absente contrahere & est in eo istud speciale secus vero in tutore vel alio, vide glossam secundam. legis decimæ. tit. 1. par. 4.
Requiritur tamen in hoc ipsius filij consensus & ratificatio alias sponsalia non tenerent, vide ibidem.
Pater filiam cogere vi vel metu non potest adhoc vt cum alio matrimonium contrahat & qualiter sic, vide glossam tertiam. per textum ibi. l. 10. supradictæ.
Pater si loqueretur pro filia præsente & consentiente se subarrare, an tũc matrimonium teneat eo quod verba filiæ non præcesserunt, vid. gl. 7. l. 5. tit. 2. par. 4.
Pater an necessario debeat consentire in filiæ matrimonio si statutum illud disponat imponatque pœnam filiæ si sine ipsius consensu contraxerit. glo. 3. l. 5. tit. 3. par. 4.
Pater an habeat in potestate filios suos clericos & quid si illi sint episcopi vide glossam sextam. ad finem. legis quartæ. titulo decimoquinto. partita 4.
Pater quam potestatem in filios habeat, vid. gl. 1. 1. pro & mio tit. 17. per tex. ibi. par. 4.
Pater in bonis castrensibus filij nullum ius habet & quare, vide gloss. 7. per tex. ibi. l. 6. tit. 17 par. 4.
Pater an possit exhæredari a filio vel an illum possit præterire in bonis filij castrensibus, an vero propter hoc eius testamentum subsistat quæ relæ & quid hodie per legem sextam Tauri, vide glossam. 8. l. 6. tit. 17. par. 4.
Pater an filium suum possit vendere propter necessitatem famis, & an extra casum famis necessitatem licet patribus filios vendere, & quid si hoc consuetudine tuuetur, vide glossam primam. legis octauæ. per tex. ibi. tit. 17. par. 4.
Et quid si filius sit presbyter & quid si filius pereat fame an patrem vendere possit, vide glo. 2. ibidem.
Pater licet propter famen filium vendere possit occidere tamen minime nisi in vno casu, vid. gl. 3. per tex. ibi. l. 8. tit. 17. par. 4.
Pater ad iudicium per filium suum tradi non debet, vide glossas. l. 11. per tex. ibi. tit. 17. par. 4.
Pater bene potest suum filium familias facere procuratorem pro negotiis suis. vide glo. 1. l. 12. tit. 17. par. 4.
Pater non tenetur pro debito filij facto sine mandato & commodo patris nec econtra, vid. gl. 11. l. 12. tit. 19 par. 4.
Pater an teneatur ad pœnam pecuniariam in qua filius condemnatur pro aliquo delicto etiam respectu legitimæ vel alimentorum quæ filio debentur, vid. d. gl. 11.
Pater si fit in exilio filius tenetur illi mittere alimenta, vide gloss. duodecimam. ibidem.
Pater licet propter proprium delictum sit bonis suis spoliatus tamen a filio ali debet, vide ibidem.
Pater si fit bannitus an a filio ali debeat & quid si alicui sint confiscata, bona re

Universidad de Deusto
Biblioteca

Index materiarum.

bona reseruata pater pro filiorum alimentis an tunc filij patrem alere teneantur vide ibidem.
Et an filius compellatur vendere suum patrimonium vt alat patrem, & quando sic.vide.d.gl.12.
Pater si filium suum exponat & ad ecclesiæ portas eiecerit qua pœna puniatur & an amittat patriam potestatem,vide glossam primam. & 2. l.4.tit.20.par.4.
Et intra quantum tempus filium suum petere debeat,vt non priuetur patria potestate,vide ibidem glo.3.
Et an debeat nutriori expensas reficere & quales, vide ibidem in glos.4.
Pater qui plures filios reliquit an possit assignare feudū,quod habebat vni ex eis,glo.3.l.6.tit.26.par.4.
Pater si eum consensu filij qui est sequens vocatus ad maioriam de licentia Regis aliquam rem maioriæ vendat an propter hoc filius consentiens sibi præiudicet quo ad pretium & quando sic,vide glo.1.col.2.q.8.l.10.tit.26.par.4.
Pater si feudi antiqui & paterni inuestituram intra annum & diem non petierit an ex hoc filij & agnati eius prægrauentur vel illis illud noceat,vide glo.6.l.10.tit.26 par.4.
Pater an teneatur pro mutuo facto filio suo familias & quando, vi. gl.1. cum sec.per tex.ibi.l.4.tit.1.par.5.
Et sine patre nemo nascitur qui viuere præsumitur vsque ad centum annos.vide ibidem in glo 6.
Pater si sit tim quod sit vel esse præsens quando eius filius recepit mutuū si non contradicat consentire videtur & soluere tenetur,vid.gl.1.&.2. per tex.ibi.l.6.tit.5.par.5.
Et quid si pater aliquam partem soluerit vel pro mutuo soluendo pignus dedit,vide ibidem.gl.5.per tex.ibi.
Et quid si filius familias mutuum recepit legationis causa vel studij vel simili causa an tunc pater ad soluendum teneatur,vide ibidem glo.6. & ieptimam.
Pater & filius vna eademque persona sunt,vid.gl.2.per tex.ibi.l.2.tit.5. par.5.& gl.6.col.2 l.7.tit.13.par.6.
Pater licet in vita sua rationem filio non petierit, tamen ipse post eius mortem rationem suæ administrationis reddere tenetur, vide glo.3. in fin.l.26.tit.17.par.5.
Pater an tacite videatur hypotheasse bona sua pro bonis aduentitijs sui filij ab eo possessis,vide per glo.6.d.l.24 tit.13.par.5.
Pater & an filius debeat prius agere actione reali contra possessores bonorum aduentitiorum a patre alienatorum nulla facta discussione in bonis patris,vid.gl.9.d.l.24.tit.11.par.5.
Pater si ex pecunia filiorum primæ vxoris emit prædia de quibus postea fecit maioriam in filium secundæ vxoris an talis maioria teneat,& an pecunia debeat filijs primæ vxoris reddi vide dictam glossam nonam ad finem.
Pater si fallat (ideft se alça) an bona filiorum capi possint tunc vel dotem vxoris suæ,vide gl.7.l.25.ibidem.
Pater si transeat ad secūdas nuptias an bona sua sint filijs primi matrimonij tacite obligata pro rebus suis & an idem sit dicendum de aueris cōstante matrimonio acquisitis vel in auo vel auia vel alijs ascendentibus,vide glo.1.2.3.&.4.l.26 ibidem.
Pater an habeat bona sua tacite hipothecata pro legitima filiorum,vide glo.8.in fine.d.l.26.
Pater si retineat dotem suæ vxoris ea mortua an videatur adire hæreditatem filiorum nomine,vide glossam.4.l.46.tit.decimoquarto.partita quinte.
Pater si impedirit filio testamenti factionem qualiter consulatur filio, vi de gl.9.l.27.per tex.ibi.tit.1.par.6.
Pater si filium suum instituat hæredem in re sacra vel religiosa vel simile an per hoc impediatur quo minus filius non possit illum dicere nullū tanquam præteritus,vide glo.6.l.19.tit.3.par.6.
Pater an possit filium suum spurium instituere hæredem cum capax erit. vide glo.7.ibi.
Et an inter id quod est capax debeat habere bonorum possessionem tanquam institutus & sub conditione & possit bona administrare tanquam curator,vide glo.7.l.19.tit.3.par.6.
Pater si dies sit etiam eius filius reputetur dies,vide gl.4.l.21.tit.3.par. 6.& glo.6.col.2.l.7.tit.11.par.6.
Pater si filium a suum sub casuali vel mixta conditione instituit si non sit in eius defectum exhæredatus an tantum sit nullum vel an teneat tecta conditione per legem. Quoniam in prioribus,vide gl.3.l.9.tit.4. par 6.
Pater filio suo legitimam sine onere vel grauamine aliquo relinquere debet & quando non teneatur illud obseruare & quando ei conditionē apponere possit & plura in hoc,vide per glo.1.cum alijs ibi.l.11.per illum tex.tit.4.par 6.
Pater an succedat filio suo familias quando ipse hæreditatem repudiat, vel adire nolit an vero substitutus sibi datus, vide glossam sextam.l.2 tit.5.par.6.
Pater si sit vilis persona an possit pupillariter filios suos substituere & quando,vide.d.gl.2.ad finem.
Pater si mortua vxore dio penes se habuit dotem maternam an per hoc videtur adire nomine filiorum,vide glo.1.ii.tit.6.par.6.
Pater an possit nomine filij hæreditatem adire quando filius fuit ab aliquo hæres institutus sui vel patris contemplatione,vid.glo.5.&.6.7. &.8.&.11.&.13.l.13.ibidem.
Pater si in aliqua hæreditate sit hæres institutus an possit ab ea excludere filium illam repudiando & an filius possit illam adire, vide per glo duodecimam.d.l.13.
Pater recusante filio an possit intentare querelam inofficiosi testamenti, vide ibidem in.d glo.13.d.l.13.
Pater in adeundo hæreditatem filij ipso recusante an præferatur cohæredi vel substituto,vid.d.gl.13.in fine.
Pater furiosi hæreditatem nomine ipsius adire potest & ex cuius persona quærunt furioso & quid si per eius curatorem adeat,vide glossam decimam quartam,ibidem.
Pater infantis instituti an hæreditatem nomine ipsius adire possit & an talis hæreditas transmittatur,vide ibidem in glos.decimasexta.cum sequentibus.
Pater potest hæreditatem filio infanti delatam adire etiam si illo viuente adita non fuerit,& qualiter hoc procedat, vide ibi.glossam decimanonam.
Pater si recuset adire hæreditatem aduentitiam delatam filio familias impubi an ipse tunc sine tutore vel iudice illam adire possit,vide ibi.glossiman secundam.
Pater si prætereat vel sine causa exhæredet filium emancipatum ita eius testamentum rumpitur ac si suus esset filius.glos.2.l.20.tit.1o.secunda partita sexta.
Pater si filium vel filiam iniuste exheredauerit eius testamentum non valet & potest querelari,glo.2.l.3.tit.7.par.6.
Pater si maledicat filium an per hoc videatur illum ex hæredare, vide glossam tertiam.d.l.1.
Pater si occidat filium ingratum an teneatur lege Pompeia, de parricidijs,vide glo.2.l.4.tit.7.par.6.
Pater si causam ingratitudinis commiserit ex quo a filio possit ex hæredari an a filio alimenta petere possit & an perdat ius paternum,vid.d. gl.2.d.l.4.
Pater si in vita sua legitimam filio dederit an si illum postea in testamento præterierit testamentum rumpere possit,vide glo.secundam.l.10 tit.7.par.6.
Pater quencunque filium prætereat siue suum siue emancipatum irrita patur ex hoc eius testamentum,vide ibidem in glo.3.
Pater si non faciat testamentum an tunc ab ipsius successione excludatur eius filius per succedentes patri ab intestato si probauerit filium commisisse causam ingratitudinis contra patrem,vide glo.octauadecima.d.tit.7.par.6.
Pater & filius sunt correllatiua & vnum sine alio esse non potest,vide gl. l.11.tit.7.par.6.
Pater si in primo testamento dixit aliquem esse suum filium & in secundo testamento quod fecit ad reuocationem primi illum nomino auerit tanquam nutritum in domo sua an filius iste possit eius testamentū querelare,vid.gl.2.col.2.l.5.tit.8.par.6.
Pater si dicat relinquo iure legitimæ vel falcidiæ an videtur relinquisse iure institutionis,vide ibidem in fine.in.d.l.5.tit.octauo par.6.in glo.2. column.2.
Et quid si relinquat ei legatum vel aliud vel fecerit executorem testamenti & filios acceptauit sine protestatione,vide ibi.gl.4.5.&.6.
Pater si non relicta filio integra legitima prohibuerit amplius petere ab prohibitione non obstante filius possit agere ad supplementum, vel querelare prius testamentum,vide glossam nonam.d.l.5.per tex.ibi. tit.8.par.6.
Et quid si filius taliter relictum minus legitima acceptauit, vide dictam glossam nonam.
Pater an & quando a substituto filij exheredati aliquid legare possit,vide per glo.8.l.4.tit.9.par.6.
Pater an possit aliquid proprio filio legare,vide glo.primam.l.8.tit.9 par.6.
Pater si instituatur hæres mediante filio si grauatur restituere hæreditatem filio an intelligatur ad hoc teneri post eius mortem,vid.d.glo.1. d.l.8.
Pater si filium in re aliena instituat hæredem an filius testamentum patris sui possit impugnare & dicere nullū,vide glossam septimam.10.tit.9.par.6.
Pater si duxerit filiæ legauit pro ea maritanda si postea ipse eam duxit & filium marit auit an illa possit residuum petere.vide glo.3.quæst.4.l.14. tit.9.par.6.

Quid vero

Septem Partitarum.

Quid vero si pater primo dotat filiam postea legat,vide ibid.in quæst.5. & an & quando illud sibi animo compensandi relictum videtur,vide ibid.in quæst.6.7 &.8.
Pater pauper & medicus an possit pupillariter substituere filio diuiti,vide ibidem in fin.
Pater si cum iure regni teneatur tertiam partem bonorum filij cui ipse voluerit restituere si ipse illud ita facit an ex tali tertia parte possit quartam trebellianicam deducere, vide gl.23.l.12.tit.5.par.6.
Pater si solam vnam domum habeat & illam alicui legauit an legatum valeat vel filij illam petere possint,vide glo.13.l.23 per tex.ibi. titu.9 par.6.
Pater qui recepit emphyteosim pro se & vno filio nominato an possit postea variando alium nominare,vide glo.1.l.25.tit.9.par.6.
Pater si per testatorem sit nominatus executor vt testatoris bona inter pauperes distribuat an filios suos eligere possit,vide glo.2.l.3.tit.10. par.6.
Pater an possit duas quartas deducere quando fuit a filio gravatus restituere & an filius illud sibi impedire possit,vide glossam.3.l.1.tit.ul.ti. par.6.
Pater an & quando & pro qua parte filio vel descendenti suo succedat si sine testamento decedat & quid si fratres habet & quid hodie;vi ibid: glossa.2.
Et an excludat fratrem defuncti decedentis sine testamento,vide gl.3.d: 4.per illum tex.ibi.
Pater etiam si sit sub potestate excludit patrem suum a successione nepotis & filij sui,vide ibid in glo.4.
Pater non prefertur matri in successione filij intestati, vide ibi.glossa.4: cum aliis ibidem.
Pater si prohibuit collationem an ei tunc locus sit & quando nō,vid.gl.7: d.l.tit.15.par.6.
Pater si cum filio in studijs expensas fecit an & quando ipsi illi in legationem imputari debeant,vid.glo.6.l.5 tit.15.par.6.per tex.ibi.
Pater an teneatur & compelli possit ad expensas studij pro filio, vi gl.6. d.l.5.& gl.7.8.&.9.l.3.tit.4 par.5.
Pater potest filijs suis etiam posthumis tutores dare,vid.glo.l.3.per tex. ibi.tit.16.par.6.
Quid si pater sit minor.25.annis,vide glo.1.in princ.d.l.3.
Pater an possit filio prodigo curatorem dare & ab eo possit tollere minore & dare nepoti,vide in.d.gl.1.
Pater an possit tollere administrationem rerum filio prodigo & nepoti vel alio dare,vid.d.glo.1.
Pater filius in potestate constitutis tutorem dare potest & etiam ex hæredatis,vide gl.2.d.l.3.tit.16.par.3.per tex.ibi.
Pater dando tutorem filijs videtur etiam filiabus dare tam natis quam nascituris.vide glo 3.d l.3.
Pater an compellatur satisdare pro filio suo tutore dato a iudice vel a tē statore,vide glo.6.l.4 tit.16 par.6.
Pater si post quam in testamento vxorem suam & matrem filij sui ipsi filio puerem dedit si postea reuocavit illam particulam testamenti an ipsa postea ad mittatur tamquam tutrice legitima,vide glossam,nonam.d.l.4.
Pater an filijs suis seruum suum vel alienum tutorem dare possit & an per hoc videatur ei relicta libertas, vide glossas.l.7.per tex.ibi.titulo.16. par.6.
Pater quando filijs suis tutorem non dedit quis adhoc admittatur, vide glo.9.per tex.ibi.tit.16 par.6.
Pater quando se excuset a muneribus propter filios & a quibus & quando,vide glo.2.tit.17.par.6.l.2.
Pater a filio accusari non potest & quando sic,vide glossam.16 l.2.tit.1. par.7.
Pater an & quando suum filium accusare possit, vide dictam glossam decimamsextam.
Pater an admittatur ad defensionem sui filij,vid.glo.2.in fin.in.l.10.tit.1. par.7.
Pater potest pro filio absente respondere cum ab aliquo reputatur, vide glo.2.l.5.per tex.ibi.tit.3.par.7.
Pater si in testamento suo filium improperauit an ex hoc ipsum infamet infamia facti,vide glo.3.l.2.tit.6.par.7.
Pater an de necessitate vel de honestate requiratur quod consentiat in filie matrimonio,vide glo.5.l.3.tit.6.par.7.
Pater si occidat filium qui per vim volebat stuprare filiam suam an per hoc puniatur vt homicida,vide glo.1.l.3.tit.8.par.7.
Pater si filium castigando illum occidit qualiter puniatur,vide glos.l.9. per tex.ibi.tit.8 par.7.
Pater si occidat filium legitimum & naturalem vel legitimum vel spurium tantum qualiter puniatur,vide glo.2.l.12.per illum tex.tit.8. par.7.
Pater an intentet actionem iniuriarum contra iniuriantem filium, vide glo.2.l.9.per tex.ibi.tit.9 par.7.
Pater si sit nobilis an illud etiam sit eius filius naturalis tantum ex soluta natus,vide glo.4.l.1.tit.11.p.r.7.
Pater an possit filium iniudicio accusare ob furtum sibi per ipsum facti vide glo.2.&.5.l.4.per tex.ibi.tit.14.p.r.7.
Et qualiter tunc pater remillam recuperabit quando filius alteri vendidit vel pignorauit,vide ibid.glo.7.8.&.9.
Pater mandans filio damnum dare an ipse vel filius ad emendam teneatur,vide glo.1.cum sequentibus.l.5.per tex.ibi.tit.1 par.7.
Pater qualiter agat contra occisores sui filij quando ipse ex eius coprinbus alebatur,vide glo.5.l.6.per tex.ibi.tit.15.par.7.
Pater qui vxoriam de adulterio accusare intra quantum tempus accusare & accusationem probare debeat,vide glossam.5.l.3.tit.17.partita septima.
Pater an hodie licet possit filiam adulteram occidere si illam turpiter cū alio inuenerit,vide glossam.1.&.4.l.14.per tex.ibi. titulo.17. partita septima.
Et an hoc patri facere liceat si filia vidua sit vel virgo,vide ibid in glo.2 per illum tex.
Pater & si filius si sunt torquendi simul a quo incipiendum sit,vid glo.2 l.5.tit.30.par.7.
Pater si de in quā filius puniri non debet,vide glo.1.l.9.per tex.ibi.tit.31 par.7.
Pater familias quis dicatur,vide glossam quintam.l.6.per tex.ibi tit.33. par.7.

PATER NATVRALIS SPVRIVS ET LEGITIMATIONIS ET ADOPTIVVS.

Pater adoptiuus an possit matrimonium contrahere cum filia filij adoptiui vel filius adoptiuus cum matre vel auia adoptantis,vid.gl.7.l.7 tit.7 par.4.
Pater adoptiuus cum patre filiquem ipse adoptauit nullam contraxit cognationem legalem quia hoc nullo iure cauetur,vide dictam. gl.7. in fine.
Pater etiam naturalis in testem non admittitur in filiorum causis & quādo sic,vide glo.1.l.14.tit.16.par.3.
Pater naturalis cum adoptiuo an ex tali adoptione contrahatur aliqua cognatio,vide glo.7.l.7.tit.16.par.4.
Pater naturalis si accipiat vxorem in cōcubinam filio mortuo an ex hoc nepos ex illo legitimetur glo.9.col.2.in fine.l.1.tit.13.part.4.
Pater naturalis an teneatur filium spurium alimentare & quid de æquitate canonica,vide glo.1 l.1.3.tit.14.par.4.
Pater an debeat consentire in filij legitimatione & quid si sit furiosus vel mortuus & ad quæ se extendat tunc talis legitimatio,vide glo.1 l.4 titul.15.par.4.
Et legitimatio dicitur donum principis & patris & si est donum patris an requeratur natiuitate posthumorū postea legitime natorū,vi ibi.gl.2.
Pater in supplicatione regi facta adhoc vt filium suum naturalem legitimum faciat quid proferre debeat adhoc vt legitimatio teneat, vide glo.8.l.4.tit.15.par.4.
Pater qui principi petit filij sui naturalis legitimationem debet exprimere se filios legitimos habere,vide glo.9.ibi.
Pater si in impetratione legitimationis filij sui de sua nobilitate aliquid non dixit an illa filio legitimato prosit,vide ibi.glo.11.ad fin.
Pater si petat filium suum quem ex sua ancilla habuit legitimari an ex hoc videatur illud manumittere,vide glo.13.l.4.tit.15 par.4.
Pater si filium legitimet per oblationem curiæ quantum ei relinquere possit & qua parte hodie filius iste succedere possit patri stante.l.tauri,vide glo.7.l.5.tit.15.par.4.
Pater si ex ferua sua filios habeat & illos per oblationem curiæ velit legitimari debet prius illos manumittere,sufficit tamen si apud acta illos filios nominet quia ex hoc illos manumittere videtur vide glo.9. dicta.l.5.
Pater si in minus solemni testamento filium naturalem legitimauerit an legitimatio valeat & quando,vide glossam.3.l.6.titulo decimoquinto par.4.
Pater si filium suum legitimatum hæredem instituat postea quam apparuit legitimationem non tenere ex aliqua causa an talis institutio filij teneat & virtute illius in bonis patris sui succedere possit,vi.gl.4.l.6. tit.15 par.4.
Pater an possit testamento suo vel in alia scriptura filium naturalem legitimare in præiudicium legitimorum,vide glossam.7. col. 2. ad fin. l.7.tit.15.par.4.
Et quid si pater nominasset filium naturalem legitimum propter ipsius filij importunitatem vel si esset circa alia multum occupatus vel turbatus mortis cogitatione,vide ibid.
Et an contra istam patris assertionem admittatur probatio in contrariū, vid.d.gl.7 in fin.d.l.7.
Pater si filiū offerat regis curiæ ex hoc filius legitimatur & succedere po

test agna-

Universidad de Deusto
Biblioteca

test agnatis & cognatis fecus si mentem erit si ipse filius se ipsum curiæ offerat, vide glo. ti. l. 7. tit. 15. par. 4.
Pater adoptiuus filium adoptatum alimentare debet & quando, vi. gl. 2 l. 9. tit. 6 par. 4.
Pater naturalis vel adoptiuus quis ex eis præferatur in successione filij vide glo. 3 in fine. l. 10. tit. 16. par. 4.
Pater non potest instituere maioriam in filium naturalem incestuosum vel spurium cum legitima abstur, vide glossam. 7. col. 2. post medium. l. 19. tit. 1. par. 6.
Pater naturalis & legitimus an filio suo naturali substituere possit, vide glo. l. 9. per tex. ibi. tit. 5. par. 6.
Pater si impetrauerit licentiam ad faciendam maioriam in filium quem vellet an ipse illam in filium naturalem vel spurium stantibus legitimis facere possit, vide glo. 3. col. 3. quæst. 7. l. 32. tit. 9. par. 6.
Pater unde licentia principis possit maioriam in filium spurium facere etiam stantibus legitimis & quando, vide ibid. in quæst. 8. & 12.
Pater an possit filium suum naturalem filio suo legitimo & naturali substituere vel non, vid. d. gl. 3. col. 5. post medium.
Pater deficientibus filijs legitimis potest bona sua filio naturali relinquere sine aliqua principis licentia, vide ibid. d. col. 5.
Quod procedit etiam stantibus ascendentibus legitimis ipsius patris, vide glo. 3. supra. d. col. 5.
Et an filius naturalis admittatur ad maioriam si pater ad eam filiū suum maiorem vocauerit & cæteros descendentes iure primo geniturę, vide glo. 3. col. 6. quæst. 9. l. 32. tit. 9. par. 6.
Pater bene potest suum naturalem hæredem facere exclusis ascendentibus suis, vide glo 5. l. 8. tit. 13. par. 6.
Pater quam partem suo filio naturali relinquere poterit stantibus filijs legitimis, vide glo. 5. ibi. cum sequentibus.
Pater tenetur suum filium naturalem alimentare & an istud onus ad hæredes transeat vide glo. 9. d. l. 8. per illum tex.
Pater succedit suo filio naturali eodem modo quo filius sibi, vide glo. 12 cum sequentibus. d. l. 8. per tex. ibi.
Pater an possit hæredem sibi facere filium suum naturalem etiam stante vxore legitima, vide glo. l. 9. per tex. ibi. tit. 13. par. 6.
Pater quam partem in bonis suis filio suo spurio relinquere possit etiam stantibus legitimis, vide glo. l. 10. & l. 11. tit. 13. par. 6.
Pater si aliquid filio spurio extantibus legitimis relinquerit an filij legitimi illud reuocare possint & pro qua parte, vide glo. 4. & 5. l. 10. tit. 13. par. 6.
Et quid si illud in fideicommisso sibi reliquerit vel ex titulo venditionis, vide glo. 4. d. l. 10.
Pater an possit spurio filio aliquid relinquere cum capere possit, vide glo. 5. tit. 15. par. 6,
Pater an possit substituere vulgariter filio spurio & an ipse filius spurius possit substitui vulgariter, vide ibid. in fine.
Pater si filium spurium hæredem instituat an frater ipsius testatoris illū excludere possit, vide ibi. glo. 7.
Pater an & quando & qualiter filio suo naturali succedat, vide gl. 3. & 5. cum alijs ibid. 11. tit. 13. par. 6.
Pater naturalis tantum si concurrat cum matre an ab ea excludatur in tutelæ datione glo. 7. l. 4. tit. 16. par. 6.
Pater an possit filio naturali vel spurio tutorem dare & an possit pure vel sub condictione dari, vide glo. 1. & 4. l. 8. per tex. ibi. tit. 16. par. 6.
Et quid si pater naturalis filio vnum tutorem dedit mater vero alium an concurrent simul vel præferatur pater nus, vide. d. gl. 1.
Pater tenetur alimentare & dotare filiam naturalem tantum inopem, vide glo. 3. col. 1. l. 18. tit. 16. par. 6.
PATER SPIRITVALIS, & regenerationis id est qui aliquem leuauit a fonte sacro an in causis filiorum in testem admittatur, vide glo. l. 11. tit. 16. par. 3.
Pater spiritualis an possit testificare pro filio spirituali, vid. glo. in præmio tit. 7. par. 4.
Et cui potius filius subuenire teneatur an patri naturali vel carnali, vide ibidem.
Pater spiritualis an teneatur alere filium & an talis cognatio trahatur ad temporalia iudicia & an filius excludat filium substitutum si fine liberis decesserit.
Et an in eodem genere delicti plus peccet delinquens contra patrem spiritualem quam delinquens contra patrem naturalem, vide ibid.
PATER ADMINISTRATOR legitimus an sit in bonis maioriæ ad filium captum pertinentibus si vxor ad quam maioria pertinebat mota sit, vide glo. 1. l. 2. tit. 29. par. 2.
Pater si sic bonorum filiæ ad ministrator an illam dotare teneneatur & quid si protestetur quod dat filiæ dotem de bonis suis & filiæ vel de bonis suis tantum & non per protestationē ab hac obligatione liberetur & quid si filia protestationi consentiret, vide glos. 2. l. 8 titulo. 11. par. 4.
Pater an possit tollere administrationem rerum filio prodigo & nepoti vel alio dare, vide glo. 1. l. 3. tit. 16. par. 6.
Pater an si legitimus filij administrator in publicis iudicijs & an nomine ipsius aliquem accusare possit, vide glo. 2. l. 6. tit. 1. par. 7.
Pater an tacite videatur hypothecare bona sua pro administratione rerū pro dote filiæ relictarum, vide glo. 4. l. 23. tit. 13 par. 5.
PATER ALIMENS aliquam rem matriæ an in vita ipsius filios ad quem maioria pertinet possit agere contra eum vt non alienet rem illam, vide glo. 1. l. 2. tit 2. par. 3.
Pater quando poterit alienare bona aduenticia filij & ex quibus causis & an in tali alienatione requiratur iudicis decretum sicut in tutore, vide glo. 5. l. 24. tit. 13. par. 5.
Pater si alienauerit bona aduentitia filij vel subiecta restitutioni an filius possit contra venire, vide glo. 10. l. 24. tit. 13. par. 5.
Et quid si pater non alienauit sed alienanti consenserit, vide ibid. in fin.
Pater si alienet bona sua in fraudem legitimæ filiorum an filij alienata reuocare possint vsque ad legitimam, vide gl. 13. l. 8. tit. 4. par. 5.
Pater an & quando poterit alienare bona aduentitia filij & an ibi requiratur iudicis decretum sicut in tutore, vide gl. 5. l. 24. tit. 13. par. 5.
PATER DILAPIDANS BONA aduentitia filij filius contra eum agere potest in iudicio & quando, vide glossam. 12. l. 2. titula secundo. partes tertia.
Et quando patri aufertur administratio bonorum filij propter dilapidationem ipsius tunc illi non reseruatur vsusfructus sed ejus detur alimenta tantum, vide in. d. glo. 12.
Pater si dilapider bona sua an filij possint petere vt eis assigneatur aliqua possessio patris pro alimentis, vide glossam 43. ad finem. l. 8. titul. quarto. par. 5.
Pater si plura dilapidauit ludendo an filij admittantur si velint alienare saltim ad eorum legitimam, vide glo. 13. in fin. l. 8. tit. 8. par. 5.
PATER DONANS, & an teneatur aliquid filio donare tempore emancipationis, vide glo. 6. l. 93. tit. 18. par. 3.
Et an si donauerit teneat donatio ante quam iudicis decretum præcedat, vide ibid. in glo. 7.
Pater si donationem filio fecerit an tunc illius ad collationem adducere teneatur & quando, vide glo. 6. l. 3. & gl. 1. 2. & 3. l. 4. tit. 15. par. 6.
Pater an possit aliquid suo filio in potestate donare & quid hodie per Authauri, vide glo. 1. l. 3. tit. 4. par. 5.
Pater si magnam donationem fecerit vnico filio & postea alij sibi nascantur an illi qui nascuntur posta illam reuocent & quando talis donatio non excedit tertiam & quintam partem bonorum & legitimam filij, vide glossam quartam. colu. 2. quæstio. 3. l. 8. titulo quarto. partis quinta.
Pater si pro maritanda filia ei pro dote magnam fecerit donationem an filij postea superuenientes illam reuocent, vide ibid.
Pater qui fecit donationem in defectum filiorum illam ipse reuocare potest etiam quod filius nasciatur neque est necesse expectare mortem filius camen ad reuocationem patre viuente non admittetur, vide glo. 1. l. 8. tit. 4. par. 5.
Pater in vita vel in morte possit disponere de duobus quintis quando filios habet & quid si in vita sua aliquas modicas donationes fecit & particulares an tempore mortis illæ veniant in considerationem ad diminuendam quintam partem bonorum quam pro anima legauit vel alicui, vide glossam duodecimam. in princ. & in col. 2. in princ. l. 8. tit. 4. par. 5.
Et an pater possit fructus quos percepit ex rebus suis & illos habet tempore mortis alicui legare vel donare ita quod ille in quintam bonorum partem non computentur an verò ibidem computandi sint, vide ibi. col. 2. in med. & col. 3.
Pater neque remittendo non potest donare in præiudicium legitimæ filiorum, vide glo. 3. l. 8. tit. 4. par. 5.
Pater si nomine doris donationem filiæ fecerit an illam reuocare possit propter ingratitudinem & quid in extraneo sic donante, vide glo. l. 10. tit. 4. par. 5.
PATER DOTANS filiam generaliter ipsaque filia præmoriens eum habeat bona matris suæ siue alia bona aduentitia quid tunc pater facere debeat ne videatur illam dotare de suis propris bonis sed filiæ suæ, vide glossam secundam. per tex. ibi. l. 2. tit. 11. & glo. 2. columna. l. 8. partes quarta.
Pater filiam dotare teneatur etiam si ipsa dies sit & quid si dotet viri

Pater an teneatur dotare filiam si sit bonorum suorū administrator, vid. ibidem & quid si protestetur quod dat filiæ dotem de bonis suis tantum & an per protestationem ab hac obligatione liberetur, vid. ibid.
Pater an teneatur dotare filiam naturalem & an ipse mo. tua dos redeat ad hæredes patris, vide glossam secundam. columna. 2. l. 8. titulo. 11. par. 4.
Pater an teneatur dotem dare filiæ in proprietate rerum an vero in vsufructu vel nomine alimentorum de tempore ad tempus, vide ibidem
Pater an teneatur filiam dotare si ipsa ab extraneo dotetur & quando, vide ibidem & an pater videtur exercere liberalitatem dotando filiam vide ibidem.
Pater teneatur illi dotem dare si religionem ingrediatur vel si nupsisset sine consensu patris, vide dictam glossam secundam. colu. 2. in fine. l. 8. titu. par. 4.
Pater filiam suam dotare debet si bene habeat vnde illud facere possit neque auus paternus tunc tenebitur, vide ibid. in glo. 4.
Et si pater non possit illam dotare an auus paternus ad illud teneatur quam de iure huius regni quo filius post contractum matrimonium liberatur a patris potestate, vide ibid.
Pater filiam hæreticam dotare non tenetur, vide glossam. 3. l. 9. titulo. 11. par. 4.
Pater si aliquid ab aliquo recipiat vt filiam suam cum aliquo in matrimonium collocet an illud per puellam repeti possit a patre, vide glo. 9. tit. 11. par. 4.
Pater si stipuletur sibi dotem reddi soluto matrimonio an tunc maritus dotem iuretur propter vxoris adulterium glo. 1. l. 25. titulo. 11. partis quarta.
Pater qui pro filia dotem dedit an soluto matrimonio filijs existentibus illa ad illud redire debeat, vide glossam. 1. per tex. ibi. l. 30. titulo. 11. par. 4.
Et quid si pater stipuletur dotem sibi reddi soluto matrimonio si filia postea emancipetur an dos postea ad patrem redire debeat, vide ibi. glos. 2.
Pater si pro maritanda filia ei pro dote magnam fecerit donationem an illi postea superuenientes illam reuocent, vide gl. 4. col. 2. quæst. 3. l. 8. tit. 4. par. 5.
Pater licet teneatur dotare filiam nihilominus illud faciendo exercet liberalitatem, vid. d. gl. 4. colu. 2. ad fin.
Pater si post mortem vxoris suę filiam dotauerit an de suis bonis propris vel de communibus dotasse videatur an possit de comunibus & quid si vxor adhuc viuat cum pater dotat, vide glo. 1. col. 2. ad fin. l. 6. tit. 10. par. 5.
Et quid si filia aliunde habeat bona an si a patre dotetur videatur de propriis bonis patris dotare, vide ibid.
Pater an pro dote filiæ suæ data sit tacite obligatus & quando, vid gl. 2. tit. 13. par. 5.
Et quando dicatur competenter dotare filiam & an meta sit legitima per gl. 4. l. 5. tit. 7. par. 6.
Pater an teneatur redotare filiam quæ casu & sine culpa sua dotem amisit, vide glo. 6. quæst. 1. l. 3. tit. 15. par. 6.
Pater si fecit maioriam de bonis suis dotatis prius filiabus prove licentia principis ad eam faciendam requirebat si postea bona in dotem data essent an filiæ possint agere de eadicto nevel reiciadere maioriam vide ibi. gl. 13. quæst. 11.
Pater si ob dotandam filiam de licentia principis aliquam rē suæ maioriæ alienauerit vel ex alia causa & postea dies fatus sit an teneatur filium vel aliam similem maioriam subrogare, vid. gl. 4. col. 7. quæst. 6. tit. 11. par. 6.
PATER ALIMENTANS & an teneatur alere filium si ipse filius parcere sibi ad alendum datam male consumpsit, vide gl. 1. l. 2. tit. 1. par. 1. glo. 6. l. 2. tit. 19. par. 4.
Pater & mater filios alere tenentur & an hoc ad alios ascendentes pertineat & quid si filius sit incestuosus, vide gl. 1. l. 2. tit. 19. par. 4. & gl 5. l. 5 eisdem.
Pater si sit clericus an possit filium alere de fructibus sui beneficij, vid. d. l. 1. l. 2. tit. 19. par. 4.
Et an teneatur alere filium extra domum suam & quid si filius prodiliter consumpsit partem suam, vide ibi. glo. 6.
Pater an teneatur alere filium & eius vxorem in dotatam eiusque liberos, vide. l. gl. 6.
Et pro modo reditum non pro modo valoris filium alimentare teneatur, vide glo. 7. l. 2. tit. 19. par. 4.
Et quid si parer non habeat nisi tantum quod sibi sufficit an filium alimentare teneatur, vide ibidem. glo. 8.
Pater propter inopiam excusatur vt filios alere non compellatur, vide glo. 4. per tex. ibi. tit. 19. par. 4.
Et filium alimentare tenetur licet auus diues sit, vid. gl. 2. per tex. ibi. l. 8. tit. 19. par. 4.
Pater sicut tenetur filium spurium alimentare sic & nepotem & pronepotes alimentare tenetur, vide glossam quintam. l. quintæ. titulo. 19. partita. 4.
Pater an debeat alimentari a filio suo spurio & an illum adhoc cogere possit, vide glo. 6. l. 5. tit. 19. par. 4.
Pater per easdem causas filium alimentare non tenetur per quas illum ex hæredare potest, vide glo. 3. l. 6. ibidem.
Pater an teneatur filium suum emancipare si ipse alere possit extra reddi tibus suis vel ex officio suo & an filius teneatur hunc victum propriis manibus quærere cum robustus sit, vide glossam quintam. l. 6. tit. 19. par. 4.
Pater an teneatur filium alere quem in iudicio ordinario fecit pronuntiare illum non esse filium suum licet antea in iudicio summario contrarium fuerit iudicatum, vide gl. 4. l. 7. tit. 19. par. 4.
Pater an teneatur alere filium in studio contra ipsius patris voluntatem & murmur quod filius recepit soluere teneatur gl. 7. l. 6. titu. primo. par. 5.
Et quas expensas cum filio facere teneatur quando est habilis ad studiū vel etiam quando est inhabilis, vid. d. gl 7.
Et quid si creditor sciat filium alicus cui aliquid mutuat non studere an tunc patrem obliget, vide ibid. glo. 9.
Pater an possit alimenta denegare filio ingrato, vide gloss. 2. l. 4. titu. 7. par. 6.
Pater cogi potest vt filiam alimenter, vide glossam. 6. ad fin. l. 7. titul. 13 par. 6.
Pater tenetur alimentare & dotare filiam naturalem tantum inopem, vide glo. 3. col. 1 in med. l. 18. tit. 16. par. 6.
PATER VSVSFRVCTVARIVS, & an parer habeat vsumfructum si filius habeat beneficium ecclesiasticum & an illud habeat in illi. ire quæntis per filium, vide glossam quintam. l. 5. titulo decimoseptimo par. 4.
Pater si filio suo succedere nō possit vt est in feudis an ex ea re patri vsus fructus quæratur, vide glo. 5. col. 1. l. 5. tit. 17. par. 4.
Pater an habeat vsumfructum in bonis maioricatus, vide glo. 5. col. 1. l. 5 tit. 17. par. 4.
Pater debet habere vsumfructum rerum filij si ipse fuerit religionem ingressus de quo pater a filio religionem ingrediente priuare non potest siue filius ingrediens religionem in hoc disponat siue non, vid. d gl. 5. col. 1. ad fin.
Et quid si a conditore maioricatus dicatur quod vult vt bona dentur ipsi filio in quem maioriam fecit an tunc vsusfructus quæratur patri vel non vide glo. 5. col. 1. l. 5. tit. 17. par. 4.
Pater an possit per filium suum præiudicari ex testamento suo in vsufructu aduenticiorum glo. 2. l. 13. tit. 1. par. 6.
Pater si ingrediatur religionem an extinguatur vsus fructus quem in re aliqua habet, vide glossam quintam. colum. 1. in medio. l. 5. tit. 17. p. f. quarta.
Pater non habet vsumfructum in dote aduentitia filiæ neque de iure antiquo neque de nouo, vide glo. 5. col. 1. ad fi. l. 5. tit. 17. par. 4.
Pater an habeat vsumfructum in dote filij si ei quæratur propter injuriū violati tori, vide, in dicta columna prima, in fin.
Pater licet in aliquibus casibus vsumfructum habere non possit an debeat habere commoditatem illius iuris, vide in. d. col. 1. ad fin.
Pater in bonis castrensibus filij nullum ius habet & quare, vide gl. 7 per tex. ibi l. 6. tit. 17. par. 4.
Pater an habeat vsumfructum in bonis feudalibus filij vel in bonis maioratus ipsius, vide gl. 1. l. 7. tit. 26. par. 4.
PATER MILES si testauerit in castrensibus an filium preterire vel ex hæredare possit, vide gl. 8. in fi. l. 6. tit. 17. par. 4.
Pater miles siue paganus sit an & quando possit substituere pupillariter filio suo emancipato, vide gl. 4. l. 5. tit. 5. par. 6.
PATER HAERETICVS perdit patriam potestatem in filios, vid. gl. 1. l. 6 tit. 18. par. 4.
Pater hereticus vel schismaticus filios suos in potestate non habet nec eis poterit pupillariter substituere vide gl. 5. l. 5. tit. 5. par. 6.
Pater hæreticus si recipetur a filio qualiter puniri debet filius, glo. 1. l. 6. tit. 2 6. par. 7.
Pater si fit hæreticus an eius filij possint illi succedere, vide glo. 2. l. 7. per tex. ibi. tit. 7. par. 6.
PATER EMANCIPAT, & pater si filium suum emancipauerit poterit dimidium partem vsusfructus in bonis aduentitijs filij sibi reseruare quæ etiam ex lege sibi debetur sed non est ita si filius exeat a patris potestate per contractum matrimonij. vid. gl. 6. l. 15. tit. 18. par. 4.
Pater an possit procuratorem constituere in filij sui emancipatione, vide glo. 2. l. 15. tit. 18. par. 4.
Pater an debeat prius interrogari de substantia emancipationis, vid. gl. 4. d. l. 15.
Pater cum filium emancipat an possit retinere sibi vsumfructū bonorū

Universidad de Deusto
Biblioteca

de extero acquirendorum, vide glo.7.l.15.tit.18.par.4.
Pater non potest filium infantem emancipare sine principis rescripto, vide glo.1.l.16.tit.18.par.4.
Et an vt ex tem vxoris possit quis emancipare ex principis rescripto, vide ibidem.
Pater in quatuor casibus filium emancipare cogitur & an in illis met casibus filius inuitus adhoc possit compelli, vid.gl.1.l.18.tit.18. par.4.
Pater si dilapidet bona filij an propter hoc compellatur illum emancipare. vid. ibid. Et an illis casibus teneatur pater assignare filio debitum bonorum substitutum, vide ibid.
Pater an possit prohibere filijs primi gradus ne de trahant trebellianicã, vid.gl.1.in fin.& gl.9.l.8.tit.11.par.6.
Pater cogitur filium suum emancipare si aspere & crudeliter illum castigauerit, vide gl.2.per tex.ibi.l.18.tit.18.par.4.
Pater quando poterit filium suum emancipatum in suam potestatem reducere, vide glo.1.per tex.ibi.l.19 tit.18.par.4.
Et non ita de iure naturali alimenta parentibus debentur sicuti debentur filijs, vide glo.3.in prooemio tit.19.par.4.
PATER INOPS si habeat patrem & filium diuites quis eorum illum alimentare teneatur, vid.gl.12.in fi.l.2.tit.19.par.4.
Pater pauper an possit filium diuitem substituere pupillariter glo.2.l.5. tit.5.par.6.
Pater inops an propter eius inopiam excusetur nec filios alere compellatur, vide glo.l.4.per tex.ibi.tit.19.par.4.
PATER PRODITOR si crimen proditionis committat an filij propter hoc puniantur eadem pœna, vid.gl.12.tit.25.par.4.
Pater si committat proditionem an & quando eius filij & quales propter hoc puniantur gl.5.l.2.per tex.ibi.tit.2.par.7.
PATER PROHIBENS, & an pater si de tertio bonorum fecerit maioriam in filium cum prohibitione alienationis an hæc talis prohibitio impediat dominij translationem vel non, vid.gl.5.l.43. vid. supra in princ.tit.5.par.5.vide in verb.PATER FACIENS maioriam, vide supra in principiis columnæ.
PATER RECIPIENS emphyteosim pro se & suis filijs & hæredibus an exigatur quod filij etiam sint hæredes vnius emphyteosim succedere possint, vid.gl.5.col.2.q.2.l.28.tit.8.par.5.
Et quid si filij sint hæ equaliter instituti in hæreditate an æqualiter succedant in emphyteosi, vide ibid.in glo.3.
Pater qui recepit emphyteosim pro se & vno filio nominato possit posteà variando alium nominare, vid.gl.1.l.25.tit.9.par.6.
Pater qui recepit emphyteosim pro se & filijs suis & nepotibus ifi posteà rem vendidit irrequisito domino an cadat a iure suo & an ex hoc præiudicet filijs & nepotibus, vid.gl.3.in fi.l.29.tit.8.par.5.
PATER TESTATVR ALIAS TESTAMENTO.
Pater eodem modo & cum eisdem solemnitatibus testare debet inter filios ac si testasset inter extraneos, vid.gl.2.l.7.tit 1.par. 6.
Pater si diuidat hæreditatem inter filios suos, debet illud coram duobus testibus rogatis facere, glo.4.ibidem.
Pater si inter liberos testetur an primum testamentum per secundum tollatur, & quando: & quid si aliud non fecit sed tantum primum deroganit, vide glo.l.8.tit.1.par.6.
Pater an possit per filium præiudicari ex testamento suo in vsufructu adueniticiorum, & an pater habeat fructus bonorum aduenticiorum filij ingredientis religionem, vid.gl.2.l.13.tit 1.par.6.
Pater qualiter testetur si sit monachus gl.7.&.8.cum alijs ibi.l.17.tit. 1. par.6.
Pater si in testamento suo impedierit filio testamenti factionem qualiter ei consulatur, vid.gl.9 l.27.ibi.
Vide inverb.PATER MAIORIAM & inverb.pater EXHEREDANS
PATER FACIENS MAIORIAM & an pater habeat vsumfructum in bonis maioratus sui filij vel feudalibus, vide glosl.1.l.7.titulo.26. par tita 4.
Pater si cum consensu filij qui est sequens vocatus ad maioriam de licentia regis aliquam rem maioriæ vendat an propter hoc filius consentiens sibi præiudicet quo ad prætium & quando sic, vide glo.1.col.1. quæst.8.l.10.tit.26.par.4.
Pater si rem maioriæ alienauerit quam filius euincit postea quia sine Regis facultate vendidit vel illa erat male impetrata an res sic euicta penes filium debeat remanere vel penes patrem, vid.gl.1.col.2.quæst.9. l.10.tit.26.par.4.
Pater si in fraudem filij maioris aliqua bona maioriæ alienauerit an ipso moriente filius maior ætatis filij agere possit reuocatoria contra fraudem alienantis licet fraus eius respectu facta non fuisset, vide glo.1.colum.2.quæst.20.l.10.tit.26.par.4.
Pater si cum haberet maioriam de licentia regis dotem filiæ suæ dedam inde deduxit an ad aliud ibidem reponendum teneatur si peruenerit postea ad pinguiorem fortunam, vid.gl.1.col.5.quæst.43.l.10.tit.26. par.4.
Pater si de tertio bonorum fecerit maioriam in filium cum prohibitione alienationis an hæc talis prohibitio impediat dominij translationem vel non, vide glo.5.l.43.tit. 5.par.5.
Pater si fecerit maioriam in filium vltra tertiam & quintum bonorum sine principis licentia pro illa tamẽ principi supplicauit & ante concessionem mortuus fuit an si postea illam princeps concesserit valeat talis maioria, vid.gl.4.l.21.tit.1.& gl.3.col.11.q.24.l.32.tit.9.p.6.
Pater si fecerit maioriam in filium primogenitum in primo testamento & postea in secundo testamento illam reuocauerit & filium in quem maioriam fecerit in tali secundo testamento prætermerit an talis maioria valeat ex quo secundum testamentum iure non tenuit, vide glo.4. l.22.tit.1.par.6.
Pater si fecit maioriam in filium suum maiorem cum licentia principis & postea de tertio & quinto bonorum in secundo testamento alia maioriam fecerit in alium filium an prima maioria per secundam videatur reuocata gl.4.l.22.tit.1.par.6.
Pater si faceret maioriam sub conditione & conferendo verba in futurã an talis institutio maioriæ valeat, vide glossam.2.in fine.l.11.titul.3. par.6.
Pater non potest instituere maioriam in filium incestuosum vel spurium cum legitimabitur, vide glo.7.columna.2.post medium.l.19.titul.3. par.6.
Pater qui ex Regis facultate maioriam facit in vnum ex filijs etiam si alij filij grauentur in legitima qualiter tunc debet alijs filijs suam legitimam relinquere & an in proprietate & inquã quantitate & quid si filij aliunde possint se alimentare, vide glo.1.l.11.col.2.titul.4.par.6.& glo.3.col.1.l.32.tit.9.par.6.
Pater si fecit maioriam de domo sua in qua continuo habitabat an veniant etiam domus aliæ quæ erant istius appendices, vide glo.1.l.23. titul.9.par.6.
Pater si faciendo maioriam in vnum ex filijs alios multum grauat peccat mortaliter, vide gl.3.col.1.l.32.tit.9.par.6.
Pater si a Rege habet licentiam ad faciendam maioriam an tunc possit diminuere legitimam filij in minoribus ordinibus constitutis tempore datæ licentiæ, vide ibid.gl.3.col.2.quæst.1.
Pater si habet licentiam ad faciendam maioriam de certis bonis an eius vigore talis facultatis possit facere maioriam in tertia parte bonorũ de alijs bonis, vide glossam tertiam.column.2.quæstio.1.l.32.titu.6. par.6.
Pater si de licentia primogeniti regis viuẽte patre maioriam fecerit postquam ipse patri in regno successit an maioria teneat, vide ibidem in quæstione.4.
Pater cum impetrat licentiam ad faciendam maioriam an debeat facere mentionem de posthumis nascituris, vide ibidem in quæstione secunda.glos.3.
Pater qui de licentia Regis facit maioriam an possit dare potestatem filio vt eligat ad maioriam vnum ex filijs suis quem ipse velit exclusis maiore, vide gl.3.col.6.in med.q.9.l.32.tit.9.part.6.
Et an filius naturalis admittatur ad maioriam si pater ad eam filium suã maiorem vocauerit & cæteros descendentes iure primogenitura, vid. ibid.col.6.quæst.9.
Et an tunc pater possit eligere filium inimicum regis vt in maioria faceret, vide ibidem.
Pater an possit facere maioriam in filium quando licentia regis de illis tantum faciebat mentionem, vide in.d.col.6.quæst.10.
Et quid si in impetratione licentiæ ad faciendam maioriam non fit facta mentio de eo scilicet quod possit filiorum legitimam grauare an tale pater illud licite facere possit saltim si in faculate dictum sit quod possit illam libere facere, vide in.d.gl.3.col.6.in fine.q.11.l.32.titul.9. par.6.
Pater cui data fuit licentia ad faciendam maioriam cum alias testamentum facere non possit an per hoc ad illud faciendum habilitatus videatur, vide ibid, quæst.12.
Pater si obdotandam filiam de licentia principis aliquam rem suæ maioriæ alienauerit vel ex alia ea & postea dines factus fit an teneatur filia vel alium similem in maioria subrogare, vid.gl.4.col.7.q.6.l.8.tit.26. par.6.
Pater si impetret a rege licẽtiam ad faciendam maioriam in vnum ex filijs an tunc possit duas maioritas facere in duos vel plures filios vigore talis licentiæ sic ei datæ, vide gl.3.col.7.q.13.d.1.32.tit.9.parti 6.
Et quid si licentia data fuit vt possit maioriam in duos vel plures filios facere an tunc illam facere possit in vnum tantum, vide ibid.
Et an pater vigore talis licentiæ possit maioriam facere in filium in potestate per viam donationis vel in posthumum vel in filium existentem apud hostes, vide in dict.glo.3.colum.8.quæst.14.l.32.titul 9.parrua sexta.
Pater qui habuit licentiam ad faciendam maioriam in vnum ex filijs an illam in nepotem facere possit & quando, vide ibid. in quæst 15

Pater si

Pater si de licẽtia principis faciat maioriam in filium post cuius mortem vocauit nepotem eius filium si filius in vita patris decedat nondũ habita maioritate an tenebit constitutio in personam nepotis. vid.d.glo.3. col.9.q.16.l.32.tit.9.par.6.
Pater qui habuit a principe licentiam ad faciendam maioriam in filium quem elegerit an si semel elegit pœnitere possit vel si electus decesserit possit alium sine noua faculate eligere & quando non, vid.gl.5.col.9 quæst.17 l.32.tit.9.par.6.
Pater si habuit a principe licentiam ad faciendam maioriam in filium suum illum nominando an possit pater illo mortuo in alium filium illam facere vigore talis licentiæ, vid.in.d.col.9 q.18.
Et quid si nascatur alius filius quem pater eodem nomine vocauit an in eum vigore talis facultatis maioria fieri possit, vid.ibid.q.19.
Et quid si facultas dicat vt possit maioriam facere libere pro vt ipse voluerit an tunc possit illam facere in filium spurium vel contra regulas iuris ciuilis vel similiter, vide ibidem columna decima. quæstione vegesima sexta.
Pater si habuit licentiam ad faciendam maioriam & talem licentiam cessauit vel incidit an si postea pœniteat & velit illam valere valeat vel de nouo alia licentia necessaria sit, vid.d.glo 3.col.10.q.21.d.l.33. tit.9.par.6.
Pater qualiter faciet quando vult impedire ne princeps in posterum det successoribus suis licentiam alienandi res maioriæ ex nulla causa, vid. ibid.q.23.
Pater si fine principis licentia maioriam fecit si post eius mortem illam princes confirmaverit an teneat, vide ibidem in quæstione. 24. & in quæst.47.
Pater si fine licẽtia fecit maioriam in filium de tertia parte bonorum vel in plus si postea ante principis confirmationem siue declarationem decedant ambo an ipse filius aliquam partem ad suos hæredes transferat saltim illam tertiam partem, vid.d.glo.3.quæst.25.l.32.titulo.9. par.6.
Pater qui habuit licentiam faciendi maioriam si dicat illam tantum facere de tertia & quinta parte bonorum si excedat an substineatur maioritas, vide ibid.in.q.28.
Pater si habens licentiam faciendi maioriam illam fecit & postea impetrauit huius licentiæ reuocationem an per solam impetrationem reuocare videatur, vid.in.d.q.28.
Pater si fecit maioriam in vnum filium impositio sibi grauamine si postea illam reuocauerit & in alium filium fecerit & nihil de grauamine dicat an videatur repetitum, vide in.d.glo.3.col.12.in fine.q.29.l.32.titu.9. par.6.
Pater si fecit maioriam de bonis suis dotatis prius filiabus pro vt licẽtia regis ad eam faciendam requirebat si postea bona in dotem data essent fint an filiæ possin agere de euictione vel rescindere maioriam, vid. ibid.col.13.q.31.
Pater si ex regis priuilegio faciat maioriam in duos filios spurios an inde factum vnius alter habeat totum per ius accrescendi, vi glos.6.col.2. quæ.3.l.33.tit.9.par.6.
Pater si post quam fecit maioriam de pluribus rebur voluntarie vnam alienauit an si postea illam re habeat reincidat in maioriam, vid.gl.1. l.40.tit.9.par.6.
Pater si ex domo sua principali fecit maioriam & eam vendidit aliam emendo an illa subrogetur loco primæ, vid.d.gl.1.d.l.40.
Pater an & quando videtur excludere a fœminas a successione maioriæ & quando possit vel non & quid in dubio vocatis filijs & an statutũ vel præceptum de excludendis fœminis sit odiosum vel non & alia infinita huic, vide glossam tertiam.l. tertiæ. titulo decimotertio. partita sexta.
Pater si cum haberet filium & filiam fecerit maioriam in filium an valeat vel non, vide dict.glo.2.col.3.in princip, quæst.2.d.l.13.titu.13.partita sexta.
Pater an succedat in filij sui maioria, vide glossam primam.l.4.titulo.13. par.6.
PATER MONACHVS RELIGIOSVS alias RELIGIONEM INGRESSVS. & an pater habeat fructus bonorum filij ingredientis religionem, vid.gl.2.l.13.tit.1.par.6.
Pater si fit religionem ingressus qualiter testare possit & quam partem si sit & monasterio relinquere possit, vid.glo.7.&.8.cum alijs ibi.l.17. tit.1.par.6.
Pater si fit professus religionẽ an statim legitima debeatur filijs vel post eius mortem naturalem, vide glo.9.d.l.17.
Pater si ingrediatur religionem an statim extinguatur vsusfructus quem ante aliqua habet, vid.glo.1.in medio.l.5.tit.17.par.4.
Et nunc quando ipse capax non est consolidabitur vsusfructus cum sua proprietate, vid.&.glo.5.col.1.in med.
Pater monachus an possit filios suos pupillariter substituere & quid si non fit monachus, vid.gl.2.l.5.per.tex.ibi.tit.5.par.6.
PATER SVBSTITVIT & pater si vulgariter substituerit filio suo in sua legitima an per hoc aliquo onere illam prægrauasse dicatur, vid.gl.1 in fin.l.11.tit.4.par.6.
Et quid si a patre filius fuerit vulgariter vel compendiose institutus & a primo gradu sit præteritus an videatur institutus reiecta conditione in qua fuit facta substitutio, vide ibi.gl.2.
Et an in residuo vltra legitimam possit filius conditionaliter institui & qualiter istud fieri possit, vide ibi.gl.4.&.5.
Pater monachus an possit filios suos pupillariter substituere & quid si non sit monachus, vid.gl.2.l.5.per.tex.ibi.tit.5.par.6.
Pater si sit vilis persona an possit pupillariter filios suos substituere & quando, vid.d.gl.2.ad fin.
Pater pauper & mendicus an possit pupillariter substituere filio diuiti, vide ibid.in fin.
Pater quibus filijs substituere possit pupillariter, vide ibidem in glossa.3.
Pater quo tempore filios in potestate sua habere debeat vt eis pupillariter substituere possit, vid.gl.5.l.5.tit.5.par.6.
Pater an possit posthumum suum pupillariter substituere & quando, vide glo.5.l.5.tit.5.par.6.
Pater si hæreticus vel hæreticus filios suos in potestate non habet neque eis pupillariter substituere poterit, vide glos.5.l.5.titulo quinto. par.6.
Pater siue miles siue paganus sit an & quando possit substituere pupillariter filio suo emancipato, vide ibid.
Et an valeat iure fideicommissi quando pupillariter facta non valuit, vide ibidem.
Pater an possit filium substituere pupillariter quando ipse extitit ad eius potestate per dignitatem, vid.d.gl.5.in fin.
Et quæ requirãtur ad hoc scilicet vt pater filijs suis pupillariter substituere possit, vid.gl.6.ibi.per illum tex.l.32.tit 9.par.6.
Pater per quæ verba substitutionẽ pupillarem facere possit & quis probet filium in pupillari ætate decessisse, vid.ibi.gl.7.&.8.&.9.
Pater an possit a substituto filij sui ex hæredati aliquid relinquivel ab ipso maliquo grauari, vid.gl.4.&.5.l.6.ibi.
Pater naturalis & legitimus an filio substituere possit, vid.gl.4.cum alijs ibi.l.9.per illum tex.tit.5.par.6.
Pater an possit minori tempore taxare metam pupillaris substitutionis, vide glo.2.l.10.ibid.
Pater si filio suo impuberi pupillariter substituerit & eius testamentum ex causa prætentionis vel ex hæredationis rumpatur an substitutio pupillaris conseruetur, vid.gl.15.ibi per illum tex.
Pater potest filium suum furiosum exemplariter substituere & quando non & quid si illum ex hæredat, vid.glo.1.&.2.cum alijs ibi.l.11.ibid. tit.5.par.6.
Pater filio suo substituere vulgariter an per hoc illum præterisse vel instituisse diditur vide glo.2.col.2.l.5.par.6.tit.8.
Pater an & quando a substituto filij ex hæredati aliquid legare possit, vide glo.8.l.3.tit.9.par.6.
PATER GRAVATVS RESTITVERE an possit duas quartas deducere legitimam scilicet & trebellianicam, vide glosl.23.l.12.titulo.5. par tit.6.
Pater si cum iure regni teneatur tertiam partem bonorum filij cum ipse voluerit restituere si ipse illud ita facit an ex tali tertia partem possit quartam trebellianicam deducere, vide ibid.
Pater quando grauatur hæreditatem restituere an si ex ea fructus percepit illos in suam legitimam computare teneatur, vide glo.8.l.8.tit.1. par.6.
PATER OCCVPANS bona filij iure peculij an ad confectionem inuentarij teneatur, vide gl.1.l.5.tit.6.par.6.
PATER EX HAEREDANS ET EX HAEREDATVS.
Pater an possit ex hæredare filiam contrahentem matrimonium ante vigesimum quintum annum eo inuito saltim quando ipse pater illam cum alio digno volebat desponsare & ipsa noluit & post ex cum indigno nupsit, vid.gl.4.l.10.tit.1.par.4.
Et quid si cum aliquo clandestine contraxit an stante lege tauri pater illam exhæredare possit, vid.ibid.in fin.
Pater an possit exhæredare filium masculum contrahẽtem matrimonium eo inuito eodem modo sicut est in filia, vid.gl.7.l.11.per tex.ibi.tit.1. par.4.
Pater si exhæredetur an nepos cui hæreditas defertur acquirat patri vsufructum, vide glo.5.l.5 tit.17.par.4.
Pater si cum iusta causa a filio fuerit exhæredatus extraneo hærede instituto an talis hæres patrem alere debeat quãdo in summam egestatem deuenit, vide gl.6.l.6.tit.19.par.4.
Et an defunctus filius ad alimentandum teneretur si viueret & iustam causam exhæredandi habet, vide ibid.
Et an tunc hæres extraneus teneatur si sint nepotes vel alij qui patrem in re fanguinis alere tenentur, vide ibid.in gl.7.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Pater si præterear vel sine causa exhæredet filiũ emancipatum ita eius testamentum rumpitur ac si suus esset filius glos.l.2.l.20.titulo.sexto.par tita.6.
Pater si filium vel filiam iniuste exhæredauerit eius testamentum non valet & potest querelari gl.2.l.1.tit.7.par.6.
Pater si maledicat filium an per hoc dicatur illum exhæredare, vid.gl.3. dic.l.1.
Pater an habeat necesse exhæredare nepotem quando filius suus obtinet primum locum in successione.vid.gl.4.l.1.tit.7.par.6.&.gl.1.l.1.tit.8 par.6.
Pater an possit filium in codicillis exhæredare & quando sic,vide glo.1. l.2.tit.7.par.6.
Pater si filium in testamento exhæredauit an exhæredatio teneat si ex alia qua causa testamentum rumpatur.vide ibi.gl.2.&3.
Pater non potest posthumum exhæredare & quare,vid.glo.1.l.1 6.tit.6. & gl.5.l.2.tit.7.par.6.
Pater si filium suum exhæredauerit qualiter illum nominare & ostendere debeat & quibus signis vt exhæredatio valeat,vid.glo.l.3.per tex. ibi.tit.7.par.6.
Pater ex pluribus causis filios exhæredare potest de quibus per glo.l. 4. &.l.5.&.l.6.per totas.l.ibi.tit.7.par.6.
Pater si causam ingratitudinis commisserit ex quo a filio possit exhæredari an a filio alimenta petere possit & an perdat ius paternum, vide glo.1.l.4.tit.7.par.6.
Pater an possit filium exhæredare ex alijs causis æque grauioribus expressis.vid.d.gl.2.d.l.4.& gl.3.l.8.tit.7.par.6.
Pater qui ex iusta causa filium exhæredauit an exhæredationem reuocare videtur si se cum eo reconciliauit,vid.d.glos.2.in fin.d.l.4.titulo.7. par.6.
Et quid si patrem non percussit sed manum tantum leuauit minando, vide gl.3.d.l.4.
Pater qui propter ingratitudinem filij illum exhæredat locum & tempus commutæ ingratitudinis probare non tenetur hæres vero sic,vi.gl.15. d.l.4.
Pater an possit exheredare filiam non renuntiantem Velleianum & fideiubentem pro eo cum esset carceratus,vid.gl.18.d.l.4.
Pater an & quando poterit filiam exhæredare quæ luxuriosam vitam elegit & plura in hoc,vid.gl.5.&.6.d.l.5.
Et quid si ante mortem patris se correxit an exhæredari possit & an patrem dotari vel alimentari debeat,vid.ibi.gl.7.
Pater an possit filiam exhæredare quæ cum esset ætatis.25. annorũ cum indigno matrimonium contraxit,vid.gl.8.d.l.5.
Pater si plures causas exhæredationis contra filium expræsserit an sufficiat vnam tantum ex eis probare,vid.gl.2.l.8.tit.7.par.6.
Pater quando dicitur filium exhæredare ante gradum vel postvel in gradu & quid si fiat post omnes gradus vel ante cuius effectus sit & an tunc admittatur probatio in contrarium,vide gl.2.&.4.l.9.ibid.
Pater an debeat filium exheredare ab omnibus hæredibus vel an exhæredatio teneat si ab vno tantum fiat,vid.d.gl.4.
Pater qui exhæredauit filium ingratum ipse causam ingratitudinis probare tenetur & quare & an eius hæres,vide glo.6.7.&.8.l.10. per tex. ibid.tit.7.par.6.
Pater an & quando & ex quibus causis a filio exheredari potest,vid.glo. l.1.per tex.ibi.tit.7.par.6.
Pater si filium præterijt & neminem hæredem instituit an legata tunc debeantur,vide gl.7.col.2.l.7.tit.8.par.6.
Et an institutio valeat in quinta parte etiam si testamentum rumpatur ex aliqua parte,vid.d.gl.7.in fin.
PATER TVTOR VEL CVRATOR,& pater quando filijs suis tutorem non dedit quis adhoc admittatur,vide glossas.l.9.per tex.ibi.tit. 16.par.6.
Pater cum datur tutor filijs an satisdare teneatur,vide glo.5.colum.2.in princip.d.l.9.
Pater si filio plures tutores reliquit an & quando tunc iudex vnum ex eis eligere possit & an administrationem concedere.vide glo.l.11.per tex ibi.tit.16.par.6.
Pater an admittatur ad tutelam alicuius minoris quando eius filius est debitor minoris,vide glo.5.in medio.l.14.tit.16.par.6.
Pater an filio suo minori debitorem suum sibi procuratorem dare possit & quando,vide gl.6.l.14.tit.16.par.6.
PATER NVTRIRE quando filium debeat quando vero istud ad matrem pertineat & quid in filijs spurijs,vide glo.1.l.3.per tex.ibi.tit.19. par.4.
PATER NEGANS aliquem esse suum filium qualiter contrarium probet & an tacitum filio alimentum præstare debeat,vide gl.1.l.7.tit.19 per tex.ibi.par.4.
PATENA debet benedici,vide glossam primam.l.14.titulo.quinto.par tita.1.
PATIENTIA QVID sit & plura de hac virtute,vid.glossam.1.l.9.tit. par.2.
Non tamen debet quis tantum pati quod se contemnibilem reddat,vide ibidem.
PATIENTES qui pro prie dicantur,vide glossam primam.l.9.titulo.5. par.2.
PATRIA est vnicuique dulcissima & vnicuique videtur esse præstantior sua patria propria quam alia & amor patriæ & hominum naturalium confert ad cõseruationem eorum quæ natura producit in patria illa,vide glo.3.l.1.tit.24.par.4.
Et impius est qui propriam patriam negligit,vide.d.glo.3.d.l.1.titu.24. par.4.
PATRIA POTESTAS non est in episcopis,vide gl.1.per text.ibi.d. tit.5.par.6.
Patria potestas an se extendat ad filios clericos & quid si illi sint episcopi vid.gl.6.ad finem.l.4.tit.19.par.4.& gl.2.l.14.tit.18.par.4.
Patria potestas facit vt taciturnitas filij adeptati pro consensu habeatur vide gl.2.l.1.tit.16.par.4.
Patria potestas est diuino nexu copulata & de ea.vid glo.1.in proœmio tit.17.par.4.per tex.ibi.
Patria potestas perditur per crimẽ hæresis patris,vi.gl.11.l.6.tit.18.p.4.
Patria potestas an finiatur per dignitatem a filio adeptam & qualis ista dignitas esse debeat & an in odiosis vel in commodosis illud procedat vide gl.1.l.7.ibidem.
Patria potestas an amittatur si pater filium suum dereliquerit & ad ecclesiæ portas vel alibi illum iecerit,vide glossam.1.&.2.gl.4.titulo.2.o. par.1.
Et in quantum tempus illum petere debeat vt patriam potestatem non admittat,vide gl.3.ibidem.
Patria potestas & an cum hodie sit sublata differentia emancipationis & patriæ potestatis in successionibus ab intestato adhuc durent effectus suitatis & in quibus,vide gl.2.l.2 1.tit.3.par.6.
Patria potestas an expiret per contractum matrimonij filij sui ante ipsius velationem & quid si post matrimonium remansit in domo sui patris vide glo.4.l.5.tit.5.par.6.
PATRIARCHA, maior est in dignitate quolibet episcopo,vid.gl.1.l.9. tit.5.par.1.
Patriarchæ quam potestatem habeãt in diocesibus suorum episcoporũ vid.gl.1.l.9.tit.5.par.1.
Patriarcha in sedendo debet præferri cardinalibus,vid.gl.4.in princ.l.9. tit 5 par.1.
Patriarchæ iurisdictio in suffraganeis quæ sit,vide glossam.2.l.10.titu.5. par.1.
Patriarcha punit episcopum siue archiepiscopum in criminalibus secus in alijs vero solus papa,vid.glo.8.d.l.10.
Patriarcha & archiepiscopus idem sunt,vide glo.9.ibidem.
Patriarcha seu primas & si maior sit archiepiscopis in iure non ita est ut episcopis subditis archiepiscopis.vid.gl.ti.l.10.tit.5.par.1.
Patriarchales quatuor sedes quid designent,vide glossam.1.l.ti. titul.5. par.1.
Patriarcha quando possit de nouo constitui,vide glo.2.ibidem.
Patriarchæ qui præferantur alijs in sedendo siue in alijs,vide glossam.ibidem.
Patriarchæ quæ possint facere extra prouinciam suam,vid. glossa.l.14. tit.5.par.1.
Patriarcha minor est archiepiscopo,vide glossam primam.l.15.titulo.5. par.1.
Patriarcha non potest promoueri in archiepiscopum secus e contra,vide ibi.
Patriarchæ sunt ad instar regum & an sint personæ spectabiles vel illustres,vide glo.2.l.1.tit.14.par.4.
Patriarcha a quo consecretur,vide glossam finalem.l.28.titulo quinto. par.1.
PATRIMONIVM Regis est triplex,vide gl.3 l.1. titu.decimoseptimo. par.4.
Patrimonium filij an vendi debeat & ad vendendum ipse compellatur vt patrem alere possit,vide glo.11.l.2.tit.19.par.4.
Patrimonium Regis est duplex vnum fiscale aliud priuatum de quibus, vid.glo.2.l.13.tit.9.par.6.& gl.2.l.10.tit.19.par.6.
Et an ea quæ Regi accedunt iure confiscationis suæ sint,& ab eo alienari possint,vide ibid.& quid in redditibus suis vide ibidem.
Et an ea quæ sunt de principis patrimonio per aliquem legari possint, vide ibid.
Patrimonium regale an possit alienari per principem vel de eius mandato,vide glo.3.& glo.7.l.14.tit.9.par.6.& glo.2.l.10.tit.18.& gl.1.l.28. tit.11.par.3.
PATRINVS VEL PATRINI an possint esse monachi,vide glo.6.l.6. tit.4.par.1.

Patrini in baptismo sunt fideiussores paruulorum ad instruendum eos, vide glo.penul.d.l.6.tit.4.par.1.& glo.fi.l.3.tit.7.par 4.
Patrini non semper tenentur ad instruendum filios & quando sic, vid.d. glo.penul.d.l.6.tit.4.par.1.
Patrini an possint esse plures in baptizando aliquem,vid.gl.3.l.7.tit.4. par.1.& gl.3.per tex.ibi.l.1.tit.7.par.4.
Patrini quid docere debeant baptizatis & qualiter eos instruere teneantur qui sunt fideiussores pro eis apud Deum,vide glossam.3.l.3.tit.7. par.4.
Patrinus vide supra in verb. COMPATRES & in verb.PATER spiritualis,& in verb. PATRONVS.
PATRONVS ecclesiæ an debeat consentire in venditione alicuius rei immobilis suæ ecclesiæ,vide glo.6.l.68.tit.18.par.3.
PATRONVS LIBERTI si per pactum expresse renũciet furi reuocandi libertum in seruitutem ob ingratitudinem an valeat,vide glo.1.l.29 tit.11.par.5.
Patronus & si permutatio beneficiorum fiat sine consensu patroni an teneat,vide glo.8.l.2.tit.6.par.5.
Patronus hæreticus si ad fidem reuertat an recuperet ius patronatus,& alia bona.vid.gl.3.col.2.q.2.l.2.tit.26.par.7.
Patronus si sibi hæredem instituerit libertum suum an frater ipsius testaris possit illud testamentum querelare & quando,vid.gl.3.l.2.tit.8. par.6.
Patronus an libertis tutores dari possint,vide glossam.1.legis.3. tit.16. par.6.
Patronus si datus sit tutor sui liberti an satisdare teneatur,vid.gl.5.col.2 in prin.l.9.tit.16.par.6.
Patronus ex quibus causis libertum suum ad seruitutẽ reducere possit, vide glo.3.cum sequent.l.9.per tex.ibi tit.22.par.4.
Patronalis debeat esse iniuria siue offensa & an in faciendo vel in non faciendo,vide glo.4.ibidem.
Patronus si libertus fuit factus clericus an & post in seruitutem reuocetur, vide ibidem.glo.6.
Patronus liberti an a liberto ali debeat si ipse ad inopiam peruenerit,vide glo.14.l.7.tit.22.par.4.
Patronus an ex iusta causa libertum in seruitutem reducit an illud proprie authoritate facere possit an vero iudicis sententia requiratur,vide gl.7.l.9.tit.22.par.4.
Patronus non poterit filium suum in seruitutem reducere ob ingratitudinem commissam quando alius illum redemit,vide ibidem glos.9.
Patronus si cum posset ingratum libertum in seruitutem reducere si illud facere nolit,sed de eo iudicio quæratur an debeat audiri,vide.d. glo.9.l.9 tit.22.par 4.
Patronus an liberto decedenti sine testamento succedat si libertus fratrem libertum habeat,vide glo.1.per tex.ibi.l.10.tit.22.par.4.
Patronus an aliquid in bonis liberti clerici prætendere possit,vid.ibid. glos.2.
Patronus amittitius patronatus in libertum si perpetuo fuerit exulatus aliis multis modis de quibus per glossam.6.cum alijs ibi.l.11.titul.22. par.4.
Patronus quando amittatius patronatus si a liberto operas exegerit,& an istud ius perdatur ex sola impositione si non fuit peruentum ad exactionem,vide glo.ibidem.9.
Patronus si pro operis aliquid a liberto exegerit an amittatius patronatus vt non possit contra tabulare testamentum liberti & etiam ius succedendi illi ab intestato,vide glossam.10.d.l.11.per textum ibi.tit.22 par.4.
Eadem quod dicitur in patrono habet locum in filijs vel in alijs descendentibus & incognitis,vide ibidem glo.12 per tex.ibi.
PATRONVS FISCI quis esse dicatur & de eo,vide in l.12.tit.18.par.4. & in l.7.tit.9.par.2.
PATRONVS ecclesiæ principalis cui aliqua vnitur an efficiatur patronus ecclesiæ vnitæ,glo 7.l.13.tit.5.par.1.
Patroni consentire debeant in vnione ecclesiarum in quibus tale ius habent,vide glo.10.d.l.13.
Patronus præsentans indignum qua pœna feriatur,& an præsumatur quod præsentans sciebat conditionem præsentati.glos.2.colu.2.l.25. tit.6.par.1.
Patroni ecclesiarũ non se intromittunt in eligendis ministris ad seruiendum ecclesiam sed solus rector,glo.1.in fi.l.6.tit 6.par.1.
Patronus qui ecclesiæ suæ dotem necessariam reliquit aliquam pensionem sui seruitij illi imponere non potest etiam de licentia episcopi, vide l.5.tit.6.par.1.
Patronus ecclesiæ eam dotare debet & ante donationem non potest petere quod consecretur,& quid si antea consecrata sit,vide glo.2.l.13.tit.10 par.1.
Patronus dicitur etiam ille qui ecclesiam consecrare fecit,& tenebitur eam dotare si ante dotationem fecerit consecrare.vide ibidem.
Patronus vnde dicatur & quod ius habeat in ecclesia,in qua tale ius habeat,vide glo.1.&.2.l.1.tit.15.par.1.
Patronus habet ius in ecclesia tribus de causis,vid.gl.3.d.l.1.
Et an vna causa illarum tantum sufficiat,vide ibidem.
Patronus non dicitur qui modicam dotem ecclesiæ confert,vide ibidem
Patronus an effici possit illi qui non est de consensu veri patroni, vide ibidem.
Patronus an efficiatur quis ex sola reædificatione ne seu reparatione alicuius ecclesiæ,vide ibidem.
Patronus efficitur quis ex sola loci assignatione cum voluntate episcopi, vide glo.4.d.l.1.tit.15.par.1.
Patronus quis dicatur an ille qui in cepit ecclesiam ædificare & pœnituit an ille qui perfecit,vide glo.5.in.d.l.1.
Patronus capellæ constructæ in aliquo monasterio an possit clericum secularem ibidem præsentare,vide ibidem.
Patronus erit quis etiam si dotem conferat post consecrationem ecclesiæ vide glo.6.in princ.d.l.1.
Patronus non efficitur quis ex donatione facta ecclesiæ per illum nisi illud dicatur fallit tamen construendo de nouo quia licet illud non dicatur videtur dare nomine dotis,vide glo.6.ibi.
Patronus dicitur quis ex fundatione constructione vel dotatione etiam si expresse tale ius sibi ipse non reseruet,vide glossam sextam.in fine dict.l.1.
Patronus quem debeat præsentare an extraneum vel proprium patriæ, vide ibi.glo.9.
Patronus non præsentat prælatum ecclesiæ cathedralis vel collegialis, sed tantum confirmat,vide gl.10.l.1.tit.15.par.1.
Ad alias vero præbendas canonicorum vel aliorum citra prælatum patronus habet præsentationem,vide ibidem.
Patronus potest esse præsens electioni ibique partes agere si illud iubet consuetudo,vide ibidem glo.13.
Et an habebit ibi vocem siue clericus siue laicus sit,vide ibidem.
Patronus ecclesiæ an possit vocari a præsentato ad iudicium fine venia prius petita,vide glo.14.l.1.tit.15.par.1.
Patronus debet in ecclesia tenere primum locum inter laicos, vide ibi glossam finalem.
Patronus si ad magnam perueniat paupertatem ali debet ab ecclesia neque requiritur in ea summa inopia,glo.1.l.2.tit.15.par.1.
Patronus defendere debet ecclesiam & an expensis uel suis, vide glo.1.& l.3.tit 15.par.1.
Patronus an & quando teneatur ad reseuionem ecclesiæ,vide ibidem in principio.
Patronus an debeat præstare suum consensum in alienatione rerum ecclesiasticarum,vide ibidem.
Patronus debet idoneum præsentare aliter non debet per episcopum admitti,vide glo.3.l.5.ibidem.
Patroni possunt constringi iuramento vt vtiliorem ecclesiæ præsentent si episcopus timeat quod idoneum non præsentabunt,vide ibidem,
Patronus an possit præsentare religiosum ad beneficium cum cura de sui prælati licentia,vide.d,glo.3.
Et an possit consanguineum suum præsentare vel filium suum,vide ibidem.
Et an possit præsentare alium qui aliud beneficium habet, vide ibidem.
Patronus an de necessitate teneatur facere dotem præsentare,vid.d.gl.3. in fine.d.l.5.tit.15.par.1.
Patronus præsentans indignum an priuetur potestate præsentandi pro ea vice vel non & quid si scienter fecerit,vide glossam quintam dictæ legis.5.
Patronus potest variare in præsentando & an pro vna vice tantum liceat variare an vero plures,vide gl.1.l.6.tit.15.par.1.
Patronus an ex aliqua cautela possit dari vt variare minime liceat sibi, vide gl.2.d.l.6.
Patronus an & quando possit variare lite pendente inter præsentatos si tertius voluerit præsentare,vide.d.gl.2.d.l.6.
Patronus licet variare possit procedit accumulando secundum præsentationem primæ non totaliter a prima præsentatione recedendo,vide gl.3 l.6.tit.15.par.1.
Patronus variare non potest in malum vel peius sed in æque idoneo vel meliori,vide ibidem in glo.4.
Patronus potest duos vel tres simul præsentare licet patronus clericus sit,vide gl.8.d.l.6.tit.15.par.1.
Patronus laicus potest voluntatem suam mutare & alium præsentare si episcopus nondum primam præsentationem confirmatus fuerit, vide glo.1.l.7.ibidem.
In clerico vero patrono est secus quia variare non poterit nec secundo præsentare,vide ibidem glo.3.
Quod procedit si tanquam clerico tale ius sibi competeret secus si ratio patrimonij quia hic sicuti laicus poterit variare,glo.2.ibidem.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Index materiarum.

Patroni duo si simul in vnum præsentãdum consenserint ant vnus ex eis postea liceat variare, vide glos. 3. ibidem.
Patronus clericus seipsum præsentare non potest & comodo liceat, vide ibidem glo. 5.
Quod limita nisi plures sint patroni vnusquisque ex eis sit clericus quia licite præsentat, vide glo. 6. per tex. ibi. in. d. l. 7.
Patronus efficitur quis ex sola hereditatis aditione licet possessionem rerum non habuerit, vide glo. 4. l. 8. tit. 15. par. 1.
Patronus ius suum compatrono donando an episcopi consensu illud facere debeat, vide glo. 6. ibi.
Et an talis consensus debeat præstari ante factam donationem vel post. vide glo. 7. ibidem.
Patronus qui est in possessione iuris patronatus potest presentare lite super proprietate pendente talis tamen presentatio non debet per superiorem admitti, vide glo. 6. l. 9. tit. 15. par. 1.
Secus si lis sit super possessione & quæ sit de hoc ratio, vide ibidem.
Patronus debet esse bonæ fidei possessor illius iuris quantum ad hoc, vt eius præsentatio valeat, gl. 8. l. 9. tit. 15. par. 1.
Patronus an possit præsentare post motam litem super iure patronatus vide glo. fin. ibi.
Patroni dissentientes inter se in præsentando quid tunc fieri debeat, vide glo. 2. 5. & 7. l. 10. tit. 15. par. 1.
Patronus ecclesiasticus siue laicus intra quantum tempus debeant præsentare, vide glo. 1. l. 11. ibidem.
Patronus laicus qui ex priuilegio apostolico habet ponere custodiam ecclesiæ vacanti an talis laicus patronus possit ibi ponere œconomũ, vide glo. 4. l. 11. tit. 15. par. 1.
Ex quo sequitur an Reges Hispaniæ habeant ex consuetudine istud ius, vide ibidem.
Patronus qualis si plures sint debeant magis honorari, vide gl. 6. 7. & 8. l. 12. tit. 15. par. 1.
Patroni dissentientes in præsentando episcopus debet illum instituere quem præsentat ille qui plures ecclesiæ contulit quia hic Episcopus optionem non habet, vid. d. glo. 7.
Patrono mortuo vel decedente sine hærede ad quem pertineat ius præsentandi & præsentandi, vide glo. 1. l. 13. tit. 15. par. 1.
Patroni primo debent filios ecclesiæ præsentare quam extraneos, vid. gl. 2. & 3. d. l. 13.
Patronus an de necessitate teneatur ad ecclesiam præsentare aliquem de intitulatis ad illam qua de causa fuerunt ordinati, vide glos. 3. l. 14. ibidem.
Patronus sine consensu episcopi non potest aliquid disponere quod sapiat modum viuendi in ecclesia vel aliquam spiritualitatem, vid. gl. 2. l. 15. tit. 15. par. 1.
Nec poterit aliquid disponere de iuribus ipsius ecclesiæ in præiudicium episcopi, vide ibidem.
Patronus si negligens sit cui deuoluatur potestas præsentandi, vide gl. 1. ad fin. l. 9. tit. 16. par. 1.
Patrona an possit esse fœmina, vide glossam quartam. legis octauæ. tit. 15 par. 1.
PATRONATVS ius, vide supra in verbo, IVS patronatus.
PATRVVS an excludat nepotem ex filia quando filia fuit exclusa per testatorem a successione matrioriæ, vid. glo. 2. col. 6. quæst. 18. l. 3. tit 13 par. 6.
Patruus an requiratur quod sit vtrumque coniunctus si velit nepoti, seu sobrino suo succedere, vide gl. 1. l. 5. tit. 13 par. 6.
Patruus non continetur appellatione nepotis, vide gl. 1. colu. 2. l. 6. tit. 13 par. 6.
Patruus excluditur per nepotem seu sobrinum & quando etiam si cum eo sit in pari gradu, vide ibi gl. 3.
Patruus an teneatur neptem suam dotare, vide glo. 6. l. 9. tit. 11 par. 4. & glo. 6. in fin. l. 2. tit. 19. par. 4.
Et an filius fratris naturalis patruo suo succedat sicuti poterat succedere eius pater, vide gl. 8. l. 12. tit. 13. par. 6.
PAVPER an possit diuitem compellere ad sibi mutuandum, & an & quando superiudicis officium, vide glossam primam, in proœmio titu. 1. par. 5.
Et non obstat quod aliquis sit pauper vel non vt de eo aliqua conideri possint si bonos mores habeat, vide glo. 3. l. 4. tit. 2. par. 5.
Pauper si præferat suas res vilissimas pretiosioribus alienis in eo depositis an in eo tunc dolus esse præsumatur, vide glossam. 8. l. 4. titulo. 3. par. 5.
Pauper studens an plus commendandus sit quam diues, vide glos. 16. in proœmio pritarum.
Pauper an debeat a doctoribus gratis licentiari vel doctorari, vid gl. 9. l. 10. tit. 17. par. 1.
Pauperes iuuenti in officio præsumuntur affectasse officium, glos. 2. l. 2. tit. 9. par. 2.
Pauper cum opprimitur a potente etiam si latenter lachrymatur eius mor tacitus in excluso auditur, glo. 5. l. 5. tit. 3. par. 3.
Pauperes an possint esse testes. vide glossam decimamnonam. l. 8. tit. 16 par. 3.
Pauper an tabellionibus & aduocatis aliquid soluere debeat & quando & an causa siue letigium ipsorum scriptura redigi debeat & in actis vide glo. 3. l. 6. tit. 22. par. 3.
Pauperes qui dicantur siue agatur de magno siue de paruo præiudicio, vide glo. 2. l. 20. tit. 23. par. 3.
Et cui incumbat onus probandi aliquem esse pauperem, vid. d. glo. 2. ad finem.
Pauper præsumitur ille qui male vestitus ambulat & ibi de aliis modis probandi paupertatem, vide. d. glo. 2.
Pauper vti potest de rebus communibus ciuitatis sicuti potest diues, vide glo. 8. l. 9. tit. 28. par. 3.
Pauperibus qualiter consulatur quãdo diuites in pascuis communibus multas greges immittunt in eorum damnum, vide glo. 9. l. 9. titul. 28 par. 3.
Pauper & an relictum alicui tanquam pauperi sibi debeatur si diues sic si relinquens illud ignorabat, vide glo. 4. in fine. l. 21. tit. 1. par. 6.
Pauperes alicuius loci si sint ab aliquo hæredes instituti an tunc bona mobilia & immobilia debeant vendi vt pretium eis detur, vide glos. l. 20. tit. 3. par. 6.
Et qualiter inter eos debeat fieri diuisio & inter quales & per quos & alias in hoc, vide glo. d. l. 20.
Et quid si testator nominationem pauperum suo commissario reliquit quos tunc ipse eligere teneatur, vide ibidem glo. 7.
Et si bona tubeantur distribui inter pauperes qualiter hoc fieri debeat per executorem, vide gl. 2. l. 3. per tex. ibi tit. 10. par. 6.
Et intra quantum tempus ille electo eligere deb & quid si nolit ad quem deuoluatur electio pauperum, vide glo. 3 l 7 ibidem.
Pauper non dicitur filius qui habet patrem diuitem, vide glo. 6. col. 2. ad finem. l. 7. tit. 13. par. 6.
Pauper an & quando & qualis de delicto accusare possit aliquem, vide glo. 11. & 12. l. 2. per tex. ibi. tit. 1 par. 7.
Pauper quis proprie dicatur, vide. d. glo. 12. d. l. 2. tit. 1. par. 7. & gl. 2. l. 20 tit. 23. par. 3.
PAVPERTAS ecclesiarum est iusta causa vsiendi eas, vide gl. 7. l. tit. tul. 5. par. 1.
Paupertas facit hodie aliquos studere si enim diuites sunt de hoc nonstrant, vide glo. 5. l. 2. tit. 7. par. 2.
Paupertatis probatio cui incumbat, vide glossam. 2. ad finem. l. 20. par. 3.
Paupertas ad delictum trahit sed ob hoc mulieres quæ turpem vitam eligunt non excusabuntur, vide glo. 2. l. 2. tit. 9. part. 2. & gl. 2. l. tit. par. 4.
Paupertas patrem excusat vt filios alere non compellatur, vide tex. ibi sequent. per tex. ibi. l. 4. tit. 19. par. 4.
Pauperes excusat ab appellãdo & an detur secundus annus propter inopiam ad prosequutionem appellationis, vide ibidem.
Paupertas an impedit pœnas iudiciales & an excusat in criminibus & an excusat a solutione collectæ vel ab aliis muneribus publicis & an a periurio & a cautione quam debet prestare vsufructuarius, vid. per glo. l. 4. tit. 19. par. 4.
Paupertas an excusat a prælatura vel a tutela, vide glos. 12. l. 2. dicto 17. par. 6.
PAX a capitaneis an & quando fieri possit, vide glossam 15 l. 2. titul. 1. par. 2.
Pax est stricti iuris & non se extendit ad alia quam scilicet in pace cautum fuerint, vide glo. 1. l. 31. tit. 18. par. 2.
Pax an videatur facta si tempore pacis Rex in confinibus Regni sui faciat castellum, vide ibidem.
Pacem rumpens si monitus & requisitus damna non emendet peccat mortaliter, ita posita sub fidelitate & alter põt illa sibi occupare, vide glo. 3. l. 6. tit. 1. par. 2.
Pax inter plures facta si vnus violet & iurata sit alius propter hoc vt ab ea eam non debet, vide gl. 6 l 18. tit. 1. par. 2.
Et an rumpat pacem qui facit furtum, vide. d. gl. 6. in fine.
Sed quid si vnus alterum vulnerauerit an ne alter pacem etiam iuratam seruare debeat, vide glo. 7. l. 18. tit. 1. par. 2.
Et quid si offendat filius frater vel vxor vel vnus ex eis qui præ foris alio præsente ab extraneo offenditur & ille eũ non iuuat, vide ibi
Pax & de instrumento pacis qualiter fiat & an sit de iure gentium. vide glo. 1. l. 82. tit. 18 par. 3.
Pax quando sit an facta cum vno ad adhærentes & complices extenditur & quando, vide gl. 2. d. l. 82. tit. 18. par. 3.
Pax de natura ipsius est quod sit perpetua & an in ea debeat oscula pacis reuenire, vide glo. 3. & 4. in. d. l. 82.
Pax hominum est ordinata concordia, vide glossam octauam. l. pri-

Septem partitarum.

titulo. 27 par. 4.
Per quid fit & quotuplex & qualiter fiat & quibus actibus. vid. gl. 1. 3. 4. & 5. per tex. ibi. tit. 12. par. 7.
Et an ruptor pacis videatur ille qui rupit ex causa non iuste orta vt si inimicus illam fregit, vide ibi. glo. 6. & glo. 3. ad fi. l. 3. ibidem.
PECCARE non debet quis propter suum amicum. vide glos. 4. l. 6. per tex. ibi. tit. 27. par. 4.
Peccare & non est danda occasio peccandi etiam infideli, vid. gl. 1. col. 2. in prin. l. 22. tit. 12. par. 5.
Peccare non licet etiam in volentem, vide glossam secundam. l. 1. titu. 19. par. 7.
PECCATA & peccatum originale commune est omnibus nascentibus vide glo. 1. l. 9. tit 4. par. 1.
Peccata per parrochianum commissa in alieno episcopatu an de eis possit eius parrochus illum absoluere, vide glo. 5. l. 21. tit. 4. par. 1.
Peccatum mortale an debeat statim confiteri sub pœna peccati, vide gl. l. 22. tit. 4. par. 1.
Peccatum mortale licet obliuiscatur an hoc sit peccatum, vide dict. glo. ibidem.
Peccata venialia an & quando confiteri teneamur, vide glo. 2. in medio. l. 23. tit. 4. par. 1.
Peccati mortalis pœna, vide glossam per textum ibi. in. l. 28. titul. 4. par. tit. 1.
Peccatum facit vt quis citius moriatur, vide glossam secundam. legis. 37 ibidem.
Peccata magna & media & minima quæ sint & quæ impediant ordinum susceptionem & qualiter, vid. gl. 2. 4. & 4. l. 32. tit. 5. par. 1.
Peccatum & duæ res faciunt in homine omnia peccata, vide glo. 1. in pro lego. 7. partitæ.
Peccatum omnis peccati fuit superuia, vide gl. 3. in d. prologo.
Peccatis nõ debet fieri propter amicum neque talis excusatio aliquid valebit, vide glo. 4. per tex. ibi. l. 6. tit. 27. par. 4.
Peccatum & duæ res faciunt in homine omnia peccata, vide glo. 1. in pro lego. 7. partitæ.
Peccatum omnis peccati fuit superuia, vide gl. 3. in d. prologo.
Peccatis debet quis omnia mala pati quam peccato consentire, vid. gl l. 8. tit. 8. par. 7.
Quis habet potestatem castigandi si cum opus est illud non faciat quia tunc puniatur, vide glo. 1. l. 9. ibi. ad finem.
Peccatum vnius alter luere non debet, vide glossas, l. 9. per tex. ibi. tit. 31. par. 7.
Peccatum incestus, vide in verbo. INCESTVS.
PECCATOR duplicici vinculo astringitur ad satisfaciendum, vid. gl. 1. l. 3. tit. 4. par. 4.
Peccator dolere debet eo quod Deum offendit non tamen propter infamiã sibi sequutã vel amissi honoris. vide glo. 1 in med. l. 23. tit. 4. par. 1.
Peccator qualiter dolere debeat de peccatis suis, & qualis dolor sufficiat vide gl. 1 in fi. l. 23. tit. 4 par. 1.
Peccatores an sint odiendi ab hominibus & a quibus sic, vide glo. 2. l. 12. tit. 5. part. 2.
Peccator quibus miseriis & infortunijs subditus subiectusque fit, vide glo. 3. l. 8. per tex. ibi. tit. 22. par. 4.
PECVLATVS crimen, vide in verbo, CRIMEN PECVLATVS.
PECVLIVM clericorum in quo differat a peculio laicorum, vid. glo. 1. l. 1. tit. 21. par. 1.
Peculium aduentitium in clericis dicitur quod in laicis appellatur castrense vel quasi castrense, vide glo. 11. 2. ibidem.
Peculium profectitium in clericis quod dicatur, vide glossam secũdam ibidem.
Peculium quasi castrense quæ personæ illud dicantur habere, vid. gl. 4. tit. 2. par. 3.
Et an filius familias qui a patre habet peculium possit in litem iurare actore differente & quando, vide glo. 2. & 5. l. 1 tit 11. par. 3.
Peculium castrense dicitur quod castellanus acquirit in custodiendo castro, vide glo. 1. per tex. ibi. l. 6. tit. 17. par. 4.
Peculium castrense dicitur quod filius lucratus tam in mari quam in terra propter se tantum, vide glo. 4. d. l. 6.
Et si de castrensibus filius fuerit testatus & patre exheredauerit an eius testamentum subiaceat querelæ & quid hodie, glo. 8 ibidem.
Et quid in patre testante in castrensibus an in eo idem sit dicendum, vide d. gl. 8. in. fin. d. l. 6. tit. 17. par. 4.
Peculium castrense vel quasi quod dicatur, vid. glo. l. 7. tit. 17. par. 4. per textum ibi.
Peculium quasi castrense an possit habere mulier ex principis donatione, vide glo. 9. l. 7. tit. 17. par. 4.
Peculium castrense est obligatum pro mutuo recepto a filio familias, vide glo. 11. l. 4. tit. 1. par. 4.
Peculium profectitium vel aduentitium an dicatur illud quod lucratur filius cum pecunia patris & quando, vide glo 11. 5 tit. 15. par. 6.
Peculium castrense vel quasi an frater cum fratribus communicare teneatur, vide glo. 15. per tex. ibi. tit. 15 par. 6.
PECVNIA redimit peccatum, vide glossam. 1. in princip. l. 25. titulo. 4. par. 1.
Pecunia vnde dicatur, vide glossam. 2. per textum ibi. legis. 1. titulo. 4. par. 1.
Pecunia a solo imperatore concuti & fieri eius mandato potest & hoc priuilegium est ipsorum, glo. 1 l. 2. tit. 1. par. 2.
Pecuniæ obedunt omnia, glo. 4. l. 17. tit. 9. par. 2.
Pecunia data iudici vel testi an & qualiter reperi possit, vide gl. 4. l. 27. tit. 22. par. 3.
Pecunia reperta in pariete domus cuia sit, vide glossam. 1. l. 45. titul. 28. par. 3.
Pecunia si abscondita in veniatur semper præsumitur esse alterius & quã illud non sit thesaurus, vide glo. 2. ibidem.
Pecunia est de rebus quæ seruando seruari non possunt, vide glo. 2. l. 14. tit. 11. par. 4.
Et an tutor possit dotem pro minori constituere in pecunia vel in rebus immobilibus vel mobilibus sine iudicis decreto, vide ibidem.
Pecunia si sit in maxima quantitate sic iudicatur de ea sicuti de alia re immobili, vid. d. gl. 2. in fin. d. l. 14. tit. 11. par. 4.
Pecunia an possit dari mercatori vt inde ille percipiat quæstum qui honeste percipi potest, vide glo. 5. l. 29. tit. 11. par. 4.
Pecunia si alicui numerata de mandato alterius an ipse illam mutuare videatur, vide glo. 2. per tex ibi. l. 2. tit. 1. par. 5.
Pecunia in dubio an videatur deposita vel mutuata, vide gl. 1. l. 10. tit. 1. par. 5. & gl. 2. l. 72. tit. 18. par. 3.
Pecunia si mutuetur an ibi veniat interesse quod est extra rem & quid in aliis mutuabilibus, vide glo. 4. l. 10. tit. 1. par. 5.
Et quid si mutuans esset mercator an ibidem veniat interesse extrinsecum vide. d. gl. 4. d. l. 10.
Pecunia si comodatur vt species an possit retineri pro debito per ipsum comodatarium, vide glo. 3. l. 9. tit. 2. par. 5.
Pecunia quando possit licite deponi penes vsurarium, vide gloss. 4. l. 2. tit. 3. par. 5.
Pecunia si detur pro arrha ratione venditionis si tunc non dicatur quod datur propter pretium an illud ita esse præsumatur, glo. 2. l. 7. titul. 5. par. 5.
Pecunia intra quantum tempus a venditore emptori reddi debeat si fuit inter eos pactum factum quod illa reddita emptor ad rei emptæ restitutionem teneretur, vide glo. 1. l. 42. tit. 5. par. 5.
Et an ius competens venditori ex tali pacto possit alij cedi, vide ibidem in glo. 2.
Et an emptor liberetur præstito interesse & quando, vide ibidem glo. 4.
Et si ex pecunia aliena aliquis rem emat an ipse emẽs habeat illius rei dominiũ & quando, vid. gl. 1. cum alijs ibi. l. 49. per tex. ibi. tit. 5. par. 5.
Et quid si pecunia sit alicuius militis vel alicuius minoris, furiosi, vel prodigi, vel ecclesiæ, an tunc requiratur quod emens sit procurator, vel negotiorum

Universidad de Deusto
Biblioteca

negotiorum gestor ipsius militis. vide gl. 2. & 3. ibid.
Et an idem sit in quocunque milite, vide in d. gl. 2.
Pecunia in dubio semper præsumitur esse solventis. vide dictam glo. 1. d. l. 49.
Pecunia ecclesiæ si a prælato ipsius mutuetur alicui & ipse ex ea prædiū emerit an tunc prædium sit ecclesiæ vel ementis. vide gl. 6. d. l. 49.
Et quid si prælatus & ecclesia de communi pecunia rem emant cuius sit res sic empta. vi. d. gl. 6. in fi. d. l. 49.
Pecunia si interueniat quando vna res pro alia permutatur an tunc præsumatur venditio vel permutatio. vide gl. 1. l. 1. tit. 6. par. 5.
Pecunia an licite recipiatur a medico pro conferenda sanitate. vide gl. 8. l. 40. tit. 8. par. 5.
Pecunia inuenta est vt æstimet alias res non autem vt æsumetur, vid gl. 3. col. 2. in medio. l. 28. tit. 8. par. 5.
Pecunia si mutuetur alicui & dationi ipsius adiiciatur pœna an videatur apposita loco vsurarum. vid. gl. 2. l. 40. tit. 11. par. 5.
Pecunia an recipi possit pro fideiussione facienda. vide glo. quartam. l. 1. tit. 22. par. 5.
Pecuniam fuisse versam in vtilitatem minoris debet semper probare tutor etiam in aliis contractibus vltra mutuum. vide glossam quartam l. 8. tit. 45. par. 5.
Pecunia si alicui detur ad faciendam vel reficiendam domum an ex hoc iste dans habeat in re illa tacitam hypothecam vel solummodo actionem personalem priuilegiatam. vide gl. 9. & 10. l. 26. tit. 43. par. 5.
Pecunia si pro expensis alicui detur vt alibi vadat si non vadit an illam restituere teneatur. vide gl. l. 44. per tex. ibi tit. 14. par. 5.
Pecunia si detur iudici vt pro dante sententiam ferat vel vt iuste iudicet vel vt cito causam expediat an per hoc dans causam amittat. vid. gl. 1. l. 52. per tex. ibi tit. 14. par. 5.
Pecunia si per aliquem detur testatori vt aliquem instituat hæredem an talis institutio teneat. vide gl. 6. l. 27. tit. 1. par. 6.
PECVS si pariat cum furtiua sit penes bonæ fidei possessorem licet conceperit penes furem an partus sit furtiuus. vid. gl. a. l. 5. tit. 26. p. 3.
Pecora si a muliere marito nomine gregis in dotē dentur & aliqua præmoriantur an maritus in locum præmortuorum alia debeat suppone re, & quid si quando fuerunt sibi datæ non sub nomine gregis sed numeri puta 30. vide gl. 2. l. 21. tit. 14. par. 4.
Et quid si non nascantur ex illis an maritus teneatur supplere de aliis. vide glo. 4. ibi lem.
Pecus an semper præsumatur perdita culpa pastoris ni si ipse probet cōtrarium. vide glo. 1. l. 16. tit. 8. par. 5.
PEDAGIA per mittuntur a Principibus & quare. vide gloss. non am. l. 2. tit. 1. par. 2.
Pedagia & an in concessione pedagij requiratur iusta causa, vt recipiens sit tutus in conscientia. vid. gl. 1. l. 5. tit. 7. par. 5.
Et an ista pedagia a clericis solui debeant. vide gl. 3. ibid.
Et qualia & in qua quantitate solui debeat. vide glo. 4. ibid.
Pedagia non debent solui quando aliquis adducit aliquid sui & suorum vsus causa & an & quando creditur iuramento ipsius. vide ibi gl. 6.
Et quid si sui causa portabat & postea mutato proposito rem vēdidit an aliquid soluere teneatur nomine tributi. vide ibi gl. 8.
Pedagia an solui debeant pro eis rebus quæ portantur pro domo faciēda vel reficienda. vide ibi gl. 9.
Pedagia ex quibus rebus non debeant solui. vide omnes glossas. l. 5. tit. 7. par. 5.
Pedagia & qualia priuilegium habeant milites ecclesiæ & minores quando malitiose pedagia non soluerint. vide gl. 16. ibidem.
Pedagia si a mercatoribus non soluantur an omnes res suæ quas adducent debeant confiscari. vide gl. 1. l. 6. tit. 7. par. 5.
Et quid in minoribus. 25. annis. vide ibid. in gl. 3.
Et an si occultantes perdant rem ipso iure vel post sententiam. vide ibid. gl. 5.
Pedagia si non soluantur a transeuntibus si postea res de qua deb b tur pereat an dñs ad æstimationem teneatur. vide gl. 8. l. 6. tit. 7. par 5.
PEDANEVS IVDEX. vide in verbo. IVDEX PEDANEVS.
PELLI animalis mortui creditur, eisque vox mortua. vide gl. 2. in procemio tit. 48. par. 3.

POENA	Officialis	Pecuniaria
Clericorum & prælatorum.	Consanguineorum	Extraordinaria
	Corporalis	Alienantium
Tabellionis	Iniuriantis	Dupli
Occidentis	Falsi	Quadrupli
Mortis	Iudicis	Stupri
Amputationis membri	Assessoris	Fideiussoris
Auxiliantium	Aduocati	Prohibentis
Homicidæ	Incesti	Resistentis
Rebellantis	Adulterij	Matris
Patris	Mutui	Diffamantis
Fratris	Accusatoris	Testium
Tutoris	Hæredis	Deportati, vel damnati.
Sacrilegij	Denuntiantis	
Negantis	Legalis	
Depositarij	Furtigationis	

POENA faciet stultum sapientem. vide glossam primam. l. fina. titu. 1. par. 1.
Pœna quam meretur quis propter suum delictum non tollitur propter baptismum. vide gl. 2. l. 5. tit. 4. par. 2.
Poena peccati mortalis. vide glossam per textum ibi. l. 28. titulo quarto. par. 1.
Poena æterna minuitur per contritionem. vide glossam primam. dict. l. 28. tit. 4. par. 1.
Poena medicorum adhibentium infirmis medicinas antequam confiteantur. vide gl. 4. per tex. ibi. l. 17. tit. 4. par. 2.
Pœnæ infernales an minuantur propter bona facta in vita. vide glo. 1. l. 40. ibidem.
Poena non comitantis corpus Christi occurrentis in itinere. vide glo. l. 62. tit. 4. par. 1.
Poena Iudeorum seu aliorum in fidelium obuiantium corpus domini in via non reuerentis illum. vide gl. per tex. ibi. in. l. 63. ibidem.
Poena eligentium indignos in quibuscunque electionibus. glo. 1. & glo. 2. col. 1. & 2. l. 25. tit. 5. par. 1.
Poena ordinantis scienter seruum alterius de qua vide glossam quartam. l. 18. tit. 6. par. 2.
Poena ordinantis se ante ætatem legitimam quæ sit. vide glo. quintam. l. 27. tit. 6. par. 1.
Poena concubinæ alicuius clerici de iure antiquo & hodierno. vid. gl. fi. l. 43. tit. 6. par. 1.
Poena suspensionis a iure ponitur in multis casibus vt dicit glos. 1. 17. citul. 9. par. 1.
Poena suspensionis si imponitur a iure scilicet ab officio an suspensus vt deatur a beneficio, vide ibidem.
Poena remittitur aliquando necessitatis ratione. vide glossam octauam l. 20. tit. 9. par. 1.
Poena suspenditur per appellationem & quando, & in quibus non. vid. gl. 5. in prin. l. 21. tit. 9. par. 1.
Poena celebrantis in ecclesia posita antea quam reconcilietur. vide gl. 3. l. 20. tit. 10. par. 2.
Poena extrahentis aliquem iniuste de ecclesia vbi confugit. vide per gl. fi. l. 4. per tex. ibi tit. 11. par. 1.
Poena recipientis scienter beneficium alicuius viuentis. vide glossam. per tex. ibi. l. 13. tit. 15. par. 1.
Poena simoniacorum etiam hodierna. vide glo. l. 12. tit. 17. par. 1. & se refert, & ibi gl. 8.
Poena desiderantis & publice dicentis mortem principis quæ sit. vid. glo. 2. l. 4. per tex. ibi tit. 13. par. 2.
Poena amissionis seu eruitionis oculorum an imponatur de iure communi, & quid de iure parcitarum. vide gl. 4. l. 1. tit. 8. par. 2.
Et quid si iste cui oculi sunt extrahendi illos habeat obscuratos an talis poena locum habeat, vide ibid.
Poenæ electio in alternatiuis cuia sit. vide gl. 2. l. 1. tit. 8. par. 2.
Poena impetrantis aliquid a Rege per mendacium quę sit. vide gl. 2. per tex. ibi. l. 8. tit. 13. par. 2.
Poena non obedientium principi. vide glossam quartam. in fin. & gl. 7. l. 16. tit. 13. par. 2.
Poena propter inobedientiam & non recognitionem domini. vid. glo. 1. l. 11. tit 13. par. 2.
Poena antea quod ponatur qui debeat in eius impositione apponi. vide gl. 2. per tex. ibi. l. 1. tit. 16. par. 2.
Poena etiam si sit determinata pro aliquo delicto nihilominus Rex potest mitigare poenam & qualiter. vide gl. 12. l. 3. tit. 16 par. 2.
Poena mitior debet imponi subripientibus res immobiles Regis quam res mobiles ipsius & quare. vid. gl 13. l. 1. tit. 17 par. 2.
Poena etiam si a principe remittatur non propter hodie videtur recipere a recuperatione sumptuum. vide gl. 11. l. 4. tit. 18. par. 2.
Poena non mitigatur propter timorem mortis in castellanis castellum tenentibus. vide gl. 7. l. 6 tit. 18. par. 2.
Pœnæ quæ imponuntur pro peccatibus & alijs damnificantibus prædia aliena si tales non sint sufficientes secundum temporis qualitatem crescere & augeri possunt. vide gl 4. l. 3. tit 2 6. par. 2.
Poena indirecte dirigit hominem ad virtutem. vide glossam tertiam. l. 1. tit. 1. par. 3.
Poena in compromissis posita quando non debeatur etiam si pars non fuerit obediens præceptis arbitri. vide per gl. 1. l. 34. tit. 4. par. 1.
Et si sit impeditus an exigatur noua interpretatio. vide ibidem gl 2.
Poena si non fuit apposita in compromissis an contrauniens teneatur par-

tia ad interesse, & qualiter ille sit & qualiter æstimabitur. vide glo. 3. tit. 4 par. 3.
Pœna inquisitoris qui temere & dolose inquirit contra aliquem siue oblit inquirere. vide gl. 10. l. 4. tit. 17. par. 3.
Pœna apponi non potest in sententia iudicis lata ex partium conuentio ne. vide gl. 2. l. 4. tit. 18. par. 1.
Pœna frangentis securitatem Regis. vide glossam quintam. l. 18. titu. 18. par. 1.
Pœnam soluere debet qui aliquid promisit non facere etiam si extra ius illud faciat. vide gl. 9. l. 56. tit. 18. par. 3.
Pœna posita quoties aliquid contra fiat qualiter illud pluries intelligi debeat. vide gl. 3. d. l. 56.
Pœna conuentionalis an possit excedere duplum tam de iure communi quam fori. vide gl. 4. l. 70. tit. 18. par. 3.
Pœnitentialis pœna adiecta dationi qualitatis possit exigi a non cōsueto fœnerare. vide. d. gl. 4. d. l. 70.
Pœna recedendi arrhas duplicatas vel quadruplicatas an habeat locum iure canonico vel de iure Partitarum & quare non. vide gl. 6. l. 84. tit. 8. par. 2.
Pœna quando non est ordinaria & a lege statuta eius remissio residet in iudicis arbitrio. vide gl. 4. l. 4. tit. 22. par. 3.
Pœnam an possit minui per iudicem quando illud sibi in sententia relictum. vide gl. 4. l. 22. tit. 22. par. 3.
Pœna apposita per iudicem aduocato vel parti si plus in iudicio loquatur an valeat sine causę cognitione. vide gl. 6. ibid.
Pœna minuens iudicando si illud sine causa fecerit an eandem subire teneatur. vide glo. 3. l. 25. tit. 22. par. 3.
Pœna volentis corrumpere iudicem vel notarium qualis sit. vide glo. 1. & 7. cum alijs ibi. l. 26. tit. 22. par. 3.
Pœna an possit remitti participi criminis si alios criminosos denuntiauerit. vide glo. 8. l. 26. tit. 22. par. 3.
Pœna minor & pro minoribus delictis an imponi debeat & exequi dum agitur appellatione super maioribus delictis. vide glossam quintam. l. vlt. tit. 23. par. 3.
Pœna procedit etiam si maior pœna nō absorbeat minorem neque minor præiudicet maiori. vide ibidem.
Pœna maior si absorbeat minorem an vtraque imponatur. vide glo. 5. l. 14. tit. 23. par. 3.
Pœna mortis est vltimum terribilium. vide ibidem.
Pœna violantis muros ciuitatis vel faciētis fossas circa eos qualis sit. vide per gl. 2. l. 15. tit. 28. par. 3.
Pœna aliquando grauior aliquando vero mitior imponitur pro delictis quandoque siue palam factis. vide glo. 3. & 4. in procemio tit. 3. par. 4.
Pœnam dare. vide gl. 1. l. 1. tit. 3. par. 2.
Pœna impedientis matrimonium contrahi inter aliquos sine causa iusta qualis sit. vide gl. 3. l. 4. tit. 3. par. 4.
Pœna posita filiæ nubenti sine parentum consensu. vide per gl. 3. l. 5. tit. 3 par. 4.
Pœna quæ causa imposita per principem matrimonium contrahentibus impedit inter magnates an locum habere possit vel non. vide glo. 4. l. 1. tit. 5. par. 4.
Pœna an possit alicui per iudicem imponi per quem certo officio sit perpetuus ita quod inde nunquam possit discedere. vide glossam. 5. l. 2. tit. 5. par. 4.
Pœna imposita contrahentibus matrimonium intra quartum gradum per statutum laicorum secundum quam computationem debeat intelligi. vide gl. 4. l. 3. tit. 6. par. 4.
Pœna benedicentis secundas nuptias quando locum habeat. vide gl. 1. l. per tex. ibi tit. 12. par. 4.
Pœnæ impositæ nubenti intra annum luctus sunt sublatæ per ius canonicum secundum opinionem communem. vide gl. 3. l. 3. tit. 12. par. 4.
Pœna ex aliqua causa locum habere possint & sic sublatæ non sint, & quid de pœnis quæ respiciunt fauorem filiorum quæ imponuntur si mulier ante annum luctus, vide ibidem.
Pœnæ quæ de iure ciuili imponuntur mulieri nubenti intra annum luctus an habeant locum si matrimonium solueretur aliter quam per mortem. vide ibidem gl. 4.
Pœna prodire non debet ex eo quod legitime factum fuit. vide glos. 6. in fi. l. 1. tit. 13. par. 4.
Pœna patris vel alterius ejcientis filium suum ad portas ecclesiæ vel alibi. vide per gl. 1. l. 4. tit. 20. par. 4.
Pœna non meretur seruus qui dominum suum a morte defendendo occidit & quare & an idem sit si vxorem domini sui suspectam adulterio de domini mandato cum meru mortis si non fecerit interficiat. vide gl 8. l. 5. tit. 21. par. 4.
Pœnam aqua meretur quod legitime factum fuit. vide ibidem.
Pœnam an mereatur vassallus qui vltra 30. dies cum domino suo a Rege expulso extra regnum propter dictum fecit & quando. vide glo. 6. l. 11. tit. 25. par. 4.
Pœna qualis imponatur richis hominibus pro rapina. vide gl. 7. l. 11. tit. 25. par. 4.
Pœna quæ parti applicari debet an eam princeps remittere possit, & quid si illud ex causa faciat. vide ibidem in gl. 8.
Pœnam proditionis an incurrat vassallus eo quod mansionem fecit cū domino suo exulato a Rege propter proditionem si cum potuit illū dimittere & ad regnum reuertere illud facere nolit. vide glo. 2. & 3. l. 12. tit. 25. par. 4.
Pœna vassalli accusantis dominum siue probet siue non probet suam accusationem quæ sit. vide glo. 3. l. 8. tit. 26. par. 4.
Pœna emptoris ementis rem affixam domui si ad illum res illa trāsiuit. vide glo. 2. l. 16. tit. 5. par. 5.
Pœna ementis venenum vt illud alteri daret si non dedit, an puniatur ac si dedisset. vide glo. 1. l. 17. tit. 5. par. 5.
Pœna an debeat soluere ille qui alienare fuit prohibitus sub poena si illam alienare incipiat vel illud tenter. gl. 3. l. 43. tit. 5. par. 5.
Pœna non potest peti incuria mercatorum nisi inquantum effectualiter interfit. vide gl. in procē. tit. 7. par. 5.
Pœnam an incurrat immiscens frumentum corruptum cum incorrupto & quando. vide gl. 2. l. 1. tit. 7. par. 5.
Pœna ponentis bonum frumentum in summitate saccorum & intus malum qualis sit. vide ibid. in fi. d. gl. 2.
Pœna magistri occidentis discipulum illum castigando vel si alter inde castigando excesserit qualis sit. vide per glo. 5. l. 11. per tex. ibi. tit. 8. par. 5.
Pœna e mphyteoræ alienantis rem emphyteuticam irrequisito domino quæ sit. vide gl. fi. & alias omnes ibi. l. 29. tit. 8. par. 5.
Pœna actudis applicanda fisco an possit excedere quadruplum & quando sic. vide gl. 5. l. 9. tit. 9. par. 5.
Et quid si pro aliquo delicto sit alicui imposita poena decem & cum non haberet vnde solueret superuenit ei hæreditas matris suæ quam renūtiauit an dolose renuntiasse videatur, & an possit fieri executio in illis bonis repudiatis. vide gl. 2. l. 12. tit. 10. par. 5.
Poenam an excuset ille qui promisit factum alienum si fecit quantum in se erat vt ille tertius faceret & ipse facere noluit. vide glossam. 2. l. 11. tit. 11. par. 5.
Pœna & an ex poenali stipulatione constituatur quis in mora sine litis contestatione per solam interpellationem extra iudicialem. vide gl. 7. l. 15. tit. 11. par. 5.
Pœna si sit a lege imposita facienti actum illicitum an si factum sit actus teneat & tamen pœna soluenda sit. vide gl. 7. l. 28. tit. 11. par. 5.
Pœna conuentionalis si sit in stipulatione posita per quam quis obligatur promissum implere vel illam soluere an per talem pornalem stipulationem nouetur prima obligatio vt non implens non teneatur ad vtrunque. vide gl. 1. l. 34. tit. 11. par. 5.
Et quando ad vtrunque promittens teneatur. vide ibidem in gl. 2. & gl. l. 35. ibidem.
Poena conuentionalis in dubio an videatur adiecta loco interesse, vel contemptus. vid. d. gl. 2.
Pœna an sæpius exigi possit ex clausula rato manente pacto, & quid si fuit in pacto positum quod poena soluretur an posset ille qui meditē stipulatione cum alio rem permutare promisit si ipse iam contractum impleuerat ex parte sua. vid. gl. 1. l. 3. tit. 6. par. 5.
Poena toties committatur & exigatur quoties fuerit contra factū & de quibus vicibus intelligitur. vide gl. 3. ad fi. l. 34. tit. 11. par. 5.
Poenam an incurrat ille qui aliquem in iudicio ad certam diem præsentare promisit si illum post duos vel quinque dies præsentauerit. vide gl. 1. & 2. l. 36. tit. 11. par. 5.
Poena an committatur quando difficultas siue impedimentum superuenit in stipulationibus iudicialibus siue conuentionalibus siue in obligatione sit datio speciei siue generis vel quantitatis. vid. gl. 4. l. 37. per tex. ibi tit. 11. par. 5.
Poena non debetur etiam si promissum non adimpleatur quando tale promissum fuit contra ius vel contra bonos mores. vide glo. 1. l. 38. per tex. ibi tit. 11. par. 5.
Poena si promittatur ab aliquo pro contrahendo matrimonio an si non contrahat ad poenam teneatur siue sit coniunctus ille qui promittit siue extraneus sit. vide gl. 1. l. 39. per tex. ibi tit. 11. par. 5.
Poena si adiciatur dationi quātitatis siue pecuniæ seu alterius rei in qua consistit mutuum vel si adiciatur dationi certæ speciei vel facto, an talis poena censeatur apposita loco vsurarum. vide gloss. 2. l. 40. per tex. ibi. tit. 11. par. 5.
Et quid in contractu transationis si poena adiciatur dationi quantitatis vid. d. gl. 2.
Poena quando præsumatur adiecta in fraudem vsurarum, & ex quibus hoc colligitur. vid. glo. 3. d. l. 40.
Poena si apponatur per dinumerationem mensium vel annorum tunc dicitur vsura. vide. d. gl. 3. d. l. 40. tit. 11. par. 5.

Poena

Universidad de Deusto
Biblioteca

Pœna si adijciatur dationi qu antitatis an & quando videatur in fraudē
viuarum, vide ibid.
Pœnam an incurrat statim ille qui fideiusit reum criminis iudicio sisti
ad certam diem si illud faciat vel an in eo idem quod in fideiussore
in causa ciuili dicendum sit. vide glossam l. & l. 17. & glo. l. 18. tit.
12. pa. 5.
Pœna si iam sit commissa si postea aliquod impedimentum superueniat
an illud excuset a pœna. vide gl. l. 19. ibid.
Et quid in fideiussore promittentis aliquem sistere in iudicio sine pœna
ad certum diem si non sistat qualiter condemnetur. vide glossam. 2.
ibidem.
Et si vxor sciens impedimentum matrimonium contraxit cum aliquo
qua pœna puniatur. vide glossam secundam. l. 50. per textum ibi. tit.
14. par. 5.
Et quid si ambo sciebant impedimentum & eo non obstante contraxe-
runt qualiter puniantur vide glo. l. si. ibid.
Et an euitent pœnam si errauerint siue errore iuris vel facti. vid: glo. 5.
& d. l. 51. & glo. 6 ibid.
Pœna damis aliquid iudici, vt pro eo sententiam ferat quæ sit & quid si
aliquid sibi dedit vt iuste iudicet vel vt sibi non faciat iniustitiam. vi
de glo. l. & l. 52. per tex. ibi. tit. 14. par. 5.
Et quid si iudici aliquid dederit vt cito causam expedi. t. vide dict. glo.
1. & d. l. 52.
Pœna in fine vel in medio vel in principio posita an referatur ad omnia
quæ ibidem continentur. vide glossam quartam, columna secunda. l.
9. tit. 7. par. 6.
Pœnam an euitet ille qui ante sententiam pœnituit etiam in causa appel
lationis & quid si sit conclusum in causa. vide gloss. l. 6. l. 13. titulo. 7.
par. 6.
Pœna executoris testamenti vel hæredis non adimplens voluntatem de
functi quæ sit & quando in eam incidant & quid si hæres sit minor. vi
de gl. l. & l. 8 per tex. ibi tit. 10. par. 6.
Et an talis pœna locum habeat in hærede hæredis si primus hæres decef
sit ante moram. vide. d. gl. 3.
Et an talis pœna locum habeat in filijs vt propter eorum negligentiam
priuentur legitima sibi debita. vide ibidem in gl. 4.
Et an filius legitimam perdet si non fuit exequutus patris sui voluntat
in relictis pīs. vide. d. gl. 4. d. l. & tit. 10. par. 6.
Pœna cognoscentis carnaliter monialem. vide glossam sextam. l. si. titu.
13. par. 6.
Pœna datur in signum culpæ. vide glossam quintam. per textum ibi. in
prologo. 7. par.
Pœna est asserre bonum est propter exemplum vt vnius pœna exemplum
seu metus sit multorum. vid. gl. 6. in. d. prologo.
Pœna capitalis an sit defuncto danda & quando possit. vide glos. l. & l. 7.
tit. 1. par. 7.
Pœna impuberis committentis delictum luxuriæ vel aliud. vide glo. 2.
eum alijs ibi. l. 9. per tex. ibi ut. 1. par. 7.
Pœna turpitiani quæ sit & quando in eam incidat accusator qui postea
non comparet. vide gl. 3. & glo. 9. l. 17. per tex. ibi tit. 1. par. 7.
Pœna producentis instrumentum falsum & quid si hoc non probetur
arguitur tamen plene de falso. vide glossam secundam. l. 28. per text.
ibidem. 1. par. 7.
Pœna an sit danda testi cui crimen vel aliud obiectū fuit propter quod
eius testimonium non valuit. vide glossam primam, & secūdam. l. 29.
per illum tex. ibid.
Pœna proditorum quæ sit & quando eorum bona veniant confiscanda
& qualia non. vide glossam primam. 2. 3. & quintam. cum alijs ibi. l. 2.
tit. 2. par. 7.
Pœna an debeat dari filijs proditorum tam iam natis quam quinati ne-
que concepti fuerant. vide glossam quintam. l. 2. tit. 3. par. 7. & gl. 10.
ibidem.
Et an extendatur ad nepotes vel alios descendentes. vide ibidem in ques
tion. 3.
Pœna non debet extendi vltra proprium casum. vide glo. 10. col. 2. in fi.
d. l. 2. tit. 2. par. 7.
Pœnam non meretur proditor si prodictionem detegit. vide glo. 2. & 3. l.
5. per tex. ibi tit. 2. par. 7.
Pœna maledicentium Principem quæsit. vide glossas. l. 6. per textum. ibi
tit. 2. par. 7.
Pœna subito imponi aliquando expedit reipublicæ. vide glo. 12. ad fin.
l. 5. tit. 6. par. 7.
Pœna qualis infames vel non. vide glossam decimamquartam. 15. 16. &
17. cum alijs ibi. d. l. 5. per tex. ibi.
Pœna maior, si a iudice imposita sit quam debuerat pro aliquo delicto
imponi an illa infamet, vide gl. & l. & tit. 6. par. 7.
Pœna creditoris recipientis duplicem solutionem ciusde debiti. vide
glo. 7. l. 7. tit 7. par. 7.
Pœna facientis falsam monetam qualis sit vide glossa 2. cum alijs ibi. l.
per tex. ibi. tit. 7. par. 7.
Pœna asportantis monetam antiquam in alijs locis extra deputatis ad hoc
per Regem. vide gl. 3. in fi. d. l. 9. tit. 7 par. 7.
Pœna tondentis seu scindentis monetam. vide glo. 4 ibidem.
Pœna robatoris publicæ stratæ vel non consuetæ qualis sit. vide gl. 12.
l. 3. tit 8 par. 7.
Pœna ebrij aliquem occidentis qualis sit. vide glossam septimam. l. per
tex. ibi tit. 8 par. 7.
Pœna medici vel chirurgici qui ob sui imperitiam aliquem occidit qua
lis sit. vide gl. 2. &. 3. l. 6. per tex. ibi tit. 8. par. 7.
Pœna mulieris prægnantis facientis abortum sui culpa quæ sit. vid. per
gl. l. 8 per tex. ibi tit. 8. par. 7.
Pœna martri facientis fieri obortum quæ sit. vide glossam quintam. &
ctæ l 8.
Pœna alicuius extranei facientis mulierem prægnantem abortire. vide
ibidem in gl. 6. &. 7. per tex. ibi.
Pœna castigantis aliquem qui illud faciendo illum occidit. vid. gl. l. & vi
tul. 8. par. 7. per tex. ibi.
Pœna castrantis vel castrari facientis liberum vel seruum. vide per glo.
l. 13. per tex. ibi. tit. 8. par. 7.
Pœna famuli vel serui non defendentis dominum suum. vide per glosl.
16. per tex. ibi tit. 8. par. 7.
Pœna diffamantis aliquem per libellum famosum vel cantilenam pu
blice vel secrete quæ sit, vide gl. l. per tex. ibi. tit 9. par. 7.
Pœna citantis vel accusantis aliquem malitiose vel moueris sibi quere
stionem seruitutis. vide per glossam primam, & secundam. l. 7. per tex.
ibi. tit. 9. par. 7.
Pœna violantium se pulchra. vide per glossas. l. 12. per textum ibi. titu.
9. par. 7.
Pœna facientis asonatam qualis sit, & quando sit danda & quibus. vide
gl. l. 2. per tex. ibi tit 10. par. 7.
Pœna inferentis violentiam cum armis vel sine armis. vide per glo. l. &
&. l. 9. &. 10. tit. 10. par. 7.
Pœna deportationis hodie non est in vsu. vide glo. secundam. l. & tit. 7.
& gl. 2. l. 8. tit. 9. par. 7.
Pœna incendiarij quæ sit & quando veniat imponenda, & quid de iure
canonico. vide gl. l. 9. per tex. ibi tit. 9. par. 7.
Pœna inuadentis rem propria authoritate siue suam siue alienam, & an
si ei iniuste restituere teneatur in foro conscientiæ. vide glos. l. & l. 10. per
tex. ibi tit. 10. par. 7.
Pœna debitoris inuadentis pignus creditori datum propria authorita
te, vide gl. l. & &. 2. l. 13. per tex. ibi tit. 10. par. 7.
Pœna vbi iubetur imponi si non exprimatur qualis, tunc recurritur ad
arbitrium iudicis. vide gl. 8. l. 15 tit. 10. par. 7.
Pœna domini ejicientis per vim fructuarium vel feudatarium a posses
sione, vide gl. 2. l. & 6 tit. 10. p. 7. Et quid e contra. vide ibid.
Et quæ sit extranei pœna hoc idem facientis. vide ibidem in gloss. 3. per
tex. ibi.
Pœna frangentis ereguam vel ea durante occidentis vel percutientis ali
quem vel ad hoc fauentis. vide gl. 3. l. 3. tit. 12. par. 7.
Et quid si cum causa aliquis fregit ereguam vt quia aduersarius prima
rupit. vid. d. gl. 3. ad fin.
Pœna raptorum vel hæredum ipsorum. vide glo. 4. &. 6. l. 2. &. gl. d. l. 3.
per tex. ibi tit. 13. par. 7.
Pœna præstantis opem ad maleficium commissum vel committendum
vide. gl. 12. l. 4. tit. 14. par. 7.
Pœna hospitatorum in cuius hospicium a suis vel ab alijs aliquid furā
tum fuit. vid per gl. l. &. 2. l. 7. tit. 14. par. 7.
Pœna debitoris furantis pignus quod creditori suo dederat. vide glos.
9. per tex. ibi. tit. 14. par. 7.
Pœna artificis fullonis aurtficis vel alterius officialis qui suscepto auro
vel alia re ex qua aliquid facere debuerat dicit illam furtiuam fuis
de per gl. l. 10. per tex. ibi tit. 14. par. 7.
Pœna facientis falsam monetam vel aliquid immiscentis. vide glossam
4. &. 5. l. 15. tit. 14. par. 7. per tex. ibi.
Pœna furantis ligna & affigentis domui suæ. vide per gl. 2. l. 16. per tex.
ibi. tit. 14. par. 7.
Pœna pro furto a minore furioso vel familiari domus facto qualis sit
derur. vide gl. l. 17. per tex. ibi tit. 14 par. 7.
Pœna filij vxoris vel serui furantis aliquid in parua vel in magna quā
tate. vide glo. 2. &. 5. l. 4. & 6 l. 17. tit. 14. par. 7.
Pœna furis furantis in magna vel in parua quantitate qualis sit siue con
tra eum agatur ciuiliter siue criminaliter. vide glo. l. 18. per tex. ibi
tit. 14. par. 7.
Et de pœna aliorum latronum publici, vel grassatorum vel agressorum
itinerum & in quo isti differant. vide glossam quintam supradictā
lum. 2. &. 3. & gl. 6 ibidem.

Et quid

Et quid si furtum tribus vicibus continuatum sit vel fiat cum effractione
aliqua, vid. ibi. gl. 5. col. 3. &. 4. & per totam illam glo.
Pœna piratæ vel cuiuslibet qui in mari furatur, vid. per gl. 7. d. l. 18. per. tex.
ibi. tit. 14. par. 7
Pœna furantis aliquid de loco sacro vel religioso vel de domo priuati
eum do cum armis quæ sit, vide ibid. glo. 8. & 9.
Pœna iudicis furatis vel suscipientis aliquid durante officio, vid. gl. 11.
& l. 18. per tex. ibi. &. l. 14. tit. 14. par. 7.
Pœna præstantis opem furibus vel quibuscunque delinquentibus, vide
glo. 13. d. l. 18. vbi plura.
Pœna persuadentis vel mandantis maleficium committi habet locum eo
perpetrato non ante, vide. d. gl. 13. in fine.
Pœna receptatorum latronum qualis sit & quando & ex quibus delictis
excusentur a puniendi, vide glossam. 14. &. 15. d. l. 18. per tex. ibi. tit. 14.
par. 7.
Pœna Abigeorum qualis sit & quando veniat eis imponenda, vid. gl. l.
& 2. l. 19. per tex ibi. tit. 14. par. 7.
Pœna furantis filium vel seruum alienum causa distrahendi vel habendi
eum sibi sit, vid. gl. l. per tex. ibi. 22. tit. 14. par. 7.
Pœna non permittentis per scrutari seruum alienum vel vxorem in do-
mum suam, vide per glo. 2. &. 3. l. 24. per tex ibi. tit. 14. par. 7.
Et an eadem pœna puniatur iudex si illud perscrutare noluerit, vide ibi-
dem.
Pœna an detur minori qui celauit in domum suam seruum fugitiuum
alicuius, vide glo. l. 25. per tex. ibi. tit. 14. par. 7.
Pœna receptantis seruum alienum in domum suam & quando licet ita
sit non puniatur receptator, vid. gl. l. 24. 25. &. 26. per tex. ibi. titu. 14.
par. 7.
Et quid si talis seruus sit fiscalis vel alicuius ciuitatis, vide glo. l. 28. per il
lam tex. ibi.
Pœna persuadentis seruum vt aliquem maleficium committat vel simi-
le faciat, vide glo. 3. l. 29. per tex. ibi. tit. 14. par. 7.
Pœna vbi applicatur fisco tunc actio dicitur criminalis non ciuilis, vid.
gl. 9. in princ. l. 30. tit. 14. par. 7.
Pœna euellentis limites agrorum vel terminorum sine regis iudicis vel
dominorum licentia qualis sit, vid. gl. l. 5. 6. &. 7. d. l. 30. per tex. ibi.
Pœna mandantis damnum fieri, vide per glossas. l. 3. per tex. ibi. titul. 15.
par. 7.
Pœna medici qui incipit visitare infirmum & illum deserit, vid. gl. 2. l. 9.
tit. 15. par. 7.
Et an debeat habere vicinus qui propter timorem ignis domum vi
dit deijcit & quado, vide gl. 2. l. 12. per tex. ibi. tit. 15. par. 7.
Et an ciuitas vel vicinia teneatur ad contributionem istius domus
deiectæ, vide ibid.
Pœna si soluatur ab vno ex dantibus damnum an & quando & qualiter
ceteri liberentur, vid. glo. 2. d. l. 15. per tex. ibi. tit. 15. par. 7.
Pœna an sit danda accusato de crimine criminaliter si illud ipse cōfessus
fuit in iudicio si appareat postea se mentitum fuisse, vide glos. 9. &. 10.
l. per tex. ibi. tit. l. 13. par. 3. & glos. l. &. 2. l. 17. per tex. ibi. titulo. 15.
par. 7.
Pœna domini cuius bestia fera hominem occidit vel percussit. vide gl.
l. 23. per tex. ibi. tit. 15. par. 7.
Pœna an incurrat pastor vel dominus qui non potuit detinere anima
lia ne intrarent in aliquo termino, vide gl. 2. l. 24. ibid.
Pœna domini vel pasteris qui dolose pecus immisit in agro alieno quę
vide gl. 3. cum alijs ibid. l. 24. per tex. ibi.
Pœna domini ex cuius domo aliquid fuit proiectum si inde damnum se
quatur, vid. gl. l. 25. tit. 15. par. 7. per tex. ibi.
Pœna per statutum simpliciter imposita tunc media pars applicabitur
fisco & media actori, vide glo. 5. ibid.
Pœna euellentis vel scindentis arbores alicuius malitiose, vid. gl. 5. &. 10
cum alijs ibi. l. 28 per tex. ibi. tit. 15. par. 7.
Pœna impedientis alienationem rei faciendo illam litigiosam, vid. gl. 1.
per tex. ibi. l. 31. tit. 16 par. 7.
Pœna qualis detur pro aliquius dolo siue facienti siue occultanti, vide
gl. 2. l. 12. per tex. ibi. tit. 16. par. 7.
Pœna mariti non probantis vxoris adulterium post quā illam de adul
terio accusauit, vide gl. 12. per tex. ibi. l. 1. tit. 17. par. 7.
Et an non meretur maritus qui vxorem adulteram & adulterum tur
piter hærentes interfecerit & quando, vid. gl. 13. &. 14. l. per tex. ibi ti-
tul. 17. par. 7.
Pœna vxoris vel dominæ quæ cum proprio seruuo se immiscuit, vide
gl. &. &. 7. l. 15. ibid. per tex. ibi.
Et quid si non cum seruo sed cum familiari vel famulo se immiscat an ea
dem pœna puniatur, vid. d. gl. 7.
Pœna contrahentis secundas nuptias viuente prima vxore qualis sit &
an inquisitores hæreticæ prauitatis de hoc cognoscere possint, vide
glo. 1. l. 16 per tex. ibi. tit. 17. par. 7.
Pœna stupratoris virginis vel alterius sine viinducens illam blanditijs
& persuasionibus ad libidinem qualis sit & quando in totum culpa
bilis non sit ex quibus prælun. tit. vide gl. 3. l. 2. per tex. ibi. titulo. 19
par. 7.
Et an sibi dotem congruentem dare debeat & qualiter, vid. d. glo. 3. in fi.
& glo. 1. in proœmio tit. 20 par. 6.
Pœna raptoris virginis nuptæ vel religiosæ mulieris qualis sit & quan
do detur vel non, vid. gl. l. 3. per illum tex. ibi.
Et an solus raptus sufficiat ad incurrendam raptum pœnam si fine cō-
missione fiat, vide gl. 2. d. l. 3.
Et an raptor liberetur a pœna mortis si cum rapta matrimonium cō. ra-
xit, vide glo. 3. ibid.
Pœna masculorum vel fœminarum agentium contra naturam & luxu-
riantes qualis sit, vide glo. 1. in proœmio tit. 21. par. 7.
Pœna leonis vel ribaldi qualis sit & quando ei detur, vid. gl. 1. 6. &. 7. cū
alijs ibi. l. 2. per tex. ibi. tit. 22. par. 7.
Pœna iudæorum facientium aliud vltra id quod sibi permittitur, vide
glo. 3. l. 2. titulo. 24. par. 7.
Pœna iudæi fornicantis christianam, vide glo. 1. l. 9. per tex. ibi. titu. 24.
par. 7.
Pœna christiani facientis se sarracenum qualis sit, vid. glo. 1. 2. &. 5. l. 4. per
tex. ibi. & gl. 1. l. 5. per tex. ibi. tit. 25. par. 7.
Pœna vxoris vel mariti ad inhidelitatem transeuntis, vid. gl. l. 6. per text.
ibi. tit. 25. par. 7.
Pœna confiscationis bonorum a potestate an veniat ponenda post quin
quennium a die mortis ipsius, vid. glo. 3. l. 7. ibid.
Pœna quando non sit danda christiano qui ad infidelitatem transiuit, vi-
de glo. l. 8 per tex. ibi. tit. 25. par. 7.
Pœna sarracen cognoscentis cernaliter christianam, vide glo. 1. l. 10. per
tex. ibi. tit. 25. par. 7.
Pœna an debeat dari hæreticis non relapsis si pœniteant statim & conti
nuo redeant ad fidem, vide glossam. 3. & 7. in princip. l. 2. titulo. 26.
par. 7.
Et quando dicantur continuo vel confestim redire ad fidem vt euitent
pœnam, vid. d. gl. 3. col. 1. q. 2.
Et licet hæretici euadant pœnam mortis si continuo redeant non tamen
euadunt pœnam perpetui carceris, vid. gl. 3. supra. d. col. 2.
Et qualis pœna sit danda hæreticis credentibus & qui ita dicantur, vide
ibid. in gl. 7. &. 8.
Pœna receptatorum hæreticorum qualis sit. vid. glo. 1. l. 5. per tex. ibi. ti-
tul. 26. par. 7. & glo. 1. l. 6 ibid.
Et an filio receptanti patrem suum hæreticum pœna dari debeat & quā-
do, vid. d. gl. 1. d. l. 6. ibid,
Pœna desperantis seipsum qualis sit. vide glossam. 1. l. 2. titul. 27. partita
septima.
Pœnam non meretur iudex neque alius qui legis authoritate aliquem
occisit & an iste talis peccet mortaliter, vide gloss. 4. legis. 3. titulo. 27.
par. 7.
Pœna quando maior sit nobili quam innobili danda, vide gl. 1. l. 2. tit. 28
par. 7.
Pœna qualis danda sit blasphemis qualiscunque status siue conditionis
sint, vid. gl. l. 2. 3. 4. 5. &. 6. tit. 28. par. 7.
Pœna ciuilis & quæ blasphemis detur an tollatur per pœnitentiam per
sacerdotem sibi datam, vide glo. 2. l. 4. tit. 28 par. 7.
Pœna blasphemantis facto qualis sit, vide glossam primam. l. quinto. per
text. ibi.
Pœna custodis carceris qui simul cum carcerato aufugit qualis sit, vide
gl. 2. l. 9. per tex. ibi. tit. 29. par. 7.
Pœna qualis custodi carceris danda sit si carceratus aliquis aufugiat &
quando, vide glo. 12. per tex. ibi tit. 29. par. 7.
Pœna carceratorum frangentium carceres, vide glossas. l. 13. per tex. ibi.
tit. 29. par. 7.
Et quid si aufugiant custodis negligentia interueniente an tunc mitius
puniantur, vide glo. 5. ibid.
Pœna qualis debeat dari eximentibus per vim aliquem a carceribus, vi-
de glo. 1. per tex. ibi. l. 14. tit. 29. par. 7.
Pœna facientis carcerem de nouo in aliquo loco sine principis licentia, vi
de glo. l. 15. tit. 29. par. 7.
Et an sufficiat facere vel requiratur quod in ea aliquos intromittat & pu
niat, vide ibi glo. 2.
Et an tortura sit pœna & quando, vide glossam primam. l. 1. titu. 30. par
tita 7.
Et minquam tortura debet alicui imponi pro finali pœna delicti, vide
glo. 14. in princ. l. 4. tit. 30. par. 7.
Pœna quæ sit & quando veniat danda, vide glossas. l. 1. per tex. ibi. tit. 31.
par. 7.
Pœnam cogitationis nemo meretur & quando sic, vide glo. 1. cum alijs
ibi. l. 2. per tex. ibi. tit. 31. par. 7.

Et quando

Universidad de Deusto
Biblioteca

Et quando affectus vt conatus sufficiat vel eadem pœna puniatur, vide glo.4.ibid.m per tex.ibi.iunctis ibi glosiis.8.9.&.10.
Pœna est multiplex & iudex non potest extranea genera pœnarum ponere, vide glo.1.cum alijs ibi.l.4.per tex.ibi.tit.31.par.7.
Pœnam an cuitet mãdans delictum fieri si mandatum reuocet reintegra vide glo.8.l.2.tit.31.par.7.
Pœna triremium (id est galerarũ) an marito dari possit reclamante vxore. vide glo.4.d.l.4.tit.31 par.7.
Pœna perpetui carceris quibus detur de iure canonico vel ciuili & quando, vi le gl.8.d.l.4.per tex.ibi.
Pœna perpetui carceris æquiparatur morti, vide.d.gl.8.
Pœna perpetui carceris imponitur a iure canonico in casibus in quibus de iure ciuili imponitur pœna mortis, vdie ibidem.
Pœnam exilij perpetui a regno an imponi possit per iudices causarum criminalium curiæ vel regalium cancellariarum & quis pœnam istam imponere possit, vide glo.1.l.5.per tex.ibi.tit.31.par.7.
Et de pœna iudicis dantis pœnam insolitam. vide glossam octauam, dict.l.sextæ.
Pœna etiam quando certa statuitur pro aliquo delicto an iudex mutare eam possit considerato statu delinquentium & quando & qualiter siue senex siue maior vel mulier sit delinquens, vide gl.1.cum alijs ibi. l.8.per tex ibi.tit.31.par.7.
Pœna maior est danda seruis quam hominibus liberis, vid.d.gl.1.d.l.8. per tex ibi.
Pœna aliter seni quam inueni dari debet & potest alterari ratione senectutis, vide gl.3 ibi.
Pœna quando propter senectutem vel minorem ætatem alterari neque dari possit, vide gl.5.6.& 7.l.9.per tex.ibi.tit.1.par.7.&.gl.3.4.5.&.6. l.8.per tex.ibi.tit 31.par.7.
Pœna relegati ad tempus vel perpetuo frangentis exilium. vide per glo. l.1.o.tit.31.par.7.per tex.ibi. & an iudex inferior possit tollere vel infulgere exilium, vide glo 3.ibid.
Pœna delinquentibus in publicum dari debet non in secreto, vid.gl.l.11 tit.31.per tex ibi.par.7.
Pœna frangentis homagium, vide glossam quintam.ad fin.l.26.titul.1 1 par.3.
Pœna ignis debet hæreticis dari, vide glo.7.&.9.l.2.per tex.ibi.titul.26 par.7.
Pœna fustigationis non datur nisi tantum vilibus personis, vide glo.15. l.5.per tex.ibi.tit.6.par.7.
Pœna iuxta habentis mancipium christianum, vide glo.2.l.10. per text. ibi.tit.24.par 7.
POENA CLERICORVM, & prælatorum sacerdotis.
Pœna sacerdotis cognoscentis carnaliter suam filiam spiritualem, vide glo.2.l.33.tit.4.par.1.
Pœna naturalis clericorum habentium concubinas est excommunicatio gl 3.in med.l.18.tit.6.par.1.
Pœna prælatorum immoderate aliquem castigantium, vide glo.3.l.5 6. tit.5.par.1.
Pœna clericorum ludentium, vide glo.3.l.57.tit.5.par.1.
Pœna clericorum negotiatorum si post admonitionem non desistant, vide glo 3.l.46 tit.6.par.1.
Pœna clericorum recipientium ad sepulturam quem ecclesia non admittit. vide glo.6.l.10.tit.13.par.1.
Pœna prælatorum seu aliorum clericorum male res ecclesiæ alienantes vide glo.2.cum alijs ibi.l.11.tit.14 par.1.
Et verum tales pœnas euitabunt restituendo rem sic male alienatam ante litis contestationem, vide gl.5.d.l.11.
Pœna clerici contrahentis matrimonium scienter si erat in sacris constitutus quæ sit, vide glo.2.l.41.tit.6.par.1.& glo.1.2.&.3.l.3.titul.21. par tita.4.
Et an pœna ista locum habet tantum quando scienter contraxit licet nõ publice neque in facie ecclesiæ, vid.d.gl.2.d.l.41.
Pœna.l.si quis in tantam. C. vnde vi. an habeat locum contra ecclesiam quando eius prælatus communicato consilio aliquam violentiam fecit, vide gl.1.&.2.l.17.tit.10.par.7.
Et an contra vniuersitatem quando eius rectores aliquid gesserunt violenter, vide glo.5.&.6.d.l.17.
POENA TABELLIONIS regis reuelantis secreta regis vel alium contra suum officium facientis, vide gloss.7.per tex.ibi.l.8.titu.9.partita secunda.
Et quid in aliis rabellionibus, vi le ibidem in glo 8.
Pœna tabellionis facientis instrumentum in fraudem vsurarum, vide gl.5.l.4.tit.19 par.3.
Pœna rabellionis nolentis facere instrumentum quæ est & æqualis eis imponi soleat, vide glo.7.l.4.tit.19 par.3.
Pœna tabellionis regis vel ciuitatis seu villæ facientis falsitatem, vid glo.2.4.&.6.l.16.tit.19.par.3.
Pœna tabellionis recipientis plus quam est eis concessum & taxatũ pro instrumentis faciendis, vide glo.1.l.15.tit.19.par.3.
Pœna falsi punitur tabellio qui protocolum celat & negat se fecisse instrumentum, vide glo.2.l.8.tit.19.par.3.
Pœna amissionis manus quæ tabellioni datur qualiter exequatur si ille vnam tantum vel nullam habeat, vide gl.6.l.16.tit.19.par.3.
Pœna tabellionis constituti super præda si ibi falsitatem committat, vide glo.6.col.2.l.16.tit.19.par.3.
Pœna tabellionis qui cum priuatus esset instrumentum fecit qualis sit, vide glo.1.l.1.tit.7.par.7.
Et quid si nunquam fuit creatus tabellio & instrumentum fecit qualiter tunc puniatur, vid.d.glo.1.
POENA OCCIDENSTIS vel quasi in ecclesia dum horæ dicuntur est mortis, vide glo.2.l.9.per tex.ibi.tit.18.par.1.
Pœna occidentis vel percutientis aliquem coram rege, vid.gl.2.l.2. per tex.ibi.tit.16.par.2.
Pœna occidentis vel percutientis aliquem in curia regis quæ sit, vid.gl. 9.iuncto tex.ibi.l.3.tit.16.par.2.
Pœna magistri occidentis discipulum illum castigando vel si alterin castigando excesserit qualis sit, vide glo.5.l.11.per tex.ibi.tit.8.par.5.
Pœna occidentis seipsum quæ sit & quid si non se interfecerit sed tamen se interficere voluit, vide glossam.3.4.&.5.cum alijs ibi.l.24.titulo, 1. par.7.
Pœna occidentis aliquem veneno quæ sit, vid.glo.4.l.7.tit.8.par.7.per tex.illum ibi.
Pœna & quid occidente transfugam vel depopulatorem agrorum, vid. gl.8.&.9.l.3 per tex.ibi.tit.8.par.7.
POENA MORTIS non habet locum vbi fuit facta confiscatio bonorũ, vide glo.6.per tex.ibi.l.20.tit.13 par.2.& glo.3.l.2.tit.14.par.2.quod intellige cum.d.gl.3.iuncta glo.8.ibi.
Pœna mortis puniuntur hæretici per leges ciuiles quæ de iure canonico bene obseruantur, vide glossam tertiam circa finem.l.quintæ.titul.1. par.4.
Pœna mortis imponitur nutrito si nutritorem criminaliter accusauerit, vide glo.4.per tex.ibi.l.3 tit.20.par.4.
Pœna mortis vel abscisionis membri an æquiparentur, vi.gl.6.l.4.tit.7 par.6.
Pœna mortis naturalis an cadat in seruum& quam aliam pœnam sustinere possit, vide glo.1.l.10 per tex.ibi.tit.1.par.7.
Pœna mortis quando alicui danda est quid iudex prius inspicere debet & facere tenetur, vide glo.2.l.26.tit.1.par.7.
Pœna mortis detur vendenti venenum vt alius occidatur & quando, vide glossam.2.cum alijs ibi.l.7.tit.8.par.7.per illum tex.ibi.& gl.3.l.9 tit.15.par.7.
Pœna mortis an detur homicidæ siue nobilis siue plebeius sit & quid si proditorie fiat, vide glo.1.l.15.tit.8.par.7.
Pœna mortis an per iudicem imponi possit quando eius arbitrio pœna commissa fuit, vide glo.11.l.21.tit.9 par.7.
Pœna mortis debet dari ponenti scalas ad muros vel ad fenestras alicuius causa violandæ castitatis alicuius puellæ & an eadem pœna furiosus fineatur, vide glossam quintam.colum.4.ad medium.l.18, titulo.14. par.7.
Pœna mortis vel alia quando dari debeat percutientibus vel occidentibus aliquem simul si ignoratur quis eorum percusserit vel quis letaliter percusserit vel quis primo vel vltimo percusserit, vide gl.1.l.15.tit.15.par. per tex.ibi.
Et quid si ignoretur ex quo vulnere perierit vel occisus fuit & quid si multum vulnus erat letale & nihilominus mortuus fuit & alia infinita in ista materia, vide per.d.gl.1.l.15.vsque ad fin.
Et an quando non constat quis fuerit principalis in vulnerando an contra alios vt auxiliantes procedi possit ad condemnationẽ, vide ibidẽ
Pœna mortis debet dari credenti erroribus hæreticorum licet non operetur, vide glo.11 l.2.tit.26 par.7.
Pœna mortis debet dari assessinis & eorum mandatoribus, vide gloss. &.6.l.3.tit.27.par.7.
Pœna mortis an venlat imponenda pro delicto partus suppositi, vide glo.4.l.6.tit.7.par.7.
Pœna mortis non debet a iudice dari ex suspicionibus, vide gl.1.l.7.per tex.ibi.tit.31.par.7.
Pœna mortis debet dari eximentibus aliquem reum maleficæ artis per vim a carceribus. vide glo.1.l.14.tit.29.par.7.
Pœna mortis an mereatur ille qui animo occidendi aliquem illum insidiauit licet non occidat glo.4.l.2 tit.31.par.7.
Pœna mortis in quibus casibus pro facto vel dicto detur, vide gl.2.l.5. tit.31.par.7.
Pœna mortis quando detur pro delicto solo consilio commisso, vi.gl.5. l.3.tit.31.par.7.
Pœna mortis si alicui dãda sit poterit iudex inter pœnas mortis arbitrare & quam

re & quam velit dare, vide glo.6.l.61.tit.31.par.7.
Differens pœnam mortis plebeijs & vilibus dari debet quam nobilibus, vide ibidem.
Pœna non debet mulieri prægnanti dari quousque pariat, gl.4.l.11.ibid
Quando pœna mortis alicui data suspendi debeat ad tempus vel non vide ibidem glo.4.
POENA AMPVTATIONIS MEMBRI.
Pœnam fistonis manus qualiter exequatur si ille vnam tantum vel nullam habet, vide glo.6.l.16.tit.19.par.3.
Pœna amputationis manus datur falso tabellioni & exactori falso tributorum, vide gl.5.l.6.tit.7.par.7.
POENA AVXILIANTIVM, & an eadẽ pœna imponatur auxilianti quæ inferri solet inferenti vel percutienti & quando, vide glo.3.l.3.titul.16.par.2.
Quid si ignoretur quis eorum letaliter illum percusit quæ pœna illis imponi debeat, vide ibidem.
Pœna auxiliantis aliquem ad maleficium committendum quæ sit, vide glo.12.l.4.par.7.
Pœna auxiliantis quibuscunque delinquentibus, vi. per gl.13.l.18.tit.14. par.7.
POENA HOMICIDAE an detur occidenti hominem monstruosum & quid de illo qui fecit mulierem abortire, vide gloss.1.l.1. titulo octauo. par.7.
Pœna homicidij an detur occidenti hominem, qui ad furcas ducebatur, vide glo.2.ibidem.
Pœna homicidæ an detur pueris qui colluctando inter se & proijcientes lapides occidatur aliquis, vide glossam.2.d.l.1.titulo octauo. partita septima.
Pœna homicidij an detur illi qui ad mandatum tyranni aliquem occidit, vide glo.2.d.l.1.&.glo.3.l.8.
Pœna homicidæ an detur illi qui se defendendo aliquem occidit, vide glo.2.tit.8.par.7.
Pœna homicidæ an puniatur pater maritus vel frater qui aliquem volentem stuprare per vim vxorem filiam vel sororem occiderunt & quid occidente latronem nocturnum vel alium, vide gl.12.3.&.4.l.3.per tex.ibi.tit.8.par.7.
Pœna homicidæ an puniatur ille qui casu fortuito & sine culpa sua aliquem occidit, vide glo.1.l.4.per tex.ibi tit.8.par.7.
Quid si culpa præcesserit casum homicidij & qualis ista esse debeat & ex quibus talis culpatus videatur, vide gl.1.l.5.per illum tex.ibidem tit.8. par.7.
Pœna homicidij an puniatur occidens dormientem qui illum offendebat, vide glo.6.l.5.tit.8.par.7.
Pœna homicidæ & an detur pœna mortis homicidæ siue nobilis siue plebeius sit & quid si proditorie fiat, vide glo..1.l.15.tit.8.par.7.
POENA REVELANTIS Regis secretum, vide glo.8.iuncto tex.in.l.5 tit.9.par.2.
Pœna reuelantis aduocati parti aduersæ instrumenta seu secreta suæ partis qualis sit, vide glo.6.l.1.per tex.ibi.tit.7.par.7.
POENA OFFICIALIS Regis non interponentis se in medio dum vicini aliquos rixare, vide glo.7.l.20.tit.9.par.2.
Pœna gubernatoris officialis nauis qui fraudulenter fecit aliquid vt naufragium pateretur vel ipse haberet occasionem furandi quæ sit, vid. gl.1.l.10. per tex ibi.tit.9.par.5.
Pœna artificis fullonis vel alterius officialis qui suscepto auro vel alia re qua aliquid facere debuerat dicit illam sibi furatam, vid.per gl. per tex.ibi.tit.14.par.7.
Pœna officialis a rege constituti in certo loco vt numos expendat inter alienos si illos conuertat in sui commodum, vid.gl.1.&.3.d.l.14.tit.14 par.7.
POENA CONSANGVINEORVM Regis illum non obedientium, vid. gl.1.iuncto tex.ibi.l.2.tit.8.par.2.
POENA CORPORALIS diuersimode habetur circa personas in dignitate positas quam erga alios, vide gl.18.l.3.tit.16.par.2.
Pœna corporalis nobilibus sicut ignobilibus ponitur quando nobilis pœna æque nobilem delinquit, vid.gl.5.l.25.tit.22.par.3.
Pœna corporalis maior est quauis alia pœna pecuniaria, vid.gl.13.l.4.titol.7.par.6.
Pœna corporalis nunquam potest imponi pro sola contumacia, vi.gl.4. l.10.tit.29.par.7.
POENA INIVRIANTIVM inquisitoribus a rege missis, vide gl.1.l.8 tit.7.par.3.
Pœna iniuriantis iudicem siue appellando ab eo siue aliter quæ sit, vide gl.1.l.2.6.tit.23.par.3.
Pœna iniuriantis iam mortuum & eius hæredes, vid.gl.2.3.&.4.l.13.per tex.ibi.titu.9.par.7.
Quando iniuriatus agit ciuiliter contra iniuriantem ad pœnam pecuniariam qualiter tunc sit procedendum & an pœna parti iniuriatæ sit applicanda & alijs in hoc, vid.gl.5.6.&.7.l.21.tit.9.par.7.per tex.ibi.
POENA FALSI an habeat locum vbi falsitas non fuit parti aduersæ contraria, vide glo.5.l.15.tit.6.par.3.
Pœna falsi puniuntur tutores non reddentes rationem minoribus factis maioris, vide glo.1.l.6.tit.11.par.3.
Pœna iurantis falsum, vide glossam secundam.&.3.l.26.titul.vndecimo. par.3.
Pœna falsi punitur tabellio qui protocolum celat & negat se fecisse instrumentum, vide glo.2.l.8.tit.19.part.3.
Pœna falsi campionis quæ sit, vide glossam primam.l.3.titulo quarto. par.7.
Et an per pactum possit quis se obligare ad pœnam criminis quod non commisit, vide glo.3.l.2.tit.15.par.7.
Pœna falsi punitur iudex vel tabellio qui ante publicationem manifestauit dicta testium vel legere passus fuit, vid.gl.5.l.1.tit.7.par.7.
Pœna falsi an incidat testis qui ob dicendum verum testimonium pecuniam recepit, vide gl.12.l.1.tit.7.par.7.&.gl.1.l.15.tit.16.par.3.
Pœna falsi quibus & ex quibus causis & quando detur, vid. gl.l.1.2.3.& 4.&.5.cum alijs ibi.tit,7.par.7.
Pœna comittentis falsitatem qualiscunque sit committens qualis sit, vid. per gl.l.6.per tex.ibi.tit.7.par.7.
Pœna vtentis falsis mensuris seu ponderibus qualis sit, vide gl.3.4. &.5. l.7.per tex.ibi.tit.7.par.7.
Pœna falsi an puniatur testis qui in causa criminali deposuit parte non citata glo.3.l.11.tit.8.dar.7.
Pœna falsi an detur proponenti accusationem falsam, vid.gl.1.l.7. tit.9. par.7.
POENA IVDICIS male inquirentis siue præuaricetur siue calumnietur qualis sit, vide gl.6.l.12.tit.17.par.3.
Pœna iudicis vel tabellionis reuelatis secretis dicta testium ante ipsorum publicationem, vide glo.5.l.1.per tex.ibi.tit.7.par.7.
Pœna iudicis qui falsæ aliquem ad mortem damnauit vel ad perpetuum exilium, vide gl.1.&.2.l.11.per tex.ibi.tit.8.par.7.
Pœna iudicis non concedentis appellationem vel aliter iniuriantis appellantem quæ sit, vide glo.1.&.2.l.4.tit.10.par.7.
Pœna iudicis in iusti aliquem torquentis siue illum occidat vel feriat siue mali non faciat, vide gl.14.l.4.per tex.ibi.tit.30.par.7.
Et quid si iudex aliquem iuste torqueri fecit excessit tamen modum in torquẽdo siue dolose siue culpabiliter qualiter tunc veniat puniẽdus, vid.d.gl.14.d.l.4.
Et an tortura sit pœna & quando, vide glossam primam.l.1.titul.30. partita.7.
Et nunquam tortura debet alicui imponi pro finale pœna delicti, vide glo.14.in princ.d.l.4.
Et quid si iudex seruauit modum in torquendo sed tortus debilitare natura sustinere non potuit & mortuus fuit an & quando tunc teneatur & puniri possit, vid.d.gl.14.in fin.
Pœna quæ a iudicibus dari non debeat, vide glo.1.6.per tex.ibi.titu.31. par.7.
POENA ASSESORIS recipientis aliquid in secreto a partibus, vid.gl. 4.l.3.tit.21.par.3.
POENA ADVOCATI præuaricatoris quæ sit, vide glo.33.l.15.titu.6. par.3.
Pœna aduocati consulentis parti eius quod instrumenta falsa producat & quid si illa falsitas non sit parti aduersæ nociua, vid.gl.5.l.8.tit.6. par.3.
Pœna aduocati reuelantis parti aduersæ instrumenta seu secreta sua per tis qualis sit, vid.gl.6.l.1.per tex.ibi.tit.7.par.7.
POENA INCESTI VEL INCESTVOSI, & pœna incesti punitur ille qui de adulterio fuit accusatus si tunc ei incestus probetur, vid.gl.11 l.1 6.tit.22.par.1.
Pœna per.II. imposita contra cõtrahentes incestas nuptias an imponatur secundum computum iuris canonici vel ciuilis, vid.gl.4.l.3.tit.6.p.4.
Pœna incestuosi quæ sit & quando & in quibus locum habeat & qualiter vide glossas.1.1. per tex.ibi tit.18.par.7.
POENA ADVLTERII, & pœna criminalis si debeat pro adulterio imponi secundum leges an illam imponere possit iudex ecclesiasticus quando mulier non est de temporali iurisdictione ecclesiæ, vid.gl.10. 1.2.tit.8 par.4.
Pœnam adulterij non debet sustinere mulier coniugata quæ vi ad illud fuit compulsa & quid, si vis non fuit præcisa sed conditionalis & quid si maritus illam præmouit vt ad id faceret ne vi hostium opprimeretur & ipsa fugere noluit, vide glossam primam.per tex.ibi.l.7.titu. nono. par.4.
Pœna mulieris facientis a luiterium est vt dotem & donationem propter nuptias viro suo restituat, vide glossam quartam.per tex.ibi. l.12 tit.9 par.4.
Pœna adulterij vel a lulteræ probato ipsorum adulterio, vide gl.13.6.7.

Universidad de Deusto
Biblioteca

l.15.per illum tex.ibi.tit.17.par.7.
Pœna vxoris vel dominæ quæ curo proprio seruo adulterium fecit, vide gl.6.7.& 8.ibidem.
Et quid si non cum seruo sed cum familiari vel famulo se immisceat an eadem pœna puniatur, vid.d.gl6.7.
POENA SACRILEGII cui applicetur, vide gl 5.l.4.tit.18.par.1.&l.10 tit.18.par.1.
POENA STVPRI VEL STVPRATORIS.
Pœna stupri an hodie sit mutata in muliere sicuti est in pœna adulterij, vide gl 5.in princ.l.11.tit.13.par.6.
Pœnam stupri an patiatur mulier sicuti & vir, vide dictam glossam.5.in principio.
Pœna stupratoris virginis vel alterius sine vi inducens illam blanditiis & persuasionibus ad libidinem qualis sit & quando in totum culpabilis non sit & ex quibus præsumetur, vid.glo.1.l.2.per tex.ibi.titul.19. par.7.
Et an sibi dotem congruentem dare debeat & qualiter, vid.d.gl.3.in fin. & glo.1.in proœmio tit.20.ibid.
Pœna intentantis facere stuprum licet ad effectum non deuenerit, vide gl.5.l.2.per tex.ibi.tit.31.par.7.
Pœna stupratoris an detur stupranti puellam nondum viri potentem, vide.d.gl.5.
POENA PECVNIARIA in qua filius propter suum delictum fuit cõdemnatus an a patre solui debeat saltim respectu legitimæ vel alimẽtorum quæ filio debentur, vide glossam.11.l.2. titulo decimonono. par.4.
Pœna pecuniaria an cadat in seruum, vide glossam.3.l.10. titulo primo. par.7.
Et an Baptismus liberet aliquem a pœna spirituali vel temporali?, vide gl.1.l.12.tit.1.par.7.
Pœna pecuniaria potest per iudicem in corporalem alterari propter cõsuetudinem delinquendi, vide glo.10.l.8.tit.31.par.7.
POENA EXTRAORDINARIA quando locum habet, vide regulam generalem gl.6.l.11.tit.25.par.4.
POENA ALIENANTIVM, & pœna si imponatur alienãti aliquam rẽ non solum ipse sed etus successeor in pœnam incidet si aliquando alienationi consentiret, vide gl.1.columna.in fin.cum prin.sequentis.l.10. tit.26.par.4.
Et quid si alienet in eum qui proximo loco succedere debet in maioria an & hic in pœnam propter alienationem incidat, vide ibidem col.2. quæst.7.
Et quid si alienetur debita testatoris soluantur an tunc ad pœnam teneatur propter talem alienationem, vide in.d.gl.1.col.2.q.11.d.l 10.tit.26 par.4.
Et an alienans in istam pœnam incidat si rem alienari prohibitam in sequentem in gradu alienauerit, vide dictam glossam primam..colu.2. quæst.12.
Et quid si alienatio fiant sic requisitis necessarijs an tunc alienã rem prohibitam in pœnam incidat, vide ibid.in quæst.3.
Pœnę impositæ alienanti rem maioriæ an habeant locum in filio primogenituræ in quem fuit maioria facta si ipse alienet, vide ibidem in quæstione.15.
Pœnam alienantis rei prohibitæ alienari an in currat possessor maioriæ qui patitur magnatem esse in possessionem talis maioriæ neque ab eo illam petijt, vid.ibid.in.quæst.16.gl.1.l.10.tit.26.par.4.
Et an incidat in pœnam alienationis bonorum maioriæ possessor ipsius qui remisit hypothecam quã habeat in bonis emphyteoticarijs quæ erant maioriæ annexam ad securitatem, vid.gl.1.col.3.q.21.d.l.10.tit. 26.par.4.
Pœnam an incurrat illi qui vendidit minimam rem maioriæ cuius ipse possessor, vid.ibid.q.22.
Pœna imposita vni vocato si alienet rem maioriæ ad alios sequentes extenditur, vide ibid.q.27.
Pœna imposita contra vendentes rem maioriæ an habeat locum in proximioribus successoribus ibidem consentientibus, vide ibidem in quæstione.29.
Pœna imposita contra alienantem rem maioriæ an habeat locum ante rei traditionem vel postea, vid.in.d.quæst.29.
Et an in pœnam alienantis incidat successor qui rem prohibitam alienari a testatore & prædecessore suo alicui legatam ipse soluerit & ex eo alienationi consentire visus sit, vid.glo.1.col.4.quæst.33.l.10. titulo.26. par.4.
Pœnam alienantis maioriam an incurrat ille qui cum super maioriam esset litigium fecit compromissum in arbitrum si ipse illud condemnauerit, vid.gl.1.col.4.q.41.l.10.tit.26.par.4.
Pœnam alienantis maioriam an incidat filius vel proximior successor qui alienationi rei maioriæ consensit quando ad alienandum possessor maioriæ licentiam regis habeat, vide gl.1.col.5.quæstione.44.l.10. titulo.26.part.4.
Pœna emphyteoticæ alienantis rem emphyteoticam irrequisito domino quæ sit, vid.gl.ti.& alias omnes ibi.in.l.29.tit.8.par.5.
Pœnam alienantis rem maioriæ an incurrat ille qui illam fusit, vid.gl.4 col.8.in princ.quæst.7.l.6.tit.11.par.6.
Pœna vendentis rem duobus qualis sit, vide gl.6.&.7.l.7.per tex.ibi.tit. 7.par.7.
POENA DVPLI ET QVADRVPLI, pœna duplicis stipulationis si res cuincatur est multum consueta in venditionibus rerum & an habeat in se tacitam conditionem si eu incatur sibi vel hæredi, vid.gl.1. l.5.6.tit.18.par.3.
Poena dupli apposita in sententia non soluenti quando habeat locum quando vero non, vid.gl.5.l.22.tit.22.par.3.
Pœna quadrupli imponitur rapienti aliquid ex naufragio, vid.gl.3.l.1 per tex.ibi.tit.9.par.5.
Pœna ciuilis applicanda fisco an possit excedere quadruplum & quãdo fic, vide ibi glo.5.
Et quid si pro aliquo delicto sit alicui imposita pœna.10.& cum non haberet vnde solueret superuenit ei hæreditas matris suæ quam renuntiauit an dolose renuntiasse videatur & an possit fieri executio an illa repudiatis, vid.gl.2.l.12.tit.10.par.5.
Pœna reddendi arras duplicatas vel quadruplicatas an habeat locum de iure canonico vel de iure partitarum & quare non, vide gl.6.l.8.tit.18.par.3.
Pœna dupli quando detur propter vnum delictum ex vno facto tantum proueniens, vide gl.5.l.13.tit.1.par.7.
POENA FIDEIVSSORIS non sistentis aliquem in iudicio cui applicetur si illum non sistat & an parti, vide gl.3.l.18.tit.12.par.5.
Pœna fideiussoris si reus aufugiat qualis sit & quando ei danda sit vel nõ vide gl.1.10.per tex.ibi.tit.29.par.7.
POENA PROHIBENTIS aliquem testare quæ sit & an ista sit iusta exhæredationis causa, vid.gl.1.&.2.l.26.per tex.ibi.tit.1.par.6.& gl.1.29.per tex.ibi.tit.1.par.6.
Pœna prohibentis testare peregrinos, vid.gl.1.per tex.ibi.l.10.tit.1.par. 6.& debet quis puniri in eo in quo delinquit, vid.gl.3.d.l.10.
POENA RESISTENTIS & non patientis perscrutari de nocte per officialem qui gerit arma prohibita, vid.per glossam.4.l.17. titul.sexto. par.6.
Pœna resistentis & non permittentis perscrutari seruũ alienum vel vxorem in domum suam qualis, vide gl. 2.&.3.l.24.per tex.ibi.titulo.4. par.7.
Et an eadem pœna puniatur iudex si illud perscrutare noluerit cõtra resistentem, vide ibidem.
POENA MATRIS, PATRIS VEL FRATRIS & pœna patris vel alterius ejicientis filium suum ad portas ecclesiæ vel alibi, vid.gl.1.l.4 tit.20.par.4.
Pœnam patris an mereantur filij & vxor patris proditoris & qua ratione, vid.gl.1.l.12.tit.25.par.4.
Pœna matris non petentis tutorem filio suo minori vel aliorum consanguineorum quæ sit, vid.gl.4.&.5.l.12.per tex.ibi.tit.16.par.6.
Et quando mater vel alij excusentur licet tutores non petieris, vide gl.5. dict.l.12.
Pœna matris transeuntis ad secundas nuptias non petito prius filijs suis tutore vid.d.gl.5.in fi.d.l.12.
Pœna fratris accusantis fratrem vel socij honestæ societatis qui socium suum accusat, vid.gl.17.l.2.tit.1.par.7.
Et ex maioritate pœnæ cognoscitur maioritas criminis, vi.gl.4.ad fi.l.4. tit.1.par.7.
Pœna patris occidentis filium siue legitimum siue naturalem tantum gl. 2.cum aliis ibi.l.12.per tex.ibi.tit.8.par.7.
Et qualis detur aliis descendentibus vel ascendentibus, vid.gl.d.l.12.per tex.ibi.
Pœna patris non debet nocere filijs vel vxori eius, vid.glo.4.&.2.l.3.per tex.ibi.tit.31.par.7.
POENA TVTORIS VEL CVRATORIS non facientis inuentarium qualis sit, vid.gl.2.l.15.tit.16.par.6.
Pœna tutoris non redentis bonam rationem minori suo, vid.glo.5.d.l.2. tit.16.par.6.
Pœna tutoris qui male bona minoris sui administrauit quæ sit, vid. glo. 1.4.per tex.ibi.tit.18.par.6.
Pœna tutoris vel curatoris contrahentis matrimonium cum eius nutore, vide glo.1.l.9.per tex.ibi.tit.17.par.7.
POENA TALIONIS an sit in vsu & quando marius accusat vxorem de adulterio an debeat se inscribere ad pœnam talionis, vi.gl.2.&.3.l.13.tit.9.par.4.
Et an accusator tacite videatur se obligare ad pœnam talionis, vid.d.gl. 2.d.l.13.
Et licet in scriptio ad pœnam talionis esset non tamen cessabit pœna talionis

damnatoris accusantis, vide ibid.in fin.d.gl.1.
Et qualis ista pœna esse debeat quando talis inscriptio cessat. vide ibid. in fin.& vid.glo.10.&.11.l.26.tit.1.par.7.
Pœna talionis an detur accusatori desistenti ab accusatione quando fuit crimen quod abolitione non deletur, vide glossam.8.l.19. titul.1. par.7.
Pœna talionis quando sit accusatori danda si delictum non probet & quando non, vide glo.1.20.& gl.10.cum sequentibus.l.26.per tex.ibi tit.1.par.7.
POENA NEGANTIS sacramenta pro vt ab ecclesia sunt ordinata, vide gl.1.fi.tit.4.par.1.
Pœna negantis se fuisse citatum si de mandato conuincatur quæ sit, vide gl.6.l.8.tit.7.par.3.
Pœna negantis se damnum dedisse si postea illud sibi probetur qualiter puniatur, vid.gl.1.3.&.4.l.16.tit.15.par.7.
Regula in minore vel vxore negante, vid.gl.1.&.4.ibid.
Pœna negantis depositum qualis sit si ei postea probetur contrarium & teneatur ad sumptus & an iuretur contra eum in litem, vid.gl.l.8. per tex.ibi.tit.3.par.5.
Pœna qualis sit danda neganti per vim fidem christi ore tantum, vi.gl.1 4.tit.25.par.7.
POENA DEPOSITARII negantis depositum qualis sit si ei postea probetur contrarium & an teneatur ad sumptus & an iuretur cõtra eum de litem, vid.gl.l.8.per tex.ibi.tit.3.par.5.
POENA MVTVI, & an incurrat pœnam mutuare nolens & quãdo sic, vid.gl.in.proœmio tit.1.par.5.
Pœna an possit apponi in contractu mutui & hoc licet fieri solito fœnari, vide gl.3.per tex.ibi.l.10.tit.1.par.5.
POENA ACCVSATORIS non comparentis qualis sit & quando ei danda sit, vid.gl.3.cum aliis ibi.l.17.per tex.ibi.tit.1.par.7.
Pœna turpiliani quæ sit & quando in eam incidat accusator qui postea non comparet, vid.gl.3.&.9.d.l.17.per tex.ibi.
Pœna accusatoris, vide in verb.POENA TALIONIS.
POENA HAEREDIS FRAVDVLENTER cõcientis inuentarium & qui aliquid ab hæreditate subripuit qualis sit, vid.glo.1.2.&.3.l.9. per tex.ib tit.6.par.6.
Pœna hæredis alicuius restituentis hæreditatem in capaci de testatoris mandato quæ sit, vid.glo.21.22.24.25.l.13.per tex.ibi.titulo.7.partitarum.
Pœna quare non sit danda accusanti aliquem de falsa moneta si illud nõ probet, vid.gl.1.l.20.per tex.ibi.tit.1 par.7.
Pœna quando non detur hæredi non probanti aliquem ab eo accusatũ de morte testatoris ipsum non occidisse, vid.glo.2.l.21 per illum text. ibi.par.7.
Pœna quę pro delicto defuncti sibi imponi debuerat an imponatur eius hæredi & quando, vid.gl.l.25.per tex.ibi.tit.1.par.7.
POENA DENVNTIANTIS delictum si illum non probat quæ sit, vide gl.4.l.5.tit.1.per tex.ibi.par.7.
Pœna an sit danda denuntiatori si delictum ab eo denuntiatum nõ probetur gl.4.&.4.l.27 ibi.
POENA LEGALIS, si a lege imponatur fatenti actum illicitum an si factum non tractus teneat & tamen pœna soluenda sit, vid.gl.7.l.28.tit.11. par.5.
Pœna legis ciuilis imposita contra contrahentes clandestine an sit obseruanda nec ne, vide gl.3.l.5.tit.3.par.4.
Et quid si pœna quam inferior imponit sit nimis excessiua, vide ibidem in principio.
Pœna per leges imposita contra contrahentes incestas nuptias an imponatur secundum computationem iuris canonici vel ciuilis, vid.gl.4. l.tit.6.par.4.
Pœna legalis quę impedit libertatem matrimonij ex aliqua causa an vacat, vide.gl.1.l.4.tit.3.par.6.
Pœna legis iuliæ de reiduis vel legis iuliæ peculatus quando locum habet & contra quos, vid.gl.l.14.&.15.tit.14.par.7.
Pœna quando a lege imponitur ipso iure nunquam augetur contra neglegentem, vid.gl.1.ad fi.l.16.titu.5.par.7.
POENA DIFFAMANTIS aliquem qualis sit, vid.gl.2.l.8.per tex.ibi. tit.6.par.7.
POENA TESTIVM & an testis dicentis falsum in causa criminali puniatur & qualiter & quid si deponat parte non citata, vid.glos.3.l.11. per tex.ibi.tit.18.par.7.
Pœna deportati vel damnati vel relegati vel exilij pœna deportationis vel damnationis in metallum an hodie sit in vsu & in eius locum hodie successerunt galeras, vide gl.2.l.2.tit.18.par.4.
Et damnatus ad tempus non efficitur seruus pœnæ sed ille qui in perpetuam damnatur, vid.ibid.in glo.3.
Et quid si aliquis damnetur non in metallum sed aliud opus siue publicum officium, vid.ibid.in glo.4.
Et an seruus pœnæ efficiatur hodie taliter perpetuo damnatus, vid.gl.6. d.l.2.tit.18.par 4.
Pœnam damnationis an tacite secum afferat bonorũ ademptio & quid hodie, vid.gl.8.d.l.2 tit.18.par.4.
Et quando deportatus efficiatur seruus pœnæ, vide ibid.in gl.9.
Pœna deportationis hodie non est in vsu, vid.gl.2.l.6.tit.17.& gl.2.l.18. tit.9.par.7.
Pœna exilij perpetui a regno per iudices causarum criminalium curiæ vel regalium cancellariarum & qui pœnam istam imponere possint, vid.gl.1.l.5.per tex.ibi.tit.31.par.7.
Pœna relegati ad tempus vel perpetuo frangentis exilium, vi.per glos. l.10.tit.31.par.7.per illum ibi.
Et an iudex inferior possit tollere vel indulgere exilium, vide glossam.3. ibidem.
POENITENTIA quid sit, vide glossam.1.cum aliis ib.l.18.titulo.4. par.1.
Pœnitentiæ sacramentũ a solis sacerdotibus administratur, vid.gl.1.l.3. tit.4.par.1.
Pœnitentia solemnis quæ sit & a quo imponi possit, vide gl.l.18.titul.4. par.1.
Pœnitentia solemnis pro quibus dari debeat & an ita fœminis sicuti viris, vid.gl.1.d.l.18.
Pœnitentia solemnis semel alicui iniungenda est non plus, vid.gl.2.per tex.ibi.d.l.18.
Pœnitentia solemnis imponitur etiam in vita, vid.d.gl 2.
Pœnitentia solemnis fieri non debet a clericis in quibuscũque ordinibus constitutis, vid.gl.4.&.5.l.19.ibid.
Pœnitentia publica quæ sit & quotuplex & quis eam imponet & pro quibus delictis, vid.gl.1.per tex.ibi.l.20.tit.4.par 1.
Pœnitentia publica non imponitur pro peccatis occultis sed pro manifestis, vid.d.gl.1.in fin.
Pœnitentia mitigatur ratione fragilis ætatis, vide gl.1.l.25.titul.quarto par.1.
Pœnitentia qualis debeat iniungi seruo, vid.ibi.gl.3.& ibi.quod non debet iniungi vt peregrinetur, & vid gl.3.in proœmio tit.5 par.4.
Pœnitentia iniungi debet habita consideratione peccatorum, vid.gl.4. ibid.d.l.25.tit.4.par.1.
Pœnitentia debet esse conformis personæ cui iniungitur, vide ibid.
Pœnitentia non debet iniungi monacho per quam orietur scandalum inter fratres, vid.gl.8.d.l.25.
Pœnitentia debet esse contraria peccatis, vid.glo.12.d.l.25.titul.quarto. par.1.
Pœnitentiæ hodie omnes sunt arbitrariæ, vide glossam decimatertiam. d.l.25.
Pœnitentia imposita a iure mitigari potest per sacerdotem, vide dictam glossam.13.
Pœnitentia maior dari solet pro maiori peccato quam pro minore, vid. d.gl.13.in med.
Pœnitentia imposita a sacerdote etiam si minima sit est sufficiens ad defendum peccatũ & omnem pœnam alterius vitæ sed an hoc sit verum in pœna taxata a Deo, vid.gl.13.ad fi.d.l.25.
Pœnitentia imposita per papam potest minui a quo libet sacerdote, vid. d.gl.13.in princ.columnæ.
Pœnitentia publica ex causa minui potest & mutari per sacerdotem, vide ibidem in fine.
Pœnitentia moderata iuncta alicui an suspicere teneatur, vide gl. fi.in fi.d.l.25.tit.4.par.1.
Pœnitentia est necessaria peccatori etiam si contritionem habeat, vide glo.1.28.tit.4.par.1.
Pœnitentiæ effectus, vid.per gl.2.l.28.tit.4.par.1.& gl.magna in fine.1. columnæ in.d.l.25.tit.4.par.1.
Pœnitentia imposita religioso in suo capitulo nõ remittitur per aliquas indulgentias, vide gl.1.l.46.tit.4.par.1.
Pœnitentia ieunij seu alia alicui iniuncta an teneatur illam adimplere, vide gl.1.l.46.tit.4.par.1.
Pœnitentia publica impedit ordinum susceptionem & solus papa dispensat, vid.glo.1.l.19.tit.6.par.1.
Pœnitentia monachorum seu religiosorum fugientium, vide per gl.l.28 tit.6.par.1.
Pœnitentiæ conceduntur omnibus etiam interdicti tempore dum tamẽ non fuerint causa interdicti, vid.gl.6.l.5.tit.9.par 1.
Pœnitentia debet semper imponi pœnitenti per contrarium, vid. glo.3. l 1 tit.24.par.1.
Pœnitentia bene habet locum ante litis contestationem & poterit confessionem revocare, vide gl.2.l.2.tit.3.par.3.
Pœnitentia donatoris an habeat locum in dotis fauore & an moriendo donationem revocare videatur, vid.glo.1.in.fi.l.4.tit.5.par.5.
Pœnitentia an & quando habeat locum quando duo rem promittunt

Universidad de Deusto
Biblioteca

Permutare & vnus nolit, vide glo.4.l.3.tit.6.par.5.& ibi.gl.5.
Pœnitentia an habeat locum in contractibus innominatis, vi.gl.2.l.44. tit.14.par.5.
Pœnitentia an & quando locum habeat electione iam facta seu postulatione postulatio sui superiori præsentata, vide glo.1.l.25.tit.9.par.6.
Pœnitentia an tollat pœnam ciuilem, vide glossam 2.l.4.titulo.28.par tica.7.
Pœnitentia an & quando habeat locum in delictis, vide glos.9.cum alijs ibi.l.2.per tex.ibi.tit.31.par.7.
POENITENTIARIO papæ plene creditur in omnibus spectantibus eius officium, vid.gl.5.l.32.tit.16.par.3.
POENITERE potest vnus quisque ante litis contestationem eiusque confessionem poterit reuocare reffectis expensis gl.2. l.2.tit.3.par.3.
Pœnitere an possit ille qui detulit aduersario iuramentum in litem & quãdo, vide gl.1.l.8 tit.11.par.3.
Pœnitere an possit ille qui rem semel habuit pro derelicta & eam recuperare, vide gl.1.l.49.tit.28.par.3.
Pœnitere an possit ille qui mediante stipulatione cum alio rem permutare promisit si ipse iam contractum impleuerat ex parte sua, vide gl.1.l.3.tit.6 par.5.
Pœnitere quando possit aliquis vt euitet pœnæ commissionem propter suum factum, vid.gl.16.l.13.tit.7.par.6.
Pœnitere an possit eligens rem & quid si iam semel pœnituit & alia in hoc simili, vid.gl.1.l.25.tit.9.par.6.
Pœnitere an possit ille qui noluit recipere illud quod sibi offerebatur, vid.ibid.in.d.gl.1.ad fin.
POENITENS solemniter clericus efici non potest, vid.glo. penul.l.19. tit.4.par.1.
Pœnitentes solemniter an sint de foro ecclesiæ, vide glo.2.l. 18. titul.4. par.1.
Pœnitens verus quis dicatur, vide gloss.fin.in princ.l.25. titulo quarto. par.1.
Pœnitens si dicat non posse abstinere a certo peccato non debet absolui audienda est tamen eius confessio gl.fi.d.l.25.tit.4.pa.1.
Pœnitẽs an teneatur acceptare pœnitẽtiam moderatam sibi iniunctam, vid.d.gl.fi.in.fin.
Pœnitens qualiter stare debeat confessionis tempore, vi.gl.pen.per tex. ibi.in.l.26.tit.4.par.1.
Pœnitens scire debet Pater noster Aue Maria Credo & Salue, vide glos. l.27.ibidem.
PENVRIA rerum magis ex negligentia quam ex tempore in malitia prouenit, vide gl.2.l.4.tit.20.par.2.
PENSIO vtrum augeatur conductori gabellarum si territorium fuerit actum, vid.gl.1.l.13.tit.18.par.3.
Pensio augeatur emphyteoticæ vel conductori si aliquid ei accreuerit per alluuionem in fundo suo, vi.gl.3.l.26.tit.28.par.3.
Pensio diutina an faciat quem præsumi colonum perpetuum, vide gl.3. l.22.tit.29.par.3.
Pensio an augeatur emptori gabellari ratione augmenti quod superuenit & qualiter hoc intelligitur, vid.gl.4.l.34.per tex.ibi.tit.5.par.5.
Pensio debet solui in fine anni quando aliud non fuit dictum, vide glo.1. l.4.tit.8.par.5.
Quod procedit etiam si locatio sit facta pro pluribus annis si pensio est distributa per singulos annos, vide ibid.
Pensio quando est soluenda defructibus alicuius rei tunc non debetur ante fructus perceptos, vide ibid.
Pensio debet solui ante finem anni quando inquilinus migrare desiderat vide ibidem.
Pensio si ab inquilino non soluatur an durante locatione dominus possit illum expellere, vide glo.1.l.5.tit.8.par.5.
Et an omnia bona inuecta in domo conducta videantur in distincte esse obligata pro pensione quæ solui debet vel tamen ea quæ reperiuntur tempore quo dominus vult habere pensionem, vid.ibid.gl.2.&.4.
Et quid si primus conductor alij locauit an res illatæ per secundum conductorem sint domino obligatæ pro pẽsione & de quibus rebus ibid illatis hoc sit intelligendum, vid.gl.4.d.l.5.tit.8.par.5.
Et quid in rebus minoris ibidem illatis, vide ibid.
Pensio qualis debeatur domino efficienti inquilinum siue colonum suum ex aliqua causa, vide gl.5.d.l.5.tit.8.par.5.
Pensio an remittatur propter sterilitatẽ siue in prædijs rusticis siue in vrbanis siue locatio vel conductio ad longum tempus fiat vel non siue præstet mercedem in pecunia siue non, vid.gl.1.&.2.l.22.tit.8.part.5.
Et an quando datur pensio in pecunia dicatur proprie locatio vel contractus innominatus, vid.d.gl.2.ibid.
Et an propter omnes casus fortuitos fit remissioni locus propter sterilitatem, vid.gl.3.ibid.
Et quid si casus fortuitos præcesserat locationem an tunc excuset a præstatione pensionis, vid.gl.4.d.l.22.tit.8.par.5.
Pensio propter sterilitatem non debet remitti quando colonus colligit dimidiam partem fructuum qui soliti sunt colligi, vide gl.8.ibid.
Et quid si fructus consistebant in frumento & oleo & vnum perditur aliud vero non, vide ibid.
Et qualis debeat esse ista sterilitas, vi.ibid.gl.9. & quid si in anno precedenti vel sequenti adfuit vbertas, vide gl.2.l.23.ibid.
Et an idem sit siue annus vbertatis sit immediate sequens siue sit interpolatus, vide gl.3.ibid.
Pensio an crescat eo quod res conducta aliquo fortuito casu interuenente fuit augmenta, vid.gl.6.d.l.23.tit.8.par.5.
Pensio an debeatur ab emphyteota solui quando domus fuit combusta licet remanserit area, vide glo.9.l.28.tit.8.par.5.
Pensio an debeat remitti quando res propter guerram vel innundationem fluminis est ita occupata vt ex ea nulli fructus colligi possint, vide glo.11.ibidem.
Pensio an debeatur ab emphyteota solui quãdo res fuit combusta si pars aliqua remansit & qualis tunc debeatur, vid.gl.12.ibid.
Pensio alterari non debet licet ecclesia in qua est de nouo alicui subijciatur, vid.gl.5.l.5.tit.12.par.1.
Pensio si non soluatur domino domus an ipse propria authoritate possit claudere ostia domus locate sine pœna, vi gl.5.ad fi.l.11.tit.1.post
Pensio consueta an & quando solui debeat per creditorem habitantem domum pignoratam, vid.per gl.4.l.21 per tex.ibi.tit.11.par.5.
PENSIONARIVS non tenetur horas canonicas recitare nec beneficiatus dicitur, vide gl.1.in fin.l.34.tit.6.par.1.
Pensionarius an amittat pensionem si contrahat matrimoniũ, vid.gl.1. ad fin.l.41.tit.6.par.1.
PERCVSSIO facta ad alicuius defensionem quando & qualis eum excuset, vide gl.4.cum alijs ibi.l.2.per tex.ibi.tit.8.par.7.
Percussi si sint duo ab vno quis præferatur in accusatione ei faciendae vel ni executione sententiæ, vid.gl.6.l.8.tit.1.par.7.
Percussio an dicatur etiam quando non exiuit sanguis. vi. gl.7.l. 6.tit.9. par.7.
Percussio cum pugno vel manu vacua an dicatur atrox iniuria, vi.gl.8 l.9.tit.9.par.7.
Percussio incerta quia inter plures ignoratur quis percussit vel non vel quis leuiter vel leuiter vel quis primo vel secũdo vel ex quo vulnere mortuus fuit vel ex quo non, vi.gl.1.l.15.per tex.illum ibi.tit.15.par.7.
PERCVTIENS aliquem ad eius correctionem & vt emendetur laudandus sit, vide gl.4.l.56.tit.5.par.1.
Percutiens clericum est excommunicatus excommunicatione maiori ipso, vid.gl.6.l.2.tit.9.par.1.
Quid si percutiat conuersis vel obligatis vel illis qui nondum fecerant professionem, vide ibid.
Percutiens clericum non est excommunicatus in.14. causis de quibus per glo.l.3.tit.9.par.1.
Percutiens clericum pro defensione personæ vel rerum an sit excommunicatus, vid.gl.2.ibi & quid si fræno equi detineat vel sibi vestem scindat, vid.d.gl.2.
Percutiens clericum portantem arma non est excommunicatus, vi.gl.4. l.3.tit.9.par.1.
Percutins clericum pro absolutione debet Romam ire istud tamen fallit in.13.casibus de quibus per glo.l.4.tit.9.par.1.
Vt est in infirmis vel alijs postea vero quam conualuerint tenentur Romam ire aliter præcedens absolutio non valet, vide ibi.gl.4.
Percutiens clericum casu fortuito excommunicatus non est, vide ibi.gl. 6.vid.ibi.l.3.verbo, la quarta.
Percutiens vicarium an teneatur eadem pœna qua puniretur si percussisset dominum, vide gl.5.l.13.tit.1.1.par.2.
Percutiens regis officiales an incidat in crimen læsæ maiestatis, vid.gl.1. l.1.tit.6.par.2.
Percutiens aliquem corã rege quomodo debeat puniri & an proditionis dicatur commisisse, vide glo.2.l.2.tit.16.par.2.
Percutientes aliquem simul quo modo debeant puniri, vi.gl.3.l.3.tit.16. par.2.
Percutiens aliquem in curia regis qua pœna puniatur, vid.gl.9.l.3.tit.16 par.2.
Percutiens donatorem an possit donatione priuari & quid si illud ignoranter fecerit vel se defendendo vel si per alium per curi fecit vel non manu sed pede percutiat, vide gl.4.cum alijs ibi.l.10.per tex.ibi.tit.4 par.5.
Percussor si propter eius delictum condemnetur in centum si cum non posset soluere succesit matri suæ & ipse hæreditatem repudiauit an dolose facere videatur & an talibus bonis repudiatis executio fieri possit reputatione non ostante, vide glo.2.l.12.tit.10.par.5.
Percutiens duobus simul quis præferatur in accusatione faciendæ & in executione sententiæ, vid.gl 6.l.13 per tex.ibi.tit.1.par.7.
Per cutiens aliquem se defendendo & an quando incidat in pœnam vel quando excusetur, vide gl.4.l.2.per tex ibi.tit.8.par.7.
Percutiens si ignoretur quis vere sit cum in percutiendo aliquem plures concurrissent vel si ignoretur quis eorum leuiter quis vero leuiter percusserit vel quis primo vel secundo vel quis principalis in percutiendo vel ex quo vulnere decesserit vel non & alia infinita in hoc quaestione tunc procedatur, vide gl.1.l.15.tit.15.par.7.
Pereutiens clericum in habitu laicali incedentem non incurrit excommunicationem, vid.gl.1.l.5.tit.17.par.1.
PEREGRINATIO dicitur publica pœnitentia, vide gl.1.ad fi.l.20.tit.4.par.1.
PEREGRINVS si decedat vbi debeat sepeliri, vide glos.2.l.7.titul.13. par.1.
Peregrinus & de materia, vide glossas.l.secundæ.&.3.per tex.ibi.tit.24. par.1.
Peregrinus si in humaniter tractetur potest habere recursum ad iudicem locum & etiam ad ecclesiasticum, vide glossam tertiam.l.27.titul.8. par.5.
Peregrinus in testando an habeat militum priuilegium, vide glos.5.l.4. in.4.par.6.& gl.2.l.30.per tex.ibi.tit.1.par.6.
Peregrinus quis proprie dicitur & de pœna impedientis illos facere testamentum, vide gl.1.l.30.tit.1.par.6.per tex.ibi.
Peregrini in vita & in morte debent a iudicibus locorum adiuuari & de iudi, vide glo.1.l.31.tit.1.par.6.
Peregrinorum decedentium sine testamento bona pertineant ad dominum si non appareant hæredes ab intestato, vide ibi gl.4.
Peregrinus qualiter iudex procedere debeat in causis peregrinorum, vide glos.1. in.par tex.ibi.tit.1.par.6.
PERFECTA DONATIO. vide in verbo, DONATIO PERFECTA.
PERFECTA VENDITIO. vide in verbo, VENDITIO PERFECTA.
PERFECTVS plus peccat in eodem genere peccati quam imperfectus, vide gl.5.l.25.tit.4.par.1.
Perfectus esse debet episcopus plusquam alij religiosi & in locum apostolorum successerunt, vide glo.3.l.2.tit.12.par.5.
PERICVLVM si sit in mora potest adultus baptizari & etiam sine eo quod instituatur in fide.gl.1.l.6.tit.4.par.1.
Periculum rei commodatæ an transeat in commodatarium si res æstimata accommodetur, vide gl.2.l.71.tit.18.par.3.
Periculum itineris excusat debitorem qualitatis a soluendo, vide glo.1. l.6.tit.2.par.5.
Periculum Rei commodatæ an sit commodatarij post moram etiã quando illa res eodem modo esset penes commodantem peritura, & quid in actione reali & quid in foro conscientiæ, vide glo.6.l.9.tit.2.par.5.
Periculum rei depositæ an transeat in depositarium & quando, vid.gl 4 & tit.3.par.5.
Periculum an sit emptoris post degustationem in illis rebus in quibus degustatio locum habeat, vide glossam primam.&.2.legis.24.titu.5. par.5.
Periculum quo l accedit rei emptæ an sit emptoris vel venditoris, vide glossam 3.4.&.7.legis vigesimætertiæ.per textum ibi. titulo quinto. par.5.
Periculum deteriorationis ad quem pertineat quando venditur in genere vinum vel aliud simile & an tunc dicatur vendi tum in specie vel ad mensuram & quid hoc operetur, vid.d.gl.2.d.l.24.
Periculum effusionis vini an & quando pertineat ad venditorem post degustationem, vide gl.3.d.l.24.tit.5.par.5.
Periculum rei emptæ an pertineat ad emptorem in rebus illis quæ mensurari vel ponderari possent & quando sic & in quibus non. vid.gl.2. l.8.&.10.in.d.l.24.
Periculi si res aliqua vendatur alicui sub conditione si illa pendente res deterioretur an deterioratio vel melioratio ad emptorem vel venditorem pertineat, vide glo.1.per tex.ibi.l.26.tit.5 par 5.
Periculum vini venditi scilicet quod non definebitur ve aliud si cognito per venditorem ab ipso non detegatur emptori an ad venditorẽ pertineat vel non, vid.gl.2.l.39.per tex.ibi.tit.5.par.5.
Periculum casus fortuiti quando obliget vel liberet artificem si opus ab eo factum pereat casu vide gl.3.l.17.tit.8.par.5.
Periculum pertinet ad dominum operis post ipsius approbationem & quando, vide glo.d.l 17.tit.8.par.5.
Periculum an sit mulionum quando prosequuntur iter tempore magne pluuiæ si salme chartarum librorum vel alterius perierint, vide per glo.2.l.8.per tex.ibi.tit.9.par.5.
Periculum aliquod si sit in transitum nauigij si magister nauis non præmoneri an sit in culpa, vide gl.1.l.9.tit.9.par.5.
Periculum quod post morã hæredis rei legatæ accedit ipsi rei an ad hæredem pertineat cuiuscunque qualitatis sit, vide gl.4.l.41.tit.9.par.6.
Periculum interitus omne pertinet ad malæfidei possessorem, vide gl.2. quæstionis ibi.l.6.tit.14.par.6.
PERITIA qualis requiratur esse in artifice, vide glossam tertiam.l.10. titulo.8.par.5.
Peritis in arte semper credendum est, vide glossam quartam. l.7.titul.9. par.5.
Et in dubio artifex semper videtur asserere se peritum ea peritia quam actus requirit, vide glo.2.l.10.tit.8.par.5.
Dei esto verbo, vide in verbo, SAPIENS & SAPIENTIA.
PERIVRIVM an iudicatur ex transgressione iuramenti ad cuius præstationem iurans non tenebatur, vide gl.3.l.4.tit.26.par.4.
Periurium an incurrat iurans aliquid non facere sine alicuius voluntate ille mortuus sit & iurans illud faciat, vide glo.3.l.45.tit.5.par.5.
Periurium in clericis est crimen depositione dignum, vid.gl.2.l.6.tit.6. par.1.
Periurium requiri dolum & ideo minores licet falso iurent non dicuntur periuri, vide gl.4.l.7.tit.11.par.3.
PERIVRVS quia falsum in iudicio iurauit qualiter puniatur & an idem sit in iuramento voluntario falso præstito. vide glo.1.&.2.l.26.tit.11. par.3.
Periurius testis qualiter puniatur & quid si testis falsus non sit vtilis producenti nec aduersario nocens, vide ibi glo.2.
Periurus non est Rex qui in damnum vel detrimẽtum sui Regni iurauerit si iuramentum non seruet, vide glo.1.&.2.per tex.ibi.l. 28.titul.11. par.3.
Periurius an dicatur iudex ex qualibet transgressione iuramenti, vide glo.2.l.26.tit.9.par.2.in fine.
Periurus an dicatur fidei violator etiam quando non interuenit in forma iuramenti, vide gl.1.l.26.tit.11.par.3.
Periurus an sit iurans ad certum terminum soluere cum sciat illud facere non posse si postea cedat bonis, vide glo.2.l.27.ibidem.
Periurus an dicatur ille cui fides primo obseruata nõ fuit si iuramentum non obseruauit, glo.4.l.28.ibidem.
Periurus an sit ille qui iurauit ad diem soluere & ei a principe fuit data solutionis prorogatio, vide gl.1.l.33.tit.18.par.3.
Periurus est infamis, vide glossam tertiam.l.vigelimæquartæ, titulo.22. par.3.
Periurus est actor siue reus qui iudicem corrumpere desiderant, vi.gl.7. l.26.tit.22.par.3.
Periurus an sit ille qui venit contra suum iuramẽtum in casu in quo fuit sibi remissum neque requirebatur si tamen illud ipse præstitit, vid.gl. 3.in fin.l.4.tit.26.par.4.
Periurus an sit filius qui iurauit non ludere sine patris voluntate si illo mortuo ludat, vide gl.3.l.45.tit.5.par.5.
PERMITENS de nouo aliquid fieri an factum confirmare videatur, vide glo.2.l.31.tit.9.par.6.
PERMVTATIO quando dicatur & quando venditio, & quid si nuda possessio cum nuda possessione permutetur & quid si daretur dominium directum pro vtili an tunc permutatio erit, vide gl.1.l.66.tit.18 par.3.
Permutatio rei maioriæ si cum rebus ecclesiæ a cõditore fieri prohibeatur an talis prohibitio teneat, vide glo.4.col.3.in fi.in.q.28.l.10.tit.26 par.4.
Permutatio si simpliciter in rebus maioriæ fuerit prohibita ne fiat an & tunc quælibet diminutio vel alienatio prohibita videatur, vide ibid. in.quest.34.
Permutatio si fiat ab emphyteota de re emphyteotica cum alia an ipse primus dominum requirere debeat, vide glo.3.l.29.tit.8.par.5.
Permutatio an videatur prohibita quando quis rem alienare prohibetur & quando sic, vide gl.2.l.43.tit.5.par.5.
Et an retractus habeat locum quando cõsanguineus permutauerit rem suam, vide glo.4.ad fi.l.55.tit.5.par.5.
Et an in contractu permutationis si excedatur vltra dimidiam iusti pretij an permutatio teneat, vide gl.4.in princ.l.56.ibidem.
Et quid si in permutatione beneficiorum adfit deceptio vltra dimidiam an ibidem locum habeat, vid.d.gl.4.
Permutatio proprie est quando res certa datur pro alia re certa, & quid si detur pro re incerta, vide glo.1.l.1.tit.6.par.5.
Permutatio non dicitur quando res certa datur pro alia re certa si illa sit æstimata, vid.d.gl.1.d.l.1.tit.6.par.5.
Et quid si interueniat pecunia simul cum re certa an tunc præsumatur permutatio vel venditio, vide ibidem.
Et an possit permutari dominium directum cum vtili & quid si nuda possessio cum duda possessione permutetur, vid.d.gl.1.
Permutatio an teneat quando vna ecclesia permutatur pro alia, & alijs rebus temporalibus ipsius & quid si permutetur iure tituli, vide gl.3. l.2.tit.6.par.5.
Permutatio habet locum in rebus spiritualibus, vide gloss.3.5.&.6.cum alijs ibi.d.l.2.
Et quando permutatio habeat locum in decimis alicuius ecclesiæ, vide gloss ibidem.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Permutatio rerum spiritualium debet fieri cum licentia prælati, & an sufficiat quod habeat episcopalem iurisdictionẽ etiam si non sit Episcopus & quid sede vacante, vide glo. 6. d. l. 2.
Et an ex causa permutationis possit capitulum sede vacante recipere resignationem beneficij quando collatio beneficiorum spectat ad solum episcopum, vide ibidem.
Et an idem sit dicendum in vicario episcopi, vid. d. gl. 6. in fi.
Et quid si partes concludant in permutatione tamen non se referant ad consensum episcopi an incurrant vitium simoniæ, vide glossam octauam. d. l. 2.
Et si beneficia sint papæ reseruata non possunt permutari authoritate episcopi, vid. d. gl. 8.
Permutatio si fiat sine consensu patronorum vel electorum tenet ipso iure venit tamen cassanda, vid. d. gl. 8. d. l. 2. tit. 6. par. 1.
Permutatio si mediante stipulatione fieri promittatur si vna pars nolit implere contractum an possit compelli, vide glossam. 1. l. 3. titulo. 6. par. 5.
Et quid si ex vna parte pactum sit stipulatione firmatum ex alieno an liceat illi qui per stipulationem promisit pœnitere, vide dict. glossam primam.
Et quid si vnus qui permutare promisit nolit facere an præcise adimplere compellatur, vel an liberetur præstando interesse, vide glossam. 2. ibi lem.
Et an ex permutatione oriatur actio bonæfidei, & an iuretur in litem, vide ibi glo. 7.
Et an possit pœnitere ille qui permutauit & quando statim lege ordinamenti quæ in hoc loquitur, vide gl. 4. ibidem. & 5. d. l. 3.
Et an ex permutatione oriatur actio bonæfidei, gl. 7. l. 3. suprad.
Permutare rem maiorem an possit eius possessor prohibitus eam alienare quando in meliorem permutat, & tunc etiam licita est venditio, vide gl. 1. col. 4. q. 22. l. 10. tit. 26. par. 4.
Permutare volens rem suam cum alia an consanguineus admittatur si velit illam retrahere, vide gl. 4. ad fi. l. 55. tit. 5. par. 5.
Permutare promittens si postea nolit an adhoc debeat cõpelli vel liberetur præstando interesse, vide glossam primam, & secundam. l. 3. tit. 6. par. 5.
Et an hodie stante lege ordinamenti licite possit pœnitere & quando, vide ibidem in glo. 4. & 5. d. l. 3.
PERPETVVM dicitur quod durat ad vitam hominis, vide gloss. 2. in prin. d. l. 10. tit. 18. par. 3. & gl. l. 1 1. tit. 31. par. 3.
Perpetuo istud verbum si adiciatur clausulæ quid operetur, vid. gl. 1. l. 26. tit. 21. par. 3.
Perpetuus dicitur officialis in officio suo etiam quando ad alicuius beneplacitum fuit constitutus, vid. gl. 2. l. 5. tit. 5. par. 5.
Perpetuum dicitur quod ad vitam alicuius conceditur, vid. gl. 19. tit. 18. par. 5.
PERPLEXITAS est iuribus inimica & an vitiet institutionem, & quid si contingat præter voluntatem testatoris, vide gloss. 2. l. 16. titul. 11. par. 5.
Perplexitas testatoris an vitiet institutionem hæredis, vide gl. 1. l. 5. per text. ibi. tit. 4. par. 6.
PERQVISITIO in domibus alienis quando fieri possit & ex quibus delictis & per quem, vide glossas. l. 24. per tex. ibi. titulo decimoquarto. par. 7.
PERSCRVTARI an possint transeuntes per custodes positos in limitibus regni ne res veritas extrahi secum portent, vide glos. 4. l. 17. tit. 6. par. 6.
perscrutari an possint officiales de nocte deferentes arma prohibita deferri & de pœna resistentium, vide ibidem.
PERSEVERANS in excommunicatione per annum habetur pro conuicto & in quibus & ex quibus, vide glossam secundam. l. 32. titulo. 9. par. 1.
Perseuerare in confessione facta in tormentis quis & quando dicitur, vide glo. 3. & 4. l. 4. per tex. ibi. tit. 30. par. 7.
Et quid si postquam aliquis confessus fuit in tormentis perseuerat in negando an iterum atque iterum torqueri debeat & an ex sua confessione oriatur semiplena probatio, vid. gl. 8. d. l. 4. tit. 30. par. 7.
PERSONA magna quæ dicatur quantum ad hoc scilicet vt clericus postea quam celebrauit iterum eadem die celebret, vide gl. 5. l. 5. tit. 4. par. 1.
Persona bene excusat ne aliquis incurrat in irregularitatem ob sui defensionem res vero proprias non, gl. 1. l. 16. tit. 6 par. 1.
Personam miserabilis quę dicatur, vide gl. magnam post medium. l. 48. tit. 6. par. 1.
Personæ miserabiles an possint in defectum & defidiam iudicis secularis adire episcopum loci, vid. d gl. magnam.
Personæ diligentes diuersimode imponitur eis pœna corporalis si in dignitate constituti sint quam alij, vide gl. 18. l. 3. tit 16. par. 2.
Persona debet in omni iudicio legitimari priusquam ad alia perueniatur, gl. 1. ad medium. l. 10. tit. 3. par. 3.
Personę alias ad testificandum impeditæ quando ad illud admittantur, vide glo. 1. l. 11. tit. 16. par. 3.
Persona authentica interpretatur id est, honrrada, glo. 2. l. 1. titulo. 18. par. 3.
Personæ quæ dicantur illustres quæ vero super illustres, vide glo. 1. & 2. per tex. ibi. l. 3. tit. 14. par. 4.
Et quæ viles dicantur, vide ibid. gl. 5. cum sequentibus.
Personæ in quibus emphyteota rem emphyteoticam alienare nõ potest vide glo. 13. l. 29. per tex. ibi. tit. 8. par. 5.
Et id quod contemplatione alicuius personæ factum est perinde habetur ac si talis persona nominatim exprimeretur, vide glo. 4 l. 46. titul. 14. par. 5.
Persona turpis, vide in verbo, TVRPIS persona,
PERSONALE priuilegium, vide in verb. PRIVILEGIVM.
PERSVADENTES Regibus & prouocantes eum contra aliquem in debite qua pœna puniatur, vide gl. 4. l. 5. tit. 13. par. 2.
Persuadentes Reginæ vt adulterium Regi faciat qua pœna feriatur, vid. gl. 1. l. 1. tit. 14 par. 2.
Persuasor delicti qualiter teneatur & quid si delictum non fuit subsecutum, vide gl. 11. ad fi. l. 4. per tex. ibi tit. 14. par. 7.
Persuadens delictum committi punitur quando illud iam fuit commissum non antea, vide gl. 13. in fin. l. 18. tit. 14. par. 7.
Persuadens aliquid seruo vt malus vel deterior efficiatur qualiter punitur, vide gl. 3. l. 29. per tex. ibi. tit. 14. par. 7.
PES Papæ solus osculari debet & an idem sit in imperatore, vid. gl. per. l. 4. tit 5. par. 1. & gl. 3. l. 5. tit. 25. par. 4.
PESTIS & cum quibus testubus possit fieri testamentum tempore pestis vide gl. 8. l. 7. tit. 1. par. 6.
PETENS plusquam sibi debetur qualitet dicatur quod in accessoriis non habet locum, vide gl. 2. l. 42. tit. 2. par. 3.
Petens debitum iam solutum committit crimen stellionatus, vide gl. a. l. 43. tit. 2. par. 3.
Petens plus re vel plus loco vel causa an ad duplum debeat condemnari, vide glo. 4. ibidem.
Petens ante conditionis implementum qualiter puniatur, vid. gl. 2. l. 45. tit. 2. par. 3.
Petens ius & iustitiam sibi fieri si pro eo fuerit sententiatum cũ iustitiam non habeat an illa sententia non valeat tanquam contraria libello, vide gl. 1. l. 16. tit. 2 2. par. 3.
PETITIO HAEREDITATIS licet perpetua sit excluditur tamen præscriptione trium annorum, vide glo. 3. l. 15. tit. 29. par. 3.
Petitio hæreditatis & quales fructus debeant restitui & veniant in petitione hæreditatis & quod tempus inspici debet vt cognoscatur an ex fructibus quis effectus sit locupletior vel non, vide glo. 2. & 3. l. 4. per tex. ibi. tit. 14. par. 6.
Et quæ veniunt in petitione hæreditatis & quæ ipsius possessor restituere teneatur & quid si alienauit aliquas res vide glo. 15. ibidem.
Petitio hæreditatis si non fiat intra 10. annos an possidens illam legitime præscribat, vide gl. 1. l. 7. per tex. ibi. tit. 14. par. 6.
Petitio hæreditatis non datur contra titulo possidentem & quare & quando sic, vid. d. gl. 1. in prin. & glo. 2. ibi.
Petitio hæreditatis an detur contra possidentem titulo putatiuo, vid. gl. 1. col. 1. & glo. 2. ibidem.
Et an error iustus habetur pro titulo non solum ad præscriptionem, sed etiam ad exclusionem petitionis hæreditatis. vide ibidem.
Petitio hæreditatis an detur contra habentem titulum verum vniuersalem ac si titulum non haberet, vide. d. gl. 1. col. 2.
Et an titulus vniuersalis obstet semper petitioni hęreditatis, vid. d. gl. 1. col. 2. in medio.
PETRVS cœpit pontificatum regere post Christi resurrectionem, vide glo. 1. l. 2. tit. 5. par. 1.
PIA CAVSA dicitur virgines maritare, vide glo. 7. l. 12. titulo. 28 par. 3.
Pia causa & dos æquiparantur & an valeat argumentum de libertate ad pias causas, vide gl. 1. l. 3. tit. 12. pa. 3.
Pia causa quæ dicatur, vide glossam secundam. l. quare. titul. vndecimo par. 6.
PIA LOCA, vide in verbo, LOCVS PIVS.
PIETAS & plura de pietate, vide per glossam primam. legis 35. titul. 18. par. 1.
Pietas dicitur officium inter patrem & filium, vide gloss. 7. l. 1. titulo. 8. par. 6.

PIGNVS	Alienatur	Iudiciale
Soluitur vel	Venditur vel.	Extinguitur
Resoluitur	Obligatur	Prætorium
Constituitur	De quibus rebus	Restitui

PIGNVS datum alicui si a domino creditoris subripiatur & alteri vendatur an & quando emptor illam rem præscribere poterit. glo. 2. & 3. l. 7. tit. 29. par. 3.
Quid si vendita re ipsa pro pignore a venditore retineatur an transferatur possessio, glo. 1 l. 9. tit. 30. par. 3.
Quid si creditor vendiderit vsumfructum quem habet in pignore iure credidi an illud valeat & an vsusfructus sic venditus possit ad dominum redire, vide gl. 5. l. 24. tit. 31. par. 3.
Pignus testatoris alteri obligatum si alicui legatur an & quando hæres, vel legatarius illam redimere teneatur, vide glossas. l. 11. per text. ibi. l. 9. par. 6.
Pignus si a creditore debitori legetur an per hoc debitum sibi remissum videatur & quando, vide gl. l. 16. per tex. ibi. tit. 9. par. 6.
Quando illud sibi legauerit credens rem illam esse propriam ipsius testatoris, vide ibi in glo. 2.
Quid si testator rem quam alicui legauerat pignorauit an per hoc videatur reuocare legatum, vide gl. 2. l. 17. tit. 9. par. 6.
Pignus possidetur a debitore & etiam a creditore & quid si inuadatur per ipsum debitorem per vim, vide glo. 3. & 2. l. 13. per tex. ibi. tit. 10. par. 7.
Pignus possidetur ciuiliter & naturaliter per creditorem, vi. gl. 2. d. l. 13. per illum text.
Pignus si per debitorem sit creditori subreptum an debitor furtum fatus, vide glo. 4. l. 3. tit. 14. par. 7.
Pignus creditori per debitorẽ datũ si ab ipso debitore furatũ sit qualiter puniatur & an cõueniatur actione furti & quid si pignus remansit penes ipsũ debitorẽ & ipse illud alienauerit, vid. glossas. l. 9. tit. 14. par. 7.
Pignus si creditori furetur an ipse vel eius dominus habeat actionem furti contra furem, vide glo. 6. ibidem.
Quando tanc creditor aliquid lucretur ex actione furti sibi competenti, vide. ibi in gl. 8. per tex. ibi.
Pignus & an commodatarius possit commodatum nomine pignoris retinere, vide glo. 3. per tex. ibi. l. 9. tit. 2. par. 5.
Quid si pecunia commodatur vt species an nomine pignoris possit retineri pro debito, vide ibid.
Pignus minoris detur nomine pignoris sine iudicis decreto an retineri possit si illud sit in eius vtilitatem versum, vide ibid.
Quando res aliqua possit retineri loco pignoris pro quocunque debito vide glo. 4. per totam. l. 9. tit. 2. par. 5.
Pignus quando alicui datur an ibi apponi possit pactum quod si intra certam diem debitum non soluatur pro vendita habeatur & quando vide glo. 1. l. 41. tit. 5. par. 5.
Quid si nullo pignore constituto inter debitorẽ & creditorẽ actum sit vsque ad certũ tẽpus nõ soluerit talis res vel domus debitoris sit empta creditori pro debito an tale pactum valeat vel non, vide ibid. in gl. 3.
Quid si pactum fiat cum fideiussore vt si ad certum tempus illum ab obligatione non extraxerit, pignus quod sibi pro indemnitate datum fuerit ipsius fideiussoris an tale pactum teneat, vide glo. 3. d. l. 41.
Pignus si pro debito detur ex aliqua causa quam ex causa mutui an pacti circa illud factum teneat, vide glo. 4. ibidem.
Pignus an fauore dotis valeat pactũ in pignore dato si nõ soluatur dos viro certum tempus & an huic iuri possit renuntiari, vide ibidem.
Pignora debitorũ debent exequi a suis fœneratoribus a lienis & ab alijs quibuscunque, vid. gl. a. l. 12. per tex illum ibi. tit. 8. par. 5.
Pignus tantum loquens in pignore habeat locum in hypotheca, vid. gl. a. l. tit. 13. par. 5.
Pignus proprie quando dicitur & an ita dicatur quando possessio non transiit in creditorem sed sola detentatio, vid. gl. 2. ibi. per illum text.
Pignus & an iurisdictio siue ius patronatus vel ius pedagn pignori dari possint & quid in vniuersitate vel in re cõmuni vel in seruitutibus vrbanis vel rusticis, vide per glo. 2. l. 2. tit. 31. par. 5.
Pignus fructus rei pignoratæ a creditore vendi possint vt in sortem computet & an possit eos conuertere in vsum suum, vid. glo. 4. ibidem.
Pignus quod alicui datur debet signari nomine signo vel mensura, vel numero & quare, vide glo. 1. l. 6. tit. 13. pag. 5.
Pignus valeat obligatio rei alienæ quam quis habere sperat & quando, vide glo. 4. l. 7. ibidem.
Quid si quis dederit rem alienam in pignus sciente & consentiente domino eius rei, vide gl. l. 9. ibidem per tex. ibi.
Pignus speciale an possit dari quando antea per aliquem erant omnia bona generaliter obligata, vid. gl. 1. l. 10. tit. 13 par. 5.
Pignus si ab vno detur duobus creditoribus quando datio valet, vide glossas. d. l. 10.
Pignus si detur ea conditione vt si ad certam diem non redimeretur remaneret creditori pro debito, an tale pactum valeat & quando, vide glo. 1. l. 14. tit. 13. par. 5.
Pignus & si loco pignoris creditori detur instrumentum emtionis, vel alterius contractus quid talis traditio instrumenti operetur, vid. gl. a. l. 14. tit. 13. par. 5.
Pignus si non tradatur an veniat inter fructus ratione moræ & an fructus veniant in actione hypothecaria, vide glo. 3. ibidem.
Pignus vni obligatum si ante traditionẽ ipsius alteri pignoretur an primus creditor admittatur ad illud facta vel nõ facta prius discussione & qñ, vid. gl. 5. l. 14. per tex. ibi. tit. 13. par. 5. vbi hoc limitat. 16. modis.
Et quid si debitor qui rem hypothecauit constituat se ex nomine creditoris possidere, vide. d. gl. 5. in. prin.
Et quid si debitor. vẽdiderit mora sup hoc litem creditorẽ, vid. gl. 8. ibid.
Et an hoc procedat in tacita hypotheca legis fi & in dote, vide ibid. gl. 7.
Pignus & si a creditore vel alio tertio factæ meliorationes in re pignorata sint an illud eis solui debeat, vide gl. 3 & 5. l. 15. ibidem.
Et an detur creditori actio ad fructus rei pignoratæ nondum ipsi traditæ, vide gl. 2. l. 16. & gl. 3. in. cad. l. 16. tit. 13. par. 5.
Pignus si sub conditione vel ad tempus detur creditori an ipse ante aduentum temporis vel conditionis debitum petere possit & quando sic, vide glo. l. 17. ibidem.
Et an in re aliena in qua debitor nullũ ius habet licet ipse possideret possit ius pignoris constituere, vide gl. 1. col. 3. in med. l. 18. tit. 13. par. 5.
Pignus si a tertio extraneo possideatur & creditor illud sibi petierit & ipse teneas negare quid tũc creditor probare teneatur vt illud possit recuperare & an sufficiat tm probare debitoris possessionem vel an dominium ipsius probare teneatur & quando, vide glo. 1. l. 18. tit. 13. par. 5.
Pignus & an creditor possit vti re pignorata adviam consuetum per dominum & ipsi rei destinatum, vid. gl. 2. l. 20. tit. 13. par. 5.
Pignus si perdatur etiam sine culpa creditoris ei imputatur si de ea vtebatur eum illud facere non deberet, vide gl. 4. ibidem.
Et an & quando creditor qui in habitauit domum pignoratam teneatur solitam pensionem soluere, vide glo. 4. l. 21. ibidem.
Pignus an possit retineri per creditorem donec datum super eũ & quod eidem debitori mutuauit sine pignore ei totum soluatur, & quando non liceat creditori retinere, vid. glo. 4. l. 22. tit. 13. par. 5.
Pignus tacite contrahitur in pluribus casibus, vide glo. l. 23. ibidem.
Et an primus creditor præferatur secundo in retentione pignoris & quãdo non, vide gl. 1. & 3. l. 27. per tex. ibi. & gl. 1. l. 28. tit. 13. par. 5.
Et quid in pignore prætorio vel si res hypothecara perẽpta sit, vid. ibid.
Pignus an possit capi pro impensa funeris etiam si aliis sit obligatum, vide glo. 6. l. 30. tit. 13. par. 5.
Pignus si a debitore vni ex creditoribus detur sub cõditiõe si illa pẽdẽte alij pignor auerit an impleta cõditiõe primo præferat, vi. gl. 1. l. 32. ibid
Pignus an possit pignorari per creditorem vltra tertiam vicẽ & quibus voluerit, vide gl. 1. l. 35. ibidem.
Pignus & an seruus pignori datus a domino manumitti possit, vide glo. l. 37. per tex. ibi. tit. 13. par. 5.
Pignus potest recuperari etiam quod debitor debitum soluit, vid. gl. 8. cum alijs ibi. l. 38. per illum tex. ibidem.
Et quid si debitor pecuniam non soluit, nec consignauit sed solo verbo obtulit separatum soluere, vide ibi. gl. 4.
Et an in pignore alijs dato possit fieri executio sententię iudicis pro debito alterius tertij & quando, vide ibid. in glo. 5.
Et an tunc creditor vendere cogatur vel ostendere tantum vt iudicis authoritate vendatur vel per debitorem, vide gl. 7. ibidem.
Pignus a creditore debitori suo reddatur ad per hoc ius pignoris remissse videatur & quid si instrumentum quod erat de hoc cancellatum vel illud postea inueniatur penes debitorem, vide glossas. l. 40. per tex. ibi. tit. 13. par. 5.
Pignus si pro securitate detur adiecto solutioni an illud repeti possit, vide glo. 4. l. 5. tit. 14. par. 5.
Pignus liberatur per nouationem legitime factam, vide glo. 2. l. 19. tit. 14. par. 7.
Pignus si detur meretrici libidinis causa pro securitate promissi an ab ea repeti possit vel an ipsa agere possit contra donantẽ vt pignus redimat, vide glo. 4. l. 52. tit. 14. par. 5.

PIGNVS SOLVITVR vel RESOLVITVR.

Pignus qñ alicui datur an ibi apponi possit pactũ qđ si intra certã diẽ debitũ non soluatur pro vẽdito habeatur & qñ, vid. gl. 1. l. 41. tit. 5. par. 5.
Et quid si nullo pignore constituto inter debitorem & creditorem actũ sit vt si ad certum tempus nõ soluerit talis res vel domus debitoris sit empta creditori pro debito an tale pactũ valeat vel nõ, vid. gl. 4. ibid.
Pignus & an fauore dotis valeat pactum in pignore dato si non soluatur dos viro intra certum tempus & an huic iuri possit renuntiari, vide glo. 4. l. 41. tit. 5. par. 5.
Et an ius pignoris resoluatur quando venditor rem reemit & offert pretium quando de hoc fuit pactum tempore venditionis si emptor antequam rem reemerit illam obligauit ex aliqua causa, vide gl. 7. ad fi. l. 42. tit. 5. par. 5.
Pignus si detur alicui & postea resoluatur ex causa necessaria vel voluntaria an dato teneat, vide glo. 1. l. 67. t. 5. par. 5.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Pignus an possit re ineri per creditorem donec datum super eũ,& quod eidem debitori mutauit sine pignore ei totum soluatur, & quando non liceat creditori retinere, vide glo.4.l.22.tit.13.par.5.
Pignoris nexus soluitur in septem casibus, vide remissiue per glos.5.l.3.tit.13.par.5.
Pignus potest recuperaristatim quod debitor debitum soluit, vid.gl.1. cum alijs ibi.l.38.per illum tex.ibi.tit.13.par.5.
Et quid si debitor pecuniam non soluit neque consignauit sed solo verbo obtulit separatum soluere, vide glo.4.ibidem.
Pignus si a creditore debitori suo redatur an per hoc ius pignoris resoluatur & quid si instrumentum quod erat de hoc cãcellauerit vel illud postea aduenient penes debitorem, vid.gl.l.40.per tex.ibi.tit.13.par.5.
Pignus resoluitur per nouationem legitime factam, vid.gl.2.l.19.tit.14. par.5.
PIGNVS CONSTITVITVR & pignus prætorium non constituitur nisi quis in possessionem mittatur, vid.gl.3.d.l.1.tit.13.par.5.
Pignus an possit constitui in decimis vel in alijs rebus sacris vel spiritualibus, vid.gl.13.cum alijs ibi.l.3.tit.13.par.5.
Pignus pro quibus possit constitui in homine libero, vid.glo.9. &.8.l.3. tit.13 par.5.
Pignus & an in re aliena in qua debitor nullum ius habet licet ipse possideret possit ius pignoris constituere, vide gl.1.col.3.in med.l.18.tit.13. par.5.
Pignus & si in constitutione pignoris non sit dies solutioni adiecta an & quando liceat creditori pignus vendere siue sit res mobilis siue immobilis, vid.gl.13.cum alijs ibi.l.42.per tex.ibi.tit.13.par.5.
PIGNVS ALIENATVR VENDITVR vel OBLIGATVR.
Pignus si a creditore vendatur cum non haberet ius distrahendi an dominus pignoris possit venditionem ratificare & agere ad pretium re adhuc non vsucapta, vide glo.6.l.54.tit.5.par.5.
Pignus & an fructus rei pignoratæ a creditore vendi possint vt in sorte compensẽt & an possit eos conuertere in vsum suum, vid.glos.4.l.2. tit.13.par.5.
Pignus speciale an possit dari quando antea per aliquem erant omnia bona generaliter obligata, vid.gl.1.l.10.tit.13.par.5.
Pignus an a creditore vendi possit pro debito & quid si vendiderit, vid. glo.4.in prin.l.22.tit.13.par.5.
Pignus an possit capi pro impensa funeris etiam si alijs sit obligatum, vide gl.6.l.30.tit.13.par.5.
Pignus quid si a debitore vendatur mora super hoc lite per creditorem, vide glo.8.l.14.tit.3.par.5.
Pignus an possit vendi per creditorem quãdo posset sibi soluere dando pignus pignori, vide gl.1.l.35.tit.13.par.5.
Et an seruus pignori datus a dño manumitti possit, vid.gl.l.37.ibidem.
Pignus & an creditor vẽdere cogatur vel ostẽdere tm vt iudicis authoritate vendatur pignus vel per debitorem quando datur executio sententiæ iudicis pro debito alterius tertij, vid.gl.7.l.38.tit.13.par.5.
Pignus & quid si inter creditorem & debitorem sit factum pactũ de vendendo certa quantitate vel in certo loco, vide gl.4.l.42.ibidem.
Pignus si ante traditionem alteri obligetur vel cum sit promissa intra decẽ annos non sit petitũ siue sit mobilis siue immobilis an per hoc pignoris obligatio extinguatur, vide glo.1.l.39.per tex.ibi.tit.13.par.5.
Pignus si vendatur a creditore virtute pacti quod a principio factũ fuit an tunc prius debitori denuntiare teneatur, & an per pactum possit fieri vt ei vendere liceat sine aliqua denuntiatione, vid.gl.2.&.5.l.41. ibi.& glo.4.l.48.ibidem.
Et an sufficiat dicere quod sibi soluat vel requiratur, quod sibi dicat se rem pignoratam vendere velle, vide glo.3.ibidem.
Pignus quando possit vendi per creditorẽ tũc ipse illud in publica subhastatione facere debet non in occulto, vide gl.6.d.l.41.tit.13.par.5.
Et si in constitutione pignoris non sit dies solutioni adiecta an & quãdo liceat creditori pignus vendere siue sit res mobilis siue immobilis, vide glo.3.cum alijs ibi.l.42.per tex.ibi.tit.13.par.5.
Pignus quando creditor vendere non possit nisi trina monitione præmissa, vide glo.3.d.l.42.
Pignus an debeat a creditore vendi præsenti pecunia vel habita fide de pretio, vide ibidem in glo.3.l.43.
Pignus an a creditore ipso emi possit & quando. vide glo.l.44.per illum tex.ibi.tit.13.par.5.
Pignus si a primo creditore vendatur extraneo an secundus creditor possit agere hypothecaria & an habeat ius offerendi emptori extraneo & quando non, vide glo.2.l.46.ibidem.
Et an talis secundus creditor fructus cuincet, vide gl.3.ibidem.
Pignus alicuius minoris si a creditore vẽdatur etiam qñ præcesserit pactũ quod vendere possit an tunc restitui possit si lædatur tali venditione & quale debeatur damnum, vide gl.2.3.&.4.l.47.tit.13.par.5.
Pignus si creditori detur eo pacto vt si ad certã diẽ non redimeret illud vendere possit an si creditor illud faciat post diẽ debitor possit rem restituere si absens fuit ex iusta causa vide gl.4.l.47.ibidem.
Pignus si a creditore vendatur contra legis formam si ab emptore capiatur qualiter venditori teneatur, vid.gl.9.l.48.ibid.per tex.ibi.
Pignus si a creditore vendatur fraudulenter minori pretio vel simili, a debitor ab eo petat damna & interesse licet creditor haberet vendendi facultatem & quid si emptor participa fit doli, vid.glo.l.49.per tex. ibi.tit.13.par.5.
Pignus si a creditore vendatur an ipse teneatur de euictione & quando, vide gl.1.cum alijs ibi.l.50.ibidem.
Pignus a creditore simpliciter si vẽdatur an vt suum vẽdidisse credatur vide glo.3.ibidem.
Et creditor tenebitur emptori ista personalia cedere, vid.gl.4.ibid.
Et quid si creditor cum non haberet ius vendẽdi pignus vendidit si illud postea ab emptore euincatur an ipse vel debitor de euictione teneat. vide glo.5.l.50.tit.13.par.5.
PIGNVS DE QVIBVS REBVS & an pignus possit constitui in decimis vel in alijs rebus sacris vel spiritualibus, vide glossa. cum alijs ibi.l.3.tit.13.par.5.
Et quæ res pignorari non possint, vide glossas legis.4.&.5.titulo.13. par.5.
Et pro quibus possit homo liber pignori dari, vide glo.5.&.8.l.3.tit.13. par.5.
PIGNVS IVDICIALE quod dicatur, vide glossam.4.l.primæ tit.13. par.5.
Pignus iudiciale in causa iudicati non est obligatum donec ipsius possessionem creditori tradat, vide gl.1.l.13.ibidem.
Et si loco pignoris creditori detur instrumentum emptionis vel alterius contractus quid talis traditio instrumẽti operetur, vide gl.1.l.14.ibid.
PIGNVS EXTINGVITVR & an extinguatur pignus per additionem vel de tractioneni qualitatis circa ipsam rem, vide gl.l.15. per tex.ibi. tit.13.par.5.
Pignus si ante traditionem alteri obligetur vel cũ sit promissa intra decem annos non sit petitum siue sit mobilis siue immobilis an per hoc pignoris obligatio extinguatur, vide gl.1.l.39.per tex.ibi.tit.13.par.5.
PIGNVS PRAETORIVM non constituitur nisi quis in possessionem mittatur, vide glo.3.l.11.tit.13.par.5.
Pignus prætorium an debeat statim restitui debitori si ipse debitor creditori soluerit quocunque modo res ad creditorem pervenerit, vide glo.6.l.21.tit.13.par.5.
Pignus & quid in pignore prætorio si res hypothecata peremptaf. & an primus creditor preferatur secundo in retentione pignoris prætorij vide gl.2.&.3.l.27.&gl.1.l.28.tit.13.par.5.
Pignus prætorium an possit concurrere cum conuentionali, vide glo.1. l.42.tit.13.par.5.
Et quid si inter creditorem & debitorem sit factum pactum de vendendo certa quantitate vel in certo loco, vide glo.4.ibidem.
PIGNVS RESTITVI & fidolo se non restituatur per debitorem mentẽtiuretur in litem contra eum & an teneatur ad id quod præmissa taxatione iudicis iuratum fuit vel ad debitum tantum, vide glos.7.d.13. per tex.ibi.tit.13.par.5.
Et an creditor possit vti re pignorata ad vsum consuetum per dominum & ipsi rei destinatum, vide glo.2.l.20.tit.13.par.5.
Pignus debet statim debitori restitui si ipse debitum creditori soluerit quocunque modo res ad creditorẽ peruenerit, vid.gl.6.l.21.tit.13.par.5.
Et an idem sit dicendum in pignore prætorio, vide ibidem.
Pignus si creditori detur eo pacto vt si ad ceream diem non redimeretur creditor illud vendere possit an si creditor illud faciat post diem debitor possit rem restituere si absens fuit ex iusta causa, vide glos.4.l.47. tit.13.par.5.
PIGNORARI an possint bona maioriæ factæ cum Regis facultate si in maioria illarum rerum alienatio prohibita sit, vid.gl.4.col.4.9.l.1.tit.26.par.4.
Pignorare an possit tutor res mobiles minoris sui ad vtilitatem minoris vide glo.3.l.4.tit.5.par.5.
Pignorare an possit Rex rem quam habet communem cum alio, & an vendere possit, vide glo.7.l.53.tit.5 par.5.
Pignorare an possit emphyteota rem emphiteoticam sine consensu domini & quibus. vide gl.n.l.29.per tex.ibi.tit.8.par.5.
Pignorari an possit iurisdictio & iusparronatus & ius pedagij vel alia ra in corporalia vide glo.2.l.2.tit.23. part.5.
Pignorari à possit vniuersitas & an trãseat in pignore vniuersali, vid.ibid.
Et quid in seruitutibus vrbanis vel rusticis an possint, hypothecari, vide ibidem. Et quid de re emphyteotica, vide ibidem.
Pignorari an possit res communis & pro qua parte contrahatur pignoris obligatio, vide ibid, ad finem.
Pignorari an possint res sacræ vel decimæ alicuius ecclesiæ, vide glos cum alijs ibi.l.3.tit.13.par.5.
Pignorari an possit homo liber & quãdo, vid,gl.5.&.8.l.4.tit.13.par.5.

Pignorari non possunt animalia aratoria neque instrumenta pro cultura vel seruos procultura prædij positos, & quando sic & qualiter hoc fieri debet, vide glo.1.&.2.l.4.ibidem.
Pignorari quæ non possint etiã quando quis obligauit generaliter omnia bona sua, vide glo.l.5.tit.13.par.5.
Pignorari an possint illa in quibus quis non habet plenum dominium, vide glo.2.&.4.l.7.per tex.ibi.tit.13.par.5.
Pignorari an possint res mobiles minoris percuratorem qui seruari possint etiam sine iudicis decreto, vide glo.3.l.8.ibidem.
Quid si pignoretur res aliena præsente domino & tacente, vid.glo.l.9. ibidem.
Pignorari an possit aliqua res specialiter quando generaliter fuerũ omnia bona obligata, vide glo.1.l.10.ibidem.
Pignorari an & quando possit vna res duobus, vi.gl.d.l.10.per tex.ibi. tit.13.par.5.
Pignorari non potest res ea conditione vt non soluente debitore ad certam diem pignus remaneret creditori pro debito & quando sic, vide glo.1.l.12.tit.13.par.5.
Pignorare an possit creditor pignus vltra tertiam vicem & quibuscunque voluerit, vide glo.1.l.35.tit.13.par.5.
PIGNORATITIA ACTIO. vide in verbo, ACTIO PIGNORATITIA.
PIRATAE sunt hostes humani generis & cuique liceat eos debellare, vide glo.2.in fin.l.8.tit.20.par.2.
Piratæ qui in mari furantur qualiter pro primo vel secundo furto puniãtur, vide glo.7.l.18.per tex.ibi.tit.14.par.7.
PISCATORES seu venattores an de rebus venaris soluere d. beant de consuetudine & vbi soluent, vide glo.4.l.3.tit.20.par.1.
PISCARE an possit extraneus in fluminibus alienis & an domini ipsorum illud prohibere possint, vide gl.4.l.6.tit.28.par.3.
Piscare an possit ille qui paludes & valles conduxit vt semper ibi sibi liceret piscare si in tempore hyemis pisces omnes in aliquo certo loco excluderentur propter hyemem, vid.d.gl.4.in fi.l.6.tit.28.par.3.
Quod licitum est omnibus tam in mari quam in fluminibus, vid. gl.4. tit.28.par.3.& vide gl.2.l.17.tit.28.par.3.
Piscare non debet quis in loco prohibito propter alterius priuilegium, vid.gl.4.
PISCATIO est omnibus communis, tam in mari quam in fluminibus ex causa tamen potest princeps per priuilegium concedere alicui piscationem in aliquo loco & parte maris & alios prohibere, vid.gl.4. tit.28.par.3.
PISCES viuere non possunt sine aqua & plura de hoc subiungens ratione ponit glo.2.l.28.tit 7.par.1.
Non naturali iure capientium fiunt sed an a dominis possit piscis exercorum vetari, vide gl.4.l.6.tit.28 par.3.
Piscis an possit capere ille qui conduxit valles & paludes vt ibi licite possit piscare si in dictis paludibus sit certa pars vbi in hyeme pisces omnes reducuntur quod non, vid.d.gl.4.in fine.
POLLICITATIO proprie quid dicatur & an ex pollicitatione oriatur obligatio etiam si non cepisset soluere, vid.gl.2.l.10.tit.11.part.4.
Pollicitatio sumitur pro pacto nudo quãdo sit in præsentia mariticui per pollicitationem dos datur vel alterius cuius interest. vide ibidem.
Pollicitatio & an ex nuda pollicitatione seu promissione alicuius non acquiritur per alterum sed inter absentẽ facta oriatur obligatio integra. vide glo.3.post med.l.1.tit.11.par.5.
Oriatur ex sola pollicitatione oriatur actio ad similitudinem voti, vide.d. gl.in fine.
POLVTIO extra claustra pudoris non sufficiet vt ex ea causetur effusio nisi semen viri intret, vide glo.4.l.5.tit.6.par.4.
PONDVS qualis esse debeat & de pœna vtentis ponderis falsi, vide gl. per tex.ibi.tit.7.par.7.
PONS & pontem reficere seu de nouo facere qui vicini teneantur, vide gl.l.20.tit.32.par.3.
PONTIFICAIVS prouenit ex deo, vide glossam secundam.l.2.titul.5. par.1.
POPVLVS si non consentiat in electum an propter hoc irritetur electio vide supra in verbo. ELECTIO.
Populus per sequẽs prælatum debet a superiori remoueri dato sibi equi alterius in alio loco, vide gl.14.in proœmio partitarum.
Populi iurisdictione carentes an statuta facere possint, vide glo.1.l.12.tit 1.par.1.
Populus non recipiens legem sciente & consentiẽte conditore amplius ea lege ligari non debet, vide glo.4.l.16.tit.1.par.1.
Populus qui dicatur, vide glo.1.l.5.tit.2.par.1.
Populus & dominus vna res censentur, vide glossam secundam.l.2.tit.19 par.2.
Populi appellatione an veniant mulieres siue clerici, vide gl.2.in princ. tit.2.par.1.
Populus subiectus ciuitati an possit habere consuetudinem de per se, vide glo.3.d.l.5.
Populus Romanus dedit a principio potestatem imperatori & qualis sit hodie populus Romanus, vid.glo.23.l.2.tit.1.par.2.
Et an ipi possint hanc potestatem reuocare, vide ibidem.
Populus quis dicatur, vide glossam primam, per textum ibi. titulo decimo par.2.
Et an appellatione populi comprehendantur clerici, vide ibidem.
Populus vtrum de nouo fieri possit sine Regis priuilegio, vide gl.2.l.7 tit.20.par.3.
Populus vnus si alteri vniatur an amittat priuilegia sua & transeat in eũ cui vnitur, vide glo.3.l.7.tit.20.par.3.
Populus si ab aliquo in suo & in proprio solo ædificetur an dominus ædificans in eo iurisdictionem habeat vel ciuitas ibi proxima, vide glo.4.l.9.tit.4.par.5.
Populus si de nouo ædificetur ab aliquo in loco sibi a Rege donato, & taliter ædificans nomine territorij totum locum sibi donatum assignet qualem iurisdictionem taliter de nouo ædificans in loco illo habeat an ciuilem vel criminalem, vid.d.gl.4.
POPVLARIS quilibet censetur procurator & defensor Reipublicæ pro rebus suis, vide glossam primam.in principio.& glo.2.l.10.titulo.11. par.3.
PORTAGIVM & priuilegium de portagio non præstando tantum extenditur ad portagia quæ a concedente leuantur, vide glo.2.l.11.titul8 par.3.
Portagium & an in concessione pedagij requiratur causa & recipiens sit tutus in conscientia, vide glo.1.l.5.tit.7.par.5.
Portagium an a clericis solui debeat & quando, vide glo.3.d.l.5. titul.7. par.5.
Et in qua quantitate solui debeat, vide ibi glo.4.
Portagia non debentur quando aliquis aliquid adducit sui vsus & suorũ causa & an & quando credatur eius iuramẽto, vide ibid.in glo.6.
Et quid si fui causa portabat & postea mutato proposito rem vendiderit an tunc aliquid soluere teneatur, vide ibi glo.8.
Portagium an solui debeat in his rebus quæ adducuntur pro domo facienda vel reficienda, vide ibi glo.9.
Portagium ex quibus rebus solui non debeat, vide omnes glossas.l.5.titul.7.par.5.
Portagium & quid si mercatores deuient a soluto & certo itinere causa defraudandi portagium, vide ibi.glo.13.
Et quod priuilegium habeant milites ecclesiæ & minores quando malitiose portagium non soluerint, vide glo.16.ibidem.
Et quid si portagium solitum non saluatur an omnes res suæ confiscentur, vide glo.1.l.6.tit.7.par.5.
Et quid in minoribus.25.annis, vide ibidem in glo.3.
Portagium & an ipsi sic occultantes perdãt ipso iure res suas vel post sententiam, vid.gl.5.l.6.tit.7.par.5.
Portagiũ si ab aliquo nõ soluatur si postea res propter quã illud dare debuerat pereat an dñs ad æstimationem teneatur, vide ibidem glo. 8.
PORTIO legatarij an & quando accrescat sibi coniuncto, & de ista materia est gl.9.l.35.per tex.ibi.tit.9.par.6.
Portio per ius accrescendi an habeat locum in habitatione pluribus relicta vel in legitima propter alicuius vel inter duos correos quibus est relicta liberatio, vid.d.gl.6.col.1.
Portio coniuncti anad coniunctũ vel advenientes ab intestato debeatur ved.d.glo.6.col.1.ad fi.
Portio an accrescat coniuncto quando relictum capit vires ex dispensatione & an detur inter spurios, vide ibid.col.2.in prin.
Portio quando non accrescatur per ius accrescendi & quando & in quibus tale ius accrescendi cesset, vid.d.gl.6.col.2.&.3.
Portio repadiata an accrescat acceptanti si isti sint coniuncti coniunctione legali, vide glo.5.l.36.tit.9.par.6.
PORTVS quid sit & de iure Regis in eos licet fabricati sint hominum ingenio, vide glo.1.l.11.tit.28.par.3.
Portus & omnes tenentur ad reparationem portus, vide dictam glos.1. in fine.
POSSESSIO alienata in personam exceptam siue in ecclesiam in fraudem tributorum talis alienatio non valet, vide gl.4.col.2.l.51.titulo.6.par tit.1.
Possessio sola alienata in rebus ecclesiæ non valet in alijs vero proprie non dicetur tunc alienare sed quando transfertur dominium, gl.1.l. 1.tit.14.par.1.
Possessio an transeat in sequestrum & quando, vide glossam.2.l.1.titu.9. par.3.
Possessio vt aliquis releuet ab onere probãdi debet ab eo iustificari, & sic in domino dicẽte aliquẽ esse suum seruum, vide glo.3.l.5.tit.14.par.3.
Et an diutina possessio faciat cessare præsumptionem violentiæ, vid.gl.3 ibidem.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Possessio & si probo possessionem cuiusdam rei fuisse penes antiquos meos si non probetur quod alius medio tempore possedit ex hoc dicitur in esse dominium, vide glo. 1. l. 10 tit. 14. par. 3.
Possessio an plene probet dominium, vide glo. 1. col. 2 in prin. d. l. 10. titul. 14. par. 3.
Possessio dominij datur per traditionem clauium & an fieri debeat in re præsenti, vide glo. 2. d. 66. tit. 18 par. 3.
Possessio an transferatur in eum qui fuit missus propter contumatiam in aliqua re post litis contestationem, vide glo. 5. l. 10. tit. 22. par. 3.
Possessio an perdatur per innundationem fluminis, vide glo. 1. & 2. l. 32. tit. 28 par. 3.
Possessio rei locatæ quam locator a domino emit vel voluntate sua habet qualiter ibi detur, vide gl. 2. & 3. l. 47. tit. 28. par. 3.
Possessio an transferatur per assignationem rerum emptarum, vide glo. terzium d. l. 47.
Possessio an transferatur per actus fictos ab executore iudicis per quos actus alias transferetur possessio, vide ibidem.
Possessio an cadat in rebus omnibus communibus vt in eis perscriptioni locus sit, vid. gl. 1. col. 2. l. 7. tit. 27. par. 3.
Possessio an cadat in his rebus in quibus non cadit dominium, vid. gl. 1. col. 2. in fi. & in col. 3. ibidem.
Possessio licet ab vno habeatur ab alio vero titulus putatiuus an hic locus sit vsucapioni, vide gl. 2. l. 15. tit. 29. par. 3.
Possessio duorum an iungi possit ad vsucapionem continuandam, vide gl. 2. l. 16. tit. 29. par. 3. Et quid si possessio sit insusta, vide ibidem.
Possessio debet esse continua vt res præscribi possit, vide gl. 4. l. 18. tit. 29 par. 3.
Possessio quæ sit illa quæ causat præscriptionem & illam impedit ex ipsius interruptione, vide glo. 2. l. 29. tit. 29. par. 3.
Et an defectus possessionis interrumpat effectum precedentis tituli, vide d. gl. 2. in medio.
Possessio an perimatur si qualitas rei mutetur & præscriptio interrumpatur, vide glo. 2. ad fin. l. 29. tit. 29. par. 3.
Hoi possessio qualiter perdatur per inundationem maris vel fluminis, vide glo. 2. supradictam fin.
Possessionis appellatione an veniat quasi possessio & an sustentetur libellus in quo quis dicit se possidere aliqd in corporale gl. 4. l. 1. tit 30. p. 3
Possessio ciuilis dignior & superior est naturali, vide glo. 2. l. 2. titul. 30. par. 3.
Et an ista ciuilis possessio finito feudo trahat ad se naturalē, vide ibid.
Possessio acquiritur vniuersitati ciuiū per eius officiales ac si oibus data esset & procedit etiā si sit vniuersitas reprobata, vi. gl. 3. l. 4. tit. 30. p. 3.
Et an istud debeat fieri communicato consilio vel tacito modo, vide. d. glo. 3. ad finem.
Et quando possit acquiri possessio tacito modo & qualiter, vide ibidem.
Possessio ciuilis an sit penes feudatarium vel emphyteotam, & quid de naturali possessione, vide gl. 2. l. 5. tit. 30. par. 3.
Possessio acquiri debet cum corporali apprehensione aliquando tamen sit secus & an teneat consuetudo siue statutum vt possessio tranferatur sine apprehensione, vide glo. 2. l. 6. tit. 30. par. 3.
Possessio adhoc vt transferatur per clauium traditionem an debeat tradens esse in conspectu domus vel horrei cuius sunt claues, vide glo. l. 7. tit. 30. par. 3 & glo. 2. l. 66. tit. 18. par. 3.
Et debet tradi p illū qui habet rei possessionē non per aliū vide ibidem.
Et istæ claues debent esse claues principales rei cuius tranferetur possessio, vid. d. gl. 1. l. 7.
Et licet non transferantur claues in conspectu rei tamen videtur data licentia ingrediendi propria authoritate, vid. d. gl. 1. d. l. 7.
Et istud debet intelligi quando talis rei possessio cuius claues traduntur erat vacua aliis non vide ibidem.
Et quid in nuntio qui de mandato iudicis vadit admittendum aliquem in possessionem & quid si non audeat accedere ad adipiscendam possessionem propter guerram, vide ibidem.
Possessio villæ vel castri ab aliquo accepta an per hoc videatur accipere possessionem feudorum & rerum quæ sunt separatæ ab vniuersitate castri, vide ibidem in fine.
Possessio videtur alicui data illius rei cuius scripturæ sibi traduntur, & qualiter istud procedat, vide glo. 1. l. 8. tit. 30. part. 3.
Et quid si scripturæ istæ voluntate donantis vel dantis scindantur an per hoc videatur translata possessio in donatarium, vide ibidem
Possessio & an idē sit siue tradantur instrumēta rerū corporalium vel incorporalium vid. d. gl. 1. l. 8. tit. 30. p. 3. etiā re non præsenti, vide ibid.
Et an ista procedant quando non idem instrumentum per quod fuit res ipsi tradenti ac quisita sed quādo aliud tit de nouo, vide ibid. in gl. 2.
Possessio an transferatur ex ficta traditione & an retētio proprietatis inducat traditionem in vsufructu & quid si habens proprietatem constituat se nomine alterius possidere, vid. gl. 1. l. 9. tit. 30. par. 7.
Possessio an videatur translata si vendens remillam loco pignoris retineat proprietatem, vide gl. 1. in fin. d. l. 9.
Possessio & domini ma dhoc vt transferantur in locatorem debet precedere titulus donationis vel alterius contractus quando quis sibi mittere constituit se possidere, vide ibi. glo. 2.
Et an solus actus conductionis etiam insciente rem quam conduxit efficiat suam operetur translationem dominij in locatorem sine alio titulo, vide ibidem.
Et quid si conducens in ipso actu conductionis dicat se velle rem illam locatorem transferre ideo quod ab eo illam conduxit, vide. d. glos. 2.
Possessio an transferatur in aliquem in locationem quam fecit de re sua vide glo. 3. & 4. d. l. 9.
Possessio an acquiratur ei cui est factum constituum etiam pro rebus futuris si de nouo res acquiratur per istum constituentem & quid si pactum ibi verbum precario, vide gl. 4. l. 9. tit. 30. par. 3.
Possessio ciuilis & naturalis transferetur per clausulam constituti, vid. d. gl. 4. col. 2. in prin.
Possessio qualiter transferatur si precarium & constitutum simul ponatur, vide ibidem.
Et an possessionem apprehendere possit ille cuius nomine precario possidet inuito illo qui precarium possidet, vide ibidem.
Possessionem in aduersarium an videatur transferre ille qui in iudicio dixit aduersariū suum possidere cū ipse qui dicit possideat, vide ibidem
Possessio an possit tradi per actus fictos per executorem iudicis tutorem vel per alium, vid. d. gl. 4. post medium.
Possessio rei quam quis possidet cum corpore & animo an possit amitti solo animo tantum, vide glo. 1. l. 12. ibidem.
Et quid si in possessione quam corpore per alium retinet, vide. d. gl. 1. in fine.
Possessio rei an perdatur si colonus alium in possessione mittat & quæ sit illa quæ amittitur & an idem sit si proditorie dimittere animo vel alias animo deserendi discedat, vide gl. 1. & 3. l. 11. tit. 30. par. 3.
Et an dominus possessionem amittat si colonus responderet alij destructibus, vid. d. gl. 1. in medio.
Et an idem sit si possessio sit alicuius rei immobilis. vide ibi. glo. 2.
Possessio naturalis non perditur licet res derelinquatur a colono quando ab alio non fuit occupata & quid si sit, vid. d. gl. 1. & glo. 3 ibidem.
Possessio ciuilis domini quando est fundata supernaturali quæ nomine alieno possidetur ab alio si ille alium in possessionem rei mittat per quam ille ciuilis amittitur secus vero si supernaturali non sit fundata, vt ecclesia in vsufructuario quia tunc ciuilis nunquam amittitur, vid. gl. 4. d. l. tit. 30. par. 3.
Et quid si possidēs nomine dñi rem sub conditione tradat si dño placuerit an dominus ciuilem possessionem amittat, vide in. d. gl 4.
Et talis possessio debet realiter tradi non vero per actus fictos, vide glo. quintam, ibidem.
Possessio ciuilis & naturalis perditur qū colonus vi deiicitur a possessione & quid si dñs vi deiciatur, vide glo. 6. ibid. in d. l. 13. tit. 30. par. 3.
Possessio quando poterit ab ipso dño recuperari ppter authoritate & de actione sibi contra spoliantem competenti, vide ibi glos. 7.
Possessionem rei amittit qui iudicis authoritate a possessione priuatur ex causa damni infecti, vide glo. 1. l. 15 tit. 30. par. 3.
Possessionē an amittat dominus qui possider per seruos & colonos eius si ipse dominus vi deiciatur a possessione & ipsi coloni vel serui non & qualiter debet possidens per alium articulare in hac deiectione, vide glo. 1. d. l. 17. tit. 30. par. 3.
Possessio ciuilis an amittatur si dominus cum veniret ad rem nō fuit admissus & quid si non depositi animum possidendi an tunc ciuilem retineat, vide glo. 3. d. l. 17.
Et quando videatur animū nō deposuisse & possit propter ciuilē eam retinere propria authoritate recuperare naturalem, vide ibidem.
Possessio ciuilis intra quantum tempus amittatur si nolit quis naturalē possessionem recuperare, vid. d. gl. 3. d. l. 17. & ibi. glo. 4.
Et quis adeat iudicem pro recuperanda possessione naturali an per hoc videatur possessionem ciuilem amittere, vide in d. gl 3. ad fi.
Et quid si scio possessionem meā naturalē occupatam ab alio & negligam illam recuperare an ex hoc possim ciuilem perdere, vide gl. 4. ibi.
Et quando istud valeat procedere & sit verum, vide. d. glo. 4.
Possessio amissa qua actione possit recuperari qñ qs a re sua fuit deiectus si a petenti occupetur secus si a paupere vel simili, vide glo. 5. ibidem.
Possessiones ciuium qui alibi se transferunt an ipsis illas vendere possint & quando, vide glo. 4. l. 26. tit. 31. par. 3.
Possessio doris siue donationis propter nuptias penes quem esse dicatur vide glo. 1. & 2. per tex. ibi. l. 7. tit. 11. par. 4.
Possessio rerum an dari possit ventri & quid si res sint maioriæ, vid. gl. per tex. ibi l. 3. tit. 23. par. 4.
Possessio extraordinaria violēta & in iusta quā domini terrarū pro se allegant quomodo possit eos tueri & quid si iuretur præscriptione immemoriali, vide infinita quæ adducit gl. 2, col. 2. & 3. l. 6. tit. 2. part. 4.

Possessio an acquiratur per inuestituram factam in absentia rei per annuli immissionem vel aliter, vid. gl. 6 l. 4. tit. 6 par. 4.
Possessio ciuilissima quæ dicatur, vide glo. 3. col. 5 in princ. l. 10. titu. 26. par. 4.
Possessio ciuilis etiam stante apud alium naturali an impediat præscriptionem, vid. in d. col. 5.
Possessio bonorum maioriæ an statim legitimus successor in ea sibi acquirat post mortem vltimi possessoris quando in instrumento maioriæ caueatur prius quam habeat talium bonorum possessionem faciat iura mentum de non alienando vel aliud simile, vi. gl. 2. col. 1. l. 7. tit. 4. p. 5.
Possessio rei quæ præteditur esse maioriæ si sit ecclesiæ an talis possessio vere statim post mortem possessoris iuste transibit, vide ibid. & omnes exceptiones quæ detrahunt proprietati maioriæ omnes detrahūt & possessioni, vid. ibid. col. 2. in prin.
Et an exceptiones in causa maioriæ quæ requirunt alteriorem indaginem relinquantur iudicio proprietatis, vid. ibid. col. 2. in prin.
Possessionem rei intrare non potest etiam post aduentum dici ille quise nomine alterius possidere, vide ibid.
Possessio legalis si est penes aliquem & ipse moriatur ante apprehensionem realem an transmittat in sequentem vocatum, vid. d. glo. 2. col. 2 in quæst. 6.
Possessio an transferatur statim in sequentem vocatum quando in vita possessoris alius dictam possessionem accupauit, vi. d. gl. 2. col. 2. q. 7.
Possessio quæ est penes alium illa an in alterum transferatur per actus si non sine consensu illius penes quem est, vide ibid.
Possessio non transfertur aspectu & verbis quando alius erat in possessione illius, vid. ibid.
Possessio legalis si in aliquem transferatur & ille suspicetur posse repelli an perdat ex hoc illius rei possessionem, vid. ibid. in q. 8.
Possessio cessat cessante dominio vbi possessio venit accessorie ad dominium, vid. d. gl. 2. col. 2. q. 9 l. 7. tit. 4. par 5.
Possessionem bonorum maioriæ si ingrediatur ille ad quem non pertinent & verus successor & hæres in ea velit mitti in possessionem an statim quod hæres hæreditatem adit in eum transeat siue ecclesia siue alius sit hæres, vid. gl. 3. l. 1 tit. 14. par. 6.
Possessio an acquiratur per hæredes ante possessionem adeptam sit præsentare aliquem ratione patronatus, vid. d. gl. 3. ad fi.
Possessio hæreditaria quomodo possit hæres possit propria authoritate accipere possessionem vacantem rerum hæreditarium, vide ibid.
Possessio debet statim hæredi dari quod ostendit testamentū perfectum & cuius alius hoc beneficium competat, vid. gl. 1. cum sequentibus. tit. 14. par. 6.
Possessio quem iudicem talis possessio huic hæredi dari debeat, vide ibid. in glo. 2.
Et an contra agentem fit restitutio recuperandæ possessionis possit opponi exceptio defectus domini, vide gl. 2. & 3. l. 18. per tex. ibi. titul. 10. par. 7.
Possessionem serui fugitiui nunquam amittit dominus, vid. gl. 1. & 2. d. 23. per tex. ibi. tit. 14. par. 7.
Et istud verbum possessio est æquiuocum & sumitur multipliciter, vide gl. 3. l. 10. tit. 33 par. 7.
POSSESSOR maioriæ in qua quātitate possit promittere arras vxori, vid. gl. 1. col. 2 in fi. l. 4. tit. 15. par. 2.
Possessor maioriæ an ad fratris petitionem teneatur instrumentum maioratus ostendere, vid. gl. 1. l. 17. tit. 2. par. 3.
Possessor serui asserentis se liberum ad hoc vt talis possessio eum releuet ab onere probandi debet iustificari, vid. gl. 3. l. 5. tit. 14. par. 3.
Et an ex diutina possessione iustificetur & ea faciat cessare præsumptionē violentiæ, vide ibid.
Possessor rei qualiter liberetur si a debitore alicuius emerit rem quam dicit sibi fuisse hypothecatam, vide glo. 1. l. 10. tit. 14. par. 3.
Possessor antiquus semper præsumitur habere ius in re quam possedit, vide. d. gl. 1. & rem possidere, vid. ibid. colu. 2. in med.
Possessor qui olim tot habeat in bonis an & hodie eadē habere præsumatur, vid. gl. 1. ad fi. l. 10. tit. 14. par. 3.
Possessor maioriæ an possit maioriam retinere pro expensis in ea factis ad ipsius perpetuam vtilitatem vel eam ab inimicis tepore guerrę defendendo vel aliter in iudicio, vi. gl. 4. l. 41. tit. 28. par. 3.
Possessor maioriæ qui fecit expēsas ad vtilitatem rei an hæres teneatur illas compensare cum fructibus ab illo perceptis, vide ibid. gl. 3.
Possessor si suspicetur se posse repelli licet non fuerit violenter expulsus an tunc res afficiatur vitio reali, vid. gl. 2. l. 4. tit. 29. par. 3.
Possessor rei per præscriptionem legitimi temporis cum mala fide qualiter rem recuperet acommodatario, vel locatore, vid. gl. 6. l. 21. ibid.
Possessor rei alteri obligatæ pro pignore an illam præscribere possit & quando non, vide gl. 2. l. 27. tit. 29. par. 3.
Possessor prædij per quod trāsit aquæ ductus publicus tenetur illud mū dare & quid in priuato, vid. gl. 2. l. 4. tit. 31. par. 3.
Possessor maioriæ si a Rege facultatem vendendi aliquam rem ex maioria impetrauerit & vendat an talis alienatio valeat si postea detegatur illum non esse verum maioriæ possessorem sed iliam ad alium pertinere, vid. gl. 1. col. 1 q. 4. l. 10. tit. 26. par. 4.
Possessor maioriæ si in fratrem suum in quem de proximo maioria vētura esset rem maioriæ alienauerit tit. emptionis si postea vendens decedat sine filijs & dictus frater ei succedat an pretium datum repetere possit vel si non soluit tueri se aliqua exceptione, vid. gl. 1. col. 2. q. 7. l. 10. tit. 26. par. 4.
Possessor maioriæ si de licentia regis & de consensu filij qui est sequens vocatus ad maioriam aliquam rem maioriæ vēdiderit an filius in pretio illius rei præiudicare possit & quando sic, vid. ibid. col. 2. q. 8.
Possessor maioriæ si vendat rem maioriæ sine licentia regis vel illa sit male impetrata & hac de causa filius qui in maioria succedebat illā quin eat an res illa penes filium vel penes patrem esse debeat, vide in d. colum. 2. q. 9.
Possessor maioriæ an possit res maioriæ vendere vt ex eis alatur vel vt ab hostibus redimatur, vide ibid. in q. 10.
Possessor si alienet rem maioriæ vt debita testatoris soluat an incidat in pœnam alienantis talia bona, vid. ibid. in quæst. 11.
Et an tunc ipse vel eius successor possit vendicare rem sic alienatam per iudicem ad petitionem creditorum, vide ibid.
Possessor maioriæ si rem prohibitam alienari vendiderit illi qui in maioria succedere debet an per hoc to pœnam alienantis incidat, vid. gl. 1. col. 2. q. 12. l. 10. tit. 26. par. 4.
Et quid si ex aliqua causa alienatio non teneat an alienans in pœnam incidat, vid. ibid. in q. 13.
Et quid si alienans sit filius vel alius primæ tonsuræ an pœna alienātibus imposita ligeat eum & quare, vid. ibid. in q. 15.
Possessor maioriæ si maioriam esse designat penes aliquem magnatem an per hoc videatur illam alienare & in pœnam incidat, vide ibidem quæstione. 16.
Et quid si ille ad quem maioria pertinebat cum vidisset illam in manu potentis neque inuenisset iustitiā aliquid ei dedit vt illam sibi restitueret an talis redimens maioriam possit disponere de tali valore in præiudicium vocati ad maioriam, vid. ibid. in q. 17.
Possessor maioriæ si alienet rem maioriæ si sequens in gradu nolit rem vendicare an alius posita sequens adhoc admittatur, vid. ibid. in q. 18
Possessor maioriæ si grauetur vt bona maioriæ eum aliquo diu dat vel tributum remittat & propter hoc sibi fuerit factum legatum an legatum consequetur reiecto tali grauamine vel non, vide gl. 1. col. 3. q. 19. l. 10. tit. 26. par. 4.
Possessor maioriæ si in fraudem filij qui succedere debuerat aliquid fecerit an filius filij eius premortui possit agere reuocatoria cōtra fraudē

Universidad de Deusto
Biblioteca

alienantis licet fraus eius repectu facta non fuerit, vid. ibid. in. q. 20.
Possessor maioriæ an videatur alienare si remisit hypothecam positam ad se. uritatem maioriæ, vide glo. 1. col. 3. quæst. 21. l. 30. titulo. 26 par tita. 4.
Possessor maioriæ si minimam rem maioriæ alienauerit an per hoc in pœnam incidet, vid. ibid. in. q. 22.
Possessor maioriæ si cum causa a Rege in alium locum transportetur ibi que rex sibi bona dederit an illa quæ sibi de nouo dantur licet sint maioris valoris sortiantur eandem naturam quam alia bona dimissa habebant, vide ibid. in. q. 23. & in. q. 24.
Possessor si cum volumtate successoris bona maioriæ in extraneum transferat vel testando alijs reliquerit an per hoc successor vel successores aliquo modo grauentur, vid. gl. 1. col. 3. q. 25. l. 10. tit. 26 p. 4.
Possessor si adhuc aliquis non fit maioriæ an illam renuntiare possit, vide ibid. in. q. 26.
Possessor maioriæ an res maioriæ alienare possit propter famem, vide ibidem col. 4. q. 30.
Possessor maioriæ si alienare prohibeatur bona maioriæ facie cum regis facultate neque pignorare poterit, vid. ibid. in. q. 31.
Possessor maioriæ alienare prohibitus bene poterit rem maioriq cum meliori permutare vel vendere in meliorem causam, vid. ibid. in. q. 32. & col. 1. gl. 1. & l. 10. tit. 26 par. 4.
Possessor maioriæ si cum successerit in ea ipse legatum de re maioriæ ab eius prædecessore factum alteri soluerit an per hoc ipse alienare videtur & an incidat in pœnam alienantis talia bona, vid. gl. 1. col. 4. quæst. 33. & l. 10.
Possessor maioriæ si simpliciter prohibeatur permutare an ipse alienare vel aliter diminuere rem poterit, vid. ibid. in. q. 34.
Possessor maioriæ si ab eo maioria euincatur tãquam facta de rebus minoris vel quia ex alia causa talis maioria fieri non potuit an pretium quod redit ur pro re euicta debeat inter hæredes diuidi vel an debeatur illi soli cui relicta fuit maioria, vide ibid. in. q. 35.
Possessor maioriæ si ab eo res evincatur eo quod rescinditur vẽditio ad cuius rei emptæ a suo prædecessore virtute. l. 2. C. de rescindendavẽditione, an pretium quod tunc debet suppleri possit ipse petere vel fratres sui illud pretium suppleant vel non, vid. gl. 1. col. 4. q. 37. l. 10. tit. 26. par. 4.
Et an pretium in illo casu debeatur loco rei euictæ & sic quod ex illo emitur sit res maioriæ sicut erat res euicta, vid. ibid. in. q 38.
Possessor maioriæ si ipsam in manu arbitri posuerit & ipse illum condemnet an videatur alienare eam, vid. ibid in. q. 41.
Possessor vltimus alicuius maioriæ illam vendere vel quomodocunq; alienare potest quia in illo non duræ prohibitio, vid. ibid. in. q. 42.
Et an si vendat rem maioriæ pretium rei venditæ petere possit, vi. ibid
Possessor maioriæ si cum regis facultate de maioria dotem filiæ suæ dandam deduxerit an pretium ibidem restituere teneatur si ipse peruenerit ad pinguiorem fortunam, vide glo. 1. col 5. q. 43. l. 10. tit. 26 par. 4
Et quid si & tunc data licentia ad alienandum consentiat qui est proximior in succedendo an in pœnam amissionis maioriæ incidat propter talem consensum vel non, vid. ibid. col. 5. q. 44.
Possessor maioriæ an circa maioriam transactionem facere possit & quando talis transactio teneat vel non, vid. ibid. in. q. 45.
Et quid si remansit cum maioria & pretium nomine transactionis an possit pretium illud repetere ab eo qui in maioria succedere debet vel nõ vid. ibid. in. q 46.
Possessor ex lege quis dicatur & plures quæstiones circa eum & circa legem possessorem, vid. per gl. 2. col. 1. & 2. l. 7. tit. 4 p. 5.
Possessor maioriæ an possit pro expensis in rebus maioriæ factis illam retinere non obstante. l. 45. tauri quæ iubet & vult quod stante illa possessio transeat in sequentem vocatum & idem vult. l. 7. tit. 4. par. 5. vid. ibid. col. 2. q. 10.
Possessor regalium an debeat ostendere titulum suæ possessionis & an si non ostendat restituere compellatur, vid. gl. 9. l. 9. tit. 4. par. 5.
Possessor maioriæ si consensit in diuisione facta per vassallos suos circa redditus qui sibi dari debuerant an eius successor possit talem diuisionem reuocare & stringere, vide gl. 4. col. 3. q. 1. l. 2. tit. 8. par. 5.
Possessor alicuius rei si ab illo petatur per creditorem alicuius dicẽtis illam rem ab eo possessam sibi fuisse pignoratam si ipe possessor illud neget quid tunc creditor probare teneatur, vi. glo. 1. l. 18 tit. 13 par. 5
Et an iste possessor habeat ius offerendi debitum creditori si condemnetur in hypothecaria & quid in muliere agente hypothecaria pro sua dote contra tertium possessorem, vid. ibid. in gl. 3.
Possessor si dolose fuerit in pignoris restitutione an iuretur cõtra eum in litem & an teneatur ad id inquo taxatione iudicis præmissa iuratum fuit vel ad debitum tantum, vid. gl. 7. l. 16. per tex. ibi. tit. 13. par. 5.
Et an filius possit agere actione reali contra possessores bonorũ suorum aduentitiorum quæ a patre eis vendita fuerunt nulla prius facta discussione in bonis patris sui, vid. gl. 9. l. 24. tit. 13. par. 5.
Possessor hæreditatis bonæ fidei si debita testatoris soluerit an euictis hereditate contra alium hæredem aget, vide. gl. l 36. tit. 14. par. 5.
Possessor maioriæ an teneatur ad restartionem dãm orum quæ culpa sua in maioriæ rebus euenerunt, vide glo. 3. l. 7. tit. 9. par. 6.
Possessor maioriæ an possit successorem aliquo modo grauare in rebus maioriæ soluendis & quando successor ad æstimationem relicti tenetur vel non, vide gl. 1. col. 3. q. 19. l. 10. tit. 26 par. 4. & gl. 3. col. 2. quæ. l. 10. tit. 9. par. 6. & gl. 3. l. 13. tit. 9. par. 6.
Possessor maioriæ an & quando propter suum delictum perdat maioria & bona confiscentur & quo iure bona illa extunc sint apud regem & quid si rex illa filio delinquenti restituat quo iure & titulo ex tunc ipse filius possideat, vid. gl. 4. in princ. l. 6. tit. 21 par. 6.
Possessor maioriæ si de principis licentia aliquam rem maioriæ ex causa dotis vel simili alienauerit & postea ad pinguiorem fortunam pouenerit an aliam similem loco ipsius subrogare teneatur vel non, vid. gl. 4. col. 7. q. 6. l. 6. tit. 11. par. 6.
Possessor maioriæ si eam lusit an alienare videatur & incidat in pœnam alienantis, vid. d. gl. 4. col. 8. q. 7. & 8. d. l. 6.
Possessor maioriæ si habuit licentiam vendendi rem maioriæ & morte præuentus non fecit an eius successor maioriam ex tali facultate vendere possit, vide ibid. in. q. 8.
Et quid si ille qui ad vendendum licentiam habeat vendat rem & illam per interpositam personam emat vt alteri filio relinquatur & an pretium talis res venditæ de licẽtia principis debeat conuerti necessario in emptionẽ alterius rei immobilis ad maioriam, vid. ibid. in. q. 9. & 10.
Possessor maioriæ si iuratur rem ipsius maioriq non alienare si postea impetret licentiam alienandi tacens de iuramento ab eo præstito an alienatio teneat, vid. d. gl. 4. col 8. q. 10. d. l. 6. tit. 11. par. 6.
Et quando de licẽtia regis res maioriæ alienari vel obligari possunt nec non pretiosiores res obligari vel alienari debent sed viliores si ille sufficiant, vid. ibi J. in. d. q. 10.
Possessor maioriæ si habuit licentiam alienandi rem maioriæ an cuncillam obligare possit vel e contra, vid. ibid. & in. q. 11.
Possessor maioriæ si rem maioriæ leget & postea impetret licentiam exterahendi a maioria an legatum reconualescat, vid. ibid. q. 12.
Et de alienationibus rerum maioriæ que de principis licentia fiunt vel iri possunt & de validitate ipsius & de effecto & valore, vid. in finitu per. d. gl. 4. in. d. col. 6. 7. 8. 9. & 10. & 11. d. l. 6. tit. 11. par. 6.
Et an sit iusta causa dandi licentiam possessori maioriæ vt res maioriæ alienet si illæ sint in locis remotis a domicilio talis possessoris, vi. ibid. col. 10. q. 27.
Possessor hæreditatis si in stituatur hæres ab aliquo an ei competat beneficium diui Adriani vt in possessionem confirmetur, vide glos. 1. post prin. l. 2. tit. 14. par. 6.
Et an dictum beneficium detur successori in maioria, vid. d. gl. 2. col. 2. in principio.
Possessor hæreditatis a quo euincitur quales fructus restituere teneatur & quales non, vid. gl. 1. 4. tit. 14. par. 6.
Et an & quando ipse teneatur ad æstimationem fructuũ consumptorum vid. gl. 2. d. l. 4.
Et quales expensas iste qui restituit deducere debeat siue sit bonæ fidei siue malæ fidei possessor, vid. gl. d. l. 4. per illum tex. ibi. tit. 14. par. 6.
Possessor hæreditatis condemnatus eam restituere quid restituere teneatur, vid. gl. 5. per tex ibi. tit. 14 par. 6.
Possessor hæreditatis si sit malæ fidei tunc omne periculum ad eum spectat, vid. gl. l. 6. per tex. ibi. tit. 14. par. 6.
Possessor bonæ fidei vel malæ fidei quando teneantur de in teritu rerum hæreditariarum, vid. gl. 4. d. l. 6. per tex. ibi.
Possessor bonæ fidei efficitur malæ fidei post litis contestationem, vide gl. 7. l. 4. & gl. 4. l. 6. tit. 14. par. 6.
Et an possessor hæreditatis illam per decem annos præscribat, vid. gl. 1. 7. per tex. illum ibi. tit. 14. par. 6.
Et in pari causa melior est conditio possidentis, vid. gl. 1. in prin. & ad fi. d. l. 7. tit. 14. par. 6.
Possessor maioriæ, vide alia in verb. MAIORIA, &c.
POSSESOR BONAE & malæ fidei, vide supra in verb. BONAE fidei possessor & malæ fidei, &c.
POSSIDENS per spatium longi temporis facit fructus suos nisi de malæ fide constiterit, vid. gl. 1. l. 39 tit. 28 par. 3.
Possidens an ei sufficiat si puter illum qui sibi tit. concedit fuisse dominum rei sibi venditæ vel datæ. glo. 2. l. 47. tit. 28. par. 3.
Possidens cum mala fide per triginta annos potest rem præscribere & quid si possessionem rei perfideriit, vid. gl. 4. & 5. l. 21. tit. 29. par. 3.
Possidens rem quando in ea ciuilem siue naturalem habeat possessionem vid. gl. 12. l. 5. tit. 30. par. 3.
Possidens nomine alieno si aliquem in possessionem illius mittat an per hoc dominus possit suam ciuilem possessionem amittere & quid sine animo possideat, vid. gl. 4. l. 8. tit. 30. par. 3.

Posse-

sidens per alios siue ipse desiciatur ipsi uero qui suo nomine possidere non amittant possessionem, vid. gl. 1. l. 17. tit. 38. par. 3.
Equaliter per alium possidens si ipsi non desiciantur sed dominus tãtũ qualiter debeat articulare agens interdicto recuperandæ possessionis vid. gl. 1. in hn. d. l. 17.
Possidens regalia an titulum ostendere debeat & an si non ostendat com petitur restituere, vid. gl. 9. l. 9. tit. 4. par. 5.
Possidens & aduersus possidentem nunquam curris præscriptio, vi. gl. 12 tit. 14. par. 7.
POSSIDERI potest res cuius proprietas haberi non potest, vide glo. 1. gl. 2. ad fi. & col. 3. l. 7. tit. 29. par. 3.
Possidere an possit vxorem sibi a marito donatam si donatio non tenuit vide ibid.
Possidere dicitur ille quid dolose fecit vt rem aliquam non possideret, vide gl. 2. l. 19. tit. 13. par. 5.
POSSESSORIVM intentans ad proprietatem redire bene potest & quãdo non, vide gl. 4. l. 27. tit. 2. par. 3.
Possessorium intentans si excipiatur de proprietate in interdicto adipiscendæ vel retinendæ possessionis vel recuperandæ an tunc & quando prius de possessione quam de proprietate est cognoscendum, vid. gl. 6. d. l. 27.
POSTVLARI possunt illi qui elligi non possunt, vid. glo. 2. l. 23. titu. 5. par. 1.
Postulari qui non possint, vid. gl. 1. l. 24. tit. 5. par. 1.
Postulato non acquiritur ius ex tali postulatione nisi papa interuenerit, vid. gl. 2. d. l. 24.
POSTHVMVS quis dicatur & an ante quam nascatur patris testamentum rumpatur vel sit suus hæres, vid. gl. 1. & 3. l. 20. tit. 1. par. 6. & gl. 1. l. 16. tit. 6. par. 6.
Posthumus si approbet testamentũ patris in quo ipse fuit præteritus an testamentum valeat vel non, vid. d. gl. 3.
Et an debeantur legata ad pias causas rupto testamẽto pretentione posthumi & quando, vide ibid.
Posthumus an faciat cessare pupillarem substitutionem, vid. glo. 8. col. 2. gl. 4. l. 10. tit. 4. par. 6.
Posthumus an pupillariter substituí possit per patrem, vid. gl. 5. l. 5. tit. 5. par. 6.
Adnagnatione posthumi rumpatur testamẽtum & hac de causa substitutio pupillaris in eo facta non teneat, vid. gl. 17. l. 10. tit. 5. p. 6.
Posthumus causam ingratitudinis committere non potest & sic exhæreda ri non potest & eius exhæredatio pro præteritione habetur, vid. gl. 1. l. 6. tit. 6. par. 6. & gl. 1. l. 2. tit. 7. par. 6.
Posthumus an impediat hæreditatem adiri per venientes ab intestato & quid si cum alio institutus sit an cohæres adire possit & pro qua parte vid. gl. 1. d. l. 16.
Quid si testamentum fecit & illum præterijt vel exhæredauerit vel si sese duxerit vxorem esse prægnantem, vid. ibid. & in gl. 2. d. l. 16. tit. 6. par. 6.
Posthumus & an & quando pater impetrat licentiam ad faciendam maioriam debeat de posthumis filijs mentionem facere vt eorum legitima minuere possit, vid. gl. 3. col. 2. q. 6. l. 32. tit. 9. par. 6.
Et an posthumus comprehendatur in facultate regia ad faciendam maioriam si de filijs tantum fit facta mentio, vid. ibid. col. 6. q. 10.
Posthumus si nascatur post an codicilli rumpantur eius natiuitate, vide glo. 4. l. 3. per tex. ibi. tit. 12. par. 6.
Et an pater possit filio suo posthumo tutorem dare, vid. gl. l. 3. per tex. ibi. tit. 16. par. 6.
POTENTES & diuites in multis indigent iudicibus, vid. gl. 4. in fi. l. 1. tit. 5. par. 5. vid. in verb. POTESTAS.
POTENTIA Dei, vid. de hac gl. 5 in proœmio partitarum.
POSTLIMINIVM an habeat locum in apostatis redeuntibus ad fidẽ & quando sic, vid. gl. 3. l. 8. tit. 25. par. 7.
POTESTAS conferendi gradus in licentijs siue doctoratibus cui pertinet, vide gl. magnam. l. 7. tit. 6. par. 1.
Potestas imperatoris data sibi fuit a populo Romano gl. 4. l. 1. & glo. 23. l. 1. tit. 1. par. 2.
Et an populus possit tollere hanc potestatem imperatori & qualis dicatur hodie populus Romanus, vid. d. gl. 2.
Potestas maxima imperatorum siue regum ex quibus conseruetur & de nouo creetur, vid. gl. 3. per tex. ibi. l. 3. tit. par. 2.
Potestas vice regis qualis sit an possit manus extendere ad insolita, vid. gl. 1. l. 12. tit. 1. par. 2.
Potestas arbitri finitur triennio & aquo tempore illud triennium incipit currere, vide gl. 5. l. 27. tit. 4. par. 3.
Potestas tenetur pro omnibus quos secum ducit etiam si officium non habuerint, vide gl. 3. l. 1. tit. 16. par. 3.
Et an liberetur exhibendo eos & an teneatur ciuiliter siue criminaliter, vide ibid. in gl. 3.
Et quid si fuit in culpa male eligendo an liberetur eos exhibendo, vide ibidem.
Potestates tenentur tempore sindicatus suos officiales ibidem representare & quid si ipse eos non elegit, vide gl. 5. l. 1. tit. 16 par. 3.
Potestas si ab officio remouetur propter ipsius turpitudinem an naturalitatem & originem sui loci propter hoc amittat & an ad alios honores in loco sui originis admitti possit, vid. gl. 3. l. 5. tit. 24. par. 2.
Potestas faciendi aliquid alicui concessa restringitur vt ex bona fide agat & veatur ciuiliter & humaniter, vid. gl. 2. col. 2. in med. l. 6. tit. 25. p. 4.
Potestas executoris testamentum dependet a facultate sibi per testatorem data, vide gl. 1. ad fin. l. 2. & gl. 4. l. 4. tit. 10. par. 6.
PVBES semper præsumitur ille qui testamentum facit vnde asserens cõtrarium illud probare tenetur, vid. gl. 3. l. 13. tit. 1. par. 6.
Et si puberi tutor datus sit datio non tenet, vide gl. 2. l. 1. tit. 16. pa. 6.
Et quis dicatur proximus pubertati, vid. gl. 5. l. 9. tit. 1 par. 7.
PVBLICATIO attestationum etiam si non sint dicta testificata an præcludat viam produtionis testium, vid. gl. 2. l. 34. tit. 16. par. 3.
Publicatio attestationum an requiratur ad validitatem sententiæ, vide d. gl. 2. in eius fine.
Et an pars possit istam publicationem impedire ex aliqua causa vt quia testes sunt infirmi vel alias an iudex talem petitionem admittere debeat & an idem sit in actore quod in reo, vid. d. glo. 2.
Publicatio testium an fiat quando testes vtraque parte presentes fuerunt recepti, vide glo. 2. d. l. 37. ibid.
Publicatio testium qualiter fiat, vide glossam. 2. l. 37. titul. decimosexto. par. 3.
Et quid si sine testium publicatione lata sit sententia & quid in criminalibus vbi procedatur sine figura iudicij, vid. d. gl. 2.
Et an attestationes non publicatæ illæ fidem faciant, vide dictam glos. 2. in fine.
Publicatio attestationum facta facit vt testes super eisdẽ articulis non recipiantur & quando sic & quid in criminalibus, vide glossam tertiam dict. l. 37.
Et hoc siue agatur per viam accusationis siue inquisitionis ex officio iudicis, vide ibid.
Publicatis attestationibus an possint produci testes super falsitate dictorum & qualiter & quando, vide gl. 4. d. l. 37.
Publicatio an requiratur quod fiat in ecclesia ad sponsalia contrahenda etiam de futuro, vide gl. 5. l. 1. tit. par. 4.
Publicatio quæ fit ante matrimonium an in vna vel pluribus ecclesijs fieri debeat & in quali, vide ibid. in gl. 6.
Publicari debet matrimonium publice quando coniuges qui clandestine contraxerunt publice nubere desiderant, vide ibidem gl. 2. l. 2. tit. 3 par. 4.
Publicatio non est necessaria vbicunque scriptura coram tabellione facta fuit gl. 4. l. 3. tit. 2. par. 6.
Publicatio testamenti nuncupatiui quando & coram quo iudice & quibus interuenientibus fieri debeat, vide glossas. l. 4. titulo secund. parta sexta.
Et quid si diu est quod facta fuit publicatio testamenti an tunc præsumatur quod interuenit, citatio eorum qui citari debuerant, vid. ibid. in glo. 2.
Et quid si ante testamenti publicationẽ vnus ex testibus necessarijs mortuus fuit an testamentum corruat, vide glo. 4. l. 4. tit. 2. par. 6.
Et si scriptura publicationis perderetur casu fortuito poterit amissio per duos testes probari, vide ibid. gl. 5.
PVBLICATIO BONORVM an veniat quando aliquis perpetuo relegatur per sententiam si in ea de tali confiscatione bonorum nihil dictum sit & quid hodie, bide gl. 2. per tex. ibi. tit. 18. par. 4.
Publicatio bonorum propter delictum possidentis maioriam quando fieri debet, vid. gl. 4. in prin. l. 6. tit. 11. par. 7.
Et cuius effectus sit principis restitutio post ipsius condemnationem siue bona sint iam in sequentem vocatum translata siue non & alia in hoc, vide gl. 4. col. 2. & 3. q. 2. l. 6. tit. 11. par. 6.
Publicatio bonorum seipsum occidentibus cum antea de crimine esset accusatum quando locum habeat vel non, vid. gl. l. 24. tit. 1. par. 7.
Publicatio bonorum an fit facienda propter aliculus violentiam, vide gl. 4. l. 8. per illum tex. tit. 10. par. 7. alia vid. in verb. BANNA.
PVBLICANVS an possit compellere transeuntem viatorem vt dissoluat fardelos suos, vid. gl. 2. l. 8. per tex. ibi. tit. 7. par. 5.
PVBLICIANA an transeat in ecclesia, vide gl. 12. l. 4. titulo vndecimo. par. 4.
Publiciana actio qualiter prescribatur contra ecclesiam. vide glo. 3. l. 26 tit. 29. pa. 3.
Publiciana & rei vendicatio si concurrant pra fertur rei vendicatio, vide gl. 8. l. 50. tit. 5. par. 5.
Et dominus nunquam repellitur publiciana nisi in aliquibus casibus, vide dict. gl. 8.
PVBLICVM & publicus vsus requiritur ad inducendam confuetudinem vide

Universidad de Deusto
Biblioteca

nem, vide gl.2. in prin.l. 2.tit.2.par.1.
Publicum non patitur ignorantiam quę in talibus nunquam cadit, vid. gl.5.l.22.tit.6.par.1.
Publicus latro quis dicatur, vide glossam.3 per tex.ibi.l.4.tit.11. partita prima.
Publica scriptura quæ dicatur quæ vero priuata quæ authentica, vide gl.1.l.1.tit.18.par.3.
Publica vtilitas præferri debet prouatæ, vide glo. secundam, l.8.tit.28. par.3.
Publicum fieri non debet illud quod probari non potest, vide glo.16. in procemio.4 partitæ.
Publice factum omnibus notum esse creditur. vide glossam.1.l.5.titul.9. par.4.
Et an ea quæ sunt publica & in vsu publico omnium an possint vendi per ciuitatem & quando sic, vid.gl.2.l.15.tit.5.par.5.
PVDOR est iusta causa non faciendi illud in quo ipse resistit, vid. gl.13. in procemio partitarum.
Pudor, vide infra in verbo. VERECVNDIA &c.
PVER.9 annorum in prægnauit eius nutricem, vide glos. 6.l. 6.titulo.1. par.4.
Puer & quæ delicta puerorum accusari & puniri possint & quando & qualiter & aliàs hoc, vide per gl.l.9. per tex.ibi.tit.1.par.7.
Et quam ætatem puer habere debet vt propter eius delictum veniat puniendus, vid.gl.5.6.&.7.d.l.9. per tex.ibi.
Pueri si colluctando inter se & proiciendo lapides vnus occidatur ab alio an occidens pœna homicidæ puniatur, vid.glos.2.l.1.tit.8.par.7.
Puer, vide in verbo, minor impubes & pupillus.
PVELLA semper præsumitur fuisse decepta in matrimonio cum ea clandestine contracto, vid gl.1.per tex.ibi.l.5 tit.3.par.4.
Puella minor.12. annorum licet corrumpatur virginitatem non perdit & ideo illam stuprans non punitur vt stuprator, vide glos.5.l.2.tit.31. par.7.
PVNIRI non debet dominus de facto sui serui liberi hominis si ipse illud sibi fieri non mandauit, vid.gl.4.l.30.tit.8.par.2.
Puniri quando debeat aliquis extra ordinarie propter delictum quod fecit, vide regulam generalem per glo.6.lib.tit.25.par.4.
Punire debet iudex delinquentem in eo in quo delinquit, vid.gl.3.l.30. tit.1.par.6.
Puniri an & quando possit quis in eodem loco in quo delinquit & per iudicem loci illius & quando non, vid.gl.2.l.15. per tex.ibi.tit.1 part.7.
PVPILLVS, & quis pro eis respondet si non habeat aduocatum vel defensorem, vide gl.7.l.16.tit.9.par.2.
Pupillus maior infante an obligetur naturaliter siue habeat tutorem siue non, vide gl.3 l.25.tit.4.par.3.
Pupillus in iudicio iuramentum deferre parti aduersæ non potest gl. 2. per tex.ibi l.3.tit.11 par 3.
Pupillus an petere possit quod sententia contra eum lata quæ transiuit in rem iudicatam rescindatur eo quod instrumenta de nouo reperit, vide glo.9.l.19.tit.22.par.3.
Et intra quantum tempus debeat istam restitutionem petere, vid.ibidem in glo.11. & in gl.12.
Pupillus an teneatur ex contractu commodati & quando & qualiter vid.gl.4 l.1.tit.2.par.5.
Pupillus sine tutoris authoritate non obligatur in contractibus vltro citroque obligatorijs, vide gl.4 post med.l.9.tit 2 par 5.
Et quid si & tunc agat contra eum cum quo contraxit an illi contra pupillum detur eius retentionis in illa re, vide ibid.
Pupillus an possit res immobiles vendere pro sua vtilitate licet illud nõ faciat pro debito soluendo, vide glo.5 l.4.tit.5.par.5.
Pupillus an possit societatem contrahere & quando & quid si post pupillarem ætatem remanserunt in societate, vid.gl.6.l.1.tit.10.par.5.
Pupilli possunt ratificare societatem vel aliter gesta in pupillari ætate postquam ad pubertatem venerunt, vid d.gl.6.
Pupillus quando obligetur naturaliter tantum vel ciuiliter & naturaliter vid.gl.3.l.4.tit.11.par.5.
Pupillus an possit facere maiorem in filium vel in alium sibi successorẽ vide gl.4.d.l.4.
Pupillus an suum priuilegium in actione tutelæ trasferat ad hæredem etiam ex se descendentem, vide gl.4.in fi.l.23.tit.8.par.5.
Pupillus quia dicatur & quid si tutor ex ipsius pecunia aliquid emit an omnia bona tutoris sint pupillo obligata pro recuperatione pretij etiam si ea sint aliis generaliter obligata, vide glo.2.&.4.l.30.titul.33. par.5.
Pupillus etiam si testetur ad pias causas testamentum suum non valet, vide gl.1.l.11. per tex.ibi.tit.1.par.6.
Pupillus si sub conditione ab aliquo hæres instituatur an ipse sine tutoris authoritate illam adimplere possit & quando non, vide, glos.l.15. per tex.ibi.tit.4.par.6.
Pupillus quando dicatur proximus pubertati, vide gl.6.l.6.per tex. tit.5 par.6.& in aliis legibus ibi.l.aliegatis.
Pupillus si decedat viuo testatore an per hoc substitutio pupillaris illicita euanescat, vide glo.17.l.10.tit.5.par.6.
Pupillus an ipse per se possit petere tempus ad liberandum vtrum adeat hæreditatem vel non, vide gl.8.l.1.tit.6.par.6.
Pupillus sine tutoris authoritate hæreditatem adire non potest, vi gl.a & 22.l.13.tit.6.par.6.
Pupillus non potest sibi constituere domicilium sine tutoris authoritate, vide gl.2.l.12.tit.16.par.6.
Pupillo an possit per iudicem dari tutor vel curator ad nullius petitionem & quando sic, vide gl.7.l.12.tit.16.par.6.
Et an pupillo non habenti curatorem possit dari curator ad litem, vide gl.3.l.13.tit.16.par.6.
Pupillus vbi nutriri & educari debeat, vide glo.l.19. per tex.ibi.titul.16. par.6.
Pupillus qualiter a tutore alimentari debet & an tutor possit ad proprietatem manus extendere si redditus ad alimenta non sufficiunt, vide glo.l.20. per illum tex.ibi.tit.16.par.6.
Pupillus tenetur soluere quod curator de suo consumpsit pro illo alimentando, vide gl.4.d.l.20. per tex.ibi & an præscriptio currat contra pupillum, vide gl.5.l.9.tit.19.par.6.
PVPILLARIS SVBSTITVTIO, vide in verb. SVBSTITVTIO PVPILLARIS.
PVRGATIO & an infamia quæ a maleuolis orta fuit sufficiat ad inducendam purgationem, vide gl.6.l.2. per tex.ibi.tit.1.par.7.
Purgare fundum in quo aqua naturaliter veniens sordices congregauit qui teneantur si vicini de hoc conquerantur, vide glos.l.15.titulo.31. par.3.
Et quid si locus vbi sordices fuerunt congregatæ est pluribus commune an omnes teneantur, vide gl.2.ibid.
Quod inducit ad quæstionem de duobus dominis in eadem clusa habentes molendina an ambo ad expensas quæ inundatione fiunt teneantur, vide ibidem.
Purgatio moræ non admittitur nisi re integra, vide glos.16.l.28.titul.8. par.5.
Purgatio moræ an admittatur vbi est dies & pœna, vide gl.6.l.35.tit.31. par.5.
Purgatio moræ an habeat locum quando agitur conditione ob causam contra donatarium non adimplentem modum sub quo aliquid fuit sibi relictum, vide gl.1.l.6.tit.4.par.5.
Purgatio moræ an habeat locum & purgari possit per emphyteutam priuati, vide gl.18.l.28.tit.5.par.5.
Purgatio moræ per promissorem non implentem an admittatur ante litem contestatam etiam non soluto interesse, vid.gl.9.l.35.tit.11.par.5.
Purgatio moræ an admittatur quando ius actoris factum est ex hoc deterius, vide gl.4.l.36.tit.11.par.5.
Purgatio moræ alia vide supra in verb. MORA, &c.
PVRGATORIVM ad purgandum id quod in hac vita purgatũ non fuit vide gl.1.l.46.tit.4.par.1.
PVTEVS communis inter duas domos an venditus videatur quando domus venditur simpliciter, vide gl.3.l.28.tit.5.par.5.
PLAGIVM quod dicatur & de pœna committentis plagium & an regulariter ad pœnam huius delicti quod illud habeat in conflictu diuersis in quo differat a furto, vide gl.1.l.22. per illum tex.tit.14 par.7.
PLANTANS arborem in vinea aliena quam mala fide posuerit an fructum ante quam conualescat amittat dominium illius, vide glo.2.l.45. tit.28 par.3.
PLORARE pro mortuis non licet pluribus rationibus de quibus per glossas per tex.ibi.l.42.tit.4.par.1.
PLVRALITAS beneficiorum an permittatur & quæ critica talibus legitima dispensatio, vide gl.5.l.3.tit.6.par.1.
Pluralitas beneficiorum solum Papæ dispensatione permittitur, vide ibidem in glo.10.
Pluralitas in aliquid faciendo quando dicatur & quando in omittendo fieri, vide gl.13.l.56.tit.18.par.3.
Pluralitas vna an & quando geminet plures singularitates gloss.4.l.11. tit.4. & glo.4.col.2.l.14.tit.15. per tex.ibi.par.6.
Plura si requirantur in rescripto vel alibi an sufficiat vnum esse & probari, vide glo.2.l.8 tit 7.par.6.
PLVRES patrini an possint esse in baptizando aliquem, vide gl.1.l.7. tit.4.par.1.
Plures episcopi si sunt in conseeratione ecclesiæ non poterunt amplius quam annalem indulgentiam concedere quam vnus posset gl.titul.45.tit.4.par.1.
Plures melius de re aliqua iudicant & causam cognoscunt quam vnus tantum vide gl.1.l.5.tit.17.par.3.
Plures vnam causam habentes simul molestes sperent se soluere debere quam vnus alius, vide glo.4.l.44.tit.18.par.3.
PLVRIES fieri quando quid dicatur in impositionibus pœnarum vt toties committatur quoties &c. vid.gl.13.l.56.tit.18.par.3.
PLVRIMVM, & magnum qualiter ista verba differant inter se, vid.gl.8.tit.4.par.5.
PRANDIVM qua hora fiebat antiquitus, vid.gl.1.l.2.tit.5.par.1.
PRATA quæ dicantur & qualiter differant a pascuis & an veniant sub nomine fundi, vid.gl.12.l.68.tit.18.par.3.
Prata ciuitatum sunt omnibus siue pauperibus siue deuitibus communia in pascuis suis, vide gl.9.l.9.tit.28.par.3.
PRAEBENDA si detur alicui credendo illum esse peritum si postea eius imperitia deregatur an ita sibi datum ab eo auocari possit, vide glo.1. &.6.tit.14.par.5.
PRECARIVM quando istud verbum ponitur in clausula constituti quid operetur & quid si precarium & constitutum simul ponantur, gl.4.l.9.tit.30.par.3.
Precarium in vno casu vtilius est quam constitutum & an liceat ei cuius nomine possidetur precario reuocare precarium & inuito alio possessionem rei apprehendere, vide dictam glossam. 4. columna. 2. post principium.
Precarium & an clausula constituti vel precarij transeat passiue in hæredes constituentis, vid.gl.4.col.2.l.9.tit.30.par.3.
Precarium siue constitutum an vitietur si principale non teneat & quid si constituens vendat vel alteri tradat, vide ibid.
Precarium acommodato in quo differat & an in distincte a concedente quandocunque possit reuocari & quando non, vide glo.1.l.9.titul.2. par.5.
Precarium dicitur beneficium & an in tempestiue reuocanti obsteret exceptio, vide ibid.
PRECES an inducant simoniam & quando, vide glo.12. per tex. ibi.l.3. tit.17.par.1.
Precibus ea fundat pro se vt consequatur episcopatum seu dignitatem & quid si pro simplici consequendo beneficio, vide ibid.in gl.13.
Precor & frustra precibus impetratur quod iure communi conceditur, vide gl.4.col.6.ad fin.l.6.tit.11.par.6.
PRAECEPTVM principis si sit iniustum an debeat obediri & quando & tunc sic, vid.gl.4.l.16.tit.13.par.2.
Præceptum illicitum non valet etiam si præcesserit iuramentum de faciendo omne quod sibi fuisset iussum, vide glo.8.l.27.tit.1 1.par.3.
Præceptum de non intrando in curiam regis an valeat & quare non, vide gl.9.l.27.fupr.d.
Præceptum iudicis licet ab illo non appelletur non habet vim nec transit in rem iudicatam, vide gl.3.l.22.tit.22.par.3.
Res si propter illum aliquid in debite soluatur potest repeti secus si debitum erat a principio, vid.in.d.gl.9.
Præceptum de his quæ pertinent ad officium iudicis an valeat si fiat sine causæ cognitione, vide ibid.
Præceptum factum a Papa sine causæ cognitione vbi sententia & causæ cognitio requiritur an habeat vim sententiæ si non apparet de certa scientia, vide ibid.
Præceptum iudicis factum aduocato vel parti quod non loquatur in iudicio sub pœna an valeat si fiat sine causæ cognitione, vide glos.6.distinct.22.
Præceptum capitosum seu ceruicosum iudicis inane est & multa de istis præceptis, vid.d.gl.6.l.22.tit.22.par.3.
Præceptum iudicis domini vel patris quando officialem seruum vel filium excusset, vide glo.2.&.6.l.5.per tex.ibi.tit.15.par.7.
PRAECIPITARE vide de hoc in verb. ACELERATIO.
PRAECO debet ante delinquentes clamare & dicere causam quare puniuntur, vide gl.2.l.11.per tex.ibi.tit.31.par.7.
Præconis festiuis vox præconis silere debet vide ibidem.
PRAECONIA fieri debent ad vocandum absentem contumacem in loco iudicis cognoscentis de crimine gl.2.l.7.tit.8.par.3.
PRETIVM rei emptæ a constituente maiorem vt res illa sit maioris sit maiorem constituens pretium soluerit an teneatur eius hæres an vero ille qui ad maiorem fuit vocatus, vid.per gl.1.col.3. post med.l.4.tit.15.par.2.
Pretium rei emptæ fuisse conuersum in vtilitatem ecclesiæ ciuitatis vel minoris quando creditor illud probare debeat, vide gl.5.l.56.titul.18. par.3.
Pretium si soluat emptor an sit securus si illud non sit conuersum in vtilitatem minoris seu ecclesiæ & an sibi de hoc incumbat probatio, vid. gl.5.l.56.& gl.6.l.60.& gl.4.l.61.tit.18 par.3.
Pretio vilior de iure digestorum vendebantur res pro commodis publicis, vide gl.1.l.10.tit.28.par.3.
Pretio non soluto dominium rei emptæ non transit in emptorem etiam si res ei tradita sit, vid.glo l.46.tit.28.par.3.
Pretio si venditor habuit fidem de pretio sibi soluẽdo intra decem dies si ei non soluatur an rem quam tradidit vendicare possit, vid.ibi item glos.3.
Et an tradendo rem in dubio videatur venditor habuisse fidem de pretio vide ibid.in gl.4.
Et an vendens rem ecclesiæ vel minoris vel fisci vel si fit creditor vendens pignus an possit habere eidem de pretio, vid.d.gl.4.
Et quid si vendente actionem vel in procuratore vendente rem domini vel in executore testamenti vel in eo qui ad venden dum compellitur vide ibidem.
Pretium an debeat emptori restitui quando ipse maritum alicuius vxoris se ipso vendente emit si postea eius vxor illum a seruitute extrahere velit & quando ipsa illud facere possit, vid.gl.6.l.4.tit.5.par.4.
Pretium rei dotalis venditæ a marito si vxor receperit soluto matrimonio an confirmetur alienatio licet res æstimata non tradatur, vid.gl.4. l.7.tit.11.par.4.
Pretium serui an auisco domino serui dari debeat quando seruus eius liber factus fuit eo quod proditionem regi vel regno machinatam ostendit, vide gl.6.l.3.tit.22.par.4.
Pretium habitum ex re maioriæ vendita de licentia Regis & de consensu filij qui in maioria succedere debeat an ad filium consentientem peruenire debeat vel non, vide gl.1.colum.2.quæst.8.l.10.titulo.26. par.4.
Pretium si nomine transationis a possessore maioriæ soluatur remanendo cum maioria ipse illud repetere possit ab eo qui in maioria succedere debet vel non, vid.gl.1.col 5.q.4.l.10.tit.26.par.4.
Pretium quod possessori maioriæ datur pro re de qua maioria facta fuit si euincatur an illud ad ipsum cui maioria fuit relicta pertineat tantũ vel ad alios omnes hæredes, vide glossam. 1. col. 4. q. 3. l. 10. titul. 26. par. 4.
Pretium quod debet suppleri quando res maioriæ fuit euicta quia eius vendicio fuit rescissa per.l.2.C.de rescindenda vẽditione an illud per fratres illius qui maioriam habeat suppleri debebat vel non, vi. ibid. in q 37.
Pretium in casu supradicto an habeatur loco rei vt quod ex illo ematur sit res maioriæ licuti erat res euicta, vid. ibid. in. q. 38.
Pretium rei maioriæ venditæ an a vendente & in alienatione talis rei cõsentiente peti possit & quando, vide ibid. in q. 42.
Pretium deductum ex maioria in aliqua ipsius maioriæ parte an debeat a deducente ibidem reponi si ille qui cum regis facultate deduxit peruenerit ad pinguiorem fortunam, vide gl.1.col.5.q.43.d.l.10.titu.26. par.4.
Pretium rei minoris alienatæ an minori restitui debeat quãdo illud fuit conuersum in eius vtilitatem, vide gl.4.l.9.tit.2.par.5
Pretium si reciplatur per depositarium pro custodia rei an tunc teneatur de leuissima culpa, vide gl.12.l.3.tit.3.par.5.
Pretium facit venditionem esse certam, vide glossi.1.l.1.titulo quinto. par.5.
Pretium si non declaretur an teneat venditio licet venditor confiteatur se illud recipisse etiam si dicat iustum pretium recepisse, vide dictam glossam.1.
Et an isto casu detur actio præscriptis verbis si emptor vel locator fruitus est re & an tunc succedat arbitrium boni viri in declarando pretium ex qualitate rei, vid.ibid.
Pretium an possit poni in voluntate alterius contrahentium quando res venditur & quando sic gl.2.l.9.tit.5.par.5.
Pretium pro re vendita an possit poni in manu alterius tertij & an tunc teneat venditio & quando non, vide ibidem in glossa tertia. &.4. per tex.ibi.
Et quid si in nominando pretium multum læsit vni ex contrahentibus quid tunc fieri debeat, vide ibid.in gl.5.
Et quid si ille tertius moritur vel aliquid ex contrahentibus vel si bona venditoris ante declarationem arbitrij confiscantur, vid.ibid.in gl.6.
Pretium certum dicitur quod ex relatione ad aliud potest certificari, vide gl.1.l.10.tit.5.par.5.
Pretium quod emptor dedit pro aliqua re aliena sciens alienam quando ab illo repetitur cui applicabitur an venditori & quid in contractibus a iure reprobatis, vid.gl.3 l.19.tit.5.par.5.
Et quid si sint duo emptores rei alienæ & vnus ex eis sit sciens alius vero sit ignorans, vid.ibidem & quid si scienter aliquis emat ius patronatus sciens non esse vendentis cui pretium tunc applicari debeat, vi ibi.l.
Pretium debet emptori rei alienæ scienter reddi quando ipse illud sibi reddi fuit stipulatus etiam si contractus sit a lege interdictus, vide ibi glossam.4.
Pretium quod pro vendita re conuentum fuit inter emptorem & venditorem non mutatur licet ante mensurationem illius rei vendita res illa vendita augeatur, vide gl.11.per tex.ibi l.24.tit.5.part 5.
Pretium rei emptæ si non offeratur ab emptore an venditor constituatur in mora & morosius dicatur, vide gl.1.l.27.ibid.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Pretio non soluto venditori si & tunc venditor emptori rem tradat eo pacto vt ad eum dominium non transeat donec totum pretium soluat an tale pactum valeat, vide gl. 1. l. 28. tit. 1. par. 5.
Et an emptor per quem stetit quominus contractus adimpleretur an ita arram vel partem pretij soluram si hoc non fuit a princ. deductum in pacto, vide gl. 4. per tex. ibi. l. 38. tit. 5. par. 5.
Pretium si petatur per venditorem post diem solutioni statutum an per hoc videatur venditor renuntiasse pacto legis comissoriæ, vid. ibidem glos. 5.
Pretium rutum debet declarari secundum arbitrium boni viri, vi. gl. 1. l. 41. tit. 5. par. 5.
Pretium intra quantum tempus debeat redi per venditorem emptori quando fuit factum pactum vt ipso reddito res ad venditorem, redeat. vide gl. 1. l. 42. tit 5. par 5.
Et an sus competens pacto venditori possit cedi alij per ipsum venditorem vid. ibi. in gl. 2.
Et quid si in contractu non sit dictum quod emptor teneatur reuendere sed tamen credere an adhuc emptor præcisse ad tradendum teneatur vide ibidem gl. 4.
Et an tunc emptor liberetur præstando interesse & quando sic, vide dict. glossam 4.
Et quid si emptor rem alij vendidit an si primus venditor offerat pretiũ primo vel secundo emptori sibi reddatur res, vide ibidem in glo. 7. & in glo 10.
Et quid si emptor qui sub tali pacto rem emit illam alicui obligauit ex alijus causa an resoluatur ius pignoris venditore recente, vide. d. glossam 7.
Pretium an debeat designari in damnato ad emendum vel vendendum & quid si non designetur & quid si tunc procurator vendat rem minus dimidia iusti pretij, vid. gl. 5. & 6. l. 48. tit. 5. par. 5.
Pretium partis suæ tenetur princeps soluere priuato cum quo rẽ habet communem quando ipse illam alicui vendidit vel donauit gl. 9. l. 53. per tex. ibi. tit. 5. par. 5.
Et ũ emptor ex pecunia aliena non sit soluendo an dominus pecuniæ possit agere ad ipsam rem, vide gl. 4. l. 54. ibid.
Et quid si venus dominus ratificauit donationem quam alius tertius de sua refecit si postea in subsidium velit agere ad pretium an admittatur vide ibid. in gl. 6.
Pretium istud verbum proprie ad venditionem refertur, vid. gl. 4. ad fi. l. 55. tit. 5. par. 5.
Pretium iustum quod dicatur vide gl. 7. d. l. 55.
Pretium si sit excessiuum & vltra iustum valorem an debeat dari a consorte qui vult rem retrahere pro tanto, vid. d. gl. 7.
Pretium datum pro re empta si excedat vltra dimidiam iusti pretij an tunc venditio teneat, vide gl. 4. l. 56 tit. 5. par. 5.
Et si aliquis scripserit iustum pretium rei emptæ & multum plus dederit an agat remedio. l. 2. C. de rescindenda venditione, vide. d. gl. 4.
Pretium rei suæ quis quis scire præsumitur & qualiter istud intelligatur vid. d. gl 4. ad fin.
Pretium quando suppleri non possit ab emptore que venditorem vltra dimidiam iusti pretij decepit, vide ibid. in gl. 8. in fi.
Pretium confessatum an arguat venditionem esse fictitiam, vide gloss. 1. l. 59 ibidem.
Pretium si operario promittatur pro opere faciendo an ex illo se alere debeat vel an vltra illum possit petere vt a domino alimentetur, vide gl. 1. l. 16. tit. 8. par. 5.
Et an possit quis cogi vendere res suas minus iusto pretio, vid. gl. 1. l. 27. tit. 8. par. 5.
Pretium iniustum quod dicetur vt paruitas pretij perpendatur in contractibus censualibus (DE ALQVITAR) vid. gl. 3. col. 5. in medio. l. 28. tit. 8. par. 5.
Pretium si ex conuentione debeat per annum solui an tunc annus computabitur a die traditionis rei, vide glossam tertiam. legis. 15. tetul. 11. par. 5.
Pretium si detur mulieri pro fideiubendo an si recipiat fideiussio teneat & quale esse debeat, vide gl. 9. l. 3. tit. 12. par. 5.
Et an quando creditor vendit pignus debitoris possit vendere habita fide de pretio vel præsente pecunia, vide gl. 3. l. 43. tit. 13. par 5.
Pretium rei emptæ per testatorem de qua maiorem fecit an ipse qui in ea succesit vel testatoris hæres illud soluere teneatur, vid. gl 3. col. 3. quæst 4. l. 10. tit. 9. par 6.
Pretium rei maioris vendite per possessorem ipsius de principis licentia necessario debeat cõuerti in emptionem alterius rei immobilis ad maiorem, vide gl. 4. col. 8. q. 9. l. 6. tit. 11. par. 6.
Pretium an debeat restitui emptori quando a proditore vel hæretico an te quam condemnaretur præsentiam emit, vide gl. 2. & 4. per text. ibi. tit. 2. par. 7.
Pretium rei suæ ratæ alteri venditæ an & quando emptori restitui debeat, vide gl. 7. 8. & 9. cum alijs ibi. l. 4. tit. 14. par. 7.
PRAEDA quando debeat dominis propriis restitui & quando militem acquirentes suam efficiant, vide glossam. 2. l. 26. titul. 14. partita secunda.
PRAEDECESSOR an possit successorem a successione maioriæ priuare propter sui delictum studiose commissum, vid. gl. 9. col. 1. in mul. titu. 13. par. 4.
Prædecessor quando per pactum successori suo possit grauari, vid. gl. 3 col. 2. in fi. q. 4. l. 10. tit. 26. par. 4.
Prædecessor an possit per locationem obligare suum successorem siue in maioriis vel in prælatis ecclesiæ vel in alijs prædecessoribus & quando sic, vide gl. 4. l. 2. tit 8. par. 5.
Prædecessor si aliquid male gessit illud a successore reuocari potest & quando male gestum dicetur, vid. d. gl. 4. col. 2.
Prædecessor si non possit obligare successorem tunc contractus iudicatur personalis, vide ibid. in ead. gl. 4. col. 2.
Prædecessor si consensit in diuisione reddituum quam vasalli inter se fecerunt an successor ipsius illam reuocare possit, vide ibi dan colum. 3. quæstione. 2.
PRAEDICARE debent habentes curam animarum & illud dicitur officium suum & an possint laici de licentia episcopi & quid in mulier vide gl. 3. l. 9. tit. 6. par. 1.
Prædicare non potest mulier, vide dictam glo. 3. & glossas. l. 26. titulo. 6. par. 1.
PRAEDICATOR qualis esse debeat, vid. glo. fin. per tex. ibi. l. 42. tit. 6. par. 1.
Præcator quatuor inspicere debet gl. per tex. ibi. in. l. 43. ibid.
Prædicator inspicere debet quæ sint personæ illum audientes & illi aptare sermonem, vid. gl. 1. l. 44. tit 5. par. 1.
Prædicatores qualiter se habere debeant cum vitia reprehẽdunt, vid. gl. 4. l. 45. tit. 5. par. 1.
PRAEDIVM rusticum siue vrbanum quod dicatur, vid. gl. 4. l. 1. tit. 31. par 3.
Prædium si immoderate lædatur propter aquam ibidem naturaliter radentem an tunc possint intentari actio pluuiæ arcendæ, vid. gl. 2. l. 14. tit. 32. par. 3.
PRAEDONES dicuntur illi qui student vtilitati propriæ & non domini cuius negotia gerunt, vid. gl. 1. l. 29. tit. 12. par. 5.
PRAEFECTVS an possit de supplicatione regi facta cognoscere sine regis iussu. vid. gl. 3. l. 19. tit. 23. par. 3.
Præfectus quis fuit olim & qui hodie in locum istorum successerunt, vid gl. 1. in princ. l. 4. tit. 24 par. 3.
PRAEGNANS mulier an & quando scindi debeat adhoc vt in loco sacro valeat sepeliri, vid. gl. 2. l. 14. tit. 10. par. 1.
Prægnans mulier an debeat mitti in possessionem bonorum etiam filiorum si sint minoris ætatis ratione ventris, vid. gl. 1. l. 3. tit. 23. par. 4.
Prægnans si alleret mulier qualiter custoditi debeat & per quos & quibus custodia ipsius pertineat & an venter inspici debeat ea inuita vel tangi vel aliter perseruptari & qualiter hoc fieri debeat, vide gl. 1. 7. per tex. ibi. tit. 6. par. 6.
Et si vxor dicat se prægnantem an venter in bonorum patris possessionem mitti debeat vel an consanguinei admittantur, vid. glossas. l. 1. ibidem
Prægnans si sui culpa abortum fecerit qualiter puniatur & quando, vid. gl. 1. 8. per tex. ibi. tit. 8. par. 7.
Et quid si illud culpa mariti vel extranei fuerit, vide ibidem gl. 5. & 6. & 7. per illum tex.
Prægnans mulier si in possessionem rerum mariti mittatur tunc tantum habet nudam detentationem. vide gl. 5. l. 11. tit. 10. par. 7.
Prægnans an torqueri debeat & an statim quod pariat torqueri possit & quid si non inueniatur nutrix puero an tortura differatur, vide glos. 1. 2. per tex. ibi. tit. 30. par. 7.
Prægnans mulier non debet vltimo supplicio puniri quo vsque pariat, vide gl. 4 l. 11. per tex. ibi. tit. 31. par. 7.
PRAELATVS an possit vti indulgentijs a se concessis in genere scienter do illum propter quod illas concessit, vide gl. 1. l. 46. tit. 4. par. 1.
Prælati magis peccant in eodem genere peccati quam alius quilibet, vide gl. 7. l. 25. tit. 4. par. 1.
Prælati an debeant esse ita literati quod respondeant ad omnes quæstiones, vid. gl. 1. in proœmio tit. 5. par. 1.
Prælatus non solum instruere debet sed & puniri contrarium facientes vide gl. 2. ibid.
Prælatus de licentia Papæ potest post mortem suam eligere successorem vid. gl. 1. in fi. l. 7. tit. 5 par. 1.
Prælati qualiter eligendi sint & quæ antea debeant in consideratione venire, vide gl. 1. l. 17. tit. 5 par. 1.
Prælati quæ scire debeant vt legitime possint promoueri ad prælaturam vide gloss. 1. in proœmio titu. 5. partita. 1. & glo. 1. l. 22. ibidem & vide gl. 1. in medio. l. 1. tit. 3. part. 1.
Prælatus qualis debeat esse in se ad hoc vt electio de se facta valeat. vide glos. 1. d. l. 22.
Prælatus an deponatur propter negligentiam. vide glo. fin. l. 48. titul. 5 part. 1. & glo. 4. l. 1. 6. tit. 7. part. 1.
Prælatus an possit subditum suum suis manibus verberare & quando. vide glo. 1. l. 56. tit. 5. part. 1.
Prælati excedentes modum in castigando sunt excommunicati. vid. gl. una. d. l. 56.
Prælati non debent ludere neque ibidem interesse. vide glos. 1. & 3. l. 57. titulo. 5 part. 1.
Prælatus an propriis manibus venare possit, & feram vel aliam auem accipere vide ibidem glo. 1 c.
Prælatus an debeat negotium proprium præferre negotio suæ ecclesiæ vid. glo. 1. l. 60. tit. 5. part. 1.
Prælatus an possit facere suum consanguineum œconomum ecclesiæ. vide gl. 5. 6. 1. 61 ibidem.
Prælatus per tit. si esse de consilio Regis. vide glossam quartam. l. 48. titu. 6 part. prima.
Prælati si habeant iurisdictionem temporalem quid facere debeant, & quid in causis criminalibus & ibi quam pœnam imponere poterit. vide glos. 6. d. l. 48.
Prælatus non tenẽtur si iubendo quem leuiter puniri ministri excesserint. vide. d. glos. 6.
Prælati debent necessitare personaliter ire ad bellum & Regem iuuare. vid. glos. 5. l. 52. tit. 6 part. 1.
Prælati non debent Regem iuuare si bellum sit contra christianos. vide ibidem.
Prælatus non debet dare monacho volenti transire ad strictiorem religionem licentia nisi ante quam ipse monachus habeat quietum monasterium bene potest tamen illam licentiã ibi concedere vt sub sua obedientia vadat. vide glos. 5. 6. in prin. l. 9. tit. 7. part. 1.
Prælatus an teneatur recipere monachum in pœnitentiã eo quia petijt licentiam transeundi ad alium monasterium. vide ibidem in fin.
Prælati an possint dare monachis licentia in habendi proprium. vide gl. 5. l. 14. tit. 7. part. 1.
Prælatus an possit pro libito voluntatis remouere officialem. vide gl. 6. l. 16. ibidem.
Prælatus vel prælatæ cum nouiter ingredientibus quæ æque nomine dotis non possunt recipere. vide glos. 3. l. 22. ibidem.
Prælati regulares exfactionibus causa remouentur a prælatijs quamsecularis. vide glo. 3. l. 23. titul. 7. part. 1.
Prælati possunt ad libitum omnia vetera religiosorum cõmutare & irritare. vide glo. 10. in med. l. 3. tit. 5. par. 1.
Prælati authoritas necessaria est in commutatione vori qualecunque sit excepto duobus, vide glo. 1. l. 5. tit. 8. part. 1.
Prælatus citra episcopum habens de iure speciale ius episcopale in personis ita poterit dispensare sicut episcopus. vide ibidem.
Prælati iurisdictionem habentes an possint excommunicare & qualeter. vide glo. 2. l. 7. titu. 9 part. 1.
Prælati qui dicantur stricto verbo. vide ibidem.
Prælati habentes iurisdictionem temporalem an possint subditos excommunicare & quid in istis regnis seruetur. vide. d. glo. 2.
Prælati in quibus casibus possint res ecclesiasticas alienare. vide per gl. 1. & 2. tit. 14. part. 1.
Prælatus sine tali alienatione requiratur consensus capituli. vide glossa. 1. primam. d. l. 2.
Prælatus non potest dare licentiam vendendi rem ecclesiæ generaliter sine specificatione, sed debet eam nominare cum causæ cognitione. glo. 2. in fin. l. 2. tit. 14. part. 1.
Prælatus potest donare de rebus ecclesiæ attenta consuetudine loci, & quantitate rei glo. 2. l. 4. tit 14. part. 1.
Prælatur quid donare possit de rebus ecclesiæ suæ. vide glossas dictas. l. 4. & 5. & 6.
Prælati si faciat illicitam donationem alicui cum consensu capituli an valeat. vide dictã glo. d. l. 4.
Prælati quid si licita fuit donatio seruataque fuit forma an valeat vbi ecclesia lesa fuit. vide glos. 3. ibidem.
Prælatus an possit sine consensu capituli res ecclesiæ suo monasterio de nouo construendo dare. vide glo. 5 ibidem.
Prælatus quid si prælatus & capitulum velint altam ecclesiam secularem facere de nouo ex causa forte quia creuit populus an sit idem. vide glos. 2. in fin. dicta. l. 4.
Prælatus quæ possit expendere de rebus ecclesiæ sine consensu capituli. Et an sit differentia vtrum bona sint diuisa inter capitulum & prælatum necne, vide ibidem glo. 7.
Prælatus quilibet prælatus istud facere possit citra episcopum. vide dictam glo. 7. ad finem.
Prælatus nihil facere potest sine consensu capituli in his tribus casibus vt in minoribus negotijs &c. glos. 2. l. 10. tit. 14. part. 1.
Prælatus an possit prouidere beneficia in quem voluerit requisito cõsensu capituli, vide ibidem. g. 2. 3.
Prælatus in quibus rebus consilium in quibus vero cõsensum capituli petere debeat, vide ibidem in glos. finali.
Prælatus cum capitulo possunt ex causa beneficia minuere & fructus ad tempus percipere glos. 6. l. 5. titul. 6 par. 1.
Prælati gratis debent iudicare, vide glossam quintam, legis octauæ. tit. 17. parta.
Prælatus eligi non debet vsque dum prælatus iam mortuus fuerit sepultus secundum glo. 1. l. 20. tit. 18 par. 2. & idem de Rege, vide ibidem.
Prælatus in propriis rebus vel ecclesiæ suæ siue bona sint diuisa inter episcopum & capitulum siue non bene constituit procuratorem, glos. 9. l. 2. titulo. 5. part 3. & quando secus, vide ibidem.
Prælatus an possit procuratorem constituere sine consensu capituli, & quando, vide glo. 11. d. l. 2. tit. 5 part. 3.
Prælatus non potest concedere futura in præiudicium successorum. gl. 9. in med. l. 10. tit 18 part 3.
Prælatus pro obseruantia contractus potest generaliter obligare bona ecclesiæ non vero specialiter, vid. glo. 9. l. 70. tit. 18. par. 3.
Prælatus cum ex causa se absentat an & qualiter vicarios constituere debeat, vide glo 6. l. 4. tit. 20. p rot.
Prælati an teneantur ad restitutionem si fructus suæ prælaturæ seu beneficij male consumpserint. glos. 4. l. 12 col. 28. part. 1.
Prælati an possint imponere seruitutem in re ecclesiæ & quare non, vide glo. 1. l. 10. tit. 31 par. 3.
Prælati non sunt domini rerum ecclesiæ, vide ibidem.
Prælati licentia an requiratur de iustitia vt maritus habita licentia vxoris possit religioni intrare, vide glo. 5. l. 2. tit. 10. par. 4.
Prælati maiores debent de causis matrimonialibus cognoscere & an & quando illud facere possint prælati inferiores. vi. glos. 2. & 4. cum sequentibus. l. 7. per text. ibi tit. 10. par. 4.
Prælati an possint infeudare ecclesiæ siue in solitis infeudari siue in non solitis, vide glo. 4. in prin. l. 1. tit. 26. par. 4.
Et an in tali infeudatione talis rei ecclesiasticæ requirantur solennitates quæ in alienatione requiruntur, vide dictam glo. quartam. in 4 principio.
Et quid si rei infeudatio fieri debeat in descendentes filius cui primo cessit fuit & quid si ecclesia deuenerit ad paupertatem, vide ibidem.
Prælatus & capitulum si in concessione feudi, dicant illud esse animi sui, an illud ita esse præsumatur, vide d. glo 4. in eius fine.
Prælatus & capitulum si consentiant in mutuo ecclesiæ facto an obligent ecclesiam ad reddendum, vide glo. 2. l. 3. tit. 1. part 5
Prælatus & capitulum si in instrumento conteantur pecuniam ecclesiæ mutuatam fuisse conuersam in vtilitatem ecclesiæ an ex hoc ecclesia grauetur ad restitutionem, vide ibidem.
Prælatus non debet præponere vtilitatem suam vtilitati ecclesiæ, vide glos. 8. in fin. l. 4 tit. 3. part. 5.
Prælati an possint hypothecare res ecclesiæ & qualiter & an idem sit in tutore, vide glo. 2. l. 4 tit. 5 part. 5.
Prælatus si cum pecunia suæ ecclesiæ rẽ emat an res sic empta sua vel sit ecclesiæ, vide glos. 6 l. 49. per text ibi. tit. 5. part. 5.
Et quid si prælatus rem emat per interpositam personam, vide ibidem.
Prælatus si mutuauit pecuniam suæ ecclesiæ fratri suo si ipse ex illa prædium emat an tale prædium sit ecclesiæ, vide ibidem.
Et quid si inter contrahentes cum pecunia ecclesiæ actum sit vt omne dominium in emptorem transeat non in ecclesiam, vide ibidem.
Prælatus & ecclesia si de communi pecunia rem emerint cuius erit res sic empta. vide d. glo. 6 in eius fine.
Prælatus an debeat præstare assensum quãdo res spirituales pro alia permutatur & quid si non sit episcopus sed alius iurisdictionem episcopalem habens & quid sede vacante, vide glos. fexta. an. l. 2. tit. 6. par. 5. & ibi, vide glos. 8.
Et quando authoritas episcopi licet in tali permutatione interueniat per mutatio beneficiorum non valet, vide ibidem in glo. 8.
Prælatus si rem ecclesiæ conduxit etiam vtiliter an eius successor teneatur stare suæ conductioni. vide glo. 4. l. 2 titu 8. part. 5.
Prælatus dicitur succedere necessarius neque teneatur stare colono. vide ibidem. col. 2. ad finem.
Prælati bene possunt castigare subditos suos. Ide gl. glossam tertiam. l. 11 titu. 8 part. 5.
Prælatus qui patitur rẽ ecclesiæ præscribi tenetur resarcire de suo quod ex sua negligentia fuit præscriptum, vide glossam sextam. legis. 15. titu. 8. partita. 5.
Prælatus an tacite videatur hypothecasse bona sua pro administratione rerum suæ ecclesiæ. vide glos. 4 ad fin. l. 23. titu. 11 part 5.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Prælatus si credens aliquem peritum ei præbendam dederis si postea eius imperitia detegatur an illud ita sibi datum ab eo auocari possit. vide glos.i.l.46.titu.14.par.5.
Prælatus an de bonis ecclesiæ partē vendere possit vt emat aliquid in commodum ipsius ecclesiæ.vid.glo.4.l.3.tit.6.par.6.
Prælatus an teneatur refarcire damnū ecclesiæ sue datum sui culpa,& an compensetur cum lucro seu melioramentis in alia re factis.vide glos.3.l.7.tit.9.par.6.
Prælatus nominatus executor a testatore an suum conuentum eligere possit.vide.glo.2.l.3.per text.ibi.tit.10.par.6.
Prælatus si decedat cuius expensis sepeliri debeat an dignitatis vel proprij patrimonij.vide glo.4.q.2.l.2.tit.11.par.6.
Prælatus an possit authoritatem interponere ex interuallo.vid.glo.7.l.17.titu.16,par.6.
Et an paupertas excuset aliquem a prælatura.vide glos.duodecimam.l.2.titul.17.part.6.
Prælatus an stratim quod accusatur de suspecto debeat alius loco ipsius poni vide glos.2.l.3.tit.18.par.6.
Prælatus an durante inquisitione possit suspendi infamia facti notatus vide glos.8 l.2.tit.6.par.7.
Prælatus nomine sui monachi iniuriati actionem iniurarum intentare potest.vide glo3.l.10.tit.9.par.7.
Et quid si iniuria monacho facta læsus sit,vide ibidem.
Prælatus si communicato consilio alicui violentiam fecerit an tūc ecclesia puniatur pœna legis si quis in tantam.C.vnde vi.per glos.2.i.& 2.l.17.per text.ibi.titulo 10.part.7.
Et sola prælati ratihabitatione damnum ecclesiæ non ingerit.vide glo. quartam.ibidem.
Prælatus durius debet puniri quam subditus & quando & quare.vide glos.1.l.2.titu.28.par.7.
PRAELEGATA an veniant in restitutione fideicommissi.vide glos. 9.l.14 tit.5.part.6.
Prælegata an debeantur quando hæreditas peruenit ad fiscum eo quia hæres institutus erat indignus ex aliqua causa.vi.gl.23.l.13.tit.7.p.6.
Prælegatum an & quando hæres possit illud acceptare & repudiare hæreditatem.vide glo.1.l.2.per text.ibi.tit.9.par.6.
PRAEMIVM debetur benemerentibus.vide glo.5.l.51.tit.18.part.3.& l.ii.l.1.tit.1.par.1.& glo.4.l.2.tit.27.p.2.& gl.2.ad fin.l.10.tit.18.p.3.
Præmia dari debent secundum facti qualitatem per quod benemeretur vide glo.4.l.4.tit.27.part.2.
Præmium non meretur ille qui aliquod crimen defert si illud non probet.vide glos.4.l.3.tit.22.part.4.
Præmium an mereatur seruus qui indicia aprobauit per quæ fuit deuētum ad torturam si ex tortura fuit orta confessio delicti.vide ibid.
Præmium legale an consequetur ille qui dicit sibi ipsius.vid.glossa.7.in fine.l.46.tit.5 part.5.
Præmium libertatis an consequetur seruus qui propria authoritate occidit occisorem domini sui.vide ibidem.
Præmium debetur se deferenti.vide glossam secundam.l.14.per textū ibi.titu.7.part.6.
Præmium debetur reuelanti proditionem.vide ibidem.
Præmium an mereatur ille qui ignoranter aliquid fecit per quod præmium debebatur.vide per glo.3.l.4.tit.9. part.6.
PRAEMONERE debet magister nauis ibidem omnes existentibus de periculo quod est in transitu nauigij.vide glos.3.l.9.tit 9.part.5.
PRAERROGATIVA seniorum.vide in verbo,SENEX.&c.
PRESBYTER parrochialis ad tempus bene poterit conuocare alios clericos,vt sibi coadiuuent in parrochianorum confessionibus in pertpetuum vero non.vide glo.1.l.21.tit.4. part.1.
Presbyter parrochialis potest suum parrochianum extra diœcesim suā absoluere.vide glos.5.d.l.21.tit.4.par.1.
Presbyteri parrochiales debent recurrere ad.episcopum pro pœnitentijs.vide dicta.glo.5.in fine.1.col,ibidem.
Presbyter parrochianus si noluerit parrocho suo dare licentiam alibi, confitendi peccata,potest superiorem adire. vide glossam septimam, dicta.l.21.& gl.2.l.22.ibidem.
Presbyter magis puniendus est quam diaconus.vide glossam.7.l.25.titulo.4.part.1.
Presbyter parrochialis potest prohibitionem de non contrahendo matrimonio inter aliquos facere si ei constet de impedimento debet tamen illud ordinario referre.vide glo.8.l.1.tit.3.par.4.
PRESBYTER PARROCHIALIS.vide supra in verbo, PARROCHVS.
Prescribens contra tributa & redditus regales an possit consuetudine aliqua iuuari.vide glo.4.l.6.tit.29.part.3.
Prescribens rem immobilem an semper debeat habere bonam fidem tempore contractus,quam traditionis.vide glo.secundam.l.9.titulo 29.part.3.
Præscribens bona fide ignorans debitum an sit turus in foro conscientiæ vide glo.1.l.12.tit.29.part.3.
Præscribens cum titulo vero siue putatiuo an in eo bona fides præsumatur etiam errore iniusto.vide glos.2.l.18.ibidem.
Præscribens si in parte rei præscriptæ habet bonam fidem & in parte malam an possit præscribere.vide ibidem.
Præscribens ex causa quam habet a iudice an debeat habere bonam fidem.vide dicta glo.2.d.l.18.tit.29.part.3.
Præscribens cum mala fide per triginta annos facit rem suam sed si eccl derit a possessione illam vendicare non poterit.vide glos. quartam l.21.titul.29.part.3.
Præscribens rem per triginta annos illam vendicare poterit quando sibi fuit iurata seu per vim ablata & an tūc dicatur in talis re habere dominum.vide glo.5.l.21.tit.29.part.3.
Et quid si illam alicui accomodauit vel locauit qualiter illam recuperet.vide glos.6.ibidem.
Præscribens rem cum mala fide finita præscriptione si iudicis authoritate ab ea tanquam contumax spolietur an illo in tempus debitum venienti recuperet rem illam non obstante quod in ea missus velit probare de dominio suo.vide glo.7.d.l.21.tit.29.part.3.
Præscribens debitum per quod tempus illud debeat præscribere etiam contra ecclesiam.vide glos.1.l.22.tit.29.part.3.
Et an contra præscribentem possit haberi recursus ad ecclesiam per vim denuntiationis euangelicæ etiam si bona fide præscribat.vide glo.2.d.l.22.tit.29.part.3.
Præscribens libertatem suam qualis in hoc se habere debeat.vid.glos.& 2.l.23.tit.29.part.3.
Præscribens rem maioriæ si iuuetur aliquo titulo an præscriptio teneat.vide glo.3.col.2.q.4.l.10.tit.26.par.4.
PRAESCRIBERE an possit quis viam publicam.vide glos.secunda.l.7.tit.29.part.3.
Præscribere an possit rem ecclesiæ illam emens sine solemnitate requisita credens esse suam.vide glos.3.l.14.tit.29.part.3.
PRAESCRIPTOR malæ fidei per triginta annos facit rem suam,& ab omnibus eius possessionem recuperare poterit,& an vendicare tam quam dominus & quid si illam commodauerit.vide glossam.2.4.& 6 l.21.tit 29.par.3.
Et quid si ei abiudicatur de dominio etiam permisso iudicis authoritate.vide glo.7.ibidem.
Præscriptor bonæ fidei per longissimum tempus si cōcurrat cum vero domino ad vendicationem rei præscriptæ quis præferri debeat in vendicatione rei.vide glos.8.d.l.21.tit 29part.3.
Præscriptor si rem quam per triginta annos præscripsit penes creditorem contra quem præscripsit inuenerit an ab illo illam vendicare poterit.vide glos.9.l.21.tit.29.part.3.
Et an contra præscribentem possit haberi recursus ad ecclesiam per denuntiationem euangelicam.vide glo.2.l.22.tit.29.part.3.
Præscriptor rei locatæ siue conductæ nihil agit in hoc quia non tenet præscriptio.vide glo.2.d.l.22.
Præscriptor sui libertatis & quid cum tali præscriptione concurrere debeat.vide glos.1.&2.l.23.tit.29.par.3.

PRAESCRIPTIO

non habet locum vel	inchoata vel
an incurrat vel habeat	cœpta
locum vel non vel	interrumpitur, vel impeditur
an procedat vel	Continuatur
non procedat	Renunti re vel
	Renuntiari

PRAESCRIPTIO consistit in actibus limitatis, & non egreditur formam illorum actuum.vide glos.10.col.4 in medio.l.2.tit.5.par.2.
Tota enim vis præscriptionis est in ipso vsu qui in facto consistit & idcirco vitra factū nō porrigitur.vide d.col.4 in med in vers. vnde si folij.
Præscriptio super habendis nundinis in aliquo loco an amittatur per nō vsum decem annorū sicuti in priuilegijs.vide gl.2.l.42.tit.8.p.3.
Præscriptio salinarum redditus an acquiratur præscriptione in mercuriali.vide glo.5.l.6.tit.29.par.3.
Præscriptio si fuerit exclusa per legem ciuilem vel municipalem an videatur exclusa immemorialis.vid.glo.2.l.7.tit.29.par.3.
Præscriptio an aliquando plus operetur quam pactum.vid.glos.1.col. 2.l.7.tit.29.part.3.
Præscriptio in rebus cōmunibus ciuitatis quando præscribi possint quales esse debeat.vid.glo.6.l.7.tit 29.par.3.
Et an idem esse debeat in præscriptione seruitutis. vide dictam glossam sextam.in fine.
Præscriptio quadragenaria si ab eā nō peratur restitutio intra quadrennium an & post peti possit si sit enormissima læsio.vide glo.9.ibidem.
Præscriptio etiam statuaria an habeat locum in filijs cōstituris in patria potestate.vide glos.2.l.8.tit.29 part.3.
Præscriptio contra dotem matrimonio soluto quantum tempus durare debeat.vide glos.6.titul.29.part.3.
Præscriptio biennalis sufficit ad hoc vt bonæ fidei possessor faciat fructus suos q̄ non restituere teneatur.vide glos.1.l.9.ibidem.
Præscriptio triginta annorum an currat contra prodigum cui bona interdicta sunt.vide glos.2.l.11.tit.29.part.3.
Præscriptio cum bona fide causata ab errore iuris etiam in contractu a iure reprobato an procedat in præscriptione longissimi temporis.vide glos.3.in fin.l.14 tit.29 part.3.
Præscriptio longissimi temporis bene valet etiam sine titulo dum modo ibi adsit bona fides.vide ibidem.
Præscriptio trium annorum bene excludit perpetuam hereditatis petitionem.vide glos.3.l.15.titul.29.part.3.
Præscriptio decem vel viginti annorum est communis clericis & laicis vide glos.1.l.18.tit.29.part.3.
Præscriptio immemorialis qualiter probetur & aliqua de hoc.vide gl.1.l.22.tit.22.part.1.
Bona in præscriptione bona fides præsumatur si præcesserit titulus verus siue putatiuus etiam error iniusto.vide glos.2.l.18.tit.29.par.3.
Quid si in parte rei habeat bonam fidē in parte vero alia mala.vi.ibi.
Et in præscriptione longi temporis sit necessarius titulus & qualis debeat esse & quis titulus sufficiat.vide glos.3.l.18.tit.29.part.3.
Bona ad præscriptionem requiratur quod præscribens sciat de titulo iniusto possessionis si postea illud apparet in genere.vide ibidem.
Præscriptio causata ex titulo nullo an valeat & quid si superueniat defectus tituli an interumpatur præscriptio.vide.d.glo.3.d.l.18.
Non sufficiat probare iustissimam credulitatem tituli.vide ibidem.
Præscriptio decem annorum non valet nisi dominus rei præscriptæ sit presens & an ista presentia debeat probari an vero presumatur.vide glo.5.ibidem.
Præscriptio debet esse triginta annorum licet tempror habeat bonam fidem si venditor illam malam habuerit quod limita multis modis debendus quibus glos.1.l.19.tit.29.part.3.
Bona nunc talis emptor publicianam actionem intentare poterit. vide ibidem in glo.2.
Quando dicetur dominum esse presentem vel non ad præscriptionē decem vel viginti annorum.vide gl.5.l.18.& glo.3.l.19.tit.29.par.3.
Præscriptio nunquam valet quomodocunque in præscribente adsit malafides.vide glo.1.l.12.& glos.2.l.21.tit.29.part.3.
Non teneat statutum quod præscriptio possit currere etiam cum mala fide.vi.ibidem.
Præscriptio longissimi temporis in habente malam fidem an prosit ad rei dominium consequendum ita vt si a possessione ceciderit rem vēdicare possit.vid.glos.4.&.5.d.l.21.
Præscriptio debiti cuius temporis esse debeat etiam contra ecclesiam.vide glos.1.l.22.tit.29.par.3.
Quid si præscribat cum mala fide vel sit debitum causatum ex seruitute.vide ibidem.
Præscriptio libertatis qualis esse debeat vt valeat & teneat.vide glos.1.l.23.titul.29.part.3.
Præscriptio libertatis iam mortui post quinquennium procedit etiam contra pupillum.vid.glos.3.l.25.ibidem.
Præscriptio qualiter procedat contra ecclesiam in quibuscunque actionibus & pro quibuscunq; rebus.vide gl.1.2.&.3.&.6.1.26.tit.29.p.3.
Præscriptio debet esse completa adhoc vt restitutio propter iustam causam petī possit.vide glo.5.d.l.26.tit.29.part.3.
Præscriptio an habeatur pro completa si pauci dies restabant & an denter restitutio aduersus talem interrumptionem.vide glos.secundam 29.tit.29.part.3.
Præscriptio qualis esse debeat in seruitute aquæ ductus publici vel priuati præscribenda.vide glos.2.l.4.tit.31.par.3.
Præscriptio an inducatur per aquam per se ipsam fluentē. vide glo.2.l. tit.31.part.3.
Præscriptio nunquam valet cum interuenit mediantibus rebus inanimatis.vide dictā glo.2.
Et in præscriptione seruitutis requiratur scientia domini, & quid si præscribens haberet titulum a tertio.vide glossam tertiam.dict.l.15. glo.3.tit.31.part.3.
Quid si ante impletam præscriptionem fuerit sibi contradictum, seu non præstita patientia vtendi. vide ibidem.
Bona in præscriptione seruitutis debeat allegari & adesse bona fides, vt ibidem glos.4.
Quid hoc aliquid prosit exercitiū actus quod de facili & gratiose solet concedi sciente & presente eo ad quem pertinet & an ex hoc colligatur quis in quasi possessione & videatur vti sue suo.vide glos. 2.d.l.25.titul.31.part.3.
Præscriptio seruitutis contra ecclesiam etiam in habentibus causam cōquam qualis esse debeat.vide glos.7.d.l.15.
Præscriptio qualis desideretur in seruitute quando licet aqua actualiter non ea die semper tamen potest potentialiter cadere.vid.glos.8 l.15. titul.31.part.3.
Præscriptio qualis esse debeat in seruitutū vsi habentibus causam continuam vel discontinuam & quando sol. præscriptio longi temporis sufficiat in seruitutibus discontinuis & quibus mediantibus.vid.glo. 11.& 12.ibidem.
Præscriptio libertatis vrbanæ seruitutis qualis esse debeat.vide remissiue per glos.2.& 3.l.16.tit 31.part.3.
Et quanto tempore præscribatur libertas seruitutis habentis causam continuam iure communi & partitarum.vid.gl.5.ibidem.
Præscriptio immemorialis qualis esse debeat vt ex ea in possessorio, & petitorio aliquid probetur & qualiter in articulis deduci debeat,& quando præsumatur fuisse per metum & violentiam introductam,& alia plura circa ipsius validitatem & quando probet vel non & quādo iuuet vel non.vide per glos.2.col.2.& 3.l.6.tit.25.part.4.
Præscriptio longissimi temporis an sufficiat ad hoc vt aliquis feudo priuari possit quando a feudatario fuit alteri vendictum siue feudum hic imperionam alterius persona formatum siue non.videglos.3.col.1.in prin.l.10 titul.26.part.4.
Et an idem sit dicendum in præscriptione centenaria.vide ibidem in d. colum.1.ad medium.
Et quid si dominus feudi alienationem feudi sciret & consentiret an tūc excluditur præscriptione longissima.vide ibidem.
Præscriptio dicta an sicuti domino non nocet ita neque nocet agnatis vocatis ad feudum antiquum.vide.d.glo 3.col.1.in q. 2.
Et an tali præscriptione non obstante detur agnatis volentibus vendicatio ad illud habendum.vide ibidem in d.q.2.d.col.1.
Præscriptio quadragenaria in rebus ecclesiæ vel aliter alienari prohibitis iuncta titulo inualido etiam errore iuris an prestet securitatem.vide glo.3.col.2.q.4.l.10.pot.26 part.4.
Præscriptio an videatur prohibita eo quod aliquarum rerum fuit a lege vel testatore prohibita alienatio.vide ibidem col.3.
Præscriptio non potest plus operare quam verus titulus cum voluntate domini tradentis.vide ibid.col.4.post med.
Præscriptio fundatur in negligentia & tacito cōsensu illius contra quē præscribitur.vid.glos.3.col.7.in prin.l.10.tit.26.par.4.
Et quid si talis præscriptio fuerit immemorialis.vid.ibidem.columa.8. in fine.
Præscriptio centenaria non excusat quominus hereticus etiam mortuus recusari possit.vid.glos.5.l.7.tit.1.part.7.
Præscriptio an idem operetur quod priuilegium quantum adhoc faciliores vt soli certi homines officium exercere possint vel rem certo prētio vendant,vel quid simile,vide glo.2.l.2.tit 7.par.5.
Et illud quod priuilegio acquiri potest etiam præscriptione acquiritur vide dict.glo.2.d.l.2.
PRAESCRIPTIO nō habet vel an habeat locum vel an currit, vel nō vel non currit vel an procedat vel non procedit &c.
Præscriptio non habet locum in monachis volentibus præscribere obedientiam.vide glo.2.l.30.tit.7.par.1.
Præscriptio non habet locum in rebus ecclesiæ nisi quando res sunt in domicilio ecclesiæ vi.gl.1.l.6.tit.29 par.3.
Præscriptio decimarum an habeat locum in personis laicorum.vid.ibi.
Præscriptio an habeat locum in his quæ meri imperij sunt.vid.glos.3.l. 6.titu.29.par.3.
Et quot anni sufficiant cum tractatur de præscriptione iurisdictionis inter priuatos inferiores dominos.vide dict.glos.3.
Præscriptio an habeat locum in redditibus regalibus & tributis & an isti rebus sacris æquiparentur.vid.glo.4.l.6.ti.29 part 3.
Præscriptio non habet locum in rebus quæ omnibus sunt communia later glo.1.2.&.3.l.7.tit.29.part.3.
Et an idem sit dicendum si istæ res præscribantur tempore immemorialis.vide dictā gl.1.in prin.
Præscriptio immemorialis iam quod in vijs & plateis & alia communia non habet locum vt supradictum est an idem sit dicendum interminis ciuitatis præscribendis quæ non sunt extra vel fossæ &c.vid. ibidem col.2.post med.
Præscriptio an habeat locum in illis rebus in quibus cadit possessio sicet non dominium.vid.d.col.2.&.3.
Præscriptio an habeat locum in seruitutibus rerum quæ sunt in vsu publico & quando,vide d.glo.1.col.3.
Præscriptio an habeat locum in rebus ecclesiæ & quando & per quantū tempus.vide glo.1.col.4.l.7.tit.29.par.3.
Præscriptio etiam statuaria an habeat locum in filijs constituris in patris potestate.vide glos.2.l.8.tit.29.par.3.
Præscriptio bene curret contra filium in patris potestate constitutum, quando patri vsusfructus rei non quæritur.vid.gl.4.l.8.
Præscriptio triginta annorum an currat contra prodigum cui bona interdicta sunt.vide glo.2.l.11.tit.29.par.3.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Index materiarum.

Præscriptio non habet locum quando quis errat in facto proprio credēdo rem cum titulo possidere cum ita non sit, vide glossas.l.14.tit. 29. par.3.
Præscriptio an habeat locum vbi erratur in iure idest credendo possidere cum titulo cum titulus nullus sit, vide gl.3.l.14.tit.29.par.3.
Et quantum tempus requiratur ad validitatem præscriptionis in supradicto casu, vide ibidem.
Præscriptio an habeat locum quando quis emit rem ecclesiæ sine solemnitate a iure requisita credens illam esse suam, vide gl.3. suprad.
Præscriptio cum bona fide causata ab errore iuris etiam in contractu a iure reprobato an procedat in præscriptione longissimi temporis, vide ibidem in.d.gl.3.in eius fine.
Præscriptio an habeat locum in re alteri propignore data & quando, vide gl.2.l.17.tit.29.par.3
Præscriptio an procedat etiam si præscribens ignoret titulus in initio possessionis dum tamen superueniat tituli scientia ante præscriptionem compleram, vide gl.3.l.18.tit.29.par.3.
Præscriptio cum mala fide an procedat in actionibus personalibus, vid. gl.2.l.22.tit.29.par.3.
Præscriptio non habet locum in re locata siue conducta, vide glossam.3. dict.l.22.
Præscriptio libertatis iam mortui post quinquennium habet locū etiam contra pupillum, vide gl.3.l.25.ibidem.
Præscriptio qualiter procedat contra ecclesiā in quibuscunque actionibus & pro quibuscunque rebus, vid.gl.1.2.3.& gl.6.l.26.tit.29.par.3.
Præscriptio an habeat locum in emente rem alteri pro pignore obligatā & quando non, vide gl.2.l.27.tit.29.par.3.
Præscriptio quadragenalis an habeat locum in hospitalibus seu in alijs locis pijs sicuti in ecclesiis, vide gl.4.l.26.ibidem.
Præscriptio an procedat contra absentem ex causa probabili necessaria vel probabili, vi l.gl.1.l.28.tit.29.par.3.
Præscriptio non currit in donatione propter nuptias neque in arrharum donatione, vide gl.4.in med.l.1 tit.11.par.4.
Præscriptio longissimi mavel alia quælibet an habeat locum in bonis maioriæ vel in tota ipsa maioria, vide glos.2.colum.1.in.q.4.l.10.tit.26 par.4.
Et quid si præscribens habeat titulum etiam inualidum, vid.ibid.in.q.4 d.l.3.in col.2.in prin.
Et an præscriptione longissima requiratur titulus & ex illo titulo corroboretur, vid.d.gl.2.in.q.4.d.l.10.tit.26.par.4.
Præscriptio non currit agere non valenti, vid.d.glo.3.col.3.& col.4.ad finem.
Præscriptio feudi an procedat contra dominum vel agnatos qui ad illud fuerunt vocati, vide gl.3.in prin.l.10.tit.26.par.4.
Et an talis præscriptio habeat locum contra ipsum vassallum, vi.d.gl.3. col.5.ad fi.d.l.10.tit.26.par.4.
Præscriptio non habet locum quando emptor scit rem quam emit esse alienam, vide gl.2.l.54.per tex.ibi.tit.5.par.5.
Præscriptio effectualiter non currit impedito impedimento iuris vel facti, vide gl.3.l.7.tit.6.par.6.
Præscriptio an habeat locum in bonis maioriæ, vid. gl.4.in prin.& vbi se refert.l.6.tit.11.par.6.
Et an petitioni hæreditatis præscribatur decem annis, vide gl. 1.l.7. per tex.ibi.tit.14.par.6.
Præscriptio non procedit nisi adsit præscribendi titulus, vi.d.gl.1.col.2. ad medium.
Et an diuisio præstet iustam præscribendi causam, vid.glo.2.l.1. titu.17. par.6.
Et an & quando minori restitutio detur contra præscriptionem contra eum perfectam, vide plura per glo.1.cum aliis.l.9.per tex.ibi.titu.19. par.6.
Præscriptio an currat contra minorem qui veniam ætatis impetrauit, vide.d.gl.2.col.2.in prin.d.l.9.
Et qui si tali præscriptio cœpta fuit cum defuncto, vide ibid.in gl.3.
Et quid in præscriptionibus longissimi temporis & a quo tempore incipiat currere quadriennium, vide gl.6.&.7.ibidem.
Præscriptio an currat contra pupillum, vide glossam quintam.dict.l.9. per tex ibi.
Et an contra Rem ecclesiam vniuersitatem vel rem publicam possit res præscribi & qualiter istæ personæ restituantur,& an post quadriēnium & ista materia, vide per glossas.l.10.per tex.ibi.titu.19. par.6.
Et res dicitur alienari per præscriptionem, vide glo.7.ad fi.d.l.10.tit.19. par.6.
Et quo tempore præscribantur actiones competentes Regi vel fisco, vide glo 8 in.med.d.l.10.
Præscriptio non currit contra possidentem rem, vide glos.2.l.25.tit.14. par.7.
Præscriptio triginta vel quadraginta annorum an locum habeat in aboribus qui scindi petuntur eo quod graue damnum ex eis vicinis datur.gl.17.ad fi.l.28.tit.15.par.7.
PRAESCRIPTIO INCHOATA vel COEPTA.
Præscriptio si in aliqua re fuerit inchoata an per superuenientiā dolis interrumpatur quia data fuit in dotem, vide gl.5.l.8.tit.29. par.3.
Et an idem sit dicendum in bonis paraphernalibus, vide ibidem.
Præscriptio inchoata cum bonafide an sufficiat etiam si postea mala fides superuenerit, vide gl.1.l.12.tit.29.par.3.
Et quid sit in hoc de iure canonico & quid si superueniat mala fides post completam præscriptionem, vide ibidem.
Et an sit tutus in foro animæ vbi post completam præscriptionem superuenit scientia rei alienæ, vide ibidem.
Et an idem sit in eo qui bona fide ignorans præscripsit contra delictum an sit tutus in foro conscientiæ, vid.d.gl.3.d.l.12.tit.29.par.3.
Præscriptio in cepta in præsentia illius qui postea causa Reipublicæ se absentauit si impleta sit in eius absentia an valeat, vide gl.3.l.28.tit.29 par.3.
Et quid si præscriptio quæ cœpta fuit in absentia compleatur in eius presentia, vide ibidem.
Et quantum tempus ei detur ad istam restitutionem petendā, vide ibid.
PRAESCRIPTIO INTERRVMPITVR vel impeditur.
Præscriptio si in aliqua refuerit inchoata an per superuenientiam dolis interrumpatur quia data fuit in dotem, vide glo.5.l.8.tit.29.par.3.
Et an idem sit dicendum in bonis paraphernalibus, vide ibidem.
Præscriptio causata ex titulo nullo an valeat & quid si superueniat defectus tituli an interrumpatur præscriptio, vid.gl.3.l.18.tit.29.par.3.
Et an sufficiat probare iustissimam credulitatem tituli, vide dictam.gl3 d.l.18.
Præscriptio interrupta impedit præscriptionem & in qua possessione istud procedat, vid.gl.2.l.29.tit 29.par.3.
Præscriptio an interrumpatur si qualitas rei mutetur, vide ibid.in fine.
Præscriptio an semper interrumpatur sola citatione an vero cum litis contestatione & quid in vsucapione, vid.gl.3.d.l.29.
Præscriptio interrumpitur per solam missionem executoris de iure canonico secundum Baldum quem refert.d.gl.3.
Et ista ciuilis interruptio fit tantum super actione proposita & non super alia & remissiones circa istam interruptionem præscriptionis vi.ibid
Præscriptio qualiter interrūpatur si debitor renouasset debitum & quando, vide gl.4.ibidem.
Præscriptione tamen completa agnitio debiti nihil operatur, vide dict. gl.4.d.l.29.tit.29.par.3.
Præscriptio an interrumpatur per litis contestationem factam coram arbitro vel arbitratore, vide ibidem gl.5.
Præscriptio qualiter interrumpatur si præscribens sit potens vel moriatur infante relicto hærede sine tutore & an idem sit dicendum in actione personali quod in reali, vid.gl.1.l.30.tit.29.par.3.
Et quid si præscribens sit vagabundus, vide glossam.1.dict.l.3.titul.29. par.3.
Præscriptio an interrumpatur apud Deum ex tacita populorū murmuratione, vide gl.2.col.ad fin.l.6.tit.25.par.4.
Præscriptio non impeditur si non adsit ibi possessio ciuilis, vide glo.3.colum.5.post prin.l.10.tit.26.par.4.
PRAESCRIPTIO RENVNTIARE: præscriptioni an possint partes renuntiare per pactum, & an possit concedi per priuilegium quid non currat præscriptio contra aliquem, vide gl.1.l.1.tit.29.par.3.
Præscriptioni an videatur renuntiari (in casu in quo præscriptio potest renuntiari) si pars promittit aliquid perpetuo obseruare vel attendere, vide ibidem in.d.gl.1.
Et an legi Tauri possint partes renuntiare qua disponitur quod iurlexerquendi præscribatur decennio, vide ibidem.
Præscriptio continuatur in tributis Regis licet debitor tributi alio foluat vel alius pro Rege colligat, vide gl.6.l.6.tit.29.par.3.
Præscriptio an continuetur hæreditate iacente etiam sine possessione, vide gl.2.l.29.tit.29.par.3.
PRAESENS semper intelligere præsumitur nota protestatione dicente se præsente scilicet & intelligente glo.2.l.3.tit.6.par.3.
Præsens quando dicatur esse dominus quantum ad præscriptionem decem vel viginti annorum, vid.gl.3.l.19 tit.29.par.3.
Et quando dicatur præsens in prouincia, vide ibidem.
Præsens intelligere præsumitur, & an audire sequatur intelligere, vi.gl.1.5.tit.9.par.4.
Præsens consentire videtur si eum prohibere potuit illud non facit, vide gl.3.per illum tex ibi.l.6 tit.1.par 5.
Præsens quis dicatur, vide glossam primam.legis.7. tituol. duodecimo.par.5.
Præsens si taceat an & quando consentire videatur, vide gl.1.l.24.tit.34. par.7.

PRAESEN

Septem partitarum.

PRAESENTARE an debeat patronus ad ecclesiam proprium illius loci an vero extraneum, vide glo.9.l.1.tit.15.par.1.
Præsentari an possit per patronum religiosus de licentia sui prælati, & an consanguineus vel filius vide ibidem.
Præsentare an possit patronus illum qui aliud habeat beneficium, vide ibid.
Præsentari possint duo vel tres simul etiam si patronus præsentans sit clericus, vide gl.8.d.l.6.tit.15.par.1.
Præsentare potest patronus alium quem primum sit laicus si interim, quod episcopus primam præsentationem non confirmauerit, vide gl. 1.l.7.ibidem.
Clerico vero patrono est secus quia suam primam voluntatem mutare nunquam poterit, vide gl.3.ibidem.
Hoc tamen est verum si tale ius sibi tanquam clerico competit secus si ratione patrimonij quia tunc sceuti laicus poterit variare, vi.gl.2.d.l.7. tit.15.par.1.
Præsentare seipsum ad beneficium non potest clericus patronus, vide glos.5.ibidem.
PRAESENTATIO Episcopi, seu alij sine patrono est ipso iure nulla, vide gl.2.l.5.tit.15.par.1.
Præsentatio per patronum fieri debet de digno alias non debet admitti, vide glo.3.ibidem.
Et an quando episcopus illum tanquam non idoneum repellit debeant causam assignare vide ibidem.
Præsentatio facta life iam mota super iure patronatus an & quando valeat, vide gl.fi.l.9.tit.15.par.1.
Præsentatio intra quantum tempus fieri debeat tam in patronis laicis quam ecclesiasticis, vide gl.1.l.11.tit.15.par.1.
PRAESENTATOR an præsumatur scire conditionem præsentati. vide gl.2.col.2.l.25.tit.5 par.1.& gl.5.l.5.tit.15.par.1.
Præsentans indignum an priuetur pro ea vice potestate præsentandi vel non & quid si scienter fecerit, vide gl.5.l.5 tit.15 par.1.
PRAESENTATVS an de necessitate debeat esse sacerdos, vide gl.3. in fi.l.5.tit.15.par.1.
Præsentati si sint æque idonei & vnus sit de sanguine fundatoris an Episcopus propter hoc illum debeat præferre, vide gl.4.l. 6 ibidem.
Præsentatus si ab episcopo malitiose non admittatur si præsentans possit habebit contra episcopum recursum, vide gl.5.d.l.6.
PRAESENTIA an præsumatur an vero probari debeat vt procedere possit præscriptio decem annorum, vid.gl.5.l.18.tit.29.par.3.
Præsentia si adsit ibidem præsumitur esse intelligentia, vid.gl.3.l.5.tit.9 par.4.
Præsentes donatarij an requiratur ad hoc vt donatio illi facta valeat, vide gl.1.per totam.l.4.per tex.ibi tit.4.par.5.
Præsentia donatarij non præsumitur nisi dicatur & probetur quod nota per instrumentis, vid.d.gl.1.in.col 1.
Præsentia principis quid operetur, vide gl.2.l.5.tit.1.par 6.
PRAESES & præsides prouinciarum assessores habere non possunt & quales per leges regni prohibitum, vide gl.4.l.2.tit.21.par.3.
Præsides ex redditibus publicis ciuitatum debent habere salaria sua, vide gl.3.l.10.tit.28.par.3.
Præs prouinciæ quis dicatur, vide glossam primam legis quintæ.l.t.5. tit.5.
Præses qui de delicto militis cognoscit quando illum ad suū magistrum remittere teneatur vel non, vide glo.5.cum alijs ibidem.l.3.titulo.29. par.7.
PRAESVMITVR quis baptizatus si inter Christianos natus sit secus si quid in fideles, vid.gl.pen.l.3.tit.4.par.1.
Præsumitur quis baptizatus nisi euidentissimis probationibus contrarium probetur, vid.gl.2 in fi.l.9.tit.4.par.1.
PRAESVMPTIO & an plures præsumptiones faciant plenam probationem, vide gl.3.per tex.ibi.l.11.tit.4.par.3.
Præsumpto quid sit, vide glossam.2.l.8.tit.14.part.3.& gl.1.l.12.tit.6. fol.6.
Præsumptio legis quæ est quilibet viuere decem annis an sufficiat quæ non is fecundat in vita alicuius, vid.gl.2.l.14.tit.14.par.3.
Præsumptio quælibet sufficit ad tollendam præsumptionem de sponta voluntate, vid.gl.1.l.42.tit.18.par.3.
Præsumptio est pro actu in quo authoritas iudicis interuenit quod fit de quo modo factum, vid.gl.8.l.60.tit.18.par.3.
Præsumptio recipit probationem in contrarium per aliam præsumptionem vid.gl.7.l.115 tit.18.part.3.
Præsumptio iuris recipit semper probationem in contrarium, vi.ibid. vide gl.2.col.3.post med.l.6.tit.25.par.4.
Præsumptio mali est contra intrantes per locum non consuetum intrari vid.gl.3.l.15.tit.28.par.3.
Præsumptio vna aliam excludit etiam violentam. vide glo.3.l.46.tit.5. par.7.
Et an qui habet pro se præsumptionem dicatur probare, vide per gl.2. l.15.tit.8 par.5.
Præsumptio an sit contra custodes si res custodiæ non reperiantur vel si locus custodiæ sit fractus & an teneri queri possint, vide glo.4.l.25.tit.8. par.5.
Et quæ veniant in nobili præsumptione excusandi delictum, vide per glo.1.l.17.tit.10.par.5.
Et quando vera probatio haberi non potest tunc oportet procedere per argumenta & præsumptiones, vide glossam.7.ad finem.l.2.titul.11. par.5.
Et ex quibus præsumatur contractum esse vsurarium, vid per gl.2.&.3. l.40.tit.11.par.5.
Et ex quibus præsumatur contractum esse simulatum vel vsurarium, vide ibidem in gl.6.
Et viginti sex præsumptiones simulationis, vide remissiue per dictam glos.6.
Præsumptio fraudis siue doli an tollatur per protestationem præcedentem, vide gl.15.l.5.tit.6.par.6.
Præsumptio in bonam partem semper est pro religiosis, vide glos.5.l.2. per illum tex.ibi.tit.10.par.6.
Et quæ præsumptiones faciant indicium ad torturam, vide glos.6.&.7. l.26.per illum tex.ibi.tit.1.par.7.
Præsumptiones quales præcedere debeant vt quis torqueri possit, vide glo.2.l.2.per tex.ib.titulo.30.parti.7.& glossas.l.3. ibidem per illum textum.
Et an parti danda sit præsumptionum & indiciorum copia & quando, vide ibidem.
PRAESTIMONIA beneficia quæ dicantur vide remissiue per gloss.6. l.1.tit.16.par.1.
PRAEVARICATOR quis dicatur, vide glossam tertiam.l.16.titul.7. par.1.
Et quæ sit istorum pœna, vide glo.4.&.6.l.9.tit.6.par.3.
Prævaricatoris pœna & an ab alio quam a parte læsa poterit accusari, vide glo.3.l.15.tit.6.par.3.
PRAETERITIO filij cum adiectione causæ quæ iusta erat ad ipsius exhæredationem an faciat testamentum valere vel non, vide glo.7.l.10 tit.7.par.6.
Præteritio matris habetur pro exhæredatione, & quando vero ex hoc rumpatur per querelam, vide gl.8.l.1.tit.8.par.6.& glo.16.post med. l.2.tit.14.par.6.
PRAETERITVS filius rumpit patris testamentum & quis dicatur præteritus, vid.gl.2.&.3.l.10.tit.7.par.6.
Et an tanquam præteritus rumpat testamentum patris quando habuit a patre legitimam in vita sua, vide ibidem.
Præteritus vide supra in verbo, FILIVS PRAETERITVS.
PRAETOR non potest dare alicui licentiam ædificandi in loco publico vide glo.4.l.9.tit.32.par.1.
PRIMA TONSVRA est ordo, vide glossam finalem in proœmio titul. 6. par.1.
Prima tonsura an faciat quem teneri ad recitandas horas canonicas, vide gl.1.ad fin.l.34.tit.6.par.1.
Prima tonsura in quibus casibus amittatur, vide gl.4.5.&.6.l.49.tit.6. par.1.
Prima tonsura amittitur per contractum matrimonij nisi in duobus casibus de quibus per glo.6.d.l.46.
PRIMATVS quis dicatur & quis illud sit in Hispania, vide gl.3. & gl. fin.l.12.per text.ibi.& in.l.9.tit.5.par.1.
Primatus seu Patriarcha an possit conuocare Archiepiscopos ad concilium quando velit, vide gl.magnam.l.10.tit.5.par.1.
PRIMITIA an sit in præcepto & quæ quantitas debeat solui, vid.gl.2. l.5.tit.6.part.1.
Primitia vnde dicatur & quod debeatur ex præcepto dei, vide glo.1.l.1. tit.19.par.1.
Primitiæ in qua quantitate solui debeant, vide gl.1.l.3.&.4.tit.19 par.1.
Primitiæ debent sacerdotibus dari, vide gl.1.l.5.per text. ibi.titulo.19. par.1.
PRIMIPILARIVS quare dicatur & idem est quod hodie, Alferez, vid. gl.7.l.25.tit.15.par.5.
PRIMO nominatus præsumitur magis dignus & maior, vid.gl 4.post princip.l.9.tit.par.1.
PRIMOGENITVS an possit per patrem Regem a regno excludi ex iusta causa, vide gl.2.l.9.tit.7.par.2.
Primogenitus an succedat in regno de iure naturæ primæuo, vide ibid.
Primogenitus natus antea quam pater eius sit adeptus regnum an in regno succedat, vide gl.10 in prin.l.2 tit.15.par.2.
Primogenitus dici potest ille qui succedit primogenito, vid.gl.17.col.2. in prin.l.2.tit.15.par.2.
Primogenitus si factus sit monachus vel canonicus regularis an ad Re-

gni admi-

Universidad de Deusto
Biblioteca

gni administrationem admittatur, vide glo.19.col.1.in fin.l.2.titu.15.par.2.
Primogenitus an possit maioriam acceptare & repudiare hæreditatem, vide glo.3.col.2.post med.l.4.tit.15.par.2.
Primogenitus Regis ante adeptum regnum an succedat in regno, vide gl.1.in fi.l.2.tit.13.par.4.
PRIMOGENITVRA & an in consideratione primogenituræ inspiciatur tempus mortis & quare, vide gl.6.in prin.l.2.tit.8.par.5.
PRIMVM DECRETVM & qualiter detur sententia primi decerti, vid. gl.per tex.ibi.l.108.ti.18.par.3.
PRIMVM testamentum quando reuocetur per secundum, vide glo.1. cum alijs ibi.l.23.per illum tex.titulo.1.parti.6.& glossas.l.22.& 23. ibidem.
Primum testamentum semper tollitur per secundum quãdo iudici hoc possit constare ex quibuscunque cõiecturis & quare & ex quibus hoc perpendatur, vid.gl.2.d.l.22.tit.1.par.6.
PRINCEPS si præsens fit & in ciuitate eius authoritas semper requiritur in statutis, vid.gl.1.l.12.tit.11.par.1.
Principis authoritas an & quãdo in statutis populorum requiratur, vid. ibidem.
Princeps debet obseruare leges quas condidit non vi coactionis sed voluntate & bonitate communis, vide gl.1.l.16.tit.1.par.1.
Princeps an ligetur consuetudine, vid.d.gl.1.in fin.
Principis scientia an requiratur in introducenda consuetudine & quando, vide glossam penultimam.in medio legis tertiæ.titulo secundo. par.1.
Princeps an habeat superioritatem super bonis clericorum sui patrimonij, vid.gl.2.l.57.tit.6.par.1.
Princeps an possit clericos delinquentes de suo territorio expellere, vide.d.gl.2.in fin.
Principi reseruata quæ sint vide remissiue per glossam primam.l.2.titulo.1.par.2.
Princeps debet esse humanus non superbus nec iniustitiam alicui facere deber,gl.5.&.6.l.3.tit.1.par.2.
Principes supremi sunt duo scilicet imperator & Papa & quid velit dicere istud nomen in se, vid.gl.1.l.11.tit.1.par.2.& ibi glo.3.
Et an in ista dignitate succedatur iure hæreditario, vide glo.1.l.12.titu.1. par.2.
Principes Alemaniæ sunt quasi Reges, vide glo.4.in.d.l.11.titulo.1. partita.2.
Princeps dicitur omnium pater, vide glossam quartam.l.secunde.tit.10. par.2.
Princeps an possit alicui concedere supremam iurisdictionem, vid.gl.12 l.22.tit.13.par.2.
Princeps aliquid contra Deum vel continentia subens non est obediendus, vide gl.3.l.25.tit.11.par.2.
Princeps est cor & anima populi & ipse est pater omnium, vid.glo.3.l.2. tit.19.par.2.
Princeps an possit aliquem in militem creare qui alias nullam habet nobilitatem, vide gl.6.l.2.tit.21.par.2.
Princeps solus potest milites creare & alios præter eum & quando, vid. gl.1.l.11.tit.21.par.2.
Princeps potest nobilitare quem voluerit & quomodo voluerit, vide gl.12.l.12.tit.21.par.2.
Princeps regalia minime concedere potest alicui, vide glo.3.l.4.titul.26. par.2.
Princeps an possit sine causa aliquem creare nobilem & generosum, & a muneribus facere immunem, vide glo.1.l.6.tit.27.par.2.
Et onus istius sic exempti an incumbat alijs & an princeps cũ contineãt illud facere possit ve sine causa vnus vnius alteri sustineant, vid.ibid.
Princeps si declinat in peruersum dicitur minister diaboli deberque vel le oẽs actus suos a iustitia regulari eam populi quam fori, vid.ibidem
Princeps per contractum vel alio modo non potest regalia cõcedere in præiudicium successorum nec ea minuere & quando possit, vide gl.1. l.28.tit.11.par.3 & gl.3.l.13.& gl.2.l.14.tit.9.par.6.
Principis confirmatio facit actum inter partes valere quod alias erat inualidum & quando istud ita sit, vide gl.1.l.15.tit.18.par.3.
Princeps quando dicatur aliquid ex certa scientia facere, vid.d.gl.1.d.l.15. tit.18.par.3.
Princeps cum sit pater communis priuilegium suum semper concedere videtur ve sic sine alterius præiudicio, gl.2.l.19.tit.18.pa.3.
Princeps præsumitur in dubio omnia bene facere, vide glo.30.l.3.tit.18. par.2.
Princeps tempore guerre potest ponere homines in fortalitio meo, & sic alieno, vide gl.1.in fi.l.31.ibidem.
Princeps an possit aliqui tollere dominium rei & alteri dare & en hoc sit contra ius naturale, vid.gl.2.l.31.tit 18 par.3.& gl.2.col.8.&.9.in.9. 28.l.3.tit.13.pa.6.
Princeps an possit aliqui tollere actionem siue ei competat de iure naturali vel ciuili & an defensionem & quando, vide gl.1.d.l.12.tit.18.par.1.
Etan cum princeps supra dicta facit debeat apponere clausulã scilicet (non obstante aliqua lege &c.) vide ibidem.
Princeps quando rescribit contra ius naturale in eo iusta causa numquã præsumitur, vid.d.gl.1.d.l.32.
Princeps potest rescribere cõtra sententiam quæ transiuit in rem iudicatam vi causa iterum retractetur cum clausula ex certa scientia vel non obstante, vide glo. 6.in fine.l.35.tit.18.par.3.
Princeps an possit reuocare gratiam per eum factam venientibus ad habitandum in aliquo loco & quando, vide glo.1.l.49.tit.18.par.3.
Princeps in remuneretionem seruitiorum potest ciuitatem siue villam alicui donare, vide glo.4.l.51.tit.18.par.3.
Principi reseruata in signum specialis priuilegij per quam consuetudine præscribantur, vide gl.2.l.3.tit.19.par.3.
Princeps solus potest loca aliqua id est, aldeas vnire, alius non, vide glo. in prin.l.7.tit.20.par.3.
Princeps an solus ipse causam committere possit eum clausula appellatione remota, vide gl.1.l.15.tit.23.par.3.
Princeps an possit cognoscere in prima instantia in terris magnatum, & aliorum dominorum, vide gl.2.l.18.tit.23.par.3.
Princeps cuiuscunque prouinciæ regnisui præsectus est, vide dictã glossam secundam.
Princeps de plenitudine potestatis an possit tertiam appellationem cõcedere, vide gl.1.l.25.tit.23.par.3.
Princeps potest alicui dare priuilegium vt alius præter eum non possit incerta parte maris piscare, vide gl.4.l.11.tit.28.par.3.
Princeps alicui ius aquæ ducendæ concedẽs ex aquæ vsu publico quæ liter istud intelligi debeat, vide gl.1.l.5.tit.31.par.3.
Princeps vtrum prohibere possit matrimonium contrahi inter seruos magnates vel alios ex aliqua causa, vide glossam quintam.l.1.titul.5. par.4.
Princeps potest ex iusta causa legitimare filium naturalem alicuius etiã quo ad succedendum in maioria & qualis causa sit, vide glos.9.col.3. in fin.l.1.tit.13.par.4.
Princeps est pater omnium subditorum etiam clericorum in rebus temporalibus, vide gl. 6.ad fi.l.4.tit.15.par.4.
Princeps secularis an in temporalibus clericos siue in maioribus siue in minoribus ordinibus constitutos possit legitimare, vid. ibidem.
Princeps facit iniuriam petenti legitimationem filij sui illi scilicet non faciat, vide gl.6.per tex.ibi.l.6.tit 15.par.4.
Princeps si in infidelitate sua permanserit & subditi eius ad fidem Christi conuertantur an ipse amittat dominium ipsorum & iurisdictionem & quid si ipse simul cum eis fuerit ad fidem conuersus, vid. gl.1.&.2.tit. 8.per tex.ibi.tit.21.par.4.
Princeps an dicatur esse infidelis magnates qui multos infideles subditos habet & an occupans suum principatum de Papæ authoritate tunc sit quo ad Deum vel non, vid.d.gl.3.d.l.8.tit.21.par.4.
Princeps si alicui vassallos donet de quibus vassallis intelligi debeat, vide gl.1 l.2.tit.24.par.4.
Princeps nunquam præsumitur aliquid facere de plenitudine potestatis sed decenter & secundum ius, vid.gl.2.col.2 in prin.l.6 tit. 25.par.4.
Princeps an possit remittere pœnam quæ applicatur parti & an aliud ius causa facere possit, vide glo. gl.11.tit.25.par.4.
Princeps ex causa potest prohibere ne aliquis de regno suo ad aliud Regnum se transferat, vide gl.2.l.13.tit.25.par.4.
Princeps an possit magnitem Regni ex vna parte regni ad aliam ex causa transferre & an bona ibi sibi assignata sint eiusdem naturæ quæ et bona a magnate possessa in loco a quo fuit tractus, vid.gl.1.col.4.2.l.10.tit.26.par.4.
Princeps quando alicui facit donationem quæ excedit quingentos solidos vel si a priuato principi fiat talis donatio insinuationem non requirit neque scripturam, vide gl.1.l.9.per tex.ibi.tit.2.par.5.
Princeps si alicui locum donauerit & donatarius in loco illo da nouo populum ædificet & illi pro territorio totum locum sibi donatum deputet an taliter ædificans ibidem iurisdictionem ciuilem vel criminalem habeat & quando, vid.gl.4.l.9.tit.4.par.5.
Princeps si alicui villam siue castrum donet cum omnibus iuribus suis, &c. quid donare videatur, vide gl.5.l.9.tit.4.par.5.
Princeps si donet vel vendat rem alienam an donatio vel vẽditio teneat siue credat illam esse suam siue sciat illam esse alienam & illud facit de plenitudine potestatis & quid præsumetur in dubio, vid.gl.2.col.3. alijs ibi l.53.tit.5.par.5.
Et quid si ad illud faciendum moueatur ex aliqua causa, vide ibi dicta.
Et quid si princeps aliquod ius habeat in re illa quam donat vel vendit quid tunc donare vel vendere videatur, vide ibidem.
Et quid si res quæ donatur vel venditur sit minoris vel cõclesiæ & quid si donetur ecclesiæ, vide gl.3.ibidem.

Quid in rebus dotalibus si a rege alicui donentur an idem in eisquod in alijs dicendum sit, vid.d.glo.3.
Quid si princeps exprimat causam in alienatione ex qua dicit rem esse data & illa causa vera non est, vide ibidem in glo.4.
Quid si alicui princeps donat vel vẽdit & ille cuius res fuit antea am petat prætendant titulum & concessionem a rege.vide glo.6.ibidem.
Princeps si suo subdito aliquid concedat vel sola voluntate nulla subsistente causa potest ibi illud auferre & alij dare, vide glo.6.l.53.titu.5. par.5.
Princeps an possit vendere siue donare rem quam habet communẽ cũ alijs si ex alio actu princeps perciperet vtilitatem siue non, vide ibi dicta in glos.7.& 8.
Quæ rem communem possit pignorare & an idem sit res sit diuidua sibi diuidua, vide dicta.glo.7.ad fin.
Princeps tenetur soluere pretium partis suæ priuato cum qua habet rẽ communem si princeps illam vendiderit vel donauerit, vid.ibi gl.9.
Princeps quando ex aliqua causa debet habere medietatem condemnationis & alia medietas debet dari priuato an totum debeat solui fisco an solum debeat partem priuato, vid.glo.9.supra d.l.53.tit.5.part.5.
Princeps an possit per suum priuilegium concedere vt certi officiales a quod officium exerceant vel quod ipsi soli certo pretio vendat vel simile, vide per glos.2.l.2.tit.7.part.5.
Quando an fieri possit mediante cõsuetudine vel temporis præscriptione, vide ibidem.
Princeps an per suam constitutionem possit habilitare spurios quo ad succedendum, vide glos.6.l.2.8.tit.8.part.5.
Princeps si imponat subditis colectam an ex hoc inducatur naturalis obligatio, vide glo.4.l.5.tit.12.part.5.
Princeps an possit confirmare testamentum imperfectum propter defectum testium, vide glo.4.in fin.l.1.tit.1.pa.6.
Princeps si dederit licentiam testandi alicui impedito qualiter ille tunc testare debeat, vide glo. 1.l.5 per tex.ibi tit.1.par.6.
Princeps si sit ipse solus testis in testamento an testamentum valeat, & quid in alio domino terræ, vide ibid.in gl.2.per illum text.
Principis præsentia quid operetur, vide dictam glossam secundam.dict. quinta.
Princeps an possit dispensare cum muto & surdo a natiuitate, vt testamẽ tum facere possit, vide glos.14.in fin.titu.1.par.6.
Princeps dicitur habere duplex patrimonium, vide glos.2.l.11.titulo.9. partita sexta.
Quæ quæ principi accedunt iure cõfiscationis sua sint & illa alienare possit, vide dicta glo.2.
Quæ pendent ex sola voluntate principis reputantur impossibilia vide glo.13.d.l.13.tit.9.par.6.
Princeps an possit pari licentiam dare ad faciendam maioriam in filiũ spurium ea instantibus legitimis, vide glo.3.col.2.in quæst. 8.l.32. quæst.9.part.6.
Princeps non est solutus neque a dictamine rationis neque a lege æterna vel naturæ, vide.d.glo 3.col.4 post medium.
Princeps quia alicui inhabili ad testandum dedit licentiam ad faciendã maioriam an videatur illum ad testandum habilit re, vi le glo.3co lumna 7.quæst.12.l.32.tit.9.par.6.
Princeps quando non possit dare licentiam alienandi vel obligandi bona maioriæ alicuius, vide in d.glo.2.col.11.quæst.23.
Princeps si confirmet maioriam factam sine eius licentia post mortem testantis an maioria teneat, vide in d.col.11.quæ.24.& quæst.27.
Princeps si tempore confirmationis maioris scit conditorem ipsius furto esse an confirmatio teneat, vide ibid.col.12.quæst.25.
Princeps si bona delinquentis acciperit an illa vt bona maioriæ habeat.
Princeps si bona delinquentis acciperit an illa vt bona maioriæ habeat. vel vt libera & quid si illa filio delinquentis dedit, vide glos.4.col.1 l.6.tit.11.part.6.
Princeps si posit condemnationem alicuius & bonorum suorum confiscationem illum restituat an & quando bona maioriæ recuperet ipse vel adhuc ea transeant in sequentem vocatum & quid si tam in eum transierunt, vide dict.d.glos.4.col.2.& 3.quæst.23.
Princeps ex quibus moueri debet ad dandam facultatem alienandi res maioriæ per possessorem ipsius, vide d.gl.4.col.6.in fin.& col.7.
Princeps si dederit licentiam alienandi res maioris ob causam dotis vel similem an possit compellere alienantem vt sit ad pinguiorem fortunam deuenerit aliam sub roget loco ipsius in maioria, vid.glo 4.2.o 7.quæst.6.l.6.tit.11.par.6.
Princeps an possit disponere contra contenta in testamento.vide glo.2. cent 9.quæst.28.l.3.tit.13.part.6.
Princeps an possit sine causa auferre ius futuri fideicommissi & aliquem a successione priuare, vide in d.quæst.28.
Princeps ipse solus perpetuam securitatem alicui concedit, & quando hoc iudici pertineat, vide glo.25.l.1.tit.2.par.7.
Princeps si ab aliquo male dicatur qualiter debeat illum punire, vid.gl. 1 per text.ibi.tit.2.par.7.
Princeps indulgendo alicui crimen an per hoc illum ab infamia liberet vid.gl.2.& 3.l.6 per tex.ibi.l.11.tit.6 part.7.
Princeps ipse solus crimina remittere & indulgere poterit & quãdo qualiter & quali & an alius hoc facere possit & quid si faciat, vide glo.5. &.6.l.1 per text.ibi.tit.32.par.7.
Princeps vide infra in verb. REX, & de principe qui dedit licentiam ad faciendam maioriam, vide supra in verbo LICENTIA & verbo maioria.
PRINCEPS AGENTIVM in rebus quis dicatur & de ipsius officio, vide.l.12.tit.18.par.4.& l.7 tit.9.par.2.
PRINCIPALE non debet ab accessorio confirmari, vide.glo.1. col.1. l.2.tit.12.par.6.
PRINCIPATVS vel iurisdictio non est penes infideles sed penes vicarium christi qui istos principatus cui voluerit poterit concedere & tantus sit ille qui de Papæ authoritate istos principatus occupauit, vide glos.3.l.8.tit.21.par.4.
PRIOR an possit monachum officialem de officio remouere si voluerit, vid.glos.6.l.16.tit.7 part.1.
Priores & consules creatorum an possint facere statuta pœnalia, vid. glos.in proœmio.tit.7 par.5.
PRIOR IN TEMPORE in quibus obligationibus debeat alijs præferri, vide glos.3.l.7.tit.18.part.1.
PRIORITAS an in spiciatur in obligationibus personalibus vel facti, vide glo.3 l.75.tit.18.par.3.
PRIVATVS an & quando propria authoritate aliquem capere possit vid.gl.3.l.5.tit.7.par.7.
PRIVATORVM consuetudinem ius non inducit, vide glo.1.l.1.titul. 2.par.1.
Priuatorum consensus non dat iurisdictionem, vide glos.10.l.7.titulo.9 partita.1.
Priuatus an possit petere quod retractetur sententia contra eũ lata quæ transiuit in rem iudicatam eo quod de nouo instrumenta repertæ per restitutionem ex clausula, generali ex iusta causa & impedimento, vide glo.9.l.19.tit.22.par.3.
Et intra quantum tempus istam restitutionem petere debeat, vide ibidẽ, in glos.11.& 12.
PRIVIGNVS si a vitrico suo alimentetur an & quando expensas in hoc factas soluere teneatur, vid.glos.4.l.17.per text.ibi.tit.12.par.5.& glos.3.l.25.tit.14 par.5.
PRIVILEGIATVS decedens tempore interdicti an sepeliatur in ecclesia, specialiter interdicta, vide glo.2.l.16.tit.9.par.1.
Priuilegiatus ne soluat decimas in quibus calibus soluere eas teneatur, vide glo.4.&.5.tit.20.part.1.
Priuilegiatus laicus super receptione decimarum an illud in alium laicum transferre possit & quid si adsit consuetudo, vide gl.2.l.22.titu. 20.part.1.
Priuilegiatus laicus super receptione decimarum de noualibus aliquid non habebit nec petit, vide glo.3.l.23.ibid.
Priuilegiatus excusari non debet ad non contribuendum in hospitio faciendo iter in rem iudicatam eo quod dicimus venta.glo.5.l.1.tit.1.par.2.
Priuilegiatus non debet se excusare a reparatione murorum castri vel in necessitate ibi propriis manibus laborare, vide glo.1.l.15.tit.18.par.2
Priuilegiatus si in curis regis æque priuilegiatum conuenerit & reus vocatus fuerit in foro suo conueniri quid sit agendum, vid.gl.2.col.2.in med. l.5.tit.3.par.1.
Et si duo priuilegiati concurrerint vincit reus, vid.ibid.
Priuilegiati pariter conquassatis eorum priuilegijs redditur adjus commune, vide glos.3.l.25.tit.22.par.1.
Priuilegiati ex quibus solui re debeant decimas, vide gl.1.l.5.ti.20.p.1.
Priuilegiatus a portagijs sine causa an sit tutus in conscientia, vid.glos. 1.l.5.tit.7 par.5.
Priuilegiatus super imponẽdis tributis de nouo in aliquo loco an priuilegio mediante illud facere possit, vide glo.7.per tex.ibi.l.9.titul. 7.par.5.
Priuilegiatus super portulis non soluendis si scienter soluerit an solutum repetere possit, vid.glos.1.col.2.l.30.tit.14.part.5.
Priuilegius contra pariter priuilegiatum an gaudeat priuilegio, vid. glo.1.col.1.d.tit.11.par.6.
PRIVILEGIVM clericale an perdatur si clericus portet arma & quid si illis qui sunt in minoribus ordinibus constituti, vid.glo.4.l.49.tit. 6.part.1.
Priuilegium ne quis soluat decimas a Papa concessum an valeat, vide gl.1.l.4.tit.20.par.1.
Priuilegium an tollatur vna contrauentione, vide glos.1.l.5.ti.10.p.1.
Priuilegium proprie dicitur quando in priuatos fit concessum & quid si esset inclusum in corpore iuris & an tunc veniat in generali reuocatione priuilegiorum, vide glo.1.l.2.tit.18.par.3.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Index materiarum.

Priuilegium in sui principio debet habere nomen domini & alia, vide glos. 2. l. 2. tit. 18. par. 3.

Et quæ sint de honestate quæ vero de honestate poni in instrumentis, vide glos. d. l. 2.

Priuilegium alicui concessum alicuius prædij an de substantia requiratur quod ibidem termini nominentur, vid. glo. 5. d. l. 2. tit. 18. par. 3.

Priuilegium super immunitate alicui data fieri debet cum derogatione legum quando talis immunitas est fisco damnosa, vide glos. 6. ibid.

Priuilegium datum in cõfirmationem alterius quid in se habere debeat vide glos. 8. l. 2. tit. 18. part. 3.

Priuilegium & carta plumbata in quo differant & quando cognoscetur principẽ illud nomine priuilegij dare, vide glos. 1. l. 4. ibid.

Priuilegium immunitatis alicui concessum a tributis an eum excuset a moneta foreria, vide glos. 1. l. 10. tit. 18 par. 3.

Priuilegij verba semper in spici debent, & secundum eorum tenorem debent iudicari, vide glo. 1. l. 11. tit. 18. par. 3.

Priuilegium super portagio non soluendo tantum extenditur ad portagia quæ a concedente leuantur non vero si ab alijs, vide glo. 2. l. 11. titulo 18. part. 3.

Priuilegium debet interpretari vt aut in se non includat plura specialia vide glos. 4. d. l. 11.

Priuilegium vt possit quis res prohibitas extrahere extra regnum an includat in se quod talis extrahens consuetum solui debeat, vide ibid.

Priuilegium alicui concessum securitatis pro pecoribus & pastu quid operetur, vide glos. 2. l. 19. tit. 18 par. 1.

Priuilegium debet interpretari vt in possibilibus sus tertij aliquo modo non lædatur vide d. glo. 2.

Et quid si in priuilegio sit expressum vltra transitum possint pecora pasci & ledatur tertius indigeat que pastu quis tunc in pastu præferendus sit, vide d. glo. 2. in fin.

Priuilegium alicui datum vt possit extra regnum res vetitas portare si tempore nihil in eo dicatur qualiter hoc intelligatur, vide glo. 1. l. 20. titu. 18 par. 3.

Priuilegium quis illud declarare possit quomodocũque circa eum legetur, vide glo. 1. & 5 l. 27. ibid.

Priuilegium & confirmatio differunt inter se & qualiter, vide glossam. 2. dict. l. 27

Priuilegium secundum in ipsius impetratione debet de primo fieri mentio etiam si primum priuilegium contineat ius commune, vide gl. 3. l. 27. tit. 18 par. 3.

Quod procedit siue primum priuilegium sit generale siue speciale, vide dict. glo. 3.

Et an sufficiat clausula generalis scilicet (non obstantibus) apposita in secundo priuilegio, vide ibidem.

Priuilegium habet vim legis & facit ius inter illas personas tantum nõ autem facit ius generale, vide glo. 1. l. 28. tit. 18. par. 3.

Priuilegium quod debitor super debito respondere non teneatur non valet & an sit cõtra ius naturale vel cõtra ius ciuile, vid. glo. 1. l. 32. titulo 18 part. 3.

Priuilegium per quod datur alicui prolongatio solutionis debiti ad certum vel vlterà dari non debet & quid si ad certum diem soluere iurauit an in tali prolongatione de iuramento illo mentio fieri debeat & an sit perturus, vide glos. 1. l. 33. tit. 18. par. 3

Et an homino sit præstanda securitas & dari debeat fideiussores & quid si illos dare non possit, vide glos. 2. ibid.

Priuilegia simul concurrentia si impediunt & debent reddi ad ius commune, vide glo. 2. col. 2. in med. l. 5. tit. 3. par. 3.

Priuilegium alicui datum si in tempore debito non oftendit an illud perdat, vid. glos. 6. l. 35. tit. 18 part. 5.

Priuilegium primum non reuocatur per clausulam secundi scilicet non obstante sed debet esse specifica, vide glo. 2. l. 39. titulo, decimooctauo partita. 3.

Priuilegium impetratum nulla facta mentione de compositione partiũ siue de pactis & conuentionibus eorum non valet, vide glo. 3. ibid.

Priuilegium a non procuratore impetratum quando valeat, vide glos 4. l. 39. tit. 18. par. 3.

Priuilegium an prosit socijs de iure communi & in quibus sit, vid. glo. 1. l. 40. tit. 18. par. 3.

Priuilegium super immunitate alicui datum an perdatur si aliquas fecerunt solutiones & quantum tempus duret & cui incumbat onus probandi vsum vel non vsum priuilegij, vide glos. 1. l. 42. tit. 18. par. 3.

Priuilegium an & quando perdatur per vnum actum contrarium priuilegio, vide dict. gl. 1.

Priuilegium super nundinis habendis in aliquo loco amittitur si per decem annos non vratur in sui principio, vide glos. 1. d. l. 42. tit. 18. part. tertia.

Et quid si ius istud habendi nundinas acquiratur præscriptione an perdatur per non vsum decem annorum, vid. ibi.

Priuilegium suum extendens quis ad non concessa illud perdit etiam si conc. isis, vid. glos. 3. d. l. 42. & quando, vide ibidem in fin.

Priuilegium religioni attributum propter arctitudinem villæ perditur si regula a. quia ibidem non seruatur, vid. glo. 3.

Priuilegium scholaribus concessum ad non studentes non extenditur & quando hoc fit, vide dict. glo. 3.

Priuilegio non oftenso si quis personam fuerit damnatus ad tributi solutionem an præiudicet sibi in alijs, vide glo. 4. l. 43. ibid.

Priuilegium ex quibus suspectum reddatur, vide glos 2. l. 44. titulo. 18. partita. 3.

Priuilegium præsentatum pro aliquo an aduersario copia totius priuilegij dari debeat & an permittatur sibi legere totum vt videat an aliqua clausula præcedens vel sequens faciat pro eo, vide glos. 4. l. 49. titulo. 18. part. 3.

Priuilegium principis speciale requiritur ad hoc vt quis possit tabelliones creare, vide glo. 2. & 3. l. 3. tit. 19. par. 3.

Priuilegium regis an sit necessarium ad hoc vt populus de nouo cõstrui possit, vid. glo. 2. l. 7. tit. 20. par. 3.

Priuilegium an possit aliquibus concedi vt contra eos non possit current præscriptio & quando, vid. glo. 1. l. 11. tit. 29. par. 3.

Priuilegia mariti & tutelã filiorum amittit mulier eo ipso quod in corpore suo peccauit, vid. glo. 6. l. 3. tit. 12 par. 4.

Priuilegium a principe spurio datum vt alijs deficientibus succedat an valeat, vide glo. 2. l. 3. tit. 15 par. 4.

Priuilegia quæ lædunt restringenda limitandaque sunt iusta dispositionem iuris communis vt minus lædant, vide glos. 2. columna. 2. l. 6. tit. 25. par. 4.

Priuilegium concessum minoribus habet locum in rege & quare, vide glos. 3. tit. 1. par. 5.

Priuilegium hypothecæ præfertur omnibus alijs priuilegijs personalibus, vide glos. 1. l. 9. tit. 5. par. 5.

Priuilegium militum an extendatur ad milites veteranos vel existentes in domibus suis, vid. glo. 2. l. 49. tit. 5. par. 5.

Et quis proprie dicetur miles ad hoc vt sibi competat militum priuilegium, vide ibidem.

Priuilegium competens ratione ætatis an potentius sit quam competens ratione sexus muliebris. vid. glo. 3. l. 51. titu. 5. par. 5.

Priuilegiũ princip is per quod conceditur aliquibus vt ipsi soli aliquod officium exerceant vel certo præmio vendant vel aliud simile an vtleat & quid in consuetudine vel præscriptione, vid. glo. 2. l. 2. tit. 7. p. 5.

Et quod priuilegio acquiritur etiam præscriptione acquiri potest, vide dict. glos. 2. dict. l. 2.

Priuilegium principis an requiratur in faciendis ferijs, seu mercatis de nouo & quando sic, vide glos. 1. & 2. l. 3. ibid.

Priuilegium principis per quod liberat aliquem a portagijs, siue pedagijs soluendis sine causa dari non debet, vide glo. 1. l. 5. tit. 7. par. 5.

Priuilegia militum ecclesiarum & minorum quod si quando fraudulenter portagia soluere nolunt, vide glo. 1. & 2. l. 5. ibid.

Priuilegia concessa ciuitatibus aut locis an sint regalia & perpetua, vid. glos. 3. l. 9 tit. 7. par. 5.

Priuilegium si non concedatur ciuitati vel ciuibus an sit regulare vel nõ vide ibidem.

Priuilegium alicui concessum ad hoc scilicet vt de nouo tributa in certo mini imponere possit an valeat, vide glo. 7. d. l. 9.

Et si res alicuius propter tempestatem iactæ sint si alius illas possideat etiam si super hoc habeat priuilegium illas restituere debet, vid. glos. 1. l. 7. tit. 9. par. 5.

Et an socij siue sint socij omnium bonorum siue certæ negotiationis habeant priuilegium vt non possint conueniri nisi in quantum facere possint deducto ne egeant & an idem sit in scholaribus socijs, vide glos. 5. l. 15. tit. 10. par 5.

Priuilegia minorum habent etiam locum in prodigis, vide glo. 6. l. 5. ti. 11. par. 5. & in mente captis, vide glo. 3. l. 4. tit. 14. par. 5.

Priuilegium concessum militibus vt fideiussores esse non possint an ab eis renuntiari possit, vide glos. 1. l. 2. tit. 12. par. 5.

Priuilegium prælationis an detur marito aduersus ceteros creditores in bonis vxoris suæ ratione dotis promissæ, vid. glo. 1. l. 23. tit. 13. par. 5.

Priuilegium quod habet pupillus in actione tutellæ an illud transmittat ad hæredem etiam ex se descendentem, vid. glo. 4. in fin. ibid.

Priuilegium quod habet mulier in recuperanda dote an illud ad filios vel etiam ad extraneos hæredes transferat & an transferat ad creditores suos vel cessionarios suos, vide glo. 6. l. 33. tit. 13. par. 5.

Priuilegium alicui datum super portulis non soluendis si illo non obstante soluerit an solutum repetere possit, vide glo. 1. col. 2. l. 30. titul. 14. partita. 5.

Priuilegium militum in testando datur eis quando ipsi vadunt ad bellum ituri, vide glo. 5. l. 4. per text. ibi tit. 1. par. 6.

Priuilegium competens militibus in testando an ad peregrinantes extet dictum,

datur, vide glo. 5. d. l. 4.

Priuilegia libertatis concessa sunt pijs causis, vide glo. 7. l. 7. titulo quarta partita. 6.

Quid concurrunt priuilegium & ius commune tunc potentius est ius commune quam priuilegium, vide glos. 13. l. 13. tit. 6. part. 6.

Priuilegium filiorum amittit filius qui contra patrem aliquam ingratitudinis causam comisit. vide glos. 2. l. 4. tit. 7. part. 6.

Priuilegia ciuitati concessa vel ecclesiæ censentur perpetua, vid. glo. 1. in fin. l. 27. tit. 9. part. 6.

Priuilegium destruitur destructa re per quam fuit concessum & an si reædificetur habebit idem priuilegium, vide glos. 3. col. 9. quæst. 19. l. 2. titul. 9. part. 6.

Priuilegium principis ita interpretari debet vt minus ius tertij lædat etiam si generaliter concedatur & reducitur ad ius commune etiam eo casu quo ita redactum nihil operaretur, vide glo. 2. col. 10. post med. d. titul 13. par. 6.

Priuilegia hæreditatis penes quem hæredem esse debeant si plures hæredes instituti. vide glos. l. 7. per tex. ibi. tit. 15. par. 6.

Priuilegium restitutionis quod datur minori an ad patrem vel ad eius hæredes transeat, vide glos. 6. l. 8. tit. 19. par. 6.

Priuilegium competens pupillo an transmittatur ad hæredes eius, vide ibidem.

Priuilegia reipublicæ an dentur villis ciuitatibus vel castris & quando vide glo. 3. l. 10. tit. 19. part. 6.

Priuilegia personalia ad hæredes non transeunt. vide glo. 1. l. 27. per rex. ibi tit. 34. part. 7.

Priuilegia concessa ciuitati potius præsumuntur regalia quam persona lia, vide ibidem.

Priuilegium & verba priuilegiorum late sunt interpretanda, vide glos. 8. per text. ibi. tit. 34. par. 7.

Non nobilis possit priuilegia nobilitatis renuntiare, vide glo. 1. l. 34. titu. 7. part. 7.

PROBATIO vsus non requiritur vbi illud est notorium, vid. glos. magnam post med. l. 7. tit. 2. part. 1.

Probatio sanctitatis quæ sit, vide glos. 4. l. 66. per text. ibi. titulo quarto partita. 1.

Probatio per iuramentum etiam in defectum probationis non est prospicis probatio sed extra ordinaria, vide glo. 7. in med. l. 2. tit. 11. par. 3.

Probatio vbi plenissima requiritur non sufficit vnus testis, etiam cum iuramento parti de lato, vide glo. 7. in med. l. 2. tit. 11. par. 3.

Probatio competit agenti & afferenti pupillari substitutioni locum fore, vide glos. 2. l. 1. tit. 14. par. 3.

Probatio ad hoc vt releuet dominum serui contra seruum asserentem delicta. glos. 5. l. 19. tit. 23. par. 3.

Probatio quod illud quod inueniturest thesaurus neque a nemine ibi fuerit depositum cui incumbat, vide glo. 2. l. 45 tit. 28. part. 3.

Probatio quid sit ita occultum quod nõ possit probari in publicum dedu-
ci non debet, vid. glos. 16. in prologo quartæ partitæ.

Probatio de interiori dissensu est ita difficilis quod est impossibilis, vid. glos. 3. in princip. l. 5. tit. 2. part. 4.

Probatio vnum testem & famam de aliquo tit. vel simili excluditur per probationem plurimum testium tanquam veriorem & clariorem, vide glos. 4. l. 2. tit. 3. part. 4.

Probatio plena non dicitur in causa matrimoniali vel criminali quæ fit per vnum testem & famam, vide dict. glos. 4.

Probatio sufficiens qualis esse debeat ad hoc vt mulier certa reddatur de morte primi viri vt cum secundo contrahere possit, vide glos. 2. l. 8. tit. 9. par. 4.

Et an sufficiat probatio per famam, vt sine pœna cum secundo contrahere possit matrimonium, vide ibid. in dict. gl. 2.

Probatio consanguinitatis per testes qualiter fieri debeat, vide glos. 1. l. 17. titul. 9. part. 4.

Et qualiter hæ probatio quasi possessionis paternitatis filiationis vel fraternitatis. vide ibidem.

Probatio facta ad vnum effectum vel extra iudicium an faciat fidem ad alium effectum siue extra iudicium, vide glos. 6. l. 17. tit. 9. part. 4.

Et an istud habeat locum in spiritualibus vt tales probationes. &c. vide ibidem.

Probatio consanguinitatis vel affinitatis an fieri possit per testes de ponentes de auditu, vide glo. 1. l. 20. tit. 9. part. 4.

Probatio nobilitatis alicuius nõ probatur hodie per testes de auditu nisi testificent ibi simul & de fama, vide d. gl in fin.

Probatio consuetudinis immemorialis non fit per testes de auditu nisi testificent simul de fama, vide ibidem.

Probatio in contrarium an admittatur contra assertionem patris dicentis in testamento aliquem esse filium suum, vide glos. 7. in fin l. 7. titu. 15. part. 4.

Probatio præsumptiua quod filius sit legitimus an deducatur ex emancipatione sua de qua per scripturam constat, vi gl. 4. l. 17. tit. 18 pa 4.

Probatio per indicia quam dedit seruus cõtra occisorem domini sui ex qua fuit deuentum ad torturam an illum liberum faciat quando ex tortura fuit orta confessio delicti. vid. glo. 4. l. 3. tit. 2. part. 4.

Probatio in contrarium bene admittitur per præsumptionem iuris, & de iure, vid. glo. 2. col. 3. post med. l. 6. tit. 25. par. 4.

Probatio incumbit ei qui dicit aliquem fuisse monitum vel citatum, vide glo. 2. l. 9. tit. 15. part. 4.

Probatio qualis esse debeat ad hoc vt mutuum ecclesiæ minori vel ciuitati factum teneat. vide glo. 2. 6. & 7. per tex. ibi l. 3. tit. 1. par. 5.

Et an eadem requiratur in alijs contractibus, vide dictam glos. 2. in fi. & dicta glo. 7. ad fin.

Probatio de perditione rei per casum fortuitum an pertineat ad depositarium vel ad quem, vid. glos. 2. l. 4. tit. 3. part. 5.

Probatio qualis desideretur in pastore dicente se non esse in culpa damni dati in pecoribus suis, vid. glos. 1. cum alijs ibi. l. 15 tit 8. par. 5.

Probatio si non sit plena tunc requiritur partis iuramentum alias non, vide glo. 12. l. 15. supra. d.

Probationes si fiant directo contrariæ stando erit probationi actoris, qui plene probauit, vide glo. 12. ibid.

Probatio per testes requiritur quando hospes dicit hospitatorẽ aliquid recepisse, vide glos. 5. l. 26. tit. 8. par. 5.

Probatio incumbit ei qui dicit non fuisse ex sua negotiatione lucratum, vid. glos. 2. l. 13. tit. 10. par. 5.

Probatio vbi plene haberi non potest tunc oportet per argumenta & præsumptiones procedere, vide glo. 7. ad fin. l. 2. tit. 11. par. 5.

Probatio incumbit ei qui dicit contractum simulatum fore vel vsurarij vid. glos. 6. l. 40. tit. 11. part. 5.

Probatio per quam extraneus possessor alicuius rei debeat a creditore expelli a possessione illius rei tanquam prius creditori pignoratam qualis esse debeat, vide glos. 1. l. 18. per text. ibi tit. 13. par. 5.

Probatio vnius causæ tantum quando sufficiat si plura requirantur vel narrentur simul, vide. glo. 2. l. 8. tit. 7. par. 6.

Et an videatur quis se astringere ad probandum eodem modo quo in libello narratur, vid. ibidem.

Et indubio nemo videtur se astringere ad probandum nisi quatenus agere debeat, vide ibidem.

Et si quis se astringit ad probandum per hoc fundet intentionem aduersarij agentis, vide ibidem.

Probatio debet in continenti offerri quãdo opponitur aduersus aliquẽ proprietatis exceptio, vide glo. 12. l. 2. tit. 14. par. 6.

Probationes contra rem factæ an elidentur si tortus in tortura negauerit. vide glos. 8. l. 2. 6. tit. 1. part. 7.

Probationes quales esse debeant vt aliquis possit criminaliter puniri, vide glos. 2. 3. & 4. d. l. 26 per text. ibi.

Probrito per coniecturas admittitur in crimine falsi & ab actore requiritur, vide glossas in proœmio. tit. 7. par. 7.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Index materiarum.

Probatio adulterij per quos testes fieri possit & quando & qualiter sint examinandi, vid. glos. l. 10. per text. ibi. tit. 17. par. 7.
Probatio semiplenā oritur ex confessione rei in tormentis facta ita vt licet postea perseueret in negando iterum atque iterum torqueri possit vid. glo. §. 1. 4. tit. 20. parti. 7.
Probatio semiplena an inducatur ad dandam torturam & qualis, vid. glos. 1. 2. & 3. tit. 30. part. 7.
Probationes summaria, vide infra verbo, SVMMARIA &c.
PROBARE dicetur crimen ille qui indicia sufficientia monstrauit quibus deuentum est ad torturam ex qua fuit sequuta confessio, vid. gl. 4. l. 3. titl. 2. par. 4.
Probare non dicitur ille qui habet præsumptionem pro se, vide glo. 12. l. 17. tit. 8. par. 5.
PROCESSVS factus cum syndico alicuius vniuersitatis an valeat & quando vt ex eo possit fieri sententia, vide glo. 1. l. 13. tit. 2. part. 3.
Processus factus coram iudice cæco furioso vel aliter naturaliter vel accidentaliter impedito an valeat si a parte non fuit oppositum impedimentum, vid. glo. 2. l. 4. tit. 4. par. 3.
Processus coram iudice male famæ factus si ei non opponatur de hoc bene valet, vid. glos. 5. d. l. 4.
Processus etiam si completus sit si non apparet citationem præcessisse non tenet, vid, glo. in proœmio. tit. 7. par. 3.
Processus an irritetur eo ipso quod dilatio petita non fuerit, vide glo. 1. tit. 15. part. 3.
Processus an teneat contra ecclesiam si legitime citata defensorem non constituerit & quid in minore & republica. vide glossam. 5. l. 1. titu. 25. partita. 3.
Processus an teneat si non sit appellatum & sit executio contra ordinem iuris incipiendo ab immobilibus, vide glo. 1. l. 2. tit. 27. part. 3.
processus an possit fundari contra mutum & surdum a natiuitate, vide glo. 18. in fin. l. 11. tit. 1. par. 6.
Processus an valeat si accusatus de delicto a pluribus non opposuit exceptionem tali accusatorum pluralitate, vide glossam. 2. l. 13. titulo. 1. partita 7.
Processus an possit per dominum fundi in quo animal reperitur fieri cōtra ipsum animal si dominus non cognoscatur & an condemnatio valeat, vide glos. 7. l. 24. tit. 14. part. 7.
PROCLAMA debet fieri in ecclesia ante quam aliqui contrahant matrimonium, vide supra in verb. PVBLICATIO.

PROCVRATOR	Ad negotia	in criminalibus
quis	mandatum	esset vel
a quibus constituitur	suspectus	satis dat
vel constituit	minoris	suspectus
cum libera	plures	fuerit vel
generalis	substituit	furet
specialis	Reuocatur	
in rem suam	appellat vel	
	appellatum prosequi	

Procuratores vniuersitatum non possunt cōpromittere sine speciali mādato glos. 4. l. 24. tit. 4. par. 3.
Procurator qui damnificauit dominum an possit per eum obijci exceptio compensationis de eo in quo dominum meliorauit, vid. gl. 1. l. 22. titul, 14 partita. 5.
Procuratores aliorum quam regum sunt infames quod extendit ad doctores vel licenciatos aduocantes, vid. glos. 5. l. 5. tit. 5. par. 3.
Procurator an admittatur pro carcerato, vide glos. 3. l. 12. tit. 5. par. 3.
Procurator non admittitur pro iudice se excusante finito officio in illis 50. diebus in quibus respondere debet querelantibus, vide glo. 13. l. 12 titulo. 5. partit. 3.
Procurator quando admittendus sit in iudicio per iudicē nisi datis fideiussoribus de rato & exquibus causa istud accidere poterit, vid. glo. 1. l. 21. tit. 5. par. 3.
Et an in procuratore constituendo requiratur scriptura saltim de iure regni, vid. dict. glo. 1.
Et si contra procuratorem fuerit opposita exceptio falsi tunc non admittitur cum cautione de rato, vide ibi. in fin.
Procurator & quando finitur eius officium & quid in procuratore prelati & an hæres eius admittatur & quid si tempore constitutionis dicat in ralem & eius hæredem, &c. vid. glos. l. 24. tit. 5. part. 3.
Et domino mortuo an ferat. sententia in personam procuratoris, vid. glos quartam.
Procurator a reo constitutus nondum soluere illud in quo reus condēnatus fuit glo. 2. l. 27. tit. 5. part. 5.
Procurator non potest sine causa procurationem desere, sed iam susceptam administrabit glo. 10. d. l. 24. tit. 5. part. 3.
Procurtor si veniens incidat in latrones an dominus damnū resarciat ei, vide glos. 4. l. 25. tit. 5. par. 3.
Procurator quādo repetit a domino expensas quas fecit in lite & quales & an valeat pactum inter dominum & procuratorem, vt sit restituendum damna quæ sua culpa vel contumacia obtenerunt, vide glos. 5. & 7. dictæ, l. 25.
Procurator tenetur ad damna si in lite fuit culpatus etiam de culpa lenissima, vide glo. 1. l. 26, ibid.
Et allegans se procuratorem illud ostendere debet alias tenetur glo. 2. l. 27. tit. 5. part. 3.
Procurator si male in causa fuerit versatus an possit dici præiudicatus vide glo. 15. tit. 6. part. 3.
Procurator cum litem contestatur eodem modo respōdere debet quod ipse principalis, vide glos. 4. l. 3. tit. 10. par. 3.
Procurator intra quantum tempus debeat errorrem suum corrigere, vide glos. 2. l. 11. tit. 3. part. 48.
Procurator vtrum possit interuenire in creatione tabellionis ita quod personaliter comparere non debeat, vide glos. 1. l. 4. tit. 19. part. 3.
Procurator si non dimittatur ab aliquo quando vadit ad aliquem locū etiam in vtilitatem reipublicæ si causa iam incepta sit an & tunc post multum tempus appellare possit, vide glo. 4. l. 10. tit. 23. par. 3.
Procurator vendens actionē an possit habere de preuio, vid. gl. 4. l. 4. titul. 28. part. 3.
Procurator alicuius ad matrimonium contrahendum pro eo quæ verba & qualiter proferre debeat, vide glo. 8. l. 5. tit. 2. par. 4.
Et an comparentes contrahat per procuratorem, vide glo. 2. in proœmio. tit. 7. par. 4.
Procurator an possit interuenire in petenda legitimatione alterius vid. glos. 3. l. 4. tit. 15. par. 4.
Procurator an possit interuenire infidelitatis iuramento quod a feudatario præstari debet. vid. glo. 3. l. 4. tit. 26 part. 4.
Procurator qui statim quod recepit literas nō contradixit mandato cōsentire videtur. vid. glo. 2. l 6. tit. 1. par 5.
Procurator alicuius licite potest retinere instrumenta litis quos vsque dominus sibi satisfaciat. vide glo. 4. in med. l. 9. tit 2. par. 5.
Procurator qualiter verba contractus concipere debeat cum aliquid emit nomine domini absentis, vide glos. l. 28. tit. 5. par. 5.
Procurator ad vendendum sine assignatione pretij an admittatur ad vendendum. vide ibidem in glos. 5.
Et quid si vendat minus dimidia iusti pretij, vide ibid. in glo. 6.
Procurator alicuius si rem vendat an possit intentare remedium. l. 2. C de resindenda venditione si fuerit deceptus vltra dimidium iusti pretij, vide glo. 4. in medio. l. 56. tit. 5. part. 5.
Procurator alicuius si in personam domini aliquid fuerit stipulatus an dominus illud petere possit promittenti & quando, vid. glo. 4. & 5. titu. 11. part 5.
Et quando ex hac causa detur domino vtilis actio sine cessione vide dicta glossam. 5.
Et an & quando solutio facta procuratori alicuius liberet soluentem, vide glos. 2. l. 24. tit. 14. part. 5.
Procurator an & quando admittatur ad compensationem, vide glos. l. 24. tit. 14. par. 5.
Et an soluens procuratori alicuius reuocato illud ipse sciens an filij dolasse videatur, vid. glos. 1. l. 30. tit. 14. part. 5.
Procurator alicuius potest facere inuentarium nomine alicuius & quando & an tunc debeat ibidem se subscribere, vide glossam. 16. l. 5. titu. 6. part. 6.
Procurator an excusetur a quacunque pœna si compellatur parrochiani per iudicem, vide glos. 18. l. 13. tit. 7. part. 6.
Et an a matre tutor per procuratorem peti possit vide glo. 4. post prin. l. 12. tit. 16. par. 6.
Et an cum tutor accusatur de suspecto possit per procuratorem accusari & an tunc ipse per procuratorem se defendere possit, vid glos. 6. & 8. l. 2. tit. 18. part. 6.
Procurator si præsens sit & taceat an videatur consentire. vide glos. l. 22. titul. 34. part. 7.

PROCVRATOR QVIS, sit & an possit esse cæcus vel aliquis rei cuiuscunque capitalis seu infamis vel consanguineus seu religiosus siue clericus. vid. glos. 5. tit. 5. part. 2.

Procuratores non possunt esse personæ illustres, & pro quibus personis sit, glos. 7. l. 11. tit. 5. par. 3.
Et facultas constituendi procuratorem sine causa non potest adimi per iudicem glos. 1. l. 12. tit. 5. par. 3.
Procurator an possit esse minor. 25 annis & quid si talis exceptio ei non opponatur & quid si pro eo lata fuit sententia, vide gl. 16. l. 19. tit. 5. par. 3.
Et quid si veniat ad defensionem patris matris vel auis, vide dictam gl. 16. in fine.
Procurator quis possit interuenire in creatione tabellionis ita quod personaliter comparere non debeat. glos. 1. l. 4. tit. 19. par. 3.
Procurator esse potest filius familias pro negotijs sui patris vel alterius. glos. 1. l. 2. tit. 17. par. 4.

Septem partitarum.

PROCVRATOR A QVIBVS, & a minore.
Procurator constitui non potest & an a filiofamilias vel ab episcopo vel abbate siue bona sint diuisa inter ipsum & capitulum siue non, vide gl. 5. & 9. l. 1. tit. 5 par. 3.
Procurator an a solis prælatis constitui possit sine consensu capituli & quando, vid. gl. 1. l. 2. tit. 5. par. 3.
Procurator an a solo magistro militiæ constitui possit consensu conuentus, vide ibid.
Procurator debet esse certus cum constituitur & an debeat ex primi lis ad quem illum constituit, vide gl. 1. & 4. l. 13. tit. 5. par. 3.
Procurator an & quando possit constitui ad lites futuras, vide glossam. 4. d. l. 3.
Procurator constitui potest per nuntium certum ad hoc deputatum & qualiter, vid. ibid.
Procurator constitutus apud acta an possit reuocari extra acta, vid. gl. 3. l. 14. tit. 5. par. 3.
Procurator ab aliquo constitutus si constat de mandato an sit necessaria cautio de rato & quod in instrumento exprimatur glossa quinta. l. 14 ibidem.
Quid si sit in isto casu constitutus apud acta & quid in procuratore rei an idem esse debeat, vide ibid. in gl. 6.
Et an idem quod est in procuratore rei sit in procuratore actoris in causa reconuentionis, vide ibi.
Procurator ad petendam restitutionem pro aliquo minore constitutus an debeat habere speciale mandatum & an generale sufficiat, vid. gl. 1. l. 15. tit. 5 par. 3.
Procuratores si plures sint constitui quis eorum admitteatur & quid si cōcurrant & per quem actum videatur quis præoccupare, vid. gl. 1. 2. 3 & 4. l. 18. tit. 5. par. 3.
Et omnes sint constituti omnes simul litem cōtestauerunt omnes simul postea admittentur glo. 6. ibid.
Procurator constitutus ad certum negotium nulla ei data forma an possit & tunc alium locum ipsius substituere, vid. gl. 13. l. 19. tit. 5. par. 3
Quamætatem isti habere debeant, vid. gl. 14. d. l. 19.
Procurator constitutus ad agendum etiam cum taxatiua clausula videtur constitutus ad defendendum in causa reconuentionis. vid. gl. 5. l. 2. tit. 5. par. 3.
Procurator constitutus ab aliquo in rem suam videtur ei dare omnimodam licentiam experiundi nec alia est necessaria, vid. gl. 5. l. 4. titu. 11. par. 3.
Procurator a tutore constitutus ad petendas res pupilli in iudicio an tale constitutio valeat sine causa, vid. gl. 2. l. 96. tit. 18. par. 3.
Procurator a tutore constitutus ad vnum actum tantum an teneat talis constitutio & quis si constituatur an ea quæ sunt voluntarie iurisdictionis, vid. gl. 3. d. l. 96.
Quantalis procurator constituatur per sculo tutoris, vide ibidem in glossa.
Procurator ad omnia constitutus an pro obseruantia contentorum in instrumentis possit bona domini obligare, vide glo. 1. in fi. l. 97. titul. 18. par. 3.
Procurator an possit a patre constitui in filij sui emancipatione, vid. gl. 2. l. 5. tit. 18. par. 4.
Procurator an constitui possit a surdo vel muto, vide gloss. 7. l. 2. titu. 11. par. 5.
Procurator constitui potest per minorem ad ea quę ipse obligari possit fine curatore, vide gl. 5. l. 4. tit. 11 par. 5.
Procurator constitutus ad petendum delictum an solutionem recipere possit & quando, vide gl. 1. cum sequentibus. l. 7. titul. decimoquarto par. 5.
Procurator constitutus ad petendum debitum tantum & non ad solutionem recipiendam qualiter debeat formare libellum, vide ibidem in gloss. 3.
Procurator constitutus ad adeundam hæreditatem sub conditione etiā pure illam adeat adirio teneat, vid. gl. 4. l. 15. tit. 6. par. 6.
Procurator an & quando constitui possit ad adeundam hæreditatem, vide gl. 6. & 8. ibid.
Procurator an possit constitui ad agnoscendam vel petēdam bonorum possessionem quæ iuris est, vid. gl. 9. d. l. 15.
Procurator quando possit constitui a minore & quid prosit si aliquid lesitime fiat gl. 2. l. 6. tit. 1. par. 7.

PROCVRATOR CVM LIBERA ad quid eius potestas extendatur propter illud verbum cum libera, vide gl. 6. & 7. l. 19. titul. 5. partita tertia.
Quid si dicat quod habebit ratum omne per eum gestum, vide ibid. in glo. 8.
Libera potestas videtur data procuratori si sit dictum quod faciat quid sibi velit, vid d. gl. 8.
Procurator cum libera an possit donare vel iactare siue dilapidare bona domini & quid hæc clausula (cum libera) operetur, vide ibid.
Procurator omnium bonorum cum libera licet non dicatur ad agendum vel defendendum potest agere & rem in iudicio deducere, vide ibidem
Procurator cum libera an possit facere liberationem & quitationem debiti & an possit donare, vide gl. 4. l. 7. tit. 14. par. 5.
Procurator cui data fuit plena potestas si non dicetur eū libera an omnia facere possit in distincte & quid si cum libera, vide gl. 6. l. 19. tit. 5. par. 3.

PROCVRATOR GENERALIS ad negotia an ad causas cōstitutus esse videatur, vid glo. 1. l. 97. tit. 18 par. 3.
Procurator generalis an teneatur appellationem prosequi si ad prosecutionem ipsius deberet a sua prouincia exire suaque negotia derelinquere & ad quid & tunc teneatur, vid. gl. 4. l. 3. tit. 23. par. 3.
Procurator generalis ad lites an debeat habere speciale mādatum ad cōfitendum in iudicio alias secus confessio domino non præiudicet, vide gl. 1. l. 1. tit. 13 par. 3.
Procurator etiam generalis admittitur ad allegandas causas absentiæ, vide gl. 6. l. 12. tit. 5 par. 3.
Et an admittatur proiudice se excusante finito officio in illis. 50. diebus in quibus respondere debet querelantibus, vide gloss. 13. l. 12. titulo. 5. par. 3.

PROCVRATOR SPECIALIS VEL HABENS speciale mandatum & procurator sine speciali mandato non potest in arbitrium nec in arbitratorem compromittere nec potest prorogare iurisdictionem iudicis sine speciali mandato, vide glo. 5. l. 19. tit. 5. par. 5.
Procurator datus in causa speciali an teneatur & possit appellationem suam prosequi & quid in generali, vid. gl. 7. l. 23. tit. 5. & gl. 2. l. 5. tit. 23 par. 3.
Procurator advendendum an debeat habere speciale mandatum ad hoc faciendum, vide gl. 1. l. 61. tit 18. par. 3.

PROCVRATOR MANDATVM & procurator non potest agere contra citra vel præter mandatum sibi datum glos. 1. l. 19. titulo. 5. partita tertia.
Procurator sine mandato quando recuperet expensas in lite factas, vid. gl. 5. & 6. l. 27. tit. 5. par. 3.
Procurators mandatum an finiatur per diffinitiuam sententiam & quando, vid. gl. 3. tit. 23. par. 3.
Procurator habens mandatum recipiendi solutionem an possit iuramentum in litem in iudicio aduersario dare per quod lis finiatur, vid. gl. 1. l. 4. tit. 11. par. 3.
Procurator sine mandato recte litem contestatur si oppositum non fuit ille postea vero non, vid. gl. 4. l. 1. tit. 3. par. 3.

PROCVRATOR IN REM SVAM & an procurator in rem suam possit fideicommissum restitui quando est illius scilicet qui illud habere debet, vid. gl. 10. l. 14. tit. 5. par. 6.
Procuratorem constituens in rem suam videtur ei dare omnimodam licentiam experiundi nec alia est necessaria, vid. gl. 5. l. 4. tit. 11. par. 3

PROCVRATOR AD NEGOTIA extra iudicia quam ætatem habere debet, vid. gl. 14. l. 19. tit. 5. par. 3.
Procurator ad negotia vel ad iudicia cuius ætatis esse debeat, vid. gl. 11. l. 1. tit. 22. par. 4.
Procurator generalis ad negotia an ad causas constitutus esse videatur, vide gl. 1. l. 97. tit. 18. par. 3.

PROCVRATOR SVSPECTVS si parti sit propter quod dominus debet respondere quibus sumptibus hæc fiant, vide glo. 2. l. 22. titu. 5. par. 3.
Procurator non redditur suspectus propter partis scilicet illum non esse legitimum procuratorem &c. gl. 2. l. 21. tit 5 par. 3.

PROCVRATOR MINORIS & a minore procurator non potest constitui & an a filio familias vel ab episcopo vel abbate siue bona sint diuisa inter illum & capitulum siue non, vide gl. 1. 5. & 9. l. 2. tit. 5. partita. 3.
Procurator ad petendam restitutionem pro aliquo minore constitutus an debeat habere speciale mandatum & an generale sufficiat, vid. gl. 1. l. 15. tit. 5. par. 3.
Procurator minoris vel prodigi si malitiose rem pupilli alicui vendat vel det an contra pupillum currat in hoc præscriptio, vid. gl. 4. l. 11. titul. 29. par. 1.
Procurator constitui potest per minorem ad ea quę ipse obligare possit sine curatore, vid. gl. 5. l. 4. tit. 11. par. 5.
Procurator an possit constitui a minore & quid prosit si legitime fiat, glo. 2. in fi. l. 6. tit 1. par 7.

PROCVRATORES PLVRES & procuratores si plures sint constituti quis eorum admittetur & quid si concurrant & per quem actum videatur quis præoccupasse, vide glossam. 1. 2. & 3. & 4. l. 18 titulo. 5. partita. 3.
Procuratores plures constituti si omnes simul litem contestauerunt omnes simul

Universidad de Deusto
Biblioteca

nes simul postea admittentur, vide ibid. in glo. 6.

PROCVRATOR SVBSTITVERE, & an procurator constitutus ad certu n negotium nulla ei data forma an possit & tunc alium loco ip sius substituere, vide gl. 11. l. 19. tit. 5. par. 3.

Procurator an possit alium substituere procuratorem ante vel post litis contestationem, vide gl. 10. l. 10. tit. 5. par. 3.

Et quid si datus sit ad recuperandas pecunias vel aliud extra iudiciale, vide ibidem in gl. 13.

PROCVRATOR REVOCATVR & an possit procurator constitutus ab alium dominus reuocari & quando per constitutionem primi reuocetur secundus, vide gl. 1. l. 24. tit. 5. par. 3.

Procurator si idoneus non reperatur etiam lite non contestata potest reuocari vide gl. 7. d. l. 24.

Et an procuratore mutato acta remaneant firma nec sit opus ratificatione, vide gl. 8 ibid.

Procurator reuocatus a domino pro v t moris est an teneatur procurato rem promittere de iudicato soluendo saltim nuda promissione, vide gl. 3. l. 27. tit. 5. par. 3.

Procurator constitutus apud acta an possit reuocari extra acta gl. 3. l. 27 tit. 5. par. 3.

PROCVRATOR APPELLAT VEL APPELLATIONEM prosequitur, & potest procurator appellare a sententia & appellationem prosequi etiam in instrumento ei non fuerit data potestas appellandi, vide gl. 7. l. 23 tit. 5. par. 1. & gl. 10. & 11. l. 2. tit. 23. par. 3.

Et hoc debet intelligi in procuratore speciali ad certam causam nam in generali est secus quia imo tenetur, vide ibid.

Procurator si non appellauit an & quando dominus ad appellandum ad mittatur & in quibus casibus, vide gl. 1 3. l. 2. tit. 23. part. 3.

Procurator appellare non tenetur nisi quando euidenter constat de iniu stitia sententiæ, vid. d. gl. 3. in. med.

Procurator datus in causa speciali an teneatur & possit appellationem suam prosequi & quid in generali, vide gl. 7. l. 23. tit. 5 & gl. 2. l. 3. tit. 13 par. 3.

Procurator generalis an teneatur appellationem prosequi si ad prosecutionem ipsius deberet a sua prouincia exire suaque negotia derelinquere & ad quid tunc teneatur. vide glos. 4 l. 3. titulo. 23. partita tertia.

Procurator ad appellationem prosequendam missus si intra terminum non compareat vel si comparuit fidem de mandato non fecit an istud sufficiat ne appellatio pro deserta habeatur, vide glossl. 1. d. 23. titul. 23. par. 3.

PROCVRATOR IN CRIMINALBVS causis an possit interuenire saltim vbi venit imponenda pœna corporis afflictiua, vid. gl. 2. l. 12. tit. 5 par. 3.

Procurator an possit interuenire vbi pœna relegationis venit imponenda, vide gl. 3. ibid.

Procurator interuenire potest vbicunque ciuiliter agitur de crimine etiã adulterij, vid gl. 2. per tex. ibi. l. 1. tit. 9. par. 4. & gl. 7. per text. ibi. l. 12. ibi iem.

PROCVRATOR CAVET VEL SATISDAT & procurator ab aliquo constitutus si constet de mandato an sit necessaria cautio de rato & quod in instrumento exprimatur, vid. gl. 5. l. 14. tit. 5. par. 3.

Et quid si sit in isto casu constitutus apud acta & quid in procuratore rei an idem esse debeat, vide ibid. in gl. 6.

Et an idem quod si in procuratore rei sit in procuratore actoris in causa reconuentionis, vide ibid.

Procurator actoris debet satisdare si reus dicat velle illum reconuenire coram eodem iudice in futurum & quid si de præsente reconueniat illum, vide gl. 6. l. 21. tit. 5. par. 3.

PROCVRATOR IVRAT VEL IVRET, & an possit procurator habens mandatum recipiendi solutionem iuramentum in litem in iudicio aduersario dare per quod lis finiatur, vid. gl. 1. l. 4. tit. 1 3. par. 3.

Procurator etiam si sit dominus instantiæ an possit in litem iurare sine mandato speciali, vide glo. 7. l. 5. tit. 11. par. 3.

Procurator an iuret de calumnia & quando, vide glossam. 9. l. 23. titu. 11. par 3.

PROCVRATOR CAESARIS quis dicatur, vide glossam. 2. l. 17. tit. 9 par. 2.

Procurator cæsaris quis dicatur & qui in eius locum successerunt, vide gl. 1. l. 14. tit. 7. par. 6.

PRO DERELICTO & licet titulus iste assimiletur donationi non tamen proprie dicitur donatio facta in occupantem, vid. gl. 1 l. 49. tit. 28 par. 2.

Et si leges loquentes de donatione inofficiosa non habent locum in re habita pro derelicto, vid. d. gl. 1. d. l. 49.

Et quando videatur quis habere animum habendi rem pro derelicto, vide ibidem.

Pro derelicto & an titulus iste habeat locum in hæreditate vacante, vid. d. gl. 1. l. 49. tit. 28. par. 3.

Et an possit quis agrum intrare quem vidit desertum & sterilem propria authoritate & illum laborare, vid. d. gl. 1.

Pro derelicto habens rem an pœnitere possit & quod iudicio fortunæ committitur videatur haberi pro derelicto, vide glo. 1. l. 49. titulo. 28. par. 3.

Pro derelicto an videatur rem desinere qui illam non defendit vel qui animalia in deserto deseruit, vide ibid.

PRODIGALITAS notaria an sufficiat ad hoc scilicet vt contractus prodigi non valeat ante interdictionem & quid si curatorem habet, vid. gl. 4. l. 5. tit. 11. par. 5.

PRODIGVS & furiosus ita restitui possunt sicut minores aduersus suorum confessionem, vide gl. 5. l. 1. tit. 13. par. 3.

Prodigi & furiosi & æquiparantur pupillis & iis omnino furiosis vel mutis curatoris dandi sunt. vide gl. 10. l. 60. tit. 18. par. 3.

Et an contra prodigum cui est bonis interdictum currat præscriptio triginta annorum, vide gl. 2. l. 1 1. tit. 29. par. 3.

Prodigus & quid si de pecunia prodigi quæ est penes tertiũ ipse tertius rem sibi emerit an illam faciat suam, v t ie gl. 3. & 4. l. 49. tit. 5 par. 5.

Prodigus quis dicatur, vide glossam primam. l. 3. titulo undecimo. par. tita. 5.

Et iudex ex officio suo tenetur curatores furiosis dare, vide gl. 3. d. 15. tit 11. par. 5.

Prodigus si sine curatoris authoritate stipulat an stipulatio teneat & an sufficiat dare sibi curatorem. l. 3. & non sit interdicta bonorum administratio, vide gl. 4. d. l. 5.

Et an detur restitutio in integrum prodigo vel eius curatori ad alienata ante interdictionem, vide dict. gl. 4.

Prodigus si contractum iuret an obligetur per iuramentum, vide ibidem in glos. 5.

Prodigus æquiparatur pupillo & furioso & gaudet beneficio minorum vid gl 6. d. l. 5.

Prodigus contrahere & stipulare potest faciendo conditionem suam meliorem, vid. d. gl. 6.

Prodigus cui sunt bona interdicta testamentum facere non potest neque ad pias causas & quid si ante interdictionem testetur, vid. glo. 7. l. 1. titu. 1. par. 6.

Et quid si interdictione facta a lege an tunc testamentum antea factum teneat, vide ibid. in gl. 8.

Et an prodigis possint parentes exempli gratia substituere, vide gl. 1. cum alijs ibi. l. 11. per tex. ibi. tit. 5 par. 6.

Prodigus si sit vnus hæredum qui diuisionem hæreditatis petit an cum eo talis diuisio fieri debeat, vide gl. 1. l. 2. tit. 15. par. 6.

Et an pater possit filio prodigo priuare ne habeat administrationem, vi gl. 1. in fi. l. 3. tit. 16 par. 6.

Prodigus non potest esse tutor alicuius minoris, vid. gl. 3. l. 4. per tex. ibi. tit. 16. par. 6.

Prodigus si curatorem non petat an sibi periudicem dari possit, vid gl. 7 in fi. l. 12. tit. 16. par. 6 & gl. 1. l. 13 ibid.

PRODITIO, & proditionem cõmittit transfuga & vassalli vel alij illum sequentes, vide gl. 1. l. 13. per tex. ibi. tit. 25. par. 4.

Proditio & reuelanti proditionem præmium debetur, vi. gl. 2. l. 14. tit. 7. par. 6.

Proditio non est sed proditioni proximum dare arma seu victualia hostibus fidei, vide gl. 5. l. 22. tit. 5. pa. 5

Proditio est crimen scelerat issimum & inter omnia crimina excellit, vide gl. 1. in prooemio tit. 2. par. 7.

Proditio comparatur lepræ & quare, vide gl. 3. 4. & 5. in prœmio tit. 2 par. 7.

Proditio committitur contra regem non contra alios dominos recognoscentes superiorem, vid. gl. 1. l. 1. tit. 2 par. 7.

Proditio quando dicitur & exquibus delictis inducatur & quando, vid. gl. 2 3. cum alijs ibi. d. l. 1. per tex. ibi. tit. 2. par. 7.

Proditio an committatur ex eo scilicet quod aliquis occisit magistratũ populi, vide gl. 13.

Et quando proditio patris noceat filijs vel nepotibus & qualiter & in quibus & alija in hoc vide gl. 5. l. 2. per tex. ibi. tit. 2. par. 7.

Proditio an per mulierem committi possit & an tunc eius filij veniãt puniendi, vide gl 5. in princ. & gl. 6. d. l. 2.

Proditio si iam a proditore sit commissa an ipse possit res suas alienare vel non vide gl. 2. & 3. l. 4. per illum tex. tit. 2. par. 7.

PRODITOR, & proditores sunt infames & an hæc infamia extendatur ad descendentes & ad fratres, vide gl. 3. d. 6. tit. 13. par. 2.

Proditores debent mori crudeli morte nec iudex in danda ista morte habebit arbitrium dandi bonam mortem, vide gl. 5. d. l. 6.

Proditor dicitur ille qui deserit custodiam castri, vide glo. 11. l. 1. circa fi. par. 2.

Proditor dicitur ille qui vnã mõstra t publice aliud gerit in animo, vi gl. tertiam. l. 1. tit. 19 par. 2.

Proditor alienus esse debet a facie dominorum & principum nec intrare potest Regis curiam, vide gl. 6. l. 4 tit. 24 par. 3.

Qualiter fieri debeat quando princeps alcuosiam remittit & an istud motu proprio facere possit, vi. d. gl. 6.

Proditor dicitur quis multipliciter large verbum istud sumẽdo & quid intrare humatur, vide gl. 1. in prooemio titul. 2. par. 7.

Proditor est alienus a facie dominorum & principum nec potest stare in curia principis, vide gl. 1. ibidem & gl. 1 l. 1. tit 5 par. 7.

Quæcunque sunt arma proditoris debent destrui, vide dict. gl. 7. in. d. prooemio tit. 2. par. 7.

Proditor an dicatur ille qui crimen aliquod contra suum dominum regnique nolentem superiorem fecit, gl. 1. l. 1. tit. 2. par. 7.

Quæ sint signa & mores proditoris, vide gl. 3. ibidem.

Proditor Regis censetur proditor Dei. vide glossam. 2. l. 1. titulo. 2. par. 7.

Proditor dicitur quis multis modis & ex quibus delictis, vide glo. 23. d. tit. 2 par. 7. cum alijs ibi.

Proditor an dicatur ille qui occisit magistratus populi vel iudices, gl. 13 eadem per illum tex.

Proditoris pœna quæ sit, & quando bona debeant confiscari & qualia non vide gl. 1. 2. 3. & 5. cum alijs ibi. l. 2 per tex. ibi tit. 2. par. 7.

Non mulier contrahens matrimonium cum proditore scienter amittat illum, vide gl. 3. d. l. 2. tit. 2. par. 7.

Proditor qui res alienauit quia crimen proditionis committere intendebat an tunc alienatio teneat, vide glo. 4. ibidem.

Et quando filij vel nepotes veniant ex patris proditione puniendi & qñ non & alia in hoc, vide per gl. 5. d. l. 2. per tex. ibi. & gl. 10. ibidem.

Proditor si bona sua alienauit titulo lucrativo vel oneroso vel alio an alienatio teneat & quando veniat reuocanda & ex quibus & qñ pretium emptori restitui debeat, vide gl. 6 & 2. l. 4. per tex. ibi. tit. 2. par. 7.

Proditor committens proditionis crimen an remaneat dominus rerum suarum donec sibi auferantur bona per sententiam & in finita in hoc. vide gl. 2 & 3. ibidem.

Proditor si detegat proditionem pœnam non meretur. vide glo. 2. & 3. per illum tex. tit. 2. par. 7.

Qualiter puniatur nobilis qui proditorie aliquem occisit, vide gl. 1. in fi. l. 15. tit. 8. par. 7.

Proditor an dicatur diffidatus qui nihil diffidatori respondendo illum aggressit, vide gl. 2. l. 1. tit. 11. par. 7.

PRODITIONE occidens an gaudeat immunitate ecclesiæ sibi ibidem confugerit, vide gl. 8. l. 4. tit. 11. par. 1.

Proditorie aliquem occidens vel percutiens an ad appellandum debeat admitti, vide gl. 6. l. 16. tit. 23. par. 3.

PRODVCENS instrumentum falsum qualiter puniatur, & quid si non constet plene de falsitate, vide gl. 2. l. 28 tit. 1. par. 7.

PROPHETIA aliquando est de rebus præteritis, vid. gl. 3. in prœmio Patriarum.

PROPHETITIA dos quæ sit, vide gl. 1. & 2. per tex. ibi. l. 2. tit. 11. in par. 5. & vide supra in verb. DOS.

Prosecuti bona an dicatur quæsita per filium cum pecunia patris sui, vide gl. 2. l. 5. tit. 17. par. 4.

Prosecutia bona dicuntur omnia bona quæ habet filius occasione seu contemplatione patris, gl. 3. l. 3. tit. 5. par. 6.

Quid de lucris per filium quæsitis ex pecunia sui patris, vide glo. 1. l. 3. per tex. ibi. tit. 15. par. 6.

PROFESSIO facta non dicitur si solummodo promittatur obedientia nulla alia simul promittitur, vide gl. 1. col. 2. in fi. l. 1. tit. 7. par. 1.

Professio in qua quis retinet sibi aliqua bona non valet etiam si acceptetur per professionem recipientibus & bona illa non habebit gl. 2. l. 2. tit. 7. par. 1.

Professio potest rolli ex causa per Papam quia non est sacramentum ecclesiæ, vide gl. 3. l. 2. tit. 7. par. 1.

Professio debet fieri per scripturam & quare, vide glo. 5. per tex. ibi. dict. l. 2.

Professio non est de necessitate quod fiat in monasterio quia vbicunque fieri potest, vide gl. 7. d. l. 2. tit. 7. par. 1.

Professio ad hoc vt teneat quid fieri debeat, vide ibidem in glo. septima supra dict.

Professio tacite facta debet fieri expresse de mandato superioris, vide ibidem.

Professio an possit fieri per procuratorem, vide ibidem in fine dictam glossl. 7.

Professio minoris quatuordecim annorũ quantumcũque habeat vsum rationis & sit doli capax non valet, vide gl. 3. l. 4. tit. 7. par. 1.

Professio tacita quando dicatur & ex quibus, vide glossam. 3. l. 7. titu. 7. par. 1.

Professio tacita non dirimit matrimonium sed tantum expressa, vid. gl. 1. l. 8. tit. 7. par. 1.

Professio per monachum facta non seruata forma per ipsos monachos introducta an valeat, vide gl. 5. l. 88. tit. 18. par. 3.

Professio serui si fit omissa an l. dominus illum postea manumittat talis manumissio teneat, vide gl 5. 6. & 7. l. 6. tit. 7. par. 5.

PROFESSVS potest in abbatem eligi secus si non sit professus quia tũc solummodo postitari potest, vide gl. 2. & 3. l. 23. tit. 5. par. 2.

Professus ante ætatem legitimam potest illud poste a ratum habere & valebit quod ante ætatem gesit, vide gl. 3. l. 4. tit. 7. par. 2.

PROOEMIVM in priuilegijs seu in alijs instrumentis an sit de substantia, vide gl. 3. l. 2. tit. 18. par. 3.

PROHIBENS aliquem testari qua pena puniatur, vide glo. 2. l. 2. 6. per tex. ibi. tit. 1. par. 6. & gl. 1. l. 29. ibidem.

Et quid si talis prohibitio facta sit in damnum alicuius tertij quem testator instituere volebat an tali læso succurratur, vide glo. 5. l. 27. titu. 1. par. 6.

Et quid si talis prohibens sit dominus serui instituti vel sit alius tertius an illud noceat instituto, vide gl. 1. l. 28. tit. 1. par. 6.

PROHIBITIO fieri non debeat ne liceat omnibus frumentum per regnum portare, vide gl. magnam in med. l. 15. tit. 1. par. 1.

Prohiberi potest asportatio fumenti extra locum vbi colligitur quãdo necessarium est pro ciuibus illius loci, vid. d. gl. mag. in fi. col.

Prohibitio papæ irritat electionem postea factam contra ipsam, vid. gl. in. l. 23. tit. 1. par. 1.

Prohibita alienatione rerum an videatur ex eo facta in illum maiorẽ, vide gl. 18. col. 2. in med. l. 2. tit. 15. par. 2.

Prohibito dominorum ne in terris suis piscetur seu venetur an valeat, vide gl. 4. l. 6. tit. 28. par. 3.

Prohiberi an possit per Regem transitus per viam publicam & quando vide gl. 3. l. 7. tit. 29. par. 3.

Prohibitio vt aliqui non contrahant matrimonium fieri potest a presbytero parrochiali cognito impedimento, vide gl. 8. l. 1. tit. 3. par. 4.

Prohiberi vtrum possint matrimonia fieri per adiectionem pœnarum principis quam ex causa facit, vide gl. 5. l. 1. tit. 5 par. 4.

Prohibitio vt quis adoptione durante matrimonio contrahere non possit est de iure ciuili valet tamen quia est de iure canonico approbata, vide gl. 2. l. 7. tit. 7. par. 4.

Prohibitio regis ne aliquis eius subditus ad aliud regnum se transferat ex causa tenet, vide gl. 2. d. 13. tit. 25. par. 4.

Prohibitio alienationis facta simpliciter an alienatio necessaria prohibita videatur, vide gl. 1. in prin. l. 10. tit. 26. par. 4.

Prohibitio venditionis castri extra familiam an extra familiam castrum vendi possit quando illi requisiti emere noluerunt, vide dictam. gl. 1. col. 1. q. 6.

Prohibitio alienationis rei maioriæ sub pœna vni vocato facta an censeatur facta in alijs vocatis sequentibus, vid. d. gl. 1. col. 3. q. 2 7.

Prohibitio permutationis rei maioriæ cum rebus ecclesiæ a conditore maioriæ facta an valeat, vide ibid. q. 28. in. d. gl. 1.

Prohibitio alienationis rerum maioriæ an facta idem dici posse in pignoratione, vide ibidem. q. 31.

Prohibitio alienationis rerum maioriæ vel ipsius maioriæ non durat in vltimo possessore ipsius & ideo bene licet ei alienare quomodo velit vide gl. 1. col. 4. q. 42. l. 10. tit. 26. par. 4.

Prohibitio alienationis rerum maioriæ a conditore ipsius facta an in successoribus eius tantum locum habeat non vero in ipso maioriam faciente & an ipse alienare possit, vide ibidem in q. 47.

Prohibitio alienationis an excludat præscriptionem vel vsucapionem, vide gl. 3. col. 3. q. 4. l. 10. tit. 26. par. 4.

Prohibitio expressa fortioris potentiæ est quam tacita, vid. d. gl. 3. col. 6. in medio.

Prohibitio noua si adijciatur prohibitioni veteri debet illam ampliare, vid. d. col. 6. post med.

Prohibitio & si aliquis factum fieri non prohibet cum prohibere possit consentire videtur, vide gl. 1. per tex. ibi. l. 6. tit. 1. par. 5.

Et idem est dicendum in literis ab aliquo receptis quia si statim illis non contradicat videtur eis consentire, vide gl. 2. ibidem.

Prohibitio vt iudices durante officio in loco illo in quo ius dicunt non emant aliquid qualiter intelligenda sit, vide gl. 2. l. 5. per tex. ibi. tit. 5. par. 5.

Prohibitio facta principali an extendatur ad domesticos & familiares, vide gl. 6. l. 5. tit. 5. par. 5.

An iuri prohibitiuo quis renuntiare possit, vide glo. 8. ad fin. l. 5. titul. 5. par. 5.

Prohibitio simplicium an comprehendat mixtum & quando non, vide gl. 2. l. 17. per tex. ibi. tit. 5 par. 5.

Prohibitio de non alienando facta emptori an transeat ad hæredes eius fide eis nihil sit dictum, vide gl. 1. l. 43. tit. 5. par. 5.

Prohibitio de non alienando facta hæredibus an extendatur ad omnes

Universidad de Deusto
Biblioteca

hærede vel intelligatur tantum de primis, vid. d. gl. 1. d. 1. 43.
Prohibitio de non alienando facta filijs an & quando extendatur ad nepotes, vide ibidem.
Et an prohibita venditione videatur prohibita donatio vel permutatio & quando sic, vide ibi de ibidem in gl. 2.
Prohibitio vnius contractus non extendit se ad alium contractum alterius rationis & speciei, vid. d. gl. 2. in fine.
Prohibitio nequis alienet rem an se extendat & locum habeat si rē alienare tentet vel incipiat ti prohibitus, vide glossam 3. dict. l. 43. titul. 5. par. 5.
Prohibitio de non alienando an faciat vt quis verus rei dominus non dicatur, vid. d gl. 3.
Et qualiter fiat prohibitio ne res alienetur ita vt in emptorem propter pactum non transeat rei dominium, vide gl. 4. &. 5. ibidem.
Prohibitio alienationis a patre facta cum facit maioriā de tertio bonorū an impediat dñi translationē per talem prohibitionem, vid. ibidem.
Prohibitio alienationis facta sine causa quando valeat vel non & quādo causa habeatur pro expressa, vide gl. 2. &. 3. l. 44. tit. 5. par. 5.
Prohibitio ne vassalli alienent sine causæ expressione valet & quare, vide. d. gl. 2. in fin.
Prohibitio alienationis si sit facta pluribus quibus a testatore res fuit relicta an testator eo ipso videatur fideicommissum vicissim relinquere si contingat alter eorum sine consensu alterius alienare, vid. gl. 3. l. 44 supra. tit. 5. par. 5.
Prohibitio quando sit fauore personæ prohibitæ tūc requiritur expressio causæ secus si fiat respectu certæ personæ, vid. d. gl. 3.
Prohibitio alienationis cum causa facta qualis esse debeat illa causa, & an qualiscunque sufficiat, vide glo. 9. ibidem.
Prohibitio alienationis facta sine alicuius voluntate an duret illo mortuo qui consentire debuerat, vide gl. 3. l. 45. tit. 5. par. 5.
Prohibitio de equis non extrahendis extra regnum est multum antiqua vid. gl. 17. l. 5. tit. 7. par. 5.
Prohibitio testatoris ne bona sint tacite hypothecata pro legatis ab eo relictis an valeat, vide gl. 8. l. 2 6. tit. 13. par. 5.
Prohibitio expressa an requiratur vltra litis contestationem ne solutio adiecta facta valeat, vide gl. 6. l. 5. tit. 14. par 5
Prohibitio facta alicui ne testetur si sit in alterius damnum an hic succurratur læso, vide gl. 5. l. 27. tit. 1. in par. 6.
Prohibitio test toris hæredi in re certa facta ne amplius caperet de bonis suis cuius effectus sit si non sit huic datus, cohæres vniuersalis, vide glo. 3. l. 14 tit. 3. par. 6.
Prohibitiones & vincula apposita in prima substitutione maioriæ an cēseantur repetita in secunda, vi le gl. 4. in fi. l. 3. tit. 5. par. 6.
Prohibitio venditionis an comprehendat omnem speciem alienationis vide gl. 1. l. 2 tit. 6. par. 6.
Prohibitio testatoris ne leges in suo testamento locum habeant an habeat vim clausulæ codicillaris, vide glo. 2. l. 32. tit. 9. par. 6.
Prohibitio testatoris qualis esse debeat vt per eam hæres impediatur falcidiam detrahere, vide gl. 3. in prin. l. 6. tit. 11. par. 6.
Prohibitio testatoris de non alienando res maioriæ an extendatur ad filios etiam quando legitima portio eis relicta non fuit vel ex causa dotis filiæ, vide gl. 4. col. 4. &. 5. q. 5. l. 6 tit. 11. par. 6.
Prohibitio alienationis in ecclesiam vel pium locum a testatore facta an valeat, vide gl 4 col. 4. ad fin. q. 5. l. 6 tit. 11. par. 6.
Prohibitio alienationis si fiat primo vocato ad maioriam an ad cæteros succedentes in ea extendatur, vide gl. 5. d. l. 6.
Prohibitio patris in fauorem filij facta ne teneatur rem cum fratribus cōmunicare quando valeat vel non, vide gl. 7. l. 3. tit. 15. par. 6.
PROHIBITVS postulare siue a lege vel statuto vel a iudice proconsanguineis postulare non impeditur, vide gl. 2. l. 5. tit. 6. par. 3.
Prohibitus postulare si postulet iudice forte ignorante an teneat processus, vide gl. 4. d. l. 5.
Prohibitus coram vno iudice aduocate non videtur prohibitus coram alio vel coram eius successore & quare, vid. gl. 11. l. 7. tit. 6. par. 3.
Prohibitus vendere extra familiam si requisiti illi de familia emere noluerit an extra familiam vendere possit, vide gl. 4. col. i. q. 6. l. 10 tit. 26. par. 4.
Prohibitus alienare rem maioriæ si illam in sequentem in gradu alienauerit an in pœnam incidat, vi. d. gl. 1. col. 2. q. 12.
Et quid si alienatio rei prohibitæ fuit nulla quia caruit solemnitatibus, requisitis an tunc alienans in pœnam incidat, vide ibidem in q. 13.
Prohibitus alienare bona maioriæ an videatur prohibitus pignorare vide ibidem in col. 4. q. 31.
Prohibitus alienare an possit permutare rem prohibitam vel illam vendere vt requirat aliam meliorem, vide ibidem col. 4. q. 32
Prohibitus permutare an videatur prohibitus alienare vel rem diminuere, vide gl. 11. col. 4. q. 34. l. 10. tit. 26. par. 4.
Prohibitus alienare an videatur prohibitus alienare vel permutare, vid. glo. 2 l. 43. tit. 5. par. 5.
Prohibitus alienare per hoc omnes species alienationis comprehendantur. vide glo. 3. d. l. 43.
Prohibitus alienare per pactum debet facere & curare ne alienent nec ex dispositione legali. vide ibidem.
Prohibitus alienare an incidat in pœnam si tantum alienare tentet vel incipiat. vid. ibidem.
Prohibitus rē alienare an verus dominus dicatur an res pleno iure sua esse dicatur. vide ibidem.
Prohibitus alienare per pactum itavt in eum non transeat rei prohibitę dominium quis dicatur & quibus verbis fiat talis prohibitio. vid. ibidem glo. 4.
Prohibitus alienare maioriam in eum factam per patrem de tertio bonorum an per talem prohibitionem impediatur dominij translatio. vide dict. glo. 5. d. l. 43. tit. 5. part. 5.
Prohibitus alienare sine expressione causæ quando talis prohibitio valeat vel non, & quando talis causa habeatur pro expressa. vide glo. 2. l. 44. tit. 5. par. 5. & ibi glo. 3.
Prohibitus alienare vassallos sine adiectione causæ an talis prohibitio valeat & quare. vide dict. glo. 2. in fine.
Prohibitus alienare si alienet quando alienatio valeat. vide glos. 4. d. l. 44. tit. 5. part. 5.
Et qualis debeat esse causa ad hoc vt prohibitio valeat. vid. glosam nonam ibidem.
Prohibitus alienare sine alicuius voluntate an prohibitio duret illo sum mortuo. vide glos. 3. l. 45. titul. 5. part. 5.
Prohibitus alienare, si loeat ad longum tempus an incidat in pœnam prohibitionis. vide glos. 7. l. 19. tit. 8 part. 5.
Prohibitus testare potest prohibentem exhæredare & est iusta causa exhæredationis vide glos. 2. l. 2 6. tit. 1. par. 6.
Et de pœna istius prohibentis aliquem testare. vide glosa. l. 2 6. & l. 29. per text. ibi. tit. 1. part. 6.
Prohibitus si sit hæres in re certa ne amplius de bonis testatoris caperet ad alia bona admittatur alio non dato cohærede. vide glossam. l. 14 titul 3. part. 6.
Prohibitus testare prohibetur etiam legata relinquere. vide glos. 2. l. tit. 1. part. 6.
Prohibitus accusare an ad denuntiandum admittatur. vid. glos. secund. l 5. tit 1. part 7.
PROLES proprie ita non dicetur nisi sit ex nuptijs nata. vide glos. l. 3. titul. 2. par. 4.
Proles nata postea quam coniuges perpetuum votum continentiæ emiserunt an sit legitima. vide glosam. 13. l. 7. titul. 2. part. 4. & glos. fin. l. 41. titul. 6. part. 1.
Proles nata ex illis qui clandestine contraxerunt matrimonium et legitima quando ipsi fatentur matrimonium præcessisse licet adhuc publicatio siue proclama facta non fuerit. vide glos. 3. l. 2. tit. 3. par. 4.
PROMISSIO sine causa an valeat, vide glosam quartam. in med. l. 7. titul. 13. par. 3.
Promissio dotis intra annum qua die annus iste incipiat incurrere, vid. glo. 5 l. 11. & glo. 2. l. 12. per text. ibi. tit. 11. par. 4.
Promissio dandi impletur quando promittens moritur & eius hæres dare tenetur, vide glo. 3. l. 45. tit. 5. par 5.
Promissio nuda an inducat obligationem ex. l. ordinamenti. vide glo. 3. l. 1. tit. 11. part. 5.
Promissio quando vitietur propter impersonalitatem quando vero nō vide glo. 7. l 3 tit. 11. part. 5.
Promissio an teneat quando factum alicui fuit promissum simpliciter, & quid videtur esse promissum, vide glos, f. l. 11 tit. 11. par. 5.
Promissio facta alieni an firmetur iuramēto & ad quid teneatur promittens, vide ibidem in fine.
Et qnid de promittente dare librum scriptum manu alterius an tunc valeat stipulatio & ad quid teneatur, vide ibidem.
Et quid si fecit quantum potuit vt ille tertius faceret ille tamē facere noluit an liberetur a pœna vel interesse, vide glosa. 2. ibidem.
Promissio in diem quæ dicatur & an ex tali promissione in diem statim oriatur ciuilis & naturalis obligatio licet effectus exactionis suspendatur in diem scilicet mortis vel aliam. vide glo. 2. l. 12. ti. 11. par 5.
Promissio sub conditione quæ sit & an transmittatur ad hæredes si promittens moriatur ante quam existat, vide glo. 5. ibidem.
Et quid si conditio existat tempore quo non est persona vere vel ficte in quo obligatio fundetur, vide d. glos. 5.
Et quid si fiat traditio ante euentum conditionis ex contractu conditionali an transeat dominiū & vsucapiendi conditio, vid. ibid. ſr. d. gl 5.
Promissio facta sine adiectione diei præsenti die debetur, vide glos. l. 13. tit. 11. part. 5.
Promissio de soluendo facta in quolibet anno vel in omnibus annis qualiter debeat intelligi, vide glosa. 2. l. 15. ibidem.

pro

Promissio fructum nascitur orum vel partus ancillæ valeat. vide glos. ... alijs tbi. l 20 per text. ibi. tit. 11. part. 5.
Iquis tunc debeat colligere fructus cum nascentur an creditor vel debitor & cuius expensis, vide glo. 2.
Et an posit fructus immaturos dare vel partus ancillæ vel animalium illorum quod nascuntur, vide glos. 3. l. 20. tit, 11. par. 5.
Et quid si illo primo anno fructus non nascantur an promissor liberetur, & quando de fructibus alterius anni soluere teneatur, vide glos. quartam ibidem.
Promissio ab aliquo facta de aliquo seruo quem dixit nominari ficticus, qualiter valeat si promittens duos seruos eiusdem dominis haberet. vide glos. 23. l. 2 3. titul. 11. par. 5.
Promissio de soluendo in certa villa si sint duæ eiusdem nominis vbi debeat solui promissum. vid glo. 2. l. 25. ibidem.
Promissio an vitietur ex diuersitate responsionis ad interrogationem, & quid hodie de iure regni, vid. glos. 5. l. 26. ibidem.
Promissio facta ab aliquo in plusquam recepit an illud videatur promittere nomine vsurarum, vide glo. 2. l. 31. tit. 1. part. 5.
Promissio facta sub pœna an promissio prima per stipulationem pœnalem nouetur, vide glos. 1. l. 34. tit. 1 1. par. 5.
Iquando vtrumque peti possit, vide ibidem in glos. 2. & glosas. l. 35. ibidem.
Et quid videatur adiecta pœna in dubio, vide ibidem.
Etan in stipulationibus iudicialibus vel conuentionalibus difficultas impediat moræ & pœnæ commissionem siue in obligatione speciei siue generis vel quantitatis, vide per gl. 4. l. 17. per illū te. ibi ti. 11. p. 5
Promissio inutilis licet fiat cum pœna tunc promittens licet illud non faciat in pœnam non incidet, vide glo. l. 48. ibidem.
Promissio facta meretrici ob meretricium an ab ea exigi possit. vide gl. secundam. d. l. 38.
Promisso pœnæ in matrimonijs contrahendis an teneat siue a coniunctis vel extraneis fiat. vide glo. 3. l. 39. & glo. 3. ibid. tit. 11. par. 5.
Promissio abſidis de non recedendo a certo loco an teneat etsi videatur fuam arctare libertatem, vi le glo. 8 l. 1. titu. 13. par. 5.
Promissio a patre filio benemerito facta an valeat. vide glo. 2. l. 24. titulo. 11. par. 5.
PROMISSOR, vide infra in verbo, PROMITENS.
PROMISSVM si recipiatur ab aliquo & tunc pœnam & interesse non petierit an illud postea petere possit, vid. glos. 6. l. 13. tit. 11. par. 5.
Iquid si eum recepit promissum protestatus fuit quod non remittebat damna & interesse, vide ibi m.
Promissum vel pœna quod peti debeat quando vtrumque est in obligatione & promissum non impletur, vide glos. 1. l. 24. tit. 11. par. 5.
Promissum & quando vtrunque peti possit tam pœna quam promissum. vide ibidem in glos. 2. & glo. 25. ibidem.
Promissum de præsentando aliquem in iudicio ad certam diem sub certa pœna si non adimpleatur per promittentem an ad solutionem pœnæ teneatur, vide glos. l. 36. tit. 11. par. 5.
Et quid si post duos vel quinque dies illum præsentauerit, vide ibid.
Promissum propter delictum faciendum dari non debet, vide glosas. l. 38. per text. ibid. tit. 11. par. 5.
Promissum meretrici factum ob meretricium an ab ea exigi possit. vid. glo. 2. d. l. 38.
Promissum an videatur impleri per compensationem debiti quādo sub iuramento quis soluere promisit, vid. glos. 1. l. 20. tit. 14. part. 5.
Promissum ob causam turpem an valeat vel an repeti possit siue adsit turpitudo ex parte dantis siue ex parte recipientis, vide glos. primam l. 47. tit. 14. par. 5.
Et quid si daret ob turpem causam de præterito, vide ibid. in glosa secunda.
Promissum meretrici ibidēnis causa an ab ea possit peti. vide glos. 4. l. 3. titul. 14. part. 5.
PROMITTENS facere aliquod opus seu ædificium per se ipsum illud facere debet & quando non. vide glo. 2. l. 16. tit. 18. par. 3.
Promittens sub pœna non facere controuensam super aliqua re alicui si facit etiam extra ius pœnam incurrit, vide glosam nonam, leg. 56. titulo. 18. par. 3.
Promittens scribere librum sua manu an per alium illud facere possit, & quando. vide glo. 2. d. l. 75. tit. 18. par. 3.
Promittens scribere librum alicui statim an prius debeat scribere alii, librum si primo illud promisit. vide ibid. glo. 3.
Promittens filiam suam in matrimonium alicui dare sub pœna an liberetur faciendo quod in se est, & an a præstatione arrhatum. vide glo. l. 22. tit. 1 8. in part. 3.
Promittens aliquid facere an liberetur præstando interesse si contra eū fit sententia. vide glos. 3. l. 45. tit. 27. par. 5.
Promittens aliquid facere intra quantum tempus facere tenebitur. vide glosam. 4. ibid.
Promittens quod cum ea se desponsauit an ista dicantur sponsalia de futuro, vide glos. 2. l. 1. tit. 1. par. 4.
Promittens per stipulationem cum aliquo contrahere ad quid teneris ex tali promissione teneri si non contrahat, vide glo. 2. l. 2. tit. 1. par. 4
Promittens per verba de futuro cum duobus matrimonium contrahere si postea vna ex illis carnaliter cognouerit illa sponsalia transeūt in matrimonium de præsenti quod limitatur duobus modis, vid. gl. 6. l. 9. titul. 1. par. 4.
Promittens dotem soluere intra annum a quo tempore annus debeat incipere computari, vide glos. 5. l. 11. & glo. 2. l. 12. tit. 11. par. 4.
Promittens mutuare si non mutuet an in pœnam incidat & an possit cōpelli, vide glos. 1. in procemio. tit. 1. par. 5.
Promittens dare aliquid quando voluerit illo mortuo debet adimplere si sic promissum. vide glo. 3. l. 45. tit. 5. par. 5.
Promittens aliquid facere stipulatione mediante an sibi liceat pœnitere si ex parte sua iam adimpleuit quod promisit & quando, vide per glo. 1. l. 3. tit. 6 par. 5.
Promittens aliquando non promitteret si sciret alterum acceptaturum vide glo. 5. in fine. l. 1. tit. 11. par. 5.
Promittens factum alienum simpliciter vel dare librum scriptum manu alterius an promissio teneat & quid promittere videatur. vid. gl. 1. l. tit. tit. 11. par. 5.
Promittens factum alienum cum iuramento ad quid teneatur. vide ibidem.
Et quid si fecit quantum potuit vt ille tertius facerer & ille facere noluit an liberaretur a pœna vel interesse, vide glos. 2. ibidem.
Promittens in diem dare an statim obligetur ciuiliter & naturaliter licet effectus exactionis suspendatur, vide glo. 2. l. 12. tit. 11. par. 5.
Promittens sub conditione si ante moriatur an transmittat ad hæredes. vide de hoc glo. 5. d. l. 12. tit. 11. par. 5.
Promittens soluere in certo loco si nolit illuc ire a quo iudice compelle tur soluere, vide glo. 4. l. 13. ibidem.
Promittes si nō habet domicilium in loco illo vbi soluere promisit an tūc inspiciatur quo ad solutionē locus vbi facta fuit promissio. vid. ibi.
Et quid si reus promisit soluere hispali & non soluit an eius fideiussor possit conueniri in loco domicilij rei principalis, vide ibidem.
Et si a promittente non sint petita damna tempore quo debitum soluit a postea peti possint, vide glo. 6. d. l. 13. per text. ibi.
Et quid si recipiens promissum protestetur quod remaneat salua petitio damnorum, vide ibidem.
Promittens soluere quolibet anno vel in omnibus annis quando soluere tenebitur, vide glo. 2. l. 1. per tex. ibi. tit. 11. par. 5.
Et an tunc annus incipiat a die promissionis, vide glosam tertiam. ibidem.
Promittens soluere pretium fundi emptintra annum an tunc computetur annus a die traditionis fundi, vide ibid.
Promittens dare centum alicui in omnibus annis vel quolibet anno an in quolibet anno dare videatur promittere vel semel in vita. vide gl. 4. l. 15. tit. 11. par. 5.
Et an quando semel debetur posit simul peti vel minuatim, vide dictam glosam quartam.
Promittens soluere sub pœna an post moram teneatur & qualiter constituatur in mora, & an sit necessaria litis contestatio. vide glosam septima m. d. l. 15.
Promittens dare sub conditione aliquid, & ad certam diem, an impleta conditione dies expectari debeat, vide glosam prim. l. 17. tit. 11. par. 5. per textum ibi.
Promittens aliquid sub impossibili conditione an adimplere teneatur & contractus valeat. vide glo. 2. d. l. 17. per text. ibi.
Promittens sub conditione quæ omnino exitura est pure videtur promittere. vide glo. 3. ibid.
Promittens soluere aliquid in genere vel in quāritate vel in genere quādo species est in solutione an a promissione liberetur re perempta. vide glo. 1. l. 18 tit. 11. par. 5.
Promissor an constituatur in mora si in stipulation e fit dies expressa. vide glos. 2. d. l. 18.
Promittentes soluere ad certum diem si nō soluerint, & postea res pereat an & quando ad æstimationem teneātur. vide glosam tertiam. cum alijs ibidem.
Promittens soluere partus ancillæ vel fructus nasciturosan promissionem adimplere teneatur, vide glos. 2. &. 3. l. 20. tit. 11. par. 5.
Et an creditor vel debitor tunc fructus colligere debeat & cuius expensis, vide dict. gl. 2.
Promittens fructus nascituros vel partus seruæ vel animalium quando dare teneatur & an statim quod seruulus a matre lactari debeat, vide glos. 3. l. 20. titu. 11. par. 5.
Promissor iniquum est quod fit procurator creditoris. vide ibidem.

Pro-

Universidad de Deusto
Biblioteca

Index materiarum.

Promittens fructus fundi vel partus seruæ vel animalium an liberatur si in illo anno non nascatur & quando non. vid. glo. 4. dicta. l. 20.

Promittens dare vnum ex seruis suis nominãdo illum li ambo sint eius cuius sit tunc electio. vide glosas. l. 23. per textum ibi. titul. 11. par. 5.

Promittens dare vnam rem de duobus si vna pereat non sui culpa an ipse liberetur præstando interesse pro ea, vide glos. 3. d. 23.

Promittens soluere in aliqua villa si sint duæ eiusdem nominis vbi soluere teneatur. vide glos. 25. per text. ibi. tit. 11. part. 5.

Promittens dare si ei non commode respondeatur an vitietur promissio ex diuersitate responsionis, & quid hodie de iure regni, vide glos. 5 l. 26. titul. 11. par. 5.

Promittens dare per iuramentum si per vim fuerit compulsus, vel si datio sit illicita an teneatur adimplere propter iuramentum, vid. gl. 4. l. 28. tit. 11. part. 5.

Promittens dare plusquam recepit an nomine vsurarum promisisse videatur, vide glos. 2. l. 31. tit. 11. par. 5.

Et an quando pecunia vel aliud mutuatur possit aliquid plus nomine interesse peti, & quando, vide dict. glo. 2.

Promittens aliquid sub pœna an per talem stipulationem pœnalem prima obligatio videatur nouata, vid. glos. l. 34. ibidem.

Et quando vtrunque peti possit. vide ibidem. & glos. l. 35. ibidem.

Et quid videatur adiecta pœna in dubio, vide ibidem.

Promittens ad certam diem dare vel facere siue ex causa lucrativa siue ex causa onerosa, si promissum non impleatur ad quid teneatur. vide glos. l. 35. titu. 11. part. 5.

Promittens si ante litis contestationem velit implere promissum an a soluendis damnis excusetur etiam si multud tempus transiret ante litis contestationem, vide glo. 8. d. l. 35. tit. 11. part 5.

Et an promittens possit moram purgare ante litis contestationem etiam non soluto interesse, vide glo. 9. dict. l. 35.

Promittens aliquem præsentare in iudicio sub pœna ad certam diem si non faciat an ad pœnam teneatur, & quid si post tres vel quinque dies præsentet an pœna liberetur. vide glos. 19. tit. 11. in part. 3.

Promittens aliquem in iudicio ad diem sistere si non faciat an admittatur volens purgare moram si ius actoris sit factum deterius, vide gl. 4. l. 36. ibi. tit. 11. part. 5.

Promittentes aliquod factum alterius an si non fiat ipsi promittentes habeant inter se beneficium diuisionis, vide glos. 2. l. 10. tit. 14. par. 5.

Promittens soluere cum iuramento si compenet debitum an promissum adimplere videatur. vide glo. l. 20. tit. 14. par. 5.

Promittens siue in iudicio vel extra sub pœna aliquid facere an propter impedimentum siue difficultatem superuenientem excusetur a pœna, & moræ commissione, vid. glo. 4. l. 37. per tex. ibi. tit. 11. par. 5.

Et an idem sit siue in obligatione sit datio speciei generis vel quantitatis vide ibidem.

Promittens sub pœna aliquid mali facere promissum adimplere non tenetur neque propter hoc incidet in pœnam. vide glosas. l. 38. titulo vndecimo. part. 5.

Promittens aliquid meritrici ob meritricium an illud a meretrice exigi possit. vide glo. 2. d. l. 38.

Promittens contrahere matrimonium sub pœna an si non contrahat illam soluere teneatur siue sit parens coniunctus vel aliquis extraneus & quando sic. vide glo. 1. & 3. l. 39. per text. ibi. tit. 11 part. 5.

Promittens reddere pecuniam sibi mutuatam sub pœna an tunc pœna cesset si tempus non fuerit loco vsurarum vide glo. 2. l. 40. tit. 11. part. 5.

Et quid si pœna adiciatur dationi certæ speciei vel facto, vide dict. glo. secundam. d. l. 40.

Et quando pœna videatur adiecta in fraudem vsurarũ & ex quibus hoc intelligatur ita esse. vide glos. 3. ibidem.

Promittens soluere vel dare ob turpẽ causam an si dederit illud repetere possit si ne turpitudo adsit ex parte data an tuis siue ex parte recipientis. vide glos. l. 47. per tex. ibi. tit. 14. part 5.

Et quid si dederit ob turpem causam de præterito, vide ibidem in glos. secun.

PROMOVERI ad sacros ordines an possit maritus de vxoris licentia vel religionem intrare, vide glos. l. 2. tit. 10. par. 4.

PRONEPOS an succedat suo proauo repræsentando patris, vel aui persona simul cum patruis. vide glo. 7. l. 3. tit. 13. par. 6.

PROPINQVVS an possit impugne occidere inuentum in rebus venereis cum ista propinqua, vide glo. 7. col. 2. l. 6. tit. 21. part. 4.

PROPORTIO si sit ad infinitum nulla est, vide glossam quintam. l. 9. titulo 9. part. 6.

PROPOSITVM relinquendi seculum cum habitus susceptione matrimonium non dirimit, vi lege l. 1. l. 8. tit. 7. par t. 1.

PROPRIETARIVS, vide supra in verbo, DOMINVS proprietatis.

PROPRIETAS & dominium idem sunt, vide glo. 1am secundam. 27. titul. 2. par. 3.

Tamen proprietas solum capitur directo dominio. vide ibidem.

Proprietas rei licet penes non esse non possit bene tamen potest illa res a nobis possideri. glos. 1. col. 2. ad fin. l. 7. tit. 29. par. 5.

Proprietatis retentio an inducat traditionem in vsufructu & qui talia habens concedat alicui vsumfructum & cottituat se nomine pure possidere. vide glo. 1. l. 9. tit. 30. par. 3.

Proprietas ab vxore in dotem marito cum usufructus esset penes alii si postea fiat consolidatio an comodum & lucrum inde ad totam vxorem pertineat an vero tanquam commune inter coniuges diuidi debeat. vide glo. 3. d. 38. tit. 11. part. 4.

Proprietas alicuius rei si a domino ipsius vendatur an vsusfructuarius tanquam habens partem in illa reposuit illum retrahere. vide glo. 4. quæst. 1. l. 55. ti. 5. in part. 5.

Proprietas frui an possit vel hæredum dari alteri vsumfructum quidõ hæreditas diuiditur. vide glos. 1. l. 10. tit. 15. part. 6.

PROPRII CIVITATVM in quibus expendi debeant. vide glos. 5. l. 10. titu. 28. part, 3.

Et an ex is possit fieri eleemosyna. vide dicta glo. 3.

Et an ex propriis ciuitatum possit soluere seruitium regium a quo nobiles sunt exempti. vide dict. glo. 3. in fin.

Propria ciuitatum an debeant consumi in reparationem castelli qui est iuxta ciuitatem & quando, vide glo. 7. l. 20 tit. 32. part. 3.

Propria ciuitatis vendi possunt ab ipsa ciuitate de licentia præsidis, & aliorum dominorum si non sunt in vsu publico. vide glo. 2. l. 5. titu. 5. part. 5.

PROPRIVM non possunt habere monachi & quid si habeant administrationem rerum aliquarum de licentia prælati. vide glosam, 2. l. 14. tit. 7. part. 1.

Proprium habens monachus si post mortem ipsius illud inueniatur cũ eo in stercolinio debet sepeliri & an sufficiat cũ parte. vide glos. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

Proprietas ab vxore in dotem marito cum usufructus esset penes alii si postea fiat consolidatio an comodum & lucrum inde ad totam vxorem pertineat an vero tanquam commune inter coniuges diuidi debeat. vide glo. 3. d. 38. tit. 11. part. 4.

Proprietas alicuius rei si a domino ipsius vendatur an vsusfructuarius tanquam habens partem in illa reposuit illum retrahere. vide glo. 4. quæst. 1. l. 55. ti. 5. in part. 5.

Proprietas frui an possit vel hæredum dari alteri vsumfructum quidõ hæreditas diuiditur. vide glos. 1. l. 10. tit. 15. part. 6.

PROPRII CIVITATVM in quibus expendi debeant. vide glos. 5. l. 10. titu. 28. part, 3.

Et an ex is possit fieri eleemosyna. vide dicta glo. 3.

Et an ex propriis ciuitatum possit soluere seruitium regium a quo nobiles sunt exempti. vide dict. glo. 3. in fin.

Propria ciuitatum an debeant consumi in reparationem castelli qui est iuxta ciuitatem & quando, vide glo. 7. l. 20 tit. 32. part. 3.

Propria ciuitatis vendi possunt ab ipsa ciuitate de licentia præsidis, & aliorum dominorum si non sunt in vsu publico. vide glo. 2. l. 5. titu. 5. part. 5.

PROPRIVM non possunt habere monachi & quid si habeant administrationem rerum aliquarum de licentia prælati. vide glosam, 2. l. 14. tit. 7. part. 1.

Proprium habens monachus si post mortem ipsius illud inueniatur cũ eo in stercolinio debet sepeliri & an sufficiat cũ parte. vide glos. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

Septem Partitarum.

institutionis tutoris apponentis plures resin scriptura quã facit de bonis tutoris scilicet quod illud nõ vult quod sibi præiudicet an aliquid operet. vide glo. 1. l. 20. tit. 18. part. 3

Filius non consentiens in matrimonio quid operetur si verbo consentire videatur, vide glo. 2. l. 5. tit. 2. par. 4.

Fornicatio facta ante copulam ab illo qui sub conditione contraxit si fieret quod ob id non intendit a conditione recedere an aliquid operetur & quid si coram ipsa facta fuit & quid in foro pœnitentiali. vid. glo. 7. l. 3. tit. 4. par. 4.

Fortificationes conficiæ & dissimulatæ nihil operantur imo fraudem augmentationes. vide glos. 3. col. 2. in prin. l. 29. tit. 8 par. 5.

Fortalitia non iuuat in præiudicialibus, & an illuc emphyteotam venditum & nolentem dominũ damnificare, vide glossam tertiam. colũ prin. l. 29. tit. 8. par. 5.

Fossati si recipiens promissum fuerit protestatus quod licet recipiat nõ intendit remittere interesse quod causatum fuit ex eo scilicet quod fossati tempus non fuit solutum, vid. glo. 6. l. 13. tit. 11. par. 5.

Fortalitio

Universidad de Deusto
Biblioteca

Quantitas magna quæ sit illud iudicis arbitio committitur, vide glos.1. l.7 tit.2.par 5.
Et an difficultas excuset debitorem quantitatis a mora, vide glo.5 l.18. tit.1.par.5.
Et an difficultas excuset pœnæ & moræ commissionem & quando obligatio est incerta quantitate danda, vide gl.4.l.47.tit.11.par.5.
QVARTA PARS quę datur arrogato in bonis sui arrogatoris an sibi debeatur siue pubes arrogatus sit siue impubes, vi.gl.2.l.9.tit.5.p.6.
Quarta quæ debetur vxori inopi in bonis mariti sui an sibi debeatur etiam facto testamento per maritum suum & quando sibi debeatur & qualiter, vide gl.5.cum aliis ibi.l.7.per tex.ibi.tit.13.par.6.
Et an istam quartam amittat ipsa postea efficiatur dives, vide gl.6. ibidem. colum.2.
Quarta an debeatur vxori inopi in bonis mariti si ipsa patrem diuitem habeat, vide ibidem.
Et quando vxor istam quartam ex lege vel ex testamento habeat & de effectu, vide gl.7.d.l.7.tit.13.par.6.
Et an vxor vt possit suam quartam partem in bonis mariti habere possit recusare donationes per maritum in vita sua factas, vi.gl.8.d.l.7 tit.13.par.6.
Quarta & an ista vxori pauperi debeantur stantibus filiis etiam hodie in regno, & quid si testator tam disposuit de quinta parte, vide gl.9.d. l.7.tit.11.par.6.
Et an vxor quæ luxuriose vixit post mortem viri amittat istã quartam, vid.d.gl.9.in fi.
Quarta funeralium an sit de lege iurisdictionis an vero de lege diœcesana, vide gl.11.l.2.tit.12.par.1.
Quarta debetur ecclesiæ parrochiali si defunctus alibi sepelitur, vi.gl.4 l.5.ti.11.par.5.
Quarta mi canonicam supradictam an teneatur testator expresso suo iudicio relinquere, vide gl.7.ibidem.
Quarta parrochialis an computetur in legato parrochię relicto, vi.gl.8 l.5.tit.13.par.5.
Quarta parrochialis an debeatur de relictis quibuscunque ecclesijs an vero de relictis ecclesiæ sepulturæ tantum, vide gl.10. ibidem.
Quarta quæ prius solui debeat an parrochiæ an episcopo, vide gl.u.l.5 tit.11.par.1.
Quarta debetur ecclesię parrochiali etiam si in contrarium adsit consuetudo, vide gl.12.ibidem.
Et quid si consuetudo faciat vt oēs quartæ soluantur an valeat, vi.ibid.
Quarti parrochialis in quibus casibus non debeatur, vide per.d. gl.12.
Quarta parrochialis ex quibus relictis non debeatur, vide per gl.6.cum aliis ibidem l.6 per tex.ibi.tit.13.par.1.
Quarta de immunitum & aliarum oblationum ecclesiæ est de iure communi deputata pro fabrica ecclesiæ, vide gl.4.l.24.tit.32.par.3.
Quarta quæ debetur filijs arrogatis solummodo debetur post mortem arrogatoris, vide gl.1.d.8.tit.16.par.4.
Quarta quę filijs arrogatis debetur an habeat locum statibus filijs legitimis & quid si tempore arrogationis iam filios legitimos habeat, vi. gl.2.d.l.8.
Et an ista quarta hodie locum habeat stantibus legitimis regni, vi.ibid.
Quarta quæ debetur filio arrogato an hodie sit augmentata vel non, vi de gl.2.d.l.9.tit.16.par.4.
Quarta quæ filio arrogato debetur qualis esse debeat & ex quibus bonis arrogatoris, vide ibidem in gl.3.
QVARTA FALCIDIA debet penes hæredem remanere quando plures sint creditores & legatarij & quando non, & quibus prius soluere debeat, vide gl.8.9.&.10.l.7.per tex.ibi.tit.6.par.6.
Quarta falcidia non detrahitur ab hærede quando hæreditas nō est soluendo, vide ibidem in gl.11.&.13.per tex.ibi.
Quarta falcidia non debetur hæredi quando aliquid ipse subripuit ab hæreditate, vide gl.1.l.9.ibidem.
Quarta falcidia non debetur hæredi non consistenti inuentario, vide ibidem, & gl.1.2.&.3.4.10.ibidem.& gl.2.l.7.tit.11.par.6.
Quarta falcidia ex quibus causis rationibus introducta fuit, vid.gl.in pro xmio tit.11.par.6.per tex.illum ibi.
Quarta falcidia an habeat locum etiam fauore hæredis succedantis ab intestato, vide ibidem.
Quarta falcidia an habeat locum in legatario vt eam detrahere possit de suo legato alteri legatario relicto, vide ibidem.
Quarta falcidia an deducatur de legatis pijs, vide glossam.1.l.1.titul.11. par.6.
Quarta falcidia in quibus legatis & an & quando & qualiter ab hærede detrahi possit, vide gl.1.d.l.1.per tex.ibi.cum aliis ibidem.
Quarta falcidia qualiter per filium deduci possit, & possint ab eo duæ quartæ deduci vel ab alio quolibet & an quando posset duas quartas detrahere possit adhiberi remedium vt vnam tantum detrahat, vid. glo.4.d.l.1.
Quarta falcidia deduci potest non solum de legatis & fideicōmissis sed de donationibus causa mortis vel inter viuos, & mortis causa quibus vide glo.4.d.l.1.per textum ibi.titu.11.par.6.
Et quæ prius soluti & de iure possint ante quam hæres detrahat falcidiã vid.glo.4.cum aliis tit.4.ibidem per illum textum.
Et si testator iussit monumentum iumptuosum fieri, an expensæ ibidē factæ prius quam falcidia deduci possint, vide ibidem in.l.1.
Quarta falcidia non potest ab hærede detrahi in vna tantum re inuenta legatariis, vide glos.1.d.l.2.per tex.ibi.
Et quid si posit testatoris mortem damnum vel augmentum datum sint in rebus legatis qualiter tunc hæres deducat suam falcidiam, vide gl legis tertiæ.per text.ibi.tit.11.par.6.
Quarta falcidia de quibus legatis relictis deduci non possit, vide glos legis quartæ, & sextæ.tit.11.p.6.
Et an deducatur quando vna ecclesia fuit heres instituta & grauata alicui ecclesiæ dare legatum. vide glo.1.in principio.d.l.4.
Quarta falcidia pro quibus delictis hæredis ab ipso deduci non possit. vide glos.l.5.&.6.per text.ibi.tit.11.par.6.
Quarta falcidia detrahi non potest per hæredem quãdo illud testator prohibuit expresse vel quasi. vide glos.3.l.6 ibidem per illum text.
Quarta falcidia an possit deduci quando testator fecit rerū suarum mortiam & alienationem prohibuit. vide glossam quartam.ibidem in principio.
QVARTA TREBELLIANICA an detrahatur per hæredem quando restituit hæreditatem per fideicōmissum si fit iudicatus indignus per testatorem, vide glo.6.l.2.tit.1.par.6.
Quarta Trebellianica an possit detrahi per hæredem, quando restituit hæreditatem propter pœnam a testatore sibi positam si aliquid fecisset. vide glo.1.in n.l.15.tit.3.par.6.
Quarta trebellianica an possit deduci ex testamento militis, etiam per matrem quando substituto hæreditatem restituit. vide glos. 12.l.12. titu.5.part.6.
Quarta trebellianica an veniat deducenda diuersis temporibus & quando istud esse possit & quid hodie & pater qui tertiam restituit, vel filius quintam hoc facere possint. vide glos.23.ibidem.
Quarta trebellianica a quo sit inducta & de ea, vide glossam vndecima l.14.titul.5.par.6.
Quarta trebellianica an debeatur hæredi qui coactus hæreditatem adiit. vide glo.12.ibidem.
Quarta trebellianica an debeatur hæredi non facienti inuentarium, vide glo.4.l.10.tit.6.par.6.
Quarta trebellianica an ab hærede deduci possit de relictis ad pias causas siue primus substitutus sit priuilegiatus siue ille cui restituere debet sine ambo. vide glo.3.l.4.tit.11.in par.6.
Quarta trebellianica an possit deduci per hæredem contra voluntatem testatoris. vide glo.3.l.6.ibidem in fine per illum text.
Quarta trebellianica an ab hærede deduci possit, quando testator fecit maioriam & alienationem rerum prohibuit. vide glos.4.in principio d.l.6.per text.ibi.tit.11.par.6.
Quarta trebellianica an deducatur habito respectu ad legata relicta, vel tantum de eo quod super est hæredi deductis legatis. vide glos.1.l.8. & glos.3.col.1.l.6.tit.11.par.6.
Quarta trebellianica ab hærede deduci non potest in aliquibus casibus vide d.glo.1.col.2.cum aliis glosiis ibidem.
Quarta trebellianica an possit in vna re vel in pluribus rebus per hæredem electis deduci & quando. vide in d.col.2.& glos.6.ibid.
Et an hoc beneficium deducendi trebellianicam hæres possit ad suum hæredem transmittere. vide ibidem.
Quarta trebellianica quando deducitur ab hærede quæ ipse ibidem non putare teneatur & an fructus. vide glo.2.cum aliis ibi.d.l.8.per text. ibi.titul.11.par.6.
Et quid si grauatus restituere sit de liberis testatoris. vide ibidem in glo septima.&.8.
Et an pater possit prohibere deductionem trebellianicæ filijs primigenitus. vide d.glo.10.in fin.& glo.9.d.l.8.tit.11.par.6.
QVASI POSSESSIO in incorporalibus interrumpitur sicut possessio corporalium, vide glos.1.l.29.tit.29.part.3.
Quasi possessio quæ dicatur & an veniat appellatione possessionis. vide de glos.4.l.1.tit.30 par 3.
Et an sustentetur libellus in quo quis dicit se possidere aliquid incorporale. vide ibidem.
Quasi possessio qualiter & per quos actus acquiratur etiam quasi possessio iuris patronatus. vide ibidem.
Quasi possessio qualiter acquiratur in iurisdictionalibus, vide ibidem.
Et qualiter in his probetur quasi possessio. vide ibidem.
Quasi possessionis effectus in iuribus personarum officiorum vel obligationum qualiter acquiratur. vide ibidem.
Quasi possessio iuris canonicalis vel iurisdictionis qualiter probetur, vide ibi

glo.4.l.1.tit.30.par.3.
Quasi possessio iurisdictionis iam formatæ qualiter acquiratur, vi.ibid.
Quasi possessio in iure corporali competat illi qui vere nullum ius habeat in tali iure, vide ibid.
Quasi possessio iuris incorporalis an acquiratur per ingressum possessorio rei corporalis, vide ibid.
Quando quasi possessio releuet ab onere probandi, vide ibid.
Quasi possessio iuris incorporalis an transeat per constitutum, vide gl.4. in n.l.3.tit.30.par.3.
Quasi possessio incorporalium non datur sine patientia aduersarij, vide gl.3.l.15.tit.31.par.3.
Quæritur quis constitutus in quasi possessione rei quæ de facili & gratio se tollet concedi si de ea vtatur sciente & consentiente eo ad quem pertinet, vide gl.5.ibid.
Quasi castrense peculium quod esse dicatur, vide glo.7.cum aliis ibi.l.7. tit.17.par.4.
Quæ femina possit habere quasi castrense peculium ex donatione principis, vide gl.9.d.l.7.
Quasi possessio an acquiratur per inuestituram factam per annulli immissionem, vide gl.6.l.4.tit.26.par.4.
Quid si talis inuestitura fiat in absentia rei an per eam transferatur possessio, vide ibid.
QVATVORTEMPORVM ieiunium quale sit & in quibus mensibus, vide gl.1.l.5.tit.23.par.1.
QVERELA testamenti inofficiosi an habeat locum in personam filij legitimati, vide gl.3.l.9.tit.18.par.3.
Querelæ inofficiosi testamenti an sit locus quando pater filium exhæredat sine causæ expressione vel licet expressa non tamen ab hærede probetur, vide glossam vigesimamquintam.l.20.titulo vigesimo secundo par.3.
Querela inofficiosi testamenti an habeat locum contra testamentum filij infantis in bonis castrensibus vel quasi si patrem suum exhæredauit. & quid hodie per.l.6.tauri, vide glossam 8.l.6 titulo decimoseptimo. par.4.
Querela non numeratæ Pecuniæ an a reo proponi possit actore nihil petente, vide gl.3.l.9.tit.1.par.5.
Querela non numeratæ pecuniæ an coram iudice vel soli creditori etiã hoc scriptis proponi debeat, vide ibid in gl.4.
Querela in officiosi testamenti an a patre inuito filio intentari possit, vide gl.13.tit.5.par.6.
Querela inofficiosi testamenti datur tam filio quam filiæ si pretereantur nisi iuste exhæredentur, vide glossam secundam.l.1.titulo septimo. par.3.
Querela an detur nepoti exhæredato vel præterito quando in successio non obtinebat primum locum, vide gl.4.ibid.
Querela an sit necessaria vt rescindatur testamentum in quo filius sine exPressione causæ fuit exhæredatus, vide glossam.5.l.10. titulo septimo. par.6.
Querela an & quando per fratrem intentari possit contra testamentum patris & an per eam rupto testamento legata in eo contenta debeantur, vide gl.4.l.12.ibid.
Et an tunc reuocetur testamentum solummodo quo ad suam legitimam vel etiam quo ad omnia, vide gl.5.ibid.
Querela in officiosi testamenti quibus competat & pro qua parte testantium possit a preterito vel iniuste exhæredato quærari & an nepotum admittatur quando pater illa non præparata decessit, vid.gl.1.l.1 per tex.ibi.tit.8.par.6.
Querela in querela inofficiosi testamenti sit locus successorio edicto & an nepos admittatur, vide ibid.
Querela inofficiosi testamenti potius dicitur officium iudicis quam actio & an possit obiici in modum exceptionis per viam reconuentionis & quid si filius illam non opposuit ante sententiam, vide ibidem in glos.2.
Querela in officiosi testamenti aliquando intentatur contra alium quam contra hæredem scriptum, vide glossam quartam l.1. titulo octauo. par.6.
Datur contra illum qui erat successurus ab intestato & non habet vltra quam sibi tangat ab intestato, vide ibid in glo.6.
Querela inofficiosi testamenti est accusatio damnās mortem defuncti & quare sic dicatur, vide ibi gl.7.per tex.ibi.
Querela in officiosi testamenti quando per fratrem intentari possit vel non, vide gl.1.2.&.3.per tex.ibi.tit.8.par.6.
Querela in officiosi testamenti an excludatur quinquennio, vid.gl.2.l.4 per tex.ibi.tit.8 par.6.
Querela inofficiosi testamenti an nascatur ante additionem hæreditatis & quid hodie de iure regni. vide glo.3.ibid.
Et an tunc cum hæres scriptus illud esse non possit detur curator hæreditati vel illam adeant venientes ab intestato, vide ibid.
Querela an possit intentari contra alium quam contra hæredem scripti & an detur contra fideicommissarium viniculatum, vid.d.glo.3.l.4. tit.8.par.6.
Querela an detur exhæredato iniuste contra præteritum qui auocauit hæreditatem & in ea successit, vid.d.gl.1.
Querela inofficiosi testamenti an per filium intentari possit quando a patre habuit suam legitimam. vide gl.1.&.2.&.7.l.5.tit.8.par.6.
Et quid si illam non habuit iure institutionis vel si fuit sibi datus substitutus vulgaris, vide ibid.
Querela inofficiosi testamenti an detur filio qui partem sibi in testimento relictam sine protestatione acceptauit, vide glossam quartam.5.&.6. ibidem.
Et an filius qui fuit relictus executor testamenti in quo fuit exhæredatus vel præteritus possit illud querelare si acceptauit fideicommissariam vel esse executorem, vide dictam glossam.4.d.l.5.titulo octauo. par.6.
Et an in dubio videatur iure institutionis sibi relictum, vid.ibid. d.gl.2. &.gl.7.&.8.
Et quid si a patre minus legitima habuit & prohibuit plus petere an tũc possit querelare testamentum vel agere ad supplementum prohibitione non obstante, vide gl.9.d.l.5.tit.8.par.6.
Et quid si filius relictum minus legitima acceptauit, vide ibidē & de hac materia, vide infra in verb. SVPPLEMENTVM &c.
Querela quando non habet locum sed ius agendi ad supplementum, vi. gl.9.suprad.
Et contra quem intentabitur illud ius agendi ad supplementum, vid.gl. 10.d.l.5.per tex.ibi.
Querela inofficiosi testamenti non datur filio præterito vel exhæredato qui agnouit testamentum sui patris, vide gl.1.6.per tex.illum ibi.tit.8 par.6.
Et si testamentum rescindatur per querelam an legata & libertates in eo relictæ debeantur & an filius qui fuerat hæres institutus debeat suam legitimam integram habere vide glossas.l.7.per tex.ibi.titu.8.parti. sexta.
Et qui si non rescindatur testamentum per querelam sed per iusdicendi nullum, vide ibid.in gl.7.
Et qui si pater filium præterijt & neminem hæredem instituit an tunc legata debeantur, vide ibid.in col.2.
Et an tunc institutio conseruetur saltim quo ad quintam partem quam testator cuilibet extraneo relinquere poterat, vide dictam glossam.7.ad finem.
QVERELARI an possit filius testamentum patris in quo fuit institutus hæres in re propria ipsius filiæ vel in re sacra vel religiosa vel simili, vide gl.6.l.19.tit.1.par.6.
Querelari an possit, teitamentum patris in quo filius fuit sub casuali vel mixta conditione institutus vel an illa relicta valeat institutio vel no, vide gl.3.l.9.tit.4.par.6.
Querelari an possit testamentum quando nepos vel alius qui vult querelare primum locum in successione non obtinet, vide gl.4.l.1.titu.7. par.6.
Querelare intra quantum tempus teneatur hæres mortem testatoris occisi, vide glo.7.l.13.tit.7.par.6.
Querelare an & quando possit testamentum fratris per fratrem, vi.gl.1.2 per tex.ibi.tit.8.par.6.& gl.3.l.3.ibid.& gl.4.l.2.tit.7.par.6.
Querelari debet testamentum intra quinquennium & an ante additionem hæreditatis, vide gl.1.4.ibid.
QVAESTIO vide infra, in verbo. TORTVRA.
QVAESTIO STATVS, licet differatur in bonis maternis vel fraternis in tempus pubertatis non tamen datur carboniana bonorum possessio, vide gl.3.l.7.tit.22.par.3.
Quælio domini an possit referi præscribenti rem aliquam cum malefi de per triginta annos si ab inuasore vel commodatario vel locatore illam recuperare, vide glossam quintam.&.6.l.21.titulo.29. partita. tertia.
Quæstio feudalis quando per dominum feudi quando vero per pares curiæ & quãdo per iudicem ordinarii iudicari & discerni debeat, vi.gl.1 2.3.4.&.5.per tex.ibi.l.11.tit.26.par.4.
Quæstor antiquitus quis dicitur hodie eum appellamus chancellier, vid. gl.1.l.4.tit.7.par.2.& de eius officio, vide ibid.
Quæstor an sit maior chancellario & quinque modis dicitur quæstor, vide ibidem.
QVILIBET de populo habet actionem super pascuis publicis & videtur procurator in rem suam, vide glossam.3.in prin.& gl.1.l.30.tit.11. par.3.
QVINTA pars bonorum ab ipso patre in vita vel in morte donari potest, vide gl.8.in prin.l.8.tit.4.pa.5.
Et quid si pater in vita sua fecit aliquas medicas donationes an tempore mortis ille veniant in consideratione ad diminuendam quintam par.

Universidad de Deusto
Biblioteca

tem bonorum quam legauit pro anima vel alicui, vide ibidem c. 1. 2. 3. rsu.
Et an fructus quos habent parentes ex rebus suis tempore mortis fur an illi possint ab eo legari vtra quartam partem bonorum an vero illi in dicta quinta computari debeant, vid. d. gl. 10. 2. col. 2. in med. & col. 1.
Quinta quam pater legare potest an intelligatur esse de proprietate rerū an, vero etiam de fructibus, vide ibid.
Quinta pars bonorum si a testatore alicui extraneo legetur si ipse fundū hereditarium velit emere an excludatur a consanguineis defuncti qui habent ius retrahendi pro tanta an vero ipse propter quintam quam habet dicetur consors in hereditate, vide gl. 12. q. 3. l. 55. tit. 5. par. 5.
Quintam pars bonorum patris non est legitima filiorum sed potest cuicunque dari, vide gl. 10. l. 1. tit. 1. par. 6.
Et an sit taxatio legitimæ teneat respectu ecclesiarum & clericorum, vide ibidem.
Quinta pars quam hodie pater cuilibet legare potest si filius illam restituerit alicui de voluntate patris an ex ea filius trebellianicam deducere possit & quid in patre restituente tertiam partem bonorum illi, vide gl. 23. l. 2. tit. 5. par. 6.
Et an si testamentum in quo aliquis extraneus fuit hæres institutus rumpatur ex aliqua causa conseruetur institutio saltim in quinta parte quā testator cui vellet relinquere poterat, vide glossam 7. ad ti. l. 7. titulo. 3. par. 6.
Et an, cum fames fieri debent de quinto bonorum deduci & quando, vide gl. 4. col. 2. in prin l. 2. tit. 11. par. 6.
Quinta pars hæreditatis potest a patre filio spurio relinqui etiam si sit filius multum dilectus, vide gl. 3 cum alijs ibi. l. 10. & gl. l. 11. tit. 13. & gl. 11. & 12. l. 4. tit. 3. par. 6.
QVI PRIOR est tempore in quibus obligationibus sit alijs omnibus præferendus, vide gl. 3. l. 175. tit. 18. par. 3.
QVITATIONE non obstante ratione ex legitimæ redditæ nō sunt iterum reddi debent, vide gl. 2. l. 14. tit. 18. par. 4
Quitatio de hoc vide supra in verbo LIBERATO.
QVOD a pluribus agitur facilius cognoscitur & declaratur, vid. gl. 1. in fi. l. 5. tit. 17. par. 2.
Quod quisque iuris in alium statuit ipse eo iure vti debet, vide gl. 3. per tex. ibi. l. 25. tit. 22. par. 3.

R

RAPINA est vnum genus malefitiæ, vide gl. 1. l. 11. titu 25. par. 4.
Rapina si facta sit in aliquo termino an ciuitas vel dominus terræ ad emendam dampna teneatur & quando & quid in gubernatoribus vel iudicibus perpetuis vel in temporalibus qui prohibere potuerunt, vide gl. 7. & 8. l. 4. tit. 7. par. 5.
Rapina an dicatur quando exactor tributorum illud exigit sciens iniustum, vide gl. 6. l. 9. tit. 7. par. 5.
Rapina quid sit proprie & an pro ea detur actio vi bonorum raptorum licet vis non interuenerit, vide gl. 1. in proœmio tit. 13. par. 7. & gl. l. 1. ibidem.
Et quis administrator ad accusandum aliquem de rapina vel non, vid. glos. l. 2. ibid per illum tex.
Qualiter agatur pro rapina contra raptorem & ad duplum vel triplum vide gl. l. 3. per tex. ibi. tit. 13. par. 7.
Rapina serui qualiter punienda sit & quid si dominus de ea conscius sit, vide gl. l. 3. & l. 4. per tex ibi. tit. 13. par. 7.
Et an & quando domini teneantur pro rapina famulorum suorum vel pro ipsorum delicto, vide gl. 5. d. l. 4. per tex. ibi.
RAPTORES manifesti & qui iudiciaiter conuinci possunt in loco sacro sepelien. si non sunt, vide gl. 2. l. 10. tit. 13. par. 1.
Rapiens vxorem alicuius de publico lupanari non debet puniri per statorum dicens si quis vxorem alicuius rapuerit capite puniatur, vide gl. 1. l. 13. tit. 11. par. 1.
Raptores ex naufragio an sint excommunicati, vide gl. 3. in fin. l. 1. titu. 13. par. 7.
Raptores vel eius hæredes qualiter teneantur pro rapina facta, vid. gl. 4. & 5. l. 2. ibid.
Et de pœna raptorum & qualiter pro rapina contra eos agatur, vi. gl. l. 3 per tex. ibi. tit. 13. par. 7.
Raptores si sint serui qualiter puniantur & quid si dominus de rapina cōscius, vide gl. l. 3. & 4. l. 4. per tex. ibi. tit. 13. par. 7.
Et an & quando domini teneantur pro rapina famulorum suorum vel propriorum delicto, vide gl. 5. d. l. 4. per tex. ibi.
Raptores an dicatur illi qui sine visus persuasionibus & blanditijs in duxit mulieres vt secum immiscent & qualiter isti puniantur & quando voluntas mulieris sit in consideratione, vide glo. 3. l. 2. per. tex. ibi. tit. 19. par. 7.
Raptores meretricium quando veniant puniendi vel non, vid gl. 7. ibidem per tex. ibi.
Raptores a quibus cunque accusari possunt, & quando & qualiter, vide gl. l. 2. per tex. ibi. tit. 20. par. 7.
Raptores virginum [illegible] harum per vim qualiter puniantur & quando & plura de h[illegible] ibidem per illum tex.
Et an solus [illegible] immixtione sufficiat vt quis tanquam raptor puniri possit, [illegible] gl. 2.
Raptor heredum [illegible] matrimonium contraxerit an a pœna liberetur, vide gl. 3. l. 3. supra d.
Et an tunc bona raptoris quæ raptæ applicata fuerunt ipsa amittat vel non, vide ibidem.
Et an sponsus rapiens sponsam puniatur pœna raptoris & quando, vide gl. 1. l. 3. per illum tex. tit. 20. par. 7.
RAPTVS qualis sit punibilis vel non, vide glo. 3. 6. & 7. l. 2. per tex. ibi. tit. 19. par. 7.
Raptus meretricis an sit punibilis & quando, vid. gl. 7. l. 2. per illum tex. tit. 19. par. 7.
Raptus a quocunque accusari potest & quando & qualiter, vide gl. l. 2. per tex. ibi tit. 20. par. 7.
Raptus mulierum per vim qualiter puniatur & quando & plura de hoc vide gl. l. 3. tit. 20. par. 7.
Et an solus raptus sine commixtione sufficiat vt quis tāquam raptor puniri possit, vide ibid in gl. 2.
Raptus an committatur in sponsa de præsenti vel in vxore, vide gl. 5. d. l. 4. tit. 20. par. 7.
RAPTA si cum raptore matrimonium contrahat amittit bona raptoris quæ ibi propter raptum fuerant applicata, vid. gl. 3. l. 3. per tex. ibi tit. 20. par. 7.
RAPTVRA vicia privilegium & quando in [illegible] esse videatur vide gl. 6. l. 44. & gl. 8. l. 11. tit. 18. par. 3.
Et an creditur notario dicenti se cancellasse vel rasuram fecisse & quando ista attestatio necessaria non sit, vide ibid.
Rasura seu cancellatio qualis vitiet testamentum, vid gl. 5. cum sequentibus. l. 2. per illum tex. tit. 14. par. 6.
RATIHABITIO in legitimatione filiquia a principio in sua legitimatione non consensit quid operetur, vide gl. 9. l. 4. tit. 15. par. 4.
Ratihabitio absentis an l. quid operetur quando negotiorum gestor nomine absentis non suo, vide gl. 1. l. 48 tit. 5. par. 5.
Ratihabitio an habeat locum in facto falsi nuncij, vide dictam glossam d. l. 48.
Ratihabitio retrotrahitur & mandato comparatur, vide glossam secundam ibid.
Ratificari an possit dominus quod alius fecit nomine ipsius & an possit agere ad pretium rei vendite nomine suo vel quod alius debitore sua exegit gl. 4. & 6. l. 54. tit. 5. par. 5.
Ratihabio constituit tuum negotium quod ab initio tuum non erat glo. l. 32. tit. 12. par. 5.
Ratihabitio domini an sufficiat quando seruus qui ab aliquo fuit institutus hæres sine licentia domini hereditatem adiuit, vi le gl. 4. l. 13. tit. 6. par. 6.
Ratihabitio prælati vel capituli de persona damnificet ecclesiam glo. 4. l. 17. tit. 10. par. 7.
RATIO propter quam festinandum est ad pœnitentiam, vid. gl. 3. l. 1. tit. 4. par. 1.
Ratio testis in dicto suo qualis esse debeat & ratio quæ continet id quod dictum nihil valet, vide gl. 8. l. 26. tit. 16 par. 3.
Ratio est rota virtus probationis, vide gl. 9. d. l. 26
Ratio est optimus legis clipeus, vide glossam certam. legis. 8. titulo. 1. par. 1.
Ratio & an executores testamentarij teneantur reddere rationem de gestis & quando & quibus, vide gl. 5. l. 15 per tex. ibi. tit. 10. par. 6.
Et an episcopus qui fuit executor coram iudice ordinario conuenire debeat vt rationes reddat, vide ibid in glo. 6.
RATIONES vbi sufficienter & legitime redditæ nō sunt quitatione debito nihil operatur gl. 2. l. 14. tit. 18 par. 3.
Rationes reddituum ciuitatum & locorum quibus denūciatæ sint, vid glo. 7. l. 9. tit. 19. par. 3.
Rationes si ab aliquo redditæ sint & ipse a domino habeat liberationem an talis liberatio se extendat ad species furto sublatas vel ad ignoratas vel occulta & quando & quibus & qualiter, vi. gl. 2. 3. 4. & 5. l. 30. per tex. ibi. tit. 11. par. 5.
Rationes qualiter a fratre reddi debeant fratri cum veniunt ad diuisionem si etus frater administrauit res & bona fratris sui, vi. per gl. 3. d. 5. & quinta par. 6.
RATIO NATVRALIS æqui valet legi & lege deficiente allegari potest ratio naturalis, vide glo. 3. l. 8. tit. 1. par. 1. & glo. in fin. l. 6. titulo. 6. partita

partita. 3.
REALIS CAPTVRA vide in verb. CAPTVRA REALIS.
RECCVSARE quando possit accusatus de crimine maiori & qualis causa prius finietur, vide gl. 1. l. 4. tit. 10. par. 2.
Reguard si primo accusans suam vel suorum iniuriam prosequatur, vide gl. 1. l. 4. tit. 10. par. 3.
Recusare an possit ille qui de crimine accusatus fuit pendente adhuc accusatione, vide glo. 3. cum sequentibus. l. 4. per tex. ibi. tit. 1. par. 7.
Recusare an possit quis pro sequendo suam vel suorum iniuriam, vide gl. 6. d. l. 4. per tex. ibi & an propter hoc super sedeatur in accusatione prima, vide ibid.
Recusare an possit accusatus suum accusatorem vel extraneum si iam fuit per sententiam damnatus, vide gl. 8. d. l. 4. tit. 1. par. 7.
An cœptam accusationem perficere possit per se vel per procuratorem & an interim super sedebitur in executione pœnæ, vide gl. 9. ibid.
REGENERATIZATVS scienter ordinari non debet, vid. gl. 2. l. 20. tit. 6. p. 1. gl. 9. tit. 4. par. 1.
Regenerati non possunt institui hæredes ab aliquo & qui sit in reordinatis, vide gl. 5. l. 4. tit. 3. par. 6.
REGEDERE a forma per disponentem data bene licet dum modo non recedatur ab eius mente, vide gl. 3. col. 7. q. 13. l. 32. tit. 9. par. 6.
Regredi sine iudicis licentia post quam legitime citatus fuit pro contumace habetur & quare, vide gl. 3. l. 8. tit. 1. par. 7.
REGIPTIO testium in ciuilibus siue in criminalibus quibus sit permissa, vide gl. 13. & 4. l. 17. tit. 16. par. 3.
Regreptio monachorum an fieri debeat a prælato simul cum capitulo, vide gl. 7. l. 88. tit. 17. par. 3.
REGEPTATORES testiū qualiter iudici dicta testium mittere debeant vide gl. 8 l. 9 tit. 17. par. 3.
Regeptatores hæreticorum testamentum facere non possunt & quid si an fecerint, vide gl. 3. l. 16. tit. 1. par 6.
Regeptatores latronum qui dicantur & de eorum pœna & quando & ex quibus veniant puniendi vel non, vide gl. 14. & 15. l. 8. tit. 14. p. 7.
Regeptatores fugitiuorum seruorum qualiter puniantur & quid in minor, vide gl. l. 24. & 25. tit 14. par. 7. per tex. ibi.
Regnando nullo modo puniantur, vide glossas. l. 26. ibidem per illum textum.
Regeptatores hæreticorum qualiter puniatur, vide gl. 1. l. 5. per tex. ibi. tit. 26. par. 7. & gl. 1. & 2. l. 6. ibi.
Regnid in filijs receptantibus patrem, vide gl. 1. d. l. 6.
RECEPTORIA quæ datur in regalibus auditorijs ad capiendos malefactores, vide gl. 1. l. 24. tit. 18. par. 1.
RECIPIENS literas alicuius si statim non contradicat consentire videtur, vide gl. 2. per tex. ibi. l. 6. tit. 1. par. 5.
Recipiens vt aliquid faciat si non fecerit an ste receptum restituere teneatur & quando & qualiter, vide per gl. l. 42. & 44. & 46. cum alijs legitur ibi. tit. 14. par. 5.
Recipere monsales vel monachos sub spe pretij est simoniacum, vid. gl. 3 l. 13. tit. 17. par. 1. & vbi se refert.
RECLAMATIO qualiter fieri debeat ne sententia arbitri emologetur vide gl. 6. l. 35. tit. 4. par. 3.
RECONCILIATIO ecclesiæ si poluta sit priusquam fieri debet quam in ea dicitur dicantur, vide gl. 3. l. 20. tit. 10. par. 1.
Reconciliari debet ecclesia si in ea sanguis iniurioſe effundatur vel homo reconciliari debet ecclesia vxorem cognoscat carnaliter an tunc dicetur ecclesia poluta, vid. d. gl. 2.
Reconciliatio an fieri debeat si factum in casibus supra dictis sit occultum vide ibid. in gl. 4.
Reconcilianda est ecclesia vbi excommunicatus fuit sepultus, vid. glo. 7. d. l. 20. tit. 10. par. 1.
Reconciliatio patris cum filio quem ex iuxta causa exhæredauit an facta exhæredationem nullam, vide gl. 2. l. 4. tit. 7. par. 6.
RECONDVCERE an videatur ille qui in re cōducta remansit per tres dies post finitum tempus conductionis & quādo & quid si antea cōduxerat ad decennium in scriptis vel sine & alia in hoc, vi. gl. 3. & 4. l. 20. per tex. ibi. tit. 8 par. 5.
Reconuentio an habeat locum in causa appellationis, vid. gl. 4. l. 4. tit. 3. par. 3.
Reconuentio non habet locum contra agentem pro iniuria vel furto etiā si ad illam ageretur ciuiliter, vide gl. 5 ibid
RECTOR SCHOLARIVM an possit eius electionem indigeat confirmatione superioris & an possit esse laicus, vide gl. 3. l. 6 tit. 41. par. 2.
Rector reipublicæ an peccet mortaliter permittendo tauros, vid. glo. 2. l. 57. tit. 5. par. 1.
Rectores vniuersitatis an possint pro debito vniuersitatis, capi, vid. gl. 4 l. 13. tit. 2. par. 3. & gl. 1. l. 4. tit. 15 par. 5.
Rectores an cum assensu decurionum possint aliquas esse iuitates de nouo inducere, vide gl. 2. l. 36. tit. 2. par. 1.
Rectores ciuitatum repræsentant populum & ab eis factū dicitur factum a maiori parti populi gl. 4. l. 24. tit. 4. par. 3.
Rectores ciuitatum an possint de redditibus ciuitatum eleemosynam fare, vide gl. 3. l. 10. tit. 28. par. 3.
Rectores prouinciarum durante officio cum aliqua matrimonium cōtrahere non possunt veterem tamen sponsam ducere bene eisciet, vide gl. 12. l. 2. tit. 14. par. 4.
Et an si de nouo matrimonium contraxerint præsumatur illud per metum fecisse mulier & an tunc matrimonium teneat & an hec præsumtio alias probationes adiuet, vid. d. gl. 12. d l. 2.
Rectores perpetui an & quando ab aliquibus locis eligi possint, vid. gl. 8 l. 3. tit. 25. par. 4.
Rectores vniuersitatis si delinquant an tunc vniuersitas delinquisse videatur, vide gl. 6. l. 17. tit. 10. par. 7.
Rectores ecclesiarum possunt ministros ibi ponere ad suum beneplacitū exclusso patrono. vide glo. 1. in ti. l. 6 tit. 6. par. 1.
Rector ecclesiæ in qua non est capitulum tam habet potestatem in alienatione rei ecclesiasticæ quantam haberet prælatus cum capitulo, vide gl. 5. l. 61 tit. 18 par. 3.
Sed an per hoc excludatur quod in venditione talis rei authoritas episcopi non sit necessaria, vide ibid.
Rectores nauiū, vide de his supra in verb. MAGISTRI NAVIVM, &c.
RECVSATIO de iure ordinamenti an eadem in iudicibus ordinarijs sit sicuti de iure partitarum erat in delegatis, vide gloss. 2. l. 22. titulo. 4. par. 3.
Recusatio debet fieri ante litis contestationem vel post quando de nouo illam sciuit pars, vide gl. 3. ibid. & gl. 7. l. 8. tit. 10. par. 3.
Recusatio an habeat locum in iudicibus ordinarijs & ex quibus causis & quid tunc sit agendum, vide gl. 7. l. 22. tit. 4. partita. 1.
Recusatio an habeat locum si causa suspitionis procedat ex culpa patris vid. d. gl. 9. col. 2. in med.
Et an reconuentus possit in causa reconuentionis recusare iudicem, vide ibidem.
Recusatio notarij qualiter fieri debeat, vide ibid. post med.
Recusatio omnium sapientium de ciuitate an fraudulenta videatur, vid. ibid. ad fin.
Recusatio an habeat locum post conclusionem in causa, vide dict. glo. 9. in fin.
Recusatio assessoris qualiter fiat, vide gl. 6. l. 2. tit. 21. par. 3.
Recusatio iudicis quę oritur ex eo scilicet quia est naturalis loci alterius ligatoris an iusta sit nec ne, vide glossam quartam. legis. 4. titulo. 27. par. 4.
Recusatio an habeat locum pro sequendo quis suam vel suorum iniuriā & an propter hoc super sedeatur in prima accusatione, vide glo. 6. l. 4. tit. 1. partita 2. 7.
Recusatio an habeat locum quando accusatus iam fuit personam damnatur, vide gl. 8. d. l. 4. per tex. ibi.
Et an cœptam accusationem perficere possit & an interim super sedeatur in executione pœnæ, vide ibid. in gl. 9.
RECVSANS an debeat iurare si non malitiose &c. si sibi non petatur, vide gl. 4. l. 22. tit. 4. par. 3.
Recusans omnes sapientes de ciuitate an eius recusatio fraudulenta videatur, vide gl. 9. col. 2. ad fin d. l. 22.
REDEMPTVS ab hostibus an per hoc sortiatur neturalitatem & originem sui redemptoris, vide gl. 7. per tex. ibi. l. 2. tit. 24. par. 4.
REDENS depositum ad iudicis mandatum an & quando liberetur, vid. gl. 1. l. 3. tit. 3. par. 5.
Reddere pretium intra quantum tempus teneatur venditor ad hoc vt rē venditam possit recuperare quando inter ipsum & emptorē fuit factū pactum vt reddito pretio emptor rem restituere teneatur, vid. glos. 1. l. 42. tit. 5. par. 5.
Et an tale ius possit alijs credi & an transferat ad hæredes licet de hoc nihil fuerit dictum, vide ibid. in gl. 2. & 3.
Et an emptor in casu supradicto liberetur præstando interesse & quando sic, vide ibid. in gl. 4.
Et an si in contractu fuit dictum quod teneatur reddere non tamen quod teneatur reuendere an adhuc emptor reddere cogatur, vid. d. gl. 4.
Redditio pignoris an inducat debiti liberationem si a creditore fiat, vid. gl. 2. d. 40. tit. 13. par. 5. per tex. ibi.

Universidad de Deusto
Biblioteca

REDIBITIO non datur propter vitia animi & an propter dolum venditoris qui cum sciret vitium rei illud tacuit & an detur pro parte vel pro libro corrupto vel pro iumento, vi. gl. 3. l. 64. & gl. 1. & 2. l. 65. ti. 5. p. 5
Redibitio pro quibus vitijs detur, vide gl. 3. cum alijs ibi. d. l. 65. & an debeat fieri cum fructibus, vide gl. 6. ibi.
Et an facta redibitione fiscus teneatur reddere gabellam, vid. ibidem in glossa. 6.
REDIBITORIA actio, vide in verb. ACTIO redibitoria.
REDIMENS vexationem quid debeat probare & quod dedit ob redimendam vexationem potsit repetere, vide gl. 1. l. 3. tit. 17. par. 1.
Redimere volens vexationem si propter hoc aliquid dedit iudici an cum mala conscientia illud facere videatur, vide gl. 6. l. 26 tit. 22. par. 3.
REDITVS REGALES quales sint & quid de red itibus portuum, vide gl. 1. cum sequentibus. l. 11. tit. 28. par 3.
Reditus regales ideo reijbus conceduntur vt commode viuere possint & vt ad iniquitatem manus non extendatur, vide gl. 7. l. 1. 1. tit. 28 p. 3.
Reditus regales præferibi vllo tempore non possunt & an immemorialis, vide gl. 4. l. 6. tit. 29. par. 3.
Et ex quibus parantur rebus sacris, vide ibidem.
Et quid si præferibens iuuetur consuetudine, vide dictam glossam. 4. dicæ. l. 6.
Reditus regales qualiter quis emere videatur, vide gloss. 4. in medi. l. 34. tit. 5. par. 5.
Reditus salinarum an possint acquiri præscriptione immemoriali, vide gl. 5. l. 6. tit. 29. par. 3.
Et an ex reditibus ciuitatis castellum refici & reparari possit, vide gl. 7. l. 20. tit. 32. par. 3.
Reditus beneficiorū vacantium infra decennium si certo operi deputentur si beneficium vacet in fine decēnij an fructus talis beneficij illi operi debeantur licet decennium sit elapsum, vide gl. 3. l. 26 tit. 11 par. 4.
Reditus qui ex lupanari percipitur an iustus vel iniustus sit, vid. glo. 1. in proœmio tit. 12. par. 4.
Reditus ciuitatum supra, vide in verb. proprij ciuitatum.
Redditus villarum & alia iura an veniant in maioria quando aliquis de licentia regis ilam facit in filium maiorem dando illis iurisdictionem tantum & an tunc reditus etiam veniant, vide glossam. 4. l. 9 titulo. 4. par. 5.
Reditus qui semper crescunt processu temporis & ideo locatio ad longum tempus est damnosa, vide gl. 4. col. 2. l. 2. tit. 8 par. 5.
Reditus ecclesiarum voluptuose consumens an teneantur ad restitutionem, vide supra in verb. Clerici, & verbo, Fructus.
Reditus ecclesiæ monachis subiecti an ipsi in propriam possint convertere vtilitatem? vide gl. 6. l. 5. tit. 12. par. 1.
Redditus ecclesiarum deputati ad fabricam non possunt expendi pro ecclesiæ ornamentis, vide gl. 4. l. 24. tit. 32. par. 3.
REDDITVS DE TERRA qui dicantur & quantum tēpus durent & an transeant ad filios, vide glossam. 1. legis. 2. per. text. ibi. titulo. 26 partita quarta.
REAEDIFFICAEE & an si reædificaretur res cui fuerat priuilegium concessum duret & tunc tale priuilegium ibi, vid gl. 3. col. 9. q. 19. l. 32 tit. 9. par. 6.
Reædificare castra vetera non est licitum sine principis authoritate, vide, in. d. q. 19.
REEMPTIO dicitur secunda venditio, vide gl. 6. in medio. l. 29. titul. 8. par. 5.
REFECTIO instrumenti perditi petens aliquis quod fiat ei quando & qualiter fieri debeat, vide gl. l. 10. tit. 19. par. 3.
Et an amissio instrumēti cuius refectionem petit probetur per solum iuramentum & quando non, vide gl. 7. ibidem.
REFICERE pariter an teneantur ille qui seruitutem rigui immittendi debeat & an idem sit dicendum in debente seruitutem oneris ferendi. vide gl. 2. l. 2. tit. 31. par. 5.
Reficere riuos siue canales an teneatur ille cui seruitus aquæductus debetur, vid gl. 2. l. 4. ibid.
Reficere domum qualiter vsufructuarius teneatur, vide gl. 1. 2. & 5. l. 4. titul. 31. par. 4. per. text. ibi.
Reficere pontem vel illum de nouo facere qui vicini ad hoc teneantur, vide gl. 3. l. 20. tit. 32. par. 3.
Et quid si ad aliquam refectionem per statutum ciuitatis tenetur ad vnā partem & districtus in duas an si ex hoc pars grauetur possit reclamare, vide gl. 8. d. l. 20. tit. 32. par. 3.
Reficere castra vetera an possit quis sine principis authoritate, vid gl. 3. col. 9. q. 19. l. 32. tit. 9. par. 6.
Reficere & an & quando ad refectionem teneatur renuntians vsui aquæ fontis, vide gl. 8. l. 2 6 tit. 32. par. 3.
Reficere pariem vel totam ecclesiam an teneantur laici & quando, vid. gl. 4. l. 24. tit. 32. par. 3.
Reficere an teneatur & qualiter ille qui non habet vnde reficiat, vid. gl. l. 25. tit. 32. par. 5.
Reficere non tenetur dominus domum in totū destructam neque denuo reficere compellitur nisi in aliquibus casibus. vide gl. 2. d. l. 25.
Reficere an possit socius rem communem sine eo quod illud alijs nuntiet vt ab eis expensas possit recuperare, vide gl. 2. l. 26. tit. 32. p. 6.
Et quid si hoc non fecit sed fumus in dubio an suo vel communi nomine fecerit, vide ibidem.
Et quid si faceret animo vsurpandi totam illam rem sibi, vide ibidem in glossa. 5.
REGALIA in donatione generali non veniunt nisi expresse dicatur, vide gl. 1. 6. l. 5. tit. 15. par. 2. & gl. 5. l. 8. tit. 2 6. par. 2.
Regalia princeps nemini concedere potest quia est in successorum præiudicio, vide gl. 3. l. 4. tit. 26. par. 2. & gl. 1. l. 28. tit. 11 par. 3.
Regalia & ea quæ sunt supremæ iurisdictionis non veniunt in generali concessione gl. 2. col. 2. in prin. l. 6. tit. 25. par. 4.
Regalia quæ sunt, vid. gl. 1 2. per tex. ibi. l. 2. tit. 1. & gl. l. 15, tit. 15. & gl. l. 9 per tex. ibi. tit. 4. par. 5.
Regalia an a rege alicui concedi possint ad tempus vel in perpetuum, vide gl. 9. l. 9, per tex. ibi. tit. 4 par. 5.
Regalia si ab aliquo possideantur an possidens titulum ostēdere debeat & quan lo & an si non ostendat compellatur restituere, vide glo. 9. l. 9 tit. 4. par. 5.
REGES hispaniæ principaliter & alij omnes reges defendere debent ecclesiam & quid si sine causa auxilium illi denegent, vide gl. 2. in proœmio tit 14. par. 1.
Reges eorum habuere pro administranda iustitia glossam. 4. l. 1. titul. 1. par. 3.
Reges dicuntur tot habere domicilia quot terras habent ad eorum mansionem paratas & ita in pascuis communibus habentur vr ciues, vide gl. 9. l. 9. tit. 28 par. 3.
Reges ipsi soli possunt creare possint alij vero non nisi de ipsorum mandato, vide gl. 1. l. 1. tit. 21. par. 2. & gl. 2. l. 1. tit. 25. par. 4.
Reges osculantur in manu Papa in pede, qui in hoc osculo tempore antiqui sunt, vide gl. 3. & 4. l. 1. tit. 15. par. 4. & gl. pen. l. 4. tit. 5. par. 1.
Reges an possint homines suos stipendiarios alterius facere ita quod trahant in eius dominio, vide gl. 3. l. 9. tit. 4. par 5.
Reges quando de facto rem tollunt emptori a ipse emptor de euictione venditorem conuenire p ssit, vi. l. gl. 2 & 5. l. 37. per. text. ibi. ti. 5. par. 5
Regis sine maxima causa noua vectigalia instituere non debent & an aliter faciendo peccent, vide glo. 6. l. 9. tit. 7. par 5.
Reges si de nouo collectam imponant subditis verum ex hoc inducitur obligatio naturalis, vide gl. 4. l. 5. tit. 12. par. 3.
Et vide alia in verbo REX &c. princeps.
REGINA milites creare potest, vide gl. 2. l. 1. tit. 25. p. 4. & gl. 1. l. tit. 11. par. 2.
Regina est domina regni & licet vno nubat ipse regnum non administrabit nisi quantum ipsi promiserit gl. 9. in fi. l. 1. tit. 1. par. 2. lactus vide per gl. 4. l. 9 ibid.
Regina succedens in regno iurisdictionem administrat & omnia iura regni, vid. d. gl. 4.
Regina attentans fornicare an puniatur eo modo ac fivere fornicaller, vide gl. 1. d. l. tit. 14. par. 2.
Regina habet ea priuilegia quod & rex, vid, gl. 8. per tex. ibi in l. titul. 14. par. 2.
Regina si sit furiosa an regni sui administratio ad regē pertineat an vero sint dandi curatores vel per eos regnum regatur gl. 5. l. 3 tit. 15. par. 2.
Reginæ an possint in integrum restitui si lædatur, vi. gl. 2. in fi. l. 20. tit. 19. par. 6.
REGIMEN melius exercetur per vnum quam per plures, vi. gl. 5. l. 7. titul. 1. par. 2 per illum tex. ibi.
REGISTRATOR an teneatur edere registrum ad mandatum iudicis & quid plus, vide gl. 7. cum alijs ibi. l. 8. tit. 19. par. 1.
REGISTRVM an sit de substantia, vid. gl. l. 1 3. titul. 18. par. 3. & de ipsius vtilitatibus, vide gl 3. & 2 l. 8. tit. 19. par. 3.
Et de authoritate regis ti, vid. gl. 2. l. & 4. d. l. 8.
Et an literæ gratiosæ debeant registrari vide dictam glossam secundam dict. l. 8.
REGNICOLAE possunt regem eligere deficiente successore languinis hoc de iure gentium, vide gl. 2. l. 9. tit. 1. par. 2.
Regnicolæ, vide in verb. Naturales regni.
Regnum vtrum diuisit in potem dari quod non, vide glo. 9. in fi. l. 1. tit. 1. par. 2.
Regnum vtrum possit diuidi per regem inter suos filios, vid. gl. 10. col. 5. in fi. l. 2. tit. 15. par. 2.
Regnum cui debeatur ex consanguinei si reges sine filijs mortui sint in æqualigradu, vide gl. 8 col. 4. in prin. d. l. 2.
Regnum an debeatur dari in habili demenți & cui? si ex accidenti effectus sit demens, vide gl. 19. in prin. l. 2. tit. 15. par. 2.

Regnum

Regnum per quos debeat gubernari si rex minor sit, vi. gl. 1. per tex. ibi. & ibidem.
Regnum perquem gubernari debeat si regina sit furiosa & habeat maritum, vide gl. 5. l. 1. tit. 15. par. 2.
Regnum non est feudum neque regitur more feudi sed ab ipso feuda proueniunt, vide gl. 1. col. 2. in princ. l. 4. tit. 15. par. 2.
Regnum bene habet fundatam intentionem suam quoad dominium ciuitatum villarum & castrorum, vide gl. 1. l. 1 tit. 18. par. 2.
Regnum debet habere decem vel vndecim ciuitates saltim & vnum metropolitanum, vide gl. 1. l. 3. tit. 19. par. 2.
Regnum si deferatur ab aliquo naturali qui trāsiulit se in aliud regnum ibidem constituendo domicilium an in regno illo deserto ipse beneficia habere possit vel gaudeat priuilegijs regni deserti, vid. gl. 2. d. l. 5. tit. 24. par. 4.
Regnum si alicui detur in feudum simul cum dignitate & iurisdictione an illud sit transmissibile ad hæredes, vide gl. 13. l. 6. tit. 26 p. 4.
REGVLA monachorum ponens certam formam circa professionis actum an debeat dici ilam fore substantialem, vide gl. 5. l. 88. titul. 18. par. 1.
Regula qui prior est tempore &c. an procedat in pignore prætorio, vid. gl. 4. in prin. l. 9. tit. 15. par. 5.
Regula quid sit & ab ea non est discendum nisi cum reperitur fallentia, vide gl. 1. & 2. per tex. ibi. in summa tit. 34. par. 7.
REINFEVDATIO quando ab ecclesia fit an debeat fieri interuenienti eius eisdem solemnitatibus quæ interuenire debent in alienatione rerum ecclesiæ & quid si rei in feudatio fiat in descendentes, vide glo. 4. in prine. l. 3. tit. 26. par. 4.
Reliquid si ecclesia rem incultam dedit in feudum & postea culta ad eam redierit vel quid si ecclesia fuit effecta pauper an cum illa re remanere possit licet descendentes reinfeudationem petierint, vide ibid.
REITERARI non debet baptismum si de eo constat, vide gl. 1. l. 9. tit. 4. par. 1.
Reiterare & plura de reiteratione actus, vide per glo. 7. l. 3. titulo. 12. par. ita. 5.
Rei confessione geminata extraiudiciali possit quis puniri ac si facta esset in iudicio siue facta fit in ciuilibus siue in criminalibus, vid, d. gl. 7. d. l. 3.
REIVENDICATIO an possit concurrere cum actione ad exhibendum & an res possit vendicari ante quam exhibeatur si est mobilis, glo. 1. & 6. l. 16. tit. 2. par. 3.
Rei vendicatio an detur præscribēti cum mala fide rem per triginta annos & quando, vide gl. 5. l. 21. tit. 29. par. 3.
Rei vendicatio an detur agnatis profeudo recuperando non obstante quacunque temporis longitudine, vide gl. 3. col. 1. in. q. 2. l. 10. tit. 26 in par. 4.
Rei vendicatio an detur commodatario qui domino rei commodatę pretium pro re commodata & perdita soluit vide glo. 1. l. 8. titulo secundo. par. 5.
Rei vendicatio an detur donanti aliquid alicui sub modo quādo modus non seruatur, vide gl. 3. l. 6. tit. 4. par. 5.
Rei vendicatio an detur venditori contra secundum emptorem quando interuenit pactum vt venditore offerente pretium res sibi reddatur, vide gl. 7 &. gl. 10. l. 42. tit. 5. par. 5.
Reiquid si emptor rem habuit a pluribus venditoribus an vno offerente pretium totum vel partis suæ cogatur emptor rem sibi restituere, vid. & gloss. 7.
Rei vendicatio an detur domino pecuniæ ex qua res empta fuit cuiuscūque sit pecunia, vide gl. 8. & alias glossas ibidem in. l. 49. titulo. quinto par. 5.
Rei vendicatio potemior est quam actio publiciana, vid. gl. 8. l. 50. tit. 5. par. 5.
Reivendicatio an detur filio contra possessores suorum bonorum aduentitiorum quæ a patre vendita fuerunt nulla prius facta discussione in bonis patris sui, vide per gl. 9. l. 24. tit. 13. par. 5.
RELATIO qudāo ad principem mitti debeat & quando non, vide gl. 4. l. 7. tit. 18. par. 3.
Et qualiter ei debeat mitti ista relatio & aliqua in hoc, vi. gl. 4. 5. & 6. l. 11. tit. 22. par. 3.
Relatio quando fieri debet, debent tempore quo fit partes esse præsentes qui si taceant consentire videntur, vide gl. 5. l. 11. tit. 22. par. 3.
Et quid si cum fit in actis partes differant in pūcto formando quid faciet iudex, vide ibid.
Et quid si facta principi relatione ante quam ipse respondeat iudex ferat sententiam an valeat, vide ibid. in gl. 6.
Relatio clausulæ generalis in principio vel in medi vel in fine instrumenti posita quando licite ad omnia fiat, vide gl. 4. d. l. 9. tit. 7. part. 6.
RELAPSVS statim sine aliqua audientia debet curiæ seculari tradi, vi. gl. 8. l. 60. tit. 6 par. 1.
Relapsi statim tradi debent iudicibus secularibus sine aliqua audientia etiam si continuo pœniteant & ad fidem redeant & quando dicantur continuo seu confestim redire, vide glossam 3. colum. 1 & 2. l. 2. tit. 26 par. 7.
RELAXATIO sub fideiussoribus an possit fieri carcere sto quando pœna corporalis non venit imponenda, vide gl. 5. l. 2 6 tit. 23. par 3.
RELAXARI sub fideiussoribus quando possit de crimine accusatus, vide gl. 4. & 5. l. 16 tit. 1. par. 7. & ibi. vid. quid de capto de mandato regis vel ad literas alterius iudicis.
Relaxari non debet iniuste captus si ex aliquibus postea captura iustificatur, vide gl 1. in fi. l. 1. tit. 29. par. 7.
RELEGARE & de triplici relegatione, vide remissiue per gl. 3. l. 3. tit. 18. par. 4.
RELEGATIO debet esse perpetua quando relegatus frangit exilium & quando tantum debet duplicari, vide glo. 4. l. 10. per tex. ibi. titulo. 31. par. 7.
Et quod tempus debeat duplicari an omne vel tantum quod deficit, vid. ibidem in gl. 5.
Et cui incumbat probatio quod relegatus fregit confinia vel relegationem, vide ibidem, in glo. 7.
Et de ipsius pœna, vide ibid. in gl. 8. per tex. ibi.
RELEGATVS post mortem an possit duci in ciuitatem ad sepulturam vide gl. 2. l. 3. tit. 18. par. 4.
Relegatus an dicatur habere domicilium quo ad munera & honores in loco in quo sunt bona, vide ibid.
Relegatus non est ita in capax sicuti deportatus vel damnatus in metallum, vide gl. 3. l. 15. tit. 9. par. 6.
Relegatus quis dicatur & an in relegatione perpetua veniat bonorum ad emptio, vide gl. 10. l. 4. tit. 31. par. 7.
Relegatus ad tempus vel in perpetuum si exilium frangat qua pœna veniat puniendus, vide gl. l. 10. per tex. ibi. tit. 31. par. 7.
Et an iudex inferior possit rollere vel indulgere exilium, vide ibidem in glossa. 3.
Relegatus si cum esset in relegatione confinia rupit vel aliter delinquit an carcerari possit & ibidem possit exilium complere, vide ibidem in glossa. 4.
Et quod tempus debeat frangenti exilium seu relegationem duplicari, vide ibid. in gl. 5.
Et cui incumbat probatio quod relegatus fugit confinia, vide ibidem in glossa. 7.
RELICTVM hospitali ab episcopo non approbato sibi non acquiritur sed episcopus distribuit inter pauperes, gl. 2. d. l. 1 tit. 12. par. 1.
Relictum ecclesiæ pro sepultura tacite videtur ademptum si alibi eligat sepulturam, vide gl. 5. l. 5. tit. 13. par. 1.
Relictum ab aliquo vt ibidem fiat hospitale filius locum illum pro sua legitima sibi eligere non potest si alibi sibi consuli possit, vide gl. 4. l. 1 tit. 15. par. 1.
Relictum fratribus vt quotidie missa dicatur si cessauerint an ab eis legatum remoueatur & cui applicetur an hæredi, vide glo. 4. l. 6. tit. 16. par. 1.
Relictum alicui pro studio non debet dari excedenti. 25. annum quando persona non fuit specialiter nominata, vide gl. 2. l. 4. tit. 7. par. 2.
Relictum filio spurio cum capere possit non valet vide gl. 10. col. 4. vers. quid autem. l. 2. tit. 15. par. 2.
Relictum mulieri pro dote an statim debeatur an vero speretur tempus nuptiarum, vide glo. 2. l. 12. tit. 11. par. 4.
Relictum ciuibus an in telligatur relictum ciuitati & quando, vid. glo. 3. l. 9. tit. 7. par. 5.
Relictum alicui tanquam pauperi si in veritate diues sit & hoc relinquēs ignorabat an illud sibi debeatur, vide glossam. 4. in. fine. l. 21. titulo. par. 6.
Relicta in testamento an debeantur quando in eo hæres institutus non fuit & an requiratur quod venientes ab intestato adeāt hæreditatem vide gl. 4. in proœmio tit. 3. par. 6.
Relictum sub conditione vel modo impossibili de natura, vel de iure an debeatur & quando vide gl. 2 cum alijs ibi. l. 3. tit. 4. par. 6.
Et an illud quod relinquitur sub tali conditione vel modo impossibili de iure debeat conuerti in aliud quod sit iustum & honestum, vid, gl 5. ibidem.
Relictum sub aliqua conditione casuali potestatiua vel mixta quando debeatur impleta vel non impleta conditione, vide gl. l. 6 7. 8. 9. 10. 11. & 14. tit. 4 par. 6.
Relictum sub casuali conditione an debeatur si cum hæres velit conditionem adimplere non potuit, vide gl. l. 14. suprad.
Relictum sub modo an debeatur si modus casu fortuito deficiat & quid relicto sub conditione si casu pereat, vide gl. 4. & 5. ibid.
Relictum omnibus hominibus alicuius ciuitatis an ipsis vel ciuitati relictum videatur & quid in similibus, vide gl. 6. l. 24. tit. 5 par. 6.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Relictum iure legitimæ vel iure falcidiæ an videatur relictum iure institutionis, vide gl.2.in fi.l.5.tit.8.par.6.

Relictum alicui si alius eiusdem nominis reperiatur & illud etiam prætendat quis præferri debeat, vide gl.1.l.9.tit.9.par.6.

Relictum alicui in genere an & quando sibi debeatur & cuia sit rei electio vide gl.l.23.per tex.ibi.tit.9.par.6.

Relictum ad pias causas quando aliquid dicetur vt priuilegio muniatur vide gl.2.l.4.tit.11.par.6.

Relictum filio spurio cum capere possit an teneat, vide glo.5.l.10.titu.13 par.6.

Relictum spurio vel alias incapaci palam penes quem remanere debeat vide gl.7.l.10.tit.13.& gl.l.17.per tex. ibi.tit.7.par.6.

RELIGIO & an religionem seruare debeat qui ad præsentandū tantum habitum susceperit, vide gl.1.l.36.tit.6.par.1.

RELIGIOSA LOCA an gaudeant inimunitate ecclesiarum in præscriptionibus, vide gl.4.l.26.tit.29.par.3.

RELIGIOSVS obedientiam præscribere nunquam potest, vide glo.2.l.30.tit.7.par.1.

Religiosus cui data fuit cura animarum illud quod ibi acquirit cui acquirat, vide gl.4.l.26.tit.7.par.1.

Religiosus factus episcopus an a religione monachali sit liberatus & ab abbatis potestate, vide gl.7.l.26.tit.7.par.1.

Religiosus curam animarum habens an sit solutus a regula monachali & in quibus & quid in esu carnium, vide glosl.1.3.&.4.l.26.titulo.7. par.1.

Religiosi quando possint promoueri ad regimē alicuius ecclesię & quid si tunc superior nolit, vide gl.2.l.25.tit.7.par.1.

Religiosus curam animarum habere non potest & quando sic & an tunc abbas teneatur sibi dare socium monachum, vide glosl.1.l.24.titu.7. par.1.

Religiosi proprium habere non possint & quid si habeant aliquam administrationem & an de licentia prælati possint habere, vide gl.2.l.12. tit.6.par.1.

Religiosus nec pœnitentiam ponit nec baptizat nec prædicat nec aliud pertinens ad curam animarum exercet sine episcopi licentia, gl.2.l.21. tit.4.par.1.

Religiosi an & quando in eodem genere peccati plus peccent quam laici & quando minus, vide gl.8.in med.l.25.ibid.

Religiosum non est iniungenda pœnitentia ieiunij in scandalum fratrum licet puniri possit in abstinentia ciborum, vid.d.gl.8.

Religiosorum excellus, vide per.d.gl.8.in fine.

Religiosi illaniando se & faciem suam in secundo peccat mortaliter, vid. gl.1.l.43.tit.4.par.1.

Religiosi consequuntur indulgentias per eas tamen nō minuit pœnitentia eis imposita in capitulo, vide gl.1.l.46.ibid.

Religiosi non debent claustrum exire pro indulgentiis. vide ibid.

Religiosi an compellantur ire ad synodum, vide glossam fin.l.16. titu.5. par.1.

Religiosi post factam professionem etiam si ordinati non sint tenentur ad horas canonicas recitandas, vide gl.1.ad fin.l.34.tit.6.par.1.

Religiosi an dicantur qui eo animo mirauerunt ne amplius inde exirent etiam si professionem non fecerint, vide gl.3.l.7.tit.7.pa.1.

Religiosi quando possint de vna religione ad aliam transire, vide gl.2 3 & 4.l.9.tit.7 par.1. & ibi an destrictiori ad laxiorem.

Religiosus petita licentia licet non obtenta ad arctiorem religionem trāsire potest, vide glo.4.d.l.9.& quid debeat facere ante quam licētiam petat. vide gl.5.ibid.

Religiosi possunt in vno casu de strictiori ad laxiorem transire religionem, vide per gl.3.l.10.tit.7.par.1.

Religiosi an gaudeant priuilegio ecclesiarum si ibidem confugerint propter delictum, vide gl.1.l.4.tit.11.par.1.

Religiosus locus & locus facer idem sunt & an conuertantur, vid.gl.1.l.1 tit.12.par.1.

Religiosi an teneantur ad exequias mortuorum & episcopo mandante ire teneantur illuc, vide gl.9.per tex.ibi.l.2.tit.12.par.1.

Et an possint compelli ad faciendam processionem & quando, vid.ibid.

Religiosi quæ iura habeant in ecclesijs per ipsos de nouo costructus, vid. gl.2.cum aliis ibidem, l.5.tit.12.par.1.

Religiosi quibus de nouo conceditur ecclesia & illis subiicitur non possunt ad libitum eius antiquum statum alterare nec possessiones mutare, vide gl.5.d.l.5 tit.12.par.1.

Et an reditus talis ecclesiæ sibi subiectæ possint monachi conuertere in suam vtilitatem, vide ibid.in gl.6.

Religiosus an possit sibi eligere sepulturam, vide glossam.5.l.5.titul.13. par.1.

Religiosus an possit præsentari per patronum de licentia sui prælati ad beneficium curatum, vide gl.3.ad fi.l.5.tit.15 par.1.

Religiosi priuilegiati seu non ex quibus debeant præstare decimas vel non & an ex hortis, vide glossas.l.4.titul.16.part.1.& gloss.l.quinæ. ibidem.

Religiosi an & quando eleemosinas facere debeant, vide gl.2.3.&.6.l.titt.21.par.1.

Religiosi an possint esse iudices arbitri si ante religionem susceptam fuerunt electi, vide gl.4.l.28.tit.4.par.3.

Religiosi an in feudis possint succedere, vide gloss.in.l.6.titulo.16.partis quarta.

Et quid si feudatarius exeat infra annum professionis, vide ibid.

Religiosus an possit esse depositarius & qualiter contea eum agatur, vide gl.4.l.3.tit.1.par.5.

Et an abbas teneatur si viderit res penes monachum depositas subtrahi vel perire si illud obuiare potest & non facit, vide ibid.

Religiosi si non habent locum ad habitandum congruentem an possint compellere vicinos vt vendant sibi loca eis condecentia, vide gl.1.l.3 tit.5.par.5.

Religiosus non debet fideiubere & quid si illud fecerit, vid.gl.1.l.2.tit.12 par.5.

Religiosus an & quando & qualiter & de quibus testamentum facere possit, vide gl.1.l.17.per tex.ibi.tit.1.par.6.

Religiosus si intra annum probationis decesserit an bona sua applicentur monasterio vel consanguineis succedentibus ab intestato, vid.gl.1 ibidem.

Religiosus si post ingressum religionis inde recedat an bona sua applicētur monasterio vide ibid.in gl 5.

Et an monasterium in quo filius alicuius decessit excludat ascendentes legitimos in bonis religiosi, vide gl.6.ibid.

Religiosus an possit esse executor testamentarius cum licentia superioris vel sine ea & quando. vide glossam quartam.l.12.per tex.ibi.titulo.19 par.6.

Et pro religiosis semper est præsumptio ad bonum vide ibidē glossam. 5.per tex.ib.

Religiosus an possit esse curator alicuius minoris, vid.gl.1.l.14.per tex. ibi tit 16.par.6.

Religiosus si ab aliquo iniurietur quis actionem iniuriarum intentare possit, vide gl.4.l.9.tit.9.par.7.

RELINQVENS animalia languentia in deserto an videatur ea habere velle pro de relicto, vide gl.1.l.49.tit.28.par.3.

Relinquens aliquid vt indefiat ecclesia an possit apponere conditionem quod talis sit rector gl.5.in fi.l.pen.tit.15.par.1.

RELIQVIAE sanctorum, &c. vide glossl.per texte.ibi.in.l.65.titulo.4. par.1.

Reliquiæ an in altare consecrato immitti debeant, vide gl.8.l.12.tit.10. par.1.

REMEDIVM attentari quale sit & de prærogatiuis huius remedii & quod sit magis vtile illud intentare quam inter dictum vnde vi, vide gl.gl.1.27.tit.23.par.3.

Remedium attentati an habeat locum cōtra tertium possessorem & quando, vide gl.8.l.27.tit.23.par.3.

Remedium attentati an competat quando petenti obstat notorius defectus proprietatis, vide gl.8.l.27.tit.23.par.3.

Remedium attentati an cesset vbi causa fuit commissa appellatione remota, vid.d.gl.8.in fi.

Remedium.l.2.C.de rescindenda venditione in quibus contractibus locum habeat & quando, vide gl.4.l.56.tit.5.per.5.

Et an h beat locum in permutatione beneficiorum vel quando res venditur a procuratore, vide ibid.

Remedium.d.l.2.quando neque intentari neque allegari possit. vid.d.gl. 4.post medium cum aliis glosis ibid.

Et quod tempus inspici debeat ad hoc vt remedium.d.l.2. competat an tempus contractus vel præsens, vide ibid.gl.5.

Et an cum res ita restituitur debeat cum fructibus restitui, vi. gl.8.d.l.5 tit 5 par.5.

Rremedium.d.l.2.quod datur venditori ad supplementum veri pretii an ipsi vel emptori competat quando res fuerit mortua vel multum deteriorata, vide gl.10.d.l.56.

Et quid si sit ab emptore vel venditore factū iuramentum de non veniendo aduersus contractum venditionis & quid si iurans sit minor.14.annis & quid in maiore.25.annorum & si læsio sit enormissima, vid.ibid. in glo.12.

Remedium.l.2.C.de rescindenda venditione an possit a contrahentibus renuntiari, vide gl.12.in med.d.l.56.

Remedium quod debitori datur vt vnum soluat pro alio quando quod debet soluere non potest an ab ipso renuntiari possit, vi.gl.3.l.3.tit.29 par.5.

Remedium.l.2.C.de rescindenda venditione an detur quando quis fuit in transactione enormissimæ læsus & quid in muliere vel rustico, vide gl.2.l.34.tit.14.par.5.

Remedium

penedium.1.finalis.C.de edicto diui Adriani tollendo quibus quando & qualiter detur, vide glo.1.cum aliis ibi.l.2.tit.14.part.it.6.vbi plura adhoc.

Remedium carbonianum cui & quando detur de hoc, vid.inverb.CARBONIANA bonorum possessio:

Remedium.l.2.C.de rescindenda venditio an excludatur per iuramentum minoris, vide gl.8.l.1.tit.19.par.6.

REMISSIO criminis vt valeat causa & quælibet facti qualitas ibi exprimenda est, vide gl.5.l.18.tit 18 par 3.

Remissio pœnæ quæ parti applicari debet an valeat si a principe fiat, vide gl.8.l.11.tit 25.par.4.

Remissio mercedis an fieri debeat inquilino pro rata temporis quod sibi deficit quando dominus illum ex iusta causa expellit ante tempus, vide gl.7.l.6.tit.8 par.5.

Remissio quomodo nec propter sterilitatem in vrbanis agris & quomodo sterilitas hæc peruenire possit, vide gl.1.l.22.tit.8.par.5.

Remissio an habeat locum quando conductus fuit facta ad longum tempus vel si merces soluatur in pecunia, vide ibi gl.2.

Et an quando merces soluitur in pecunia dicatur proprie locatio vel contractus innominatus, vide ibidem.

Remissio pro omnibus casibus fortuitis locus sit remissioni propter sterilitatem, vide ibidem in gl.3.

Et quid si casus fortuitus præcedit locationem an tunc excusat a præstatione pensionis, vide ibidem in gl.4.

Remissio mercedis propter sterilitatem adhoc vt habeat locum requiritur quod colonus colligat dimidium partem fructuum eorum scilicet qui soliti erant colligi, vide gl.8.d.l.22.tit.8.par.5.

Et quid si fructus consistebant in frumento & oleo & vnum perdatur aliud vero non, vid.d gl 8.

Et qualis esse debeat ista sterilitas, vide gl.9.ibidem.

Remissio mercedis non habet locum propter sterilitatem talem quādo colonus non erat solitus decimas soluere quia creditur venisse propter illam causam, & ideo tanquam culposus non liberatur, vide ibidem glo.10.

Remissio an habeat locum quando fructus ipsimet de per se fuerunt consumpti, vide gl.12.d.l.22.tit.8.par.5.per tex.ibi.

Et an sterilitas vnius anni debeat compensari cum vbertate alterius, vide gl.2.l.23.per tex.ibi.tit 8.par.5.

Et an idem sit siue fit annus vbertatis immediate sequens siue veniat interpollatus, vide ibid.in gl.3.

Et an colonus teneatur ad maiorem pensionem quando res sibi conducta aliquo fortuito casu fuit augmentata, vide ibid.in gl.6.

Remissio pensionis an habeat locum quando res ex qua census debetur fuit combusta vel aliter destructa, & quid si remansit area vel si talis res a flumine vel a mari mādetur vel ab hostibus occupetur ita vt nul li fructus percipi possint, vide gl.9.&.11.l.28.tit.8.par.5.

Remissio pœnæ vel damni an inducatur ex eo si clicet quod quis recepit promissum sibi factum & de damnis & interesse tunc nihil dixit, vide gl.6.l.13.tit.11 par.5.

Et an in generali remissione veniat dolus, vide glossam.5.l.30.titulo.11. par.5.

Remissio pignoris per creditorem facta an induat debiti liberationem vide gl.2.l.40.per tex.ibi.tit 13.par.5.

Remissio delinquentis non solum fieri debet si aufugiat ad iudicem loci delicti, sed etiam ad iudicem domicilij vel prorogatæ iurisdictionis, vide gl.1.2.3.&.4.l.18.per tex.illum ibi.tit.1.par.7.

Remissiones delinquentium locum habent in iudicibus qui sub alia remissiones delinquentium locum habent in iudicibus qui sub vni superiori non in alijs qui non subsunt, vide gl.4.d.l.18.tit.1. par.7.& gl.2.l.1.tit.29.par.7.

Remissio iniuriæ ex quibus præsumatur, vide gl.2 3.&.4.l.22.per text. ibi.tit.9.par.7.

Remissio an habeat locum in hæreticis in vno loco delinquentibus si alibi reperiantur, vide gl.2.l.2.tit.2 6.par.7.

Et quid si iudex originis vel domicilij præuenit in citando iudex vero delicti præuenit in sententiando quis eorum erit potior, vide glo.2.d. l.tit.29.prr.7.

Et an remissioni locus sit postquam sententia condemnatoria lata fuit per iudicem loci domicilij vel alterius, vid.d.gl.2.col.2.

Remissio delinquentis cuius expensis fieri debeat, vide dictam glossl.2. col.3.q.2.

Remissio in leuibus delictis fieri non debet, vid.d.gl.2.ad fin.

Remissio præsens non tenetur militem delinquentem suo magistro remittere & quando sic, vide gl.5.cum aliis ibi.l.3.tit.29.par.7.

Remissio delictorum, vide in verbo, ABOLITIO, & in verbo, INDVLGENTIA.

REMOTIOR si alienatio maioris cōsentiret cū alius esset ante eū an ex hoc in aliquo præiudicetur si in illa maioria posita succedere velit & quid in proximiori, vid.gl.4.col 3.&.4.q.25.29 &.39.l.10.tit.26 p.4.

REMOVERI an possit iudex propter enormē delictum & quando de eo accusari possit, vide gl.1 per tex ibi.& gl.5.l.2.tit.1.p.7.

Remouere & an damnatus ex actione famosa descendente ex contractu sit ab officio removendus vel an teneant gesta per eum gl.4.l.8.tit 3 p.5.

REMOVENDVS est prælatus quem persequitur populus. Idem licet a superiori æquali sit in alio loco, vid.gl.14.in proœmio partitarum

Remotus ab officio propter turpitudinem in alios honores in loco sui originis admitti non debet, vide gl.3.l.5.tit.24.par.4.

Remouendus an sit ab officio damnatus ex actione famosa descendente ex contractu vel an teneant gesta per eum, vide gl.4.l.8.tit.3.p.5.

REMVNERARE dei et quis seruitia sibi facta & quare ad hoc homines teneantur, vide gl.4.l.2. per tex ibi.tit.27.par.2.

Remuneratio fieri debet secundum qualitatem facti præcedentis, vide gl.4. per tex ibi.l.4.tit.27.par.2.

Remuneratio terminorum est quid pulchrum & talis gratia est latissime interpretanda. & an in dubio præsumatur realis vel personalis, vide gl.1.l.5.tit.18 par.5.

Remuneratio non habet locum quando ex ea pater illam facit gravat legitimas filiorum, vide gl.8.l.8.tit.4 par.5.

Et si remunerando aliquis alicui donationem fecerit illam nunquam revocare poterit, vide gl.1.l.10.tit.4 par.5.

Et an donator cum rem donat in remunerationem seruitij ibi aliquam sentiat vtilitatem, vide gl.7.l.53.tit.5 p.1.5.

RENOVATIO debiti fit et sponte fieri per debitorem ad hoc vt præscriptio per ipsum interrumpatur. glo.4.l.29.tit.29.par.3.

Renouatio quando non valeat si non fit facta in scriptis & quando sic, vide gl.4.col.2.&.3.l.20.tit.8 par.5.

RENVNTIARE vel renuntiari potest aliqua defensio & quando, vide gl.3.l.11.tit.17 par.3.

Renuntiare videtur viam qui aliam elegit, glossl.ad finem.l.2.titulo.1. par.6.

Renuntiare non potest aliquis iuri quod ignorat sibi competere, glossl.2. l.14.tit.6.par.6.

Renuntiare non videtur quis iuri quod ignorat sibi competere, vid. gl.3. l.19 per tex.ibi.tit.6.par.6.

Renuntiare non potest quis hæreditati nondum sibi delatæ, & an possit illud facere per pactum, vide gl.4.d.l.19.tit.6.par.6.

Renuntiare an teneatur mulier Velleiano sub exhæredationis pœna quādo pro patre in carcere detento non fideiubet, vide glo.18 l.4.titul.7. par.6.

Renuntiare an possint aliqui iuri acrescendi, vide glo.6.ad fi.l.33.titu.9. par.6.

Reauntiare non potest filius alimentis quæ pater sibi debet, vi. gl.1.l.34. tit.34.pa.7.

Renuntiare an possit nobilis priuilegia sibi competentia ratione nobilitatis, vide ibidem.

Renuntiare an possit aliquis ius prohibitiuum, vide glossl.8. ad fi.l.5.tit.5. par.5.

Renuntiare an possit quis iuri prohibenti pactum legis commissoriæ apponi in pignoribus, vide gl.4.l.41.tit.5.par.5.

Et quid si illud sit iuramento firmatum, vide ibidem.

Renuntiare an possit contrahentes remedio legis. 2.C.de rescindendavēditione, vide per gl.2.in med.l.56.tit.5.par.5.

Renuntiare potest quis sententiæ pro eo latæ non solum per actum verbi, sed etiam per actum facti, vide gl.12.tit.10.par.4.

Renuntiari an possit per pactum contrahentium vt præscriptio in aliquo casu locum non habeat, vide gl.1.l.1.tit.29 par.3.

Et an idem sit stante lege Tauri qua disponitur quod iuri exequendi prescribatur decennio quod illud partes renuntiare possint, vide ibid.

Renuntiare sententiæ an videatur ille qui de nouo petit illud de quo habebat per sententiam, vid.d gl.2.d.l.6.tit.10.par.4.

Renuntiare an possit vxor constante matrimonio lucris quærendis pro sua parte & an talis renuntiatio valeat saltim facta ante contractum matrimonij, vide gl.3.l.5.tit.11.par.4.& gl.7.l.26.ibidem.

Renuntiare potest quis iuri & immunitati quā quis habet ex origine in quantū facit pro se seu in suū præiudiciū non tñ illud facere poterit in quantum est in præiudicium suæ ciuitatis originis, vide ibid. ad fin.

Renuntiare an possit quilibet debitor remedio sibi cōcesso vt vnum soluat pro alio quando illud quod debet soluere non poterat, vide glo.3 l.2.tit.42 par.5.

RENVNTIANS actiones suas amplius regressum non habet, & quid si per industriam aduersarij renuntiaret, vide gl.5.l.65.tit.18 par.3.

Renuntians omnes exceptiones sibi competentes quas renuntiasse videatur, vide gl.5.l.70.tit.18 par.4.

Renuntians sæculo totam regulam monachationis profiteri videtur, vid. gl.6.l.88.tit.18 par.3.

Renuntians vsui instrumenti quod pars dixit fallum an in alio iudicio idem faciat, & quid si renuntiet cum protestatione quod non intendit

fateri

Universidad de Deusto
Biblioteca

fateri instrumentum falsum an hæc protestatio aliquid valet, vide gl. 2.l.16.tit.18.par.3.
Renuntians vsuris quæ fontis an si in ea aliquid reparare necesse sit an ad colectam teneatur, vide gl.8.l.20.tit.30.par.3.
Renuntians beneficio suo fructibus iam maturis qualiter fructus ad illū pertineant & qualiter diuidentur, vide gl.3.l.26.tit.11.par.4.
Renuntians exceptioni non numeratæ pæcuniæ an intra biennium possit eo non obstante eam opponere, vide gl.8.l.9.tit.1.par.5.
Renuntians exceptioni non numeratæ pecuniæ post biennium an postea admittatur ad probandum contrarium si assumat in se onus probandi, & qui sit renuntiet in eadem charta, vide gl.9.ibidem.
Renuntian hæreditati an videatur renuntiasse tam ex testamento quam ab intestato, vide gl.1.l.18.tit.6.par.6.
Et quid si soror diu stetit quod partem suam non petijt a fratre suo an illum in illum renuntiasse videatur, vide gl.2.ibidem.
Et quid si renuntiauit suam partem in vnum ex fratribus an illud illi tantum vel omnibus fratribus prosit, vide gl.4.ibidem.
Renuntians hæreditati si postea pœniteat an illā reuocare possit & quando, vide gl.3.&.2.l.20.tit.6.par.6.& ibid gl.4.&.5.
Et quid si iste qui renuntiauit habet substitutum vel cohæredem vel res non est integra, vide ibidem in.d.gl.5.
Renuntians instrumento debiti quid tunc renuntiasse videatur & an debitum, vide gl.1.l.47.tit.9.par.6.
RENVNTIATIO beneficij sub spe vt alij detur si non deducatur in pactum non est simonia, gl.6.l.1.tit.17.par.1.
Renuntiatio testium non præcludit viam productioni antequam fiat testium publicatio, vide gl.1.l.34.tit.16.par.3.
Renuntiationes episcoporum recipit papa solus & ex causa, gl.4.l.5.tit.5. par.1.
Renuntiatio mulieris iuri hypothecæ quod habet in bonis mariti quando talis renuntiatio valeat, vide gl.3.l.58.tit.18.par.3.
Renuntiatio exceptionis in emptione rei facta scilicet quod nō dicet pretium non fuisse numeratum an valeat & an in eadem charta apponi possit & intra quod tempus ista exceptio pretij non numerati possit opponi, vide gl.4.l.65.tit.18.par.3.
Renuntiatio propri domicilij in solutione facienda fieri potest a debente vide gl.7.l.70.tit.18.par.3.
Renuntiatio appellationis per partes facta an teneat sicut pactū & quando de hoc, vide gl.6.l.3.tit.23.par.3.
Renuntiatio de non lucranda dote quam maritus lucrare potest per statum vel aliter an ipse illam facere possit, vid.gl.3.col.1.l.5.tit.11.pa.4. & gl.4.l.4.ibidem.
Renuntiatio spei certæ donatio dicitur, vide dict.gloss.3.column.prima. versic.2.
Renuntiatio lucrorum an habeat locum in marito vt ipse illa valeat renuntiare, vide ibidem.
Renuntiatio & ciues qui transtulit domicilium suum in alium regnum videtur propter hoc renuntiare priuilegijs & fauoribus concessis naturalibus illius regni neque ibidem beneficia habere poterit secus si in eodem regno domicilium mutet, gl.2.l.5.tit.24.par.4.
Renuntiatio feudi facta a vassallo quando valeat vel non & an illud sibi semper licitum sit, vide gl.5.l.7.tit.25.par.4.
Renuntiatio hypothecæ constituræ ad securitatē dotis an similis sit alienationi ita vt caliter renuntians puniatur pœna alienationis rei maioriæ ac si vere alienasset, vide gl.1.col.3.q.11.l.10.tit.26.par.4.
Renuntiatio successoris maioriæ in possessorem vt illam cui velit transferat an sibi damnificet vel alijs legitimis maioriæ successoribus, vide ibidem in.q.25.
Renuntiatio successoris de maioria quam sperat habere an teneat, vide ibidem in.q.26.
Renuntiatio exceptionis non numeratę pecuniæ an excludat debitorem vt non admittatur licet velit probare contrarium & an valeat si fiat in eadem charta qua obligatur & quid si fiat post biennium, vid.gl.8. & 9.l.9.tit.1.par.5.
Renuntiatio generalis casuum fortuitorum an teneat in contractibus, & iudicijs vt renuntianti non prosint quin teneantur, vide gl.10.ibidem & gl.1.l.2.tit.8.par.5.
Et qui sit in recipiente depositum & casus renuntiante, vide gl.4.l.4.tit.3. par.5.
Renuntiatio maioriæ in fratrem secundum per fratrem maiorem an teneat in damnum filiorum filij maioris, vide gl.1.in fi.l.8.tit.4.par.5.
Renuntiatio iuris prohibitiui an teneat, vide glossam.8.ad fin.l.5.titul 5. par.5.
Renuntiatio in tempestiua societatis an valeat & quando, vide gl.3.&.4. l.11.per tex.ib.tit.10.par.5.
Renuntiatio numquam trahitur ad cogitata, vide glossam.4.l.3.tit.12. par.5.
Renuntiatio velleyani per mulierem volentem fideiubere facta an teneat si prius de beneficio sibi competenti non fuerit certiorata, & quid si ille dixerit asserat notarius vel iuramentum interuenit, vide glo.l.3.titul.12. par.5.
Renuntiatio velleyani nulla est quando mulier fide iusserit pro marito, vide gl.6.ibidem.
Et quid si renuntiet coram test.bus instrumento non interuenie.te: an ista renuntiatio aliquid operetur, vide ibidem.
Et an fideiussores possint renuntiare beneficio diuisionis de quo in authentica hoc ita.C. de fideiussoribus, vide gl.4.in n.l.10.tit.12.par.5.
Renuntiatio hæreditatis tacita ex quibus perpendatur, vide gl.10.l.2.& gl.1.2.&.4.cum alijs ibi.l.18.ti..6.par.6.
Renuntiatio hæreditatis a descendentibus vel ascendentibus facta quando illis postea pœnitentibus non noceat, vide gl.2.3.4.&.5.l.20.tit.6. par.6.
Et quid in filio qui maioriam sibi delatam renuntiauit an postea in damnum vocati post cum pœnitere possit vel in quo vis alio habenti substitutum vel cohæredem vel vbi res integra non est, vide gl.5.d.l.20.
Renuntiatio maioriæ in vita possessoris ipsius facta in præiudicium vocatorum ad eam an valeat, vide gl.2.col.5.ad finem in.q.17.l.3.tit.11. par.6.
Renuntiatio matris quæ vult suscipere tutelam filij qualis esse debeat, & an sit necessaria solemnitas, vide gl.11.12.&.13.l.4.tit.16.par.6.
REORDINATVS an possit institui hæres ab aliquo, vide gl.6.l.1.tit. par.6.
REPARARE & eadem solemnitas requiritur in actu reparando quæ in faciendo, vide gl.3.col.10.q.21.l.32.tit.9.par.6.
Repellere an possit quis cauillationes & malitias aduersarij per alias leges, vide gl.8.l.28.tit.21.par.3.
REPETENS mutuum an possit ei obijci quod non erat dominus rei mutuatæ, vide gl.2.l.1.tit.1.par.5.
Et cui tunc incumbat probatio, vide ibidem.
REPETERE an possit quod errore factī soluit quis post sententiam absolutoriam, vide gl.8.l.46.tit.11.par.3.
Repetere an possit soluens pro carcerato, vide glossam.2.l.6.titulo.14. par.3.
Repetere verum possit aliquis qui iudici aliquid dedit vt sententiam ferat & quando, vide gl.4.l.27.tit.22.par.3.
Repetere an possit quis dotem quam pro muliere dedit si nuptiæ non sequantur, vide gl.3.l.11.tit.11.par.4.
Repetere mutuum intra quantum tempus possit mutuans si nihil a principio dictum fuit, vide gl.6.per tex.ibi.l.2.tit.1.par.5.
Repetere an possit aliquis mutuum factum ecclesiæ si non probet versum in ipsius vtilitatem & quando, vide gl.2.l.3.tit.1.par.5.
Repetere qualiter & qua actione possit commodatarius rem sibi cōmodatam pro qua pretium soluit, vide gl.1.18.tit.2.par.5.
Repetere potest in debite solutum soluens, & quando & quibus modis probetur aliquid fuisse per errorem solutū, vi.gl.l.28.& gl.l.32.cum alijs ibi.tit.14.par.5.per illa iura ibi.
Repetere an possit soluens scienter indebitum & an donare videa tur, vide gl.1.l.30.per tex ibi.tit.14.par.5.
Repetere an possit ille qui habebat priuilegiū super sportulis non solutis si scienter soluerit, vid.d.gl.1.col.2.
Et an in dubio creditur soluisse in debitum scienter vel per errorem vt repetere non possit, vide ibidem.
Repetere an possit soluens legatario legarum sibi in testamento inualidi relictum & quando, vide glo.l.31.tit.14.par.5.
Et an quod soluitur ex minus solemni voluntate dicatur haberi ex testamento & alia in hoc, vide per.d.gl.1.
Repetere an possit soluens debitum coaditionale ante conditionis eventum & quando, vide gl.1.&.3.l.32.per tex.ibi.tit.14.par.5.
Repetere an possit soluens in debitum si per sententiam fuit condemnatus & quando sic, vide gl.l.33.per tex.ibi.tit.14 par.5.
Et an datum causa transactionis debitori reo ab ipso tanquā indebitum repeti possit, vide gl.1.l.34.ibidem.
Repetere an possit rem cum fructibus ille qui indebitum soluit aliquid, vide gl.1.l.37 per tex.ibi.tit.14.par.5.
Repetere an possit quis datum ob aliquam causam si non fiat & interelle damni dati propter non factum vel vnum ex istis tantum, vide gl.2. l.43.tit.14.par.5.
Repetere an possit quis ab eo datum causa aliquid faciendi si illud non fiat & quando, vide gl.l.46.cum glosis aliarum legum ibi.tit.12.p.5.
Et quid si causa fit in meore retenta, vide gl.4.d.l.46.
Repetere an possit quis ab eo datum ob augmentum amicitię si causa cesset, vide gl.5.d.l.46.
Repetere an possit quis a se datum alicui vt a captiuitate liberaretur, & quando, vide glo.l.48.ibidem per illum tex.
Repetere an possit quis illud quod soluit cum antea ob turpem causam illud promisserat & an per talem solutionem purgetur vis mutui vel delus pr...

...dus præcedens, vide gl.1.&.2.l.49.per illum tex.ibi.tit.14.pa.5.
...pperire an possit mulier dotem quam dedit marito si cum eo contraxit ...ssent inter eos matrimenium esse non posse, & antunc dos cedat lucro viri vel applicetur fisco, vide gl.2.l.5.per tex.ibi.tit.14.par.5.
...quid si ambo sciebat impedimentum & eo non obstante contraxerūt ...ndos arrha & donatio propter nuptias applicetur fisco, & quid si ad ...o non sit copula carnalis subsecuta, vi.gl.1.cum alijs ibi.l.51.ibid.
...quid si fierent uerint in iure an euitem pœnam, vide gl.5.d.l.51.
...pperire an possit quis meretrici datum vel alteri mulieri illi bidinis causa & quando & quam partem in taliter datum habeat fiscus, & an in fo...rtunæ restituere teneatur, & an de talibus testari possit, vid.gl.2.3. 4.l.53.per tex.ibi.tit.14.par.5.
...pperire an possit quis a se datum alicui ne maleficium ab ipso commit...tur detergatur, vide gl.1.l.54.tit.14 par.5.
PETITIO dati an deceat illi qui iudicijt sententiet aliquid dedit, vid. gl.1.l.27.tit.22.par.3.
PREHENSIO debet sine diffamatione fieri, vide gl.2.per tex.ibi.l.55 tit.par.1.
...prehendi non debet ille qui venit ab alijs reprehendendus, vid.glo.fi ...l.8.tit.5.par.1.
...prehensio est triplex imperialis specialis & temeraria, vide glo.1.l. 30. tit.9.par.2.
...prehensio fieri debet tribus consideratis de quibus per glossam secundum.d.l.10.
PRAESALIAE contra omnes conceduntur propter iustitiam denegatam vel negligetam, vide gl.5.l.10 tit.25.par.4.
...præsaliæ non debent concedi propter factum vnius subditi qui alio modo potest concedi, vide gl.2.l.15.tit.10.par.7.
...præsaliæ possunt concedi non solum propter iustitiā denegatam expresse sed etiam propter moram non exhibitæ iustitiæ, vide glo.2.in gl.&2.d.l.15.tit.10.par.7.&per totam illam gl.
...præsaliæ & tunc ad præsalias licet peruenire quando omnia ciuilia remedia tentata fuerint, vide gl.2.q.2.d.l.15.
PRAESENTATIO filiorum vt cum patruis succedant auo qualis & cuius effectus & pro qua parte admittatur & quando & in quibus non & quibus concurrentibus & alia in hoc, vid.per glo.4.7.&.9.l.3. per tex.ibi.tit.13.par.6.
...sentatio repræsentatio habeat locum in omnibus descendentibus, vel non extendatur vltra pronepotem, vid.d.gl.7.in prin.
...sentatio an habeat locum in successione collateralium vltra filios fratris, vide gl.4.l.6.tit.13.par.6.
REPRESENTANTES populum vt sunt decuriones & rectores bene ...ficiunt ipsi ad inducendam consuetudinem, vide gloss.3.l.5. titul.2. par.1.
...præsentantes publice sunt infames secus si secrete neque assidue, & quid in minoribus & an isti possint ad ordines promoueri & est in hunc ...stis aliquid donare & alia in hoc, vide per gl.1.l.5.tit.7.par.6.
REPTARE quis possit vel non, vide glossas.legis.2.per tex.ibi. ticul.3. par.7.
...ptare quis possit vel reptari, vide glossas.legis tertię.per tex.ibi.tit.3. par.7.
...ptare præcedere debeant adhoc vt aliquis reptare possit, vid.gl.1. cum alijs ibi.l.4.per tex.ibi.tit.3.par.7.
...quid si alius velit alio modo reptatorem satisfacere an adhoc cōpelle ...tur, vide ibidem gl.1.&.4.d.l.4.
...ptare an possit alius postquam reptator victus fuit per reptatum, & quando sic, vide gl.2.l.7.per tex.ibi.tit.3.par.7.
REPTATOR si non probet quibus verbis qualiter & quando se dedice re debet, vide gl.l.8.tit.3.par.7.
...ptator & reptatus an de communi consensu pœnitere possint, vid.gl. 2.l.2.tit.4.par.7.
...ptator si noluerit raptatum aggredi liberatur reptatus, vide gloss.3. d.l.2.
...ptator parem vel cāpionem pro se dare non potest, vide gl.4.l.3.tit.4. par.7.
REPTATVS si sit in curia Regis vel extra quem terminum debet tunc ...ptatori dare, vide gl.4.per tex.ibi.l.4.tit.3.par.7.
...ptatus qualiter reptatori respondere teneatur, vide gl.5.l.4.per text. ibi.tit.3.par.7.
...quis pro absente repitato respondere possit vel non, vide gloss.l.5.per tex.ibi.tit.3.par.7.
...quis si post quam dixit repratorem mentiri exceptionem delatoriā ...ponere velit an admittatur, vide gl.1.l.6.ibidem.
...ptatus an contra reptatorem opponere possit quod ad alium rieptum ...ri pertinet, vide gl.2.l.7.per tex.ibi.tit.3.par.7.
...ptatus ab aliquo arma eligere non potest sed a principe nominari debeat, vide gl.1.l.2.tit.4.par.7.
...ptatus & reptator an possint de communi consensu pœnitere & quando vide gl.2.d.l.2.
Reputatus liber erit si reptator intra campū illum agredi noluerit, vid.gl.3 dict.l.2.
Reputatus quando per se & quando per alium se defendere possit & qualiter plura de hoc, vide per gl.1.3.tit.4.par.7.
REPVDIANS hæreditatem simpliciter videtur illam repudiare tam ex testamento quam ab intestato, vide gl.1.l.18.tit.7.par.6.
Repudians hæreditatem si sit filius suus vel emancipatus vel alius descendens intra quantum tempus isti furam abstensionem reuocare possint, vide gl.2.3.&.4.l.20.per tex.ibi.tit.6.par.6.
Et quid si filijs vocatis ad aliquam maioriam si illi renuntient vel si habent substitutum vel cohæredem vel si res non est integra, vide glo.5. d.l.20.tit.6.par.6.
Repudians hæreditatem & acceptans legatum an iuste faciat & ei licitū sit, vide gl.1.l.2.tit.9.par.6.
REPVDIARE hæreditatem an possit hæres & legatum acceptare, vide gl.1.l.2.tit.9 par.6.
Repudiare hæreditatem an possit adultus non habens curatorem, vide gl.5.l.4.tit.11.par.5.
REPVDIATIO an inducatur ex eo scilicet quod hæres dixit credo hæreditatem esse respuendam si cum his verbis transeat cursus triū mensium, vide gl.3.l.2.tit.6.par.6.
Repudiatio hæreditatis ex quibus colligatur & quid si repudians minor sit & quid si sunt duo hæredes instituti & vnus ex eis repudiat vel ambo vide gl.1.l.18.tit.6.par.6 per tex.ibi.
Repudiatio qñ descendentibus vel ascendentibus non obstet si pœnitere velint & abstensionem suā reuocare, vi.gl.2.3.&.4.&.5.l.20.ibidem.
REQVISITVS siue monitus nemo præsumitur & ideo dicens illud probare debet, vide gl.2.l.9.tit.25.par.4.
RERVM defensio aliquem non excusat si aliquem occidat propter rerum defensionem, vide gl.1.l.16.tit.6.par.4.

RES	Feudalis	Communis
empta vel	Deposita	Dotalis
Vendita	Mobilis	Legata
Commodata	Immobilis	Furtiuæ
Minoris	Sacra	Ecclesiæ
Maioriq vel	Aliena.	

RES quæliber præsumitur libera nisi contrarium probetur, gl.3.in fi.l. 28.tit.2.par.3.
Res quæ tempore legum partitarum extrahi a regno vetabantur, vide gl.1.per tex.ibi.l.10.tit.20.par.3.
Res vt afficiatur vitio violentiæ per expulsionem an sufficiat expellere si post possessionem non interet, vide gl.2.l.4.tit.29.par.2. ad finem.
Res an afficiatur vitio violentiæ si expulsus erat prædo, vide ibidem.
Res si subripiatur gratia vsus tantum an cadat in vitium furtiuitatis, vi. ibidem.
Res si vēdatur per metum siue per vim compulsiuam an afficiatur vitio reali, vide gl.2.l.4.tit.29.par.3.
Res an afficiatur vitio violentiæ si possessor suspicatur si se repelli posse licet non sit violenter expulsus, vid.d.gl.2.d.l.4.tit.29.par.3.
Res an afficiatur vitio violentiæ si dominus per vim occupauerit rē suam vid.d.gl.2. Et an per vitium clandestinitatis, vide ibidem.
Res si redeat in potestatem tutoris an ex hoc vitium purgetur, vide gl.2. ad fi.l.4.tit.29.par.3.
Res si reuerratur ad procuratorem meum an ex hoc vitium purgetur, vide d.gl.2.in fi.
Res alicui pignorata si a domino creditori subrepta alteri vendatur, an & quando emptor illam præscribere possit, vide gl.2.&.3.l.27.tit.29 par.3.
Res subconditione alicui promissa si ea pendente tradatur an transferatur dominium, vide gl.7.in fi.l.3.tit.4.par.4.
Res de facili reuertitur ad suam naturam, vide glo.3.post princi.l.5.tit.11. par.4.
Res an possint præscribi quando in eis simpliciter alienatio prohibita fuit, vide gl.3.col.1.q.4.l.10.tit.26.par.4.
Res defuncti an possit retineri pro expensis factis in curando illo vel in funere suo, vide gl.4.l.9.tit.2.par.5.
Res & quales res iudex in loco illo vbi iurisdictionem habet vendere poterit, vide gl.9.l.5.per tex.ibi.tit.5.par.5.
Res propria alicuius ipse sibi ipsimet vendere minime potest & qua ratione, vide gl.1.l.18.tit.5 par.5.
Res istud verbum est generale & omnia comprehendit, vid.gl.1.l.55.tit.5 par.5.
Res debet æstimari cum qualitatibus suis, vide glossam sextam.l.56.tit.5. par.5.
Res quæ locatur in dubio videtur locata ad suum vsum consuetum, vi. gl.1.l.3.tit.8.par.5.
Res illatæ in domo conducta an sint pro pensione domus tacite hypothecatæ

Universidad de Deusto
Biblioteca

thecarg & quando & in quibus rebus ibidem illatis hoc locum habeat & quid in rebus illatis per secundum conductorem, vide gl.2.&.4.l.5. per tex.ibi.tit.8.par.5.
Et quid in rebus minoris illatis in domo ab ipso conducta, vid.d. glos.4. dict.l.5.
Res non possunt vendi cariori pretio curialibus quam incolæ locorum inter se vendunt, vide gl.1.l.27.tit 8.par.5.
Res super qua imponitur census si casu pereat an etiam census pereat, vide gl.9.l.28.tit.8.par.5.
Res soluta si casu vel alias pereat an solutio integre facta videatur, vide gl.l.2.tit.14.par.5.
Res hæredis an & quando legari possunt vel obligari per testatorem, vide gl.2.l.10 tit.9.par.6.
Et an de rebus hæredis possit testator maioriam facere quando habuit licentiam faciendi sub grauaminibus & vinculis sibi placitis, vide dict. glo.2.a.l.fi.
Res testatoris alicui pignorata si a testatore alicui legetur an & quando hæres redimere teneatur & legatario dare quando vero teneatur ipse legatarius, vide gl.l.11.tit.9.par.6.
Res quales a testatore legari possunt vel non, vide glossas.l.13.per tex.illum ibi item.
Et an tunc debeatur earum æstimatio, vide ibidem gl.5. &.10.
Res cui priuilegium fuit concessum si destruatur an ibidem adhuc duret priuilegium & quid si reædificetur an habeat idem priuilegium, vide gl.3.col.9.q.l.32.19.tit.9.par.6.
Res vna si per testatorem pluribus coniunctim, vel disiunctim legetur qualiter inter eos diuidetur & an valeat Relictum, vid. glossas.l.33.per tex. ibi.tit.9.par.6.
Res si contra prohibitionem testatoris alienetur dominium transfertur in sequentem in gradu, vide gl.3.col.2.in prin.l.34.tit.9.par.6.
Res prohibitæ alienari per testatorem an alienari possint ex causa doris quando legitima portio filiæ relicta non fuit, vide gl.4.col.4.&.5.q 5 l.6.tit.11.par.6
Res si prohibeatur alienari in ecclesiam vel pium locum an prohibitio teneat, vide ibide.m.col.4.ad fin.
Res si malitiose efficiatur litigiosa vt alienatio ipsius impediatur qualiter ea facientes teneatur & puniatur, vide gl.1.l.11.per tex.ibi.titulo.19. par.7.
Res si alienari prohibeatur a testatore sine causę expressione an prohibitio valeat vel non & quando talis causa licet talis causa expressa non sit a testatore pro expressa habeatur, vide glossam primam, l.44.tit.5. par.5.
Res prohibita alienari extra familiam licet ita alienetur valet alienatio quando illi qui sunt de familia fuerunt requisiti & emere noluerunt, vide gl.1.col.1.q.6 l.10.tit.16.par.4.
Et circa rerum diuisionem, in verbor, DIVISIO.
RES EMPTA vel VENDITA, & res vendita alicui quando periculum illius rei pertineat ad emptorem & quando ad venditorem, vi. gl.l.28. & 24.tit 5 par.5.
Et quando poterit venditor rem venditam effundere & perdere emptore non veniente, vide gl.6.&.8.d.l.24.
Res vendita an colli debeat per venditorem & quando ad talem culturam teneatur, vide gl.1.l.28.tit.5.par.5.
Res empta ab extraneo vel curatore minoris cum pecunia minoris cuia sit, vide gl.4.l.49.per tex.ibi.tit 5.par.5.
Et quid si res ematur a prælato vel alio cum pecunia ecclesiæ, vid.ibid. in gl 1.&.6 per tex.ibi.
Res empta cum pecunia prælati & ecclesiæ an illis communis sit, vide ibidem in fine.
Res empta cum pecunia dotali an sit vxoris vel mariti & alia in hoc, vide gl.8.d.l.19.tit.5.pa.5.
Res si ematur cum pecunia minoris an sit ementis vel minoris, & quod sit minor in ea habeat, vide gl.2.l.30.tit.13.par.5.
Et an in re alteri pignorata possit fieri executio ex sententia iudicis, & quando, vide gl 5.l.38.tit.13.par.5.
RES COMMODATA si a commodatario commodanti mittatur per nuntium quem fidelem esse credidit illa quæ perdatur cuius periculo pereat, vide gl.1.per tex.ibi.l.4.tit.2.par.5.
Res commodata duobus si perdatur qualiter ipsi teneantur, vide glos.4. per tex.ibi.l 5.tit.2.par.5.
Res commodata si commodatario perdatur & pro ea domino pretium soluerit & postea illa res appareat quam actionem ipse intentare possit, vide gl.1.l.8.tit.2.par.5.
Res commodata alicui ad certum vsum an ante expletum vsum reuocari possit, vide gl.1.l.9.tit.2.par.5.
Et an idem sit in precario & si concedatur ad certum vsum & quid si ex renuntiatione precarij magnum præiudicium recipienti veniat, vide ibidem.
Res commodata an possit retineri pro expensis in ipsa re factis & quando, v de gl.4.ibid.per illum tex.
Res commodata si post moram penes commodatarium pereat an pereat ipsius periculo etiam eodem modo esset peritura penes commodan & quid in foro conscientiæ & quid in actione reali, vide gl.9.l.9.in.2. par.5.
RES MINORIS infructifera vendi potest per tutorem vt alii magis vtilis ematur, vide gl.6.l.60.tit.18.p r 5.
Res minorum non possunt alienari sine solemnitate scilicet quod prius a mobilibus incipiatur, vide gl.12.l 2.r 14.par.1.
Res minoris siue mobilis siue immobilis an a tutore alienari possit, vide gl.3.l.4.tit 5 par.5.
Res minoris ex quibus causis a tutore vendi possint, & vide. gl.4.&.5.d. l.4 & gl.pen.l.60.tit.18.par.3.& gl.l 18.tit 16.par.6.
Et an possit vendi res immobilis minoris pro vtilitate magna minoris, vel pro debito soluendo tantum, vide glossam.5.ibidem.d.l.4. titu.5. par.5.
Res minorum debent uendi cum authoritate iudicis & causæ cognitione, vide gl.6.&.7.d.l.4.
Res minorum an possit a tutoribus vel curatoribus publice siue clam emi & quid si ematur cum iudicis authoritate vel alterius contutoris an teneat emptio, vide gl.9.l.4.per tex.ibi tit.5.par.5.
Res cum pecunia minoris empta ab eius tutore vel ab extraneo cuia sit, vide glo.4.l.49. per tex.ibi.tit.5.par.5.
Et quid si ematur a prælato vel alio cum pecunia ecclesiæ, vide ibidem in gl.5.&.6.per illum tex.
Res empta cum pecunia minoris an sit ementis vel minoris & quod sit minor in ea habeat, vide gl.2.l.30.tit.13.par.5.
Et an in re alteri pignorata possit fieri executio ex sententia iudicis, & quando, vide gl 5.l.38.tit.13.par.5.
RES COMMODATA si a commodatario commodanti mittatur per nuntium quem fidelem esse credidit illa quæ perdatur cuius periculo pereat, vide gl.1.per tex.ibi.l.4.tit.2.par.5.
Res commodata duobus si perdatur qualiter ipsi teneantur, vide glos.4. per tex.ibi.l 5.tit.2.par.5.
Res commodata si commodatario perdatur & pro ea domino pretium soluerit & postea illa res appareat quam actionem ipse intentare possit, vide gl.1.l.8.tit.2.par.5.
Res commodata alicui ad certum vsum an ante expletum vsum reuocari possit, vide gl.1.l.9.tit.2.par.5.
Et an idem sit in precario & si concedatur ad certum vsum & quid si ex renuntiatione precarij magnum præiudicium recipienti veniat, vide ibidem.
Res maioriæ an possint alienari propter famem, vide ibidem in quæstio trigesima.
Res maioriæ an possit pignorari, vide ibidem in quæst.31.
Res maioriæ alienari prohibitæ an cum melioribus permutari possint vel vendi in meliorem causam, vide ibidem in quæst.32.
Res maioriæ si alicui legentur per testatorem & possessorem maioriæ, & successor in ea rale legatum soluerit an per hoc talis soluens alienari videatur, & sic pœna punitur, vide ibidem in q.33.
Res maioriæ si permutari prohibeantur an & tunc diminutio vel alia quælibet permutatio prohibita videatur, vide ibidem in q.34.
Res de quibus facta fuit maioria si euincatur, quia erant alienæ vel ex alia causa an pretium quod datur pro re sic euicta pertineat ad omnes hæredes vel solum ad eum cui maioria relicta fuit, vide ibidem colum.4 quæst 35.&.36.
Et pretium pro re euicta habebitur loco rei euictæ, vt quod exillo emitur habeatur loco rei euictæ quæ erat maioriæ, vide gloss.1.col.4. q.8.l.10.tit.26.par.4.
Res maioriæ si vendantur de consensu remotioris qui habet alium ante se an talis consensus in aliquo sibi præiudicet, vide ibidem in quæ. 39. 2.col.4.
Res maioriæ si vendantur proximiori sciente & non contradicente an ex hoc alienationi consentire videatur, vide ibidem in.q.40.
Res maioriæ licite vendi possunt ab vltimo possessore illius quia in illo non durat prohibitio, vide ibidem in.q.42.
Res non consentiens venditioni rei maioriæ pretium petere possit vel non vide ibidem in.q.42.
Res maioriæ si de licentia Regis vendantur vt rex eis filia doterur an pretium illarum rerum in maioria debeat reponere si postea peteretur ad pinguiorem fortunam, vide glo.1.col.5.q.43.l.10.titu.26. par.4.
Quid si filius qui erat proximior in successione consenserit alienationi rei maioriæ etiam vbi adhoc fuit impetrata licentia Regis an per talem consensum in pœnam amissionis rei maioriæ incidat, vid. ibidem in quæst.44.
Et an in rebus maioriæ locus sit transactioni & quando sic vel non, vide ibidem in.q.45.
Quid si possessor maioriæ nomine transactionis pretium dedit vt ipse remaneret cum tota maioria an possit tale pretium a proximo successore repetere vel non & quando sic, vide ibidem in q.46
Res maioriæ alienari prohibitæ intelliguntur scilicet a successoribus non vero ita erit in conditore maioriæ quia ipse bene poterit alienare vide ibidem in q.47.
Res maioriæ an possint per facientem & constituentem maioriam aliena si quando in Regis facultate cauetur quod maioria non possit per facientem reuocari, vide glossam primam.col.5.in fi.q.47.l.10.titu.26. par.4.
Res ex quibus facta fuit maioria si a conditore alienetur quando visus sit vel non reuocare maioriam, vide ibidem in d.q.47.
Res maioriæ vel ecclesiæ vel alienari prohibitæ an in eis præscriptio alii cuius locum habeat licet ibidem admitteatur titulus etiam inualidus, vide gl.3.col.2 q.4.l.10.tit.26.par.4.
Quid si præscriptio sit immemorialis, vide ibid.in col.8 in fine.
Res maioriæ si per testatorem legentur an debeatur earum rerum æstimatio & quando, vide gl.3.col.2.l.10.tit.9.par.6.
Res maioriæ an & quando vendi possint pro alimentando filio vel seruo testatoris vel alio cui a testatore alimenta relicta fuerunt, vide glo.4. l.24.tit.9.par.6.
Res maioriq obligari possunt de licentia principis pro dote vel arthis vel simili, vide gl.3.col.11.q.23 l.12.tit.9.par.6.
Et an possit fieri vt princeps ex nulla causa hanc licentiam obligandi res maioriæ dare non possit, vide in d.q.23.
Res maioriæ prohibitæ alienari an ex causa doris vel alia alienari possint, vide gl.4.col.4.&.5.q.5.l.6.tit.11.par.6.
Res maioriæ vel dotalis fundi quæ vel feudalis vel cuius vsus fructus finitur morte testatoris an legari possit saltim vt hæres ad æstimationem ipsius teneatur, vid.d.gl.3 d.titu.in col.2.&.3.
Res infeudari consuetæ quantum tempus adhoc præcessisse requiratur & qui actus, vide gl.4.col.2.l.13.tit.26.par.4.
Res feudales vel maioriæ an pro anima donari possint, vide gl.1.col.q. l.10.tit.26 in par.4.
Vide supra in verbo, BONA MAIORIAE.
RES DEPOSITAE si perdantur casu quando ille casus depositarium non excusat, vide gl.8.l.14.tit.1par.5.
Et ex propria non cadit depositum, vide glos.4.per text.illum ibi.l.6. tit.3.par.5.
RES MOBILIS vel IMMOBILIS, & res mobiles ecclesiæ an possit episcopus sine consensu capituli alienare, vide gl.1 in fi.l.2.tit.14.par.1.& ibi de immobilibus.
Res minoris siue mobilis siue immobilis an a tutore alienari possit, vide gl.3.l.4.tit.5.par.5.
Res minoris immobiles an possint vendi pro vtilitate magna ipsius minoris vel pro debito soluendo tantum, vide glossam.5. l.4. titulo. 5. par.5.
Res mobiles existentes in feudo feudali vel in castro an feudales res esse dicantur, vide glo.4.l.1.tit.26.par.4.
Res mobiles an possint dari in emphyteosim & quid si sine scriptæ solo vide gl.1.l.28.tit.8.par.5.
Res mobiles possunt marito in dotem dari & ipse illas vendere potest, & tenebitur tantum ad æstimationem, gl.5.4.21.tit.11.par.4.
Et an in rebus cadere possit culpa saltim abusiue, gl.4.l.2.tit.22.par.4.
RES SACRA, vide infra in verbo, SACRA RES.
RES ALIENA qualiter & quando in pignus dari possit, vt & datio teneat, vide gl.1.l.8.tit.13.par.5.
Res aliena si vendatur an teneat venditio inter scientes & quando res aliena possit vendi sine vitio furti, vide glossam primam.legis.19.tituli.5. par.5.
Res aliena si a Rege vendatur vel alicui donetur an ipse vel emptor illa facit sua sua siue Rex sciat illam esse alienam & illud faciat de plenitudine potestatis siue credat esse suam & quid præsumetur in dubio, vide gl.2.l.53.per tex.ibi.tit.5.par.5.
Et quid si res quæ sic venditur sit ecclesiæ vel minoris vel quid si donet ecclesiæ, vide ibidem in gl.3.
Et qui si res quæ a Rege donatur, sit res dotalis an idem sit in eis dicendum quod in rebus minoris, vid.d.gl.3.
Et quid si Rex vendat rem quam habet communem cum alio vel illam pignorauerit an tale factum teneat, vide ibidem in gl 7.
Res aliena si legetur alicui an hæres illam emere vel ipsius æstimationem soluere teneatur, vide glo.3.l.10.tit.9.par.6.& gl.l.38.per illum text. ibidem.
Et an hoc idem procedat de iure canonico quando res aliena legatur ecclesiæ, vid.d gl.3.col.1.&.2.
Res aliena si a testatore legetur illud sciens vel ignorans an & quando debeatur, vide gl.4.&.5.&.7.cum alijs ibi.l.10.per tex.ibi.tit.9. par.6.
RES COMMVNES omnibus, & licin publico commercio an possint præscribi saltim tempore immemoriali, vide glo.1.in prin.l.7 tit.29 par.3.
Et quid in terminis ciuitatis quæ non sunt exitus neque defesæ publicæ, gl.1.col.2.post med.d.l.7.tit.29.par.3.
Res communes ciuitatum quanto tempore præscribantur, vid.gl. 6.l.7. tit.29.par.3.
Res communes ciuitatis an ipsi ciuitas alienare possit vel quando, & an Regis vel præsidis licentia sufficiat & in quibus, vide glo.2.l 15 tit.5. par.5.
Res communes potest cuilibet vendi etiam extraneo quod habet locum in re mobili vel immobili vel se mouentiv s in pecoribus & alijs, vide gl.1.l.55.tit.5.par.5.
Res communis si vendatur a consorte peti potest siue illa res sit mobilis siue immobilis, vid.d.gl.1.& gl.2.ibidem.
Res communis si vendatur a consorte an potius debeat vendi omnibus consortibus quam vni tantum & quare, vide gl 5.d.l.55.
RES DOTALES æstimatæ si per maritum vendantur an & quando teneat venditio, vide gl.4.l.7.tit.11.par.4.
Res dotalis maioriq feudalis vel furtiua vel cuius vsus fructus finitur morte testatoris an legari possit saltim vt hæres ad æstimationem ipsius teneatur, vide gl.3.col.2.&.3.l.10.tit.9.par.6.
Res dotales mulieris an & quando ab ea alienari possint in tempus soluti matrimonij, vide gl.7.in fi.l.19.tit.5.par.6.
Res dotales si alicui legentur an tunc æstimatio debeatur siue a marito siue ab alio fiat, vide gl.3.col.3.q.5.l.10.tit.9.par.6.
RES LEGATA per quiri debet sumptu hæredis & legatario dari & quando, vide gl.2.l.12.per tex.ibi tit.9.par.6.
Res legata si aufugiat cuius sumptibus persequi debet & qualiter hæres cauere debeat de persequendo, vide gl.2.l.41.tit.9.par.6.
Res legata si pereat post moram hæredis cuius periculo pereat quomodocunque pereat, vide gl.4.d.l.41.
RES FVRTIVAE vsucapi non possunt & quare secus tamen si vitium purgetur & fuit priori domino restituta, vide glossam.4.l.4.titul.29. par.5.
Res furtiua maioriq feudalis vel dotalis vel cuius vsus fructus finitur morte testatoris an legari possit saltim vt hæres ad æstimationem ipsius teneatur, vide gl.3.col.2.&.3.d.tit 9.par.6.
RES ECCLESIAE mobiles an possit episcopus sine consensu capituli alienare, vide gl.1 in fi.l.2.tit.14.par.1.& ibi de immobilibus.
Res ecclesiæ an debeant vendi cum solemnitate quod incipiatur a mobilibus & an istud sit de substantia, vide glossam secundam.l.2.titul.14. par.1.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Index materiarum.

RES datas ecclesiæ per Reges siue Imperatores, & eorum vxores an & quando possint ab ecclesia alienari, vide gl. fi. d. l. 2.
Res tradita ecclesiæ cum pacto ne alienetur an valeat alienari, vide ibidem.
RESPVBLICA restitui non debet contra sententiam aduersus eam latã ipsa non defensa quia restitutio ibi non est necessaria, vide gl. 5. l. 1. tit. 23. par. 5.
Et quid si rei publicæ fuit mandatũ vt crearet defensorem & ipsa in hoc contumax sit an sententia ea in defensa teneat, vide ibidem.
Respublica aliter defendi non potest quam acceptatur re ab ecclesia, vel eius domus an illud facere possit, vide glossam tertiam. l. 13. tit. 31. par. 3.
Respublica si mutuum receperit quando obligetur ad restitutionem, & quando non, vide gl. 6. per rex. ibi. l. 3. tit. 1. par. 5.
Respublica subhastante res suas an veatur iure minoris, & aduersus malam subhastationem restituatur, vide glossam. 2. l. 5. per rex. ibi. tit. 19. par. 6.
Respublica & fiscus an sint idem. vide glossam. 2. in med. l. 20. titulo. 19. par. 6.
Respublica an possit se in integrum restitui & in qua respublica locum habeat, vide gl. 2. & 3. d. l. 10.
Et a qua die incipiat currere quadriennium quod datur ad petendam restitutionem, vide ibi glos. 5.
Respublica iuuatur in multis vt pupillis, vide dictam glossam tertiam, in fine.
Et an quælibet ciuitas gaudeat priuilegijs rei publicæ vide dictam glossam 3.
Respublica si enormissime læsa sit etiam post quadriennium restitutionem petere poterit, vide gl. 6. l. 10. supradi.
Et qualiter damnum istud considerari debeat in hac præscriptionis materia, vide glo. 7. d. l. 10. tit. 29. par. 6.
Et quando damnum est enormissimum intra quantum tempus tunc restitutio petenda, vide gl. 8. ibi. d. per tex. ibi.
RESCRIPTVM concessum ad vtilitatem priuatam an deroget concesso ad publicam etiam si ex certa scientia & motu proprio concedatur, vide gl. 2. l. 29. tit. 18. par. 1.
Rescriptum per quod prorogatur tempus solutioni in præfixum an valeat, & ad quod tempus dari debeat & quid si antea soluere iurauit, & an debeat de nouo creditori suo dare fideiussores, vid. gl. 1. & 2. l. 33. titul. 18 par. 3.
Rescriptum elapso anno tenet si secundum non fuit impetratum, vide gl. 3. ibidem in. l. 15.
Rescriptum impetratum in causa appellationis per appellantem an expiret anno, vide ibidem in gl. 4.
Rescriptum si non ostendatur tempore debito, & in quo fuit petitum an habeat illum perdat, vide gl. 6. l. 35. tit. 18. par. 3.
Rescriptum secundum facere debet mentionem de primo & quid si primum sit elidibile per exceptionem, vide gl. 2. l. 36 ibidem.
Et etiam debet facere mentionem de quolibet articulo notabili primi re scripti, vid. d. gl. 2.
Et in rescriptis ad lites semper debet fieri mentio de subreptione, vid. ibidem gl. 3.
Rescriptum secundum valet etiam si in eo de primo non sit facta mentio quando istud non fuit contra secundum opposinum, vide ibidem.
Rescriptum an possit ab excommunicato impetrari & quid si actor sit, & illud de consensu rei faciat, vide gl. 61. 38. tit. 18. par 3.
Et quid si ignoret se excommunicatum existere, vide ibidem.
Rescriptum an in eo debeat fieri mentio de processu coram ordinario, vel coram delegato facto, vide gl. 2. d. 38. tit. 18. par 3.
Rescriptum primo datum non reuocatur per clausulam generalem scilicet non obstante, vide glo. 2. l. 19. tit. 18. par. 1.
Et an vitium purgetur per illam clausulam si principi non constet de illo vitio, vide ibidem.
Rescriptum impetratum contra aliquorum compositionem de compositione nulla facta mentione an teneat, vide gl. 3. d. l. 30.
Rescriptum a non procuratore impetratum ad lites non valet & quid ad gratiam, vide gl. 4. l. 19. tit. 18. par. 3.
Rescriptum super re communi impetratum exteris consocijs prodest licet de illis nulla in impetratione fiat mentio, gl. 1. l. 40. ibidem.
Rescriptum an in eo locus sit & dies poni debeat ad eius validitatem, vide gl. 1. l. 44 tit 18 par. 1.
Rescriptum generale dicitur quando contra plures impetratur licet ibi specialitas cum generalitate inuoluatur, vide glossam. 1. l. 45. titul. 18. par. 3.
Rescriptum datum contra titium & quosdam alios iudex arbitrabit cõtra quos fiat extensio, vide gl. 2. l. 46. ibidem.
Rescriptum in quo habetur quod titius conquæratur eo quod a sempronio molestatur super fundo an possit petere fructus per cõditionem sine causa, vide gl. 4. l. 47. tit. 18. par. 3.
Rescripta animo vexandi aduersarium impetrata express. mendacio, vide gl. 1. per tex. ibi. l. 53. tit. 18. par. 3.
Rescriptum papæ an vitietur propter malam grammaticam, vide gl. 1. tit. 19. par. 1.
Rescriptum per quod remouetur appellatio de qua intelligi debeat, & an remota videatur tam a diffinitiua quam ab interlocutoria sententia, vide glo. 9. & 10. l. 13. tit. 23. par. 1.
Et quis hanc clausulam in rescriptis seu commissionibus ponere possit, vide gl. 11. l. 13. tit. 23. par. 3.
Rescriptum principis in quantum possibile est debet reduci ad ius commune, vide gl. 1. l. 5. per rex. ibi. tit. 1. par. 6.
Et si in rescripto plura narrantur & requirantur an vnum tantum probare sufficiat, vide gl. 2. l. 8. tit. 7 par. 6.
Rescripta contra publicam vtilitatem & in damnum aliorum conducenda non sunt, vide gl. 4. col. 7. q. 5. in fi. d. l. 6. tit. 11. par. 6.
Et qualiter punitur producens rescriptum falsum & quid si de falsitate non constet aliquo modo tamen arguitur de falso & quando & alias hoc, vide per gl. 2. l. 28. tit. 1. par. 7.
Rescriptum si impetretur a Rege ad imponendum vectigal de nouo in aliqua ciuitate an fidi debeat fieri mentio de alijs vectigalibus an hoc ipsa ciuitas est onerata sub pœna subreptionis, vide gl. 7. l. 9. in. fi. par. 5.
Rescriptum ambiguum debet intelligi secundum supplicationem, vide gl. 1. l. 26. tit. 11. par. 5.
RESIDERE in beneficijs est de iure communi etiam in beneficijs simplicibus, vide gl. 6. in fi. l. 16. tit. 16. par. 1.
RESISTENTES soluere tributum an possint cogi ab exactore tributorum sine iudice, vide glo. 2. l. 52. tit. 5. par. 5.
Rfistentes scrutinio custodum vel officialium quærentes arma prohibita de nocte acriter puniri debent, vide gl. 4. l. 17. tit. 6. par. 6.
RESOLVTIO pignoris ex causa necessaria vel voluntaria quando fiat talem donationem non tenere, vide gl. 1. l. 67. tit. 5. par. 5.
RESERVATA principi quæ dicantur, vide remissiue per gl. 1. tit. 1. par. 2.
Et an per consuetudinem ista præscribantur. vide glossa. 2. l. 3. titulo. 19. par. 3.
RESPONDERE qualiter debeamus illis qui simplicem votum continentiæ emisserunt si interrogentur an possit matrimonium contrahere, vide gl. 2. l. 2. tit. 7. par. 1.
Respondere debet quis positionibus certe & simpliciter, vi. gl. l. 1. tit. 19. par. 1.
Respondere nolens pro confesso habetur in eius damnum, vide gl. 6. l. 3. tit. 13. par. 1.
Respondere an sufficiat ad validitatem stipulationis mouendo caput vel pectus vel humeros stringendo vel vibrando a dextris & a finistris & quid hodie de iure regni, vide gl. 4. l. 2. tit. 11. par. 5.
Respondere non debet quis per verbum credit sed per veritatem quando a suo iudice super crimine interrogatur, vide glo. 3. in prin. l. 4. tit. 15. par. 7.
Respondere veritatem quando teneatur reus accusatus coram iudice de aliquo crimine occulto vel non & quando tunc licite factat neque peccet mortaliter, vide gl. 3. d. l. 4. tit. 19 par. 7.
RESPONDENTES temporebpetitoni simul cum patrino an proper hoc efficiantur patrini, vide gl. 1. l. 7. tit. 4. par. 1.
Respondentes de facto alieno possunt per verbum Credo respondere, vide gl. 5. & 4. per tex. ibi. l. 3. tit. 10. par. 4.
Respondens positionibus an debeat habere terminum ad respondendum, vide gl. 5. l. 11. tit. 11. par. 3.
Respondens mouendo caput an respondisse dicatur, vide glos. 4. l. 3. per tex. ibi. tit. 11. par. 5.
RESPONSIO papæ quando sit expectanda, vide gloss. 10. l. 5. titul. 5. par. 1.
Responsio testis non debet fieri per verbum credo vel non credo, vid. gl. 3. & 4. l. 11. tit. 11. par. 3.
Responsio debet esse simplex & pura quando sit in iudicio, vide glo. 2. per tex. ibi. l. 3. tit. 11. par. 3.
Responsio in stipulationibus quare debeat esse præcedente interrogatione, vide gl. 5. l. 1. tit. 11. par. 5.
Responsio si detur ex interuallo maximo an ex eo vitietur stipulatio, & quid hodie de iure regni, vide gl. 1. l. 2. ibidem.
Responsio debet fieri sine suspitione voluntatis adhoc scilicet vt stipulatio valeat, vide gl. 3. d. l. 1. tit. 11. par. 5.
Responsio in dubio declaratur ex interrogatione & quid si interrogatio est certa, responsio autem ambigua an responsio declaretur secundum interrogationem, vide gl. 1. l. 2. 6. tit. 11. par. 5.
RESTITVENS rem quã mala fide possidebat antequi expẽsas necessarias recipiat an postea actionem ad eas habeat, gl. 2. l. 44. tit. 2. par. 2.

Septem partitarum.

RESTITVERE non grauatus si alicuius contemplatione restituatur, an compellatur iudicis officio adire vt restituat. glo. 2. l. 23. titu. 3. partita tertia.
Restituere an compellatur regalia illa possidens si non ostendat titulum siue possessionis, vide glossam nonam. l. nonæ. titulo. quarto. partita quinta.
Restituere fructus an compellatur venditor quando illos percepit ex re eadem vendita ante ipsius traditionem, vid. gloss. 2. l. 28. titulo. 5. partita quinta.
Restituere fructus an teneatur emptor quando ipse in emptione rei venditoremve in dimidiam iusti pretij decepit, & ipse potius rem restituere vult quam dare supplementum, & quid in foro animæ, vide gl. 8. l. 56. tit. 5. par. 5.
Restituere istud verbum plenam habet significationem etiam fructuum & accessionum, vide gl. 8. l. 56. tit. 5. par. 5.
Restituere an teneatur quis illud quod ob aliquid faciendum recepit si illud non faciat, & quando, & qualiter, vid. gl. l. 42. & 44. & 46. cum alijs ibi. tit. 14. par. 5.
Restituere an teneatur saltim in foro animæ meretrix illud quod causa lucrandi recepit, vide gl. 2 l. 53. tit. 14. par. 5.
Restituere an teneatur fideicõmissarius fideicommissum ab eo relictum post mortem suam restituere, scilicet quod sit religionem ingressus, vide gl. 4. l. 14. tit. 5 par. 6.
Restituere tenetur hæres fideicommissarij fideicommissum a grauato cui necesse sit relictum vide ibid, in gl. 8.
Restituere cum fideicommissarius restituit fideicommissum veniant ibi præla gia, & quæ alia veniant, vide gl. 9. ibid.
Restituere an teneatur grauatus fideicommissum procuratori in rẽ suam actus qui fideicommissum habere debet, vide gl. 10. ibidem.
Restituere qualia bona teneatur hæres quando hæreditatem repudiat habito tempore ad deliberandum qualia vero non, vide glo. 2. l. 4. tit. 6 par. 6.
Restituere quæ teneatur restituere possessor hæreditatis quando fuit hæredi restituere condemnatus, vide glossas. l. quintæ. titulo decimoquarto. par. 6.
Restituere res pervenas testatoris quæsitas qualiter, & quibus hæres tenetur, vide gl. 12. l. 2. tit. 15. par. 6.
Restituere rem propriam, an teneatur in foro conscientiæ ille qui illam propria authoritate occupauit, vide gl. 1. in prin. l. 10. titul. 10. partita septima.
Restituere tenetur quis rem sibi ad tempus datam adueniente tempore alias expectando sententiam punitur, & qualiter, vide gl. l. 12. per text. ibi. tit. 10. par. 7.
RESTITVTIO aduersus præscriptionem rerum captiuorum debet intra quadriennium peti, vide gl. 2. l. 5. tit. 29. par. 2.
Restitutio minoris per procuratorem fieri non potest nisi ad hoc habeat speciale mandatum, & an generale sufficiat, vide gl. 1. l. 15. tit. 5. partita. 3.
Restituid si alijs restitutio incidenter petatur in aliquibus articulis, & quando dicetur fieri incidenter in illo casu, vide ibidem in gl. 2.
Restitutio non admittitur vbi maior ætas probatur & cauere debet quis petiget cum curatore illius quem credit maiorem esse, vide gl. 10. l. 1. tit. 10. par. 2.
Restitutio qualiter peti debeat contra sententiam aduersus minorem latam, vide gl. 4. l. 16. tit. 11 par. 5.
Restitutio in integrum, an detur illi qui ex causa testes non produxit veritate quia erant infirmi, vel in peregrinatione, vide gl. 2. l. 34. titulo. 16. par. 1.
Restitutio contra sententiam quæ transiuit in rem iudicatam ob instrumenta quibus dari possit, vide glossam nonam. l. 19. titulo. 22. partita tertia.
Restitutio quanta quantum tempus talis restitutio petenda sit. vide ibidem in gloss. 11. & 12.
Restitutio minoris contra sententiam a qua non fuit appellatum, an pro consocijs qui non appellauerunt, & quando, vid. gl. 6. l. 5. tit. 23. par. 3.
Restitutio quando petitur ad appellandum intra quantum tempus peti debeat, vide gl. 2. l. 10. tit. 23. par. 3.
Restitutis ibi per gl. 7. & gl. 3. l. 11 ibidem.
Restituto contra iudicis sententiam necessaria nõ est quando iudex eam scit certus, de absentia alicuius reipublicæ causa, vid. gl. 6. l. 10. tit. 23. par. 3.
Restitutio an competat absentibus ex iuxta causa qui ea iam cœpta procuratorem non dimiserunt, vide gl. 4. l. 10. & gl. 4. l. 11. titulo. 23. partita tertia.
Restitutio competit impedito per aduersarium habentque contra sententiam exceptionem, vide gl. 1. l. 12. tit. 23. par. 3.
Quid si impediatur ab extraneo. vide gl. 3. ibidem.
Restituto an debeat peti ab illo cui tempora ad appellandum fuerunt translata, & quando, vide gl. 4. l. 24. tit. 3. par. 5.
Restitutio an peti possit per minorem qui bis appellauit, & succubuit, vide gl. 1. l. 25. tit. 23. par. 5.
Restitutio per minorem peti potest si ei in alijs quo casu denegetur appellatio, vide gl. 1. in proœmio tit. 25. par. 1.
Restitutio si petatur per minorem ad appellandum, vel ad istam causam in quo differat vna petitio ab alia, vide gl. 3. l. 11 tit. 25. par. 5.
Et ex tali differentia resultat caurela adhoc quo minor noluerit quod causa iterum per primum iudicem sententiet ur petat se restitui ad appellandum, vide ibidem.
Restitutio ad appellandum si fuerit petita, an priusquam concedatur debeat doceri de læsione, vide ibidem.
Restitutio non est necessaria quando sententia fuit nulla siue contra minorem, siue contra rem publicam. vide gl. 5. l. 1. tit. 25 par. 5.
Et quid si ipsi sint contumaces in creando defensores an si non defendantur tunc sententia valeat siue contra minorem lata sit siue contra rem publicam, vide ibid.
Restitutio minoribus concessa, an prosit aduersarijs, vide glossam. 4. l. 2. ibidem.
Restitutio minori concessa non prodest aduersario quando minor noluerit vti illo beneficio restitutionis, vide glossam quintam. l. 2. titulo. 25. par. 3.
Restitutio si petatur siue contra sententiam siue ad appellandum a sententia potest peti etiam coram iudice ad quem, vid. gl. 2. l. 3. tit. 25. partita tertia.
Restitutio peti potest infra quadriennium si læsio fuit causata ante. 25. annum & quadriennium computatur a prima die. 26. anni, vi. gl. 3. ibid.
Restitutio an competat minori qui fecit rotum quod in fecit vt probaret debitum, vel probauit, sed iudex fatuus illum condemnauit, vide gl. 4. l. 3. tit. 25. par. 3.
Restitutio si petita sit contra sententiam consequitur quis rescissionem iudicum vide gl. 8. l. 3. tit. 25. par. 3.
Et an iudex aliquid super prima causa debeat iudicare vel tantum rescindere sententiam, vid. d. gl. 8.
Et an officium iudicis & rescissoria actio possint intentari simul, vide. d. gl. 8. in fine.
Restitutio nõ habet locum contra sententiam pro libertate latam etiam ex falsis probationibus, vel dolo aduocati, vel procuratoris, & qualiter victo consulatur, vide gl. 6. l. 1. tit. 26. par. 3.
Restitutio competens ciuitati intra quadriennium contra præscriptionẽ rerum suarum a quo tempore currere incipiat, vide gl. 7. l. 7. titul. 29. par. 3.
Restitutio competit ecclesiæ aduersus præscriptionem, vide ibidem glossam. 8.
Restitutio si non petatur intra quadriennium, an & post peti possit si enormissima sit læsio, vide ibid. gl. 9.
Restitutio an detur contra quem præscribitur ex clausula generali si inciderint dies feriati, & repentini, vide glossam quartam. l. 18. titulo 29. par. 3.
Restitutio quæ ab absente ex iusta causa petitur intra quantum tempus peti debeat, vide gl. 4. l. 28. tit. 29. par. 3.
Restitutio ab absente ex iusta causa non potest peti nisi præscriptione completa, & quid in ecclesia, vide glo. 5. d. l. 28.
Restitutio an detur contra interruptionem temporis quando ad implendam præscriptionem pauci dies restabant, vide gl. 2. d. l. 29. ibid.
Restitutio an habeat locum in personam infantis emancipati si factus maior dicat, & petat se redigi in patris potestate, vide gloss. 1. l. 1. 6. titul. 18. par. 4.
Restituti an habeat locum si ecclesia ex receptione mutui grauetur vel non, vide gl. 6. l. 3. tit. 1. par. 5.
Restitutio in integrum non dabitur ecclesiæ quando dolo delinqueret in re deposita, vide gl. 5. l. 7. tit. 3. par 5.
Restitutio an detur minori 25. annorum qui fraudulẽter portagia noluit soluere si in aliquam pœnam incidit, vide glossam. 3. l. 6. titulo. 7. partita quinta.
Restitutio in integrum, an a minore vel ecclesia peti possit quando per biennium cessauit a solutione cãonis, vid. glo. 15. l. 28. titulo. 8 partita quinta.
Restitutio in integrum, an detur furioso, vel eius curatori ad alienata ante interdictionem, vide gl. 4. l. 5. tit. 11. par. 5.
Restitutio an detur absenti ex iusta & probabili causa si creditor illo absente pignus vendiderit etiam si per pactum a principio factum sit hoc sibi concessum, vide gl. 4. l. 47. tit. 11. par. 5.
Restitutio quãdo detur minori quando sibi fuit solutum debitum quo ipse lusit, vel perdit alias, vid. gloss 14. titulo decimoquarto. partita quinta.
Et quid si solutum casu fortuito perijt, vide ibidem in gl. 6.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Et non dicetur esse securus debitor contra quem poterit peti in integrum restituto, vide ibidem in gl.7.
Restitutio an detur ecclesiæ quando aliquid dedit si causa propter quam illud dedit fuit in mente retenta, & quid in alijs vel quando causa fuit expressa & non impleta, vide gl.1.cum alijs ibi.l.46.titulo.14. partita quinta.
Restitutio fidei commissi quando fit, an ibidem veneant præleg ta testatoris, vide gl.9.l.a 4.tit.5.par.6.
Restitutio fideicommissi, an possit fieri procuratori in rem suam illius qui illud habere debet, vide ibid.in gl.10.
Restitutio an detur minori qui hæreditatem adeundo læsus fuit licet nõ ostendat in quo, & qualiter læsus fuerit, vide gl.24.l. 6.partita sexta.
Restitutio bonorum, an debeat fieri hæreticis reuert de fidem, vide gl.5.l.7.tit.7.par.6 per tex.ibi.
Et quid de fructibus, vide ibid.in gl.6.
Restitutio an detur minori hæredi instituto, vel ecclesiæ, vel hospitali vt non priu tur hæreditate etiam si voluntatem defuncti non adimpleat vide gl.3 l.9.tit.10.par.6.
Restitutio bonorum si per principem fiat ei qui propter delictum bona maiora sua fuerunt confiscatæ cuius effectus sit si iam sit condemna. & quid si transierint in sequentem vocatum, vide gl.4.col. 2.&3. q 2 (tit.11.par.6.
Restitutio per hæredem de his quæ per usuras defunctus quæsiuit quibus facienda sit, & quando pauperibus, vel ecclesiæ, vid.gl.12.l.2.per tex.ib.tit.15.par.6.
Restitutio incertorum licet non fiat integre, an Papa debenti sic restituere liberare possit, vid.d.gl.12.d.l.2.
Restitutio qualiter per minorẽ peti debeat aduersus læsionem vel sententiam, & quæ in libello exprimi debent, vide glossam.1.l.1.titulo.19. p 6.
Restitutio minoris non impeditur etiam si fatui sudexvel curator interueniat, & quid si per procuratorem fecerit, vide gl.2.l.2. ibidem.
Et an cum minor se restituit aduersus tutorem teneatur ei beneficium restitutionis cedere vid.d.gl.2.
Restitutio in integrum datur etiam fisco ecclesiæ ad ministratori reipublicæ, vid.d.gl.2.ad finem.
Restitutio non datur minori cum sit vsus iure communi, vide gl.3.d.l.2. per tex.ibi.
Restitutio an detur minori contra confessionem suam in quacunque causa, vide glossam quintam.l.17.tit.16.& gl.2.l.3.per tex.ibi.titulo.19. par.6.
Et an restituatur si in iudicio aliquid contra se confessus fuit, vide gl.1.4. per tex.ibi.tit 19.par.6.
Et quid atrocioribus delictis, vide ibid.in gl.1.in fi.
Restitutio an detur minori aduersus delictum præsumptum de præterito, vide gl.2.d.l 4.
Restituti an detur minori aduersus delictum, & an ei detur quando petit se restitui aduersus processum, vel sententiam, vide dictam glo l.2. dict.l.4.
Restitutio an detur minori aduersus mutationem sui status, & quando vel aduersus suam malam electionem, vide glo.1.l.5.per tex.ibi.tit.19 p.6 & gl.2.ibidem.
Restitutio an detur minori aduersus publicam subhastationem de rebus factam quando alius plus offert, & quando sic, vide glol.3.dict.l.5.per tex ibi.
Restitutio an detur minori qui dolose asseruit, & dixit se maiorem & quãdo, & quid si ambo fuerunt in dolo, vide gloss.1.&.2.l.6.ibidem per illum tex.
Et an tunc præsumatur dolus in minore vel necessario probari debeat, vid.d.gl.2.d.l.6.
Et an cum dolose processit dicendo se maiorem, an tunc aduersus suum contractum possit opponere vt alius quilibet maior, vid.gl.3.d.l.6.
Restitutio an detur maiori.14.annorum, & minori & doli capacequãdo iurauit contractum seruare, vide gl.5.d.l.6.per tex.ibi.titul.19. partita sexta.
Et quale debet esse istud iuramentum vt illum obliget, & an tunc requiratur quod minor iurans sit de beneficio restitutionis certioratus, vid. ibidem in gl.6.
Et an iuramentum debeat interuenire in ipso cõtractu vel sufficit quod ante vel post præstetur, vid.d.gl.6.circa fin.
Et in quibus contractibus supradicta locum habeant.vid.gl.7.ibid.
Et quid si contractus est inualidus alia ratione quam minoris ætatis, & simpliciter iurauerit non contrauenire, an ex alia causa contrauenire possit.vide ibid.in gl.8.
Restitutio an detur minori enormissime læso quando iurauit non cõtrauenire.vid gl.9.d.l.6 titul.19 par.6.& gl.l.59.tit.18.par.3.& glo.l.56. tit.5.par.5.
Restitutio si fuit minori semel denegata, an iterum ab eo peti possit, & quando, vide gl.10.&.11.d.l.6.
Et an tunc restitutio detur ad opponendas alias exceptiones de nouo, vide ibidem in gl.12.
Restitutio an detur minori quando contraxit ac si maior esset, vid.gl.15. d.l.6 per tex.ibi.tit.19.par.6.
Restitutio si petatur a minori qui hæreditatem adiuit quid tunc ipse probare teneatur & an & quando ei sit restitutio concedenda, vid.gl.1.l.7. tit.19.par.6.
Et qui tunc citari debeant, & an sufficiat generalis proclama. & quid tũc iudex facere debeat, vide gl.2.&.3.d.l.7.
Restitutio coram quo iudice, & in quo loco peti possit, vid.gl.1.cum alijs ibi.l.8.per tex.ibi.tit.19.par.6.
Restitutio in pristinum statum per principem facta cuius effectus sit, & quid operetur, vide gl.6.l.2.per tex.ibi.tit.32.par.7.
Restitutio intra quantum tempus per minorem peti possit etiam quando damnum est enormissimum, vide gl.5.l.8.tit.19.par.6.
Et an priuilegium hoc quod minoribus datur transeat ad patremvel ad eius hæredes, vide gl.6.d.l.8.
Restitutio an & quando sit minori danda aduersus præscriptionem rerum suarum, vide glo.1.cum alijs ibi.l.9.per text.ibi.titulo.19.partita sexta.
Et quid si minor impetrauit venim ætatis, an contra eum currat præscriptio neque possit restitui, vid.d.gl.1 col.2.in prin.
Et quid si talis præscriptio cœpta fuit cum defuncto, vide ibidem glossam.3.
Et quid in præscriptionibus longissimi temporis, & a quo tempore incipiat currere quadriennium, vide gl.6.&.7.d.l.9.
Restitutio an detur ecclesiæ læsæ, sicut minori, & quando, & quare, & coram quo iudice peti possit, vide gl.1.in prin.l.10.tit.19.par.6.
Restitutio an detur quando non læditur ecclesia sed personæ ecclesiasticæ ipsius, & quando, vide ibidem.
Et quid si dignitates, & ecclesiæ beneficia lædatur, vide ibid.
Restitutio an detur regibus in integrum si certi minoribus, & alia in hac vide per gl.2.d.l.10.
Et an detur Reginæ eius vxori, vide ibid.in fine.
Restitutio an rei publicæ detur, & quali, vide gl.1.d.l.10.per tex. ibi.
Restitutio potest peti per syndicum vniuersitatis absque alio speciali mandato, vide gl.4.d.l.10.
Restitutio debet peti intra quadriennium a die complete præscriptionis, & est istud quadriennium a principio vtile, vide gl 5.d.l.10.
Restitutio in integrum an detur contra lapsum quadriennij quod ad petendam restitutionem datur, vide dict.gl.5.
Restitutio in integrum, an post quadriennium peti possit per ecclesiam vel fiscum quando fuerunt enormissime læsi, vid.gl.6.d.l.10.titul.19. par.6.
Et qualiter istud damnum enorme debeat in hac materia restitutionis considerari, vide gl.7.ibi.
Restitutio intra quantum tempus peti debeat quãdo damnum fuit enormissimum, vide gl 8.d.l.10.tit.19.par.6.
Restitutio an detur hæredi quando defunctus decessit ante litis contestationem si aliquem accusare volebat, vide gl.11.l.25.titulo primo.partita.7.
Restitutio an detur minori inuadenti rẽ propria authoritate, & per vim gl.5.l.10.tit.10.par.7.
Restitutio si ab spoliato cõtra spoliantem petatur, an ipse reiici possit opposita per spoliatorem dominij exceptione, vide gl.2.&.3.l.18.titul.10. par.7.per illum tex.ibi.
RESTITVTVS a principe qui propter hæresim vel commissum delictum etiam si proximior esset ad maioriam non admittebatur, an vigore talis licentiæ debet ad eam admitti alioqui eo excluso succederet debuerat non admisso, vide glossam.19.columna.2.in fin.l.2.titu.15. par.2.
Restitutus ad appellandum intra quantum tempus restitutionem istam petere debeat, vide gl.2.l.10.tit.23.par.3.
Restitutus a principe simpliciter cum ante ea esset damnatus in metallum, an ad honores admitti debeat si in restitutione nihil de hoc dicatur, vide gl.3.l.5.tit.24.par.4.
Restitutus simpliciter a principe cum fuerit propter eius delictum privatus ab officio suo, an ad honores admissus videatur si nihil dictum sit de hoc, vide did.gl.3.
Restitutus in pristinum statum quæ recuperet, vel non, & quando, vi.gl. 5.l.2.tit 37 par.7.vbi plura de hoc.
RESVRRETCIO corporum in vltimo iudicio quod sit, vide plura expta de hoc per gl.25.in procemio tit.13.par.1.
RETENTIO rei habet locum in bonefidei possessore quando deiecta expensas in re factas recuperare, vide glossam quartam.l.44.titu.28.partita tertia.
Retentio pro expensis habet locum etiam in beneficijs, vide ibid.
Retentori an sit locus in bonis maioriæ pro recuperandis expensis in ea factis, vide ibid.
Retentori an sit necessaria in malæfidei possessore quantum ad hoc vt possit expensas necessarias recuperare, & an si restituat rem alienam actionem ad eas consequendas habeat.vide gl.2.l.44.titul.28 partita tertia.
Retentio proprietatis, an induceat traditionem in vsufructu, & quid si habens conredit alicui vsumfructum, & se constituat nomine ipsius possidere, vide gl.1.l 9.tit.30.par.3.
Retentio rei venditæ loco pignoris pro pretio, an ex hoc videatur trãslata possessio, vid.d gl.1.in fi.l.9.supradictæ.
Retentio & in materia retentionis, vide remissiones gl.3.in fine.l.9.tit.2. par.5.
Retentio an habeat locum in re commodata pro expensis in tali re factis & quid in re deposita, vide ibidem gl 4.
Retentio habet locum in pluribus casibus de quibus per. d.glo.4.& per ibidem in ea allegatos.
Et an talis retentio transeat in singularem successorem & porrigatur ad fructus rei & quando, vide ibidem.
Retentio an habeat locum in re deposita pro expensis in ea factis, vi.gl.1. l.a per tex.ibi.tit.3.par.5.
Retentio quando habeat locum in bonis maioris propter expensas a possessore ipsius in ea factas, an talis retentio impediat, vt possessio rei mobilis ad alium non transeat, vide glo.2.colum.2.quæst.10.l.7.titu.4. par.5.
Retentio pignoris per creditorem quando locum habeat, vid.gl.4.l.22. per tex.ibi.tit.13.part.5.
RETINERE an possit commodatarius rem sibi commodatam præ tex in debiti, & quando, vide gl.3.per tex.ibi.l.9.tit.2.par.5.
Et quid si pecunia commodatur vt species an possit retineri pro debito, vide ibidem.
Retinere an possit aliquis rem sibi commodatã pro expensis in ea factis & quando sic, vide gl.4.l.9.tit 2.par.5.
Retineri an possit res defuncti quousque expensas factas in curando, vel funus fuerit sibi restituantur, vide ibidem.
Retinere an possit malæfidei possessor rem pro expensis factis in ea causa fructuum conseruandorum, vide ibidem.
Retineri an possit res minoris nomine pignoris data sine iudicis decreto quando illud est in eius vtilitatem ver um, vide ibid.
Retinere an possit vxor res mariti pro dote sua, vid.gl.4.ad med.d.l 9. vers.par.5.
Retinere an possit dominus fundi bouem sibi intrantem vsque dum eius dominus satisfaciat de damno, vide ibidem.
Retinere potest procurator instrumenta litis quousque sibi satisfaciat de sumptibus, vide ibidem.
Retinere potest dominus fructus secatos per colonum adhuc ibi stantes loco pignoris pro mercede sibi debita, vide ibidem.
Retinere an possit colonus rem propter expensas in ea factas, vide gl.4. post medium.d.l.9.
Retinere quando possit aliquis rem pupilli quando contra aliquem agit ex contractu vltro citroque obligatorio, vide ibidem.
Retinere an possit emptor feudi ipsum feudum quod vassallus ignorans vendidit donec sibi a venditore satisfiat de interesse, vide ibid.
Et an talis retentionis transeat in singularem successorem, & an porrigatur etiam ad fructus rei, & quando, & in qua retentione, vide ibidem. in fine.
Retinere non potest depositarius rem sibi depositam propter expensas, vid.d.gl.4 in prin. & ibi.gl.6.& gl.1.l.10.tit.3.par.5.
Retinere an possit possessor maioris res ipsas pro expẽsis in tali maioria factis, & an talis retentio impediat vt possessio ad alium non transeat, vide gl.2.col.7.q.10.l.7.tit 4.part.5.
Retinere an possit creditor pignus quod recepit a debitore pro alio credito quod sine pignore eidem mutuauit debitori donec vtrunque credatur sibi solueatur, & quando non, vide gl.4.l.22.per tex.ibi.titul.13. par.5.
Retinere an possit tutor bona minoris sui pro expensis cum eo factis donec sibi soluantur.vide gl.4.in fi.l.23 ibid.
RETRACTVS & an super remobili quam vendit consors habeat locũ retractus, & quando ipse extraneus præferatur, vide glos.1.l.55.titul.5. par.5.
Idem sit dicendum in retractu ratione sanguinis quod in retractu ratione consortarij, vide ibid.in fi.
An consanguineus præferatur domino in retractu rei emphyteoticæ, vide gl.2.d.l.55 in prin.
Vsufructuarius possit rem retrahere si dominus proprietatis illam vendiderit, & quid in vsuario.vel vsufructuario si vendat suum vsum vel vsumfructum, an consors illius iuris admittatur ad retractũ, & an idem sit in omnibus alijs seruitutibus fundi, vel domus, vide.d.gl.2. quæst.1.
Et quid in vendente actionem suam, vel in domi inutili si dominus dicet dominij illud vendiderit, vide dict.glo.2.quæst.1.in fin. & in quæstione.2.
Et quid in emphyteota si dominus proprietatis suam proprietatem vendiderit, an admittatur tanquam consors, & an domino requiri debeat vide ibidem.
Retractus an habeat locum quando testator legauit alicui quintam partem bonorum si legatarius velit emere fundum hæreditarium, & consanguinei illud volunt pro tanto, vid.ibi.in.d gl.2.in.q.3.d l 55.tit.5. par.5.
Retractus & consanguinei mariti nomine sui vxoris an habeant ius retrahendi quando maritus vendit extraneo fundum quod emerat matrimonio constante, vide ibid.in q .
Et an consors admittatur ad retrahendum rem datam in solutum siue detur ab ipso siue a iudice, vide gl.4.d.l.55.tit.5.par.5.
Et an locus sit retractui quando res permutatur cum alia, vel pro re immobili daretur immobilis, vide ibidem.
Et quid in transactione si ex causa transactionis res dimittatur penes possessorem aliquo pretio recepto, vel dato a possidente, vide ibid.
Retractus bene habet locum etiam in consorte qui non habet in re nisi minimam partem, vide ibid.in gl.5.
Et an & quando consors admittatur ad retractum si res fuit consorti vendita; & ex qua causa hoc fieri possit, vid.d.gl.5.
Et an consors qui vult rem retrahere teneatur dare pretium etiam si sit ex cessuum.& vltra iustum valorem, vide ibid gl.7.
Et quid si res vendatur certo pretio, & donetur, an consors qui vult rem illam retrahere debeat reddere nõ tamen pretium conuentum sed & illud quod donatum est, & quando sic, vide gl.7.d.l.55.
Et an hoc quod consors præferatur si velit tantum dare sit de æquitate, vel de stricto iure communi, vide ibidem, in glo.8.d.l 55.tit.5.partita quinta.
Retractus an habeat locum & detur ratione vicinitatis vt conuictus possit rem alijs venditam retrahere, vide ibidem.
Et in retractu iure communionis debet idem seruari quod in retractu iure sanguinis.vide ibidem.
Et quid si extraneus cui est res vendita sit clericus vel ecclesia, an consors aduersus eum habeat ius retrahendi, vide ibid.
Retractus an habeat locum in solidum, vel pro parte quando sunt plures consortes & vnus tantum petit retinendi tionem, vide ibid.
Et an extrahens rem ratione communionis vel proximitatis teneatur refundere omnes expensas quas fecit reus a quo talis res retrahitur, vide.d.gl.8.d.l.55.in fi.
REVELARE non debet sacerdos confessiones etiam si excommunicetur, vel præcipiatur sibi Papa, vide gl.1.l.35.tit.4.par.1.
Reuelare peccata occulta quando liceat, vide gl.10.l.35.titu.nono.partita secunda.
Reuelare confessionem non debet sacerdos etiam si sciat homicidia seditiones seu alia multa damna inde sequi posse, vide glos. 4.l.35.titul.4. par.1.
Reuelare tenetur quis illud quod ipse solus scit, & quando, vid.gl.8.l.6. tit.13.par.2.
Reuelare an teneatur quis crimen læsæ maiestatis, quãdo ipse solus illud scierit, vide gl.16.in procæ.4.par.
Reuelare potest sacerdos confessionem alicuius in genere, vid.d.gl.4.in fi.d.l.35.tit.4 par.1.
Reuelare confessionem ex qua sacerdos punitur est quando peccator, & pœnitens aliquis fuit confessus quærens animæ salutem non tamen si simpliciter fuerit dictum hoc tibi dico sub sigillo confessionis, vt quotidie fit, vide gl.5.d.l.15.
Reuelans peccatum an incidat in eadem pœna qua incideret si reuelasset peccatum, vide gl.fi.in fi.d.l.35.
Reuelans Regis secretum malefacit, vide gl.7.l.5.tit.9.par.2.
Et de eius pœna, vide ibid.in gl.8.
Reuelare an teneatur quis crimen etiam si sit crimen læsæ maiestatis quãdo scit quod illud probare non poterit, vide glo.16.in fin.in procæ.4. par.& gl 9.l.5.tit.9.par.4.
Reuelantes secreta Regis qualiter puniãtur, vid.gl.1.&.2.l.2. per tex.ibi. tit.7.par.7.
Et quid in reuelãtibus secreta inquisitionis factæ siue iudex sit notarius sit, vel alius, vide gl.3.cum sequentibus ibid.
REVERENTIA quæ sit Papæ ipsi Deo facta videtur, vi.gl.d.4.l.4.tit.5. par.1.
REVOCARE an possit populus per statutum eleemosynam solitam fieri, vide glossam.2.col.2.l.decimæquintæ.titulo decimoseptimo.partita.1.
Reuocario iudicis delegati per ordinarium an valeat si causam illam alteri

Universidad de Deusto
Biblioteca

alteri velit committere si non fuit in culpa, vid. gl. 1 d. 21. titul. 4. partita. 3.
Et quid defactis post reuocationem antequam reuocatus illud sciuerit, vide ibidem.
Reuocatio liberti ad seruitutem ex iusta causa an fiat officio iudicis, & an in ea sententia requiratur, vide gl. 7. l. 9. tit. 22. par. 4.
Reuocare maioriam an videatur ille qui res ex quibus maioriam fecit alienauit, & quando, vide gl. 1. col. 5. q. 47. in fi. l. 10. tit. 26. par. 4.
Reuocare non debet commodator commodatum nisi expletovsu ratione cuius rem commodauit, vide gl. 1. l. 9. tit. 2. part. 5.
Et an idem sit in precario, & si adcertum vsum concedatur, vide ibi l.
Reuocare donationem semel factam ab aliquo nō præsumitur velle qui illam fecit nisi hoc conster, vide gl. 1. col. 2. in med. l. 4. titul. 4. partita quinta.
Reuocare donationem an possit donator propter aliquam ingratitudinem quando illa facta fuit propter bene merita donatarij, vid. gl. 1. l. 10 tit. 4. par. 5.
Et quid si fiat a patre vel ab extraneo nomine doris, vide ibidem.
Reuocare donationem poterit donator in pluribus casibus de quibus per omnes gl. l. 10. per tex. ibi. tit. 4. par. 5.
Et an illud facere possit si donatarius ignorante vel se defendendo percutiat, vide ibidem in gl. 4.
Reuocare donationem a donatario, an possit donator quando donatarius per illum illum percussi fecit, & si non manu sed pede percutiat, vide ibidem.
Reuocare donationem donatoris, an possit eius hæres, & in quibus casibus, vide gl. 8. l. 10. tit. 4 par. 5.
Reuocare donationem an possit donator quādo illa iam peruenit ad hæredem donatarij ingrati, vid. d. gl. 8. ad fi.
Reuocare potest princeps quod sola voluntate suo subdito dedit, & alij cuicunque illud dare, vide gl. 6. l. 53. tit 5. par. 5.
Reuocare an possit aliquis quod alicui dedit credēs illum prætium si postea eius imperitia fuerit detecta, & quando, vide glo. 1. l. 46. titul. 14. par. 5.
Reuocare an possint creditores venditionem, vel aliam quamcunque alienationem debitoris sui si in eorum fraudem fiat & quid in donatione in vita vel in tempore mortis debitoris facta alicui si fit vel esse presumatur in creditorum fraudem, vid. gl. l. 7. per tex. ibi. tit. 15. par. 5
Et an & quando liberatio in fraudem ere litoris facta reuocetur, & qui l in eius fideiussore, vide glo. l. 12. per tex. ibi. tit. 15 pa. 5.
Reuocatio generalis testamentorum an per hoc reuocetur primum testamentum in quo aderat clausula derogatoria si in reuocatione generali de ea mentio facta non sit, vide gl. 4. l. 1. tit. 7. par. 6.
Reuocatio legati an inducatur ex eo quod illud testator in vita sua alienauit, vide glo. 1. & 2. l. 17. tit. 9. par. 6.
Et quid si testator tantum modo alienauit vsumfructum rei legatæ, vid. dict. gl. 2. d. l. 17.
Et quid si illam rem tantum modo pignorauerit, vide ibi l.
Reuocatio legatorum potest fieri per testatorem tam in testamento quā in codicillis, vide gl. 1. & 2. l. 39. tit. 9. par. 6.
Reuocatio confessionis factæ in tormentis vide in verbo, CONFESSIO. & in verbo, Confessus & in verb. Tortus tortura.
Reuocans mandatum re integra an euitet pœnam quando delictum fieri mandauit, vide gl. 8. l. 2. tit. 31. par. 7.
Reuocare an & quando videtur quis primum testamentum per secundū, vide gl. l. 21. & l. 22. & 23. tit. 1. par. 6.
Reuocare legatum an videatur testator si in vita sua illud alienauit, vide gl. 1. & 2. l. 17. per tex. ibi. tit. 9. par. 6.
Et quid si testator tantum modo alienauit vsumfructum rei legatæ, vide d. glo. 2. d. l. 7. tit. 9. par. 6.
Reuocare potest testator legata ab eo facta siue in testamento siue in codicillis, vide gl. 1 & 2. l. 39 tit. 9. par. 6.
Reuocare maioriam, vide in verbo, MAIORIA, & in verb. PATER, & in verbo. LICENTIA.
REVOCATIO attentatorum, vide de hoc in verbo, REMEDIVM, & in verbo, ATTENTATA.
REVS non debet torqueri si notorie constet de crimine, glo. 3. l. 20 tit. 9. par. 2.
Reus si a principio rem non exibuit cum iustam causam haberet non exhibendi, & postea res pereat, an pereat periculo suo, vi. gl. 3. l. 20 tit. 2. par. 3.
Reus habens plures foros debet conueniri vbi actor voluerit, vid. gl. 17. per tex. ibi. l. 32. tit. 2. par. 3.
Reus si immobilia possideat extra locum iudicij an excutiatur a prestatione fideiussorum, vid. gl. 3. l. 41 tit. 2. par. 3.
Reus si fideiussorem non inueniat debet iurare de standō liti, & iurabit quod illos non inuenit gl. 5. l. 41. tit. 2. par. 3.
Quod iuramentum præstabit ad iudicis delationem & cum eo obligabit bona quæ tunc possidet, vide ibidem.
Et an attentis legibus huius Regni hoc procedat, an vero carcer andus veniat, vide ibidem.
Reus cui res fuit petita si cum non possideret contrarium respondit, an debeat condemnari, & quid si tantum tacuit, vide gl. 1. l. 1. tit. 1. part.
Reus criminis capitalis an possit esse procurator, vid. gl. 5. l. 5. tit. 5. parte tertia.
Reus contra quem missio in possessionem facta fuit intra quantum tempus venire debeat vt possit rem cum fructibus recuperare, vid. gl. 3. & 4. l. 6 tit. 8. par. 3.
Et quid si recuperata possessione iterum sit contumax, & in fine anni iterum compareat volens possessionem recuperare, an sit audiendus, vid. glo. 3.
Reus etiam post annum poterit iudicium petitorium intentare sed intra quantum tempus, & an actor missus possit petere vt diffinitur pronūtietur, & declaretur rem esse suam, vide gl. 8. l. 6. tit. 8 par. 3.
Reus contra quem missio facta fuit in bonis suis propter debitum intra quod tempus comparere debeat, vt rem nō amittat, vid. gl. 9. l. 6. tit. 8 part. 3.
Reus si post veditionem bonorum veniat, an aliquid sibi prosit, & quid si antea, vide gl. 16. per tex. ibi l 6 tit. 8 par. 3.
Reus contumax qualiter sit citandus, & in quo loco, vid. gl 2. l. 7. titul. 8. par. 3.
Et an in vocatione requiratur criminis specificatio, vide gl. 3 ibidem.
Et qualis ei constituitur terminus ad comparendum, & quid in crimine læsæ maiestatis, vid. gl. 4. d. l. 7.
Et qualiter fiet descriptio in eius bonis si non comparuerit, & an ante annotationem bonorum debeat iterum citari voce præconis, & an in tali edicto debeat dici qualiter annotatio facta sit in eius bonis, vide gl. 6. 8. & 9. l. 7. tit. 8. par 3.
Et in quibus bonis fieri debeat ad notatio, & quid si delictum sit leue, vide gl. 14. d. l. 7.
Reus cui respondet in iudicio si duo simul sibi rem petant, & qualiter sibi cauere debeat cum vidus vni reddat, vide glos. 2. l. 6. titul. decimo. par. 3.
Reus an teneatur iurare ad petitionem actoris quando actor nihil probauit, vide gl. 4. l. 8. tit. 11. par. 3.
Reus indubio videtur absolutus eo quod actor non probauit, vide gl. 1. l. 24. tit. 2. par. 3. & gl. 3. l. 1. tit. 14. part. 3.
Reus debet absolui actore non probante etiam si ex forma statuti reo denegetur defensio, vid. d. gl. 3 l. 1. tit. 12. par. 3.
Et aliquas fallentias ad supradict. regulam, vide ibidem.
Reus qualiter excipere debeat ne videatur crimen fateri, vide per glo. 2. l. 21. tit. 16. par. 3.
Reus præsens habet quatuor remedia contra actorem absentem, vi. gl. l. 9. tit. 22. par. 3.
Neque est necesse quod sit circa finem triennij, quando reus instare velit contra actorem absentem, vid. d. gl. 1. d. l. 9. tit. 22. par. 3.
Et an reo instante possint recepi testes, & sententia ferri lite adhuc non contestata contra actorem, vide ibid. in gl. 2.
Reus etiam si veniat condemnandus habet contra actorem contumacem pro quo lata fuit sententia recursum ad sumptus quos fecit in prosequutione litis, vid. gl. 5. l. 9. tit. 22. par. 3.
Et si condemnatio principalis sit in specie consuleturreo per restitutionem vsque dum sumptus perciptat, vide ibidem.
Reus contumax an audiatur si veniat intra annum, & vellit possessionem actori traditam recuperare, vid. gl 5 l. 10. tit. 22. par. 3.
Reus condemnatus ad æstimationem quia rem amisit si res ad dominum reuertatur an rem vel æstimationem petere possit. vi. gl. 4. l. 9. tit. 22 par. 3.
Et an eligere debeat ante litis contestationem, vel post, vide ibid.
Et quid si ante sententiam vel ante solutionem æstimationis res ad dominum peruenerit, an ad solutionem æstimationis tunc teneatur, vi. gl. 5 ibidem, & ibi, vide quid si dominus fecit expensas in re habenda a milite recuperet.
Reus contra quem lata fuit sententia quę transiuit in rem iudicatam si instrumenta de nouo reperiat, an possit peti se restitui ex clausula generali propter iustam ignorantiam vel iustum impedimentum, vid. gl. 19. tit. 22. par. 3.
Et intra quantum tempus talis restitutio petenda sit, vide ibidem glos. 21. & 12.
Reus volens iudicem corrumpere qualiter puniatur, & est periurus, vid. gl. 1. 3. & 7. l. 26. tit. 22. par. 3.
Reus qui ad exhibendum præcisse compellitur, an & quando de hoc appellare possit, vide gl. 6. l. 9. tit. 23. par. 3.
Reus qui condemnatur in causa appellationis, an indistincte debeat semper condemnari in expensis, vide glo. 3. l. vigesimæsepti. næ. titulo. 23. par. 3.

Reus an possit exceptionem nō numeratæ pecuniæ opponere licet actor nihil peta, vide gl. 3. l. 9. tit. 1. par. 5.
Reus non poterit opponere exceptionem non numeratæ pecuniæ contra actorem post lapsum biennium licet velit probare non fuisse sibi numeratam, & quid de iure canonico, vide gl. 6 ibid.
Et quid si renuntiauit huic exceptioni in eadem scriptura in qua se obligauit soluere, vel si renuntiauit lapso biennio, an rune admittatur ad hanc exceptionem etiam si assumat in sejonus probandi, vid. gl. 8. & 9. l. 6. tit. 1. par. 5.
Reus se sistere in iudicio promisit ad certam diem si non compareat nisi post duos vel quinque dies post terminum, an pœnam promissam incurrat, & quando, vide gl. l. 36. per tex. ibi tit. 11. par. 5.
Reus naturaliter tantum obligatus si dederit fideiussorem, an fideiussor teneatur eius exceptione, & quid si dicat se ignoranter huic naturali tantum obligationi accessisse, vide gl. 7. l. 5. tit. 12. par. 5.
Reus principalis si est præsens prius debet conueniri quam eius fideiussor, & quando dicatur esse præsens, vide gl. 1. l. 9. tit. 12. par. 5.
Reus principalis si non sit soluendo, an & quando tunc fideiussor conueniri possit, vide gl. 2. d. l. 9.
Quid si reus dedit pignus creditori suo, an si postea creditor fideiussori rem conuenerit illi obnicere possint quod vendat prius pignus debitoris principalis, vide gl. 5. d. l. 9. tit. 12. par. 5.
Reus principalis in quibus casibus non tenetur soluere quod eius fideiussor pro eo soluit, vide gl. 1. & 2. l. 12. per tex. ibi. tit. 12. par. 5.
Reus principalis si sit per sententiam liberatus, an illa fideiussori suo prosit, & quando, vide gl. 15. tit. 12. par. 5.
Reus si nolit vti vel non fuit vsus exceptione, an fideiussor poterit ea vti, vide gl. 5. ibidem.
Fideiussor possit tali exceptione vti quando obtulit se ad fideiussionem non rogatus, vide ibidem.
Reus an reo inuito possit fideiussor exceptionem opponere, vide ibid.
Reus an teneatur fideiussori dari probationes ad exceptiones quas opponere velit, vide gl. 5. d. l. 15.
Reus si fideiussor possit a reo petere etiam pendente lite vt reus det sibi expensas vel pecuniam pro expensis vide ibid.
Quid si exceptio quę a principio competebat tam reo quam fideiussori postea cecidit in reo vide ibid. in fi.
Fideiussor possit opponere de exceptione personali competenti per totam rei principalis tantum, vide ibi. gl. 9.
Reus principalis si moriatur, an obligatio fideiussoris extinguatur, vel adhuc duret, vide gl. 1. l. 6. tit. 12 par. 5.
Reus principalis an a fideiussore defendi possit in iudicio in quocunque termine vt ipse reueletur a pœna, vide gl. l. l. 18. ibid.
Reus an datum reo causa transactionis repeti possit ab eo, vi. gl. 1. cum aliis ibi. l. 34. tit. 14. par. 5.
Reus an acceptilatio facta reo prosit fideiussori, vel econtra, vid. gl. 1. l. 12. tit. 15. par. 2.
Reus an pendente sua accusatione criminali alium accusare possit, & qualiter hoc intelligatur. vid. gl. l. 4. & gl. 5. l. 13. tit. 1. par. 7.
Reus si reaccusare non possit, an tunc possit iudicis officium implorare, vt crimen puniatur, vide gl. 3 ibidem.
Reus si prosequatur suam vel suorum iniuriam, an tunc propter hoc debeat in prima accusatione super sederi, vide gl. 4. ibidem.
Reus an possit suum accusatorem, vel alium reaccusare quando ipse fuit iam per sententiam condemnatus, vide glossam 8. d. l. 4. titu. 1. parcita septima.
Reus possint accusationem iam inchoatam illam prosequi per se, vel per procuratorem, & an interim supersedebitur in executione pœnæ, vide ibidem.
Reus expensæ per accusatum factæ sibi per denuntiatorem solui debeāt & quando, vide gl. 4. & 5. l. 5. tit. 1. par. 7.
Reus an post mortem accusari, vel puniri possit, vide glo. l. 7. ibidem per illum textum.
Reus absolutus vel condemnatus de crimine, an iterum accusari possit, & quando, vide gl. 1. & 2. l. 12. ibidem.
Quid si tantum fuit per suum iuramentum absolutus, an iterum accusari possit, vide ibid. gl. 2.
Reus si de vno delicto a pluribus accusetur, an omnibus respōdere teneatur, & quid si accusaretur coram pluribus iudicibus, an accusatus reus iudicem eligere possit, vide gl. 2. l. 13. per tex. ibi. tit. 1. par. 7.
Reus sit necessarium quod accusatus excipiat de pluralitate accusatorū, & quid si non excipiat, an valeat processus, vide ibidem.
Reus iudex possit non recipere istum accusatorum pluralitatem, & quid si recepit, vide ibidem.
Reus vel alius quando de vno crimine duplici pœna veniat puniendus, vide gl. 5. l. 13. tit. 1. par. 7.
Reus de vno accusatus an in illa accusatione pendente de alijs criminibus accusari possit, vide ibid. per tex. ibi.
Et an respondebit secundæ accusationi priusquam prima accusatio terminata sit gl. 6. ibidem per illum tex
Reus cum ab aliquo accusatur de delicto quæ & qualia in tali accusatione ponere debeant, vt valeat, vide gl. 1. 4. tit. 1. par. 7.
Reus an possit petere vt in accusatione criminali contra eum facta declaretur dies vel hora, gl. 5. ibidem.
Reus an sit absoluendus si libellus contra eum inepte propositus fuit, vel an defectus illius libelli purgetur ex aliquibus probationibus postea factis, vide gl. 6. col. 2. q. 2. l. 14. tit. 1. par. 7.
Reus coram quo iudice criminaliter accusari possit vt ad respondēdum arctetur vide gl. l. 15. per tex. ibi. tit. 1. par. 7.
Reus an per suam confessionem factam coram iudice in competenti alias habenti merum imperium an videatur prorogare eius iurisdictionem in criminalibus, vide gl. 2. l. 15. tit. 1. par. 7.
Reus de crimine accusatus si exceptiones quas habeat ad excussionem tu dicij non opposuit, an per hoc videatur iurisdictionem iudicis non sui prorogare, vide gl. 3. d. l. 15. per tex. ibi.
Reus an in criminalibus lite contestare teneatur & an sine litis contestatione damnari possit, vide gl. 2. l. 16 tit. 1. par. 7.
Reus de crimine accusatus qualiter sub fideiussoribus relaxari debet, & quando, vide gl. 4. & 5. d. l. 16. per tex. ibi.
Reus de mandato Regis captus sub fideiussoribus per iudicem relaxari non debet, vid. d. gl. 5. in fi.
Et quid in capto ad literas requisitorias alterius iudicis, vide ibidem.
Reus si citatus compareat accusator vero nō qualiter eius contumaciam increpare possit, & quando, & in quo veniat absoluendus, & quid iudex facere debeat tunc, & alia plura, vid. per gl. l. 17. per tex. ibi. titu. 1. par. 7.
Reus priusquam absoluatur eo quod accusator eius non compareat prius tamen ipse accusator citari debet & qualiter, vid. gl. 4. d. l. 17. per tex. ibi. & gl. 5. ibi.
Reus fugiens non solum debet remitti ad iudicem loci vbi delinquit sed etiam ad iudicem domicilij vel prorogati iurisdictionis, vide gl. 1. l. 18. per tex. ibi. in 1. par. 7.
Reus si post accusationem aufugiat qualiter reduci debet & capi possit & alia in hoc, vide per gl. l. 18. suprad.
Reus an & quando sine iudicis citatione ab eo capi possit, vide gl. 2. ibid.
Reus an per iudicem delicti vel qui alias iuste cognoscit de accusatione capi possit in alterius iudicis territorio & qualiter se in hoc habere debeat, vide gl. 5. d. l. 18. tit. 1. par. 7.
Et quando alter iudex quam loci delicti ad punitionem admittatur, vel non, vide gl. 1. 2. 3. & 4. d. l. 16. & gl. 2. l. 1. tit. 29. par. 7.
Reus non traditur custodiendus ante litem contestatam, & qualiter hoc intelligatur, vide gl. 4. l. 19. tit. 1. p. 7. & gl. 1. l. tit. 29. par. 7.
Reus de crimine accusatus si cum suo accusatore tranligat an transactio teneat & illum a pœna liberet, & quando & qualiter & an & quando crimen per hoc fateri videatur & puniri possit, & quid si timeat accusari non tamen adhuc fuit accusatus, vide gl. l. 22. per tex. ibi. tit. 1. par. 7.
Et in quibus criminibus talis transactio locum habeat vel non, vid. gl. 3. 4. & 5. cum sequentibus ibid.
Et an transactio facta super vulneribus extendatur ad mortem si postea subsequatur, vide gl. 5. d. l. 22.
Et an in tali transactione omnium hæredum assensus requiratur vel non vide ibid. glo. 6.
Et an talis transactio prosit accusato quo minus de illo delicto amplius ab alio accusari non possit, vide ibidem. gl. 11. q. 2.
Et an idem sit dicendum in pacto gratuito, vid. ibid. glo. 5. & 7. & glo. 11. col. 2. in 2. limitatione.
Et quid si aliquis accuset de crimine adulterij vel de rapto, an tunc sit locus transactioni, vide ibid. gl 12. & 13.
Reus accusatus de crimine si se ipsum occidat an morte eius causa finiatur vel non & cui bona ipsius applicentur, vide gl. l. 24. tit. 1. par. 7.
Et quando dicatur reum se metu criminis occidisse, & quæ requirant vt & tunc bona applicentur fisco, vide ibid. gl. 2. 3. 4. 5. & 6.
Et an hodie stante authentica bona damnatorum & legibus huius regni etiam in isto casu bona veniant fisco applicanda, vide gl. 7. ibi.
Reus accusatus de crimine si lite contestata decedat, an & quando, & in quibus delictis instantia ad hæredes ipsius vel accusatoris transeat, & in quibus actionibus, & pro qua parte, & qualiter, vid. gl. l. 25. per tex. ibi. tit. 1. par. 7.
Et an hoc intelligatur in criminibus priuatis in quibus agitur ciuiliter ad vindictam, & pœna venit applicāda parti, vel si de talibus criminibus agatur criminaliter, & ad pœnam applicandam fisco, vid. gl. 1. d. l. 25.
Et quid si lis fuit cœpta per solam citationem, vel si reus fuit contumax non habens causam non veniendi, vide gl. 2. ibidem.
Et quid si lite contestata pacto contrahentium fuit aliter recessum, an tūc actio pœnalis sit transitoria ad hæredes, vide ibidem in fi.
Et qualiter hæredes teneantur tunc & pro qua parte, vide ibid. gloss. 7.

Universidad de Deusto
Biblioteca

per textum ibi.
Reus de crimine accusatus sine veris & iustis probationibus puniri non debet, & an ex indicijs, vide gl. 2. 3. 4. & 5. um alijs ibi. l. 26. tit. 1. par. 7.
Reus si postquam tortus fuit neget, an probationes factæ contra eum eli dantur, vide gl. 8. d. l. 26.
Reus si tortus fuit nihil contra eum fuerit probatum, an diffinitiue ab solui debeat, vide gl. 9. d. l. 26.
Reus si in simul pro ponat omnes exceptiones suas poterit hoc non ob stante postea petere quod pronuntietur super exceptione quæ impe dit litis ingressum, vide gl. 1. l. 6. tit. 3. par. 7.
Reus accusatus de crimine capi non debet nisi facta informatione saltim in summarijs, & an debet citari, vide gl. 1. l. 1. tit. 29. par. 7.
Reus non debet relaxari si a principio iniuste captus fit & postea captura ex aliquibus iustificetur. vid. d. gl. 1. in fi.
Reus quando remittitur ad tudecem loci delicti cuius expensis ista remis sio fieri debeat, vide gl. 2. col. 3 q 2. l. 1. tit 29. par. 7.
Reus an ad iudicem delicti remitti debeat in locibus delicti, vid ibid.
Reus si fit miles a quo iudice capi & puniri possit, & quando, vide glo. l. 3 per tex ibi. tit. 29. par. 7.
Reus peccat celando veritatem, vi gl. 3. col. 2. l. 4 tit. 29. par. 7.
Reus super occultis non tenetur respondere, vid. d. gl. 3. col. 2.
Reus an statim quod capitur debeat iurare de veritate dicenda val non, vide gl 3 in prin. l. 4. tit. 29. par. 7.
Et an & quando teneatur contra se iurare si crimen sit occultum vel non plene probatum & an licite neget & quando interrogatio ad respondere non teneatur neque delictum fateri debeat neque iudicio obedire teneatur, vid. d. gl 3. vsque ad fin.
Reus non debet respondere per verbum credit sed per veritatem, vide ibi. in prin.
Reus siue confiteatur debitum siue non qualiter debeat carcerari & liga ri qualiscunque status & conditionis sit, & quando, vide gl. 4. 5. 6. & 8. d. l. 4. tit. 29. par. 7.
Et an mulier quæ in carceratur cum hominibus poni possit, vi gl. 1. & 2. l. 5 per tex. ibi. tit. 29. par. 7.
Reus carceratus cum amicis & procuratoribus alloqui potest, & quãdo hoc sibi non permittatur, vide gl 5. l. 6. per tex. ibi. tit. 29. par. 7.
Et qualiter reus carceratus per custodes carceris custodiri debeat, vide gl. d. l. 6. per tex ibi.
Reus in carceratus vsque debeat in vinculis detineri, & quando, & quali ter, vide gl l. 7 ibid per illum tex.
Reus si aufugiat a carcere, an crimen fateri videatur, & qualiter contra eius custodes procedatur, & quando, vide gl. i 12. per tex. ibi. titul. 29 par. 7.
Reus carceratus si fregerit carcerem qualiter puniatur, vid. glo. l. 13. ibid. per illum tex.
Et an habeatur pro confesso, & quando, vide gl. 1. ibid. per illum tex.
Et quid si aufugiat cum scientia, vel negligẽtia custodis, an mitius punia tur, & quare vide ibidem glo. 5.
Reus accusatus de crimine antequam torqueatur quæ præcedere debeant vide in verbo, TORTVRA FORQVERI, & TORTVS.
Reus debet torqueri iudice ordinario præsente neque causa ista legari possit, & quibus in dictis præcedentibus, vide gl. 2 l. 2. & gl. l. 5. titu. 30 par. 7.
Reus tortus si confiteatur delictum an sibi postea aliqua dilatio danda sit vel non, vide gl 5. l. 4. tit 30. par. 7.
Et quid si postea appareat totum contrarium de eo quod confessus fuit, vide gl. 6. & 7. ibidem.
Reus si in tormentis perseueret negando si tamen crimen per testes sibi probetur damnari debet, vide gl. 8. l. 4. tit. 30. par. 7.
Reus qui in tormentis semel confessus fuit si postea neget, an iterum at que iterum torqueri debeat, & an ex sua confessione oriatur semipie na probatio, vid. d. gl. 8. d. l. 4.
Reus semel tortus an & quando iterum atque iterum torqueri debeat, vel non. vide gl 11. d. l. 4. tit. 30. par. 7. per tex. ibi.
Reus si iniuste ad tortura ponatur qualiter iudex puniatur vel non, si ue illum occidat vel feriat siue ei aliquid mali non facias, vide glo. 14. d. l. 4 per tex ibi.
Et quid si iudex aliquem iuste torsit excesit tamen modum in torquendo siue dolose siue culpabiliter qualiter tunc veniat puniendus, vi. d. gl. 14. ad finem.
Et quid si iudex seruauit modum in torquendo sed tortus debilitate natu ræ substinere non potuit. & mortuus fuit, an & quando teneatur, & ve niat puniendus, vid. d. gl. 14. in fine.
Reus reptatus, vide in verbo. REPTATVS.
Reus ita torqueri debet ne moriatur, vel debilitetur, vi. gl. 1. l. 5. tit. 30. p. 7
Et quando pl res sunt torquendi a quibus incipiendum sit, vid. gl. 2. d. l. 5. per tex. ibi.
REX Ilefonsus conditor harum legum particularum cuius filius fuerit, vide glo. 7. in proœmio parte.
Rex dicitur Christi vicarius, vide gl. 9 in proœ. par.
Rex administrans iustitiam debet facere opus suum, vide glo. 11. in dict. proœ. par.
Rex seruare debet leges a se introductas, & qua de causa & ratione, & qua liter, vide gl. 1. l. 16. tit. 1. par. 1.
Rex licet antiquitus in capite vngebatur hodie non nisi in humeris, & de ratione, vide gl. 1. per tex. ibi. l. 1. tit. 4. par. 1.
Rex a quo vngi debeat, vide ibidem.
Rex nouus an petere possit Papæ vt illum vngat, vid d. gl. 1. d. l. 11.
Rex tenetur suo proprio parrocho peccata sua confiteri nisi adhoc spe ciale habeat priuilegium, vide gl. 5. in prin. l. 2 1. tit. 4. par. 1.
Rex Hispaniæ quo iure prouideat Episcopatus, vid. gl. 1. l. 18. tit. 5. par. 1.
Reges Hispaniæ habent maioriam in eligendis Episcopatibus cribus ra tionibus, vide gl. fi. d. l. 18.
Rex non potest Episcopo dare licentiam, vt ambulet vltra diœcesim, vi de gl. 1. l. 29. tit. 5. par. 1.
Rex vniens ciuitate castrum quid tunc illi dare videatur vid. gl. 3. col. 1. in prin. l. 27. tit. 7. par. 1.
Rex Hispaniæ an possit in ecclesia vacante constituere œconomum & istud habeant ex consuetudine, vide gl. 4. l. 11. tit. 15. par. 1.
Rex ex qua causa, & in qua quantitate, & qualiter exigere possit censum ab ecclesijs, vide gl. 3 l. 14. per tex ibi. tit. 22. par. 1.
Rex superiorem non recognoscens dicitur monarcha in Regno suo ha berque omnimodam iurisdictionem, gl. 7. l. 2. tit. 1. par. 2.
Rex fundat iurisdictionem suam in terris dominorum, & propter ipsã negligentiam iurisdictio ad ordinarium & regium reuertitur, vid, gl. 8. l. 2. tit. 1. par. 2.
Rex solus potest cudere monetam, & an valorem metalli aliquid possit mutare, & quando, & in qua moneta, vide gl. 11. l. 2. tit. 1. par. 1.
Rex fundat iurisdictionem suam, & Imperator in iurisdictione, sed non quo ad dominium rerum particularium, glo. 21. l. 2. titulo primo par tita. 2.
Et an non dato æquivalenti dominium transeat in Regem, vide ibidem in glo. 22.
Rex tyrannus a populis destrui potest, & refrænari, vide gloss. 25. ad fin. dict. l. 2.
Rex est vicarius Christi geritque in terris vicem Dei estque monarcha in Regno suo, & habet Papam pro capite, gl. 1. & 2. l. 5. tit. 1. par. 2.
Rex in nouæ legis est facere debitus subiectus in veteri non & quare ratio vna quam talia ita sit, vide gl. 2. l. 6. tit. 1. par. 1.
Reges sunt de iure gentium, gl. 1. l. 7. tit. 1. par. 2.
Rex debet esse pacificus, vide gl. 8. l. 9 tit. 1. par. 2.
Rex an possit donare villam siue castellum sola voluntate etiam si non præcedant seruitia, & quid in Imperatore, vide gl. 1. l. 8. tit. 1. par. 2.
Rex ita tenetur augere Regnum sicuti Imperator Imperium, vide ibid.
Rex an possit imponere subditis suis aliquod super indictũ propter suas necessitates, & an idem sit in Imperatore, vide gloss. 7. legis 8. titulo 1. par. 2.
Rex an possit imponere subditis aliquod charitatiuum subsidium pro captione alicuius castri, & an possit ab ipso subsidio aliquem liberare gl. 8. l. 8. tit. 1. par. 2.
Rex potest eligi a Regnicolis deficiente successore sanguinis, vi. gl. 3. l. 9. tit. 1. par. 2.
Rex eo scilicet quod contraxit matrimonium cum Regina quam iurisdi ctionem, & administrationem habeat in Regno, & vid. gl. 9. in. fi. l. 9. & gl. 4. l. 9. tit. 1. pa. 2.
Rex si male gerat eius officium priuatisque vtilitatem publicæ vtilitati præferat dicetur tyrannus, & an subditi possint illi denegare obedien tiam, & an possint illum occidere, vi gl. 7. l. 10. tit. 1. p. 2. & ibi. in gl. 3.
Rex si donet alicui villam seu oppidum cum suo territorio faciendo eum Comitem seu Ducem, an ex eo videatur facere maioriam. gl. 1. l. 12. tit. 1. par. 2.
Rex concedendo alicui villam sub titu. Ducatus, vel, &c. an videatur sibi dare iurisdictionem si in priuilegio non fit dictum, vide gl. 2. d. l. 12.
Rex an possit concedere Ducibus, vel Marquionibus, &c. vt ciudant mo netam, vel alia regalia faciant, vide gl. d. l. 12.
Rex bene gerens officium Regis quomodo præmicetur & castigetur si male in eo fuerit versatus, vide glo. 6. & 7. l. 2. tit. 2. par. 2. & gl. 5. l. 4. ibid.
Rex debet colere iustitiam pietatem, & veritatem, & Rex iustus erigit ter ram, vide gl. 7. l. 3 tit. 2. par. 2.
Rex si fiat hæreticus conceditur eius Regnum catholico occupanti, & an Papa interim exerceat iura Regia, vide ibi. gl. 1. l. 4. tit. 2. par. 2.
Rex debet Thesaurizare ad Regni subuentionem, & hoc est multum ne cessarium ex multis causis. vide gl. 1. l. 4. tit. 3. par. 2.
Rex vitiosus & inutilis, an possit priuari, & an debeat sibi dari coadiutor vide gl. 6. l. 5. tit. 3. par. 2.

Rex qualis esse debeat in loquelis suis, vide glossas l. tit. 4. par. 2.
Rex diuitiosus an possit priuari regno vel saltim possitilli dari coadiutor vide gl. 9 l. 2. tit 5. par. 2.
Rex cum mulieribus dissolutus & effeminatus an possit remoueri per Papam, vide gl. 2. l. 6. tit. 5. par. 2.
Rex donare tenetur vbi debet quia eius proprium est, cuiusque successores donationes confirmare tenentur, vide glossam primam. l. 15. titulo. 5. par. 2.
Rex debet scire legere, & alias scientias studere debet, vide gl. 2. l. 16. tit. 5 par. 2.
Rex oportet esse diuinus vel semideus nec dici potest Rex si omnibus nõ super excellat, vide gl. 3. l. 2. tit. 7 par. 2.
Rex an possit iusta & legitima causa subsistente filium suum priuare a re gni successione, vide gl. 2. l. 9. tit. 7 par. 2.
Rex an succedat in regno de iure naturæ primæuo an vero alio iure, & an per electionem, vid. d. gl. 2. d. l. 9.
Rex debet remunerare seruitiores & officiales suos vltra consueta sala ria, vide gl. 5. l. 2. tit. 9 par. 2.
Rex ubi debeat soluere decimas personales, vide gl. 4. l. 3. tit. 9. par. 2. vid. l. 11. tit. 20. par. 1.
Rex an possit procedere contra suos capellanos qui male gesserunt offi cium, vide gl. 7. l. 3 tit. 9. par. 2.
Rex Hispaniæ & aliæ omnes antiquitus impedimento cessante audiebant causas subditorum suorum, vide glossam. 1. per text. ibi. l. 19. titulo. 9. par. 2.
Rex solus cognoscit de riepto & aleuosia seu proditione inter generosos vide gl. 6 per tex. ibi. l. 22. tit. 9. par. 2.
Rex non debet esse nimis credulus, vide glossam primam. l. 8. titulo. 13. par. 2.
Rex an possit cognoscere de violentijs etiam inter ecclesiasticos & quod bene hæc consuetudo regni processerit, vide glo. 4. col. 2. in prin. l. 13. tit. 13. par. 2.
Rex licet clericum non possit punire in sua persona, bene tamẽ potest in eius patrimonio, vide glossam quartam. columna tertia. ad fin. l. 13. tit. 13. par. 2.
Rex si mandet alicui illud quod fieri non potest sine periculo personæ vel est contra ius naturale an fieri debeat, vide glossam. 4. l. 16. titulo. 13. par. 2.
Rex nouus coronari non debet neque assumi in Regem nisi post sepultu ram mortui, vide gl. 1. l. 20. ibidem.
Rex mortuo an expirent officia manu sua data, & quando, vid. gl. 2. l. 20 tit. 3. par. 2.
Rex si plus solito grauet dominis terrarum an propter hoc ipsi possint grauare eorum subditis, vide glossam sextam. l. 22. titul. decimotertio par. 2.
Rex potest facere monetam in regno suo, vide glossam. 1 l. 22. titul. 13. par. 2.
Rex habet iurisdictionem supremam in locis dominorum & in omnibus castris, vide gl. 12. l. 22. tit. 13. par. 2.
Quod procedit etiam si in donatione ab eo fuerit dictum (cum sua iuris dictione, &c.) vide ibidem.
Rex habet supremam iurisdictionem quam habet Rex in dictis locis possit il lam aliquibus concedere, vide ibidem.
Rex donans alicui sub modo illo non seruato donatarius priuabitur do natione siue causa sit finalis siue non, vide gl. 44. d. l. 22.
Rex aliquid contra Deum vel conscientiam iubens non est obediendus, vide gl. 2. l. 25. tit. 13. par. 2.
Rex dilapidans bona filiis & regni sui an primogenitus possit contra eum erigi & illi tollere regnum, vide glossam tertiam legis primæ. titu. 15. par. 2.
Rex ex quibus causis possit filium suum primogenitum exheredare, vi de ibidem.
Rex donans alicui fortalitium eo scilicet quod contraxit cum domicella patij eo adhibito vt illa sit maioria vocauitque ad illam filium ma iorem ipsorum, vtrum si ipse filios non abuerint admittatur ad talé maioriam filius maior habitus ex secundo matrimonio cum alia con tractu, an vero pro qualitate requiratur vt filius sit ex tali domicela, vide gl. 10. col. 1. in fi. cum princ. sequentis in. l. 2. tit. 15. par. 2.
Rex an possit regnum diuidere inter filios suos, vide gl. 10. col. 5. in fi. l. 2. tit. 15. par. 2.
Rex in vita sua an possit filium suum Regem facere & illi administratio nem regni concedere, vide gl. 11. l. 2. tit. 15. par. 2.
Rex decedens sine filijs & descendentibus relictis duobus consanguineis in æqualia gradu, quis eorum regnum habere debeat, vide gloss. 18. col. 4. in prin. & post med. l. 2. tit. 15. par. 2.
Rex an possit esse inhabilis vel demens si illud a natura habeat, & quid si ex accidenti, vide gl. 19. in prin. l. 2. tit. 15. par. 2.
Quid si Rex demens habeat filium non dementem an ille in regno de beat succedere, vide ibidem.
Rex factus monachus ante professionem an dicatur habere dignitatem & regni administrationem, vide glossam. 19. col. 2. in prin. l. 2. titu. 15. par. 2.
Et quid si primogenitus ejus factus sit monachus vel canonicus regula ris, vide gl. 19. col. 2. in fi.
Rex si fiat clericus an amittat dignitatem & regni administrationem, vi de gl. 19. col. 2. in prin. l. 2. tit. 15. par. 2.
Rex minor a quo tempore possit vt iurisdictione, vide gl. 1. l. 3. titulo. 15. par. 2.
Rex cuius ætatis debeat esse vt possit vti iurisdictione, & quid in filia Re gina, vide gl. 3. l. 3. tit. 15. par. 2.
Rex furiosus cui datus fuerit curator si filium habilem habeat an tali fi lio sit committenda regni administratio exclusis tutoribus & curato ribus, vide gl. 5. d. l. 3.
Rex an ad regni gubernationem admittatur si Regina sit furiosa & eius est regnum, an vero debeant illi dari curatores per quos marito exclu so regnum regatur, & quid de æquitate & rigore, vi gl 5. l. 3. tit. 15 p. 2
Rex nouus an teneatur soluere debita Regis præmortui, & quando, & qualia, vide gl. 1. col. 1. & 2. l. 4. tit. 15 par. 2.
Rex si in figura iustitiæ alicui præiudicaret vel reipublicæ vel fisco an te neatur eius successor, vid. in. d. col. 2. ad med.
Rex nouus qualiter iurare debet cum sibi conceditur administratio regni, vide gl. 2. per tex. ibi. l. 5. tit. 15. par. 2.
Rex non potest alienare ciuitates & castra regni sine consensu omnium principum & populorum, vid. gl. 2. in prin. l. 5. tit. 15. par. 2.
Rex donans alicui ciuitatem quid in ea sibi debeat reseruare, vide glo. 12 per tex ibi. l. 5. tit. 15. par. 2.
Rex in minoris quam partem habere debeat, & quæ suæ dicantur quæ vero non, vide gl. 15. d. l. 5.
Rex dicitur habere triplex patrimonium, vide glossam. 4. l. 1. titulo. 17. par. 2.
Rex & regnum habent fundatam intentionem suam quo ad dominium ciuitatum, villarum & castrorum, vide gl. 1. in prin. l. 1. tit. 18. par. 2.
Et etiam castellorum, vide ibidem glo. 2.
Rex si tempore pacis faciat in confinibus regni sui aliquod castellum, an pacem rumpere videatur, vide gl. 1. l. 31. tit. 18. par. 2.
Rex frangens pacem si requisitus damna non resarcitat amittit castra sub fidelitate constituta & illa alter poterit occupare, vide gl. 2. l. 31. tit. 18. in par. 2.
Rex Hispaniæ iam quod terram a Sarracenis recuperauit quam habet ho die conquestam, vide gl. 7. l. 32. tit. 18. par. 2.
Rex est cor & anima populi ipseque est pater omnium, vi. gl. 3. l. 2. tit. 19. par. 2.
Rex debet esse præsens in bello campestri contra inimicos nisi esset puer vel ger, vel aliter occupatus sit, vide gl. 4. l. 6. tit. 19. par. 2.
Rex si in bello præsens sit habebit quintum bonorum acquisitorum in bello, & quando, vid. d. gl. 4. ad fi.
Rex an possit compellere vassallos ad bellum & vtillum iuuent & quã do suis propriis sumptibus, vide per gl. 1. l. 7. tit. 19. par. 2.
Rex debet subditos suos vbicunque sint defendere & quid si sint in alie nis territorijs vel in mari, vide gl. 2. l. 8. tit. 20. par. 2.
Rex vtrum sumptibus suis bellum indicere & persequi debeat, & quãdo non, vide gl. 2. l. 8. tit. 20. par. 2.
Rex sicuti tenetur purgare terram malis hominibus ita debet facere in mari, vide ibidem in fine.
Rex an possit militem facere illum qui antea nullam habeat nobilitatem vide gl. 7. l. 21. titul. 21. par. 2.
Rex solus potest milites creare alius vero nõ nisi de eius mãdato, & quid de iure partitarum, vide glo. 1. l. 11. titul. 21. par. 2. & gl. 2. l. 1. titulo. 24. par. 4.
Rex an possit sine causa aliquem creare nobilem facereque illum gene rosum l. & immunem a gabellis, vide gl. 1. l. 6. tit. 27. par. 2.
Et an onus exemptis incumbat alijs & sit maximum & nulla adfuit causa quare illi nobilitatem concesserit, vide per d. gl. 1.
Rex a Deo missus est in terram in pœnam malorum & laudem bonorum qui officiales suos debet in officijs meliorare si primum bene gesserũt vide gl. 2. l. 2. tit. 2 par 3.
Rex si donec alicui partem decimarum quam ex priuilegio habet si su per illa parte sit contentio, an eius curia valeat cognoscere, vide gl. 2. l. 17. tit. 4. par. 3.
Rex habens plura regna an existens in vno possit lites alterius termina re ibidem, vide gl. 5. l. 17. tit. 4. par. 3.
Rex si mittat inquisitorem in aliqua terra an ipse eis salarium administra bit, vide gl. 2. l. 7. tit. 17. par. 3.
Rex non potest alicui in perpetuam donare quæ sunt sui patrimonij in præiudicium successorum, vide gl. 2. l. 10. tit. 18. par. 3. & gl. 1. l. 28. tit. 11. par. 3. & gl. 3. l. 13. & gl. 2. l. 14. tit. 9. par. 6.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Index materiarum.

Rex qui percepit redditus regni tenetur subditos ab incursis liberare latronum, & quid si in eius territorio aliqua robaria fiat an teneatur dānum parti refarcire si malefactorem non ostendat, vide gl.2.l.17.tit.18 par.3.
Rex solus potest aliquibus forensibus instrumentum securitatis dare, vide gl.1.l.18.tit.18 par.3.
Rex an teneatur emptor de euictione pro rebus venditis pro debitis fiscalibus, & quando, vide gl.10.l.23.tit.18.par.3.
Rex an ipse solus debeat priuilegium suum declarare & quando non, vide gl.1.& 5.l.27.tit.18.par.3.
Rex Hispaniæ, Franciæ, & Angliæ, Imperator non recognoscunt in temporalibus sed Papam habent pro superiore, vide gl.3.l.17.tit.23.pa.3. & gl.5.l.4.tit.15.par.4.
Rex & an a Rege possit appellari omisso medio, & quare valeat appellatio, vide gl.2.l.18.tit.23.par.3.
Rex an possit cognoscere in prima instantia in terris magnatum, & an in eorum magnatum terris appelletur ad Regem omisso domino illius terræ, vide gl.2.l.18.titu 23.par.3.
Rex an debeat consuli in causis arduis præcipue in vltima sententia in causis magnatum, vide gl.2.l.19.tit.23 par.3.
Rex habet duplicem portionem & potest in territorio suæ ciuitatis vel villæ pasculari pro eo numero quod duoyicini de diuitibus tallisvillæ, vide gl.9.l.9 tit.28.par.3.
Rex quam partem habeat in thesauris de nouo inuentis, vide gl.7.l.45. tit.28.par.3.
Rex dicitur possidere tributum quod alius pro se collegit, vide gl.6.l.6. tit.29.par.3.
Rex an ex causa possit prohibere ingressum per vim publicam, & quando, vide gl.3.l.7.tit.29.par.3.
Rex potest tempore guerræ custodes ponere in castris aliorum dominorum, vide gl.1.l.20.tit 32.par.3.
Rex vel eius consilium debet eligere illos qui intendant in operibus publicis, & quid hodie, vide gl.6.l.20.tit.32.par.3.
Rex cum sit cor & anima populi debet sedem suam in medio regni sui habere, vide glo.14.in prologo par.4.
Rex virum possit ad electione pœnarum prohibere ne matrimonium inter aliquos contrahatur ex causa, vide gl.5 l.1.tit.5 par.4.
Rex si carnaliter virginem cognouerit, ipsam per vim semper cognitam esse creditur, & quid miraculi illud habeat, vide glos.l.7.tit.9. part.4.
Rex nostrer non recognoscit superiorem & ipse & alij similes legitimare bene possunt, alij vero non, vide gl 5.l.4.tit.15.par.4.
Rex in regno suo est Imperator regni sui, & an ipse possit legitimare quo ad baronias & alia regalia vel solus Imperator, vid.d.gl.5.
Rex an possit clericos siue in sacris, siue in minoribus ordinibus constitutos legitimare in temporalibus, vide gl.4 ad fi.l.4.tit.15. par.4.
Rex est pater omnium subditorum, etiam clericorum in tēporalibus cui clerici præstare debent fidelitatem, sunt que eius subditi, vide ibidem.
Rex semper debet legitimare naturales filios quotiescunque sibi petitur vide gl 9. in prin.l.4.tit 15.par.4.
Rex bene potest filios clericos etiam in sacris constitutos legitimos facere, vide gl.4.l.4.tit.15 par.4.
Rex si sit fidelis & subditi fideles an possit agi ad recipiendum pretium vel commutationem si ibidem adsit periculum vitæ vel fidelium ipsorum, vide gl.1.per tex ibi.l.8.tit.21.par.4.
Et quid si Rex etiam cum subditis ad fidem conuertatur an amittat eorū dominium & iurisdictionem, & an occupātes principatus in fidelium ruti sint quo ad Deum, si illud faciant de Papæ voluntate, vid.gl.3.ibi.
Rex si iustitiam facere neglexerit & nolit malefactum emendare dicitur Regnum vacare de facto & de iure, vide gl.7.l.5.tit.24.par.4.
Rex Imperator vel alius in sua propria causa iudices esse non possunt, vide gl.& l.5.tit.24.par.4.
Rex an possit esse iudex in iniuria regno vel reipublicę regni facta, & an idem sit dicendum in Papa si fiat iniuria ecclesiæ suæ, vid.d.gl.8.
Rex si donauerit alicui mille vassallos de quibus intelligi debeat, vide gl.1.l.2.tit.21.par.4.
Rex oiculatur in manu Papa vero in pede vide gl.4.l.5.tit.25.par.4.
Ex quibus casibus manus regis osculari debeat, vide ibi. gl.4.
Rex temperari debet b hoc osculo suæ manus, vide ibidem.
Rex gratis hospitari debet a subditis, alij vero domini secus, vid.gl.2.colum.1.in fi.d.l.6.tit 25.par.4.
Rex nunquam præsumitur quid facere de plenitudine potestatis sed decenter & secundum ius, vide in.d.gl.2.c. 1 2.in prin.
Rex non imponit vassallis baronum illis subuenientibus collectam in eodem casu, & quare, vide ibi.col.2.in prin.
Rex in possit remittere pœnam quæ parti offensæ debetur, & quid si ad hoc adsit iusta causa, vide glossam octauam legis vndecimæ.titul. 25. par.4.
Rex an ex causa prohibere possit vt eius subditus ad alium regnum se transferre possit, vide gl.2.l.13.tit.25. par.4.
Rex an cum causa possit magnatem de vno loco ad alium transferre, vide gl.1.col.3.q.2.l.10 tit.16.par.4.
Rex gaudet priuilegio minoris & quare, vide gl.3.l.3.tit.1.par.5.
Et ipse solus in isto regno leges concedere potest, vide ibidem.
Rex si recipiat mutuum an & quando obligetur, & quid si mutuans probet instantem necessitatem licet non probet illud non fuisse versum in ipsius vtilitatem an illud sufficiat vel non, vide gl.3.& 7.l.3.tit.1.par.
Rex an possit homines suos stipendiarios alterius facere ita quod illi tā seant in eius dominio, vide gl.3.l.9.tit.4.par 5.
Rex si aliquid certum locum vel montem donauerit, & idonatarius in loco illo de nouo populum ædificet & illi loco nomine territorij rotundo cum si datum reputet, an taliter ædificans ibidem iurisdictionem eiusdem vel criminalem habeat & quando, vide gl.4.l.9.tit.4. par.5.
Rex si villam seu castrum alicui donet cum omnibus iuribus, &c. quid sub hac generalitate donare videatur, vide gl.5.d.l.9.
Rex an possit alicui concedere regalia siue ad tempus, siue in perpetuum vide gl.9.d.l.9.per rex ibi.tit.4.par,5.
Rex si ipse solus sit testis alicuius testamenti an testamentum valeat, & quid in alio domino illius terræ, vide glos.2.l.5.titulo.1.partit.6.per tex.ibi.
Rex dicitur filius Regis in vita patris sui, vide glo.4.in prin.l.21.titul.3. par.6.
Rex habet duplex patrimonium, de quo per gl.2.l.13.tit.9.par.6.
Et ea quæ Regi accedunt iure confiscationis suæ sint & ab eo alienari possint, vid.d.gl.1.
Rex an possit suum patrimonium alienare vel minuere, vid.gl.2.l.10.titu.18.& gl.1.l.28.tit.11.par.3.& gl.3.l.13.& gl.2.l.14.tit.9.par.6.
Rex potest facere maiorem de rebus habitis extra regnum in alium filium quam maiorem, vide gl.3.col.2.q 2.l.32.tit.9 par.6.
Rex an possit patritlicentiam dare ad faciendam maioriam in filium spurium statutibus legitimis & quando, & qualiter, vide in.d.glo.3.col.2. quæst.8.
Rex non potest filio secundo genito regnum dare quod a consuetudine vel prouidentia primorum constituentium pertinet primogenito, vide gl.2.col.9.q.2.l.3.tit.13.par.6.
Rex potest in integrum restitui aduersus læsionem sibi factam, vid.gl.2. l.10 per rex.ibi.tit.19.par.6.
Et apud Reges est vniuersa respublica Romanorum, vide glossam 2.supradictam in prine.
Rex an post quadriennium restituatur in integrum quando enormissime læsus, vide gl.5.& 6.d.l.10.
Et qualiter damnum istud considerari debeat in hac præscriptionis materia, vide ibidem glo.7.
Et quando damnum est enormissimum intra quantum tempus tunc restitutio peti debeat, vide gl.8.d.l.10.per tex.ibi.tit 19.par.6.
Et quo tempore præscribantur actiones competentes Regi vel fisco, vid. dict.gl.8.
Rex nulla præcedente fama publica ad inquisitionem procedere potest, & quid in iudicibus, vide gl.1.l.5.tit.10.par.7.
Rex si capiat ciuitatem an ciues ipsius sint serui vel non, vid.gl.9.l.titu.2. par.7.
Rex Aiphonsus legum partitarum conditor fuit in scientia astronomiæ vide gl.6.l.1.tit 21.par.7.
Rex solus crimina indulgere & remittere potest & qualiter, & quando, & qualia, vide glo.l.1.per tex.ibi.tit.32.par.7.
Rex cum crimen indulgetalicuius quæ per talem remissionem remissile videatur & de effectu talis remissionis & quæ operetur, vide gl.5.l.2. per tex.ibi tit.32.par.7.
De hoc vide supra in verbo REGES & in verbo PRINCEPS.
RICHI homines qui dicantur & quare sic cognominentur, vide glos.1. per tex.ibi.l.10 tit.25.par.4.
Richi homines qualiter puniantur pro ipsorum rapina, vide gl.7.l.11.titul.25.par.4.
RIEPTVM quid sit, & vnde dicatur, & quid prosit, & an sit in vsu, vide gl.1.in prooemio & in l.1.per tex.ibi.tit.3.par.7.
Rieptum per quem fieri possit vel non, vide glossas.l.2.titulo 3.par.7.per tex.ibi.
Rieptum ordinatur ad pugnam & ideo per proprias personas fieri debet & an per minorem, vide gl.4.ibidem.
Rieptum per quos & aduersus fieri possit, vide glossas.l.3 ibidem.
Et ex quibus rieptum concedi debet & permittitur inter aliquos, & quando, vide gl.1.l.4.ibi.per illum tex.
Et an vnus pro alio possit absente reptare respondere, & quando, & quis vide glossas.l.5.per tex.ibi tit.3.par.7.
RIXA dicitur inter duos tantum, & quid si aliqui rixauerint in domo Regis vel in curia, vide gl.1.l.3.tit.16.par.2.
Et quando teneantur omnes se interponere pro se danda rixa, vid.ibi.gl.5.per

Septem partitarum.

5 per textum illum ibidem.
RAXOSVS homo a collegijs excludatur, vide glossam.2.l.14.titulo.10. par.5.
ROBARIA si fiat mercatoribus an & quando dominus loci vel ciuitas demendam teneantur. vide gl.7.l.4.tit.7.par.5.
ROGATOR stratæ quis dicitur & qualiter puniatur, & quid si non dero beria publica strata sed in non consueta, vide glossam.12.l.3.titulo.8. par.7.
ROGATIONES an possint legari per tabellionē mortuum, & an eius heredes illas habere possint, vide gl.4.l.55.tit.18.par.3.
ROGATVS & non potest regari tabellio nisi tantum de his quæ fiunt in eius præsentia, vide gl.1.ad fi.l.16.tit.5.par.5.
Rogatus debet esse testis tam in testamento in scriptis quam in nuncupatiuo, & an hoc probetur per duos testes si notarius illud non attestetur & quid si se subscripsit & illud testator promisit, an presumatur rogatus, vide gl.7.i.titu.1.par.6.
ROMANA ECCLESIA est caput mundi aliter dicens est hæreticus, vide gl.3.l.2.tit.9.par.1.
Roma obtinet principatum & caput mundi, est enim orbis, vide glos.1. l.4.ibidem.
Roma est securum morari, vide ibidem gl.2.
ROMVLVS si interfecit Remum fratrem, illud fecit quia erat superior alias si par esset non potuisset, vide glossam quartam legis.16.titu.28 par.3.
RVPTOR pacis & treguæ æquiparantur & qualiter isti puniantur, vid. glo.1.3.& 4.per tex.ibi.tit.12.par.7.
RVSTICITAS tantum excusat in casibus in iure expressis, vide glos.3. l.6.tit.14.par.3.
Rusticitas sancta nihil habet occultum, vide glossam octauam l.5.titu.8. par 5.
Rusticitas non excusat rusticum sagacem, vide gl.1.i.l.3 tit.7.par.6.
RVSTICVS quis proprie dicatur ad hoc vt excusetur iuris ignorantia vide gl.9 l.fi.tit.1.par.1.
Rusticus an excusetur propter iuris ignorantiam eo modo quo excusatur miles, vide glo.9. ibidem supradictam.
Rusticus contrens peccata sua facerdoti quem credit habere potestatem confitendi an saluetur in fide sua, vide glossam sextam.l.21.titulo.4. par.1.
Rusticitas venit in consideratione respectu tempore iniungendæ, vi.gl 8. l.5.tit.4.par.1.
Rusticitas parcendum est, vide gl 9.l fi.tit.1.pa.1.
Rusticitari parcitur in casibus tantum a iure expressis, vid. d.gl.9.
Rusticorum vita tutior est quam quiescentium delictuosorum diuitum, vide gl.8.l.25.tit.4.par.1.
Rusticus quis proprie dicatur, vide gl.1.l.6.tit.14.par.3.
Rusticus si sit contumax an admittatur ad appellandum, vide glo.2.in fi. l.9.tit.23.par.3.
Rusticus & de natura rusticorum est cum ditantur superbire, & se in elationem extollere, vide gl.5.l.55.tit 5 par.5.
Rusticus si renuntiet beneficio.l.2.C.de rescindenda venditione prius de illo certiorari debet, vide glossam duodecimam ad fine.l.56.titulo.5. par 5.
Rusticus si rem suam vendiderit in fraudem tributorum an venditio teneat, vide gl.1.l.59.ibidem.
Rusticus si enormissime lædatur in transactione an possit intentare remedium.l.2.C.de rescinden la venditione, vide glossam.2.l.54.titul.14. par.5.
Rusticus qualiter testamentum suum facere possit, & quid hodie, vide gl.1.6.per tex.ibi.tit.1.par.6.
Rusticus si ab aliquo sit hæres institutus an ab eo tanquam ab indigno hereditas tollatur si necem defuncti non vendicauerit, vid.gl.8.& gl. 11.per tex.ibi.tit.7.par.6.
Rusticus qui sagax est non excusatur prætextu rusticitatis, & qui veniat rusticorum appellatione, vid.d.gl.11.
Rusticus an possit militem reptare & ad duellum vocare, vide glo.1.l.2. per tex.ibi.tit.3 par.7.

S.

SABBATI quare consecrentur in honorem Mariæ, vi.gl.21 l.6.tit.23.par.1.
Sabbati non debent ieiunari de præcepto, vide glossam.1. ibidem.
Et in illis non debent comedi carnes, vide ibidem in glo.3.
SACERDOS eo ipso quod ordinatur non videtur posse propter id posse confiteri sine licentia superioris, & quid in parrocho, vide gl.1.l.21.tit.4.par.1.
Sacerdos proprius quis sit, vide glo.5.in princ.2.col.d.l.21.
Sacerdos parrochialis si propter multitudinem nō possit omnes confiteri an alium sacerdotem conuocare possit, vide gl.1.ad fi.d.l 21.
Sacerdos quæ sacramenta possit administrare, & quę non sed reinquuntur Episcopis, vide gl.1.l.8.tit.4.par.1.
Sacerdos quam debeat infirmis ponere pœnitentiam & qualiter tunc illis dicere debeat, vide gl 2.l.25 tit.4.par.1.
Sacerdos tempore confessionis an debeat attendere an pœnitens sit dives vel non, & ad quid, vid.gl.4 d.l.25.
Sacerdos imponere debet pœnitentiam peccatori secūdum peccatorum qualitatem vide ibidem.
Sacerdos an magis peccet quam laicus in eodem genere peccati, & an illud quod sit clericus nec ne veniat in consideratione, vide glossam.5. dict.l.25.
Sacerdos quæ attendere debeat tempore iniunctionis pœnitentiæ, vide gl.13.in med.d.l.25.
Sacerdos potest ex causa minuere pœnitentiam alicui positam per Papā vide ibidem.
Sacerdos ex causa potest mutare, dispensare, & minuere pœnitentiam publicam, vid.d.gl.11.in fi.
Sacerdos qualiter se habere debeat erga pœnitentem, & an illum debeat interrogare vel non, vide gl.1.in prin.l.26.ibidem.
Sacerdos perscriptori debet confitentiam pœnitentis sicuti medicus vulnus, vide gl.2.in prin.d.l.26 tit.4.par.1.
Sacerdos tria debet attendere tempore confessionis circa interrogationes faciendas pœnitenti, vide gl.2.supradictam.
Sacerdos cognoscens carnaliter filiam spiritualem quam pœnam debeat sustinere, vide gl.2.l.11.tit.4 par.1.
Sacerdos non debet confessiones reuelare etiam si excommunicetur vel aliter cōpellatur & etiā si sibi præcipiatur a Papa, vi.gl 1.l.15.tit.4.pa.1.
Sacerdos seu alius qui tempore necessitatis audiuit confessionē alicuius testis contra confitentem esse non potest, vide gl.1.in prin.d.l.15.
Sacerdos quando poterit confessionem reuelare de licentia pœnitentis, vide ibidem.
Sacerdos non debet vnquam confessionem reuelare etiam si sciat seditiones & damna magna alter posse euenire. vide gl.4.d.l.15.
Sacerdos potest in genere redarguere delictum sibi confessatum & illud detegere, vide ibidem in fine.
Sacerdos pœnitentias concedere non potest nisi tempore pœnitentiæ, vide gl.1.l.45.tit.4.par.1.
Sacerdos eo animo celebrans, scilicet, vt Deus perdat aliquem an conficiet Corpus Christi, & de pœna ipsius, vide gl.2.l.51.tit.4 par 1.
Sacerdotes curā animarū habētes prædicare debent, vi.gl.3.l.9.tit.7.pa.1.
Sacerdos baptizans in aqua non conseerata necessitate non inuenitur peccat mortaliter, gl.2.in prin.l.2.tit.4.pa.1.
Sacerdos respirans spuens vel aliud naturale faciens tempore quo baptizat vel quando verba profert, an propter illud baptismum vitiatur, vide gl.3.d.l.1.tit.4.par.1.
Sacerdos quando teneatur victum propriis manibus quærere, vid.gl.8. l.9.tit.10.par.1.
Sacerdos confugientem ad ecclesiam non defendens cum possit, an teneatur pro illo soluere, vide gl.2.in fi.l.2.tit.11.par.1.
Sacerdotes quare cum vestibus suis sepeliantur, vide glos.2.l.13.titul.13. par.1.
Sacerdos non debet arctari ad dicendum quotidie missam, & qualiter talis conditio in testamento apposita valeat, vide gl.4.l.6.tit.16.part.1.
Sacerdos recte locat operas suas & pro spiritualibus aliquid recipit si nō habeat alias vnde viuat, vide glo.6.l.3 tit.17.par.1.
Sacerdotes maiorem habent dignitatem quam Reges in noua lege, in veteri erat secus, & quare, gl.2.l.6.tit.4.par.2.
Sacerdoti de altari viuere non vero luxuriare permittitur, vide gl.4.l.11 tit.28.par.3.
Et habentes necessaria contenti esse debent quod quale sit secundum qualitatem personarum esse debet, vid.d.gl.4.
Sacerdos an possit filium adoptare, & an possit filium spurium de rescripto principis arrogare & eum hæredem facere, vid.gl 2.l.1.tit.16.p.4.
SACER ORDO habet in se annexum votum continentiæ etiam si illud ordinationis tempore non permiserit, vide gl.3.l.11.tit.6.par 1.
Sacer locus idem est quod religiosus locus & an conueniantur. vid.gl.1. l.1.tit.12.par.1.& ibi quando dicetur locus sacer.
Sacer locus virum esse dicitur vbi quis fuit sepultus, & quid de iure canonico, vide glo.1 l.14.tit.12 par.1.
SOCIETAS maxima quæ damna secum afferat, vide glo.fi.l.36.titul.5. par.1.
SACRAMENTVM vnde dicatur, vide glossam.1.in prooemio titu.4. par.1.
Sacramentum confirmationis quid sit, & ad quid, vid.gl.7.in.1.titul.4. par.1.
Sacramenti vnctionis virtus, vide ibidem glos.5.

Sacra-

Universidad de Deusto
Biblioteca

Index materiarum.

Sacramentum eucharistiæ tollit venialia peccata & auget gratiam, vide dicta.gl.7.d.l.1.
Sacramẽcum baptismi quid sit,& quare fuerit potius institutum in aqua quam in alio liquorum, vide gl.1.l.2.tit.4.par.1.
Sacramentum pœnitentiæ & eucharistiæ a solis sacerdotibus administratur, vide gl.1.in medio.l.8.tit.4.par.1.
Sacramentum confirmationis quare hominibus detur, vid.gl.1.l.11.tit.4.par.1.
Sacramentum eucharistiæ qualiter & per quos infirmis debeat portari, vide gl.l.61.tit.4.par.1.
Sacramentum extremæ vnctionis a solis presbyteris recipi debet non vero a laicis etiam instante necessitate, vide gl.3.l.69.ibidem.
Sacramentum eucharistiæ quo tẽpore sumi debeat vt adimpleatur præceptum, vide gl.4.l.34.ticul.4.part.1.
Sacramentum eucharistiæ debet infirmis dari etiam tempore interdicti vide gl.6.per tex.ibi.l.15.tit.9.par.1.
Sacramenta hæreticorum in forma ecclesiæ tradita sunt bona & benevolent & quare, vide gl.4.l.19.tit.10.par.1.
Sacramentum eucharistiæ debet condemnatis et petentibus dari, vid.gl.4.per tex.ibi.l.7.tit.33.par.1
Sacramenta a malis ministris sunt accipienda quandiu tolerantur & bene prosunt, gl.7.l.11.tit.17.par.1.
Sacramentum baptismi & pœnitentiæ in necessitate ab infidelibus perci pi potest,& an corpus domini, vide gl.9.d.l.11.
Et an per sacramentum matrimonij imprimatur character, vide glo.9.in prologo.4.partitæ.
Sacramentum matrimonij magnum est & quare, vide gl.10.per text.ibi in d. prologo.4.par.
Sacramentum an possit subtrahi illi de quo iudici fuit denuntiatum si illud soli denuntianti notum, vide gl.16.in.d.prologo.
Sacramenta tribus de causis fuere introducta, vid.gl.1.in prooemio tit.4.par.1.
Sacramenta quæ necessaria quæ vero voluntaria sint, vide ibi.in glos. secunda.
Sacramenta talia sunt accipientibus quali corde accipiuntur, vi. d. gl.2.
Sacramenta non petentibus dari non debent, hoc scilicet si peccata sint manifesta, alias secus, vide ibidem in.d.gl.2.
Sacramenta voluntaria quæ sint & ad quid ordinentur, vide glo.fina.in prooemio tit.4.par.1.
Sacramẽta non debent dari neque administrari nisi ad illud ad quod instructa fuerunt, vide gl.1.l.12.tit.1.par.4.
SACRAE res iussu Papæ possunt fieri profanæ, vide glo.5.in fi.l.8.tit.10 par.1.
Sacræ res ad vsum publicum consecratæ alienari non possunt secus si ad vsum priuatum, vide gl.1.l.13.tit.28.par.3.
Et ad quos consecratio rerum ecclesiasticarum pertineat & an illud delegari possit aliis, vide gl.2.l.13.tit.28.par.3.
Sacræ res vsucapi non possunt & quare, vide gl.1.l.16.tit.29.pa.3.
SACRILEGIVM an sit crimen ecclesiasticum, & quis iudex cognoscet, & vide gl.6.l.58 tit.6.par.1.
Sacrilegium an committatur si inuadantur bona clericorum, vide glo.7. ibidem.
Sacrilegium quid sit,& quæ requirantur tam de iure ciuili quam canonico adhoc vt dici possit sacrilegium vide gl.2.l.1.tit.18.par.1.
Sacrilegium committitur verberando clericum siue personam ecclesiasticam vel coeundo cum moniali, vide gl.3.d.l.1.
Sacrilegium augetur ex persona eius in quem committitur, vide ibidem
Sacrilegium maius est verberare clericum in maioribus ordinibus constitutum quam in minoribus, vide ibidem.
Sacrilegium committitur per solam detentionem rerum ecclesiasticarũ, vide glo.5.l.1.tit.18.par.1.& gl.1.l.3.ibidem.
Sacrilegium est aliquem offendere in scholis, vide gloss.5.l.2.titulo. 18. par 1.
Sacrilegium committitur propter vim turbatiuam in rebus vel iuribus ecclesiasticis vel propter earum detentionem, gl.1.l.3.ibidem.
Sacrilegium committitur extrahendo monachum a monasterio,& si clericus sit extrahens debet deponi, vide gl.2.l.6.tit.18.par.1.
Sacrilegium quis puniat & de eius pœna de iure canonico & ciuili, vide gl.2.l.6.tit.18.par.1.& gl.2.l.9.ibidem.
Sacrista si non est deputatus ad recipienda deposita sed tantum ad custodiam vasorum si depositũ nomine ecclesiæ receperit, an ex hoc obligetur ecclesia.gl.2.l.7.tit.3.par.5.
SALIS proprietas quæ sit,& an veniat in legato alimentorum, vi.gl.7. l.1.tit.5.par.1.
Sal an veniat appellatione victualium. vide glossam sextam.l.10.titu.18. par.2.
Sal in quo pretio per priuatos vbi puteus salis inuenitur debeat vendi salinaris qui conducunt a Rege, vide gl.3.l.11.tit.28.par.3.
Sal & an facientes sal possint compelli vt illam non vendant nisi fisco tãtum, vide per gl.1.l.55.tit.5.par.5.
Sal debet dispergi in domo proditoris destructa, vide gl.1.&2.l.2.tit.3. par.7.
SALINARIIS qui conducũt a Rege sub certo pretio debet eis vendi sal a priuatis vbi est puteus salatus, vide glossam tertiam.l.11.titulo 28. par.3.
Salinarij bene possunt inspicere domus priuatorum si credant ibi esse sal extra regnum exportata, vid.d.gl.3.in fine.
SALINAE in prædiis priuatorum inueniuntur sicuti & metalla,& quid in regno isto seruetur in venditione salis, vide glossam.3.l.11.tit.28. par.3.
Salinæ ex puteis & fontibus salatis pertinent ad Regem sicuti metalla,& an quilibet possit se de illis intromittere, vide ibidem.
Et quid si salinæ istæ sint in prædiis priuatorum, vid.d.gl.3.
Hi tamen priuati obligantur per leges huius regni vendere salem in certo pretio salinariis conducentibus a Rege, vide ibidem.
SALARIVM duplicatum an vnus habere possit ratione officiorum, vide gl.fi.l.60 tit.9.par.1.
Salaria a Rege in officio suo a partibus aliquid recipere non debent eiti sponte sibi detur, vide gl.4.l.8 tit.9.par.2.
Salarium doctoris in quo debeat solui & quibus priuilegijs vtatur,& an doti assimilet ur, vide glo.2.l.1 titulo.31.par 2.
Salaria aduocatorum an dicantur bona quasi castrensia vel nõ eo quod expriuata causa descendunt, vide gl.4.l.2.tit.2.par.3.
Salaria iudicum Regis vnde eis solui debeant, vide gl.1.in med.l.2 tit.4 par.3.
Salaria aduocatorum siue in causis ciuilibus siue criminalibus quæ sint, & quid de iure regni, vid.gl.5.l.14.tit.6.par.3.
Et an iudex sine partis petitione istud taxabit in fine litis. vide ibidem.
Salaria inquisitorum quando eis dari debeant de camera Regis, & quare quando vero non, vide per gl.2.l.7.tit.17.par.3.
Salaria qualia debeant dari tabellionibus,& quid si salarium non est taxatum, vide gl.3.l.13.tit.19 par.3.
Salaria secretariorũ Regis & notariorum consilij & cancellariæ, vid.glossam.4.ibidem.
Salaria tabellionum qualia hodie sint, & quid si plus recipiant etiam ab sponte soluentibus, vide gl.1.&2.l.15.tit.19.par.3.
Et si iudæi instrumẽtum faciant an minora salaria ab eis debeant percipere, vide gl.3.d.l.15.
Salaria cancellarij qualia esse debeant & de quali moneta debeant salaria eis solui, vide gl.1.&2.l.5.tit.20.par.3.
Salarium an exigi possit a partibus a iudice ordinario, & quando, vel a iudice delegato per habendo assessore, vide gl.4.l.2.tit.21.par.3.
Salarium assessoris an communiter ab vtraque parte solui debeat, & quando ab vna tantum, vide gl.2.l.3.tit.21.par.3.
Salaria Præsidum, & correctorum, & medicorum, & matritorum exrediditibus publicis solui debent. vide gl.3.l.10.tit.28.pa.3.
Salaria notariorum, procuratorum, arbitrorum, vel mechanicorum, an sit castrense peculium, vide gl.7.l.7.tit 17.par.4.
Salarium integrum an debeat habere famulus infirmus vel non, & quibus expensis curabitur, vide gl.1.l.7.tit.1.par.5.
Salarium integrum an debeat dari hæredibus iudicum magistrorum vel aliorum officialium si ante annum decesserint, vide glo.l.9.tit.2.par.5.
Et quid in aduocato qui decessit antequam finiretur causa, vide ibidem in gl.7.&.9.per tex.ibi.
Salarium pro labore & honore debet magistro dari, vide glo.1.per text. ibi.l.11.tit.8.par.5.
Salarium recipiens ab aliquo propter custodiam an ille tũc de leuissima culpa teneatur, gl.1.l.15.tit.8.par.5.
Salarium an debeatur medico qui elapso tempore conductionis seruiuit & an videantur illum reconducere si solitam mercedem illi præstiterint, vide gl.1.l.20.tit.8.par.5.
SALMAE si destruantur propter in ordinatam pluuiam si erant salmæ cartarum aut librorum an destructio ad multones pertineat, vi.gl.1. l.8.tit.9.par.4.
SALOMON in vndecimo anno genuit filium, vide glossam, 6.l.6.tit.1. par.4.
SALVS an possit procurari per incantiones vel simile, vide gl.4.l.3 titul.23.par.7.
Salus hominis tanquam res publica est tuenda, vide glo.6.l.4.titulo.3. par.7.
SALVVM conductum perpetuum a solo Rege datur, temporale vero a iudice dari potest, vide gl.15.l.1.tit.2.par.7.
SANA MENS præsumitur in vno quoque nisi contrarium fuerit probatum, vide glo.2.l.2.tit.14.par.3.
Nisi ex aliquibus indicijs contrarium apparuerit,& an tunc credatur notario attestanti de sana mente testatoris, vide gl.2. supradictam.

SANCTI

Septem Partitarum.

SANCTI nobis patrocinantur in patria, vide glossam tertiam in prooemio tit.23.par.1.
Sanctique venerandi publice de voluntate Papæ vel Episcopi alias non vide gl.2.l.1.tit.23.par.1.
Sanctus non dicitur quis adhoc vt pro tali veneretur nisi fuerit per Papã approbatus nec sufficiunt miracula cum aliquando a malis fiant, vid. gl.3.l.66.tit.4.par.1.
SANGVIS si minuitur in 13. die mensis Februarij ille illo anno ex febribus interimitur perantia non moritur, vide gl.5.l.15.tit.7.par.1.
Sanguinis effusio iniuriose in ecclesia causat vt ea iterum reconcilietur, vide gl.1.l.20.tit.10.par.1.
Quid si sine effusione sanguinis homo ibidem occidatur, vide ibidem.
SANGVINOLENTI filij qui dicantur & quare sic connumerentur, vide gl.1.l.4.tit.20.par.4.
SANITAS & an pro conferenda sanitate medicus licite pecuniam recipiat gl.8.l.10.tit.8 par.5.
SAPIENTES in rebus dubijs plus alieno quam proprio iudicio ad hærerent, vide gl.1.l.1.tit.21.par.3.
Sapientes electi ad consulendum an prius iurare debeant, vid.glo.7.l.2. tit.21.par.3.
Sapientis adhoc electis, vide supra in verbo ASSESSORES.
Sapientes electi ad consulendum si de causa cognouerint an ad cõsulendum possint compelli, vide gl.10.l.2.tit.21.par.3.
Sapiens esse creditur ille qui magis laborauit quam ad adeundam scientiam laborare requiritur, vide gl.3.per tex.ibi.l.15.tit.9.par.4.
Sapiens cui ordinatio testamẽti alicuius commissa fuit an adderevel minuere poterit voluntati testatoris, vide gl.6.l.11.tit.3 par.6.
SAPIENTIA ibi adest vbi & labor est, vide gl.3.per text.ibi.l.15,titul.9. par.4.
SARRACENI si secundum ritum ipsorum cum pluribus vxoribus cõtraxerint an teneat ipsorum matrimonium. vide gl.2.l.6.tit.6.p.4.
Sarraceni & cum Sarracennis licitum est Christianis manducare, cum lue autem non, & quare, vide gl.2.l.8.per tex.ibi.tit 24.par.7.
Sarracenus vnde nomen assumpsit & alia, vide gl.1.l.1.per tex.ibi.tit.2 5. par.7.
Sarracenus qualiter ad Christi fidem conuerti debeat, & de pœna iniuriũ eum, vide gl.1.2.&.2.tit.25.par.7.
De pœna Christianorum qui efficiuntur Sarraceni, vid.gl.1.2.&.5.l.4. fi.per illum textum.
Sarracenus si fiat aliquis Christianus quando & ex quibus causis pœnam non mereatur neque sit infamatus neque bona vel famam amittat, vide gl.1.8.per tex.ibi tit.25.par.7.
Sarracenus qui carnaliter Christianam cognouit qualiter sit puniendus, vide gl.1.&.2.l.10.ibidem per illum textum.
Sarraceni per principem Christianum carcerari possunt, vid.gl.2.l.6.per tex.ibi.tit.28.par.7.
SATISDARE an teneatur debitor de soluendo intra tempus dilationis sibi datæ a creditoribus. vide gl.4.l.5.tit.15.par.5.
Satisdare an teneatur mater quando est tutrix legitima vel testamentaria, vide gl.8.l.9.tit.16.par.6.
SATISDATIO est per debitorem danda creditori quãdo per principes priuilegiũ fuit tẽpus solutionis prorogatũ, vide gl.2.l.13.tit.18.par.3.
Satisdatio semel facta remitti possit per rescriptum principis,& quid si dominor satisdare non potuerit, vide ibidem.
Satisdatio quam præstare debet vsusfructuarius, de hac vide supra in verbo CAVTIO.
Satisdatio an requiratur quod præstetur per tutorem legitimum vel datiuũ,& quando non, vid. gl.5.l.9.per tex.ibi.& gl.3 l.12.titu.16.par.6.
Quo præstari possint in alia die quam datæ tutelæ, & an antea administrare possit, vid.d.gl 5.in princ.
Satisdatio quid in patre vel patrono, vide ibidem.
Quid si tutor multum diues sit, vide ibi.& gl.3.l.12.tit.16.par.6.
Satisdatio tutoris an debeat augeri si augeatur patrimonium, vi. d.gl.5. col.2. post medium.
Satisdatio an debeat fieri a matre quãdo est tutrix legitima vel testamentaria, vide gl.8.l.9.tit.16.par.6.
Satisdatio propositum malitiosum tutoris non mutat, vide glo.3.l.1.per tex.ibi.tit.8.par.6.
SATISFACTIO nisi per hæredem fiat & si ipse illam in se suscipiat defunctus non voluit ad patriam cœlestem, vid.gl.13.l.2.tit.15 pa.6.
SCALA & de pœna apponentis scalas ad muros vel ad fenestram alicuius puellæ causa violandæ virginitatis,& an eadem puniatur fur ista scalens, vide gl.5.col.4.ad medium.l.18.tit.14.par.7.
SCIRE & ille qui scit & non prohibet cum facere possit consentire videtur, vide gl.1.per tex.ibi.l.16.tit.1.par.5.
Scienti non infertur dolus neque iniuria, vide glossam.9.l.14.titulo.5. par.5.
Scitem per causas cognoscere, gl.1.l.13.tit.13.par.2.
Scire præsumitur quis valorem rei suæ & qualiter istud intelligatur, vi. gl.4.ad fin.l.56.tit.5.par.5.
Scire in dicatur illud quod quis ab aliquo audiuit & quando, glo.6.l.5. tit.9.par.4.
Scire præsumitur ille qui in re aliqua laborauit, gl.3.l.15 tit.9.par.4.
Scire vel scire debere idem sunt, vide gl.7.col.2.in med.l.1.tit.9.par.7.
Scire nolens habetur pro sciente, glos.4.per textum ibi.l.3. titulo tertio. par.4.
Sciens & scienti non infertur dolus, vide gl.1.l.6.tit.19.par.6.
Scienter faciens actum quod est prohibitum fieri mitius punitur quam si ignoranter fecisset,& quare, gl.2.l.41.tit.6.par.1.
SCHISMATICVS eligi non potest in Episcopum, gl.13.per textum ibi. l.22.tit.5.par.1.
SCRIPTVRA an requiratur in donatione quæ excedit quingentos solidos, vide gl.1.l.9.per tex.ibi.tit.4.par.5.
Et quid in principe donante vel in donatione quæ a priuato sibi fit, vide ibidem.
Scriptura an & quando requiratur ad validitatem contractus, ita quod sine ea contractus non teneat, vide gl.1.l.6.per tex.ibi.tit.5.par.5.
Et qualiter hoc intelligatur, vide ibi.gl.2.
Scriptura an sit necessaria ad hoc vt tacita reconductio quæ fit sola volũtate locum habeat quando prima locatio in scriptis facta fuit, vi gl.4. col.2.in prin.l.2.tit.8.par.5.
Scriptura an sit de substantia in contractibus emphyteosis, vid.gl.7.l.28 ibidem.
Scriptura in mutuo obligat sicut confessio,& an ex hoc possit condemnari, vide gl.7.l.2.tit.11.par.5.
Scriptura etiam testis subscripta habet vim publici instrumenti, vid gl 8. l.11.per tex.ibi.tit.11 par.5.
Scriptura publica dicitur illa quæ per tabellionem facta est, vid.gl.4.l.3. tit.2.par.6.
Scriptura an virtutem habeat verbũ quod nullo modo intelligi potest vide gl.2.l.28.tit.9.par.6.
Scriptura debuit quæ est penes testatorem si alicui legetur an videatur debitum illi legatum, vide gl.1.l.47.per tex.ibi.tit.9.par.6.
Scriptura an necessario interuenire debeat cum sit tregua inter aliquos, vide gl.7.l.2.per tex.ibi.tit.12 par.7.
Scriptura an sit de essentia legis, vide gl.1.l.4.tit.1.par.1.
Scriptura an sit de substantia electionis ex parte eligentium, vide glo.4. l.19.tit.5.par.1.
Scriptura an sit de essentia & substantia professionis. vide glo.5.l.2.tit.7. par.1.
Scriptura feudi vel emphyteosis si non sit solemniter confecta, an possit iuuari ex dictis testium, gl.1.l.3.tit.14.par.1.
Scriptura an sit de iustantia arbitrij vel arbitramenti, vid.gl.21.l.23.tit.4 par.3.
Scriptura an requiratur in constitutione procuratoris, vid. gl.1.in med. l.21.tit.5.par.3.
Scriptura vbiin contractibus semper desideratur, an contrarium per testes probari possit, vide gl.2.in fi.l.32.tit.16.par.3.
Scripturarum vsus quare adinuentus fuit & an sit de iure gentium, vide gl.1.in prooemio tit.18 par.3.
Scriptura authentica quæ dicatur, quæ vero publica, quæ vero priuata, vide gl.1.l.1.tit.18.par.3.
Scriptura publica an de necessitate debeat habere signum crucis & nomen domini, vide gl.2.l.2.tit.18 par.3.
Scriptura plumbata a priuilegio in quo differat, & qualiter cõsuet princeps in modum priuilegij concedere velle, vide gloss.1.l.4.titulo.18. par.3.
Scripturæ ita valent si factæ sint in papiro ac si factæ essent in membranis,& an fieri possit in tabulis de ligno, vide gl.1.l.5.ibi.
Scripturæ quæ fiunt a principe debent fieri per secretarios Regis, vide gl.3.l.16.tit.18.par.3
Scriptura forensis quæ sit in iudicio an exigat testium subscriptionem, vide gl.1.l.54.tit.18.par.3.
Scriptura quando sumitur de armario publico an sit necesse quod scriba armarij ponat testes qui ibidem interfuerunt, vid.d.gl.1.d.l.54.
Scriptura alicuius contractus quid in se habere debeat, vid. gl.d.l.54.
Scriptura quod sumitur de protocolo notarij infirmi, an a notario rogato signari debeat, vide gl.5.l.55.tit.18.par.3.
Et quid si inter protocola notarij mortui aliqua carta soluta reperiatur, an exemplari debeat, vide glo 5.d.l.55.
Scriptura duplex requiritur quando quis se facit colonum perpetuum alterius, vide glo.6.l.89.tit.18.par.3.
Scriptura an requiratur in emphiteusi incipatione, vide glossam.1.l.93.titulo 18. par.1.
Scriptura an debeat interuenire quando aliquid soluitur minori, glo.4. l.4.tit.14.par.5.

Scripturæ

Universidad de Deusto
Biblioteca

Scripturæ diuersæ ab eodem productæ an se impediant, & quidsi vna esset originalis alia exemplata, & quid si producantur diuersa mandata facta eadem die, vide gl. 8. l. 11. tit. 18. par. 3.
Scripturæ diuersæ si in vna adsit rasura in alia vero nõ, an vtile per inutile vitietur, vid. d. gl. 8. ad medium.
Et quid si scripturæ non essent contrariæ sed vna est plenior altera cui stabitur, vide ibidem.
Scriptura continens diem & horam ei debet stari quia continet horam tanquam pleniori, vid. d. gl. 8. ad finem.
Scriptura sigillata Regis sigillo etiam si sit in commodum ipsius debet valere, gl. 1. l. 14. tit. 18. par. 3.
Et quid si sigillum perderetur, vide ibidem.
Scriptura sigillata ab aliquo quam fidem pro eo & contra eum faciet, gl. 2. l. 14. tit. 18. par 3.
Scriptura sigillata ab aliquo apponẽdo sigillum ratione officij sui quam fidem tunc faciat, vide ibidem in gl. 3.
Scriptura priuata in qua testes scripti sunt ipsis viuentibus ipsa nihil probat sed testes ipsi scripti, vide ibi gl. 5.
Scriptura negata nihil probat si ab aduersario contrarium nõ fuerit probatum, & qualiter in hoc debeant testes deponere, & an duo testes tantum sufficiant, vide glossam octauam l. 114. tit. 18. par. 3. & gl. 8. l. 119. ibidem.
Scriptura priuata super rebus mobilibus vel immobilibus qualiter testes super ea deponere debeant, vide gl. 10. d. l. 114.
Scriptura si negetur fuisse manu tabellionis facta quæ tunc probari debeant, & quid si credens a notario factam aliquas fecit solutiones, vid. gl. 1. l. 115. ibidem.
Et quid si tabellio omnibus sit notus vel communiter habitus pro tabellione, vide ibi gl. 2. & 4.
Et quid si instrumentum sit multum antiquum & opponatur quod faciẽs non erat tabellio, vide ibidem in gl. 5.
Scriptura negata ab illo qui dicitur author ipsius quam faciat probationem, vide gl. 6. & 7. l. 115. & gl. 6. l. 118. tit. 18. par. 3.
Scriptura negata an tabellio debeat coram iudice venire etiam si sit longinquo vel effectus sit infamis, vide ibi gl. 2. & gl. 7.
Scriptura cautionis sine causa facta non valet, vide glo. 3. l. 119. titulo. 18. par. 3.
Scriptura priuata a parte confessa habet vim publicæ, & habet executionem paratam, vide gl. 5. l. 119. sup. rad.
Scriptura priuata a parte negata an per comparationẽ literarũ fiat probatio, & an iudex possit compellere negantem vt de nouo aliquid scribat vt fiat comparatio, vide gl. 5. & 6. l. 119. tit. 18. par. 3.
Scriptura in qua tutor siue curator fatetur se inuenisse plura bona quæ pupillus habebat, an ipsemet contra eam venire possit etiam si ab eo præcesserit in hoc protestatio, vide glossam primam legis. 120. tit. 118. par. 3.
Et an idem sit in rebus mobilibus seu immobilibus, vid. dictam glossam secundam.
Et an herror ei aliquid prosit, & an talem confessionem errore factã reuocare possit, vide ibidem in gl. 3.
Scriptura priuata mere atoris viui vel mortui qui fuit bonus homo quã fidem faciat, vide gl. 1. & 2. l. 121. tit. 18. par. 3.
Scriptura ab infami tabellione facta an valeat vel a forensi & qui non est de numero vide gl. 5. & 8. l. 2. tit. 19. par. 3.
Scriptura clandestine a notario facta an propter hoc puniatur, vide gl. 7 d. l. 2. tit. 19. par. 3.
Scriptura super rebus spiritualibus facta a tabellione laico an valeat, vide ibi glo. 10.
Scriptura facta per tabellionem a domino creatum in eius fauorẽ an valeat in domini fauorem & quas scripturas isti facere possint, vide gl. 6. & 7. l. 3 ibidem
Scriptura an debeat propria manu a tabellione scribi, vid gl. 2. l. 5. tit. 19. par. 3.
Scripturæ per abbreuiaturas fieri non debent, & an per abbreuiaturas scribens ad interesse & damna teneatur, vide glosl. secundam. & 4. l. 7. ibidem.
Scriptura ex quibus vitietur seu suspecta reddatur, vid. gl. 2. & 3. per text. ibi. l. 12. tit. 19. par. 3.
Scriptura an requiratur in causis siue letigis pauperum, & ad quam solutionem teneantur, & quando, vide glossam tertiam legis. 6. titul. 22. par. 3.
Scriptura an requiratur quando partes paciscuntur de non appellando, vide gl. 6. l. 13. tit. 23. par. 3.
Scriptura siue pretio fiat siue nõ, si scribatur in alieno pergameno cuius sit, vide gl. 3. l. 36. tit. 28. par. 3.
Scriptura an requiratur in nuntiatione noui operis, vide gl. 9. l. 1. titu. 32. par. 3.
Scriptura qualis esse debeat quando per illam fit alicuius legitimatio, gl. 2. l. 7. tit. 15. par. 4.
Scriptura facta propria manu æquiparatur instrumento publico requirturque in ea subscriptio, vide ibidem.
Scriptura an requiratur in filij emancipatione, vid. gl. 4. per tex. ibi. l. 17. titul. 18. par. 4.
Et an per instrumentum emancipationis probetur præsumptiue quod filius sit legitimus, vide ibidem.
SCRIPTOR qui promisit sua manu librum scribere an illud possit facere per alium, & quando, vide gl. 2. l. 75. tit. 18. par 3.
Et quid si duobus simul aliquid facere promisit cui prius operæ præstandæ sint, vide gl. 3. l. 75. tit. 18. par. 3.
Scriptor si per eum non stat sed per dominum quia necessaria ad scribendum non dat, an possit agere contra dominum ad interesse, vid. glo. 4 ibidem.
Scriptor si librum scribat in pargameno alieno cuius sit liber, vid. gol. 2. l. 36. tit. 28. par. 3.
Scriptor libri in alieno pergameno si ceciderit a possessione an competat sibi actio ad repetendum, vide ibi gl. 4.
SCRIBERE promittens librum an illud per alium facere possit, & quando. gl. 2. l. 95. tit. 18. par. 3.
SCRIBENS librum in alieno pergameno cuius sit liber ille, vid. glo. 2. l. 36. tit. 28. par. 3.
SCANDALVM vt euitetur iudex innocentem punire non debet, vide gl. 3. l. 50. tit. 5. par. 1.
Scandalum euitari non debet neque propter illud debet aliquid omitti vnde peccatum nascitur vel aliquo modo potest, vide gl. secundam. ibidem.
Scandalum non debet aliquem ipedire ne veritatem dicat, vide dictam glossl. 3.
Scandalum non est iusta causa dimittendi bona spiritualia, vide ibi.
Scandalum quando prouenit ex malitia nihil iæpedit fieri neque admitti debet. vid. d. gl. 3. col. 1.
Scandalum impedit doctrinæ securitatem, vide gl. 5. d. l. gis. 50. titulo. 5. par. 1.
Scandalizantes non semper peccant mortaliter sed etiam aliquando venialiter, & quando vide gl. fi. l. 32. tit. 5. par. 1.
Scandalum facit sæpe vt crimina etiam damnabilia tolerentur & propter illud paratur multitudini, vide glossam primam. leg. 50. titulo. 18. par. 3.
SCIENTIA legum consistit in medula rationis non in cortice ipsius. gl. fin. l. 13. tit. 1. par. 1.
Scientia principis vtrum requiratur in introducenda de nouo consuetudine & quando, vide gl. penul. l. 3. tit. 2. par. 1.
Scientia populi satis probata dicitur si probetur fama. glo. 8. l. 5. titulo. 5. par. 1.
Scientia qualis desideretur in Episcopis seu alijs prælatis, gl. 2. in medio legis. 1. titulo tertio. par. 1. & glo. in proœmio titu. 5. par. 1. & glo. 1. 2. 2. ibidem.
Scientia sola facit committi delictum & an hoc procedat si delictum nõ sit probabile, gl. 8. l. 6. tit. 13. par. 2.
Scientia est certitudo cuiuslibet rei sensitiua vel speculatiua quam quis habet per se vel per alium, vide glossam. 1. legis decimæterciæ, titulo. 15. par. 2.
Scientia & nota quod teneatur quis de sola scientia & si non participet in crimine, & quando, vide glossam secundam per textum ibi. l. 2. tit. 18. par. 2.
Scientia illuminat mundum, & ignorantia dicitur tenebra mundi, glo. 1. in proœmio tit. 21. par. 2.
Scientia domini an requiratur in prescribenda contra illum seruitute, gl. 3. l. 15. tit. 31. par. 3.
Scientia & an ex ea sola quis puniatur si non reuelauit crimen læsæ maiestatis, vide glossam 16. in fine. in proœmio. 4. par. & gl. 9. l. 5. titulo. 9. par. 4.
Scientia præsumitur in illis rebus quæ publice fiunt, glos. 1. l. 5. titulo. 9. par. 4.
Scientia semper præsumitur in laborante, vide glossam. 3. l. 15. titulo. 9. par. 4.
Nam ad adeundam scientiam labor requiritur, vid. d. gl. 3.
Scientia an proprie dicatur quod ex vehementi opinione scitur, vi gl. 7 l. 2. tit. 6. par. 6.
Scientia vel ignorantia quando præsumatur in testatore, vide gl. 4. l. 110. tit. 9. par. 6.
Scientia an præsumatur in facto proprio etiam antiquo, vide glos. l. 11. ibidem.
SCHOLASTICI in aliquo loco habitantes cui parrhocho dicentur subiecti, vide gl. 5. in fi. l. 21. tit. 4. par. 1.
Scholares cum priuilegia clericorum habeant si confugerint ad ecclesia ibi defendendi sunt, vide gl. 1. l. 4. tit. 11. par. 3.

Scholares inhoneste viuentes possunt ab alijs socijs scholaribus expelli de domo. glos. 5. l. 6. tit. 31. part. 2.
Scholares sunt de iurisdictione Regis, sunt enim pro maiori parte laici, glo. 6. l. 6. tit. 31. part. 2.
Scholaris agens contra scholarem nõ vtitur priuilegio suo quare gl. 2. col. 2. post medium. l. 5. ti. 2. par. 3.
Scholaris cõuentus a vidua coram potestate an habeat priuilegium authenticæ habita, vide ibidem.
Scholaris non studens priuilegium scholarium studentium non habebit & quando, vide glos. 3. l. 4. tit. 18. part. 3.
Scholares sine libris hauriunt aquam cribro, vide glossam decimam legis. 6. tit. 1. par. 5.
Scholaris quimale versatur in domo & nõpotest compesci a sua insolentia an possit expelli. vide glos. 2. l. 14. tit. 10. par. 5.
Scholaris si cõueniatur a socio pro aliquo debito an habeat priuilegiũ scilicet vt non possint conueniri nisi in quantum facere possunt deduco ne egeant, vide glos. 5. l. 15. tit. 10. par. 5.
Et qualiter hoc scilicet in quantum facere possunt debeat intelligi, vide ibidem in glossa sexta.
Scholaris quiescit bonis si post cessionem libros emerit, an ab illo auferri possint. glos. 4. l. 3. tit. 15. par. 5.
Scholaris addiscens scientiam æquiparatur militi armatę militiæ, vid. glo. 9. legis. 5. titulo. 15. par. 6.
SECVNDVM accusatio quando cõmittatur contra primam, vt de ea prius fit cognoscendum, glos. 2. & 3. l. 4. tit. 10. par. 3.
Secunda iussio principis an debeat spectari quando aliquid contra eius iura concedit etiam si talis concessio fiat motu proprio, vide glos. 2. l. 2. tit. 18. part. 3.
Secunda accusatio, vide de hac in verbo ACCVSATIO.
SECVNDVM de ista dictione, vide glos. 1. l. 21. tit. 9. par. 6.
SECVNDA TESTAMENTVM, vide de hoc in verbo TESTAMENTVM, & in verbo PRIMVM.
SECRETARII regnum sunt summe honorandi habent que comitum dignitatem & a tutelis etiam iam susceptis excusantur, vide glos. 2. l. 7. tit. 9. par. 2.
SECRETARIVS Regis reuelans ipsius secretum qualiter puniatur, vide glos. 1. & 2. l. 2. per text. ibi. titu. 7. par. 7.
Secretarij Regum dicuntur habere maximam dignitatem, vide glossã l. 16. tit. 18. par. 3.
Vide ipsorum salarijs, vide glo. 4. l. 13. tit. 19. par. 3.
SECRETVM reuelans male facit, vide glossam septimam per text. ibi. l. 3. tit. 9. par. 2.
De pœna reuelantis Regis secretum, vide ibidem in glo. 8.
Secretum domini si reuelasset vassallus an per hoc feudo pr. uari possit, vide glos. 4. l. 8. tit. 26. par. 4.
Secretum Regis si a sciente reueletur incidit in pœnam falsi, & grauiter est puniendus, vide glo. 1. & 2. l. 2. per text. ibi. tit. 7. par. 7.
SECVRITAS præstari debet omnibus ad Regis curiam venientibus, vide glos. 1. l. 4. tit. 16. par. 2.
Securitas intelligitur nec dum data ad veniendum sed ad redeundum, vide ibid. in glos. 2.
Quid si quis occidat vel percutiat inimicum suum post securitatem Regiam sibi notificatam, vide ibidem in glos. 6.
Securitatis instrumentum a nemine quam a Rege dari potest, vide glo. l. 18. tit. 18. part. 3.
Et si securitas alicui per Regem data extendatur ad eius socios, vide ibidem in glo. 3.
Securitas alicui data eum non excusat quin conueniri possit pro debitis & delictis, vide glos. 4. d. l. 18. tit. 18. par. 3.
Securitas est danda creditori quando debitori suo fuit per principem concessa solutionis prorogatio, vide glo. 2. l. 33. tit. 18. par. 3.
Securitas an videatur data omnibus etiam bannitis venientibus ad nũdinas, vide glos. 2. l. 4. tit. 7. part. 5.
Securitas simpliciter data venientibus ad nundinas, an videatur data reeuntibus, vide ibidem in glos. 5.
Securitas omnibus per leges data est & sine causa postulari non potest & a quo concedatur, vide glos. 5. l. 1. tit. 2. par. 7.
Securitas quando a Rege quando vero ab alio iudice inferiori dari possit, vide glos. 15. d. l. 1.
Securitas an per Regem dari debeat illi qui per suam culpam incidit in timorem, vide glos. 4. l. 4. tit. 4. par. 7.
Securitas quid sit & inter quos detur & qualiter differat a tregua, vide glo. 2. l. 1. per text. ibi. tit. 12. par. 7.
Securitas quare sic dicta fuit & ad quid prosit, vide glos. 5. & 6. d. l. 1. per text. ibi. tit. 12. par. 7.
Securitas a iudice data quid prosit, & quare ab eo dari possit, vide in di glos. sexta.
Securitas est triplex & quæ persone in securitate facta comprehendatur & plura in hoc, vide per glossas. l. 2. per text. ibi. tit. 12. par. 7.
Securitas quibus verbis dari debeat & quando, vide glo. l. 6. d. legis. 2. per text. ibi.
SED, de ista dictione, vide glos. 6. col. 2. in principio. l. 15. titul. 3 part. 6. & glos. 3. in princip. l. 1. tit. 31. par. 6.
SEDERE quis prior & in meliori loco debeat & ad hoc quid veniat in consideratione, vide glos. 1. l. 15. tit. 5. par. 1.
Sedes alicui designata in aliquo loco. tunc ille præferendus est etiam si alij sint in maiori constituti dignitate, vide d. glos. 1. in fine.
Sedes Regis & eius curia debet semper esse in medio regni sui, & quare, vide glo. 14. in prologo. 4. par.
SEDE VACANTE an possit capitulum recipere resignationem beneficiorum ex causa permutationis eo casu quo collatio beneficiorum spectat ad solum Episcopum, vide glossam sextam legis secundæ, titulo. 6. part. 5.
Et quid in vicario Episcopi, vide ibidem in d. glos. 6.
SEDITIONES vide in verbo PRODITIO.
SEMEL MALVS. vide in verbo MALVS.
SEMIPLENA probatio, vide in verbo PROBATIO.
SEMPER, ista dictio quid importet, vide glossam octauam. columna. 2. quæst. 3. l. 10. tit. 4. par. 6.
Semper, ista dictio debet semper secundum subiectam materiam accipi, & an requirat semper durationem perpetuam, vide glossam primam legis. 11. titul. 31. par. 3.
SENATORES licet in orbe domicilium habeant ratione officij habẽt etiam in loco sui originis, vide glo. 2. l. 5. tit. 24. par. 4.
Senator si propter turpitudinem suam a senatu remotus sit ad alios honores in loco sui originis non debet admitti, vide ibidem.
SENATVS consultus macedonianus quando esset vel habeat locum vide glossas l. 4. per text. ibi cum legibus sequentibus. tit. 5. par. 5.
Senatus consultus macedonianus an cesset propter dignitatem filij, & etiam si sit de illis qui liberant filium a patris potestate, vide ibid. g. 10
Senatus consultus macedonianus cessat in plurib⁹, vide glossa. 12. per text. ibi. l. 4. tit. 1. par. 5.
SENECA fuit vir sanctissimus & in omni scibili doctissimus & cancellarius Neronis Imperatoris, vide glo. 1. l. 5. tit. 9. par. 2.
SENEX in ætate decrepita aliquatur ieiunijs & grauatur orationibus vide glo. 1. l. 25. tit. 4. par. 2.
Senex si habeat pecuniã per eam redimere potest peccatum de non ieiunando. vide d. glos. 1.
Senex si iuditio careat an imponatur ei pœnitentia, vid. ibid. in fin.
Senex an quis sit vel non an veniat in consideratione respectu pœnitentiæ iniungendæ. vid. d. glo. 1. & 2.
Senex, & plus valet vmbra senis quã arma iuuenis, vid. gl. 1. l. 13. ti. 18. p. 2
Senex in qua ætate ad bellũ ire non teneatur, vid. glo. 14. l. 3. ti. 19. par. 2.
Senex non debet vocari ad iurandum sed iudex illum mittere debet, & quando hoc habebit locum, vid. glo. 1. l. 22. tit. 11. part. 3.
Senex extra suum domicilium virtute rescripti ad hoc impetratitrahi nõ debet, vide glos. 2. l. 41. tit. 18. par. 3.
In practica tamen seruatur contrarium, vide ibidem.
Senex matrimonium contrahere potest, & quid si natura vel artificio fuari non potest ad hoc scilicet vt vxorem carnaliter cognoscere possit vide glos. 2. l. 1. tit. 8. par. 4.
Senex adeo nemo est quin calefcere non possit ad coitum natura, vel artificio, vide glo. 2. l. 1. tit. 8. par. 4.
Senex maior sexaginta annis filios generare non potest. vide glos. 4. l. 14 titulo. 16 part. 4.
Senex & senior debet vltimo votare vide glossam secundam leg. 7. tit. 15. par. 6.
Senior præferri debet cæteris, & quando, & quibus, & in quibus, & alia in hoc, vide glos. 3. d. l. 7.
Senex quando torqueri neque pœnari possit sed iudex possit alterare pœnam, vide glo. 3. l. 8. tit. 31. par. 7.
SENECTVS ipsa morbus est, vide glo. 2. l. 41. titul. 18. par. 3.
Senectus & ratione senectutis licet iudici pœnam alterare, vid. glos. 3. l. 8. tit. 31. par. 7.

SENTENTIA.	
Iudicis arbitri vel delegati, vel arbitratoris.	Prima & secunda.
Ab in competenti iudice.	Diffinitiua.
Rescinditur, vel retractatur, vel retrahitur, vel reuocatur.	Interlocutoria.
In causa maioriæ.	Inter aliquos lata.
Mortis.	Pro libertate.
Priuationis.	Pro matrimonio vel contra matrimonium.
Declaratoria.	Excommunicationis.
Confirmatoria.	Contra ecclesiam.
	Exequitur vel executioni mandatur, vel in executionem mittitur.

Universidad de Deusto
Biblioteca

SENTENTIAE quæ corroborent consuetudinem, vide glossam 8. l. 5. tit. 2. p. r. t.
Sententia an requiratur quando libertus ex iuxta causa in seruitutem reuocetur per dominum, vide glos. 7. l. 9. tit. 22. par. 4.
Sententia ferri debet super toto petito, vide glossam tertiam legis. 43. titulo. 2. partita 3.
Et quid si ita non fiat & de 14. limitationibus ad istam regulam, vide ibidem.
Sententia in casu l. diffamari C. de ingenuis & manumissis qualiter sit ferenda, vide glos. 5. l. 4 6. tit. 2. par. 3.
Sententia qualiter feratur mortuo domino litis an in persona procuratoris, vide glos. 4. l. 23. tit. 5. par. 3.
Sententiæ verba concipi debent contra procuratorem, & quid de iure canonico, vide glos. 1. l. 27. tit. 5. par. 3.
Sententia lata cum aduocato preuaricatore nō tenet, sed an ipso iure vel petita restitutione, vide glos. 6. l. 9. tit. 6. par. 3.
Sententia lata contra reum mittetur in executionem contra emptorem illius rei si erat litigiosa. vide glos. 3. l. 13. tit. 7. part. 3.
Et an in hoc sit differentia an sciens vel ignorans emerit, vide ibidem.
Sententia an possit dici si lis non fuit contestata, & quando sic. vid. glos. 4. per text. ibi. l. 8. tit. 10. par. 3.
Sententia est tantæ authoritatis quod de ente potest facere non ens, & e contra, & de vero falsum, & an per eā possit immutari rectitudo naturalis, vid. glos. 9. l. 16. tit. 11. part. 3.
Et post sententiam diffinitiuam aliquādo iterum de causa cognoscitur, glos. 11. l. 12. tit. 14. par. 3.
Sententia lata per aliquam præsumptionem tollitur per aliam præsumptionem validiorem, vide glos. 11. d. l. 12.
Sententia lata per iudicem dilatione ad consulendum pendente an valeat, vide glos. 3. ad fin. l. 2. tit. 15 par. 3.
Sententia an requiratur quod præcedat in excludendo aliquem a testificando eo quod falsauit literas regales, vide glo. 5. l. 8. tit. 16 par. 3.
Sententia non valet si dicta testium describerentur. vide glossam quartam, l. 25. tit 16. par. 3.
Sententia lata ex partium conuentione iuxta legem, si conuenerit. ff. de iurisdictione omnium iudicum, an ea iudex possit apponere pœnam vide glo. 2. l. 4. tit. 18 par. 3.
Sententia licet male lata sit si sit contra iuslitatoris valet, etiam si ab ea non sit appellatum, vide glos. 7. l. 27. tit. 18 par. 3.
Sententia lata super delicto quid in se cōtinere debeat vt valida sit, vide glos. 5. l. 58. tit. 18. par. 3.
Sententia super solutione tributi lata non ostenso super hoc priuilegio in quibus priuilegiato præiudicet, vide glossam quartam legis. 43. titulo. 18. par. 3.
Sententia si non sit lata super iustitia vel iniustitia partis sed per verba æquipollentia an valeat, vide glo. 3. l. 110. tit. 18. par. 3.
Sententiæ latæ in eadem die & hora si sint contrariæ quid tunc debet fieri, vide glo 8. in fine. l. 111. tit. 18. par. 3.
Sententia lata an debeat rescindi per falsitatem instrumenti quam falsitatem iam in causa principali allegauit & nihilominus sententia lata fuit, vide glos. 4. l. 116. tit. 18. part. 3.
Sententia an ferri debeat a iudice secundum concordiam partium, vide glos. 1. l. 9. titulo. 20. & glos. 2. l. 4. tit. 18. part. 3.
Sententia lata a iudice non expectato consilio sui assessoris an teneat, vide glo. 13. l. 2. tit. 21. par. 3.
Et qualiter intelligatur commissio facta in aliquem vt commissar ius ferat sententiam vt commissarius dicatur, vide glo. 14. ibidem.
Sententia vt perfecta dicatur tria debet in se habere, vide glos. l. 1. tit. 22. par. 3.
Sententia contra ius siue contra naturam lata nō valet & qualiter istud esse possit, vide glos. 2. 3. & 4. d. l. 1. tit. 22. par. 3.
Sententia lata contra bonos mores naturales non valet, sed lata contra bonos meres ciuiles sine contra consuetudinem ciuitem sic, vide ibidem in glos. 6. d. l. 1.
Sententia lata a iudice contra debitorem qui dixit se iam soluisse vt si illud non probet intra octo dies quod soluat an valeat, vide glos. 2. l. 2. titulo 22. par. 3.
Sententia lata super possessione dicitur interlocutoria & quando, vide glos. 4. l. 2. tit. 22. par. 3.
Sententia perfecta non dicitur ante quam ipsa rota legatur, vide glo. 2. 1 3. tit. 22. par. 3.
Sententia in qua iudex nihil de fructibus vel expensis dixit an emendare illā possit, & quando, & quid si de fructibus dixit sed male & illud emendare debet, an possit & tunc. vide glos 5. l. 3. tit. 22. par 3.
Et an dies in qua sententiam emendare potest debeat esse dies naturalis vel iudicialis, vide ibidem in glos. 6. d. l. 3.
Sententia lata de nocte, an teneat, vide glos. l. 15 per text. ibi tit. 22. p. 3.
Sententia partibus ad eam audiendam non citatis an teneat & qualiter citari debeat, vide glos. 2. d. l. 5.
Sententia sine scriptis ferri potest in causis vilibus seu inter viles personas & quæ dicantur istæ, vide glo. 1. & 2. l. 6. tit. 22. par. 3.
Sententia debet ferri etiam super expensis per victorem factis & plura de hoc, vide per glos. 1. l. 8. tit. 22. par. 3.
Sententia ferri potest contra actorem contumacem ad instantiā rei præsentis etiam lite non contestata, vide glos. 2. l. 9. tit. 22. par. 3.
Sententia iudicis lata in causa de qua principi facta fuit relatio, an teneat si detur ante quam ipse respondeat, vide glos. sextam legis. 11. titulo 22. partita tertia.
Sentēia lata cōtra eos qui de iure cōtradicunt iurisdictioni nō tenet, & quid si iudex ille reuocatus fit licet illud ipse ignoret. vi. g. 3. l. 12. ibi.
Sententia etiam data in lupanari valet si de consensu partium detur, vide glo. 8. l. 12. tit. 22. par. 3.
Sententia contra furiosum lata in defensum non tenet & quid si pro eo detur, vide glo. 11. l. 12.
Sententia an sit nulla si vnus ex tribus iudicibus fuit corruptus pecunia vel aduocatus, vide. glo. 6. l. 13. tit. 22. part. 3.
Sententia lata per falsos testes vel instrumenta, intra quantum tempus possit retractari. vide glo. 7. d. l. 13.
Sententia lata sub conditione an teneat. & quid si lata sit secundum consilium sapientis ferendum, vide glo. 1. l. 14. tit. 22. par. 3.
Sententia ferri non debet per exempla & sicuti alius fecit, vide glossam, 2 legis. 14. tit. 22. par. 3.
Sententia lata pro mortuo vel contra eum an teneat & quando valeat, vide glo. 4. l. 15. tit. 22. par. 3.
Sententia lata sine mediis probationum an teneat, vel si termini nō sint assignati ad probandum, & quid si per iudicē non fecerit sed per partes quæ nullas volunt adducere probationes, vide g. 7. l. 15 tit. 22. p. 3.
Sententia in qua dixit iudex quod probatum erat an teneat si illud probatum non sit, vide ibidem.
Sententia debet esse conformis libello in tribus, & an in concomitantibus debeat esse conformis libello, vide glos. 4. l. 16. ibidem.
Et an alias ipso iure nulla, vide ibidem.
Et quid si in libello sit quis de stupro accusatus & ei incestum probetur, an pœna incesti puniretur: vide ibidem.
Et quid si petat sibi iustitiam fieri & pro eo lata sit sententia cum iustitia non haberet, an rescindatur sententia tanquam contra libellum lata, vide ibidem.
Sententia an ferri possit super peticorio si actum fuit possessorio tantum vel e contra, & quid si princeps aliud rescribat, vide glossam secundam. d. l. 16. tit. 22. par. 3. d. l. 16.
Sententia super certa specie dari non debet quando petitio fuit generalis. vide glos. 3. d. l. 16.
Sententia in qua iudex refert se ad instrumentum quod in actis non inuenitur an valeat, vide glo. 6. ibidem.
Sententia lata pro libertate dote matrimonio vel testamento valet si iudices sint in hoc partes, vide glos. 3. l. 18. tit. 22. par. 3.
Et quid si talis sententia sit euidenter iniqua, vide ibidem.
Et quæ sit in hoc ratio, vide ibidem glo. 4.
Et si causa fabor abilis non sit & iudices sint pares tenebit sententia in favorem rei lata, & quid in hodie seruetur per leges noutores, vide glo. 5. ibidem.
Sententia pro veritate accipitur & statur sententiæ etiam si ex actis appareat eius iniquitas, vide glo. 11. l. 19. tit. 22. par. 3.
Sententia quæ transiuit in rem iudicatam an retractetur per instrumenta de nouo reperta, vide glo. 8. l. 19.
Sententia quæ transiuit in rem iudicatam an rescindatur si postea instrumenta rescissoria reperiantur si lata sit contra fiscum minorem vel ecclesiam vel contra priuatum si petas restitutionem ex iustaignorantia vel iusti impedimentū siue ille actor sit siue reus, vi. g. 9. l. 19. tit. 22. p. 3
Et quod tempus detur ad hanc restitutionem petendam contra sententiam, vide ibidem glo. 11. & 12.
Sententia lata pro defuncto prodest hæredi, vide glossam 14. dicta legis 19. tit. 22. par. 3.
Sententia lata per prædecessorem contra prætendentem ius ad beneficium an prosit successori in beneficio, vide glo. 15. d. l. 19.
Sententia lata pro aliquo quain actionem ipse intentare debeat contra condemnatum, vide glos. 18. d. l. 19. tit. 22. par. 3.
Sententia inter aliquos lata alij etiam scienti agitari non præiudicet nisi ille citatus ad causam fuerit & quando. vide glo. 2. l. 20 ibidem.
Sententia cōtra aliquem lata an alijs præiudices, vide glo. 4. d. l. 20. vbi illud exemplificat diuersimode.
Et talis sententia comprehendat complices siue auxiliates, & quid in casu criminalibus, vide ibidem.
Sententia an noceat sequenti vocato ad maioriam, vide dictam glossam 2. columna 2.
Sententia lata contra hæredem an noceat fideicommissario, & quando vide

vide glo. 4. col. 2. in fine, & col. 2.
Sententia lata contra prædecessorem in vno casu non præiudicat sequenti vocato, vide ibidem. col. 2. d. fine m.
Sententia lata pro aliquo in qua fuerunt ei res adiudicatæ vt bona maioriæ an ille dicere possit res illæ ex iniusta sententia fuisse sibi datæ, & dixit le posse eas alteri relinquere tanquam libera, vide dictam glo. 4. in finalibus verbis.
Sententia lata contra vnum ex reis debendi præiudicat alij, & an lata cōtra vnum ex reis credendi noceat alij, vide ibidem glos. 5. & 6.
Sententia lata ab vno ex correis an prosit altero, vid. glos. 7. ibidem.
Sententia lata contra reum qui alicui rem pignoraverat super re pignorata creditore sciente & non contradicente an ei præiudicet, vide glo. 8. l. 20. titulo. 22. par. 3.
Et quando talis sententia lata contra debitorem super proprietate pignoris præiudicet creditori scienti & tacenti, vide ibidem.
Sententia lata pro vno ad hoc vt noceat alijs requiritur scientia illorum quibus nocere potest etiam si contendantur de libertate, vide gl. 18. ibi.
Sententia lata super libertate vel seruitute nocet alij æque principale ius prætendenti si sciuit causam agi quomodocunque pronunciatum fit, vide glos. 19. ibidem.
Sententia lata super subiectione contra subiectum ad alicuius petitionem quæ nocet domino si illud sciuerit, vide ibidem glos. 20.
Sententia lata pro filio contra patrem vel matrem nolentes illum in filiū recognoscere nocet alijs omnibus de parentela, vide ibidem in gl. 22.
Sententia lata contra testamentum an & quando extendenda sit ad legatarios si per viam querelæ testamentum rescindi petatur, vid. ibidem in glos. 25. d. l. 20. tit. 22. par. 3.
Sententia lata pro vno an noceat alijs in seruitute constituenda vel in ea constituta, vide glo. 2. l. 21. titu. 22. par. 3.
Sententia lata contra socium in aliqua re an noceat aliis ibidem ius habentibus, vide glo. 1. d. l. 21.
Sententia lata in fauorem accusati de adulterio an prosit mulieri quæ dicitur adultera & quando, vide glo. 5. d. l. 21.
Sententia lata pro mandatario an prosit mandanti, vide ibidem.
Et an in sententia iudex possit reseruare sibi potestatem minuendi pœnam quam imposuit, vide glo. 4. d. 22. tit. 22. part. 3.
Sententia in qua est apposita pœna dupli si non soluerit quando valeat vide glo. 5. ibidem.
Sententia & si tranſuerit in rem iudicatam ab ea appellari potest per terrarum cui interest & prætendit ius in re, vide glo. 1. l. 4. tit. 23. par. 3.
Sententia an in iuris casu lata pro tertio appellante an prosit victo, vi. ib. & an durante tertia appellatione sententia mittatur in executione contra victum, vide. d. glo. 1. d. l. 4.
Sententia an debeat mitti in executionem contra socium non appellantem durante appellatione sui consortis, vide glo. 4. l. 5. ti. 23. par. 3.
Sententia lata contra plures a quo nō fuit appellatū si vnus ex illis sit minor & se contra eam restituat an aliis socijs prosit, vide glo. 6. ibidem.
Sententia si non feratur in die citationis sed prolongetur ad aliū an tunc partes iterum sint citandæ, vide gl. 3. l. 9. tit. 23. part. 3.
Sententia a iudice lata contra absentem causa reipublicæ iudice hoc sciente non valet, vide glo. 6. l. 10. tit. 23. par. 3.
Sententia non debet in executionem mitti contra aliquem si iste ab adversario suo fuit impeditus, vide glo. 2. l. 12. ibidem.
Pactum a partibus factum vt a sententia non possit appellari valeat & de hoc, vide glo. 6. l. 12. tit. 23. part. 3.
Sententia & ab ea appellari non potest sine sit diffinitiua siue interlocuto quando generaliter a principe sublata fuit appellatio, vide glossā ibidem.
Sententia lata sine causa appellationis post terminum ad appellandū adversario scientе neque contradicente an valeat, vide glossam quintā legis. 22. tit. 23. part. 3.
Sententia lata post tempora appellationum de curia an valeat, vide gl. 1. l. 24. titu. 23. par. 3.
Sententia a qua fuit appellatum si confirmetur an semper in illo casu debeat fieri condemnatio expensarum, vide glo. 3. l. 27. tit. 23. par. 3.
Sententia si tantum lata sit super cōfiscatione bonorum vel parte an appellationis prosequutio ad hæredes transeat, vide glo. 2. l. 28. ibidem.
Pactum in quæstione de bonis appellatio ad hæredes transeat, vide dictam glossam. 2.
Et quid si in sententia sua iudex pœnam ordinariam non posuit sed aliā, vide ibidem.
Sententiæ duæ conformes si præcesserint an sit locus supplicationi, vide glo. 2. l. 4. tit. 24 par. 3.
& an in sententia confirmatoria cui vna alia tātum præcesit possit supplicari si lata fuit in curia regali, vide ibidem.
Sententia & an supplicari possit a sententia a qua quis appellare noluit, vel non potuisset, vide glo. 1. l. 5. titu. 24. part. 3.
& an in supplicatione quæ principi datur debeat dici per ipsum non obstanti tali sententia quæ transiuit in rem iudicatam, vide ibidem.
Sententia contra minorem seu rempublicam lata quando fuit gesta ex aliqua causa per restitutionem rescindinon debet, vide gl. 5. l. 1. titu. 25. par. 3.
Et quid si ciuitas fuit contumax in creando defensorem an sententia valeat, vide. d. glo. 5.
Sententia lata per instrumenta falsa non valet etiam si absque dolo partis sint producta. glo. 2. l. 1. tit. 26. par. 3.
Sententia lata ex falsis probationibus dolo producentis contra absentē minorem vel ecclesiam est ipso iure nulla, vide glo. 3. ibidem.
Sententia lata ex falsis probationibus si hoc pars velit probare vtrum restes producere possit attestationes iam publicatæ, vide glo. 5. d. l. 1. tit. 26. part. 3.
Sententia lata per falsos testes seu per aliam falsitatem an possit per eā rescindatur post. 20. annum compellendo victorem per viam denuntiationis euangelicæ si fuit falsitatis conscius, vide glossam tertiam l. 2. titu. 26. part. 3.
Sententia lata contra legem non tenet, & quid si legis intellectus sit dubius, vide glo. 1. l. 3. ibidem.
Sententia si feratur de consensu partium lite non contestata an valeat, vide glo. 2. l. 5. tit. 26. par. 3.
Sententia lata lite non contestata an valeat attenta lege ordinamenti, de qua per. d. glo. 2. d. l. 2.
Sententia lata sine litis contestatione vbi fuit processum summarie & sine strepitu & figura iudicij an valeat, vide glossam secundam legis. 5. titu 26. part. 5.
Sententia in vno loco lata an possit mitti in executionem in alio scilicet originis, vide glo. 2. l. 1. titu. 27. part. 3.
Sententiæ iudicum inferiorum an possint mitti in executionem per iudices maiores, vide glo. 3. ibidem.
Sententia a qua fuit appellatum si a iudice appellationis confirmetur quis eam in executionem mittet, vide glos. 1. l. 5. tit. 27. par. 3.
Sententia an possit executioni mandari per iudicem qui alias erat iudex rei condemnati sine literis iudicis condemnantis, vide glo. 5. d. l. 1.
Sententia an dicatur habere semper executionem paratam, vi. ibid.
Sententia lata per instrumenta falsa non valet etiam si absque dolo partis sint producta. glo. 2. l. 1. tit. 26. par. 3.
Sententia semper obligat precise ad soluendum & tollit facultatem licuendi interesse, vid. glo. 3. ibidem.
Sententia lata pro nuntiante aliquod opus tanquam nocium & sibi nociuum si ab ea nuntiatus appellet & prestet cautionem an ædificare possit, vide glo. 3. l. 9. tit. 32. par. 3.
Sententia si lata sit contra vxorem adulteram an possit ipsa redintegrationem matrimonij petere possit si probet virum suum posse fornicasse, & an iudicis officio, & an recuperet dotem quam propter adulterium amisit, vide glo. 5. q. 3. l. 8. tit. 2. par. 4.
Sententia diuortij licet lata sit propter adulterium si ille qui non delinquit velit alteri reconciliari, & an alter etiam inuitus ad hoc cogendus sit, & quid si ambo fuerunt fornicati ad partia delicta, &c. vide gl. 3. l. 5. tit. 10. par. 4.
Sententia si pro aliquo lata sit ille non solum illi renunciare poterit per actum verbi sed etiam per actum facti, vide glossam secundam legis. 6. titulo. 10. part. 4.
Et an videatur renuntiare sententiæ ille qui de nouo petit illud pro quo habebat pro se sententiam, vide. d. glo. 2. l. 6. tit. 10. par. 4.
Sententia lata ab Episcopo canones ignorante an valeat, & an ipse peccet tunc & quando, vide glo. 1 in fine. l. 7. tit. 10. par 4.
Sententia nobilitatis pro aliquo lata bene extenditur ad eius fratres, vide glo. 4. d. l. 7.
Sententia deportationis in insulam an secum asserat bonorum confiscationem, vid. glo. 8. l. 2. per text. ibi tit. 18 part. 4.
Et an iudex in sententia sua possit deportato reseruare bona, vide glo. 10 d. l. 2.
Sententia lata in iudicio summario quando præiudicet in iudicio ordinario, vide glo. 4. l. 7. tit. 19. part. 4.
Sententia lata in iudicio summario alimentorum & executioni mandata non obstat sententiæ in contrarium postea latæ in iudicio plenario, vide. d. glo. 4.
Sententia lata pro seruitute materia aliquorum qui tempore sententiæ in

Universidad de Deusto
Biblioteca

vtero exiſtebant an præiudicet illis, vide gloſſam primam in fine legis.2.titu.21.part.4.
Sententia aliquando ferri poteſt ſuper non petitis, vide gloſſ.1.per text. ibi.l.8.tit.1.par.4.
Sententia lata contra fiſcum indefenſum & ſine aduocato non tenet, & an idem ſit ſi eodem modo detur contra eccleſiam, vide gloſſ.5.col.1. in medio.l.19.tit.8.par.4.
Sententia lata in fauorem rei principalis prodeſt fideiuſſori, & quando, vide glo.4.l.15.tit.12.par.5.
Sententia an exigatur ſuper amiſſione iuris creditoris qui propria authoritate capit rem debitoris vel ipſum, vide gloſſam quitam in fine legis.11.tit.13.part.5.
Sententia an & quando poſsit exequi in re alteri pignorata, vide gloſſ.5. legis.18.tit.13.part.5.
Et an condemnatus per ſententiam vt ſoluat indebitum ſi illud ſoluat repetere poſsit, & quando, vide gloſſas legis.33.per textum illum ibi titulo.14.par.5,
Sententia an teneat non inſpectis neque viſis verbis teſtamenti, vide glo 6.l.vltimo.2. part.6.
Sententia an perficitur ex verbo ſubaudito vbi aliud verbum non poteſt intelligi ſalua ratione recti ſermonis, vide glo.3.l.6.tit.6.par.6.
Sententia lata expreſſa duplici cauſa valet, licet vna tantum ſit vera, vide glo.2.in principio.l.8.titu.7.part.6.
Sententia in licis per quam priuat executorem teſtamentarium ab officio exequendi, an ſit neceſſaria vt talis executor nolens voluntatem defuncti adimplere lucrum aliquod ex teſtamento capere non poſsit, vide glo.2.l.8.per text.ibi.tit.10.par.6.
Sententia an ex indiciis indubitatis dari poſsit aliquem creduliter damnando, vide gloſſam quartam cum aliis ibi.l.26.per textum ibi titulo primo.part.7.
Sententia in iudicis an requiratur quòd vidit reum accuſatum ſine culpa an vero debeat rem ſic indiſcuſſam relinquere, vide glo.9.ibidem.
Et an ante ſententiam proditor habeat rerum ſuarum dominium & alienare poſsit, vide glo.2.&.3.l.4.per text.ibi.tit.2.par.7.
Sententia non requiritur vbi les notat fictum, vide.d.glo.3. in fine.
Sententia per quam maritus alicuius mulieris damnatur vt Regi ſeruiat in rei remibus, an debeat executioni mandari vxore ſua reclamante, vide glo.4.l.4.tit.31.par.7.
SENTENTIAE ARBITRORVM an ſufficiant ad corroborandam conſuetudinem, vide glo.8.l.5.tit.2.par.1.
Sententia arbitri contra ius lata ſi electus ſit vt iudicet ſecundum ius an valeat, vide glo.4.l.23.titu.4.part.3.
Sententiæ arbitrorum vel delegati vel arbitratoris debet doli carere quia hoc ineſt compromiſſo licet non dicatur, vide gloſſam.13. in dicta lege.23.
Sententia arbitri impediti per partes cognoſcere aliqua de cauſa an teneat, & an ſit neceſſarium ibi opponere doli exceptionem, vide glo.4. legis.31.titu.4.par. 3.
Sententia iudicis delegati qui in veritate eſt iudex ſed illud ipſe ignorat an teneat. glo.3.l.4.titu.9.part.6.
Sententia arbitrorum in diebus feriatis fieri non debet & quid ſi partes poſtea illam ratam habuerint, vide glo.3.l.32.titu.4.part.3.
Sententia arbitri corrupti pecunias tenet licet obſtet exceptio, vid. glo. quartam.l.34.titu.4.part.3.
Sententiæ arbitri vel arbitratoris debent mitti in executionem per iudicem ordinarium ſi a partibus petatur, vide gloſſam ſeptimam. d.l.35. titu.4.par.3.
Sententia iudicis arbitri qualiter & quibus ſeruatis debeat ferri, vide gl. 1.l.10.7.tit.18.part.3.
Sententia arbitri an transferat dominium, vide gloſſam primam. col.4. quæſt.41.l.10.tit.26.par.4.
Sententia a iudice delegato lata vltra diem ſibi præfinitum an valeat glo.3.l.37.tit.11.par.5.
Sententia iudicis arbitri an infamet vel non & quando & in quibus & an de conſenſu partium, vide gloſſam vndecimã legis quintæ, per text. ibi.tit.6 par.7.
SENTENCIA AB INCOMPETENTE IVDICE lata qui pronũtiauit ſe cõpetentem an valeat, vide glo.1.l.15.tit.22.par.3.
Sententia lata a iudice incompetenti, quem partes credunt eſſe ſuum iudicem & in eo errant an teneat, vide glo.2.d.l.15.
Neque refert an in iure vel in facto errent ante vel poſt litis conteſtationem vnus vel ambo, ide ibidem.
Et quid ſi iudex habeat in eos iuriſdictionem ſed non vſus iuriſdictionis vide ibi em in glo.3.d.l.15.
Sententia ab incompetente iudice lata etiam ſi ſit Rex vel Imperator an infamet, vide glo.1.l.5.titu.6 part.7.
Et an & quando poſt ſententiam ſuper crimine latam remaneat delinquens infamatus, vide glo.d.l.5.per text ibi.

SENTENTIA RESCINDITVR, VEL RETRACTATVR, VEL RETRAHITVR, VEL REVOCATVR.
Sententia lata, an debeat reſcindi per falſitatem inſtrumenti quam falſitatem iam in cauſa principali allegauit & nihilominus ſententia lata fuit, vide glo.4.l.116.titu.18.par.3.
Sententia poteſt a iudice qui illam dedit reuocari quantum ad mulctam condemnato impoſitam non vero quantum ad aliam pœnam, vide glo.23.&.4.l.4.titu.22.par.3.
Et an iſtud iudex neceſſario facere teneatur an ſi voluerit, vid.d.glo.3.
Et an iſtud procedat etiam ſi mulcta ſit impoſita ratione contumacię vel delicti, vid.glo.4.ibidem.
Sententia lata per falſos teſtes ſiue inſtrumenta intra quantum tempus poſsit retractari, vide glo.7.l.13.tit.22.part.3.
Sententia lata pro aliquo cum iuſtitiam non haberet an reſcindatur tanquam contra libellum lata, vide glo.1.l.16.tit.22.par.3.
Sententia quæ transiuit in rem iudicatam an retractetur per inſtrumenta de nouo reperta, vide glo.8.l.19.titu.22.part.3.
Sententia quæ transiuit in rem iudicatam an reſcindatur ſi poſtea inſtrumenta reſciſſoria reperiantur ſi lata ſit contra fiſcum minorem vel eccleſiam vel contra priuatum ſi erat reſtitutionem ex iuſta ignorantia vel iuſtum impedimentum ſiue ille actor ſit ſiue reus, vide glo.9. l.19.titu.22.par.3.
Et quod tempus detur ad hanc reſtitutionem petendam contra ſententiam, vide ibidem in glo.1.&.12.
Sententia reſciſa per in integrum reſtitutionem conſequitur quis reſciſionem iudicij, & an iudex aliquid iudicare poſsit ſuper prima cauſa, vide glo.8.l.3.titulo.25. par.3.
Sententia lata pro libertate concurrendo dolo procuratoris vel aduocati non retractabitur per reſtitutionem & qualiter victo conſulatur, vide glo.6.l.1.titu.26.par.3.
Sententia lata per falſos teſtes ſuper aliam falſitatem an poſsit petiquod reſcindatur per.20.annum compellendo victorem per viam denũtiationis euangelicæ ſi fuit fallitatis conſcius, vide gloſſam tertiam legis.2.titu.26.par.3.
Sententia an & quando poſsit reſcindi ſuperueniente probationum copia, vide glo.2.l.33.titu.14.part.5.
Et quid ſi ſit prolata inter perſonas inter quas eſt prohibita donatio, vide gloſſam.5.ibidem.
SENTENTIA in cauſa maioriæ, & an ſententia noceat ſequenti vocato ad maioriam, vide glo.4.col.2.l.20.titu.22.par.3.
Sententia lata pro aliquo in qua fuerunt ei res adiudicatæ vel bona maioriæ an ille dicere poſsit res illæ ex iniuſta ſententia ſibi fuere datæ etiam ſi dicat ſe poſſe eas alteri relinquere tanquam libera, vide dicta glo.4.in fine.
Sententia lata contra tenentem rem maioriæ vel reſtitutioni ſubiectam nocet eius hæredi vel ſucceſſori, vide gloſſam tertiam.col.2.quæſtione quarta.l.10.titu.26.par.4.
Sententia lata contra poſſeſſorem maioriæ an noceat aliis poſt eum venientibus, vide glo.2.d.l.17.tit.6 par.6.
SENTENTIA mortis intra quantum tempus debeat exequi ſi eſt contra aliquem lata, vide glo.5.l.5.tit.27.part.3.
Sententia mortis contra aliquem lata poterit exequi de nocte & quando, vide glo.7.l.5.tit.27.par.3.
Sententia mortis contra aliquem lata quando ſuſpendi debeat, vid glo. 4.l.11.tit.31.par.7.
SENTENTIA priuationis neceſſaria non eſt vbi quis eſt ipſo iure priuatus & ad quid ſic, vide gloſſam tertiam.columna ſecunda.in medio l.4.titu.2 part.7.
SENTENTIA declaratoria an ſit neceſſaria in caſibus in quibus contrahitur infamia ex ipſo facto, vide gloſſam decimamoctauam legis 4.per text.ibi titu.6.par.7.
SENTENTIA confirmatoria lata per dominos de conſilio an per Regis ſupplicationem reuocari poſsit & quando, vide gloſſam primam legis.4.tit.24 par.3.
Sententia confirmatoria in curia Regis quando ibidem venit de gradu in gradum & ibi lis cæpta non fuit illa ab ea fuerit Regi ſupplicatum, an hoc non obſtante mandari poſsit executioni, vide gloſſam ſecundã l.4.titu.24.par.3.
Et an a ſententia confirmatoria cui vna alia tempore reſiſi poſsit ſupplicari ſi lata fuit in curia Regis, vide ibidem.
SENTENTIA PRIMA ET SECVNDA.
Et ſententia ſecunda lata contra primam quæ iam tranſierat in rem iudicatam an valeat, vide gloſſam quintam legis.15.titu.11.part.3.& glo.2.l.13.titu.22.par.3.
Sententia prima ſi ſit condemnatoria ſecunda in cauſa appellationis abſoluratoria vel econtra qualiter tunc formetur ſententia, vide glo.5. l.titu.18.par.3.

Sente-

Sententia prima ſi nulla ſit qualiter pronuntiabitur in ſecunda appellationis, vide glo.5.l.110.titu.18. par.3.
Sententia primo lata pure ſi poſtea in eadem ſententia apponatur conditio, an valeat talis appoſitio, vide gloſſam ſecundam legis tertiæ tit. 22.part.3.
Sententia ſecunda an teneat contra primam quæ tranſiuit in rem iudicatam ſi ad ſecundam ex noua inſtantia fuit reuentum & quando, vide glo.1.&.2.l.13.titu.22.par.3.
Quod extenditur etiam ſi ſecunda ſententia proferatur de conſenſu partium, vide dicta glo.2.in principio.
Et quid ſi contra primam ſententiam quæ tranſiuit in rem iudicatam opponatur de iniuſtitia ipſius, vide.d.glo.2.col.2.
SENTENTIA diffinitiua & poſt ſententiam diffinitiuam aliquando de cauſa cognoſcitur, vide glo.11.l.12.titu.14.par.3.
Sententia diffinitiua qualiter & ſub quibus verbis fieri debeat, vide gl. 1.&.2.l.109.per text.ibi titu.18.part.3.
Sententia mere diffinitiua quæ dicatur, vide gloſſam quartam legis.2. titu.22.part.3.
Sententia diffinitiua ferri poteſt contra reum contumacem etiam lite nõ conteſtata iure Regio, & quid de alio iure, vide gl.2.l.10. ti.22.par.3. & glo.2.l.11.titu.23.part.3.
SENTENTIA interlocutoria dicitur omnis iuſſus iudicis pendente lite, vide glo.4.l.2.titu.22.part.3.
Et an commiſsio citationis cum tenore ipſius dicatur ſententia interlocutoria, vide glo.4.d.l.2.
Sententia interlocutoria dicitur quæ fertur a iudice ſuper appellatione ab interlocutoria ſaltim reſpectu partium, vide ibidem.
Et idem eſt in pronuntiatione ſuper deſertione appellationis ſeu lata ob feriatione iudicij, vide ibidem.
Et an iſta habeat vim diffinitiuæ, vide ibidem.
Et quid dicatur ſententia interlocutoria diuerſis modis exemplificat, vide dictam glo.4.
Sententia interlocutoria quæ continet aliquid dari vel fieri licet interlocutoria ſit habet vim diffinitiuæ, vide.d.glo.4.
Sententia interlocutoria habens vim diffinitiuæ an debeat regulari ſecũdum naturam diffinitiuæ, vide ibidem.
Et an talis interlocutoria dicatur mere diffinitiua, vide ibidem in dicta glo.4.in fine.
Sententia interlocutoria large loquendo dicitur diffinitiua illius arcicu li, vide ibidem.
Sententia interlocutoria non eſt neceſſe quod feratur in ſcriptis, vide gl. 5.d.l.2.titu.22.par.3.
Sententia interlocutoria a iudice lata quandocunque velit ante diffiniti uam ſententiam illam poterit reuocare, & an in reuocatione iuſta cauſa debeat interuenire, & an poſt citari debeat, vide gloſſam ſextam dictæ legis ſecundæ.
Sententia interlocutoria an & quando ab ea appellari poſsit, vide gl. 12.&.3.l.13.tit.23.part 3.
Quid ſi interlocutoria lis de torquendo aliquo, vide ibidem glo. 2.
SENTENTIA inter aliquos lata, & ſententia lata pro defuncto proderit hæredi, vide glo.14.l.19.tit.22.part.3.
Sententia lata per prædeceſſorem contra prætendentem ius ad beneficium, an profit ſucceſſori in beneficio, vide gloſſam decimamquintã dictæ legis.19.
Sententia inter aliquos lata alij etiam ſcienti agitari non præiudicat niſi ille citatus ad cauſam fuerit & quando, vide gloſſam ſecundam legis 20.tit.22.in part.3.
Sententia contra aliquem lata an aliis præiudicet, vide glo.4.d.l.20.vbi illud exemplificat diuerſimode.
Et an talis ſententia comprehendat complices ſiue auxiliantes, & quid in cauſis criminalibus, vide ibidem.
Sententia an noceat ſequenti vocato ad maioriam, vide.d.glo.4.col.3.
Sententia lata contra hærendem an noceat fideicommiſſario, & quando, vide.d.glo.4.col.3.in fin, & col.2.
Sententia lata contra prædeceſſorem in vno caſu non præiudicat ſequẽti vocato, vide ibidem in.d.glo.4.col.2.ad finem.
Sententia lata pro aliquo in qua fuerunt ei res adiudicatæ vt bona maioriæ, an ille dicere poſsit res ille ex iniuſta cauſa ſibi fuere datæ, & ſic dicit ſe poſſe eas alteri relinquere tanquam libera, vide dictam glo.4. d.l.20.titu.22.par.3.
Sententia lata contra vnum ex reis debendi præiudicat aliis, & an lata contra vnum ex reis credendi noceat aliis, vide ibidem gloſſam quintam & ſextam, d.l.20.
Sententia lata pro vno ex correis an profit altero, vide glo.7 ibidem.
Sententia lata contra eum qui alicui rem pignoratam ſub re pignorata a creditore ſciente & non contradicente, an ei præiudicet, vide glo. 8.legis.20.titu.22.par.3.
Quando talis ſententia lata contra debitorem ſuper proprietate pignoris præiudicet & creditori ſcienti & tacenti, vide ibidem.
Sententia lata pro vno ad hoc vt noceat aliis requiritur ſcietia illorum quibus nocere poteſt etiam ſi contendatur de libertate, vide ibidem gloſſam.18.
Sententiæ lata ſuper libertate vel ſeruitute nocet alij æque principale ius prætendenti ſi ſciuit cauſam agi quomodocunque pronunciatum ſit, vide glo.19.ibidem.
Et idem in ſententia lata ſuper ſubiectione contra ſubiectum ad alicuius petitionem quæ nocet domino ſi illud ſciuerit, vide gloſſam vigeſsimam ibidem.
Sententia lata pro filio contra patrem vel matrem nolentes illum in filiũ recognoſcere nocet alijs omnibus de parentela, vide ibidem gloſſam vigeſsimam ſecundam.
Sententia lata pro vno an noceat aliis in ſeruitute conſtituenda vel in iã conſtituta, vide glo.2.l.21.titu.22.par.3.
Sententia lata contra ſocium in aliqua re an noceat aliis ibidem ius habentibus, vide glo.3.d.l.21.
Sententia in fauorem accuſati de adulterio an profit mulieri quæ dicitur adultera & quando, vide glo.5.d.l.21.
Sententia lata pro mandatario an profit mandanti, vide dictam glo.5.d. l.21.titu 22. par.3.
Sententia & ſi tranſierit in rem iudicatam ab ea poteſt appellari per tertium cui intereſt & prætendit ius in re, & an in hoc caſu ſententia lata pro tertio appellante profit victo, vide gloſſam primam legis quartæ titulo 23.par.3.
Et an durante tertij appellatione ſententia mittatur in executionem contra victum, vide ibidem.
Sententia lata contra tenentem rem maioriæ vel reſtitutioni ſubiectam nocet eius hæredi vel ſucceſſori, vide gloſſam 3.colum.2.q.4.legis.10. titu.26.par.4.
Sententia lata in fauorem rei principalis prodeſt fideiuſſori & quando, vide glo.4.l.15.tit.12. par.5.
Sententia lata contra poſſeſſorem maioriæ an noceat aliis poſteum venientibus, vide glo.2.l.17.tit.6 part.6.
SENTENTIA pro libertate dote matrimonio vel pro teſtamento lata valet ſi iudices ſint in hoc pares, vide gloſſam tertiam legis.18. titu.22.part.3.
Et quid ſi talis ſententia ſit euidenter iniqua, vide ibidem.
Et quæ ſit in hoc ratio, vide ibidem glo.4.
Et ſi cauſa fauorabilis, non ſit & iudices ſint pares tenebit ſententia in fauorem rei lata, & quid in hoc hodie ſeruetur per leges nouiores, vide ibidem glo. 5.
Sententia lata ſuper libertate vel ſeruitute nocet alij æque principale ius prætendenti ſi ſciuit cauſam agi quomodocunque pronũciaſſet, vide glo.19.l.20.titu.22.par.3.
Et idem eſt in ſententia lata ſuper ſubiectione contra ſubiectum ad alicuius petitionẽ quæ nocet domino ſi illud ſciuerit, vi ibid.in glo.20.
Sententia lata pro libertate concurrendo dolo procuratoris vel aduocati non retractabitur per reſtitutionem & qualiter victo conſulatur, vide glo.6.l.1.tit.26.par.3.
SENTENTIA pro vel contra matrimonium lata quæ tranſiuit in rem iudicatam an per ſecundam ſententiam retractari poſsit, vide gloſſam 4.l.13.tit.22. par.3.
Sententia lata pro matrimonio & tunc in hoc erant appellationes & iudex vnam elegit & poſtea Papa in hoc deciſionem dedit an reuocetur prima ſententia, vide ibidem.
Et an idem ſit dicendum in matrimonio ſpirituali quod eſt in carnali, vide ibidem in dicta glo.4.
Et quid ſi talis ſententia ſit euidenter iniqua, vide ibidem.
Et quæ ſit in hoc ratio, vide glo. 4. ibidem.
Et ſi cauſa fauorabilis non ſit & iudices ſint pares tenebit ſententia in fauorem rei lata, & quid in hoc hodie ſeruetur per leges nouiores, vide ibidem glo.5.
SENTENTIA excommunicationis ſiue iuſta ſiue iniuſta debet timeri & iniuſte excommunicatus meretur quo ad Deum, vide gloſſam.2.l. 20.tit.9. part. 1.
Sententia excommunicationis lata contra canonem tenet, lata vero contra formam hominis non, vide glo.4.d.l.20.
Sententia excommunicationis regulariter per appellationem non ſuſpenditur, limita in duobus caſibus, de quibus per glo.5. legis.21.titul.9. parti. 1.
Sententia excommunicationis ad modicum tempus alicui relaxata (forte vt reſtituat) an eo tempore valeat appellare, vide ibidem in fine.
SENTENTIA contra eccleſiam indefenſam lata legitime tamen citata an teneat & quid in republica vel munere, vide gloſſam quintam legis.1.titu.25 par.3.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Sententia lata ex falsis probationibus dolo producentis contra ecclesiã minorem vel absentem est ipso iure nulla, vide glossam tertiam legis vlt. tit. 20. par. 3.
Sententia lata contra fiscum indefensum & sine aduocato non tenet, & eandem ille eodem modo detur contra ecclesiam, vide glo. 5. col. 1. in medio d. l. 19. tit. 8. part. 5.
SENTENTIA EXEQVITVR vel executioni mandatur, vel in executionem mittitur, & sententia lata cõtra rem mittitur in executionem cõtra emptorẽ illius rei si erat litigiosa, vide gl. 3. l. 13. tit. 7. p. 3.
Et an in hoc sit differentia an sciens vel ignorans emerit, vid. ibid.
Sententia an debeat mitti in executionem contra socium non appellantem durante appellatione sui consocij, vide glo. 4. l. 5 tit. 23. part. 3.
Sententia non debet mitti in executionem contra aliquem si iste ab aduersario suo comparere fuit impeditus, vide glo. 2. l. 12. tit. 23. part. 3.
Et an pactum a partibus factum vt a sententia non possit appellari valeat & de hoc, vide glo. l. 13. ibidem.
Sententia in vno loco lata an possit mitti in executionem in loco alio scilicet originis, vide glo. 2. l. 1. titu. 27. par. 3.
Sententiæ iudicum inferiorum an possint mitti in executionem per iudices maiores, vide ibidem in glo. 3.
Sententia a qua fuit appellatum si a iudice appellationis confirmetur quis eam in executionem mitter, vide glo. 2. l. 1. titu. 27. par. 3.
Sententia an possit executioni mandari per iudicem qui alias erat iudex rei condemnati sine literis iudicis condemnantis, vide glo. 5. d. l. 1.
Sententia an dicatur habere semper executionem paratam, vide dictam glos. 5.
Sententia in quibus bonis debeat mitti in executionem, vide glo. l. 3. tit. 27. part. 3.
Sententia qualiter debeat in executionem mitti si lata sit contra plures etiam in causa criminali, vide glo. 1. & 2. l. 4. titu. 27. par. 3.
Et quid si lata sit contra duas vniuersitates vel contra abbatem & capitulum qualiter teneat, vide d. glo. 2. d. l. 4.
Et an tunc possit contra quemlibet in solidum agi si a principio ita obligati erant, vide glo. 2. l. 4. titu. 27. part. 3.
Sententia intra quantum temp s debeat exequi de omni iure, vide glo. 1. per text. ibi. l. 5. titu. 27. par. 3.
Et an iudex ex causa possit tempus minuere siue augere, vide ibidem.
Et quid in sententia mortis contra aliquem lata, vide ibidem in gl. 5.
Sententia mortis contra aliquem lata poterit exequi de nocte & quando, vide glossam septimam legis quinquæ. titulo vigesimo septimo. part. 3.
Sententia an & quando possit exequi in re alteri pignorata, vide glo. 5. & 6. l. 38. titu. 14. part. 5.
SENTENTIATVS ad mortem statim debet talis sententia in exe cutionem mitti quando transiuit in rem iudicatam, vide glo. 5. l. 5. titu. 27. par. 3.
SEPARATIM si aliqui consentiant in re communi pluribus vt singulis an illud valeat, vide glo. 3. l. 10. tit. 31. part. 3.
SEPELIRI an possit mulier prægnans in loco sacro, vel an prius scindi debeat, vide glo. 2. l. 14. titu. 10. part. 1.
Sepeliri in ecclesia debet quilibet mortuus & quid de consuetudine, vide glo. 7. l. 1. titu. 13. part. 1.
Sepelire mortuos an teneant religiosi & quid si iubente Episcopo loci, vide glo. 9. per text. ibi. l. 2. titu. 12. par. 3.
Sepeliri non debet fidelis in loco priuato etiam eo volente sed in cimẽterio, vide glo. 1. l. 2 titu. 13 par. 1.
Sepelire mortuos quis teneatur, vide glossam 1. 2. &. 3. legis tertiæ. titu. 8. part. 1.
Sepelire mortuos an possint laici, vide d. glo. 3.
Sepeliri an possit quis in sepulchro alterius eo inuito, & quid in necessitate, vide glo. 2. l. 4. titu. 13. par. 1.
Sepeliri vbi debeat quilibet mortuus, vide glossam primam cum aliis ibi. l. 5. titu. 13. part. 1.
Sepeliri vbi debeat parrochianus duarum ecclesiarum, vide glossam secundam. d. l. 5.
Sepeliri potest quilibet vbi voluerit siue masculus siue fœmina sit, & quid de filio familias vide glo. 5. d. l. 5.
Sepeliri non debet quis in loco priuato, vide glossam decimamtertiam & decimamquartam. d. l. 5.
Sepelientes scienter excommunicatum vel vsurarium vel aliter ab ecclesia eiectum qua pœna seriantur, vide glossam sextam legis decimæ. titulo 13. part. 1.
Sepeliri an debeat in ecclesia contemnens per annum confessionem, & quid si non contempsit sed nunc confessione dare dicit, vide d. glo. 6.
Et quid si post contemptum obtenta venia non ministratis, vide ibidem.
Sepeliri non debet in regno ille qui extra regnum fuit mortuus si in vita sua ibidem commorare non poterat, vide glossam octauam legis secundæ. tit. 18. p. 1. 2.
Sepeliri non debent leprosi in cimenterio aliorum communi, vide glo. 6 l. 7. titu. 2. par. 4.
SEPTENARII numeri excellentias vide per glossam primam in prooemio primæ partitæ.
Septennium quod desideratur ad validitatem sponsaliorum an debeat esse completum, & an ibidem suppleat discretio, vide glo. 1. l. 6. titu. 1. par. 4.
SEPVLCHRA potest quilibet facere in re sua propria, & tunc extranei non admittitur, vide glo. 4. d. l. titu. 13. part. 1.
Sepulchrum, vide in verbo SEPVLTVRA.
SEPVLTVRA an detur mortuis tempore interdicti, vide glo. 2. & gl. 3. ad fin. l. 15. titu. 9. par. 1.
Sepultura quando possit vendi & quando non, vide glossam terciam. l. 1. titu. 13. par. 1.
Sepultura non potest eligi ab aliquo in loco priuato, vide glossam primam. l. 2. tit. 31. par. 1.
Sepulturam propriam potest habere quis in aliqua ecclesia de consensu Episcopi, vide glo. 2. l. 4. titu. 13 part. 1.
Sepultura vbi quibus libet mortuis danda sit, vide glossam primam cũ aliis ibi. l. 5. titu. 13. part. 1.
Sepultura maiorum quæ sit, vide glossam primam dictæ legis quinquæ. tit. 13. part. 1.
Sepultura potest a quocunque in quacunque ecclesia eligi, & quid in filio familias, vide glo. 2. d. l. 5. titu. 13. par. 1.
Sepulturam quis eligere alibi non potest si in contemptum suæ ecclesiæ fecerit qui contemptus semper præsumitur, vide ibidem glo. 6.
Sepultura potest de consensu Episcopi eligi in capellis seu in ecclesiis non habentibus populum, vide glo. 13. d. l. 5.
Sepultura a fideli eligi non debet in loco priuato, vide glossam decimã quartam. ibidem.
Sepultura an debeat dari & vbi criminosis, & an ipsi eligere eam possint vide glo. 3. l. 8. per text. ibi. tit. 13. par 1.
Sepultura ecclesiastica quibus denegetur, vide gloss. legis nonæ. & 10. & glo. 6. d. l. 10 tit. 13. part. 1
Et an in sepultura vel monumento iam constructo possit per pactum taxari numerus sepeliendorum, vide glossam secundam legis 43. titu. 31. partita tertia.
Et quid si ante quam cimenterium construatur sit per pactum conuentũ vt ibi nullus sepeliatur an valeat pactum, vide d. glo. 2. d. l. 13.
Sepultura & an liceat aliquid ecclesiæ relinquere gratia sepulturæ, vide glo. 3. l. 10 titu. 9. par. 6.
Et de pœna frangentium sepulturas, vide glossas legis 12. per textum ibi. tit. 9. par. 7.
Sepultura an sit deneganda debitori alicuius mortui ad petitionem sui creditoris donec sibi satisfaciat, & quid si illud faciat cum iudicis authoritate, vide glo 1. l. 13 per text. ibi. titu. 9. part. 7.
SEQVESTER an habeat possessionem rei sibi sequestratæ, & quando, vide glo. 2. l. 1. titu. 9. par. 3.
Sequester an possit recipere salarium a partibus cum ab eis rem in sequestrum accipit, vide glo. 2. d. l. 1.
Et quid si sequestrum non fiat a partibus sed per iudicem, an sequestro sit constituendum salarium, vide ibidem.
Sequester debet rem custodire & ex ea fructus percipere & exercere vtiles actiones & præsentabit si ius patronatus sibi fuerit sequestratum, vide glo. 3. d. l. 1.
Sequester non habet plus potestatis quantum conuentio deponentium sibi tribuit, vide ibidem in glo. 4. d. l. 1. titu. 9. par. 3.
Sequester virum possit esse ipsemet iudex, vide glo. 14. in fine ibi item.
Sequester non potest sequestrum deponere nisi ex iusta causa & iudice interueniente, vide glo. 2. l. 2. titu. 9. part. 3.
SEQVESTRATIO facta in castro alicuius dominus cuius est castrum illud occupare pervim vel sine vi non potest, vide glossam primam l. 30. tit. 18. par. 2.
Sequestratio omni iure prohibita est siue de rebus mobilibus siue immobilibus, siue iuribus siue in spiritualibus, vide glossam in prooemio titul. 9. part. 3.
Et quæ sit de hoc ratio, vide ibidem.
Sed an idem sit si pars petat descriptionẽ fieri vt sciatur quantitas. vi. ibi.
Sequestratio eo quod possidens sit suspectus fieri debet præcedente causæ cognitione, si tamen fuga institueretur necessaria non est citatio, vide glo. 5. l. 1. tit. 9. par. 3.
Sequestratio an fiat ex eo quod post appellationem quis consumit fructus rei in proprios vsus, vide glossam septimam legis primæ, titu. 5. partita tertia.
Sequestratio fieri debet in rebus seruicum inter dominum & seruum est lis super statu suo & quando, vide glossam. 1. 2. l. 1. titu. 9. par. 3.
Sequestratio an possit & debeat fieri penes plures vel in vnum tantum, vide glo. 13. d. l. 2. titu. 9. part. 3.

Sequestratio cum a iudice fit qui homines ad eam eligendi sint, & quid si a partibus fiat sequestratio, vide glo. 14. d. l. 1.
Et an iudex possit aliquem compellere ad acceptationem sequestri, & quid si ad sit causa, vide d. glo. 14.
Sequestratio an fieri possit penes ipsum proprium iudicem, vid. d. gl. 14. in fin. d. l. 1. tit. 9. part. 3.
Sequestratio an habeat locum quando vsusfructuarius cauere non potest, vide glo. 5. l. 20. titu. 31. part. 3.
SEQVESTRVM non debet reddi nisi iudice iubente, vide glo. 2. l. 2. ti. 9. part. 3.
Et vide de materia sequestri. supra in verbo, SEQVESTRATIO.
SERMONES vbi fiat faciendi, vide glo. per text. ibi. in l. 43. titu. 5. par. prima.
Sermones quales esse debeant ideſt loquutiones cuiuscunque, vide gl. 1. & 2. per text. ibi. l. 1. tit. 4 par. 2.
SERO quando dicatur, vide glossam. 4. l. 6. titu. 29. part. 7. & glo. 11. l. 8. titu. 31. par. 7.
SERPENS & de multis generibus serpentum, vide gloss. 7. l. 23. titu. 15. part. 7.
SERVIRE nemo potest duobus dominis, vide glo. 6. per tex. ibi. in l. 3. titu. 26. par. 4.
SERVITIA imposita per Regem debent ab omnibus, & etiam a baronibus dari, vide glo. 3. l. 22. titu. 13. par. 2.
Seruitium si detur principi, an possit illud fieri per substitutum, vid. gl. 6 l. 4. titu. 20. par. 3.
Seruitium Regium a quo nobiles sunt exempti, an ex redditibus publicis solui possit, vid. glo. 3. in fi. l. 10. tit. 28. par. 3.
Seruitia indebita si a vassallis petantur illa per metum extorta creduntur, vid. glo. 2. col. 3. ad med. l. 6. tit. 25. par. 4.
Seruitium an teneatur offerre vassallus domino si illud a domino sibi nõ remuneretur, & quando sic, vide glo. 2. l. 9. tit. 25. par. 4.
Seruitium si nolit præstare vassallus, an feudo priuari possit, vide gl. 4. ibidem. l. 9.
Seruitium licet sit extraneũ a natura feudi valet tamen debetque a vassallo adimpleri, vide glo. 6. l. 2. titu. 26. par. 4.
Seruitia si a feudatario limitata promittantur tunc speciale iuramentum requiritur, & quid si seruitia limitata promittantur, an & tunc iuretur fidelitas, vide glo. 4. l. 4. titu. 26. part. 4.
Seruitia & an obies teneatur ab aliqua seruitia, vid. gl. 9. l. 3. titu. 13. partita quinta.
SERVITVS an veniat in consideratione respectu pœnitentiæ iniungẽdæ, vid. gl. l. 21. titu. 4. part. 1. & glo. 3. in prooem. tit. 5. part. 4.
Seruitus est vilitas mundi quoad Deum tamen omnis macula seruitutis purgatur per mortem abluitur, vide glo. 1. in prooem. tit. 5. part. 4.
Seruitus quasi dicitur non posse a certo loco euadere, vide glo. 5. l. 2. tit. 5. part. 4.
Seruitus quæ impedit redditionem debiti in quo maritus seipsum vendendo imposuit, an & quando propter eam vxor maritum a tali seruitute extrahere & liberare possit, vide glo. 6. l. 4. tit. 5. par. 4.
Seruitus moralitati æquiparatur, glo. 1. l. 2. titulo trigesimo quarto. partita septima.
Seruitus ædificiorum probatur spacio longi temporis si habet causam continuam. glo. 1. l. 29. titu. 16. par. 3.
Seruitus an possit præscribi in illis rebus quæ sunt in vsu publico, vide glo. 1. col. 3. l. 7. tit. 29. par. 3.
Seruitus non potest imponi in re ecclesiæ sine licentia Papæ, vel Episcopi cui ecclesia subest, vide ibidem.
Seruitus an possit præscribi in re ecclesiæ quando habet causam continuam, vel discontinuam, & per quod tempus, vid. d. gl. 1. in dicta columna 3.
Seruitus quando tempore præscribatur si illam habeat ciuitas, vel res publica, vide glo. 6. in fi. l. 7. titu. 29. par. 3.
Seruitus prædialis quid sit, & qualiter verba concipi debeant, vt intelligatur seruitutem esse prædialem, vide glossam primam. l. 1. titu. 31. par tita tertia.
Seruitus in rebus mobilibus esse non potest, vide ibid. in glo. 2.
Seruitus verbana dicitur ex qualitate prædij cui debetur non ex qualitate fundi cui debetur, vide glo. 3. ibidem.
Seruitus oneris ferendi differt a seruitute tigni immittendi nam ille debens in isto secundo casu parietem reficere non tenetur quod est secus in alio qui aliam debet, vide glo. 2. l. 2. tit. 31. par. 3.
Et quid si non constet de tali impositione seruitutis oneris ferendi, an præsumatur imposita si ita fuerit ædificium tempore immemorabili, vide ibidem.
Seruitus oneris ferendi an debeatur si totum ædificium sit diruptum, vide glo. 2. d. l. 2. tit. 31. par. 3.
Seruitutes vrbanæ quæ sint, vid. d. glo. 2.
Seruitutes itineris quæ sint, vid. gl. 2. l. 3. tit. 31. par. 3.
Seruitutes vrbanæ non dicentur nisi quando sunt in commodum ædificiorum, vide glo. 8. l. 2. titu. 31. par. 3.
Seruitutes rusticæ sunt plures, vide glossas. legis tertiæ. titulo trigesimo primo. par. 3.
Seruitutem habens itineris, an possit ambulare cum iocio, & qualiter, vide gl. 3. & 5. l. 3. titu. 31. part. 3.
Et an talis possit æquitare super currum onerarum vel iumentum onerarum rebus, vide gl. 6. ibidem.
Seruitus actus quæ dicatur, vide gl. 7. ibidem.
Seruitus aquæductus qualis esse dicatur, dide glo. 1. l. 4. titulo. 31. partita tertia.
Seruitutem aquæ ductus si vnus habet in alieno fundo, an canales reficere & purgare teneatur, vide gl. 2. l. 4. tit. 31. par. 3.
Seruitus aquæ ductus publici, vel priuati per quantum tempus præscribatur, vid. d. gl. 2.
Seruitus aditus ad fontem concessa, an ibidem veniat haustus aquæ, vide glo. 2. l. 6. tit. 31. par. 3.
Seruitus pecoris ad aquam appulsus quæ dicatur, & quando hæc dicatur seruitus realis, vel prædialis, vide glossam. 3. & 5. l. 6. titulo. 31. partita tertia.
Et qualiter cognoscatur, an aliqua sit seruitus realis, vel non, vide glo. 6. dicta. l. 6.
Et in concessione seruitutis ea videntur cõcessa sine quibus seruitute vti non potest, vide glo. 4. d. l. 6.
Seruitus quando prædio debetur attenditur indigentia prædij talis cui illa seruitus debetur, & non plus, & quare, vide glossam secundam. l. 7. ibidem.
Seruitutes cessant cessante commoditate prædiorum ob cuius causam fuerunt concessæ, vid. d. glo. 2. d. l. 7.
Seruitus an possit imponi a bonæ fidei possessore, vel a marito, vel vsufructuario, vid. gl. 1. l. 10. tit. 31. par. 3.
Et an imponi possit a domino qui rem obligauit, vel ab illo qui alias seruitutem habet, vel a prælato, vide ibidem.
Seruitus imposita ab vno ex socijs aliis dissentientibus si eum ipsi consentiunt mortuus sit ille qui prius consenserat, an nouus socius, & hæres defuncti debeat consentire de nouo, vide ibid. in gl. 5.
Seruitus an possit imponi ab habente vtile dominium, vide glo. legis 11. tit. 31. par. 3.
Finito tamen ipsius dominio qui fuit emphyteota finita vel aliter finitur seruitus, vide ibidem.
Seruitus an videatur esse constituta in re vendita si adhuc non fuit tradita in continenti, vide gl. 2. d. l. 11.
Seruitus non acquiritur per solam promissionem nisi realiter constituatur, vid. glo. 2. l. 14. titu. 31. par. 3.
Seruitus in inuitum locum non habet, & quid dicatur inuitus, vid. ibid. in glo. 3.
Seruitus an videatur imposita ex eo quod testator grauauit hæredem ne altius ædificium extollat, & istud solum de primo hærede intelligitur, vide glo. 4. ibidem.
Seruitus altius non tollendi, & qui illam debet, an possit eleuare ædes licet per talem eleuationem luminibus vicini non officiatur, & an ex plantatione arborum intelligatur fieri contra istam seruitutem, & quando dicatur quem esse in seruitutes isti possessionem, vid. d. gl. 4.
Seruitus ne altius extollatur in quo casu tacite imposita videatur, vide d. glo. 4.
Seruitus ex quibus quando, & quomodo possit præscribi in rebus alienis, vide glossam secundam. cum sequentibus. l. decimæ quintæ. tit. 31. part. 3.
Seruitus an consitituatur ex exercicio actus quod solet de facili gratiose concedi præsentæ & sciente eo ad quem pertinet, vide glo. quintam. ibidem.
Et an vti præsumatur iure suo, vide ibidem.
Seruitus etiam si haberet causam continuam si præscribatur contra ecclesiam debet esse quadraginta annorum, vid. gl. 7. ibidem.
Seruitus continua dicitur quando aqua licet actu aliter non cadat potentialiter tamen cadere possit vt ex hoc minori tempore præscribatur, vide ibid. in gl. 8.
Seruitus continua, vel quasi vel discontinua quæ dicatur, & quare ita nominetur, vide glo. 9. l. 15. tit. 31. part. 3.
Seruitus si habeat causam discontinuam an acquiratur longo tempore quando quis habet titulum verum a tertio, vide glossam duodecimam. d. l. 15.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Index materiarum.

Seruitus discontinua quando longo tempore præscribatur, & in quibus casibus, vide ibidem.
Seruitus vrbana vel possit præscribi quatuor requiruntur, vide remissiue glo.2.l.16.titu.31.par.3.& ibi glo.3.
Et an in seruitute vrbana vel rustica præscribenda requiratur bona fides, vide d.glo.3.
Et quid de iure canonico, vide ibidem.
Et quanto tempore præscribatur libertas seruitutis habentis causam continuam, vide ibid. in glo.5.
Seruitutem in re aliqua habens, an possit nouum opus nũtiare si ei damnum inde sequitur, vide glo.4.l.5.tit.32.par.3.
Seruitus si immoderate se habeat, an sit sustinẽda siue pacto, siue naturaliter imposita sit, vide glo.2.l.14.titu.32.part.3.
Seruitus morti æquiparatur, & ideo inducit iustum metum quod matrimonium dirimit, vide glo.11.l.15.tit.2.par.4.
Seruitus si vna ex pluribus fuerit remissa & sublata, an alia remissa & sublata videatur, vide glossam vndecimam.ad fi.l.4.titulo decimoquinto.part.4.
Seruitutes adhærentes rebus immobilibus, an iudicentur bona immobilia glo.2.q.1.ad fin.l.55.titu.5.par.5.
Et quid si domus debeat seruitutem, & venditor tempore vẽditionis de seruitute nihil dicat, an venditio teneat, vide glo.3.l.63.titu.5.partita quinta.
Seruitutes rusticæ siue vrbanæ, an possint hypothecari, vide glo.2.in med.l.2.titu.13.par.5.
SERVVS factus episcopus statim efficitur liber, vid.glo.4.per tex.ibi. l.65.titu.5.par.1.
Seruo quæ pœnitentia imponi debeat, & an peregrinationis, vide glo.3. l.25.titu.4.part.1.
Seruus ordinari non debet, & quæ sit de hoc ratio ponit glo.1.l.18.titu. 6.part.1.
Et quid si seruus ordinetur primo ordine sacro, & si fiat subdiaconus, vide ibi.glo.6 & glo.1.l.6.tit.22.par.4.
Seruus ingressus religionem si a domino fuerit in seruitutem reuocatus, & postea effectus sit liber ad monasterium redire debet, vide glo.fi.l. 6.titu.7.par.1.
Seruus vouere non debet neque eius votum valet per quod domino fit præiudicium, vide glo.6.l.3.titu.8.par.1.
Serui communicantes cum domino excommunicato non sunt excommunicati quod procedit in illis qui ante excommunicationem illi seruiebant, vide glo.9.l.34.titu.9.par.1.
Serui confugiens ad ecclesiam propter domini atrocitatem, an & quando possit ipse illum extrahere, vide glossam secundam.l.3.titu.21.par tita prima.
Seruus confugiens ad ecclesiam iudicis timore inde extrahi non debet sicuti liber, vide ibidem.
Seruus potest sibi vbi voluerit eligere sepulturam, vide glo.5.l.5.tit.13. parti.1.
Seruus ex quibus possit facere eleemosynam, vide glo.8.l.12.titulo.23. part.1.
Seruus secundum consuetudinem certi loci suspendebantur pro primo furto, vt refert glo.20.in fine.l.2.titu.15.par.2.
Seruus an excusetur vxorem domini sui occidendo de domini mandato quia credebat illam adulteram, vide glossam septimam.l.6.titulo.18. partita.2.
Seruus an teneatur domini salutem præferre suæ, vide glo.6.l.2.titu.19 partita.2.
Seruus potest esse in iudicio defendendo res domini absentis, & an debeat cauere de rato, vid.gl.1.l.9.titu.2.par.3.
Seruus pro vindicanda nece domini potest esse in iudicio, & hoc facto consequitur libertatem, vide glo.3.ibidem.
Seruus si de possessione seruitutis proclamet in libertatem lite contestata poterit per se, vel per procuratorem actiones mouere, vid.glo.3.l. 4.titu.5.par.3.
Seruus dicens se liberum quando illud probare debeat, & non eius dominus.glo.3.l.5.titu.14.par.3.
Seruus nemo præsumitur & omnes liberi præsumuntur, & opposita cõtra testem exceptione seruitutis debet illud sibi probari, vide gl.1.l.12. titu.16.part.3.
Seruus an testificare possit, & an in casibus in quibus admittitur debeat prius torqueri, vide glo.5.l.13.titu.16.par.3.
Seruus an debeat recipi aliis probationibus deficientibus, an vero indistincte, vid.d.glo.5.ibidem.
Seruus extranei antequam torqueatur, an indicia debeant præcedere, scilicet quod seruus aliquid fecit, vide glossam quintam.l.13.titulo.13. partita 3.
Seruus emendabit damnum factum in tormentis, vide ibidem.in fine.
Seruus a possit appellare a sententia in causa criminali cõtra eum lata si dominus vel eius procurator illud non fecerit, vide glo.4.l.2.titu. 23.part.3.
Seruus an possit pro domino suo appellare in sententia contra eum lata in causa criminali, vide ibid.glo.5.
Seruus rem alicuam vsucapere nec prescribere poterit, & quid de rebus peculiaribus suis, vide glo.1.l.3.titu.29.part.3.
Seruus pro quo tempore suam libertatem præscribere possit, vide glo. 1.l.2.3.titu.29.par.3.
Seruus si ad inimicos se transtulit, & postea reuertatur, an libertatem pristinam recuperet, vide glo.2.ibidem.
Seruus in quo quis habet vsum si operas suas locauit, an vsurarius mercedem habere debeat, vide glo.3.l.21.titu.31.par.3.
Seruus an admittatur sine mandato si velit nouum opus nuntiare, vide glo.7.l.1.titu.32.par.3.
Seruus pro nihilo reputatur nec viuere dicitur, & domini salutem propriæ præferre debet, vide glo.2.in proœ.titu.5.part.4.
Et qualis debeat seruo iniungi pœnitentia pro suis peccatis.
Serui contrahere possunt matrimonium, & quid si ambo sint infideles, vide glo.4.cum alijs ibi.l.1.titu.5.part.4.
Et an princeps ex causa prohibere possit inter istos vel inter alios ne matrimonium contrahatur, vide glo.5.l.1.titu.5.par.4.
Seruus si cum libera ignorante eum esse seruum contraxerit matrimonium an & quando matrimonium teneat, vide glossl.9.&.10.per text. ibi.l.1.titu.5.part.4.
Seruus cui potius obedire debeat vxori propriæ, vel domino si in mandando simul concurrant, vide glo.2.&.3.titu.5.part.4.
Serui qui matrimonium contraxerunt si domini separarim in diuersis prouincijs viuant, an ecclesia vnum ex illis emere debeat, vide glo.4. d.l.2.titu.5.par.4.
Seruus si matrimonium cum serua contrahat credendo illam fore liberam verum tale matrimonium valeat, vide glo.3.per text.ibi.l.3.tit.5. partita.4.
Et quid si liber cum serua quam liberam esse credidit matrimonium contraxerit, & ab eo vel seruæ domino sit super hoc mota quæstio, an ad mandatum ecclesiæ illi debitum redire teneantur nec ob hoc sibi præiudicet, vide glo.4.l.4.titu.5.par.4.
Serui sunt incapaces eorum quæ sunt iuris ciuilis, vide glo.13.l.4. titulo 15.part.4.
Serui non sunt capaces legitimationis nisi præcedat manumissio, vide d.glossam.13.
Seruus alterius an efficiatur filius si a patre propter famis necessitatem alicui vendatur, & an soluto ab eo pretio ab hac obligatione seruiendi liberetur, vide glossam primam per text.ibi.l.9.titulo decimosexto. part.4.
Seruus pœnæ efficitur qui ad pœnam perpetuo damnatus sit secus si ad tempus, vide glo.3.per text.l.2.titu.18.par.4.
Et quid si perpetuo ad aliquod officium publicum aliquis damnetur præter meralli condemnationem, vide ibidem, in glo.4.
Seruus pœnæ an hodie esse dicatur ille qui ad pœnam perpetuam fuit damnatus, vide glo.6.d.l.2.titu.18. par.4.
Seruus pœnæ efficitur deportatus in vno casu quem ponit glo.9. diste legis secundæ.
Seruus si a domino derelinquatur, & dominus illum ad portas ecclesiæ, vel ad alium locum ejecerit efficitur liber, vide glo.6.per tex.ibi.l.4. titu.20.part.4.
Seruus an esse dicatur ille qui ex matre serua patre vero libero nascitur, vide glo.1.per tex.ibi.l.2.tit.21.part.4.
Serui ecclesiæ, an dicantur illi qui nascuntur ex ministerio ecclesiæ, & ex matre libera, & quid in nato ex monacho, & moniali, vide ibi.l.
Serui ecclesiæ an esse dicatur filij nati ex clerico qui cum esset in sacris ordinibus scienter cum aliqua matrimonium contraxit, vide glo.1.l.1. titu.21.par.4.
Et an ad hoc sufficiat quod scienter matrimonium contrahat licet illud non faciat publice nec in facie ecclesiæ, vide ibid.in glo.2.
Serui an sint filij qui tempore sententiæ contra matrem latæ ipsi in eius vtero existebant, vide glo.1.in fin.l.2.tit.21.part.4.
Serui aliquorum qui ideo in seruitutem inciderunt quia ad hostes arma portabant an domini ipsorum illos manumittere possint, vide glo.4. l.4.titu.21.part.4.
Serui tenentur salutem domini sui anteponere vsque ad mortem, vi.gl. 4.l.5.tit.21.part.4.
Et an idem sit dicendum in famulis seruientibus, vel in vassallis, vide ibidem.
Seruus si defendendo dominum de morte alium occiderit nullam patietur pœnam, vide glo.8.l.5.titu.21.part.4.
Seruus si de mandato domini sui qui illud sub pœna mortis præcipiebat vxorẽ dñi sui, & dominam suã suspectam de adulterio occiderit, an a pœna

pœna liberetur, & quid de iure canonico, vide d.glo.8.
Seruus potest modice cum causa, vel sine ea a domino castigari qui illũ in propriis vinculis tenere potest, vide glossam primam.l.6.titul.21. part.4.
Seruus non dicitur sine iudicis authoritate immodice & crudeliter a domino puniri, vide ibidem.in glo.2.&.3.
Seruus iniuriam non patitur, & pro nihilo reputatur, vide ibidem.
Seruus an efficiatur liber si dominus sibi alimenta denegauerit, vid.gl.5. ibidem.
Seruus a domino impune occidi potest si ipse illum cum vxore sua in rebus venereis inuenerit, vid.ibidem.in glo.6.
& quid si dominus illum cum matre, vel sorore, vel cum nepte ex filio vel cum ipsius concubina inuenerit, vid.glossam.7.d.l.6.titu.21.partita quarta.
Seruus si crudeliter a domino tractetur poterit iudicem conquerere ipse que illum alteri vendet, vide glo.9.per text.ibi.d.l.6.
Seruus iudæi an possit esse Christianus, vel non, vide glo.1.per text.ibi l.8.titu.21.part.4.
Seruus Christianus bene potest esse seruus alterius Christiani, vide dict. glo.1.l.8.tit.21.part.4.
Seruus si efficiatur Christianus simul cum domino suo, vel ipse solus per se, an efficiatur liber, vide glo.3.ibid.per illum text.
Seruus cum a domino manumittitur per scripturam, vel coram amicis in tali manumissione debent.5. testes interuenire, vide.glossl.5.l.1.per text.ibi.tit.22.part.4.
Seruus duorum dominorum, an efficiatur liber si vnus ex dominis illũ manumiserit, & an alius ad idem compellatur, vel ad recipiendam partem pretij, & quid si alius damnus sit minor, & an idem sit si vnus ex dominis velit quod seruus ordinetur, vide glossam secundam.l.12. titu.22.par.4.
An hoc intelligatur quando ille qui in libertate non consentit, & cum illam habeat, vid.d.glo.2.
Seruus valorem taxare debet iudex in duobus casibus, vide glossam quartam.ibidem.
Seruus duorum dominorum quando ab vno liberatur alius ad recipiẽdam partem pretij compellendus est quam taxationem faciet iudex, vide.d.glo.4.
Et talis seruus non erit liber vsque dum alter dominus partem pretij reperit, vel si nolit de mandato iudicis in tuto loco deponatur, vide ibidem.glo.5.per tex.ibi.
Seruus si accusauerit occisorem domini, an libertatem mereatur, an vero ad hoc requiratur quod illud probet, & an sufficiat illud per indicia probare per quæ deuentum fuit ad torturam, & ex tortura orta fuit confessio, vide glo.4.l.3.titu.22.par.4.
Seruus si detegit coniurationem siue conspirationem in mortem domini an libertatem mereatur, vide ibid.in glo.5.
Seruus an libertatem consequatur si proditionem Regi vel Regno machinatam denuntiet, & an tunc a fisco pretium serui domino debeat dari, vide glo.6.ibidem.
Seruus factus Episcopus quid & quantum pro se domino præstare teneatur, vide glo.2.l.6.per text.ibi.titu.22.par.4.
Seruus est peccati qui peccatum facit, & quibus peccator subiectus, vide glo.1.l.8.per text.ibi.titu.22.part.4.
Seruus vindicans necem defuncti efficitur liber hoc tamen intelligitur data hæredis licentia, vide glo.4.l.11.titu.22.part.4.
Seruus an possit de feudo mueftiri si domino suo placeat, vide glo. 5.l. fi.titu.26.part.4.
Seruus depositus penes aliquem si depositario aliquid iurauerit qualiter dominus deponens teneatur, vide glossam tertiam.l.10.per text. ibi. titu.3.par.5.
Seruus donationem facere non potest etiam si ei concedatur libera pecu administratio, vide glo.4.l.1.titu.4.par 5.
Seruus ergo iniquus & fur in eis enim est nequitia seruilis ingenij, vide glo.1.l.46.per text.ibi.tit.5.par.5.& glo.1.l.64.ibidem.
Seruus si vendatur alicui sub pacto ne manumittatur quando pactum illud valebit, vel non, vide glo.3.cum alijs ibi.d.l.46.tit.5.par.5.
Seruus præsumatur offensa si cum tali pacto seruus venditus fuerit, vide ibidem.
Seruus an consequatur libertatem occidendo occisorem domini sui, & an hoc sit et de iure permissum, vid.glo.7.d.l.46.
Seruus si transmutetur per dominum suum de loco ad locum non soluto vectigali pro eo si postea ante motam quæstionem commissi domino seruum manumiserit, an talis manumissio teneat, vide glo.5.l.6. titu.7.par.5.
Seruus si ante eius naufragium fuerit aliqui promissus si nascatur quan tum tempus debeat ab matre ad matrem, vide glossam tertiam.l.20.titu. 16.par.5.
Seruus obligatur naturaliter in omnibus in quibus liber homo obligatur ciuiliter, & naturaliter, vide glossam sextam.l.5.titulo duodecimo part.5.
Seruus pignori datus, an a domino manumitti possit, vide glossl.3.per text.ibi.titu.11.par.5.
Seruus alicui si fit solutioni adiectus quando ei solui possit, vt debitor per hoc liberetur, vide glo.4.&.8.l.5.titu.14.par.5.
Seruus an & quando nouationem facere possit, vide glossl.17.per text. ibi.titu.34.par.5.
Seruus dicitur de plebe, vide glossam quartam.ad fin.l.primæ.titu. primo.part.6.
Seruus si ab aliquo sit hæres institutus, an institutio vitietur si eius dominus postea instituentem impedierit ne voluntatem suam mutet, vide glo.l.28.titu.1.par.6.
Seruus alicuius an possit institui hæres, & an institutio teneat si eius dominus instituit non poterat, & quid si postquam fuit institutus dominus seruus a domino sit manumissus, an hæreditatem habere possit, vide gl. 8.l.2.tit.3.par.6.
Seruus testatoris si ab eo sit hæres institutus valet institutio, & licet expresse ei libertas relicta non sit pro libero tamen habetur, & est liber, & quando non, vide glossam primam, secundam.&.3.l.3.per tex.ibi. titu.3.part.6.
Seruus dicitur hæres necessarius alius vero non, vid.glo.6.l.11.per tex. ibi.tit.3.par.6.
Seruus duorum dominorum si ab vno ex eis hæres instituatur, an institutio teneat, & quid de libertate, vide glo.l.23.titu.3.part.6.
Serui omnes testatoris quando ab eo hæredes instituti possunt, vel non, vide glo.2.l.24.ibidem.
Seruus si sit hæres ab aliquo institutus, an ipse vel dominus eius tempus ad deliberandum peter, vide glo.7.l.1.titu.6.par.6.
Seruus alicuius si sit hæres institutus sine domino adire vel repudiare nõ poterit, & an domini ratihabitio sufficiat, vide glo.4.l.decimæ tertiæ. ibidem.
Seruus & dominus si concurrant simul in adeundo, vel repudiando, an aliud plus ibi requiratur, vide d.glo.4.
Seruus si a domino hæres instituatur, an frater testatoris testamentum querelare possit, vide glossam tertiam.cum alijs ibi.l.3.per text.ibi.tit. 8.part.6.
Et quid si dominum per blanditias induxerit, vide dictam glossam tertiam.dict.l.3.
Seruus cui data fuit libertas an onere pecuniario grauari possit, vide glo.5.l.6.titu.9.part.6.
Seruus alienus si sit ab aliquo hæres instituitus, an dominus tunc a testatore legatum habere possit, & quid econtra, vide glo.1.8.per text.ibi. titu.9.par.6.
Et an seruo tutor dari possit, vide glo.1.in principio.l.1.per text.ibi.tit. 16.part.6.
Seruus proprius vel alienus, an a domino tutor filiorum suorum dari possit, & an per hoc efficiatur liber, vide glossas.1.7.titu.decimosexto partita.6.
Seruus minor si a domino manumittatur, an ipse possit esse eius tutor, vide glo.l.10.per text.ibi.titu.16.par.6.
Seruus an dominum accusare possit, vide glossl.14.&.15.l.2.per text.ibi. titu.1.par.7.
Et an aliam, vide glo.1.3.per illum text.ibidem.
Seruus alienus si delinquat an possit accusari, & qualiter veniat puniendus, vide glo.l.10.per text.ibi.tit.1.par.7.
Seruus quando de delicto accusatur potest per dominum, vel per domini procuratorem defendi, vide glo.2.ibid.
Seruus si a domino non defendatur, an videatur illum habere pro derelicto, vide ibidem.
Seruus si a domino non defendatur potest in causa criminali stare in iudicio & se defendere, vide ibidem.
Seruus cum a domino defenditur, an ista defensio fiat procuratorio nomine vel nomine proprio domini, vide ibidem.
Seruus si nolit se defendere, vel causam omittat dominus illud facere potest, & causam accipere potest, vid. ibid.
Seruus an possit pecunialiter puniri, vide glossam tertiam.dict.l.10.tit.1. partita.7.
Seruus an admittatur ad denuntiationem criminis, vid.glo.4.l.27.titu.1. partita.7.
Serui principis capientis ciuitatem, an sint ciues illius, vide glo.9.l.1.t.2. partita.7.
Serui si non iuuent dominum qualiter puniantur, vid.gl.16 per tex.ibi. titu.8.part.7.
Seruus si iniuriatur, an dominus eius iniuriarum actionem intentare possit, vide glo.4.&.9.l.9.per text.ibi.titu.4.par.7.
Seruus alicuius si aliquid iniuriauerit qualiter puniri debeat, & qui[illegible] dom[illegible]

Universidad de Deusto
Biblioteca

Dominus facere teneatur, vide gloss. l. 14. per text, ibi. titulo. 9. partita septima.
Seruus ad violentiam cum armis faciat qualiter puniatur, vide glo. 9. l. 8 per totum text. ibi. tit. 10. par. 7.
Seruus si rapinam faciat, qualiter puniatur, & an dominus teneatur pro ea, & quando, vide glo. 1, 3. & 4. l. 4. per text. ibi. tit. 13. par. 7.
Seruus qui aliquid a domino furauit, an per dominum in iudicio accusari possit, vid. gl. 4. l. 4. per text. ibi. tit. 14. par. 7.
Seruus si furauerit in magna quantitate aliquid, an actione furti per dominum conuenti possit. vid. glo. 6. l. 17. tit. 14. par. 7.
Seruus a fugiens a domino suo facit furtum sui ipsius, & licet ordinetur domino debet restitui, vid. gl. 1. l. 23. tit. 14. part. 7.
Et nunquam amittit dominus possessionem talis serui, vid. ibidem. glo. 2. &c.
Seruus fugitiuus, an a domino possit perquiri in domibus aliorum, & an tuta sit in omnibus alijs rebus furatis, vel in delinquentibus, & quando vid. glo. 2. cum alijs ibi. l. 24. tit. 14. par. 7.
Seruus si a fugiat in domum minoris, an per hoc ipse minor pœnam patiatur. glo. 1. & 2. l. 25. per text ibi. tit. 14. part. 7.
Et quando receptator serui aliqua pœna non puniatur, vid. gloss. l. 26. ibidem. per illum tex.
Et quid in occultante seruum fiscalem, vel alicuius ciuitatis, vid. glossas, l. 28. ibidem.
Seruus si efficiatur deterior alicuius persuasione qualiter persuadens teneatur, vid. glo. 3. l. 29. ibidem.
Seruus si ad mandatum domini damnum dederit, an ipse vel eius dominus ad emendam damni teneatur, vid. glo. 2. l. 5. tit. 15. part. 7.
Et quibus punitur seruus adimplens domini mandatum quam alius, vide glo. 5 ibidem.
Seruus pictor vel aliud officium habens si ab aliquo occidatur qualiter occidens ad damnum teneatur, vide glo. l. 19. per textum ibi. titu. 1 5. part. 7.
Serui aliquorum, an in causa adulterij testificare possint, & quãdo, vide glo. l. 10. per text. ibi. tit. 17. par. 7.
Serui ut in causa adulterij testimonium dicant libere fuerunt manumissi, & postea adulterium non probetur quis pretium quod pro eis datum fuit soluet, vid. glo. 7. d. l. 10.
Serui durante accusatione adulterij a dominis manumitti non possunt, uid. glo. 8. & 9. l. 10. per text. ibi. tit. 15. par. 7.
Et qua pœna puniatur seruus qui cum eius domina adulterium commisit. vid. glo. 6. 7. & 8. l. 15. ibid. per tex. ibi.
Seruus an & quando veniat torquendus contra eius dominum, vel dominam, vid. glo. l. 6. & 7. per text. ibi. titu. 20. par. 7.
Seruus acrius debet puniri quam liber, vide glossam primam. l. 8. per text. ibi. titu. 31. par. 7.
SERVA per matrimonium cum libero competit ei libertas, & filij legitimantur etiam si dotalia instrumenta non interuenerint, vid. gl. 10. l. 1, titu. 13. par. 4.
Seruus an possit haberi in concubinam, & a quo & quando, & quid in liberta, vid. glo. 4. & 5. l. 1. titu. 14. par. 4.
Serua si vendatur sub pacto ne prostituatur si sit ab emptore prostituta efficitur libera, vid. gl. 2. l. 47. tit. 5. par. 5.
SEVITIA nimia culpæ connumeratur, vid. glos. 2. l. 18. tit. 18. par. 4. & glo. 2. l. 6. tit. 21. par. 4.
Si, coniunctio inducit conditionem, vt, vero modum, vid. glo. 2. & 3. per tex. ibi. l. 2. tit. 4. par. 4.
Si ista dictio si, facit conditionem, & idem est in aliquibus alijs dictionibus, & verbis vt per glo. 12. & 13. l. 1. ti. 4. par. 6. & glo. 2. & 3. cum alijs ibi. l. 2. tit. 4. par. 4. & glo 1. cum alijs ibi. l. 21 tit. 9. par. 6.
Aliquando tamen ista dictio si, importat monitionem & non conditionem, vid. d. glo. l. 1. d. l. 21.
SIGILLVM est quod verificet literas regis, vid. gl. 3. l. 1. titu. 18. partita 3
Sigillum an sit de substantia priuilegij, vide glossam secundam. l. 3. titu. 18. parti 3.
Et quid si priuilegium sit manu notarij factum, an tũc sigillum sit de substantia, vid ibidem.
Sigillum quare ponatur in priuilegijs, & quid si sigillatur cera; vid. gl. 3. dictæ. l. 2.
Sigillum principis facit actum inualidum pro valido reputari, & quando, vid. glo. 1. l. 11. tit. 18. par. 3.
Sigillum potest per Papam siue Episcopum, siue Regem alteri committi sed cauendum est cui, vid. glo. 4. l. 2 6. titu. 8 par. 3.
Sigillum vbicunque est appositum semper censetur appositum de voluntate eius cuius est sigillum, vid. d. glo. 4.
Sigillans aliud præterquam quod sibi mandatur vt falsarius puniri debet, vid. glo. 5. l. 26. titu. 18. p r. 1
Sigillum scripturæ si amittatur quid tunc, vid. glo. 1. l. 114 titu. 18. par. 3.
Et an instrumentum sigillo alicuius sigillatum proco, vel contra eum, & qualiter probet, vid. glo. 2. d. l. 14.
Sigillum ad hoc vt probet contra sigillantem, an requiratur quod probetur sigillum de eius voluntate fuisse appositum, vid. d. glo. 2.
Sigillum publicum est maioris authoritatis quam priuatum, vide dicta glossam. 2.
Sigillum priuatum contra sigillantem, quando, & qualiter probet, & ad quid talis sigillario profit aduersario. vid. ibidem.
Sigillum Comitum, vel aliorum dominorum dicitur priuatum, vi. ibi. glo. 3.
Sigillum authenticum quod dicatur, vid. d. glo 3.
Sigillum publicum dicitur sigillum principis non recognoscentis superiorem vel iudicis ordinarij; vide ibidem. & glossam. 6. l. 1. titu. 30. part. 3.
Sigillo priuati appositio quid operetur, vide glossam sextam. d. l. 14. ti. 18. par. 3.
Sigillum dicitur mutus, & incertus testis, vide glo. 1. in proœmio tit. 20. par. 3. & glo. 2. l. 1. ibi.
Sigillum Papæ verum faciat scripturam authenticam si non adsit ipsius subscriptio, vid. glo. 1. in d. proœ. titu. 20. par. 3.
Sigillum multum operatur ad faciendam scripturam indubitatam, & anei statim sit fides adhibenda, vid. glo. 2. ibidem.
Sigillum debet habere certos characteres, vel literas legibiles, vid. gl. 1. l. 1. tit. 20. par. 3.
Sigillum vniuersitatis si adsit in aliquo instrumento præsumitur quod vniuersitas illum actum legitime explicauerit, vid. glo. 3. d. l. 1. tit. 20. par. 3.
Sigillum qualiter debeat obseruare, & sub quibus clauibus sit, vid gl. 5. d. l. 1. tit. 20. par. 3.
Sigillum principis falsans, an incidat in crimen læsæ maiestatis, vi. glo. 22. l. 1. tit. 2. par. 7.
SIGNA contritionis probãtur per vnum testem, vid. glo. 2. l. 9. tit. 13. par. 1. & glo. 2. in fin. l. 10. ibidem.
Signari non debet in facie sua ob delictum, & quare, vid. glo. 3. l. 6. titu. 28. part. 2.
Signum crucis an sit de substantia instrumenti, vid. glo. 2. l. 2. titu. 18. par tita tertia.
Signa taciti consensus in minore qui sponsalia contraxit in ætate minori quæ sint, vid. glo. 5. & 7. l. 3. titu. 1. par. 4.
Signum tabellionis, an sit de substantia instrumenti & in quo loco poni debeat, vide glossam quintam. l. 54. titulo. 18 par. 3. & glo. 1. in fin. l. titu. 19. par. 3.
Signum tabellionis rogatus scripturam deducere de protocolo alterius notarij infirmi, an in tali scriptura poni possit, vide glossam primam. l. 55. ibidem.
Signum factum ab emptore in re empta, an habeat vim traditionis, vt per illud sibi dominium acquiratur, vide glossam octauam. l. 23. tit. 5. part. 5.
Signa infirmitatis qualia esse possint in pecoribus vt etiam si pereant pastor non teneatur, vid. glo. 9. l. 15. tit. 8. par. 5.
Signum & quid si per signa vigentia probetur testatoris voluntas, an illud valeat, vid. glo. 2. l. 6. tit. 3. par. 6.
SYMBOLVM vnde dicatur, vide glossam tertiam. l. 1. titulo tertio partita prima.
SIMILE consuetudinis an valeat, vt de nouo ad aliam porrigi possit prout est in legibus, vide glo. 1. l. 6. titu. 2 part. 1.
SIMILITVDO tunc facit eundem casum, & pro vna re habetur quando significat identitatem speciei secus si significet propinquitatem, vide glo. 2. l. 52. tit. 4. par. 1.
Similitudo & de similibus idem debet esse iudicium, vid. glo. 4. l. 1. titu. 32. part. 7.
Et quæ dicantur similia, vid. ibidem.
Et an ad tollendum argumentum a simili sufficiat dare dissimilitudinem quando est similitudo in eo de quo agitur, vid. ibidem.
SIMONIA est peccatum magnum, & simoniacus est irregularis, vide glo. 2. l. 32. tit. 5. par. 1.
Simonia in ordine qualiter committatur, & quis cum tali simoniaco dispensauit, vid. glo. 2. l. 63. tit. 5. par. 1.
Simonia commissa circa sepulturas, vel circa benedictiones vestium vel circa benedictiones nubentium, & an episcopus dispenset, vid. ibid.
Simonia an sit crimen ecclesiasticum, & quis iudex cognoscet, vid. glo. 3. l. 58. tit. 6. par. 1.
Simoniacum Deo committi non potest, vide glossam tertiam. l. 7. titu. 5 part. 1.
Simonia non committitur sine expresso pacto, vid. ibid.
Simonia an committatur quando certæ possessiones dantur pro aliqua capella ad sepulturam, & an pacta ista sint simoniaca, vid. glo. 1. titu. 13. part. 1.

nomen committere qui habens sepulturam sibi & suorum de genere suo extraneo pacisci vt aliquid dato illic ibi sepeliatur, vide glo. 4. ibidem.
Videtur quid sit & an simonia mentalis obliguet ad restituendum seu relinquendum quidquid inde consequitur, vide glo. primam legis. 1 titulo. 17. par. 1.
Simonia committitur si car dinalis vel alius procuret beneficium alicui propter donum sibi datum, vide glossam secundam, legis tertiæ. titulo decimo septimo, partita prima.
Simonia non committitur propter honestam spem quam habet quis tãquam de beneficio pro honesto seruicio, vide ibidem in glo. 3.
Simonia an committatur pro medico dato pacto præcedente vel non. vide ibidem in glossa quarta.
Simonia non committitur si liberaliter ex sola voluntate aliquid detur tempore receptionis spiritualium. vide gloss. 5. dict. l. 3.
Simonia an inducatur ex precibus carnalibus, vide glossam duodecimam per text. ibi. l. 3. tit. 17. par. 1.
Simonia mentalis sola intentione perficitur, & aboletur pœnitentia, vide glossam secundam, legis quintæ ibidem.
Simonia committitur emendo iurisdictionem Episcopi, & qnid si ematur iurisdictio temporalis, vide glo. 2. l. 8. tit. 17. par. 1.
Simonia an comittatur aliquid pro docendo accipiens magister in Ecclesia beneficiatus, vide glossam tertiam, 4. & 5. legis decimæ, titulo decimo septimo. partita prima.
Quid in scholaribus extraneis diuitibus, & quid si reditus sui beneficij non sufficiant, vide ibidem, per textum ibi.
Simonia an committatur aliquid recipiendo pro religione habenda vt sit in monialibus, vide glos. 3. l. 13. tit. 17. par. 1. & vbi se refert.
Simonia an committatur aliquid pro spiritualibus dando si adsit danconsuetudo, vide glos. 1. l. 15 tit. 19. par. 1.
Quæ requirantur ad hoc vt hæc dici possit laudabilis consuetudo, & quomodo probandi eam, vide ibidem. in dicta glossa prima. post medium.
Simonia an committatur aliquid familiaribus episcopi dando. vide gl. 1. l. 17. tit. 17. par. 1.
Simonia an committatur si clerici decimas redemerint a laicis per vim vel occupantibus sine consensu Episcopi, vide glos. quintam. l. 3. titu. 20. par. 1.
Simoniam an incurrant partes quæ sine episcopi licentia res spirituales permutant, vide dict. glos. 5. 8 l. 2. tit. 6. par. 5.
SIMONIACVS est irregularis, vide glossam secundam. l. 52. tit. 5. part. prima.
Simoniacus ignorans, an tale sit nectne, an cum eo possit Episcopus dispẽsare, vid. glos. 2. l. 63 tit. 5 par 1. & ibi. vid. glo. magn. in mẽd.
Simoniaci hodie sunt ipso iure excommunicati & non possunt ab alio, quam a papa absolui, vide d. glo. 2. ad fin.
Simoniacus an dicatur recipiens pecuniam pro conferenda alicui absolutione ab excommunicatione. vide glo. 5. l. 6. tit. 17. par. 1.
Quid in dante an idem sit, vide ibidem.
Simoniacus est ipso iure suspensus ab ordine recepto & ab alijs licito quidem receptis. vide glo. 1. per text. ibi. l. 11. tit. 17. par. 1.
Simoniacus in ordine priuari debet siue per viam accusationis siue inquisitionis procedatur. vide ibidem in glos. 2.
Quid in est in Episcopo simoniace aliquem ordinante, vide ibidem, in glo. 3.
Simoniacus qui propter preces beneficium fuit assequutus, an illud restituere teneatur, vide glo. 2. l. 4. tit. 17. par. 1.
Simoniacus in dignitate vel veneficio curam animarum habente est ipso iure suspensus, vide glo. 6. ibidem.
Simoniacus non est renuntians beneficium sub spe quod alij detur si in illud non fuerit deductum, vid. glo. 6.
Simoniaci hodie qua pœna feriantur, vide glo. 5. l. 12. titulo. 17. part. 1. & vbi se refert,
SIMPLEX FORNICATIO est peccatum mortale. vid. gl. 3. in proœ. titu. 14. par. 4.
Simplex fornicatio, vide supra in verbo FORNICATIO.
SIMPLICITAS est duplex aut contraria dolositati vt est bona aut contraria discretioni vt est mala, vide glo. 1. l. 2. titulo decimoquarto, par tita secunda.
Simplex contractus non præsumitur nisi probetur, & cui incumbat onus probandi, vide glos. 6. l. 40. tit. 11 part. 5.
Simplices præsumptiones si sufficiant ad probationis, vide in dict. glo. 6 in fine.
SIMVLTANEVS consensus, vide de hoc in verbo CONSENSVS.
SINODICVS & an valeat processus cum eo factus & si ipse solus citetur, an valeat sententia in tali causa lata, vide glo. 1. l. decimæ tertiæ. titulo. 2. part. 3.
Simplex non possunt compromittere sine speciali mandato nec generale sufficiet, vide glos. 4. l. 24. tit. 4. par. 3.
Syndici electi ad inquisitionem criminum quid facere debeant, & quando a denuntiatione excusentur, vide glossam quartam. l. 6. titulo. 12. partita tertia.
Syndicus an teneatur denuntiare crimina non punibilia an excusetur propter famam & alia in hoc, vide d. glo. 4.
Syndicus qualiter ab vniuersitate constituatur & quibus præsentibus, & an nomina præsentium scribi debeant, vide glo. 2. l. 98. tit. 18. part. tertia.
Et an in scriptura constitutionis syndici debeant interuenire testes, vide dicta glo. 2 in fine.
Syndicus qui tenetur soluere collectam pro omnibus de castro suo, an possit propria authoritate vendere possessiones non solutentium, vide glos. 2. l. 52. tit. 5. par. 5.
Syndicus vniuersitatis potest in integrum restitutionem petere etiam sine alio speciali mandato, vide glossam quartam. l. 10. titulo. 19. partit. sexta.
Syndicus vniuersitatis an & quando per procuratorem aliquem accusare possit, vide glo. 2. l. 6. tit. 1. par. 7.
SYNODVS quis proprie dicatur & pro ciuilibus etiam negotijs potest celebrari. vide glo. 4. l. 16. tit. 5. par. 1.
Synodus & quis ad illam venire teneatur & quando, vide glossam finalem. dictæ legis. 16.
Synodus est de lege diœcesana, vide glossam octauam. l. 2. tit. 12. partita prima.
SIRENA maris nunquam visa fuit nec est in rerum natura, vid. glos. 1. l. 21 titulo. 11. partita 5.
SOCER si defenderit rem quam in dotem dedit genero suo & furtiue cõdemnatus an talis sententia genero præiudicet. vide glo. 12. legis vigesimæ. titulo. 22. par. 3.
Socer an teneatur nurum suum & vxorem filij sui alere si filius illa in dotem accepit, vide glo. 6. l. 2. ti. 19. par. 4.
Socer & an & quando bona soceri sint tacite hypothecata pro dote vxoris filij sui, vide glo. 2. l. 23. tit. 13. par. 5.
Socer si occidat nurum qualiter puniatur, vide glossas legis duodecimæ titulo octauo partita. 7. per text. ibi.
Socer an possit actione iniurtarum agere pro iniuria illata nuro: vid. gl. 1. l. 9. per text. ibi. l. 78. part. 3.
SOCIETAS, & qualiter instrumentum societatis fieri debeat, vide glossas per tex. l. 78 titul. 18 par. 3.
Societas omnium bonorum licet inter duos contracta sit tamen si vnus proprio nomine aliquid acquirit suum erit competit tamen actio socio ad comunicandum, vide glossam secundam. in quæst. 4. l. 55. titul. 5. parti. 5.
Societas viri & vxoris non est vniuersalis societas sed tantum lucri, vide ibidem. post principium. dict. q. 4.
Societas quid sit, & quæ proprie dicatur societas, & qualis non, vid. glo. 3. l. 1. tit. 10. par. 5.
Societas an esse dicatur inter duos simul habitantes, & quid in materia odiosa, vide dicta glo. d. l. 1.
Et contracta societate inter aliquos neque de lucro, neque de capitali aliquid minui debet per socium, vide ibidem in glo. 3.
Societas facta inter aliquos & eorum hæredes, an valeat, & illi ad societatem teneantur, vide ibidem in glo. 4. & glo. 1. l. 10. ibidem. & ibi quando bene obligetur in societate.
Societas quando possit tacite vel expresse cum pupillo cõtrahi. & quid si post pupillarem ætatem remanserunt, vide ibidem in glo. 6. d. l. titulo. 10. par. 5.
Societas super illicitis facta non valet neque tener, vid. glo. 1. per textũ ibi. l. 2. tit. 10. par. 5.
Societas omnium bonorum non intelligetur facta nisi hoc exprimatur expresse, vide glos. 1. l. 3. tit. 10. par. 5.
Societas si contrahatur per actus tacitos, an videatur vniuersaliter, vel simpliciter seu in cerca negotiatione contracta, vide ibidem in dicta glo prima.
Et an in societate omnium bonorum veniant bona futura si hoc non exprimatur, vide glos. 2. d. l.
Et si sunt plures socij vnius negotiationis in diuersis locis isti videntur inuicẽ institutores, & inuicem præpositi alter ab alterutro, vide ibidẽ glossam tertiam.
Societas si non appareat qualiter sit contracta, videtur contracta secundum consuetudinem religionis. vide glo. 4. ibidem.
Societas non valet quando pactum in ea positum est contra naturam societatis. vide glo. 5. ibidem.
Et seruari debet pactum quod socij inter se posuerunt respectu lucrorũ vide glo. 6. ibidem.
Et si tempore contractus nihil de lucro dictum fuit æqualiter inter se lucra diuidere debent, & qualiter hoc intelligatur, & procedat, vid. gl. 7. glo 4. l. 5. ibidem.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Index materiarum.

Et si vni ex socijs ipsius contemplatione aliquid donetur, an illud sit cõmune lucrum, vel ipsius tantum, vide ibidem. in d. glo. 7.
Et quid si vnus posuit in societate mille alter operas, & maior pars capitalis perdita sit, an socius teneatur ad operas in reliquo, vid. glo. 1. l. 4. tit. 1. ibidem.
Et si socij pacta inæqualia inter se fecerunt bene valent quãdo alter plus contulit operæ, vel industriæ quam alter, vid. glos. 2. dict. l. 4. titu. 10. partita. 5.
Et quid si capitalia sint necessaria vel vnus plus contulit quam alter, an valeat pactum, scilicet, quod partes lucri sint æquales, vide ibidem.
Societas leonina quæ dicatur, vide glos. tertiam, l. 4. per text. ibi. titu. 10 partita. 5.
Et quid si vnus ponit pecuniam tantum alter operam tantum, an tũc lucrum equaliter debeat diuidi inter se, vide glosam quartam. l. quinta ibidem.
Et quid si ille qui operam tantum ponebat ab alio pecuniam habuit cũ qua negotiando aliquid fuit lucratus, an istud cum socio communicare debeat, vide dictam glosam quartam. dictæ l. 5. titulo decimo. partita quinta.
Et an in societate generali attendatur, an vnus plus lucretur quam alius vel plusquam alius expendat, vide glossam primam, legis sextæ ibidem.
Et an filia vnius ex socijs debeat de communi pecunia dotari, quando sunt socij omnium bonorum, vide. d. glos. 1.
Societas tacite contracta intelligitur tantum super actibus quæstuaris, vide dict. glo. 1. in med.
Et damna quæ vni ex socijs veniunt occasione societatis absque sui culpa de communi debent refarciri, vide ibidem in columna. 2.
Societas sic pliciter contracta restringitur ad actus quæstuarios, & quid si dicatur simus socij in lucris qualiter hoc intelligatur, vid. glos. 1. l. 7 ibidem.
Societas tacita dicitur illa quæ ex consensu tantum contrahitur, vid. gl. 2. d. l. 7. tit. 10. par. 5.
Et quæ veniant communicanda in tacita societate vnius negotiationis, vel in expressa vnius tantum negotiationis, vid. glos. 2. d. l. 7.
Et an credatur libro socij mercatoris super damnis cõtingentibus in rebus societatis, vide ibidem in glo. 4.
Societas coniugalis si dissoluatur, an lucrum quod ex iniusta negotiatione fuit a marito quæsitum quod cum vxore diuisit si condemnetur ad restitutionem hoc de communi refarciri debeat. vid. glo. 2. in fine. l. 8 tit. 10. par. 5.
Societas defuncti ex ipsius facto bene transit ad hæredes in aliquibus casibus, vide glo. 1. l. 10. tit. 10 par. 5.
Et an societate stante hæres teneatur lucra quæ habuit ex rebus quæ remanserunt in societate communicare socijs, vide ibid. ad fin.
Societas finitur maiori, vel media capitis diminutione, vide glossam. 2. dict. l. 10.
Et quid si in societate vnus ponat pecuniam alius operam & industriam an si perdatur capitale, & per hoc societas dissoluatur, an ponens operam teneatur ad dimidiam capitalis & tale damnum inter ipsos debeat communicari, vide. glo. 5. d. l. 10.
Et quid si super hoc fuit factum pactum, scilicet, quod pro ea parte pro qua ponens operas substinet lucrum pro eadem substineat damnum capitalis, & quid si de hoc sit consuetudo regionis inter mercatores, vide dict. glos. 5.
Et an dissoluta societate possit peti exequutio pro capitali ab ipsoqui illud posuit non obstante quod non sit liquidatum, an interuenerit in eo damnum vel non, vide ibi. in fine.
Societas soluitur consoci renuntiatione, & qualiter hæc renuntiatio fieri debeat, vide glos. l. 11. tit. 10. par. 5.
Et quando talis renuntiatio teneat si intempestiue fiat, vid. glos. 3. & 4. ibidem per illum text.
Societas bene potest esse omnium bonorum quærendorũ licet non quæ sitorum, vid. glo. 1. l. 12. per text. ibi. tit. 10. par. 5.
Societas fit a socio renuntietur qualiter in hac renuntiatione perpẽdatur dolus. vide glos. 2. d. l. 12.
Et an ante finitam societatem debeant reuideri rationes de anno in annum siue quandocunque sine malitia ab vno ex socijs petatur, vide glo. 1. l. 18. ibidem.
Et de natura societatis est vt socij studeant lucro, vide glossam quintam dict. l. 13.
Societas conuentionalis in quo differat a societate quæ est inter coniuges, vid. glo. 5. d. l. 13.
Societas finitur multis de causis. vid. glos. l. 14. per text. ibi. titulo. 10. par tita quinta.
Et an ius societatis possit alicui extraneo cedi inuitis aliis socijs, vid. ibi. glo. 2. in fine.
Et quas expensas a socio factas de communi ipse deducere possit, & quales non, vide glossam primam, & secundam. legis decimæ sextæ. ibidem.
SOCIVS alicuius societatis honestæ an admittatur contra socium in iuditio, vide glos. 1. l. 4. tit. 3. par. 3.
Socius criminis an admittatur in testem contra socium, vel pro socio, vide ibid. in glo. 4.
Et qualiter reus debeat excipere, vt non videatur crimen fatert, & an ex solo dicto socij possit formari inquisitio, & an faciat indicium ad torturam, vid. glo. 1. & 3. l. 21. tit. 1 6 par. 3.
Socij an veniant etiam si de eis nihil in instrumento alicui dato dictum sit, vide glo. 3. l. 18. tit. 18. par. 3.
Socij mercatores & intra quod tempus socius mercator debeat probare de damno contingente, vide glosam quintam. l. 78. titulo. 18 partita tertia.
Socius appellans, an eius appellatio alijs socijs in eadem causa prosit, vide glos. 3. l. 5. tit. 23. par. 3.
Socius si tacite sententiam contra se latam approbauit, an appellatio alterius socij sibi prosit, vid. glos. 3. l. 5. tit. 23. par. 3.
Et quid si nescijt socium appellasse, an prosit ei victoria, vid. ibid.
Et quid si omnes socij appellauerunt vnus tamen appellationem deseruit an prosit ei victoria, vide ibidem.
Et quid si ille qui appellauit se composuit cũ aduersario suo, an alij qui non appellauerunt possint appellationem suam prosequi, vide dict. glossam. 3.
Et quid si sententia fuit contra quemlibet lata, an supradicta procedant vide ibidem.
Et an sententia lata contra socios mittatur in exequutionem contra socium non appellantem durante consocij sui appellatione, vide glos. 4. l. 5. tit. 23. par. 3.
Et quid si socius se restituat, an socij qui non appellauerunt ex tali restitutione commodum habeant, vide glo. 6. l. 5. tit. 23. par. 3.
Socius si nomine suo rem acquirat dominium rei transit in socium omnium bonorum etiam in querendis, vid. glos. 5. l. 47. titul. 28. partita tertia.
Socius inuito socio, an possit in pariete communi facere feneſtram, vid. glos. 4. l. 2. tit. 31. par. 3.
Socius qui in imponenda seruitute in re communi consensit alijs dissentientibus si cum ipsi consentiant ipse mortuus fuerit, an hæres ipsius qui est nouus socius debeat de nouo consentire, vid. glo. 5. l. 10 titulo 31. partita. 3.
Socius in indiuiduis retinet per socium quod per se aetinere non potest, vide glos. 4. l. 48 ibidem.
Socij an videantur habere inter se reciprocum mandatum ita vt si vnus nomine aliorum nuntiet nouũ opus alijs consocijs istud prosit, & quatenus istud sit intelligendum, vide glossam. 5. l. secundæ, titulo. 32. partita tertia.
Socius reficiens rem communem an sit ei necessarium illud prius socijs nuntiare. vid. glo. 2. l. 26. tit. 32. par. 3.
Et quid si hoc non fecit sed fumus in dubio, an proprio, vel communi nomine ædificaret, vide ibid.
Et quit si faciat animo vsurpandi sibi partem alterius, vide glossã quintam ibidem.
Socij si sint domini inseruũ quem communiter possident si vnus velit illum manumittere, vel quod ad ordines promoueatur, an adhoc alius dominus compelli debeat, vel ad quid, & quando, vid. glo. 2. l. 2. tit. 22. partita. 4.
Socius si in parte communi ecclesiam ædificari iusserit, an alius socius debeat compelli vt suam partem vendat, vide dictam glos. secundam. dictæ. l. 2.
Socius si committat crimen propter domus communis destrui debeat, an alter socius soluendo pretium, & partem socij possit totam domũ liberare a diruptione, & sibi eam retinere, vide. d. glossam secundam ad finem.
Socius licet consentiat non tamen licet socio remouere inuncta de domo communi, vide glossam primam. col. 2. in prin. l. 10. titulo. 2 6 partita quarta.
Socius qui proprio nomine aliquid acquisiuit illud suum erit, competit tamen actio socio ad communicandum, vide glo. 2. q. 4. in prin. l. 59. tit. 5. part. 5.
Socius in domo an venfat appellatione sociorum, vid. glo. 1. l. 1, titulo. 10. part. 5.
Socius societate contracta nihil de capitali, vel de lucro minuere potest, vid. glo. 3. d. l. 1. tit. 10. par. 5.
Et valet pactum inter socios factum circa ea quæ ipsi lucrantur, vid. gl. 6. l. 3. per text. ibi. tit. 10. par. 5.
Socius si vnus in societate ponat mille alter operas si maior pars capitalis teneatur, an socius teneatur ad operas in residuo, vid. glo. 1. l. 4. titulo. 10. par. 5.

Socius

Septem partitarum.

cius si vnus plus contulit operæ, vel industriæ quam alter tunc pacta inæqualia inter eos facta bene tolerantur, vide glossam secundam. ibidem.
Quid si capitalia sint inæqualia, vel vnus plus contulit quam alter, an valeat pactum, scilicet quod partes lucri sint æquales, vide ibid.
Alius magis industriosior & operosior plus lucri habere debet in societate quam alius, vide glossam tertiam. l. 5. & glos. l. 3. titulo decimo. par. 5.
Petrus si vnus ponat pecuniam tantum alter operas tantum, an tunc lucra æqualiter inter se diuident, vid. glossam quartam legis quintæ. ibidem.
Socius qui operam tantum posuit si ab alio pecuniam habuit cum qua fuit negotiatus, & consecurus lucrum, an alter in hoc medietatem habeat vide ibidem.
Petrus & an in generali societate attendatur an vnus plus lucretur quam alius vel plusquam alius expendat, vide glossam primam. l. 6. titu. 10. par. 5.
Petrus filia vnius ex socijs debeat de communi pecunia dotari quãdo sunt socij omnium bonorum, vid. d. gl. 1. d. l. 6.
Petrus & an damna. & onera quæ vni ex socijs veniunt occasione societatis absque sui culpa de communi debeant refarciri, vide ibidem. columna secunda.
Socius omnium bonorum non se intromittit sine alterius socij mandato vbi alter socius habet iurisdictionem, & quare, vide gl. 3. ibi. per illum textum.
Socius vnius negotiationis si fundum emerit, an cum socio communicari teneatur, vide gl. 2. l. 7. tit. 10. par 5.
Petrus si aliquid proprio nomine emerit alijs consentientibus, an tunc ille communicare teneatur, vid. d. gl. 2.
Socij qualiter damna inter se communicare debeant, & quando, vid. glos. 5. quartam, dict. l. 7. titul. 10. partita 5. & glossam quartam. & 5. l. 13. ibidem.
Petrus compensetur damnum illatum a socio ex suo dolo cum eo quod lucratum est ex sua diligentia, vide ibidem.
Petrus & an credatur libro socij mercatoris super damnis contingẽtibus in rebus societatis, vide gl. 4. d. l. 7.
Petrus non tenetur communicare lucrum quod male acquisiuit, vid. gl. 1. & per text. ibi. tit. 10. par. 5.
Petrus si non ex maleficio per eum commisso sed ratione alicuius condictionis ex maleficio per alium perpetrato aliquid consequutum sit an hoc debeat inter socios communicare. vide gl. 1. d. l. 8.
Petrus si ex illicita negotiatione aliquid acquisiuit, & diuisit cum socijs an illud ab eo euincatur, an illi detur actio contra socios ad partem eis datam, vide gl. 3. ibi.
Petrus non tenetur ad pœnam ex maleficio socij nisi consenserit, vi. gl. 5. & 8 tit. 10. par. 5.
Quid si vnus ponat in societate pecuniam alter operam & industriam si perdatur capitale, & per hoc societas dissoluatur, an ponens operam teneatur ad dimidiam capitalis, & tale damnum inter ipsos communicetur, vide gl. 5. d. l. 8 tit. 10. par. 5.
Quid si super hoc fuerit factum pactum scilicet, quod pro ea parte pro qua ponens operas substinet lucrum pro eadem sustineat damnum capitalis, vid. d. gl. 5.
Vide quid si de hoc sit consuetudo regionis inter mercatores.
Petrus an cum velit possit renuntiare societati, & qualiter hæc renuntiatio fieri debeat, vide gl. 1. 2. 3. l. 11. tit. 10. par. 5.
Petrus si renuntiet societati quando dolose renuntiasset, vid. gl. 2. l. 12. tit. 10. par. 5.
Petrus si petat quod re videantur rationes de anno in annum, an illud fieri debeat, vide gl. 1. l. 18. tit. 10. par. 5.
Petrus an teneatur reddere socio partem lucrorum habita ratione secundum quod alij mercatores communiter lucrati sunt, vide ibid.
Petrus natura societatis est vt socij studeant lucro, vide glossam quintam dict. l. 13.
Petrus uxorem a societate expelli potest, vide glossam secundam. leg. 14 ibidem.
Petrus an possit cedere ius societatis alicui extraneo inuitis socijs, vid. d. glo. 2. in fin.
Petrus contra quem diriget libellum quando sunt plures socij, & agere vult ratione societatis, vide gl. 5. l. 15. tit. 10. par. 5.
Petrus si sint negligentes in exigendo suas partes ab vno ex socijs, & ipse postea ab eo non est paratus soluere non possit sibi imputent. vide gl. 3. d. l. 5. tit. 10. par. 5.
Petrus eriam vnius negotiationis, an habeat priuilegium, vt non conueniatur nisi in quantum facere possit deducto ne egeat, vid. gl. 5. d. l. 15. tit. 10. par. 5.
Et an scholares socij gaudeant isto priuilegio vt non conueniantur nisi in quantum facere possint deducto ne egeant, vide ibid.
Et quid si socius promisit integre soluere, & nullam exceptionem opponere, & illud iurauerit, an gaudeat hoc priuilegio, vide ibid.
Et qualiter hoc scilicet, in quãtum facere possit debeat considerari, vide ibidem. gl. 6.
Et quid si socius nihil aliud habeat in bonis nisi prædictum debitum societatis, vide ibi.
Et an gaudeat socius de isto beneficio quando habeat officium, vel inde se alat, vide gl. 8. l. 15 tit. 10. par. 5.
Socius quas expensas alter o factas de communi deducere possit, & quando, & quales non siue in socijs omnium bonorum siue certæ negotiationis, vid. gl. 1. l. 16. ibi. & ibi gl. 2.
Socius si ex aliquo exercitio remansit obligatus in. 100. an in diuisione possit sibi tantum retinere de bonis societatis, & quando, vid. ibi gl. 5. d. l. 16. tit. 10. par. 5.
Socius non præsumitur animo furandi facere quando de communi aliquid accipit alijs socijs ignorantibus, vide gl. 1. l. 17. per tex. ibi. tit. 10. par. 5.
Socius an possit damnum a se datum in societate cum lucro suo cõpensare, & an istud damnum compensetur cum damnis aliorum sociorum, & quando, & qualiter, vide glossam. 5. l. 13. titu. 10. & gl. 1. l. 22. tit. 14. par. 5.
Et an illud quod debetur societati compẽsetur cum eo quod debet vnus ex socijs, vide gl. 2. l. 24. tit. 14. par. 5.
Socius an & quando socium de delicto accusare possit, vide glos. 13. l. 2. tit. 1. par. 7.
Socius honestæ societatis, an socij accusare possit, & an puniatur si illud fecerit, vide ibi. gl. 17.
Socius itineris quis dicatur, & an pro socio reptato respondere possit si ille absens sit, vide gl. 3. l. 5. per tex. ibi. tit. 3. par. 7.
SODOMITA an possit testamentum facere, & an bona sua debeant cõfiscari, vide gl. 3. l. 18. tit. 1. par. 6.
Sodomita ipso facto est infamis, vide gl. 17. l. quartæ. per tex. ibi. titul. 6. par. 7.
Sodomita siue masculus, siue fœmina, qualiter puniatur, vi. gl. 1. in proœmio tit. 21. par. 7.
SOL licet non sum exierit, an tunc dies iam iudicatur, gl 4. l. 6. titul. 29. par 7 & gl. 11. l. 8. tit. 31. par. 7.
SOLARIEGOS, & an isti sint de iure communi, vid. glo. 1. l. 3. titulo. 25 par 4.
Et idem est quod homines de mansala, vide gl. 3 ibid.
Solarerij, & quæ sit eorum natura, & si isti ab inde decesserint possessiones vendere non possunt, vide ibid. gl. 4.
SOLEMNIS pœnitentia quæ sit, & a quibus imponatur, & pro quibus peccatis, & an ita detur viris sicuti fœminis, vide glossas. 1. 48 titulo. 4. par. 1.
Solemniter pœnitens an sit de foro ecclesiastico, & an possit ad ordines promoueri, vide glo. 2. & penultimam. l. decimæ nonæ. titulo quarto par. 1.
SOLEMNITAS debita præcessisse præsumitur vbi interuenit iudicis authoritas, vide gl. 8 l. 60. tit. 18. par. 3.
Solemnitas. l. libellorum. ff. de accusatio. an debeat interuenire in actione criminali ciuiliter mota, vide gl. 3. l. 2. tit. 9. par 4.
Solemnitas quæ requiritur in alienatione rerum ecclesiasticarum, an eadem debeat interuenire quando prælatus rem ecclesiæ in feudum de nouo concedit, vel si in descendentes reinfeudet, vide gl. 4. in prin. l. 3. tit. 26. par. 4.
Solemnitas iuris in curijs mercatorum seruari nõ debet sed debet iudicari de bono & æquo, vide gl. in proœ. tit. 7. par. 5.
Solemnitas eadem requiritur hodie in testamento facto inter liberos aut inter extraneos fieret, vide gl. 2. l. 7. tit. 1. par. 6.
Solemnitates quæ de iure partitarum requirebantur in testamento cæci, an hodie sint sublatæ per. li. Taurt, vide glossam quartam. l. 14. titu. 1. par. 6.
Solemnitas semper præcessisse præsumitur in factis antiquis, vide glo. 4. ad fi. l. 5. tit. 5. par. 6.
Solemnitas si omittatur in confessione inuentarij, an illa vitiet illud, vid. gl. 13. 14. 15. & 16. l. 5. per tex. ibi. tit. 6 par. 6.
Solemnitas eadem requiritur in actu reparando quæ in faciendo, vide glossam tertiam. columna. decima. quæstione. 21 legis trigesimæ secundæ. tit. 9. par. 6.
Solemnitas an eadẽ requiratur in causa criminali de iure canonico quod requiritur de iure ciuili, vide glossam. 6. colu. 2. q. 5. legis 14. titulo. 1. par. 7.
SOLERTIA & veteres bonum dolum solertiam appellabant, vid. gl. 1. l. 2. titul. 16. par. 7.
SOLDATAE & feudum soldatæ est personalissimum quod non transit ad hære-

Universidad de Deusto
Biblioteca

ad hæredes dantis nec accipientis, vide gl.1.l.9.tit.25.par.4.
SOLIDI, & de quibus debeat intelligi, vide gl.12.per.tex.ibi.l.2.titu.12.par.1.
Solidus & aurus idem sunt, & de ipsorum valore, vide, gl.2.l.7.titu.18.par.1.
Solidi 72. faciunt vnam libram auri, vid gl 8.l.24.tit.14.part.7.& gl.4.l.28.ibidem.
SOLITVS mercari & lucrari cum pecunia potest agere contra depositum si non soluat tempore debito, vide gl.9.l.8.per tex.ibi.titulo.3.par.5.
Solita apponi in contractibus, an interuenisse præsumatur a principio quando aliquid adiciunt obligationi ita quod non fit necessarium probare illa a principio interuenisse, vide glossam.8.l.32.titul. quinto par.5.
SOLONIS apopthema refert, gl 2.l.9.tit.5.par.2.
SOLVENS post sententiam absolutoriam ductus errore etiam facti, an repetat, vide gl.8.l.16 tit.11.par.3.
Soluens pro carcerato non videtur soluere animo donandi, & repetere poterit, vide gl.2.l.6.tit.14.par.3.
Soluens rei æstimationem quia rem amisit si res ad dominum reuertatur, an rem vel æstimationem repetere poterit, vide gl.4.l.19.titul.22.par.3.
Et an ad solutionem æstimationis teneatur si antequam soluat res cõpareat, vide gl.5.d.l.19.tit.22.par.3.
Et quid si dominus ad rem habendam fecit expensas, an vti possit sententia ad recuperationem illarum, vid.d.gl.5.in fi.
Soluens tributum cum adhoc non teneatur tanquam liber, an ex hoc videatur priuilegio suo renuntiare, vide glossam primam l.42.titul.18.partita tertia, & glossam secundam legis sextæ titulo decimo partita quarta.
Soluens debitum nũtio a creditore destinato liberatur licet postea illud perdatur, vide gl.1.l.4.tit.2 par.5.
Et in dubio semper præsumitur pecuniam solutam ipsius soluentis, vid. gl.1.l.40.tit.5 par.5.
Soluens debitum statim petere poterit rem pignoratam sibi restitui, vid. gl.6.l.21 tit.13.par.5.
Soluens debitum liberat se, & suum pignus, & eius fideiussorem, vi.gl.3.l.1.per tex.ibi.tit.14.par.5.
Soluens tunc liberatur quando res perfecte ad creditorem peruenit. vid. gl.1.l.2.tit.14.par.5.
Soluens pro aliud an illud per actionem negotiorum gestorum recuperare possit, vide gl.6.l.3.tit.14.par.5.
Soluens debitum minori quando liberetur, vel non, vide gloss. l.4 per tex.ibi.tit.14 par.5.
Soluens de mandato iudicis minori, an ab isto mandato appellare possit, & quando, vide gl.4.ibidem.
Et quid si minori solutum casu fortuito pereat, vide gl.6.ibidem.
Soluens minori an necessarium sit quod de hoc fiat scriptura, vide gl.4.d.l.4.tit.14 par.5.
Soluens de mandato iudicis falso procuratori, an liberetur, vide.d.glo.4 in fine.
Soluens procuratori habenti mandatum adhoc an liberetur, & quid si soluat reuocato iam mandato, vide gl.3.l.5 tit.14.par.5.
Et quid si soluat dum esset infirmus & statim mortuus fit & pecunia soluta perdatur an etiam tunc liberetur, vide ibidem.
Soluens adiecto an liberetur & quando & qualiter hæc solutio fieri debeat, vide ibi gl.4.&.6.per tex.ibi.
Soluens hæredi adiecti an liberetur, vide ibidem.
Soluens procuratori creditoris an liberetur, vide glossas legis.7.titu.14.par.5.
Soluens scienter indebitum donare videtur & quando, vid.gl.1.l.30.per tex.ibi.tit.14.par.5.
Soluens scienter procuratori alicuius reuocato an illud sibi donasse videatur, vid.d.gl.4.col.2.
Soluens sportulas scienter cum in hoc esset priuilegiatus an illud repetere possit, vid.d.gl.1.col.2.
Et an in dubio credatur aliquem scienter indebitum soluisse vel per errorem, vide ibidem.
Soluens legatum in testamento relictum an possit repetere & quando & an quod soluitur ex minus solemni voluntate dicatur haberi ex testamento, vide gl 1,&.3.l.31.tit.14.par.5.
Soluens debitum conditionale ante conditionis euentum an & quando repetere possit, vide gl.1.&.3.l.32.ibidem per illum tex.
Soluens in debitum per sententiam, an postea possit repetere, & quando si, vide gl 33 per tex.ibi.tit.14 par.5.
Soluens aliquid debitori in modum transactionis, an illud ab ipso repetere possit, vid.gl.1.cum aliis ibi.l.34.ibidem.
Soluens in debitum repetet sic solutum cum fructibus inde perceptis licet ille sit bonæ fidei possessor, vide gl.1.l.37.tit.14.par.5.
Soluens aliquam causam si illud a recipiente non adimpleatur, an soluens dam repetere possit cum omnibus, & interesse, vel vnum ex illis tantum, vide gl.2.l.143.tit.14.par.5.
Et quando sic datum repeti possit si causa propter quam datur non adimpleatur, vid.gl.l.42.44.&.46 cum aliis legibus & glossis ibi.titul.14.par.5.
Soluens ob turpem causam, an repetere possit siue turpitudo sit ex parte dantis siue ex parte recipientis, vide gl.1.l.47.ibid.
Et quid si dederit ob turpem causam de præterito, vide gl.2.d.l.47.
Soluens aliquid alicui vt illum a captiuitate liberaret, an & quando repetere possit, vide gl.1.l.48.per tex.ibi.tit.14.par.5.
Soluens scienter quod turpiter promiserat cum sciret non teneri, an postea repetat, & an talis solutio purget vitium, vide gl.1.l.49.ibidem.
Soluens aliquid alicui ne delictum soluentis detegat, an ita datum repeti possit, vide gl.1.l.54.tit.14.par.5.
Soluens vni ex creditoribus suis antequam cedat bonis, & ipsius bona possideantur ab ipsis, an liberetur, & an solutio teneat, vid.glos.l.49.tit.15.par.5.
Soluens damnum datum, an alij qui cũ eo illud dederunt libentur, & quando, & qualiter, vide gl.2.l.15.per tex.ibi.tit.11.par.7.
SOLVTIO facta creditori per debitorem tempore quo ipse captus est a latronibus, & facta est ad commodum latronũ, an liberet debitorem, vide gl.5.l.7.tit.18.par.2.
Solutio debiti an probetur per testes si a principio partes in scriptis contraxerunt, & an in dubio præsumantur in scriptis contraxisse, vide gl.2.l.32.tit.16.par.3.
Solutio prorogata per principem decennium excedere nõ debet, & quid si forsan soluere, an in prorogatione de isto iuramento fieri mentio debeat, vide gl.1.l.33.tit.18.par.3.
Et an iste talis cui data fuit prorogatio sit periurus quod sic tenet.d.gl.1.in eius fine.
Et an solutione prorogata debitor fideiussorem dare debeat si ab eo petatur quod ad tempus prorogatum soluet, vide gl.2.ibidem.
Et quid si satisdare non possit, & quid hodie in istis litteris seruetur de cõsuetudine, vid.d.gl.2.in fi. & gl.2.l.6.tit.10.par.4.
Solutio tributi ab immuni per priuilegium facta, an sibi præiudicet esse si semel tantum soluisset, vide glossam primam.l.42.titulo.18.partita tertia.
Solutio per emptorem rei minoris facta tutori, vel curatori, an factus emptorem securum si in commodum minoris pecunia non conuertatur, vide gl.6.l.60.tit.18.par.3.
Solutio pro operefaciendo in quo tempore fieri debeat si nihil tempore conuentionis deductum fuit, vide gl.4.l.75.tit 18. par.3.
Solutio an præsumatur si debitor ostendat instrumentum debiti penes se cancellatum, vide gl.2.l.11.tit.19.par.3.
Solutio allegata per debitorem in iudicio cõfessato debito, an iu ex post sit ei præcipere vt infra.8.dies soluat si solutionem non probauerit, vide gl.2.l.2.tit.22.par.3.
Solutio in æstimatione quando fit ex causa mutui, an fiat secundum communem æstimationem vel secundum carestiam quæ durante liquid tempus, vide gl.2.l.8.tit.1.par.5.
Solutio facta nuntio creditoris, an liberet debitorem licet res perdatur, vide gl.1.l.4.tit.2.par.5.
Solutio facta per commodatarium de pretio rei commodatæ quæ perdita fuit si illa postea apparet qua actione commodatario competat, vide gl.1.l.8.tit.2.par.5.
Et in dubio pecunia semper præsumitur soluentis, vide glos.l.49.tit.5. par.5.
Et si aliquis condemnetur ad certam summam dandam fisco, & priuato, an totum soluere teneatur fisco, & fisc⁹ quartam sibi priuato dare teneatur, vide glossam nonam.l.quinquagesimæ.tit. titul. quinto par.5.
Et promittens soluere in certo loco si soluere noluerit a quo iudice debeat compelli, vide gl.4.l.11 tit.11.par.5.
Solutio si fuit destinata soluti in certo loco, an inspiciatur quod forum locus vbi fuit facta promissio si in illo loco promittens non habeat domicilium, vide ibidem.
Et soluere promittens in omnibus annis vel in quolibet anno quando & quo tempore ad præstationem teneatur, vide glossam.2.l.5.titulo.11.par.5.
Et an annus incipiat currere a die promissionis, vide ibid.
Et an ille qui habet electionem in soluendo vnam rem ex duabus, an liberetur præstando interesse quando vna ex eis non fuit culpa partis, vide gl.2.l.13.tit.11.par.5.
Solutio & liberatio idem sunt, vide gl.2.l.1.tit.14.par.5.
Et per solutionem liberatur debitor pignus, & fideiussores, vide glo.3.l.1.tit.14.par.5.

Solutio

Solutio tunc perfecta dicitur quando res ad creditorem perfectæ peruenerunt, vide gl.1.l.2.ibi.
Solutio reconciliatur vsucapione, vel ratihabitione, vel aliis modis, vide ibidem.
Solutio si fiat falso procuratori reconciliatur ratihabitione, vide glos.1.dict.l.2.
Solutis vide quid si soluatur negotiorum gestori.
Soluid si quod vni creditori debeo soluam de mandato pœnali reipublicæ, vel alij de mandato reipublicæ, vide ibi.
Soluid si post solutionem res soluta casu vel alias pereat, vid. ibid.
Soluisi solutum repeti possit, vide ibi.
Soluan & quando ex solutione non tollatur totaliter obligatio, vide ibid. in fine.
Soluei non debet vnum pro alio inuito creditore, & quando sic, vid.gl.1.eum sequen.l.3.per tex.ibi.tit.14.par.5.
Soluquid in adiecto vel in hærede ipsius, vide glos.quartam legis quintæ. ibidem.
Soluan in casu vbi potest vnum solui pro alio debitor adhoc admittatur si ita tum fuit vnum certum solui, vide ibi.gl.2.
Soluan cum debitor vnum pro alio soluere potest teneatur mediocrẽ, vel meliorem rem dare, vid.d.gl.3.
Soluan huic remedio quod datur debitori vt possit vnum soluere pro alio possit per ipsum renuntiare, vid.d.gl.3.
Solutio fieri debet in eadem specie si fieri possit neque tunc ad fructum obligatus liberabitur præstando interesse, vid.gl.4.ibi
Solutio facta nomine debitoris illum liberat etiam illo ignorante vel cõtradicente, vide gl.5.&.6.ibi.per illum tex.
Solutio qualiter a debitore minoris solui sibi debeat, vt soluens liberetur, vide gl.1.l.4.tit.14.par.5.per tex.ibi.
Soluquid si iudex iubeat solui minori, an & quãdo debitor appellare possit, de hoc, vide gl.4.ibi.
Solutio quando fit minori, an debeat fieri interueniente scriptura, vide ibidem.
Solutio facta falso procuratori de mandato iudicis, & ad hoc coactus liberet soluentem, vide ibi.
Soluquid si sibi solutum postea casu fortuito pereat, vide glossam sextam ibidem.
Solutio an fieri possit habenti generale mandatum ad negotia, vid gl.2.l.5.tit.14.par.5.
Solutio facta procuratori, an liberet soluentem, & quando, & quid si facta fuit reuocato mandato, vide ibi gl.3.
Soluquid si soluitur habenti mandatum ad recipiendum sed erat tempore solutionis infirmus & statim decesit, an si postea pecunia soluatur soluens liberetur, vide ibi.
Solutio si fiat adiecto, an soluens liberetur, & quid si pro securitate sibi pignus fuerit datum, vide ibid. gl.4.&.6.
Soluquid si adiectus sit seruus alicuius, an possit solui eius domino, vid.ibidem. vbi vid.plura in hoc.
Soluecto an possit fieri hæredi adiecti, vide ibid.
Solutio an possit fieri adiecto seruo si tempore solutionis factus sit liber vide gl.8.ibidem.
Soluan filio postea effecto sui iuris, vide ibi.gl.11.
Solutio potest adiecto, vel alio fieri in pluribus casibus licet mutetur status ipsius, vide ibi.
Solutio quando fieri possit accusato de crimine vid.ibi.gl.12.
Solutio si fiat creditori cum illam recipere non possit, an soluens liberetur, vide gl.13.ibi.
Solutio facta ante reuocationem mandati, vel ante certiorationem de reuocatione, an valeat, vide gl.ibidem per illum tex.
Solutio an possit fieri procuratori, vel filio familias in aduentitijs, vide gl.1.l.7.tit.14.par.5.
Solutio debet fieri in termino a partibus præfixo neque requiritur interpellatio ad constituendum debitorem in mora, & quando sic, & quid in euentu conditionis, vel in die tacita inducta a lege, vi gl.1.&.2.l.8.ibidem.
Soluquid in hora, vel in die paschali, an illa interpellet, & cõstituat in mora, vid.d.gl.1.
Solutio si per debitorem non fiat ad tempus præfinitum, an & quando si beretur oblatione vel consignatione, vide ibi.gl.4.
Soluquando debitor securus sit absque cõsignatione neque incidat in pœnam, vide ibi.
Solutio particularis nihil obstat quando debitor tacuit, vide glo.1.l.10. tit.14.par.5.
Solutio simpliciter a debitore facta pro quibus debitis facta videatur si plura sint, vide gl.d.l.10.
Soluquid si vnum debitum sit antiquius altero, an hoc veniat in considerationem, vide gl.4.ibidem.
Soluan dicatur antiquior inspecto tempore solutionis, vel contractus, vid. dictam gl.4.
Solutio cui ex creditoribus prius facienda sit & quis ex illis in hoc sit privilegiatus, & quando & qualiter hoc accidere possit, vid.glo.l.1.per tex.ibi.& gl.l.2.tit.14.par.5.
Solutio quando & qualiter fieri impediatur per nouationem obligationis, vide gl.l.15.per tex.ibi.& glossas.l.17.&.19. titulo decimoquarto. par.5.
Solutio an facta videatur si quis debitum compenset, & quando, vi.gl.1 cum aliis ibi.l.20.tit.14.par.5.
Et an iurans soluere liberetur per compensationem vt in periurium non incidat, vid.d.gl.1.d.l.20.
Et an condemnatus ad soluendum si ad hoc nullum tempus sit ei datum an possit opponere compensationem si offerat se statum liquidaturũ, vide gl.6.d.l.20.
Solutio facta an possit filiofamilias fieri licet vera ei fieri non possit, vide gl.2.l.25.tit.14.par.5.
Solutio si fiat per errorem non valet quod accidere poterit pluribus modis, vide gl.1.&.2.l.28.per tex.ibi.tit.14.par.5.
Et quid si soluat per errorem iuris, vel si erret in facto proprio, vide ibidem.
Solutio si dicatur facta indebite, an tunc debitor vel creditor ad illud probandum admittatur, vide gl.1.l.29.ibid.per illum tex.
Solutio facta per errorem repeti potest secus si scienter fiat quiatũc donare videtur quod limitatur pluribus modis, vid.glossam primam.l.10 ibidem.
Solutio si fiat procuratori reuocato si soluens illud sciuerit, an illud sibi donasse videatur, vid.d.gl.1.col.2.
Solutio si fiat scienter per priuilegium super sportulis non soluendis, an soluens illam repetere possit, vide ibi.
Et an in dubio creditur indebitum fuisse scienter solutum, vel per errorẽ vide ibi.
Et an soluens indebitum per sententiam repetere possit, & quando, vide gl.l.33.per tex.ibi.tit.14.par.5.
Et an soluens indebitum repetat sic solutum cũ fructibus inde perceptis etiam si sit possessor bonæ fidei, vide gl.1.l.37.ibi.
Solutio facta ob aliquod faciendum si non fiat an possit quis datum repetere, & interesse damnorum vel vnum ex illis tantum, vid.gl.2 l.43 tit.14.par.5.& gl.l.44.&.46 ibid.
Solutio facta ob turpem causam tam ex parte dãtis quam ex parte recipientis, an repeti possit, vide gl.1.l.47.ibi.
Et quid si datum vel solutum fuit ob turpem causam de præterito, vide ibidem.gl.2.
Et quid si aliquid soluatur ab aliquo vt illum a captiuitate liberaret, vide gl.l.48 per tex.ibi.tit.14.par.5.
Solutio spontanea an purget vim vel metum præcedentem, & an repetat quitcaliter soluit illud quod turpiter promisit, vide glossas.l.49. ibidem.
Et an ille qui debitum soluere non potest teneatur bonis cedere, & quis ad hãc cessionem non admittatur, vide glo.1.cum aliis ibi.l.1.titu.15. par.5.
Solutio per debitorem vni ex creditoribus facta ante quam bona ipsius ab eis possideatur vel ipse debitor cedat bonis an valeat, vi.gl.1.l.9. tit.15.par.5.
Solutio priuilegiatis facienda est creditoribus priuilegiatis quam aliis, & quid si nullus eorum sit priuilegiatus sed inter se æquales sunt, vid.gl.2.&.3. d.l.9.tit.15.par.5.
Solutio debiti si per hæredem vni ex creditoribus facta sit, an aliis possint petere quod illa retractetur, & an possint petere se admitti ad cõmunionem cum his quibus facta est solutio, vide glossam.1.l.7.titu.6. par.6.
Et si creditor duplicem solutionem eiusdem debiti recepit, cõmittit crimen stellionatus, vide gl.7.l.7.tit.7.par.7.
Solutio per vnum ex illis qui damnum simul dederunt facta an alios liberet, vide gl.2.l.15.per tex.ibi.tit 15.par.7.
SOLVTVM minori si postea casu fortuito perdatur, an soluens liberetur, vide gl.6.l.4.tit.14.par.5.
Solutum per errorem quando dicatur, & non valet, vide glo.1.&.2.l.28 per tex.ibi.tit.14.par.5.
Solutum ob turpem causam an a soluente repeti possit, vi.gl.1.&.2.l.49 ibidem.
Solutum alicui ne detegat alicuius crimen, an ab eo repeti possit, vi.gl.1 l.54.tit.14.par.5.
Solutum, vide supra in verbo, SOLVTIO.
SOLVM in quo carie stillicidium, an possit per eius dominum eleuare illud, vide gl.3.l.25.tit.32.par.3.
SOMNIVM & aliqua de somnis, vide gl.1.per tex.ibi.in.l.10.titulo.10. par.1.
SOROR quando tacite videatur partem suam in fratrem suum recu-

Universidad de Deusto
Biblioteca

tiasse, vide gl.2.l.18.tit.6 par.6.
Soror si partem suam in vium ex fratribus renuntiauit, an illud prosit omnibus, vel illi tantum, vide gl.4.ibi.
Soror minoris, an & quando per curatorem vel tutorem ipsius dotari debeat, & an propter hoc prædia vendi possunt, vide glo.3.l.18.titulo.6 par.6.
Sororinops an alimentari debeat per fratrem, & qualem, & quando, vide.d.gl.3.
Et an ab ipso dotari debeat, & an illam exredditibus suorum beneficiorum possit dotare, vid.d.gl.3.in fi.d.l.18.tit.16.par.6.
SORS & quando electio duobus legatarijs data est, & ipsi dissentiunt, an causa illa sorte dirimenda sit, vide glossi.l.26.per text. ibi. titulo.9. par.6.
SORTILEGIVM an sit crimen ecclesiasticum, vid.gl.fina.l.58.titulo.6. par.1.
SORDICES & alia quæ per aquam naturaliter fluentes adducuntur, & congregantur in aliquo fundo si ex hocvicini multum grauentur qui ad mutationem teneantur, vide glossam primam.l.15.titulo.23. partita tertia.
SPADO quis dicatur, & an ipse vel castratus possint matrimonium contrahere, vide glo.2.l.6.tit.2.par.4.
SPECIES derogat generi, & quando, vid.gl.4.col.11.in prin.l.6.tit.11. par.6.& gl.2.col.11.ad med.l.3.tit.13.par.6.
Species corrupta si cum incorrupta misceatur qualiter misces puniatur vide gl.l.4.per text.ibi.tit.7.par.7.
SPECTATIVA si detur ad officium vel beneficium non vacans, an & quando valeat, vide gl.5.l.13.tit.5.in par.5.
SPECTABILES personæ quæ dicantur, vide gl.2.l.3.titulo.14.partita quarta.
SPECIALITAS & quod specialiter iniungitur plus stringitur quam generaliter imperatur, vide gl.4.l.2.tit.18.par.3.
Specialitas etiam si inuoluatur cum generalitate eo non obstante literæ dicentur generales, vide gl.1.l.45.tit.18.par.3.
Specialitas si sequatur post generalitatem, an ei aliquid deroget, vel operetur, vide gl.1.l.3.per text.ibi.tit.10.par.6
SPECIALE MANDATVM requiritur ad hoc vt quis possit causam compromittere, vide gl.4.l.24.tit.4.par.3.
Speciale mandatum requiritur adhoc vt procurator possit petere restitutionem pro minori, vide gl.1.l.15.tit.5.par.3.
Sed an requiratur specificatio causæ, an vero sufficiat si generaliter detur mandatum ad petendam restitutionem, vide ibi.
Speciale mandatum an requiratur ad hoc vt procurator possit in iudicio confiteri, vide gl.1.l.1.tit.13.par.3.
Speciale mandatum requiritur in procuratore ad hoc vt aliquam rem vendere possit, vide gl.1.l.61.tit.18.par.3.
Et data sibi potestate vendendi data perconsequens videtur potestas recipiendi illius rei pretium siue solutionem, vide gl.2.ibi.
SPERNI an aliquando possit nuntiatio operis noui, & ea non obstante in opere procedere, vide gl.2 l.8.tit.32.par.3.
SPES recipiendi beneficium pro honesto seruitio non inducit simoniam vide gl 3.l.1.tit.17.par.1.
Spes quid sit, vide gl.2.d.7.tit.5 par.2.
Spes succedendi in maioria, an veniat in confiscatione bonorum & quando non, vide gl 20.col.2.in prin.l.2.tit.15.par.2.
Spes vsusfructus constituendi, an finiatur morte illius qui, &c. vid.glo.2. l.24.tit.31.par.1.
Spei certæ renuntiatio ista talis dicitur donatio, vid.gl.3.l.5.tit.11.par.4. in col 1.versi SECVNDO,&c.
Spes succedendi alteri dicitur spes,& an & quando talis spes legitima sit & ex quibus hoc ita esse intelligatur, & de iure nostro qualis dicatur esse iusta spes, vide glossam.l.13.tit.5.par.5.& glo.7.colum.2.l.19.tit.3 par.6.
Et quid videatur remittere ille qui in aliquo contractu remittit ius quod habet vel habere sperat, vid.d.gl.1.d.l.13.
Spes succedēdi alicui, an vendi possit consentiente illo cui succedere speratur, vide ibi gl.1.
Spes ad aliquod officium habendum quod aliquis possidet quando valeat vel non. vide ibi.gl.5.d.l.13.tit.5.par.5.
SPIRITVALIS FILIVS vid.in verbo, FILIVS SPIRITVALIS.
SPIRITVALIS CAVSA, vide in verbo. CAVSA SPIRITVALIS.
SPIRITVALE an impediatur propter scandalum, vid.gl.3.in med.l.50 tit.5.par.1.
Spiritualia in modum violentiæ possunt tractari coram iudicibus laicis vide glossam quartam.columna secunda.legis decimæ tertiæ.titul.13. par.1.
Spiritualia possunt de voluntate Papæ tractari coram laico etiam fœmina.vide ibi.
Spiritualia non debent committi meris legistis etiam vt sint assessores siue consiliarij, vide gl.3.l.2.tit.21.par.3.
Spiritualia an possint obligari seu pignori dari, vide glossas.l.3.titul.13. par.5.
SPOLIANS suum aduersarium litependente si appellauerit visus appellationi renuntiare, vide gl.5.l.26.tit.23.par.3.
Spolians si contra spoliantem agentem interdicto recuperandæ opponat exceptionem dominij an sit admittendus, vide gl.2.&.3.l.18.tit.10. par.7.per text.ibi.
Et quid si talis exceptio dominij nō ab ipso spoliatore sed a tertio apponatur, vide in.d.gl.3.d.l.18.
Spoliatio videtur esse probata si probata fuerit antiqua possessio, vi gla l.30.tit.2.par.3.
Spoliatus iudicis authoritate propter eius contumaciam an illi infratermino debito comparenti possit obijci quæstio dominij quam incontinenti missus probare vult si ipse antea præscripserat rem cum mala fide per.10.annos. vid.gl.7.l.21.tit.29.par.3.
Spoliatus intentans contra spoliatorem interdictum recuperandæ possessionis an renetatur per spoliatorem exceptione dominij cōtra eum opposita & quando, vide gl.2.&.3.l 17.per text.ibi.tit.10.pa.7.
Et quid si talis exceptio dominij non ab ipso spoliatore sed ab alio tertio opponatur. vid.d.gl.3.d.l.18.
Et de hac materia spoliationum, vi infra in verbo, VIS & inverbo, VIOLENTIA.
SPONSA per verba de præsenti si adulteretur punitur pœna mortis sec eus vero si fit sponsa de futuro, vid.gl.1 in fi.in proœ.tit.1.p.4.
Sponsa de futuro, an perductionem ad domum sponsi videatur velle cū eo contrahere de præsenti, vide gl.8.q.4.l.3.tit.1.par.4.
Sponsa cognita carnaliter ab sponso mediante ipsius violentia, an possit ingredi religionem, vide gl.10.l.4.tit.1.par.4.
Sponsa absentis si non expectato triennio contraxerit de licentia iudicis an arras sibi datas amittat, vide gl.3.l.8.tit.1.par.4.
Sponsa quantum tempus debeat virum vagabundum expectare, vid.d. glossam.3.
Sponsa de futuro si carnaliter ab ipso cognoscatur mediante ipsius violentia, an possint ingredi religionem per id illa sponsalia transeant in matrimonium præsumptiuum de præsenti, vide gl.9.ibi.
Sponsa violenter rapta & ab aliquo cognita non potest sponsum cōpellere, vt cum ea matrimonium contrahat, vide ibi.glos.12.per textum illum.
Sponsa de futuro si cum alio fornicetur (cum adhuc interim quod iudicium ecclesiæ sponsalia durent) verum si tūc sponsus illam carnaliter cognouerit illa sponsalia transeant in matrimonium de præsenti, vide gl.16.d.l.8.tit.1.par.4.
Sponsa de futuro si antequam cognoscatur carnaliter cōsiterit esse corruptam eum ante se virginem dixerit, an sponsus illam accipere teneatur, vide gl.6.l.10.tit.2.par.4.
Et quid si quis cum aliqua contraxit sub ea conditione, scilicet, si te virginem inuenero, vid.d.gl.6.d.l.10.
Sponsa si ante dies in quibus nuptiæ prohibentur fieri nuptiæ sit benedicta, an ab sponso possit debitum exigere post primam consummationem, vide gl.7.l.18.tit.2.par.4.
Sponsa an lucret donationem sibi per sponsum factam etiam si sit sponsa de præsenti, & an indubio donare videantur sponsus, vel ad vsum eius tum dare, vide gl.4.&.2.l.3.tit.11.par.4.
Et quid si sponsa sit iam cognita carnaliter, vel ad domum ducta, vi gl.5 ibidem.
Sponsa ab sponso traducta ad domum carnaliter cognita præsumitur, vide gl.5.d.l.3.tit.11.par.4.
Sponsa si post osculum ingrederetur religionem, an debeat restituere ibi ab sponso donata, & quæ, vide ibi.gl.6.
Sponsa si aliquid sponso donauerit ipsa mortua sponsus illa non lucratur etiam post osculum, & quare, vide ibi.gl.7.&.8.per text.ibi.
Sponsa quæ sponso dotem dedit si ab eo alatur, an ipse de æquitate facti suos fructus dotis, vel non. vide gl.2.l.28.tit.11.par.4.
Sponsam veterem præses provinciæ durante officio in vxorem ducere bene potest sed denouo aliquam suscipere non valet, vide glo.12.per text.ibi.l.2.tit.14.par.4.
Sponsa & si sponsæ ornamenta donentur per sponsum, an præsumatur donata, vel commodata, vide gl.1.l.3.tit.11.par.4.& gl.7.l.2.titu.2.in par.5.
Sponsa inops, an in bonis sponsi mortui aliquam partem habere debeat vide gl.2.l.7.tit.13.par.6.
Sponsa ex secundis nuptijs an possit esse tutrix filij sui, vel sic ratione tutelam amittat, vide glo.l.5.tit.16.par.6.
Sponsa an & quando nutriri & educari debeat in domum sponsi, vide gl.2 l.19.tit.16.par.6.
Sponsa de futuro an possit de adulterio accusari, & quid si matrimonium subsistere non potuerat, vide glo.2.l.1.tit.17.par.7.

Sponsi

Sponsa si per vim ab eius sponso rapiatur, an ipse in pœnam raptorum incidat, vide gl.5.l.3.per text.ibi.tit.20.par.7.
SPONSALIA & matrimonium differunt inter se & ideo si statutum de vno ex illis loquens ad alium non extenderetur quod ad nobiles quæstiones inducit gl.in proœ.tit.1.par.4.
Et an idem sit si contrahens sponsalia illa carnali copula consummauerit, vide ibi.
Sponsalia contracta a matre, an faciant illi perdere tutelam filij, vide ibi. colum.2.
Et an subijciatur pœnis authenticæ eisdem.C. de secundis nuptijs, vid.ibi idem.
Sponsalia de præsenti sunt illa quæ puniūtur pœna mortis propter adulterium, vid.d.gl.1.in fin.
Sponsalia an dicantur quando vnus dicit (promitto quod te desponsabo vide gl.in.l.1.tit.1.par.4.
Sponsalia licet non præcedant potest matrimonium contrahi, vid.gl.2. ibidem.
Sponsalia fieri possunt inter absentes mutua tamen promissione interueniente, vide gl.3.d.l.1.tit.1.par.4.
Sponsalia fieri possunt per stipulationem aliquando vero fiunt nudo pacto,& ad quid non adimplens obligetur, an ad interesse, vid.gl.2.d.2.tit.1.par.4.
Sponsalia fieri possunt multis modis de quibus per glos.d.l.2.per text. ibi.
Sponsalia in quibus iuramentum interuenit poterunt per ecclesiam iuuari, & illum per vim ad contrahendum compellere, vide gl.4.d.l.2. tit.1.par.4.
Sponsalia non dicuntur contracta per solam annulli immissionem si ex verbis de mente contrahendi aliter non constiterit, vide glossam.7. ibidem.
Sponsalia per verba de præsenti per quæ verba contrahi possint, & quid si verba sint obscura, vide glossam octauam. legis secundæ. titulo. 1. par.4.
Sponsalia an sint de præsenti si aliquis dicat promitto quod ab tunc te habebo pro legitima vxore si non adsit ibi verbum consentio, vi gl. 9.ibi.
Et quid si verba denotantia exequutionem adjiciantur sponsalibus de futuro, vid.d.gl.9.in med.
Et quid si futurè dicendo futuro quod non habeo aliam vxorem nisi te, an ex his verbis inducatur matrimonium de præsenti, vide ibi.
Et quid si diceret nolo aliam in vxorem nisi te, & alia, vide dict. glossam nonam.
Sponsalia quæ sunt per verba de præsenti in proprie sponsalia appellātur quod ad firmita est notandum, vide ibi.gl.10.
Sponsalia ante septennium non possunt contrahi neque adueniente pubertate erit matrimonium licet signa taciti consensus interuenerint, vide gl.3.d.l.3.tit.1.par.4.
Sponsalia de futuro non transeunt in matrimonium de præsenti aduenīente pubertate datoque osculo vel amplexu siue dona; siue alia interuenerint secus si ista interuenerint in sponsalibus contractis per verba de præsenti quia in matrimonium transeunt licet copula non adsit vide gl.5.d.l.4.
Sponsalia ab impubere contracta adueniente pubertate per quæ signa consentiri videantur, vide gl.7.ibi.
Sponsalia verum transeant in matrimonium de præsenti per carnis copulam, & an super hac præsumptione admittatur probatio sin contrarium, & an in foro conscientiæ interiori creditur dicendi non adfuisse consensum coniugalem ibi. vide gl.8.l.3.tit.1.par.4.
Et quid si secreta confessione dicat se dubitare quo animo, & affectu illa cognouerit quid tunc sit agendum, vide ibi.
Sponsalia de futuro, an transeant in matrimonium a canone præsumpti si sponsus timore mortis coactus sponsam de futuro carnaliter cognoscat, vid.d.gl.8.in.2.q.
Sponsalia de futuro, an transeant in matrimonium si sponsus sponsa præsente, & consentiente dicat se per coitum nolle matrimonio consentire vide.ibi.in.q.3.
Sponsalia de futuro, an & quando transeant in matrimonium de præsenti per ductionem sponsæ addomum sponsi, vide ibi.in.q.4.
Sponsalia inter minores contracta quæ iuris interpretatione sunt de futuro, an adhoc vt transeant in matrimonium de præsenti per copulam an illa aduliter desideretur, an vero nisus tantum ad eam sufficiat, vide gl.9.d.l.3.tit.1.par.4.
Et quid si nisus ad copulam esse prope perfectam ætatem quando sponsalia sunt de futuro iuris interpretatione, vide ibi.
Et an tunc sufficiat consensus præsumptus circa finem.14.anni, & quid si coarctatio complexus, & oscula interuerint, ante perfectam ætatem, vide ibidem.
Sponsalia contracta ante septennium cum illi proximus sit, & discretio suppleat ætati, an teneant, vide gl.1.l.6.ibi.
Sponsalia siue sint iurata siue non ecclesia compellit matrimonium contrahere sed non ita studiose si iuramentum non adfuit, vi.gl.1.l.7.tit.1 par.4.
Sponsalia secunda si sint de præsenti soluuntur prima de futuro, vi.gl.4. d.l.7.cum aliis gl.ibi.ante eodem tibus.
Sponsalia de futuro dissoluuntur in multis casibus, & ex multis causis quando ipso iure quandoque aliter, vid.omnes gl.18 per text.ibi.tit.1. par.4.
Et in sponsalibus inest tacita conditio si alter coniungum in legem coniugij non peccauerit, vide gl.6.d.l.8.
Sponsalia de futuro transeunt in matrimonium præsumptiuum de præsenti per carnis copulam, vide gl.9.l.8.tit.1.par.4.
Et quid si sponsalia contrahantur inter tam puberem, & minorem si pubes postea noluerit contrahere, & minor adueniente pubertate sic, vi. gl.14.d.l.8.
Et an sit distinguendum, an iste maior qui dissentit contraxerit sponsalia de præsenti ante quam alter ad pubertatem accesisset, vel post, & an idem sit in vtroque casu, vide gl.15.d.l.8.
Sponsalia de futuro, an transeant in matrimonium si sponsus carnaliter eam cognouerit postea quam ipsa cum alio fuit fornicata si adhuc iudicium ecclesiæ non interuenerit cum interim sponsalia semper durent vide gl.16.l.8.tit.1.par.4.
Et an idem sit in aliis pluribus casibus in gl.d.l.8 positis ex quibus matrimonium impeditur, vide ibi.
Sponsalia contracta de futuro cum duabus siue sorores sint, siue nō transeunt in matrimonium præsumptum si vna ex eis carnaliter agnoscatur, vide gl.6.l.9.tit.1.par.4.
Quod tamen limitatur duabus modis de quibus per tam.d.glos.6.post medium.
Sponsalia facta per patrem non tenent filio dissentiente, & si filij sint præsentes neque contradicant sponsalibus contractis per patrem tenent sponsalia, vide gl.2.l.10.ibi.
Et idem est si fuerunt absentes & ignorantes & postea tacite ratificauerunt quod est speciale in patre secus in tutore, vel alio, vide ibi.
Sponsalia etiam de futuro debent in eis fieri publica denūciatio, vt matrimonium clandestinum esse non videatur, & fiet in ecclesia, vid.glos.5. &.6.l.1.tit.2.par.4.
Sponsalia de futuro si sint iurata, an ad vnius dictum fieri impediantur, vide gl.3.l.18.tit.9.par.4.
Et an dissoluantur si transierint in matrimonium si in contrarium adsit vnus testis simul cum fama, vide gl.4.ibi.
Sponsalia si contrahantur per matrem habentem tutelam filij sui, an per hoc priuetur tutela, vide gl.1.l.5 tit.16 par.6.
SPONSALITIA LARGITAS quæ sit, & si ab sponso sponsæ mittatur, an in dubio donare videatur, vel ad vsum tantum missa, vide glos. t. per text.ibi.tit.11.par.4.
Et quid si talis donatio fiat sponsæ de præsenti, & quid inodie per.ll.Tauri, vide gl.2.ibi.
Et quid si ipse aliqua donauerit consumato iam matrimonio. vel ipsa ducta ad domum. vide ibi gl.5.
Et quid in donatione facta ab sponsa sponso etiam post osculum, vi. glo. 7.&.8.ibi.per illum tex.
SPONSOR quis dicatur, & in quo differat a fidefussore, vi.gl.3.l.1.tit.12 par.5.
SPONSVS de præsenti potest sponsam defendere in iudicio etiam sine mandato, vide gl.2.l.10.tit 5.par.3.
Sponsus per verba de præsenti qualiter agat contra sponsam quæ adulterium commisit, vide gl.1.in fi.in proœ.tit.1.par.4.
Sponsus si sponsam de futuro carnaliter cognouerit, an per hoc sponsalia transeant in matrimonium de præsenti si ipse ad hoc fuerit coactus vide gl.8.col.2.l.3.ibi.in.q.2.
Sponsus si carnaliter sponsam de futuro cognouerit præsumitur affectu vxorio eam cognouisse, vide ibi.
Et quid si sponsus sponsa præsente protestetur se nolle per coitum matrimonio consentire, an illud matrimonium præsumatur, vide ibidem in quæst.3.
Sponsus quia adduxit sponsam ad ipsius domum an & quando illa sponsalia de futuro transeant in matrimonium de præsenti, vi.ibi.in.q.4. d.gl.8.col.2.
Sponsus si violenter sponsam carnaliter cognouerit, an hoc non obstante ipsa religionem intrare possit, vide glossam decimam, l.4.titulo.1. par.4.
Sponsus si noluerit matrimonium cōrahere quam possit excusationem iustam dare vt ad hoc non compellatur, vide glossam secundam.l.7. ibidem.
Sponsus ad matrimonium contrahendum compellendus non est quādo ex coniecturis graue damnum speratur, vi.gl.3.d.l.7.tit.1.par.4.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Sponsus per verba de futuro si per verba de præsenti contrahat postea ad primam redire non tenetur, vide gl.4.ibi.cum aglosis antecedentibus.
Sponsa vagans si ignoretur, & vbi sit, an & quando eius sponsa possit cũ alio contrahere, & quod tempus debeat expectare, vide gl.2. & 3.l.8. in fine.
Sponsus matrimonium contrahere cum sponsa non tenetur quando vio lenter rapta & cognita fuit ab alio, vide gl.12.l.8. per tex.ibi.titu.1.in par.4.
Sponsus si cognoscit carnaliter sponsam de futuro post quam ipsa cum alio fornicata fuit cum adhuc duret sponsalia interim quod iudicium ecclesiæ non interuenit, an per hoc illa transeant in matrimonium de præsenti, vide gl.16.l.8.tit.1.par.4.
Sponsus qui per verba de futuro cum duabus contraxit si vnam carnaliter cognoscat visus est consentire in matrimonio, vide gl.6.l.9.titul.1 par.4.
Sponsus an cum sponsa cõtrahere teneatur si ante copulam fuit detectum quod non erat virgo, vide gl.6.l.10.tit.2.par.4.
Et an valeat matrimonium sub conditione, scilicet, si te virginem inuenero, vide ibi.
Sponsus si mittat aliquid sponsæ, an donare videatur in dubio, vel ad vsum tantum fuisse sponsæ missa, vide glossam primam.l.3.titulo.11. par.4.
Et quid si sponsus donet aliquid sponsæ de præsenti, an teneat talis donatio, & quid hodie, vide ibi.gl.2.
Et quid si ipse ille aliquid donat consumato iam matrimonio, vel ipsa iã ducta ad domum, vide ibi.gl.5.
Sponsus si sponsam ad domum traduxerit præsumitur copula, vid.gl.5. d.l.1.tit.11.par.4.
Sponsus mortua sponsa non lucratur ab ipsa sibi donata etiam post osculum secus e contra, vide glossam septimam, & 8.ibidem per illum textum.
Sponsus si ante nuptias sponsam aleret, an faciat suos fructus rei dotalis de æquitate, vide gl.2.l.28.tit.11.par.4.
Sponsi nullus est luctus, & ideo mulier annum luctus habere non tenetur vide gl.7.per tex.ibi.l.3.tit.12.par.4.
Sponsus si sponsæ ornamenta miserit, an commodasse, vel donasse videatur, vide gl.7.l.2.tit.2.par.5.& gl.1.l.4.tit.11.par.4.
Sponsus an in bonis suæ sponsæ partem habere debeat si post eius mortem nops remanserit, vide gl.2.l.7.tit.13.par.6.
Sponsus an de adulterio sponsam de futuro accusare possit, & quid si matrimonium esse non poterat inter eos, vide gl.2.l.7.tit.17.par.7.
Et an stantibus sponsalibus sponsus possit sponsam iure mariti accusare vide ibi.
Sponsus si per vim rapiat sponsam, an in raptorum pœnam incidat, vide gl.5.l.3. per tex.ibi.tit.20.par.7.
SPONSANEVS consensus vide in verbo, CONSENSVS.
SPORTVLAE maiores solui debent ab vniuersitate quando litigat quam ab alio, vide gl.4.l.46.tit.18.par.3.
SPVRIVS an admittatur ad maioriam a patre suo factam credendo illum fore legitimum, vide gl.10.col.4.in prin.l.2.tit.15.par.2.
Spurii an admittantur in feudi successione, vide gl.6.l.68.tit.18.partita tertia.
Spurius bene admittitur ad vindicandam iniuriam factam cognationi, vide gl.6.l.6.tit.21.par.3.
Spurii a patre alii non debẽt de iure ciuili, & Regio seu tamẽ est de æquitate canonica, vide gl.11.per tex.ibi.l.3.tit.14.par.4.
Spurius istud est verbum generale extendens se ad quoscunque natos ex damnato coitu & quare sic dicatur, vide gl.6.l.1.tit.15.par.4.
Spurii an comprehendãtur appellatione filiorum, & quid de naturalibus filijs, & an natus ex concubina, & clerico in minoribus constituto dicatur spurius, vide ibi.
Et nati ex personis inter quas prohibetur concubitus licet non matrimonium, tu spurij esse dicantur, vide dictam glossam.6.l.primæ.titul.15. par.4.
Et casus in quo filius censetur sine patre, & neque dicitur spurius neque legitimus, vide per.d.gl.6.l.1. tit.15.par.4.
Spurius filius an ad dignitates ecclesiasticas sine dispensatione etiã quando alij legitimi deficiũt, an admittatur, & an tunc necessaria sit dispensatio, & quid si adhoc sint per principem privilegiati, vid.gl.2.l.2.tit.13.& gl.2.l.3.per tex.ibi.tit.15.par.4.
Spurius filius an possit a principe legitimari, & an in legitimatione debeat apponi clausula nõ obstante, & an qualitas spurietatis exprimẽda sit in impetratione legitimationis, vide gl.8.l.4.tit.15.par.4.
Spurius non debet vocari legitimatus iam per principem, vide glo.15.in prin.l.4.tit.15.par.4.
Spurij indigni sunt principis clementia neque legitimari possunt per oblationem parentum, vide gl.1.per tex.ibi.l.5.tit.15.par.4.
Spurij ab omni beneficio excluduntur neque possunt legitimari in patris testamento sicuti possunt naturales, vid.gl.1.&2.per text.ibi.l.1. tit.15.par.4.
Spurij filij an a parentibus debeant alimentari, & an a patre clerico ex fructibus sui beneficij filius spurius alimentari possit, vid.gl.1.l.2.tit.13. par.4.
Spurius an a patre, an vero a matre ali debeat, vel communibus expẽsis, vide gl.1.l.3.tit.19.par.4.
Spurius filius an ab ascendentibus suis per virilem sexum ali debeat, vide gl.5.l.5.tit.19.par.4.
Et an a matre vel ab earum ascendentibus per sexum fœmineum, vide ibi.gl.6.
Spurius filius an teneantur patrem vel matrem alere, & an teneatur matrem dotare si illa inuenis sit, vid.d.gl.6.
Spurius an possit succedere in emphyteosi si de hoc fuit a principio factum pactum, vide glo.6.l.28.tit.8.par.5.& gl.1.l.29.tit.11.par.5.
Spurius si per statutum habilitetur ad succedendum, an tale statutum valeat, vide gl.6, in med.d.l.28.
Et quid si princeps in hoc fecerit constitutionem generalem, an conficiu tio teneat, vide ibi.
Spurius an possit a patre, vel ab alio extraneo hæres instituj, vid.gl.11. &.12.l.4.tit.3.par.6.
Et quid in adulterino, & quando possit aliquid relinqui filio spurio, vide gl.12.ibi.& gl.1.10.&.11.tit.13.par.6.
Spurius filius an a patre institui possit cum capax erit, vid.gl.7.l.19.tit.3. par.6.
Et an interim quod est capax debeat habere bonorum possessionem tanquam institutus sub conditione, & possit bona administrare tanquã curator, vide ibi.
Spurius a patre in maioria institui non potest cum legitimabitur, vid.d. gl.7.col.2.post med.
Spurius filius an hæreditatis restitutionem impediat quandoquis fuit instutus sub conditione scilicet, si sine liberis decesserit, vid.glo.4.&.8. l.10.tit.4.par.6.
Spurius filius si alteri testatoris filio fuerit substitutus vulgariter, an tũc talis substitutio vulgaris expressa contineat pupillarem tacitam, vid. gl.19.l.5.tit.5.par.6.
Spurius filius si a patre instituatur hæres, vel hæreditatem exhideicommisso habeat, an illa ab eo tolli possit, & etiam ab hærede grauato restituere, & quando, & ex quibus in hoc perpendatur quod fraus intervenit, vide glo.1.8.tit.7.par.6 præcipue gl.21.22.&.24.cum aliis ibi.
Et an illa hæreditas applicetur fisco vel cui, vid.ibi.glossam.22.cum aliis ibidem.
Et an sit aliquis modus relinquendi aliquid filio spurio, vid.d.gl.22.
Et an tunc hæres teneatur in conscientia illam spurio, vel fisco restituere vel sibi retinere, vid.d.gl.24.
Et an spurius si sibi talia bona restituantur ab hærede possit illa retinere in foro conscientiæ, vid.d.gl.24.
Spurius an cum bona conscientia possit retinere res sibi a patre donatas, vel relictas, vid.d.gl.24.col.1.in med.
Et an pater possit facere maioriam in filium spurium stantibus legitimis quando habuit a Rege licentiam faciendi maioriam in filium quem veller, vide gl.3.col.2.q.27.l.32.tit.9.par.6.
Spurius an possit ex principis dispensatione ad maioriam admitti etiam stantibus legitimis eis tantum modo legitima relicta, & quando, vid. d.gl.3.d.l.32.col.2.q 8.&.q.12.
Spurij cum legitimis non succedunt & de ratione exclusionis, vid.d.gl.3. col.q 8.d.l.32.tit.9.par.6.
Spurij an alijs deficientibus ex Regis facultate ad maioriam admitti possint, & an ad honores admittantur, vid.d.gl.3.col.5.in prin.
Et quid si facta sit maioria in filium spurium credendo illum legitimum an valeat maioria, vide ibi.in col.6.q.9.
Spurius an possit institui ad maioriam quando facultas fuit alicui data libera, & vt faciat prout voluerit, vid.d.gl.2.d.l.32.in col.10.q.20.
Spurius filius quis dicatur, & quare sic cognominetur, vide gl.9.l.11 per tex.ibi.tit.13.par.6.
De hoc, vide supra in verbo, FILIVS SPVRIVS.
STABVLARII vnde dicantur, & in quo differant a balneatoribus, & de qua culpa teneantur, vide glossam.2.&.4.l.26.titulo octauo, partita quinta.
Stabularij an de necessitate teneantur hospites recipere, & quando, vid. d.gl.4.d.l.26.
Et an sint necessarij testes ad probandum quod hospes illi aliquid seruandum dederit, vid.ibi.gl.5.
Stabularij communiter sunt homines rapaces, & vulgares, vide ibidem glossam 6.
Et quid si amicus receperit amicum, an in eodem quod in stabulario dicendum est, vide ibi.gl.7.

Stabularij

Stabularij de qua culpa teneantur, vide glossam quartam.&.9. cum aliis ibidem.d.l.26.
Stabularij quando teneantur de facto viatorum, & quando de furto vel facto suorum, vide ibi.gl.10.
Stabularij an liberentur a custodia per solam clauium traditionem alio modo dicto, & an tunc teneatur de læuissima culpa, vide gloss.12.l.26. per.d.tit.8.par.5.
Stabularij si male tractauerint peregrinos qua pœna feriantur, & an a iure ecclesiastico, vide gl.3.l.27.ibidem.
Stabularij, vide de hoc in verbo HOSPITES.
STATVENTES contra ecclesiam seu ecclesiasticas personas ita ve aliquod eis inde præiudicium generetur qua pœna feriantur, vide gl.21 legis decimænonæ.titulo nono, partita prima. vide de hoc in verbo, STATVTA.
STATVTA a quibus fieri possint, & a quibus leges, vide gl.1.l.12.tit.1. par.1.
Statuta fieri possunt a populo etiam iurisdictione carente vide ibidem.
Statuta siue ordinationes populorum fieri possunt sine superioris authoritate, vide ibidem.
Statuta cum pœna contrauenientium fieri non possunt nisi ab habente iurisdictionem quod limitat tribus modis, de quibus per gl.1.d.l.12. tit.1.par.1.
Statutum factum per illum qui iurisdictione caret in concernentibus administrationem rerum suarum an valeat sine principis authoritate, vide ibidem.
Statutum factum cum principis authoritate potest per cõdentes tolli eo in consulto, vid.d.glo.1.in medio.
Statutum per aliquos factum contra leges iuris communis an valeat, vide dict.am glossam primam ad finem.
Statuta fieri possunt a magistratibus temporalibus in concernentibus suum officium pro tempore illo & ex causa. vide glos.2.l.12.titulo.1. par.1.
Statuere non possunt magistratus perpetui contra ius, vide dict. glos.2. in medio.
Statuta municipiorum debent approbari per communem ciuitatis, vid. glossam tertiam columna decimatertia dictæ legis duodecimæ.tit.1. par.1.
Statutum an liget ciues alterius ciuitatis si illi habeant possessiones in eo vbi fit statutum, vide glossam magnam legis decimæquintæ.tit.1. par.1.
Statutum vtrum liget forenses, & in quibus, & quando, vide ibidem in fine.
Statutum contra personas & res ecclesiasticas ex quo ecclesiæ damnum sequitur non valet, vide glo.2.l.19.tit.9.par.1.
Statutum an fieri possit super taxatione arborum vel vestium tempore mortis alicuius, vide glo.8.l.12.tit.13.par.1.
Statuta laicorum non possunt infringere laudabilem consuetudinem alicuius clericis vel ecclesiæ dandi, vide glossam secundam.l.10.titul.17. par.1.
Statutum laicorum de reuocanda eleemosyna an valeat vel non, vide ibidem.
Statuta bonorum seu dominorum terrarum in aliquo præiudicare non possunt iuri communi vel antiquæ consuetudini, vide gl.1.d.l.22.tit.13. par.2.
Statutum inualidans actum si dubitetur an statutum præcesserit actum an e contra cui incumbat probatio, vide glossam.2.legis.1.titulo.14. par.3.
Statutum loquens de vxore non habet locum in sponsa etiam per verba de præsenti, vide glo.10.l.2.tit.1.par.4.
Statutum laicorum ponens pœnam contrahentibus in quarto gradu secundum quam computationem ciuilem vel canonicam istud intelligi debeat, vide glo.4.l.3.tit.6 par.4.
Statuta in donatione propter nuptias an habeant locum in datione arrarum, vide gl.4.d.l.1.tit.11.par.4.
Statuta loci contra eius matrimonij vel alterius loci quæ obseruãda sint ibi vero non, vide gl.1.l.24.tit.11.par.4.
Statuta locorum filios legitimos non possunt facere si non interueniat patrum matrimonium & legitimum, vide glossam.2.l.2. titulo.15. par.4.
Statutum loquens de filijs an comprehendat adoptiuos, vi.gl.1.in prooemio.tit.16.par.4.
Statutum in morte naturali an habeat locum in morte ciuili, vide gloss.1. l.3.tit.18.par.4.
Statuta facta contra concubinas clericorum debent intelligi de publicis tantum, vide gl.5.in fin.l.3.tit.21.par.4.
Statuta an fieri possint a dominis terrarum sine populi consensu, vi.gl.5 tit.1.par.2.
Statutum in Rege & eius vxore habet locum in filio eius primogenito, & eius vxore & filijs, vide gl.2.l.1.tit.15.part.2.
Statutum permittens in testibus posse cogi ad causas ciuiles siue criminalibus an valeat, vide glossam septimam legis.34. titul.2. par.3.
Statutum principis an possit limitare ius diuinum, vide gl.1.l.19.tit.18. par.3.
Statutum loquens in infirmitate locum gabet in sene qui pro infirmo reputatur, vide glo.2.l.4.tit.18.par.3.
Statutum quod est contra ius commune an recipiat extensionem a casu in casum seu extensionem passiue, vide glossam primam legis quartæ.tit.24. par.3.
Statutum an aliquid operetur quando vult quod possit currere præscriptio cum mala fide, vide glo.2.l.21.tit.29.par.3.
Statutum loquens de possessione an possit intelligi & extendi ad quasi possessionem, vide gl.4.l.1.tit.30.par.3.
Statutum permittens acquiri possessionem sine corporali apprehensione an teneat, vide gl.2.l.6.tit.30.in par.3.
Statutum modo altitudinis ædificiorum taxare potest, vide glos.4.l.25 tit.32.par.3.
Statutum loquens in sponsalibus ad matrimonia se non extendit quod ad plura inducit, gl.1.in prooemio.tit.1.par.4.
Statutum non punit malefactum nisi, & quare, vide dict.gl.1.col.2.in principio.
Statutum laicorum per quod pœnas matrimonio clandestino imponit an debeat & possit valere, vide gl.2.l.5.tit.3 par.4.
Statuta generaliter loquentia non intelliguntur loqui in causa doris in dotis præiudicium, vide gl.3.l.3.tit.5.par.5.
Statutum disponens quod non liceat rem vendere extraneo nisi prius requisito consorte an valeat, vide gl.6.l.55.tit.5.par.5
Statuta pœnalia an fieri possint a prioribus & consulibus mercatorum, vide gl.1.prooe.tit.7.in par.5.
Statutum per quod filij bastardi & spurij habilitantur ad succedendum an valeat, vide glossam.6.in medio.l.28.tit.8.par.5.& gl.1.l.29.tit.11. par.5.
Et quid si hoc caueatur constitutionem generalem principis, an talis cõstitutio valeat, vid.d.gl.6.
Statuta statuta peccati an possint per Episcopum annullari, vid.d.gl.6. ad finem.
Statutum collegij quod in eis homines rixosi non admittantur valet, vide gl.2.l.14.tit.10.par.5.
Et illud quod per pactum fieri non potest neque per statutum, vid.gl.9. in fine.l.28.tit.11 par.5.
Et non potest firmari per statutum illud quod est contra bonos mores, vid. gl.9.in fine.
Et damnatur omne statutum per quod datur fauor exactionis furatum vide gl.1.l.22.tit.12.par.5.
Statutum loquens in pignore an extendatur ad hypothecam, vide gl.1. l.1.tit.11.par.5.
Statuta, & an per statutum possit legi derogari, vide glos.4.l.14.titul.1. par.6.
Et an per statutum possit legitima filio debita tolli vel minui, & quid si alias habeat vide se alat, vide glossam tertiam legis secundæ primæ.titul.5. par.2.
Statutum excludens fœminas a successione in maioribus an sit odiosum vel non, & de hoc vide plura per gl.2.l.3.tit.13.par.6.
Statuta requirunt casum verum non fictum, vide glossam.4.d.2.titul.31. par.7.
STATVS & an possit quis in duplici statu constitui, vid.gl.4.l.93.tit.18 par.3.
Status alicuius si mutetur an & quando per hoc impediatur nouatio obligationis conditionalis, vide gl.9.l.15.tit.14.par.5.
Status alicuius si mutetur an per hoc eius testamentum irritetur, & quid si in melius mutetur, vide glossam secundam & quartam.l.18.titulo.1. par.6.
Et si minor mutat suum statum an aduersus talem mutationem restitui possit, vide gl.1.l.5.per tex.ibi.tit.19.par.6.
STELLIONATVS crimen, vide in verbo CRIMEN.
STERILES bene possunt matrimonium contrahere, & qua ratione, vide gl.4.l.2.tit.8.par.4.
STERILITAS in quo differat ab exiguitate, vide gloss.8.le.22.titulo.8. par.5.
Sterilitas an & quando faciat & inducat remissionem mercedis colonus fructus non collegerit exfundo de qua istud fit intelligendum, & qualiter, & quomodo procedat, vide glossas dictæ legis.22.per illum tex.ibi.
Sterilitas non liberat conductorem quando ipse non soluebat decimas, vi le gl.10.d.l.22.tit.8.par.5.
Et quid si in vno anno adfit sterilitas in præcedenti vero vel sequenti

Universidad de Deusto
Biblioteca

uerit vberras, vide gl.2.l.23.tit.8.par.5.
STILLICIDIVM licet cadat in publico iuxta consuetudinem communem debet tamen fieri sine præiudicio domus vicini, vid.glo.3.l.12.tit.32.par.3.
Stillicidium meum si cadat in solo vel in domo alterius, an ille illam elevare possit altius, vide gl.3.l.25.tit.32.in par.3.
STILVS curiæ & etiam tabellionis, inspicitur semper in verificationē literarum, vide gl.2.l.4.tit.20.in par.3.
Stilus an possit iudici per magistratus in derogationem iuris communis vide gl.9.col.2, in fi.l.9.tit.28.par.3.
STIPVLATIONIS prætoriæ exigunt fideiussores, glo.8.l.10.titulo.5.par.3.
Stipulatio tacita semper esse fingitur in dote, vide glo.1.l.30.titulo.11.par.4.
Stipulatio expressa si intercesserit tempore constitutionis dotis, an tunc ad restitutionem faciendam annus dari debeat, vide glo.3.l.31.titul.11.part.4.
Stipulatio, & an per stipulationem pœnalem nouetur actio ex vēdito ad reuendendum, vide glossam quintam legis.42. titulo quinto. partita quinta.
Stipulatio an tollat ius pœnitendi ei qui ex sua parte adimpleuit altero non adimplente, vide glo.1.l.3.tit.6.par.5.
Stipulatio requirit consensum neque verba tantum sufficiunt sine eo, vide gl.1.l.1.per tex.ibi.tit.11.par.5.
Stipulatio ad hoc vt valeat requirit quod sit rei promissæ certitudo, vide ibi.gl.2.
Stipulatio propter necessitatem inuenta fuit, & pro qua, & quid hodie de iure regni an sit necessaria, vide glossam tertiam, dictæ, l.1.titul.11.par.3.
Stipulatio si interueniat in contractu innominato, an ante implemētum ex parte sua oriatur actio, vid.d.gl.3.ad med.
Et an hodie stante lege ordinamenti ex nuda pollicitatione seu promissione alicuius non acceptata per alterum sed facta inter absentes oriatur actio seu obligatio, vid.d.gl 1.d.l.1.
Et quare in stipulatione interrogatio debeat præcedere responsionem, vide ibi.gl.5.
Stipulatio fieri potest per interpretem, & quando, & an vnus tantum sufficiat, vide gl.8.ibi.
Stipulatio an vitietur propter magnum interuallum seu propter extraneā verba interposita, & quid hodie iure regni, vide gl.1.l.2.ibi.
Et ad validitatem stipulationis requiritur quod responsio fiat sine suspitione voluntatis, vide gl.3.ibi.
Stipulatio an valeat si quis respondet inclinando caput versus pectus, & quid hodie iure regni, vide gl.4.l.2.ibi.tit.11.par.5.
Et an & quando mutus possit stipulatione obligari & illam facere. vide gl.5.d.l.1.
Stipulatio an fieri possit inter absentes per nuntium vel per epistolam & pro quibus debitis sic, vide gl.3.ibi.
Stipulatio quando vitietur propter impersonalitatem, quando vero nō vide gl.7.d.l.1.
Et an domenes infans vel minor obligetur stipulatione, vide gl.1.2.&.3.l.4.ibi.
Stipulatio a prodigo facta an teneat si fiat sine curatoris authoritate, & an sufficiat dare ibi curatorem licet ei non sit interdicta bonorum administratio, vide gl.4.l.5.tit.11.par.5.
Et an detur restitutio in integrum prodigo vel eius curatori ad alienata ante interdictionem, vid.d.gl.4.
Et quid si prodigus iuret stipulationem adimplere, vide ibidem glossam quintam.
Et an possit quis alteri stipulari & quid si hoc caueatur fieri posse per legē municipalem, vide glossam primam cum alijs ibi.l.7.titul.vndecimo par.5.
Stipulatio concepta in persona duorum alternatiue, an valeat si cuiuslibet eorum possit acquiri, vide ibi.gl.2.in prin.
Et an notarius possit stipulari in iudicialibus vel extraiudicialibus vt publica persona, vide gl.8.d.l.7.tit.11.par.5.
Stipulatio an fieri possit per procuratorem, & qualiter domino detur actio quando ipse stipulatus fuit, vide gl.4.l.8.ibi.
Stipulatio facta alieni an valeat, & quare non, & quid iure hodierno, vide gl.1.&.2.l.11.tit.11.par.5.
Stipulatio in diem quæ dicatur, & an ex tali promissione statim oriatur ciuilis & naturalis obligatio licet effectus exactionis suspendatur, vide gl.2.l.12.ibidem.
Stipulatio conditionalis an transmittatur ad hæredes si promittens moriatur ante implementum conditionis, & quid si ante euentum conditionis fiat traditio ex contractu conditionali, an tunc transeat dominium & vsucapiendi conditio, vide ibi.gl.5.
Stipulatio si succedat loco alterius promissionis vel obligationis non transmissibilis an transmittatur ad hæredes, vide ibi.
Et quid si per stipulationem incerto loco soluere promisit si nolit a quo iudice compelli possit, vide gl.4.l.13.tit.11.par.5.
Et quid si reus promisit soluere hispali & non soluit an eius fideiussor possit conueniri in loco domicilij rei principalis, vide ibi.
Et quid si cum ille qui soluere promisit illud fecit & tunc ei damna fuerunt petita, an sibi postea peti possint, vide gl.6.ibi.
Et quid si per protestationem dixit quod remaneat sibi salua petitio interesse, vide ibi.
Stipulatio an transmittatur contra hæredes vel in hæredes siue consistat in dando siue in faciendo, vide gl.1.l.14.tit.11.par.5.
Et qui per stipulationem promisit soluere in omnibus annis vel in quolibet anno quando ad præstationem teneatur, vide gl.2.l.15.ibi.
Et an annus intelligatur a die promissionis, vide ibi.gl.3.
Et quid si promisit alicui dare in omnibus annis, an videatur promittere quod dabit in quolibet anno vel semel tantum dare in vita sua, vide ibi.gl.4.
Et an quando semel debetur possit simul peti vel minuatim, vide dictam glossam 4.
Et an ad hoc vt possit agi ex pœnali stipulatione exigatur quod lis cōtestetur super prima pactione vel sufficiat extrajudicialis interpellatio, vide gl.7.d.l.15.tit.11.par 5.
Stipulatio pœnalis an nouet primam obligationem, vide ibi.in fi.
Stipulatio facta sub conditione & in diem an si conditione adimpleatur dies spectari debeat, vide gl.1.l.17.tit.11.par.5.
Stipulatio facta sub impossibili conditione an vitiet contractum, & quid si conditio sit negatiue posita, vide gl.2.d.l.17.
Stipulatio pure facta dicitur quando sit sub conditione quæ omnino extitura est, vide ibi.gl.3.
Et quid si res per stipulationem promissa pereat siue in genere siue in specie sit promissa an liberetur promissor, vide gl.1.cum alijs ibi.l.18.tit.11.par.5.
Stipulatio circa fructus nascituros vel partus ancillæ facta an valeat, vide gl.1.20.per tex.ibi.tit.11.par.5.
Et quando talis fructus vel partus dari debeant per promittentem, vide ibi gl.3.
Stipulatio an teneat quando quis promisit rem sacram vel hominē Christianum tradere vel dare. vide glossam primam, &.2.legis.22.titu.11.par.5.
Stipulatio an vitietur ex diuersitate responsionis ad interrogationem & quid hodie iure regni, vide gl..5.l.26.ibi.&gl.3.l.27.per tex.ibi.tit.11.par.5.
Stipulatio per metum facta & confirmata iuramento an valeat, vi.gl.4.l.28.tit.11.par.5.
Stipulatio facta in reddendo plus quam aliquis recepit an & quando valeat, vide gl.2.l.31.tit.11.par.5.
Et quid si plus stipularetur sub nomine interesse vel interusurio pecuniq; qua ad tempus caret, vide ibi.
Stipulatio inter aliquos facta de futura successione ipsorum, an & quando valeat, vide gl.1.cum alijs ibi.l.33.tit.11.par.5.
Stipulatio pœnalis an nouet primam obligationem & ste permittente sub pœna illam soluendo a promisso liberetur, vide gl.1.d.34.tit.11.part.5.
Stipulationes iudiciales & conuentionales in quo differant, vi.gl.4.l.37. per tex.ibi.tit.11.par.5.
Et an sit distinguendum, an in obligatione sit datio speciei vel factum, vide ibidem.
Et in quibus stipulationibus difficultas impediat moræ & pœnæ commissionem, vid.d.gl.4.
Et an stipulatus sibi pœnam dari videatur illud in fraudem vsurarum facere & ex quibus hoc perpendatur, vide glossam.2.&.3.l.40.titul.11.par.5.
Stipulatio an sit necessaria ad obligandum fideiussorem, & quid hodie iure ordinamenti, vide gl.1.l.6.tit.11.par.5.
STRICTVS voto illud faciens an plus mereatur quam non strictus illud etiam faciens, vide gl.1.in procœ.tit.8.par.1.
Stricti ad alicuius castri custodiam si illo dirupto alibi ædificetur an illic custodire teneantur, vide glossam quartam.in princip.legis.26.tit.31.par.3.
STVDERE vtrum liceat in festiuitatibus, & quando, vid.gl.1.l.1.tit.23.par.1.
Et an aliquod opus seruile necessitate instante vel pro amico, vide ibid.
STVDIA sine remuneratione torpescunt, vide glossam.1.l.3.titulo.1.par.1.
Studia potius conueniunt diuitibus quam pauperibus sed hoc sit contra vide gl.5.l.2.tit.7.par.2.
Studia debent esse in minoribus.25.annis, nam in excedentibus ætatem illam studia non bene cadunt, vide glossam secundam.l.4.titulo.7.par.2.

studia generalia quæ sint, & quid habere debeant, & cuius authoritate fiant, vide gl.1.&.2.per tex.ibi.l.1.tit.31.par.2.
Studibi fieri debeant, vide gl.1 per tex ibi.l.2.tit.31.part.2.
STVLTVS pœna aliquando efficitur sapiens, vide glo.1.l.fin.titulo.1.par.1.
Stultitiam tacendo suam stultitiam abscondet vide glossam.2.l.5.titulo.4.par.2.
Stultitia quid sit, & in quo differat a fatuo, vid.glossam.5.leg.13.titulo.1.par.6.
Stultus si delinquat an accusari & puniri possit, vid.gl.8.&.9.l.9.per tex.ibi tit.1.par.7.
STVPRVM cōmittitur cum virgine neque cum ea tenet concubina tus, vide gl.4.per tex.ibi.l.2.tit.14.par.4.
Stuprum quale sit punibile vel non in quocunque committente, vi.gl.5.l.11.tit.13.par.7.
Stuprum per vim volentis committere stuprum si ab aliquo occidatur ille sit puniendus, vide gl.1.l.3.tit.8.par.7.
Stuprum monialis an eodem modo puniatur quod stuprum alterius viri gnis, & quid hodie, vide gl.2.l.2.tit.19.par.7.
Stuprum qualiter puniatur etiam si nat sine vi & se ducta blanditijs, & persuasionibus viri sit mulier, vide gl.1.d.l.2.
Stuprum per vim commissum a quibus accusari possit, vid.gl.2.per textum.ibi.l.2.tit.20.par.7.
Stuprum an committatur cum puella nondum viri potente, vide glo.5.l.1.tit.31.par.7.
Stuprū quando conatus sit tantum punibilis, vid.d.gl.5.dict.l.2.titu.31.par.7.
STVPRATOR per vim si occidatur an occidens teneatur de occiso, vide gl.1.l.3.per tex.ibi.tit.8.par.7.
Stuprator quid si stuprator sit clericus & occidatur, vide ibi.in fi.
Stuprator etiam sine vi qui blanditijs & persuasionibus mulierem induxit qualiter puniatur, vide glossam.3.legis secundæ titulo decimono no.par.7.
Stuprator an teneatur illam dotare, & qualiter, vid.d.gl.3.in fin.iuncta glos.1.in procœmio tit.20.par.7.per tex.ibi.
Stuprator per vim a quibus accusari possit, vide gl.1.l.2. per textum ibi tit.20.par.7.
Stuprator puellæ nondum viri potentis vel in tēeantis fieri an pœna stupratorum puniatur, vide gl.5.l.2.tit.31.par.7.
Stuprum & quando conatus seu affectus tantum sufficiat, vide ibidem.
SVBHASTATIO & si in subhastatione alicuius rei persona affirmet pro aliqua re sibi dari.10.cum ita non sit, imo & dabatur minus & hoc viso alius offert.12.an hoc cognito illud quod in plus dedit repetere possit, vide gl.2.l.33.tit.26.par.2.
Subhastatio an requiratur in venditione alicuius rei mobilis vel immobilis minoris, vid.gl.2.l.60.tit.18.par.3.
Subhastatio an requiratur quando res mobilis vel immobilis venditur pro executione sententiæ vel vt tributum soluatur, vide gl.3.l.52.tit.7.par.5.
Subhastatio & an aduersus publicam subhastationem rei minoris minor possit se restituere quando alius plus prō ea offert, vid. gl.3.&.4.l.5.per tex.ibi tit.19.par.6.
SVBDITI legem superioris seruare debent & ad hoc possunt compelli, vide gl.4.l.16.tit.1.par.1.
Subditi nolentes legem suscipere legislatore sciente & consentiente amplius illa lege ligari non debent, vide ibi.gl.4.
Subditi possunt excommunicari, non subditi vero minime, vid.gl.2.l.8.tit.9.par.1.
Subditi dominorum excommunicatorum persistentes in ea per annum eo ipso sunt ab omni debito liberati, vide glossam. 5. legis. 32.tit.9.par.1.
Subditi an subuenire debeant domino excommunicato post annum si hostes ad deuastandum terram veniant, vide ibi.ad fin.
Subditi si excommunicatus propter apostasiam a fide, vide ibi, in finalibus verbis.
Subditi in quibus debeant Regi obedire, vide glossam.4.l.16.titulo.13.par.2.
Subditi an possint excusari nec obediant Regi eo scilicet quod dicunt illos esse magis idoneos, vid.gl.5.l.16.tit.15.par.2.
Subditi an excusentur propter curam rei familiaris ne principi obediāt vide ibi.
Subditi an teneantur ire ad bellum sumptibus suis, & quid in vassallis, vide gl.3.l.17.tit.18.par.2.
Subditi an teneantur domini salutem præferre suæ, vi.gl.6.l.2.tit.19.par.1.&.gl.5.l.4.tit.27.par.2.
Subditi & vassalli an iuuare debeant Regi intranti per terram inimicorū suis sumptibus, & quando, vide glossam primam, legis. 7. titulo. 19. par.2.
Subditi tenentur portare victualia ad exercitum etiam si sit extra regnū vide gl.1.l.8.per tex.ibi.tit.19.par.2.
Subditi ligantur legibus superioris, & quid in bonis existentibus extra territorium regni vide gl.4.l.15 tit.14.par.3.
Subditi compellendi non sunt subministrare salaria inquisitoribus a Rege missis in aliqua terra, & quando sic. vide glossam.2.l.7.titulo.1.7.par.3.
Subditi debent liberari per regem siue superiorem ab incursibus latronum & si in eorum territorio fiat robaria an ad restitutionem teneantur vel malefactorem ostendere, vide glossam secundam.l.17.titul.18.par.3.
Subditi tantum possunt a Rege ipsorum legitimari alij vero non quę & tenerentur licet fieret extra territorium, & quare. vi.gl.6.col.1.l.4.tit.15.par.4.
Subditus si legitimetur ab aliquo an eius legitimatio porrigatur extra territorium legitimantis quo ad bona existentia extra territorium siue succedat ex testamento siue ab intestato, vide dictam glo.6.colu.1.d.l.4.
Et non subditus si legitimatur extra regnum qui habebat bona sua intra regnum, an legitimatio tenebit respectu bonorum quæ sunt in regno, vide ibidem.
Subditi an sint clerici in minoribus siue in sacris ordinibus constituti Regi seculari in temporalibus, & an ab ipso vel alio simili possint in temporalibus legitimari, & an possint tuitari beneficio principis secularis vide glossam sextan ad finem dicti legis quartæ. titul. decimoquinto. par.4.
Subditi an liberentur a domino & iurisdictione alicuius vel domini si ipsi ad fidem fuerunt conuersi ipso adhuc in infidelitate manēe, & quid si ipse etiam postea ad fidem conuertatur, vide gl.1.&.3.per text.ibi.l.8.tit.21.par.4.
Et an propter periculum fidei vel fidelium possit Rex siue dominus infidelis cogi ad recipiendum pretium vel aliquam commutationem, & quid si Papa conseruaret illum in sua iurisdictione, vid.d.gl.1.d.l.8.titul.21.par.4.
Subditi respectu iurisdictionis licet non ratione feudi dicuntur vassalli, vide gl.1.l.2.tit.25.par.4.
Subditi an possint sibi eligere rectorem perpetuum & se altero submittere, & quando, & ad quid, vide glossam octauam legis tertiæ titul.25. par.4.
Subditi ratione iurisdictionis ad aliqua onera non tenentur, neque illa a baronibus imponi possunt licet si essent subditi ratione feudi esset secus, vide gl.2.col.1.l.6.tit.25.par.4.
Subditis non sunt imponendæ vel angariæ a dominis quia isti sunt regalia solique principi competunt, baronibus vero seu alijs dominis minime. vid.d.gl.2.col.1.&.2.
Subditi an teneantur hospitare gratis baronnes siue eorum domini. & an hoc ad solos Reges pertineat, vide dictam glo.2.colum.1.infine & columna4.
Subditi quando potius ex timore quam ex debito aliquid præstare videantur, vide gl.2.col.2.&.3.d.l.6.tit.25.par.4.
Subditi si indebita seruitia præstiterunt illa per metum dominorum ab eis extorta præsumuntur, vide ibi.col.3.ad med.
Subditi an possint compelli ad excolenda prædia dominorum, & quando sic, vid.d.gl.2.col.3.in fin.cum sequen.
Subditi tenentur seruire dominis suis ore & opere non vero ore tantum vide gl.3.d.l.6.tit.25.par.4.
Subditus si extra regnum a Rege efficiatur an Regi guerram facere possit vide gl.5.per tex.ibi.l.10.tit.25.par 4.
Et an subditi Regis in isto bello ab inferente contra Regem deprædari possint, vid.d.gl.5.
Subditi an possint pugnare contra regem naturalem suum si alio Regi seruiant, & quando, vide gl.3.l.11.tit.25.par.4.
Subditi Regis an per Regem alio inferiori dari possint vt ipse in eos dominium habeat, vide gl.3.l.9.tit.4.par.5.
Subditi an efficiantur delinquentes illius iudicis in cuius territorio delinquerunt, vide gl.1.in prin.l.15.tit.10.par.7.
Subditi si ad mandatum superioris damnum dederunt quis ad emēdam teneatur, vide gl.2.l.5.tit.15.par.7.
SVBIECTA talia esse dicuntur qualia & prædicata, vide gl.1. in medio l.2.tit.6.par.4.
SVBIECTVS, vide supra in verbo SVBDITI.
SVBSCRIPTIO canonicorum vtrum necessaria sit in alienationibus rerum ecclesiasticarum, vide glossam primam, legis secundæ, titulo.14. par.1.
Subscriptio testium in literis Papæ siue Regis necessaria non est, vi gl.3 l.1 tit.18.par.3.
Subscriptio Regis hodie desideratur in primilegijs & in literis mercedis, vide gl.2.l.26.tit.18.par.3.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Index materiarum.

Subscriptio testium an sit necessaria & exigatur in actibus iudicialibus vel extra, vide gl.2.l.54.tit.18.pa.3.
Subscriptio an sit necessaria quando de crimine agitur ciuiliter, vel quan do maritus vxorem de adulterio accusat & quando. vid. gl. 2. l. 13. tit. 9. par. 4.
Et an ista subscriptio sit hodie in consuetudine huius regni, & an consuetudine stante quod quis se nō subscribat cessет pœna calumniatoris ac cusantis & qualiter punietur, vide ibi gl.3.d.l.13.
Subscriptio requiritur ad validitatem instrumenti vbi totum est scriptū propria manu, vid. gl.2.l.7.tit.15.par.4.
Subscriptio erronea nunquam nocet siue venditio perfecta sit siue non, & quando, vide gl.2.l.60.tit.5.par.5.
Subscriptio si non sit erronea neque subscribens illud faciat vt testis, an talis subscriptio noceat in iure subscribentis, vide ibi.gl.2.
Subscriptio idem operatur ac si subscribens totum instrumentum manu propria faceret, vide gl.6.l.31.tit.13.par.5.
Et quando sufficiat si quis se subscribat per alium ac si ipse se subscripsis set, & quando non sufficiat se manu alterius subscribere, vide ibidem gl.6.&.7.
Subscriptio testatoris an sit necessaria in testamento suo nūcupatiuo vel in scriptis, vide gl.2.l.2.tit.1.par.6.per tex.ibi.
Et quid si in testamento suo inscriptis se subscripsisset in fine ipsius, vide ibidem gl.3
Subscriptio operatur vt videatur totum instrumētum a subscribente fa ctum, vid.d.gl.3.d.l.2.
Subscriptio an sit necessaria quando testamentum est propria manu scri tum, vide ibi.
Subscriptio hæredis an sit necessaria quando fecit inuentarium, & quid si illud fecit per procuratorem an procurator ibidem debeat se subs cribere, vide gl.16.l.5.tit.6.par.6.
Subscriptio testium an requiratur in codicillis, & quando, vide gl.2.l.3. tit.12.par.6.
SVBMISSIO vnius loci qualiter fieri debeat quando alicui domino se submittit, vide gl.8.l.3.tit.25.par.4.
Et an ista submissio teneat si facta sit in præiudicium dominorum suorū vide ibidem.
SVBSTANTIA rei an videatur esse perempta quando forma in quacū que causa mutatur, vide glossam nonam.l.vigesimæoctauæ.titulo.8. par.5.

SVBSTITVTIO	Breuiloca vel reciproca.
Compendiosa.	Militaris.
Pupillaris.	Exemplaris.
Vulgaris.	Fideicommissaria.

SVBSTITVTIO dicitur conditionalis institutio, vide gl.2.l.11.titul.6. par.6.
Et dicitur secunda institutio, vide glossam primam legis vigesimætertiæ. ibidem.
Et qui si filius substituatur vulgariter vel compendiose & a primo gra du sit præteritus an videatur institutus reiecta conditione in qua fuit facta substitutio, vid.d.gl.2.d.l.11.
Substitutio facta in aliquo sub pluribus conditionibus, an & quando ne cessarius sit quod omnes adimpleantur, vide ibi.gl.1.d.l.13.
Substitutio non solum fieri potest in hæreditatibus sed etiam in legatis, & in donationibus causa mortis, vide gl.1.in proœmio tit.5.par.6.
Substitutio quare sic dicatur, vide glossam.2.in dicto proœmio tituli.5. par.6.
Substitutionum plures sunt species, vide glossas.l.1.per tex.ibi.titulo.5. par.6.
Substitutio facta inter hæredes per testatorem si vnus repudiet qualiter alij ad suam portionem admittentur & an pro virili, vid.gl.3.l.3.tit.5. par.6.
Substitutio si fiat pluribus an vno tantum adeūte expiret quo ad omnes vide gl.2.l.4.ibi.
Substitutio an expiret si institutus moriatur postquam agnouit vsumfru ctum si in illo tantum institutus fuit, vide gl.5.d.l.4.
Substitutio si sit nulla propter incapacitatem substituti, an tunc sub vul gari expressa contineatur tacita pupillaris, vide gloss.19.l.5.titulo.5. par.6.
Substitutio facta per patrem naturalem vel per legitimum filio impube ri an valeat, & in quibus, & quando, vide glossas legis nonæ.titulo.5 par.6.
Et quid si in testamento apponatur clausula codicillaris quæ communi ter poni solet vide glossam decimam nonam ad finem legis.12.titu.5. par.6.
Et an si substitutio fiat per hæc verba, quis quis mihi &c. substitutus ex cludat matrem, vide gl.10.l.5.ibi.per tex.illum.
Substitutio si fiat post mortem plurium et iam in rota hæreditate, an sub stitutus admittatur post mortem cuiuslibet ad illius partem, vid. glo. 4. in medio.l.14.tit.5.par.6.
Substitutio etiam tacita potentior est quam ius accrescendi, vide glos.1. in prin.l.18.tit.6.par.6.
Substitutiones an conseruentur rupto testamento in quo datæ fuerunt, vide gl.8.ad finem l.7.tit.8.par.6.
Substitutio filij naturalis an valeat aliis filijs legitimis & naturalibus nō stantibus, vide glossam tertiam.col.quinta ad finem legis.32. titulo.9. par.6.
SVBTITVTIO COMPENDIOSA si fiat in re certa an trahatur adyni uersam hæreditatem, vide glossam.3.col 3.quæstione.3.l.14.titulo.5. par.6.
Substitutio compendiosa qualiter fiat, & per quæ verba siue a milite siue ab alio, & quando, & ad quam partem admittatur mater pupilli vel eius substitutus, & an ipse matrem excludat siue post pupillarem dece dat filius siue antea, vide gl.1,12.per tex.ibi.tit.5.par.6.
Et quid si filius substituatur compendiose & a primo gradu sit præteri tus quid tunc, vide glossam secundam legis vndecimæ.titulo quarto par.6.
Substitutio compendiosa verbis directis facta per militem filio impube ri post pubertatem valeat vt directa militaris vt substitutus succedat in omnibus bonis patris exclusa matre etiam a legitima sua, vid.gl.10 l.12.per tex.ibi.tit.5.par.6.
Substitutio compendiosa a milite facta post pubertatem filij fauore ma tris obligatur & valeat vt fideicommissaria etiam vt directa militaris vide ibi.gl.11.
Substitutio compendiosa facta a pagano per verba directa non valet vl tra tempus pubertatis neque iure fideicommissi, & quid si testator in tali substitutione adiecit verbum sine liberis, vide gl. decimamnonam ibidem.
Et quid si in testamento apponatur clausula codicillaris quæ communi ter poni solet vide ibi.ad fi.
Substitutio compendiosa si fiat in testamento puberi a pagano per verba directa est nulla neque aliquid ex ea habebit substitutus, vide in fine dictæ gl.19.
Substitutio compendiosa si fiat a pagano per vim, substituto quid opere tur, vide gl.20.ibi.
SVBSTITVTIO PVPILLARIS an firmetur susceptione liberorum, vide gl.9.col.2.l.10.tit 4.par.6.
Substitutio pupillaris an a patre monacho fieri possit, & an a matre, vid. gl.2.l.5.tit.5.par.6.
Substitutio pupillaris an & quando a patre fieri possit. & qualiter. & qui bus filijs substituere possit, & quando non possit, vide glossam.2.&.3 ibidem.
Substitutio pupillaris an fieri possit a patre viri, vide ibid. dictam gloss. secundam.
Substitutio pupillaris facta extraneo an contineat tacitam vulgarem, vi de dict.gl.2.
Et an ab auo vel alio ascendenti fieri possit substitutio pupillaris, & quid hodie, vide ibi.gl.4.in prin.& per totam.
Substitutio pupillaris ad hoc vt a patre fieri possit quod tempus requi ratur quod filius sit sub eius potestate, vide gl.5.ibi.
Et an fiat a patre hæretico vel schismatico, & an isti filios suos habeant in potestate, vide ibi.
Substitutio pupillaris an & quando posthumo fieri possit, vide ibi.
Substitutio pupillaris an possit filio emancipato fieri per militem vel pa ganum, & quando, vide ibidem.
Substitutio pupillaris quando sit filio in potestate patris non existentis, an valeat vt fideicommissaria, vide ibi.
Et quid si filius exeat a patris potestate per dignitatem, an a patre sibi pu pillariter substitui possit, vide.d.glos.5.in fi.
Et quæ requirantur ad hoc vt ista pupillaris substitutio locum habeat, vide ibi.gl.6.per illum tex.
Substitutio pupillaris per quæ verba fieri possit, & quis probauit illum in pupillari ætate decessisse, vide ibi glossam septimam, octauam, & nonam.
Substitutio si sit nulla propter incapacitatem substituti an tunc sub vul gari expressa contineatur tacita pupillaris, vide gloss.19.l.5.titulo.5. par.6.
Et quæ bona veniant in substitutione pupillari expressa siue tacita sine fuerit quis substitutus in re certa alio non dato cohærede vel si succe datur ex vulgari tacita comprehensa in pupillari expressa, vide gl.2. l.7.tit.1.par.6.
Et an in pupillari veniat legitima filij cum prælegatis, & an veniat bona per pupillum ante mortem alienata, vide ibidem dictam glossam se cundam.
Substitutio pupillaris expressa an excludat matrem etiam in suam legiti mam licet ille sit turpis persona, vide gl.3.d.l.7.
Substitutio pupillaris ex quibus causis expiret, & an pater possit primo tempore

Septem partitarum.

tempore taxare m tam pupillaris substitutionis, vide glos.2 cum aliis ibi.l.1.tit 5 par.6.
an per maximam capitis deminutionem expiret tacita vulgaris sub expressa pupillari, vide ibi.gl.3.
Substitutio pupillaris facta a patre naturali an reconualescat, si arroga tor moriatur, vide glo.8.d.l.10.
Quid si ex Papæ dispensatione monasterium intrauit, vide ibi.in.dict. glossa.8.
Substitutio pupillaris an expiret per dignitatem ipsius filij, vide ibidem glossam.9.
Quid si repudiet hæreditatem & an hodie etiam non adita hæreditate confirmetur pupillaris substitutio, vide gl.10.ibidem.
Substitutio pupillaris an conseruetur rupto testamento ex causa præteri tionis vel exheredationis, vide gl.15.ibidem.
Substitutio pupillaris an expiret agnatione posthumi, & quare, & an idē si fi pupillus decedat viuo testatore, vide ibi.gl.17.
Substitutio si sit nulla propter incapacitatem substituti an tunc sub vul gari expressa contineatur tacita pupillaris, vide glossam.19.l.5.titu.5. par.6.
Substitutio pupillaris vel vulgaris quando sub exemplari comprehen datur & de eius effectu, vide glossam quintam.legis vndecimæ.titu.5. par.6.
Et in substitutione exemplari solum potest substitui qui debet succedere ab intestato, vid.d.gl.5.per tex.ibi.
Et quales debent esse filij qui faciunt cessare substitutionē exemplarem, vide ibi.gl.6.7.8.&.10.
Et an extincta pupillari expressa eo quod filius decedit in vita testatoris extinguatur etiam vulgaris tacita ibi comprehensa, vide gl.7.l.2.tit.5 par.6.
Quid si pupillaris expressa expiret per filij emancipationem, an etiam tunc extinguatur tacita vulgaris, vide ibidem.
Quid si pupillus efficiatur pubes vel si pupillaris substitutio fiat maio ri vel extraneo, an contineat in se tacitam vulgarem, vid.ibi.
SVBSTITVTIO VVLGARIS facta per patrem in filij sui legitimam an per hoc in ea filius grauatus esse videatur, vide gl.1.in fi.& gl.2.l.11 tit.4.par.6.
Substitutio vulgaris & quid si filius substituatur vulgariter vel compen diose & a primo gradu sit præteritus an videatur institutus reiecta cō ditione in qua fuit facta substitutio, vide glossam.2.legis.15.titulo.4. par.6.
Substitutio vulgaris quæ sit, & quare sic dicatur, vide glo.1.l.1.titulo.5. par.6.
Substitutio vulgaris quibus verbis fiat & fieri possit per verbum rogo vide glo.1.&.2.l.2.tit.5.par.6.
Substitutio vulgaris an habeat locum quando hæres institutus invita te statoria decessit. vide ibi.gl.3.
Substitutio vulgaris si hæres non erit comprehendit non solum casum voluntatis sed etiam casum impotentiæ, vid.ibi.gl.5.& gl.7.ad fi.l.14, tit.5.par.6.
Quæ talis substitutio facta in vnum ex dictis casibus voluntatis scilicet & impotentiæ comprehendat alium, vide ibi.
Substitutio vulgaris tacita quæ sit & potest cōprehendi sub pupillari ex pressa, & sub compendiosa vel reciproca, vide glos.7.l.2.titulo.5. par.6.
Substitutio vulgaris expressa tollit suitatem in filio, & an idē sit per sub stitutionem vulgarem tacitam, vide ibidem.
Substitutio qualis sit illa quæ fit a testatore per verba scilicet (quis quis mihi hæres erit, sit filio meo impuberi hæres) & an sit substitutio per hæc verba fiat substitutus excludat matrem, vid.gl.10.l.5.per tex.ibi.tit.5 par.6.
Substitutio vulgaris expressa an contineat in se pupillarem tacitā etiam si mater sit in medio, vide ibi gl.13.&.14.
Et quando non, vide ibidem
Substitutio vulgaris si fiat personis imparibus an contineat in se tacitam pupillarem, vide gl.15.ibidem.
Idem est si fiat inter filium & alium hæredem extraneum, vid.ib.gl.19. per illum tex.
Substitutio vulgaris si fiat cum dictione taxatiua, an in se contineat pupil larem tacitam, vide glossam decimamnonam. dictæ legis. 5. titulo. 5. par.6.
Substitutio si sit nulla propter incapacitatem substituti, an tunc sub vul gari expressa contineatur tacita pupillaris, vide ibidem.
Quæ bona veniant in substitutione pupillari expressa siue tacita, siue fuerit quis substitutus in re certa alio non dato cohærede vel si succe datur ex vulgari tacita comprehensa in pupillari expressa, vide gl.2. l.7.tit.5.par.6.
Substitutio facta per patrem naturalem vel per legitimum filio impube ri an valeat & in quibus bonis, & quando, vide glossas legis nonæ ti tulo quinto par.6.
Et an per maximam capitis diminutionem expire: tacita vulgaris con tenta sub expressa pupillari, vide gl.3.d.l.9.
Substitutio vulgaris seu pupillaris quando sub exemplari comprehen datur & de eius effectu, vide gl.5.l.11.tit.5.par.6.
Et in substitutione exemplari solum potest substitui qui debet succedere ab intestato, vide ibi.gl.5.per tex.ibi.
Et quales debeant esse filij qui faciunt cessare substitutionem exemplarem vide ibi gl.6.7.8.&.10.
Substitutio vulgaris an a patre filio spriofieri possit, vide gl.5.in fi.l.10. tit.13.par.6.
SVBSTITVTIO BREVILOCA ET RECIPROCA.
Et substitutio breuiloca an enumeretur inter species substitutionum de perse, vide gl.3.l.1.tit.5.par.6.
Et an idem dicendum sit in substitutione fideicommissaria, vide ibidem glossam.4.
Substitutio breuiloca quibus verbis & qua forma fiat, & inter quos fieri possit, & quas substitutiones in se contineat, & quid si cum reciproca non iungeretur compendiosa est. tamen ibi clausula codicillaris in te stamento vbi tantum continetur reciproca, & an virtute talis clau sulæ substitutio reciproca comprehendat fideicommissariam, vid. glos. l.13.per tex.ib.tit.5.par.6.
SVBSTITVTIO MILITARIS vel alia priuilegiata an possit fieri post additionem hæreditatis, & quid in vulgari, vide gl.1.2.&.3.l.4 titulo.5. par.6.
Substitutio pupillaris an fieri possit filio emancipato per militem vel per paganum, & quando, vide gl.5.l.5.tit.5.par.6.
Substitutio compendiosa verbis directis facta per militem filio impube ri post pubertatem vt directa militaris vt substitutus succedat in om nibus bonis patris exclusa matre etiam a legitima sua, vide gl.10.l.12 per tex.illum ibi.tit.5.par.6.
Substitutio directa militaris fauore matris obligatur post pubertatem vt valeat iure fideicommissi. vid.d.gl.10.col.2.
Et an in substitutione fideicommissaria comprehendatur legitima filij, vide ibidem.
Substitutio compendiosa a milite facta post pubertatem filij fauore ma tris obligatur & valet vt fideicommissaria & an vt in directa militaris vide ibi gl.11.
SVBSTITVTIO EXEMPLARIS quæ dicatur, & qualiter, & per quos & quibus fieri possit, & quando locum habebit vel non, & ex qua cau sa substitutus per eam excludatur. vide glos.l.11. per text.ibi. titulo.5. par.6.
Substitutio exemplaris immittatur pupillarem & etiam exhæredatis filijs fieri potest, vide gl.2.d.l.11.
Substitutio pupillaris quando sub exemplari comprehendatur & de eius effectu, vide glossam quintam. dictæ legis vndecimæ. titulo quinto. par.6.
Et in substitutione exemplaris solum potest substitui qui debet succedere ab intestato, vid.d.gl.5.per tex.ibi.
Et quales debent esse filij qui faciunt cessare substitutionem exemplarem, vide ibi gl.6.7.8.&.10.
Substitutio exemplaris an capiat vires etiam si furiosus efficiatur sanæ mentis si postea ad furorem redieris, vide glossam.9.dict.l.11.titulo.5. par.6.
SVBSTITVTIO FIDEICOMMISSRIA an enumeretur inter species substitutionum de per se, vide glossam quartam.legis primæ. titul. 5. par.6.
Substitutio directa militaris fauore matris obligatur post pubertatem vt valeat iure fideicommissi, vide glossam decimam.col.2.l.12.tit.5. par.6.
Et an in substitutione fideicommissaria comprehendatur legitima filij, vide ibidem.
Substitutio compendiosa quæ sit a milite post pubertatem filij fauore ma tris. valet vt fideicommissaria & an vt directa militaris, vide ibidem glossam.11.
Substitutio compendiosa facta a pagano per verba directa non valet vl tra tempus pubertatis neque vt fideicommissaria, & quid si testator in tali substitutione adiecit verbum sine liberis, vide ibidem glossam decimamnonam.
Et quid si in testamento apponatur clausula codicillaris quæ communi ter poni solet, vide ibidem ad finem.
Substitutio compendiosa si fiat a pagano per verbum substituo quod est verbum commune, an tunc intra tempora pubertatis valebit iure directo & post pubertatem iure fideicōmissi, vel an in omni tempore sit fideicommissaria, vide ibidem gl.20.
Substitutio fideicommissaria quæ sit, & quibus verbis fiat, & quando, & a quo & alia plura, vide per glossas.l.14 per textum ibi titulo quinto partita.6.

Universidad de Deusto
Biblioteca

SVBSTITVTVS. Incapax. diose.
Excludit vel excludi tur. Pupillariter vel ex pupillari. Ex reciproca vel breuiloca.
Vulgaris admittit vel an admittatur Exemplariter ex compendiosa vel cõpendiosa vel cõpen. Et fideicommissaria vel per fideicommissum vel ad.
Substitutus dicitur esse eiusdem qualitatis quod est illum substituens præcipue in castellanis, vide glossam secundam. legis septimæ. tit. 18. par. 2.
Substitutus an debeat poni de scientia iudicis, vide glo. 6. l. 4. titulo. 20. par. 3.
Substitutus castellani an homagium præstare teneatur, vide gloss. 5. l. 4. tit. 25. par. 4.
Substitutus si sit aliquis hæredi in capaci an talis excludat fiscum, vide glossam 4. legis vigesimæ secundæ. titu. 3. par. 6. & gl. 6. ad fi. l. 2. tit. 5. par. 6.
Et an excludat cohæredem incapacis, vide ibidem gl. 5. d. l. 2 8.
Substitutus an excludatur filiorum nativitate grauati, & quando, vide gl. 4. & 8. cum alijs ibi. l. 10. tit. 8 par. 6.
Substitutus si sit aliquis alicui post illius mortem an excludatur si grauatus ingressus est religionem, & quid si sit grauatus restituere alteri filio testatoris, vide gl. 8. col. 1 & d. l. 10. tit. 4 par. 6.
Et an sit aliqua differentia an tales filij qui nascuntur sint masculi vel fœminæ vel nepotes ex fœmina, vide ibi. in col 2.
Et an idem sit siue filij sint iam nati siue sint nasciturj, vide ibidem.
Et quid si grauatus decedat cum filijs incapacibus vel qui hæredes esse nolunt vel tales filij sint a pupillo habiti an per eos substitutus excludatur, vide ibi & in gl. 11. ibi.
Et quid si filij isti decedant ante mortem ipsius grauati an per eos substitutus excludatur, vide ibidem.
Et an supradicta procedant in substitutione directa vulgari vel compendiosa vel fideicommissaria vel pupillari, vide ibi. gl. 9.
Et an illud eueniat ex legis fictione vel ex præsumptione turis, & quis in hoc sit effectus, vide ibi. gl. 10.
Et quid si fideicommissarius decedat ante grauatum an ius suum ad hæredes transmittat, vide ibi. gl. 12.
Substitutus an excludat fideicommissarium quando substitutus repudiat, vide gl. 6. l. 2. tit. 5. par. 6.
Substitutus pupillariter expresse etiam si turpis persona sit an excludat matrem instituti etiam quo ad suam legitimam, vide glo. 3. l. 7. titul. 5 par. 6.
Substitutus an excludatur per illum in quem hæres transmisit ius deliberandi. vid. d. gl. 6. l. 2. tit. 5. par. 6.
Substitutus an excludat patrem quãdo filius familias fuit institutus & repudiat vel ante aditionem moritur, vide ibidem.
Substitutus an excludat matrem quando substitutio fuit impuberi facta per verba scilicet (quis quis mihi hæres erit sit hæres filio meo impuberi, vide gl. 10. l. 5. tit. 6. par. 6.
Substitutus ex compendiosa substitutione an excludat instituti matrem & quando, & ad quæ bona admittetur, & quando siue substitutio ista a milite facta sit siue a pagano, vide gl. l. 12. per tex. ibi. tit. 5. par. 6.
Substitutus an excludat matrem etiam a legitima sua & succedat in omnibus bonis patris quando fuit substitutio compendiosa verbis directis per militem filio impuberi facta post pubertatẽ, vide ib. gl. 10. d. l. 12.
Substitutus excludet matrem filij etiam a legitima sua quando succedit ex vulgari in compendiosa comprehensa & quando filius cui substitutus fuit hæreditatem non adiuit, vide ibi.
Substitutus an excludatur per fiscum quando fiscus aufert hæredi hæreditatem tanquam ab indigno, vide glossam. 2. in medio. l. 17. titulo. 7. par. 6.
SVBSTITVTVS VVLGARIS an excludat fideicommissarium quando institutus repudiat, vide gl. 6. l. 2. tit. 5. par. 6.
Et an per dationem substitutiuvulgaris tollatur suitas siue expresse siue tacite detur, vide ibidem gl. 7.
Et si plures hæredes instituti sint in diuersis temporibus & vnus decedat virili, vide gl. 3. l. 2. tit. 5. in par. 6.
Substitutus an admittatur ex tacita pupillari comprehensa sub vulgari expressa etiam si mater pupilli sit in medio, vide gloss. 13. l. 5. titulo. 5. par. 6.
Substituirus si sit in capax an tunc sub vulgari expressa contineatur tacita pupillaris, vide ibidem glo. 19.
Et an substituto filij exhæredati aliquid relinqui possit per patrem, vid. gl. 4. & 5. l. 6. tit. 5. par. 6.
Substituirus succederet ex vulgari in compendiosa compreheosa quando filius cui substitutus fuit hæreditatem non adiuit & excluderetne matrem filij etiam a legitima sua, vide gl. 10. l. 12. tit. 5. par. 6.
Substitutus vulgaris si sit a patre filio datus an per hoc institutus vel præteritus videatur, vide gl. 2. col. 2. l. 5. tit. 3. par. 6.
Substitutus an esse possit filius spurius vulgariter alicui si pater illud fecit, vide gl. 5. in fi. l. 10. tit. 13. par. 6.
Substitutus ex pupillari substitutione siue expressa siue tacita quæ comprehẽditur sub expressa vulgari, vel si fuerit substitutus in re certa alio non dato cohærede ad quæ bona admittatur, & an ad omnia patris scilicet & filij, vide gl. 2. l. 7. tit. 5 par. 6.
Et an in pupillari veniat legitima filij cum prælegatis, & an veniant bona per pupillum ante mortem alienata & quando, vide ibidem.
SVBSTITVTVS AN ADMITTATVR ad maiorem si tẽpore mortis testatoris vocatus ab eo nondum natus sit, vide glo. 6. l. 10. titu. 5. par. 3.
Substitutus non admittitur si tempore substitutionis non est in rerũ natura vel si decedat ante grauatum, vid. d. gl. 6. d. l. 10.
Substitutus an admittatur ad deseruiendum pro filio muto vel cæco vel aliter imperfecto ad successionem feudi, vide gl. 8. l. 6. tit. 26. par. 4.
Substitutus sub pluribus cõditionibus ad hoc vt ipse admittatur necessario requiritur quod omnes illæ conditiones adimpleãtur, an vero sufficiat vnam ex eis tantum impleri & quando, vid. gl. 1. l. 13. tit. 4. par. 6.
Et si

plures hæredes sint instituti in diuersis portionibus & vnus decedat vel repudiet qualiter alij ad ipsius portionem admittantur, & an pro virili, vide gl. 3. l. 3. tit. 5. par. 6.
Substitutus admittitur quando hæres hereditatem non adiuit nec ius accrescendi transmisit, vide gl. 3. l. 4. tit. 5. par. 6.
Substitutus an admittatur ex tacita pupillari quæ sub vulgari expressa continetur etiam si mater pupilli sit in medio; vide gl. 13. l. 5. titulo. 5. par. 6.
Substitutus ad quæ bona admittatur & an ad omnia patris scilicet & filij si substitutus sit ex pupillari substitutiõe siue expressa siue tacita quæ comprehẽditur sub expressa vulgari, vel si fuerit substitutus in recerta alio non dato cohærede, vide glossam. 2. legis. 7. titulo quinto parte sexta.
Et an in pupillari veniat legitima filij cum prælegatis, & an veniant bona per pupillum ante mortem alienata, & quando, vide ibidem in dicta glossa. 2.
Substitutus pupillaris an ad mittatur vigore substitutionis quando pupillus dedit se alio in arrogationem, & quid si decesserit arrogator vel ex Papæ dispensatione pupillus ingrederetur religionem vel a parente traderetur monasterio, vide gl. 8. l. 10. tit. 5. par. 6.
Substitutus pupillariter an admittatur etiam si testamẽtum ex causa præteritionis vel exhæredationis rumpatur vel agnatione posthumi, vide gl. 15. & 17. d. l. 10.
Substitutus pupillaris an ad mittatur vigore substitutionis quando pupillus dedit se alio in arrogationem, & quid si decesserit arrogator vel ex Papæ dispensatione pupillus ingrederetur religionem vel a parente traderetur monasterio, vide gl. 8. l. 10. tit. 5. par. 6.
Substitutus pupillariter an admittatur etiam si testamẽtum ex causa præteritionis vel exhæredationis rumpatur vel agnatione posthumi, vide gl. 15. & 17. d. l. 10.
Substitutus an excludat cohæredem incapacis, vide ibidem gloss. 5. quintæ legis. 22.
Substitutus si sit incapax an tunc sub vulgari expressa contineatur tacita pupillaris, vide glo. 19. l. 5. tit. 5. par. 6.
Et an a substituto filij exhæredati aliquid relinqui possit per patrem, vide gl. 4. & 5. l. 6. tit. 5. par. 6.
SVBSTITVTVS PVPILLARITER, & an substitutus ex tacita pupillari quæ sub vulgari expressa contineatur, admittatur etiam si mater pupilli sit in medio, vide gl. 13. l. 5. tit. 5. par. 6.
Substitutus si sit incapax an tunc sub vulgari expressa contineatur tacita pupillaris, vide ibidem gl. 9.
Substitutus ex pupillari substitutione siue expressa siue tacita quæ comprehẽditur sub expressa vulgari vel si substitutus in re certa alio nõ dato cohærede ad quæ bona admitteatur, & an omnia patris scilicet & filij, vide gl. 2. l. 7. tit. 5 par. 6.
Et an in pupillari veniat legitima filij cum prælegatis, & an veniant bona per pupillum ante mortem alienata, & quando, vide ibi.
Substitutus pupillariter expresse etiam si turpis persona sit an excludat matrem instituti etiam quo ad suam legitimam, vide gl. 3. d. l. 7.
Substitutus pupilli an teneatur matrem ipsius pauperem alimentare, vide ibidem in fin.
Substitutus pupillaris debet esse capax tribus temporibus, vide gloss. 4. d. l. 7.
Substitutus pupillariter qui in bonis succedit an omnia bona pupilli aggregare debeat vel in parte pupilli hæreditatem acceptando & paternam repudiando, vel econtra, & quando, & qualiter hoc procedat, vide per glossas legis octauæ. per textum illum ibi. titulo quinto. p. rti ta. sexta.
Substitutus pupillariter filio arrogato in qua ea parte succedere possit vigore substitutionis. vide gl. 1. 9 ibi.
Substitutus si sit aliquis impuberi ex quibus causis eius substitutio expiret, vide gl. d. l. 10. per tex. ibi. tit. 5. par. 6.
Substitutus pupillaris an admittatur vigore substitutionis quando pupillus dedit se alio in arrogationem, & quid si decedat arrogator vel ex Papæ dispensatione pupillus ingrederetur religionem vel a parente traderetur monasterio, vide gl. 8. d. l. 10.
Substitutus pupillariter an admittatur etiam si testamẽtum ex causa præteritionis, vel exhæredationis rumpatur vel agnatione posthumi, vide gl. 15. & 17. d. l. 10.
Substitutus an succedat in omnibus bonis patris exclusa matre etiam a legitima sua quando fuit substitutio compendiosa verbis directis per militem facta filio impuberi post pubertatem, & an valeat vt directa militaris, vide glo. 10. d. l. 12. tit. 5. par. 6.
Substitutus an excludat matrem quando substitutio fuit impuberi facta per verba scilicet (quis quis mihi erit, sit hæres filio meo impuberi, vide gl. 10. d. l. 5. tit. 5. par. 6.
SVBSTITVTVS EXEMPLARITER an admittatur quando furiosus peruenit ad sanam mentem si postea ad furorem redierit, vid. gl. 9 l. 11. tit. 5. par. 6.
Substitutus quis esse possit filio mente capto cũ exemplariter pater substituit, & an extraneus, & quando & iste matrem excludat, vid. gl. 6. 7 & 8. & 10. d. l. 11.
SVBSTITVTVS EX COMPENDIOSA substitutione an excludat instituti matrem, & quando, & ad quæ bona admittatur, & quando siue substitutio ista a milite facta sit siue a pagano, vide gl. l. 12. per tex. ibi. tit. 5. par. 6.
Substitutus an succedat in omnibus bonis patris exclusa matre etiam a legitima sua quando fuit substitutio compendiosa verbis directis per militem facta filio impuberi post pubertatem, & an valeat vt directa militaris, vide gl. 10. d. l. 12. tit. 5. par. 6.
Substitutus succedet ex vulgari in compendiosa comprehensa quando filius qui substitutus fuit hæreditatem non adiuit & excludet tunc matrem filij etiam a legitima sua, vid. d. gl. 10. in fine.
Substitutus ex compendiosa an debeat habere prælegata & donationes quæ pater filio fecit an vero debeant remanere apud matrem, vi. gl. 12. ibidem.
Substitutus compendiose cum sibi restituitur hæreditas an possit fructus inuenti petere, & quos, vide ibi. gl. 13.
Substitutus nihil habebit ex substitutione cõpendiosa facta in testamento puberi per paganum quia nulla est, vide gl. 19. in fi. d. l. 12.
SVBSTITVTVS EX RECIPROCA VEL BREVILOCA substitutione qualiter admittatur, vide gl. l. 13. per textum ibi. titulo. quinto. par. 6.
SVBSTITVTVS FIDEICOMMISSARIVS, vel per fideicommissum vel ad fideicommissum.
Et quid si substitutus fideicommissarius decedat ante grauatum an ius suum ad hæredes transmittat, vide glossam duodecimam. l. 11. titu 4. par. 6.
Substitutus fideicommissarius an excludatur per substitutum vulgarem quando institutus repudiat, vide glossam sextam legis secundæ. tit. 5. par. 6.
Et an per dationem substitutivulgaris tollatur suitas siue expresse siue tacite detur, vide ibi. gl. 7. in fi.
Et si plures hæredes sint instituti in diuersis portionibus & vnus decedat vel repudiet qualiter alij ad ipsius portionem admittantur, & an pro virili, vide gl. 3. l. 3. tit. 5. par. 6.
Substitutus ad fideicommissum non admittitur quando grauatus intrauit religionem quando ab eo fuit post mortem ipsius grauati relictum & quando in isto casu statim restitui debeat, vid. gl. 4. col. 2. d. l. 14. tit. 5. par. 6.
Substitutus an admittatur fideicommissum statim ad fideicommissum ad fideicommissum quando ab eo fuit post mortem ipsius grauati relictum & quando in isto casu statim restitui debeat, vide gl. 4. col. 2. d. l. 14. tit. 5. par. 6.
Substitutus an admittatur statim post mortem cuiuslibet morientis ad ipsius partem quando fideicommissum fuit relictum post mortem aliquorum an vero omnium mors expectanda sit, vide gl. 4. col. 2. d. l. 14 tit. 5. par. 6.
Substitutus fideicommissarius an statim ad fideicommissum admittatur si hæres hæreditatem adire noluerit, an vero necessaria sit coactio, & quid hodie iure regni, vide gl. 12. d. l. 14.
Substituere an possit vnus testis pro alio in testamentis, & quando, vide glossam. 11. legis primæ. titulo primo. part. 6. & vide supra in verbo, SVBSTITVTIO.
SVBVENIRE cui potius teneatur filius patri carnali vel spirituali, vid. gl. 1. in proœ. tit. 7. par. 4.
Subuenire prius tenetur quis sibi ipsi demum proximo suo, vide gl. 8. in medio. l. 4. tit. 3. par. 5.

Universidad de Deusto
Biblioteca

SVCCEDERE & in successione regni debet attendi quis sit de sanguine illa & tile succedet in regno etiam si sit in millesim› gradu, vid. gl. 1. 9 tit. 1. par. 2.
Succedere an possint simul patri filij legitimi & filij legitimati, & quando, vide gl. 2. 1. 9. tit. 15. par. 4.
Succedere an possit nepos ab auo in filium adoptatum stantibus filijs legitimis sui aut & patris adoptiui, & quid hodie iure nouiori per leges Tauri, vide gl. 1. 1 o. & gl. 5. 1. 8 tit 16. par. 4.
Succedere an possit filius clerici matri suæ, vide glossam. 5. l. 3. titulo. 12. par. 4.
Succedere an possit patronus liberto decedenti sine testamento quando ab eo operas exegerit, & an propter istam operarum exactionem ius patronatus amittrae sicuti amittit per eam ius contra tabulandi testamentum liberti. vide gl. 10. l. 11. tit. 22. par. 4.
Succedere in feudo an possit filius masculus ex filia quæ ad feudi successionem excludebatur, vide glossam secundam legis sextæ. titulo. 26. par. 4.
Succedere qui impediantur in feudis, vide gl. 8. 9. 10. 11. & 12. l. 6. per tex. ibi. tit. 26. par. 4.
Succedere an possit collateralis collateralis in feudo suo, & quando, vid. gl. 2. l. 7 tit. 26. par. 4.
Succedere an possit in maioria ingratus possessori quando ipse est inviteriori loco non in primo, vide glossam primam legis decim. titulo. 4. par. 5.
Succedere non potest filius in bonis patris in pluribus casibus, vi. gl. l. 4. 5. & 6. per tex. ibi. tit. 7. par. 6.
Succedere an possit filius catholicus in bonis sui patris hæretici, vi. gl. 2 l. 7. per tex. ibi. tit. 7. par. 6.
Succedere an possit frater in bonis sui patris qui fratrem occisit, & an filius in bonis sui patris si ipse suum patrem & ipsius auum occisit, vid. gl. 12. l. 13. tit. 7. par. 6.
Succedere qualiter possit pater vel mater filio suo vel descendenti sine testamento decedentis & non relictis filijs, & quid si fratrem habet defunctus, & quid hodie iure regni, vide glossas legis. 4. per tex. ibi titul. 13. par 6.
Succedere qualiter possint filij naturales vel alij matribus suis vel econtra. vide glossas legis vndecimæ. per textum ibi titulo decimotertio. par. 6.
Succedere an possit filius incestuosus vel ex damnato coitu natus matri suæ vel consanguineis ex parte matris vel ipsi ei. vide gl. 5. col. 2. &. 3. tit. 13. par. 6.
Succedere an possint sibi invicem fratres naturales ex eodem patre tantum, vel ex eadem matre tantum, & quando, vide gl. l. 12. ibi.
Succedere qualiter possit Iudæus suis parentibus Iudæis, vid. glos. 1. l. 6. per tex ibi tit. 24. par. 7.
SVCCEDENS in emphyteosim si sit filius non tenetur soluere laudemium, & quare, vide gl. 4. l. 21. tit. 30. pat. 6.
Succedentes non hereditario iure an ad confectionem inuentarij teneantur, vide gl. 1. l. 5. tit. 6. par. 6.
SVCCESSIO iuris patronatus inter hæredes sit in stirpite & non in capita, & de quib hoc seruiat, vide glossam secundam. l. octauæ. ticul. 15. par. 1.
Successio in bonis alicuius non datur per pactum, vi. gl. 7. l. 15. tit. 11. p. 3.
Successiones a matrimonio pendent, vide glossam octauam. l. 2. ticul. 14. par. 4.
Successio patris an eadem detur inter filios legitimos & legitimatos, vid. gl. 2. l. 9. tit. 15 par. 4.
Et quis præferatur in successione filij arrogati an pater naturalis vel adoptiuus, vide gl. 3. in fin. l. 10. tit. 16. par. 4.
Successio an detur in bonis matris quando ipsa ex clerico filium suscepit vide gl. 5. l. 3. tit. 21. par. 4.
Successio an sit perpetua in descendentibus masculis vltra nepotem in rebus feudalibus, vide gl. 7. l. 6. per tex ibi. tit. 26. par. 4.
Successio in maioria si impedistur in obedienti patri vel possessori ipsius an ad hoc debeat intelligi de illo tantum qui erat in primo gradu an vero de illo qui erat in viteriori loco & sperabat succedere, vide gl. 5. in fin. l. 10 tit. 4 par. 5.
Successio habet naturam relationis ad tempus mortis & inspicitur prioritas quæ tunc in rerum natura versatur, vide gl. 6. in princ. l. 28. tit. 8. par. 5.
Et an pactum de futura successione valeat, & quando sic, & an tunc statim oriatur obligatio licet exactio suspendatur, vide gloss. 1. l. 33. titulo 1. par. 5.
Et tale pactum est contra bonos mores neque firmatur iuramento & de rationibus quare non valet, vide ibi. gl. 2. & 3. per tex. ibi.
Et an in militibus vel in fauorem piæ causæ vel liberorum sit cõtrarium dicendum, vide ibi gl. 5.
Successio ex quibus causis non detur filius in bonis sui patris, vid. glossas legis quartæ. & legis quintæ. & legis. 6. & septimæ. per text. ibi. tit. 7. par. 6.
Et an filius excludatur a successione ab intestato vel frater propter ingratitudinem ab eis commissam si illis probata sit & pater vel mater testamentum non fecerunt, vide glo. 1. l. 8. & gl. 9. l. 12. per tex. illum ibi. titul. 7. par. 6.
Successio inter Iudæos quando parentibus succedunt an secundum legẽ Mosayeam vel secundum ius commune sit, vide glo. 5. l. 6. per tex. ibi. tit. 24. par. 7.
SVCCESSIO AB INTESTATO, vide sup. in verb. INTESTATVS.
SVCCESSOR. in maioria vel infeudo, vel feudi. Regis. Singularis. in beneficio Episcopatu vel in dignitate.
SVCCESSOR fauore fisci tenetur illi debitum soluere de quibuscũque bonis a testatore habitis etiam si hæreditati renuntiet, vid. gl. 1. col. 2. in med. l. 4. tit. 15. par. 2.
Successores an stringãtur iuramento prædecessorum ita quod sint pertinq & quæ obligatio ex hoc iuramento resultet, vide gl. 1. l. 5. titul. 15. par. 2.
Successor an conuentetur ex contractu prædecessoris in loco in quo prædecessor contraxit, vide glossam. 10. verficulo. 4. extende. l. 32. titulo. 2 par. 3.
Successor in officio quando possit de causis prædecessori suo commissis cognoscere, vide glossam octauam. l. quadragesimæ septimæ. titul. 18 par. 3.
Successor qui alienationi rei prohibitæ consentit in pœnam incidit sicuti ipse prædecessor qui illam vendidit, vide glo. 1. col. 1. in fi. l. 10. tit. 26 par. 4.
Et an in pœnam incidat si alienet in eum qui proximo loco succedere debet in maioria, vide dictam glossam primam. columna secunda. in. 7. quæstione.
Successor impeditus simpliciter permutare an alienare vel aliter rem diminuere possit, vide glossam. 1. colum. 4. quæstio. 34. d. l. 10 titulo. 26 par. 4.
Successor qui esse debet si nolit rem a prædecessore suo alienatam redimere an alius successor ad hoc admittatur, vide gl. 1. col. 2. q. 17. &. 18. l. 10. tit. 26 par. 4.
Successores villarum & castellorum etiam iure hæreditario ad homagiũ Regi præstandum tenentur, vide glossam primam legis. 23. titulo. 13. par. 2.
Successores an priuentur successione propter prædecessorum delictum malitiose commissum vide glossam nonam, colum. 1. in fi. l. 1. titul. 15 par. 4.
Successor in quibus restitutionibus faciendis grauetur ex pacto cum prædecessore suo facto, vide glossam tertiam. col. 2. quæst. 4. l. 10. titul. 26. par. 4.
Successor in donatione aliqua alicui ad tẽpus facta illo elapso. an dominus vel nudus minister esse dicatur, vide glos. 3. l. 7. per tex. ibi. titul. 4. par. 5.
Successor in prælatura papatur vel altera dignitate tenetur stare locatione prædecessoris, vide gl. 4. l. 2. tit. 8. par. 5.
Et Papa in vita sua non potest sibi eligere successorem, & quare, vide. d. gl. 4. col. 2. in. prin.
Successor bene potest revocare male gesta prædecessoris sui, & qualiter hoc fieri possit, vide ibi.
Successor an possit infringere diuisionem factam inter vassallos de aliquibus redditibus si illam fecerunt authoritate sui domini prædecessoris, vide gl. 4. col. 3. q. 2. d. l. 2. tit. 8. par. 5.
Successor an teneatur stare facto prædecessoris, vide supra in illo verbo, & gl. 11. l. 24. tit. 13. par. 5.
Successor ab intestato eo quod testamentum non fuit solemne an tenetur natur aliter hæredibus institutis in eo, vide glo. 1. ad fi. l. 31. tit. 14. par. 5.
Successor in dignitate non dicitur eadem persona cum defuncto, vi. gl. 6. l. 18. tit. 9. par. 7.
SVCCESSOR in maioria vel feudi an teneatur stare contractui locationis facto per prædecessorem, vide glossam. 2. in fine legis. 9. titu. 17. par. 1.
Successor in maioriam an possit maioriam acceptare & repudiare hæreditatem, vide glossam primam. columna. 2. post medium. l. 4. titul. 15. par. 2.
Successor in maioria noua a patre facta, si deficerent alia bona successor tenebitur ad debita facta ante maioriam, vide dictam gl. 1. colu. 2. in medio.
Successor in maioria an possit a defuncto grauari in fructibus maioriæ si eius non fuit hæres quando maioria esset antiqua, vide ibidem ad finem.

Succes. r

Successor in maioria an teneatur ad arras per prædecessorem vxoris missas, & an pro eis soluendis debeant accipi bona maioriæ, vide ibidem in fine.
Successor maioriæ si hæres constituentis non sit an teneatur soluere pretium rei emptæ per constituentem maioriam vt illa res sit in maioria an vero ipse non sed hæres constituentis, vide glo. 1. col. 3. ad finem. l. 4. tit. 15. par. 2.
Successor in maioria an teneatur soluere expensas factas in ea a possessore ipius maioriæ, vid. glo. 4. l. 41. tit. 28. part. 3.
Successor in maioria an damnum recipiat in sua successione si possidens maioriam feudiose & sub malitia delictum committat vel ipse in illa succedere non possit quando propter delictum maioria perditur, vide glo. 9. col. 1. in fine. l. 1. tit. 13. part. 4.
Successor qui esse speratur in maioria si dolose fecerit aliqua per quæ filius naturalis non possit per subsequẽs matrimonium possessoris maioriæ legitimari, an tunc possit princeps illum filium naturalem legitimare etiam quo ad succedendum in tali maioria, vid. d. glo. 9. col. 3. in fin.
Successor in maioria an dicatur aliquis ante quam nascatur licet in matris ventre sit, vide glo. 1. l. 3. tit. 23. part. 4.
Successor qui alienationi rei prohibitæ consentit in pœnam incidit sicuti ipse prædecessor qui illam vendidit, vide glo. 1. col. 1. in fin. l. 10. tit. 26. par. 4.
Et an in pœnam incidat si alienet in eum qui proximo loco succedere debet in maioria. vid. d. glo. 1. col. 2. in quæst. 7.
Successor maioriæ si a prædecessore rem maioriæ prohibitam alienari emerit, an eo defuncto pretium quod pro illa reddit repetere possit, vel si non dedit tueri se aliqua exceptione, vide ibidem.
Successor vendicare poterit res maioriæ alienaras vt debita testatoris soluantur, & quando, & quid si vendantur pro alimentando possessore maioriæ vel vt redimeretur ab hostibus, vide. d. glo. 1. col. 2. q. 10. & 11. l. 10. tit. 26. par. 4.
Successor an possit rem maioriæ a iudice ex causa alienatam redimere vel non, vide. d. glo. 1. col. 2. quæst. 11.
Successor in maioria si illam penes potentem esse desinat, an per hoc illa alienare videatur, vide ibidem in quæst. 16.
Successor si antequam in maioria succedat illam renuntiet, an renũtiatio teneat, vide glo. 1. col. 3. q. 26. l. 10. tit. 26. par. 4.
Successor si inuenerit maioriam penes potentem neque possit illam ab illo recuperare neque inuenerit sustitiam si magnam quantitatem illi do recuperare neque inuenerit sustitiam si magnam quantitatem illi dedit vt sibi restituret et, an talis redimens maioriam possit disponere de tali valore in præiudicium sequentis vocati ad maioriam, vi. gl. 1. col. 2. quæst. 17. l. 10. tit. 26. par. 4.
Successor alienare maioriam videtur prohibitus si eius antecessor qui primo vocatus fuit illud erat, vide gl. 9. col. 1. q. 27. l. 1. tit. 13. par. 4.
Et an ille qui in spe succedendi in maioria proximior est si consentiat alienationi in pœnam contra alienantes impositam incidat propter alienationi in pœnam contra alienantes impositam incidat propter suum consensum, & an ante rei traditionem locus sit huic pœnæ, vide glo. 1. col. 4. q. 29. l. 10. tit. 26. par. 4.
Successor an possit res maioriæ alienare propter famem, vide ibidem in quæst. 30.
Successor maioriæ si alienare prohibeatur, an & pignorare talẽ rem maioris possit, vide ibi. col. 4. in. q. 11.
Successor in maioria an rem prohibitam alienare, ipse alienare possit illam in meliorem causam conuertendo, vide ibid. in. q. 12.
Successor in maioria si soluit legatum de maioria ab eius prædecessore factum, an per hoc incidat in pœnam alienantis vt ipse alienasse videatur, vide ibidem in quæst. 31.
Successor impeditus simpliciter permutare an alienare vel aliter rem diminuere possit, vide ibidem in quæst. 34.
Successor qui habet alium ante se si & tunc alienationi rei maioriæ consentiat an sibi præiudicet, & quando, vid. ibi in. q. 39.
Successor qui de proximo speratur esse in maioria si scit rem maioriæ vel ipsam maioriam alienari neque contradicat, an per hoc cõsentire videatur alienationi, vide ibi in. q. 40.
Successor qui alienationi maioriæ vel reiſuæ consensit, an pretium petere possit, vide ibi. col. 4. q. 42.
Successor in maioria si in ea litigium inuenerit & qualem transactionem facere possit, vide ibidem in quæst. 45.
Successor proximius in maioria an debeat soluere pretium a prædecessore factum nomine transactionis quod de iu vi ipse cum tota maioria remaneret, vide gl. 1 col. 5. q. 46. l. 10 tit. 26 par. 4.
Successores tantum videntur prohibiti alienare rem maioriæ si a conditore talis prohibitio fuerit posita, non vero ipsemet maioriam faciãs & constituens, vide in d. col. 5. q 47.
Et in quibus restitutionibus faciendis successor grauetur ex pacto cum prædecessore suo facto, vide gl. 3. col. 2. q. 4. l. 10. tit. 26 par. 4.
Successores in maioria an succedant ex propria persona successiue sicuti est in agnatis, an vero succedant iure hæreditario, vide. d. glo. 3. q. 4. col. 7. ad fin. d. l. 10.
Successores feudorum si in feudis succedere velint debent iuramentum fidelitatis domino feudi præstare, & intra quantum tempus, vide ibi. glo. 4.
Quod procedit etiam si prædecessor iurauerit & successoribus suis, vide ibidem.
Successor nouus in aliqua maioria an statim moreno prædecessore ipsius possit intrare possessionem bonorum maioriæ quando in instrumento maioriæ continetur vt prius quam ductam possessionem intret faciat iuramentum de non alienando vel simile, vide glo. 2. col. 1. l. 7. tit. 4. par. 5.
Successor legitimus in bonis maioriæ vel alterius rei qualiter agat contra intrantem illorum bonorum possessionem eum ad illum nõ pertineane, vide glo. 2. col. 2. ad fin. q. 9. l. 7. tit. 4 par. 5.
Successor in maioria dicitur dominus eius non vsusfructuarius, vid. gl. 3. ibidem.
Successor in maioria an teneatur stare locationi prædecessoris sui, vide glo. 4. l. 2. tit. & par. 5.
Et quid in successione prælati Papæ vel alterius, vide ibidem.
Et Papa in vita sua non potest sibi eligere successorem, & quare, vide. d. glo. 4. col. 2. in princ.
Successor in maioria bene potest reuocare male gesta prædecessoris sui, & qualiter hoc possit fieri, vide ibidem.
Successor in maiorata in eo non possit rem quam ponere conditor maioriæ iusit an illa pro appolita videatur, vide glossam primam legis 4. titu. 9. par. 6.
Successor in maioria an agat contra possessorem ipsius ad damnum in rebus maioriæ illatum vt ipse illud refarciat, vide glossam tertiam legis 7. tit. 9. par. 6.
Successor in maioratu an teneatur soluere pretium rei emptæ per testatorem quam testator in maioria posuit, vide glo. 3. colum. 3. quæstio. 4. l. 10. titu. 9. part. 6.
Successor in maioria quando petere possit rem maioriæ venditam de licentia principis, vide gl. 4. col. 8. q. 8. l. 6. tit. 11. part. 6.
Et de alienationibus rerum maioriæ quæ de principis licentia fiunt vel fieri possunt, & de validitate & effectu, & quando possint reuocari vel non, vide glo. 4. col. 5. 6. 7. 8. 9. 10. & 11. & l. 6. tit. 11. par. 6.
Et an beneficium legis finalis. C. de edicto diui Adriani tollendo detur successori in maioria, vide glo. 1. col. 2. l. 2. tit. 14. par. 6.
SVCCESSOR Regis in regno an teneatur ad debita Regis præmortui, vide glo. 1. col. 1. & 2. l. 4. tit. 15. part. 2.
Successor Regis tenetur refarcire damnum a suo prædecessore factum rei publicæ in forma iustitiæ, vide. d. glo. 1. col 2. in medio.
SVCCESSOR singularis an ei prosint acta iudicum vt sunt probationes a suo prædecessore gestas, vide glo. 15. l. 19. tit. 22. p. 3.
Successor singularis an habeat ius retentionis, & an tale ius ad illum transeat, vide glo. 4. ad finem. l. 9. tit. 2. par. 5.
Successor singularis an teneatur stare colono, vide glossam primam legis 19. tit. 8. par. 5.
Et quid si successor nolit colonum a re conducta expellere, an colonus teneatur stare locationi cum illo singulari successori, vide glossam secundam ibidem.
Successor singularis in re alicui conducta quando non possit inquilinum expellere ante finitum tempus, vide glossam quintam dict. l. 19. tit. 8. part. 5.
Successor singularis an habeat facultatem soluendi vnum pro alio, & quando, vide glo. 2. l. 3. tit. 14. in par. 5.
SVCCESSOR in beneficio, in episcopatu vel dignitate.
Successionem in episcopatu quis sibi quærere non potest niſi de licencia Papæ, vide glo. 1. l. 7. tit. 5. part. 1.
Successor in beneficio an teneatur stare contractui locationis facto per prædecessorem, vide glossam tertiam. l. 9. titu. 17. pars. 1. & glo. 4. l. 2. tit. 8. par. 5.
Successori in beneficio an profit sententia lata pro prædecessore contra prætendentem ius ad aliquod beneficium, vide glossam. 15. legis. 19. titu. 22. par. 3.
Successor in dignitate non dicitur eadem persona cum defuncto, vide gl. 6. l. 18. tit 9. par. 7.
SVFFICIT præratione voluntas in prouisionibus beneficiorum per Papam, vide glo. 8. l. 1. tit. 16. par. 1.
SVFFRAGIA viuorum an prosint existentibus in inferno ad diminu-

Mm a tionem

Universidad de Deusto
Biblioteca

tionem pœnarum, vide glo.1.l.42.tit.4.par.1.
Suffragia viuorum an prosint defunctis, &c., quando, vide glo.7. in proœmio.tit.11.part.1.
SVITAS & in quibus durent effectus suitatis etiam hodie cum iam sit sublata differentia patriæ potestatis & emancipationis in successione ab intestato, vide glo.2.l.2.tit.3.par.6.
Et filius erit hæredarius amittit iure suitatis, alius vero non, vide ibi gl.4. & quintam.
Suitas an debeat inspici tempore mortis patris vel testamenti, vide glo. 1.l.22.tit.3.part.6.
Suitas tollitur per expressam dationem substituti vulgaris, & an per tacitam, vide glo.7.l.2.tit.5.par.6.
Suitas an sit sublata de iure partitarum in illis in quibus suitas est favor filiorum sororum, vide glo.10.l.10.tit.5.part.6.
Suitas cessat in ascendentibus, vide glo.3.l.20.tit.6.part.6.
SVM, ES, EST, istud verbum est substantificum & importat rei veritatem, non vero actionem, vide glo.10.l.4.tit.15.par.4.
Sum, es, est, & quod istud verbum sit substantificum neque significet ipso iure, vide glo. quæst.4.post medium.l.5.tit.1.part.5.
SVMMARIA PROBATIO quæ requiritur in quæstione status mota filio, an coram iudice facto fieri possit, vide glossam quartam. l.7. tit. 22.part.3.
Summaria probatio in quæstione status mota filio, an habeat locum in homicidio, vide ibidem glo.4.
SVMMATIM in quibus casibus procedatur, vide glossa.l.7.per tex. ibi tit.22.part.3.
Sum natus, sicut verbum qualiter intelligatur, vide glo.1. per text. ibi l.7.tit.19.par.4.
SVMMVS sacerdotium fuit iussu domini institutum & per Moysem, vide glo.1.2.tit.6.par.1.
SVMPTVS funeris æstimatur secundum facultatem & dignitatem defuncti, vide glo.8 in princ.l.12.tit.8.par.1.
Et an isti sumptus taxari possint per statutum, & quid hodie in regno seruetur, vide ibidem.
Sumptus bellicus ad Regem vel ad populum expectant, vide glo.2.l.8. tit.20.par.2.
Sumptus necessarij & vtiles in re bona fidei possessore possessa an computentur cum fructibus inde perceptis, vide glo.5.l.legis.4.1.titu.28. part.3.
Sumptus necessarij a malæ fidei possessore facti, an ipse illos recuperet, & qui si rem restituerat ante quam sumptus illi sibi restituantur, an & tunc actionem eos habeat, vide glo.2.l.4.4.ibi.
Sumptus quos fecit dominus superioris Molendini in eis dominus Molendini inferioris contribuere teneatur quando vna tantum clusa seruit duobus Molendinis duorum dominorum, vide glo.2.l.15.titu.32. part.3.
Sumptus factus ab vniuersitate in prosecutione causæ iniustæ, an illi qui sunt de vniuersitate soluere teneantur, saltim si illud fieri semper contradixerunt, vide glo.9.l.20.tit.32.part.3.
Sumptus si fiant ad perpetuam rei vtilitatem in re subiecta restitutioni an possint in totum vocato ad illam imputari & ab eo repeti, vid.gl. 1.col.5.q.4.6.l.10.tit.26.par.4.
SVPERBIA esse fol et semper vlema potentibus, vide glo.2. in proœmio tit.17.par.2.
Superbia fol et esse pessimus vicius, vide glo.4.d.14.per text.ibi.tit.14. part.5.
Superbia est initium omnium peccatorum, vide glossam tertiam.in prologo.7.partit.
SVPERILLVSTRES & illustres quæ dicantur, vide glo.1.& 2. per textum ibi.l.1.tit.13.par.3.
SVPERIOR debet remouere præfatum quem populus prosequitur da eo sibi æquum alenu in alio loco, vide glo.14. in prologo partitarum.
Superior ad condendam legem particularem debet conuocare populi & ante eos propositionem facere, vide glo.vlt.l.1.part.1.
Superior non potest facere statutum cum pœna contrauentium nisi ille habeat iurisdictionem sine pœna sit, glo.1.col.1.d.l.12.
Superior compellere potest subditos ad obseruantiam legis suæ, vid.gl. 4.l.16.tit.1.part.1.
Superior potest sine alio requisito absoluere excommunicatum ab inferiore in duobus casibus, de quibus per glossam tertiam legis.24.tit.9 part.1.
Superior cui deuoluitur electio sine beneficii prouisio propter priorum negligentiam eo quod intra tempus electionem siue prouisionem nō fecerunt, an debeant eligere secundum illas qualitates, secundum quas primi electores seu collatores prouidere debebant, vide glo.1.l.9.tit. 16.par.1.
Superioris authoritas in omni conuentione intelligitur excepta, vid.gl. 1.l.11.tit.28.par.2.
Superio es quia subditis pedagia percipiunt eos ab incursu latronum liberare debet, & quid si non faciant, vide glossam secundam legis 4.7.l.6.18.par.3.
Superioritas an requiratur in ædificando populo de nouo, vide glo.4.l.9.tit.4.par.5.
SVPERFICIARIVS habet tantum vtile dominium in re, vide glo.1. l.29.tit.8.par.5.
SVPPLEMENTVM legitimæ filiorum an a legatariis vel ab hæredibus extraneis tieri debeat, vide glo.10. in fine.l.17.tit.1.par.6.
Et an frater agat ad supplementum quando alius ex fratre aliquid libertum reliquum instituto turpi persona, vide glo.5.l.12.titu.7.par.6.
Et an filius possit agere ad supplementum quando minus legitime fuit sibi relictum cum prohibitione ne amplius peteret, an vero possit testamentum querelare tanquam in officiosum, vide glossa 9.l.7.titu.8. par.6.
Et licet ius agendi ad supplementum successerit in locum querelæ, non tamen finitur quinquennio vt est in querela, vide in dicta glo.9. distæ legis.5.
Et an istud ius agendi ad supplementum transmittatur ad hæredes, & quanto tempore finiatur, vide ibidem.
Et an suppletio legitimæ fiat ipso iure, vel expectura a filio vel ab eius hærede, vide ibidem.
Et quid si pater vnum filium sibi instituit hæredem vniuersalem, alium vero fecit maiorianm, altum præterit, an iste præteritus agat contra habentem maioriam quam contra vniuersaliter institutum, vide d.gl.9.in hac.d.l.5.tit.8.part.6.
Et an talis ius agendi ad supplementum detur etiam fratribus quando a patre turpis persona fuit instituta, vide dictam glo.9. in princ. & glo. 5.l.12.tit.7.part.6.
Et an hæredes vel legatarij teneantur ad supplementum legitimæ filij, vide ibidem in glo.10.
Et an filius agnoscens testamentum patris aliquo modo a querela excluditur, vide glossas legis sextæ, per textum ibi titulo septimo. partim sexta.
SVPPLETIO vide supra in verbo SVPPLEMENTVM.
SVPPLICATIONES quæ fiunt principi propter eius mandatum præcedens sunt benefactæ conquerere debet princeps, glo.3.l.9.tit.18. part.3.
Supplicatio prohibetur contumaci sicuti ei prohibetur appellatio, vide glo.2.l.9.tit.21.par.1.
Supplicatio est Regi offerenda & sine eius iussu non potest præfectus prætorio de ea cognoscere, vide glo.3.l.19.tit.23.par.3.
Supplicatio quando possit Regi fieri si per auditores Regis duæ sententiæ confirmatoriæ latæ sunt, & alia in hoc, vide glossam primam legis 4.tit.24.par.1.
Supplicario an habeat locum quando duæ sententiæ cohortales latæ fuerunt, vide glo 2.l.4.tit.24.par.3.
Et an a sententia confirmatoria in regia curia lata possit supplicari sicuti sententiæ vna alia tantum præcesserit, vide ibidem.
Et quid si sententia confirmatoria lata in curia Regis & ibidem venit de gradu in gradum, non tamen fuit ibi lis cœpta si ad ea fuerit Regi supplicatum, an hoc non obstante executioni mandatur, vide di.gl.2. dict.l.4.
Supplicatio an habeat locum quando quis appellare noluit cum posset, vide glo.5.l.5.tit.24.part 3.
Et an in rescripto principi super hoc dato debeat dici non obstante tali sententia quæ transiuit in rem iudicatam, vide ibidem.
Supplicatio quæ principi datur quando aliquis petit sibi fieri sum naturalem ab ea legitimari qualis esse debeat, vide glo.8.l.2.tit.15.par.4. & ibi glo.9.
Et an cum tali supplicatio debeat intra dici quod pater habet nos tres legitimos, & quid si non dicatur, vid.d.glo.9.
SVRDVS an admittatur in feudis pro quibus non præstatur sacramentum, licet præstetur census pecuniarius, vi.gl.13.in fi.l.2.tit.15.par.2.
Surdus tantum vel surdus mutus & excussimutus, an possit matrimonium contrahere, glo.5.l.5.tit.2.par.4.
Surdus aliquantulum non impeditur quo minus in feudo succedere possit, vi.glo.8.l.6.tit.2.6.par.4.
Surdus an & quando possit se per stipulationem obligare, & quando ex quiparetur furioso & infanti, quando vero pupillo & quando maiori, vide glo.6.l.2.tit.n.par.5.
Surdus ad omnes contractus admittitur vbi tacemonie opus non est, vide d.glo.6. in principio.
Et qualiter pr. tur aliquem esse mutum vel surdum, vide ibidem.
Surdus an possit facere testamentum & constituere procuratorem, & an possit adire hæreditatem & matrimonium contrahere, & an possit & sufficere vel torqueri, vide ibidem in glo.7.
Surdus an possit damnari ex confessione sua, & quando, & qualiter sic

vide ibidem.
Surdus an & quando, & qualiter testamentum facere possit, vide glossa vndecimam & duodecimam legis.13.per textum ibi titulo.1.par.2.& glo.7.l.2.tit.11.par.5.
Surdus esse debet necessario ille qui mutus est, & an cum muto & surdo natiuitate possit princeps dispensare vt testamentum facere possit, & quando, vide glo.13.d.l.13.
An contra mutum & surdum a natiuitate possit fundari processus, vid.glo.15. in fine.
An surdus possit exemplariter substitui per parentes, vide gl.3. cū alijs ibi.l.11.per text.ibi.tit.5.par.6.
Surdus an & quando tutor alicuius minoris esse possit, vide glo.1.l.4. per text.ibi.tit.16.par.6.
SVRRIENS ast quem de sacro fonte dicitur eius fideiussor, & statim dicitur recepisse officium pedagogi, vide glo.7.l.6.tit.4.par.1.& glo. finali.l.1.tit.7.par.4.
SVSCEPTIO ordinis sacri impedit matrimonium contrahendum & dirimit iam contractum, vide glo.1.l.16.tit.2.par.4
Et in ordinum susceptio dirimat matrimonium carnali copula ad huc non consummatum, vide ibidem.
SVSPENDI an & quando possit iam mortuus, vide glossam tertiam l.7.tit.1.par.7.
SVSPENSIO quid sit, vide glossam sextam legis.14.titulo nono, partita prima.
Suspensio facta ex leui causa non debent subtrahi fructus secus si ex leui dicta.&, & quando sic, vide post medium glossæ quintæ legis.17.titu.9 part.1.
Suspensio iuris vel hominis an sit inter has aliquando differentia, vide d.glo.2.col.2.in medio.
Suspensio a beneficio solum refertur ad fructus beneficij non autem ad facultatem ministrandi in spiritualibus & temporalibus, vide gl.7 in principio.l.17.tit.9.part.1.
Suspensio si fiat tacito nine pœnæ potest per appellationem suspendi & de iu-ri, vi.gl.5.in princ.l.21.tit.9.part.1.
SVSPENSVS ab officio qui de iure suspendatur an videatur suspensus a beneficio, glo.5.in princ.l.17.tit.9.part.1.
Suspensus ab homine ab officio si suspensus sit propter crimen graue, an videatur suspensus a beneficio, & quid si crimen sit leue, vide gl.6. d.l.17.
Suspensus a beneficio non videtur suspensus ab officio, & quæ sit ratio, vide glo.7.in prin.d.l.17.
Suspensus a beneficio potest interim eligere & in illo beneficio officiare debet, & ad quid talis suspensio extendatur, vide ibidem.
Suspensus a beneficio debet inde accipere modicum ad sui sustentationē ne egeat, vide ibidem.
An suspensus a beneficio in vna ecclesia possit in alia beneficium habere, vide ibidem.
Suspensus & an debeat considerari an habeat iurisdictionem vel non cū suspenditur ab officio vel beneficio, vi.ibid.gl.ii.per text.ibi.
Suspensus ab officio priuatim debet horas dicere, publice vero non, vide glo.1.l.18.tit.9.par.1.
Suspensus ab officio propter delictum si celebret est irregularis, & quid si propter infamiam vel alium defectum pura corporis, vide ibid. in glo.2.
Suspensus a iure si suspendatur ab homine intendente imponere nouam formam suspensionis si celebret an sit irregularis, vid.gl.2.
Suspensus ab officio si celebret alibi quam Papa vel eius delegatus eū non absoluit nisi in contemptum celebrauerit, vide gl.5.l.18.tit.9.p.1.
Suspensus ab officio feudus nunquam petet, & quid si adsit necessitas, vide glo.7.l.11.tit.9.par.1.
Suspensio ex graui causa an debeat succurri de fructibus beneficij vt vtere possit, vide glo.9.d.l.11.
SVSPECTVS de fuga quis ne neque relinquitur iudicis arbitrio, vide glo.5.l.1.tit.9.par.1.
Suspectus an dicatur consumens fructus in suos proprios vsus ad hoc vt tale sequatur ratio, vide gl.3.7.l.1.tit.9.par.1.
Suspectus tutor quando ex quibus rebus esse dicatur, vide glo.1.l.2.& 3. tit.18.per text.ibi.tit.6.
Et an suspectus de suspecto accusare possit, vide glo.d.l.2.
Et qualiter & an per procuratorem vel ante quam gerat, vi.gl.6 ibid.
Et coram quo iudice tutor de suspecto accusari possit & debeat, vide ibidem in glo.7.
Et an cum remouetur vt suspectus sit infamis, & quando a iudice ex officio remoueri possit, vide glo.1.l.1.tit.18.par.6.
Et an statim quod lis est cœpta contra tutorem vt suspectum debeat alius poni loco ipsius, vide ibidem glo.2.& per text.ibi.
SVSPITIO sola non probat delictum, & quid si post suspitionem fuerit admonitus, an & tunc requiratur testis, vel propter illud non torium, vide glossam tertiam legis.18.titulo sexto, par.1.& glo.5.l.11. tit.14.par.3.
Suspitio præcedens & monitio cui non paretur an plene probet delictum & quando sic, vide glo.5.d.l.12.tit.14.par.3.
Suspitio quæ sufficiat ad hoc vt ex aliqua causa instrumentum dici possit suspectum, vide glo.vlt.in fine.
Suspitio fraudis nulla esse potest vbi princeps author ratur, vide glo.4.l. 1.per text.ibi.tit.1.par.6.
SVTOR si pannum vel aliud suscepit vt inde aliquid danti faceret si dicat illud sibi fuisse subrepsum qualiter conuenire possit, vide gl.10. per textum ibi tit.14.par.7.
Et an dominus reicompellet vt agat contra suum ipso nolente, vide ibidem in glo.5.& 6.
SVVS HABRES, vide supra in verbo HABRES.

T.

TABELLIO per se ipsum debet instrumenta scribere si per alium scribat etiam de voluntate partium instrumentum non valet, vide glo.5.d.7.tit.9.part.2.
Tabelliones Regis quam ætatem habere debeant, vide glo.2.l.8.tit.9.part.2.
Tabelliones recipere non debent plus quam salarium etiam si sponte illis detur, vide glo.4.d.8.
Tabelliones debent esse veloces & diligentes, vide glossam quintam.d.l. 8.tit.9.par.2.
Tabelliones legis abbreuiaturas non exeendunt, vide glossam sextam dictæ legis.8.
Tabelliones Regis reuelantes secreta Regis seu aliud contra suum officium faciendo qua pœna debeant puniri, vide glossam septimam legis.8.tit.9.part.1.
Tabelliones in prouincijs qui vocantur (del adelantamiento) debent dari a Rege consuetudine cessante, vide glossam quintam legis.22. titu.9.par.2.
Tabellio siue iudex mandato ni possit emendare dictum testis qui post interuallum vult se corrigere, vide glossam secundam legis.80. tit.16. part.3.
Tabellio qui partem aliquid manifestat ante quam acta aperiantur & testes publicentur punitur de falso, vide glossam tertiam legis nonæ, titulo.17.par.3.
Tabelliones qui cum inquisitoribus alicuius delicti vadunt ad iurare teneantur, an vero sufficiat iuramentum in eorum creatione præstitum, vide ibidem in glo.5.
Tabelliones in inquisitione faciendā quando cum inquisitore vadūt quales esse debeant, & an tales inquisitores possint eligere tabellionem naturalem loci vbi inquisitio committitur vel consanguineum inquisitoris, vide glo.1.l.10.tit.17.par.3.
Tabelliones in inquisitione faciendā debent eligi ad voluntatem inquisitoris, & quales esse debeant, & an possint recusari, vide ibidem glossa secundam.
Tabellionum vsus an sit de iure gentium an vero de iure ciuili, vide gl. 1.in proœmio.& par.3.
Tabellio extra suum territorium positus aliquod instrumentum confícere non potest, vide glo.1.l.8.tit.18.par.3.
Tabellio qualiter de nouo per principem creatur, vide glossas per textū ibi.l.8.tit.18.par.3.
Tabelliones iurare debent, & qualiter, & quid si non iurent, vide glo.2. l.8.tit.18.par.3.& glo.5.l.4.tit.10.part.3.
Tabellionis inscriptura, vide ibidem in gl.1.d.l.8.
Tabellionis instrumentum an faciat fidem extra regnum inter homines illius iurisdictionis alibi litigantes, vide glo.4.d.l.8.
Tabelliones Regis habent secum dignitatem, vide glo.5.l.16.tit.18.par.3. & glo.2.l.7.tit.9.par.2.
Tabellio dicens se cancellasse vel rasuram fecisse an ei sit credendum, & quando talis attestatio necessaria non sit, vide glo.6 legis.44.titu.18. part.3.
Tabellio qualiter scripturam cuiusuis contractus facere debeat, vi.glo. omnes.l.54.tit.18.par.3.
Tabellio qui diem in contractu non apposuit an ei credatur si dicat se recordari de die, & quid si a principio vnus dies pro alio ponatur, & quid si ex appositione dici fuit erratum quando notarius se corrigere possit, vide glo.2.l.54.supra.d.
Tabellio debet cognoscere contrahentes, & qualiter instrumentum conficter si contrahentes non cognoscat, vide glossam octauam legis.14. tit.18.par.3.
Tabellio qui rogatus est scripturam deducere de protocolo non assumit, an illam signare debeat, & quid dicere debeat, vide ibidem in gl.5 & glo.1.l.55.tit.18.par.3.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Tabellio defunctus an possit legare, vel an hæredes eius aliquid habere debeant quando deducitur exemplar per alium tabellionem de eius originali, & quid hodie, vide gl.4.l.5.tit.18.par.3.
Et quid si inter protocolla tabellionis mortui inuentatur carta soluta an exemplari debeat, vide gl.5.d.l.55.
Tabellio dicens habuisse in mandatis a testatore vt non ostendat eius instrumentum nisi post certum tempus an ei sit credendum, vide glo.l.103.in tit.18.par.3.
Tabellio & si negetur quod scribens erat tabellio quæ in hoc probanda sint, vide gl.1.& 3.l.115.in prin.tit.18 par.3.
Tabellioni dicenti se tabellionem in instrumento non creditur nisi ostendat literas testimoniales & authenticæ, vide ibidem.
Tabellio & si notus sit si aduersa pars neget illum tabellionem an qui in scrumentum manu sua factum præsentat illum probare debeat, vide glo 2.l.115.tit.18.part.3.
Et an qui longo tempore fuit habitus in aliquo loco pro tabellione si instrumentum fecerit, valeat tale instrumentum, vide ibidem in glo.4.
Et quid si instrumentum sit antiquum & negetur quod faciens fuerit tabellio, an istud probare debeat, vide ibidem in glo.5.
Tabellio dicens instrumentum non fuisse a se factum an ei sit fides adhibenda, & qualiter probetur contrarium, vide glo.6.in.d.l.115.& gl.6 l.118.tit.18 par.3.
Et quid si dicat a se factum sed falso instrumentum scripsisse dicat, an ei fides sit adhibenda, vide.d.glo.6.& glo.5.l.118 ibidem.
Tabellio si contradicat testibus an ei illis reiectis sit standum, vide gl.7. d l.115.& glo 6.d.l.118 ibi.
Tabellio qui est infra longinquo an debeat venire ad vocationem iudicis quando super factione alicuius instrumenti quod dicitur a se factum fuisse dubitatur, vide gl.2.l.118.tit.18.par.3.
Et quid si effectus fuerit infamis, vide ibidem in glossa septima dictæ legis.118.
Tabellio & an officium tabellionatus sit dignitas vel minus, & an sit officium vile, & quid in tabellione Regis, vide glossam secundam in prooemio tit.19.in par.3.
Tabelliones habent authoritatem publicam, & quam, vide glo.1.l.1.tit. 19.par.3.
Tabelliones qui præsunt in regalibus cancellarijs habent dignitatem, vide glossam secundam dictæ legis primæ, & glo.penulti. & fin.l.16. tit.18. par.3.
Tabellio debet esse Christianus, & quid de Iudæo facto Christiano, an ille debeat nomen domini inuocare, vi.d.glo.4.
Tabellio Christianus conficiens instrumentum inter Iudæos, an in eo debeat nomen domini inuocare, vi.d.glo.4.
Tabellio an illud esse possit infamis, & quid si post creationem factus fuerit infamis vide ibidem in gl.5.
Tabellio quid scire debeat, & an leges, vide glossam sextam dictæ legis secundæ.
Tabellio qui non scit formulas & notas an teneatur parti de imperitia, vide.d.glo.6.
Tabellio debet habere notitiam illarum rerum de quibus a iure instrumenta confici prohibentur, vide ibidem.
Tabellio si conficiat instrumentum contra iuramentum ab eo tempore assumptionis præstitum alia instrumenta postea per eum confecta nõ tenebuntur, vide ibidem.
Tabelliones tenentur ad secretum secundum quod eis a partibus iniungitur, & quando, vide glo.7.d.l.2.tit.19.par.3.
Tabellio quando puniatur si faciat instrumentum clandestinum, vide ibidem in d.gl.7.
Tabelliones debent esse vicini locorum vbi instrumenta facere volunt, & alias istud officium concedi non debet, vide glossam octauam dictæ legis. 2.
Tabelliones forenses instrumenta siue testamenta vel alias scripturas facere minime possunt, vi.d.gl.8.
Tabellio laicus quando a laico est constitutus si faciat instrumentum super spiritualibus, an instrumentum istud valeat, vide gl.10.d.l.2.
Tabelliones creare an possit in hoc priuilegiatus, & an consuetudo ista potestatem dare possit, & qualis esse debeat, an immemorialis vel quadraginta annorum, vide gl.2.l.3.tit.19.par.3.
Tabelliones olim ponebantur per ciuitates fuit loca sicque talis electio ad communitem terrarum pertinebat, vide glo.5.ibidem.
Tabellio ab aliquo domino creatus si faciat instrumentum in domini fauorem, an tale instrumentum valeat, vide gl.6.l.3.tit.19.part.3.
Et an isti testamenta siue instrumenta venditionum vel cæterorum contractuum conficere possint, vide ibidem gl.7
Tabelliones generales solius principis esse dicit, vide glossam octauam ibidem.
Tabelliones creare possunt domini terrarum aui iudices in terris suis creare possunt, & quid illi facere possint, vi.d.gl.7.
Tabelliones personaliter cõparere debent vt examinentur neque in hoc potest mittere procurator, vide glo.1.l.4.tit.19 par.3.
Et quid si rector tunc examinatione an licet idoneus sit debeat tamen removeri, vi.d.glo.1.
Tabelliones a quibus examinentur, & quid in curia Romana, vide gl.3. d.l.4.
Et an debeant afferre literas testimoniales illius loci vnde sunt, vide ibi glo.4.
Tabelliones non debẽt facere instrumenta super contractibus a iure reprobatis, vide ibidem glo.5.
Tabellio puniri debet criminaliter si faciat instrumentum illicitum, vide d.glo.5.
Nec faciet instrumentum in fraudem vsurarum sub pœna priuationis officij & periurij, vi.d.gl.5.
Non tamen punietur pœna falsi licet conficiat instrumentum illicitum, vide ibidem.
Tabellio iurare debet cum creatur, & quæ debeat iurare, vide gl.5.d.l.4. per textum ibi.
Tabellio cum fuerit requisitus instrumenta facere debet sub pœna periurij quia propter hoc dicitur seruus publicus, vide glo.7.d.l.4.tit.19. par.3.
Tabellio an debeat instrumenta propria manu scribere siue sit protocolum siue indentumptum, vide glo.2.d.5.tit.19.par.3.
Tabellio si sit multum infirmus ita quod signare non possit quid fieri debeat, vide glo.3.d.l.5.
Tabelliones non debent instrumenta sua facere per abbreuiaturas, & de pœna contrarium facientium, vide glossam primam & secundam.l.7. titulo.19.par.3.
Et quid si tales abbreuiaturæ sint significatiuæ numeri & in communi vsu, vide.d.glo.2.d.l.7.
Et qualiter istud de abbreuiaturis debeat intelligi, vide.d.gl.2.
Tabelliones debent annos domini ponere in instrumento extense nõ per abbreuiaturas significatiuas numeri, vide ibidem in glo.3.
Et si infrumentum vitiatur culpa seu imperitia tabellionis an ad damnum siue interesse teneatur, vide ibidem glo.4.
Tabelliones domus Regis debent regestra seruare, & si illud celant puniuntur pœna falsi, vide gl.2.l.8.tit.19.par.3.
Tabellio debet habere regestrum omnium scripturarum quod exhibere cogitur quando ei fuerit petitum, vide gl.1.l.9.tit.19.par.1.
Et quid si protocolum non appareat vel probetur fuisse amissum, an instrumentum inde sumptum probet aliquid, vi.d.glo.3.
Tabellio debet torqueri si dicat se protocolum amisisse, & qualiter plus puniri debeat, vi.d.gl.1.
Et quid si instrumentum erat antiquum & tabellio iam sit mortuus, an instrumentum sumptum probet, vi.d.gl.1.ad finem.
Tabellio nihil scribere potest nisi rogatus ite a partibus & qui non rogatus notarium, an illũ cogere possit vt sibi detur instrumẽtum & quod ipsi volunt, vide glo.2.dd.9.
Et an præsumatur rogatus, vide ibidem.
Tabellio an possit instrumentũ extendere seruata rei substantia, & quid hodie, vide ibi glo 4.& glo.6.l.8.tit.9.par.2.
Tabellio an possit obijcere petenti instrumentum quod sua non interest ex aliqua causa, & an possit implorare vt pars quæ de sua editione legeretur, citetur, & quid si nolit, hoc agere, vide glossam quintam.d l. 9.tit.19.part.1.
Tabellio potest edere instrumentum etiam si pars contradicat, & quid pars læsa tunc facere debeat, vi.d.gl.5.
Et quibus expensis edi debeat, vide ibidem.
Tabellio an possit cancellare protocolum post quam exeo dedit instrumentum sumptum, vide ibi gl.6.
Tabellio reficere potest scripturam si pars illam amisit etiam amissione non probata neque citata altera parte, vide gl.2.l.10.tit.10.par.1.
Et quando tabellio ad hanc refectionem non teneatur, & quid si refecerit quando reficere non debuerat, vide glossam tertiam & quartam ibidem.
Tabelliones vt plurimum sunt inhumani in salarijs exigendis quæ salaria taxari debent de iure communi, vide glossam tertiam legis.13.titu. 19.par.3.
Tabellio non potest facere sibi facti fieri propria authoritate vbi quantitas taxata non est sed cum taxatione iudicis, vide ibidem.
Tabelliones & de iplorum salarijs, & quid si plus receperint certis ab sponte soluentibus, vide gl.1.& 2.l.15.tit.19.par.3.
Et qua pœna teneantur si plus receperint quam esset eis taxatum, vide glo.1.d.l.15.
Et qualiter hodie fiat taxatio an pro valore rei vel pro quantitate scripturæ, vide.d.glo.2.d.l.15.
Tabelliones minora salaria percipere debent a Iudæis quam a Christianis, & quare, vide gl.2.d.l.15 tit.19.par.3.

Tabellio

Tabelliones Regis si falsitatem faciant debent mori, vide glo.2.l.1.6.tit. 19.par.3.
Et quid in alijs tabellionibus ciuitatum, vide ibidem, in glo.4.d.l.16.& glo.6.ibi.
Tabellio dicens quod titius instrumentum produxit realiter, an puniatur tanquam falsarius si ita non sit, sed verbo tantum allegauit, vide d.glo.6.
Tabellio falsarius a quolibet de populo accusari potest vt manus ei amputetur, vi.d.gl.6.
Et quid si instrumentum falsum quod fecit sit alias in se nullum, an tabellio eadem pœna puniatur, vi.d.gl.6.col.2.
Et quid si instrumentum sit verum in principali falsum tamen in accessoriis, vt in appositione pœnæ, vel alibi, vide ibid.
Tabellio constitutus super præda si ibi falsitatem committat qualiter puniatur, vide ibid.
Tabellio an possit instrumenta cõficere pendente accusatione falsi, vide d.gl.6.in n.verb.
Tabellio damnatus de falso, & si ei manus dextera manet officium tabellionatus exercere non poterit, vide ibi in gl.7.
Et an iudex in sententia possit ei reseruare instrumentorum confectionẽ, vi.d.glo.7.
Et an instrumenta per eum facta ante condemnationem ex quo in officio toleratur valeant, vide ibid.
Et quid si esset damnatus ex alio crimine, vel de falso in alio quod in officio suo, vi.d.gl.7.in fi.
Tabellionis stylus in comparandis literis semper inspiciendus est quod etiam exemplificat, gl.2.l.4.tit.20.par.3.
Tabelliones a pauperibus aliquid exigere non debent, & quid si peruenirit ad pinguiorem fortunam, vide glossam tertiam, l.6.tit.22. partita tertia.
Tabellio si sit infamatus ex eo, scilicet, quia negauit depositum, an instrumenta conficere possit, vide gl.4.l.8.tit.3.par.5.
Tabellionis præsentia, an sufficiat & testũ, vt donatio quæ excedit. 500. auros si de ea fiat publicum instrumentum non sit necessarium quod insinuetur, vide gl.1.6.l.9.tit.4.par.5.
Tabellio si sit iudex, & tabellio an sufficiat coram eo insinuationem donationis excedentis facere, vide gl.16.supra dict.
Tabellio non potest rogari nisi tantum de his quæ in eius præsentia fiãt, vide gl.1.ad fin.l.6.tit.5.par.5.
Tabellio nauis si instrumenta fecerit qualem vim faciant, vi.gl.3.l.1.per tex.ibi tit.9.par.5.
Tabellio qualiter debeat conficere instrumentum de contractu muti, vel surdi, vide gl.7.in fi.l.2.tit.11 par.5.
Et si monachus prohibitus exercere officium tabellionatus faciat instrumenta de nouo, an illa valeant, vide gl.7.l.28.tit.11.par.5.
Tabelliones quatuor si sint testes alicuius testamenti, an illud sufficiat, vide gl.4.ad fin.l.tit.1.par.6.
Tabellio an necessario interuenire debeat in testamentis factis in scriptis vide gl.9.d.l.1.tit.1.par.6.
Tabellio si interfuit factioni testamenti inscripti, an tunc possit aperiri sine aliquibus iuris solẽnitatibus, vide glossam quartam.l.3.tit.2.partita.6.
Tabellio si faciat aliquod testamentum tunc publicatio non est necessaria, vi.d.gl.4.d.l.5.
Tabellio eo ipso quod aliquam scripturam facit illa dicitur scriptura publica, vide ibid.
Tabellio qualiter conficere debeat instrumentum publicationis alicuius testamenti, vide ibidem.
Tabelliones qualiter scripturas reddere teneantur, & an & quando sine die & consule, vide gl.3.l.5.ibidem. & glo.l.11.titulo decimooctauo, par.1.
Tabelliones numeri debent facere testamenta ibidem morientium non vero alia, vide gl.4.l.1.per tex.ibi tit.1.par.4.
Tabelliones aliquid recipere non debent quando faciunt scripturã pro captiuorum redemptione, vide glossam.7.l.5.per tex.ibi.titu.10. par tita sexta.
Et an infamis officium tabellionatus exercere possit, vide glo.10.l.7.tit.6 par.7.
Tabellio si faciat instrumentum tanquam tabellio si nunquam fuisset creatus qualiter puniatur, & quid si fuit creatus tabellio sed priuatus fuit vide glo.1.& 2.l.1.tit.7.part.7.
Tabellio an & quando veniat puniendus, vel non ex instrumento falso ab ipso facto, & quando, & ex quibus excusetur, & qua plura de hoc, vide per gl.1.& 2.l.1.per tex.ibi tit.7.par.7.
Tabellio an puniatur de falso quando instrumentum quod confecit erat in se nullum, vi.d.gl.2 d.l.1.
Et quid si instrumentum nondum erat perfectum, vt quia in diebus sub scriptione, vide ibi l.

Tabellio qui ante publicationem dicta testium manifestauit, vel legere passus fuit, an puniatur pœna falsi, vide glo 5. d.l.1.
Et an qui se falso gerit pro tabellione puniatur p xna falsi, vide glo.1.l.2 tit.7.par.7.
Tabelliones falsarij puniuntur amissione manus, vide gl.5.l.6.per textũ ibi.tit.7.par.7.
TABERNA, & an ministrans tabernam, & dans vinum potantibus sit persona vilis, & quid de domina caupone, vide glo.5.l.3.titu. 14.partita.4.
TABVLAE pupillares confirmentur existentia sui hæredis, vide gl.10. l.10.& gl.5.& 6.l.8.tit.5.par.6.
TACERE nosse quam loqui difficilius est, vide gl.10.l.4.titu.4. partita secunda.
TACENS an videatur consentire, & quando, & plura ad hoc, vide per gl.1.l.23.per tex.ibi.tit.34.par.7.
TACITVRNITAS eorum quæ redderent principem difficiliorem ad aliquid concedendum non semper vitiat, vide gl.1.l.36.tit.18.par.3.
Taciturnitas alicuius qualitatis quæ expressa etiam illud fieret, an actum vitiet, vi.d.gl.1.ad fin.
Taciturnitas habetur pro consensu ratione coniunctionis, vide gl.2.per tex.ibi.l.1.tit.16.par.4.
TACITVS cõsensus qualiter colligatur in illo qui in minori ætate spõsalia contraxit si cum esset pubes consentit, vide glo.5.& 7.l.3.titul.5. par.4.
Tacitum & expressum, & quando sit par virtus taciti & expressi, & quando tacitum sit maioris potentiæ quam expressum, vide gl.5.l.2.tit.1. par.5.
Tacitus consensus ex quibus colligatur, vt videatur aliquis domum reconducere, vide glossam quartam.l.20.per tex.ibi titulo octauo, partita.5.
TALLIONIS POENA, vide in verbo, POENA TALLIONIS.
TAVROS permittere, an liceat, & vtrum rectores ciuitatum illud permittentes peccent mortaliter, vide gl.2.l.57.tit.5. part.1.
Tauri & ex equa, & tauro vel ex touro, & equa nunquam fuit visum animal, vide gl.1.l.2.tit.11.in par.5.
TAXATIO iudicis an prius fieri debeat quam iuretur in litem vel cõtra, & non potest taxare vltra duplum interesse communis, vide gl.4 l.5.tit.11.par.3.
Taxatio experimentum testium, qualiter & quibus concurrentibus fieri debeat, vide gl.17.l.26.tit.16.part.3.
Taxatio collectarum, an per æs & libram, vel qualiter inter homines fieri debeat, vide gl.8.l.20.tit.32.par.3.
Taxatio alimentorum quando alicui relinquuntur, an pro modo redituum, an vero pro modo valoris reditui num fieri debeat, vide gl.7.l.2. tit.19.par.4.
Taxatio iudicis requiritur in seruj venditione in duobus casibus de quibus per gl.4.l.2 tit.22 part.4.
TEMPERANTIA quid sit, vide glo.3.iuncto tex.in.l.8.titulo quinto, partita.2.
TEMPVS decem vel viginti annorum est sufficiens ad introducẽdam consuetudinem, vide gl.4.l.5.tit.2.par.2.
Tempus quod debet duplicari propter petitionem factam ante tempus quod esse debeat, vide glo.1.l.45.tit.2.par.3.
Tempus quod attendatur ad faciendam æstimationem rei siue in iuramento affectionis siue veritatis, vide glossam octauam.l.11.tit.11.partita.3.
Tempus intra quod sententia lata per falsos testes siue instrumenta debeat retractari, vide gl.7.l.13.tit.22.par.3.
Tempus intra quod fiscus possit se restituere contra sententiam contra se latam dolo procuratoris sui quale sit, vide glossam duodecimam, l.19.tit.2.par.3.
Tempus decem dierum quod datur ad appellandum, an a die scientiæ, vel sententiæ currere incipiant, vide gl.16.d.2.ti.23.par.3.& gl.2.l.10. ibidem.
Tempus ad appellandum prænxus quale sit, vide glo.18.l.2.tit.23.par. 3.& gl.5.l.22.tit.23.par.3.
Tempus ad appellandum datus, an possit de consensu partium prolongari, vide gl.5.l.22.tit.23.par.3.
Tempus datus ad prosequendam appellationem quale sit, & quado appellatio deserta erit, & quid in criminalibus, vide gl.1.l.23.ibidem.
Tempus intra quod appellatio fieri debeat quale sit, vide glo.4.d.23.tit. 23.par.3.
Tempus intra quod sententia quæ valida est debeat mitti in executionem quale sit, vide gl.1.l.5.tit.27.par.3.
Et an tempus hoc possit ex causa per iudicem augeri, vel minui, vide ibidem.
Tempus per quod merum imperium præscribitur quale sit, vide glo.3. l.6.tit 29.par.3.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Tempus cuius initij non extat memoria, an sufficiat ad præscribẽ las res omnibus communes, vide glossam primam colum.1.l.7.titu.29.parti.tertia.
Tempus in quo res communes ciuitatum possint præscribi quale sit, vide gl.6.l.7.sup.d.
Tempus quod requiratur quando res dotales præscribuntur matrimonio iam soluto, vide gl.6.l.8.tit.29.par.3.
Tempus quod requiratur ad hoc, vt possit præscribi res in cuius titulo erratur quando verus titulus creditur, vide glo.3.l.14.tit.29.partita tertia.
Tempus in quo hæres rem possedit, an possit iũgi cum tempore in quo testator possedit, & quando non prosit ad vsucapionem, vide glo.2.l.16.ibidem.
Tempus quod requiratur ad hoc vt emens a malæ fidei possessore rem præscribere possit, vide glossam primam.l.19.titulo vigesimonono, par.3.
Tempus præscriptionis quando ecclesia succedit priuato qualiter computari debeat, vide glossam secundam.l.20. titulo vigesimonono, par.3.
Tempus per quod obligationi personali, & etiam ipsi actioni præscribatur etiam contra ecclesiam quale sit, vide glossam primam.l.22.ti.29.part.3.
Tempus quod detur ad petendam restitutionem propter præscriptionẽ contra absentem factam, vide gl.4.l.28.tit.29.par.3.
Tempus quale requiratur in præscriptione seruitutis contra ecclesiam, vide gl.7.l.15.tit.31.par.3.
Tempus immemoriale quod dicatur, & an tempus centum annorum im memoriale sit, vide gl.11.l.15.tit.31.par.3.
Tempus in quo præscribitur libertas seruituris habentis causam continuam quale sit, vide gl.5.l.16.tit.31.par.3.
Tempus quo sponsa sponsum vagabundum expectare debeat, quale sit, & quid si eo non elapso de licentia iudicis contraxit, an amittat arras, vide gl.3.l.8.tit.1.par.4.
Tempus in quo nuptiæ fieri non debeant, vide gl.9.per text.ibi.l.18.ti.2.part.4.
Tempus in quo impotens debeat simul stare cum vxore ante quam ab ea separetur quale sit, vide glo.4.l.5.tit.8.par.4.
Et an in hoc sufficiet tempus interpolatum, vel continuum, vide glossam ibidem.
Et quid si mulier per certam probationem ostendat viri sui frigiditatem vide glo.4.& 5.l.6.tit.8.par.4.
Tempus intra quod dotem pro muliere promittẽs illam soluere debeat vide glo.5.l.u.& glo.2.l.12.tit.11.part.4.
Tempus nuptiarum an expectetur si mulieri ab aliquo fuerit dos relicta an vero statim debeatur, vide.d.glo.2.
Tempus longissimum an sufficiat ad hoc vt dominus feudo priuari possit si feudatarius illum in alium transtulerit, vide glossam ternam, col.1.per tex.ibi.l.10.tit.26 par.4.
Tempus & an pauperes tempore necessitatis possint diuites compellere ad sibi mutuandum & quando & qualiter, vide glo.in prooemio tit.11.part.5.
Tempus intra quod minor tenetur petere pretium rei suæ quam vendidit Rex quale sit, & an illo tempore elapso admittatur, vel non, vide glo.3.l.5.tit.5.par.5.
Tempus intra quod debeat incantari remedium deceptionis vltra dimidiam iusti pretij quod sit, vide glo.4.in prin.l.56.titulo quinto, in partita quinta.
Tempus contractus an præsens inspici debeat quando aliquis vult intentare remedium.l.2.C.de rescindenda venditione, vide ibidem in glossa quinta.
Et an in breui tempore præsumatur mutatio valoris alicuius rei, vide glossam sextam in prin.ibidem.
Tempus quod dicatur modicum, & quod non modicum, vide glo.7.l.19 tit.8 par.5.
Et quo tempore debeat fieri solutio quando quis soluere promisit in quolibet anno, vel in omnibus annis, vide glossam secundam.l.15.tit.11.par.5.
Tempus quod det facultas soluendi vnum pro alio quod sit, vide gl.2.l.3.tit.14.par.5.
Tempus quod debeat inspici, an mortis testatoris, vel testamenti respectu capacitatis in instituti, vide glo.1.l.22.per tex.ibi titulo 3 partita sexta.
Tempus intra quod hæres conditionem adimplere debeat, vt hæres esse possit quid sit, vide glo.4.l.12.per tex.ibi tit.4.par.6.
Tempus ad deliberandum, an de fide commissario vniuersali in quẽ transeunt omnia onera, vide glossam tertiam.l.1. titulo sexto, partita sexta.
Tempus ad deliberãdum petidebet ab hærede coram iudice vbi est major pars hæreditatis, vide glo.4.l.1.tit.6 par.6.
Tempus ad deliberandum petidebet per abbatem quando ejus monachus fit hæres institutus, vide ibidem in gl.7.
Tempus ad deliberandum petipotest per adultum, & quid si habeat curatorem, vide ibidem in glo.8.
Tempus ad deliberandum quod debeat dari hæredibus etiam filijs de libertis testatoris, vide gl.2.3.& 4.l.2 per text.ibi.tit.6.par.6.
Sed an post lapsum termini filij assignati poterit si adhuc viuat adire siue terminus assignetur ad petitionem filij ex hæredati siue ad petitionem creditorum, vel etiam si hæres sit de libertis testatoris, vide glo.3.d.l.2. tit.6.par.6.
Et quid si dilatio petita sit motu proprio ipsius hæredis, & non ad instantiam alterius, vide ibidem.
Tempus ad deliberandum a lege hæredi datum, an ex causa per iudicem minui possit, vide ibid.in gl.4.& gl.7.in fine.l.13.tit.7.part.6.
Et quid si hæres fierit per decem menses quibus neque adiit neque repudiauit qui intra duos menses qui restabant ad complendum annũ petijt a iudice dilationem ad deliberandum, quid dedit nouem menses, an infra istum terminum a iudice præfixum licet annus legitimus elapsus transiuit, licebit ius adeundi ad suum hæredem vide gl.5.d.l.6.titu.6. partita sexta.
Tempus a iudice datum defuncto ad deliberandum vtrum adeat, vel non, illud tamen quod superest habebit eius hæres, & non plus, vide glo.8.ibid.
Et quid si post ũnitum tempus hæredi datum ad deliberandum decessit sine additione hæreditatis, an illam ad hæredes suos transmittat, vide ibid.gl.7.& 8.
Tempus ad deliberandum si hæredi detur interim ipsa bona hereditaria debent esse pignorata, vide glo.1.l.4.per tex.ibid.
Et qualia bona restituere teneatur hæres quãdo hæreditatem repudiat quæstio vero non, vide gl.2.d.l.4.
Tempus ad conficiendum & perficiendum inuentarium quod sit, vide glo.13.per tex.ibi tit.6.par.6.
Tempus confectionis inuentarij, an currat ante additionem hæreditatem, vide gl.5.d.l.5.
Tempus non currit exequitoribus testamentariis interim quod de mente testatoris certi non sunt, vide glo.1.l.14.tit.6 par.6.
Tempus intra quod filius siue filius siue emancipatus debeat, & possit si hæreditatem patris sui repudiauit, vide gl.2.& 3.l.20.ibidem.
Tempus cuiuslibet ingratitudinis per iniuriam contra patrem admittendæ probari debet non a patre cohæredante illum, vide gl.3.l.5.titu. partita secunda.
Tempus intra quod hæres tenetur querelare mortem defuncti & eius de qua fuerit, siue per extraneos occidatur, vide glo.1.l.13.tit.7.par.6
Tempus ad querelandum testimentum de inofficioso, quale sit, vide gl.2.l.4.per tex.ibi tit.8.part.6
Tempus certe rei alicui appositum per testatorem relinquentem legatum alicui, an per hoc legatum sit conditionale, vel non, vt etiam si aliter cedat ad hæredes transmittat, & quando non, vide gl.2.l.31. per textũ ibi tit.9.part.6.
Tempus an per testatorẽ hæredi præfigi possit ad adeundam hæreditatem, vel post illud hæres excludatur, vide glo.1.in fi. l.trigesimæ secundæ, tit.9.par.6
Tempus intra quod executores testamenti voluntatem defuncti adimplere teneantur quod sit, vide gl.2.3.& 4.l.6.per tex.ibi tit.1.part.6 & gl.1.l.8.ibidem
Tempus datum in fauorem alicuius ad aliquid agendum non in ipsius odium, an currat iuerami, & impediro, vide d.gl.4.in medio, vide d.gl.4.d.l.6.& gl.1.l.8.tit.10.par.6
Et a quo tempore annus executori testimenti datus currere incipiat, vide d.gl.4.d.l.6.& gl.1.l.8.tit.10.par.6
Tempus quod inspiciatur vt hæres ratione damnorum dare cogi ad certa legata possit quartam falcidiam deducere vel non, vide gl.1.per tex.ibi tit.11.part.6
Tempus quod inspiciatur ad cognoscendum, an ex fructibus hæreditatis ipsius possessor sit effectus locupletior, vel non, vide gl.1.l.4.tit.14 part.6
Tempus intra quod mater vel alij consanguinei minoris ei tutorem petere debeant quale sit, vide glossam quartam in prin.l.12.tit.11.partita sexta.
Tempus intra quod ecclesia, fisc⁹, vel respublica possint petere restitutionem in integrum quando damnum ibi datum fuit enormis, vide gl.8.per textum ibi tit.19. par.6
Tempus intra quod actioni iniuriarum per iniuriatum contra iniuriantem proponi debet, vide glossam primam & secundam, legis 22. titu. 9. part.7.
Tempus intra quod maritus tenetur vxorem suam accusare de adulterio, vide glo.3.in fine.l.2.tit.17.par.7.

Et quan-

Aqualiter quinquennium vel aliud tempus currat in hac accusatione adulterij, vide glo.9.l.3.ibid.
Quod tempus detur marito ad accusandum adulterum de adulterio, vide gl.12.& 4.l.4 tit.17.par.7.
Tempus gratiæ quod conceditur ab inquisitoribus quod dicatur, vide glo.3.in princ.l.2.tit.26.par.7.
TEMPORE INTERDICTI an possint horæ in ecclesijs dici, & mortuis dari sepultura, vide glo.2.l.15.tit.9.part.1.
TENELI in quibus vinum seruatur dicuntur ita id est a tenendo, vi.gl.3.l.8 tit.8.par.5.
TENENTES aliquod f rellitium si grauamina vassallis inferant debet puniri, vide glo.6.l.22.tit.13.par.2.
Tenentes castellum si contumaces sint in veniendo ad Regis mandatum quomodo puniantur, vide glo.8.d.l.22.
Tenentes castellum an teneantur de leuissima culpa, vide glo.10.l.1.tit.8.par.2.
Tenuit si illud perdant propter violentiam inimicorum, & quid si tunc aliqua præcesserit cõspiratio ipsorum, vide ibidem.
Tenentes fortalitia debent esse nobiles ex vtroque parente liberales fortes, & sapientes, vide glo.1.cum sequentibus.l.6.per text.ibi. titu.18. par.2.
Tenentes castellum potius debent omnia mala pati quam in malo consentire, vide glossam sextam.l.sextæ titulo decimooctauo. partita secunda.
Tenentes castellum an habeant iurisdictionem in alios custodes castri delinquentes in eorum officio, vide glossam.6.l.9.titulo decimooctauo.par.2.
TERMINI sunt de iure gentium, & debent esse tales quod tempore non consummantur, vide glossam.7.l.2.titu.1.par.4.& glo.ti.l.2.titu.12. par.3.
Termini fere semper diuiduntur per ritios, & in dubio si aliter non conset flumen videtur diuidere, vi le dictas duas glossas.
Terminus frustra dabitur ei qui non vult corrigi, vide glo.4.l.23.tit.13. part.2.
Terminus an debeat in citatione exprimi, & an sine tali præfinitione citatio valeat, vide glo.1.l.11.ti u.7.par.3.
Terminus ad deliberandum super responsione, an sit testi dadus, vel par tium positionibus respondetur, vide glo.2.&.5.l.13.titu.21.in parte tertia.
Termini possunt per iudicem limitari, vel ampliari litet a lege positi sint vide glo.4.l.6.tit.16.par.3.
Termini ad testes producendos elapsi si fuit aduersus non fuit factum de tertius, an postea testes recipi possint, vide glossam.3.l.34.tit.16.partita tertia.
Terminorum appositio an sit de substantia instrumenti, scilicet, pritilegij, vide glo.5.l.2.tit.18.par.3.
Termini per flumina riuos per castella, & per villas solent distingui, vel per montes non vero per vias priuatas, & quare, vide glo.7.d.l.2.tit.18.par.3.
Termini in dubio præsumuntur diuisi per flumina si aliter de diuisione non constiret, vide glossam septimam.l.2.titulo decimooctauo, partita tertia.
Terminus si præfixus non sit in mutuo quando fit, quando ille qui recepit restituere debeat, vide glossam tertiam.l.70.titulo decimooctauo, par.5.
Terminus parti datus si in eo probationes nõ adduxerit, an iudex in causa illa sententiare possit, vide glossam septimam.l.15.titulo.22.partita tertia.
Terminus ad appellandum datus, an possit de partium consensu prorogari, vide glo.5.l.22.tit.23.par.3.
Terminus qualis detur ad appellationem prosequendam in quibuscunque causis, vide glossam primam.l.vigesimæ tertiæ.titulo vigesimo tertio.part.3.
Terminus ad sintendam appellationem qualis esse debeat, vide glossam 4.d.l.23.
Terminus ad petendos apostolos a quo tempore currat, vide glo.2.l.26 tit.23.part.3.
Terminus debet præfigi appellanti per iudicem a quo intra quod se præsentet coram iudice ad quem, & quid si a iudice non fuerit terminus præfixus, vide glossam primam.l.23.& glossam quartam.l.26.tit.23. par.3.
Termini & montes sunt communes ciuitatum in cuius territorio sunt, & in hoc ciuitas habet fundatam intentionem suam, vide glo.6.l.9 titu. 28.par.3.
Termini pascuorum ita pertinent pauperibus sicuti diuitibus, & quilibet secundum quod indigebit de eis vtetur, vide glo.9.d.l.9.
Quid si diuites plures greges habeant ex quo pauperes damnificantur, vide d.gl.9.d.l.9 tit.28.part.3.
Eran dominus illius terræ fruatur terminus siue ibi sit habitatio ne sit non, vide.d.gl.9.
Et quid si sit monasterium. vel ecclesia, vide ibidem.
Termini ciuitatum an possint ab aliquibus præscribi sic vt via publica exitus & fossæ publicæ, & alia omnibus communia præscribi minime possint, vide glossam primam columna secunda in medio.l.7.titu.29. part.3.
Termini publici, & quid de istis fiat si ciues alibi se conferant morituros vide glo.4.l.26.tit.31.in part.3.
Terminus dari non debet malenciato si vxor quę matrimonii dissolutionem petit per certam probationem ostendat de eius frigiditatem, vi. gl.4.& 5.l.6.tit.8 par.4.
Terminus qualis debeat accusato dari ad componendum rem familiarẽ, vid.gl.4.l.10.tit.25.par.4.
Termini publici poni possunt a ciuibus alicuius loci, vt ibi vineas, & oliueta plantare possint vnde percipiant alimenta, vide glo.6 ibid.
Terminus si non apponatur quando res mutuatur intra quod tempus mutuans mutuum repetere possit, vide glo.6.l.2.per tex.ibi.tit.1.partita quinta.
Terminus & terminorum probatio qualiter fiat, & quid de terminis antiquis, vide glo.8.l.10.tit.15.par.6.
Et de pœna euellentis terminos sine licentia Regis vel iudicis siue ciuiliter siue criminaliter agatur, vide glo.5.6.&.7.l.10.per tex.ibi titu.14. part.7.
Terminus præfixus actioni, an censeatur præfixus exceptioni, vide gl.3. col.2.in princ.l.7.tit.25.par.7.
Terminus ad deliberandum, vide in verbo, TEMPVS AD DELIBERANDVM, quod supra ponitur in verbo, TEMPVS.
TERTIA pars bonorum filij si alteri sit de filij voluntate restitura per patrem vt iure Regni fieri potest, an tunc pater possit ex ea deducere quartam trebellianicam, & quid in filio restituente quintam partem, vide glo.2.l.12.tit.5.par.6.
TERTIVS adhærens liti homini suspecto quid facere possit, vide glo.3.l.7.tit.23.par.3.
Tertius an admittatur si velit opponere exceptionem defectus dominij contra spoliatum, vide glo.3.l.18 per text.ibi.tit.10.par.7.
TERTIVS POSSESSOR quando poterit præscribere rem emptam alteri prius pro pignore obligatam, & quando, vide glo.2 l.27.ti 29 par.3.
Tertius possessor qui rem possedit quam creditor dicit sibi pignoratam si ipse possidens illud neget quid tunc ipse creditor probare teneatur ad hoc vt illam rem recuperare possit, vide glo.1.l.18.tit.8 par.5.
TERRA & terræ siue loca inculta præsumuntur esse illius Regis siue ciuitatis intra cuius territorium sint, vide glossam.5.l.7.titu.20. partita tertia.
Terra infidelium si conquestata ad fidem Regis eorum adhuc manente in infidelitate an subditi ab eius dominio & iurisdictione tenentur, & an ipso conuerso ad fidem dominum recuperet, vide glo.1 per text. ibi.l.8.tit.21 par.4.
Et an talis Rex possit cogi ad recipiendum pretium vel commutari vnem si esset periculum fidei vel ipsorum fidelium subditorum, vide ibidem.
TERRITORIVM habet se ad castrum sicuti accessorium si habet ad principale, vide glo.10.l.68.tit.18 par.3.
Et an concesso territorio simul cum castro videantur concessi mores fines & loca inculta ciuitatis vide.d.glo.10.
Territorium idem est quod eminet super aquas & quod emergitur aquis vide glo.1.l.6.tit.28.part.3.
TERROR armorum inducit iustum metum etiam si portantes de eis non vtantur & etiam si illa deposuerint attamen illis facultas vtendi quando voluerint, vide glo.9.l.15.tit.2.par.4.
Terror offert an sit iustus metus & per hoc matrimonium metu contractum esse dicatur & an ipse adhuc det aliis probationes metus. vide gl.12.l.2.titu.14.par.4.
THESAVRVS & licitum est Regibus thesaurizare imo & debent hoc facere & quomodo, vide glo.1.l.4.tit.1.part.2.
Thesaurus quid sit & quid si reperiatur in loco qui nullius est, vide gl.1.l.5.tit.28 in part.3.
Thesaurus & qui incumbat probatio scilicet quod est proprie thesaurus cuius dispositionis non extat memoria, vide glo.2.d.l.45.
Et quid si pecunia inueniatur an præsumatur esse alterius. & quod non sit thesaurus, vide ibidem.
Et quid de marito vel vsufructuario qui thesaurum inuenit in fundo vxoris cuius sit thesaurus, vide glossam tertiam.dictæ legis.45.titu.28. part.3.
Thesaurus non erit inuentoris quando ad illum inueniendum dominus illum conduxit, vt foderet in fundo suo, vide glossam sextam.d.l.45 titu.28. part.3.

Thesau-

Universidad de Deusto
Biblioteca

Index materiarum.

Thesauri qui in venditantur non omnes ad Regem pertinent, & quid hodie iure ordinamentorum, vide gl.7.d.l.15.

TESTAMENTVM. Nuncupatum Iudicium Perfectum, & secundum Annullatur, vel rumpitur, vel violatur, vel resoluitur, vel irritatur. Pars ſe, vel matris Filij, vel fratris Minus ſolemne, vel imperfectum. Militis Rusticorum Inter liberos, vel interfilios. Ad pias causas Quærelari, vel quæretur vel impugnatur.

TESTAMENTVM, & de forma testamenti nuncupatiui, & in ſcriptis, vide gl.1.d.10.tit.18.par.3.

Testamentum facere potest hodie filius familias ſi habeas ætatem legitimam, vide gl.8.l.11.tit.4.par.5.

Testamentum an a surdo, vel muto fieri possit, vide gl.7.in prin.l.2.tit.1 par.5.

Testamentum fieri potest per adultum etiam curatore contradicente, vide gl.5.l.4.tit.41.par.5.

Testamentum vsurarij manifesti, an reconualescat per cautionem ex interuallo præſtitam, vid.gl.2.l.22.tit.11.part.5.

Et an ſi relictum in testamento imperfecto ſoluatur legatario per hæredem poſtea repetipossit, vide gloſſam primam.l.31. titulo decimoquarto.part.5.

Et an quod ſolutum ex tali minus ſolenni voluntate dicatur haberi ex testamento, vid.d.gl.1.d.l.14.

Testamentum ſi non fuit ſolenniter factum, an tunc ſuccedens ab ingeſto ex ea causa teneatur naturaliter hæredibus inſtitutis in eo, vide ibidem.

Et an ex testamento non ſolenni competat ius retinendi, vide ibid.

Testamentum an poſsit a meretrice fieri de rebus ſibi datis ibidem in causa fiue promiſſum adimpleueris, ſiue non, vel an teneatur ad reſtitutionem ſaltim in foro animæ, vide gloſſam.2.3.&.4.l.55. per tex. ibi. titu. 14. in par. 1.

Testamentum & condicio testamenti quieſcit exiſtentis, cur, vid. glo. 2. in proœmio. 6. part.

Testamentum ſine hæredis inſtitutione, an teneat, & quid hodie iure Regni, vid. gl.2.l.1.tit.1.par.6.

Testamentum ſi fiat coram quatuor tabellionibus, an ſufficiat, vid. gl.4. ad fin. l.a. tit. 1. par. 6.

Testamentum an videatur reſtator ante ipſius perfectionem ad alios extraneos contractus ſe diuertiſſe, vide glo.2.3.titu.1.part.6. per illum textum ibi.

Testamentum qualiter fieri debeat quando ex indulgentia principis aliquis illud facere cum alias eſſet prohibitus facere, vide glo.1.5. titul. 1. par. 6.

Testamentum in quo ſolus hæres exiſtit reſtis, vel alius dominus rerum hæreditariarum, an valeat licet in eo alius teſtis non interuenerit, vide glo.2 ibid. per illum textum.

Testamentum in quo fuerunt teſtes legatarij vel hæredes teſtatoris, vel eius conſanguinei, an valeat, vide gloſſas.l.1 per text. ibi titulo primo part.6.

Et quid ſi vnus ex teſtibus teſtamentarius ſit inhabilis, an eius defectus ſupleatur ex integritate aliorum, vide gl.4.d.l.1.titulo primo. par dicta ſexta.

Testamentum vbi ſcribi poſsit, & an poſsint ſcribi plures chartæ testamenti eiuſdem tenoris, & quid ſi vna ſit defectuoſa alia non, vid.gl.1. l.12.tit.1.par.6.& glo.1.col.2.l.21.ibidem.

Testamentum a quibus fieri poſsit vel non poſsit & quando & qualiter, vide gloſſas legis decimæ tertiæ, cum gloſsis aliarum legum ibi.tit.1. par.6.

Testamentum ſemper præſumitur factum a pubere, & contrarium aſſerenti incumbit onus probandi, vid.ibid in gl.3.

Testamentum a maioris.14. annorum qui imbecillitatem habebat bene valet, & quare, vide glo.1.in princ.d.l.13.

Testamentum in dubio, an credatur factum a furioſo tempore furoris, vel tempore dilucidi intervalli, vide glo.6.ibidem.

Testamentum factum ab eo cui bonis interdictum eſt non valet, & quid ſi offerat ad pias cauſas, vel ſi ante interdictionem factum fuit, vide gl.7.ibidem per illum text.

Et quid ſi ſunt ei bona ſua a lege interdicta, vide ibidem in gl.8.

Testamentum factum ab eo qui fuit effectus inteſtabilis ſi factum fuit ante quam fieret inteſtabilis efficeretur, an teneat, vid.ibi.gl.9.

Testamentum muti, vel ſurdi, an & quando valeat, vide gl.11 & 12.l.13. per tex.ibi tit.1 par.6.

Testamentum cuci qualiter ab eo fieri debeat, vide glo.l.14 per text.ibi. tit.3.par.6.

Et an ſolemnitates quæ de iure partitarum requirebantur ſint ſublatæ per leges Taurl. vid.gl.4.d.l.14.

Testamentum an fieri poſsit per damnatum ad mortem ciuilem, vel naturalem, & qualiter, vid.glo.2.l.11.per tex.ibi.tit.1.par.6.& glo.6.tit.3.par.7.

Et quid ſi iſte talis ita condemnatus ſit miles, vide ibid. in glo.4.& 5 per illum textum.

Testamentum an poſsit fieri ab obſide dato, vel condemnatis per quoſcunque crimen, & quando, vide glo.1.&.3.l.16.per tex.ibi.tit.1.partita ſexta.

Testamentum fieri non poteſt ab hæretico nec a receptatoribus, vel fautoribus, vide glo.3.d.l.16.

Et an valeat teſtamentum eorum antea factum, vid.ibid.

Testamentum an fieri poſsit ab infami ex aliquo crimine, vel a damnato ob famoſum carmen, vel a committente delictum ſodomiticum, vide glo.1.d.l.16.

Testamentum an poſsit fieri per monachum, & quando, & qualiter, & de quibus bonis, vide glo.l.17.titu.1.par.6.

Et an per heremitam, vid.ibi.glo.2.

Testamentum damnati ad mortem ciuilem ſi antequam damnaretur illud fecerit non rumpetur, neque irritabitur poſtea, vide gl.2.l.18.titu. part. 6.

Testamentum inualidum per ſuperuenientem capitis diminutionem qualiter reconualeſcat recuperato ſtatu, vide gloſſam primam, & ſecundam.l.19.ibidem.

Testamentum ſi rumpatur præteritione poſthumi, an tunc legata in eo relicta ad pias cauſas debeantur, & quando, vid.gl.3.d.2.titu.primo. part. 6.

Testamentum poteſt per teſtatorem mutari vſque ad ipſius mortem, vide gl.1.l.25.per text.ibi.tit.1.part.6.

Et de pœna prohibentis aliquem nec facere testamentum, vid.glo.1.&.2.l. 26.per text.ibi.titu.1.part.6.

Testamentum in quo quis fuit inſtitutus hæres per vim quam ipſe fecit an perfecit, an ſit ipſo iure nullum, vel an valeat, vt a tali hæreditas dicatur, & applicetur fiſco, vid.gl.4.l.27.ibid.

Et an debeantur legata ex testamento facto per vim, vid. d. gloſſam.4. ad finem.

Et quid ſi non interuenit metus ſed dolus, vid.ibid.

Et quid ſi prohibito fuit facta in alterius damnum, an tunc ipſe ſuccurratur, vid.ibid.in gl.5.

Et quid ſi aliquis per blandicias, vel data pecunia, hæredem inſtituit, vide ibid.in gl.6.

Et quid ſi filius impedierit patrem vel matrem ne teſtentur, vel ipſum impedierint filium, vid.ibi.gl.3.&.9 per text. illum. ibid.

Et quid ſi inſtituto ſeruo alicuius dominus inſtituentem prohiberit poſtea ne voluntatem ſuam mutet, an tunc ſeruus a domino manumiſſus hæres ſit, vel conſanguinei defuncti, vel fiſcus, & quid ſi tertius illud impederit, an noceat inſtituto, vide gloſſas.1.2.3.titu. primo partita ſexta.

Testamentum an pereat ſi vnus ex teſtibus in eo neceſſarius ante ipſius publicationem mortuus ſit, vid glo.4.l.4.tit.2.par.6.

Testamentum ſi peratur edi per hæredem, vel per filium ex hæredatum, vel per alium, an & qualiter edi debeat, vid. gloſſam primam.2.&.3. l.5.ibidem.

Testamentum originale ſi pereatur an tunc detur fides exemplo per authenticum authenticato, vide gl.6.l.3.tit.2.part.6.

Testamentum ſi iubeatur non aperiri vſque ad certum tempus quæritur ſi ad hoc teſtatorem mouiſſe credatur, vid.gl.1.6.per text.ibi.titu.2. part. 6.

Et quid ſi teſtator in ſuo testamento verbis non expreſſerit hæredem ſed alius coram teſtatore exprimat nomen hæredis, & teſtator ita agnoſcat profitendo verbis quod ſic, an talis inſtitutio teneat, & quando, vide gl.3.6.titu.par.6.

Testamentum nuncupatum, vel per ſigna vrgentia, an valeat ſi fiat ad piae cauſas, & an in aliis extra pias cauſas, vide gl.2.ibid.

Testamentum in quo teſtator hæredis inſtitutionem in alterius arbitrio poſuit an valeat, & quando, vide gloſſas.2.1.14.per text.ibi.tit.1.par. titu ſexta.

Testamentum poteſt iure hodierno per alium fieri, & quid de iure antiquo, vid. gl.2.col.3.limit.4.&.11.tit.3.part.6.

Testamentum debet fieri per tabellionem numeri illius loci, & quid ſi de fit, vid.gl.4.ibid.per illum text.

Testamentum in quo teſtator nominauit hæredem, & legata reliquit ſi tulit ordinari conſilio ſapientis, an tale testamentum teneat, vid gl. ibidem.

Et an talis ſapiens cui ita commiſſa ſunt poterit addere, vel minuere ad relictum a teſtatore factum etiam filio ſpurio, vid. ibid.

Testamentum an & quando videtur ſi teſtator in inſtitutione hæredis erraverit, & quando non videtur erraſſe, vid glo.1.13 per text. ibid. tit.3.par.6.

Teſta-

Septem partitarum.

Testamentum an vitietur ex eo quod teſtator in nomine hæredis, vel ſia alio erraverit, vide gl.d.l.1.per tex.ibi.

Testamentum in quo hæres non fuit vniuerſaliter inſtitutus ſed in re certa, an valeat, & an iſte in omnibus hæres inſtitutus videatur, vide gl.2 &.l.14.ibi.

Testamentum in quo filius eſt inſtitutus ſub conditione caſuali vel mixta, & in cuius defectu non eſt exhæredatus, an ſit nullum vel an teneat reiecta conditione per l.quoniam in prioribus.C.de inofficiosa testamento, vide gloſſam tertiam, legis.9. per textum ibi. titulo quarto. par.6.

Nemo ex proprio testamento obligatur ad non alienandum, vi.gl.2. inſi.l.7.tit.5.par.6.

Testamentum, an neceſſario fieri debeat, & hæredis inſtitutio vel fideicommiſſum relinqui poſsit per teſtatorem, vide gl.2.l.14.titulo.5.partita ſexta.

Testamentum ſi fiat cum clauſula derogatoria, an poſsit reuocari per generalem reuocationem testamentorum etiam ſi ibi de clauſula derogatoria mentio non fiat, vide gloſſam quartam.leg.3. titulo ſeptimo. par.6.

Testamentum in quo fuit hæres grauatus de reſtituendo incapaci ſi illud fecit & hæreditas peruenit ad fiſcū, an prælegata, & liberates ibidem relictæ debeantur. vide gloſſam.25.legis decimæterciæ.titul.ſeptimo par.6.

Testamentum in quo deficit filij inſtitutio eſt nullum, vid.gl.3.l.5 tit.8.& gl.2.& 3.l.10.tit.7.par.6.

Et quid ſi filius fuit tunc relictus exequutor testamenti, & illud acceptauit, an per hoc excludatur a quercla, vide gloſſam.4.dict.legi.5.titu.8 par.6.

Et quid ſi legatum ſibi relictum ſine proteſtatione acceptauit, vel ſimile, vid.d.gl.5.& gl.6.ibi.

Et quid ſi minus legitima fuit ſibi relictum, vide ibid. gloſſam octauam & nonam.

Testamentum in quo exequutores dati fuerunt intra quantum tempus adimpleri debeat, & qualiter, & a qua die annus quod exequutoribus datur ad adimpleadum incipiat currere, vide gl.l.6.per tex.ibi.tit.10 par.6.

Testamentum & codicilli in quo differant, & an qui deceſsit cum codicillis videatur decedere teſtatus, vide gloſſam.1.legis.3.titulo decimo. par.6.

Testamentum an comprehendat codicillum lato ſumpto vocabulo, vide gl.1.d.l.3.tit.12.par.6.

Testamentum ſi ab hærede iudicio oſtendatur, & ſit perfectum debet hæres in poſſeſsionem rerum hæreditariarum mitti ex beneficio Diui Adriani, vide gloſſam primam.cum aliis ibidem.legis.ſecundæ.titui.14 par.6.

Et quibus aliis hoc beneficium competat, vid.d.glo.1.cum ſequentibus.

Et an hæres teneatur tunc oſtendere origi ale testamentum, vel eius exemplum, vide gl.3.ibi.in prin.d.l.2.

Et an idem dicendum ſiue in testamento in ſcriptis ſiue nuncupatiuo, vide.d.gl.3.

Et an ſufficiat hæredi teſtamentum oſtendere licet non probet teſtatoris mortem, vide ibi.

Et quid ſi appareant duo testamenta eadem die facta neque appareat de priori tate, vel poſteriori tate, vide ibi.

Et qualis cauſa ſiue cancellatio vitiet testamentum, vide ibid. gloſſam. quintam.

Testamentum an habeat exequutionem paratam quantum ad dicta miſſionem, & an aliqui citandi ſint, vide gl.7.ibi.

In quibus rebus ſeu bonis teſtatoris talis miſsio fieri debeat, vid. ibid. gl.8.&.9.

Et qualis exceptio poſsit opponi contra tale testamentum, & admittenda ſit prius quam fiat miſsio, vide glo.13.ibi.per illum tex.d.l.2.tit.14 par.6.

Et quid ſi duo præſentant ſe hæredes ex vno eodemque testamento, vide gloſſas.legis tertiæ, per textum ibi. titulo decimoquarto partita ſexta.

TESTAMENTVM NVNCVPATIVVM.

De forma testamenti nuncupatiui, & in ſcriptis, vid.gl.1.l.10.titu.18. par.3.

Testamentum nuncupatium quot teſtes æquales in ſe habere debeat, & an debeant eſſe omni exceptione maiores, vide gloſſ.4.l.1.titulo.1 par.6.

Et an ſitud ſcilicet quod ſint omni exceptione maiores procedat vbi propter penuriam hominum non poſſunt haberi vltra tres teſtes, vid. ibi Baro.

Testamentum nuncupatium fieri poteſt per ſcripturam tabellionis, & qualiter nomina teſtium ſcribi debeant in eo, vide ibi.l.gl.5.

Et an ſine in testamento in ſcripeis ſiue in nuncupatiuo requiratur quod teſtes ſint rogati, vide ibi gl.7.

Et quid ſi ſint infames ſaltim infamia facti, vide ibidem gloſſam octauam.

Testamentum in ſcriptis, an dicatur, vel nuncupatiuum quando teſtes ſciunt contenta in tali testamento, an vero ex hoc vitietur, vid.gl.1.in prin.l.2.tit.1.par.6.

Testamentum nuncupatiuum an requirat teſtatoris ſubſcriptionem ad ipſius validitatem, vide gl.2 ibid.

TESTAMENTVM IN SCRIPTIS.

Et de forma testamenti in ſcriptis, vide gl.1.l.10.tit.18.par.3.

Et an ſiue in testamento in ſcriptis ſiue nuncupatiuo requiratur quod teſtes ſint rogati, vide gloſſam ſeptimam. legis primæ.titulo primo. par. 6.

Testamentum in ſcriptis, an poſsit fieri ſine tabellione, & quid hodie iure Regni, vid. gl.9.d.l.1.

Testamentum in ſcriptis, an dicatur vel nuncupatiuum quando teſtes ſciunt contenta in tali testamento, an vero ex hoc vitietur, vid.gl.1.in prin.l.2.tit.1.par.6.

Testamentum in ſcriptis ſi ex defectu alicuius ſolemnitatis vitietur non valebit, vt nuncupatiuum niſi illud a teſtatore dictum ſit, vide ibidem.

Testamentum poteſt fieri in ſcriptis, & ſine ſcriptura, vid.d.gl.1.column. ſecunda.

Testamentum in ſcriptis factum quando debeat aperiri, & ad quorum peruentionem, & interelle pcentis propetur per iuramentum, vide glo. primam, ſecundam, & quartam legis primæ.titulo ſecundo.partita ſexta.

Et an ſit tenendum notario aſſerenti teſtatorem aperturam ſui testamenti ad certum tempus prohibuiſſe, vid.d.glo.2.dict.l.1.titulo ſecundo. par.6.

Et an pactum tranſactio, vel ſententia teneat non inſpectis neque viſis verbis testamenti, vide ibi.gl.5.&.6.

Et an aperto testamento ſufficiat quod legatarii ibidem contenta ſciant per relationem notarij vel teſtium licet verba testamenti nō inſpiciatur, vide ibi.gl.7.

Et quid ex relatione iſta perpenderetur error an tranſactio facta teneat, vide glo.7.ſuprad.

Testamentum in ſcriptis factum ſub qua forma, & coram quibus publicari, & aperiri debeat, vide gloſſas.l. tertiæ & quartæ. titulo ſecundo, par.6.

Et an procedat etiam ſi testamentum in ſcriptis factum ſit cum tabellione factum, vide ibi.gl.4.d.l.1.

Testamentum in ſcriptis factum coram tabellione, an coram iudice publicari debeat vide gl.4.d.l.3.

Testamentum in ſcriptis factum ſi eius originale perdatur, an tunc detur fides exemplo per iudicem authenticato, vide ibi.gl.6.

Testamentum ſi non fiat in ſcriptis qualiter coram iudice publicari debeat, & qualis iudex eſſe debeat, & ancitatis partibus, & quibus aliis interuenientibus, vide gl.1.&.2.cum aliis ibi.l.4.per text.ibi.titulo.2. par.6.

TESTAMENTVM PRIMVM, ET SECVNDVM

Et testamentum ſecundum derogat primum, & ſi fiat clauſula derogatoria primi testamenti non adſit, vide gl.5.l.10.tit.18.par.3.

Testamentum primum quando per ſecundum reuocetur, & quid ſi ex ſecundo testamento non adeatur hæreditas, & alia plura, vide per gl.1. l.21.titulo primo.partita ſexta.per textum.ibi.& gloſſas.l.22.&.23. ibidem.

Et an & quando maioria facta in primo teſtamento reuocetur per ſecundum testamentum non perfectum, & quando, vide dictam gloſſam.1. columna.1.

Testamentorum primum an irritetur ſi teſtator nullo alio facto teſtamento coram.7.teſtibus dixit quod nolebat primum teſtamentum valere vide ibi.

Et quid ſi teſtator non vtatur verbis in rumpendo primum testamentum ſed facto illud rumpendo, vel ſcindendo, vide glo.1.col.2.d.l.21.tit.1 par.6.

Et quid ſi ſecundum testamentum fuit nullum poteſt tamen conualeſcere ex aliquo iure, vel ſi in eo ſit inſtitutus hæres incapax, vide ibidem.

Et quid ſi in ſecundo testamento inualido adſit clauſula derogatoria ſi licet, caſans & irritans omne aliud teſtamentum, an per hoc reuocetur primum, vide gloſſam ſecundam ibidem.dict.l.21.tit.10 primo. par.6.

Et quid ſi teſtator ad faciendum ſecundum testamentum ex falſa cauſa motus fuit, & illam exprimit in teſtamento, vel coram duobus, vel.7. teſtibus, vel eam in mente retinuit, an tunc primum testamentum reuocetur, vide ibi gl.3.&.4.

Et an

Universidad de Deusto
Biblioteca

Index materiarum.

Et tu quando quis errore ductus fecit secundum testamentum debetur legata tam in eo quam in primo testamento facta vide ibidem glos.5 & 6 ex tam.
Testamentum primum tollitur per secundum semper quando ex coniecturis iudici constare possit quod testator voluit secundum valeret & quare & ex quibus hoc perpendatur, vide gl.1.l.22.tit.1.par.6.
Et quid si in secundo testamento sit appositum iuramentum, vi.ibidem glossam.3.
Et quid si in secundo testamento facto coram quinque testibus sint consanguinei instituti, an per hoc reuocetur primum testamẽtum in quo extraneus erat institutus coram septem testibus, vide gl.4.&.5.ibi.
Et quid siin primo testamento pater maioriam fecit in vno ex filijs, & postea in secundo testamento filios æqualiter instituit, & in eo præterijt illum in quem in primo testamẽto maioriam fecerat, an talis maioria in primo testamento facta videatur reuocata per secundum testamentum, vid.gl.4.d.l.22.
Et quid si pater in primo testamento de principis licentia maioriam in filium primogenitum fecerit si postea in secundo testamento aliam de tertio & quinto bonorum in alium filium fecerit, an per eam videatur prima reuocata, vid.d.gl.4.d.l.22.
Testamentum primum si fiat coram septem testibus, an tollatur per secũdum factum coram quinque si in eo sint instituti venientes abintestato, & quid stante lege ordinamenti, vide glossam quintam & glossam sextam ibi.
Testamentum primum, an tollatur per secundum imperfectum etiam si fiat ad pias causas, vel si testetur inter liberos, vide glo.1.l.23.titulo.1 par.6.
TESTAMENTVM ANNVLLATVR rumpitur, vel vitiatur, vel irritatur, & testamentum si annulletur ita quod ex eo hæreditas adiri non possit, an legata deamtur ita, vt victo hærede legatarij possint appellare, vide gl.2.l.7.tit.23.par.3.
Testamentum in scriptis si ex defectu alicuius solemnitatis vitietur non valebit. vt nuncupatium nisi illud a testatore dictum sit, vid.gl..in prin.l.2.tit.1.par.6.
Testamentum an vitietur si testator ante ipsius perfectionem ad alios extraneos actus se diuerterit. vide glossas.l.tertiæ, titulo primo. partita sexta.
Testamentum non rumpitur quãdo mutetur status hominis testantis in melius, vide gl.4.in fi.l.18.tit.1.par.6.
Testamentum damnati ad mortem ciuilem si antequam damnatur illud fecerit non rumpetur neque irritabitur postea, vid.gl.2.d.l.18.
Testamentum filijfamilias, an irritetur si postea emancipatur vel fuit iuris efficiatur, vide gl.4.d.l.18.
Testamentum patris an rumpatur posthumi natiuitate, & an antea quã nascatur, vide gl.3.l.20.tit.1.par.6.
Et an posthumus possit postea patris testamentum approbare in quo ipse fuit præteritus, vel non, vid.d.gl.3.
Testamentum si rumpatur præteritione posthumi, an tunc legata in eo relicta ad pias causas debeantur, & quando, vide ibi.
Testamentum, an rumpatur per ingressum monasterij, & quando, vi.gl.1.d.l.20.
Testamentum si per testatorem rumpatur vel radatur, vel signum notarij tollatur, an videatur illum reuocare siue sit inscriptis siue nũcupative factum, vide gl.l.24.tit.1.par.6.
Et an ipso iure, & quid de legatis ibidem relictis, vid.ibi.gl.2.
Testamentum, an & quando videtur si testator in institutione hæredis errauerit, & quando non videatur errasse, vide gl.l.13.per tex.ibi.tit.3 par.6.
Testamentum an vitietur ex eo quod testator in nomine hæredis, vel in alio errauerit, vide gl.d.l.13.per tex.ibi.
Testamentum an vitietur ex eo quod testator hæredem in eo instituit ad certam diem, vel incertam, vel ex die, vide gl.1.l.15.per tex.ibi.titu.1. par.6.
Testamentum si rumpatur ex causa præteritionis, vel exhæredationis, an substitutio pupillaris in eo facta conseruetur, vi.gl.15.l.10.per tex.ibi. tit.5.par.6.
Et an idem sit si testamentum in quo erat pupillaris substitutio fuit agnatione posthumi ruptum, vid.ibi.gl.17.
Testamentum ita rumpitur ex præteritione filij emancipati sicuti si fuisset suus, & idem si sine causa exhæredetur, vide glos.2.l.20.titulo.6. par.6.
Testamentum si rumpatur exhæredatio in eo contenta nulla est, vid.gl.2 l.2.per tex ibi.tit.7.par.6.
Et quid si hodie dicendum per legem ordinamenti, an valeat exhæredatio licet non adeatur hæreditas ex testamento, vide ibi.gl.3.
Testamẽtum fratris si per fratrem ex iusta causa rumpatur an legata ibidem relicta debeantur, vide glossam quartam.legis.12.titu.septimo. par.6.
Et an tunc rumpatur quoad legitimam fratris, vel etiam quoad omnia, vide ibi.gl.5.d.l.12.
Testamentum an rumpatur quando filius in vita patris legitimam habuit, vel quando non fuit ei titulo institutionis relicta, vi.gl.1.&.2.l.5. tit.8.par.6.
Testamentum si rumpatur per querelam, an legata & libertates, & donationes siue substituliones ibidem relictæ debeantur, & an filius qui institutus fuerat debeat habere suam legitimam, vide gl.l.7.per tex.ibi. tit.8.par.6.
Et quid si in testamento fratris turpis persona instituta, sit an idem sic dicendum, vide gl.5.d.l.7.
Et quid si filius sit præteritus quia parentes ignorabant illum habere, vide ibi.gl.6.d.l.7.
Et quid si testamentum non rescindatur per querelam sed per ius dicendi nullum, vide ibi.gl.7.
Et quid si pater filium præterijt, & neminem hæredem instituit, an tunc legata debeantur, vid.d.gl.3.colu7.q.12.l.32.titul.9. in par.6.
Testamentum patris per filium naturalem annullari, & impugnari non potest neque contra illud aliquid obijcere poterit, vid.gl.8.l.8.tit.13. par.6.
TESTAMENTVM FILII, vel FRATRIS.
Et testamentum filij de rebus castrensibus suis factum in quo patrem suum præteriuit, vel exhæredauit, an subiaceat querelæ, vel non, & quid hodie per.l.6.Tauri sit dicendum, vide gl.8.l.6.tit.17.par.4.
Et quid in patre testante in castrensibus, vide ibi.in fi.
Testamentum facere potest hodie filius familias si habeat æquam legitimam, vide gl.8.l.11.tit.4.par.5.
Testamentum filijfamilias, an irritetur si postea emancipetur, vel sui iuris efficiatur, vide gl.4.l.8.tit.1.par.6.
Testamentum filij in quo pater fuit præteritus, vel exhæredatus non valet, & quando sic, vide glossas.l.vndecimæ per tex.ibi.titulo.septimo par.6.
Testamentum fratris fratre præterito vel exhæredato, an valeat, & quid si turpem personam instituerit sibi hæredem, vide glossas. legis. 12. ibidem.
Testamentum fratris si per fratrem ex iusta causa rumpatur, an legata ibidem relicta debeantur, vide glossam quartam.d.l.12.titulo.septimo. par.6.
Et an tunc rumpatur quoad legitimam fratris, vel etiam quoad omnia, vide ibi.gl.5.d.l.12.
Testamentum filij naturalis per matrem querelari potest si legitima sibi non relinquatur & qualis ista esse debeat, vide glossas.3.l.13.titulo.13. par.6.
TESTAMENTVM MINVS solemne vel imperfectum & testamentum sine minus solemne & in eo pater filium suum naturalem legitimauerit an teneat legimatio, vide glossam tertiam legis sextæ. titulo. 15. par.4.
Testamentum imperfectum vsurarij manifesti an reconualescat per cautionem ex interuallo positam, vide glossam secundam.l.22.titulo.11. par.5.
Et an si relictum in testamento imperfecto soluatur legatario per hæredem postea repeti possit, vide gl.1.l.8.tit.14.par.5.
Et an quod soluitur ex tali minus solemni voluntate dicatur haberi ex testamento, vid.d.gl.1.d.l.31.
Testamentum si non fuit solemniter factum, an tunc succedens abintestato ex ista causa teneatur naturaliter hæredibus institutis in eo, vide ibidem.
Et an ex testamento non solemni competat ius retinendi, vide ibid.
Testamentum imperfectum propter defectum testium, an possit per principem confirmari, vide gl.4.ad fi.l.1 tit.1 par.6.
Testamentum imperfectum factum in terris infidelium, vel in portu maris iuxta terram sarracenorum, an valeat, & quando. vid.glo.1.l.7.tit. 1.par.6.
Testamentum militis qualiter fieri possit, & de priuilegijs ipsorum in testando, vide glossas legis quartæ, per textum ibi.titul. primo partita sexta.
Et an ex testamento militis deduci possit quarta trebellianica saltim quãdo mater restituit hereditatem subdituto filij, vide glo.12.l.12.titul.5. par.6.
TESTAMENTA RVSTICORVM qualiter fieri debeant, vid.gl.1.l.6. per tex.ibi.tit.1.par.6.
TESTAMENTVM INTER LIBEROS vel FILIOS.
Testamentum de iure hodierno non eodem modo, & cum eisdem solemnitatibus fieri debet inter filios quod inter extraneos, vide glos.2.l.7. tit.1.par.6.
Et an testes debeant esse masculi etiam quando testatur inter liberos, vide gl.3.d.l.7.
Et quid si in eo filij sint inæqualiter instituti, vel sint eis legata relicta extraneis hæredibus institutis, vide gl.6.ibidem.
Testamentum factum inter liberos semper censetur habere clausulam, vt valeat meliori modo quo potest, vid.d.gl.6.
Testamentum factum inter liberos qualiter, & quando reuocetur per secundum testamentum, vide glossas.l.8.per textum ibi.titulo primo. par.6.
Et quid si aliud testamentum non fecerit sed tantum deroget primo, vide ibidem gl.2.
Testamentum inter liberos, an videatur habere clausulam derogatoriam ad præcedentia testamenta sicuti intelligitur habere ad sequentia, vide ibidem glossam tertiam, & gl.2 in fin.l.vigesimæ secundæ titulo.1 par.6.
Testamentum primum, an tollatur per secundum imperfectum etiam si fiat ad pias causas, vel si testetur inter liberos, vide glo.1.l.23.titul.1. par.6.
TESTAMENTVM AD PIAS CAVSAS factum, vel tempore pestis, vel in mari, an cum minori numero testium fieri possit, vid.gl.8.l.7. tit.1.par.6.
Testamentũ ab eo cui bonis inter dictum est factũ nõ valet, & quid si testamentũ ab eo fuit ante interdictionem factum fuit, vide gl.7.per tex.ibi.l.13.tit.1.par.6.
Et quid si sunt et bona sua a lege interdicta, vide ibidem. glossam octauam.
Testamentum primum an tollatur per secundum imperfectum etiam si fiat ad pias causas, vel si testetur inter liberos, vide glos.1.l.23.titul.1. par.6.
Testamentum nuru factum, vel per signa vrgẽtia, an valeat si fiat ad pias causas & an in alijs extra pias causas, vide glos.2.l.fextæ.titulo tertio. par.6.
Testamentum si rumpatur preteritione posthumi an tunc legata in eo relicta ad pias causas debeantur, & quando, vide glossam, 3.l.20.titul.1. par.6.
TESTAMENTVM QVAERELARI, vel querelatur, vel impugnatur vel querelam rescinditur.
Testamentum filij de rebus castrẽsibus suis factum in quo patrem suum præteriuit, vel exhæredauit, an subiaceat querelæ, vel non, & quid hodie per legem.6.Tauri sit dicendum, vide glossam.8.legis.6.titulo.17. par.4.
Et quid in patre testante in castrensibus. videbibi.in fi.
Testamentum patris in quo filium instituit hæredem in re sacra, vel religiosa, vel simile, an per filium possit querelari, vide glos. 6.l.19.titul.1. par.6.
Testamentum patris, vel matris in quo filium vel filiam iniuste exhæredat est nullum, & potest querelari, vide glossam secundam.l.1.titul.7. par.6.
Testamentum an possit querelari per nepotem, vel alium præteritum a testatore qui in successione non obtinet primum locum, vid.gl.4.l.1. tit.7.par.6.
Et an exhæredatio debeat fieri in testamento, vel in codicillis, & an ibidem facta valeat, vide glossam primam.legis secundæ, titulo septimo par.6.
Testamentum querelæ in quo filius fuit præteritus non valet, & quando docicetur præteritus, & quid si in vita patris habuit legitimam suam si postea pater illum prætereat rumpatur testamentum, vide gl.2.&.3 l.10.tit.7.par.6.
Testamentum in quo filius fuit præteritus, an possit dici per ipsum filium nullum post annum, vide dictam glossam tertiam. dictæ legis decimæ.
Et an iste filius præteritus possit illud aprobare in præiudiciũ fratrum quibus est aperta via vide ibid.
Testamentum in quo filius est sine expressione causæ exhæredatus, an sit ipso iure nullum, vel testi ndatur per querelam, vi. gl 5.d.l.10.& gl.8. l.1.tit.8 par.6.
Testamentum an sit nullum quando in eo filius fuit ex causa præteritus si illa probetur postea, vide glossam septimam.d.l.10.titulo septimo. par.6.
Testamentum per quem possit querelari de inofficioso, vide gl.1.l.1.per tex.ibi.tit.8.par.6.
Et an per fratrem quando instituitur turpis persona, & quid si libertum instituit hæredem per ipsius liberti blanditias, an verovera hoc requiratur quod sit ingratus, vt fratrem non excludat, vid.gl.3.l.2.per tex. ibi.tit.8.par.6.
Testamentum an possit ab exhæredato querelari post elapsum quinquẽnium, vide gl.2.l.4.tit.8.par.6.
Testamentum in quo deficit filij institutio est nullum, & potest querelari, vide gl.1.l.5.tit.8.& gl.2.&.3.l.10.tit.7.par.6.
Et quid si filius fuit tunc relictus executor testamenti, & illud acceptauit an per hoc excludatur a querela, vide glossam quartam.d.l.5. titul.8. par.6.
Et quid si legatum sibi relictum sine protestatione acceptauit, vel simile, vid.d.gl 5.&.6 ibi.
Et quid si minus legitima fuit sibi relictum, vide ibi.glossam octauam, & nonam.
Testamentum per filium præteritum approbatum amplius querelari nõ potest, vide gl.1.6.tit.8.par.6.
Testamentum si rumpatur per querelam, an legata, & libertates, & donationes, siue substituliones ibidem relictæ debeantur. & an filius qui institutus fuerat debeat habere suam legitimam, vide gl.1.7.per tex.ibi. tit.8 par.6.
Et quid si in testamento fratris sit turpis persona instituta, an idẽ sit dicendum, vide gl.5.d.l.7.
Et quid si filius sit præteritus quia parentes ignorabant illum habere, vide ibi.gl.6.
Et quid si testamentum non rescindatur per querelam sed per ius dicendi nullum, vide ibi gl.7.
Et quid si pater filium præterit, & neminem hæredem instituit, an tunc legata debeantur, vid.d.gl.7.col.2.
Et an institutio conseruetur saltim quo ad quintam partem quam testator extraneo relinquere poterat, vide ibidem.
Et an legata relicta filio sibi debeantur quando ipse testamentum rumpit, vid.ibid.gl.8.in prin.
Testamentum in quo pater filio rem alienam relinquit iure institutionis an a filio possit impugnari, vide glossam septimam.d.l.10.titul.9. partita sexta.
Et quid si aliquis non potest facere testamentum, & impetrat licentiam, ad faciendam maioriam, an per hoc videatur habilitatus per principẽ ad testamenti factionem, & quando, vide glo.3.col.2.q.2.l.32.titu.6. par.6.
Testamentum patris per filium naturalem annullari, & impugnari non potest neque contra illud aliquid obijcere poterit, vide gl.8.l.8.tit.13. par.6.
Testamentum filij naturalis per matrem querelari potest si legitima sibi non relinquatur, & qualis ista esse debeat, vide glos.3.legis.11.titulo.13. par.6.
TESTARE an possit clericus de rebus intuitu ecclesiæ quæsitis, & quis succedat ab intestato, vide gl.1.l.53.tit.6.par.1.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Index materiarum.

Testare an possit adultus curatore suo contradicente, vid. glo. 5. l. 4. tit. 11. par. 5.

Testare an possit mulier honesta vel meretrix de rebus sibi datis libidinis causa siue promissum adimpleuerit siue non, vel an teneatur ad restitutionem saltim in foro animæ, vide gl. 2. l. 53. per tex. ibi titulo 14. par. 5.

Testare debet secundum ius commune, & secundum loci consuetudinem ille qui ex indulgentia principis testatur, vi. gl. 1. l. 5. per tex. ibi tit. 1. par. 6.

Testare an possit filius in bonis suis aduentitijs, & qualiter, vide gl. 2. l. 13. per tex. ibi tit. 1. par. 6.

Testare non potest impubes neque alij plures de quibus per gloss. d. l. 13. per tex. ibi. & per glo. l. 14. & 15 ibid.

Testare an possit imbecillitatem habens si sit maior. 14. annorum. vi. gl. 5. di. l. 13.

Testare non possunt hæretici neque ipsorum receptatores, vel fautores vide gl. 1. l. 6. tit. 1. par. 6.

Et an valeat ipsorum testamentum antea factum, vide ibid.

Testare an possit infamis ex aliquo crimine vel damnatus ob famosum carmen, vel committens delictum sodomiticum, vide dict. glossam. 3. dict. l. 16.

Testare an possit monachus, & quando, & de quibus, & qualiter, vid. gl. l. 17. per tex. illum ibi. tit. 1. par. 6.

Et qui pœna puniatur ille qui aliquem testare prohibuit, vide gl. 1. l. 26. per tex. ibi. tit. 1. par. 6.

Et quid in patre prohibente, vel in matre, vel in filijs, vide gl. 8. & 9. cum alijs ibid. l. 27 tit. 1. par. 6.

Et quid in domino serui instituti prohibentis instituentem voluntatem suam mutare, vede glossam. 2. & 3. per text. ibi. legis. 28. titulo primo. par. 6.

Et an coactio vel dolus tertij compellentis testatorem alium instituere, an nocerat instituto si sit sine culpa, vide gl. 4. ibid.

TESTATIO omnis præsumitur prudens, & ita debet coniecturari, vide gl. 1. in proœ. par. 6.

Et de hac materia, vide supra proxime in verbo, TESTARE.

TESTATOR non potest grauare clericum quem sibi heredem instituit ve coram laico iudice respondere teneatur, vide glo. 5. col. 2. in medio l. 57. tit. 6. par. 1.

Testator an possit vni ex hæredibus adiudicare totum ius patronatus, vide gl. 1. l. 12. tit. 15. par. 1.

Testator iubet solui debita sua de quibus debitis istud intelligi debeat vide gl. 2. l. 107. tit. 18. par. 3.

Testator si dicat Titium deberi sibi centum cum deberet sibi viginti, an hæredes illa viginti petere possint, vide gloss. 3. 5. & 6. l. 12. titulo. 13. par. 3.

Testator si relinquat alicui fructus alicuius fundi, an illud intelligatur legare, vt vsumfructum perpetuum ibidem habeat, an vero vt fructus vnius anni tantum percipiat, vide glossam primam legis. 20. titul. 31. par. 3.

Testator an possit facere quod vsufructuario remittatur cautio ab eius hærede, vide gl. 5. l. 20. tit. 31. par. 3.

Testator quip remisit vsufructuario vedere de bonis vsusfructus vsque ad certam quantitatem, an finito vsufructu ipse, vel hæres eius teneatur ad pretium rerum venditarum, vide gl. 7. d. l. 20.

Testator si vocet descendentes per lineam masculinam, an fœminæ ibidem comprehendantur, & quid si ipse citatur alijs terminis non dicendo ex linea, vel per lineam sedaliter, an fœminæ veniant, vide. gl. i. ad. fin. l. 2. tit. 6. par. 4.

Testator si alicui leget quod vxori suæ donauerat matrimonio constante, an legatum valeat, vide gl. 7. l. 4. tit. 11. par. 4.

Testator si possessori maioris legatum relinquat cum grauamine aliquo per quod sit maximum præiudicium maioriæ, an ipse legatum consequetur relicto grauamine, & quando non, vide gl. 2. col. 3. q. 19. l. 10. titul. 16. par. 4.

Testator si rem prohibitam alienari alicui legauerit eiusque successor illam legatario soluerit an per hoc successor alienationi consentire videatur, vt in pœnam alienantis incidat, vide gl. 4. col. 4. q. 3. l. 10. tit. 26. par. 4.

Testator licet ex illa infirmitate non decedat tamen si hæredem fecerit institutio non vitiatur. vide gl. 1. l. 11. tit. 4. par. 5.

Et an sola voluntate testatoris trãsferatur dominium rei legatæ seu aliàs relictæ absque traditione, vide glossam primam. l. 44. titulo quinto. par. 5.

Testator si prohibuerit rei alienationem sine expressione causæ, an prohibitio alienationis valeat, vide glossam secundam, & tertiam. dictæ legis. 44

Et an & quando licet causa non sit a testatore expressa pro expressa habeatur, vide ibidem.

Testator si prohibuerit vassallorum alienationem sine expressione causæ an prohibitio teneat, vide ibidem.

Testator relinquens rem pluribus si vetat eos alienare, an eo ipso videtur fideicommissum relinquere vicissim si contingat alter eorum, sine alterius consensu alienare, vide glossam tertiam, dictæ. l. 44. titulo. 5. par. 5.

Testator si prohibuerit allenationem per verbum subiunctiue licet tunc prohibitus alienet valebit alienatio, vide ibid. gl. 4.

Testator si vxorij suæ, vel cuilibet alio quintam partem bonorum reliquerit si talis legatarius fundum hæreditarium emere velit, an cõsanguinei testatoris admittatur ad retractum, & illud habere possint pro tanto, vide gl. 2. q. 3. l. 55. tit. 5. par. 5.

Testator an possit prohibere ne competat hypotheca pro legatis ibi relictis, vide gl. 8. l. 26. tit. 13 par. 5.

Testator & condito testamento quiescit testantis cor, vid. gl. 2. in proœ. 6 par.

Testator quando in scriptis, quando vero nuncupatiue testare dicitur, vide gl. 1. & 2. per tex ibi. tit. 1. par. 6.

Et quid si testes sciant contenta in testamento in scriptis, an ex hoc testamentum vitietur, vide gl. 1. in prin. d. l. 2.

Testator si non dixit expresse vt si eius testamentum in scriptis non valeret, valeret vt nuncupatiuum an ita valeat, vide ibid.

Testator an debeat se subscribere in testamento suo nuncupatiuo, vi. gl. a dictæ. l. 2.

Et quid si se subscribat in testamẽto in scriptis in fine scripturę testamenti sine eo quod testamentum in alio papiro inuolueretur. vide ibi. in gl. 3 d. l. 2. tit. 1. par. 6.

Et de effectu subscriptionis, & an subscriptio sit necessaria vbi testator testamentum manu propria scripsit, vide ibid.

Testator si donauerit aliquid alicui ita vt si reuo cauerit testamentum ex nunc donat inter viuos, an adhuc possit reuocari tanquam impeditis liberi arbitrij, vide gl. 1. l. 3. tit. 1. par. 6.

Testator si sit miles qualiter testare possit, & de priuilegijs ipsius, vid. gl. l. 4. ibid. per illum tex.

Testator quando dicatur reuocare primum testamentum per secundum & quid si in primo sit facta maioria an & quando istud reuocetur per secundum minus perfectum, vide gl. 1. col. 1. l. 21. & glo. 1. 22. & 23. tit. 1 par. 6.

Testator si in primo testamento aliquid sub aliquo onere alicui reliquerit, an si secundo testetur, & illud ibi in secundo testamento simpliciter legauerit, an tunc videatur onus repetitum, vide glo. 1. col. 1. l. 21. tit. 1. par. 6.

Testator an videatur velle reuocare primum testamentum eo quod coram septem testibus dixit velle non valere sine aliqua scriptura, vide ibidem.

Testator si non vtatur verbis in reuocando testamentum primum sed facto rumpendo illud vel scindendo, an illud reuocasse videatur, vi. ibidem in col. 2.

Et an testetur verbo testatoris circa causam ab eo infertam cur aliquid faciat, & quando, vide ibid. gl 3.

Testator si secundum testamentum fecerit propter falsam causam, an & quando primum reuocare videatur, & quid si causa fit in mente testanti, vel sit expressa coram septem, vel coram duobus testibus, vi gl. 4. d. l. 21. tit. 1. par. 6.

Testator si relinquid aliquid alicui tanquam pauperi qui in veritate erat dives sed illud ignorabat testator an tur cita sibi relictum debeatur, vide. d. gl. 4. in fi.

Testator si duo testamenta fecerit, an tunc hæres legata primi, vel secundi soluere teneatur, vel amborum, vide glossam quintam, & sextam dict. l. 21.

Testator si dixerit hæredem indignum, & nihil ab hærede probetur, an ab eo hæreditas tollatur vt testator voluit, vide glossam. 1. d. 23. tit. 1. par. 6.

Et an in exhæredatione hæredis extranei sit necessaria causa, & quid si testum dixit testator eum esse indignum, an videatur illum ab hæreditate remouere. vide gl. 4. d. l. 21.

Et quid si tunc alium non instituisset hæredem, vel instituit, vid. ibi. gl. 5. & sextam.

Testator si frangerit testamentum vel cordulam, vel sigillum, vel radat signum an videatur testamentum reuore siue in scripris siue nuncupatiue factum, vide glossas legis. vigesimæ quartæ. titulo primo. partita sexta.

Et an ipso iure, & quid de legatis ibidem relictis, vide ibidem glossam secundam.

Testator potest testamentum suum mutare vsque ad mortem, vide gl. 1. 25. ibi per illum tex.

Testator si per vim coactus aliquẽ instituerit hæredem, an ab ipso sit hæreditatem vendicare possit, vel an talis institutio sit ipso iure nulla vide

Septem partitarum.

vide gl. 4. l. 27. tit. 1. par. 6.

Testator si vi vel metu perturbetur semper tamen præsumitur scire quę agat, vid. d. gl. 4. d. l. 27. tit. 1. par. 6.

Et quid si non interuenit metus sed dolus, & an ex tali testamento debeatur legata, vid. d. gl. 4.

Et quid si prohibitio fuit in damnum alterius quem testator instituere volebat an tunc succurratur læso, vide gl. 5. ibi.

Et quid si per blanditias, vel data pecunia faciat se quis hæredem instituj an institutio teneat, vide ibi. gl. 6.

Et quid in domino serui instituti si prohibuerit per vim ne quis voluntatem suam mutet an tunc eius seruus hæreditatem habere debeat, vide gl. l. 28. tit. 1. par. 6.

Et an coactio vel dolus tertij compellentis alium instituere noceat instituto, vide gl. 4. d. l. 28.

Testator qui in scriptis suum fecit testamentum tunc illud ante eius mortem aperire non debet, & quid si aperturam ad tempus prohibuerit, vide gl. l. 1. 2. & 4. l. 1. tit. 2. par. 6.

Et quid si notarius dicat testatorem prohibuisse aperturam vsque ad certum tempus, an ei credendum sit, vide gl. 2. ibi.

Testator ex quibus causis possit prohibere ne testamentum suum vsque ad certum tempus aperiatur, vide glossas legis. 6. per tex. ibi. titulo. 2. par. 6.

Testator potest suum seruum hæredem facere, & an per hoc videatur sibi data libertas, vide glossas. l. tertiæ. per textum ibi. titulo tertio partita sexta.

Testator an possit instituere sibi hæredem aliquem hæreticum, Iudæum vel paganum, & istis aliquid legare possit, vide glossam. 5. l. 4. titul. 3. par. 6.

Et an possit instituere sibi hæredem natum ex damnato coitu vel rebaptizatum, vel reordinatum, vide glossam. 6. & glossam vndecimam. ibidem.

Testator mortuo similis est quando oppressus infirmitate articulare loqui non potest, vide glossam primam. col. 2. in principio. legis sextæ. ibidem.

Testator quando dicatur non loqui articulate, vid. d. gl. 1. column. 2. ad medium.

Testator verbis expressis hæredẽ instituere debet, & quid si alius coram testatore exprimat nomen hæredis, & ipse testator ita agnoscat profitendo verbis quod sic, an talis institutio teneat, & quando, vid. gl. 1. cũ alijs ibid. l. 6. tit. 3 par. 6.

Testator si nutu testetur ad pias causas vel per signa vigentia an eius testamentum valeat & quid in alijs extra pias causas, vide gl. 2. d. l. 6. tit. 3. par. 6.

An voluntas testatoris debeatur & perfici possit sub audiendo aliquod verbum, vide ibid. gl. 3.

Testator potest hæredem multis & diuersis modis instituere, vi. gl. d. l. 6. per tex. ibi. tit. 3. par. 6.

Testator si habeat duos amicos, & vnum sub nomine amici instituerit hęredem quis eorum hæres sit, vide gl. 1. & 2. l. 10. titu. 3. par. 6. per illum tex. ibi.

Testator ipse per se hæredem instituere debet non tamẽ illud in arbitrio testatoris poni debet neque licet, & quando hoc ita sit, vide gl. 2. l. 11. tit. 3. par. 6.

Qualiter hodierno bene committitur factionem testamenti alteri, vid. d. gl. 2. col. 3 in quarta limitat.

Testator si non per verba importantia arbitrium boni viri sed liberę voluntatis dixit extremam suam voluntatem committere in voluntate cuiusdam qualiter tunc commissarius testare poterit & quid si non fuit dictũ nisi pias causas, vid. d. gl. 1. col. 3. q. 1.

Testator debet testamẽtum suum facere coram tabellione numeri illius ciuitatis, & quid si desit, vide. ibi. gl. 4.

Testator si dicat velle aliquem esse suum hæredem ad ordinationem, & dispositionem sapientis, an talis testatio teneat, vide gl. 6. ibid.

Et an talis sapiens cui ista commissa sunt poterit addere ad relictum a testatore factum etiam filio spurio, vel minuere, vel mutare, vide ibidem.

Testator si instituat aliquem amicum suum hæredem nominando illum fratrem, & videatur errasse, vt institutio non teneat. vid. gl. 2. l. 13. tit. 3. par. 6. per tex. ibi.

Testator si erraverit in nomine hæredis an & quando vel in alio an & quando per hoc vitiabitur institutio, vide gloss. secundam, & 3. & 4. dict. l. 13.

Testator si instituat aliquem hæredem in re certa alio adrunte hæreditatem iste tunc dicetur legatarius, vide glossam secundam. l. 14. titul. 3. par. 6.

Testator instituens aliquem in re certa alio non dato cohærede illum in omnibus suis vniuersaliter hæredem instituisse dicitur, & quãdo non vide gl. 3. d. l. 14.

Et quid si testator prohibuit sic institutum ne plus caperet de bonis suis, vid. d. gl. 3. d. l. 14.

Testator semper velle præsumitur quod & lex vult, vid. d. gloss. 3. colu. 2. in fine.

Testator quando diuidit hæreditatem suam per partes qualiter hoc facere possit, vide gl. 1. l. 16. tit. 3. par. 6. per tex. ibi.

Testator si instituat suum hæredem sub certa vel incerta die vel ad diem an institutio talis valeat, vide glossam. 1. 2. & 6. l. 15. titulo tertio partita sexta.

Et quid si sint plures instituti vnusvsque ad certum tempus alius vsque ad aliud, & quid si vnum instituit vsque ad paschum, & nullo alio instituto prohibuit expresse quod sic institutus amplius non esset hæres neque ad diem neque ad tempus, vide ibid.

Testator si in pœnã hęredis scripti post tempus alium instituat hæredem an institutio ista valeat, vide ibid. in col. 2. q. 2.

Testator si ad certum tẽpus hæredem fecerit, & post illud tempus alium hæredem non instituerit cui tunc applicetur hæreditas, vide ibidem. ad finem.

Testator si aliquem instituat cum ipse institutus moriatur, an talis institutio teneat, & qualiter hoc sit intelligendum, & quid operetur ista talis institutio, & cuius effectus sit apud testatorem, vide gl. 6. d. l. 15. titul. 3. par. 6.

Testator si timeat hæredis sui dilapidationem qualiter possit hæredibus & descendentibus suis consulere, vid. d. gl. 6 in fi.

Testator si vnum instituat in totum alium in parte tunc pars illa data secundo videtur adempta a primo, vide glossam primam. legis. 19. tit. 3. par. 6.

Testator ex coniecturis videtur velle excedere assem, vide glossam. 2. d. l. 19.

Testator si aliquem instituat in reliquo, vel residuo si nihil est, an talis institutio teneat, vide gl. 6. d. l. 19.

Testator si instituat pauperes alicuius loci illos instituere videtur in rebus mobilibus, vel immobilibus, & omnia debent vendi, vi. gl. d. l. 20 tit. 3 par. 6.

Et per quos talis hæreditas, & prætium rerum venditarum sibi dabitur, vide gl. 2. d. l. 20.

Et inter quos pauperes hæreditas diuidi debeat, & qualiter, & quibus plus vel minus, & vide gl. d. l. 20.

Testator si nominationem pauperum commissario commisit quos tunc ipse eligere teneatur, vide ibid. gl. 7.

Testator non videtur sine hærede decedere si filium suum fecit hæredem etiam si se abstineat ab hæreditate, vide glossam secundam. l. 21. titul. 3 par. 6.

Testator quando non possit omnes seruos suos hæredes sibi facere, vide gl. 2. l. 24. per tex. ibi. tit. 3. par. 6.

Testator si aliquem instituerit hæredem sub conditione per verba futuri temporis apposita si tempore testamenti talis conditio extabat an tunc illa institutio reputetur pura vel non, vide glossam. 2. l. 2. titu. 4. par. 6.

Testator si hæredem instituerit sub conditione vel modo impossibile de natura, vel de iure, vel de facto, an per hoc vitietur institutio, vid. gl. l. 3. & 4. per tex. ibi. tit. 4. par. 6.

Et an illud quod sic relinquitur sub conditione impossibile vel modo de iure debeat conuerti in aliud quod sit honestum & iustum. vid. ibi. gloss. 5.

Testator si institutione hæredis, vel in institutione maioriæ hęredem gratuito aliqua turpi conditione, vel in honesta, an illa debeat reijci, & institutio valebit, vide gl. 8. ibi.

Testator si perplexe locutus fuit an per hoc vitietur institutio, vide gl. 1. l. 5. tit. 4. par. 6.

Testator si aliquid hæredi relinquat sub conditione vt iuret quid factum, an talis conditio reijci debeat, & quando, vide gl. 2. & 7. l. 6. tit. 4 par. 6.

Testator si grauet hæredem vt restituat post eius mortem, an ibidem sub intelligatur tacita conditio, scilicet, si sine liberis decesserit. vid. gl. 3. 4. & 8. cum alijs ibidem. l. decimæ. per textum ibi, titulo quarto. partita sexta.

Et quid si iste grauatus filios adoptiuos arrogatos vel spurios relinquat vide ibi. gl. 4. & 8.

Et quid si de morte instituti sub verba conditionis nihil dictum sit sed post eius mortem alius directo sit hæres institutus, vide ibid. glossam quintam.

Et an supradicta locum habeant quando vniuersaliter institutus grauatur post eius mortem ad restitutionem rei certæ, vide ibidem glossam sextam.

Et an ista locum habeant quando huic grauato restituere post mortem suam fuit substituta ecclesia vel alia pia causa, vide ibid. glossam. 8. in columna prima.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Et quid si ita grauatus religionem ingressus sit an per hoc subsit tutus excludatur etiam si sit de filijs testatoris, vide ibi.
Et an sit aliqua differentia an isti filij sint masculi, vel fœminæ, & quando, vt si sint nepotes, vel nepotes ex filia, vide ibidem.col.2. quæstio. tertia.
Et an idem sit de filijs iam natis sint siue nasciturj, vide ibidem in d.quæstione.4.
Et quid si grauatus cum filijs incapacibus decedat, vel qui hæredes esse nollunt, vel tales filij sint a pupillo habiti, an per eos substitutus excludatur, vide ibi.q.4.& gl.11.ibid.
Et quid si filij isti decedant ante mortem ipsius grauati, an per eos substitutus excludatur, vide ibid.
Et an illud eueniat ex legis fictione, vel ex iuris præsumptione, & quis sit effectus in hoc, vide ibidem glo.10.
Testator filijs suis legitimas sine aliquo onere, vel grauamine relinquere tenetur, & sine conditione, & quando hoc procedat, & quando aliquo onere possit filius grauari, & ex qua causa, & alia in ista materia, vide per gl.1.cum alijs ibid.in.l.11.per illum tex.tit.4.par.6.
Testator si non appositum esset tempus ad implementum cõditionis quando hæres illam adimplere teneatur, vide glossam quartam.l.12.titulo.4. par.6.
Testator si in institutione hæredis plures conditiones posuerit quando hæres omnes illas adimplere teneatur, vel ille omnes existere debeant quando vero sufficiat vnam adimplere, vid.gl.1.&2.l.13.per tex.ibi; tit.4.par.6.
Testator si hæredem sub potestatiua conditione instituerit, an illa habeatur pro impleta si faciendo quod in se est implere non potest, vid.gl.1 &2.l.14.tit.4.par.6.
Et quid si conditio sit, scilicet, si seruum manumiserit, & ille ab aliquo tercio occidatur, an tunc conditio habeatur pro impleta, vide dictam glossam.2.
Testator si instituat sibi hæredem mulierem sub conditione si alteronubet, & ipse nolit, an habeatur pro impleta, & an debeatur sibi hæreditas, vide gl.3.&4.d.l.14.
Et an ipse nolens pœnitere possit, vide ibid.gl.6.
Et quid si talis conditio casualis in totum, vel pro parte aliquo casu defecerit, vide ibi gl.4.d.l.14.
Et quid si ab aliquo tercio impediatur, vel in legato ad pias causas, vel alimentorum, vel libertatis, vid.d.gl.4.
Testator si plures hæredes fecerit, & illos inuicem substituerit, & vnus ex eis repudiet, vel decedat pro qua parte alij succedere possint, & an pro virilj, & quando, vide glossam.3.& 4.l.3.per tex.ibi.titul.quinto. par.6.
Testator an possit substituere filij sui exhæredati aliquo modo grauare vide gl.4 &5 l.6 tit 5.par.6.
Testatoris verba debent impropriari, vt voluntas testatoris obseruetur vide gl.19.in medio.l.12.tit 5.par.6.
Testator potest fideicommissarium grauare statim, vel post tempus, & quid si interim grauatus deportetur, & eius bona publicentur, vide gl.4.l.14.tit.5.par.6.
Testator an possit hæredi remittere confectionem inuentarij, vid.glo.1. l.5 tit.6.& gl.1.l.22.tit.9.par.6.
Testator si aliquid hæredi suo debeat an facto ab ipso inuentario illud petere possit, & quando non, vide gl.3.l.8.tit.6.par.6.
Et quid si inuentarium non fuit ab hærede, an ipse de trahat quod defunctus sibi debebat etiam a fideicommissario vniuersali, vid.ibi.
Testator si decedat sine testamento relicto posthumo, an tunc venientes ab intestato hæreditatem possint adire, vide glossam.1.l.16.titulo.6. par.6.
Et quid si posthumus sit cum alio hæres institutus, an coheres eius adire possit, & pro qua parte. vide ibi.
Et quid si testamentum fecit illum tamen præterijt, vel exhæredauit, vel si faciebat vxorem suam prægnantem, vide ibi.& in gl.2.
Testator si occidatur per familiam, vel per extraneos quæ hæres facere & probare debeat antequam hæreditatem adeat, vide gloss. primam. quintam, & sextam. cum alijs ibidem.in.lege.13.per illum text.titul.7. par.6.
Et quid si sit ab ipso hærede occisus, vide glo.8.ibid.m iuncta gl.12.per illum tex.
Testator si rogauerit hæredem, vt hæreditatem in capaci restituat, an & quando per hoc ab hærede talis hæreditas tanquam ab indigno auferri debeat. & quando. & ex quibus ita fraudulenter factum fuisse creditur, vide ibi gl.21.22.&24.per tex.ib.
Et quid si testator qui rogauit restituere indignus fit clericus hæres vero qui restituit sit laicus cui fisco, an ecclesiæ, vel Regis bona applicetur vide glossam vigesimamquintam dictæ legis decimætertiæ. titulo.7. par.6.
Testator instituens hæredem suum libertum per ipsius blãditias, an hoc sine ipsius ingratitudine sufficiat ad hoc scilicet, vt fratres testatoris per querelam testamentum fratris non rumpat, vide gl.3.l.2.titulo.8. par.6.
Et quid si eodem modo instituatur testatoris seruus, vide gl.3.l.3.ibidem per illum tex.
Testator in plus hæredem siue legatarium grauare non potest quam valet quod eis relinquit, vide gl.5.l.3.per tex.ibi.tit.9.par.6.
Testator quando videatur aliquid reliquisse animo compensandi cum debito, vid.d.gl 5.in col.2.
Testator an possit grauare substituturn filij sui exhæredati impuberis etiam quando nitro exhæredato aliquid legauerit, vide gl.8.d.l.1.
Testator si rogat hæredem hæredis sui, vt aliquid faciat illud ipse facere tenebitur licet hæres illud sibi non rogauerit, vide gloss.1.l.4.titul.9. par.6.
Testator an possit nominatim relinquere fideicommissum a persona nõ honorata licet postea ille in hæreditate succedat, vide glos. secundam. dict.l.4.
Testator an possit rogare hæredem vt filium suum cum filijs ipsius hæredis instituat, vide gl.l.7.per tex.illum ibi.tit.9.par.6.
Testator an possit aliquid seruo suo, vel hæredis legare saltim ad alimẽta, vide gl.1.l.8.tit.9.par.6.
Testator si faciat seruum alterius suum hæredem, an domino aliquid legare possit, & quid econtra, vide glossam secundam, dictæ.l.8 per textum ibi.
Testator si aliquid alicui legat, & sunt duo eiusdem nominis quis ad legatum admitti debeat, vide glossam primam.l.9.per tex.ibi.titul.nono. par 6.
Testator an possit rem hæredis legare siue in ea aliquod ius habeat siue non, & an ipso iure dominium rei hæredis legatæ tranſeat sicuti quando legatur res propria, vide glossam secundam.legis. 10. titul. nono. par.6.
Testator an possit rem hæredis sui obligare, vide dictam glossam secundam.d.l.10.
Testator an possit prohibere alienationem rei hæredis sicuti propriæ. vide.d gl.2 in fi.
Testator si alienam rem alicui legauerit, an hæres illam emere, vel ipsius æstimationem soluere teneatur. & an hoc idem procedat de iure canonico quando res aliena fuit ecclesiæ legata, vide gl.3.l.10.per tex.ibi. tit 9 par.6.
Testator an possit aliquid ecclesiæ relinquere gratia sepulturæ, an vero istud prohibitum sit, vide ibid.
Testator si leget alicui res maioris, an eius hæres æstimationem ipsius soluere teneatur, vide dictam glo.3.col.2.& gl.1.col.3.q.19.l.10.titul.6 par 4.
Et quid si leget rem dotalem furtiuam, vel feudalem, an tunc æstimatio debeatur, vide dictam glossam.3.d.l.10.titul.9.partita sexta. in colu 3. q 5.&.6.
Testator si legat ius suum quod morte finitur tunc inutile est legatum, vide in.d.q.6.
Testator nunquam videtur legare nisi ius quod habet in re, vid.d.gl.3.in d.quæst 6.
Testator quod sciuerit rem esse alienam quis probare teneatur, vid.gl.4. ibidem.
Et quando valeat, vel non legatum de re aliena factum sciens illud testator, vel ignorans, vide gl.6.&.7.cum alijs ibi.
Testator si rem ab eo pignoratam alicui legauerit an & quando hæres illam redimere, & legatario dare teneatur, vid.gl.l.11.ibi.per illum text. tit.9.par.6.
Testator quas res legare possit, & an sumptu hæredis perquiri debeat legatum, & legatario dari. vide glossam secundam, l.12.per tex.ibi.tit.9 par.6.
Testator quas res legare non possit, & quid de eis quæ sunt sub patrimonio Regis, vide glo.2.cum alijs ibid.decimætertiæ.per tex.ibi.titul.9. par.6.
Et an & quando legari non potuerunt tales res debeatur earum æstimatio, vid.gl.5 d.l.13.
Et an si legauit rem quam legare non poterat tunc eius hæredes ad rei æstimationem teneatur, vide dictam glossam.5.& melius ibi.glossam octauam.&.10.
Et quid si legetur incorporalis, an legatum valeat, vel non, vid.gl.l.15.ibi. per illum tex.
Testator si pignus sibi obligatum legauerit alicui an per hoc sibi debitũ remississe videatur, & quando non, & an legatum valeat, vide gl.l.16. tit.9.par.6.
Et quid si illam sibi legauit credens esse propriam ipsius testatoris, vide ibi glo.2.
Testator si alicui legauit rem alienam quæ est alteri obligata, an legatũ valeat, vid.d.gl.4.in fi.

Testator si filiæ vel alicui vigesimi legauerit in dotem si postea ille sit mari tauerit, an filiæ detur recursus ad reil duum, vid.gl 3. q.4. l.1.6. tit 9 par.6.
Quid vero si testator primo filiam dotauit, & postea legauit, vide ibid. in quæ.5.
Et an & quando illud sibi animo compensandi reliquisse videatur, vide ibi.in q.6.7.&.8.
Testator si rem mobilem vel immobilem legauerit, & postea illam aliena uerit, an & quando per hoc videatur reuocasse legatum, vid.gl.1 &2. l.17.per tex.ibi.tit 9.par.6.
Et quid si tantummodo alienauit vsumfructum illius rei, vide ibidem. dict.gl.2.
Et quid si rem legatam pignorauit, an per hoc extinguatur legatum, vide.d.gl.2.
Testator si nolsit ecclesiam fieri in domum suam quam postea vendidit, & aliam emit. an ibidem fieri debeat, vel videatur reuocasse legatum vid.d.gl.2.
Testator si alicui legat centum quæ scit in archa, an illa debeantur si ibi absint, & quid si in minori, vel maiori quantitate, vid.glo.1.&.2.l.18. per tex.ibi.tit.9.par.6.
Testator si dixit ex decẽ quæ legaui titio lego quinque scio. an per hoc videatur aliquid legatum fuisse titio, vid.d.gl.1.in fi.
Et an inspiciatur tempus testamenti, vel mortis testatoris, vide dict.gl.2. dict.l.18.
Testator si aliquid legat alicui tanquam ipsius debitori cum ipse illud nõ sit, an legatum teneat, vide gloss.l.decimænonæ.per tex.ibi.titulo. 9. par. 6.
Testator si ad aliquid legandum motus sit ex falsa causa, an legatum teneat, vide gl.1.l.20.per tex.ibi.tit.9.par.6.
Testator si legauerit aliquid alicui sub conditione causa vel modo, an illud sibi debeatur, & quando, & qualiter, vide glossas.l.21.titulo.9.par tita sexta.
Testator si alicui aliquid in genere legauit, an & quando electio pertineat ad hæredem, vel ad legatarium, vide gloss.l.vigesimætertiæ.titulo.9 par. 6.
Testator si dedit legatario vel hæredi electionem, an tunc ipse meliorem eligere possit, vide ibi gl.6.per tex.ibi.
Et quid sit dicendum in causis pijs, vide ibi
Testator si legauit domum suam cum vnam tantum haberet an legatum valeat, & an filij legatarium excludant, vide glo.11.dict.l.23.titul.9.in par.6.
Testator si de domo sua fecerit maioriam an ibidem veniant domus alig quæ erant appendices illius domus, vid.d.gl.13.
Testator si legauit alicui vnam ex domibus suis cum nullam haberet, an valeat legatum, & quid si habitationem tantum illi legauit, vi.gl.14. ibid per illum tex.
Testator si legauerit alicui alimenta qualiter illa dare debeat hæres, vide gl.l.24.per illum tex.tit.9.par.6.
Testator si rem duobus leget cum electione & in eligendo dissentiant, an ad sortem tunc sit recurrendum, vide gl.l.26.per tex.ibi. titulo nono. par.6.
Testator si aliquid leget titio & hæredi suo, an illud ad alios hæredes trãsmittatur, vide glo.3.d.l.17.tit.9.par.6.
Testator si leget per verba obscura an legatum teneat & quibus verbis legare possit, vide glos.l.28.tit.9. par.6.
Testator per quæ verba videatur legatum ponere in arbitrio hæredis, & an & qualiter tale legatum valeat, vide gl.1.&.2.l.29.per tex.ibi.tit.9 par.6.
Testator an possit legatum ponere in liberam voluntatem hæredis & an valeat sic relictum, vide gl.4.&.5.d.l.29.
Testator si dationem legati contulit in voluntatem hæredis, & hæres in vita sua illud non dedit, an eius hæres ad hoc teneatur post ipsius mortem, vel non, vide gl.1.l.30.per tex.ibi.tit.9.par.6.
Testator facere non potest quo minus leges in suo testamento locum nõ habeant, vide gl.1.l.32.per tex.ibi.tit.6.p.6.
Testator an possit remittere tacitam hypothecam quæ est pro legatis & quare, vid.d.gl.1.d.l.32.
Testator potest dare licentiam legatario capiendi rem propria authoritate, vid.d.gl.1.in.col.1.in fi.
Testator si heredi iussit vt legata in certo loco solueret si dolus vel mora ibi non adsit, an alibi conuenirj possit, vid.d.gl.1.col 2.
Testator an possit præfigere tempus hæredi ad adeundam hæreditatem vt post illud mero iure excludatur, vid.d.gl.1.in fi.
Testator si prohibeat leges in testamento suo locum non habere an talis prohibitio habeat effectum clausulæ codicillaris, vid.gl.2.d.l.32.
Testator si bona sua iubeat inter pauperes distribui an executores testamentarij inimicum testatoris eligere possint, vid.gl.3.col.6. ad fi.d.l. 32.tit.9.par.6.
Testator qui cum esset inhabilis ad faciendum testamentum impetrauit licentiam ad faciendam in forma, an per hoc videatur sanatum ad faciendum testamentum, & quando, vide dicta gl.3.col.7.q.12.d.l.32 titu.9.part.6.
Testator si iubeat bona sua distribui inter pauperes, an executor vnum tantum pauperem eligere possit, vid.ibidem in col.8 quæstione decimatertia in fine.
Testator si aliquid inhonestum, vel iustum de fieri præcipiat sub pœna amissionis hæreditatis vel legati, an obediri debeat, vid.glos. 6.l. 32.per text.ibi.tit.9.par.6.
Testator si vnam rem pluribus leget, an valeat legatum, & qualiter diuidendum inter se, vide glossas legis.33.per textum ibi.titulo nono.partita sexta.
Testator an possit in legatis sua voluntate tollere ius accrescendi, vide glos.6.ad finem.l.31.tit.9.part.6.
Testator si aliquid leget alicui, & huic legato aliquid accrescat per testatorem, vel aliter, an illud cedat legato, & totum legatario debeatur, vide glo.1.l.37.per tex.ibi.tit.9.par.6.
Testator si alicui leget rem pro qua est ad aliquod onus obligatum, an per hoc videatur quod tale onus simul cum tali re legata transeat in legatarium, vid.d.glo.1.d.l.37.
Testator si leget domum alicui, an veniat in tali legato area si ipsa destructa fit, vid.glo.2.d.l.37.
Testator potest reuocare legatum expresse, vel tacite siue in testamento, siue in codicillis, vid.glo.1.&.2.l.39.tit.9. par.6.
Testator si rem alicui legatam doner, an per hoc videatur reuocare legatum, & quid si alienet, vel pignori det, vide glo.1.l.40.& glo.1.&.2.l. 17.titulo.9.part.6.
Testator si legauerit alicui quadrigam quæ duobus mulis vehebatur si vnus moriatur, an pereat legatum, vid.glo. 1.l.42.tit.9.par.6.
Et quid si simpliciter legauit currum an veniat ibi mulus qui eum vehebat, vide d.glos.1.
Testator si pluries alicui rem leget qualiter ab hærede legatum debeatur, vide glo.2.d.l.45.per text.ibi.tit.9.par.6.
Et quid si fundum legauit titio, & postea idem fundum legauit seruo ipsius, an videatur multiplicare legatum, vid.ibid.
Et quid si legauit alicui partem fundi, & postea eidem legatario legauerit totum fundum, vid.d.glos.2.ad finem.
Testator si chirographum debiti quod habet alicui leget cuius effectus istud sit, vid.glo.1.l.47.per text.ibi.tit.9.par.6.
Testator si iubeat debitori suo soluere quod ipse testator debeat alicui, an tunc creditor contra istum debitorem testatoris agere possit, vid. glos.3.ibidem.per illum text.
Testator an possit prohibere ne episcopus se intromittat contra exequtores testamentarios male agentes officium suũ, vide.glo.3 in prin.l.1 titul.10.par.6.
Testator si non fecit sibi executores, an a iudice, vel ab statuto loci dari possint, vide d.glo.3.
Testator si sibi non dedit exequutorem in causis pijs ab eo relictis quis illud erit, vide ibid.
Testator an possit nominare pro exequutoribus sui testamenti monachos, & quando, & in quibus, & qualiter tunc conueniantur, vid. glo. 4.l.2.per text.ibi.tit.10.part 6.
Testator si specialiter aliquid legauerit alicui, & postea nominet sibi exequutores testamentarios, vt diuidant bona sua, an ipsi illa dividere possint etiam inter illos quibus aliquid fuerat specialiter relictum, vide glo.1.l.3.tit.10.par.6.
Testator si iubeat bona sua distribui inter pauperes qualiter hæc distributio fieri debeat per executorem testamenti, vide glossam secundam dictæ legis tertiæ.
Testator si relinquat legata in redemptionem captiuorum, vel aliter ad pias causas, & executorem testamentarium non fecit quis tunc legata exequetur, & qualiter se habere debeat exequutor, & alia in hoc, vide per glo.1.5.per text.ibi.tit.10.par.6.
Testator debet nominare exequutorem, & an possit talem nominationẽ executoris alij committere, vide glos.2.d.l.5.
Testator si præfixit terminum executoribus ad executionem suæ voluntatis, an executores intra illud tempus voluntatem suam adimplere teneantur, vel an possint præuenire diem a testatore præfixum, & antea soluere, vide glossam secundam.legis sextæ. titulo decimo. partita sexta.
Et quid si tempus non præfixit eis, vide glossam tertiam, & quartam.dictæ legis. 6.
Testator si plures exequutores sui testamenti nominauit, an & quando vnus admittatur tantum, & quando non vid.glos.5.d.l.6.
Testator si prohibuit hæredi detractionem falcidiæ verbis expressis, vel quasi, an ipse illud obseruare debeat, vid.glo.3.d.l.6.per text.ibi titul. 11.partita.6.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Index materiarum.

Eo tamen iam posito testator detractionem quartæ trebellianicæ prohibere, vide dict glos. 1. in fine.

Eadem de causa facere posset in filijs suis primogenitus, vid. gl. 1. in fin. & glo. 9 ibi in. l. 8. tit. 1. par. 6.

Testator si rerum suarum maioriam fecit, & prohibuit alienare, an hæres quartam falcidiam vel trebellianicam deducere possit. vide gloss. 4. in prin. l. 6. per text. ibi. tit. 11. part. 6.

Testator si prohibeat rerum suarum alienationem, an tunc filia in quam bona deuenturi sunt possit res illas alienare etiam ex causa dotis, etiam si legitima portio non sufficeret, vide glo. 4. col. 4. & 5. q. 5. l. 6. titul. 11. partita. 6.

Testator licet testamentum suum appellet codicillum non per hoc desinit esse testamentum, vid. glo. 1. columna secunda, in princip. l. 2. titu. 12. partita sexta.

Testator quando decedere intestatus videatur, vid. glo. 1. l. 1. tit. 13. par. 6. & vide supra, in verbo, INTESTATVS.

Testator an & quando fœminas videatur excludere a successione suæ maioriæ, & quando illud facere possit, vel non, & quid præsumetur indubio vocatis filijs, & an statutum vel præceptum de excludendis fœminis sit odiosum, & alia infinita in hoc, vid. per gl. a. l. 3. tit. 13. p. 6

Et quid si semper vocauit masculos, an per hoc videatur excludere fœminas cum extarent masculi, vid. ibidem col. 7 in quæstione vigesima prima.

Et quid si testator excluserit fœminas a maioriæ successione propter masculos, an ipse illis exclusis in ea succedere possint virtute rescripti principis ipsis fœminis datum vt in eam succedant masculis exclusis, vide ibidem in q. 28.

Testatoris verba secundum ius commune debent interpretari, vid. gl. 7. ad fi. l. 3. tit. 3. par. 6.

Testator an possit remittere suramentum quod tutores præstare tenentur, vide gl. 9. l. 9. tit. 16. par. 6.

Testator si plures tutores filio dederit, & ipsi adinuicem se impediant, an & quando iudex vnum eligere poterit, & illi administrationem concedere, vide gl. l. 11. tit. 16. par. 6.

Testator an possit debitorem sui minoris sibi curatorem dare, vid. gl. 6. l. 14. per tex. ibi. tit. 16. par. 6.

Testator si habeat hæredi vt vestiat vxorem suam, an intelligatur semel vel toto tempore vitæ suæ, vide gl. 8. l. 8. tit. 33. par. 7.

Testator quantum ad faciendas maioritas, vid. supra in verbo, PATER, & in verbo, MAIORIA, & in verbo, LICENTIA.

TESTATORIS VOLVNTAS, vide infra in verbo, VOLVNTAS.

TESTIFICATIO an valeat de illis rebus de quibus quis recordatur factus maior etiam si eo tempore minor fuisset, vide glo. 3. l. 9. titulo 16. par. 3.

Testificare quando possint impediti alias, vide glossam. 1. l. 11. titulo 16. par 3.

Testificare an possint homines vniuersitatis in causa suæ vniuersitatis, & cuilibet fides sit eis tunc adhibenda, vide glossam sextam l. 18. titulo. 16. par. 3.

Testificare non teneatur ille qui aliquid scit in secreto si contra eum non præcesserit infamia, vide gl. 1. l. 14. tit. 16 par. 3.

Testificare an teneatur aliquis illud quod ab aliquo audiuit si ille est læsus propinquus, vide gl. 6. l. 5 tit 9 par. 4.

Testificare an possit aliquis in illa causa in qua fuit accusator, vid. gl. 3. l. 14. tit. 9 par. 4.

Testificare an possit mutus, vel surdus, vide gloss. 7. in prin. l. 2. titulo. 11. par. 6.

TESTIMONIVM & accusatio in criminalibus iudicantur a pari, vide gl. 1. l. 9. tit. 16 par. 3.

Testimonium consanguineorum, an debeat admitti quando tractatur de dissoluendo matrimonio propter consanguinitatem, vide glo. 2. l. 15. tit. 9 par. 4.

Et quid si tractetur de illo faciendo, & vnus illud præcesisse negat, vide gl. 1. l. 16. ibidem.

Testimonium de auditu in factis antiquis bene & plene probat, vi. gl. 1. l. 20. tit. 9. par. 4.

Testimonium de auditu, an sufficiat ad dirimendum matrimonium propter consanguinitatem, vide glo. 1. 2. & 3. d. l. 20. tit. 9 par. 4.

Testimonium de eo quod auditur lite iam mota non valet, & qua ratione, vide gl. 4. d. l. 20.

Testimonium proferre dignitas est, vide gl. 2. l. 3. tit. 15 par. 4.

TESTIS
In causa criminali
In causa ciuili
Potest fieri, vel non.
Repellitur.
Falsus.
De auditu, vel credulitate,
Interrogatur.
Absens.
Cogitur, vel compellitur.
Punitur.
Publicatis attestationibus.
Testium renuntiatio.
Contrarius.
Torquetur.
Varians, vel vacillans.
Testamentarius, vel in testamento.

In causa matrimonij pro, vel contra.
trimonium.
Rogatus
Litem non contestatus.

TESTIS dictum benigne debet interpretari nec calumnia tedebet, vide gl. 1. in fi. l. 11. tit. 1. par. 1.

Testis qualiter deponere debeat super præscriptione immemorabili, vide gl. 5 in prin. l. 12. tit. 22. par. 1.

Testis deponens aliquem esse filiũ iustũ simpliciter intelligitur deposuisse esse legitimum, & quando, vide gl. 1. in proœ. tit. 7. par. 2.

Testis cum adducitur non debet habere expensas quas dominus fecisset, vid. gl. 2. l. 21. tit. 2. par. 3.

Testis integra fides non est adhibenda licet propter publicam vtilitatem cum ferias declaret, vide gl. 3. l. 4. tit. 6. par. 3.

Testis dicendo se esse præsentem intelligitur etiam, & intelligentem, vid. gl. 2. l. 8 tit. 6. par. 3.

Testes ante litis contestationem recipi nõ possunt, & 80. casus in quibus bene possunt recipi, vide remissiue per glo. 2. & 3. l. 3. titulo. 10. partita tertia.

Testes an possint petere dilationem ad deliberandum qui respondeant, vide gl. 2. l. 11. tit. 11 par. 3.

Testes an possint respondere per verbum credo vel non credo, vel similes, vide gl. 3. & 4. l. 11. tit. 11. par. 3.

Testis vnus cum aliis indicijs, an plene probet in criminalibus, vid. gl. 3. l. 12 tit. 14. par. 3.

Testis adductus pro aliquo inuno articulo potest aduersarius in alio articulo illum producere pro se, vide gl. 1. l. 1. tit. 16. par. 3.

Testes saltem ex parte rei an admittantur ante litis contestationem, vid. gl. 1. l. 2. tit. 16. par 3.

Testes quando possint recipi in priuato, vide ibidem.

Testis ante litis contestationem recipiatur ex aliqua causa citari debet antea aduersarius, vide gl. 5. l. 2 tit. 4. par. 3.

Testes quando recipi possint ante litis contestationem in causa inquisitionis, vide gl. 2. l. 1. tit. 16. par. 3.

Testes possunt ad eternam rei memoriam recipi quando negotium esset tale quod posset obliuioni tradi, & hoc etiam lite non contestata, vide gl. 1. l. 4. tit. 16 par. 3.

Et tunc testes indifferenter admittuntur non considerato, an senes, vel valetudinarij sint, vide gl. 2. ibi.

Testes cum recipiuntur ad æternam rei memoriam, an aduersarius citari debeat & qualis debeat esse citatio vide gl. 2. l. 4. tit. 16. par. 3.

Testes recipi possunt lite non contestata in causa inquisitionis contra officiales Regis in tangentibus administrationem officij sui, vide glo. 1. l. 6. tit. 16 par. 3.

Et in alijs casibus, vide gl. 4. l. 7. ibi.

Et hoc potest fieri etiam nulla præcedente infamia, & ex tali inquisitione generali potest sequi condemnatio contra partem, vide dict. gloss. 1. dictæ. l. 6.

Et cum proceditur contra officiales Regis per modum inquisitionis non est necessaria citatio officialium, vid. d. gl. 1. in eius fine.

Et in alijs casibus, vide gl. 4. l. 7. ibidem.

Et hoc procedit etiam si per modum querelæ aliquis impetrante fiat talis inquisitio secundum glos. 2. d. l. 6. licet contra per gloss. finalem. l. 3. ibidem.

Testes impediti testificare vt sunt vxores, vel, &c. an alijs deficientibus debeant adhoc compelli, vide gl. 1. l. 11. tit. 16. par. 3.

Ipsis tamen volentibus admittendi sunt faciuntque probationem, vide ibi. gl. 6.

Testes quam ætatem habere debeant, vide gl. 1. & 2. l. 9. tit. 16. part. 3.

Testes de vniuersitate, an admittantur in causa sugvniuersitatis seu ecclesiæ, siue monasterij vide gl. 6. l. 18. tit. 16 par. 3.

Et an isti in casu in quo admittuntur integri testes sint, vide ibi.

Testis inimicus quando, & ex quibus a testimonio repellatur contra suũ inimicum, vide glo. 2. & 3. l. 22. tit 14. par. 3.

Testes antequam recipiantur debet pars aduersa citari, & qualis hæc citatio esse debeat, vide gl. 2. l. 23. ibi.

Testis iuratus semper esse debet, & quid si in actis inueniatur quod fuit iuratus, an ex hoc solo conster de suo iuramento, & an præsumatur quod debito modo fuit iuratum. & an præsumatur partem fuisse præsentem vide gl. 3. l. 23. tit. 16 par 3.

Testis si non apparet iuratus quam probationem faciet, vide gl. 3. l. 23. titul. 16. par. 3.

Testis non iuratus a iudice arbitrarie procedente recipi non debet, vt ex eius dicto possit condemnare, vide ibid.

Et ex teste non iurato informatio summi non potest, vide ibid.

Testis de consuetudine iurat super Cruce, vide gl. 1. l. 24. tit. 16. par. 3.

Testis an debeat iurare quod dictum suum tenebit in secreto, an vero præcedens iuramentum illos ligat, vide gl. 5. d. l. 24.

Testis secundus si dicat se dicere idem quod primus non valet eius dictum sed de per se illum dicere debet. vide gl. 4. l. 2. 6. tit. 16. par. 3.

Testis

Septem partitarum.

Testis turbatus in sua vultus pallor facit vt ei minor fides adhibeatur, ideo in secundam partem, plus in pretio, vide glo. 5. ibidem

Testis inter rogatus qualiter scit quam rationem reddere debeat. vide plura per glo. 8. l. 2. 6. tit. 16. part. 3.

Testes reddentes causam & rationem sui dicti præferuntur non reddentibus, & si pars petat, vt testes de causa interrogentur ita fieri debet alias eius dictum non valebit, vide glo. 10. ibidem.

Testes non reddentes causam sui dicti in criminalibus non probant vt glos. 13. ibidem.

Testes a quibus expensas quas fecerunt recipere debeant, & quo venire debeant in taxandis expensis, vide glo. 17. d. l. 26.

Testes qui sunt extra iurisdictionem iudicantis qualiter cogi debeant, & quid si pars in hoc sit negligens, an iudex ad alia procedere possit, vide, glo. 4. l. 27. tit. 16 par. 3.

Testes differentes in tempore redduntur singulares & suspecti & de eorũ fide. vide glos. 2. l. 28. titu. 16. par. 3.

Et quid si de tali diuersitate non constaret an præsumerentur contestes, vide ibidem.

Testes liuvus dicit de loco commissi criminis alius de loco non recordatur licet de facto sic, an valeat eorum dictum, vide glo. 3. ibidem.

Testis si de facto principali deponit per sensum corporeum, de loco vero dicit iudicio meo, &c. an valeat eius dictum, vide ibidem.

Testes non contrarij in facto principali licet in accessorijs sic an valeat eorum dictum, & an minus eis sit credendum, vid. d. glo. 4.

Aliquando tamen discordia eorum in aliquibus leuibus facit eos veriores & non suspectos, vide d. glo. 3.

Et etiam modica diuersitas & contrarietas in facto principali non vitiat dictum testis, vi. le ibidem in fine.

Testis si in acta capescibili per visum de auditu testificat an valeat eius dictum, & quando non, vide glos. 4. d. l. 29. tit. 16 par. 3.

Testis qui deposuit de veritate per sensum corporeum si ex post facto dicat se credere an vicinetur eius dictum, vide glos. 5. ibidem.

Testis quando dicatur se corrigere in continenti, & an tunc tabellioni liceat illud facere sine iudicis mandato, vide glossam secundam legis. 30. titulo. 16. par. 3.

Testis si velit corrigere dictum suum meo tormentorum an valeat eius secundum dictum etiam si a iudice discessisset, vide d. glossa. 2. d. l. 30. vbi ponit limitationes.

Testis quando ad mãdatum iudicis dictum suum declarat an debeat iterum iurare, & an partes debeant esse præsentes & citari debeant, vide glos. 5. d. l. 30.

Testes an possint per literas disponere non ore, & quid in muto sciente literas, vide glo. 1. d. l. titu. 16. par. 3.

Testis ab vna parte pro se adductus si iterum contra illum adducatur, an & quando possit illum rencre, vide glo. 4. d. l. 31.

Testis testificans vltra articulum sibi interrogatum non valet eius dictũ neque sibi credetur, vide glos 6. d. l. 31.

Testis dictum bene valebit si deponat de his quæ ad causam faciunt licet articuli sint male concepti, vide ibidem.

Testes qui sufficiant ad probandam solutionem quando partes contrarium dixerunt in scriptis, vide glos 2. l. 32. titul. 16. part. 3.

Et an in dubio credatur partes in scriptis contrahere velle si nõ dicatur, vide ibidem vbi declaratur lex de Toledo.

Et quid si de natura contractus erat vt ibidem interueniret scriptura, vt in emphyteosis, &c. vide ibidem in fine. d. glo. 2.

Testes quot in qualibet causa debeant recipi, & vsque ad quem numerũ, vide glos. fin. 6. d. l. 32. tit. 16 par. 3.

Testes producere volens qui sunt vitra mare quam dilationẽ ad hoc habere debeat, vide glos. 2. l. 33. tit. 16 par. 3.

Testis si habet aliquem se a depositione tenetur parti læsæ ad interesse litis, & an tales incidant in crimine falsi. vide glo. 1. l. 35. tit. 16. par. 3.

Testis si ab eo exigatur testimonium in occultis de quibus infamia non præcessit an ad testificandum teneatur, vide d. glo. 1.

Et quid si præceptum superioris ibi adsit, & qualiter istud fieri possit, vide ibidem.

Testes quando publice & vtraque parte audiente recipiuntur an tunc re nuntiatur publicatio, vide glos 2. l. 17 titulo, 16 par. 3.

Testes qualiter publicentur, vide ibidem.

Et an sine publicatione valeat sententia, & quid in criminalibus, & quando proceditur sine figura iudicij, vide dictam glossam secũdam dictæ legis. 37.

Testes post publicationem semper eisdem articulis produci non possunt & quando sic, & quid in criminalibus, vide glossam tertiam. d. l. 37. titulo 16. par. 3.

Et hoc siue agatur per viam accusationis siue inquisitionis ex officio iudicis, vide ibidem.

Testes publicatis attestationibus an possint produci super falsitate dictorum, & quando, & qualiter, vide glo. 4. d. l. 37. tit. 16. par. 3.

Testes prodatãi coram arbitro an faciant fidem si causa ad iudicem ordinarium deducatur, vide glo. 1. d. l. 38 tit. 16. par. 4.

Et quid si partes a principio conuenerint vt eorum dicta valerent, ac si testificarentur coram ordinario vt sic iterum non debeant deponere, vide glos. 3. d. l. 38.

Et quid si pars eligat quod iterum testes deponant coram ordinario, & postea re integra ponatur, vide glos. 4. d. l. 38.

Testes coram arbitro deponentes si iterum coram ordinario deponant debent prius iurare, vide d. glos. 4.

Testes si in secunda depositione coram ordinario contrarium dicãt eius quod primo dixerant, vide dict. glo. 4.

Testis cum secundo testificatur an possit petere quod legatur primum dictum, vide ibidem.

Et an sufficiat dicere ei scilicet dico prout iam dixi in prima testificatione, vide ibidem.

Testes si sunt pares quid iudex facere debeat, & quid si duo sint notarij, a Iij vero non, vide glos. 2. l. 40. tit. 16 par. 3.

Testes si pares sunt & contrarij nec diuersificant in tempore quid tunc faciet iudex, an eos puniet, vide ibidem.

Testes minores numero aliquando alijs multis præferuntur, & quid si minorus multum excederet, vide glo. 8. ibidem.

Et data æqualitate testium stare debemus iuri communi quod est, non tamen in materia reddibitionis, vide glos. 4. d. l. 40. tit. 16. par. 3.

Testes reddentes rationem dicti sui præferuntur alijs rationem non reddentibus & pari ratione reddentes meliorem rationem sunt præferendi, vide ibidem.

Et data paritate probationum vincere debet qui habet pro se & contra aduersarium aliquam præsumptionem, vide ibidem.

Testes si sunt æquales in numero & fama iudex tunc pronunciare debet pro eo, & quid si testes actoris sunt aliquantulum idoneores, vid. gl. 5. d. l. 40. tit. 16 par. 3.

Testis si aliquid extra iudicium dixit & postea iuratus contrarium dicat cui dicto stari debeat, vide glos 3. l. 41. tit 16. par. 3.

Et an in aliquo debiliteur fides eius propter medacium, & quãdo fieri portius dicto ipsius non iurato, vide ibidem.

Testis qui falsum dixit coram iudice delegato siue causarũ cluisium an ab eo iudice puniri possit saltim extraordinarie, vid. glo. 3. legis. 42. titulo. 16 partita. 3.

Testis clericus si deponens coram iudice laico falsum dixerit, an ab eo puniri possit. vide d. glo. 3. in fine.

Testes viles dato quod non vacillẽt an prius sint torquendi, vide glossã quartam ibidem.

Testes non debent nominari in causa hæresis quando eorum copia partibus datur quod etiam fit in aliquibus alijs casibus, vide, glos. 2. l. 11. titul. 17. par. 3.

Testes possunt recipi lite non contestata si de eorum vita dubitetur & actor potentiam aduersarij timeat qui postea fidem facient, vide dictã glossam dict. l. 11.

Testis deponens de præscriptione immemoriali debet de visu deponere per quadraginta annos, vide ibidem glos. 5. l. 12. tit. 22. par. 1.

Testium subscriptio in literis Papæ siue Regis non est necessaria, vide gl. 3. l. 1. tit. 18 par. 3 & glo. 1. l. 54. ibidem.

Testes verum scire debeant in actis iudicialibus vel extra, & quando, & qualiter, vide glos. 1. l. 54. tit. 18. par. 3.

Testes non est necesse quod sint tabelliones neque seruatur nisi in ciuitate Hispalensi, vide glos. 6. d. l. 54. tit. 18. par. 3.

Testes an prius quam sint testes debeant cognoscere contrahentes. vide ibidem.

Testes an necessario debeant cognoscere contrahentes, & quando sic, vide ibidem.

Testes nõ est necesse quod in instrumẽto in quo intersunt scribant sua nomina. vide glos. 6. l. 54. & glos. 6. l. 55. tit. 18 par. 3.

Testes & quales poni debeant in constitutione sindici ab vniuersitate facta. vide glos. 2. l. 98. tit. 18 par. 3.

Testes qui super falsitate instrumenti producuntur an coram iudice per sonaliter venire debeant, vide glossam tertiam. legis. 1 12. titulo decimo octauo par. 3.

Testes qualiter deponere debeant quando adducunt ad probãdam scripturam negatam, vide glossam octauam, legis. 14. titulo decimo octauo. parti. 3.

Et an in hoc testes sufficiant, vide ibidem.

Et hoc siue sit super rebus mobilibus siue immobilibus, vid. d. glo. 8. ibi & glos. 10. ibidem.

Testes si contradicant tabellioni super validitate instrumenti cui standũ sit, vid. glos. 7. l. 115. tit. 18. part. 3.

Testes non tantum probant in antiquis quantum instrumenta. vide glo. 8. dictæ. l. 115.

Testes qui requirantur, & quales in reprobatione alicuius instrumenti,

Universidad de Deusto
Biblioteca

vide gl.2.l.117.tit.18.par.3
Testes interessentes falso instrumento, vid.gl.6.col.2.l.16.tit.9.par.3
Testes vtrum recipi debeant contra actorem contumacem reo in hoc instante etiam lite non contestata, vide gl.2.l.9.titu.9.par.3.
Testes recipi possunt lite non contestata etiam contra reum cõtumacem ad instantiam actoris, vide glossam secundam legis decimæ.titul.22.par.3.
Testis si pecuniam receperit vt iustum testimonium dicat an ab eo repeti possit, & an valeat dictum testis qui pecuniam recepit ne testimonium diceret si illud dicat in præiudicium danis, vide glo.4.l.27.titul.22.par.3.
Testes an possint produci post publicatas attestationes si quis instrumẽtum contra se adductum velit de falso redarguere, vid.gl.5.l.1.tit.26.par.3.
Testi. si dicat aliquem viuere & causa scientię interrogatus dicit se illum vidisse plures sunt menses transacti an probet, vide glo.22.in fin.l.26.tit.11.par.3.
Testis vnus simul cum fama non facit plenam probationem in causa matrimoniali vel criminali, vide gl.4.l.2.tit.3.par.4.
Testis vnius dictum an sufficiat ad hoc vt propter illud mulier certa esse dicatur de morte primi viri, & cum secundo liceat contrahere, vi.gl.2 l.8.tit.9.par.4.
Testis & accusator an possit esse vnus & idem, & quid in causa matrimoniali, vide gl 3.l.14.tit.9.par.4.
Testes qui super probenda consanguinitate adducuntur debent distinguere gradus ex vtroque latere, aliter vero non probant, vi.gl.l.17.tit.9.par.4.
Et de modo & practica probandi consanguinitatem, vide remissiue per dict.gl.l.
Et an testes raliter deponentes ab stirpite debeant incipere, & an sufficiat quod vnus deponat de vno gradu lios de alio, vide ibi.
Testes qualiter deponere debeant in probatione filiationis paternitatis vel fraternitatis, vide ibidem.
Testis si in iudicio plenario dixerit contrarium eius quod dixit in summario an valeat eius dictum, & remissiue de testibus vacillantibus, vi.de gl.3.4.&5.l.17.tit.9.par.4.
Testis vnus & si non sit consanguineus an sufficiat ad dirimendum matrimonium, & quas secum debeat habere qualitates, vide gl.2.l.18.tit.9 par.4.
Et quid si sponsalia essent iurata & an tunc vnus testis sufficiat, vide ibidem gl.3.
Testes licet in fine dicti sui dicant credere vera esse omnia supradicta nõ ex hoc vitiatur eorum dictum. istud tamen necessario dicere debent in fine dicti sui quando testificant contra matrimonium, vide glosam 3.l.19.tit.9.part.4.
Testes non debent testificare de his quæ cognouerunt lite iam mota, & quare vide glo 4.l.20.tit.9.par.4.
Testes idonei an sint nutrices in causis alumnorum vid.glos.1 in proœmio.tit.20.par.4.
Testes quinque an necessario interuenire debeant quando dominus per scripturam vel coram amicis seruum manumittit, vide glo.5.pertext. ibi.l.1.tit.22.par.4.
Testes quod debeant interuenire in donatione causa mortis, & an si illi non interueniant præsumatur velle donare intervivos, vid.glos.7.l.11.per textum ibi.titulo.4.pare.5.
Testes si deponant contra venditorem vel contra tertium de recepto pretio neque amplius dictum suum declarent an dictum eorum valeat vide glo.1.l.1.tit.5.par 5.
Testes deponentes super valore rei & si non interrogentur an debeant reddere rationem dicti sui, vide gl.6.in.fi.l.56.tit.5.par.5.
Testes an sint necessarij ad probationem rerum quas hospes dicit recepisse hospitatorem, vide gl.5.l.26.tit.8.par.5.
Testis si tempore depositionis erat inhabilis an conualescat eius dictum si postea fiat habilis vel idoneus, vide glossam secundam.l.22.titul.11. par.5.
Testis quando tenetur se subscribere in instrumento an sufficiat si alius pro eo se subscribat, & quando non, vide glossam.6.&.7.l.31.tit.13.in par.5.
Testes si studiose & malitiose se subtrahunt ne ab aliquo producantur, & ne examinentur an postea ad interesse teneatur si propter hoc aliquis condemnatus fuerit, vide glossam tertiam.l.vigesimæquartæ ti .14. par.5.
Testis obiectus an propter hoc dicatur non esse maiorem omni exceptione, vide glossam quartam ad medium legis primæ titulo primo. par tita sexta.
Testis infamis infamia iuris vel facti an admittatur & fidem faciat in testimentis, & quid in causis criminalibus, vide glossam octauam dicte legis primæ.
Testis audiat se subscribere in testamento, & an & quando alius possit illud nomine ipsius facere, vide ibi.gl.11.
Testes si sint duo non omni exceptione maiores tunc habẽtur loco vnius tantum, vide gl.4.l.11.tit.1.par.6.
Testes qui requirantur quando testamentum inualidum confirmatur, vide gl.2.l.19.tit.1.par.6.
Et quid si fiat ius testibus an ex hoc testamentum sit nullum, vide glo.4.l.27.tit.1.par.6.
Testes si vi vel metu perturbentur tunc præsumit lex eos non intelligere quæ agant, & quid in testatore, vid.d.gl.4.d.l.27.
Testes an debeant esse præsentes quando testamentum in scriptis eorum eis factum aperitur, vide glo.legis tertiæ per textum ibi.titulo secundo, par.6.
Testes oprimæ opinionis si per statutum requirantur an debeat probari quod sint tales, vel an illud ita præsumatur, vide gloss.3.l.3.titul.2. par.6.
Et an hæc procedant si testamẽtum in scriptis fiat cum tabellione prout hodie accidit, vide ibi.gl.4.
Testes an debeant iurare etiam in causis summarijs, vide gloss. quintam ibidem.
Testis vnius de necessarijs si moriatur ante publicationem testamenti num cupatiui vel in scriptis an testamentum pereat, vide gl.4.l.4.titulo.2. par.6.
Testes in quibus casibus debeant cognoscere contrahentes seu personas de quibus testificantur, vide gl.12.l.5.tit.6.par.6.
Testes licet interueniant in aliquo instrumento si tamen rogantur vt secreto teneant, an tunc illud dicatur fieri clam vel palam, vide glos.16 l.13.tit.7.par.6.
Testes an possint esse aliqui ex accusatoribus qui electo vno ex pluribus ad accusandum aliquem repulsi fuerunt, vide glossam.3.l.11.titulo.1. in par.7.
Testes si sint iam torti an postea partes deuenire possint ad concordiam per abolitionem. vide glossam quintam legis.19.per textum ibi.titul par.7.
Testis si postquam testificauerit fuerit ei obiectum crimen vel aliquod propter quod eius dictum non valet, an a iudice puniri possit, vide gl.1.&.2.l.29.per tex.ibi.tit.1.par.7.
Et an ex illo infamatus remaneat, vide ibidẽ. in dicta glossa secunda.per texeum ibi.
Testis si cum testificaret pro aliquo dixerit se homicidam an puniẽdus sit vide glossam quartam an finem legis.29.per textum ibi titulo primo par.7.
Testes quando requirantur quod sint generosi, vide gl.10.l.4.per tex.ibi tit.3.par.7.
Et an infamis possit obijcere testi quod est infamis, vide gl.1.l.3.titulo.5. par.7.
Et quando incurritur infamia ipsofacto qualiter tunc possit obijci testi quod est infamis, vide gl.18.l.4.tit.6.par.7.
Testis vnus non sufficit quacunque præfulgeat dignitate in facto alieno in proprio tamen sic concurrentibus alijs indicijs, vide gl.3.l.26.tit.14. par.7.
Et si statutum puniat producentem testem falsum in centum, an pro quo libet teste sic producto patiatur pœnam .100 vide glossam quartam l.30.tit.14.par.7.
Testes quales esse debeant ad probandum adulterium, vide glossas.l.10. pertextum ibi.tit.17.par.7.
Testes recepulite non contestata & parte absente neque citata valent eorum dicta in crimine assessi natus, & quare, vide glossam sextam.l.3.tit. 27.par.7.
Et vnius testis dictum sufficit ad dandam alicui torturam, & quando, vide glo.3 l.3.tit.30.par.7.
Testis quando recipi non debeat contra aliquem si sit eius inimicus, & quando ita esse dicetur, vide glossam.7.8.&.9.l.6.per text.ibi.titul.35. par.7.
TESTES IN CAVSA CRIMINALI si propter eorum dicta aliqui occidatur sunt irregulares, vide glossam primam legis.17.titulo.6. par.1.
Testis vnus cum alijs indicijs an bene probet in criminalibus, vide glo.5. l.12.tit.14 par.3.
Testis in criminalibus debet torqueri quando præsumitur quod scie veritatem, vide glo.4.l.42.tit.16.par.3.
Et plus statur dicto testis torti quam ei quod dixit non tortus, vide ibidem.
Testis deponens falsum in causa criminali puniri debet similitudine supplicij, vide gl.2.l.53.tit.18.par.3.
Testis qui in causa criminali falsum testimonium dixit qualiter puniatur vide glossam tertiam legis vndecimæ. per textum ibi. titulo octauo. par.7.

Testis si parte non citata deposuit in criminalibus punitur de falso, vide d.gl.3.d.l.11.
Testes non reddentes causam sui dicti in criminalibus non probant, vid. glossam decimam tertiam legis.26.titulo decimosexto in par.3. & vide in versu sequenti.
TESTES IN CAVSA CIVILI, & testes absentes in causis ciuilibus magnis per iudicem causæ an debeant examinari, vid.gl.1.&.2.l.27. titulo.16.par.3.
In leuibus vero secus, & an tunc causa committatur, vide ibi.
In causis vero criminalibus istud ita non fiet, vide glossam tertiam dictę legis.27.
Si tamen causa criminalis esset leuis siue de ea ageretur ciuiliter tũc secus in Papa tamen omnia fallunt, vid.d.gl.3.
Et quid si testes existerent extra regnum an venire debeant coram iudice in causis criminalibus quod non, vid.d.gl.3.in fin.
Testis in causa ciuili si variauerit an torqueri possit, vide glossam primam in fine legis octauæ.tit 30.par.7.
TESTIS POTEST ESSE VEL NON VEL REQVIRITVR, vel debet esse.
Et testis non potest esse sacerdos in causa sui pœnitentis si de crimine interrogetur quod procedit in quocunque in necessitate confitente, vide glossam primam.legis trigesimæquintæ.titulo quarto partita prima.
Testes an esse possint infames infamia iuris, vide glossam.2.l.8.titul.16. par.3.
Et quare non, vide ibi.
Sed an sufficiat probare illum esse infamem, & si non probetur quod tempore testificationis erat infamis, vide ibi.
Et quid de infami infamia facti. vide ibi.
Testes an possint esse infames infamia facti, & de eorum fide, vide glo.2. l.8.tit.18.par 3.
Et an admittantur alijs deficientibus, vide ibi.
Et vbi requiruntur testes integri infames infamia facti non admittuntur vide ibi.
Et quid in criminalibus, vide ibi.
Testes an possint esse accusati de crimine pendente accusatione. vide ibidem.
Et quid si se purgauerit. & quid si se emendauerit, vide ibi.
Et quis probabit hanc emendationem & cui onus incumbat, vide ibidem.
Testis an esse possit falsificans sigillum principis, & an sit necesse quod de hoc crimine sit per sententiam condemnatus, vide glo.5.l.8.titulo.16 par.3.
Testis esse non potest apostata, vide gl.11.d.l.8.
Et ibi alia glossis & in textu ponuntur aliæ multæ personæ nec pauperes. & quando, vide ibi.
Testes an possint esse facti maiores de illis rebus quas in minori ætate viderant, vide gl.3.l.9 tit 16.par 3.
Testis an esse possit vxor seu vir contra vxorem vel consanguinei seu alij, & quando sic, vide glo.1 l.11.tit.16 par.3.
Testis an possit esse mulier in crimine capit.li, vide glo.1.l.17.titulo.16. par.3.
Testis an possit esse seruus & quæ suo testimonio præcedere debeant, vide gl.5.l.11.tit.16 par.3.
Testis an possit esse maritus contra vxorem vel econtra frater cõtra fratrem vel econtra. vide gl 14.&.15.ibi.
Testis an esse possit filius vel seruus seu alias impediti ad probandum innocentiam, vide gl.5.l.18.tit.16.par.3.
Testes de vniuersitate an possint esse in causa suæ vniuersitatis siue ecclesiæ siue monasterij, vide gl 6.l.18.tit.16 par.3.
Et an isti in causa in qua admittuntur integri testes sint, vide ibi.
Testis an esse possit venditor in re vendita, vide glossam.1.l.19.titul.16. par.3.
Testes quot requirantur in codicillis, vide glossam.3.legis.104.titul.18. par.3.
Testes qualiter in testamento esse possint, & an cognomina ipsorum debeant exprimi, vide glossam tertiam. legis.105. titulo decimooctauo. par.3.
Testis esse non potest leprosus, bene tamen possunt alij testes dicere nolis secum interesse, vide gl.9.l.7.tit.2.par.4.
Testes vtrum esse possint cognati quando tractatur de dissoluendo matrimonio, & dicuntur suspecti si sit disparitas in nobilitate, vide glo.2 l.15.tit.9.par.4.
Testis an possit esse spurius vbi ipsi requiruntur maiores omni exceptione, vide gl.2.l.3.tit.15.par.4.
Testes idonei an sint nutrices in causis alumnorum, vi.gl.1.in proœmio tit 20.par.4.
Testes an esse possint muti vel surdi, vide gl.7.in prin.l.2.tit.11.par.5.
Testes quot & quales requirantur in testamento nuncupatiuo etiam hodie iure, vide glossam quartam legis primæ. per textum ibi titulo. 1. par.6.
Et an etiam tunc requiratur quod sint omni exceptione maiores quando in loco vbi testamentum fit propter pecuniam hominum non possũt haberi vltra tres, vide ibidem.
Testis debet esse vicinus illius loci in quo testamentum fit, & an in dubio præsumantur vicini si de alio non constet, vide dicta glossam.4. ad finem.
Testis an esse possit familiaris testantis in testamento, & quid si tale testamentum fiat coram quatuor tabellionibus, vide dictam glossam.4.ad finem.
Testes optimæ opinionis si per statutum requirantur an debeat probari quod sint tales vel an illud ita præsumatur, vide glossam.3.l.3.titul 2. par.6.
Et an hæc procedant si testamẽtum in scriptis fiat cum tabellione prout hodie accidit, vide ibi.gl.4.
Testes qui requirantur ad probationem scripturæ publicationis testamẽti si postea casu perierit, vide ibi.gl.5.d.l.3.tit.2.par.6.
Testis an esse possit aliquis ex accusatoribus qui electo vno ex pluribus ad accusandum alij repulsi fuerunt. vide glossam.3. legis.13. titulo.1. par.7.
Testes quando requirantur quod sint generosi, vid.gl.10.l.4.per tex.ibi tit.3 par.7.
Et an infamis possit obijcere testi quod est infamis, vide gl.1.l.3.titulo.5. par.7.
Et quando incurritur infamia ipso facto qualiter tunc possit obijci testi quod est infamis, vide glossam decimamoctauam.leg.4. titulo sexto. par.7.
Testes quales esse debeant ad probandum adulterium, vid. glo.1.10.per tex.ibi tit.17.par.7.
TESTIS REPELLITVR, & testis quocunque casu sit corpore viciatus repellitur a testificando, vide glossam primam.legis. 25.titulo sexto. par.1.
Testis inimicus quando & ex quibus a testimonio repellatur cõtra suum inimicum, vide glossam.2.&.tertiam legis vigesimæ secundæ.titul.16 par.3.
TESTIS FALSVS qualiter puniatur, & quid si non sit vtilis producenti & nec noceat aduersario, vide glossam secundam legis.26.titulo. 11 partita.3.
Et quid si dictum illius sit in se nullum & falsum iuret an puniatur pœna falsi. vide.d glo 2.in fine.
Testis falsus pro cuius dictis quis venit occidendus vel saltim venderet occidendus, si eius falsitas non detegeretur qualiter puniatur, vid.gl. 3.l.26.titu.11.par.3.
Testis qui falsum dixit coram iudice delegato siue causarum ciuilium an ab eo iudice puniri possit saltim extraordinarie, vide glossam.5.l.42. titulo.16.par 3.
Testis clericus si deponendo coram iudice laico falsum dixerit an ab eo puniri possit, vid.d.gl.3.in fi.
Testis deponens falsum in criminali causa puniri debet similitudine supplicij, vide gl.2.l.53.tit.18.par.3.
Testis falsus an ad accusandum admittatur. & an sufficiat hoc sibi probatum fuisse licet condemnatus non sit, vide glossam septimam.l.2.tit.1 par.7.
Testis qui in causa criminali falsum testimonium dixit qualiter puniatur vide gl.3.l.11.per tex.ibi.tit.8.par 7.
Testis si parte non citata deposuit in criminalibus est falsus & tanquam falsus punitur de falso, vide ibi.
TESTES DE AVDITV vel credulitate bene recipiuntur in inquisitione, vide gl.2.l.25.tit.16.par.3.
Testes de auditu licet plene non probent faciunt tamen aliquã præsumptionem, vide gl.1.l.28 tit.16.par 3.
Testes de auditu an plene probent in factis antiquissimis, vide gl.1.l.20. tit.9.par.4.
Testis si in actu capescibili pervisum de auditu testificat an valeat eius dictum, & quando non, vide gl.4.l.29.tit.16.par.3.
Testes de auditu in antiquis qualiter probent, vide glossam.2.l.29.tit.16 par.3
Testis de credulitate an & quando probet & de eius validitate, & quid si dicat credo firmiter, vide glossam quintam dict.l.29.& gl.1.l.19.titu.9 par.4.
Testes de auditu an sufficiant ad dirimendum matrimonium, & an illi sufficiant si ageretur de consanguinitate vel affinitate probando vel ad alium effectum an testes de auditu probent, vide gl.1.2.&.3. l.20. tit.9.par.4.
Testes de auditu an plene probent in factis antiquissimis memoriam hominum excedentibus, vid.d.gl.1.d.l.20.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Et an tunc cum illis sit fama sibi simul necessaria vide dict. glos. 1. col. 2. in medio.
Testes de auditu simul cum fama plene probãt in causa nobilitatis, alias tamen & sine fama secus, vide dictam glossam. 1. in fin. d. l. 20. titul. 9. par. 4.
TESTIS INTERROGATVR, & testis non potest esse sacerdos in causa sui pœnitentis si de crimine interrogetur quod procedit in quocunque in necessitate confitente, vide glossam primam. legis. 35. titulo. 4. par. 1.
Testis qualiter debeat interrogari & plura in hoc, vide glo. l. 26. titu. 16. par. 3.
Et an aliqui ibi præsentes esse debeant, vide ibi. gl. 2.
Et dicta testium debent scribi alias non valebit sententia, vide glo. 4. di. l. 26. tit. 16. par. 3.
Testes reddentes causam & rationem dicti sui præferuntur non reddentibus & si pars petat vt testes de causa interrogentur ita fieri debet alias eorum dicta non valebunt, vide glossam decimam dictæ legis vigesimæ sextæ.
Testis interrogatus qualiter scit quam rationem reddere debeat, vid. plura per gl. & l. 26. tit. 16. par. 3.
Testes si non interrogentur de causa valebunt eorum dicta etiam si princeps examinatori de causa quæri iubeat, vide glossam. 10. l. 26. titu. 16. par. 3.
Testis si tempore productionis de causa non sit interrogatus an postea ad hoc sit compellendus, vide gl. 12. d. l. 26.
Testis debet interrogari de circunstantijs, vide glossam. 5. l. 28. titulo. 16. par. 3.
Testis testificans vltra articulum sibi interrogatum non valet eius dictũ neque sibi credetur, vide glossam sextam. legis trigesimæ primæ. tit. 16 par. 3.
TESTES ABSENTES in causis ciuilibus magnis per iudicem causæ an debeant examinari, vide glossam primam & quartam. legis. 27. tit. 16. par. 3.
In leuibus vero secus & cui tunc causa committatur, vide ibidem.
In causis vero ciuilibus istud ita non fiet, vide glossam. 3. d. l. 27. titulo. 16. par. 3.
Si tamen causa criminalis esset leuis seu de ea ageretur ciuiliter tunc secus in Papa autem omnia fallunt, vid. d. gl. 3.
Et quid si testes existerent extra regnum an venire debeant coram iudice in causis criminalibus quod non, vide dictam glossam tertiam in fine.
Testes producere volens qui sunt vltra mare absentes quam dilationem adhoc habere debeat, vide glossam secundam. l. 33. titul. decimo sexto par. 3.
TESTIS COGITVR VEL COMPELLITVR.
Et testis si tempore productionis de causa non sit interrogatus an postea adhuc sit compellendus, vide glossam duodecimam. l. 26. titulo. 16. par. 3.
Testes qui sunt extra iurisdictionem iudicantis qualiter cogi debeant, & quid si pars in hoc sit negligens an iudex ad alia procedere possit, vide gl. 4. l. 27. ibi.
Testis qualiter compelli debeat si testimonium reddere noluerit, vi. gl. 2. l. 15. tit. 16. par. 3.
TESTIS PVNITVR, & qualiter puniatur testis falsus, & quid si non sit vtilis producenti nec noceat aduersario, vide glossam. 2. l. 26. titul. 11. par. 3.
Et quid si dictum illius sit in se nullum, & falsum iuret an puniatur pœna falsi, vid. d. gl. 2. in fi.
Testis qui falsum dixit coram iudice delegato siue causarum ciuilium an ab eo iudice puniri possit saltim extraordinarie, vide gl. 3. l. 42. tit. 16. par. 3.
Testis clericus si deponendo coram iudice laico falsum dixerit an ab eo iudice puniri possit, vid. d. gl. 3. in fi.
Testis si cum testificaret pro aliquo dixerit se homicidam an puniendus sit, vide glossam quartam ad fi. legis. 29. per textum ibi titulo decimo par. 6.
Testis an puniatur pœna falsi si ob dicendum verum testimonium pecuniam accepit, vide gl. 12. l. 1. tit. 7. par. 7.
Testis qui in causa criminali falsum testimonium dixit qualiter puniatur vide glossam tertiam legis vndecimæ. per textum ibi. titulo octauo. par. 7.
Testis si parte non citata depositum in criminalibus punitur de falso, vide d. gl. 3. d. l. 11.
Testis deponens falsum in causa criminali puniri debet similitudine supplicij, vide gl. 2. l. 25. tit 18. par. 3.
TESTIVM RENVNTIATIO non excludit quin alijs testes adduci possint si non sint didicita testificata, vide glossam primam. l. 34. titulo, 16. par. 3.
Et an pars possit petere a iudice quod non faciat testium publicationem eo quod habet testes infirmos vel ex alia causa. & an idem sit in actore quod in reo, vide gl. 2. d. l. 34.
Et quid si iam quod termini sunt elapsi ius tamen aduersarij non est factum deterius, vide glossam tertiam dictæ legis. 34. titulo decimo sexto par. 3.
TESTES PVBLICATIS ATTESTATIONIBVS vel post publicationem attestationum.
Et testes quando publice & vtraque parte præsente recipiuntur, an tunc requiratur publicatio, vide gl. 2. l. 37. tit. 16. pa. 3.
Et an sine publicatione valeat sententia, quid in criminalibus etiam quãdo proceditur sine figura iudij, vid. d. gl. 2.
Testes post publicationem super eisdem articulis produci non possunt & quando sic, & quid in criminalibus, vide gl. 2. d. l. 37.
Et hoc siue agatur per viam accusationis siue inquisitionis ex officio iudicis, vide ibi. d. gl. 3.
Testes publicatis attestationibus an possint produci super falsitate dictorum, & quando, & qualiter, vide gl. 4. d. l. 37.
Testis an possit produci post publicatas attestationes si quis instrumentum contra se adductum velit de falso redarguere, vide gl. 5. l. 1. tit. 16. par. 3.
TESTIS CONTRARIVS, & testes non contrarij in facto principali licet in accessorijs sit an valeant eorum dicta, & an minus ei sit credendum, vide gl. 3. l. 28. tit. 16 par. 3.
Aliquando tamen discordia eorum in aliquibus leuibus faci eos veriores & non suspectos, vid. d. gl. 3.
Et etiam modica diuersitas & contrarietas in facto principali non vitiat dictum testis, vide ibidem in fi.
Testis in dicto suo contrarius an eius testimonium valeat si possit aliquo modo iuuari eius dictum seu aliqua interpretatione benigna cõgruum tenegotio, vide gl. 4. l. 41. tit. 16 par. 3.
Testis si in diuersis locis diuersa dicit quid tunc, vide dictam glossam. 4. dict. l. 41.
TESTIS TORQVAETVR, & testes viles dato quod vacillent an prius sint torquendi, vide glossam. 4. legis quadragesimæ secundæ. titul. 16. par. 3.
Testes quando torqueri debent sufficit quod torqueantur duo vel tres factum scientes, vide ibi.
Testis si conuincatur de mendacio an debeat torqueri, vide ibi.
Testis in criminalibus debet torqueri quando præsumitur quod sciverit atem, vide ibi.
Et plus statur dicto testis torti quam ei quod dixit non tortus, vide ibid. in. d. gl. 4. d. l. 42. tit. 16. par. 3.
Testes si sint iam torti an postea partes deuenire possint an concordiam per abolitionem, glos. 5. legis. 19. per textum ibi. titulo primo. partita septima.
Testis si in reddendo testimonio vacillauerit coram iudice, an & quando torqueri possit, & quid in clerico, & quando dicatur vacillare & an tunc prius super indicijs disputandum sit, vi. gl. 1. l. 8. per tex. ibi. tit 30. par. 7.
Testes quando torquendi sunt sufficit quod tantũ duo vel tres torqueantur & quare, vid. d. gl. 1. d. l. 8.
Testis potest torqueri si nolit dicere veritatem quam scit, vide ibi.
Testis tortus debeat postea ratificare dictum suum, vide ibi.
Testis in causa ciuili si variauerit an torqueri possit, vide dictam glos. 1. in fine.
Testium tortura qualis esse debeat, vide glossam secundam. d. l. 8. titul. 3. par. 7.
TESTIS VARIANS VEL VACILLANS.
Testes viles dato quod non vacillent an prius sint torquendi, vide gl. 4. l. 42. tit. 16. par. 3.
Testis quando dicatur variare seu vacillare, vide dict. glo. 4. in finalibus verbis.
Testis si in reddendo testimonio vacillauerit coram iudice an & quando torqueri possit, & quis, & quid in clerico, & quando dicatur vacillare, & an tunc prius super indicijs disputandum sit, vide glo. 1. l. 8. titu. 30 par. 7.
Testis in causa ciuili si variauerit an torqueri possit, vide dictã glos. 1. in fine.
TESTES VILLES dato quod non vacillent an prius sint torquendi, vide gl. 4. l. 42. tit. 16 par. 3.
Testes etiam villes admittuntur cum per modum inquisitionis de statu ecclesiæ inquiritur, vide glossam quartam. l. 9. titulo. decimo septimo. par. 3.
TESTES TESTAMENTARII vel in testamento, vel in codicillis.
Et testes qualiter in testamento esse possint, & an cognomina ipsorum debeant exprimi, vide glossam tertiam, legis. 103. titul. decimo octauo par. 3.
Et quot

Et quot requiratur de iure partitarum & quid de iure nouo sit, vide ibidem.
Testes quot requirantur in codicillis, vide glossam tertiam. l. 104. titu. 18. par. 3.
Testes quot & quales requirantur in testamento nuncupatiuo, et im hodie iure regni, vide glossam quartam legis primæ. per tex. ibi titul. 1. par. 6.
Et an etiam tunc requiratur quod sint omni exceptione maiores quando in loco vbi testamentum fit propter penuriam hominum non possunt haberi vltra tres, vide ibidem.
Testis debet esse vicinus illius loci vbi testamentum fit, & an in dubio præsumãtur vicini si de alio non constet, vide ibidem.
Testis in testamento an esse possit familiaris testantis, & quid si tale testamentum fiat coram quatuor tabellionibus, vid. d. gl. 4. ad fi. d. l. 1. tit. 1. par. 6.
Et qualiter nomina testium per tabellionem scribi debeant in testamento nuncupatiuo, vide gl. 5. d. l. 1.
Testis an debeat esse rogatus siue in testamento inscriptis siue nuncupatiue, & an derogari probetur per duos testes licet notarius illud non dixerit vide gl. 7. d. l. 1.
Testis infamis infamia iuris vel facti an admittatur & fidem faciat in testamentis, & quid in causis criminalibus, vide glossam. 8 d. l. 1. titulo. 1. par. 6.
Testis an debeat se subscribere in testamento, & an, & quando alius possit illud nomine ipsius facere, vide glo. 11. d. l. 1.
Testes si sciant contenta in testamento an tale testamentum possit in scriptis dici vel non, vide glossam primam in principio legis. 2. titulo. 1. par. 6.
Testes an eodem modo requirantur in testamento rustici quod in alio ab altero facto, vide glossam primam legis sextæ. per textum ibi. titul. 1. par. 6.
Testes an debeant esse masculi etiam quãdo testatur quis inter liberos. vide gl. 3. l. 7. tit. 1. par. 6.
Testes debent esse rogati quando pater vel auus diuidunt hæreditatem inter filios vel nepotes, vel testatur in scriptis. vide glossam quartam & 9. ibidem.
Testes in quo numero esse possint si testamentum fiat ad pias causas vel tempore pestis vel in mari, vide glossam octauam dictæ legis. 7.
Testes qui possint vel non possint esse in testamentis, vide gloss. legis. 9. 10. & 11. per textum ibi titulo primo par. 6.
Et quid in legatarijs vel in hærede vel in consanguineis testatoris, vide glossas dict. l. 11.
Et quid si vnus ex testibus sit inhabilis, an eius defectus suppleatur ex integritate aliorum, vide gl. 4. d. l. 11.
Testes qui requirantur quando testamentum inualidum confirmatur. vide gl. 2. l. 19. tit. 1. par. 6.
Et quid si fiat vis testibus an ex hoc testamentum sit nullum, glos. 4. l. 27. tit. 1. par. 6.
Testes an debeant esse præsentes quando testamentum in scriptis coram eis factum aperitur. vide glossas legis tertiæ. per textum ibi. titulo. 2. par. 6.
Testes optimæ opinionis si per statutum requirantur an debeat probari quod sint tales, vel an illud ita præsumatur, vide glossam. 3. l. 3 titul. 2 par. 6.
Et hæc procedant si testamentum in scriptis cum tabellione fiat, prout hodie accidit, vide ibi. gl. 4. d. l. 1.
Testis vnus de necessarijs si moriatur ante publicationem testamenti nũcupatiui vel in scriptis an testamentum pereat, vide glos. 4. l. 4. titul. 2. par. 6.
Testes qui requirantur ad probationem scripturę publicationis testamenti si postea causa perierit, vide gl. 5. ibi.
Testes an debeant esse rogati in codicillis, vide glo. 5. l. 1. per tex. ibi. tit. 12 par. 6.
Testes an se subscribere debeant quando codicillus sit in scriptis, & quid si fiat, nuncupatiue, & quid hodie de iure regni, vide gl. 2. l. 3. titulo. 12. par. 6
TESTES IN CAVSA MATRIMONIALI pro vel contra matrimonium.
Testes qui in matrimonio interfuit licet rogati non sint, non tamen propter hoc matrimonium dicetur clandestinum, vide gl. 2. l. 1. tit. 3. par. 4.
Testis & accusator an possit esse vnus & idem, & quid in causa matrimoniali, vide gl. 3. l. 14. tit. 9. par. 4.
Testis vnus simul cum fama non facit plenam probationem in causa matrimoniali, vide glossam quartam legis secundæ. titulo tertio. partita quarta.
Testes in causa matrimoniali quales esse debeant, vide glossam. 1. per textum ibi. l. 15. tit. 9. par. 4. & glos. 1. l. 19. per textum ibi cum sequentibus titulo. 9. par. 4.
Testes verum esse possint cognati quando tractatur de dissoluendo matrimonio & dicentur suspecti si sit dissimilitas in nobilitate, vide glo. 2. d. l. 15. tit. 9. par. 4.
Et quid erit quando tractatur de contrahendo matrimonio & vnus illi contradicit & præcessisse negat, vide glossam primam. l. 16. titulo. 9. par. 4.
Testes qui super probanda consanguinitate adducuntur debent distinguere gradus ex vtroque latere, aliter vero non probant, vid. gl. 1. l. 17 tit. 9. par. 4.
Et de modo & practica probandi consanguinitatem, vide remissiue per dictum. gl. 1.
Et an testes aliter deponentes ab stirpite debeant incipere, an vero sufficiat quod vnus deponat de vno gradu alius de alio, vide ibi.
Testes consanguinei aliquando sunt idoniores alijs quando stant pro matrimonio tam contracto, vide glossam tertiam. 4. & 5. l. 17. titul. 9. par. 4.
Testes si sint æquales illi præferuntur qui stant pro matrimonio. vi. gl. 5. dict. l. 17.
Testis vnus & si non sit consanguineus an sufficiat ad dirimendum matrimonium, & quas secum habere debeat qualitates, vide gl. 1. l. 18. tit. 9. par. 4.
Et quid si sponsalia essent iurata, an & tunc vnus testis sufficiat, vide ibid. glossam. 3.
Testis simul cum fama dato quod impediant matrimonium contrahendam etiam iuratum non tamen dirimit iam contractum, vide gloss. 4. dict. l. 18.
Testes quales esse debeant adhoc scilicet vt per ipsorum dicta matrimonium dissoluatur, vide ibi. gl. 5.
Testes licet in fine dicti sui dicant credere vera esse omnia supradicta non ex hoc vitiatur eorum dictum, illud tamen necessario dicere debent in fine dicti sui quando testificant contra matrimonium, vide glo. 3. l. 19. titu. 9. par. 4.
Testes de auditu an sufficiant ad dirimendum matrimonium, & an illi sufficiant si ageretur de consanguinitate vel affinitate probanda vel ad alium effectum, an testes de auditu probent, vide gl. 1. 2. & 3. l. 20. tit. 9 par. 4.
TESTIS ROGATVS & testes qui in matrimonio interfunt licet rogati non sint non tamen propter hoc matrimonium dicetur clandestinum vide gl. 1. l. 1. tit. 3. par. 4.
Testis an debeat esse rogatus siue in testamento in scriptis siue in testamento nuncupatiuo, & an de rogatu probetur per duos testes licet notarius illud non dixerit, vide glossam septimam. legis primæ. titulo. 1. par. 6.
Testis an videatur vel præsumatur rogatus si se subscripsisset vel illud testator permisit, vid. d. gl. 7.
Testes debent esse rogati quando pater vel auus diuidunt hæreditatem inter filios & nepotes vel testantur in scriptis, vide glos. 4. & gl. 9. l. 6. tit. 1. par. 6.
Testes an debeant esse rogati in codicillis, vide gl. 5. l. 1. per tex. ibi. tit. 10. par. 6.
TESTES LITE NON CONTESTATA VEL ANTE litis contestationem recipi non possunt. & 80. casus in quibus bene possunt recipi, vide remissiue per glossam secundam. & tertiam. legis octauæ. tit. 10. par. 3.
Testes saltim ex parte rei an admittantur ante litis contestationem, vide gl. 1. l. 2. tit. 16. par. 3.
Testes si ante litis contestationem recipiantur ex aliqua causa citari debet antea aduersarius, vide glossam quintam. legis secundæ. titul. 16. par. 3.
Testes quando recipi possint ante litis contestationem in causa inquisitionis, vide glossam secundam. legis tertiæ. titulo decimo sexto. partita tertia.
Testes recipi possunt lite non contestata in causa inquisitionis contra officiales Regis in tangentibus administrationem officij sui. vide gl. 1. l. 6. tit. 16. par. 3.
Et in alijs casibus, vide gl. 4. l. 7. ibi.
Quod procedit etiam si per modum querelę aliquo impetrante fiat talis inquisitio secundum glo. 2. dictæ legis sextæ. licet contra per glo. fin. l. 3. ibidem.
Et hoc potest fieri etiam nulla præcedente infamia. & ex tali inquisitione generali potest sequi condemnatio contra partem, vid. gl. 1. d. l. 6. tit. 16 par. 3.
Et cum proceditur contra officiales Regis per modum inquisitionis non est necessaria citatio officialium, vide dictam glossam primam in fine.
Testes possunt recipi lite non contestata si de eorum vita dubitetur & actor potentiam aduersarij timeat qui postea eadem facient, vide gloss. secundam

Universidad de Deusto
Biblioteca

secundam.l.11.tit.17.par.3.
Testes virum recipi debeant contra actorem contumacem reo in hoc instante etiam lite non contestata, vide glossam secundam.l.9.titulo.22. par.3.
Testes recipi possunt lite non contestata etiam contra reum contumacem ad instantiam actoris, vide glossam secundam.legis decimæ.titul.22. par.3.
Testes recepti lite non contestata & parte absente neque citata valent eorum dicta in crimine assessinatus, & quare vide glossam.6.l.3.titul.27. par.7.
Et vnius testis dictum sit indicium & sufficiat ad dandam alicui torturam & quando, vide glossam tertiam.legis tertiæ, titulo trigesimo partita septima.
TESTICVLI pulueriçati non est necesse quod clericus habeat eos ad hoc vt possit celebrare, vide glossam tertiam.legis.25.titul.6.partita prima.
TIMENS si iuste timeat ne occidatur ab aliquo an debeat ire ad iudicem coram iudice, & an esse subuenriendum, vide glo.3.l.22.titul.11. par.3.
TIMOR perdendi rem inducit conseruationem rei amatæ & sine timore res perfecte non amatur, vide glossam primam.l.3.per tex.ibi.titul.2. par.2.
Timor seruilis introducit charitatem, vide glossam quintam.l.15.tit.13. par.2.
Timor si vocatum ad Regis curiam impediat propter inimicos qualiter eis debeat fieri intimatio, vide glossam septimam legis quartæ.tit.16. par.2.
Timor reuerentialis filiæ an vitiet matrimonium contractum per ipsam cum aliquo de patris voluntate, vide glossam tertiam.l.10.titulo.1. par.4.
Timor mortis vel amissionis bonorum an fiat aliquem non peccare si aliquod crimen commiserit, vide glossam primam legis quartæ.tit.24. par 4.
TYRANNVS vnde dicatur, & quare & an liceat Regi illum occidere, & quæ sit eius pœna vide glo 1.l.10.tit 1.par.2.
Tyrannorum consuetudines & quales deducerent subditos, vide glos.4.5 & 7.d.l.10.
Tyrannus minus proprie quis dicatur, & quis dicatur tyrannus, vid.dict. glossam.7.
Tyrannus si cognouerit virginem carnaliter præsumitur illud vi facere vide ad quid istud dicit gl.l.7.tit.9.par.4.
Tyrannus si faciat aliquem occidere tertium, an occidens puniatur vel non, vide gl.2.l.1.& gl.3.l.8 tit 8.par.7.
TITVLVS non est necessarius in bonæ fidei possessore quantum ad fructuum acquisitionem, vide gl.2.l.39.tit.28.par3.
Titulus.ff. pro derelicto licet assimiletur donationi collatæ in incertam personam.non tamen est proprie donatio, vide glossam.1.l.49.tit.28. par.3.
Et sic leges loquentes de donatione insinuanda non habent locum in re habita pro derelicto, vide ibidem.
Titulus nullus an & quando iuuet vsucapionem, quando vero non, vide gl.3.l.14.tit.29.par.3.
Titulus non est necessarius in præscriptione longissimi temporis quãdo ibi adest bona fides, vid.d.gl.3.
Titulus putatiuus si possideatur ab vno possessio vero rei ab alio, an procedat vsucapio, vide gl.2.l.15.tit.29.par.3.
Titulus verus siue putatiuus si adsit in præscriptione an faciat ibidẽ præsumi bonam fidem, vide glossam secundam.l.18.titul. vigesimonono. par.3.
Titulus & qualis an sit necessarius in initio præscriptionis longi temporis, & an ad præscriptionem requiratur quod scuisset de titulo in ipso initio possessionis si postea illum habuisse appareat, vid.gl.3.l.18.tit.29.par.3.
Titulus nullus an præstet iustam causam præscribendi, & quid si superueniat defectus tituli an interrumpatur præscriptio, vide glos. 3.l.18. tit. 29.par.3.
Et an sufficiat probare iustissimam credulitatem tituli, vide ibidem.
Titulus licet inualidus an iuuet præscriptionem continuari & valere in rebus maioriæ, vide glossam tertiam.colum.secunda.q.4.l 10.titu.26. par.4.
Titulus an requiratur in præscriptione longissimi temporis, vide ibi.
Titulus inualidus etiam errore iuris admixtus cum quadragenaria præscriptione an præstet securitatem, vide ibidem.
Titulus an debeat necessario ostendi ab illo qui est in possessione regaliam, & an si non ostendat compellatur ad restitutionem, vide glos.9. l.9.tit.4.par.3.
Titulus requiritur in præscribente, & an petitio hæreditatis detur contra ti ulo possidentem, vi le gl.1.l.7.tit.14 par.6.
Et an error iustus habeatur pro titulo etiam ad exclusionem petitionis hæreditatis, vid.d.gl.1.col.1.in fi.
Titulus putatiuus pro hærede an habeatur pro non titulo, vid.d.glos.1. col.2.d.l.7.
Titulus vniuersalis an & quando obstet agenti petitione hæreditatis, vide.d.gl.1.col.2.
TORCVLAR pro vuis si sit in aliqua vinea an illa simpliciter vendita in tali venditione veniat torcular si de illo tempore venditionis nihil dictum fuit per contrahentes, vide glossam tertiam.legis.11.titulo.5. par.5.
TORMENTVM, vi infra in verbo. TORTVRA ET TORTVS.
TORNEAMENTVM vnde dicatur, & an ibidem decedentes debeant in loco sacro sepeliri, vide glossam primam legis decimæ. titulo.13. par.1.
Et an idem sit in illis qui venerunt ibi causa videndi, vide ibidem.
TORQVERE & si aliquis iniuste fuit tortus per iudicem per hoc potest eximi ab eius iurisdictione, vide glossam primam legis.6.titulo.septimo par.3.
Torquere non debent quem iudices de facili sed præcedentibus indiciis vide gl.1.l.5 tit.11.par.3.
Torqueri an debeat seruus antequam testificet, & an debeat præcedere aliqua præsumptio contra seruum scilicet quod aliquid scit, vid.gl.5. l.13.tit.16.par.3.
Torqueri quando debeant testes, & in quibus casibus, & de eorum fide, vide gl.4.l 42.tit.16.par.3.
Torqueri debet tabellio si dicat se protocolumamisisse vt veritas eruatur, vide gl.1 l.9.tit.19.par.3.
Torqueri possunt concubinæ pro eruenda veritate quando adest contra eas præsumptio quod omnia quæ habent sunt ex bonis amasii, vi.gla in proœ.tit.4.par.4.
Torqueri an debeat custos quando res quas custodiebat non reperiunt vel locus custodiæ reperitur fractus. vide glossam quartam.l.25.tit.8. par.5.
Torqueri an possit mutus vel surdus, vide glossam septimam.l.2.tit.11. par.5.
Torquere debet iudex criminosos consueto modo non vero nouis tormentis.gl.2.l.1.tit.29.par.7.
Torqueri non debet aliquis nisi ad iudicis ordinarij mandatum, vid.gl.1. &.2.l.1.tit.29.par.7.
Et an parti sit danda indiciorum copia, & quando, vide dictam glossam secundam.
Torqueri non debet quis ex processu informatiuo, vide dict. glossam.2. colum.2.
Torqueri non debet minor, vide gl.3.ibi.per illum tex.
Torqueri non debent milites & nobiles, & quando sic, vide glo.4.d.l.2. per tex.ibi.
Torqueri quæ personæ possint vel non, vide gl.l.2.per tex.ibi.titul.30. par.7.
Torqueri an possit quis propter præcedentem famam, & quando, vide gl.1.l.3.tit.30.par.7.
Torqueri quibus præsentibus debeat quis, vel non, vide gl.6.l.3.per tex. ibi tit.30.par.7.
Torqueri non debet ille contra quem crimen est plene probatum, vide gl.8.l.4.tit.30.par.7.
Torqueri iterum an debeat ille qui in tormentis confessus postea perseuerat in negando, & an ex sua confessione oriatur semipiena probatio & quid si ei crimen per testes vel aliter probetur, vide glo.8.l.4.titulo. par.7.
Torqueri pro quibus criminibus debeat aliquis, & an pro leuibus, & quid in causa ciuili, vide gl.10.d.l.4.
Torqueri iterum an debeat reus qui legitime tortus negauit, & quando, vide gl.n.d.l.4.per tex.ibi.tit.30.par.7.
Torqueri quis prius debeat quando plures sunt torquendi, vid.gl.2.l.5. per tex.ibi.tit.14.par.7.
Torqueri debet quis ita scilicet ne moriatur vel debilitetur, vide gl.3.d. l.5.per tex.ibi.
Torqueri an & quando debeat famulus vel seruus contra dominum vel dominam suam, & quando non, vide glo.l.6.&.7.per tex.ibi.titul.30. par.7.
Torqueri an & quando possit testis qui in reddendo testimonio vacillat & qualis. & quid si iudex illum torqueri iubeat, & quando dicatur vacillare, & an prius super iudiciis sit disputandum, & plura de hoc, vide per gl.1.l.8.per tex.ibi.tit.30.par.7.
Torqueri debet testis qui non vult dicere veritatem cum illam sciat, vide.d.gl.1.col.1.in fi.
Torqueri qualiter debeat testis vacillans, vide gl.2.d.l.8.
Torqueri an debeat senex, & quid si creditur moriturum, vide glo.3.l.8. tit.31.par.7.

TORTVRA

TORTVRA clericorum pro suis excessibus per quem fieri debeat, an per clericos an per laicos, vide glo.10.in fi.l.56.tit.5 par.1.
Tortura non habet locum vbi notorie de crimine constat sed tantum in subsidium & deficientibus probationibus, vide gl.l.20.tit.9.p.2.
Et an iudices in isto casu reũ torquentes forte ne appellent tanquam cõfessi bene vel malefaciant, vid.d.gl.3 in medio.
Et ad torturam non est procedendum nisi præcedentibus legitimis indicijs, vide glo.1.l.5.tit.23.part.3.
Tortura facta præcedentibus iudicijs facit confessionem valere, secus econtra, vide glo.2.l.5.tit.13.par.3.
Tortura semper refrenanda est quantum esse potest, vide gl.4. in medio l.42.tit.16.par.3.
Tortura quæ teneri adhibetur qualis esse debeat, & an in dicto testis torti requiratur perseuerantia, vide ibidem.
Et an condemnati ad torturam appellare possint, vide glo.2.l.13.titu.23. part.1.
Tortura & an ex indiciis possit iudex deuenire ad torturam, & ex quibus vt le glo.4.l.26.tit.1 par.7.
Et an si accusatus de crimine habet malam famam ex hoc per se vel cum aliis indiciis ipse torqueri possit, vide glossam sextam dictæ.l. 26. per illum textum.
Et ex quibus præsumptionibus possit deueniri ad torturam. & quando, vide.d.glo.6.&.7.cum aliis ibi.d.l.26.tit.1.par.7.
Et quid si reus in tortura negauit an probationes contra eum factæ eliduntur, vide glo.8.d.l.26.
Tortura debet infligi assessino vt mandatorem ostendat, vide glo.2.l.3. tit.11.27.par.7.
Tortura quid sit & an proprie dicatur pœna & quotuplex sit, vide glo.1. &.2.l.5.per text.ibi tit.30 par.7.
Et an iudex possit ad nouum torquendi modum ex causa deuenire, vide d. glo.2. d.l.1.
Et ex repetita tortura causatur dolor intolerabilis, vide ibidem.
Tortura esse potest multis modis, vide glo.3.l.1.per textum ibi.tit.30.par. 7.cum aliis glosis & legibus ibidem.
Tortura non debet dari nisi ad iudicis ordinarij mandatum, vide glo.1. per text.ibi.l.2.tit.30.par.7.
Et ad torturam deueniri non debet nisi præcedentibus indicijs & præsumptionibus, & qualibus, vide glo.1.&.2.d.l.2.
Et an parti sit danda indiciorum copia, & quando, vide ibidem.
Et iudex ad torturam deuenire non debet ex processu informatiuo, vide d.glo.2.d.l.2.
Tortura si detur non præcedentibus legitimis indicijs an confessio ibidẽ facta valeat aliquid, vide ibidem.
Et an super inferenda tortura iudex sententiam proferre debeat & ab ea possit appellari, vide ibidem.
Tortura præcedens sine indicijs an confirmetur illis postea superuenientibus, vide ibidem ad finem.
Et quæ dicantur indicia sufficientia ad torturam, & quæ dubitata, quæ vero indubitata, vide.d.glo.2.in fine.
Tortura minoribus 14. annorum dari non debet, & qualis sit, vide gl.3. d.l.2.per tex.ibi tit.30.par.7.
Et an nobiles possint torqueri & quando, vide glo.4. d.l.2. per textum ibi.tit.30.par.7.
Et an ipsi possint istud priuilegium renuntiare, vide glossam primam.l. 34.tit.34.part.7.
Et qui alij torqueri possint vel non, vide glossas.d.l.2.per textum ibi.titulo.30.part.7.
Et an & quando sola fama de perse sufficiat ad dandam torturam, vide glo.1.l.3.ibidem.
Et quid in dicto vnius testis, vide ibidem in glos.
Et an vltra indicia vt quis subiiciatur torturæ concurrere debeat quod quis sit malæ famæ seu vilis, vide.d.glo.3.
Et quis dicatur vilis persona in materia torturæ, vide glo.4. d.l.3.tit.30. par.7.per tex.ibi.
Tortura debet fieri præsente iudice ordinario neque causam istam delegare poterit, vide glo.5.l.3.tit.30.par.7.
Et iuram infert injuriam, vide glo.6.ibidem.
Tortura a quibus præsentibus dari debeat vel non, vide dictam gl.6.per textum ibi.
Et quæ iudex torto interrogare debeat cum illum torquet, & qualiter, vi de glo.7.d.l.3.per textum. ibi.
Et quantum tempus post torturam tortus quiescere debeat vt confessionem ratificet, vide glo.1.l.4.per text.ibi.tit.30.par.7.
Et quando dicatur quis perseuerare in confessione facta in tormentis, vide ibidem glo.3.&.4.per illum textum.
Et quid si postea appareat contrarium eius quod in tortura confessus fuit, vide ibidem glo.6.& 7 per illum textum.
Tortura non debet dari nisi in subsidium & in defectum probationum alias iudex male facit, vide glo.8.d.l.4.tit.30.part.7.
Et an ex confessione facta in tormentis oriatur semipiena probatio ita vt postea negans iterum torqueri possit vel non, vide dictam glos.8. d.l.4.
Tortura ex quibus iterum atque iterum repeti possit, vide.d.gl.8.& ibi glo.9.10.11.&.14.per illum text.ibi.
Et quid si reus perseueret in negando an si per testes delictum probetur reus damnari debeat, vide ibidem.
Tortura habet locum in omnibus criminibus, & quid in leuibus vel in causa ciuili, vide glo.10.l.4.tit.30.part.7.
Tortura non debet imponi pro finali pœna delicti, vide glo.14.in princ. d.l.4.
Tortura non debet alicui imponi pro finali pœna delicti, vide d.glo.14. in principio.
Et qualiter puniatur iudex qui iniuste aliquem ad torturam posuit, siue illum occidat siue non, vid.d.gl.14.
Et quid si iudex iuste iussit torquere, excessit tamen modum in torquendo siue dolose, siue culpabiliter qualiter tunc veniat puniendus, vide d.glo.14.d.l.4.
Et quid si iudex seruauit modum in torquendo sed tortus debilitate naturæ sustinere non potuit & mortuus fuit, an & quando tunc iudex teneatur & puniri possit, vide.d.glo.14.in fine.
Et quando plures sunt torquendi a quibus incipiendum sit, vide glo.2. per tex ibi l.5.tit.30. par.7.
Tortura ita dari debet ne recipiens moriatur vel debilitetur, vide glo.3. d.l 5.per tex.ibi.
Tortura seruorum vel famulorum contra dominos quãdo licita sit vel non, & an torqueatur seruus mariti contra vxorem, vide glo.l.6.&.7 tit.30.par.7.
Tortura est refrenanda, vide glossam primam in medio legis octaug. tit. 30.part.7.
Et quando testis vacillans in reddendo testimonio torqueri debeat & per quem iudicem, & qualis debeat esse testis vt torqueri possit, vide ibid.
Et an tunc prius super indicijs sit disputandum & plura in hoc, vide per d.glo.1.d.l.8.per illum tex.ibi tit.30.par.7.
Et an testis qui scit veritatem si illam nolit dicere an veniat torquendus, vide ibidem.
Tortura testium an habeat locum in causis ciuilibus, vide dictam glo.1. in fine.
Tortura testium qualis esse debeat, vide glo.2.d.l.8.
Tortura an senibus danda sit quando creditur quod ad primam mortem tur, vide gl.3.d.l.8 tit.30.par.7.per tex.ibi.
TORTVS si negauerit in tortura an probationes contra eum factæ elidantur vel non, vide glo.8.l.26.tit.1.part.7.
Tortus non præcedentibus indicijs legitimis an si ibidem confitetur cõfessio valeat, vide glo.2.in medio.l.2.tit.30.par.7.
Et an condemnatus per sententiam ad torturam appellare possit, vide ibidem.
Tortus habet similitudinem cum teste & quibus præsentibus torqueri debeat aliquis, vide glo.6.l.3.tit.30.par.7.
Tortus qualiter a iudice interrogari debeat cum torquetur, vide glo 7. d.l.3.per text.ibi tit.30.par.7.
Tortus quod tempus debeat quiescere post torturam vt confessionem ratificet, vide glo.1.l.4.tit.30.par.7.
Tortus quando in confessione sua in tormentis facta perseuerare videatur, vide glo.1.&.4.d.l.4 tit.30.par.7.
Tortus postquam confessus fuit delictum & confessionem suam ratificauit an sibi aliqua dilatio dari debeat, vide glossam quintam.d.l.4.tit.30.par.7.
Et quid si postea appareat contrarium eius quod in tormentis confessus fuit, vide glo.6.&.7 ibidem per illum textum.
Tortus si perseueret in negando & eius delictum per testes vel aliter plene probetur an damnari debeat, vide glo 8.d.l.4.
Et quid si semel in iudicio delictum confessus fuit si postea perseueret in negando an iterum atque iterum torqueri possit, & an ex sua confessione oriatur semi plena probatio, vide ibidem.
Tortus semel atque iterum torqueri debet, & quando, vide glo.11. d.l.4. per tex.ibi titu.30.par.7.
Tortus si in tormentis decedat qualiter iudex teneatur si illum iniuste torqueri fecit siue moriatur siue non, vide glossam.14. d.l. 4. per textum ibi tit.30.par.7.
Et quid si iudex iuste aliquem torqueri iussit, excessit tamen modum in torquendo siue dolose siue culpabiliter qualiter tunc veniat puniendus, vide glo.14.supra.d.l.4.
Et quid si iudex seruauit modum in torquendo sed tortus debilitate naturæ sustinere non potuit & mortuus fuit, an & quando iudex teneatur & puniri debeat, vide d glo.14.in fine.
Et quando plures sunt torquendi a quibus incipiendum sit, vid. glossa

 secunda

Universidad de Deusto
Biblioteca

secundam.l 5 per text.ibi tit.30.part.7.
Et ita cautura dari debet ne fortus recipiens moriatur vel debilitetur, vide glo.3.d.l.5.tit.30.par.7.
TRABES super alluuionem nobis accrescant an nostræ sint, & quid in alijs rebus, vide glo.2.l.26 tit.28.par.2.
TRADERE & verbum dare idem significant, & in quo differant, vide glo.1.l.13. tit.11.par.4.
TRADENS rem in dubio videtur habuisse fidem de pretio, vide gl.4. l.46.tit.28.par.3.
Tradens idem instrumentum vel aliud de nouo factum & simile an in hoc aliqua adsit differentia, vide glo.2.l.8.tit.30.par.3.
TRADITIO rei cuiuscunque non facit emptorem rei nisi pretium fuerit ab eo solutum, vide glo.1.l.46.tit.28.part.3.
Et quid si venditori fuerit facta fides de pretio intra decem dies, si tunc non soluantur an rem quam tradidit vendicare possit, vide glossam tertiam ibidem.
Et an assignatio rerum emptarum habeatur loco traditionis, vide gl.3. l.47.tit 28.par.3.
Tradatio an requiratur in donatione vxori facta matrimonio constante ad hoc vt per matrimonium confirmetur, vide glo.1.l.9 titu.30. par. tertia.
Traditio clauium ad hoc vt per eam transferatur possessio an debeat fieri in conspectu domus vel horrei cuius sunt claues, vide gl.1.l.7.tit. 30.par.1.& vide glo.2.l.66 tit.18.par.3.
Et debent tradi claues principales rei & per ipsum possessorem, vi.d.gl 1. d.l.7.
Traditio clauium quid operetur quando non fit in conspectu rei, vid.d. glo.1.d.l.7.tit.30.par 3.
Quod procedit quando possessio erat vacua, vide ibidem.
Traditio possessionis an inducatur in vsufructu ex retentione proprietatis, & quid si illam habens constituat se nomine alterius possidere, vi. glo.1 l.9.tit 30.par.1.
Traditio instrumenti quando operetur vt & videatur tradita possessio rei de qua ibi fuit mentio, vi.gl.1.l.8.tit.30.par.3.
Et quid si istud tale instrumentum de voluntate donantis inscindatur, an per hoc videatur translata possessio in donantem, vide ibidem.
Et an idem sit siue tradantur instrumenta rerum corporalium vel incorporalium, vide.d.glo. 1.d.l 8.
Et quid si ei non tradatur idem instrumentum per quod ei fuit acquisita res sed aliud de nouo, vide ibidem in gl. 2.
Traditio ficta præsumitur simulata vbi est suspitio fraudis, vide glo.1.l. 9 tit 10.part 3.
Traditio an necessaria ad hoc scilicet vt in donatione causa mortis dominium transferatur, vide glo.3.l.11.tit.4.par.5.
Traditio an requiratur ad hoc vt periculum rei emptæ ad emptorem transeat, vide glo 8.l.2 3.tit 5.par.5.
Traditio an sit necessaria ad hoc scilicet vt dominium in emptorem transeat, vide.d.glo.8.
Et quid si venditor rem tradat eo pacto vt dominium ad emptorem nõ transeat nisi pretium integraliter soluerit, & an tale pactum teneat, vide glo.1.l.28 tit.5 par.5.
Et an ante rei traditionem venditor illam colere teneatur vel nõ, & quãdo sic, vide.d.glo 1.d.l.28.
Traditio an sit necessaria ad hoc vt dominium rei legatæ in legatarium transeat, vide glo. 1.l.44.tit.5.par. 5.
Traditio clauium an liberet hospitatorem vt non teneatur neque de leuissima culpa, vi.gl.12.l.26.tit.8.part 5.
Traditio si fiat ex contractu conditionali ante euentum conditionis an ex hoc transeat dominium & vsucapiendi conditio, vide glo.5.l.12. tit.11.par.5.
Traditio instrumenti donationis vel emptionis nomine pignoris quid operetur, vide glo.1.l.12.tit.11.par.5.
TRANSACTIO an & quando locum habeat in bonis maioriæ, vide glo.1.col.5.quæst.45 l.10.tit.26 par.4.
Et an idem sit in rebus feudalibus, vide ibidem.
Transactio & quid si in transactione adfit deceptio vltra dimidiam iusti pretij, an transactio vitietur, vide glossam quartam in princ.l.56. tit.5. part 5.
Transactio an possit interuenire super decimis sine Papæ licentia, vi.gl. 5 in fine.l.2.tit.6.par.5.
Transactio an sit contractus innominatus, vide gloss. 1. legis 5. titulo.6. part 5.
Et an dolus vel calumnia actoris litiganti vitiet transactionem ipso iure, vide glo.8.l.33.tit.14. par.5.
Transactio cum debitore super facta tenet & debet obseruari neque sibi datum poterit per condictionem indebiti repeti, vide glo.1.l.34. titu.14. par.5.
Transactio an rescindatur si in ea sit enormissima læsio, & quando per.l. 2.C. de rescindenda venditione, vide glo.2.d.l.4.
Et quid in muliere & rustico enormissime læsis in transactione, vide ibidem.
Et an per transactionem purgetur dolus, vide per glossam tertiam dictæ legis.14.
Transactio non tenet nisi inspectis & visis verbis testamenti, vide glo.5. & 6.l.1.tit.2.par.6.
Et quid si hæres transigat cum debitoribus hæreditarijs non viso testamento, vide.d.gl.6.d.l.1 tit.2.part.6.
Et quid si transactio nat per errorem vt quia verba testamenti non fuerunt bene relata seu cognita, vide gl.7.ibidem.
Transactio inter accusatum de crimine & eius accusatorem facta an valeat & illum a pœna liberet, & quando, & qualiter, & an ex hoc crimẽ fateri videatur & puniri possit, & quando, vide glo.1.2.2.per textum ibi.tit.2. part.7.
Et quid si de delicto nondum accusatus fuit sed timeat accusari & transigat, vide ibidem in glo. 1.d.l.22.
Et in quibus criminibus talis transactio locum habeat, & quando, vide ibidem in glo 3.4.&5.cum sequentibus.
Transactio super vulneribus facta an extendatur ad mortem, vide ibi.in d.gl.5.d.l.22.tit.1.par.7.
Et an in tali transactione omnium hæredum consensus requiratur vel non, vide ibidem in glo. 6.
Transactio locum non habet post rem iudicatam, vide ibidem in glo.10. per textum ibi.
Et an talis transactio prosit accusato quo minus ab alio nunquam accusari possit de tali delicto, vide ibidem in glosia vndecima. columna prima.q.21.
Et an idem sit dicendum in pacto gratuito quod in transactione, vide ibidem in glo.5.& 7.& in glo.11.col.3.limita.2.
Et an transactioni locus sit quando quis accusatur de crimine adulterij vel rapti, vide ibidem in glo.12.& 13.per illum textum.
Transactio super crimine facta an & quando infamet transigentem, vide glo.4.& 5.cum alijs ibidem.l.1 tit.6.par.7.
Et quid si dedit causa redimendi vexationem, vide ibidem in glo.7.
Transactio non habet locum super crimine adulterij, & quare, vide gl.1. in proœmio tit.17.par.7.
Transactio si fiat retinendo rem maioriæ & dando aliquid an tale pretiũ repeti debeat ab eo qui succedere debet in maioria an vero aliqua exceptione remoueri possit, vide glossam primam.col.5.q.4.6.l.10.titu. 26.par.4.
TRANSFVGA si redeat & decedat non est ei danda sepultura in loco sacro, vide glo.5.l.38.tit.9.part.1.
Et idem est in portantibus arma inimicis vel aliter eos adiuuando, vide ibidem in glo.2.cum alijs.
Transfuga eo ipso est excommunicatus maiori excommunicatione quæ solus Papa absoluit, vide ibidem in glo.1.& 5.
Transfuga quis dicatur, vide glo.1.l.9.tit.29.par.2.
Et an ille qui propter lucrum & non animo prodendi patriam ad hostes transit, vide glo.2.l.13.tit.25.part.4.
Transfuga committit proditionem & eandem committunt vassalli illã sequentes, vide glo.1.per text.ibi.l.13.tit.25.par.4.
Transfuga si cum se defenderet ab aliquo occidatur an occidens puniatur vt homicida, vide glo.8.l.3.per text ibi tit.8.par.7.
TRANSLATIO quæ sit de vna re ad aliam, an tunc feratura rei translatæ durent, vide glo.3.l.27.tit.7.par.1.
Translatio corporis mortui de vna ecclesia ad aliam sine licentia Episcopi fieri non debet, vide glo.3.l.11.tit.13.par.2.
TRANSGRESSOR iuramenti an dicatur ille qui facit contra iuramentum suum quando ex conuentione ad illud iurandum nõ tenebatur licet illud iurasset, vide glo 1.l.4.tit.26.par.4.
TRANSEVNTES an per officialem de nocte perscrutari possint si quærat virum secũ afferat arma prohibita, & quid si refutat huc ferre timio, vide glo.4.l.17.tit 9.part.6.
TRANSIRE de vno monasterio ad alium non licet, & si ibi sit strictior regula si illa actu non seruetur, vide glo.3.in principio legis nonæ. titulo.7.par.1.
Transire aliquando licet ad religionem laxiorem si ibi regula seruetur, & in primo monasterio non, vide per.d glo.3.p. fi principium.
Transire an liceat omnibus per viam publicam & hoc possit a Rege impediri ex ea causa, vide glossam tertiam legis septimæ, titulo Vigesimo nono.par.3.
TRANSMITTERE potest perpetuo hæreditatem suis hæredibus filijs vel alijs descendens a testatore, & quid in extraneo, vide glo.7.8.9 & 10.l 2 tit.6.par.6.
TRANSMVTATIO sedis episcopalis fit e licentia Papæ fieri non debet, vide glo.1.l.7 tit.10.part.1.
TRANSVERSALES, vide de hoc in verbo CONSANGVINEI.
TREBELLIANICA, vide de hoc in verbo QVARTA TREBELLIANICA.
TREGVA inter fideles facta & iurata licet vnus eam frangat alter eõ tra eam frangat, alter contra eam venire non debet, & quid si tregua frangatur vulnerando vnus alterum, vide glossam sextam & septimã l.28.tit.11. par.3.
Et quid si vnus ex illis qui treguam fecerũt offendatur ab extraneo alio quicunque facta fuit tregua præsente, & quid si filius frater aut vxor offendatur, vide ibidem.
Tregua quid sit, vide per gl.1.l.8. per text.ibi tit.18. par.1.
Tregua, & an tempore treguæ vel pacis liceat deferre victualia Sarracenis, vide glo.8.l.22.tit 5.par.5.
Tregua & an facta tregua inter bellatores stipendium promissum pro eo quis meatur, vide glo 1.l.1.tit.12.par.7.
Tregua & securitas in quo differant inter se, vide glossam.2. dict.l.1 per text.ibi.
Tregua quare sic appelletur, vide gl.3.5.&.6.d.l.1. per text.ibi.
Et an finita tregua fine aliqua noua diffidatione vnus alium aggredi possit, vid.d.gl 1.l.2.tit.12.par.7.
Tregua quotuplex sit, & quæ personæ in ea includantur, & plura in hoc vide per glo.d.l.2.
Tregua quibus verbis poni possit & debeat, vide glo.6.d.l.2. per textũ ibi tit.12.part.7.
Et an cum fit tregua necessario debeat interuenire scriptura, vide glo.7. ibidem per illum text.in.d.l.2.
Et de pœna frangentis treguam aliquem occidendo vel percutiendo, vel qui ad hoc aliquem adiuuauerit, vide glo.3.l.3.per text.ibi.tit.12. par.7.
Et quid si cum causa aliquis frangit treguam vt quia aduersarius primo rupit, vi.d.gl 3.ad finem.
TRES mille passus faciunt vnam leucam, & quid de iure nouiori, vide glo.10.l.3.tit.16.par.2.
TRIBVTA soluere non debent clerici, vi.glo.4.l.51.tit.6. par.1.
Tributum an solui debeat si ecclesia in loco tributario sit constructa, vi. glo 4.ad fin.l.1.tit.15. par.3.
Tributum marzadge quale sit, & qua ratione sic appelletur, vi.gl.1.l.23. tit.18.par.1.
Et an exactor tributorum si hoc sibi mandatum fuisse ostendatur debeat dos tradi liber tributorum, vide gl.5.& 6.d.l.21.
Tributa imposita per principem omnes subire tenentur, vi.gl.6.l.11.tit. 28.par.3.
Tributa & redditus regales an aliquo tempore præscribi possint, & an rebus sacris æquiparentur, vide gl.4.l 6.tit.29.par.3.
Et an in hoc aliquid aduersetur contraria consuetudo tam in tributis futuris quam in præteritis, vid.d.glo.4.
Tributa possidentur a Rege licet alius pro eo illa colligat neque debitor tributi poterit vnquam præscribere, vide ibidem in glossa sexta d.l.6.
Tributa an debeantur ab vsufructuario rei persolui, vide gl.5.per textũ ibi.l 21.tit.31.par.3.
Tributa & super ea dicta quæ ciues loci deserti præstare solebant a quibus in posterum solui debeant, vide glo.4.in fi.l 26.tit.31.par 3.
Tributum si soluatur ab illo qui illud soluere non tenetur, an ex hoc priuilegio suo ipsius sit renuntiare, vide gl.2.l.6.tit 16.part.4.
Tributa indebita a vassallis & subditis soluitur illa per metum exterelle creduntur, vi.gl.2.col.3.ad med.l.6.tit 25 part.4.
Tributa quæ & qualia a dominis terratum vassallis imponi possint, & quando & ex quibus causis, & quando in hoc domini iuuentur cõsuetudine vel præscriptione immemoriali, vel & qualis ista esse debeat, & quæ sint necessaria ad ipsius validitatem, vide glo.2.col.2.&.3.l.6. tit. 25 par.4.
Tributum & an si non soluatur tributum exactores ipsius possint vendere possessiones non solentium, & quid hodie, & an isti teneantur legẽ municipalem & consuetudinem loci seruare quando commissio fuit eis generaliter data, vide glossam secundam legis.52. titulo quinto, par.5.
Pacta tractus facius in fraudem tributorum quicunque sit non valet, vide gl.1.l.56 per text ibi.tit 5.par.5.
Tributum si debeatur ex liquo prædio, si vendens illud præmium emptorem non admonuerit de tributo an venditio teneat, vide gl 5.l 63 tit.5.par.5.
Et quid si venditor sit ignorans, an & quando ignorantia illi prosit, vide d.glo 3.
Tributa portoria quæ dicentur, vide glossam secundam, legis quintæ, tit.7.part 5.
Tributum quod dicitur almoxarifago quale sit, & quæ leges de illo mentionem faciunt, vide ibi in glo.4.
Tributum quis soluere non tenetur de rebus adductis sui & suorum cau-

sa, & an, & quando in hoc stetur ipsorum iuramento, & in qua quantitate pedagia soluere debeant si res aliquas vendant, & quid si & suorum causa aliquid adduxit ex quo fusu si postea mutato proposito vendiderit an ad solutionem tributi teneatur, vide glo.4.6. & 8.d.l.5.tit.7.par.5.
Et an tributum debeatur de his quæ adducuntur pro domo faciẽda vel reficienda, vide ibidem in glo.9.
Tributum ex quibus rebus non debeatur solui licet ab aliquibus asportentur, vide glo.d.l.5.tit.7.par.5.
Et quid si mercatores a certo & solito itinere deuiarent vt cuitarent tributa solui consueta, vide ibi in gl.13.
Tributa portorii sia mercatoribus non soluantur an omnes res suæ cõsiderentur, & quando sic, vide gl.1.l.6.tit.7.par.5.
Et sic occultantes perdant res suas ipso iure vel post sententiam, vi e ibidem in glo.5.
Et si ista tributa non soluantur an si postea res pereat teneatur dominus rei æstimationem dare, vide ibidem in glo.8.
Tributa de nouo imponi quot modis dicatur, vide glossam prima n.l.9. titu.7. par.5.
Tributum a solo Rege constitui potest vel de eius mandato, vide ibidem in glo.2.
Tributa de nouo instrui non debent sine maxima causa, & an pecent alter innocentes, vide glo.6.d.l.9.
Tributum si ab ex actore ipsius exigatur sine inuestigatione causæ sed tantum quia est impositum an pecet, vide.d.glo 6.
Et an quando impetratus rescriptum principis ad imponendum vectigal de nouo in aliqua ciuitate debeat sibi fieri mentio de aliis vectigalibus quibus ciuitas est onerata sub pœna subreptionis, vide ibidem in glo.7.d.l.9.tit.7.par.5.
Et an consuetudo immemorialis æquipoleat priuilegio in imponendis vectigalibus de nouo in aliquo loco, vi.d.glo.7.
Tributum est nomen generale, & quare sic dicatur, & an idem in reditibus, vide glo.2.l.15.tit.3.par.5.
Tributa si ab aliquo colligi debeant an sint omnia bona sua Regi prouenire hoc obligata vel prædium tributarium tantum quia si tributum Regi debeatur, vide dictam glo.2.cum alijs ibidem. d.l.23. tit.13. par.5.
Et an fiscus propter tributa præferatur cuicunque creditori, vid.d gl. in fine.
Tributum quod dicatur & hodie in maiori quantitate exigatur, vid. glo.2.l.7.per text.ibi.tit.31.par.7.
TRIBVTARIVS an omnia bona sua vel prædium tributarium tantũ obliget Regi pro suo tributo, vide glo.2.l.25.tit.31.par.5.
TRIENNIVM quod datur iudicibus arbitris ad cognoscendũ de causa a quo tempore incipiat currere, vide glossam quintam l.27. titu.4. par.3.
Triennium quod datur dicenti maritum esse frigidæ naturæ non datur quando mulier alias per certam probationem viri frigiditatem ostendit, vid.glo.4.l.6.tit 8.part.4.
TRINA citatio requiritur ad priuationem clerici propter delictum eius aliquid male gestum nec vnum per emptorium sufficiet, & quando, vi.glo.2.l.49 tit.6.par.1.& glo.6.l.1 tit 9.part.1.
TRISTITIA multos occidit neque est vtilitas in ea & tempus sine dubio adducit, impeditque rationis bonum, vide gl.2 l.11.tit.6 p.2. & glo.2 l.1.tit.25.par.2.
TRITICVM corruptum cum incorrupto an & quando liceat commiscere, vide glo.2.l.1.tit.7.par.5.
Et de hoc vide supra in verbo, FRVMENTVM.
TVRBA vide dicatur, & quæ requirantur ad hoc esse vt turba dici possit, vide glo.3.l.2.tit.10.par.7.
TVRPIS PERSONA quæ dicatur, & an ille a frater instituta hærede eius frater possit testamentum rumpere, vide glo.1.l.12. per rex. ibi tit. 7 par.6.
TVRPITVDO versatur in reprehendente aliquem si ipse reprehendẽs magis posset reprehendi, vide glossam finalem legis.58. titu. 5. par. tertia prima.
Turpitudo siue sit ex parte aliquid danris siue ex parte recipientis an sic datum & illa mediante repeti possit, vide glo.1.l.47.per text.ibi.tit.14 part 5.
Et qui si datum vel solutum sit ob turpem causam de præterito, vide ibidem in glo.2.
Turpitudo si adsit in promissione ste ea non obstante quis sic promissum soluerit an repetere possit, & an per talem solutionem purgetur vis dolus vel metus præcedens, vi.gl.1 & 2.l 49.tit.14.par.5.
Et an mulieri honestæ vel meretrici datũ ob turpem causam repeti possit siue ipsa promissum adimpleat siue non, & quam partem fiscus in talibus habere possit, & quando, vide glo 3.&.4.l.51. per textum ibi. tit.14 par.5.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Et an quæ mulier teneatur ad restitutionem saltim in foro animæ, & an de iure, restare possit vide ibidem.
Turpitudo an sit ex parte aliquid dantis alicui ne crimen ipsius d. tegat & an ab eo ita recepta merito peti possit, vide glo. 1. 2. & 3. l. 54. per textū ibi tit. 14. par. 5.
Turpitudo quando adest eam ex parte dantis quam recipientis tunc sic datum applicatur fisco, alias vero non, vide glo. 5 ibidem.
TVRRIS ecclesiæ potest a laicis fortificari & in castellari pro sustentatione loci contra infideles, vide gl. 2. l. 8. tit. 10. par. 1. & glo. 1. l. 20. tit. 32. par. 1.
Turris ecclesiæ vel eius domus an possit capi pro defensione reipublicę vide glo. 2. l. 13. tit. 11 par. 3. & d. glo. 1. d. l. 20.
Turris si prohibeatur alienari a testatore sine expressione causæ, an talis prohibitio valeat vel non, vide glo. 2. l. 44. tit. 5. par. 5.
Et quando causa habeatur pro expressa, quando vero non, vide ibi.
TVTELA Regis minoris durat vsque ad vigesimum annum, & an minus durare possit, vide glo. 3. l. 3. tit. 15. par. 2.
Tutela an finiatur per contractum matrimonii, vide glossam. 4. l. 3. tit. 15. par. 2.
Tutela vtrum valeat si non præcedat obligatio expressa bonorum tutoris, vide glo. 6. d. l. 94. tit. 18 par. 3.
Tutelam filij si non petierit mater intra quatuor menses an postea & via præcludatur, vide glo. 2. l. 95. tit. 18. par. 2.
Tutelæ in filij vtrum amittat mater si sponsalia tantum contraxit, vi. gl. 1. col. 2. in prin. in proœ. tit. 1. par. 4.
Et an subiaciatur pœnis authenticæ eisdem. C. de secundis nuptijs, vide ibidem.
Tutelam filiorum amittit mulier quæ in corpore suo peccauit, vide glo. 6. l. 3. tit. 1. par. 4.
Tutela si detur in testamento quod postea rumpitur ex aliqua causa an datio teneat saltem per. l. ordinam. vide glo. 3. l. 2. tit. 7. par. 6.
Et an filijs adoptiuis competat legitima tutela, vide gl. 2. legis. 2. tit. 16. part. 6.
Tutela an decernatur vni tantum quando plures sunt tutores legitimi, vide. d. gl. 2.
Et nulla cura est legitima nisi furiosi licet in tutela sic, vide ibidem.
Tutela minorum quibus dari non debeat, vide glo. 1. 4. & 5. per text. ibi tit. 16. par. 6.
Tutela an & quando ad matrem pertineat & quādo illam amittet, vide glo. 7. cum sequentibus. d. l. 4. & glo. 1. cum sequen. l. 5. tit. 16. par. 6.
Et an exclusa matre a tutela propter secundas nuptias locus sit tutori dātiuo vel legitimo, vide glo. 3. d. l. 5.
Tutela an debeat dari alicui per iudicem quam mater petierit, vid. d. gl. 3. ad finem.
Tutela dari potest per iudicem vni ex tutoribus per testatorem filio datis, & quando, & plura in hoc, vide glossas legis. 11. per text. ibi tit. 16. par. 6.
Et an mater vel consanguineus qui minori non petunt tutorem non solum perdant successionem ipsius, sed etiam ipsius tutelam neque illā habere possint, vide glo. 5. in fine. l. 12. tit. 16. par. 6.
Tutela finitur pubertate vel morte minoris & an pro gestis per tutorem finita pubertate eius fideiussor teneatur, vide glo. 14. d. l. 12. per textū ibi titu. 16. par. 6.
Et promissum ad tempus quando finiretur tutela habet locum etiam si finiatur morte minoris, vide. d. glo. 14. in fine.
Et quis ad minoris tutelam admittatur vel non, vide glo. 1. 14. per text. ibi tit. 16. par. 6.
Tutela quando finiatur, vide glo. 1. 21. per tex. ibi tit. 16. par. 6.
Tutela Regis an finiatur pubertate, vide glo. 1. in fine. d. l. 21. tit. 16. par. sexta.
Et quando quis possit se excusare a tutela, vide glossas. l. 2. per text. ibi tit. 17. par. 6.
Et an a tutela repellantur indigni & infames, vide glo. 8. l. 7. per textum ibi tit. 6. par. 7.
IVRTVS est aliis pudica & de eius natura, vide glo. 2. d. 38 tit. 5. partita prima.

TVTOR.

Testamentarius.	Suspectus.	Iurat vel iuratur
Datiuus.	Obligat, hypothecat.	contra eum.
Legitimus.	vel pignorat.	Agit, accusat, vel
Emens, vendens, vel	Authoratur.	conuenitur.
alienans.	Quis & a quibus detur.	Excusatur.

TVTOR qui sibi aliquid retinet in bonis minoris dicitur prædo, vide glo. 4. l. 4. tit. 25. par. 2.
Tutor an debeat præstare fideiussorem, vide gl. ibi am sextam. l. 3. tit. 15. par. 2.
Tutor an in die sertata possit in iudicio aliquid allegare siue ante siue post tutelæ susceptionem. vide gl. 3. l. 35. tit. 2 par. 3.
Tutores & similes habent liberam bonorum administrationem, vide finem l. 19. tit. 5. par. 3.
Tutores etc. tenentur ad iuramenta quæ non recipiunt voluntatem solam sed credubitatem seu rei veritatem, vide glo. 3. l. 5. tit. 11. par. 3.
Tutores non reddentes rationem puniuntur extraordinarij & contra eos fit in litem, vide glo. 1. d. l. 6. tit. 11. par. 3.
Tutor licet a principio fecerit inuentarium si omnia bona minoris non fuerit descripta tenetur contra eum in litem, vide gl. 3. l. 6. tit. 11. par. 3.
Et propter culpam tutoris iuratur contra eum in litem, vide gl. 5. l. 6. tit. 11 par. 3.
Et an in isto casu iuretur secundum interesse singulare & affectionis, vide ibidem in glo. 6.
Et an iuretur contra eius hæredes, vide ibidem in glo. 8. d. l. 6.
Tutor an possit in iudicio facere confessionem super rebus minoris, vide gl. 1. in fine. l. 11. tit. 11 par. 3.
Tutor qualiter pretium rei venditæ minoris recipere debeat quia eius confessioni super recepto non creditur, vide glo. 5. d. l. 60. tit. 18. par. 3.
Tutor sub qua forma constituat procuratorem vt in iudicio res minoris petat, vide glo. 1. cum sequentibus. l. 96. tit. 18. par. 3.
Et an in hac constitutione procuratoris causa inueniri debeat saltim generalis, vide ibidem in glo 2. d. l. 96.
Et an illum ad vnum actum tantum constituere possit vel ad ea quæ sunt voluntariæ iurisdictionis, vide ibidem in glo. 3.
Tutor qualiter facere debeat inuentarium in rebus minoris, vide glo. 1. & 2. l. 99. tit. 18. par. 3.
Et an debeat res inuentas æstimare, & qualiter illæ describi debeant in inuentario, vide glo. 3. l. 99. tit. 18. par. 3.
Tutor an debeat ponere inuentario quod debeatur pupillo si de eo nō ad sit instrumentum, vide. d. glo. 3.
Et an ponere debeat res quæ fuæ non sunt, vide ibidem.
Tutor faciens inuentarium ii nihil est in bonis quid faciet, vide dictam glossam. 3.
Tutor a minore liberatus an iterum rationes reddere debeat si priores sufficienter redditæ non sunt, vide glo. 2. l. 102. tit. 18. par. 3.
Et quid si a minore dolus tutoris fuerit remissus, in talis remissio doli aliquid operetur, vide glo. 1. d. l. 102.
Tutor si in instrumento plura bona apposuit quæ non erant in bonis minoris, etiam cum protestatione faciet, quod si qua apposuit non pœnenda vult liberi pro nō appositis an ad solutionem omnium illarum rerum teneatur licet ita fuisset in veritate, vide glo. 2. l. 120. tit. 18. par. 3.
Et an istud solum habeat locum in rebus mobilibus tātum, vide ibidem in glo. 2.
Tutor ponens in inuentario rerum minoris rem suam illam sibi donare videtur, vide dict. glo. 2. in fine.
Tutor an possit minori suo mouere quæstionem status, vide ibidem.
Tutor si velit probare rem non fuisse minoris licet sit in inuentario rerū suarum apposita an ad hoc admittatur, vide glossam tertiam legis 20 tit. 18. par. 3.
Et an allegatio erroris ei aliquid prosit, vide ibidem.
Et an istud fit speciale, vide ibidem.
Tutor an possit audiri contra inuentarium a se factum, vide dictam gl. 4 sam tertiam.
Tutor etiam si ad eum res reuertatur aliquando propter hoc rea non desinit esse furiosa, vide glo. 2, col. 2. l. 4. tit. 29 par. 3.
Tutor vel similis an possit tradere possessionem per actus fictos, vide glo. 4. col. 2. in medio. l. 9 tit. 10. par. 3.
Tutor si contraxit sponsalia pro minore absente an requiratur minoris expressus consensus & ratificatio, vide glossam secundam legis. 10. tit. 1. par. 4.
Tutor necessario consentire debet quando minor vult donationem propter nuptias facere rerum immobilium vel earum rerū si velit arras dare, vide glo. 4. post medium. d. tit. 11. par. 4.
Tutor si pecuniam ab aliquo receperit ideo vt puellam quam subsidiabat cum aliquo in matrimonium collocet, an illud ipsa puella repetere possit, vide glo. 7. l. 9. tit 11. par. 4.
Tutor an possit dotem minori dare sine iudicis consensu de rebus immobilibus ipsius minoris, vi gl. 1. l. 14. per text. ibi tit. 11 par. 4.
Et an idem si dicendum in rebus mobilibus quæ seruando seruari possunt vel in pecunia, vide ibidem in glo. 2.
Tutor an possit adoptare siue arrogare minorem quem sub sua potestate habet, vide glo. 1. per text. ibi. l. 6. tit. 16. par. 4.
Tutor quod detur filijs patroni illud libertus facere potest & tenetur etiam suis sumptibus, vide glo. 13. l. 8. tit. 22. par. 4.
Tutor si sit minus legitime constitutus an sufficiat tunc decretum iteritis cum tali minus legitimo tutore, vide glossam decimam legis 4. titu 5. par. 5.
Tutor an quibuscunque cōtractibus vltra mutuum debet probare pecuniam

niam esse versam in vtilitatem minoris, vide gl. 4. l. 8. tit. 13. par. 5.
Tutor si cum pupillo expensas fecerit an pro eis bona pupilli sint ei tacite obligata, & an possit bona pupilli retinere quousque illud sibi solvatur, vide glo. 4. in fine. l. 23. tit. 11. par. 5.
Tutor si finita tutela ille xerit blandiùs suum minorem an ita factum teneat, vide glo. 6. l. 27. tit. 1. par. 6.
Tutor pupilli si blando sermone attraxerit testantem vt sibi nō pupillo aliquid relinquat an sic relictum consequatur, vide ibidem.
Tutor si se gerat pro hærede an hæreditatem adire præsumatur, vide gl. 5. in fine. l. 11. tit. 6. par. 6.
Tutor & curator dicuntur domini minorum & rerum eorum quod nō est cum minorem spoliant, vide gl. 6. l. 1. tit. 16 p. 6. & gl. 2. l. 5. tit. 14. p. 7
Tutor a matre filio suo datus an & quando per iudicem confirmari debeat, & an præcedente inquisitione vel non, vide glossam. 2. 3. & 4. l. 6 tit. 16 part. 6.
Et an cum tutor a matre datur, requiratur saltim datio ipsius, vi. d. gl. 2. in fine. d. l. 6.
Et an tutor confirmatus a iudice præferatur legitimo vel admittat tutoris datiuum secum, vide glo. 4. d. l. 6.
Tutor an possit filio sub condictione relinqui, & quid in tutore datiuo, vide glo. 4. l. 8 per tex. ibi tit. 16. par. 6.
Tutores plures a testatore dati si ad invicē se impediant, an iudex possit vnum & eidem administrationem dare, vide glossas legis. 11. per textū ibi tit. 16. par. 6.
Tutor per quem iudicem minori dari debeat, & plura in hoc, vide glo. 2. l. 12 per tex. ibi tit. 16 par. 6.
Tutor si sit a iudice datus sine inquisitione an datio teneat, vide gl. 3. l. 12. & glo. 5. l. 9. tit. 16. par. 6.
Tutor a iudice datus debet esse dives, vide glossam quintam, col. 2. l. 9. & glo 4. l. 12. tit. 16. par. 6.
Tutor si non petatur per matrem vel per consanguineos minoris qualiter puniatur, vide glo. 4. & 5. d. l. 12.
Tutor intra quantum tempus per matrem vel per consanguineos peti debeat vt in pœnam non incidat, vi. d. gl. 4. in princ.
Tutor a matre vel consanguineo an peti possit per procuratorem & cuius sumptibus, vide. d. glo. 4. post principium.
Et an mater vel alij teneantur stante tutore testamentario vel legitimo, vide ibidem.
Tutor debet punire si inuentarium non fecerit, vi. d. gl. 4. col. 1. post med. & glo. 7. l. 9. ibidem.
Et quando tales non petentes tutorem excusentur a pœna, vide ibidem in glo. 5. d. l. 12.
Tutor si per matrem transeūtem ad secunda vota filijs peritus nō sit qualiter ipsa puniatur, vide. d. glo. 5. d. l. 12. in fine.
Tutor quando per iudicem ad petitionem cuiuslibet de populo vel nemine petente dari possit, vide gl. 7. d. l. 12. tit. 16. par. 6.
Tutores a quibus iudicibus dari debeant, vide gl. 9 10 11. 12 & 13. d. l. 12.
Tutores in quo loco peti debeant & possint, vide ibidem in gl. 11 & 12.
Et finitur officium tutoris adueniente pubertate, vide ibidem in glo. 14.
Tutor finita tutela tenetur admonere minorem vt petat curatorem, vide dictam glo. 14.
Tutor qui sponte post pubertatem aliqua gesit an pro illis fideiussor ipsius teneatur, vide ibidem.
Tutor & curator inuentarium facere tenentur, & qualiter, & quibus seruatis, & de quibus rebus, & quando, & an cum iudicis authoritate, & an antea quam faciat administratio sibi concedenda sit, vide glo. 1. 2. & 3. l. 15. tit. 16. par. 6.
Tutor si noluerit facere inuentarium qualiter puniatur, vide. d. gl. 2. 6. & 7. per tex. ibi.
Et quæ in tali inuentario poni possint & debeant, vide ibidē glo. 4. & 5.
Tutor qui bona fide opus fecit vel perfecit an excusetur & expensas ibidem factas repetat, vide ibidem in glo. 9.
Tutor an teneatur seruare frumentum vel vinum minoris sui in tempus charistiæ, vi. d. glo. 9. d. l. 15.
Et an teneatur mittere in alium locum vt carius vendatur, vide ibid.
Tutor in rationibus suis tenetur probare tempus venditionis alias in eius præiudicium præsumitur vendorum tempore cariori, vide ibid.
Tutor an debeat minori pecuniam dare ad licitum quantum, vide ibid.
Tutor debet facere ne minor locidat in pœnam contractus, vide ibid.
Tutor an teneatur de fructibus per ipsendis & ita contra eum libellus formari possit, vide ibidem.
Tutor quam diligentiam præstare teneatur, vide ibidem.
Et an imputetur tutori damnum datum in re pignorata, vide ibidem in fine.
Tutor debet instruere & docere minorem & eum alimentare, vide glossas l. 16. tit. 16 par. 6.
Tutores si plures sint qualiter vnus vel omnes administrare vis ficie vt minorem defendant, vide glossam secundam & tertiam l. 17. per text. ibi tit. 16 par. 6.
Tutor si non fuerit vtiliter authoratus tenetur & facta per minorem sine eius authoritate non valent, vide gl. 5. l. 17. tit. 16. par. 6.
Et an cum minor respondit de veritate exigendi tutoris authoritas, vide dictam glo. 5.
Et an debeat ista authoritas interuenire quando per creditores minorū res minorum venduntur, vide ibidem in fine.
Tutor an & quando teneatur dotare sororem pupilli sui & plura de hoc vide glo. 3. d. l. 18. per text. ibi tit. 16 par. 6.
Tutor vbi pupillum educare debeat, vide glossas legis. 19. per textū ibi tit. 16 par. 6.
Tutor quæ pupillo dare teneatur ad alimenta ipsius, & an si redditus nō sufficiant ad alimenta possit ipse manus extendere ad proprietatem, vide glo. l. 20. per tex. ibi tit. 16 par. 6.
Tutor si de suo aliquid consumpsit pro alimentando minore, an sibi solui debeat, vide glo. 4. ibidem per illum textum.
Tutor quando definat esse tutor, vide glo. l. 21. per textum ibi tit. 16. p. 6 iuncta ibid. 12.
Tutor rationem reddere tenetur alias punitur, vide gl. 5. d. l. 21. per text. ibidem.
Et bona fideiussorum & hæredum tutoris sunt tacite obligata ipsi minori, vide glo. 8. d. l. 21. per text. ibi.
Tutor si authorauit factum minoris, an minor si læsus sit possit in integrum restitui, vide glossam secundam legis secundæ, titulo de iiij. no. par. 6.
Et an cum minor se restituit contra tutorem sint tutori cedendæ actiones & ei competat beneficium restitutionis, vide dictam glossam secundā dict. l. 2.
Tutor qualiter & quando aliquem possit nomine sui minoris accusare, vide glo. 2. & 3. l. 6. per tex. ibi tit. 1. part. 7.
Et si in absentia tutoris a iudice procurator minori datus sit legitime, an & ad quid dato teneat, vide gl. 2. in fin. l. 6. tit. 1. par. 7.
Tutor potest per vim stuprantem puellam suam occidere, vide glo. 1. l. 3. tit. 8. par. 7.
Tutor qui rem pupilli dolose subtraxit an actione furti conueniri possit vide glo. 1. l. 5. per text. ibi tit. 14. par. 7.
Tutor si in domum sui minoris seruum fugitiū alicuius occultauit qualiter puniatur, vide glo. 2. l. 2 6. per tex. ibi tit. 14 par. 7.
Tutor contrahendo matrimonium cum eius minore committit adulterium, vide glo. l. 1. 6 per tex. ibi tit. 17. par. 7.
TVTOR TESTAMENTARIVS excludit matrem a tutela filij sui, vide glo. 3. l. 95. tit. 18. par. 3.
Tutor datus in testamento an in codicillis vetari possit, vide glo. 3. l. 104. titu. 18. part. 3.
Tutor an possit dari in codicillis, vide glossam primam legis secundæ, tit. 16. par. 6.
Et quid si sit spes tutoris testamentarij an perueniatur ad legitimum vel datiuum, vi. d gl. 1. d. l. 2.
Tutor legitimus si designetur in testamento an per hoc efficiatur tutor testamentarius & desinat esse legitimus, vide glossam secūdam. l. 2. tit. 16 par. 6.
Et datio tutoris desiui nulla est vbi iudici narratum non fuit quomodo alij proximiores cessabant in petendo cum essent citati, vide ibidem in glossa tertia.
Et an in tutore testamentario requiratur decretum iudicis, vide glossam l. 1. tit. 16 par. 6.
Tutor a matre vel consanguineo an peti possint per procuratorem & cuius sumptibus, vide gl. 4. post med. l. 12. tit. 16 par. 6.
Et an mater vel alij teneantur stante tutore testamentario vel legitimo, vide ibidem.
TVTOR DATIVVS, & quid si sit spes tutoris testamentarij an perueniatur ad datiuum vel legitimum, vide gl. 1. l. 2. tit. 16. par. 6.
Tutor datiuus si desiit esse an perueniatur ad legitimum & econtra, vide gl. 2. l. 2. tit. 16 part. 6.
Et an filijs adoptiuis compétat legitima tutela, vide ibidem.
Et an habenti tutorem legitimum possit dari datiuus, vide ibidem.
Tutor datiuus vel legitimus quis in tutela præferatur quando mater exclusa fuit propter secundas nuptias, vide glo. 3. l. 5. tit. 16. part. 6.
Tutor an a iudice dari debeat quem mater elegerit quæ ad secundas nuptias transire vult & an datiuus peritus a matre præferatur legitimo vi. d. glo. 3.
Et an tutor confirmatus a iudice præferatur legitimo vel admittat tutoris datiuum secum, vide gl. 4. l. 6. tit. 16. par. 6.
Tutor an possit filio sub conditione relinqui & quid in tutore datiuo, vide glo. 4. l. 8. tit. 16 par. 6. per tex. ibi.
Tutores datiui vel legitimi an satisdare teneantur & quando sic vel nō, vide glo. 1 legis nonæ per textum ibi & glossam tertiam legis duodecimæ, tit. 16 par. 6.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Et an talis satisdatio præstari posit in alia die quam datæ tutelæ, & an antea bona administrare posit, vide ibidem in princ.
Et quid in patre dato tutore an satisdare tenetur, vide ibidem.
Et quid si tutor multum dies sit, vide ibidem.
Et augeri debeat satisdatio si multum augeatur minoris patrimonium, vide ibidem col. 2. post medium.
TVTOR LEGITIMVS vtrum debeat satisdare, & qualiter fideiussor tutoris se obligare posit, & an fiet executio in fideiussorem istum sine eo quod prius tutor debeat conueniri, & quando, vide glo. 6. l. 94. tit. 18. par. 3.
Tutor si sit legitime constitutus an sufficiat tunc decretum iudicis cum tali minus legitimo tutore, vide glossam decimam legis quartæ, titu. 5. in par. 5.
Et quid si sit spes tutoris testamentarij an perueniatur ad tutorem legitimum vel datiuum, vide glo. 1. l. 1. tit. 16. par. 6.
Tutor legitimus quis sit, & an si desit esse perueniatur ad datiuum vel ad alium legitimum, vel econtra si desit esse datiuus perueniatur ad legitimum, vide glo. 2. l. 2. tit. 16. par. 6.
Tutores legitimi si plures sint an decernatur tutela vni ex eis tantum, vide d. glo. 2.
Et an habenti tutorem legitimum possit dari datiuus, vide ibid.
Tutores legitimi an dentur filijs bastardis, vide ibidem.
Et vbi de tutore mentio fit intelligitur de legitimo, vide ibidem ad fi.
Tutor legitimus si designetur in testamento an per hoc efficiatur tutor testamentarius & definat esse legitimus, vide ibidem in fine.
Et datio tutoris datiui nulla est vbi iudici narratum non fuit quomodo alij proximiores cessabant in petendo cum essent citati, vide ibidem in glossa tertia.
Tutor legitimus vel datiuus quis in tutela præferatur quando mater exclusa fuit propter secundas nuptias, vide glossam tertiam legis. 5. tit. 16. par. 6.
Et an tutor confirmatus a iudice præferatur legitimo vel admittat tutorem datiuum secum, vide glo. 4. l. 6. tit. 16. par. 6.
Tutores legitimi vel datiui an satisdare teneantur, & quando sic, vel nō, vide glo. 5. l. 9. per text. ibi. & glo. 3. l. 12. tit. 16. par. 6.
Et an talis satisdatio præstari possit in alia die quam datæ tutelæ, & an antea bona administrare possit, vide ibidem in principio.
Et quid in patre dato tutore an satisdare teneatur, vide ibidem.
Et quid si tutor multum dies sit, vide ibidem.
Et augeri debeat satisdatio si multum augeatur minoris patrimonium, vide ibidem col. 2. post medium.
TVTOR emens, vendens, vel alienans, & tutor emens de pecunia minoris debet de meliori emere, & minus subiacent corruptioni, vide glo. 5. l. 10. tit. 18. part. 3.
Tutor si non vendat tempore congruo antequam corrumpatur tenebitur pupillo, vide ibidem.
Tutor qualiter pretium rei venditæ minoris recipere debeat quia eius confessioni super recepto non creditur, vide glossam quintam l. 60. titulo. 18. par. 3.
Tutor an possit quomodo velit res minoris alienare vel qualiter illud facere teneatur, vi. gl. 2. cum sequent. l. 4. tit. 5. par. 5.
Tutor quales res minoris vendere possit vel non, vide glossam tertiam dictæ l. 4.
Tutor ex quibus causis possit vendere res minoris, vide glossam quartam & quintam l. 4. tit. 5. par. 5, & glo. pen. l. 60. tit. 18. part. 3. & glo. l. 18. tit. 16. par. 6.
Et an res ipsius minoris immobiles tutor vendere possit pro magna vtilitate minoris vel non, vide glossam quintam dictæ legis quartæ, tit. 5 part. 5.
Tutor vendere non potest res minoris immobiles etiam cum causa sine iudicis decreto, & qualis ista causæ cognitio esse debeat, & an in dubio quando decretum iudicis interpositum inuenitur præsumatur omnes solennitates adhibitas fuisse, vide ibidem in d. gl. 5.
Tutores neque publice neque clam res minoris emere possunt, & an possint cum authoritate tutoris vel iudicis, vide ibidem in gl. 9. d. l. 4 tit. 5. par. 5.
Tutor an ipso authorante possit res minoris sui emere bona fide, vide d. glo. 9. ad finem.
Tutoris authoritas an requiratur simul cum iudicis decreto quando ipse vel alius tutor res immobiles minoris emunt, vide ibidem in gl. 10
Tutor an teneatur possessiones vel alias res emere cum pecunia sui minoris, vide glo. 4. l. 49 ut 5 par. 5.
Tutor in rationibus suis tenetur ponere tempus venditionis aliàs in eius præiudicium præsumitur venditum tempore eo à fori, vide glo. 9. l. 15. tit. 16 par. 6.
Tutor quando possit res minoris sui alienare, & qualiter, vide glo. l. 18. per text. ibi tit. 16 par. 6.
TVTOR SVSPECTVS, vel accusatus de suspecto an accusans se sub scribere teneatur ad pœnam talionis, vide glossam secundam l. tit. 9. par. 4.
Tutor condemnatus de suspecto est infamis, & an tunc se subscribere teneatur, vi. d. gl. 2. d. l. 3.
Tutor suspectus & si satisdare velit remouendus est, vide gl. 3. l. 1 per text ibi tit. 18. par. 6.
Tutor suspectus quis, & ex quibus esse dicatur, vide glo. l. 1, & l. 2. & 3 tit. 18. par. 6.
Et quis illum de suspecto accusare possit, vide gl. d. l. 2.
Et qualiter & an per procuratorem, vide gl. 6. ibid.
Tutor an possit accusari de suspecto antequam gerat, vide dictam glo. 6 in fine. d. l. 2.
Tutor coram quo iudice de suspecto accusari debeat & possit, vide gl. 7 d. legis. 2.
Tutor quando accusatur de suspecto an possit se defendere per procuratorem, vide glo. a. d. l. 2.
Tutor si vt suspectus remoueatur an sit infamis, & an iudex ex officio suo remouere possit illum, vide gl. 1. l. 3. tit. 2 8. par. 6. & glo. l. 4. ibidē per illum textum.
Et an statim quod contra tutorem lis cœpta fuit alius loco ipsius dari debeat, vide ibidem in glo. 2. & 3. per text. ibi.
TVTOR obligat, hypothecat, vel pignorat.
Tutor an teneatur expresse obligare bona sua pro rebus minoris conseruandis, vide glo. 7. l. 94. tit. 18. part. 3.
Tutor an possit generaliter obligare bona minoris sine iudicis decreto pro obseruantia contractus licti, vide gl. 2. l. 4. tit. 5. par 5.
Et an possit quomodo velit res minoris alienare vel qualiter illud facere teneatur, vide ibidem cum glosis sequentibus.
Tutor an possit hypothecare res minoris sicuti illud prælato facere liceat, vide. d. gl. 2. l. 4. tit. 5. par. 5.
Tutor an possit pignorare mobilia ad vtilitatem minoris, vide glo. 3 in fine, d. l. 4.
Tutor an possit obligare bona immobilia sui minoris quæ seruari poterunt sine iudicis decreto, vide glo. 1. l. 8. tit. 13. par. 5.
Tutor an videatur bona sua tacite obligare pro administratione rerum sui minoris, vide glo. 4. l. 2 3. per text. ibi tit. 13. par 5.
Et an bona tutoris dati ad litem sint tacite obligata minoribus, vi. d. gl. 4. col. 2.
Et an bona hæredum tutorum sint tacite obligata minoribus, vide ibidem.
Tutor si cum pupillo expensas fecerit an pro eis bona pupilli sint citra te obligata, & an possit bona pupilli retinere quousque illud sibi soluatur, vi. d. gl. 4 in fine. d. l. 2 3.
Et an bona fideiussorum & hæredum tutoris sint tacite obligata ipsi minori, glo. 8. l. 21. per text. ibi tit. 16. par. 6.
TVTOR AVTHORATVR, & an tutor ipso authorante possit res minoris sui bona fide emere, vide glossam nonam ad finem legis. 4. tit. 5. par. 5.
Tutoris authoritas an requiratur simul cum iudicis decreto quādo ipse vel alius tutor res immobiles minoris emunt, vide glossam decimam ibidem. d. l. 4.
Tutor debet authorari quando pupillus cum aliquo vult contrahere solennitatem & quando eius authoritas nō sufficiat, vide glossam sextam l. 6. tit. 10. par. 5.
Tutor quando possit authorari in stipulatione sui infantis, vide glo. 2. l. 4. tit. 11 par. 5.
Tutor si non fuerit vtiliter authoratus tenetur & facta per minorem fine eius authoritate non valent, vide glo. 5. l. 17. tit. 16. par. 6
Et an cum minor respondet de veritate exigatur tutoris authoritas, vide dictam glo. 5.
Et an debeat ista authoritas interuenire quando per creditores minoris res ipsorum venduntur, vide ibidem in fine.
Tutor per se nō per alium authoritatem præstare tenetur, & quibus verbis, & an possit authorare & ex interuallo, vide glo. 7. ibidem
Tutor si authorauerit factum minoris, an minor si læsus sit possit in integrum restitui, vide glo. 2. l. 2 tit. 19. par. 6.
Et an cum minor se restituit contra tutorem sint tutori cedendæ actiones & ei competat beneficium restitutionis, vi. d. gl. 2.
TVTOR QVIS CVI ET A QVIBVS DEBEAT, Et tutores esse possunt etiam infames, vide glo. 7. l. 3. tit. 6. part. 2.
Eo scilicet, quia illud est onus non honor, vide ibidem.
Tutor dari non potest seruo neque ei qui est sub alterius potestate, vide glo. l. 1. per text. ibi tit. 16 par. 6.
Et an laicus possit esse tutor clerici, & quid in clerico in minoribus ordinibus constituto vel si fuit per iudicem ecclesiasticum constitutus, vide dictam glo. 1.
Tutor dari potest nato & adhuc non nato, puberi autem non, vide glo. 2. l. tit. 16 par. 6.

Tutor

Tutor non solum datur rebus minoris sed & personæ, & an cum minore habitare teneatur, vide gl. 6. d. l. 1.
Tutor an possit dari in codicillis, vide glossam secundam l. 2. tit. 16. partita sexta.
Tutor potest a patre, vel ab auo filijs, vel nepotibus, natis, vel non natis dari, & an hoc liceat patronis, vide glo. l. 3. tit. 16 par. 6.
Et quid si pater qui vult tutorem dare minor sit. 25. annis, vide glossa in 9 inc. d. l. 1.
Et an in tutore testamentario requiratur decretum iudicis, vide ibidem.
Tutor filius in potestate, & de pecunijs dari debet non emancipatis, & an illo exhæredato dari possit, vide gl. 2. d. l. 3. per text. ibi.
Tutor a patre filijs datus etiam filiabus datus videtur tam natis quam nascituris, vide glo. 1. d. l. 3. tit. 16. par. 6.
Tutor quis esse possit, vel non, vide gl. l. 4. per text. ibi tit. 16 par. 6. & gl. l. 5 ibi per illum text.
Tutor an a iudice dari debeat quem mater elegerit quæ ad secundas nuptias transire vult, & an datiuus petitus a matre præferatur legitimo vide dict glo. 3.
Tutor cum a iudice datur, an prius cognati, & agnati citari debeant, vide d. gl. 3. ad finem.
Tutor a matre filio suo datus, an & quando per iudicem confirmari debeat, & an præcedente inquisitione, vel non, vide gl. 2. 3. & 4. l. 6. tit. 16 par. 6.
Et an cum tutor a matre datur requiratur satisdatio ipsius, vid. d. glo. 2. in fine. d. l. 6.
Et an tutor confirmatus a iudice præferatur legitimo, vel admittat tutorem datsuum secum, vide glo. 4. d. l. 6.
Tutor an esse possit seruus alienus, vel proprius, & an per hoc sibi videatur data libertas, vide glo. d. l. 7. per text. ibi tit. 16 part. 6.
Tutor an possit per patrem filio suo naturali, vel spurio dari, vide gl. 1. l. 8. per text. ibi tit. 16 par. 6.
Et quid si pater naturalis dedit vnum tutorem mater vero alium, an concurrent, vel vnus præferatur alio, vi. d. gl. 1.
Tutores qui esse non possint quando a patre filijs suis dati non fuerunt, vide gl. l. 9. per text. ibi tit. 16 par. 6.
Tutores plures a testatore dati si ad inuicē se impediant, an iudex eligere possit vnum, & eidem administrationem dare, vide gl. l. 11. per text. ibi tit. 16 par. 6.
Tutor per quem iudicem dari debeat, & plura in hoc, vide gl. 2. l. 12. per text. ibi tit. 16. par. 6.
Tutor principaliter datur pupillo non rebus suis, vide dictam glossam 2. ad finem.
Tutor si sit a iudice datus sine inquisitione, an datio teneat, vide glo. 3. l. 12. & 5. l. 9. tit. 16. part. 6.
Tutor a iudice datus debet esse dives, vide glo. 5. col. 2. l. 9. & gl. 3. l. 12. tit. 16. par. 6.
Tutor quando per iudicem ad petitionem cuiuslibet de populo vel nemine petente dari possit, vide gl. 7. d. l. 2.
Tutores 2 quibus iudicibus dari debeant, vide gl. 9. 10. 11. & 13. d. l. 12. tit. 16. par. 6.
Tutor dari potest vltima die pubertatis, & in quo differant tutor, & curator, vide gl. 15. d. l. 12.
Tutor quis esse possit, vel non, vide glo. l. 14. per text. ibi titulo. 16. partita sexta.
Tutor an possit esse infamis, vel indignus, glo. 8. l. 7. per text. ibi tit. 6. par tita. 7.
TVTOR IVRAT, vel IVRATVR CONTRA EVM.
Tutores tenentur ad iuramenta quæ non respiciunt voluntatem solam sed credulitatem, seu veritatem, vide glo. 9. l. 5 tit. 11. par. 3.
Tutores non reddentes rationem puniuntur, vt falsarij, & contra eos iuratur in litem, vide gl. 1. l. 6. tit. 11. par. 3.
Tutor licet a principio fecerit inuentarium si omnia bona minoris non scripsit iuratur contra eum in litem, vide glo. 3. l. 6. tit. 11. par. 3.
Et propter culpam tutoris iuratur contra eum in litem, vide glossam. 5. ibidem.
Et an in isto casu iuretur secundum interesse singulare, & affectionis, vide ibidem in gl. 6.
Et an iuretur contra eius hæredes, vide ibid. in gl. 8.
Tutor quid iurare, & promittere debeat, & alia, vide glo. 5. per tex. ibi. l. 94. tit. 18. par. 3.
Tutor an teneatur iurare, & quid, & an facta per eum nullo præstito iuramento teneant, & quid si non fecit inuentarium, vide gl. 7. l. 9. titu. 16 par. 6.
Et an iuramentum possit remitti per testatorem, vide ibid.
Et an mater teneatur satisdare, vide ibi. in gl. 8.
TVTOR AGIT ACCVSAT, vel CONVENITVR.
Tutor ad hoc vt agere possit in iudicio nomine pupilli debet copiam inuentarij ostendere non tamen totum inuentarium dare debet, glo. 3. l. 1. tit. 3. par. 3.
Tutor sub qua forma constituat procuratorem, vt in iudicio res minoris petat, vide glo. 1. cum seq. l. 96. tit. 18 par. 3.
Et an in hac constitutione procuratoris causa interuentro debeat saltim generalis, vide gl. 2. ibid.
Et an illum ad illum actum tantum cōstituere possit, vel ad ea quæ sunt voluntariæ iurisdictionis, vide ibid. in gl. 3.
Tutor an possit agere contra actorem constitutum ad rem pupilli petendam in iudicio, vi. d. gl. 3. in fin.
Et an talis actor constituatur periculo tutoris, vide ibid.
Tutor legitimus an debeat satisdare, & qualiter eius fideiussor se possit obligare, & an fiet executio in fideiussorem istum sine eo quod prius tutor debeat conueniri, & quando, vide gl. 6. l. 94. tit. 18. par. 3.
Tutor qualiter & quando possit nomine sui minoris aliquem criminaliter accusare, gl. 2. & 3. l. 6. tit. 1. par. 7. per tex. ibi.
Et si in absentia tutoris a iudice procurator minori datus sit legitime, an & ad quid datio teneat, gl. 2. in fi. l. 6. tit. 1. par. 7.
Tutor qui rem pupilli dolose subtrahit, an actione furti conueniri possit, gl. 1. l. 5. per tex. ibi tit. 14. par. 7.
TVTOR EXCVSARI quando possit, vide gl. 6 cum seq. l. 13. per tex. ibi tit. 16. par. 6.
Tutor an excusetur si posuit factorem communi opinione diligentem, & fidelem, gl. 8. l. 15. tit. 16. par. 6.
Tutor qui bona fide opus fecit, vel perfecit, an excutitur, & expensas ibidem factas repetat, vide ibid. in gl. 9. d. l. 15.
Tutor ex quibus causis excusari possit ne tutelam administret, vide gl. 1. 2. per tex. ibi. tit. 17. par. 6.
Tutor si se malitiose excusauerit, an teneatur ad damnum interim prouenies, vide gl. 1. d. l. 2.
Tutor intra quantum tempus se excusare teneatur, vide gl. 1. l. 4. per text. ibi tit. 17. par. 6.
TVTRIX an possit esse mater, vel auia, & quando, & quid in alia mulier, vide gl. 6. 7. & 8. l. 4. per tex. ibi. & gl. l. 5. tit. 16 par. 6.
Et quibus ipsa in tutelæ susceptione præferatur, & quid si luxuriose vixit, vel si minor sit. 25. annis, vi. d. gl. 7.
Et quid si mater fuit in testamento patris tutrix nominata, & postea pater reuocauit illam particulam testamenti, an postea ipsa admittatur tanquam tutrix legitima, gl. 9. d. l. 4. tit. 16 par. 6.
Et quid mater permittere & facere debet quando filij tutelam suscepit, vide ibid. in gl. 10. 11. 12. & 13.
Tutrix testamentaria si sit mater alicuius etiam tunc tenetur renuntiare secundis nuptijs, & velleiano, vi. d. gl. d. l. 4.
Et quæ mater renuntiare teneatur, & de effectu talis renuntiationis, vide ibi. gl. 12. & 13.
Tutrix an possit esse mater, & cæteris præferri quando filio succedere nō potest ex aliqua causa, vi. d. gl. 13. d. l. 4. tit. 16. part. 6.
Et quid si mater nuptias contraxit, vi. d. gl. d. l. 4.
Et quid in sponsa, vide gl. l. 5. ibid.
Et an mater quæ propter secundas nuptias fuit a tutela exclusa, an si videatur illam reassumere possit, vide glo. 2. l. 5. tit. 16 par. 6.
Et an exclusa matre a tutela propter secundas nuptias locus sit tutori legitimo, vel datiuo, vide glo. 3. d. l. 5.
Tutrix si sit mater testamentaria, vel legitima, an tunc satisdare teneatur glo. 8. l. 9. tit. 16. par. 6.
TVTVS an sit in conscientia qui præscriptione iam completa scit rem esse alienam, gl. 1. l. 12. tit. 29. par. 3.
Tutus an sit in conscientia qui bona fide ignoratis debitum illud præscripsit legitimo tempore, vide ibid.

V.

VACA si furetur & bonæ fidei possessor vendat, & pariat quando fructum suum talis bonæ fidei possessor faciat suum, vide gl. 2. l. 5. tit. 29. par. 3.
VACILLARE & an testis vacillans coram iudice rorqueri debeat, & qualis, & quando, & an idem sit in causa ciuili, vide plura per gl. 1. 2. & 3. l. 8. per tex. ibi. tit. 30. par. 7. vi. infra in verb. VARIARE.
VAGABVNDVS vbi de criminibus ab eo commissis conueniri possit, vide gl. 7. l. 15. per tex. ibi. tit. 1 par. 7.
VALOR benefici non debet considerari secūdum distributiones quotidianas, vide gl. 9. l. 19. tit. 16. par. 1.
Valorem rei suæ vnusquisque scire præsumitur, & qualiter hoc intelligatur, vide gl. 4. ad fi. l. 56. tit. 3. par. 5.
Et in breui tēpore nō præsumitur mutatio valoris, vi ibi. in gl. 6. in princ.
Et ad valorem rei debet iuret a stimatio cū qualitatibus ipsius, vi. d. gl. 6.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Index materiarum.

Testes deponentes super valore rei, an debeant reddere rationem dicti si certi non interrogentur, vide ibid.
Valor legitimæ filiorum referri debet ad tempus mortis patris, vid. gl. 10. in fi. l. 17. tit. 1. par. 6.
VALBASORES qui dicantur, vide gl. 2. l. 13. per textum ibi. titulo. 1. par. 2.
VANAE voces populi non sunt audiendæ nisi iusta acclamauerint, vide glo. 17. in proœ. part.
VARIARE an liceat pro non præsentando aliquem, & an semel, vel plu ries sibi liceat, vide glo. 1. l. 6. tit. 15. par. 1.
Variare vbi permittitur pro vna tantum vice debet intelligi, vide dicta glo. 1.
Variatio dicitur quædam temeritas, vide ibid.
Variare quando non possit licere patronis, vide ibidem in glo. 2. in principio.
Variatio an licita sit lite pẽdente inter præsentatos si tertius præsentetur, & quid si vnus de præsentatis, vide ibid.
Variare qualiter liceat patrono, vide ibidem in glo. 3. d. l. 6. tit. 15 par. 1.
Variatio in malum, & prius non admittitur sed in meliorem, vel æque idoneum, vide ibid. in gl. 4. d. l. 6.
Variare potest patronus laicus in præsentando interim quod episcopus talem præsentationem non confirmauerit clericus vero patronus nõ, vide glo. 1. & 3. l. 7. ibid.
Quod in clerico patrono procedit quando illud ius sibi tanquam cleri co competit secus si ratione patrimonij quia tunc sicut laicus poterit variare, vide glo. 2. d. l. 7. tit. 15. part. 1.
Variare an possit vnus ex patronis, si ambo simul in vnum a principio consenserunt, vide ibid. in glo. 1.
Variare in iudicijs est odiosum, vide glo. 2. l. 10. tit. 7. part. 3.
VARIATIO, & an & quando ille cui electio data fuit possit variare, & quid in vltimis voluntatibus, vel in contractibus siue electio valeat, vel non, & an quando variatio permittitur possit quis plus quam semel variare, vide gl. 1. & 2. l. 2 5. tit. 9. par. 6.
Variatio non habet locum postquam fuit alicui ius quæsitum, vide d. gl. 1. in fi.
VARIANS, vide supra proxime, in verbo, VARIARE.
VASSA an veniant vino alicuius legato, vide glo. 9. l. 5. per tex. ibi. tit. 33. par. 7.
VASSALLI debent personaliter dominum iuuare quando ex interue tu suæ personæ magnum auxilium paratur domino, vide glo. 5. l. 52. tit. 6. part. 1.
Vassalli & subditi excommunicatorum ipso facto post annum sunt absoluti ab omni obedientia dominorum, vide gl. 5. l. 32. tit. 9. par. 1.
Vassalli an debeant succurrere domino excõmunicato si hostes brachio armato veniant ad deuastandum terram, vide ibid.
Et quid si dominus esset excommunicatus propter apostasiam a fide, vi. ibidem.
Vassalli ratione feudi an debeant dominum defendere sumptibus suis, vide gl. 3. l. 17. tit. 18. par. 2.
Vassalli an teneantur salutem domini sui suæ propriæ præferre, vide gl. 6. l. 2. tit. 19. par. 2. & gl. 5. l. 4. tit. 27. par. 2.
Vassalli an teneantur Regi suo suis propris sumptibus iuuare ad bellũ quando intrat in terram inimicorum, & quando, vide glo. 1. l. 7. tit. 19. par. 2.
Vassalli an possint compromissum facere de causa feudali, vide glo. 2. l. 22. tit. 4. par. 3.
Vassalli an possint esse testes contra dominos, vide gloss am. 3. l. 18. tit. 16. part. 3.
Vassallus curare debet ne castrum veniat in manibus inimicorum domini aliàs dicetur perdere castrum, vide glo. 1 6. l. 68. tit. 18. par. 3.
Vassallus si non vult domino suo fidelitatem iurare denegatur ei inuesti tura, vide glo. 8. d. l. 68.
Vassallus iurare debet quod exaltabit dominum suum quantum in se sit vide ibid. in glo. 19.
Et an contra Regem, vide ibid. in glo. 20. d. l. 68.
Vassallus si extorquere, vel fossato domini duxerit aquam in proprium prædium per longissimum tempus, an præscribat, vide glo. 5. l. 15. ti. 31. par. 3.
Vassallus cognoscens concubinam, vel vxorem domini priuatur feudo, vide gl. 1. in proœ. tit. 14. par. 4.
Vassallus an domini salutem propriæ saluti anteponere teneatur, vid. gl. 4. l. 5. tit. 21. par. 4. & gl. 1. l. 3. tit. 24. part. 2.
Vassalli si liberentur per dominum a fidelitate quam ei præsta re tenentur, an talis liberatio teneat, vide gloss am septimam. l. 1. titu. 22. par. 4.
Vassallus dominum inopem alere tenetur, & an de redditibus feudi, vel de propris bonis illud facere debeat, vide gloss am. 14. l. 8. titulo. 22. par. 4.
Et an valeat argumentum de vassallis ad libertos, & econtra, vide ibid.
Vassallus amittit feudum si in mortem domini fuerit machinatus, vide glo. 5. l. 5. tit. 24. par. 4.
Et quid si dominus concubuerit cum vxore, vel concubina vassalli, an propter hoc ius naturalitatis quod in eo habet amittat, vi. ibi gl. 6.
Vassallos soli nobiles illos habere possunt, vide glo. 1. per tex. ibi. l. 1. ti. 25. par. 4.
Vassallus proprie quis dicatur, & an subditus ratione iurisdictionis ita dicatur, vide gl. 1. l. 2. tit. 25. par. 4.
Vassalli si a Rege aliqui donentur de quibus intelligi debeat, vide dicta glo. 1.
Vassallum alterius potest quis se ipsum constituere sine expressione cau sæ, vide gl. 1. l. 4. tit. 25. par. 4.
Vassalli in quibus casibus teneantur osculare manus Baronibus, Marquio nibus, & Baronatibus, vide gl. 2. l. 5. per tex. ibi titulo vigesimoquinto par. 4.
Vassallus tenetur parere domino in 34. casibus, de quibus vide remissiue per gl. 1. l. 6. tit. 5. par. 4. & ibi gl. 2.
Vassalli in pluribus casibus dominis seruire tenentur quos ponit glo. 2 per tex. ibi. l. 6 ibid.
Vassalli qui feudum a dominis obtinent in quibus teneantur onera que possint a dominis, siue Ducibus, siue baronibus, vide ibid.
Et quando ad idem teneantur vassalli Burgenses, seu alii subditi ratione iurisdictionis, vt ad aliqua onera teneantur, vide ibidem in columna prima.
Et vassallis non possunt collectæ, vel angariæ imponi a dominis quia ista sunt regalia solique principi competunt, vide ibid.
Et an domini collectas imponere possint de nouo quando fuit eis concessum castrum sub eorum protectione, & regimine cum mero & mixto Imperio, an vero tunc ius colligendi remaneat apud eos quibus primo competebat, vi. d. gl. 2. col. 1. in fi.
Vassalli an teneantur gratis hospicia dominis dare seu baronibus, & an hoc solis principibus pertineat, vide dictam glo. 2. col. 2. in fine. cum sequenti.
Vassalli baronum quando subtrahuntur eorum dominis iure Rex non imponit eis collectam in eodem casu, & quare, vide ibidem in col. 2. in prine.
Vassalli quando ad onera compellantur si domini ad hoc iuuentur consuetudine, & quando talis consuetudo per vim, & metum introductam esse dicatur, & ex quibus istud colligi valeat, & eius effectus sit, & cuius, & qualiter talis extraordinaria, & iniusta possessio eos uteri possit, & quid si contra consuetudinem adire memoria hominum, & quid si sic immemorialis, & per quod retinens possessor in possessione tueatur in talibus impositionibus, & qui sit petitorio, vi. d. gl. 2. col. 2. in medio.
Et quæ debeant domini probare, & deducere in articulis cum iuuantur immemoriali, vide ibi col. 3. in prin.
Et an in dubio iudicandum sit pro subditis quia præsumuntur inuiti præstitisse, vi. d. glo. 2. col. 3. in prine.
Vassalli si in debita seruitia præstiterint dominis suis illa per metum extorta præsumuntur, vide dictam glossam secundam, columna ultima ad medium.
Vassalli tenentur dominis seruire non ore tantum sed opere, & bona simul vide glo. 3. l. 6. tit. 25. par. 4.
Vassallus intra annum alendus est sumptibus domini qui a domino discedere non potest intra annum, vide glo. 1. & 2. per tex. ibi. l. 7. ti. 25. part. 4.
Et quando, vide ibi in gl. 3.
Vassallus, an a seruitio liberari possit renuntiando feudo quando ipse voluerit, & quando non habet locum talis renuntiatio, & quid in feudo franchu, vel ligio, vide glossam quintam d. septimæ, titu. 22. par. 4.
Vassallus si velit feudum, & dominum deserere quare ipse in propria persona istud facere debeat nequeat alius pro eo, vide glossam sextam ibidem.
Et quando alius ad hoc admittatur ex qua causa, vide ibidem in glossa septima.
Vassallus quando dominum deserere vult tunc feudum quod habet in manibus domini refutari debet non aliter, vide glossam eiusdem d. 7. per tex. ibi.
Vassallus duorum an possit esse vnus in vno eodemque tempore, & quando sic, & in quo, vide glossam primam d. locutaæ titulo. 25. part. 4. per textum ibi.
Vassallus licet desinat esse vassallus alicuius non tamen debet dominum offendere, & quare, vide ibidem, in glossa secunda, per textum ibid.
Vassallus cui potius iuuare debeat, an dominum antiquum, vel nouum, & quid si primo domino non relicto alium dominum accepit cui iuuare

Septem partitarum.

iuuare debet si ambo reuertantur, vide ibid. in gl. 3.
Vassallus licet dominum iuuare excusabitur tamen in quo casu, vt propter hoc feudum non amittat, vide ibi l. in glo. 4.
Vassallus non tenetur offerre domino seruitium nisi sibi denuntietur a domino, & quando, & in quibus sit, vide glossam secundam. l. 9. ti. 25. par. 4.
Vassallus tunc proprie vocari dicitur, quando dominus proprius, vel per interpositum eius, vel per suum procuratorem illum vocat, vide ibidem in glo. 3.
Et quales debeant esse literæ per quas ipse vocatur si postea vassallus nõ venerit ita quod feudo privari possit, vide ibid.
Et an sufficiat vna interpellatio vel crima monitio requiratur, & an sufficiat inuti proclama generalis per terras, & loca domini requirentis vide ibidem.
Vassallus si recusat seruitium quod promisit sua erit iustior causa quam alia vt feudo privari possit, vide glo. 4. ibid.
Vassallus si diminuat feudum, an possit iurisdictionem domini declinare pro præteritis, vel profuturis, vid. d. gl. 4.
Et ad quid teneatur ipse si declinet domini sui iurisdictionem, & an ad damnum, vel interesse, vide ibid.
Vassallus feudo privari non potest nisi de culpa vincatur, vide gloss. 5. ibidem.
Vassallus an feudo privari possit quandocunque domino suo placuerit etiam sine iusta causa, vid. d. glo. 5.
Vassallus, cui bus a Rege extra Regnum suum, an illi guerram inferre possit, vide gl. 5. per text. ibi l. 10. tit. 25. par. 4.
Vassalli Regis, an in isto bello deprædari possint ab inferente bellum contra Reggm, vide ibid.
Vassallus dominũ adiuuare debet etiam contra Regem in vno casu non obstante quod iurauit illum non iuuare contra Regem, vide ibidem in glo. 11.
Vassalli si dominum adiuuando contra Regem aliquid lucrauerint illud Regi dare debent, vide ibi in glo. 12.
Et an dicta in vassallis habeant locum in domesticis, vide ibidem in gloss a decimatertia.
Vassalli dominum sequi possunt si velint quando a Rege extra Regnum ejiciuntur ad hoc tamen non possunt compelli, vide glossam. 2. l. ii. tit. 25 par. 4.
Vassallus alterius Regis, an possit pugnare contra Regem naturalem in cuius seruitio non est, vide glo. 3. d. l. ii.
Vassallus an per solam mansionem cum domino qui a Rege extra Regnum ejectus fuit propter suum delictum in pœnam aliquam incidat vide ibidem in gl. 6.
Vassallus qui cum barone expulso a Rege propter proditionem vallæ tenetur redire quam citius possit, vide gl. 1. l. 12. titulo vigesimoquin to, partita quarta.
Vassallus qui cum domino suo expulso a Regno propter proditionem suam exiuit si cum possit non redeat a crimine proditionis non excusatur etiam propter solam ipsorum mansionem cum domino, vide gl. 2. & 3. l. 12. per text. ibi tit. 25. par. 4.
Vassalli si iuuent dominum proditorem, an ipsi, & eius filij in proditionẽ incidant, vide glo. d. l. 12. per tex. ibi.
Vassalli sequentes dominum transfugam ipsi, & ille proditionem committunt, vide gl. 1. per tex. ibi. l. 11. tit. 25. part 4.
Vassallus qui recepit feudum franchum ad quid teneatur, vide gl. 5. l. 2. tit. 26. par. 4.
Vassallus si pro feudo seruitium extraneum a natura feudi promittat illu d adimplere tenetur, vide gl. 6. l. 2. tit. 26 par. 4.
Vassallus dorum an possit aliquis esse, & quando, vide glo. 6. per text. ibi, l. 3. tit. 26. part. 4.
Vassallus quando feudum a domino recipit debet iuramentum fidelitatis præstare, & an illud facere possit per procuratorem, vide gl. 8. per text. ibi. l. 4. tit. 26. par. 4.
Vassallus si ex conuentione ad fidelitatis iuramentum non teneatur ad quid ipse, & tunc teneatur domino, & quid si postea cum obligatus non esset iuramentum præstitit, an contrauenendo incidat in pertinacium, vide. d. gl. 1. & 4.
Vassallus an ad iuramentum fidelitatis teneatur quando seruitia fuerunt limitata, vide ibi l. in gl. 4.
Vassallus qui feudum conditionatum recepit, & sic certum seruitium, an teneatur ad alium vltra expressum, & an teneatur, & tunc ad ea quæ veniunt sub iuramento fidelitatis, vide glo. 1. l. 5. tit. 26. par. 4.
Vassallus dominum præliantem adiuuare non tenetur quando notorie de eius iniustitia constat secus si de hoc dubitetur quia tunc adiuuare tenetur, vide ibidem in gl. 3. d. l. 5.
Quid si cognoscat iniustitiam domini, & aduersarij sui iniustitiam, vi ibid. in glo. 4.
Vassalli omnes qui in vno feudo succedunt, an omnes fidelitatem præ

stare teneantur, & quid si vnus exierit nolit, an ejus culpa alij noceat, vt feudo privari possint, vide glo. 5. l. 1. ti. 26. par. 4.
Vassallus an possit tenendum seruitium per subditum quando ipse ad hoc tenetur non est, vide glo. 8. l. 6. tit. 26. par. 4.
Vassallus an ex feudo alij debeat quando succedit illi impedimentũ per quod fuit priuatus, vid. d. gl. 8. & 10. gl. 10.
Vassallus si sit clericus, an patres curiæ possint esse iudices, vel non, vide ibi in gl. 3 in prin.
Vassallus vendens feudum ignorante eo non priuatur sed restituetur ad eum, vide gl. 4. ad fi. l. 9. tit. 2. part. 5.
Et an tunc emptor possit sibi feudum retinere quousque a venditore satisfiat de interesse, vide ibid. in 3. gl. 4.
Vassalli Regis, an de regis voluntate in alium transferri possint, vt ipse in eo dominium habeat, vide gl. 3. l. 9. tit. 4. par. 5.
Vassalli alicuius si prohibeantur alienarisine expressione causæ, an talis prohibitio teneat, vide glo. 1. in fi. l. 44. ti. 5. par. 5.
Vassalli potius tenentur vendere dominis suis res quas habent venales quam alijs extraneis, vide glo. 1. l. 51. tit. 5. par. 5.
Vassalli si inter se conuenient authoritate domini sui redditus inter se diuiserunt an successor sui domini possit talem diuisionem infringere, vel non, vide glo. 4. col. 3. q. 2. l. 2 tit. 8. par. 5.
Vassallus an posset alteri in feudare sub pacto increme nti sicut ipse habebat, vide glo. 1. l. 25. tit. 13. par. 5.
Vassallus & an habere vassallos sit dignitas cui iurisdictio ineat, & quid hodie, vide glo. 1. col. 5. in med. l. 32. ti. 9 par. 6.
Vassallus qui se ipsum occidit, an amittat feudum, vide glo. 10. l. 24. tit. 1. par. 7.
Vassallos habere est quædam dignitas cui, & iurisdictio ineat, vi. glo. 10. col. 2. post prin. l. 2. tit. 2. par. 7. & glo 3. col 5. in med. l. 32. tit. 9 par. 6.
Vassallus quando propter delictum priuatur feudo feudum semper reuertitur ad dominum, vid. d. glo. 10. col. 2.
Vassallus si ab aliquo iniurietur, an eius dominus actionem iniuriarum intentare possit, vide glo. 1. l. 40. tit. 9. par. 7.
Vassalli si a domino vendantur, & ipsi velint redimere libertatem suas, & pretium emptori soluere an admittantur, vide glo. 1. & 3. l. 13. tit. 13. par. 7.
Vassallus si ad mandatum domini damnum dederit, an ipse, vel mandans ad emendam teneatur, vide gl. 8. l. 5. tit. 15. par. 7.
Vassallus an possit occidere dominum cum cum vxore sua turpiter inuentũ, & quid in liberto, vide gl. 1. & 5. l. 13. ti. 17. & 18.
Vassallus & libertus æquiparantur, vide ibidem gl. Ioannis sext. m. di. 2. l. 2.

Vassalli...

Universidad de Deusto
Biblioteca

Index materiarum.

Vasallus Regis pro eo mortem subire tenetur cum fuerit necesse, vi. gl. 1.4. titu. 4. par. 7.

VASALAGIVM quod dicatur in Italia, & quid illud cognomine- tur in Francia, & apud Hos, & an illud nomen notum sit ab antiquis imperatoribus, vel a nouis inuentum, vide glossas in proœmio tit. 25. par. 4.

Vasallagium ignorantiæ quod dicatur, vide glo. 1. d. 2. tit. 25. par. 4.

VBERTAS vnius anni, an debeat compensari cum sterilitate alterius, vide gl. 2. d. 25. per text. ibi. tit. 8. par. 5.

Vbertas quando dicatur, vide gl. 4. d. 1. 23.

VBI de vita hominis tractatur quæ omnibus aliis rebus est præferenda ibi cautius agendum est, vid. glo. 2. l. 4. tit. 17. par. 3.

Vbi maior numerus ibi minor intellectus, vide glo. 15. in proœmio par. tiarum.

Vbi habet locum pactum ibi habet locum consuetudo, vide glo. 1. l. 3. ti. 2. par. 1.

VECTIGALIA soluent clerici negotiatores si cer admoniti non desti- terint a negotiatione, vide glo. 3. l. 49 tit. 6 par. 1.

Vectigalia soluere non debent clerici ex rebus quas sine negotiatione vendunt, vide gl. 4. l. 1. 9. ibid.

Vectigalia quæ ex portibus deducuntur sunt de regalibus, vide glo. 1. & l. 1. tit. 28. par. 3.

Vectigal ratione portagij inqua quantitate solui debeat, & de isto vectigali, vide gl. 4. cum alijs ibi l. 5. tit. 7 par. 5.

Vectigalia soluere non debet de illis rebus quas aliquis adducit sui, & suorum causa, & an credatur in animo ipsius, & quando, vi. gl. 6. ibid.

Et quid si modo supradicto emerit, an si postea mutato proposito rẽ vẽ- dat, an aliquid soluere teneatur, vide ibid. in gl. 8.

Vectigalia an solui debeant de his quæ portantur pro domo facienda, vel reficienda, vide ibid. in gl. 9.

Vectigal ex quibus rebus non debeatur, vide glossas. dict. l. 5. titu. 7. par. tira qui &c.

Et quid de mercatoribus deuiantibus a certo, & consueto itinere, vt ve- ctigalia defraudarent, vide ibid. in glo. 13.

Eam debeant omnes res suæ confiscari, & quando, vide glossam. 1. l. 6. ibidem.

Et an & quando ista procedant in minoribus. 25. annorum, vide ibi glo. 3. & 4.

Et an si occultantes rem illam perdant ipso iure, vel post sententiam, vi. ibi. glo. 5.

Vectigal si non fuerit solutum si postea res de qua debebatur pereat, an dominus ad æstimationem teneatur, vide glossam. 8. dict. l. 6. titu. 7. part. 5.

Vectigalia si de nouo imponantur in aliqua ciuitate, an ciuitas illam post sit prætendere tertiam partem pro suis necessitatibus, vide glo. 2. l. 7. per text. ibi. tit. 7. par. 5.

Vectigal de nouo imponi dicitur, siue de nouo imponatur, siue vltra so- litum augeatur, vide glo. 1. l. 9. tit. 9. par. 5.

Vectigalia a solo principe de nouo constitui possunt, vide glossam. 2. dict. l. 9.

Vectigalia nouæ sine maxima causa instituj non debent, & an peccent re- gentes alia nouo imponentes, vide glo. 6. ibid.

Vectigalia si ab exactore ipsorum exigatur sine causa sed tantum quia sunt imposita, an peccet, vi. d. glo. 6.

Et an quando impetratur reformatio principis ad imponendum vectigal de nouo in aliqua ciuitate debeat sibi fieri mentio de alijs vectiga- libus quibus ciuitas est onerata sub pœna subreptionis, vide ibid. in glo. 7.

Vectigal, & an consuetudo immemorialis æquipolleat priuilegio in im- ponendis vectigalibus de nouo in aliquo loco, vi. d. gl. 7.

Vectigal an possit imponi mulieribus in lupanari existentibus, vid. gl. 2. l. 2. tit. 22. par. 7.

VELLE præsumatur quis illud quod est consuetum fieri, vi gl. 13. in me dio. l. 2. tit. 15. par. 2.

Velle non creditur qui obsequitur imperio patris, vel domini, vid. gl. 1. l. 9. per text. ibi. tit. 34. par. 7.

VENARE non licet episcopis siue clericis, & quando sic, vide gl. 40. l. 17. tit. 5. par. 4.

Venare an possit clericus in minoribus ordinibus constitutus, vide glo. 1. o. l. 47. tit. 6 par. 1.

Venare an possit quilibet in quibuscunque locis, & an dominus istud prohibere possit, vid. gl. 4 l. 6. tit. 28. par. 3.

Venare licet omnibus, & est iust', & quare, & qualiter acquirant domi- nium ferarum quas capiunt, vide glo. 2. l. 17 tit. 28. par. 2.

Venare non potest quis in fundo alie no post domini fundi prohibitio- nem alias quod capiet erit ipsius domini, vide gl. 1. d. 1. 17.

VENATOR si insequatur feram vulnerat eam, & illa ab alio capiatur, an sua fit, vide glo. 1. l. 21. tit. 28. par. 3.

Venatores de rebus venatis, an soluant decimam, & cui ecclesiæ, vi gl. 4. l. 3. tit. 20. par. 1.

Venatores & de bonis venationis, vide glo. 1. per tex. ibi. l. 20. tit. 5. par. tex.

VENDITIO. Nominis debitoria. ditur.
Sub pœna dupli. Villæ, vel castri. Res alienæ,
Cum clausula. Rei dotalis. Pignoris.
Rei minoris. Militiæ, vel feudalis.
Rei mobilis, vel im- Prohibita.
mobilis. Retractatur, vel rescin-

VENDITIO alicuius rei pro debito fiscali, an emptor habeat fiscum si- bi obligatum pro euictione, vide gl. 4. d. 25. tit. 8. par. 3.

Vendito alicuius rei semper præsumitur esse libera, & quod talis res quis quam non debet, vide gl. n. d. 1. 56. tit. 8. par. 3.

Venditio prædò minoris, an fieri debeat præcedente subhastatione, & quid in rebus mobilibus, vide glo. 2. l. 60. tit. 18. par. 3.

Et an in tali alienatione decretum iudicis sit necessarium, & quando, vi. glo. 8. ibidem.

Venditio facta per patres prædictores seu alios mendicantes extra fi- nes minores qualiter fieri debeat, vi. gl. 5. l. 69. tit. 18. par. 3.

Venditio dicitur quando ibidem adfuit res æstimatio, & pretium alias dicetur permutatio, vi. gl. 1. d. 1. 68. tit. 18. par. 3.

Venditio an fieri possit de re in feudum data, & quando, vide glo. 1. l. 88. tit. 18. par. 3.

Venditio talis sub quo pretio fieri debeat per priuatos apud quos fabri- uenta fuit solmaras a Rege con tucenibus, vide glossam. 3. l. 11. tit. 20. par. 3.

Venditio rei cum traditione non sufficit ad transferendum dominum nisi pretium fuerit solutum, vid. gl. 2. l. 46. tit. 28. par. 3.

Et quid si venditori ita fiat fides de pretio infra decem dies, an secus non soluat rem quam tradidit vendicare possit, vid. glo. 3. ibid.

Et an si vendidone gaudeat fructuum, an veniat vsusfructus hominum qui nascentur, vid. gl. 3. l. 27. tit. 6. par. 3.

Venditio facta ecclesiæ, an fortiatur naturam contractus mutui, vide gl. 2. l. 2. tit. 1. par. 5.

Venditio si nulla est sine pretio, & an sufficiat consensio venditoris de re pro si non deliberatur, vide gl. 1. l. 1. tit. 5. par. 5.

Et eandem erit si testes contra venditorem ita deponerent, vel contra ei- tium, vide ibid.

Venditio an teneat quando venditor confitetur se vendidisse iusto pre- tio ex alio pretium non declaratur, vide d. gl. 3. l. 1. tit. 5. par. 5.

Sed an in iusto casu dabitur actio præscriptis verbis si emptor, vel locator fructus est re, vide ibidem.

Et an tunc succedat arbitrium boni viri in declarando pretium ex quali- tate rei, & quando, vi. ibid.

Venditio rei facta inuito domino quando valeat, vel non, vid. plures ex- ius per glo. 1. l. 3. per text. ibi. tit. 5. par. 5.

Venditio an & quando non teneat eo quod scriptura non interuenit, vi de gl. 1. l. 6. per text. ibi. tit. 5. par. 5.

Et qualiter hoc intelligatur, vide gl. 2. ibid.

Venditio in qua arra interuenit, an teneat si venditor pro ea nolit stare si perdat arram, vid gl. 2. l. 7. tit. 5. par. 5.

Et an tunc emptor possit contra venditorem agere ad interesse, vel non, vi. d. glo. 2.

Venditio rei si in omnibus sit perfecta tunc emptor ad pretium vendito- vero ad tradendum compelluntur, vide gl. 4. d. 1. 7.

Et an in venditione requiratur quod simul præsentur consensus ementis & vendentis, vel ex interuallo, vide glo. 1. l. 8. tit. 5. par. 5.

Venditio fieri potest etiam si res quæ venditur non sit præsens, vid. gl. 2. l. 3. per tex. ibi. tit. 5. par. 5.

Venditio an valeat si pretium ponatur in voluntate alterius cuius- libet tertium, & quando, vid. gl. 2. l. 9. per tex. ibi. tit. 5. par. 5.

Et quid si pretium ponatur in manu tertij an tunc venditio teneat, nomi- nato ab illo pretio, & quando non, vi. gl. 3. & ibid. per illum tex.

Et quid si nominando pretium vni ex contrahentibus multum iæstimauit quin tunc fieri debeat, vi. ibi. in glo. 5.

Et quid si antequam nominet pretium moriatur ipse rerum, vel aliquis ex contrahentibus, vel bona venditoris, an declarationem arbitrij ce- sset, vi. ibid. in glo. 6.

Venditio quæ deficit in substantialibus venditionis non tenet secus si in accidentalibus, vide gl. 2. l. 10. tit. 5. par. 5.

Venditio an teneat quando ille res quæ venditur, & quando, & qualiter hoc intelligatur, vide glossam. 1. & 2. l. 11. per tex. ibi. & tit. 16. quinta part. 5.

Venditio fructuum ex aliqua re valet si ex tali re fructus percipi pos- sint per quantitatem, vi. gl. 3. & 4. ibi. per illum tex.

Venditio quæ consistit in sola spe, an valeat, vid. ibidem. in glossa. 5. per tex. ibi.

Venditio

Septem partitarum.

Venditio si fructuum quæ habent succedendi, quando valeat, vel non, & an insta sit, vide glo. 1. l. 3. & 4. l. 11. tit. 5. par. 5.

Venditio rei combustæ, vel destructæ non valet licet vendens credat non destrui, an pecus combustum, vide glo. 1. l. 14. tit. 5. par. 5.

Et quid si vendantur fructus ex aliqua re qui tempore emptionis erant destructi, vide ibidem in glo. 2.

Venditio rei quæ non est tempore emptionis nulli est neque valet, vide glo. 4. & 7. cum aliis ibi per illum text. in d. l. 14. tit. 5. par. 5.

Nulla facta distinctione scientiæ vel ignorantiæ, vide ibid.

Venditio licenter, & ex aliqua causa competat actio exempto iuratur tunc in litem, vide glo. 6. ibi.

Venditio an teneri possit pro parte, vide glo. 8. ibi.

Venditio an teneat in totum quando venditor, & emptor sciernt quod res erat in totum per empta licet tunc venditor illud emptori non di- xerit, vide glo. 9. d. l. 4.

Venditio facta de rebus publicis ciuitatis quæ sunt in vsu publico, & co mercio ex quocunque titulo habitis, an & quando teneat, vide glo. 2. l. 5. tit. 5. par. 5.

Et quando ibidem sufficiat licentia Regis, vel præsidis ciuitatis ita vt per talem licentiam venditio teneat, vide ibid.

Et an idem sit dicendum hinc inde cui as rem quam vendidit habuerit ex titu lo donationis vel legati, vel ex alio quocunque titul. vi. d. gl. 2.

Venditio rei propriæ ciuitatis valet, & tenet de licentia præsidis, & alio rum dummodo non sit in vsu publico, vid. d. gl. 2.

Venditio turis patronatus cum vniuersitate, quando teneat, & quando non, vide gl. 4. d. l. 15. & 21. & 2. tit. 15. par. 1.

Venditio facta de affixis domui non tenet, aliquando vero sic, vide gl. 1. cum alijs ibi per illum text. l. 16. tit. 5. par. 5.

Venditio vasis metalis, vel alterius rei vna pro alia, an teneat, vide gl. l. 21. per tex. ibi tit. 5. par. 5.

Venditio perfecta qualis esse dicatur, vide glossam. 3. & 4. l. 23. titulo. 5. par. 5.

Et si nomen vendatur cuius sit periculum, vid. d. gl. 4. in fi.

Venditio ap sit perfecta licet traditio rei nõ interueniat, & quid si res em- pta signetur, vide ibid. in gl. 8.

Venditio facta in genere vini, vel alterius speciei, an ibi cadat tractatus de peremptione, vide gl. 1. l. 24 tit. 5. par. 5.

Venditio an videatur facta in specie, vel ad mensuram, & qualis sit in hoc ratio differentiæ quando generaliter dictum fuit, vide glo. 2. ibid.

Venditio rei non ad mensuram adquem tunc pertineat damnum, vel lu crum, an venditori, vel emptori, vide glossam. 1. per tex. ibi. l. 25. tit. 5. Par. 5.

Et quid erit si venditio facta sit sub condictione, vide gl. 1. & 2. per text. illum ibi. l. 26. tit. 5 par. 5.

Venditio domus si simpliciter facta, an videatur facta de puteo communi inter duas domos venditam. & aliam, vid. gl. 3. l. 28. tit. 5. par. 5.

Venditio facta de aliquo oliueto, vel vinea, an in tali venditione veniat molendinum pro oleo, vel torcular pro vuis quod ibi est in tali re vẽ dita, vide gl. 3. l. 31. tit. 5. par. 5.

Venditio an sit vel locatio qualiter istud cognoscatur, vide glo. 4. in fin. l. 34. tit. 5. par. 5.

Venditio si nat sub pacto adiectionis in diem si alius melior em conditio nem afferet, an tunc primus emptor admittatur contra secundo vo lens rem eodem pretio, & melioratione, vide gl. 1. l. 40. tit. 5. par. 5.

Venditio facta sub pacto adiectionis in diem, an debeat fieri in rem, vel in personam, vid. d. gl. 1.

Et an venditione prohibita per venditorem emptori, an videatur prohi- bita donatio, vel permutatio, vide gl. 2. l. 43. tit. 5. par. 5.

Venditio sub pacto ne ab emptore manumittatur quando valeat, vide glo. 2. l. 46. tit. 5. par. 5.

Venditio procuratoris, an valeat si facta sit postquam fuit a domino re- vocatum mandatum, vide gl. 4. l. 51. tit. 5 part. 5.

Et an requiratur quod emptor de reuocatione mandati certioretur, & quando sic, vide ibid.

Venditio rei a iudice facta pro executione sententiæ, an valeat ita vt em- ptor fit rei emptæ dominus ita ac si dominus illam rem sibi vendidis- set, vide gl. 1. cum alijs. l. 52. tit. 5. par. 5.

Venditio an possit fieri per exactorem tributorum de propria ipsius au thoritate, & quid hodie, vide ibid. in glo. 2.

Et an tunc requiratur quod prius res subhastetur siue res quæ venditur sit mobilis siue immobilis, vide ibid. in gl. 3.

Venditio si sit valida, & solennis facit dominium rei emptæ in emptorẽ transire alias non, vide gl. 6. in fi. l. 53. tit. 5 par. 5.

Et quid si venditio a principe facta sit de re communi quam sic habet cũ alio, & quid si illam pignorauerit, siue res sit diuisa siue indiuisa, vide per glo. 7. d. l. 53.

Venditio rei communis valet licet fiat cuicunque extraneo, vide gl. l. 55. tit. 5 par. 5.

Venditio an possit a vero domino ratificari quãdo res quæ ab alio fuit vendita tam erit præscripta, vel fuit mortua, vel ei ipsius rei de facilis persequutio, & an vera dominus possit agere ad rem præscriptam quando videns non est soluendo, vid gl. 4. l. 54. tit. 5. par. 5.

Venditio si fiat ex rei proprietate quam aliquis habet ex aliqua re, an vsusfructuarius tanquam habens partem in illa re possit illam retrahe re, vide glo. 2. q. 1. l. 55. tit. 5. par. 5.

Et quid in vsuario vel vsufructuario qui vendit partem quam habet in vsufructu, an consors illius iuris admittatur ad retractum, vide ibid.

Et quid in vendente actionem sua quæcunque sit si habeat consortes in illa re, an ipsi admittantur ad partem consortis, vide ibid. in fi.

Et quid si dominus directi dominij illud vendat, an habens vtile habeat ius retrahendi, vi. d. gl. 2. in q. 2.

Venditio & an verbum istud comprehendat quamcunque alienationẽ, vide gl. 4. d. l. 55.

Venditio mera in quo differat a datione in solutum, vide dictam glo. 4. dict. l. 55.

Et quid si res detur in solutum pro pecunia debita, vide ibid.

Venditio si fiat ex aliqua re, an consors in minima parte admittatur ad retrahendum, vide ibid. in gl. 5.

Venditio an potius omnibus consortibus fieri debeat quam vni ex eis rã tum, & quare, & quando vendens ad hoc teneatur, vide ibid.

Venditio si fiat cum pretio excessiuo, & vltra iustum valorem, an con- sors qui vult retrahere illud dare teneatur, vi. le glo. 7. ibid.

Et quid si venditio fiat extraneo, an vicinus habeat istud ius retrahẽdi, vide ibid. in glo. 8. d. l. 55. tit. 5. par. 5.

Et quid si venditio facta sit clerico, vel ecclesiæ, vide ibid.

Venditio non valet vbi fuit deceptus emptor vltra dimidiam iusti pre- tij, & an idem sit in contractibus locationis, vel permutationis, vel in contractibus innominatis, vel in feudo, & emphyteota, vel in simili- bus, vide gl. 4. l. 56. per text. ibi. tit. 5. par. 5.

Et in tra quantum tempus debeat remedium istud intentari, vi. d. glo. 3. in princ.

Et quando non possit allegari nec habeat locum talis exceptio vltra di- midiam, vide ibid. post med. cum alijs glosis illius legis.

Et quod tempus debeat inspiciei in hac deceptione, an tempus contra- ctus, vel præsens, vide ibid. in glo. 5.

Et quæ veniant in consideratione quando de hac exceptione tractatur, vide ibid. in glo. 6.

Et qualiter in hoc concipiatur libellus, & quid si primus emptor alienaue rit in alium contra quem tunc agatur, vide glo. 7. ibid.

Et si emptor qui decepit venditorem vltra dimidiam eligat rem restitue re, an cum fructibus restituere debeat, vide ibi. gl. 8.

Et quid si induxerit vendentem, vt sibi venderet minus iusto pretio, an tunc teneatur rem restituere vel teneatur ad pretij supplementum, vi de dict. gl. 8.

Venditio si sit perfecta, an venditor possit agere ad supplementum veri pretij quando vltra dimidiam fuit deceptus. vi. ibid. in gl. 10.

Et an idem sit in emptore de eo pro quod in venditore dicendum sit, vide d. glo. 10. ibid.

Et quid si ibidem interuenit iuramentum, vide gl. 11. d. l. 56. tit. 5. par. 5

Venditio nulla est quando dolus dedit causam contractui, vide gl. 1. l. 57 tit. 5. par. 5.

Et quid si dolus non dedit formam contractui sed modo contrahendi, an tunc contractus sit ipso iure nullus, vide ibid. in gl. 2.

Et quid si deceptus velit stare contractui quando in contractu dolus in- teruenit, vid. d. gl. 2. d. l. 57.

Et quid de dolo danti causam constitutioni dotis, vel matrimonio spiri tuali, vel carnali, vel transactioni, vide ibi.

Venditionem fictam arguit pretium confessatum, vide glo. 1. l. 59. titu. 5. par. 5.

Venditio siue sit perfecta siue non tunc etronea subscriptio non nocet, & quare, vide glo. 1. l. 60. tit. 5. par. 5.

Venditio an & quando teneat si venditor tempore venditionis nihil em ptori dixit de seruitute vel tributo quod illa res debeat, vide gl. l. 63. tit. 5. par. 5.

Et an sit in electione emptoris stare emptioni, vel agere ad interesse, vide ibid. glo. 4.

Venditio serui vel animalis non det eo eius vitio an teneat, vide glo. l. 64. & 65. tit. 5. par. 5.

Et quid si vitium sit patens, & quid si emptor supine ignorauit, & vend. tor sciuit, vide gl. 1. l. 66. tit. 5. par. 5.

Venditio si resoluatur ex causa necessaria, vel ex causa voluntaria, an tunc pignus alicui datum teneat, & quando non, vide glo. 1. l. 67. per tex. ibi. tit. 5. par. 5.

Venditio an dicatur quando vna res datur pro alia si ibidem pecunia in teruenit, vel an sit permutatio, vide gl. 1. l. 1. tit. 6. par. 5.

Venditio æqualis debet esse curialis. 5. incolis locorum, vide glo. 1. l. 27. ti. 8.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Index materiarum.

titulo.8.part.5.
Venditio facta per emphyteotam de re emphyteotica quando valeat, vide glo.1.29.per t.x.ibi.tit 8.par.5.
Venditio facta pro valde minori pretio, an præsumatur in creditorum fraudem facta, vide glo.4.d.7.tit.15. par.5.
Venditio rerum prohibitis per ipsum facta, an valeat, vel non, vide gl. 2.&.3.d.4.per text.ibi.tit.2. par.7.
Venditio facta de re propria in ipsummet vendentem nulla est, & qua de causa, vide glo.1.d.18.tit.5.par.5.
VENDITIO SUB POENA DUPLI, & venditiones quasi semper fiunt sub pœna dupli, & an habeant tacitam conditionem si euincantur, vide glo.12.l.56.tit.18.par.3.
Venditio sub pœna dupli est multum assidua fieri, & quid si de duplo minus fuerit dictum, & an simplum computetur in duplo, vide.d.glo. 12.d.l.56.
VENDITIO CVM CLAVSVLA facta, scilicet (cum omnibus iuribus & pertinentijs, & cum accessibus) quid clausulæ istæ importent, vide glo.4.d.6.l.56.tit.18.par.3.
Venditio facta cũ clausula scilicet (& toties pœna soluatur quoties, &c.) quid verba ista importent, vide glo.13.d.l.56.
VENDITIO REI MINORIS, & an venditio prædij minoris fieri debeat præcedente subhastatione, & quid in rebus mobilibus, vide glo. 2.l.60 tit.8.par.3.
Et an in tali alienatione decretum iudicis sit necessarium, & quando, vide ibi. glo.3.
Venditio de re minoris facta præsumitur iuste facta si ibi authoritas iudicis adsit, & quando non teneat, vide glo.8.l.60.tit.18.par.3.
Et qualiter solutio tutori facienda sit, & an confessioni suæ tantum stan dum sit de recepto, vide glo.5.d.l.60.tit.18.par.3.
Venditio rei minoris vt alia res magis vtilis ematur valet, & tenet, vide glo.9.d.l.60.
Venditio rerum minoris siue mobilium, siue immobilium a tutore facta an valeat, vide glo.3.l.4.tit.5.part.5.
Et debet fieri cum iudicis decreto, & quæ in ista cognitione debeant interuenire, vide ibid.in glo.6.&.7.
Et quid si decretum iudicis inueniatur fuisse interpositum, an præsumatur fuisse omnes solennitates adhibitas, vide ibidem.
VENDITIO NOMINIS debitoris, an ipso sciente, & de eius consensu fieri debeat, vide glo.2.l.64.tit.18.part.3.
Et an in tali venditione nominis titulus venditionis exprimendus sit, vi de ibid.in glo 3.
Et an ille m quem actio cessa fuit expensas damna, & pœnam petere pos sit, vid.ibidem.in gl.6.d.l.64.
Venditione nominis facta cuius sit periculum, vide glo.4.in fi.l.23. tit. 5.part.5.
VENDITIO VILLAE vel ciuitatis seu castri, an ibidem iurisdictio dari videatur, & an ius patronatus, vid.gl.8.l.68.tit.18.part.3.
Venditio villæ seu castri cum suo territorio, an intelligatur facta cum montibus sylui bus, & sylueſtris, vid.gl.10.d.l.68.
Venditio facta de rebus publicis ciuitatis quæ sunt in vsu publico, & commercio ex quocunque titulo habitis, an & quando, vide gl.2.l.15.tit. 5.part.5.
Et quando ibidem sufficiat licentia Regis, vel præsidis ciuitatis vt per talem licentiam venditio teneat, vide ibidem.
Et an idem sit dicendum siue ciuitas rem quam vendit habuerit ex titulo donationis, vel legati, vel ex alio cunque titulo, vid.d.gl.2.
Venditio rei propriæ ciuitatis valet, & tenet de licentia præsidis, & alio rum dummodo non sit in vsu publico, vide ibid.in.d.gl.2.
Venditio iuris patronatus cum vniuersitate quando teneat, & quando non, vide glo.4.d.l.15.&glo.8,l.8.tit.1.par.1.
Vēditio villæ, vel castri vbi adest ius patronatus, an tale ius patronatus transeat statim licet de eo nihil dictum sit, vid l.5.d.l.15.
VENDITIO REI DOTALIS æstimatæ per maritum quando valeat, quando vero non, vide glo.4.l.7.tit.11. par.4.
VENDITIO MAIORIAE, vel feudalis, & an fieri possit venditio de re in feudum data, & quando, vid.glo 15.l.68.tit.18.par.3.
Venditio rei maioriæ prohibitæ alienari licita est quando in meliorem commutat vendens, vide glo.1.col.1.q. 32.d.10.vi.26.par.4.
Vēditio ita prohibita videtur si i maioris simpliciter permutatio fuerit prohibita, vide ibid.in.q.34.
VENDITIO PROHIBITA & venditio facta alicuius rei prohibitæ ne vendatur extra familiam, an & quando valeat dicet extra familiam alienetur, vide glo.4.col.1.q.6.l.10.tit.26.part.4.
Venditio rei maioriæ prohibitæ alienari licita est quando in meliorem commutat vendens, vide ibid.in.q.32.
Vēditio an prohibita videtur si in maioris simpliciter permutatio fuerit prohibita, vide ibid.in.q.34.
VENDITIO RESCINDITVR vel rescinditur, & venditio, an & quando rescindi debeat si res in plus quam valet vendatur, vide glo per text.ibi.l.16.tit.ii.par.4.&.gl.l.56.per text.ibi.tit.5.par.5.
Ven titio si retractetur per.l.2.C.de resc. vend.an pretium quod deficit suppleri debeat per fratres filius in quem facta fuit maioria, vide glo col.4.q.17.l.10.tit.26.par.4.
Venditio rescinditur si debitor, vel Regis tributarius fraudulenter rem suam vendiderit, & quid in rusticis vēdentibus res suas dominis suis, & quid de incolis seu assumentibus ordinem vel habitum in fraudem tributorum, vel de donatione facta in fraudem filiorum, siue aliorum in filium siue ab alio extraneo fiat. gl.a.l.56.tit.5.par.5.
VENDITIO DE RE ALIENA scienter facta, an valeat, & quid si res sit furtiua, & an tunc venditor teneatur tradere, & an tunc emptor possit ex tali titulo vsucapere, vide glo.3.l.19.tit.1.par.5.
Et quando possit vendi res altera sine vitio furti, vide ibidem.in fine.
Venditio facta de re aliena dicendo illam esse sua tunc vendens non sibi sed procuratorio nomine vendere videtur, vid.d.gl.1.
Venditio si sit facta de re aliena, & postea ipsa res ematur ab emptore qui sciens illam alienam emit cui tunc pretium illud applicabitur de quando contractus est a iure prohibitus siue quando tra non est, vide glo.3.d.l.19.
Et quid si sint duo emptores rei alienæ, & vnus ex eis sciens alius vero ignorans, vide ibid.
Et quid si emptor fuit iniuriatus sibi reddi pretium re cui fa, an si sciens rem illam esse alienam emit, & postea euincatur, an ibi restituatur pre tium, & quid in contractibus a iure interdictis, vide ibid.in glo 4.d.l. 19.per text.ibi.
Venditio de re aliena a principe facta cum causa, vel sine ea credens illa rem esse suam, vel sciens alienam faciens tamen de plenitudine potestatis, an talis venditio teneat, & quid præsumatur in dubio, vide gl.l. 15.per text.ibi.tit.5.par.5.
Et quid si res sit ecclesiæ, vel minoris, & quid si talis res donetur ecclesiæ, vide ibid.in glo.3.
VENDITIO PIGNORIS, quando fieri potest per creditorem, an sic fieri possit: nulla prius facta denuntiatione debitori, & quid si per ea dem a principio hoc fuerit remissum, vide gl.2.d.5.l.15.tit.ii.p.5.
Venditio pignoris per creditorem, an fieri debeat habita fide de pretio, vel præsente pecunia, vide glo.3.l.43.tit.13.par.5.
VENDERE prohibetur quis extra locum vbi fructum collegit si ibi in est necessitas, vide glo.4.l.15.tit.1.par.1.
Vendere suo quo pretio possit priuatus salem salinarijs a Rege constitu tis, vide glo.3.l.11.tit.28. part 3.
Vendere compulsus, an cogatur fidem habere de pretio, vide glo.4. in fi.l.46.tit.28.par.3.
Vēdere an possit vsuarius fructus quos ipse iam ex vsu percepit, & quando, vide glo.10.l.20.tit.11.par.3.
Vendere an possint ciues possessiones quas habent in aliquo loco, quan do alibi se conferunt, vide glo.4.l.20.tit.1.par.1.
Vendere an possit pater filium suum propter necessitatem famis, & an extra istum casum liceat patribus filios vendere, & quid si hoc aliquis consuetudine inducat, vide glo.4.l.8.tit.17.par.4.
Vendere an possit pater filium suum presbyterum propter famis necessitatem, vide glo.2.l.8.tit.17.part.4.
Et an liceat filio sicut patri facere, vide ibid.in.d.gl.2.
Et tali tamen venditione filius non fuit factus seruus emptoris sed ille tenetur obligatus, & dando pro se pretium quod ab emptore datum fuit ab hac obligatione liberatur, vide glo.1.d.9.tit.7.par.4.
Vendere proprium patrimonium an teneatur filius, vt ex eo parentibus detur, & quando istud facere teneatur, vide glo.12.l.2.titulo.19.par.e quarta.
Vendere partem suam socius, an compellatur quando aliusin loco com muni ecclesiam construxisset, vid.gl.2.l.2.tit.22.par.4.

Vendere

Septem partitarum.

Vendere compellitur dominus in vnu casu quem ponit glos.3.di.l.2. per textum ibi.
Vendere extra familiam si aliquis fuerit prohibitus, an & tunc vendere possit si requisiti alij de familia illud emere nolint, vide glo.1.col.1.q. 6.l.10.titul.16.part.4.
Vendere prohibitus rem maioriæ, an pignorare possit vid.glos.1.col.4 quæst.31.d.l.10.tit.26.par.4.
Vendere prohibitus bene illud facere potest quando in meliorē causam illud commuttat, vide ibid.in col.4.q.32.
Vendere res maioriæ bene potest conditor ipsius licet in ea venditionē illam rerum maioriæ fieri prohibuerit quia illud in successionibus tā tum habet locum, vid.glos.primam.columna.5.quæst.47.l.10.titulo 26.partita.4.
Vendere an & quando quis compellatur rem suam, vide. plures casus per glo.1.l.3.tit.5.par.5.
Vendere an compellatur vicinus domū suam religiosis qui non habent locum ad habitandum congruentem, vide ibid.
Vendere compellitur quis solum suum ad erectionem furcæ, vide d.gl. i.in fin.l.3.titulo.5.par.5.
Vendere non potest tutor rem minoris sui sine iudicis decreto, & quando sic, & qualiter istud facere possit, vid.glos.2.cum alijs ibi l.4.titu. 5.partita.5.
Et an possit generaliter obligare res minoris pro obseruantia cōtractus licitj etiam sine iudicis decreto, vide dicta glo.2.
Vendere an possit tutor res minoris siue mobiles siue immobiles fuerint vid.glo.3.l.4.tit.5.part.5.
Vendere res minoris quando, & ex quibus causis tutor illud facere pote rit, vide glo.4.&.5.d.l.4.& glo.pen.l.60.tit.18.par.3.
Vendere an possit tutor res immobiles minoris pro eius magna vtilita te, vel tantum pro debito soluendo, vid.glo.5.d.l.4.
Et quid in ciuitate an pro commodo suo possit suas res immobiles vendere licet debitum non sit, vid.ibid.
Et quando tutor talia bona minoris vendit debet illud facere cum iudi cis decreto, & qualis ista causæ cognitio esse debeat, vid.ibid.in glo.6.
Et an præsumatur quod omnes solennitates interuenerunt vbi apparet iudicis decretum interpositum. vid.ibid.
Vendere an possit iudex res suas in loco illo vbi iurisdictionem habet, & qualiter hoc intelligatur, vid.glo.9.l.5.per text.ibi.titulo. quinto, partita quinta.
Et cum res venditur, an in venditione consensus vendentis, & ementis si mul præstari debeat, vide glo.1.l.8.per text.ibi.tit.5.part.5.
Vendere an possit quis rem incertam ita vt emptio teneat, & quando, vide glo.1.&.2.l.11.per text.ibi.tit.5.part.5.
Vendere bene potest quis fructus rei si ex tali re fructus nasci solent, vi de ibid.in glo.2.&.4.per illum text.
Vendere an possit quis spem quam habet succedendi alicui, & quando sic, & quando talis spes legitima dicatur, vide glosam.1.3.&.4.l.13. titulo.5.partita.5.
Vendere an possit ciuitas ea quæ sunt in vsu publico, & in omnium cō mercio, & quando sic de licentia Regis, vel præsidis ciuitatis, vid.glo 2.l.15.titul.5.par.5.
Et an idem sit dicendum siue ciuitas habuit rem illam quam vendidit titul.donationis vel legati, vel ex alio quocunque tit. vid.ibid.
Vendere potest ciuitas propria ipsius ciuitatis de licencia præsidis si illa non sint in vsu publico, vid.d.gl.2.
Vendere an possit aliquis ius patronatus quod habet cum vniuersitate, & quando talis venditio teneat, vid.glo.4.&.5.ibidem.& glo.8.l.8.ti tulo.15.partita.1.
Et an ius patronatus transeat statim quod venditur villa cui adhæret li cet aliud non sit dictum, vid.glo.5.d.l.15.
Vendere non potest quis ædibus affixum nisi quādo domus minaretur ruinam, vid.glo.1.cum alijs ibi l.16.tit.5.par.5.
Vendere non potest quis sibi ipsi rem suam propriam, & qua de causa, vide glo.1.l.18.tit.5.par.5.
Vendere non debent Christiani arma neque victualia hostibus fidei, & quid tempore pacis, vid.glos.1.3.&.4.l.22.per text.ibi.tit.5.part.5.
Vendere non debet aliquis rem duobus, & de hoc vid. glo.1.cum alijs ibi.l.50.per text.ibi.tit.5.part.5.
Vendere an possit exactor tributorum res alterius propria ipsius autho ritate, & sine iudice, & quid hodie, vid.glos.2.l.12.tit.5.par.5.
Et quid in syndico villæ vel castri qui tenetur soluere collectam pro o mnibus de villa, vel castro suo, vid.ibidem.
Et an cum res venditur in casu supra dicto requiratur quod prius fiat sub hastatio rei mobilis, vel immobilis, vid.glos.3.ibid.
Vendere an possit Rex rem alienam siue credat illam esse suam siue sciens eam esse alienā illud faciat de plenitudine potestatis, vel si est res communis inter ipsum Regem, & alium, an venditio teneat, vide glo 2.l.53.ibidem, per illum textum.
Et quid si res aliena sit ecclesiæ, vel alicuius minoris, & quid si donetur ecclesiæ talis res aliena, vid.ibid.in glos.3.
Vendere an possit Rex vel donare rem quam habet communem cum alio siue sit res diuidua, siue indiuidua, siue exinde venditio ipse Rex per ciperet aliquam vtilitatem siue non, vide glo.7.d.l.63.
Vendere potest quis rem quam habet communem cum alio siue res sit mobilis, vel se mouens, vid.glo.1.l.55 tit.5.par.5.
Vendere debet colonus frumentum, & alios fructus fundi domino portius quam extraneo, vide d.glos.1.d.l.55.
Vendere si velit dominus proprietatis suam proprietatem, an vsus fructuarius tanquam habens partē in ista re possit illam retrahere, vide ibidem.in glos.2.q.1.
Et an istud verbum vendere comprehendat quemcunque alienationem vid.glos.4.ibid.
Vendere, an debeat quis rem omnibus suis consortibus quam vni tantum, vid.glo.5.d.l.55.tit.5.part.5.
Vendere an teneatur quis eodem pretio curialibus quo, & incolis loco rum, vid.glo.1.l.27 tit.8.part.5.
Vendere cogi non potest quis res suas pretio minus iusto, vid.d.glos.1 dictæ l.27.
Vendere an possit creditor fructus rei sibi pignoratæ, vt compenset in sortem, vid.glos.4.l.2.tit.13.part 5.
Vēdere an possit creditor pignus quod habet habita fide de pretio, vel præsente pecunia, vid.glo.3.l.43.tit.13.par.5.

VENDENS.
- Rem alienam.
- Rem communem.
- Rem ecclesiæ minoris, vel fisci. Directum dominium.
- Rem maioriæ, vel prohibitam alienari, vel ipsam maioriam, vel rem feudalem.

VENDENS rem pro decem si tibi placet emens debet statim acceptare postea non poterit, vide glos.8.l.6.tit.ii.par.1.
Vendens agrum dicens ibi esse.10. iugera si non sint nisi.8. vel sint plura quid tunc agi debeat, vid.glos.3.l.16.tit.18.par.5.
Vendens rem cum accessionibus suis quid verba ista importent, vid.gl. 4.l.56.tit.18.par.3.
Vendens vsumfructum rei qui sine accessu per aliquem locum) est inutilis tunc etiam si nihil dicatur de accessu venit in venditione, vid.ibid.
Vendens rem aliquam cũ omnibus suis iuribus quid verba ista importent glo.5.l.56.supra dict. inferens ad quæstionem.
Et quid si cum haberem fundum integrum dimidia pars propter guerrā fuit mihi occupata, & vendito fundo illo, mihi pars illa sic occupata, & fossata fuit repleta, an venditori, vel emptori accrescat, vid.d.glos. 5.l.59.titulo.18.par.3.
Vendens rem specialiter alicui hypothecatam, an committat furtum vi de glo.9.ad fin.l.70.tit.18.part.3.
Vendens actionem an possit fidem habere de pretio, vid.glo.4.l.46. tit. 28.partita.3.
Et quid in procuratore, vid.ibidem.
Vendens cum adhoc fuerit compulsus, an compellatur fidem habere de pretio. vide d.glo.4.
Vendens rem si retinet eam loco pignoris pro pretio, an ex hoc videatur translata possessio, vid.glos.1.l.9.tit.30.part.3.in fig.
Vendens de per missu testatoris aliquid de bonis vsus fructus, an eo fin to ipse vel hæres eius teneatur pretium rerum alienatarum, vid.glo, 7.l.20.tit.ii.part.3.
Vendens rem credens illam integram, & sanam, cum ita non sit, an tunc teneat venditio, vid.glos.1.l.14.tit.5.part.5.
Vendens rem affixam domui quam pœnam habere debeat, vid.glos. 2 l.16.titulo.5.part.5.
Vendens arma siue victualia hostibus fidei qualiter puniatur, vide glo. 1.3.&.4.l.22.per text.ibi.tit.5.par.5.
Vendens vinum vel simile quod de sutari solet in genere ad quem periculum pertineat, an ad emptorem, vel venditorem, vid.glos.l.d.24.titulo.5.part.5.
Vendens vinum in genere, an tunc dicatur vendidisse in specie, vel ad mensuram, & quid operetur hæc diuersitas, an vno vel alio modo vē datur, vide glos.2.d.l.24.
Vendens alicui fundum, an post venditionem ad culturam teneatur, & quando, vid.glos.1.l.28.tit.5.par.5.
Vendens domum, an videatur vendere puteum communem inter duas domos venditam scilicet, & aliam, vide ibid.in gl.3.
Vendens vineam, vel olietum, an videatur vendere molendinum pro oleo, vel torcular pro vuis, quod est in tali re vendita, vid.glo.3 l.31. titulo.5.partita.5.
Vendens rem in ludo, an & quando tenebitur emptori de euictione, vid. glo.9.l.36.per text.ibi.tit.5.par.5.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Vendens rem duobus ad quid teneatur, & an venditio teneat, vide gl.1. cum aliis ibi l.50.tit.5 .part.5.
Vendens rem pro exequutione sententiæ vel pro solutione tributi, an ad satisfactionem teneatur siue res sit mobilis, siue immobilis, vid. glos. 34.52.tit.5.par.5.
Vendens proprietatem rei quam habet, an tunc vsusfructuarius tanquã habens partem in illa re possit illam retrahere, vid. glos.2. quæst.1.l. 55.tit.5.part.5.
Et quid in vsura rio, vel vsufructuario si vendat partem suam, an consors illius iuris admittatur ad retractum, vide ibidem.
Vendens actionem quam habet in re m extraneo, an admittatur consortes illius iuris, & actionis ad partem consortis, vid. in dicta quæstione prima in fine.
Vendens rem suam fraudulenter, & vt euiteret onera, an venditio valeat, vid. glo.1.l.59.tit.5.part.5.
Vendens simpliciter nunquam ad euictionem se obligasse videtur imo tacite videtur agi ne de euictione teneatur, vid. gl.6.l.50.titu.13. partita quinta.
Vendens rem duobus committit falsitatem & de ipsius pœna, vid. glos. 6.& 7.l.7. per tex. ibi.tit.7.par.7.
Et cui tradere teneatur si nondum nemini dedit, vide glossam octauam ibi.
Vendens venenum, an debeat pœna mortis puniri, & quando, vide glo. 2. cum aliis ibi. l.7. per tex. ibi.tit.8.part.7.
VENDENS REM ECCLESIAE minoris, vel fisci, vel si cum sit creditor vendit pignus, an possit fidem habere de pretio, vide glo.4.l.46 tit.28.part.3.
VENDENS REM MAIORIAE vel prohibitam alienari, vel ipsam maioriam, vel rem feudalem.
Vendens rem maioriæ suæ cum Regis facultate, an talis venditio teneat si postea detegatur illum non esse verum maioriæ possessorem sed alium, vide gl.1.col.1.q.4.l.10.tit.26.par.4.
Vendens rem maioriæ prohibitam alienari in illum qui de proximo in tota maioria succedere speratur si emens pretium soluat, an illud repetat, vel si non soluat possit se aliqua exceptione tueri, vide gl.1.col.2. q.7.l.10.tit.26.par.4.
Vendens rem maioriæ de licentia Regis, & de consensu filij qui in maioria successurus erat, an pretium illius rei venditæ ad filium debeat pertinere, & in aliam rem conuerti, & quando non, & quid in dubio, vide d.gl.1.col.2.q.8.
Vendens rem maioriæ vt debita testatoris soluantur, an incidat in pœnam alienantium res maioriæ, vide in d.gl.1.col.2.q.11.
Vendens rem maioriæ illi qui de proximo speratur in maioria succedere, an talis vendens in pœnam incidat si ab eo pretium recepit, vide gl.1.col.2.q.11.l.10.tit.26.par.4.
Et quid si alienatio ex aliqua causa non tenuit, an alienans adhuc in pœnam incidat, vide ibid.in.q.8.d.gl.1.col.2.
Et quid si alienans sit primæ tonsuræ, an in eandem pœnam incidat si alienauerit, vide ibid.in.q.15.
Et quid si non alienet sed consentiat alium esse in ipsius possessione, vide ibid.in.q.16.
Vendens rem minimam maiorlæ, an per hoc in pœnam incidat, vide gl. 1.col.3.q.22.l.10.tit.26.par.4.
Et an venditioni rei maioriæ consentiens cum esset proximior ad succedendum fibi in hoc aliquid præiudicet, & an huic pœnæ locus sit ante rei traditionem, vel post, vide ibid.col.3.in fi.q.29.
Et an idem sit si remotior vocatus alienationi consentiret, & postea proximior consenserit an & quando ex tali consensu remotiori aliquod præiudicium generetur, vide ibid.in.q.29.
Vendens rem maioriæ propter famem an in pœnam incidat, vide ibidẽ in col.4.q.30.
Vendens rem prohibitam alienari vt melior & emat propter hoc in pœnam non incidit, vide ibidem in.q.32.
Vendens rem maioriæ an in pœnam alienantis rem prohibitam incidat si in maioriæ constitutione tantum permutatio sit prohibita, vide ibidem in.q.24.
Vendens maioriam, vel in hoc consentiens, an pretium petere possit, & quando sic, vel non, vide ibid.in.q.42.
Vendens rem feudalem sine consensu domini nõ tenetur illam præcisse tradere, vide gl.1.ad fi.l.19.tit.5.par.5.
VENDENS REM ALIENAM scienter, an venditio teneat, & an teneatur rem tradere, & quando, vide gl.1.l.19.tit.5.par.5.
Vendens rem alienam dicendo illã esse l. emptoni tunc non videtur vendita nomine vendentis sed procuratoris, vide ibid.
VENDENS REM COMMVNEM si venditor sit Rex, an & quando talem venditionem facere possit, vide gl.7.l.51.tit.5.par.5.
Vendens rem cõmunem, an potius teneatur illam omnibus consortibus vendere quam vni tantum, & ex eis, & quare, vide gl.5.l.55.tit.5.p.5.
VENDENS SVVM DIRECTVM dominium quod habet in re, an ibidem habens vtile dominium admittatur ad retrahẽdum, vide gl. 2.q.2.l.5.tit.5.par.5.
Vendens suum directum dominium, an prius debeat emphyreotam requirere, an ipse velit habere æquali pretio, vide ibid.in.d.q.2.
VENDITOR. Sub pacto adiectionis in diem, vel legis commissoriæ.
Castri, villæ, vel ciuitatis. Deceptus vltra dimidiam.
Tenetur de euictione. Rei alienæ.
An teneatur de periculo?
Venditor tenetur emptoris forum sequi, vide gl.1.l.57.titulo sexto, partita prima.
Venditor & qui exprimens sub inuoluero, & generalitate verborum vlium equi, an liberetur, vide gl.1.l.45.tit.18.par.3.
Venditor agri dicens ibi esse centum iugera cum sint.20.vel.9. tãtum an teneatur aliquid restituere si minus ibidem inueniatur, vel petere plus si maius, & quid in donatione, & quid si diuersa sit mensura, vide gl.3. l.56.tit.18.par.3.
Et quid si vendat rem cum eius accessibus quid verba ista importent, vi. gl.4.l.56.tit.18.par.3.
Venditor an teneatur emptori reficere expensas etiam quando obtinuit in lite si promisit illam saluam facere, vide gl.10.d.l.56.
Venditor si tempore venditionis nihil fuit dictum, an videatur rem venditam liberam tradere, & vendere, vide gl.11.l.56.tit.18.par.3.
Venditore qui cum omnibus vitijs suis si sciebat vitiura, & non dixit an teneatur, vide gl.3.l.65.tit.18.par.3.
Et quid si per indultriam venditoris renuntiasset emptor actiones sibi competentes, vide gl.5.ibid.
Venditor rei specialiter pro debito hypothecatæ cõmittit furtum secus si generaliter hypothecata sit, vide gl.9.l.70.tit.18.par.3.
Venditor tradens rem emptori sub nomine pretij non transfert in eum dominium pretio non soluto, vide gl.2.l.46.tit.28.par.3.
Et quid si habuerit fidem de pretio ad certum terminum, & in eo sibi non soluatur, an rem vendicare possit, vide gl.3.ibid.
Venditor rem tradendo in dubio videtur habuisse fidem de pretio, vide gl.4.l.46.tit.28.par.3.
Venditor qui per vim ad hoc fuit compulsus, an compellatur fidem habere de pretio, vide gl.4.ad fin.l.46.tit.28.par.3.
Venditor qui confessus fuit se recepisse pretium si postea appareat instrumentum promissionis pretij quid tunc, vi.d.gl.4.in fi.
Venditor habens malam fidem in re vendita facit, vt ab emptore præscribi non possit minori tempore quam 30. annorum, vide gl.1.l.19. titu. 29.par.3.
Venditor rei in maiori pretio quam res valet, an ad pretij restitutionem teneatur, vide gl.3.l.16. per textum ibi. tit.11.par.4.& gl.1.56. per text. ibi.tit.5.par.5.
Venditor si per instrumentum confiteatur se recepisse pretium si illud non declaret, an valeat confessio, vide glossam primam.l.1.tit.5. part. quinta.
Et an idem erit si testes ita deponerent contra vẽditorem, vel contra aliũ tertium, vide ibid.
Venditor si confiteatur se vendidisse iusto pretio rem aliquam si pretiũ non declaretur, an teneat venditio, vide ibid.
Et an isto casu detur actio præscriptis verbis si emptor vel locator fruitus est re, & an tunc succedat arbitrium boni viri in declarando pretium ex qualitate rei, vide ibid.
Venditor qui pro re vendita arram recepit si postea nolit rem vendere, & perdat arram, an venditio tunc teneat, vel nõ, vide gl.1.l.7. per tex. ibi.tit.5.par.5.
Et an emptor possit & tunc agere ad interesse contra venditorem, vide d.glo.1.
Venditor præcisse tenetur ad tradendum si habet facultatem rei tradendæ estque perfecta venditio, vide glo.4.l.7.tit.5.par.5.
Venditor & emptor an si nul consentire debeat & quando possint ex interuallo, vide gl.1.l.8. per tex. ibi.tit.5.par.5.
Et an possit conuenire vt pro re pretium detur quod aliquis tertius nominauerit, & quid si nominando lædat, vide ibidem in glossa tertia, quarta & quinta.
Et quid si tertius iste moriatur vel aliquis ex contrahentibus vel bona venditoris ante declarationem arbitri consistentur, vide gl.5.ibid.
Venditor si tempore venditionis rei ipse, & emptor sciebant rem quam emebant esse destructam, an venditio teneat licet venditor tempore venditionis illud non dixisset, vide gl.9.l.14.tit.5.par.5.
Venditor si propter rem venditam sit consequutus pœnam non excusatur sed ex contemptu commodum quod ex eo procedit accrescat emptori, vel venditori, vide gl.7.l.23.tit.5 par.5.
Venditor an possit iterum vendere quando emptor non vult venire ad deguitandum, vel mensurandum, & an istud sibi permittatur fieri ad fui commodum vel ad minus incommodum emptoris non venientis, vide glo.6.l.24.tit.5.par.5.
Et an contractus inter eos gestus adhuc duret ipso emptore non veniẽte vel pro dissoluto habeatur, vide ibidem.
Venditor quibus concurrentibus possit rem venditã effundere & perdere emptore non veniente ad diem constitutum, vide gl.8.d.l.24.
Et quid si res empta ante mensurationem augeatur ita quod plus valeat quam tempore venditionis an augmentum illud ad emptorem pertineat vel ad venditorem, vide ibidem in glo.11.
Et an lucrum vel damnum pertineat ad venditorẽ quando res venditur sine mensura & pondere, vide gl.1.& 2.l.35. per tex. ibi tit.5.par.5.
Et quid si res vendatur sub conditione an damnũ vel lucrũ quod ei accreuerit ad emptorem pertineat, vide gl.1.l.26. per illum tex. tit.5.p.5.
Venditor an teneatur ad traditionem rei sibi prius non offeratur pretium, vide glo.4.l.27.tit.5.part.5.
Venditor quando constituatur in mora ex parte emptoris nõ tradendo rem vel ditam, vide gl.1.d.l.27.
Et quid fiet quando ipsi non conueniunt de se, vide in d.gl.2.d.l.27.
Venditor ante pretij numerationem si rem tradat emptori sub pacto, vt ad eum dominium non transeat donec pretium soluat an illud pactũ teneat, vide gl.11.l.28.tit.5.par.5.
Venditor an teneatur colere fundum sibi alteri venditum & sic ipse ad eu tuetam teneatur, vide d.gl.11.d.l.28.
Venditor tenetur restituere fructus quos percepit ex re vendita ante quã illam traderet, vide glo.2.d.l.28.tit.5.par.5.
Et quid in pureo communi domui scilicet emptæ & aliæ an empta domus videtur emptus pureus communis, vide gl.1.ibidem.
Venditor si in vinea vendita habeat torcularem vel in oliueto molendinum pro oleo an vinea vel oliueto vendito videatur venditum molendinum vel secus & quando, vide gl.3.l.31.tit.5.par.5.
Venditor an possit opponere contra emptorem quod sibi non denũtiatur quod super re vendita inquietabatur quando ipse erat absens vel contradixit quod sibi non inter erat denũtiationem fieri eo quod res notorie constabat esse alienam, vide gl.4.l.32.tit.5 par.5.in prin.
Et an emptor possit rem restituere non expectata sententia quando constat illam non esse venditoris, vide ibi in glo.4.col.2.
Et an sufficiat denuntiari principali licet non denuntietur fideiussori, vide gl.4.col.2.in quæst.1.
Venditor qualiter requiri debeat per emptorem qui in re empta inquietatur, vide ibid.in quæst.7.
Venditor qui emptorem non defendit tenetur ad sumptus litis & ad interesse & alia damna, vide gl.6 & 7.per text.ibi.d.l.32.
Venditor qui emptorem non defendit ad duplam non tenetur si a principio non se obligauit, vide ibid.in gl.8.per illum text.
Venditor quando emptori res euincitur an teneatur inuitus illam defendere si nolit quando in instrumento nihil dictum fuit, vide glo.2.l.33. tit.5.par.5.
Venditor potest assumere defensionem rei venditæ inuito actore, vide glo.2.l.33.tit.5 par.5.
Et an illam defendere debeat in foro emptoris vel venditoris, vide ibid.
Venditor quando assumit defensionem rei suę qualiter se habere debeat & an admittatur animo nouandi, vide ibidem.
Et quid si persona emptoris sit legator, & actor dicat interesse sua cum eo potius quam cum venditore litigare an audiatur, vide ibidem.
Venditor si nolit rem defendere tunc emptor illud facere tenetur, quia aliter etiam si denuntiasset non ageret de euictione, vide gl.4.d.l.33.tit. 5.part.5.
Venditor tenetur testes & instrumenta emptori defendenti causam dare vide gl.5 d.l.33.
Venditor hæreditaris tenetur si tota hæreditas vel dimidia pars euincatur sed non de euictione rei singularis, vi. gl.2. per tex. ibi l.34.tit.5.par.5.
Venditor an possit appellare emptore damnato ex contumacia, & quãdo sic, vide gl.4 in fi l.36.tit.5.par.5.
Venditor si tempore sententiæ non sit præsens, & emptor sic, an emptor appellare teneatur, vide gl.8.l.36.tit.5.par.5.
Venditor an lucretur arras, vel partem premi soluta quando fuerit per emptorem, vt contractus non adimpleretur si hoc non a fuit deductum in pactum, vide glo.4.d.l.18.tit.5.par.5.
Venditor vinifi cum fuerit non duraturum emptorem non admonuit, an periculum ad ipsum pertineat etiam quando in specie venditum fuit, vide gl.2.l.39.tit.5.par.5.
Venditor intra quantum temporis pretium reddere debeat emptori quando fuit factum pactum, vt ipso reddito res ad vẽditorem redeat, vide gl.4.l.42.tit.5.par.5.
Et an ius competens venditori ex tali pacto possit per ipsum alij cedi, vi. ibid.in gl.2.
Et quid si in principio nõ fit dictum nisi quod teneatur reddere reddito pretio non tamen fuit dictum quod teneatur recredere, an tũ co

gitur, vide glo.4 ibidem.
Et an tunc emptor liberetur præstando interesse, quando sic, vide dicta in glo.4.
Venditor si velit rem sibi restitui, & nolit agere ad pœnam positam in contractu si emptor non restituerit, an admittatur, vide ibi in fine.
Venditor an possit agere contra secundum emptorem, vt ei reddatur res ipso offerente pretio sicuti poterat contra primum emptorem, vi. gl.7.& 10.ibid.
Et an emptor ad reddendum cogitur quando rem a pluribus venditoribus emit si vnus ex eis partem suam velit re emere, vel quando ipse vnus paratus sit totum re emere, & refundere totum pretium, vide gl.7 d.l.42.tit.5.par.5.
Et quando res ab emptore reemitur præcedente pacto tunc res ex necessitate transit ad venditorem, vi.d.gl.7.ad fi.
Venditore reemente vigore pacti resoluitur ius pignoris quãdo emptor illam alicui obligauit ex aliqua causa, vide ibidem.
Et quid si sint plures hæredes emptoris, & vnus possideat rem illam solummodo, vel communiter cum aliis, an condemnetur ad restitutionem, vide ibidem
Et quid si emptor propter suam culpam rẽ non possit restituere, & quid si ex necessitate distraxit, vide ibid.in gl.9.
Venditor si prohibeat venditionem fieri, an videatur prohibita donatio vel permutatio, & quando sic, vide gl.2.d.l.41.tit.5 par.5.
Venditor si prohibeat rei alienationem, an per pactum prohibere possit quod alienatione rei sequatur res ad ipsum redeat quando dominium fuit iam in emptorem translatum, vide gl.4.l.43.tit.5.par.5.
Et an a vẽditore prohibita alienatione per pactum dominium in emptorem transeat, & quando, vi.d.gl.4.& 5.
Venditor quando poterit propria authoritate manus in seruum ejicere quando fuit venditus sub pacto manus iniectionis, vide glo.1.l.47.tit. 5.par.5.
Et an tunc ante manus iniectionem transeat dominium in venditorem, vi.ibid.in fine.
Et an venditor legem asportationis possit remittere, & renuntiare istam manus iniectionem, vide ibidem.
Et quid si nihil de manus iniectione dictum fuit, an tunc fiscus admittatur, vide ibi.in glo.2.
Venditor qui procuratorem cõstituit ad aliquid vendendum, an possit pœnitere post emptoris consensum si procurator male verba concepe ret, vide gl.1.l.48.tit.5.par.5.
Venditor vendens rem duobus ad quid teneatur, & an venditio valeat, vide gl.1.cum aliis ibi.l.50.per tex.ibi.tit.5.par.5.
Venditor si iuret non venire contra contractum venditionis, an possit agere remedio.l.2.C.de rescindenda venditione, vide gl.11.l.56. tit.5. par.5.
Venditor si minor sit.14. annorum, & faciat iuramentum de non veniendo contra venditionem, an ligetur, vide gl.12.ibid.
Et quid si tunc læsio sit enormissima, an tunc iuramentum aliquid obsteret, vi.d.gl.12.
Venditor an possit renuntiare remedio.l.2.C.de rescin vend.vi.d.glo.12. in medio.
Venditor si in venditione dolum fecerit, an contractus venditionis teneat, vide gl.2.l.37.per tex. ibi.tit.5 par.5.
Venditor si per errorem se subscribat venditioni nihilominus tamen potest venditionem rescindere, vide gl.1.l.60.tit.5 par.5.
Venditor si promiserit rem vacuam tradere, an illud ad impleat si vicinus in domo vendita haberet munita, vel alias seruitus esset notoria, vide gl.1.l.61.tit.5.par.5.
Venditor si stat rem quam vendidit tributum, vel seruitutem debere, & illud emptori non dixerit, an venditio valeat, & quid si illud ignorauerit, vide gl.3.d.l.63.tit.5.par.5.
Et an sit in electione emptoris stare venditioni, vel agere ad interesse, vide ibid.in gl.4.d.l.61.
Et quando venditor teneatur ad damna, vide ibid.in gl.5.
Venditor qui ignorabat seruum suum esse furem ad nihilum tenetur, vide gl.1.l.64.per tex.ibi.tit.5.part.5.
Et quid si illud sciuerit, & non dixit, an conueniatur actione redhibitoria, vide ibid.in gl.3.
Et an idem sit in venditore alicuius animalis, vide glo.1.l.65.tit.5.partita quinta.
Et an istæ actiones sint perpetuæ, vel temporales, & quando sint perpetuæ, vide ibid.in gl.10.
Venditor an teneatur dicere tempore venditionis vitium patens rei venditæ, & quid si emptor supine ignorauit, & venditor scivit, vide gl.1. l.66.tit.5 par.5.
Venditor an iuuetur ex eo, scilicet quod omnia vitia rei emptæ excepit, vide glo.2.d.l.66.
Venditor iudicii, vel alienus rei, an possit committere corruptu in cau-

Universidad de Deusto
Biblioteca

corrupto, & quando, vide gl.2.l.1.tit.7.par.5.
Venditor vini post degustationem, an teneatur si ibi aliquod periculū acciderit, & quando, vide gl.3.l.24.tit.5.par.5.
Venditor frumenti si in summitate siccorum ponat bonum frumentum & intus malum, & corruptum, qualiter puniatur, vide ibidem.
Venditor domus quam alicui ad tempus conduxerat si propter hoc conductorem expellat, an ad interesse teneatur, vide gl.4.l.19. per tex.ibi tit.8.par.5.
Venditor rerum suarum si proditionem iam commiserit an venditio teneat, vide gl.2.& 3.per tex.ibi.l.4.tit.2.par.7.
Venditor veneni qualiter puniatur, vide glo.l.7.per textum.ibi.titu.8. part.7.
VENDITOR CASTRI VILLAE, vel ciuitatis, & venditor castri cum pertinentijs ipsius an in tali venditione res particularis ipsius vēditoris veniat, vide gl.1 in fine,l.26.titu.2.par.1.
VENDITOR TENETVR DE EVICTIONE, & venditor si non tenetur de euictione, an possit esse testis in re vendita pro ipso emptore, vide gl.l.19.tit.16.par.3.
Venditor si teneatur de euictione tunc emptor contra eum poterit agere ad pretium sibi datum, & ad interesse, vide glo.5.l.19. titulo. 5. partita quinta.
Venditor tenetur emptori de euictione licet de hoc nihil sit dictum neque promissum, vide glo.2.per tex.ibi.l.32.tit.5.par.5.
Venditor in tribus casibus tenetur de euictione licet ab emptore sibi nō denuntietur qui quod rem emptam defendat dummodo alias venditor sciat litem motam absque emptoris denuntiatione, vide d.glo.4. col.3.d.l.32.
Venditor præcisse tenetur emptorem defendere alias tenebitur de euictione, vide ibid.in glo.5.
Venditor qui emptorem non defendit tenetur ad sumptus litis, & adinteresse, & alia damna, vide ibid.in gl.6.& 7.per tex.ibi.
Venditor quando res euincitur emptori, an teneatur inuitus rem illam defendere si nolit quando in instrumento nihil dictum fuit, vide gl.2. l.13.tit.5. par.5.
Venditor si nolit rem defendere tunc emptor illud facere tenetur quia alias etiam si denuntiasset non ageret de euictione, vide gloss.4. dict. l.33.
Venditor hæreditatis tenetur si tota hæreditas, vel dimidia pars euincetur sed non de euictione rei singularis, vide glo.2.per textum ibi.l.34. tit.5.par.5.
Venditor domus nauis, vel gregis tenetur de euictione partis talis rei vē ditæ, vide gl.per tex.ibi.l.35.tit.5.part.5.
Venditor an teneatur de euictione quando emptor a quo res petitur cōsentit in iudicem non suum, vel in arbitrum, vide glo.3.l.36.tit.5.par tita.5.
Et quid si ex forma statuti compellatur ad compromittendum, & an tūc venditor citari debeat, vide d.gl.3.
Et quid si venditor noluit causam defendere coram arbitro postquam fuit sibi denuntiatum, vide ibidem.
Et quid si in instrumento venditionis sit dictum quod qualitercunque res euinceretur venditor teneatur de euictione, vide ibid.
Et quid si emptor fuit contumax, an tunc emptor teneatur de euictione, & quando, vide ibid.in gl.6.in prin.
Venditor an teneatur de euictione circa sumptus, & melioramenta quæ emptor in re empta fecit quando ipse emptor non excepit de eis, vide gl.7.d.l.36.
Venditor si tempore sententiæ non sit præsens, & emptor sic, an emptor appellare teneatur, & quando, vide glossam octauam.d.l.36. titulo.5. par.5.
Venditor an teneatur de euictione quando rem in ludo alicui vendidit, vide gl.9.per tex.ibi.d.l.36.
Et quid si emptor sic aliquis tertius qui non ludebat, an tunc venditor de euictione teneatur, vide ibid.in gl.11.d.l.36.
Venditor an teneatur de euictione quando Rex rem venditam abstulit ab emptore, & quando sic, vide glossam secundam.l.37. titulo quinto par.5.
Venditor non tenetur de euictione quando de facto extraiudicialiter, & violenter res empta auferur ab emptore, vide ibid.
Venditor an teneatur de periculo quod in re vendita succedit, & quādo vide gl.3.4.7.& 8.l.23.per tex.ibi.tit.5. par.5.
Venditor nominis si periculum succedat cuius sit periculum, vide dictā glo.4.
Venditor vini post degustationem, an teneatur si ibi aliquod periculum acciderit, & quando, vide gl.l.2.tit.5.part.5.
Venditor vini si cum sciret non duraturum emptorem nō admonuit an periculum ad ipsum pertineat etiam quando in specie venditum fuit, vide gl.2.l.39.tit.5.par.5.
VENDITOR SVB PACTO adiectionis in diem, vel legis commissoria, & an in pacto legis commissoriæ ad diem rescindatur vēditio pretio adhuc non soluto, & per quæ verba pactum istud fieri debeat, & quæ requirantur ad hoc vt pactum legis commissoriæ operetur tralationem dominij, vide gl.3.l.18.tit.5.par.5.
Venditor si pretium petierit post diem solutioni statutum an videatur renuntiare pacto legis commissoriæ, vide gl.4.l.18.tit.5.par.5.
Venditor quando vēdidit rem sub pacto adiectionis in diem, an tale pactum debeat fieri in rem, vel in personam, & quid si primus emptor vellit rem emptam sibi eodem pretio, & melioratione, an admittatur contra secundum emptorem, vel non, vide gl.1.l.40.tit.5.par.5.
Et quid si pactum nat fine adiectione diei an tunc possit vsque in perpetuum afferri melior condictio, vide ibid.gl.2.
Et quid si secundus emptor non soluat statim pretium venditor tamen illum approbet, vide ibid.in gl.3.
Venditor sub pacto adiectionis in diem an a primo emptore fructus recuperet quando alius pro illa re plus dedit & illud plus fuit a primo emptore venditori oblatum, vide ibi gl.7.
Venditor intra quantum tempus pretium reddere debeat emptori quando fuit factum pactum vt ipso reddito res ad venditorem reddeat, vide gl.1.l.42.tit.5.par.5.
Et an ius competens venditori ex tali pacto possit per ipsum alij cedi, vide ibid.gl.2.
VENDITOR DECEPTVS vltra dimidiam iusti pretij si sit qualiter ille consultur, & qualiter deceptio perpendatur, & quod tempus inspiciatur, & quæ prius debeant considerari, & de conceptione libelli in hoc, vide gl.4.5.6.& 7.l.56.tit.5.part.5.
Venditor si sit vltra dimidiam deceptus si emptor eligat rem restituere an teneatur etiam fructus restituere, vide glo. 8.d.l.56. titulo quinto part.5.
Et an istud procedad non solum in foro animæ sed etiam in foro contentioso, vide ibid.
Venditor si inducatur ab emptore vt rem sibi vēdat minus iusto pretio an tunc præcisse teneatur rem restituere, vel si velit possit pretiū supplere, vide d.gl.8.in fi.
Venditor qui fuit ab emptore deceptus vltra dimidiam iusti pretij, an possit consequi supplementum iusti pretij si res vendita fuerit deperdita vel deteriorata, vide gl.10.d.l.56.tit.5.par.5.
VENDITOR REI ALIENAE an illam tradere teneatur emptori, vide gl.1.l.19.tit.5.par.5.
Et an venditori applicetur pretium quod ab emptore sciente rem esse alienam recuperatur, & quid si contractus sit a iure prohibitus, vide ibid.in gl. 3.
Et quid si sint duo emptores rei alienæ & vnus ex eis sit sciens alius vero sit ignorans, vide ibid.
VENENVM si ab aliquo ematur ea intentione vt alicui daret si nō dederit, an eodem modo puniatur ac si dedisset, vide glo.1.l.17.tit.5.par tita quinta.
Venenum si alicui vendatur an & quando venditor incurrat pœnā mortis, vide gl.2.l.7.per tex.ibi tit.8.par.7.
Et in materia veneni dati, vide gl8.& 4.ibid.
VENIALIA PECCATA an & quando teneatur quis confiteri, vide glo.2.in med.l.23.tit.4.par.1.
Venialia peccata efficiuntur mortalia ex frequentatione, & ex cōtemptu vide ibidem.
Venialia peccata quæ sint, & an hæc impediant aliquem promoueri ad episcoparum, vide gl.per tex.ibi.l.34.tit.5.par.1.
VENIENS ad curiam regis an pro debito proprio capi possit & quid iure ordinamenti, vide gl.3.l.4.tit.3.par.5.
Et an possit ingressus impediri venientibus, & quando, vide glo.3.l.7. tit.29.par.3.
VENIENTES ab intestato an & quando præferantur fisco quando hæreditas ab aliquo tanquam ab indigno aufertur, vide glo.l.29.& 27. & gl.4.& 5.l.28.tit.1.part.6.
Et quando præferantur si institutio habeatur pro non scripta, vide glo. l.4.tit.3.par.6.
Venientes ab intestato, an excludant fiscum in successione hæredis incapacis, vide gl.4.& 5.l.22.tit.3.par.6.
Venientes ab intestato an admittantur quando testator decesit sine testamento si reliquerit vxorem prægnantem, vide glossam primam.l.16 tit.6. par.6.
Et quid si posthumus sit cum alio hæres institutus, an tunc eius cohæres adire possit, & pro qua parte, vide ibidem.
Venientes ab intestato an admittantur si velint probare filium causam ingratitudinis commisisse vt illū a patris successione excludant quādo eius pater nullum condidit testamentum, vide gl.8.l.10. titulo.7 par.6.
Venientes ab intestato semper præsumuntur venire ex tacita voluntate defuncti, vide gl.3.l.15.tit.9.part.6.

Veni-

Venientes ab intestato, an excludantur per coniunctum in portione coniuncti & quando, vide glossam sextam, col.1.ad finem.l.33.tit.9. partita sexta.
Et an venientibus ab intestato competat beneficium.l.fina.C.de ed. di. ui Adria. tollen. vid.gl.1.in med.l.2.tit.14.par.6.
VENTER vxoris, an possit ex rescripto principis emancipari, vide gl. l.l.16.tit.18.par.4.
Et qui in ventre vxoris est in commodosis omnibus pro geminatus habetur, vide gl.1.per tex.ibi.l.3.tit.23.par.4.
Venter an debeat in possessionem mitti etiam in maioris sitæ in hoc ll.Tauri, vide d.gl.1.
Venter vxoris defuncti mariti, an debeat mitti in possessionem rerum sui patris, & non alij consanguinei, vide glo.l.16.per textū ibi. titu.6. part. 6.
Venter vxoris qualiter custodiri debeat per consanguineos, & quibus hoc fieri permittatur, & sub qua forma fiet, vide glo.l.17.per text.ibi. titu.6.par.6.
VERBA concurrere debent in baptizando, vide gl.1.l.2.tit.4.p.1.
Verba quæ requirantur ad hoc, vt quis vere dicatur baptizatus, vide gl. 1.in prin.l.3.tit.4.par.1.
Verbum æstimare denotat arbitrium boni viri etsi ad aliquem actum dirigatur, vide gl.1.in fi.l.54.tit.6.par.1.
Verba debent intelligi secundum qualitatem personæ cui referuntur, vide gl.1.col.2.in prin.l.17.tit.9.par.1.
Verba obscura posita in instrumento vitiant instrumentum, vide gl.3.l.3 tit.4.in par.2.
Verba iocosa licet in alium proferantur non competit illi actio iniuriarum si animus iniuriandi absit, vide gl.5.l.30.tit.9.par.2.
Et iudex arbitrabitur quo animo verba illa dicta fuerint, vide ibid.
Verba vbi naturaliter valent intelligi non debent accipi ciuiliter, vide glo.1.col.2.in prin.l.2.tit.5.par.2.& glo.10. columna. 3. ad medium. dictæ.l.2.
Verba testatoris debent intelligi secundum consuetudinem vel statutū loci vbi disponitur, vide ibidem.
Verbum, debet, importat necessitatem aliquando tamen importat honestatem, vide gl.1.l.2.tit.29.par.2.& gl.1.l.9.tit.4.p.3.
Verba composita fauus melis & sui melius audiuntur, vide glo.4.l.7.tit. 6.par.3.
Et cauendum est verbis superfluis, vide ibi gl.6
Verbum debet quod importet necessitatem, vide gl.5.l.22.tit.11.par.3.
Verba debent restringi ad cogitata, vide glo.1.o.l.27.tit.1.par.3.
Verba priuilegij inspici debent, vt secundum eius tenorem iudicetur, vide glo.1.d.l.1.tit.18.par.3.
Verba generalia dicuntur etiam si ibi aliqua specialitas coniugatur, vide gl.1.l.45.tit.48.par.3.
Verba assertoria minoris posita in venditione quam facit, scilicet, quod fuit factum ad vtilitatem suam, an talis assertio etiam iurata teneat, vide gl.2.l.59.tit.18.par.3.
Verba an sint necessaria in nuntiatione operis noui quę fit per iactum lapidis, vide gl.12.l.1.tit.32.par.3.
Verba obscura si proferantur a contrahentibus matrimonium qualiter sint intelligenda, & per quæ verba matrimonium contrahatur, vide gl.8.l.2.tit.1.par.4.
Et per quæ verba matrimonium dicatur contractum per verba de præsenti, vide ibid.in gl.9.
Verba an sint necessaria ad validitatem matrimonij in valentibus loqui saltim quo ad ecclesiam, vide gl.7.l.5.tit.2. par.4.
Et quid si filia cum præsens esset nihil dixit, & pater fuit se subarrari si pater pro ea loqueretur, an teneat matrimonium, vide ibid.
Verba qualia, & quomodo proferri debeant quando procurator alicuius contrahit matrimonium nomine alterius, vide gl.8. ibid.
Verba generalia restringuntur ex adiuncto præcedenti, vide gl.1.col.3. in princ.l.2.tit.6.par.4.
Verba testatoris verificari debent secundum iuris dispositionem, vide gl.9.col.2.ante medium.l.1.tit.13.par.4.
Verbum toties de quot vicibus intelligatur, vide glossam.11.l.56.tit.18. par.3.
Verbum experiri ponitur pro defendere in casu.l.sæpe.ff.de re iudicata vide gl.12.l.20.tit.22.par.3.
Verbum perpetuo facit rem durare vltra centum annos, vide gl.1.l.26. tit.31.par.3.
Verbum tradere, & verbum dare idem significant, & in quo differant, vide gl.1.l.31.tit.11.part.4.
Verbum sum est verbum substantificum importatque rei veritatem nō vero fictionem, vide gl.10.l.4.tit.15.par.4.
Verbum summatim qualiter intelligatur, vide glo.1.per tex.ibi.l.7.tit. 19.par.4.
Verba contractus qualiter formari debeant quando aliquis emit rem, vt negotiorum gestor, vel vt procurator, vide glossam primam.l.48.tit. 5.par.5.
Verbum habeat non significat ipso iure, vide gl.2.q.4.post principium. 5.par.5.
Verbum sum, es, est, & quod sit substantificum neque significet ipso iure vide ibi.post med.illius quæst.
Verbum vendere, an comprehendat quamcunque alienationem, vide ibidem, in glo.4.
Verba accipiuntur secundum subiectam materiam, vide gl.50.l.23.per tex.ibi tit.8.par.5.
Verbum debet regulariter importat necessitatem, vide glo.1.l.2.titu.9 part.5.
Verba si interponantur ante responsionem, an per hoc vitietur stipulatio & quid iure Regni, vide gl.1.l.2.tit.11.par.5.
Verba enuntiatiua instrumenti, an & quando probent, & quo ad quid, vide gl.2.l.32.tit.11.par.5.
Verba an requirantur in mandato, & qualia, vide gl.l.24. per textū ibi tit.12. par.5.
Verbum habeat, & verbum relinquo adiectis vsuefructi bonorum inducunt institutionem, vide gl.9.l.6.tit.3.par.6.
Verba testatoris debent impropriari, vt voluntas ipsius seruetur, vide gl.19 in med.l.12.tit.5.part.6.
Verba sunt adaptanda personis cum quibus loquimur secundum qualitates personarum, vide gl.8.l.5.tit.8.par.6.
Verbum semel positum aliquando proprie aliquando vero improprie sumitur, vide gl.7.in prin.l.7.tit.8.par.6
Verba qualia desiderentur in legatis, & quid si erretur in nomine rei legatæ, vide gl.l.28.per tex.ibi tit.9.par.6.
Verba si sunt ita obscura quod nullum intellectum possint substinere, an valeat scriptura, vide ibidem in gl.2.
Verba quæ importent liberum arbitrium, vide glossam primam, l.29. tit.9.par.6.
Et an legata possint poni in arbitrio hæredis & quid in contractibus, vide d.gl.1.d.l.29.tit.9.par.6.
Verba taxatiua impediunt ius accrescendi, vide gl.6.col.2.ad finem, l.33 tit.9.par.6.
Verba impropriantur vt deseruiant intentioni, vide gl.1.col.2.in medio l.2.tit.12 per.6.
Verba conditionalia sunt proprie intelligenda, vide glossam primam l.3 tit.12.par.6.
Verba generalia certam notitiam & cognitionem non inferunt, vide gl. 2.col.10.ad finem.l.3.tit.13.par.6.
Verba testatoris secundum iuris dispositionem debent interpretari, vide gl.7.ad finem.l.3.tit.13.par.6.
Et quibus verbis tutor, vel curator factum sui minoris authorare debeat, vide gl.7.l.17.tit.16.par.6.
Verbum potest importat necessitatem quando lex vbi est tendit ad punitionem delictorum, vide gl.5.in medio.l.18.tit.1 par.7.
Verbum volumus, & verbum decernimus inducunt ius de nouo, vide gl.9.l.22.per tex.ibi tit.1.par.7.
Verbum vniuersale debet limitari, & restringi ex consideratione debitarum circunstantiarum, vide glo.5.col.1.ad finem, l.2. titulo secundo. part.7
Verbum sunt inducit priuationem ipso iure, vide gl.3.post princ.l.4. tit. 2.par.7
Verbum dubium qualiter, & a quibus declarari debeat, vide gl.l.2.l.4 & 5.per textum ibi tit.33.par.7
Verbum habens duas significationes propriam, scilicet, & impropriam cui stare debeamus, vide gl.1.l.5.tit.33.par.7
Et quid si habeat duas significationes propriās, vide ibidem
Verba priuilegiorum late sunt interpretanda, vide gl.l.28. per textū ibi tit.34.par.7
VERBORVM OBLIGATIO, vide de hoc supra, in verbo, STIPVLATIO.
VERBERARE an possit episcopus seu alius prælatus aliquem propria suis manibus, vide gl.5.l.56.tit.5.par.1.
Verberare clericum non potest laicus etiam demandato prælati sub excommunicationis pœna, vide gl.9.d.l.56.
Verberatio clericorum non potest fieri per conuersum alicuius ordinis, vide d.glo.9.
Verberatio clericorum est canonibus odiosa, vide ibidem in fine.
VERECVNDIA impedit nobis facere aliqua, vide gl.11.in principio partitarum.
Verecundia est maxima pars pœnitentiæ, & dicitur pœna, vide gl.4.in princ.l.23.tit.4.par.1.
Verecundia non est causa diuidendi confessionem, vide ibid.
Verecundia & honestas sororicant, vide glossam primam, l.17.tit.6.par tita prima.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Verecundia bene excusat vt aliquid non fiat, vide gl.2.l.16.tit.13.partita secunda.
Verecundia plus stimulat nobiles quam ignobiles, vide glo.2. per textū ibi.l.6.tit.18.par.2.
Verecundia, & aliquando parcitur verecundiæ, vide gl.3.l.2. per tex. ibi tit.11.part.7
VERITAS debet semper dici etiam si inde scandalum oriatur, vide gl. 3.l.50.tit.5.par.1.
Veritas quid sit, vide glossam primam, legis tertiæ, titulo quarto, partita secunda.
Veritas maior est fictione, vide gl.1.col.2. in princ. in proœ. tituli primi, partita quarta.
Veritas plus valet quam opinio, & quid in delictis, vide gl.1.l.3. per tex. ibi tit.12.par.5.
Veritas potest a iudice inuestigari tribus viis, vide gl.7.in prolo.7.part. per text.ibi.
VERVS pœnitens quis dicatur, vide glo.fina.in prin.l.25.tit.4.partita prima.
Verus contumax siue fictus, qui esse dicatur, vide glo.8.& 10.l.4.titu.22. part.3.
Et an isti appellare possint petita, vel non petita restitutione in integrū si veniant iudice adhuc pro tribunali sedente, vide dictam gl.10.& gl. 9 ibidem.
Verus contumax quis dicatur, & quare ad appellandum non admittatur & quid si de facto admittatur, vide glo.2.l.9.tit.23.par.3.
Et an iste excludatur ab appellatione taxationis expensarum, vide ibidem.
Et de qua contumacia istud intelligatur, vide ibid.
Et quid si iste talis esset rusticus minor, vel mulier, vide dictam gloss.2. in fine.
VESTIS SACRA cum seruire non potest debet concremari neque ex ea aliquid fieri potest, vide gl.6.l.64.tit.4.par.4.
Vestimenta sacerdotalia benedici debent, vide glossam primam, l.14.titu.5.par.1.
Vestis lugubris an dicatur impensa funeris necessaria, vide glo.8.post prin.l.12.tit.13 par.1.
Et an stabus legibus Tauri istæ vestes deducantur de quinta parte bonorum, & quales, vide ibid.
Vestes lugubres vxoris, & filiorum & etiam quæ dantur famulis necessario secundum consuetudinem patriæ deduci debent de quinta bonorum, vide ibid.
Vestes sacerdotales significant virtutes, & ipsorum bona opera ideo cū vestibus sacerdotes sepeliuntur, vide glossam secundam, l.13.tit.13. partita prima.
Vestes honorabiles, & pretiosæ possunt in fideiussionibus poni, & indui magis quam in alijs diebus, vide glo.1 per tex.ibi. l.2.titu.23.partita prima.
Vestis quæ fuit sua prima & secunda causa, & aliqua de vestibus, vide gl. 1.l.4.tit.5.par.2.
Vestes ornatas licet portare si ad finem iactantiæ non fiat, vide glo.2.l.8. tit.7 par.2.
Vestes fieri debent secundum consuetudinem Regionis, vide glo,5.l.18. tit.21.part.2.
Vestes festiuales, & de excusa, & quales aliæ ab vxori reddi debeant hæredibus mariti matrimonio soluto, vide glossam, 9.l.23.tit.11. partita quarta.
Et quid de anulis gemmis, & alijs ornamentis, & an maritus ista vxori suæ dare teneatur, vide ibid.in fi.
Vestis & ista apud Deū abominabile si mulier vtatur veste virili, & quando sibi liceat, vide gl.10.l.3.tit.12.par.5.
Vestis, & an vestes luctuosæ quæ dantur tempore mortis testatoris dicātur impensa funeris, & sint priuilegiatæ, vide gl.4.col.2.in prin.l.2.tit. 11.part.6
Vestes viduales datæ vxori, an dicantur impensa funeris vt de quinto bonorum deducantur, vide ibidem.
Et rales vestes vxori viduæ traditæ imputentur hæredi, & non in summa dotis, & quid si vxor postea nubat, an illas teneatur restituere, & quales esse debeant, vide d.gl.4.col.2.d.l.2.tit.11 par.6
Vestis appellatione quæ veniant siue in legatis, vel alibi, vide glo.8.l.8. per tex.ibi.tit.33.par.7.
Et si quis vult vestes debet resignare veteres, vide d. glossam octauam, in fine, dict.l.8.
VETVLA quæ parere non potest si matrimonium contrahat valet, & tenet, vide gl.4.l.3.tit.2.par.4.
VIA publica vtrum vendi possit, siue ab aliquo præferibi, vide glo.2 & 3.l.7.tit.29.par.3.
Viæ sunt omnibus communes iure naturæ, & legibus gentium, & propter hoc prohibentur occupari, vide ibi gl.3.
Via publica quare via Regia nominetur, & an aliquibus possit impediri & quare, vide d.gl.3.
Et non ex causa possit prohibere ingressum, & transitum per viam publicam, vide d. gl. 3.
VICARIVS episcopi potest dare licentiam alicui sibi subdito vt consi treatur cum alieno sacerdote, vide gl.7.l.21.tit.4.par.1.
Vicarium constituens curam animarum tradit, vide gl.3.l.8.tit 17.parte ta prima.
Vicarius alicuius rectoris ecclesiæ ad tempus ibi positum, an oblationes sibi factas suas faciat, vel non, vide gl.2.columna tertia, l.6.tit.29.par tita prima.
Vicarium alicuius offendens aliquis, an puniatur eadem pœna acti offenditur verum dominum, vide gl.5.l.18.tit.1.par.2.
Et an possit extendere manus ad insolita, vide ibidem.
Vicarius a Rege potest ati datus si delinquat a potestate non debet puniri sed a Rege tantum, vide gl.3.l.4.tit.24 par.2.
Vicarius Episcopi habet ordinariam iurisdictionem vicarij vero aliorū iudicum secularium non, vide glo.1.l.2.tit.4.par.3.
Vicarius an possit cognoscere de causa suo maiori commissa sub nomine dignitatis, vide gl.8.l.47.ti.18.par.3.
Vicarij ēpom possint per inferiores prælatos quando ex causa se absentant, & qualiter, vide gl.6.l.4.tit.20.par.3.
VICE REX, & de eius potestate, & quid si offendatur, an castigetur illum offendens acsi Regem siue dominum offendisset, vide gl.5.l.15. tit.1. par.2.
Et an possit extendere manus ad insolita, vide ibid.
VICINIA an teneatur contribuere ad reparationem domus destructæ vt ignis mitigaretur, vide gl.2.l.12.tit.13.part.7.
VICINVS & de iure eorum vicini tenebantur partem fructuum vilio ri pretio venuere pro commodis publicis, vide glo.1.l.10.tit.28. par tita tertia.
Vicinus si in damnum vicini aquam a fundo suo ejecerit ne sibi noceat neque aliqua seruitute tenetur non potest aliqua actione teneri, vide gl.5.l.13.tit.32.par.3.
Vicinus & qui sint illi vicini qui tenentur ad reparationem pontium, vel ad eius constructionem, vide glo.3.l.20.tit.32.par.3.
Vicini villarum siue castrorum quæ subsunt ciuitati qualiter teneantur contribuere ad refectionem murorum ciuitatis, vide gl.4.l.5.titu.15. part.4.
Vicinus an habeat ius retrahendi rem a vicino alicui extraneo venditā ratione conuicinitatis, vide glo.8.l.5.tit.5.par.5.
Vicinus an præsumatur quis illius loci in quo testimonium, vide glo.4. l.1.tit.1.par.6.
Vicinus si ob timorem ignis domum vicini destruat, an & quando a pœna liberetur, vel non, vide gl.2.l.12.per tex.ibi tit.15 par.7
Et an tunc ciuitas vel vicinia teneatur contribuere ad reparationem domus destructæ isto modo, vide d.gl.2.
Vicinus quando iudici petere possit quod iubeat vicino suo, vt arbor scindatur, vel tollatur ab ipsius persona si sibi maximum damnum prouenerit, & quando hoc ita erit, vide gl.14.15.& 16.cum seq.l.28. per tex.ibi tit.15.par.7.
Et an tunc vicino hoc petenti obstabit præscriptio.30.vel 40.annorum vide gl.17,d.l.28.tit.15.par.7.
VICTVALIA an liceat deferre inimicis tēpore belli siue pacis, & quid si afferantur pro redemptione captiuorum quando aliter fieri nō potest, vide gl.2.l.38.tit.9.par.1.
Victualia non licet deferre sarracenis tempore belli, & an tempore pacis, vel treguæ, vide gl.3.l.22.tit.5.par.5.
Victualia an debeant vendi hostibus fidei quando veniunt causa legationis, vide gl.4.d.l.22.tit.5.part.5.
VICTOR an necessitetur ad appellandum si in sententia fuit grauatus si victus appellauerit, vide gl.1.l.9.tit.23 par.3
Et quid si contumax fuerit antea, & qualis in isto casu cum eo seruetur, & quare, vide ibid.in gl.2
Et de qua contumacia istud intelligatur, & quid si de facto admittatur ad petendum, vide d.gl.2.
Et quid si iste talis esset rusticus minor vel mulier, vide ibidem in fi.
Et quid si veniat iudice adhuc sedente, vel habuit iustam causam non veniendi, vide gl.4.d.l.9.tit.23.par.3
Victor qui fuit falsitatis conscius si fuerit pro eo sententia lata, an si erant facti sint.20.anni possit peti rescisio illius sententiæ, vide gl.3.l.2.tit. 26.part 3.
VICTVS victori, an teneatur ad expensas quas victor in domo sua fecere debuerat, vide gl.2.l.2.tit.2.par.3
Victus qualiter & sub qua cautione debeat rē victori restituere si timeat quod alius eam rem sibi in iudicio petet, vide gl.2.l.6.tit.10.par.3
Victus debet a iudice in expensis condemnari etiam si causa sit criminalis, vide gl.1.l.8.tit.22.par.3

Etiam

Etiam fiat condemnatio damnorum in rebus victoris illatorum, vide ibidem.
Et qualiter fiet condemnatio victualium, vide d gl.1.ad finem.
Victus an sit condemnandus in interesse quod victor prætēdit eo quod a uocatus fuit a suis negotijs, vide gl.1.l.8.tit.22.part.3
Victus in expensis condēnetur si ab amico fuit victor hospitatus vel habuit ab eo patrocinium, vide ibidem.
Victus victor debet condemnari in expensis in quolibet articulo inter dēmi vel emergenti, vide d.glo.1.in fine.
Victus victori expensas soluere non debet quas fecit vitra quam debebat, vide d.gl.1.in finalibus verbis.
Victus in expensis an debeat condemnari si in principio litis iuramentum calumniæ præstitit, vide gl.2.l.8.tit.23.part.3
Victus in expensis non debet condemnari si iustam habuit litigandi causam, vide gl.3.l.8.tit.22.par.3
Et quid si in certa parte iudex habuit certam causam litigādi, in reliqua vero non, & quid si liti cessit, vide d.gl.3.in fine.
Et an sententia lata pro tertio qui appellauit quia ius ad rem prætendebat profuit victo non appellanti, vide gl.1.l.4.tit.23.par.3
Victus appellans, an hæc appellatio victori profit neque appellare necesse habeat, vide gl.1.l.9.tit.23. par.3
VICVS sequitur ciuitatem & qualiter illis vicini ad refectionem muro rum ciuitatis cui subsunt contribuere teneantur, vide gl.4.l.5.titu.15 part.4
VIDVA quæ proprie dicatur, & an illa quæ nunquam habuit maritū, vide gl.2.col.2.in prin.l.5.tit.3.par.3
Et an causæ viduarum sint de causis curiæ & de quibus viduis hoc sit intelligendum, vide ibidem
Vidua si timeat se ab aliquo per vim cognosci talis timor inducit fustū merum, vide gl.2.l.15.tit.2.par.4
Viduæ an possint dari arræ sicuti illis potest fieri donatio propter nuptias, vide glossam quartam ad finem legis, 1.tit.11.par.4. & glo.2.l. 87.tit.13.par.3
Vidua quæ vnico matrimonio est contenta est exemplar honestatis & pudicitiæ, vide gl.1.l.1.tit.12.par.4.
Vidua per quas causas impediatur secundo nubere intra annum luctus, vide gl.3.l.3.tit.12. part.4
Et si nubat an & quando propter illud pœnas subsinebit, vide gloss.3.o supradictam.
Vidua an post mariti mortem ab hæredibus de adulterio accusari possit, vide glo.8.l.3.tit.17.par.7
Vidua filia an a patre occidi possit impune si illam turpiter cum alio inuenerit, vide gl.2.l.14.per tex.ibi tit.17.part.7
Et de pœna inducentis viduam ad fornicationem per vim vel sine vi, vi de glossam tertiam legis.2.tit.19.par.7.per illum textum ibi & gloss. l.3.tit.20.part.7
Villa seu castrum an possit facere statuta pœnalia si iurisdictione careat vide gl.1.col.1.ad fi.l.12.tit.1.par.1.
Villa seu castrum sunt nomina vniuersitatem designantia, vide gl.8.l.68 tit.18.part.3.
Villa seu castrum si vniatur ciuitati an amittat priuilegia sua & trāseat in ciuitatem, vide gl.3.l.7.tit.20.par.3.
Villa quid significet in Italia & Francia, & quæ dicatur villa, & villa magna æquiparatur ciuitati, vide gl.4.d.l.7
Villa seu ciuitas an habeat fundatam suam intentionem in montibus & vallis sibi propinquis, vide gl.6.l.9.tit.28 par.3.
Villæ & castra faciunt collectam sub ciuitate cui subsunt & qualiter debeant contribuere in contributione murorum seu fossatorum ciuitatis, vide gl.4.l.5.tit.15.par.4.
Villæ & castra sunt nomina quæ in se continent iurisdictionem honorē & districtum & etiam ius patronatus, vide glossam tertiam legis.9. tit.4.par.5
Villæ proprie dicuntur ædificia sine muris, vide dictam glossam tertiā d.l.9.tit.4.par.5
Villæ siue castra an a quocunque ædificari possint de nouo in proprio ipsius loco, vide gl.4.d.l.9.tit.4.part.5
Et an villæ sic ædificatæ subsint ciuitati, vel an domini ædificantes ibidē aliquam habeant iurisdictionem, vide ibidem.
Villæ quando generaliter alicui donantur cum omnibus iuribus, &c. quid in tali donatione veniet, vide gl.5.d.l.9.per tex.ibi.
Villæ & castra an & quando ad emendam damni teneatur quando mercatores spoliantur in itineribus & confinibus suis, & quid si illi qui fecerunt violentiam sunt fortiores vel malefactum fiat de nocte, vide gl.7.& 8.l.4.tit.7.par.5.
Villa & an quælibet villa gaudeat rei publicæ priuilegijs, vide glo.3.in fine.l.10.tit 19.par.6
VILIS persona si producatur in testem an prius torqueri debeat, & an per talem torturam purgetur eius infamia, vide glossam quartam l.42.tit.16.par.3
Vilis causa quæ dicatur quantum ad hoc vt possit iudex in ea sine scriptura sententiare, vide gl.1.l.6.tit.2.par.3
Vinus persona an dicatur illa quæ ministrat & dat vinum potantibus, & quid de domina cauponæ, & quæ aliæ viles personæ nominētur, vide gl.5.l.3.tit.14.par.4
Vilis persona quæ dicatur, vide glossam secundam, l.22.titu.7. par. 6.& gl.4.l.5.tit.20.par.7
Vilis cum pœnam mortis meretur debet infurcari vel concremari, non decapitari, vide glo.6.l.6.tit.31.par.7.
Vilitas vitæ non facit quem immunem nec solutum legibus, glossa.l.15 tit.1 par.1.
VINCVLATVS, vide de hoc in verbo CARCERATVS
VINEA simpliter vendita si in ea adsit aliquod torcular pressorius, an illud torcular veniat cum vinea si de eo tempore celebrati contractus nihil dictum fit, & quando non, vide gl.3.l.11.tit 5.part.5
VINVM plus debet esse in quantitate quam aqua ad consecrationem faciendam, vide gl.8.l.52.tit.4.par.1
Vinum ad consecrationem debet esse de vitibus si tamen in ea prouincia non colligatur debet ibi portari, vide glo.8.supradictam.
Vinum est nutrix & fomes omnium vitiorum, vide glossam tertiam, l. 36.tit.5.par.1.
Vinum lætificat cor hominis, vide glossam secundam legis.15.titulo.10. partita prima.
Vinum est luxuriosa res, vide gl.1.l.6.tit.7.par.2
Et quinque vini ciatis duo adderentur aquæ, vide ibidem in glossa secunda.
Vinum purum antiqui bibebant & vsque quo, vide glossam secundam dict.l.6
Vini potio immodica inutilem quem reddit ad coitum & quare, vide gl.3.l.6.tit.7.par.2
Vinum dans potantibus in taberna illud officium exercendo si mulier sit dicitur vilis persona, & quid de domina cauponæ, vide gl.5.l.3.tit. 14.par.4
Vinum ab aliquo emptum si ab emptore fignetur, an per hoc videatur habere ipsius vini dominium, vide gl.8.l.23.tit.5.par.5
Vinum si vendatur in genere si ante degustationem pereat cuius periculo pereat an emptoris, vide gl.1.l.24.tit.5.par.5.
Et quid operetur si in genere vendatur in specie vel ad mensuram, vide glo.2.d.l.24
Vinum si vendatur sine mensuratione an ad emptorem vel ad venditorem damnum vel lucrum pertineat, vide gl.3.l.25.per textum ibi tit. 5.part.5
Vinū si alicui vendatur etiam in specie & postea deterioratur an periculum ad venditorem pertineat quando ipse sciebat vinum non duraturum, & de hoc emptorem non admonuit, vide gl.2.l.39. per textū ibi tit.5.par.5
Vinum minoris an tutor vel curator in tempus charistiæ seruare debeas vide gl.9.l.15.tit.16.par.6
Et an teneatur mittere in alium locum vt carius vendatur, vide ibidem.
Et debet poni in rationibus tutorum tempus venditionis ne contra ipsum præsumatur venditum tempore cariori, vide ibid.
Vinum si alicui legetur an ventant in tali legato vasa, & quando, & quæ lia, vide gl.9.l.5.tit.33.par.7
VIOLANS interdictum irregularis est, vide glossam sextam legis.18 tit.9.par.1.
Violans muros vel violator fossarum circa muros qualiter puniatur, vide gl.2.l.15.tit.28.par.3
VIOLENTIA data in re immobili an purgetur si res ad dominum reuertatur, vide gl.2.l.4.tit.29.par.3
Violentia si committatur adepta iam possessione in ipsa defendenda, an faciat rem vitio violentiæ affici, vide ibidem.
Violentia qualis esse debeat vt per eam vxor alicuius ab adulterio excusetur, & quid si maritus eam præmonuit vt fugeret ne vi hostium opprimeretur, & ipsa noluit, vide glo.1 per tex.ibi.l.7.tit.9.par.4
Violentia semper præsumitur in tyranno vel rege cognoscente virginem, vide ad quid istud mouet & dicit, d.gl. 1.d.l.7
Violentia semper præsumitur in potente, & ex quibus colligitur, vide gl.2.col.1.l.6.tit.25.part.4
Violentia proprie quæ dicatur, & quid si impetus in alium nō est factus vide gl.1.1.per tex.ibi.tit.10.par.7
Violentia infertur multis & diuersis modis, vide glo.1.2.3.4.& 5.cū aliis ibidem tit.10.par.7.
Violentia infertur ab illo qui se defendere intendit, vide glo. 2. & 3.l.7 tit.10.par.7.per textum ibi.
Violentia cum armis an possit fieri per mulierem, vide gl.1.l.8.titu.10. part.7.
Et de pœna inferentis violentiam cum armis vel sine armis, vide glossas

Universidad de Deusto
Biblioteca

l.8.9.& 10.tit.10.par.7.
Violentia illata per aliquem circa rem propriam vel alienam,an & quãdo punibilis sit,vide glo.1.l.10.per tex.ibi.tit.10.part.7.
Violentia illata facit quem teneri etiam defructibus percipiendis, vide glo.2.d.l.10.per illum textum.
Violentia creditoris circa recuperationem sui debiti qualiter puniatur vide gl.1.& 2.l.14.per tex.ibi tit.10.par.7.
Violentia per creditorẽ facta alteri de loco debitoris sui qui sibi aliquid non debet qualiter sit puniẽda, vide glossas legis.15.per illum textũ tit.10.par.7.
Violentia commissa per dominum in expellendo per vim fructuarium vel feudatarium qualiter puniatur,& quid econtra,vide gl.2.d.l.16.per tex.ibi.tit.10.par.7.
Violentia si inferatur per prælatum communicato consilio an illa præiudicet ecclesiæ vt ipsa incidat in pœnam.l.fi quis in tantam.C. vnde vi.& quando sit,& plura de hoc,vide per gl.2.l.17.tit.10.part.7.
Et quid si fiat per rectorem vniuersitatis vel per ipsam vniuersitatem,vide ibidem in gl.5.& 6.
Violentia facta meretrici qualiter puniatur,vide gl.7.l.2.per tex.ibi tit. 19.par.7.
Violentia per aliquem illatam mulieri honeste viuenti a quolibet de populo illam inferens accusari potest,& quando,vide gl.1.& 2.per text. ibi tit.20.par.7.
Violentia mator dicitur illa quæ in personam fit quam illa quę fit rebus vide d.gl.1.
Violentia facta mulieri nuptæ,viduæ,vel vergini qualiter puniatur, & quando vide glo.d.3.per tex.ibi.tit.20.par.7.
Et an solus raptus violentus sine commistione sufficiat ad incurrendam pœnam legis,vide ibi glo.2.
Violentia si ab sponso inferatur sponsæ illam rapiendo qualiter puniatur,vide gl.5.d.l.3.per illum tex.tit.20.par.7.
Violentia an excusetChristianum si ore tantum fidem Christi abnegaret,vide gl.1 l 4.tit.25.par.7.
Et de pœna eximentis aliquem a carcere per violentiam, vide per glo.de l.4.per tex.ibi tit.29.par.7.
VIOLENTER factum quod dicatur,vide gl.l.2.3.4.5.& 6.cum legibus ibidem sequentibus,tit.10.par.7.
Violenter factum per prælatum vel per rectorem vniuersitatis qualiter debeat puniri,& quãdo damnum ad ecclesiam vel ad vniuersitatem pertinet vel non,vide gl l.17.per tex.ibi tit.10.par.7.
VIOLENTVS possessor qui rem suam per violentiam occupauit an puniatur propter hoc,& an teneatur illam restituere in foro conscientiæ etiam si sua sit,vide glo.l.l.10.per text. ibi.tit.10.par.7.
Violentus possessor tenetur etiam de fructibus percipiẽdis, vide ibidem glo.2.
VIOLENTVM simpliciter quod dicatur,vide glossam quintam legis 15.tit.2.par.4.
VIR & vxor ad paria iudicari debent,vide glossam secundam legis.7. tit.2.par.4.
Vir licet leprosus sit in redditione tamen debiti magis imminet periculum si mulier leprosa sit quam mulier si vir illud esset, vide gl.7.d.l.7 tit.2.par.4.
Vir si maxima sit ægritudine detentus ita quod sine periculo personæ vxori petenti debitum non possit reddere an ad illud teneatur, vide ibidem.
Vir vxorem suam de adulterio accusare potest coram iudice seculari, non tamen illud vxori licebit.vide gl.4.l.8.tit.2.part.4.
Vir si postquam vxori suæ adulterium remisit ipse adulterium fecit, an vxor illum accusare possit,vide ibidem in gl.5.
Vir si habet membrum aridum siue carnosum,an propter hoc matrimonium fieri impediatur factumque dirimatur, vide glossl.5.l.17.titu.2. par.4.
Vir an teneatur certo loco habitare cum eius vxore si tempore contractus matrimonii illud promisit,vide glo.5.l.2.tit.5.par.4.
Vir si non potest vxorem virginem carnaliter cognoscere & cum corruptis carnaliter commiscetur,an possit aliquo actu medicinali claustrã uteris vxoris frangere,& an istud sit contra naturam,vide gl.6.l.2. tit.8 par.4.
Vir si dicat vxorem carnaliter cognouisse ei credendum est nisi per certa signa de eius frigiditate constiterit,vide glossam tertiam legis.6.tit. 8 par.4.
Vir si vxori suæ dederit licentiam intrandi religionem,an ipse tacite videatur continentiam vouere,vide gl.3 l 2.tit 10.par.4.
Vir si committat adulterium amittit donationem propter nuptias quã fecit vxori,vide gl.1.l.23.tit.11.par.4.
Et quid si pater vel alius qui dotem dedit fuit stipulatus vt illa ad se redeat soluto matrimonio,vide ibi sem.
Vir naturaliter diligit vxorem suam,vide glo.3.per textum ibi.l.4.titu. 27.par.4.
Vir vxori suæ donare non poterit etiam in tempus cum vidua erit,vide glo.7. ol.2.l.19.tit.3.par.6.
Viri non debent adesse in partu mulierum sed tantum fœminæ, vide gl. 5.l.17.per tex.ibi tit.6.par.6.
Vir si leget vxori mancipia quæ æstimata in dotem sibi dederat,an ipsa tunc illa & earum æstimationem habere debeat,vide glo.3.l.2.l.16. tit.9.part.6.
Vir & vxor vnum corpus sunt,vide glossam septimam,col.2.in medio l.1.tit.9.part.7.
Et qualis sit pœna viri sine vi inducentis mulierem ad libidinem, vide gl.3.l.2.tit.19.par.7.
Et de hac materia,vide supra in verbo HOMO, & in verbo MARITVS.
VIRGO &virgines maritare & est opus pium, & in hoc remissiue aliqua tangit,glo.7.l.12.tit.28.par.3.
Et an teneat matrimonium si aliqua dicat se virginem cum illud ita nõ sit,& an valeat matrimonium sub conditione scilicet si te virginem inuenero,& quando talis conditio licita sit,vide gl.6.l.10.per tex. ibi tit.2.part.4.
Virgo si sit vxor alicuius & hac de causa a marito cognosci carnaliter non potest,an ipse possit frangere claustra pudoris vxoris suę aliquo actu medicinali interueniente,& an istud sit contra naturam, vide gl. 6.l.2.titu.8.part.4.
Virgo si concepit ex tyranno vxorato vel ex Rege vel ex eo habuit filiũ an possit illum filium sibi hæredem instituere vel an quo ad matrẽ ex accusabili amplexu natus esse dicatur,vide gl.1.l.7.tit.9.par.4.
Virgo an possit in concubinam haberi sine pœna stupri,vide glo.4.per tex.ibi.l.2.tit.14.par.4.
Virgo & iniuria facta virgini quæ incedebat in habitu meretricum vel in lupanari publico erat pro nulla habetur neque contra iniuriatem agere poterit aliquo modo,vide glo.2.& 3.l.18. per textum ibi titulo 9.par.7.
Virgo si sit filia an eius pater illam occidere possit si turpiter cũ aliquo inuenerit,vide gl.2.l.14.per text.ibi tit.10.par.7.
Et de pœna inducentis virginem ad libidinem,vide gl.3.l.2.per text.ibi tit.19.part.7.
Virgo si stupretur per vim & erat minor.12.annorum non amittit virginitatem,vide glo.5.l.2.tit.31.par.7.
Et ideo illam stupratus non punitur pœna stupratorum,vide ibidem.
VIRGINITAS non perditur licet minor.12. annorum per vim cognoscatur & ideo illam per vim cognoscens non punitur vt stuprator,vide gl.5.l.2.tit.31.par.7.
VIRTVS animi pro satisdatione,vide glossam quartam legis.61.titulo 5.part.1.
Virtus vera non est sine charitate,vide glo.1.l.2.tit.2.par.2.per text.ibi.
Virtus præmiari debet,vide adhoc glossam quintam legis.51.titulo.18 par.3.
Virtus lenit,est & omnium percuntatrix,iniquitas autem omnium præcipitat,vide glo.2.l.16.tit.8.par.5.
Virtus & non sufficit habere vnam virtutem tantum vt saluari possit licet possit habere opus virtutis sed debet alias habere accessorie,vide glo.2.in proœ.tit.19.part.7.
VIS si fiat alicui sponsato per verba de futuro vt sponsam carnaliter cognoscat,an factant illa sponsalia transire in matrimonium de præsenti,vide glo.8.q.2.l.3.tit.1.par.4.
Vis sit corpori non animæ,vide glo.1.l.28 tit.11 part.5.
Vis si per aliquem inferatur testatori vt ipsum hæredem instituat an talis institutio sit ipso iure nulla,vel an valeat & hæreditas applicetur fisco,vide glo.4.l.27.tit.1.par.6.
Vis superueniẽs an annullet actum ipso iure, vide dictam glossam quartam.d.l.27.
Vis si fiat testibus reddit testimonium nullum,vide.d.glo.4.
Vis si fiat testatori per aliquem tertium ne testetur,an talis vis vel dolus noceat hæredi instituto,vide glossam quartam legis vigesimæoctauæ,tit.1.par.6.
Vis dicitur inferri ab aliquo multis modis,vide glo.1.a.3.4.5.& 6.cum alijs ibi tit.10.par.7.
Vis nunquam infertur ab illo qui se defendit,vide glo.2.l.7.per tex.ibi tit.10.par.7.
Vis an possit inferri per mulierem armatam, vide glossam primã legis 8.tit.10.par.7.
Et de pœna inferentis violentiam cum armis vel sine armis, vide per gl. l.8.9.& 10.tit.10.par.7.
Vis illata circa recuperationem rei alienæ vel propriæ quando dammnetur vel non,& an occupans rem propriam propria authoritate tutus sit in foro conscientiæ vel non,vide gl.1.l 10.per text.ibi.tit 10 par.7.
Vis si inferatur meretrici,an & quãdo punibilis sit,vide glossam 7. legis 2.per

2.per tex.ibi tit.19 .par.7
Vis maior dicitur quæ in persona fit quam illa quæ fit in rebus,vide gl. l.l.2.tit.20.par.7.per tex.illum ibi.
Vis si inferatur mulieri nuptæ,virgini vel viduæ,qualiter puniatur,vide gl.l.3.per tex.ibi tit.20.par.7.
Et quid si carnaliter non cognoscatur post raptum,vide glossam secundam dict.l.3.
Vis qualiter Christianum excuset si fidem Christi negauerit ore tantum vide gl.1.l.4.tit.25.par.7.
Et de eximenti aliquem a carcere per vim qua pœna puniatur, vide gl. l.l.14.per tex ibi tit.29.par.7.
VISITATORES ordinum deponere non possunt prælatum sed superiori licet illud referre,vide glo.2.l.20.tit.7.part.1.
Visitator abbatem seu prælatum exemptum non remouet, & quid si a Papa tales visitatores dati sint,vide ibidem in fine.
Visitatores an possint in pecunia recipere victualia quæ sibi debent dari,vide gl.9.l.2.tit.22.par.1.
Visitatores ecclesiarum an se intromittant in laicos eos etiam visitando vide gl.3.l.4.ibidem.
VISITARE locum vbi est indulgentia concessa pro vna tantum vice intelligitur nisi ibi sit dictum quod quotiescunque,&c. vide glo.2. in fine l.46.tit.4.part.1.
Visitare debet Episcopus ecclesias sibi subiectas personaliter nisi ex vna causa,vide gl.4.l.1.tit.22 par.1.
Visitare an possint archidiaconi Abbates seu alij iurisdictionẽ habẽtes vide ibidem in glo.6.d.l.1.
Visitare an possit Episcopus pluries in anno, vide glossas legis secũdæ, tit.22.par.1.
Visitare possunt simul Episcopus & Archiepiscopus, & quando, vide gl.2.l.5.tit.22.par.1.
VISIO oculariis iudicis aliquando requiritur,vide glo.7.& 8.l.10.per tex.ibi.tit.15.par.6.
VITA canonici volentis debet primitus inspici postea alia de quibus per gl.4.l.66 tit.4.par.6.
Vita alicuius & qualiter debeat probari quem viuere si aliquis in eius vita se fundet,vide gl.2.in fi.l.14.tit.14.par.3.
Et an sufficiat præsumptio iuris quod viuat vsque ad centum annos, vide ibidem.
Vita hominis omnibus alijs rebus temporalibus præferri debet & ibi cautius est agendum,vide gl.2.l.4.tit.17.par.3.
Vita hominis durare præsumitur vsque ad centum annos quod aliquibus modis limitatur,vide gl.2.l.26.tit.31.par.3.
VITIVM qualiter reprehendi debeat per prædicatorem,& quando publice teneatur reprehendere ne dicatur cum eo assentire, vide glo.4.l. 45.tit.5.par.1.
Vitium furtiuitatis afficit rem,& an vitium purgetur si res ad dominũ reuertatur,vide gl.2.l.4.tit.29.par.3.
Et quid in vitio violentiæ rei immobilis an purgetur si res ad dominum expulsum reuertatur, vi.d.gl.2.d.l.4.
Et non sufficit quod redeat in potestatem domini nisi sciat fuisse furatã, vide ibidem ad finem.
Vitium clandestinitatis an afficiat rem vitio reali seu violentiæ, vide d. gl.2.in medio.
Vitium an purgetur si res redeat in potestatem tutoris, & quando non vi.d.gl.2.ad finem.
Vitium an purgetur si res redeat in potestatem procuratoris mei, vide d.gl.2.in fine.
Vitium naturale non excusat præcedente culpa,vide gl.1.l.11.per textũ ibi.tit.15.par 7.
VITIATVS CORPORE vide supra in verbo CORPORE VITIATVS
VITRICVS habens priuignum an & quando expẽsas in hoc factas deducere possit,& quid in dubio præsumatur & creditur animo donandi fecisse illud & quando non,vide gl.1.l.37.per tex.ibi tit.12. par.5.
Vitricus an teneatur cauere de restituendis bonis filijs primi matrimonij,vide glo.7.l.2 6.tit.13.par.5.
Vitricus repellitur ab educatione filiorum vxoris suæ, & quando non, vide gl.5.l.19.tit.16.par.6.
VIVERE si quis dicat aliquem viuere qualiter illud probare debeat,& an sufficiat præsumptio legis quæ est quem viuere vsque ad.100. annos quod limitatur aliquibus modis,vide gl.2.per tex.ibi.l 26.tit.31. par.3.& gl.2.ad finem.l.14.tit.14.par.3.
Viuere præsumitur quis vsque ad.100 annos quod limitatur aliquibus modis,vide glossas supra dictas.
Viuere non dicitur seruus & ideo domini sui salutem propriæ præferre debet,vide gl.2.in proœmio tit.5.par.4.
VIVVS an præferatur mortuo in elemosyna sibi danda,vide gl.3.l.42 tit.4.par.1.
Vmus mortuum plorare non debet,vide glo.1.& 2.per textum ibi.l.4. tit.4.par.1.
VIVA vox maioris est authoritatis & æstimationis quam mortua vide glo.2.in proœ tit 18.part.3.
VLTIMA opinio doctoris in dubio sequẽda quia cum ea remittere creditur,vide gl.8.in fin.l.7.tit.7.par.4.
Vltima pœnitentia semper inspici debet,vide glossam quintam legis 4. tit.11.par.4.
VLTIMVS possessor maioriæ bene potest vendere vel quomodo velit res maioriæ alienare quia in eo non durat prohibso alienationis, vide glo.1.col.4.q.42.l.10.tit.26.par.4.
VNCTIO extrema a solis sacerdotibus confertur,vide glo.1.l.8.titu.4. part.1.
Vnctionis sacramentum & eius virtutes, vide glossam quintam legis.1. tit.4.par.1.
Vnctio in Regibus quid operetur,vide glossam primam legis.13. titulo 4.par.1.
Vnctio extrema & de eius materia,vide supra in verbo EXTREMA VNCTIO.
VNGERE an liceat oculos cæci vt videat cum sacra vnctione,vide gl. 1.l.12.tit.4.par.1.
Vngi vbi debeat Rex,vide gl.1.l.13.tit.4.par.1.
VNIO ecclesiarum facta ex falsa causa seruata tamen iuris ordine an teneat,vide gl.7.in fine.l.13.tit.5.par.1.
Vnio ecclesiarum fieri non debet contra voluntatem patronorum, vide glo.10.ibidem.
Vnitas a nullo procedit,omnis autem numerus ab vnitate, vide glossã 2.in proœ.tit.3.par.1.
Vniri possunt duæ ecclesiæ in vnam ex causa,& quæ erit sufficiens, vide gl.7.in princ.l.13.tit.5.par.1.
Vnio ecclesiarum facta an illa quæ vnitur censeatur eodem iure quod illa cui vnitur & quando,vide gl.3.l.27.tit.7.par.1.
Vniri possunt ecclesiæ ex causa,& quæ sit,vide glo.3.cum alijs ibi (& in legibus præcedentibus) l.8.tit.10.par.1.
Vnio ecclesiarum fieri potest triplici modo, vide glo.1.2.& 3.per textũ ibi.l.4.tit.13.par.1.
Vnio monasteriorum diuersæ religionis an possit fieri de consensu Episcopi,vide glo.7.d.l.4.tit.12.par.1.
Vnio locorum(deest aldeas) an princeps hanc facere possit solus & non alius,vide glo.3.in prin.l.7.tit.20.part.3.
Vnio & si facta sit vnio castri cum aliqua ciuitate, an castrum omnia iura sua quæ antea habebat amittat & transeat in ciuitatem cui vnitur, vide gl.3.l.7.tit.20.par.3.
VNA pars populi puta vnum quaternium an possit introducere consuetudinem,& in quibus,vide glo.4.in med.l.5.tit.2.par.1.
VNICA contrauentione an tollatur priuilegium, vide glossam tertiã l.5.tit.20.par.1.
VNIVERSITAS si litiget maiores sportulas debet soluere quã alius, vide gl.4.l.46.tit.18.part.3.
Vniuersitates si sint condemnatæ qualiter in eas fiet executio,vide gl.2. l.4.tit.27.par.3.
Vniuersitas etiam reprobata potest possessionem acquirere,& an ei per vnum possit acquiri possessio,vide gl.3.l.4.tit.30.par.3.
Vniuersitas an & quando tacito mandato possit possessionem per alium acquirere,vide ibidem.
Vniuersitas ad hoc vt possit acquirere sibi possessionem per alium an debeat fieri communicato consilio,vide d.gl.3.
Vniuersitas vbi nobiles & generosi degunt si litiget super aliquibus rerminis quibus ipsi gaudebunt habita victoria,an tales generosi contribuere teneantur lite pendente vt victoria consequi possit, vide gl.9. l.20.tit.32 par.1.
Et qui si vniuersitas velit litem prosequi iniustam & aliqui de vniuersitate illud contradicant.an ipsa condemnata ipsi ad partem expensarum teneantur,vide ibidem.
Vniuersitas & an pro vniuersitatis debito bona particularium & iumenta sua capi debeant,vide glo.3.l.13 tit.2.part.3.
Et an pro tali debito vniuersitatis possint capi rectores & cõsules ipsius vide ibidem in glo.4.
Vniuersitas an possit & quando homines suæ vniuersitatis in testes pro se addocere,vide glo.6.l.18.tit.16.par.3.
Vniuersitas an possit de redditibus suis eleemosynam facere, vide gl4. l.10.tit.28.par.3.
Vniuersitas an possit pignorari,& an transeat sub pignore vniuersali, vide gl.2.l.2.tit.13.par.5.
Vniuersitas an admittatur si velit cedere bonis,vide glo.1.l.1.tit.8.pactita quinta.
Et an pro debito vniuersitatis eius rectores capi possint,vide gl.1.in fine l.4.ibidem.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Index materiarum.

Vniuersitas potest delinquere & præiudicatur in iure suo & si alicui vi lesiam fecerit incidit in pœnam l. si quis in tantam. C. vnde vi. & qua later, vi ie glossam quintam & sextam legis 17. per textum ibi. titu. 10. p. r. 7.

Et definitum vniuersitatis censetur illud quod a rectoribus ipsius committitur, & quando non, vide glo. 6. d. l. 17.

Vniuersitas an & quando in integrum restitui possit si lædatur in aliquo vide glo. 1. l. 10. per tex. ibi. tit. 10. par. 7.

Et an post quadriennium possit restitutionem in integrū petere si enormissime lædatur, vide glo. 6. d. l. 10.

Vniuersitas an actione iniuriarum agere possit pro iniuria facta alicui de vniuersitate, vide glo. 1. l. 10. tit. 9. par. 7.

Vniuersitas si aliquid debet illud singuli de vniuersitate non debent in totum sed pro parte, vi ie glo. 2. l. 15. tit. 10. par. 7.

Vniuersitas si efficiatur non soluendo an reliqui qui sunt soluendo compellantur soluere vltra debitas rata eorum in collectis deficientium portiones, vide glo. 4. d. l. 15. tit. 10. par. 7.

VNVS actus an sufficiat ad inducendam consuetudinem, vide glo. 2. l. 1. tit. 2. par. 1. & gl. 4. col. 2. l. 2. tit. 26 par. 4.

Vnus tantum debet esse Baptizans, vide glossam primam in medio l. 7. tit. 4. part. 1.

Vnus minister an sufficiat ad adiuuando missæ, vide glossam fin. l. 50. ti. 4. par. 1.

Vnus non debet occupari duobus officijs, vide gl. si. l. 60. tit. 5. par. 1.

Nec potest duas habere dignitates, vide ibidem.

Vnus punitur propter alium in casu quo ciuitas interdicitur, vide gl. 5. l. 14. tit. 9. par. 1.

Vnus testis sufficit ad ostendendam alicuius contritionem, vide gl. 3. l. 9 & gl. fin. in fine l. 10. tit. 3. par. 1.

Vnus de capitulo aliquando sufficit ad electionem faciendam, vide glo. l. 10 tit. 14 par. 1.

Vnus solus sufficit ad contradicendum actus consistentes in voluntate, vide gl. 4. per tex. ibi. l. 10. tit. 14. par. 1.

Vnus melius regit regnum quam plures, vide glossam quintam. l. 7. tit. tit. 1. p. 1. 2.

Vnus testis cum alijs indicijs an faciat plenam probationem, vide glo. 3. l. 12. tit. 14 par. 3.

Vnus testis siue nuntius an sufficiat vt mulier ex dicto suo certa reddatur de morte primi viri vt cum secundo possit contrahere, vide gl. 2. l. 28. tit. 9. part. 4.

Vnus pro alijs in fustum est quod capitur neque pro vniuersitatis debito, vide glo. 1. & 2. l. 15. per tex. ibi tit. 10. par. 7.

Et tutud est contra ius diuinum, naturale, ciuile, & regni, vide glo. 3. cum sequent. d. l. 15 per tex. ibi.

VOCANS vxorem alicuius adulteram & virum suum cucurbiram, an teneatur actione iniuriarum, & an admittatur si velit probare se verum dixisse, & an tunc teneatur se dedicere, vide gl. 7. col. 2. q. 1. 2. & 3. l. 1 tit. 9 par. 7.

Vocans meretricem mulierem iam nuptam quę antea illud fuit an tenetur iniuriarum, & quid si natus ex legitimo matrimonio vocauit filium meretricis, eo quod cum vidua fuit mater meretrix erat, vid. gl. 7. in fine dictæ. l. 1.

VOCARI in ius an possit patronus ecclesiæ venia prius non petita a præsentato, vide gl. 14. l. 1. tit. 15. par. 1.

Vocare qualiter debeat dominus vassallum suum, & an per literas vel per proclama generale ita quod si non veniat possit feudo priuari, vide gl. 1. l. 9. per tex. ibi. tit. 25. par. 4.

VOCATVS ad iurium si timeat inimicum qualiter illi debeat fieri intimari per iudicem, vide glo. 7. l. 4. tit. 16 par. 2.

Vocati ad electionem si venire noluerint an electio sine eo facta valebit vide glo. per in medio l. 19. tit. 5 par. 1.

Vocari ad bellum per Regem an teneantur ire, & an rex illis debeat dare resarcire, & quando, vide gl. 1. l. 7. tit 19. par. 2.

Vocatus ad maiorem si sit prohibitus alienare an hæc prohibitio alienationis insequentibus vocatis locum habeat vt sine pœna eis aliena re non liceat, vi ie glo. 1. col. 2. q. 27. l. 10. tit. 26 par. 4.

Vocatus coram pari vel minori iudice an venire debeat, vide gl. 2. l. 2. tit. 7. par. 3.

VOLVNTAS habetur pro facto, & quando, vide glossam penul. l. 4. tit. 4. par. 1.

Voluntas potest declarari tribus modis, vi. le gl. 4. l. 26. tit. 9. par. 2.

Voluntas testatoris seruanda semper est ii ex aliquibus coniecturis colligetur, vide glo. 1. l. 21 tit 21. par. 1.

Voluntas testatoris de per se sola non faciat transire dominium in legatarium absque traditione, vide gl. l. 44. tit 5 par. 5.

Voluntas nulla est in homine mortuo, vide glo 3. l. 45. per textum ibi tit 5 par. 5.

Voluntas eadem semper durare præsumitur nisi constet de contrario, vide glo. 4 in fine. l. 10. tit. 8 par. 5.

Voluntas alicuius an colligatur si quis mouerit caput, vide glo. 4. l. tit. 11. par. 5.

Voluntas vltima immobilis post mortem perseuerat, vide gl. 2. in proœmio tit. 1. par. 6.

Voluntas vltima testatoris per eum vsque ad mortem mutari potest, vide gl. 1. l. 25. per tex. ibi. tit. 1. par. 6.

Voluntas captatoria an dicatur quando electio ponitur in voluntatem tertij, vide glo 3. l. 25. tit. 9. par. 6.

Voluntas coniecturata tantum valet quantum expressa, vide gl. 6. l. 8 tit. 9. par. 6.

Voluntas testatoris etiam tacita sufficit in vltimis voluntatibus, vid. gl. 6. l. 14. tit. 9. part. 6.

Voluntas testatoris, vide de hac supra in verbo TESTAMENTVM.

Voluntas coacta, vide supra in verbo, COACTA.

VORACITAS an impediat matrimonium ne contrahi possit, vide gl. 3. in fine. l. 6. tit. 2. par. 4.

VOTVM.

Castitatis vel continentiæ.	Solenne.
	Simplex.
	Terræ sanctæ.
Religionis vel monachorum.	Peregrinationis.
	Iacobinum.
Commutari.	Impedit vel dirimit matrimonium.
Vltra marinum.	

VOTVM & iuramentum iudicantur a pari & prima gratia voti est celeritas solutionis, vide glo. 1 in proœmio tit. 8. par. 1.

Votum faciens an plus mereatur quam non strictus voto si fecerit, vide ibidem.

Votum est actus religionis ex quo in Dei cultum ordinatur, vide glo. 2. in d. proœmio tit. 8. par. 1.

Votum quod sit, & quid si fiat de re mala & aliquid male promittendo, vide glo. 1. l. 1. tit. 8. par. 1.

Et idem si fiat de vanis rebus, vide ibidem.

Votum quod sit facilitate animi potius quam ex arbitrio discretionis non obligat, vide glo. 2. l. 1. tit. 8. part. 1.

Votum emissum calore iracundiæ non obligat, & quando, vide ibi latius.

Votum tria in se habere debet, vi ie ibidem.

Et ibi vide an sit necessarium illud ore exprimere.

Votum an liget minores, & quos, & quando, vide gl. 4. l. 3. tit. 8. par. 1. vide ibi melius glo. 5.

Votum seruorum per quod minuitur domini seruitium non valet, vide gl. 6. d. l. 3. tit. 8. par. 1.

Votum an tollatur & eius obligatio ex impedimento superuenienti, vide remissiue per gl. l. 4. tit 8 par. 1.

Votum sub conditione emissum non ligat ante implementum conditionis, vide glo. 2. l. 9. tit. 8. part. 1.

Et quid si sanitatem Deo petierit & propter eam habendam aliquod votum emittat, an iste debeat symoniacum, vide ibidem in glo. 3.

Voti obligatio morte non tollitur in duobus casibus, de quibus per gl. fina. l. 7. tit. 8. par. 1.

Votum quando hæres implere debeat, vide ibidem & glo. 4. legis 9. tit. 8. par. 1.

Vota qualia obligent vxores & qualia non, vide glo. 11. & 12. l. 7. titu. 2. par. 4.

Et quid si fiat votum non petendi debitum, an tale votum teneat, vide d. glo. 12.

Votum a coniugibus pariter emissum illos bene obligat neque proles postea nata erit legitima, vi ie ibidem in glo. 13.

Et quid si vnus ex eis postea fornicetur an alius possit illum repetere, vide glo. 5. 9. 4. l. 8 tit. 2. par. 4.

Votum solennizatum per receptionem sacri ordinis impedit & dirimit matrimonium iam contractum, vide glossam quartam per textū ibi l. 11. tit. 2 part. 4.

Votum ab aliquo simpliciter factum an dirimat matrimonium iam contractum, & quid si contrahat cum eo qui eodem modo vouerat, vide glo. 5. l. 11. tit. 2. part. 4.

Et qualiter tali casu vnus alij debitum reddere possit cum propter hoc nullus ex eis exigere possit, vide ibidem.

Et qui scienter contrahit matrimonium eo qui simpliciter vouit, peccat mortaliter, vide ibidem.

Et an Episcopus possit dispensare in isto voto simplici vt vouens debitū exigere possit, vide ibidem.

Votum quod fecit maritus qui remansit in secundo quando eius vxor intrauit religionem, vtrum illi impediat vt vxore mortua matrimonium contrahere non possit, & quid si de facto contrahat, vide glo. 12. tit. 10. par 4.

Votum & semper senior debet vltimo votare, vide glossam secundam in l. 7. tit. 15 par. 6.

VOTV

Septem partitarum.

VOTVM CASTITATIS VEL CONTINENTIAE est annexum ordini sacri quæ recipitur etiam si eodem tempore non dicatur, vide gl. 3. l. 32. tit. 6. part. 1.

Votum continentiæ clericorum an sit ex constitutione ecclesiæ, an vero a principio ipsi illud vouerunt, & an Papa cum eis poterit dispensare vt matrimonium possint contrahere, vide gl. 1. l. 19. tit. 6. par. 1.

Votum castitatis emissum in religione non intelligitur de castitate coniugali, & quare, vide glo. 1. in prin. l. 1. tit. 7 par. 1.

Votum continentiæ est voluntarium quod intelligecum glo. 4. l. 1. tit. 8. part. 1.

Votum continentiæ siue peregrinationis per impuberem doli capacem factum an illud obliget cum suituris sit, & an possit commutari, vide glo 5. l. 3. tit. 8. par. 1.

Votum continentiæ per maritum factum in vxoris præiudicium non valet, vide gl. 8. l. 3. tit. 8. par. 1.

Et quid si vouit de eo non exigendo, vide ibid.

Votum continentiæ vxoris sine marito non valet, vide gl. 9. ibid.

Et ibi vide quid si vouat pro subsidio terræ sanctæ.

Votum castitatis an possit commutari si simplex sit, & si solenne an Papa illud facere possit, vide gl. 4. l. 4. tit. 8. part. 1.

VOTVM RELIGIONIS VEL MONACHORVM, vota religiosorum sunt substantialia religionis. vide gl. 3. l. 26 tit. 7. par. 1.

Votum est actus religionis ex quo in Dei cultum ordinatur, vide glo. 2. in proœ. tit. 8. part. 1.

Votum religionis non valet nisi præcedat deliberatio, vide gl. 2. l. 1. tit. 8 part. 1.

Votum religionis obligat impuberes doli capaces si simplex sit, votum vero solenne non, vide gl. 5. in fi. l. 3. tit. 8. par. 1.

Votum monachorum an valeat, siue ante monachationem siue postea emissum sit, vide gl. 10. l. 3. ti. 8. par. 1.

Vota monachorum temporalia mutantur propter religionis obseruationem, vide ibidem.

Votum monachorum pro subsidio terræ sanctæ an valeat, vide ibidem in medio gl. 9.

Votum religionis est ita arctum vt alia omnia vota in illum possint cōmutari, vide gl. 10. in medio. l. 3. tit. 8. par. 1. & vide ibi gl. 7.

Vota de substantia religionis quæ sint, vide glossam sextam l. 88. tit. 18. par. 3.

VOTVM COMMVTARI, & votum vltra marinum alius citra Papam non commutat siue sit emissum in subsidium siue visitationis tantum causa, vide gl. 11. l. 5. tit. 5. par. 1.

Votum Iacobinum Episcopus non potest commutare sed solus Papa, vide glo. 12. d. l. 5.

Votum commutare potest excepti duobus, non tamen potest a voto quem liberare sicut potest Papa, vide ibidem.

Votum religionis est ita arctum vt alia omnia vota in illum possint cōmutari, vide gl. 10. in medio. l. 3. tit. 8. par. 1. vide etiam ibi glo. 7.

Votum commutari potest ex sola causa maioris vtilitatis etiam sine necessitate, vide gl. 3. l. 4. ibi.

Votum castitatis an possit commutari si simplex sit & si solenne, an Papa illud facere possit, vide gl. 4. l. 4. tit. 8. par. 1.

Vota omnia commutare potest Episcopus exceptis duobus, vide glo. 1. l. 5. tit. 8. par. 1

Votum an possit quis propria authoritate in melius commutare, vide d. gl. 1. in fi. & gl 1. 4. ibi per illum rex.

Votum Iacobinum vel alterius sancti Episcopus commutare potest, vi. glo. fin. d. l. 5. tit. 8 par. 1.

Votum debet commutari in alia re æquali, vide gl. 5. d. l. 5.

Et in tali commutatione tria sunt attendenda, vide glossam primam. l. 6. tit. 8. part. 1.

VOTVM VLTRA MARINVM alius citra Papam non commutat siue sit emissum in subsidium, siue visitationis tantum causa, vide glo. 11. l. 5. tit. 5. par. 1.

Votum vltra marinum an possit maritus sine consensu vxoris emittere in subsidium terræ sanctæ, & quid in voto peregrinationis, vide gl. 8. l. 3. tit. 8. par. 1.

Votum vltra marinum defuncti eius hæredes redimere tenentur etiam si pro eo nihil illi liget defunctus, vide glossam quintam, legis nonæ, tit. 8. par. 1.

VOTVM SIMPLEX impedit matrimonium contrahi si tamen contrahatur de facto matrimonium tenet, vide glossam secundam. l. 2. ti. 8. par. 1.

Votum simplex religionis obligat impuberes, votum vero solenne non vide glo. 5. in fi. l. 3. tit 8. par. 1.

Votum simplex castitatis an possit commutari, si vero sit solenne an Papa illud facere possit, vide gl. 2. l. 4. tit. 8. par. 1.

VOTVM SOLENNE hodie quale sit, vide glossam primam. l. 2. tit. 7. par. 1.

Votum solenne non obligat impuberes doli capaces, votum vero simplex sic, vide glo. 5. in fi. l. 3. tit. 8. par. 1.

Votum solenne castitatis an Papa possit commutare, & quid in simplici an possit ab alio quam a Papa commutari, vide glossam secundam. l. 4. tit. 8 par. 1.

Votum solennitatum per receptionem sacri ordinis impedit & dirimit matrimonium, vide gl. 4. per tex. ibi. l. 11. tit. 2. par. 4.

VOTVM TERRAE SANCTAE, & an in subsidium terræ sanctæ votum peregrinationis vel vltra marinum maritus sine consensu vxoris possit emittere, vide gl. 8. l. 3. tit. 8. par. 1.

Votum continentiæ vxoris sine marito non valet, vide ibidem in glo. 9. & ibi vide quid si vouat pro subsidio terræ sanctæ.

Votum monachorum pro subsidio terræ sanctæ an valeat, vide gl. 10. l. 3. tit. 8. par. 1.

Votum terræ sanctæ an liget filium familias, & quid de eo qui venit de castrensibus, vide gl. 4. l. 3. tit. 8 part. 1.

Votum visitationis terræ sanctæ per maritum contradicente vxore fieri non potest neque exigi reatur secus si pro subsidio, vide glo. 12. l. fi. tit. 8. par. 1.

VOTVM peregrinationis seu continentiæ per impuberem doli capacem factum an illum obligat cum iuerit suituris sit, & an possit commutari vide gl. 5. l. 3. tit. 8 par. 1.

Votum peregrinationis maritus confiteri nec potest sine consensu vxoris, & quid in vltra marino in subsidium terræ sanctæ, vide gl. 8 dictæ legis 1.

Votum clericorum peregrinationis longe vel si propter eius absentiam damnum patetur ecclesiæ non valet, vide glossam. 10. in medio, legis 3. ti. 8. par. 1.

Et quid in voto religionis emisso contradicente Episcopo, vide ibid.

Et etiam ibi vide quid in voto vltra marino vel alterius præiudicii suæ ecclesiæ.

VOTVM Iacobinum Episcopus non potest commutare sed solus Papa, vide glo. 12. l. 5. tit. 5. par. 1.

Votum Iacobinum vel alterius an etiam Episcopus commutare potest, vide gl. fi. l. 1. tit. 8. par. 1.

VOTVM impedit vel dirimit matrimonium, & votum simplex impedit matrimonium contrahi si tamen contrahatur de facto matrimonium tenet, vide gl. 2. l. 2. tit. 8. par. 1.

Votum solennizatum per receptionem sacri ordinis impedit vel dirimit matrimonium iam contractum, vide glossam. 4. per tex. ibi. l. 11. ti. 2. par. 4.

Votum ab aliquo simpliciter factum an dirimat matrimonium, & quid si contrahatur cum eo qui eodem modo vouerat, vide gl. 5. l. 11. titu. 2. par. 4.

Et qualiter tali casu vnus alij debitum reddere possit cum propter hoc nullus ex eis exigere possit, vide ibidem.

Et qui scienter contrahit matrimonium cum eo qui simpliciter vouerat, peccat mortaliter, vide ibid.

Et an Episcopus possit dispensare in isto voto simplici vt vouens debitum exigere possit, vide ibidem.

Votum quod fecit maritus qui remansit in seculo quando eius vxor intrauit religionem vtrum illi impediat vt vxore mortua matrimonium contrahere non possit, & quid si de facto contrahat, vide gl. 10. l. 2. tit. 10. par. 4.

VOVENS si voluerit contrahere matrimonium debet illud sibi impediri, vide gl. 1. l. 2. ti. 8. part. 1.

Vouens si fiat Episcopus debet intrare religionem & ad hoc potest compelli, vide ibidem.

VOX & vocem in capitulo solus canonicus habet, non vero alius etiā si ibi dignitatem habeat, vide glossam quartam legis tertiæ, titulo sexto, par. 1.

Vox vnius patroni tantum valet quantum vox plurium filiorum alterius mortui patroni, vide gl. 2. l. 8. tit. 15. par. 1.

Vox viua maioris est authoritatis quam mortua, vide gl. 2. in fine proœmii tit. 18. par. 3.

Vox & voces sunt notæ opinionum & voluntatum, vide gl. 4. l. 4. tit. 12. par. 7.

VRSVS quare sic dicitur & de eius fortitudine, vide glo. 4. l. 2. tit. 15. part. 7.

VSVARIVS sylvæ remotæ an vedere possit fructus quia alias esset inutilis, vide glo. 10 l. 20. tit. 31. part. 3.

Vsurarius posquam percepit fructus ex vsu an possit Ilos vendere, vide ibidem.

Vsurarius domus an teneatur ibidem recipere hæredem testatoris si dominus fuit ampla, vide gl. 1. l. 11. & glo 6. l. 22. tit. 31. par. 3.

Vsurarius an debeat habere mercedem seruitij in quo ipse habet vsumfructum si seruus locauit operas suas, vide glossam tertiam dictæ legis, vigesimæ primæ.

Vsurarius

Universidad de Deusto
Biblioteca

Index materiarum.

Vsuarius rem locare neque commodare potest, vide glossam primam l. 27. tit. 31. par. 3.

Vsuarius si cum haberet in vsu suo consortes vendiderit partem suam an consors illius iuris admittatur ad retractum, vide glo. 2. quæst. 1. l. 55. tit. 5. part. 5.

VSVCAPIO an habeat locum in actione ad exhibendum contra rei vendicationem, vide glo. 2. per text. ibi. l. 22. tit. 2. par. 3.

Vsucapio fuit propter bonum publicum introducta, & an ei possit renuntiari per pactum, vide glos. 1. l. 1. tit. 29. part. 3.

Et an alicui possit concedi per priuilegium vt contra eum non currat vsucapi, seu præscriptio, vide dict. glo. 1. d. l. 1.

Vsucapio non habet locum in re furtiua, nisi vitio purgato, & si res ad dominum reuertatur & de ratione, vide glossam. 2. l. 4. tit. 29. part. 3. & quando vide ibidem ad finem.

Et an ad vitij purgationem sufficiat quod res reuertatur in potestatem alterius cui subrepta fuit si ipse vetus dominus non sit, vide ibidem.

Siue vitium sit causa furtiuitatis siue violentiæ in re immobili datæ, vide ibidem,

Et quando res afficiatur vitio reali vel violentiæ, vide dictam glossam secundam.

Vsucapio an possit habere locum si præcesserit crimen expilatæ hæreditatis, vide ibidem.

Et an res afficiatur vitio violentiæ si expulsus erat præda, vide ibidem

Vsucapio quando habeat locum in fructibus rei furtiuæ, & quando nō. vide glos. 4. l. 4. tit. 29. part. 3.

Vsucapio an procedat in fructibus rei furatæ & venditæ alteri alicui, & quando, vide glossam secundam & tertiam, legis quintæ, titulo. 29. partita tertia.

Et an idem sit in fœtu animalium quod in partu ancillæ, vide dictam glossam secundam.

Vsucapio est necessaria in fructu ancillæ edito penes bonæ fidei possessorem, in fructu vero animalium tunc sine vsucapione sit bonæ fidei possessoris, vide dicta glos. 3.

Vsucapio non habet locum in rebus sacris & quare, vide glossam. 1. l. 6 titulo 29 part. 3.

Vsucapio rerum communium quando valeat, & an immemorialis præscriptio sufficiat, vide glossam primam. columna prima. l. 7. titulo. 29 partita. 3.

Vsucapio an habeat locum in rebus pupilli furioſi vel prodigi quando ab eo aliqua res emitur, & quando, vide glos. primam. legis. 11. titulo 39. part. 3.

Vsucapio an prosit domino habenti malam fidem si seruus qui illā rem emit bonam fidem habeat, vide glossam secundam legis. 13. titulo. 29 partita tertia.

Vsucapio an teneat quando quis ignorabat quali titulo rem possideret si postea apparuerit non sua, vide glossas legis. 14. titulo vigesimo nono partita tertia.

Et quid si titulum habebat si postea apparuit nullus an res vsucapi possit & quanto tempore, vide glossam tertiam legis. 14. titulo vigesimo nono parti. 3.

Et quantum tempus requiratur ad validitatem præscriptionis in supra dicto casu, vide dicta glos. 3.

Vsucapio an procedat si titulus putatiuus habeatur ab vno & possessio ab alio, vide glo. 2. l. 15. tit. 29. part. 3.

Vsucapio trium annorum excludit petitionem hæreditatis perpetuam, vide glo. 3. d. l. 15.

Vsucapio rei an teneat si tempus quo hæres illam possedit iungatur cū tempore quo testator possedit, & quando non, vide glossam. 2. l. 16. titulo. 29. part. 3.

Vsucapio perfecta ab hærede putatiuo an prosit vero hæredi vel perfecta ab hærede scripto, aut etiam prosit venientibus ab intestato, vide dicta. glos. 2. d. l. 16.

Et quid si possessio sit iniusta an impediat extrema consugi, vide dictam glossam. 2.

Vsucapio rei alteri pro debito obligata an teneat in damnum iuris creditoris cui in pignus data fuit, vide glossam secundam legis. 17. titul. 29. partita. 3.

Vsucapio an interrumpatur per solam citacionem an vero per litis contestationem, & quid in præscriptione, vide glossam tertiam legis. 29. titulo. 29. part. 3.

Vsucapio an interrumpatur eo quod aliquis fuit perpetuo deportatus, & an vsucapione siue præscriptionem incipere possit in re aliqua, vide glos. 11. l. 2. per text. ibi. tit. 18 part. 4.

Vsucapio vel præscriptio an videatur prohibita vbi rerū alienatio simpliciter prohibita fuit, vide glossam tertiam, columna 3. quæstione. 4 l. 10. titulo. 26. part. 4.

Vsucapio non habet locum quando emptor rei alienæ scit illam esse alienam, vide glos. 2. l. 54. per text. ibi. tit. 5. par. 5.

Vsucapio, vide de hac materia supra in verbo PRAESCRIPTIO.

VSVRA an sit crimen ecclesiasticum, vide glos. 2. l. 58. tit. 6. part. 1.

Vsuræ sunt reprobatæ per 11. partitarum sicut per ius canonicum & diuinum. vide glos. 2. l. 3. tit. 11. par. 5.

Vsura quæ dicatur & ex quibus colligatur contractum esse vsurarium, vide glos. 2. l. 31. tit. 11. par. 5.

Et quid in cambijs stipulantes & exigentes interusurium de nundinis in nundinas an eius contractus sit vsurarius, vide ibidem.

Et quid si pœna adiciatur dationi pecuniæ vel alterius rei in qua consistit mutuum vel si adiciatur dationi an præsumatur posita loco vsurarum, vide glos. 2. l. 40. tit. 11. part. 5.

Et an idem sit dicendū in contractu translactionis si pœna adijciatur dationi quantitatis, vide ibidem.

Et an talis pœna præsumatur adiecta in fraudem vsurarum quando ille qui pœnam stipulatus fuit solutus erat, vel nō erat fœnerari, vide gl. 3. dictæ. l. 40.

Vsura dicitur quando pœna apponitur dationi per dinumerationem mensium vel annorum etiam in non solito fœnerari, vide dictam glo. tertiam.

Vsura ad hoc vt ita sit requiritur quod aliquid accedat sorti, & sic quod plus detur quam recipitur, vide ibidem.

Et contractus non præsumitur vsurarius nisi probetur, vide glossam. 6. dictæ legis. 40.

Vsuræ an permittantur Iudæis, & an Papa ex aliqua causa possit in hoc dispensare, vide glos. 1. l. 22. tit. 12. part. 5.

Vsuræ an veniantin iudicio diuisorio inter hæredes, & an transeant in dominium vsurarij, vide glo. 10. l. 2. per text. ibi. tit. 15. par. 6.

Et quibus restitui debeant res per vsuras quæsitæ quando ignoratur eius sint, vide glos. 12. d. l. 2. per text. ibi. tit. 15. par. 6.

Et quid de compositione quæ per hæredem vsurarij sit cum alijs quibus restitui debuerant, vide ibidem.

Et an Papa possit liberare & absoluere a restitutione incertorum, & si restitutio non fiat integre, vide ibidem.

Vsuræ omnes sunt prohibitæ tam de iure canonico quā regni, vide gl 15. l. 4 tit. 6. par. 7.

Et vsuraria acquisitio pecuniarum est maxime præter naturam teste philosopho, vide d. glos. 15. in fine.

VSVRARIVS manifestus quid dicatur & de pœna sepelietium eos, vide glos. 1. l. 9. tit. 13. part. 1.

Vsurarius si mandet vsuras restitui an debeat in sacro loco sepeliri, & an illud sufficiat, vide ibidem.

Vsurarij non patiuntur a vicinia & consueuerunt domos ad mensam tantum conducere, vide glos. 2. l. 14. tit. 10. par. 5.

Vsurarij sunt infames, vide glos. 2. l. 12. tit. 7. par. 6. & glo. 15. l. 4. per text. ibi. tit. 6 par. 7.

Vsurarius siue publicus siue occultus est infamis ipso facto, occultus tamen debet per sententiam declarari, vide dictam glossam. 15. dictæ l. 4. titulo. 6. par. 7.

Vsurarij sunt in magno periculo & etiam post peractam pœnitentiam, & post restitutionem sunt infames, vide dicta glos. 15.

VSVS respectu consuetudinis quid sit, vide de hoc glossas legis primæ titulo. 2. par. 1.

Vsus inducitur per publicos actus non per tacitos, vide glossam. 2. l. 2. tit. 2. par. 1.

Vsus legum fori cui incumbat probatio an alleganti vel excipienti, vide glo. 4. in medio l. 7. tit. 2. par. 1.

Vsus impossibile est illud probari de re quæ nunquam accidit, vide dictam glossam. 4. in fine.

Vsus cepulæ carnalis abstrahit quem a seruitio Dei & hoc dupliciter, vide glo. 1. col. 2. in princip. l. 1. tit. 7. part. 1.

Vsus non dicitur ex vno actu tantum, vide glossam sextam legis. 18. tit. 13. partit. 2.

Vsus scripturarum qua de causa adinuentus fuit, & an vnus tabellionū sit de iurisgentium introductus. vide glossam primam in proœmio titulo. 18 part. 3.

Vsus instrumenti renuntiatus eo quod de falso fuit redarguitus, an tale instrumentum in alio iudicio fidem faciat, & quid si tempore renuntiationis fuit protestatus quod non intendit illum fateri falsum, vide gl. 2. l. 16. tit. 18. par. 3.

Vsus communis omnibus animalibus aliquarum rerum vt est aer &c. an iusgentium in eo aliquid immutauit, vide glossam primam legis. 3. titulo. 28. part. 3.

Vsus communis rerum ciuitatum ita pauperibus sicuti diuitibus pertinet, & quid si ex multitudine ouium diuitis pauperes damnificentur, vide glo. 9. l. 9. tit. 28. par. 3.

Et an talis pertineat ad dominum terræ ibi habitantem vel non, vide dictam glossam. 9.

Vsus syluæ ciuitati concessus an illud dicatur vsus vel vsusfructus, vide glossam. 1. l. 26. titulo. 31. part. 3.

Vsus & habitatio in quibus differant inter se, vide glossam. 1. l. 27. titul. 31. partita. 3.

Vsus & ille qui vsui aquæ fontis renuntiat si ad eius refectionem aliqua sint necessaria an collectari possit, vide glossam octauam. l. 20. titulo. 32. partita. 3.

Vsus faeit præsumi conuentionem præcisse secundum eum, vide glos. 5. l. 3. titul. 25. partita. 4.

Vsus ratione cuius res fuit alicui commodata prius explici debet quam commodator rem commodatam repetere possit, vide glossam primi. nonæ. titulo secundo. partita quinta. aliquando tamen contra vide ibidem glos. secunda.

Vsus & de vsu domus fundi serui pecoris boum, equi, & armenti vel aquæ, vel ministerij & operarum serui, vide glossam nonam. l. 20. titu. 31. partita tercera.

Vsus domus vxori relictus an ipsa cum secundo marito ibidem commodari possit, vide glos. 1. l. 21. titul. 31. partit. 3.

Vsus fundi non facit quem dominum fundi quod bene est si cum proprietate stringatur, vid. glos. 2. quæst. 1. l. 55 tit. 5. part. 5.

VSVSFRVCTVARIVS & an incrementum alluuionis ad vsumfructuarium pertineat & an æquiparetur emphyteotæ vel feudatario, vide. glo. 2. l. 30. titulo. 28. part. 3.

Vsusfructuarius an habeat dominium thesauri per eum inuenti in loco & fundo in quo vsumfructum habet, vide glos. 3. l. 45. titulo. 28. partit. tertia.

Vsusfructuarius possidet naturaliter sibi & si expellatur vel alij tradat possessionem an dominus perdat suam ciuilem possessionē quam ibi habet vid. glos. 3. l. 13. titulo. 30. part. 3.

Vsusfructuarius an possit seruitutem imponere in re illa in quam habet vsumfructum, vid. glos. 1. l. 10. tit. 31. par. 3.

Vsumfructuarius an debeat cauere & quando non, & an ista cautio sit de substantia nisi petatur caueri & quid si vsusfructuarius agat cautio ne non præstita an teneat iudicium, vide glos. 5. l. vigesimæ. titulo. 31. partita tertia.

Vsusfructuarius si cautionem præstare non possit an res sit sequestranda & an habeat locum cautio in eo qui donauit seruato sibi vsufructu & quid in hærede sit dicendum & an testator illam iusserit remitti & quid si vsusfructus alicui relinquatur pro se & hærede suo, vide ibid. in dict. glos. 5. d. l. 20. tit. 31. part. 3.

Vsusfructuarius qui habuit a testatore vt de rebus & bonis vsusfructus durante vsufructu possit vendere aliquid vsque ad certam quantitatē an finito vsufructu teneatur ipse vel hæres eius ad pretium rerum vēditarum, vide. ibidem in glos. 7.

Vsusfructuarius an possit vti bobus aratoriis fundi & an ei videatur legatus vsusfructus seminis seu frumenti ad seminandum deputati, vide ibidem in glos. 8.

Vsusfructuarius an possit facere depingere vel sculpere arma sua in domo in qua habet vsumfructum, vide d. glos. 8.

Vsusfructuarius domus ad quam expensam teneantur & an istud arbitrio iudicis relinquatur & quid si velit renuntiare vsufructui, vid. gl. 1. l. 22. titulo. 31. part. 3.

Vsusfructuarius an teneatur ad refectionem si ædificia vetustate corruerint & quando, vide glossam secundam l. 22. ritulo trigesimo primo. partita tertia.

Vsusfructuarius an teneatur decimare seu tributa soluere ex re ex qua percipit vsumfructum, vid. ibid. in glos. 5.

Vsusfructuarius licet omnes fructus faciat suos tamen non ita erit in partu serui in qua vsumfructum habet, vi. glos. 3. l. 23. titul. trigesimo primo. partita. 3.

Vsusfructuarius si consentiente proprietario vsumfructū alienat cuius mors inspiciatur ad hoc vt finiatur vsusfructus, vide glo. 2. l. 24. titulo 31. partita. 3.

Vsusfructuarius creditor si vendat sure crediti rem in qua habet vsumfructum an possit & an talis vsusfructus possit reuerti ad illius dominum. vide glos. 5. ibid.

Vsusfructuarius agri vel syluæ vel vonorum omnium an illud esse desinat per destructionem totius proprietatis, vide glo. 1. l. 25. titul. 31. partita tertia.

Vsusfructuarius semper videtur habere mandatum a domino in concernentibus custodiam rei. vide glos. 1. l. 4. tit. 32. partit. 3.

Vsusfructuarius cui gregis vsusfructus legatus est an ad supplectionem teneatur si ex grege aliqua pecora præmoriantur, vide glos. 2. l. 21. tit. 11. partita quarta.

Vsusfructuarius an excusetur a satisdatione quam præstare tenetur propter pauperta tem, vide glos. 5. l. 20. titul. 31. part. 3. & glos. 1. l. 4. titulo. 19 partita quarta.

Vsusfructuarius an dicatur successor in maioria vel eius dominus, vide glos. 3. l. 7. titulo. 4. part. 5.

Vsusfructuarius an admittatur si velit retrahere rem quam dominus proprietatis vendit & pro tanto illam accipere, vide glos. 2. quæst. 1. l. 55. titulo. 5 partita. 5.

Vsusfructuarius si cum haberet in suo vsufructu consortem vendiderit partem suam an consors illius iuris admittatur ad retractum, vid. ibi.

Vsusfructuarius si soluat pretium & pensionem totius anni & postea moriatur an dominus proprietatis illud redere teneatur vel ad quid, vide glos. 2. l. 3. per text. ibi. titul. 8. parti. 5.

Vsusfructuarius omnium bonorum an teneatur ad confectionem inventarij, vide glos. 1. l. 5. titul. 6. patt. 6.

Vsusfructuarius an agat contra furem furantē rem in qua ipse vsumfructum habet vel an dominus proprietatis admittatur, vid. glos. 6 & 7 l. 12. per text. ibi. tit. 14. parte. 7.

VSVSFRVCTVS & vsumfructum emens cum bona fide an faciat fructus suos, vide glossam tertiam l. 39. titulo vigesimo octauo. partita tertia.

Vsusfructus rerum filij si patri nō queratur an filius sine patre agere possit & an tunc contra eum currat præscriptio, vide glos. 4. l. 8. titul. 29 partita tercia.

Vsumfructum an possit quis constituere in parte sua quam possidet pro indiuiso. vide glos. 2. l. 10. tit. 31. partit. 3.

Vsusfructus an videatur relictus in quolibet anno illicui a testatore simpliciter fuerunt relicti fructus talis fundi an vero intelligendum sit de fructibus vnius anni tantum, vide glossam primam. l. 20. titulo. 31. partita. 3.

Vsusfructus alicui relictus an debeat sequestrari si ab eo sufficiens cautio non præstetur. vide glos. 5. l. 10. tit. 31. parti. 3.

Vsusfructus alicui relictus a testatore cum potestate vendendi de bonis vsusfructus vsque ad certam quantitatem an finito vsufructu ipse vel eius hæres pretium rerum vendicarum restituere teneatur, vide ibidē in glos. 7.

Vsusfructus alicui relictus an ipse possit vti bobus aratoriis fundi & an videatur legatus fructus seminis seu frumenti ad seminandum deputati, vide glos. 3. l. 20. titulo. 31. partita. 3.

Vsusfructus finitur etiam si fructuarius conduxisset vsumfructum vel ipsius morte & an spes vsusfructus constituendi finatur morte, vide glos. 2. l. 24. tit. 31. part. 3.

Et quid si vsusfructus relinquatur monacho, vide dictam glos. 2. dict. l. vigesima quarte.

Et quid si proprietario consentiente vsusfructuarius illum in alium alienauit cuius mors inspiciatur, vide ibidem.

Vsumfructum habens in pignore an possit illum vendere iure crediti & an tunc talis vsusfructus possit ad dominum reuerti, vide glossam. 3. dictæ. l. 24.

Vsusfructus finitur per destructionem totius proprietatis, vide glos. 1. l. 25. titulo. 31. part. 3.

Vsusfructus ciuitati relictus durat. 100. annis & aliquando plus & an idē sit in emphyteota vel feudatario vel in annuo legato ciuitati facto, vide glos. 1. l. 26. tit. 31. part. 3.

Et quid si tunc ibi aderit in concessione verbum perpetuo. vide dictam glossam primam.

Et quid si ciuitati concedatur vsus syluæ an illud dicatur vsus vel vsusfructus, & an tunc expiret. 100. annis, vide ibid. in d. glo. 1.

Vsusfructus & habitatio in quo differant inter se, vide glos. 1. l. 27. titulo 31. partita. 3.

Vsusfructus si eum proprietate consolidetur & ipsa proprietas ab vxore marito fuerit in dotem data an talis consolidatio, & commodum ipsius ad solam vxorem pertineat an vero tanquam commune lucrū, cum marito diuidi debeat. vid. glos. 1. l. 18. tit. 11. part. 4.

Vsusfructus gregis si fit alicui legatus an vsusfructuarius debeat gregē supplere si aliqua præmoriantur vide glos. 2. l. 21. tit. 11. part.

Vsumfructum an habeat pater in beneficio ecclesiastico quod possidet filius vel in rebus a filio male quæsitis. vide glossam. 5. l. 5. titulo. 17. partita. 4.

Vsusfructus an patri exheredato quæratur per nepotem cui fuit delata hæreditas, vide dicta glos. 5.

Et ibi illa glos. remissiue notat alios casus in quibus patri vsusfructus nō quæratur.

Vsusfructus an extingatur si pater illum possidens ingrediatur religionem. vide d. glos. 5. in medio. d. l. 5.

Vsusfructus consolidatur cum proprietate quando pater illum habens illius capax non est, vide. d. gl. 5. col. 1. in medio d. l. 5. tit. 17. part. 4.

Vsusfructus rei in qua pater filio possidenti succedere non potest nūquam patri queritur. vide dict. glos. 5. col. 1. post med.

Vsusfructus in bonis maioricatus an ad patrem pertineat & quid si a cōditore dictum sit quod vult quod bona dentur ipsi filio in quem maioriam fecit an tunc eius pater in talibus bonis vsumfructum habeat, vide ibidem.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Index materiarum.

Vsusfructus debetur patri in rebus filij ingredientis religionem siue bona sint maioriæ vel non siue etiam filius in hoc disponat siue nō disponat, vide glos.5.col.1.ad fin.

Vsumfructum non habet pater in dote aduentitia filiæ neque de iure antiquo neque de nouo, vid.ibidem, ad fin.

Vsusfructus an patri queratur ex dote quam filius fuit lucratus propter iniuriam violati thori, vide ibidem.

Vsusfructus licet non possit haberi per patrem in rebus filij an semper habere debeat commoditatem illius iuris, vide ibidem ināe illius colūne primæ.

Vsusfructus in rebus aduentitijs filij an filio debeatur cum exista patris potestate per emancipationem, vel per contractum matrimonij, vi.gl. 6.l.15.tit.18 partita.4.

Vsusfructus omnium bonorum per filium de cetero acquirendorum an possit pater sibi reseruare quando illum emancipat, vid.ibidem in gl. septima.

Vsusfructus ad debeatur patri in bonis maioricatus vel in bonis feudalibus filij, vid.glos.1.1.7.titul.26.partit.4.

Vsusfructus est diuersum ius appropriatae quę est pars dominij integralis siue legalis non tamen prædicatiua siue subiectiua & habens vsumfructum in re possit retrahere pro tanto proprietatē quam dominus alij vendit. vid. glos.2.quæst.1.155.tit.5.part.5

Vsusfructus differt a dominio, vide dictam glossam secundam.d. quæst. 1.dict.l.55.

Et iunctus cum proprietate facit plenum dominium, vide ibid.

Vsusfructus quando non acquiritur patri in bonis filij tunc filij familias vice patrum familias funguntur, vide glossam secundam.l.6.titu. 11.partita quinta.

Vsusfructus rei legatæ si alienetur per testatorem an per hoc videatur reuocasse legatum, vide glos.2.1.17.titul.9.partit.6.

Et an in vsufructu locus sit iuri accrescendi etiam inter cōiunctos coniunctione legali. vide glossam sext.tm.columna.2.post medium. l.33 titulo.9.partita sexta.

Vsusfructus rerum maioriæ an possit publicari in vita delinquentis, vide glos.4.in princip.l.6.tit.11.par.6.

Vsusfructus an possit vni hæredum adiudicari & alteri proprietas quando inter eos hæreditas diuiditur per iudicem. vide glos.1.1.10.titul.15. partita sexta.

Et quid si cum aliquis habere vsumfructum in aliqua re aliquis rem illā furauerit an ipse vsusfructuarius vel dominus proprietatis admittatur contra furem. vide glossam.6.&.7.l.12.per text.ibi.titulo decimo quarto.partita.7.

Vt, ista dictio quid importet, vide glos.1.&7.l.21.per text.ibi.tit.9.par. 6.&glos.2.cum aliis ibi.l.2.tit.4.part.4.

VTENS calidis vt cum vxore copulam habere possit vtrum mortaliter peccet, vide glos.5.l.9.per text.ibi.tit.2.part.4.

VTILE DOMINVM vide supra in verbo, DOMINIVM.

VTILITAS publica præferri debet priuatæ, vid.glos.2.per text. ibi. 18.tit.28.part.3.

Vtilatas an sit in donatione alicui facta respectu donatoris si donatio fiat in remunerationem seruitiorum. vid.glos.7.l.53.tit.5.partit.5.

Vtilitas communis si adsit in destruendo ædificio alicuius tunc onus debet communiter contribui. vide glossam.l.13. titulo nono. partida quinta.

VVLGARIS SVBSTITVTIO vide supra in verbo SVBTITVTIO VVLGARIS.

VVLNVS & quid si creditor vulnerauit creditorem fugientem eum velit illum propria authoritate capere, & quid si debitor se defenderit, vid.glos.1.l.10.tit.15.partita.5.

Vulnus quid dicetur & quid veniat appellatione vulneris. vide glos.3.l. 6.tit.9.partita.7.

Vulnus siue letale sit siue non qualiter illud dans puniatur si ignoretur, quis illud dederit cum ibidem plures in vulnerando concurrerint, vide glos.1.l.15.titul. 15 partita.7 per illum text.ibi.

Et quid si ignoretur quis primo vel vltimo percusserit vel ex quo vulneri perijsset & quid si nullā vulnus erat letale & nihilominus vulnera tus mortuus fuit & alia plura in hoc, vide.in d.glos.1.dict.l.15. titulo 15.partita.7.

Et an quando non constat quis fuerit principalis in vulnerando an consilios vt auxiliantes procedi possit ad condemnationem. vid.ibid.

VXOR
Adultera
Clerici vel promoti ad sacros ordines
Vouens
Infidelis vel infidelium
Religionem ingrediens
Facit ellemosynam
Testatur vel disponit,
Accusatur, accusat, vel agit.
Separatur
Testificat
Inops
Denegat debitum.
vel petit
Arcta vel lata
Donat,
Renuntians
Dotans vel pro dote
Aliena vel alienans

Vxor post reuocationem mariti de monasterio ipsa religionem intrare non potest antea vero sic. vide glos.5.l.12.tit.7.partita.

Vxor communicans cum marito excommunicato peccat si inter eos sit carnale comertium interdictum, vid.glos.5.l.34.tit.9.part.1.

Vxor cognita carnaliter a viro in ecclesia an propter hoc ecclesia poluta sit, vide glos.2.l.20.tit.10.partita.1.

Vxor qualis eligi debeat & quæ secum vxor eligenda habere debeat, vide glos.1.l.1.titul.6.partita.2.

Et ibi quid in marito eligendo.

Vxor vna tantum esse debet non duæ illud enim est peccatum contra naturam probat glos.1.l.2.tit.6.part.2.

Vxor est socia diuinæ & humanæ domus, vid.glo.1.per text.ibi.l.5.titul. 2.partita.3.

Vxor quā diu nupta est desinit esse ciuis propriæ originis & in quibus & quid in vxore clerici an in criminalibus gaudeat priuilegio fori ma riti, vide glo.7.l.32.tit.2.partit.3.

Vxores non possunt defendere viros in iuditio sine mandato ipsorum si cuti eis licet nam vxores &c. vide glo.2.l.10.tit.5.par.3.

Vxor negans res fuisse mariti sui an illud probare debeat & quid in regno isto obseruetur, vide glos.3.l.2.tit.14.par.3.

Et quid si talis vxor adulterium committat vel res aliquas emat ex pecunia sibi tradita a consanguineis quam statim sibi reddidit, vide glos. 4. ibidem.

Vxor tabellionis mortui relicta vsufructuario an aliquid habere debeat de exemplaribus quæ deducuntur ex originalibus mariti quæ per alium tabellionem deducuntur, vide glo.4.l.55.tit.18.par.3.

Vxor si decedat sine filijs an eius hæredes succedere possint, in artis per maritum illi datis. vide glos.2.l.87. tit.18 part.3.

Vxor hominis mei & qui mihi seruitutem debet an sit fœmina mea, vide glos.3.l.89.ti.18.part.3.

Vxor defendens rem quam marito in dotem dedit in iudicio ipso sciente & non contra dicente si condemnetur an sententia illa præiudicet marito, vide glos.12.l.20.tit.22.par.3.

Vxor an habeat dominium in thesauro inuento in fundo ipsius per maritum, vide glos.3.l.45.tit.28.part.3.

Vxor an possidere possit rem sibi donatam a viro suo licet talis donatio sit nulla, vide glo.1.col.2.ad fin.l.7.tit.29.par.3.

Vxor cui fuit relictus a marito vsus domus an ibi possit habitare cum secūdo marito, vide glo.1.l.21.tit.31.parti.3.

Vxores an plus diligendæ sint quam patres siue matres vid.glo.8.in prologo.4.partitę.

Vxor & eius vir ad paria iudicari debent. vide.glo.2.l.7.tit.2.par.4.

Vxor si propter fornicationem fuit a marito exclusa & ipse sacros ordines suscepisset & in eos fornicasset an matrimoniū debeat redintegrari, vide glos.4.9.2.l.8.titul.2.partit.4.

Vxor si a viro carnaliter cognoscatur non propter id peccat imo aliquando meretur, vid.glo.1.&.2. per text.ibi.l.9.tit.2.part.4.

Vxor quæ prius cum vno clandestine contraxit matrimonium postea cum alio publice contraxit cum quo commorata sine peccato mortali reddere & exigere possit ab eo debitum coniugale & quid si non reddens ponat se in periculo vitæ vel scandalum siue peccatum generetur, vide g.of.1.l.2.tit.3.part.4.

Vxor potest a seruitute in qua maritus se ipsum vendendo posuit illum extrahere & an tunc ipsa retractante venditionem pretium emptori restituere teneatur, vide glos.l.4.tit.5.part.4.

Vxor si vendat se ipsam in ancillam nolente viro an in ea idem fit dicendum quod in marito, vid.d. glo.6.in fin.

Vxor an possit impedire ne maritus suus creditoribus cum cingulo ferreo ad colum tradatur, vid gl.7.l.4.tit.5.partit.4.

Vxor carnaliter cognita ad eam bene extenditur cognatio spiritualis & an ad concubinas, vide glos.6.&.7.l.1.tit.7.partit.4.

Vxor alicuius si sit multum arcta vel ita lata quod a viro carnaliter cognosci non possit vel habeat aliud impedimentum, ita quod cognosci non possit an matrimonium dissoluatur, vid.glo.5.l.2.tit.8.part.4.

Vxor alicuius si a viro cognosci carnaliter non possit quia est virgo an ipse mediante aliquo actu medicinali possit claustra pudoris sui frangere & an istud sit contra naturam factum, vide glo.6.l.2.titulo.8.partita quarta.

Vxor quæ corrupta cum aliquo matrimonium contraxit si petat matrimonium separari ob viri frigiditatem intra quātum tempus illud petere debeat & quid in virgine. vi l.glos.l.6.ibid.

Vxor & vir continentiā vouere possunt nisi illud malicioſe fecerint tunc enim occurret episcopus. vide glos.3.l.4.tit.9.par.4.

Vxor an debeat a viro alimentari si ipsa in peccato perseuerauerit, vide glos.7.l.2.tit.9.part.4.

Vxor qualiter certificari debeat de morte primi viri ante quam contrahat cum secundo, vid.glo.2.l.8.tit.9.part.4.

Et an sufficiat probatio per famam, vide ibidem.

Vxor po-

Septem partitarum.

Vxor potest dare licentiam marito intrandi religionem ipsa remanente in sæculo si de incontinentia non fuit suspecta, vi.gl.1.l.2. per tex. ibi. titulo.10.par.4.

Secus tamen erit si maritus velit esse Episcopus quia tunc debet intrare religionem neque vouere sufficiet, vide ibidem.

Vxor si nolit dare licentiam marito vel si per vim ad hoc fuerit compulsa, tunc maritus religionē intrare non poterit, vide gl.2.l.2.tit.10.p.4.

Vxor si dederit viro licentiam ingrediendi religionem, an per hoc tacite videatur vouere continentiam, & quando, vide ibedem in glo.3.

Vxor a viro sine authoritate ecclesiæ separari non debet, & quid si forni catio sit notoria, vide glossam sextam legis secundæ. titu. decimo. par tita quarta.

Et an vxor quæ remansit in sæculo & continentiam promisit mortuo viro possit matrimonium contrahere, vide ibidem in glossa decima dictæ legis secundæ.

Vxor a viro propter adulterium per sententiam diuortij separata si nolit postea virum suum repetere quia cum alia fuit fornicatus, an talem matrimonium debeat iudicis officio redintegrari, vide glossam primam l.6.tit.10.part.4.

Vxor debet mitti in possessionem rerum sibi a marito donatarum propter nuptias, vide glo.1.l.7.tit.11.part.4.

Vxor si soluto matrimonio pretium rei dotalis acceperit quam maritus vendidit cum prius non esset æstimata, an ex hoc alienatio confirmetur, vide gl.4.l.7.tit.11.part.4.

Vxor an dicatur habere dominium bonorum paraphernalium vel eius maritus, & quando, vide glo.2.&.3.l.17.tit.11.part.4.

Vxor an marito petente teneatur cauere de euictione rei dotalis, vi.glos. l.1.2.tit.11.par.4.

Vxor soluto matrimonio quas vestes & ornamenta hæredibus mariti reddere debeat, vide glos.9.l.23.tit.11.part.4.

Vxor quæ contraxit in vno loco & postea per maritum fuit in alium translata qualis locus sit attendendus vt pactionis inter ipsam & maritum factæ obseruentur, an locus contractus vel habitationis vel domicilij mariti, vide glo.1.l.24.tit.11.part.4.

Vxor an potius credatur alimentari a marito quia est eius vxor vel quia secum attulit dotem, vide gl.5.l.25.tit.11.part.4.

Vxor an teneatur recipere idoneam cautionem quam sibi dat maritus de non dilapidando dotem, vide glo.4.l.29.tit.11.par.4.

Vxor an possit dotem a marito exigere si ipse ad inopiam peruenerit tamen non sui culpa, vide gl.6.l.29.tit.11.parti.4.

Quod procedit etiam si maritus esset pauper tempore contractus matrimonij, vide ibidem.

Vxor debet statim donationem propter nuptias restituere si statim ei restituatur dos non expectata aliqua dilatione, vide glossam quartam. l.31.tit.11.par.4.

Vxor alicuius si certio nubat de incontinentia notabitur, & illud est abominabile apud homines, vide glo.1.l.1.tit.12.par.4.

Et quid si maritus vxori legatum fecerit si caste vixerit & illa secundo nubat, an illud consequetur, vide.d.glo.1.

Et quid si ab extraneo tale legatum fiat, scilicet, si caste vixerit & ipsa tertio nubat, an illud consequetur, vide ibidem.

Vxor alicuius eo ipso quod peccat in corpore perdit omnia priuilegia mariti & tutelam filiorum, vide glo.6.l.3.tit.12.part.4.

Vxor & cōcubina parum inter eas refert nisi in honore & vassallus qualemcunque ex istis cognoscens priuabitur feudo, vide glo.1.in proœmio tit.14.part.4.

Et contra vxorem non præsumitur quod omnia quæ habet sint de bonis mariti sicuti præsumitur contra concubinam quæ potest torquæri ad eruendam veritatem, vide ibidem.

Vxor alicuius an esse præsumatur illa quæ non publice sed secrete fuit ab aliquo in concubinam recepta si ipse per longum tempus cum ea cohabitauit. vide gl.8.per tex.ibi.l.2.tit.14. par.4.

Vxor de nouo an possit a præside officio durante recipi, & quid in hoc sit de iure canonico, vide gl.12.per tex.ibi.l.2.tit.14.part.4.

Vxor filij indotata an a patre filij ipsa & liberi eius ali debeant, vide gl. 6.l.2.tit.19.part.4

Vxor si in ventre filium habeat an debeat propter hoc mitti in possessionem rerum etiam si sint maioriæ, vide glossam primam legis.3.per text.ibi.tit.23.par.4.

Vxor vassalli si a domino cognoscatur an per istum concubitum dominus iura naturalitatis quæ in illo habet amittat, vide glossam sextam l.5.tit.24.par.4.

Vxor proditoris an puniatur propter delictum sui mariti, vide glos.4.l. 12. titulo.25.par.4.

Vxor an possit retinere bona mariti sui pro dote, vide gl.4. ad medium l.9.tit.2.part.5.

Vxor an vendicet rem empram a marito vel extraneo cū pecunia ipsius vxoris, vide glo.8.l.49.tit.5.par.5.

Vxor an habeat ius retrahendi fundum quod maritus vendidit extraneo si maritus illum fundum vendidit matrimonio constante, vid glos.2.quæst.4.l.55.tit.5.par.5.

Vxor an ipso iure & statim quod a marito matrimonio constante res empta fuit habeat dominium medietatis siue in re illa empta, an vero postea mediante aliqua actione. vide.d.gl.2.in.d.quæst.4.

Vxor & maritus non dicuntur habere vniuersalem societatem sed tantum respectu lucri, vide ibidem.

Vxor constante matrimonio non potest agere neque aliquid petere ex lucri, vide ibidem in fin.d.gl.2.in.d quæst.4.

Vxor an possit petere medietatem donationis a Rege marito suo factam tanquam communem lucrum, vide, glo.7.l.3.tit.10.part.5.

Vxor an possit petere vt illud quod suus maritus perdidit sui culpa cōpenseturcum lucris ab eo quæsitis, vide gl.5.l.13.tit.10.par.5.

Vxor in bonis mariti habet tacitam hypothecam & præfertur cæteris creditoribus, vid.gl.1.l.23.tit.13.par.5.

Et quid facere possit virtute huius tacitæ hypothecæ, vide ibidem in glo.2.vsque ad finem.

Vxor an teneatur in actione primipillari vel sit pro ea dos obligata fisco vel pro tributis soluendis Regi cum eius maritus eorum sit collector, vel quando maritus fallit, id est se alq; vide glossam septimam.l.25. titulo.13.part.5.

Vxor soluto matrimonio non recipit dotem in vno casu, & an tunc dos cedat lucro mariti vel applicetur fisco, vide glossam primam legis. 50. titulo.14.part.5.

Et quid si ambo sciebant impedimentum, & quid si adhuc carnalis copula non fuit sequuta, vide glossas.l.51.tit.14.par.5.

Vxor alicuius an suum hæredem facere possit vel illum manumittere, & quando non, vide glossas.l.3.per text.ibi.tit.3.par.6.

Vxor si dedit facultatem marito vt ad maiorem possit vnum ex filijs suis eligere an si ipse intra annum non eligat postea admittatur, & an possit eligere quem in sua potestate habet, vide glossam secundam.l. 25.titulo.9.par.6.

Vxor relicta executrix in testamento mariti an amittat executionem si contrahat secundas nuptias, vide glossam quartam in fine legis.2.titul.decimo.part.6.

Vxor an ab hærede suo sumptu vestes lugubres habere debeat, & quoties, & quando illas restituere teneatur hæredi si postea nubat, vide gl. 4.colum.2.l.2.tit.11.par.6.

Vxor quā partē in bonis mariti habere debeat si inops remaneat, & quando, & quibus concurrentibus, & qualiter, & quid in viro vxore premoriente, vi.gl.1.2.3.&4.cum aliis ibi.l.7.per text.ibi tit.13.par.6.

Et quid inter ipsos si adhuc vxor ad domum ducta non fuit, vide dictam glossam secundam.

Et an conducto testamento talis pars vxori vel marito debeatur, vide ibidem in glo.5.d.l.7.tit.11.par.6.

Et an tunc vxor teneatur victum manibus suis & industria sua luctari, vide ibidem in glos.8.

Et an tunc cogatur vxor vendere proprietatem domus vel alterius rei, vide.d.gl.6 colu.2.

Et an amittat istam quartam partem quam habet in bonis mariti si postea efficiatur diues, vide ibidem.

Vxor si habet patrem dituitem an possit petere quartam partem in bonis sui mariti, vide ibidem.

Vxor an in omnibus bonis mariti succedat filijs repudiantibus, & quando non, & quid interfit succedere ex testamento vel ex lege, vide glo. 7.d.l.7.tit.13.par.6.

Et an vxor vt possit suam quartam partem habere possit donationes mariti in vita sui factas reuocare, vide ibidem in glos.8.

Et an hodie vxor istam quartam parnem habere debeat stantibus filijs, & quid si maritus de quinta parte iam disposuit, vide glo.9.ibidem.

Vxor si luxuriose viuat post mortem mariti an amittat istam quartam, vide dictam glossam nonam in fine dictæ legis septimæ. titulo decimotertio.par.6.

Vxor legitima alicuius non impedit quin ipse possit filium suum naturalem hæredem instituere, vide glossas legis nonæ. per illum textum ibi.tit.13.par.6.

Vxor alicuius si ex adulterio pariat filium an ille matri suæ succedat, vide glo.5 col.1.quæst.3.&.4.l.11.tit.13.part.6.

Vxores diligunt secundos maritos vitra filios, vide gl.14.l.4.& glos.6. l.19 per text.ibi tit.16.par.6.

Vxor quæ contraxit matrimonium scienter cum hæretico vel proditore an amittat dotem, & quando, vide glo.3.l.2.tit.1.part.7.

Vxor si partum alienum marito supponat an pœna mortis puniatur, vide glo.4.l.6.tit.7.par.7.

Vxor de suppositio parcu accusari potest per maritum perpetuo, & an per aliquem alium, vide glossam primam legis tertiæ. per textum ibi. titulo.7 par.7.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Index materiarum.

Vxor si fuit vel mariti vel alterius culpa abortum faciat, an & quando ipsa vel maritus vl alius propter hoc puniendi sint, & qualiter, vid glossas legis.8.tit.8.part.7.

Vxor si occidat maritum suum qualiter puniatur, vide glossas legis.12. ibidem per illum textum.

Vxor & maritus vnum corpus sunt, vide glossam septimam. column.2. in medio.l.1.tit.9.par.7.

Vxor alicuius si vocetur adultera & verum dictum fuit, an dicens teneatur actione iniuriarum si velit probare se verum dixisse, & an si verũ dixit teneatur se dedicere, vide dictam glossam septimam dictæ. l.1. in quæst.1.2.&.3.

Vxor alicuius si vocetur meretrix & illud antequam nuberet fuit an vocans teneatur iniuriarum, vide.d.gl.7.in fine.

Vxor quæ furtum marito fecit an ab ipso accusari possit in iudicio, vide glo.3.&.5.l.4.per text.ibi.tit.14.par.7.

Et quid si furtum sit in magna quantitate, vide glossam sextam legis.17. ibidem.

Et qualiter maritus illam recuperabit si illam penes alium inuenerit, vide gl.7.&.8.&.9.cum sequentibus.l.4.supra.d.

Vxor alicuius potest per maritum perquiri in quibuscunque domibus velit perquirere eam, & quando, vide glossam secundam cum alijs ibi.l.24.tit.14.part.7

Vxor si ad mandatum viri damnum dedit an ipsa vel maritus ad emendam damni teneatur, vide glossam secundam legis quintæ. titulo.15. part.7.

Vxor si negauerit se damnum dedisse qualiter puniatur si contrarium probetur per testes vel aliter, vide glossam quartam legis.16.per textum ibi tit.15.part.7.

Vxor an possit per iudicem ecclesiasticum compellere maritum vt dimittat concubinam. vide glos.5.l.1.tit.17.part.7.

Vxor alicuius si sub specie famuli teneatur ab aliquo inuito eius marito an ex hoc probetur adulterium, vide glossam tertiam legis.13.titul.17 part.7.

Vxor si viuente adhuc primo marito cum alio matrimonium contrahit qualiter puniatur, vide glossam primam legis.16.per textum ibi. tit. 17.part.7.

Et an inquisitores hæreticæ prauitatis de isto crimine cognoscere possint, vide ibidem.

Et qua pœna puniatur maritus qui recepto pretio vel non recepto lenocinium fecit, vide glo.6.&.7.l.2.per text.ibi.tit.22. part.7.

Vxor si ad infidelitatem transeat amittit dotem, & qualiter plus puniatur, vide gl.2.&.5.l.6.per tex.ibi.tit.25.par.7.

Et an vxore reclamante maritus possit a iudice damnari vt Regi in tribus deseruiat, vide glo.4.l.4.tit.31.part.7.

Vxor pro delicto mariti puniri non debet, neque e contra, vide glossas, l.9.per tex.ibi.tit.31.par.7.

Vxor appellatur domestica, vide glo.6.l.6.tit.33.par.7.

Et ideo non testificat contra maritum, vid.gl.1.l.15.tit.16 parti.3.

Et si testator iubeat hæredi vt vestiat vxorem suam an intelligatur semel vel toto tempore vitæ suæ, vide glo 8.l.8.tit.33.part 7.

Vxor an in dote sua præferatur creditoribus qui ob emendam vel resciendam rem pecuniam suam dederunt, & quando, vide glos.1. legis. 28.tit.13.part.5.

Vxor si propter vergentiam viri ad inopiam cõstante matrimonio agat ad dotem, an tunc creditoribus competat ius offerendi sibi, vide gl.2. l.24.tit.13.part.5.

VXOR ADULTERA, & vxor alicus illi faciens adulterium an ex ea in surgat dubitatio de filijs eorum, vide glossam quintam legis primæ.tit.14.part.2.

Vxor adultera an possit postviri reconciliationem illum de adulterio accusare, vide glo.5.l.28.tit.11.part.3.

Vxor a marito accusata de adulterio si ab illo debitum petierit lite pendente an sibi reddi debeat, vide gl.2.l.8.tit.2. part.4.

Vxor a marito accusata de adulterio coram iudice sæculari non potest eum coram eodem accusare super eodem crimine, vide gl.4.ibidem.

Vxor si propter fornicationem fuit a marito exclusa & ipse sacros ordines suscepisset & in eos fornicasset an matrimonium debeat redintegrari, vide ibidem in quæst.2.

Vxor a viro propter adulterium separata potest petere matrimonij redintegrationem si probet maritum suum postea fornicasse, & an per iudicis officium, & an dotem quam amiserat propter adulterium recuperet, vide.d.gl.4 quæst.3.d.l.8.tit.2.part.4.

Vxor si de adulterio accusetur ab eius marito an ei crimen adulterij obijcere possit vt accusatio non teneat, vid.gl.2.l.6.tit.9.par.4.&gl.1.l.9. tit.17.par.7.

Et quid si ei crimen lenocinij obijciatur in foro ecclesiastico vel sæculari, vide d.gl.4.d.l.6.

Vxor an possit accusari a marito de adulterio si per vim fuit coacta, & quid si vis non fuit præcisa sed cõditionalis, & quid si maritus illi præbuit vt ausugeret & ipsa noluit.vi.gl.1.per tex.ibi.l.7.tit.9.par.4.

Vxor an possit de adulterio carnali a marito hæretico accusari, & an istæ duæ fornicationes debeant compensari, vide glossam quintam.l.8.titulo.9 par.4.

Et quid si maritus reuertatur ad fidem an compensationi locus sit, vide glo.6.ibidem.

Vxor quæ adulterium commisit debet marito dotem & donationem propter nuptias reddere, vide glossam quartam. per textum ibi.l.12. titulo.9.part.4.

Vxor si a marito de adulterio accusetur an petere possit quod maritus obligetur ad pœnam tallionis, vid.gl.2.&.3.l.8.tit 9.par.4.

Vxor a viro propter adulterium per sententiam diuortij separata si nolit postea virum suum repetere quia cum alia fuit fornicatus, an tale matrimonium debeat iudicis officio redintegrari, vide glo.1.l.6. titul. 10.par.4.

Vxor propter adulterium amittit dotem, & quid si pater vel alius qui dotem dedit fuit stipulatus sibi reddi soluto matrimonio, vide glo.1. l.23.tit.11. par.4.

Et an maritus tunc teneatur ad onera hæreditaria, vide ibidem.

Vxor si luxuriose viuat post mortem mariti, an amittat quartam quam si erat inops ex bonis mariti habere debeat, vide glossam nonam in fine.l.7.tit.13.part.4.

Vxor alicuius si ex adulterio pariat filium an ille matri suæ succedat, vide glossam quintam. columna prima. quæstione prima & secunda.l.11.titulo.13.part.6.

Vxor adultera per maritum occidit potest & quo iure illud sibi fieri permittatur, vide in.d.col.1.in fine.

Vxor si accusetur per maritum de adulterio si ipsa contra eum excipiat de lenocinio & illud probetur an ipsa liberetur & maritus veniat extra exceptione sic probata puniendus. & quando, vide gl.4.&.5.l.29. per textum ibi.tit.1.part.7.

Et an dos vel lucra vxoris veniant consiscanda propter viri sui proditionem, & quando, vide glo.3.l.2.per tex.ibi.tit.2.par.7.

Vxor alicuius si vocetur adultera & verum dictum fuit an dicens teneatur actione iniuriarum si velit probare se verum dixisse, & an si verũ dixit teneatur se dedicere, vide glossam septimam legis primæ.titu.9. par.7.in quæst.1.2.&.3.

Vxor a marito non ab extraneo potest de adulterio accusari per.11. huius regni, vide.d.gl.7 in.d.quæst.2.

Vxor alicuius si vocetur meretrix & illud antea quam nuberet fuit, an vocans teneatur actione iniuriarum, vide.d.gl.7.in fine.

Vxor a solo marito de adulterio accusari potest, & quid si adulterium fit cum incestu mixtum, vide glossam tertiam legis secundæ.titul.17. partit.7.

Et an iudex inquirendo vel volens prouinciam purgare admittatur & possit tales adulteras castigare vel illas expellere saltim quando sunt publicæ, vide.d.gl.3.d.l.2.tit.17.par.7.

Vxor adultera intra quantum tempus a marito accusari possit. vi. d.gl. tertiam in fine.

Vxor potest a marito de adulterio accusari etiam soluto matrimonio inter eos, & intra quautum tempus illam accusare & adulterium probare tenearur, & an si intra tempus constitutum non probet excusetur, vide glo.1.2.&.4.l.3.per tex ibi.tit.17.par.7.

Vxor an post mortem maritiab eius hæredibus de adulterio accusari possit, & quid hodie, vide glo.8.d.l.3.

Vxor si de adulterio accusetur & sibi non probetur qualiter maritus puniatur, & quando excusetur a præsumpta calumnia, vide glo.12.d.l.3 tit.17.par.7.

Et an ille qui cum vxore alicuius dormiuit committat adulterium si credidit illam non esse nuptam, & quando excusetur, vid.gl.1.l.5 per tex. ibi.tit.17.par.7.

Vxor quæ accusatur de adulterio qualiter excipere possit, & quales exceptiones ipsius admittantur vel non, & quando sint proponendæ, & qualiter, vide glossas legis septimæ.per textum ibi tit.17.part.7.cum glosis aliarum legum ibidem.

Vxor etiam si exceptionem lenocinij opponat post litis contestationem absoluetur, vide glo.4.l.17.part.7.

Vxor alicuius si sub specie famulæ teneatur ab aliquo inuito eius marito an ex hoc probetur adulterium, vide glo.3.l.13.tit.17.part.7.

Vxor adultera amittit dotem, & in quo plus veniat puniẽda, vide glo. 3.cum alijs ibi.l.15.per tex.ibi.tit.17.part.7.

Vxor quæ cum proprio seruo vel famulo adulterium commisit qualiter puniatur, vide glo.6.&.7.&.8.d.l.15.per illum text.ibidem.

VXOR clerici vel pro mori ad sacros ordines si ipsa sciens consentiret continentiam promittere debet neque post viri mortem poterit matrimonium contrahere, & an necesse sit quod de hoc a principio certificetur vide glo.3.l.40.tit.6.part.3.

Vxorre

Septem Partitarum.

Vxores clericorum cum eis scienter contrahentes matrimonium qua pœna feriantur. vid.glos.4.l.4.tit.6.par.1.

VXOR VOVENS continentiam eo quod maritus intret religionem si postea, ante professionem exeat, an voto non obstante illud reuocet vid.glo.9.l.11.tit.7. part.1.

Vxor si vouens castitatem eo quod maritus intret religionem si propter ipsius vxoris incontinentiam postea fuerit de monasterio extractus, & ipsa postea decendat, an possit maritus matrimonium contrahere, vide glos.3.l.12.tit.7.par.1.

Vxor continentiam vouere non potest marito contradicente, vide glo. 9.d.3.tit.8.part.1.

Et quid in voto vltramarino emisso pro subsidio terræ sanctæ, an eo nolente exequi possit, vid.ibidem.

Vxor si velit maritum sequi in implemẽtum veri pro subsidio terræ sanctæ emisso debet ipse illam secum portare, vid.glo.2.l.fin.titu. 8.partita prima.

Vxor non potest exequi votum etiam pro subsidio terræ sanctæ viro in uito vouere tamen bene potest, vid.ibid.in glos.3.

Vxor votum marito præiuditiale adimplere non tenetur, vid.glo. 11.l.7 titul.2.partit.4.

Vxor an possit se ipsam obligare per votũ castitatis, vel aliud in fui tamen preiudicium, vide.glo.12.l.7.tit.2.par.4.

Vxor & maritus si simul continentiam vouerint obligantur, & obserua re tenerentur, vid.ibidem.in glos.11.

Vxor si dederit viro licentiam ingrediendi religionem an per hoc tacite videatur vouere continentiam & quando.glo.3.l.2.tit.10.par.4.

Vxor & maritus simul si continentiam vouerunt, & postea vnus fornicetur, an alius possit illum repetere, vid.glos.5.quæst.4.l.8.titul.2.par. quarta.

Si tamen fornicationes sint diuersæ vna, scilicet spiritualis alia carnalis supradicta non procedunt, vid.ibidem.

Vxor & vir continentiã vouere possunt nisi illud malitiose fecerint tunc enim occurret tempus, vid.glos.3.l.1.tit.9.par.4.

VXOR INFIDELIS, vel INFIDELIVM.

Vxor infidelis etiam ante latam sententiam potest intrare religionem nec ipse postea reuersus illam educet, vid.glo.2.l.13.tit.7.par.1.

Vxor si ad infidelitatem transeat amittit dotem, & qualiter plus punia tur. vid.glo.2.&.3.l.6.per text.ibi.tit.25.part.7.

Et an vxore reclamante maritus possit a iudice damnari, vt Regi in tri remibus deseruiat, vide glo.4.l.4.tit.31.part.7.

VXOR RELIGIONEM INGERENDIENS.

Et vxor post reuocationem maritide monasterio ipsa religionem intra re non poterit, antea vero sic, vid.glo.5.l.12.tit.7.part.1.

Vxor infidelis etiam ante latam sententiam potest intrare religionẽ nec ipse postea reuersus illam educet, vide glossam secundam.l.13.titulo. 7.partita.1.

Vxor si dederit viro licentiam ingrediendi religionem, an per hoc tacite videatur vouere continentiam, & quando, vid.glo.3.l.2.titulo.10. partita quarta.

Vxor si fuerit religionem ingressa, an statim maritus dotem lucretur, ex pacto de dote lucranda inter ipsos facto in principio matrimonij, an vero expectetur eius mors naturalis, vid.glos.6.l.23.tit.11.par.4.

VXOR FACIT ELEEMOSINAM, & vxor viuente marito de quibus rebus possit facere eleemosynam, vid.glo.5.l.12.tit.23.par.1.

VXOR TESTATVR. vel DISPONIT.

Et vxor potest libere disponere de arris sibi datis est enim ipsius lucrum vid.glo.6.l.7.tit.11.par.4.

Vxor an possit in vita mariti de bonis matrimonio constante acquisitis disponere sola voluntate sua, vid.glo.5.l.12.tit.23.par.1.

Vxor alicuius, ab suum seruum hæredem facere possit, vel illum manumittere, & quando non, vid.glossas.l.3.per tex.ibi.titul.tertio. partita sexta.

VXOR ACCVSATVR, ACCVSAT, vel AGIT.

Vxor constante matrimonio non potest a marito accusari criminaliter etiam pro magno furto, vid. glos.4.l.5.tit.2.par.3.

Vxor adulterera, an possit post viri reconciliationem illum de adulterio accusare, vid.glos.5.l.28.tit.11.par.3.

Vxor potest maritum de adulterio accusare quo ad thori separationem tantum. vid.glo.12.l.2.tit.9.par.4.

Vxor si velit maritum de impotentia accusare qualiter, & sub qua forma istud facere debeat, vide glos.2.per textus.ibi.l.decimæ.titulo nono, partita quarta.

Vxor potest maritum de adulterio accusare in foro ecclesiæ non in seculari. vide glossam quartam. & quintam. per tex. ibi l.13.titulo.9.partita quarta.

Vxor qualiter contra maritum aget ad dotis recuperationem si dixerit illum dilapidatorem, & dissipatorem dotis, vid.glos.1.l.29.titulo.11. partita quarta.

Vxor constante matrimonio non potest agere, neque aliquid petere lucri, vid.glos.2.q.4.l.55.tit.5.part.5.

Vxores an possint accusare occisores maritorum, vid.glo.3.l.2. titulo. 1.partit.septima.

Vxor post eius mortem accusatur de morte viri, & bona tunc applicabuntur fisco, vide glo.4.&.5.l.8.per text.ibi.tit.1.part.7.

Vxor de suppositio partu accusari potest per maritũ perpetuo, & an per aliquem alium, vide glos primam.l.3.per text.ibi.titulo septimo.partita prima.

Vxor quæ furtum marito fecit, an ab ipso accusari possit in iudicio. vid. glo.3.&.5.l.4.per tex.ibi.tit.14.par.7.

Et quid si furtum sit in magna quantitate, vide glo.6.l.17.titul.14.partit. septima.

Et qualiter maritus illam recuperabit si illam penes alium inuenerit, vid glos.7.8.&.9.cum seq.d.l.4.tit.14.par.17.

Vxor an possit maritum criminaliter accusare de adulterio & quare non & an agat actione iniuriarum aduersus maritum, & an agat ad thori separationem, vide glossam quintam.l.1.per text.ibi.titulo.17.parti septima.

VXOR SEPARATVR, & vxor quæ corrupta eum aliquo matrimonium contraxit si petat matrimonium separari ob viri frigiditatem intra quantum tempus illud petere debeat, & quid in virgine, vid.glo.l. 6.titul.8.part.4.

Vxor a viro propter eius frigiditatem separata si postea ipse aliam carnaliter cognouerit ita quod primum matrimonium reuiuiscat an primâ vxor petere possit thori separationem propter viri adultertum cum alia factum, vide glossam secundam.l.septimæ.titulo octaua. partita quarta.

Vxor a viro propter adulterium separata potest petere matrimonij redintegrationem si probet maritum suum postea fornicasse, & an per iudicis officium, & an dotem quam amisserat propter adulterium recuperet, vide glos.5.l.8.tit.2.par.4.

Vxor a viro sine authoritate ecclesiæ separari nõ debet, & quid si fornicatio sit notoria, vide glossam sextam, l.secundæ, titulo decimo. partita quarta.

Et an vxor quæ remansit in seculo, & continentiam promisit mortuo viro possit matrimonium contrahere. vid.glos.10.ibidem.

Vxor a viro propter adulterij per sententiã diuortij separata si nollit postea virum suum repetere qui cum alia fuit fornicatus, an tale matrimonium debeat iudicis officio redintegrari, vide glo.1.l.6.tit.10 partit. quarta.

VXOR TESTIFICAT, & vxor non potest testificare contra maritum vid.glo.1.15.tit.16.part.3.

VXOR INOPS si remaneat quam partem in bonis mariti habere debeat, & quando & quibus concurrentibus, & qualiter, & quid in viro vxore præmoriente, vid.glo.1.2.3.&.4.cum alijs ibi.l.7.per text.ibi. titul.8.part.6.

Et quid inter sponsos si ad huc vxor ad domum ducta non fit, vide dicta glossam.2.

Et an condito testamento talis pars vxori vel marito debeatur, vide ibi. dem in glos.5.

Et an tunc vxor teneatur victum manibus suis, & industria sua lucrari, vide ibid.in glos.6.d.l.7.tit.13.part.6.

Et an tunc cogatur vxor vendere proprietatem domus, vel alterius rei, vide.d.glo.6.col.2.d.l.7.

Et an amittat istam quartam partem quam habet in bonis mariti si postea efficiatur dives, vide.ibidem.

Vxor si habet patrem diuitem, an possit petere quartã partem in bonis sui mariti, vid.ibidem.

Vxor an omnibus bonis mariti succedat filijs repudiantibus, & quando non, & quid inter sit succedere ex testamento, vel ex lege, vide glos.7. l.7.tit.13.par.6.

Et an vxor vt possit suam quartam partem habere donationes mariti, in vita sua factas possit reuocare, vid.glos.8.ibid.

Et an hodie vxor istam quartam partem habere debeat filijs, & quid si maritus de quinta parte iam disposuit, vid.glo 9.ibid.

Vxor alicuius inops, an ab hæredibus viri alimentari, debeat vide glo.9 .l.8.titu.13.part.6.

VXOR DENEGAT DEBITVM vel PETIT.

Vxor an possit denegare debitum marito incestuoso, vide glossam. 9.l. 13.titul.2.part.4

Vxor ad domum viri traducta, an liceat ei debitũ petere in diebus feriatis, & in quibus nuptiæ fieri prohibentur, vide glossa.7.l.18.titulo.2. part.quarta.

Vxor quæ prius cum vno clandestine contraxit matrimonium postea cũ alio publice contraxit cum quo commoretur, an sine peccato mortali reddere, & exigere possit ab eo debitum coniugale, & quid si non reddens ponat se in periculo vitæ, vel scandalum

situe

Universidad de Deusto
Biblioteca

me peccato generetur, vid.glos.1. l.2. tit.3.part.4.
Vxor serui si ei debitum petat, & dominus seruo eodem tempore aliquid illi mandet, quid seruus prius facere debeat, vid.glos.2.l.2.tit. quinto partita.4.
Vxor an teneatur reddere debitum viro cum alia fornicanti, vid.glos.7 l.2.tit.9.part.4.
VXOR ARCTA, vel LATA, & vxor alicuius si sit multum arcta vel ita lata quod a viro carnaliter cognosci non possit, vel habeat aliud impedimentum ita quod cognosci non possit, an matrimonium dissoluatur. vid.glos.5.l.2.tit.8.part.4.
Vxor alicuius si a viro cognosci carnaliter nō possit quia est virgo, an ipse mediante aliquo actu medicinali possit claustra pudoris sui frangere, & an istud sit contra naturam factum, vid.glos.6.l.2.titul.8.par. quarta.
Vxor alicuius si propter eius arctitudinem a primo viro cognosci non potuit, & ab eo separata a secundo viro cognoscatur, an illo dimisso ad primum redire debeat, & quid si ex viu secundi facta fuit cognoscibilis primo, vid.glos.l.8 per text.ibi.tit.8.par.4.
VXOR DONAT, & vxor marito non potest constante matrimonio, & an alios contractus facere, & quid si adsit iuramentum. vid.gl.1.l.4.tit. 11.partita.4.
Vxor an licite percipiat, & faciat vsusfructus ex re sibi donata per maritum matrimonio constante, & quid si soli fructus donentur, vid.d.gl. 1.dict.l.quare.
Vxor si ex auaritia non consumpsit fructus sibi a viro donatos, quos si vir habuisset cum sit prodigus iam consumpsisset, an vir illos ab ea re petere possit si ipse non est effectus pauperior, vid.d.glo.1.ad fi.d.l.4.
Vxor debet mitti in possessionem rerum sibi a marito donatarum propter nuptias, vid.glos.1.l.7.titu.11.part.4.
VXOR RENVNTIANS, & an possit vxor matrimonio constante renuntiare lucris quærendis pro sua parte, & an talis renuntiatio valeat vid.glos.3.l.5.titul 11.partit.quarta.
Et an ante matrimonium vxor hanc renuntiationem faciens talis renūtiatio valeat. vid.ibidem.
VXOR DOTANS, vel PRO DOTE, & vxor defendens rem quam marito in dotem dedit in iuditio ipso sciente, & non contradicente, si condemnetur an illa sententia præiudicet mariro, vid.glos.12.l.20.ti. 22.partita tertia.
Vxor si soluto matrimonio pretium rei dotalis acceperit quam maritus vendidit cum prius non esset æstimata, an ex hoc alienatio confirmetur glos.4.l.7.tit.11.partit.4.
Vxor si debitum quod sibi debetur in dotē dederit cuius expensis a marito exigi debeat a debitore. glos.2.l.15.tit.11.part.4.
Vxor si proprietatem rei marito in dotem dedit cum vsusfructus sit penes alium, & poste a fiat vsusfructus consolidatio, an sit ad eius tantum commodum vel mariti, & si debeat tanquam commune lucrum diuidi. glos.5.l.18.tit.11.par.quarta.
Vxor si marito in dotem dederit gregem pecorum sub isto nomine vniuersali, an ipse in locum de mortuorum de postea natis gregē supplere debeat, & an ad hoc teneatur si non sub nomine gregis illa sibi detur sed numeri tantum, scilicet.10. vid.glos.2.l.21.tit.11.part.4.
Et quid si non nascantur ex illis, an maritus teneatur supplere de alijs, & quando, vide.ibid.in glos.4.
Vxor an marito petente teneatur cauere de euictione rei dotalis, vid.gl. fi.l.22.tit.11.part.4.
Vxor a qua fuit euicta dos quam marito dedit per iudicis sententiam, an iterū se dotare teneatur, si habeat multa bona paraffernalia, & hac de causa maritus illam alere non vult, vid.glos.3.l.22.tit.11.part.4.
Vxor propter adulterium amittit dotē, & quid si pater vel alius qui dotem dedit fuit stipulatus sibi reddi soluto matrimonio, vid.glos. 1.l. 23.titulo.11.partita.4.
Et an maritus tunc teneatur ad onera hæreditaria, vide ibidem.
Vxor si fuerit religionem ingressa, an statim maritus dotem lucretur ex pacto de dote lucranda inter ipsos facto in principio matrimonii, an vero expectetur eius mors naturalis. glos.6.l.23.tit.11.par.4.
Vxor qualiter contra maritum aget ad dotis recuperationem si dixerit illum ad dilapidatorem, & dissipatorem dotis. glos.1.l.29.tit.11.par.4.
Vxor an teneatur recipere idoneam cautionē quam sibi dat maritus de non dilapidando dotem. vid.glos.4.d.l.29.
Vxor an possit dotem a marito exigere si ipse ad inopiam peruenerit tamen non sui culpa, vid.glos.6.l.29.tit.11.part.4.
Quod procedit etiam si maritus esset pauper tempore contractus matrimonij. vide ibidem.
Et intra quantum tempus vxori sit redenda dos matrimonio soluto, & an interim a marito alenda sit, vid.glos.2.&3.l.31.tit.11.par.4.
Et quid si vxori per maritum fuerit dos legata, an tunc hæredes habeant annum ad restituendum dotem vid.d.glos.3.
Et an idem sit dicendum in fructibus rerum mobilium qui post annum debent restitui, & quid de ipsorum pretio. vid.d.g.1.ad fin.
Et an cum pretium istorum fructuum restituitur debeant computari alimenta sibi præstita annali dilatione pendenti, vid.ibid.in fin.
Vxor debet statim donationem propter nuptias restituere si statim ei restituatur dos non expectata aliqua dilatione. vid.gl.4.d.l.31.tit.11.p.4.
Vxor potest alienare dotem suam inuitis filijs quia ipsa viuente filijs in illa quicquam non habent, vid.ibid.glo.7.
Vxor an possit retinere bona mariti sui prodote, vid.glo.4.ad medium l.9.tit.2.part.5.
Vxor an in dote sua præferatur creditoribus qui ob emendam, vel reficiendā rem pecuniā suam dederunt, & quando, vid.glo.1.l.28.ti.12.p.5
Vxor soluto matrimonio non repetit dotem in vno casu, & an tunc dos cedat lucro mariti, vel applicetur fisco. vid.gl 1.l.50.tit.14.par.5.
Et quid si ambo sciebant impedimentum, & quid si adhuc carnalis copula non fuit sequuta. vid.glos.1.51.tit.14.part.5.
Et an dos vel lucra vxoris veniant confiscanda propter viri sui proditionem, & quando. glo.3.l.2.per text.ibi.tit.2.par.7.
VXOR ALIENAT, & vxor potest alienare dotem suam inuitis filijs quia ipsa viuente hijs in illa quicquā nō habent. vi.gl.7.l.31.ti.11 p.4.
VXORATA si sit in honestæ vitæ. an possit re, & verbo personaliter ad iudicem citari, vide.glos.2.l.3.tit.7.par.3.
Vxorat si sit tutrix, an ex debitit inde contractis personaliter capi possit vid.glos.1.d.l.3.tit.7.par.3.
VXORATVS qui se, & sua dedit monasterio si per vxorem reuocetur, an illi debeant bona quæ dedit restitui, vid.gl.1.l.11.tit. 7.par.1
Vxoratus an possit de licentia vxoris intrare religionē, & qualiter istud fieri debeat, & quid si velit esse Episcopus, vide glossam.1.l.2.titul.10. partita.4.
Inuita tamen vxore illud facere non poterit, neque valebit licentia sibi per metum data, vid.ibid.in glo.2.
Et an qui remansit in seculo qui continentiam vouit mortuo alio possit matrimonium contrahere, vid.ibid.in glos.10.
Vxoratus si propriam seruam cognouerit, an talis coitus sit punibilis, vide.glo.5.l.1.tit.14.in part.4.

Laus Deo, honor & gloria, & cum his remanet finitum hoc nostrum copiosissimum Repertorium, latine compositum.

VALLISOLETI.

In officina Didaci Fernandez a Corduba, Regij Typographi.

Anno. 1588.

Universidad de Deusto
Biblioteca

Universidad de Deusto
Biblioteca

Universidad de Deusto
Biblioteca